צרתי ויה
אשר הל
יעקב א
אשר בי
אשר בא
אתם יע
אשר ע
ויהי חת
הערים
ולא רדפ
ויבא יע
בארץ כ
הוא וכ
מז ויק
ויקרא
כי שם נ
האלהים
אחיו ות
מינקת
מתחת ל
האלון
אלון ב
ויר
יעקב ע
ארם וי
לו אלה
לא יקר
יעקב כ
יהיה ש

X
X

צרתי ויהי עמדי בדרך
אשר הלכתי ויתנו אל
יעקב את כל אלהי הנכר
אשר בידם ואת הנזמים
אשר באזניהם ויטמן
אתם יעקב תחת האלה
אשר עם שכם ויסעו י
ויהי חתת אלהים על ה
הערים אשר סביבתיהם
ולא רדפו אחרי בני יעקב
ויבא יעקב לוזה אשר
בארץ כנען היא בית אל
הוא וכל העם אשר ע
עמו ויבן שם מזבח ו
ויקרא למקום אל בית אל
כי שם נגלו אליו הא
האלהים בברחו מפני
אחיו ותמת דברה מ
מינקת רבקה ותקבר
מתחת לבית אל תחת
האלון ויקרא שמו א
אלון בכות

וירא אלהים אל
יעקב עוד בבאו מפדן
ארם ויברך אתו ויאמר
לו אלהים שמך יעקב
לא יקרא שמך עוד
יעקב כי אם ישראל
יהיה שמך ויקרא את

שמו ישראל ויאמר
לו אלהים אני אל שדי
פרה ורבה גוי וקהל
גוים יהיה ממך ומלכים
מחלציך יצאו ואת
הארץ אשר נתתי
לאברהם וליצחק לך
אתננה ולזרעך אחריך
אתן את הארץ ויעל
מעליו אלהים במקום
אשר דבר אתו ויצב
יעקב מצבה במקום א
אשר דבר אתו מצבת
אבן ויסך עליה נסך ויצק
עליה שמן ויקרא יעקב
את שם המקום אשר
דבר אתו שם אלהים
בית אל ויסעו מבית אל
ויהי עוד כברת הארץ
לבא אפרתה ותלד
רחל ותקש בלדתה ויי
ויהי בהקשתה בלדתה
ותאמר לה המילדת
אל תיראי כי גם זה לך
בן ויהי בצאת נפשה
כי מתה ותקרא שמו
בן אוני ואביו קרא לו
בנימין ותמת רחל וי
ותקבר בדרך אפרת

היא בית לחם ויצ
יעקב מצבה על ק
היא מצבת קברת
עד היום ויסע ישר
ויט אהלה מהלאה
למגדל עדר ויהי ב
ישראל בארץ ההו
וילך ראובן וישכב
בלהה פלגש אביו וי
ישראל

ויהיו בני יעקב שנ
עשר בני לאה בכו
יעקב ראובן ושמע
ולוי ויהודה ויששכ
וזבלון ובני רחל יוס
ובנימן ובני בלהה ש
שפחת רחל דן ונפ
ובני זלפה שפחת לא
גד ואשר אלה בני י
אשר ילד לו בפדן א
ויבא יעקב אל יצח
אביו ממרא קרית א
הארבע היא חברון
אשר גר שם אברה
ויצחק ויהיו ימי יצח
מאת שנה ושמנים ש
ויגוע יצחק וימת ויא
אל עמיו זקן ושבע
ימים ויקברו אתו עש

[illegible]

XX

Genesis cap.

ואל אחיה אמצא
ניכם ואשר תאמ
רו אלי אתן הרבו
מאד מהר ומתן
נה כאשר תאמרו
ותנו לי את הנערה
שה ויענו בני יעקב
שכם ואת חמור
יו במרמה וידברו
ר טמא את דינה
תם ויאמרו אליהם
נוכל לעשות הדבר
לתת את אחתינו
יש אשר לו ערלה כי
פה הוא לנו אך בזאת
ת לכם אם תהיו כמנו
מול לכם כל זכר ונ
נו את בנתינו לכם ואת
תיכם נקח לנו וישבנו
תכם והיינו לעם אחד
ם לא תשמעו אלינו
המול ולקחנו את בתנו
לכנו וייטבו דבריהם
יני חמור ובעיני שכם
חמור ולא אחר הנער
עשות הדבר כי חפץ
בת יעקב והוא נכבד
כל בית אביו ויבא חמור
שכם בנו אל שער עירם

וידברו אל אנשי עירם
לאמר האנשים האלה
שלמים הם אתנו וישבו
בארץ ויסחרו אתה וה
והארץ הנה רחבת ידים
לפניהם את בנתם נקח
לנו לנשים ואת בנתינו
נתן להם אך בזאת יא
יאתו לנו האנשים לשבת
אתנו להיות לעם אחד
בהמול לנו כל זכר כאשר
הם נמלים מקניהם
וקנינם וכל בהמתם הלא
לנו הם אך נאותה להם
וישבו אתנו וישמעו
אל חמור ואל שכם בנו
כל יצאי שער עירו וי
וימלו כל זכר כל יצאי
שער עירו ויהי ביום
השלישי בהיותם כאבים
ויקחו שני בני יעקב
שמעון ולוי אחי דינה
איש חרבו ויבאו על
העיר בטח ויהרגו כל
זכר ואת חמור ואת ש
שכם בנו הרגו לפי חרב
ויקחו את דינה מבית ש
שכם ויצאו בני יעקב
באו על החללים ויבזו ה

העיר אשר טמאו א
אחתם את צאנם ואת
בקרם ואת חמריהם ואת
אשר בעיר ואת אשר
בשדה לקחו ואת כל
חילם ואת כל טפם ואת
נשיהם שבו ויבזו ואת
כל אשר בבית ויאמר
יעקב אל שמעון ואל
לוי עכרתם אתי להבאישני
בישב הארץ בכנעני וב
ובפרזי ואני מתי מספר
ונאספו עלי והכוני ונש
ונשמדתי אני וביתי וי
ויאמרו הכזונה יעשה
את אחותנו

ויאמר אלהים
אל יעקב קום עלה בית אל
ושב שם ועשה שם מ
מזבח לאל הנראה אל
אליך בברחך מפני ע
עשו אחיך ויאמר יע
יעקב אל ביתו ואל כל
אשר עמו הסרו את
אלהי הנכר אשר בתככם
והטהרו והחליפו ש
שמלתיכם ונקומה ונעלה
בית אל ואעשה שם מזבח
לאל הענה אתי ביום י

[illegible]

הנה ר׳ אברהם ביקש ממני להוות לר׳ יצחק בר שמואל הלוי
זה העשרים וארבעה ומשכנו עבור [illegible] עד ר׳ יצחק
בר יוסף הלוי [illegible] על תנאי אם לא ימסור ר׳ יצחק בר שמואל
הלוי דנן ליד ר׳ יצחק בר יוסף הלוי דנן עד [illegible]
ולימסר זה העשרים וארבעה ליד ר׳ יצחק בר יוסף הלוי דנן ור׳ יצחק בר שמואל הלוי לא
יתן [illegible] לר׳ יצחק בר יוסף הלוי כי אם לפני עדים כשרים
יעקב בר מאיר מאופנהיים   אליעזר בר שמואל [illegible]

ומזה נפרע לר׳ יצחק בר יוסף הלוי [illegible]
ושוב נתן לר׳ אברהם בר שמואל הלוי [illegible]
[illegible] ולא עוד

[illegible]

ברא אלהים את השמים
ואת הארץ: בקדמין ברא
יי׳ ית שמיא וית ארעא:
והארץ היתה תהו ובהו
וחשך על פני תהום ורוח
אלהים מרחפת על פני
המים: וארעא הות צדיא
וריקניא וחשוכא פריס
על אפי תהומא ורוחא
מן קדם יי׳ מנשבא על
אפי מיא: ויאמר אלהים
יהי אור ויהי אור: ואמר
יי׳ יהי נהורא והוה נהור:
וירא אלהים את האור
כי טוב ויבדל אלהים
בין האור ובין החשך:
וחזא יי׳ ית נהורא ארי
טב ואפריש יי׳ בין נה
נהורא ובין חשוכא: ו
ויקרא אלהים לאור
יום ולחשך קרא לילה
ויהי ערב ויהי בקר יום
אחד: וקרא יי׳ לנהורא
יממא ולחשוכא קרא

ליליא והוה רמש והוה
צפר יומא חד:
ויאמר אלהים יהי רקיע
בתוך המים ויהי מבדיל
בין מים למים: ואמר יי׳
יהי רקיעא במציעות
מיא ויהי מפריש בין
מיא למיא: ויעש אלהים
את הרקיע ויבדל בין ה
המים אשר מתחת לר
לרקיע ובין המים אשר
מעל לרקיע ויהי כן: ו
ועבד יי׳ ית רקיעא וא
ואפריש בין מיא דמלרע
לרקיעא ובין מיא דמעל
לרקיעא והוה כן: ויקרא
אלהים לרקיע שמים
ויהי ערב ויהי בקר יום
שני: וקרא יי׳ לרקיעא
שמיא והוה רמש והוה
צפר יום תנין:
ויאמר אלהים יקוו המים
מתחת השמים אל מקום
אחד ותראה היבשה ויהי

כן: ואמר יי׳ יתכנשון מיא
מלרע שמיא לאתר חד
ותתחזי יבשתא והוה כן:
ויקרא אלהים ליבשה
ארץ ולמקוה המים קר
קרא ימים וירא אלהים
כי טוב: וקרא יי׳ ליבשתא
ארעא ולבית כנישות
מיא קרא ימי וחזא יי׳
ארי טב: ויאמר אלהים
תדשא הארץ דשא ד
עשב מזריע זרע עץ פרי
עשה פרי למינו אשר
זרעו בו על הארץ ויה
ויהי כן: ואמר יי׳ תדאית
ארעא דיתאה עשבא
דבר זרעיה מזדרע אילן
פירין עביד פירין לזניה
דבר זרעיה ביה על אר
ארעא והוה כן: ותפק
הארץ דשא עשב מזריע
זרע למינהו ועץ עשה
פרי אשר זרעו בו למינהו
וירא אלהים כי טוב: וא
ואפיקת ארעא דיתאה
עשבא דבר זרעיה מזדרע
לזנוהי ואילן עביד פירין
דבר זרעיה ביה לזנוהי וחז
יי׳ ארי טב: ויהי ערב ויהי
בקר יום שלישי: והוה
רמש והוה צפר יום תליתאי:
ויאמר אלהים
יהי מארת ברקיע הש
השמים להבדיל בין

ותוצא ג̇ וסימ׳ ותוצא הארץ דשא׳ ותגא את עבדך׳ ותוצא ותתן לה את אשר הורה משכינה׳ א׳ בוטר א̇ בנגט א̇ בטט׳ מיניה חס׳ ו̇ פסוק׳ דאית בהון לשון זכר ולשון
נקבה׳ וסימ׳ ויעש אלהים את שני המארת הגדלים׳ ויעש כרוחו׳ והחמיש אמות גבה הכרוב וכנפי הכרובים׳ דדברי הימ׳ והוא הלך במדבר׳ ושה אחת מן הצאן מן המאתים׳

היום ובין הלילה והיו
לאתת ולמועדים ולימים
ושנים׃ ואמר ײ יהון נה
נהורין ברקיעא דשמיא
לאפרשא בין יממא ובין
ליליא ויהון לאתין ולזי
ולזמנין ולמימני בהון
יומין ושנין׃ והיו למאורת
ברקיע השמים להאיר
על הארץ ויהי כן׃ ויהון
לנהורין ברקיעא דשמי
לאנהרא על ארעא והוה
כן׃ ויעש אלהים את שני
המארת הגדלים את
המאור הגדל לממשלת
היום ואת המאור הקטן
לממשלת הלילה ואת
הכוכבים׃ ועבד ײ ית תרין
נהוריא רברבא ית נה
נהורא רבא למשלט
ביממא וית נהורא זעי
זעירא למשלט בליליא
וית כוכביא׃ ויתן אתם
אלהים ברקיע השמים
להאיר על הארץ׃ ויהב
יתהון ײ ברקיעא דשמי
לאנהרא על ארעא׃ ולמ
ולמשל ביום ובלילה ול
ולהבדיל בין האור ובין
החשך וירא אלהים כי
טוב׃ ולמשלט ביממא
ובליליא ולאפרשא בין
נהורא ובין חשוכא וחזא
ײ ארי טב׃ ויהי ערב ויהי

בקר יום רביעי׃ והוה רמ
רמש והוה צפר יום רב
רביעאי׃ ויאמר
אלהים ישרצו המים ש
שרץ נפש חיה ועוף יע
יעופף על הארץ על פני
רקיע השמים׃ ואמר ײ
ירחשון מיא רחיש נפש
חיתא ועופא יפרח על
ארעא על אפי רקיע שמ
שמיא׃ ויברא אלהים את
התנינם הגדלים ואת כל
נפש החיה הרמשת אש
אשר שרצו המים למינהם
ואת כל עוף כנף למינהו
וירא אלהים כי טוב׃ וב
וברא ײ ית תנינא רברב
וית כל נפשא חיתא דרח
דרחשא דארחישו מיא
לזניהון וית כל עופא
דפרח לזנוהי וחזא ײ א
ארי טב׃ ויברך אתם א
אלהים לאמר פרו ורבו
ומלאו את המים בימים
והעוף ירב בארץ׃ ובריך
יתהון ײ למימר פושו
וסגו ומלו ית מיא בימי
ועופא יסגי בארעא׃ ויהי
ערב ויהי בקר יום חמישי׃
והוה רמש והוה צפר
יום חמישאי׃
ויאמר אלהים תוצא
הארץ נפש חיה למינה
בהמה ורמש וחיתו ארץ

למינה ויהי כן׃ ואמר ײ
תפיק ארעא נפשא חיתא
לזנה בעיר ורחיש וחית
וחית ארעא לזנה והוה
כן׃ ויעש אלהים את חית
הארץ למינה ואת הבהמ
הבהמה למינה ואת כל
רמש האדמה למינהו
וירא אלהים כי טוב׃ וע
ועבד ײ ית חית ארעא
לזנה וית בעירא לזנה
וית כל רחשא דארעא
לזנוהי וחזא ײ ארי טב׃
ויאמר אלהים נעשה
אדם בצלמנו כדמותנו
וירדו בדגת הים ובעוף
השמים ובבהמה ובכל
הארץ ובכל הרמש הר
הרמש על הארץ׃ ואמר
ײ נעביד אנשא בצלמנ
כדמותנא וישלטון בנוני
ימא ובעופא דשמיא
ובבעירא ובכל ארעא
ובכל רחשא דרחיש
על ארעא׃ ויברא אלהים
את האדם בצלמו בצלם
אלהים ברא אתו זכר
ונקבה ברא אתם׃ וברא
ײ ית אדם בצלמיה בצ
בצלם ײ ברא יתיה דכר
ונוקבא ברא יתהון׃ ויב
ויברך אתם אלהים ויאמ
ויאמר להם אלהים פרו
ורבו ומלאו את הארץ

[illegible]

וררו ב̇ מל̇ לישני וסימ̇ · ורדו בדגת הים · וירדו גת פלשתים · וכל צבאם ל̇ וסימנ̇ · ויכלו השמים · אנכי עשיתי ארץ · ובמקו̇ כל צבא השמים · אתה עשית
צבאם ל̇ וסימ̇ · ויכלו השמים · כי קצף ליי על כל הגוים · ונגלו כספר השמים · המוציא במספר צבאם · ואדם עליה בראתי · ובראו פיו כל צבאם · אתה עשית את השמים

וכבשה ורדו בדגת הים
ובעוף השמים ובכל ח
חיה הרמשת על הארץ
וברך יתהון יי ואמר
להון יי פושו וסגו ומלו
ית ארעא ותקופו עלה
ושלוטו בנוני ימא ובע
ובעופא דשמיא ובכל
חיתא דרחשא על ארעא
ויאמר אלהים הנה נתתי
לכם את כל עשב זרע ז
זרע אשר על פני כל הא
הארץ ואת כל העץ אש
אשר בו פרי עץ זרע זרע
לכם יהיה לאכלה ואמר
יי הא יהבית לכון ית כל
עשבא דבר זרעיה מזד
מזדרע דעל אפי כל
ארעא וית כל אילן
דביה פירי אילנא דבר
זרעיה מזדרע לכון יהי
למיכל ולכל חית הארץ
ולכל עוף השמים ולכל
רומש על הארץ אשר
בו נפש חיה את כל ירק
עשב לאכלה ויהי כן
ולכל חית ארעא ולכל
עופא דשמיא ולכל
דרחיש על ארעא דביה
נפשא חיתא ית כל ירו
ירוק עשבא למיכל והוה
כן וירא אלהים את כל
אשר עשה והנה טוב
מאד ויהי ערב ויהי בקר

יום הששי וחזא יי ית
כל דעבד והא תקין לחד
והוה רמש והוה צפר
יום שתיתאי
ויכלו השמים והארץ
וכל צבאם ואשתכללו
שמיא וארעא וכל חיל
חיליהון ויכל אלהים ב
ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה וישבת ביום
השביעי מכל מלאכתו
אשר עשה ושיצי יי ב
ביומא שביעאה עבי
עבידתיה דעבד ונח ביומ
שביעאה מכל עבידתיה
דעבד ויברך אלהים את
יום השביעי ויקדש אתו
כי בו שבת מכל מלאכתו
אשר ברא אלהים לעש
לעשות ובריך יי ית יומא
שביעאה וקדיש יתיה
ארי ביה נח מכל עבדתיה
דברא יי למעבד
אלה תולדות השמים
והארץ בהבראם ביום
עשות יהוה אלהים
ארץ ושמים אלין ית
תולדת שמיא וארעא
כד אתבריאו ביומא
דעבד יי אלהים ארעא
ושמיא וכל שיח השדה
טרם יהיה בארץ וכל
עשב השדה טרם יצמח
כי לא המטיר יהוה אל

אלהים על הארץ ואדם
אין לעבד את האדמה
וכל אילני חקלא עד לא
הוו בארעא וכל עשבא
דחקלא עד לא צמח
ארי לא אחית יי אלהים
מטרא על ארעא ואנש
לית למפלח ית ארעא
ואד יעלה מן הארץ וה
והשקה את כל פני האד
האדמה ועננא הוה ס
סליק מן ארעא ומשקי
ית כל אפי ארעתא וית
וייצר יהוה אלהים את
האדם עפר מן האדמה
ויפח באפיו נשמת חיים
ויהי האדם לנפש חיה
וברא יי אלהים ית אדם
עפרא מן ארעא ונפח
באנפוהי נשמתא דחיי
והות באדם לרוח ממללא
ויטע יהוה אלהים גן ב
בעדן מקדם וישם שם
את האדם אשר יצר
ונצב יי אלהים גנתא בעדן
מלקדמין ואשרי תמן
ית אדם דברא ויצמח
יהוה אלהים מן האדמה
כל עץ נחמד למראה
וטוב למאכל ועץ החי
החיים בתוך הגן ועץ
הדעת טוב ורע ואצמח
יי אלהים מן ארעא כל
אילן דמרגג למחזי וטב

אלה תולדות ד̇ ראש פסוק וסימ̇ · הנטוי השמים · נחי שם יעקב · ארץ ושמים ב̇ וסימ̇ · ביום עשות יהוה · על ארץ · ושמים ל̇ וסימ̇ · ביום עשות הודו
כל ארץ · ושמים כזרת תכן · ושמים לא זכו בעיניו · והשקה ג̇ וסימ̇ · ואד יעלה · את האדמה · את נחל השטים · ול̇ והשקה את הבוים · ואד ב̇ א̇ חס
ול̇ מל̇ · וסימ̇ · ואד יעלה מן · ואוד מצל · ויצר ג̇ וסמ̇ · וסימ̇ · ויטע יי אלהים גן בעדן · ויטע כרם · ויטע אשל בבאר שבע · ול̇ ויטע אהלי אפדנו

ונהר ד̇ וסימ̇ ונהר יצא מעדן ונשקות ... ונהר יסובבני ... ומשם ... ומשם יפרד ומשם ... ומשם ...
באזני ... ומשם ... ומשם ... קדמת ... ולא ... על האדם ... ויפל ... יהוה אלהים ... מכל עץ הגן ... על האדם

למיכל ואילן חייא במ
במיצעות גינתא ואילן
דאכלי פירוהי חכמין בין
טב לביש: ונהר יצא מ
מעדן להשקות את הגן
ומשם יפרד והיה לארב
לארבעה ראשים: ונהרא
הוה נפיק מעדן לאשקאה
ית גנתא ומתמן מתפרש
והוה לארבעה רישי נה
נהרין: שם האחד פישון
הוא הסבב את כל ארץ
החוילה אשר שם הזהב:
שום חד פישון הוא מ
מקיף ית כל ארע חוילה
דתמן דהבא: וזהב הארץ
ההוא טוב שם הבדלח
ואבן השהם: ודהבא די
דארעא ההיא טב תמן
בדולחא ואבני בורלא:
ושם הנהר השני
גיחון הוא הסובב את כל
ארץ כוש: ושום נהרא
תנינא גיחון הוא מקיף
ית כל ארע כוש: ושם
הנהר השלישי חדקל
הוא ההלך קדמת אש
אשור והנהר הרביעי
הוא פרת: ושום נהרא
תליתאה דיגלת דהוא
מהלך למדינחא דאתור
ונהרא רביעאה הוא פ
פרת: ויקח יהוה אלהים
את האדם וינחהו בגן

עדן לעבדה ולשמרה:
ודבר יי אלהים ית אדם
ואשריה בגנתא דעדן
למפלחה ולמטרה: ויצו
יהוה אלהים על האדם
לאמר מכל עץ הגן א
אכל תאכל: ופקיד יי
אלהים על אדם למימר
מכל אילן גנתא מיכל
תיכול: ומעץ הדעת ט
טוב ורע לא תאכל ממ
ממנו כי ביום אכלך מ
ממנו מות תמות: ומא
ומאילן דאכלי פירוהי
חכמין בין טב לביש לא
תיכול מיניה ארי ביומא
דתיכול מיניה ממת ת
תמות: ויאמר יהוה
אלהים לא טוב היות
האדם לבדו אעשה לו
עזר כנגדו: ואמר יי
אלהים לא תקין דיהי א
אדם בלחודוהי אעביד
ליה סמך כקיבליה: וי
ויצר יהוה אלהים מן ה
האדמה כל חית השדה
ואת כל עוף השמים
ויבא אל האדם לראות
מה יקרא לו וכל אשר
יקרא לו האדם נפש
חיה הוא שמו: וברא יי
אלהים מן ארעא כל
חית ברא וית כל עופא
דשמיא ואיתי לות אדם

למיחזי מה יקרי ליה
וכל דהוה קרי ליה אדם
נפשא חיתא הוא שמיה:
ויקרא האדם שמות
לכל הבהמה ולעוף
השמים ולכל חית הש
השדה ולאדם לא מצא
עזר כנגדו: וקרא אדם
שמהן לכל בעירא ול
ולעופא דשמיא ולכל
חית ברא ולאדם לא
אשכח סמך כקבליה:
ויפל יהוה אלהים תר
תרדמה על האדם ויי
ויישן ויקח אחת מצל
מצלעתיו ויסגר בשר
תחתנה: ורמא יי אלהים
שינתא על אדם ודמוך
ונסיב חדא מעלעוהי
ומלי בשרא תחותה:
ויבן יהוה אלהים את
הצלע אשר לקח מן ה
האדם לאשה ויבאה
אל האדם: ובנא יי
אלהים ית עלעא דנס
דנסיב מן אדם לאיתת
לאיתתא ואיתיה לות אדם: ויא
ויאמר האדם זאת ה
הפעם עצם מעצמי
ובשר מבשרי לזאת
יקרא אשה כי מאיש
לקחה זאת: ואמר א
אדם הדא זמנא גרמא
מגרמאי ובשרא מבי

וינחהו ז חס ב̇ בליש̇ וסימ̇ וינחהו בגן עדן ויציאהו ויניחהו מחוץ לעיר ויניחום מחוץ למחנה ישראל הניחו לו ויקללו אשר הניח שם משה בחורב ...
על החמור ... ויקרא האדם ... אשר קרא ... ואת ... לו ...
... ולאדם לא מצא עזר ... ולאדם ג̇ ...

מבשרי לזאת יתקרי איתא
ארי מבעלה נסיבא דא:
על כן יעזב איש את אביו
ואת אמו ודבק באשתו ו
היו לבשר אחד: על כן
ישבוק גבר בית משכבי אבו
ואמיה ויתדבק באתתיה ויהון
לבשרא חד: ויהיו שניהם
ערומים האדם ואשתו
ולא יתבששו: והוו תרוי
הון ערטלאין אדם
ואתתיה ולא מתכלמין:
והנחש היה ערום מכל
חית השדה אשר עשה
יהוה אלהים ויאמר אל
האשה אף כי אמר אלהים
לא תאכלו מכל עץ הגן:
וחויא הוה חכים מכל
חית ברא דעבד יי אלהים
ואמר לאתתא בקושטא
ארי אמר יי לא תיכלון
מכל אילן גנתא: ותאמר
האשה אל הנחש מפרי
עץ הגן נאכל: ואמרת
אתתא לחויא מפירי א
ילן גנתא ניכול: ומפרי
העץ אשר בתוך הגן א
מר אלהים לא תאכלו
ממנו ולא תגעו בו פן ת
מתון: ומפירי אילנא
דבמציעות גנתא אמר
יי לא תיכלון מניה ולא
תקרבון ביה דלמא תמ
ותון: ויאמר הנחש

אל האשה לא מות תמ
תון: ואמר חויא
לאתתא לא ממת תמו
תון: כי ידע אלהים
כי ביום אכלכם ממנו ונ
פקחו עיניכם והייתם
כאלהים ידעי טוב ורע:
ארי גלי קדם יי ארי ביומא
דתיכלון מניה יתפתחון
עיניכון ותהון כרברבין
חכמין בין טב לביש: ות
רא האשה כי טוב
העץ למאכל וכי תאוה
הוא לעינים ונחמד העץ
להשכיל ותקח מפריו
ותאכל ותתן גם לאישה
עמה ויאכל: וחזת אתתא
ארי טב אילנא למיכל
וארי אסו הוא לעינין ו
מרגג אילנא לאסתכלא
ביה ונסיבת מאיביה
ואכלת ויהבת אף לבעלה
עמה ואכל: ותפקחנה
עיני שניהם וידעו כי ע
ירמם הם ויתפרו עלה
תאנה ויעשו להם חגרת:
ואתפתחא עיני תרויהון
וידעו ארי ערטלאין אי
נון וחטיטו להון טרפי
תינין ועבדו להון זרזין:
וישמעו את קול יהוה
אלהים מתהלך בגן לר
וח היום ויתחבא הא
דם ואשתו מפני י

יהוה אלהים בתוך עץ
הגן: ושמעו ית קל מי
מרא דיי אלהים מ
מהלך בגינתא למנח
יומא ואטמר אדם ואת
ואיתתיה מן קדם יי אלהים
בגו אילן גינתא: ויקרא
יהוה אלהים אל האדם
ויאמר לו איכה: וקרא
יי אלהים לאדם ואמר
ליה אן את: ויאמר את
קולך שמעתי בגן ואירא
כי ערום אנכי ואחבא:
ואמר ית קל מימרך ש
מעית בגינתא ודחילית
ארי ערטילאי אנא ו
אטמרית: ויאמר מי
הגיד לך כי ערום אתה
המן העץ אשר צויתיך
לבלתי אכל ממנו אכלת:
ואמר מן חוי לך ארי
ערטילאי את המן איל
אילנא דפקידתך בדיל
דלא למיכל מניה אכלת:
ויאמר האדם האשה
אשר נתתה עמדי היא
נתנה לי מן העץ ואכל:
ואמר אדם איתתא די
יהבתא לי היא יהבת
לי מן אילנא ואכלית:
ויאמר יהוה אלהים
לאשה מה זאת עשית
ותאמר האשה הנחש
השיאני ואכל: ואמר יי

אלהים לאתתא מה דא
עבדת ואמרת איתתא
חויא אטעיאני ואכלית׃
ויאמר יהוה אלהים אל
הנחש כי עשית זאת אר
ארור אתה מכל הבהמה
ומכל חית השדה על
גחנך תלך ועפר תאכל
כל ימי חייך׃ ואמר יי
אלהים לחויא ארי עבדת
דא ליט את מכל בעירא
ומכל חית ברא על מעך
תיזיל ועפרא תיכול כל
יומי חייך׃ ואיבה אשית
בינך ובין האשה ובין זר
זרעך ובין זרעה הוא יש
ישופך ראש ואתה תשו
תשופנו עקב׃ ודבבו אש
אשוי בינך ובין איתתא
ובין בנך ובין בנהא הוא
יהי דכיר מה עבדת ליה
מלקדמין ואת תהי נטר
ליה לסופא׃
אל האשה אמר הרבה
ארבה עצבונך והרונך
בעצב תלדי בנים ואל
אישך תשוקתך והוא
ימשל בך׃ לאיתתא אמר
אסגאה אסגי צערייכי
ועדוייכי בצער תלדין
בנין ולות בעליך תהי ית
תאובתיך והוא ישלוט
ביך׃ ולאדם
אמר כי שמעת לקול

אשתך ותאכל מן העץ
אשר צויתיך לאמר לא
תאכל ממנו ארורה הא
האדמה בעבורך בעצב
בעצבון תאכלנה כל ימי
חייך׃ ולאדם אמר ארי
קבילתא למימר אתתך
ואכלת מן אילנא דפקיד
דפקידתך למימר לא ת
תיכול מיניה ליטא אר
ארעא בדילך בעמל
תיכלינה כל יומי חייך׃
וקוץ ודרדר תצמיח לך
ואכלת את עשב השדה׃
וכובין ואטטין תצמח
לך ותיכול ית עיסבא
דחקלא׃ בזעת אפך תא
תאכל לחם עד שובך א
אל האדמה כי ממנה ל
לקחת כי עפר אתה ואל
עפר תשוב׃ בזיעתא דא
דאפך תיכול לחמא עד
דתיתוב לארעא דמנה
איתבריתא ארי עפרא
את ולעפרא תתוב׃ ויקר
ויקרא האדם שם אשתו
חוה כי הוא היתה אם
כל חי׃ וקרא אדם שום
אתתיה חוה ארי היא ה
הות אימא דכל בני אנשא׃
ויעש יהוה אלהים לאדם
ולאשתו כתנות עור ויל
וילבשם׃ ועבד יי אלהים
לאדם ולאיתתיה לבושין

דיקר על משך בסרהון
ואלבישינון׃
ויאמר יהוה אלהים הן
האדם היה כאחד ממנו
לדעת טוב ורע ועתה
פן ישלח ידו ולקח גם
מעץ החיים ואכל וחי
לעלם׃ ואמר יי אלהים
הא אדם הוה יחידי בע
בעלמא מניה למדע טב
וביש ובשו דילמא יוש
יושיט ידיה ויסב את
מאילן חייא ויכול ויחי
לעלם׃ וישלחהו יהוה
אלהים מגן עדן לעבד
את האדמה אשר לקח
משם׃ ושלחיה יי אלהים
מגינתא דעדן למפלח
בארעא דאיתברי מתמן׃
ויגרש את האדם וישכן
מקדם לגן עדן את הכר
הכרבים ואת להט החרב
המתהפכת לשמר את
דרך עץ החיים׃ ותריך
ית אדם ואשרי מלקדמין
לגינתא דעדן ית כרוביא
וית שנן חרבא דמתהפ
דמתהפכא למטר ית
אורח אילן חייא׃
והאדם ידע את
חוה אשתו ותהר ותלד
את קין ותאמר קניתי
איש את יהוה׃ ואדם
ידע ית חוה אתתיה וע

ועדיאת וילידת ית קין
ואמרת קניתי גברא מן
קדם יי׃ ותסף ללדת את
אחיו את הבל ויהי הבל
רעה צאן וקין היה עבד
אדמה׃ ואוסיפת למילד
ית אחוהי ית הבל והוה
הבל רעי ענא וקין הוה
פלח בארעא׃
ויהי מקץ ימים ויבא
קין מפרי האדמה מנ
מנחה ליהוה׃ והוה מ
מסוף יומין ואיתי קין
מאיבא דארעא קורבנ
קדם יי׃ והבל הביא גם ה
הוא מבכורות צאנו ומ
ומחלבהן וישע יהוה
אל הבל ואל מנחתו׃
והבל איתי אף הוא מ
מבכירי ענה ומשמנ
ומשמניהון והות רעוא
מן קדם יי בהבל ובקורב
ובקורבניה׃ ואל קין ואל
מנחתו לא שעה ויחר
לקין מאד ויפלו פניו׃
ובקין ובקורבניה לא הות
רעוא ותקיף לקין לחד
ואיתכבישו אפוהי׃ ויא
ויאמר יהוה אל קין למה
חרה לך ולמה נפלו פניך׃
ואמר יי לקין למה תקי
תקוף לך ולמה אתכבי
אתכבישו אפך׃ הלוא
אם תיטיב שאת ואם

לא תיטיב לפתח חטאת
רבץ ואליך תשוקתו ו
ואתה תמשל בו׃ הלא
אם תוטב עובדך ישתב
ישתביק לך ואם לא תוט
תוטב עובדך ליום דינא
חטאה נטיר דעתיד לאי
לאיתפרעא מינך אם לא
התוב ואם תתוב ישתביק
לך׃ ויאמר קין אל הבל
אחיו ויהי בהיותם
בשדה ויקם קין אל ה
הבל אחיו ויהרגהו׃ ויא
ואמר קין להבל אחוהי
והוה במהויהון בחקלא
וקם קין להבל אחוהי ו
וקטליה׃ ויאמר יי אל
קין אי הבל אחיך ויאמ
ויאמר לא ידעתי השמ
השמר אחי אנכי׃ ואמר
יי לקין אן הבל אחוך
ואמר לא ידעית הנטר
אחי אנא׃ ויאמר מה ע
עשית קול דמי אחיך
צעקים אלי מן האדמה
ואמר מה עבדת קל דם
זרעיין דעתידין למפק
מן אחוך קבלן קדמי מ
מן ארעא׃ ועתה ארור
אתה מן האדמה אשר
פצתה את פיה לקחת
את דמי אחיך מידך׃
וכען ליט את מן ארעא
דפתחת ית פומה לקבל

וקבילת ית דמי אחוך
מן ידך׃ כי תעבד אר
האדמה לא תסף תת כ
כחה לך נע ונד תהיה ב
בארץ׃ ארי תפלח בארע
לא תוסיף למיתן חילה
לך מטלטל וגלי תהי ב
בארעא׃ ויאמר
קין אל יהוה גדול עוני
מנשוא׃ ואמר קין קדם
יי סגי חובי מלמשבק׃
הן גרשת אתי היום מע
מעל פני האדמה ומפניך
אסתר והייתי נע ונד בא
בארץ והיה כל מצאי
יהרגני׃ הא תרכתא יתי
יומא דין מעל אפי א
ארעא ומן קדמך לית
איפשר לאיטמרא ואהי
מטלטל וגלי בארעא
ויהי כל דישכחינני יק
יקטלינני׃ ויאמר לו יי
יהוה לכן כל הרג קין ש
שבעתים יקם וישם יי
יהוה לקין אות לבלתי
הכות אתו כל מצאו׃
ואמר ליה יי לכן כל
קטוליא דקין לשבעת
דרין יתפרע מניה ושוי
יי לקין את בדיל דלא
למקטל יתיה כל דישכ
דישכחיניה׃ ויצא קין
מלפני יהוה וישב בארץ
נד קדמת עדן׃ ונפק קין

מן קדם יי ויתיב בארעא
גלי ומטלטל דהות עד
עבירא עלוהי מלקדמין
בגינתא דעדן: וידע קין
את אשתו ותהר ותלד
את חנוך ויהי בנה עיר
ויקרא שם העיר כשם
בנו חנוך: וידע קין ית
איתתיה ועדיאת וילידת
ית חנוך והוה בני קרתא
וקרא שמא דקרתא כ
כשום בריה חנוך: ויולד
לחנוך את עירד ועירד
ילד את מחויאל ומחי
ומחייאל ילד את מת
מתושאל ומתושאל
ילד את למך: ואתיליד
לחנוך ית עירד ועירד
אוליד ית מחויאל ומ
ומחייאל אוליד ית מ
מתושאל ומתושאל
אוליד ית למך: ויקח
לו למך שתי נשים שם
האחת עדה ושם השנית
צלה: ונסיב ליה למך
תרתין נשין שום חדא
עדה ושום תניתא צלה:
ותלד עדה את יבל הוא
היה אבי ישב אהל
ומקנה: וילידת עדה ית
יבל הוא הוה רבהון ד
דכל דיתבי משכנין ומ
ומרי בעיר: ושם אחיו
יובל הוא היה אבי כל

תפש כנור ועוגב: ושום
אחוהי יובל הוא הוה
רבהון דכל דממנן על
פום מכלא ודעי זמר
כנרא ואבובא: וצלה
גם הוא ילדה את תובל
קין לטש כל חרש נח
נחשת וברזל ואחות
תובל קין נעמה: וצלה
אף היא ילידת ית תובל
קין רבהון דכל ידעי ע
עבידת נחשא ופרזלא
ואחתיה דתובל קין נעמה:
ויאמר למך לנשיו עדה
וצלה שמען קולי נשי
למך האזנה אמרתי כי
איש הרגתי לפצעי וילד
לחברתי: ואמר למך לנ
לנשוהי עדה וצלה שמ
שמעא קלי נשי למך
אציתא למימרי לא ג
גברא קטלית דבדיליה
אנא כביל חובין ואף לא
עולימא חבילית דבדי
דבדיליה ישתיצי זרעי:
כי שבעתים יקם קין ול
ולמך שבעים ושבעה:
ארי לשבעה דרין את
איתליו לקין הלא ללמך
בריה שבעין ושבעה:
וידע אדם עוד את א
אשתו ותלד בן ותקרא
את שמו שת כי שת לי
אלהים זרע אחר תחת

הבל כי הרגו קין: וידע
אדם עוד ית איתתיה
וילידת בר וקרת ית ש
שמיה שת ארי אמרת
יהב יי לי בר אחרן ח
חלף הבל דקטליה קין:
ולשת גם הוא ילד בן
ויקרא את שמו אנוש
אז הוחל לקרא בשם
יהוה: ולשת אף הוא
איתיליד בר וקרא ית
שמיה אנוש בכין ביו
ביומוהי חלו בני אינשא
מלצלאה בשמא דיי:
זה ספר
תולדת אדם ביום ברא
אלהים אדם בדמות
אלהים עשה אתו: דין
ספר תולדת אדם ביומא
דברא יי אדם בדמות
אלהים עבד יתיה: דכר
ונקבה בראם ויברך א
אתם ויקרא את שמם
אדם ביום הבראם: דכ
דכר ונוקבא ברנון ובל
ובריך יתהון וקרא ית
שומהון אדם ביומא
דאיתבריו: ויחי אדם
שלשים ומאת שנה
ויולד בדמותו כצלמו
ויקרא את שמו שת: וחיה
אדם מאה ותלתין ש
שנין ואוליד בדמותיה
דדמי ליה וקרא ית ש

ל אלהים וא׳ וסימ׳ כי שת לי אלהים ... אשר נתן לי אלהים ... לו אלהים כה יעשה לי אלהים להברות את דויד ... [illegible]
בן ירד ... מלא ג׳ חס׳ ו׳ ... וסימ׳ שמנה מאות ... חמש מאות ... [illegible]

שמיה שת׃ ויהיו ימי א
אדם אחרי הולידו את
שת שמונה מאת שנה ג חס
ויולד בנים ובנות׃ והוו י
יומי אדם בתר דאוליד
ית שת תמני מאה שנין
ואוליד בנין ובנן׃ ויהיו
כל ימי אדם אשר חי
תשע מאות שנה ושל
ושלשים שנה וימת׃ וה
והוו כל יומי אדם דחיא
תשע מאה ותלתין שנין
ומית׃ ויחי שת ד
חמש שנים ומאת שנה פט בס
ויולד את אנוש׃ וחיא
שת מאה וחמש שנין
ואוליד ית אנוש׃ ויחי
שת אחרי הולידו את
אנוש שבע שנים ושמ
ושמונה מאות שנה
ויולד בנים ובנות׃ וחיא
שת בתר דאוליד ית א
אנוש תמני מאה ושבע
שנין ואוליד בנין ובנן׃
ויהיו כל ימי שת שתים ו בפר
עשרה שנה ותשע מ
מאות שנה וימת׃ והוו
כל יומי שת תשע מאה
ותרתא עשרי שנין ומ
ומית׃ ויחי
אנוש תשעים שנה ויו
ויולד את קינן׃ וחיא
אנוש תשעין שנין ואול
ואוליד ית קינן׃ ויחי א

אנוש אחרי הולידו את
קינן חמש עשרה שנה
ושמנה מאות שנה ויולד
בנים ובנות׃ וחיא אנוש
בתר דאוליד ית קינן ת
תמני מאה וחמשת עשר
שנין ואוליד בנין ובנן׃
ויהיו כל ימי אנוש חמ
חמש שנים ותשע מאות
שנה וימת׃ והוו כל יומי
אנוש תשע מאה וחמש
שנין ומית׃ ויחי
קינן שבעים שנה ויולד
את מהללאל׃ וחיא קינן
שבעין שנין ואוליד ית
מהללאל׃ ויחי קינן את
אחרי הולידו את מהל
מהללאל ארבעים שנה
ושמונה מאות שנה ויו
ויולד בנים ובנות׃ וחיא
קינן בתר דאוליד ית
מהללאל תמני מאה
וארבעין שנין ואוליד
בנין ובנן׃ ויהיו כל ימי
קינן עשר שנים ותשע
מאות שנה וימת׃ והוו
כל יומי קינן תשע מאה
ועשר שנין ומית׃
ויחי מהללאל חמש שנ
שנים וששים שנה ויולד
את ירד׃ וחיא מהללאל
שתין וחמש שנין ואוליד
ית ירד׃ ויחי מהללאל
אחרי הולידו את ירד

שלשים שנה ושמנה
מאות שנה ויולד בנים
ובנות׃ וחיא מהללאל
בתר דאוליד ית ירד תמ
תמני מאה ותלתין שנין
ואוליד בנין ובנן׃ ויהיו
כל ימי מהללאל חמש
ותשעים שנה ושמנה
מאות שנה וימת׃ והוו כל
יומי מהללאל תמני מאה
ותשעין וחמש שנין ומ
ומית׃ ויחי
ירד שתים וששים שנה ב? בט?
ומאת שנה ויולד את ח
חנוך׃ וחיא ירד מאה וש
ושתין ותרתין שנין ואול
ואוליד ית חנוך׃ ויחי י
ירד אחרי הולידו את
חנוך שמנה מאות שנה
ויולד בנים ובנות׃ וחיא
ירד בתר דאוליד ית
חנוך תמני מאה שנין
ואוליד בנין ובנן׃ ויהיו
כל ימי ירד שתים ושש
וששים שנה ותשע מ
מאות שנה וימת׃ והוו
כל יומי ירד תשע מאה
ושתין ותרתין שנין ומ
ומית׃ ויחי
חנוך חמש וששים שנה
ויולד את מתושלח׃ וח
וחיא חנוך שתין וחמש
שנין ואוליד ית מתושל
ויתהלך חנוך את הא ג

ויהיו כל ימי ו׳ בפרשת׳ וסימ׳ אדם שת אנוש קינן ירד מתושלח ... כל אורות ... בחג מל׳ וסימ׳ ויעבדו בני ישראל את ... [illegible]
שמונה עשרה ... וכל דל ... ויהי כל ימי ג׳ ... וסימ׳ חנוך למך ... [illegible]
ויחי שת ד׳ בט׳ בפרש׳ וסי׳ ויחי אנוש ויחי ירד ויחי למך ... ויתהלך ג׳ ... ויתהלך חנוך ... [illegible]

האלהים אחרי הולידו
את מתושלח שלש מא
מאות שנה ויולד בנים
ובנות: והליך חנוך בדחל
בדחלתא דיי בתר דאו
דאוליד ית מתושלח
תלת מאה שנין ואוליד
בנין ובנן: ויהי כל ימי ח
חנוך חמש וששים שנה
ושלש מאות שנה: והוו
כל יומי חנוך תלת מאה
ושתין וחמש שנין: ויה
ויתהלך חנוך את הא
האלהים ואיננו כי לקח
אתו אלהים: והליך חנוך
בדחלתא דיי ואיתוהי
ארי לא אמית יתיה יי:
ויחי מתושלח
שבע ושמנים שנה ומא
ומאת שנה ויולד את
למך: וחיא מתושלח
מאה ותמנן ושבע שנין
ואוליד ית למך: ויחי מ
מתושלח אחרי הולידו
את למך שתים ושמנים
שנה ושבע מאות שנה
ויולד בנים ובנות: וחיא
מתושלח בתר דאוליד
ית למך שבע מאה ותמ
ותמנן ותרתין שנין ואו
ואוליד בנין ובנן: ויהיו
כל ימי מתושלח תשע
וששים שנה ותשע מא
מאות שנה וימת: והוו

כל יומי מתושלח
תשע מאה ושתין ותשע
שנין ומית: ויחי
למך שתים ושמנים שנה
ומאת שנה ויולד בן: וחי
וחיא למך מאה ותמנן
ותרתין שנין ואוליד בר:
ויקרא את שמו נח לאמר
זה ינחמנו ממעשנו ומ
ומעצבון ידינו מן האד
האדמה אשר ארר(ה) יי
יהוה: וקרא ית שמיה
נח למימר דין ינחמיננא
מעובדנא ומליאות ידנ
מן ארעא דלטה יי: ויחי
למך אחרי הולידו את
נח חמש ותשעים שנה
וחמש מאות שנה ויולד
בנים ובנות: וחיא למך
בתר דאוליד ית נח חמש
מאה ותשעין וחמש ש
שנין ואוליד בנין ובנן:
ויהי כל ימי למך שבע
ושבעים שנה ושבע מ
מאות שנה וימת: והוו
כל יומי למך שבע מא
ושבעין ושבע שנין ומי
ומית: ויהי נח בן
חמש מאות שנה ויולד
נח את שם את חם ואת
יפת: והוה נח בר חמש
מאה שנין ואוליד נח ית
שם ית חם וית יפת: ויהי
כי החל האדם לרב על

פני האדמה ובנות ילדו
להם: והוה כד שריו בני
אנשא למסגי על אפי
ארעא ובנתא איתילידא
להון: ויראו בני האלהים
את בנות האדם כי טובת
הנה ויקחו להם נשים
מכל אשר בחרו: וחזו בני
רברביא ית בנת אנשא
ארי שפירא אינון ונסי
ונסיבו להון נשין מכל
דאיתרעיו: ויאמר יהוה
לא ידון רוחי באדם לע
לעלם בשגם הוא בשר
והיו ימיו מאה ועשרים
שנה: ואמר יי לא יתקי
יתקיים דרא בישא הדין
קדמי לעלם בדיל דאנון
בישרא ועובדיהון בי
בישיא ארכא יהבית לה
להון מאה ועשרין שנין
אם יתובון: הנפלים היו
בארץ בימים ההם וגם
אחרי כן אשר יבאו בני
האלהים אל בנות האדם
וילדו להם המה הגברים
אשר מעולם אנשי השם:
גיבריא הוו בארעא בי
ביומיא האינון ואת בי
בתרכן דעלין בני רברב
לות בנת אנשא וילדן
להון אינון גבריא דמע
דמעלמא אנשין דשמא:
וירא יהוה כי

רבה רעת האדם בארץ
וכל יצר מחשבת לבו רק
רע כל היום׃ וחזא יי ארי
סגיאת בישת אינשא ב
בארעא וכל יצרא מחש
מחשבת ליביה לחוד
ביש כל יומא׃ וינחם יי
יהוה כי עשה את האדם
בארץ ויתעצב אל לבו׃
ותב יי במימריה ארי
עבד ית אינשא בארעא
ואמר במימריה למית
למהבר תוקפהון ברעותי׃
ויאמר יהוה אמחה את
האדם אשר בראתי מע
מעל פני האדמה מאדם
עד בהמה עד רמש ו
ועד עוף השמים כי נח
נחמתי כי עשיתם׃ ואמ
יי אמחה ית אינשא ד
דבריתי מעל אפי ארע
מאינשא עד בעירא ו
ועד רחשא ועד עופא
דשמיא ארי תבית במ
במימרי ארי עבדתינון׃
ונח מצא חן בעיני יי
יהוה׃ ונח אשכח רחמ
רחמין קדם יי׃

נא

פ

מפטיר בישעיה כה אמר האל יי בורא השמים ונוטיהם

אלה תולדת נח נח איש
צדיק תמים היה בדרתיו
את האלהים התהלך נח׃
אילין תולדת נח נח גבר
זכאי שלים הוה בדרוהי

ברחלתא דיי הליך נח׃
ויולד נח שלשה בנים
את שם את חם ואת
יפת׃ ואוליד נח תלתא
בנין ית שם ית חם וית
יפת׃ ותשחת הארץ ל
לפני האלהים ותמלא
הארץ חמס׃ ואתחבלת
ארעא קדם יי ואתמלי
ארעא חטופין׃ וירא א
אלהים את הארץ והנה
נשחתה כי השחית כל
בשר את דרכו על הארץ׃
וחזא יי ית ארעא ארי
איתחבלת ארי חבילו
כל בישרא אינש אורחיה
על ארעא׃
ויאמר אלהים לנח קץ
כל בשר בא לפני כי מל
מלאה הארץ חמס מ
מפניהם והנני משחיתם
את הארץ׃ ואמר יי לנח
קיצא דכל בישרא על
לקדמאי ארי אתמליאת
ארעא חטופין מן קדם
עובדיהון בישיא והא
אנא מחבילהון עם א
ארעא׃ עשה לך תבת
עצי גפר קנים תעשה
את התבה וכפרת אתה
מבית ומחוץ בכפר׃ ע
עביד לך תיבותא דא
דאעין דקדרוס מדורין
תעביד ית תיבותא ותחפי

יתה מגיו ומברא בכופרא׃
וזה אשר תעשה אתה
שלש מאות אמה ארך
התבה חמשים אמה ר
רחבה ושלשים אמה
קומתה׃ ודין דתעביד
יתה תלת מאה אמין א
אורכא דתיבותא חמ
חמשין אמין פתיה
ותלתין אמין רומה׃
צהר תעשה לתבה ואל
אמה תכלנה מלמעלה
ופתח התבה בצדה תש
תשים תחתים שנים
ושלשים תעשה׃ נהור
תעביד לתיבותא ולא
ולאמתא תשכללינה
מלעילא ותרעא דתי
דתיבותא בסטרה תש
תשוי מדורין ארעאין
תנינין ותליתאין תעבד
תעבדינה׃ ואני הנני מ
מביא את המבול מים על
הארץ לשחת כל בשר
אשר בו רוח חיים מתחת
השמים כל אשר בארץ
יגוע׃ ואנא האנא מייתי
מייתי ית טופנא מיא
על ארעא לחבלא כל
בישרא דביה רוחא ד
דחיי מתחות שמיא
כל דבארעא ימות׃ והק
והקימתי את בריתי
אתך ובאת אל התבה

תביא יב וסימ׳ ומכל החי מכל בשר ולא תביא תועבה ראשית בכורי אדמתך ... לא תביא אתנן זונה ... ראשית כל פרי האדמה
כי תביא את בני ישר׳ תביא לשר האלה תשמע ועקד מבקרים ... ואת תביא במשפט עבדך מרחוק תביא לחמה

אתה ובניך ואשתך ונשי
בניך אתך ואקים ית קי
קיימי עמך ותיעול לתי
לתיבותא את ובנך ואית
ואיתתך ונשי בנך עמך
ומכל החי מכל בשר שנ
שנים מכל תביא אל
התבה להחית אתך
זכר ונקבה יהיו מכל
דחי מכל בישרא תרין
מכולא תעיל לתיבותא
לקיימא עמך דכר ונק
ונוקבא יהון מהעוף
למינהו ומן הבהמה
למינה מכל רמש ה
האדמה למינהו שנים
מכל יבאו אליך להחיות
מעופא לזנוהי ומן בע
בעירא לזנה ומכל ריח
רחשא דארעא לזנוהי
תרין מכולא ייעלון לות
לותך לקיימא ואתה ק
קח לך מכל מאכל אש
אשר יאכל ואספת אל
אליך והיה לך ולהם ל
לאכלה ואת סב לך מן
מכל מיכל דמתאכל
ותיכנוש לותך ויהי לך
ולהון למיכל ויעש נח
ככל אשר צוה אתו יי
אלהים כן עשה ועבד
נח ככל דפקיד יתיה יי
כן עבד ויאמר יהוה ל
לנח בא אתה וכל ביתך

אל התבה כי אתך ראיתי
צדיק לפני בדור הזה ו
ואמר יי לנח עול את
וכל אינש ביתך לתיבותא
ארי יתך חזיתי זכאי ק
קדמאי בדרא הדין מ
מכל הבהמה הטהורה
תקח לך שבעה שבעה
איש ואשתו ומן הבהמ
הבהמה אשר לא טה
טהורה הוא שנים איש
ואשתו מכל בעירא ד
דכיא תיסב לך שבעה
שבעה דכר ונוקבא ומן
בעירא דליתהא דכיא ת
תרין דכר ונוקבא גם
מעוף השמים שבעה
שבעה זכר ונקבה לחיות
זרע על פני כל הארץ א
אף מעופא דשמיא ש
שבעה שבעה דכר ונוקבא
לקיימא זרעא על אפי
כל ארעא כי לימים עוד
שבעה אנכי ממטיר על
הארץ ארבעים יום וא
וארבעים לילה ומחיתי
את כל היקום אשר עש
עשיתי מעל פני האדמ
האדמה ארי לזמן יומ
יומין עוד שבעה אנא
מחית מטרא על ארעא
ארבעין יממין וארבעין
לילון ואימחי ית כל יק
יקומא דעבדית מעל

אפי ארעא ויעש נח
ככל אשר צוהו יהוה
ועבד נח ככל דפקדיה
יי ונח בן שש מאות
שנה והמבול היה מים
על הארץ ונח בר שית
מאה שנין וטופנא הוה
מיא על ארעא ויבא
נח ובניו ואשתו ונשי
בניו אתו אל התבה מ
מפני מי המבול ועל
נח ובנוהי ואיתתיה
ונשי בנוהי עמיה לת
לתיבותא מן קדם מי
טופנא ומן הבהמה ה
הטהורה ומן הבהמה
אשר איננה טהורה
ומן העוף וכל אשר
רמש על האדמה מן
בעירא דכיא ומן בעיר
דליתהא דכיא ומן עופא
וכל דרחיש על ארעא
שנים שנים באו אל נח
אל התבה זכר ונקבה
כאשר צוה אלהים את
נח תרין תרין עלו עם
נח לתיבותא דכר ונוק
ונוקבא כמא דפקיד יי
ית נח ויהי לשבעת ה
הימים ומי המבול היו
על הארץ והוה לזמן
שבעה יומין ומי טופנא
הוו על ארעא בשנת
שש מאות שנה לחיי

טהרה ... ומן הבהמה אשר לא טהרה ומן הבהמה אשר איננה טהורה ... [illegible]
... ומחיתי את כל היקום ... ואת כל היקום אשר ברגליהם ... ביום הזה נבקעו ... [illegible]
... [illegible]

נח בחדש השני בשבעה
עשר יום לחדש ביום ה
הזה נבקעו כל מעינת
תהום רבה וארבת הש
השמים נפתחו׃ בשנת
שית מאה שנין לחיי נח
בירחא תנינא בשבעת
עשר יומא לירחא ביומ
הדין איתבזעו כל מבועי
תהום רבה וכוי שמיא
איתפתחא׃ ויהי הגשם
על הארץ ארבעים יום
וארבעים לילה׃ והוה מ
מיטרא נחית על ארעא
ארבעין יממין וארבעין
לילון׃ בעצם היום הזה
בא נח ושם וחם ויפת
בני נח ואשת נח ושלשת
נשי בניו אתם אל התבה׃
בכרן יומא הדין על נח
ושם וחם ויפת בני נח ו
ואתת נח ותלת נשי בנו
בנוהי עמיהון לתיבותא׃
המה וכל החיה למינה
וכל הבהמה למינה וכל
הרמש הרמש על הארץ
למינהו וכל העוף למינ
למינהו כל צפור כל כנף׃
אינון וכל חיתא לזנה ו
וכל בעירא לזנה וכל
ריחשא דרחיש על ארעא
לזנוהי כל ציפר כל דפ
דפרח׃ ויבאו אל נח אל
התבה שנים שנים מכל

הבשר אשר בו רוח חיי
חיים׃ ועלו עם נח לתיבות
תרין תרין מכל בישרא
דביה רוחא דחיי׃ והבאים
זכר ונקבה מכל בשר
באו כאשר צוה אתו ה
אלהים ויסגר יהוה בעדו׃
ועליא דכר ונוקבא מכל
בישרא עלו כמא דפקיד
יתיה יי ואגין יי עלוהי׃
ויהי המבול ארבעים יום
על הארץ וירבו המים
וישאו את התבה ותרם
מעל הארץ׃ והוה טופנא
ארבעין יממין על ארעא
וסגיאו מיא ונטלו ית
תיבותא ואיתרמית מעל
ארעא׃ ויגברו המים וי
וירבו מאד על הארץ ו
ותלך התבה על פני המ
המים׃ ותקיפו מיא וס
וסגיו לחדא על ארעא
ומהלכא תיבותא על
אפי מיא׃ והמים גברו
מאד מאד על הארץ ו
ויכסו כל ההרים הגבה
הגבהים אשר תחת כל
השמים׃ ומיא תקיפו ו
לחדא לחדא על ארעא
ואיתחפיו כל טוריא ר
רמיא דתחות כל שמיא׃
חמש עשרה אמה מלמ
מלמעלה גברו המים
ויכסו ההרים׃ חמש ע

עשרי אמין מלעילא
תקיפו מיא ואתחפיאו
טוריא׃ ויגוע כל בשר
הרמש על הארץ בעוף
ובבהמה ובחיה ובכל
השרץ השרץ על הארץ
וכל האדם׃ ומית כל בע
בישרא דרחיש על א
ארעא בעופא ובבעירא
ובחיתא ובכל ריחשא
דרחיש על ארעא וכל
אינשא׃ כל אשר נשמת
רוח חיים באפיו מכל
אשר בחרבה מתו׃ כל
דנשמתא רוחא דחיין
באפוהי מכל דיבישתא
מיתו׃ וימח את כל היק
היקום אשר על פני הא
האדמה מאדם עד ב
בהמה עד רמש ועד עוף
השמים וימחו מן הארץ
וישאר אך נח ואשר א
אתו בתבה׃ ומחא ית כל
יקומא דעל אפי ארעא
מאינשא עד בעירא עד
ריחשא ועד עופא דש
דשמיא ואיתמחיו מן
ארעא ואשתאר ברם נח
ודעימיה בתיבותא׃ ויג
ויגברו המים על הארץ
חמשים ומאת יום׃ ותק
ותקיפו מיא על ארעא
מאה וחמשין יומין׃ ו
ויזכר אלהים את נח ואת

מאד מאד ל̇ וסימ׳ והמים גברו מאד מאד׳ ויפרץ האיש מאד מאד׳ טובה הארץ מאד מאד׳ [illegible]
[illegible]
[illegible]

ויעבר ט׳ וסימ׳ רוח על הארץ · ויעבירם את הנחל · ויעבר יהוה שמיה · ויעבר יתו שבעת בגו · ויעבר הקדשים מן הארץ · וכשמע אסא · ויענה דבר אל גלל בנוהי · ובשנת אחת לכורש דחברו ·
קלו ד׳ וסי׳ כי קלו המים מעל הארץ · מנשרים קלו · ומני קלו מני ארג · ומני קלו מני רץ ·

כל החיה ואת כל הבהמה
אשר אתו בתבה ויעבר
אלהים רוח על הארץ ו
וישכו המים: ודכר יי ית
נח וית כל חיתא וית כל
בעירא דעמיה בתיבותא
ואעבר יי רוחא על אר
ארעא ונחו מיא: ויסכרו
מעינת תהום וארבת
השמים ויכלא הגשם מ
מן השמים: ואסתכרו
מבועי תהומא וכוי שמ
שמיא ואתכלי מטרא
מן שמיא: וישבו המים
מעל הארץ הלוך ושוב
ויחסרו המים מקצה
חמשים ומאת יום: ותבו
מיא מעל ארעא אזלין
ותיבין וחסרו מיא מס
מסוף מאה וחמשין י
יומין: ותנח התבה בח
בחדש השביעי בשבעה
עשר יום לחדש על הרי
אררט: ונחת תיבותא ב
בירחא שביעאה בשבעת
עשרא יומא לירחא על
טורי קרדו: והמים היו
הלוך וחסור עד החדש
העשירי בעשירי באחד
לחדש נראו ראשי הה
ההרים: ומיא הוו אזלין
וחסרין עד ירחא עשי
עשיראה בעשיראה ח
בחד לירחא אתחזיאו

רישי טוריא: ויהי מקץ
ארבעים יום ויפתח נח
את חלון התבה אשר
עשה: והוה מסוף אר
ארבעין יומין ופתח נח
ית כות דתיבותא דעבד:
וישלח את הערב ויצא
יצוא ושוב עד יבשת
המים מעל הארץ: ושלח
ית עורבא ונפק מיפק
ותאיב עד דיבישו מיא
מעל ארעא: וישלח את
היונה מאתו לראות ה
הקלו המים מעל פני ה
האדמה: ושלח ית יונה
מלותיה למחזי אם קלו
מיא מעל אפי ארעא:
ולא מצאה היונה מנוח
לכף רגלה ותשב אליו
אל התבה כי מים על פני
כל הארץ וישלח ידו ו
ויקחה ויבא אתה אליו
אל התבה: ולא אשכחת
יונה מנח לפרסת רגלה
ותבת לותיה לתיבותא
ארי מיא על אפי כל
ארעא ואושיט ידיה
ונסבה ואעיל יתה לותי
לתיבותא: ויחל עוד ש
שבעת ימים אחרים ו
ויסף שלח את היונה
מן התבה: ואוריך עוד
שבעא יומין אחרנין
ואוסף שלח ית יונה מן

תיבותא: ותבא אליו ה
היונה לעת ערב והנה
עלה זית טרף בפיה וי
וידע נח כי קלו המים
מעל הארץ: ואתת לותי
יונה לעדן רמשא והא
טרף דזיתא תביר מחית
בפומה וידע נח ארי ק
קלו מיא מעל ארעא:
וייחל עוד שבעת ימים
אחרים וישלח את הי
היונה ולא יספה שוב
אליו עוד: ואוריך עוד
שבעא יומין אחרנין
ושלח ית יונה ולא אוס
אוסיפת למתב לותיה
עוד: ויהי באחת ושש
מאות שנה בראשון ב
באחד לחדש חרבו המ
המים מעל הארץ ויס
ויסר נח את מכסה ה
התבה וירא והנה חרבו
פני האדמה: והוה בש
בשית מאה וחד שנין ב
בקדמאה בחד לירחא
נגובו מיא מעל ארעא
ואעדי נח ית חופאה ד
דתיבותא וחזא והא נג
נגובו אפי ארעא: ובח
ובחדש השני בשבעה
ועשרים יום לחדש יב
יבשה הארץ: ובירחא
תנינא בעשרין ושבעה
יומא לירחא יבישת

[illegible]

וידבר אלהים ג ר״א פסו׳ בתו׳ וסימ׳ וידבר אלהים אל נח וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו וידבר אלהים את כל הדברים האלה · פסו׳ כל כל וכל כל וסימ׳ כל החיה כל
הרמש ועתה כל בני אלי המעלי כל קבל דנא בה זמנא · ומראשית כל בכורי כל · ולא אוסית · וסי׳ להכות להגיד את יגאל ישל להסיר את רגלו ישעו · ושתים ולא אוסית

ארעא׃ וידבר
אלהים אל נח לאמר׃
ומליל יי׳ עם נח למימר׃
צא מן התבה אתה וב
ובניך ואשתך ונשי בניך
אתך׃ פוק מן תיבותא
את ואיתתך ובנך ונשי
בנך עמך׃ כל החיה א
אשר אתך מכל בשר
בעוף ובבהמה ובכל
הרמש הרמש על הא
הארץ הוצא אתך וש
ושרצו בארץ ופרו ורבו
על הארץ׃ כל חיתא ד
דעמך מכל בישרא ב
בעופא ובבעירא ובכל
ריחשא דרחיש על
ארעא אפיק עימך
ויתילדון בארעא ויפ
ויפשון ויסגון על ארעא׃
ויצא נח ובניו ואשתו
ונשי בניו אתו׃ ונפק נח
ובנוהי ואתתיה ונשי
בנוהי עמיה׃ כל החיה
כל הרמש וכל העוף
כל רומש על הארץ
למשפחתיהם יצאו מן
התבה׃ כל חיתא כל ר
ריחשא וכל עופא כל
דרחיש על ארעא לז
לזרעיתהון נפקו מן
תיבותא׃ ויבן נח מזבח
ליהוה ויקח מכל הב
הבהמה הטהרה ומכל

העוף הטהור ויעל עלת
במזבח׃ ובנא נח מדבח
קדם יי׳ ונסיב מכל בעיר
דכיא ומכל עוף דכי ו
ואסיק עלון למדבחא׃
וירח יהוה את ריח ה
הניחח ויאמר יהוה
אל לבו לא אסף לקלל
עוד את האדמה בעבור
האדם כי יצר לב האדם
רע מנעריו ולא אסף
עוד להכות את כל חי
כאשר עשיתי׃ וקביל
יי׳ ברעוא ית קורבניה
ואמר יי׳ במימריה לא
אוסיף למילט עוד ית
ית ארעא בדיל חובי
אינשא ארי יצרא לבא
דאינשא ביש מזעוריה
ולא אוסיף עוד למ
למימחי ית דחי כמא
דעבדית׃ עד כל ימי ה
הארץ זרע וקציר וקר
וחם וקיץ וחרף ויום
ולילה לא ישבתו׃ עוד
כל יומי ארעא זרועא וחצד
וקורא וחומא וקיטא
וסתוא ויממ ולילי לא
יבטלון׃ ויברך אלהים
את נח ואת בניו ויאמר
להם פרו ורבו ומלאו
את הארץ׃ וברך יי׳ ית
נח וית בנוהי ואמר להו׳
פושו וסגו ומלו ית אר׳

ומוראכם וחתכם יהיה
על כל חית הארץ ועל
כל עוף השמים בכל
אשר תרמש האדמה
ובכל דגי הים בידכם נ
נתנו׃ ודחלתכון ואימ
ואימתכון תהי על כל
חית ארעא ועל עופא
דשמיא ובכל דתרחיש
ארעא ובכל נוני ימא
בידכון מסירין׃ כל רמש
אשר הוא חי לכם יהיה
לאכלה כירק עשב נתתי
לכם את כל׃ כל ריחשא
דהוא חי דילכון יהי ל
למיכל כירוק עשבא
יהבית לכון ית כולא׃
אך בשר בנפשו דמו
לא תאכלו׃ ברם בשרא
בנפשיה דמיה לא ת
תיכלון׃ ואך את דמכם
לנפשתיכם אדרש מיד
כל חיה אדרשנו ומיד
האדם מיד איש אחיו
אדרש את נפש האדם׃
וברם ית דמכון לנפש
לנפשתכון אתבע מיד
כל חיתא אתבעניה ומיד
אינשא מיד גבר דישוד
ית דמא דאחוהי אית
איתבע ית נפשא דאינשא׃
שפך דם האדם באדם
דמו ישפך כי בצלם
אלהים עשה את האדם׃

עד יב חס ו וסימ׳ עד כל ימי הארץ עד בו לך פרי טוב לי עד אני שם לכן עד שלשת ימים לכן עד אריב אתכם לא תשורי אחרי ביתי עד עד תגורנה היבאן · עד דד עם א

דישוד

דישור דמא בסהדין ב
ממימר דינא דמיה
יתשד ארי בצלם אלהים
עבד ית אינשא ואתם
פרו ורבו שרצו בארץ
ורבו בה ואתון פושו ו
וסגו איתילדו בארעא
וסגו בה ויאמר
אלהים אל נח ואל בניו
אתו לאמר ואמר יי לנח
ולבנוהי עמיה למימר
ואני הנני מקים את בר
בריתי אתכם ואת זרעכם
אחריכם ואנא הא אנא
מקים ית קימי עימכון
וית בניכון בתריכון ואת
כל נפש החיה אשר את
אתכם בעוף בבהמה
ובכל חית הארץ אתכם
מכל יצאי התבה לכל
חית הארץ ועם כל נפ
נפשא חיתא דעימכון
בעופא ובבעירא ובכל
חית ארעא עימכון מכל
נפקי תיבותא לכל חית
ארעא והקימתי את
בריתי אתכם ולא יכרת
כל בשר עוד ממי המ
המבול ולא יהיה עוד
מבול לשחת הארץ וא
ואקים ית קימי עמכון
ולא ישתיצי כל בשרא
עוד ממי טופנא ולא
יהי עוד טופנא לחבלא

ארעא ויאמר אלהים
זאת אות הברית אשר
אני נתן ביני וביניכם ובין
כל נפש חיה אשר אתכם
לדרת עולם ואמר יי הא
את קיים דאנא יהיב בין
מימרי וביניכון ובין כל
נפשא חיתא דעימכון
לדרי עלמא את קשתי
נתתי בענן והיתה לאות
ברית ביני ובין הארץ ית
קשתי יהבית בעננא ות
ותהי לאת קיים בין מי
מימרי ובין ארעא והיה
בעננ ענן על הארץ ונ
ונראתה הקשת בענן
ויהי בעננותי ענן על
ארעא ותתחזי קשתא
בעננא וזכרתי את בריתי
אשר ביני וביניכם ובין
כל נפש חיה בכל בשר
ולא יהיה עוד המים ל
למבול לשחת כל בשר
ודכרנא ית קימי דבין
מימרי וביניכון ובין כל
נפשא חיתא בכל בשרא
ולא יהי עוד מיא לטו
לטופנא לחבלא כל בש
בשרא והיתה הקשת
בענן וראיתיה לזכר בר
ברית עולם בין אלהים
ובין כל נפש חיה בכל
בשר אשר על הארץ
ותהי קשתא בעננא וא

ואחזינה למדכר קיים
עלם בין מימרא דיי ובין
כל נפשא חיתא בכל בש
בישרא דעל ארעא ויא
ויאמר אלהים אל נח
זאת אות הברית אשר
הקמתי ביני ובין כל
בשר אשר על הארץ
ואמר יי לנח דא את קים
דאקימית בין מימרי
ובין כל בישרא דעל א
ארעא ויהיו
בני נח היצאים מן התבה
התבה שם וחם ויפת ו
וחם הוא אבי כנען והוו
בני נח דנפקו מן תיבות
שם וחם ויפת וחם הוא
אבוהי דכנען שלשה
אלה בני נח ומאלה
נפצה כל הארץ תלתא
אילין בני נח ומאילין
איתבדרו כל ארעא
ויחל נח איש האדמה
ויטע כרם ושרי נח גבר
פלח בארעא ונצב כרמ
וישת מן היין וישכר
ויתגל בתוך אהלה וש
ושתי מן חמרא ורוי
ואתגלי בגו משכניה
וירא חם אבי כנען את
ערות אביו ויגד לשני
אחיו בחוץ וחזא חם
אבוהי דכנען ית ער
ערייתא דאבוהי וחוי

וה בבהמה יתן וסי׳ ונפש כי תגע בכל טמא אשר יגע טמאתו ואם תמור ימיר אך בכור שור וב בבהמה וכי בבהמה בנינה תרדי כהוצא נחשבנו כבהמה
[illegible]
[illegible]

לתרין אחוהי בשוקא׃
ויקח שם ויפת את השמ
השמלה וישימו על
שכם שניהם וילכו אחר
אחרנית ויכסו את ערות
אביהם ופניהם אחרנית
וערות אביהם לא ראו׃
ונסיב שם ויפת ית כסותא
ושויו על כתף תרויהון
ואזלו מחורין וכסיו ית
ית עריתא דאבוהון ו
ואפיהון מחורין ועריתא
דאבוהון לא חזו׃ וייקץ
נח מיינו וידע את אשר
עשה לו בנו הקטן׃ ואי
ואיתער נח מחמריה
וידע ית דעבד ליה בר
בריה זעירא׃ ויאמר
ארור כנען עבד עבדים
יהיה לאחיו׃ ואמר ליט
כנען עבד פלח יהי לא
לאחוהי׃ ויאמר ברוך
יהוה אלהי שם ויהי
כנען עבד למו׃ ואמר
בריך יי׳ אלהיה דשם ויה
ויהי כנען עבדא להון׃
יפת אלהים ליפת וישכן
באהלי שם ויהי כנען
עבד למו׃ יפתי יי׳ ליפת
וישרי שכנתיה במשכני
דשם ויהי כנען עבדא
להון׃ ויחי נח אחר המ
המבול שלש מאות שנ
שנה וחמשים שנה׃ ות

וחיא נח בתר טופנא ת
תלת מאה וחמשין שנין׃
ויהי כל ימי נח תשע
מאות שנה וחמשים ש
שנה וימת׃ והוו כל יומי
נח תשע מאה וחמשין
שנין ומית׃
ואלה תולדת בני נח
שם חם ויפת ויולדו
להם בנים אחר המבול׃
ואילין תולדת בני נח ש
שם חם ויפת ואתילידו
להון בנין בתר טופנא׃
בני יפת גמר ומגוג ומ
ומדי ויון ותבל ומשך
ותירס׃ בני יפת ובני גו
גמר אשכנז וריפת ות
ותוגרמה׃ ובני גומר ובני
יון אלישה ותרשיש
כתים ודדנים׃ ובני יון
מאלה נפרדו איי הגוים
בארצתם איש ללשונו
למשפחתם בגויהם׃ מ
מאילין איתפרשו נגוות
עממיא בארעתהון גבר
ללישניה לזרעיתהון
בעממיהון׃ ובני
חם כוש ומצרים ופוט
וכנען׃ ובני כוש סבא ו
וחוילה וסבתא ורעמא
וסבתכא ובני רעמה ש
שבא ודדן׃ ובני כוש ס
וכוש ילד את נמרוד
הוא החל להיות גבר

בארעא׃ וכוש אוליד ית
נמרוד הוא שרי למהוי
גיבר בארעא׃ הוא היה
גבר ציד לפני יהוה על
כן יאמר כנמרד גבור
ציד לפני יהוה׃ הוא ה
הוה גבר תקיף קדם יי׳
על כן יתאמר כנמרוד
גבר תקיף קדם יי׳׃ ותהי
ראשית ממלכתו בבל
וארך ואכד וכלנה בא
בארץ שנער׃ והות ריש
מלכותיה בבל וארך ו
ואכד וכלנה בארע בבל׃
מן הארץ ההוא יצא
אשור ויבן את נינוה
ואת רחבת עיר ואת כ
כלח׃ מן ארעא ההיא
נפק אתורא ובנא ית
נינוה וית רחובות קרתא
וית כלח׃ ואת רסן בין
נינוה ובין כלח היא ה
העיר הגדלה׃ וית רסן
בין נינוה ובין כלח היא
קרתא רבתא׃
ומצרים ילד את לודים
ואת ענמים ואת להבים
ואת נפתחים׃ ומצרים
אוליד ית לודאי וית
ענמאי וית להבאי וית
נפתוחאי׃ ואת פתרסים
ואת כסלחים אשר
יצאו משם פלשתים
ואת כפתרים׃ וית פת

[illegible]

פתרוסאי וית כסלוחאי
דינפקו מתמן פלשתאי
וית קפוטקאי׃
וכנען ילד את צידן בכ
בכרו ואת חת׃ וכנען א
אוליד ית צידון בוכריה
וית חת׃ ואת היבוסי וי
ואת האמרי ואת הגר
הגרגשי׃ וית יבוסאי ו
וית אמוראי וית גרגשאי׃
ואת החוי ואת הערקי
ואת הסיני׃ וית חיואי
וית ערקאי וית אנתוסאי׃
ואת הארודי ואת הצמ
הצמרי ואת החמתי
ואחר נפצו משפחות
הכנעני׃ וית ארודאי ו
וית צמראי וית חמתאי
ובתר כן איתבדרא זרעי
זרעית כנענאה׃ ויהי ג
גבול הכנעני מצידן בא
באכה גררה עד עזה
באכה סדמה ועמרה
אדמה וצבים עד לש
לשע׃ והוה תחום כנע
כנענאי מצידון מטי לג
לגרר עד עזה מטי לסד
סעמרה ואדמה וצבים
עד לשע׃ אלה בני חם
למשפחתם ללשנתם
בארצתם בגויהם׃ אילין
בני חם לזרעיתהון לל
ללישנהון בארעתהון
בעממיהון׃

ולשם ילד גם הוא אבי
כל בני עבר אחי יפת
הגדול׃ ולשם איתיליד
את הוא אבוהון דכל
בני עבר אחוהי דיפת ר
רבא׃ בני שם עילם ואשור
וארפכשד ולוד וארם׃ וב
בני שם׃ ובני ארם עוץ ו
וחול וגתר ומש׃ ובני אר
וארפכשד ילד את שלח
ושלח ילד את עבר׃ ול
וארפכשד אוליד ית של
ושלח אוליד ית עבר׃
ולעבר ילד שני בנים ש
שם האחד פלג כי בימיו
נפלגה הארץ ושם א
אחיו יקטן׃ ולעבר אית
איתילידו תרין בנין ש
שום חד פלג ארי ביומ
ביומוהי איתפלגת ארע
ושום אחוהי יקטן׃ ויקט
ויקטן ילד את אלמודד
ואת שלף ואת חצרמות
ואת ירח׃ ויקטן אוליד ית
אלמודד וית שלף וית חצרמ
וית ירח׃ ואת הדורם וא
ואת אוזל ואת דקלה׃
וית הדורם וית אוזל וית
דקלה׃ ואת עובל ואת
אבימאל ואת שבא׃ וית
עובל׃ ואת אופיר ואת
חוילה ואת יובב כל א
אלה בני יקטן׃ וית אופיר
וית חוילה וית יובב כל א

אילין בני יקטן׃ ויהי מ
מושבם ממשא באכה
ספרה הר הקדם׃ והות
מותבנהון ממשא מטי
ליספר טור מדינחא׃
אלה בני שם למשפחתם
ללשנתם בארצתם בג
לגויהם׃ אילין בני שם
לזרעיתהון ללישנהון
בארעתהון לעממיהון׃
אלה משפחת בני נח
לתולדתם בגויהם ומא
ומאלה נפרדו הגוים ב
בארץ אחר המבול׃ א
אילין זרעית בני נח לת
לתולדתהון בעממיהון
ומאילין איתפרשו עמ
עממיא בארעא בתר
טופנא׃ ויהי
כל הארץ שפה אחת
ודברים אחדים׃ והות
כל ארעא לישן חד ומ
וממלל חד׃ ויהי בנסעם
מקדם וימצאו בקעה
בארץ שנער וישבו שם׃
והוה במיטלהון בקד
בקדמיתא ואשכחו
בקעתא בארעא דבבל
ויתיבו תמן׃ ויאמרו א
איש אל רעהו הבה
נלבנה לבנים ונשרפה
לשרפה ותהי להם הל
הלבנה לאבן והחמר
היה להם לחמר׃ ואמ

[illegible]

ואמרו גבר לחבריה
הבו נירמי לבנין ונשר
ונשרופינון בנורא והוות
להון לבנתא לאבנא ו
וחימרא הוות להון לי
לישיע׃ ויאמרו הבה
נבנה לנו עיר ומגדל
וראשו בשמים ונעשה
לנו שם פן נפוץ על פני
כל הארץ׃ ואמרו הבו
נבנה לנא קרתא ומגדלא
ומגדלא ורישיה מטי
עד צית שמיא ונעביד
לנא שום דילמא נבדר
על אפי כל ארעא׃ וירד
יהוה לראת את העיר
ואת המגדל אשר בנו
בני האדם׃ ואיתגלי יי
לאיתפרעא על עובד
קרתא ומגדלא דבנו בני
אינשא׃ ויאמר יהוה
הן עם אחד ושפה אחת
לכלם וזה החלם לעשות
ועתה לא יבצר מהם
כל אשר יזמו לעשות׃
ואמר יי הא עמא חד
ולישן חד לכולהון ודין
דשריו למעבד וכען
לא יתמנע מנהון כל
דחשיבו למעבד׃ הבה
נרדה ונבלה שם שפתם
אשר לא ישמעו איש
שפת רעהו׃ הבו נתגלי
ונבלבל תמן לישנהון

דלא ישמעון אינש לי
לישן חבריה׃ ויפץ יהוה
אתם משם על פני כל
הארץ ויחדלו לבנת ה
העיר׃ ובדר יי יתהון מת
מתמן על אפי כל ארעא
ואיתמנעו מלמבני קר
קרתא׃ על כן קרא שמה
בבל כי שם בלל יהוה
שפת כל הארץ ומשם
הפיצם יהוה על פני כל
הארץ׃ על כן קרא שמ
שמיה בבל ארי תמן ב
בלבל יי לישן כל ארעא
ומתמן בדרינון יי על
אפי כל ארעא׃
אלה תולדת שם שם בן
מאת שנה ויולד את
ארפכשד שנתים אחר
המבול׃ אילין תולדת
שם שם בר מאה שנין
ואוליד ית ארפכשד ת
תרתין שנין בתר טופנא׃
ויחי שם אחרי הולידו
את ארפכשד חמש מ
מאות שנה ויולד בנים
ובנות׃ וחיא שם בתר
דאוליד ית ארפכשד
חמש מאה שנין ואולי
בנין ובנן׃
וארפכשד חי חמש וש
ושלשים שנה ויולד את
שלח׃ וארפכשד חיא
תלתין וחמש שנין וא

ואוליד ית שלח׃ ויחי
ארפכשד אחרי הולידו
את שלח שלש שנים
וארבע מאות שנה ויו
ויולד בנים ובנות׃ וחיא
ארפכשד בתר דאוליד
ית שלח ארבע מאה
ותלת שנין ואוליד בנין
ובנן׃ ושלח חי
שלשים שנה ויולד את
עבר׃ ושלח חיא תלתין
שנין ואוליד ית עבר׃ וי
ויחי שלח אחרי הולידו
את עבר שלש שנים וא
וארבע מאות שנה ויולד
בנים ובנות׃ וחיא שלח
בתר דאוליד ית עבר ארבע
מאה ותלת שנין ואולי
בנין ובנן׃ ויחי
עבר ארבע ושלשים ש
שנה ויולד את פלג׃ וחי
עבר תלתין וארבע שנין
ואוליד ית פלג׃ ויחי עבר
אחרי הולידו את פלג
שלשים שנה וארבע מ
מאות שנה ויולד בנים
ובנות׃ וחיא עבר בתר
דאוליד ית פלג ארבע
מאה ותלתין שנין ואול
בנין ובנן׃ ויחי
פלג שלשים שנה ויולד
את רעו׃ וחיא פלג תל
תלתין שנין ואוליד ית
רעו׃ ויחי פלג אחרי

הולידו את רעו תשע
שנים ומאתים שנה ויו
ויולד בנים ובנות׃ וחיא
פלג בתר דאוליד ית רעו
רעו מאתן ותשע שנין
ואוליד בנין ובנן׃
ויחי רעו שתים ושלש
ושלשים שנה ויולד את
שרוג׃ וחיא רעו תלתין
ותרתין שנין ואוליד ית
שרוג׃ ויחי רעו אחרי
הולידו את שרוג שבע
שנים ומאתים שנה וי
ויולד בנים ובנות׃ וחיא
רעו בתר דאוליד ית שרוג
מאתן ושבע שנין ואוליד
בנין ובנן׃ ויחי
שרוג שלשים שנה ויו
ויולד את נחור׃ וחיא
שרוג תלתין שנין ואוליד
ית נחור׃ ויחי שרוג
אחרי הולידו את נחור
מאתים שנה ויולד בנים
ובנות׃ וחיא שרוג בתר
דאוליד ית נחור מאתן
שנין ואוליד בנין ובנן׃
ויחי נחור תשע
ועשרים שנה ויולד
את תרח׃ וחיא נחור
עשרין ותשע שנין ואוליד
ית תרח׃ ויחי נחור אחרי
הולידו את תרח תשע
עשרה שנה ומאת שנה
ויולד בנים ובנות׃ וחיא

נחור בתר דאוליד ית תרח
מאה ותשע עשרי שנין
ואוליד בנין ובנן׃
ויחי תרח שבעים שנה
ויולד את אברם את נ
נחור ואת הרן׃ וחיא
תרח שבעין שנין ואוליד
ית אברם ית נחור וית
הרן׃ ואלה תולדת תרח
תרח הוליד את אברם
את נחור ואת הרן והרן
הוליד את לוט׃ ואילין
תולדת תרח תרח אוליד
ית אברם ית נחור וית הרן
והרן אוליד ית לוט׃ וי
וימת הרן על פני תרח
אביו בארץ מולדתו ב
באור כשדים׃ ומית הרן
על אפי תרח אבוהי בא
בארע ילדותיה באור
דכשדאי׃ ויקח אברם
ונחור להם נשים שם
אשת אברם שרי ושם
אשת נחור מלכה בת
הרן אבי מלכה ואבי
יסכה׃ ונסיב אברם ונ
ונחור להון נשין שום
אתת אברם שרי ושום
איתת נחור מלכה בת
הרן אבוהא דמלכה
ואבוהא דיסכה׃ ותהי
שרי עקרה אין לה ולד׃
והות שרי עקרה לית
לה ולד׃ ויקח תרח את

אברם בנו ואת לוט בן
הרן בן בנו ואת שרי
כלתו אשת אברם בנו
ויצאו אתם מאור כש
כשדים ללכת ארצה
כנען ויבאו עד חרן וי
וישבו שם׃ ודבר תרח
ית אברם בריה וית לוט
בר הרן בר בריה וית
שרי כלתיה איתת אבר
בריה ונפקו עמהון מ
מאור דכשדאי למיזל
לארעא דכנען ואתו
עד חרן ויתיבו תמן׃ וי
ויהיו ימי תרח חמ
חמש שנים ומאתים
שנה וימת תרח בחרן׃
והוו יומי תרח מאתן
וחמש שנין ומית תרח
בחרן׃ פ

נח
מפטיר
בישעיה
רני
עקרה

ויאמר יהוה אל אברם
לך לך מארצך וממול
וממולדתך ומבית אביך
אל הארץ אשר אראך׃
ואמר יי לאברם איזל
לך מארעך ומילדותך
ומבית אבוך לארעא
דאחזינך׃ ואעשך לגוי
גדול ואברכך ואגדלה
שמך והיה ברכה׃ ואע
ואעבדינך לעם סגי ו
ואברכינך וארבי ש
שמך ותהי מברך׃ וא
ואברכה מברכיך ומקללך

אאר ונברכו בך כל מש
משפחות האדמה ׃ וא
ואיבריך מבריכך ומלט
ומלטטך אילוט ויתברכ
ויתברכון בדילך כל זרע
זרעית ארעא ׃ וילך אב
אברם כאשר דבר אליו
יהוה וילך אתו לוט וא
ואברם בן חמש שנים
ושבעים שנה בצאתו
מחרן ׃ ואזל אברם כמא
דמליל עמיה יי ואזל
עמיה לוט ואברם בר
שבעין וחמש שנין כמ
במיפקיה מחרן ׃ ויקח
אברם את שרי אשתו
ואת לוט בן אחיו ואת
כל רכושם אשר רכשו
ואת הנפש אשר עשו
בחרן ויצאו ללכת ארצ
ארצה כנען ויבאו ארצ
ארצה כנען ׃ ודבר אברם
ית שרה איתתיה וית
לוט בר אחוהי וית כל
קנינהון דיקנו וית נפ
נפשתא דשעבידו לא
לאוריתא בחרן ונפקו
למיזל לארעא דכנען
ואתו לארעא דכנען ׃ וי
ויעבר אברם בארץ עד
מקום שכם עד אלון מ
מורה והכנעני אז בארץ ׃
ועבר אברם בארעא עד
אתר שכם עד מישרי

מורא וכנענאה בכן בא
בארעא ׃ וירא יהוה אל
אברם ויאמר לזרעך א
אתן את הארץ הזאת
ויבן שם מזבח ליהוה
הנראה אליו ׃ ואיתגלי
יי לאברם ואמר לבנך
אתן ית ארעא הדא ובנ
תמן מדבחא קדם יי ד
דאיתגלי ליה ׃ ויעתק
משם ההרה מקדם לב
לביתאל ויט אהלה בית
ביתאל מים והעי מקדם
ויבן שם מזבח ליהוה ו
ויקרא בשם יהוה ׃ ואית
ואיסתלק מתמן לטורא
ממדנחא לביתאל ופרסיה
למשכניה ביתאל ממ
ממערבא ועי ממדנחא
ובנא תמן מדבחא קדם
יי וצלי בשמא דיי ׃ ויס
ויסע אברם הלוך ונסוע
הנגבה ׃ ונטל אברם אזל
ונטיל לדרומא ׃
ויהי רעב בארץ וירד
אברם מצרימה לגור
שם כי כבד הרעב בארץ ׃
והוה כפנא בארעא ונ
ונחת אברם למצרים
לאיתותבא תמן ארי
תקיף כפנא בארעא ׃ וי
ויהי כאשר הקריב לבא
מצרימה ויאמר אל
שרי אשתו הנה נא ידע

ידעתי כי אשה יפת מר
מראה את ׃ והוה כד קר
קריב למיעל למצרים
ואמר לשרי איתתיה
הא כען ידענא ארי א
איתתא שפירת חיזו את ׃
והיה כי יראו אתך המצ
המצרים ואמרו אשתו
זאת והרגו אתי ואתך
יחיו ׃ ויהי ארי יחזון י
יתיך מצראי ויימרון א
אתתיה דא ויקטלון ית
יתי ויתיך יקיימון ׃ אמ
אמרי נא אחתי את למ
למען ייטב לי בעבורך
וחיתה נפשי בגללך ׃ אמ
אמרי כען דאחת את
בדיל דייטב לי בדיליך
ותתקיים נפשי בפיתגמיכי ׃
ויהי כבוא אברם מצרי
מצרימה ויראו המצרים
את האשה כי יפה הוא
מאד ׃ והוה כד על אבר
למצרים וחזו מצראי ית
איתתא ארי שפירא ה
היא לחדא ׃ ויראו אתה
שרי פרעה ויהללו אתה
אל פרעה ותקח האשה
בית פרעה ׃ וחזו יתה ר
רברבי פרעה ושבחו יתה
לפרעה ואידברת איתת
לבית פרעה ׃ ולאברם
היטיב בעבורה ויהי לו
צאן ובקר וחמרים וע

ושפחת ג חס ובטרוף ... ולאברם היטיב בעבורה ויקח אבימלך צאן ובקר ויי ברך את אדני ... ואת ביתו ... וינגע יי את פרעה ... [illegible]

ועבדים ושפחת ואתנת
וגמלים׃ ולאברם אוטיב
בדילה והוו ליה ען
ותורין וחמרין ועבדין
ואמהן ואתנן וגמלין׃
וינגע יהוה את פרעה
נגעים גדלים ואת ביתו
על דבר שרי אשת אב
ברם׃ ואיתי יי על פרע
מכתשין רברבין ועל א
אינש ביתיה על עיסק
שרי אתת אברם׃ ויקרא
פרעה לאברם ויאמר
מה זאת עשית לי למה
לא הגדת לי כי אשתך
הוא׃ וקרא פרעה לאב
ואמר מא דא עבדת לי
למא לא חוית לי ארי
איתתך היא׃ למה אמ
אמרת אחתי הוא ואקח
אתה לי לאשה ועתה
הנה אשתך קח ולך׃ ל
למא אמרת אחת היא
ודברית יתה לי לאתו
וכען הא איתתך דבר
ואיזיל׃ ויצו עליו פרעה
אנשים וישלחו אתו
ואת אשתו ואת כל א
אשר לו׃ ופקיד עלוהי
פרעה גברין ואלויאו
יתיה וית איתתיה וית
כל דליה׃ ויעל אברם
ממצרים הוא ואשתו
וכל אשר לו ולוט עמו

הנגבה׃ וסליק אברם מ
ממצרים הוא ואיתתיה
וכל דליה ולוט עמיה
לדרומא׃ ואברם כבד
מאד במקנה בכסף ובז
ובזהב׃ ואברם תקיף לחד
בבעירא בכספא ובדהב׃
וילך למסעיו מנגב ועד
בית אל עד המקום אשר
היה שם אהלה בתחלה
בין בית אל ובין העי׃ ואז
ואזל למטלנוהי מדרומא
ועד בית אל עד אתרא
דפרסיה תמן למשכנה
בקדמיתא בין בית אל
ובין עי׃ אל מקום המזבח
אשר עשה שם בראשנה
ויקרא שם אברם בשם
יהוה׃ לאתר מדבחא ד
דעבד תמן בקדמיתא
ויצלי תמן אברם בשמא
דיי׃ וגם ללוט ההלך
את אברם היה צאן וב
ובקר ואהלים׃ ואף ללו
ללוט דאזיל עם אברם
הוו ען ותורין ומשכנין
ולא נשא אתם הארץ
לשבת יחדו כי היה רכ
רכושם רב ולא יכלו לש
לשבת יחדו׃ ולא סוברת
יתהון ארעא למיתב כ
כחדא ארי הוה קנינהון
סגי ולא יכילו למיתב
כחדא׃ ויהי ריב בין רעי

מקנה אברם ובין רעי מ
מקנה לוט והכנעני וה
והפרזי אז ישב בארץ׃
והות מצותא בין רעאו
בעירה דאברם ובין רעאו
בעיריה דלוט וכנענאה
ופריזאה בכין יתיב בארעא
ויאמר אברם אל לוט
אל נא תהי מריבה ביני
ובינך ובין רעי ובין רעיך
כי אנשים אחים אנחנו׃
ואמר אברם ללוט לא כ
כען תהי מצותא בינא
ובינך ובין רעותי ובין ר
רעותך ארי גברין אחין
אנחנא׃ הלא כל הארץ
לפניך הפרד נא מעלי
אם השמאל ואימנה
ואם הימין ואשמאילה׃
הלא כל ארעא קדמך
איתפרש כען מלותי
אם את לציפונא ואנא
לדרומא ואם את לדר
לדרומא ואנא לציפונא׃
וישא לוט את עיניו ה
וירא את כל ככר הירדן
כי כלה משקה לפני ש
שחת יהוה את סדם ו
ואת עמרה כגן יהוה
כארץ מצרים באכה
צער׃ וזקף לוט ית עינ
עינוהי וחזא ית כל מי
מישר ירדנא ארי כליה
בית שקיא קדם חבלות

והנה כל איש ... ויכלו את המלך ואת ביתו ... [illegible]
... למה אמרת אחתי היא הנה רבקה לפניך ויאמר לנערי ... [illegible]
... וישא לוט את עיניו והשקית ברגלך כגן הירק ועשבותה כגן יי ... [illegible]
... כגן עדן הארץ לפניו ... ג פסו ועד עד וסי וילך למסעיו ... ויקם אלישיב הכהן הגדול [illegible]

אברם ב׳ ר״פ פסוק׳ וסי׳ אברם ישב בארץ כנען׳ אברם הוא אברהם׃ ואנשי ד׳ ר״פ [illegible]

ייי ית סדם וית עמורה
כגינתא דייי כארעא דמ
דמצרים מטי לצוער׃
ויבחר לו לוט את כל
ככר הירדן ויסע לוט מ
מקדם ויפרדו איש מנ
מעל אחיו׃ ובחר ליה
לוט ית כל מישר ירדנא
ונטל לוט בקדמיתא וי
ואיתפרשו גבר מעל
אחוהי׃ אברם ישב בא
בארץ כנען ולוט ישב
בערי הככר ויאהל עד
סדם׃ אברם יתיב בארע
דכנען ולוט יתיב בקרוי
מישרא ופרס עד סדם׃
ואנשי סדם רעים וחט
וחטאים ליהוה מאד׃
ואינשי דסדום בישין
בממונהון וחייבין בג
בגוייתהון קדם ייי לחדא׃
ויהוה אמר אל אברם
אחרי הפרד לוט מעמו
שא נא עיניך וראה מן
המקום אשר אתה שם
צפנה ונגבה וקדמה
וימה׃ וייי אמר לאברם
בתר דאיתפרש לוט מ
מעימיה זקוף כען עינ
עינך וחזי מן אתרא ד
דאת תמן לציפונא ול
ולדרומא ולמדינחא
ולמערבא׃ כי את כל
הארץ אשר אתה ראה

לך אתננה ולזרעך עד
עולם׃ ארי ית כל ארעא
דאת חזי לך איתנינה
ולבנך עד עלמא׃ ושמ
ושמתי את זרעך כעפר
הארץ אשר אם יוכל
איש למנות את עפר
הארץ גם זרעך ימנה׃
ואשוי ית בנך סגיאין
כעפרא דארעא כמא
דלית איפשר לגבר למ
למימני ית עפרא דא
דארעא את בנך לא י
יתמנון׃ קום התהלך
בארץ לארכה ולרחבה
כי לך אתננה׃ קום הלי
הליך בארעא לאורכה
ולפותיה ארי לך איתנ
איתנינה׃ ויאהל אברם
ויבא וישב באלני ממרא
אשר בחברון ויבן שם מ
מזבח ליהוה׃ ופרס אבר
ואתא ויתיב במישרי מ
ממרא דבחברון ובנא
תמן מדבחא קדם ייי׃
ויהי בימי
אמרפל מלך שנער אר
אריוך מלך אלסר כדר
כדר לעמר מלך עילם
ותדעל מלך גוים׃ והוה
ביומי אמרפל מלכא ד
דבבל ואריוך מלכא דאלס
כדר לעמר מלכא דעילם
ותדעל מלכא דעממין׃

עשו מלחמה את ברע
מלך סדם ואת ברשע
מלך עמרה שנאב מלך
אדמה ושמאבר מלך
צביים ומלך בלע היא
צער׃ עבדו קרבא ית ב
ברע מלכא דסדם וית
ברשע מלכא דעמ׳ שנא
מלכא דאדמה ושמאבר מל
דצבויים ומלכא דבלע היא
צער׃ כל אלה חברו אל
עמק השדים הוא ים
המלח׃ כל אילין איתי
איתכנשו למישר חקלי
הוא אתר ימא דמלחא׃
שתים עשרה שנה עבדו
את כדר לעמר ושלש
עשרה שנה מרדו׃ תרת
תרתין עשרי שנין פלחו
ית כדר לעמר ותלת
עשרי שנין מרדו׃ ובא
ובארבע עשרה שנה
בא כדר לעמר והמלכים
אשר אתו ויכו את רפ
רפאים בעשתרת קרנים
ואת הזוזים בהם ואת
האימים בשוה קריתים׃
ובארבע עשרי שנין א
אתא כדר לעמר וית
מלכיא דעימיה ומחו
ית גיבריא דבעשתרת
קרנים וית תקיפיא דב
דבהמתא וית אימתני
דבשוי קריתים׃ ואת

[illegible] למנות ה׳ וסי׳ אשר אם יוכל איש למנות את עפר
[illegible]

החרי בהררם שעיר עד
איל פארן אשר על המד
המדבר׃ וית חוראי דבט
דבטורייא דשעיר עד
מישר פארן דסמיך
על מדברא׃ וישבו ויב
ויבאו אל עין משפט
הוא קדש ויכו את כל
שדה העמלקי וגם את
האמרי הישב בחצצן
תמר׃ ותבו ואתו למישר
פילוג דינא היא רקם
ומחו ית כל חקל עמל
עמלקאה ואף ית אמו
אמוראה דיתיב בעין
גדי׃ ויצא מלך סדם
ומלך עמרה ומלך
אדמה ומלך צביים
ומלך בלע היא צער
ויערכו אתם מלחמה
בעמק השדים׃ ונפק
מלכא דס׳ ומל׳ דעמר׳
ומלך דאד׳ ומל׳ דצבויים
ומלך דבל׳ היא צער
וסדרו עמהון קרבא
במישר חקליא׃ את
כדר לעמר מלך עילם
ותדעל מלך גוים ואמ׳
ואמרפל מלך שנער
ואריוך מלך אלסר א
ארבעה מלכים את הח
החמשה׃ וית כדר לעמ׳
מלכ׳ דעיל׳ ותדעל מלכ׳
דעממי ואמרפ׳ מלכא

דבבל ואר׳ מלכ׳ דאלסר
ארבעא מלכין לקבל
חמשא׃ ועמק השדים
בארת בארת חמר וינסו
מלך סדם ועמרה ויפלו
שמה והנשארים הרה
נסו׃ ומישר חקליא
בירין בירין מסקן חימרא
וערקו מלכא דסד׳ ועמ׳
ונפלו תמן ודאישתארו
לטורא ערקו׃ ויקחו את
כל רכש סדם ועמרה
ואת כל אכלם וילכו׃ ונ
ושבו ית כל קנינא דסד׳
ועמרה וית כל מיכלהו׳
ואזלו׃ ויקחו את לוט
ואת רכשו בן אחי אב׳
אברם וילכו והוא ישב
בסדם׃ ושבו ית לוט וית
קנינה בר אחוהי דאב׳
ואזלו והוא יתיב בסדם׃
ויבא הפליט ויגד לאב׳
לאברם העברי והוא
שכן באלני ממרא הא
האמרי אחי אשכל ואחי
ענר והם בעלי ברית אב׳
אברם׃ ואתא משיזבא
וחוי לאברם עבראה
והוא שרי במישרי ממ
ממרא אמוראה אחוהי
דאשכל ואחוהי דענר
ואינון אינש קיימי׳ דא
דאברם׃ וישמע אברם
כי נשבה אחיו וירק

את חניכיו ילידי ביתו
שמנה עשר ושלש מא
מאות וירדף עד דן׃ וש
ושמע אבר׳ ארי אשתבי
אחוהי וזריז ית עולימ׳
עולימוהי ילידי ביתיה
תלת מאה ותמנת עשר
ורדף עד דן׃ ויחלק על
עליהם לילה הוא ועב
ועבדיו ויכם וירדפם
עד חובה אשר משמאל
לדמשק׃ ואתפליג עליהו׳
ליליא הוא ועבדוהי ומ
ומחנון ורדפינון עד ח
חובה דמי צפונא לדמ׳
לדמשק׃ וישב את כל
הרכוש וגם את לוט א
אחיו ורכושו השיב
וגם את הנשים ואת ה
העם׃ ואתיב ית כל קנינא
ואף ית לוט אחוהי וק
וקנינה אתיב ואף ית
נשיא וית עמא׃ ויצא
מלך סדם לקראתו אח
אחרי שובו מהכות את
כדר לעמר ואת המלכ
המלכים אשר אתו אל
עמק שוה הוא עמק
המלך׃ ונפק מלכא דס׳
לקדמותיה בתר דתב
מלמימחי ית כדר לעמ׳
וית מלכיא דעימיה
למישר מפנא הוא בית
ריסא דמלכא׃ ומלכי

נשבה ג׳ וסימ׳ · כי נשבה אחיו · ומת או נשבר או נשבה · כי נשבה עדר ה׳ · וגם את ט׳ בתור וסימ׳ · וגם את האמרי היושב בחצצן · וגם את
לוט אחיו ורכשו השיב ב׳ בה׳ · וגם את בן האמה לגוי אשימנו · וגם את הגוי אשר יעבדו · וגם את ישר׳ לא אשלח · וגם את אחיך מטה לוי · וגם את הצרעה׳

[illegible]

צדק מלך שלם הוציא
לחם ויין והוא כהן לאל
עליון ׃ ומלכי צדק מלכא
דירושלם אפיק לחם וחמ
וחמר והוא משמש קד
א עילאה ׃ ויברכהו ויא
ויאמר ברוך אברם לאל
עליון קונה שמים וארץ׃
וברכיה ואמר בריך אבר
לאל עילאה קניניה שמי
וארעא ׃ וברוך אל עליון
אשר מגן צריך בידך וי
ויתן לו מעשר מכל ׃ ובר
ובריך אל עילאה דימסר
סנאך בידך ויהב ליה
חד מן עשרא מכולא׃
ויאמר מלך סדם אל
אברם תן לי הנפש והר
והרכש קח לך ׃ ואמר
מלכא דס׳ לאברם הב לי
נפשתא וקנינא סב לך׃
ויאמר אברם אל מלך
סדם הרימתי ידי אל
יהוה אל עליון קנה ש
שמים וארץ ׃ ואמר אב
למלכא דס׳ ארימית
ידי בצלו קדם ייי לא על
דקניניה שמיא וארעא׃
אם מחוט ועד שרוך נ
נעל ואם אקח מכל א
אשר לך ולא תאמר אני
העשרתי את אברם ׃ אם
מחוטא ועד ערקת מס
מסנא ואם אסב מכל ׃

דלך ולא תימר אנא ע
עתרית ית אברם ׃ בלעדי
רק אשר אכלו הנערים
וחלק האנשים אשר
הלכו אתי ענר אשכל
וממרא הם יקחו חלקם׃
בר מדאכלו עולימיא
וחולק גבריא דאזלו
עמי ענר אשכול וממר
איגון יקבלון חולקהון׃
אחר הדברים
האלה היה דבר יהוה
אל אברם במחזה לאמר
אל תירא אברם אנכי
מגן לך שכרך הרבה מ
מאד ׃ בתר פתגמיא
האילין הוה פתגמא
דייי עם אברם בנבואה
למימר לא תדחל אנא
מימרי תקוף לך אגרך
סגי לחדא ׃ ויאמר אברם
אדני יהוה מה תתן לי
ואנכי הולך ערירי ובן
משק ביתי הוא דמשק
אליעזר ׃ ואמר אברם ייי
אלהים מה תתן לי ואנא
אזיל בלא ולד ובר פרנס
הדין דבביתי הוא דמש
דמשקאה אליעזר ׃ וי
ויאמר אברם הן לי לא
נתתה זרע והנה בן ביתי
יורש אתי ׃ ואמר אבר
הא לי לא יהבת ולד וה
והא בר ביתי ירית יתי׃

והנה דבר יהוה אליו ל
לאמר לא יירשך זה כי
אם אשר יצא ממעיך
הוא יירשך ׃ והא פתגמ
דייי עימיה למימר לא
ירתינך דין אילהין בר
דתוליד הוא ירתינך׃
ויוצא אתו החוצה וי
ויאמר הבט נא השמי
השמימה וספר הכוכבים
אם תוכל לספר אתם
ויאמר לו כה יהיה זר
זרעך ׃ ואפיק יתיה לב
לברא ואמר איסתכי
כען לשמיא ומני כוכב
כוכביא אם תיכול למי
למימני יתהון ואמר
ליה כדין יהי בנך ׃ והא
והאמן ביהוה ויחשבה
לו צדקה ׃ והימין במי
במימרא דייי וחשבה
ליה לזכו ׃ ויאמר אליו
אני יהוה אשר הוצאת
הוצאתיך מאור כשדים
לתת לך את הארץ הזא
הזאת לרשתה ׃ ואמר ליה
אנא ייי דאפיקתך מאור
דכשדאי למיתן לך ית
ארעא הדא למירתה׃
ויאמר אדני יהוה במה
אדע כי אירשנה ׃ ואמר
ייי אלהים במה אידע א
ארי אירתינה ׃ ויאמר
אליו קחה לי עגלה

[illegible]
[illegible]

משלשת ועז משלשת
ואיל משלש ותר וגוזל
ואמר ליה קריב קדמי
עגלין תלתא ועזין תלת
ודיכרין תלתא ושפנינא
ובר יונה ויקח לו את כל
אלה ויבתר אתם בתוך
ויתן איש בתרו לקראת
רעהו ואת הצפר לא
בתר וקריב קדמוהי ית
כל אילין ופליג יתהון בג
בשוה ויהב פלגא פלג
לקביל חבריה וית עופ
לא פליג וירד העיט ע
על הפגרים וישב אתם
אברם ונחת עופא על
פלגיא ואתיב יתהון אבר
ויהי השמש לבא ותרד
ותרדמה נפלה על אב
אברם והנה אימה חש
חשכה גדלה נפלת עליו
והוה שמשא למיעל
ושינתא נפלת על אברם
והא אימה קבל סגי נ
נפלת עלוהי ויאמר
לאברם ידע תדע כי גר
יהיה זרעך בארץ לא
להם ועבדום וענו אתם
ארבע מאות שנה ואמ
לאברם מידע תדע אר
דידך יהון בר בארעא
לא דילהון ויפלחון בה
בהון ויענון יתהון ארבע
מאה שנין וגם את הגוי

אשר יעבדו דן אנכי וא
טו ואחרי כן יצאו ברכש
גדול ואף ית עמא די
דיפלחון בהון דאין אנ
ובתר כן יפקון בקנינא
סגי ואתה תבא אל א
אבתיך בשלום תקבר
בשיבה טובה ואת תי
תיעול לות אבהתך בשלם
תתקבר בשיבו טבא ו
ודור רביעי ישובו הנה
כי לא שלם עון האמרי
עד הנה ודרא רביעאה
יתובון להכא ארי לא
שלים חובא דאמוראה
עד כען ויהי השמש ב
באה ועלטה היה והנה
תנור עשן ולפיד אש א
אשר עבר בין הגזרים
האלה והות שמשא
עלת וקבלא הות והא ת
תנור דתנן וכעור דאשא
דעבר בין פלגיא האילין
ביום ההוא כרת יהוה א
את אברם ברית לאמר
לזרעך נתתי את הארץ
הזאת מנהר מצרים עד
הנהר הגדל נהר פרת ב
ביומא ההוא גזר יי עם
אברם קים למימר לבנך
יהבית ית ארעא הדא
מנהרא דמצרים עד נהר
רבא נהרא פרת את ה
הקיני ואת הקנזי ואת

הקדמני וית שלמאי וית
קנזאי וית קדמונאי ואת
החתי ואת הפרזי ואת
הרפאים וית חתאי וית
פריזאי וית גבראי ואת
האמרי ואת הכנעני ואת
הגרגשי ואת היבוסי ו
וית אמוראי וית כנענאי
וית גרגשאי וית יבוסאי
ושרי אשת
אברם לא ילדה לו ולה
שפחה מצרית ושמה
הגר ושרי איתת אברם
לא ילידת ליה וליה אמ
אמתא מצריתא ושמה
הגר ותאמר שרי אל
אברם הנה נא עצרני
יהוה מלדת בא נא אל
שפחתי אולי אבנה מ
ממנה וישמע אברם
לקול שרי ואמרת שרי
לאברם הא כען מנעני
יי מלמילד עול כען ז
לות אמתי מאים אתבני
מנה וקביל אבר למימר
שרי ותקח שרי אשת
אברם את הגר המצרית
שפחתה מקץ עשר ש
שנים לשבת אברם בא
בארץ כנען ותתן אתה
לאברם אישה לו לאשה
ודברת שרי אתת אברם
ית הגר מצריתא אמתה
מסוף עשר שנין למיתב

אברם בארעא דכנען ויה
ויהבת יתה לאברם אי׳
בעלה ליה לאינתו׃ ויבא
אל הגר ותהר ותרא כי
הרתה ותקל גברתה בע
בעיניה׃ ועל לות הגר
ועדיאת וחזת ארי עדי
עדיאת וקלת רבונתה
בעינהא׃ ותאמר שרי
אל אברם חמסי עליך
אנכי נתתי שפחתי בחי
בחיקך ותרא כי הרתה
ואקל בעיניה ישפט יי׳
יהוה ביני וביניך׃ ואמרת
שרי לאברם דין לי עלך
אנא יהבית אמתי לך
וחזת ארי עדיאת וקלית
בעינהא ידין יי׳ בינא ובי
וביניך׃ ויאמר אברם אל
שרי הנה שפחתך בידך
בידך עשי לה הטוב בע
בעיניך ותענה שרי ותב
ותברח מפניה׃ ואמר
אברם לשרי הא אמתיך
בידיך עבידי לה דתקין
בעיניכי ועניתה שרי
ועריקת מן קדמהא׃ וי
וימצאה מלאך יהוה
על עין המים במדבר
על העין בדרך שור׃
ואשכחה מלאכא דיי׳
על עינא דמיא במדברא
על עינא באורחא דחג
דחגרא׃ ויאמר הגר

שפחת שרי אי מזה באת
ואנה תלכי ותאמר מפ
מפני שרי גברתי אנכי
ברחת׃ ואמר הגר אמת
דשרי מנן את אתיא ו
ולאן את אזלא ואמרת
מן קדם שרי רבונתי
אנא ערקא׃ ויאמר לה
מלאך יהוה שובי אל
גברתך והתעני תחת
ידיה׃ ואמר לה מלאכא
דיי׳ תובי לות רבונתיך
ואישתעבידי תחות י׳
ידהא׃ ויאמר לה מלאך
יי׳ הרבה ארבה את זר
זרעך ולא יספר מרב׃
ואמר לה מלאכא דיי׳
אסגאה אסגי ית בניכי
ולא יתמנון מסגי׃ ויא
ויאמר לה מלאך יהוה
הנך הרה וילדת בן וק
וקראת שמו ישמעאל
כי שמע יהוה אל עניך׃
ואמר לה מלאכא דיי׳
הא את מעדיא ותילדין
בר ותקרין שמיה ישמ
ישמעאל ארי קביל
יי׳ צלותיך׃ והוא יהיה
פרא אדם ידו בכל ויד
כל בו׃ ועל פני כל אחיו
ישכן׃ והוא יהי מרוד
באינשא הוא יהי צריך
לכולא ואף אינשא י
יהון צריכין ליה ועל

אפי כל אחוהי ישרי׃
ותקרא שם יהוה הדבר
אליה אתה אל ראי כי
אמרה הגם הלם ראיתי
אחרי ראי׃ וצליאת בש
בשמא דיי׳ דאיתמלל
עמיה אמרת את הוא
אלהא חזי כולא ארי
אמרת אף אנא שריתי
חזיא בתר דאיתגלי לי׃
על כן קרא לבאר באר
לחי ראי הנה בין קדש
ובין ברד׃ על כן קרא
לבירא בירא דמלאך
קיימא איתחזי עלה הא
בין רקם ובין חגרא׃ ותלד
הגר לאברם בן ויקרא א
אברם שם בנו אשר ילדה
הגר ישמעאל׃ וילידת
הגר לאברם בר וקרא א
אברם שום בריה דילידת
הגר ישמעאל׃ ואברם
בן שמנים שנה ושש ש
שנים בלדת הגר את
ישמעאל לאברם׃ ואברם
בר תמנן ושית שנין כד
ילידת הגר ית ישמעאל
לאברם׃ ויהי
אברם בן תשעים שנה
ותשע שנים וירא יהוה
אל אברם ויאמר אליו
אני אל שדי התהלך לז
לפני והיה תמים׃ והוה
אברם בר תשעין ותשע

במאד מאד ג׳ וסי׳ ואתנה בריתי ביני ובינך ׳ והפריתי אותך במאד מאד ולישמעאל שמעתיך ובני ישראל פרו וישרצו עון בית ישראל ויהודה ׳ותיפי במאד מאד

שנין ואיתגלי יי לאברם
ואמר ליה אנא אל שדי
פלח קדמי והוי שלים
ואתנה בריתי ביני ובינך
וארבה אותך במאד מ
מאד ואיתין קימי בין
מימרי ובינך ואסגי יתך
לחדא לחדא ויפל אב
אברם על פניו וידבר
אתו אלהים לאמר ונפל
אברם על אפוהי ומליל
עמיה יי למימר ואני
הנה בריתי אתך והיית
לאב המון גוים אנא הא
גזר קימי עמך ותהי
לאב סגי עממין ולא
יקרא עוד את שמך א
אברם והיה שמך אב
אברהם כי אב המון גו
גוים נתתיך ולא יתקרי
עוד ית שמך אברם ויהי
שמך אברהם ארי לאב
סגי עממין יהבתך והז
והפרתי אתך במאד מא
מאד ונתתיך לגוים ומ
ומלכים ממך יצאו ואו
ואפיש יתך לחדא לחד
ואיתנינך לכנשן ומל
ומלכין דשליטין בעממי
מינך יפקון והקימתי
את בריתי ביני ובינך
ובין זרעך אחריך לדר
לדרתם לברית עולם
להיות לך לאלהים ול

ולזרעך אחריך ואקים
ית קימי בין מימרי וב
ובינך ובין בנך בתרך
לדריהון לקיים עלם
למהוי לך לאלה ולבנך
בתרך ונתתי לך ולזרעך
אחריך את ארץ מגר
מגריך את כל ארץ כ
כנען לאחזת עולם וה
והייתי להם לאלהים
ואתן לך ולבנך בתרך ית
ארע תותבותך ית כל את
ארעא דכנען לאחסנת
עלם ואיהוי להון לאלה
ויאמר אלהים אל אב
אברהם ואתה את בריתי
תשמר אתה וזרעך א
אחריך לדרתם ואמר
יי לאברהם ואת ית קימי
תטר את ובנך בתרך ל
לדריהון זאת בריתי א
אשר תשמרו ביני וביניכם
ובין זרעך אחריך המול
לכם כל זכר דין קימי
דתטרון בין מימרי ובי
וביניכון ובין בנך בתרך
למגזר לכון כל דכורא
ונמלתם את בשר ערל
ערלתכם והיה לאות
ברית ביני וביניכם ותג
ותגזרון ית בשרא דע
דערלתכון ויהי לאת
קיים בין מימרי וביניכון
ובן שמנת ימים ימול

לכם כל זכר לדרתיכם יל
יליד בית ומקנת כסף
מכל בן נכר אשר לא מ
מזרעך הוא ובר תמניא
יומין יגזר לכון כל דכור
לדריכון ילידי ביתא וז
וזבין כספא מכל בר עמ
עממין דלא מבנך הוא
המול ימול יליד ביתך
ומקנת כספך והיתה
בריתי בבשרכם לברית
עולם מגזר יגזר יליד
ביתך וזבין כספך ותהי
קימי בבשרכון לקים
עלם וערל זכר אשר לא
ימול את בשר ערלתו
ונכרתה הנפש ההוא מ
מעמיה את בריתי הפר
וערלא דכורא דלא יגזר
ית בשרא דערלתיה וי
וישתיצי אינשא ההוא
מעמיה ית קימי אש
אשני ויאמר
אלהים אל אברהם וא
שרי אשתך לא תקרא
את שמה שרי כי שרה
שמה ואמר יי לאברה
שרי אתתך לא תקרי
ית שמה שרי ארי שרה
שמה וברכתי אתה ו
וגם נתתי ממנה לך בן
וברכתיה והיתה לגוים
מלכי עמים ממנה יהיו
ואבריך יתה ואת אתן

יצאו ה׳ וסי׳ ומלכים ממך יצאו ׳ומלכים מחלציך יצאו׳ מהרו בניך ׳ והנשיא בתוכם בבואם ׳ וחד ויצאו ׳ויקוו את אינני׳ ׳ בית ל׳ קמ׳ וסי׳ יליד בית׳
יליד בית׳ ויעש לבית׳ ... אשתך ... ויקרא ...
אשתך ... וחד אשתך ...

אמרה מלתו ל̇ וחסר · ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר עשו בלבו ויאמר ירבעם בלבו · אמר נבל בלבו · ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני ·

מנה לך בר ואיבריכינה
ותהי לכינשן ומלכין דע
דשלטין בעממיא מינה
יהון׃ ויפל אברהם על
פניו ויצחק ויאמר בלבו
הלבן מאה שנה יולד ואם
שרה הבת תשעים שנה
תלד׃ ונפל אברהם על
אפוהי וחדי ואמר בליבי
הלבר מאה שנין יהי לי
ולד ואם שרה הברת
תשעין שנין תליד׃ ויאמר
אברהם אל האלהים לו
ישמעאל יחיה לפניך׃
ואמר אברהם קדם יי׳ לוי
ישמעאל יתקיים קדמך׃
ויאמר אלהים אבל ש
שרה אשתך ילדת לך
בן וקראת את שמו יצ
יצחק והקימתי את
בריתי אתו לברית עולם
לזרעו אחריו׃ ואמר
יי׳ בקושטא שרה איתתך
תליד לך בר ותקרי ית
שמיה יצחק ואקים ית
קיימי עמיה לקיים ע
עלם לבנוהי בתרוהי׃ ו
ולישמעאל שמעתיך
הנה ברכתי אתו והפריתי
אתו והרביתי אתו במאד
מאד שנים עשר נשיאם
יוליד ונתתיו לגוי גדול׃
ועל ישמעאל קבילית
צלותך הא בריכית יתיה

ואפשית יתיה ואסגית
יתיה לחדא לחדא תרי
עשר רברבין יוליד ואי
ואיתנניה לעם סגיא׃ ואת
בריתי אקים את יצחק
אשר תלד לך שרה למ
למועד הזה בשנה האח
האחרת׃ וית קיימי אק
אקים עם יצחק דיתליד
לך שרה בזימנא הדין
בשתא אוחרנתא׃ ויכל
לדבר אתו ויעל אלהים
מעל אברהם׃ ושיצי ל
למללא עמיה ואסתלק
יקרא דיי׳ מעלוהי דא
דאברהם׃ ויקח אברהם
את ישמעאל בנו ואת
כל ילידי ביתו ואת כל
מקנת כספו כל זכר בא
באנשי בית אברהם וי
וימל את בשר ערלתם
בעצם היום הזה כאשר
דבר אתו אלהים׃ ודבר
אברהם ית ישמעאל
בריה וית כל ילידי ביתיה
וית כל זביני כספיה
כל דכורא באינשי בית
אברהם וגזר ית בישרא
דעורלתהון בכרן יומא
הדין כמא דמליל עמי
יי׳׃ ואברהם בן תשעים
ותשע שנה בהמלו א
בשר ערלתו׃ ואברהם בר
תשעין ותשע שנין בר

גזר בישרא דעורלתיה׃
וישמעאל בנו בן שלש
עשרה שנה בהמלו את
בשר ערלתו׃ וישמעאל
בריה בר תלת עשרי שנין
כד גזר ית בישרא דעורלתי
דעורלתיה׃ בעצם היום
הזה נמול אברהם ויש
וישמעאל בנו׃ בכרן
יומא הדין אתגזר אבר
וישמעאל בריה׃ וכל
אנשי ביתו יליד בית
ומקנת כסף מאת בן
נכר נמלו אתו׃ וכל אי
אינשי ביתיה ילידי ב
ביתא וזביני כספא מן
בני עממיא איתגזרו
עמיה׃ פ

ג̇ מפטיר בישעיה למה תאמר יעקב

וירא אליו יהוה באלני
ממרא והוא ישב פתח
האהל כחם היום׃ ואית
ואיתגלי ליה יי׳ במישרי
ממרא והוא יתיב בתרע
משכנא כמיחם יומא׃
וישא עיניו וירא והנה
שלשה אנשים נצבים
עליו וירא וירץ לקראתם
מפתח האהל וישתחו׃
ארצה׃ וזקף עינוהי וחז
(והא תלתא גברין קימין עלוהי וחזא)
ורהט לקדמותהון מת
מתרע משכנא וסגיד
על ארעא׃ ויאמר אדני
אם נא מצאתי חן בע
בעיניך אל נא תעבר

מעל עבדך ׃ ואמר יי׳ אם
כען אשכחית רחמין ל
לא כען תעבר מעל ע
עבדך ׃ יקח נא מעט מים
ורחצו רגליכם והשענו
תחת העץ ׃ יסבון כען ׃
ועיר מיא ואסחו רגלי
רגליכון ואסתמיכו
תחות אילנא ׃ ואקחה
פת לחם וסעדו לבכם
אחר תעברו כי על כן ע
עברתם על עבדכם ויא
ויאמרו כן תעשה כא
כאשר דברת ׃ ואסב פית
פיתא דלחמא וסעידו
ליבכון בתר כן תעיברון
ארי על כן עברתון על
עבדכון ואמרו כן תעביד
כמא דמלילתא ׃ וימהר
אברהם האהלה אל ש
שרה ויאמר מהרי ש
שלש סאים קמח סלת
לושי ועשי עגות ׃ ואו
ואוחי אברהם למשכנ
לות שרה ואמר אוחא
תלת סאין קימחא דסו
דסולתא לושי ועבידי
גריצן ׃ ואל הבקר רץ א
אברהם ויקח בן בקר רך
וטוב ויתן אל הנער וי
וימהר לעשות אתו ׃ ו
ולבית תורי רהט אברה
ונסיב בר תורי רכיך
וטב ויהב לעולימא וא
ואוחי למעבד יתיה ׃ ויקח
חמאה וחלב ובן הבקר
אשר עשה ויתן לפניהם
והוא עמד עליהם תחת
העץ ויאכלו ׃ ונסיב שמן
וחלב ובר תורי דעבד וי
ויהב קדמיהון והוא מ
משמש עליהון תחות
אילנא ואכלו ׃ ויאמרו
אליו איה שרה אשתך
ויאמר הנה באהל ׃ ואמ
ואמרו ליה אן שרה א
אתתך ואמר הא במש
במשכנא ׃ ויאמר שוב
אשוב אליך כעת חיה
והנה בן לשרה אשתך
ושרה שמעת פתח הא
האהל והוא אחריו ׃ וא
ואמר מיתב איתוב לות
לותך כעידן דאתון קי
קיימין והא בר לשרה
אתתך ושרה שמעת
בתרע משכנא והוא ׃
אחורוהי ׃ ואברהם וש
ושרה זקנים באים בימים
חדל להיות לשרה ארח
כנשים ׃ ואברהם ושרה
סיבין עלו ביומין פסק
מלמהוי לשרה אורח
כנשיא ׃ ותצחק שרה
בקרבה לאמר אחרי ׃
בלתי היתה לי עדנה
ואדני זקן ׃ וחייכת שר
במעהא למימר בתר
דסיבית תהי לי עולימו
ורבוני סיב ׃ ויאמר יהוה
אל אברהם למה זה צח
צחקה שרה לאמר הא
האף אמנם אלד ואני
זקנתי ׃ ואמר יי לאבר
למה דנן חייכת שרה
למימר הא בקושטא
אוליד ואנא סיבית ׃ ה
היפלא מיהוה דבר למ
למועד אשוב אליך כע
כעת חיה ולשרה בן ׃ ה
היתכסא מן קדם יי פתגמ
לזמן איתוב לותך כ
כעידן דאתון קיימין ׃
ולשרה בר ׃ ותכחש שר
שרה לאמר לא צחקתי
כי יראה ויאמר לא כי
צחקת ׃ וכדיבת שרה ל
למימר לא חייכית ארי
דחילית ואמר לא כרם
חייכת ׃ ויקמו משם ה
האנשים וישקפו על
פני סדם ואברהם הלך
עמם לשלחם ׃ וקמו מ
מתמן גבריא ואסתכיו
על אפי סדם ואברהם
אזיל לאלוואיהון ׃ ״ ׃
ויהוה אמר המכסה
אני מאברהם אשר אני
עשה ׃ ויי אמר המכסה
אנא מאברהם דאנא
עביד ׃ ואברהם היו י׳ ׃
יהיה לגוי גדול ועצום

ונברכו בו כל גויי הארץ׃
ואברהם מיהוה יהוי ל
לעם סגי ותקיף ויתברכון
בדיליה כל עממי ארעא׃
כי ידעתיו למען אשר
יצוה את בניו ואת ביתו
אחריו ושמרו דרך יהוה
לעשות צדקה ומשפט
למען הביא יהוה על
אברהם את אשר דבר
עליו׃ ארי גלי קדמי בד
בדיל דיפקיד ית בנוהי
וית אינש ביתיה בתרוהי
ויטרון אורחן דתקנן
קדם יי למעבד צדקתא
ודינא בדיל דייתי יי על
אברהם ית דמליל עלוהי׃
ויאמר יהוה זעקת סדם
ועמרה כי רבה וחטאתם
כי כבדה מאד׃ ואמר יי
קבילת סדם ועמרה ארי
סגיאת וחובתהון ארי
תקיפא לחדא׃ ארדה נא
ואראה הכצעקתה הבא
הבאה אלי עשו כלה
ואם לא אדעה׃ אתגלי
כען ואחזי הכקבילתהון
דעלת קדמי עבדו אע
אעביד עמהון גמי
גמירא ואם תיבין לא
איתפרע׃ ויפנו משם הא
האנשים וילכו סדמה
ואברהם עודנו עמד לפני
יהוה׃ ואיתפניו מתמן

גבריא ואזלו לסדם ואב
עד כען משמש בצלו
קדם יי׃ ויגש אברהם ויא
ויאמר האף תספה צד
צדיק עם רשע׃ וקריב
אבר ואמר הברוגז תש
תשיצי זכאה עם חייבא׃
אולי יש חמשים צדיקם
בתוך העיר האף תספה
ולא תשא למקום למען
חמשים הצדיקם אשר
בקרבה׃ מאים אית חמ
חמשין זכאין בגו קרתא
הברוגז תשיצי ולא תש
תשבוק לאתרא בדיל
חמשין זכאין דיבגוה׃
חללה לך מעשת כדבר
הזה להמית צדיק עם
רשע והיה כצדיק כרשע
חללה לך השפט כל הא
הארץ לא יעשה משפט׃
קושטא אינון דינא מ
מלמעבד כפיתגמא הדין
לשיצאה זכאה עם חי
חייבא ויהי זכאה כחייב
קושטא אינון דינך דיין
כל ארעא כרם יעביד
דינא׃ ויאמר יהוה אם
אמצא בסדם חמשים
צדיקם בתוך העיר ונש
ונשאתי לכל המקום ב
בעבורם׃ ואמר יי אם
אשכח בסדם חמשין
זכאין בגו קרתא ואשבק

לכל אתרא בדילהון׃ ויי
ויען אברהם ויאמר
הנה נא הואלתי לדבר
אל אדני ואנכי עפר
ואפר׃ ואתיב אברהם
ואמר הא כען אסגיתי
למללא קדם יי ואנא
עפר וקטם׃ אולי יחסרון
חמשים הצדיקם חמש
חמשה התשחית בחמ
בחמשה את כל העיר
ויאמר לא אשחית אם
אמצא שם ארבעים
וחמשה׃ מאים יחסרון
חמשין זכאין חמשה
התחביל בחמשה ית כל
קרתא ואמר לא אחביל
אם אשכח תמן ארבעין
וחמשה׃ ויסף עוד
לדבר אליו ויאמר אולי
ימצאון שם ארבעים
ויאמר לא אעשה בעב
בעבור הארבעים׃ ואוס
ואוסף עוד למללא ק
קדמוהי ואמר מאים
ישתכחון תמן ארבעין
ואמר לא אעביד גמירא
בדיל ארבעין׃ ויאמר
אל נא יחר לאדני ואדב
ואדברה אולי ימצאון
שם שלשים ויאמר לא
אעשה אם אמצא שם
שלשים׃ ואמר לא כען
יתקף רוגזא דיי ואמליל

מ״א ס״ם

מ׳ איכ ישתכחון תמן ת׳
תלתין ואמר לא אעביד
גמירא אם אשכח תמן ז
תלתין ויאמר הנה נא
הואלתי לדבר אל אדני
אולי ימצאון שם עשרים
ויאמר לא אשחית בעב
בעבור העשרים ואמר
הא כען אסגיתי למללא
קד׳ יי׳ מאים ישתכחון ז
תמן עשרין ואמר לא
אחביל בדיל עשרין ו
ויאמר אל נא יחר יי׳
לאדני ואדברה אך הפ
הפעם אולי ימצאון שם
עשרה ויאמר לא אש
אשחית בעבור העשרה
ואמר לא כען יתקיף
רוגזא דיי׳ ואימליל
ברם זימנא חדא מאים
ישתכחון תמן עשרה
ואמר לא אחביל בדיל
עשרה וילך יהוה כאש
כאשר כלה לדבר אל
אברהם ואברהם שב ל
למקמו ואיסתלק יקרא
דיי׳ כד שיצי למללא
עם אברהם ואברהם תב
לאתריה ויבאו שני ה
המלאכים סדמה בעב
בערב ולוט ישב בשער
סדם וירא לוט ויקם
לקראתם וישתחו אפים
ארצה ועלו תרין מלא

מלאכיא לסדם ברמשא
ולוט יתיב בתרעא דסד
וחזא לוט וקם לקדמות
לקדמותהון וסגיד על
אפוהי על ארעא ויאמר
הנה נא אדני סורו נא א
אל בית עבדכם ולינו ורח
ורחצו רגליכם והשכמתם
והלכתם לדרככם ויאמרו
לא כי ברחוב נלין ואמר
בבעו כען רבוני זורו כ
כען לבית עבדכון וביתו
ואסחו ריגליכון ותקדמ
ותקדמון ותהכון לאור
לאורחתכון ואמרו לא ז
אילהין ברחובא נבית
ויפצר בם מאד ויסרו א
אליו ויבאו אל ביתו וי
ויעש להם משתה ומצ
ומצות אפה ויאכלו וא
ואתקיף בהון לחדא וזרו
לוותיה ועלו לביתיה וע
ועבד להון משתיא ופטיר
אפה להון ואכלו טרם
ישכבו ואנשי העיר א
אנשי סדם נסבו על ה
הבית מנער ועד זקן כל
העם מקצה עד לא שכ
שכיבו ואינשי קרתא ז
אינשי דסדם אקיפו על
ביתא מעולימא ועד סבא
וכל עמא מסיפיה ויקר
ויקראו אל לוט ויאמרו
לו איה האנשים אשר

באו אליך הלילה הוציא
הוציאם אלינו ונדעה
אתם וקרו ללוט ואמרו
ליה אן גבריא דאת׳
לותך בליליא אפיקינון
ונדע יתהון ויצא אלהם
לוט הפתחה והדלת ס
סגר אחריו ונפק לותהון
לוט לתרעא ודשא אח
אחד בתרוהי ויאמר אל
נא אחי תרעו ואמר
בבעו כען אחי לא תב
תבאשון הנה נא לי ש
שתי בנות אשר לא ידעו
איש אוציאה נא אתהן
אליכם ועשו להן כטוב
בעיניכם רק לאנשים ה
האל אל תעשו דבר כי
על כן באו בצל קרתי הא
כען לי תרתין בנן דלא
ידעונין גבר אפיק כען
יתהין לותכון ועבידו
להין כדתקין בעיניכון
לחוד לגבריא האילין
לא תעבדון מדעם ארי
על כן עלו בטלל שרותי
ויאמרו גש הלאה ויא
ויאמרו האחד בא לגור
וישפט שפוט עתה נרע
לך מהם ויפצרו באיש
בלוט מאד ויגשו לשבר
הדלת ואמרו קריב לה
להלא ואמרו חד אתא
לאיתותבא והא דאין

דינא כען נבאיש לך מ
מדילהון ואתקיפו בג
בגברא בלוט לחדא וקר
וקריבו למיתבר דשא׃
וישלחו האנשים את ידם
ויביאו את לוט אליהם
הביתה ואת הדלת סגרו׃
ואושיטו גבריא ית ידי
ידיהון ואעילו ית לוט
לותהון לביתא וית דשא
אחדו׃ ואת האנשים
אשר פתח הבית הכו בס
בסנורים מקטן ועד גד
גדול וילאו למצא הפתח׃
וית גבריא דבתרע ביתא
מחו בשברירא מזעירא
ועד רבא ולאיו לאשכ
לאשכחא תרעא׃ ויאמ
ויאמרו האנשים אל לוט
עד מי לך פה חתן ובניך
ובנתיך וכל אשר לך בע
בעיר הוצא מן המקום׃
ואמרו גבריא ללוט עוד
מאן לך הכא חתנא ובנך
ובנתך וכל דלך בקרתא
אפיק מן אתרא׃ כי מש
משחיתים אנחנו את ה
המקום הזה כי גדלה
צעקתם את פני יהוה וי
וישלחנו יהוה לשחתה׃
ארי מחבלין אנחנא ית
אתרא הדין ארי סגיאת
קבלתהון לקדם יי ושלחנ
יי לחבלותה׃ ויצא לוט

וידבר אל חתניו לקחי ב
בנתיו ויאמר קומו צאו
מן המקום הזה כי משח
משחית יהוה את העיר
ויהי כמצחק בעיני חתניו׃
ונפק לוט ומליל עם חת
חתנוהי נסבי בנתיה וא
ואמר קומו פוקו מן א
אתרא הדין ארי מחבל
יי ית קרתא והוה כמח
כמחאיך בעיני חתנוהי׃
וכמו השחר עלה ויאצ
ויאיצו המלאכים בלוט
לאמר קום קח את אש
אשתך ואת שתי בנתיך
הנמצאת פן תספה ב
בעון העיר׃ וכמיסק צ
צפרא הוה ודחיקו מל
מלאכיא בלוט למימר
קום דבר ית איתתך וית
תרתין בנתך דאשתכחא
מהימנן עמך דילמא
תילקי בחובי קרתא׃ וי
ויתמהמה ויחזיקו הא
האנשים בידו וביד אשתו
וביד שתי בנתיו בחמלת
יהוה עליו ויצאהו וי
ויניחהו מחוץ לעיר׃
ואתעכב ותקיפו גברי
בידיה וביד אתתיה וביד
תרתין בנתיה בד חס יי
עלוהי ואפקוהי ואשרוהי
מברא לקרתא׃ ויהי כהו
כהוציאם אתם החוצה

ויאמר המלט על נפשך
אל תביט אחריך ואל
תעמד בכל הככר ההרה
המלט פן תספה׃ והוה
כד אפיקו יתהון לברא
ואמר חוס על נפשך לא
תיסתכי לאחורך ולא
תקום בכל מישרא לטורא
אישתיזב דילמא תילקי׃
ויאמר לוט אליהם אל
נא אדני׃ ואמר לוט להו
בבעו כען יי׃ הנה נא מ
מצא עבדך חן בעיניך
ותגדל חסדך אשר עש
עשית עמדי להחיות
את נפשי ואנכי לא א
אוכל להמלט ההרה פן
תדבקני הרעה ומתי׃
הא כען אשכח עבדך ר
רחמין קדמך ואסגיתא
טיבותך דעבדת עמי ל
לקיימא ית נפשי ואנא
לית אנא יכיל לאישתי
לאישתיזבא לטורא די
דילמא תערענני בישתא
ואימות׃ הנה נא העיר
הזאת קרובה לנוס שמה
והיא מצער אמלטה נא
שמה הלא מצער היא ו
ותחי נפשי׃ הא כען קרתא
הדא קריבא למערוק׃
לתמן והיא זעירא איש
אישתיזב כען לתמן ה
הלא זעירא היא ותתקים

יצא ג̇ סבירין יצאת · וסימ׳ השמש יצא · ויבא מחשבון ויריחו · קרן אחת מיצאתו · וישקף ה׳ וסי׳ וישקף על פני סדם · וישקף אבימלך · וישקף אל מחנה מצרים וישקף ארונה

נפשי ויאמר אליו הנה
נשאתי פניך גם לדבר הזה
לבלתי הפכי את העיר
אשר דברת ואמר ליה
הא נסיבית אפך את לפ
לפיתגמא הדין בדיל דל
דלא למיהפך ית קרתא
דמללתא עלה מהר המ
המלט שמה כי לא אוכל
לעשות דבר עד באך ש
שמה על כן קרא שם הע
העיר צוער אוחי אשתיזב
לתמן ארי לא איכול למ
למעבד פיתגם עד מיתך
לתמן על כן קרא שמא
דקרתא צוער השמש
יצא על הארץ ולוט בא
צוערה ושמשא נפק על
ארעא ולוט על לצוער
ויהוה המטיר על סדם
ועל עמרה גפרית ואש
מאת יהוה מן השמים
ויי אמטר על סדם ועל
עמרה גפריתא ואשתא מן
קדם יי מן שמיא ויהפך
את הערים האל ואת כל
הככר ואת כל ישבי הע
הערים וצמח האדמה
והפך ית קרויא האלין
וית כל מישרא וית כל
יתבי קרויא וצמחא
דארעא ותבט אשתו
מאחריו ותהי נציב מל
מלח ואסתכיאת אתתיה

מבתרוהי והות קמא ד
דמילחא וישכם אברהם
בבקר אל המקום אשר
עמד שם את פני יהוה
ואקדים אברהם בצפרא לא
לאתרא דשמיש תמן ב
בצלו קדם יי וישקף על
פני סדם ועמרה ועל כל
פני ארץ הככר וירא ו
והנה עלה קיטר הארץ
כקיטר הכבשן ואסתכי
על אפי סדם ועמרה ועל
כל אפי ארעא מישרא
וחזא והא סלק תננא ד
דארעא כתננא דאתונא
ויהי בשחת אלהים את
ערי הככר ויזכר אלהים
את אברהם וישלח את
לוט מתוך ההפכה בה
בהפך את הערים אשר
ישב בהן לוט והוה כד
כחבלות יי ית קרוי מישר
מישרא ודכיר יי ית אב
ושלח ית לוט מגו הפכת
כד הפך ית קרויא דהוה
יתיב בהון לוט ויעל לוט
מצוער וישב בהר ושתי
בנתיו עמו כי ירא לשבת
בצוער וישב במערה ה
הוא ושתי בנתיו וסליק
לוט מצוער ויתיב בטור
ותרתין בנתיה עמיה ארי
דחיל למיתב בצוער ויתי
ויתיב במערתא הוא ו

ותרתין בנתיה ותאמר
הבכירה אל הצעירה א
אבינו זקן ואיש אין בא
בארץ לבא עלינו כדרך
כל הארץ ואמרת רבתא
לזעירתא אבונא סיב
וגבר לית בארעא למיע
למיעל עלנא כאורח כל
ארעא לכה נשקה את
אבינו יין ונשכבה עמו
ונחיה מאבינו זרע איתא
נשקי ית אבונא חמרא
ונשכוב עמיה ונקיים
מאבונא בנין ותשקין א
את אביהן יין בלילה ה
הוא ותבא הבכירה ותש
ותשכב את אביה ולא
ידע בשכבה ובקומה ו
ואשקיאה ית אבוהון
חמרא בליליא הוא וע
ועלת רבתא ושכיבת
עם אבוהא ולא ידע במ
במשכבה ובמקימה ויהי
ממחרת ותאמר הבכירה
אל הצעירה הן שכבתי
אמש את אבי נשקנו
יין גם הלילה ובאי שכ
שכבי עמו ונחיה מאבינו
זרע והוה ביומא דבתרוהי
ואמרת רבתא לזעירתא
הא שכיבית רמשא עם
אבא נשקיניה חמרא
אף בליליא ועולי שכובי
עמיה ונקיים מאבונא

ונחיה ג̇ וסימ׳ · ונחיה מאבינו זרע · וחברו · ונחיה סוס ופרד · בלילה הוא ד̇ וסימ׳ · שתה ודמוך וקום ועריך · ולא ידע יא̇ וסימ׳ · ותשקין · וחברו · ולא ידע
יעקב כי רחל גנבתם · ויעזב כל אשר לו ביד יוסף · ואתם ונשא עונו · ותלהטהו מסביב ולא ידע · בשמו מאד כי רפאים שם · גם שמש לא ראה · איש את קברתו · כי בנבשר הוא ·
ובאי ה׳ וסי׳ · ובאי שכבי עמו · אל המלך דוד · שבי רומם ובאי בחוץ · ערי צפון ·

בכין ותשקין גם בלילה
ההוא את אביהן יין ו
ותקם הצעירה ותשכב
עמו ולא ידע בשכבה
ובקמה ואשקיאה א
את בליליא ההוא ית א
אבוהן חמרא וקמת
זעירתא ושכיבת עמיה
ולא ידע במשכבה ובמ
ובמקימה ותהרין שתי
בנות לוט מאביהן ועד
ועדיאה תרתין בנת לוט
מאבוהן ותלד הבכירה
בן ותקרא שמו מואב
עד היום הזה וילידת רבת
בר וקרת שמיה מואב
הוא אבוהון דמואבאי
עד יומא הדין והצעירה
גם הוא ילדה בן ותקרא
שמו בן עמי הוא אבי
בני עמון עד היום ו
הזעירתא אף היא ילידת
ילידת בר וקרת שמיה
בר עמי הוא אבוהון
דבני עמון עד יומא דין
ויסע משם
אברהם ארצה הנגב ויש
וישב בין קדש ובין שור
ויגר בגרר ונטל מתמן
אברהם לארע דרומא
ויתיב בין רקם ובין חגר
חגרא ואיתותב בגרר
ויאמר אברהם אל שרה
שרה אשתו אחתי הוא

וישלח אבימלך מלך
גרר ויקח את שרה ואמ
אמר לשרה איתתיה
אחת היא ושלח אבימ
מלכא דגרר ודבר ית
שרה ויבא אלהים אל
אבימלך בחלום הלילה
ויאמר לו הנך מת על
האשה אשר לקחת וה
והוא בעלת בעל ואתא
מימר מן קדם יי לות אב
אבימלך בחלמא דליליא
ואמר ליה הא את מאית
על עסק איתתא דידבר
דידברת והיא איתת
גבר ואבימלך לא קרב
אליה ויאמר אדני הגוי
גם צדיק תהרג ואבימ
לא קריב לותה ואמר
יי העם אף זכאי תקטול
הלא הוא אמר לי אחתי
הוא והיא גם הוא אמ
אמרה אחי הוא בתם
לבבי ובנקיון כפי עשי
עשיתי זאת הלא הוא
אמר לי אחת היא וה
והיא אף היא אמרת
אחי הוא בקשיטות לבי
ובזכאות ידיי עבדית דא
ויאמר אליו האלהים
בחלם גם אנכי ידעתי
כי בתם לבבך עשית ז
זאת ואחשך גם אנכי
אותך מחטו לי על כן

לא נתתיך לנגע אליה
ואמר ליה יי בחלמא
אף קדמי גלי ארי בק
בקשיטות לבך עבדת
דא ומנעית אף אנא ית
יתך מלמחטי קדמי ע
על כן לא שבקתך למ
למקרב לותה ועתה ה
השב אשת האיש כי
נביא הוא ויתפלל בע
בעדך וחיה ואם אינך
משיב דע כי מות תמות
אתה וכל אשר לך וכען
אתיב איתת גברא ארי
נבייא הוא ויצלי עלך
ותיחי ואם ליתך מתיב
דע ארי ממת תמות
את וכל דילך וישכם
אבימלך בבקר ויקרא
לכל עבדיו וידבר את
כל הדברים האלה בא
באזניהם וייראו האנ
האנשים מאד ואקדים
אבימלך בצפרא וקרא
לכל עבדוהי ומליל ית
כל פתגמיא האילין ק
קדמיהון ודחילו גבריא
לחדא ויקרא אבימלך
לאברהם ויאמר לו מה
עשית לנו ומה חטאתי
לך כי הבאת עלי ועל
ממלכתי חטאה גדלה
מעשים אשר לא יעשו
עשית עמדי וקרא

ויקרא אבימלך לאברה
ואמר ליה מא עבדת ל
לנא ומא חטיתי לך ארי
איתיתא עלי ועל מלכו
מלכותי חובא רבא עוב
עבדין דלא כשרין לא
לאיתעבדא עבדתא עמי
ויאמר אבימלך אל אב
אברהם מה ראית כי עש
עשית את הדבר הזה ׃ וא
ואמר אבימלך לאברה
מה חזית ארי עבדת ית
פיתגמא הדין ׃ ויאמר
אברהם כי אמרתי רק
אין יראת אלהים במ
במקום הזה והרגוני על
דבר אשתי ׃ ואמר אבר
ארי אמרית לחוד לית
דחלתא דיי באתרא הדין
ויקטלונני על עיסק א
איתתי ׃ וגם אמנה אחתי
בת אבי היא אך לא בת
אמי ותהי לי לאשה ׃ וב
וברם בקושטא אחת בת
אבא היא ברם לא בת
אמי והות לי לאנתו ׃ ו
ויהי כאשר התעו אתי
אלהים מבית אבי ואמר
לה זה חסדך אשר תעשי
תעשי עמדי אל כל ה
המקום אשר נבוא שמה
אמרי לי אחי הוא ׃ והוה
כד תעו עממיא בתר ע
עובדי ידיהון יתי קריב

יי לדחלתיה מבית אבא
ואמרית לה דא טיבותיך
דתעבדין עמי לכל אתרא
דינהך לתמן אמרי עלי
אחי הוא ׃ ויקח אבימלך
צאן ובקר ועבדים ושפחת
ויתן לאברהם וישב לו
את שרה אשתו ׃ ודבר
אבימלך ען ותורין ועבדין
ואמהן ויהב לאברהם ואתיב
ליה ית שרה איתתיה ׃ וי
ויאמר אבימלך הנה אר
ארצי לפניך בטוב בעיניך
שב ׃ ואמר אבימלך הא
ארעי קדמך בדתקין ב
בעינך תיב ׃ ולשרה אמר
הנה נתתי אלף כסף לא
לאחיך הנה הוא לך כ
כסות עינים לכל אשר
אתך ואת כל ונכחת ׃ ו
ולשרה אמר הא יהבית
אלף סלעין דכסף לא
לאחוך הא הוא ליך
כסות דיקר חלף דיש ל
דישלחית דבריתיך וחזית
יתיך וית כל דעימך ועל
כל מה דאמרית ואתוכחת ׃
ויתפלל אברהם אל ה
האלהים וירפא אלהים
את אבימלך ואת אשתו
ואמהתיו וילדו ׃ וצלי
אברהם קדם יי ואסי יי ית
אבימלך וית איתתיה וא
ואמהתיה ואתרוחו ׃ כי

עצר עצר יי בעד כל רחם
לבית אבימלך על דבר
שרה אשת אברהם ׃ ארי
מיחד אחד יי באפיך
כל פתח ולדא לבית אב
אבימלך על עיסק שר
איתת אברהם ׃
ויהוה פקד את שרה כ
כאשר אמר ויעש יהוה
לשרה כאשר דבר ׃ ויי
דכיר ית שרה כמא דאמ
ועבד יי לשרה כמא ד
דמליל ׃ ותהר ותלד שר
שרה לאברהם בן לזקניו
למועד אשר דבר אתו
אלהים ׃ ועדיאת וילידת
שרה לאברהם בר לסבתוהי
לזמן דמליל יתיה יי ׃ ו
ויקרא אברהם את שם
בנו הנולד לו אשר ילדה
לו שרה יצחק ׃ וקרא א
אברהם ית שום בריה ד
דאיתיליד ליה דילידת
ליה שרה יצחק ׃ וימל
אברהם את יצחק בנו
בן שמנת ימים כאשר
צוה אתו אלהים ׃ וגזר
אברהם ית יצחק בריה בר
תמניא יומין כמא דפ
דפקיד יתיה יי ׃ ואבר
ואברהם בן מאת שנה
בהולד לו את יצחק בנו ׃
ואברהם בר מאה שנין כד
איתיליד ליה ית יצחק

[illegible]

בריה׃ ותאמר שרה צחק
עשה לי אלהים כל השמע
יצחק לי׃ ואמרת שרה
סגי חדוא עבד לי יי כל
דשמע יחדי לי׃ ותאמר
מי מלל לאברהם היניקה
בנים שרה כי ילדתי בן ל
לזקניו׃ ואמרת מהימן
דאמר לאברהם וקיים
דתוניק בנין שרה ארי
ילידת בר לסיבתוהי׃
ויגדל הילד ויגמל ויעש
אברהם משתה גדול בי
ביום הגמל את יצחק׃
ורבא רביא ואיתחסיל
ועבד אבר משתיא רבא
ביומא דאיתחסיל ית
יצחק׃ ותרא שרה את בן
הגר המצרית אשר יל
ילדה לאברהם מצחק׃
וחזת שרה ית בר הגר
מצריתא דילידת לאב
מחייך׃ ותאמר לאברהם
גרש האמה הזאת ואת
בנה כי לא יירש בן הא
האמה הזאת עם בני
עם יצחק׃ ואמרת לאבר
תריך אמתא הדא וית
ברה ארי לא יירת בר
אמתא הדא עם ברי ע
עם יצחק׃ וירע הדבר
מאד בעיני אברהם של
אדת בנו׃ ויאמר אל
אלהים אל אברהם אל

ולאו פתגמא לחדא בעיני אב׳ על עיסק בריה

ירע בעיניך על הנער ועל
אמתך כל אשר תאמר
אליך שרה שמע בקלה
כי ביצחק יקרא לך זרע׃
ואמר יי לאברהם לא י
יבאש בעינך על עולימא
ועל אמתך כל דתימר
לך שרה קביל מינה ארי
ביצחק יתקרון לך בנין׃
וגם את בן האמה לגוי
אשימנו כי זרעך הוא׃
ואף ית בר אמתא לעמ
אשויניה ארי ברך הוא׃
וישכם אברהם בבקר
ויקח לחם וחמת מים
ויתן אל הגר שם על ש
שכמה ואת הילד וישל
וישלחה ותלך ותתע
במדבר באר שבע׃ ואק
ואקדים אברהם בצפרא
ונסיב לחמא ורוקבא ד
דמיא ויהב להגר שוי
על כתפה וית רביא וש
ושלחה ואזלת וטעת
במדברא באר שבע׃ ויכ
ויכלו המים מן החמת
ותשלך את הילד תחת
אחד השיחם׃ ושלימו
מיא מן רוקבא ורמת
ית רביא תחות חד מן
אילניא׃ ותלך ותשב לה
מנגד הרחק כמטחוי ק
קשת כי אמרה אל אר
אראה במות הילד ותש

ותשב מנגד ותשא את
קולה ותבך׃ ואזלת וית
ויתיבת לה מקביל אר
ארחיקת כמיגד בקשת
ארי אמרת לא איחזי
במותא דרביא ויתיבת
מקביל וארימת ית קלה
ובכת׃ וישמע אלהים
את קול הנער ויקרא
מלאך אלהים אל הגר
מן השמים ויאמר לה
מה לך הגר אל תיראי כי
שמע אלהים אל קול
הנער באשר הוא שם׃
ושמיע קדם יי ית קליה
דרביא וקרא מלאכא
דיי להגר מן שמיא וא
ואמר לה מא ליך הגר
לא תדחלין ארי שמיע
קדם יי בקלא דרביא בא
באתר דהוא תמן׃ קומי
שאי את הנער והחזיקי
את ידך בו כי לגוי גדול
אשימנו׃ קומי טולי ית
רביא ואתקיפי ית ידיך ב
ביה ארי לעם סגי אשו
אשויניה׃ ויפקח אלהים
את עיניה ותרא באר
מים ותלך ותמלא את
החמת מים ותשק את
הנער׃ וגלא יי ית עינהא
וחזת בירא דמיא ואזלת
ומלת ית רוקבא ואשק
ואשקיאת ית רביא׃ ויהי

[illegible]

עמך יא׳ בתו׳ וסימ׳ אלהים עמך בכל׳ כחסד אשר עשיתי עמך אם תעשה עמנו רעה גר בארץ הזאת והיה עמך [illegible]

אלהים את הנער ויגדל
וישב במדבר ויהי רבה
קשת: והוה מימרא דיי׳
בסעדיה דרביא ורבא ו
ויתיב במדברא והוה רבי
קשתא: וישב במדבר
פארן ותקח לו אמו א
אשה מארץ מצרים: ו
ויתיב במדברא דפארן
ונסיבת ליה אמיה איתת
מארעא דמצרים:
ויהי בעת ההוא ויאמר
אבימלך ופיכל שר צבאו
אל אברהם לאמר א״ו
אלהים עמך בכל אשר
אתה עשה: והוה בעדנא
ההוא ואמר אבימלך
ופיכל רב חיליה לאברה
למימר מימרא דיי׳ בס
בסעדך בכל דאת עביד:
ועתה השבעה לי ב״א
באלהים הנה ולנין ול
ולנכדי כחסד אשר עש
עשיתי עמך תעשה ו
עמדי ועם הארץ אשר
גרתה בה: וכען קיים לי
במימרא דיי׳ הכא דלא
תשקר בי ובברי ובבר
ברי כטיבותא דעבדית
עמך תעביד עמי ועם
ארעא דאיתותבת בה:
ויאמר אברהם אנכי א
אשבע: ואמר אברהם
אנא אקיים: והוכח א

אברהם את אבימלך על
אדות באר המים אשר
גזלו עבדי אבימלך: וא
ואוכח אברהם ית אבימ
על עיסק בירא דמיא
דאנסו עבדי אבימלך:
ויאמר אבימלך לא ידע
ידעתי מי עשה את ה
הדבר הזה וגם אתה לא
הגדת לי וגם אנכי לא
שמעתי בלתי היום: וא
ואמר אבימלך לא ידעית
מן עבד ית פתגמא ה
הדין ואף את לא חויתא
לי ואף אנא לא שמעית
אלהין יומא דין: ויקח
אברהם צאן ובקר ויתן
לאבימלך ויכרתו שני
שניהם ברית: ודבר אבר
עאן ותורין ויהב לאבימ
וגזרו תרויהון קיים: וי
ויצב אברהם את שבע
כבשת הצאן לבדהן: וא
ואקים אברהם ית שבע
חורפן דעאן בלחודיהון:
ויאמר אבימלך אל אב
אברהם מה הנה שבע כ
כבשת האלה אשר הצ
הצבת לבדנה: ואמר א
אבימלך לאברהם מה אנון
שבע חורפן האילין די
דאקימתא בלחודיהון:
ויאמר כי את שבע כב
כבשת תקח מידי בעבור

תהיה לי לעדה כי חפרתי
את הבאר הזאת: ואמר
ארי ית שבע חורפן ת
תקביל מן ידי בדיל תהי
לי לסהדו ארי חפרית ית
בירא הדא: על כן קרא ל
למקום ההוא באר שבע
כי שם נשבעו שניהם: על
כן קרא לאתרא ההוא:
באר שבע ארי תמן קיי
קיימו תרויהון: ויכרתו
ברית בבאר שבע ויקם
אבימלך ופיכל שר צבאו
וישבו אל ארץ פלשתים:
וגזרו קיים בבאר שבע:
וקם אבימלך ופיכל רב
חיליה ותבו לארעא
פלשתאי: ויטע אשל
בבאר שבע ויקרא שם
בשם יהוה אל עולם: ונ
ונציב נצבא בבאר שבע
וצלי תמן בשמא דיי׳ א
אלה עלמא: ויגר אברה
אברהם בארץ פלשתים
ימים רבים: ואיתותב א
אברהם בארע פלשתאי
יומין סגיאין:
ויהי אחר הדברים האלה
והאלהים נסה את אבר
אברהם ויאמר אליו א
אברהם ויאמר הנני:
והוה בתר פתגמיא ה
האילין ויי׳ נסי ית אברה
ואמר ליה אברהם ואמר

ודברתי עמך ואם לא תשלים עמך תנ״ך דפסוק׳ רק יען אשר הרע ואם לא קרוב אליך עמך ישב בקרבך [illegible]
[illegible] וגם אתה לא הגדת לי וגם אתה ידעת [illegible]
וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום וגם אנכי [illegible] וגם אנכי שמעתי [illegible]

נשואו את עינו · וישא לוט את עיניו · וירא את המקום מרחק · וירא והנה איל · וישא את עיניו דעשו · וישא בלעם · וישא אבשלום · ודוד יושב · אליך נשאתי
את עיני · וישא דויד את עיניו

הא אנא׃ ויאמר קח נא
את בנך את יחידך אשר
אהבת את יצחק ולך לך
אל ארץ המריה והעלהו
שם לעלה על אחד הה
הרים אשר אמר אליך׃
ואמר דבר כען ית ברך
ית יחידך דרחמתא ית
יצחק ואיזיל לך לארע
פולחנא ואסקהי קדמי
תמן לעלתא על חד מן
טוריא דאימר לך׃ ויש
וישכם אברהם בבקר
ויחבש את חמרו ויקח
את שני נעריו אתו ואת
יצחק בנו ויבקע עצי ע
עלה ויקם וילך אל
המקום אשר אמר לו
האלהים׃ ואקדים אברה
בצפר וזריז ית חמריה
ודבר ית תרין עולימוהי
עמיה וית יצחק בריה
וצלח אעי לעלתא וקם
ואזל לאתרא דאמר ל
ליה יי׃ ביום השלישי
וישא אברהם את עיניו
וירא את המקום מרחק׃
ביומא תליתאה וזקף
ית עינוהי וחזא ית א
אתרא מרחיק׃ ויאמר
אברהם אל נעריו שבו
לכם פה עם החמור ו
ואני והנער נלכה עד
כה ונשתחוה ונשובה

אליכם׃ ואמר אברהם
לעולימוהי אוריכו לכון
הכא עם חמרא ואנא ו
ועולימא ניתמטי עד
כא ונסגיד ונתוב לותכון׃
ויקח אברהם את עצי ה
העלה וישם על יצחק בנו
ויקח בידו את האש וא
ואת המאכלת וילכו ש
שניהם יחדו׃ ונסיב אב
ית אעי דעלתא ושוי ע
על יצחק בריה ונסיב
בידיה ית אישתא וית
סכינא ואזלו תרויהון
כחדא׃ ויאמר יצחק א
אל אברהם אביו ויאמר
אבי ויאמר הנני בני וי
ויאמר הנה האש והעצ
והעצים ואיה השה ל
לעלה׃ ואמר יצחק לא
לאברהם אבוהי ואמר
אבא ואמר האנא ברי
ואמר הא אישתא ואע
ואעיא ואן אימרא לע
לעלתא׃ ויאמר אברהם
אלהים יראה לו השה
לעלה בני וילכו שניהם
יחדו׃ ואמר אבי קדם יי
גלי אימרא לעלתא ברי
ואזלו תרויהון כחדא׃
ויבאו אל המקום אש
אשר אמר לו האלהים
ויבן שם אברהם את ה
המזבח ויערך את העצ

העצים ויעקד את יצחק
בנו וישם אתו על המז
המזבח ממעל לעצים׃
ואתו לאתרא דאמר ליה
יי ובנא תמן אברהם ית
מדבחא וסדר ית אעיא
ועקד ית יצחק בריה ו
ושוי יתיה על מדבחא
עיל מן אעיא׃ וישלח
אברהם את ידו ויקח
את המאכלת לשחט
את בנו׃ ואושיט אבר
ית ידיה ונסיב ית סכינא
למיכס ית בריה׃ ויקרא
אליו מלאך יהוה מן ה
השמים ויאמר אברהם
אברהם ויאמר הנני׃ ו
וקרא ליה מלאכא דיי
מן שמיא ואמר אברה
אברהם ואמר הא אנא׃
ויאמר אל תשלח ידך
אל הנער ואל תעש לו
מאומה כי עתה ידעתי
כי ירא אלהים אתה ו
ולא חשכת את בנך את
יחידך ממני׃ ואמר לא
תושיט ידך בעולימא
ולא תעביד ליה מדעם
ארי כען ידעית ארי ד
דחלא דיי את ולא מנ
מנעתא ית ברך ית יח
יחידך מיני׃ וישא אב
אברהם את עיניו וירא
והנה איל אחר נאחז

שבו ה׳ בתור׳ וסימ׳ · שבו לכם פה עם החמור · שבו ושחרה והאחוז בה · שבו איש תחתיו · ואל תקצם אמור שמי · שבנ בא בזה גם אתם הלילה
ונשובה ז׳ וסימ׳ · ונשתחוה ונשובה אליכם · נתנה ראש ונשובה · המה באו בארץ · ונשובה אל ... הוא תורת
אליך ונשובה

בסבך בקרניו וילך אב
אברהם ויקח את האיל
ויעלהו לעלה תחת בנו׃
וזקף אבר׳ ית עינוהי בתר
אילין וחזא והא דיכרא
אחיד באילנא בקרנוהי
ואזל אברהם ונסיב ית
דיכרא ואסקיה לעלתא
חלף בריה׃ ויקרא אברה
אברהם שם המקום יה
ההוא יהוה יראה אש
אשר יאמר היום בהר
יהוה יראה׃ ופלח וצלי
אברהם תמן באתרא ה
ההוא ואמר קדם יי׳ ה
הכא יהון פלחין דריא
בכן יתאמר ביומא הדין
בטורא הדין אבר׳ קדם יי׳
פלח׃ ויקרא מלאך יהוה
אל אברהם שנית מן ה
השמים׃ וקרא מלאכא
דיי׳ לאבר׳ תנינות מן שמ
שמיא׃ ויאמר בי נשבע
נשבעתי נאם יהוה כי
יען אשר עשית את הד
הדבר הזה ולא חשכת
את בנך את יחידך׃ ואמ׳
במימרי קיימית אמר
יי׳ ארי חלף דעבדת ית
פיתגמא הדין ולא מנ
מנעתא ית ברך ית יח
יחידך׃ כי ברך אברכך
והרבה ארבה את זרעך
ככוכבי השמים וכחול

אשר על שפת הים וירש
זרעך אויביו׃ ארי ברכא
אבריכינך ואסגאה א
אסגי ית בנך ככוכבי ש
שמיא וכחלא דעל כיף
ימא ויירתון בנך ית קרוי
סנאיהון׃ והתברכו בזר
בזרעך כל גויי הארץ ע
עקב אשר שמעת בקולי׃
ויתברכון בדיל בנך כל
עממי ארעא חלף דקב
דקבילתא במימרי׃ וישב
אברהם אל נעריו ויקמו
וילכו יחדו אל באר שבע
וישב אברהם בבאר שבע׃
ותב אברה׳ לעולימוהי
וקמו ואזלו כחדא לבא
לבאר שבע ויתיב אבר׳
בבאר שבע׃
ויהי אחרי הדברים הא
האלה ויגד לאברהם ל
לאמר הנה ילדה מלכה
גם הוא בנים לנחור אח
אחיך׃ והוה בתר פיתגמי
האילין ואיתחוא לאבר
למימר הא ילידת מלכ
את הגא בנין לנחור א
אחוך׃ את עוץ בכרו וא
ואת בוז אחיו ואת קמ
קמואל אבי ארם׃ וית
עוץ בוכריה וית בוז א
אחוהי וית קמואל א
אבוהי דארם׃ ואת כשד
ואת חזו ואת פלדש וא

ואת ידלף ואת בתואל׃
וית כשד וית חזו וית פילד׳
וית ידלף וית בתואל׃ וב
ובתואל ילד את רבקה
שמנה אלה ילדה מלכה
לנחור אחי אברהם׃ ובת
ובתואל אוליד ית רבקה
תמניא אילין ילידת מ
מלכה לנחור אחוהי דא
דאברהם׃ ופילגשו וש
ושמה ראומה ותלד
גם היא את טבח ואת
גחם ואת תחש ואת
מעכה׃ פ

כב
מפטיר׳ במלכים ואשה אחת מנשי בני הנביאים

ויהיו חיי שרה מאה שנה
ועשרים שנה ושבע שנ
שנים שני חיי שרה׃ וה
והוו חיי שרה מאה
ועשרין ושבע שנין ש
שני חיי שרה׃ ותמת ש
שרה בקרית ארבע הוא
חברון בארץ כנען ויבא
אברהם לספד לשרה
ולבכתה׃ ומיתת שרה
בקרית ארבע היא חברון
בארעא דכנען ואתא א
אברהם למספד לשרה
ולמבכה׃ ויקם אברהם
מעל פני מתו וידבר אל
בני חת לאמר׃ וקם אב
מעל אפי מתיה ומליל
עם בני חתאה למימר׃
גר ותושב אנכי עמכם
תנו לי אחזת קבר עמכם

ואקברה מתי מלפני׃ דיר
ותותב אנא עימכון הבו
לי אחסנת קבורא עימכון
ואיקבר מיתי מן קדמי׃
ויענו בני חת את אברהם
לאמר לו׃ ואתיבו בני
חיתאה ית אברהם למימר
ליה׃ שמענו אדני נשיא
אלהים אתה בתוכנו במ
במבחר קברינו קבר את
מתך איש ממנו את ק
קברו לא יכלה ממך מ
מקבר מתך׃ קביל מננא
ריבוננא רב קדם יי את
בינגא בשפר קברנא קבר
ית מיתך אינש מיננא ית
קבריה לא יכלי מינך
מלמיקבר מיתך׃ ויקם
אברהם וישתחו לעם
הארץ לבני חת׃ וקם אב
וסגיד לעמא דארעא
לבני חיתאה׃ וידבר אתם
לאמר אם יש את נפש
נפשכם לקבר את מתי
מלפני שמעוני ופגעו
לי בעפרון בן צחר׃ ומליל
עימהון למימר אם אית
רעוא נפשכון למקבר ית
מיתי מן קדמי קבילו מני
ובעו לי בעפרון בר צחר׃
ויתן לי את מערת המכפ
המכפלה אשר לו אשר
בקצה שדהו בכסף מל
מלא יתננה לי בתוככם

לאחזת קבר׃ ויתין לי ית
מערת כפילתא דיליה
דבסטר חקליה בכסף
שלים יתנניה לי ביניכון
לאחסנת קבורא׃ ועפרון
ישב בתוך בני חת ויען
עפרון החתי באזני בני
חת לכל באי שער עירו
לאמר׃ ועפרון יתיב בגו
בני חיתאה ואתיב עפרון
חיתאה ית אברהם קדם
בני חיתאה לכל עלי תרע
קרתיה למימר׃ לא אדני
שמעני השדה נתתי לך
והמערה אשר בו לך נ
נתתיה לעיני בני עמי נ
נתתיה לך קבר מתך׃ לא
רבוני קביל מני חקלא י
יהבית לך ומערתא דביה
לך יהבתה לעיני בני ע
עמי יהבתה לך קבר מ
מיתך׃ וישתחו אברהם
לפני עם הארץ׃ וסגיד
אברהם קדם עמא דארעא׃
וידבר אל עפרון באזני
עם הארץ לאמר אך
אם אתה לו שמעני נתתי
כסף השדה קח ממני ו
ואקברה את מתי שמה׃
ומליל עם עפרון קדם
עמא דארעא למימר ברם
אם עבדת לי טיבו קביל
מני איתין כספא דמי
חקלא סב מני ואקבר

ית מיתי תמן׃ ויען עפרון
את אברהם לאמר לו׃
ואתיב עפרון ית אברהם
למימר ליה׃ אדני שמעני
ארץ ארבע מאת שקל
כסף ביני ובינך מה הוא
ואת מתך קבר׃ ריבוני
קביל מני ארעא שויא
ארבע מאה סלעין די
דכסף ביני ובינך מה
היא וית מיתך קבר׃
וישמע אברהם אל
עפרון וישקל אברהם
לעפרן את הכסף אשר
דבר באזני בני חת ארבע
מאות שקל כסף עבר
לסחר׃ וקביל אברהם מן
עפרון ותקל אברהם לעפ
ית כספא דמליל קדם בני
חיתאה ארבע מאה ס
סלעין דכסף דמתקבל
סחורא בכל מדינא׃ ויק
ויקם שדה עפרון אשר
במכפלה אשר לפני מ
ממרא השדה והמערה
אשר בו וכל העץ אשר
בשדה אשר בכל גבלו
סביב׃ וקם חקל עפרון׃
די בכפילתא די קדם ממ
ממרא חקלא ומערתא
דביה וכל אילנא דבחק
דבחקלא די בכל תחומי
סחור סחור׃ לאברהם למ
למקנה לעיני בני חת

סימן קרית לכל באי שער עירו · וכתיב בכל באי שער עירו · וחד פסל סימן · לכל כלי המשכן בכל עבודתו · ה פסוק׳ וסוף׳ אם וקסלגן בחון׳ וסימ׳

בכל באי שער עירו ׃ ולאב
ליוביעוהי לעיני בני חית
חיתאה בכל עללי תרע
קרתיה ׃ ואחרי כן קבר
אברהם את שרה אשתו
אל מערת שדה המכפלה
אשר על פני ממרא הוא
היא חברון בארץ כנען ׃
ובתר כן קבר אברהם ית
שרה איתתיה במערת
חקל כפילתא על אפי
ממרא היא חברון בארע
דכנען ׃ ויקם השדה וה
והמערה אשר בו לאב
לאברהם לאחזת קבר
מאת בני חת ׃ וקם חקל
ומערתא דביה לאברה
לאחסנת קבורא מן בני
חיתאה ׃
ואברהם זקן בא בימים
ויהוה ברך את אברהם
בכל ׃ ואברהם סיב על
ביומין ויוי ברך ית אב
בכולא ׃ ויאמר אברהם
אל עבדו זקן ביתו המ
המשל בכל אשר לו שי
שים נא ידך תחת ירכי ׃
ואמר אברהם לעבדיה
סבא דביתיה דשליט
בכל דליה שוי כען יד
ידך תחות ירכי ׃ ואשב
ואשביעך ביהוה אלהי
השמים ואלהי הארץ
אשר לא תקח אשה

לבני מבנות הכנעני אש
אשר אנכי יושב בקרבו ׃
ואיקיים עלך במימרא
דיוי אלהא דשמיא ואלהא
דארעא דלא תסב איתת
איתתא לברי מבנת כנע
כנענאה דאנא יתיב בי
ביניהון ׃ כי אל ארצי וא
ואל מולדתי תלך ולקחת
אשה לבני ליצחק ׃ אל
אילהין לארעי ולילדותי
תיזיל ותסב איתתא
לברי ליצחק ׃ ויאמר א
אליו העבד אולי לא ת
תאבה האשה ללכת אחרי
אל הארץ הזאת ההשב
אשיב את בנך אל הארץ
אשר יצאת משם ׃ ואמר
ליה עבדא מה אם לא
תיבי איתתא למיתי בת
בתריי לארעא הדא הם
המיתב אתיב ית ברך ל
לארעא דנפקתא מתמן ׃
ויאמר אליו אברהם ה
השמר לך פן תשיב את
בני שמה ׃ ואמר ליה א
אבר איסתמר לך דילמ
תיתיב ית ברי לתמן ׃ יי
יהוה אלהי השמים א
אשר לקחני מבית אבי
ומארץ מולדתי ואשר
דבר לי ואשר נשבע לי
לאמר לזרעך אתן את
הארץ הזאת הוא ישלח

ישלח מלאכו לפניך ול
ולקחת אשה לבני משם ׃
יוי אלהא דשמיא דדב
דדברני מבית אבא ומ
ומארעא ילדותי ודמליל
לי ודקיים לי למימר ל
לבנך אתן ית ארעא ה
הדא היא ישלח מלאכיה
קדמך ותסב איתתא
לברי מתמן ׃ ואם לא ת
תאבה האשה ללכת א
אחריך ונקית משבעתי
זאת רק את בני לא תשב
שמה ׃ ואם לא תיבי א
איתתא למיתי בתרך ו
ותהי זכא ממומתי דא ׃
לחוד ית ברי לא תתיב
לתמן ׃ וישם העבד את
ידו תחת ירך אברהם
אדניו וישבע לו על
הדבר הזה ׃ ושוי עבדא
ית ידיה תחות ירכא די
דאבר ריבוניה וקיים לי
על פיתגמא הדין ׃ ויקח
העבד עשרה גמלים מ
מגמלי אדניו וילך וכל
טוב אדניו בידו ויקם
וילך אל ארם נהרים
אל עיר נחור ׃ ודבר ע
עבדא עשרה גמלין מ
מגמלי ריבוניה ואזל
וכל טוב ריבוניה בידיה
וקם ואזל לארם דעל
פרת לקרתא דנחור ׃ ויב

כי אל ארצי · אין חנן לפניך בכוזה · כי אלך ורבא אם ילך איש אתך · כי במקום אשר הגלו · לא תכנה זונות דדגל היגל · קדמ׳ אשר אנכי יושב בקרבו · תנ״נ
אשר אנכי יושב בארצו · וחד פסל סימ׳ כי אנכי גר בקרב הארץ · בכל ז׳ דג׳ · וסי׳ יתר בכל · ברכי׳ עבודה בכל ויתרון ארץ · ויכלו בכל ואתה מושל בכל בכל משלה

גל רא פסוק דבראשית והנה במ׳ו הנה וסימ׳ הנה בא מיבא עבדך · הנה נא העיר הזאת קרבה · הנה באו לי שתי בנות · הנה אנכי נצב על עין · הנה רבקה לפניך · שבע שנים באות שבע

ויברך הגמלים מחוץ ל
לעיר אל באר המים ל
לעת ערב לעת צאת הש
השאבת: ואשרי גמלי
מברא לקרתא לבירא
דמיא לעדן רמשא ל
לעדן נפקן מליתא: ויי
ויאמר יהוה אלהי אד
אדני אברהם הקרה נא
לפני היום ועשה חסד
עם אדני אברהם: ואמ
יי אלהיה דריבוני אבר
ומן כען קדמי יומא
דין ועביד טיבו עם
ריבוני אברהם: הנה אנ
אנכי נצב על עין המים
ובנות אנשי העיר יצאת
לשאב מים: הא אנא
קאים על עינא דמיא
ובנת אינשי קרתא נפ
נפקן למימלי מיא: וה
והיה הנער אשר אמר
אליה הטי נא כדך וא
ואשתה ואמרה שתה
וגם גמליך אשקה אתה
הכחת לעבדך ליצחק
ובה אדע כי עשית חס
חסד עם אדני: ותהי ע
עולימתא דאימר לה
ארכיני כען קולתיך ו
ואשתה ותימר אשתי
ואף גמלך אשקי יתה
ומינתה לעבדך ליצחק
ובה אידע ארי עבדת

טיבו עם ריבוני: ויהי הו
הוא טרם כלה לדבר ו
והנה רבקה יצאת אשר
ילדה לבתואל בן מלכה
אשת נחור אחי אברהם
וכדה על שכמה: והוה
הוא עד לא שיצי למל
למללא והא רבקה נפ
נפקת דאיתילידת לבתואל בר
מלכה איתת נחור אחוהי
דאברהם וקולתה על כתפה
והנער טבת מראה מאד
בתולה ואיש לא ידעה
ותרד העינה ותמלא כ
כדה ותעל: ועולימתא
שפירא למיחזי לחדא
בתולתא וגבר לא ידעה
ונחתת לעינא ומלת ק
קולתה וסליקת: וירץ ה
העבד לקראתה ויאמר
הגמיאיני נא מעט מים
מכדך: ורהט עבדא לק
לקדמותה ואמר אשק
אשקיני כען זעיר מיא
מקולתיך: ותאמר שתה
אדני ותמהר ותרד כדה
על ידה ותשקהו: ואמרת
אשתי ריבוני ואוחיאת
ואחיתת קולתה על
ידה ואשקיתיה: ותכל
להשקתו ותאמר גם
לגמליך אשאב עד אם
כלו לשתת: ושיציאת
לאשקיותיה ואמרת

אף לגמלך אמלי עד
דיספקון למישתי: ותמ
ותמהר ותער כדה אל
השקת ותרץ עוד אל
הבאר לשאב ותשאב
לכל גמליו: ואוחיאת
ונפצת קולתה לבית שק
שקיא ורהטת עוד לבי
למימלי ומלת לכל גמ
גמלוהי: והאיש משתאה
לה מחריש לדעת ההצ
ההצליח יהוה דרכו אם
לא: וגברא שתי ובה מ
מיסתכל שתיק למדע
ההצלח יי אורחיה אם
לא: ויהי כאשר כלו הג
הגמלים לשתות ויקח
האיש נזם זהב בקע מ
משקלו ושני צמידים
על ידיה עשרה זהב מ
משקלם: והוה כד ספיקו
גמליא למישתי ונסיב
גברא קדשא דדהבא
תיקלא מתקליה ותרין
שירין על ידהא מתקל
עשר סלעין דדהבא מ
מתקלהון: ויאמר בת
מי את הגידי נא לי הי
היש בית אביך מקום
לנו ללין: ואמר בת מן
את חוי כען לי האית ב
בית אבוייך אתר כשר
לנא למבת: ותאמר אליו
בת בתואל אנכי בן מל

מלכה אשר ילדה לנחור׃
ואמרת ליה בת בתואל
אנא בר מלכה דילידת
לנחור׃ ותאמר אליו גם
תבן גם מספוא רב עמנו
גם מקום ללון׃ ואמרת ליה
אף תבנא אף כיסתא ס
סגי עימנא אף אתר כ
כשר למבת׃ ויקד האיש
וישתחו ליהוה׃ וכרע
גברא וסגיד קדם יי׃ ויא
ויאמר ברוך יהוה אלהי
אדני אברהם אשר לא
עזב חסדו ואמתו מעם
אדני אנכי בדרך נחני
יהוה בית אחי אדני׃ וא
ואמר בריך יי אלהיה ד
דריבוני אברהם דלא
מנע טיבותיה וקושטיה
מן ריבוני אנא באורח
תקנא דברני יי בית אח
אחוהי דריבוני׃ ותרץ
הנער ותגד לבית אמה
כדברים האלה׃ ורהטת
עולימתא וחויאת לבית
אמה כפתגמיא האלין׃
ולרבקה אח ושמו לבן
וירץ לבן אל האיש ה
החוצה אל העין׃ ולרבקה
אחא ושמיה לבן ורהט
לבן לות גברא לברא ל
לעינא׃ ויהי כראת את
הנזם ואת הצמדים על
ידי אחתו וכשמעו את

דברי רבקה אחתו לאמר
כה דבר אלי האיש ויבא
אל האיש והנה עמד ע
על הגמלים על העין׃ ות
והוה כד חזא ית קדשא
וית שיריא על ידי אחתי
למימר כדין מליל עמי
גברא ואתא לות גברא
והא קאים עלוי גמליא
על עינא׃ ויאמר בוא ב
ברוך יהוה למה תעמד
בחוץ ואנכי פניתי הבית
ומקום לגמלים׃ ואמר
עול בריכא דיי למא א
את קאים בברא ואנא
פניתי ביתא ואתר כשר
לגמליא׃ ויבא האיש ה
הביתה ויפתח הגמלים
ויתן תבן ומספוא לגמ
לגמלים ומים לרחץ רג
רגליו ורגלי האנשים א
אשר אתו׃ ועל גברא ל
לביתא ושרא מן גמליא
ויהב תבנא וכסת לגמלי
ומיא לאסחה רגלוהי
ורגלי גבריא דעימיה׃
ויישם לפניו לאכל ויא
ויאמר לא אכל עד אם
דברתי דברי ויאמר דבר׃
ושויו קדמוהי למיכל
ואמר לא איכול עד די
דאימליל פתגמיי ואמ
מליל׃ ויאמר עבד אבר
אברהם אנכי׃ ואמר

עבדא דאברהם אנא׃
ויהוה ברך את אדני מ
מאד ויגדל ויתן לו צאן
ובקר וכסף וזהב ועבדים
ושפחת וגמלים וחמרים׃
ויי בריך ית רבוני לחדא
ורבא ויהב ליה ען ותו
ותורין וכסף ודהב וע
ועבדין ואמהן וגמלין
וחמרין׃ ותלד שרה א
אשת אדני בן לאדני
אחרי זקנתה ויתן לו את
כל אשר לו׃ וילידת שרה
איתת ריבוני בר לריבוני
בתר דסיבת ויהב ליה
ית כל דליה׃ וישבעני
אדני לאמר לא תקח
אשה לבני מבנות הכנ
הכנעני אשר אנכי ישב
בארצו׃ וקיים עלי רבוני
למימר לא תיסב איתתא
לברי מבנת כנענאי דאנ
יתיב בארעיה׃ אם לא
אל בית אבי תלך ואל
משפחתי ולקחת אשה
לבני׃ אילהין לבית אבא
תיזיל ולזרעיתי ותסב
איתתא לברי׃ ואמרי א
אל אדני אלי לא תלך
האשה אחרי׃ ואמרית
לריבוני מאים לא תיתי
אתתא בתריי׃ ויאמר
אלי יהוה אשר התהלכתי
לפניו ישלח מלאכו את

אתה׃ והיצליח דרכך ול
ולקחת אשה לבני ממ
ממשפחתי ומבית אבי׃
ואמר לי יי̇ דפלחית ק
קדמוהי ישלח מלאכי
עמך ויצלח אורחך ות
ותיסב איתתא לברי מ
מזרעיתי ומבית אבא׃
אז תנקה מאלתי כי ת
תבוא אל משפחתי ואם
לא יתנו לך והיית נקי׃
מאלתי׃ כבן תהי זכא מ
מימומתי ארי תהך לז
לזרעיתי ואם לא יתנון
לך ותהי זכא ממומתי׃
ואבא היום אל העין ו
ואמר יהוה אלהי אדני
אברהם אם ישך נא מ
מצליח דרכי אשר אנ
אנכי הלך עליה׃ ואתית
יומא דין לעינא ואמ׳
ואמרית יי̇ אלהיה דרבוני
אבר אם אית כען רעוא
קדמך לאצלחה ארחי
דאנא אזיל עלה׃ הנה
אנכי נצב על עין המים
והיה העלמה היוצאת
לשאב ואמרתי אליה
השקיני נא מעט מים
מכדך׃ הא אנא קאים
על עינא דמיא ותהי
עולימתא דתיפוק למ
למימלי ואימר לה אש

אשקיני כען זעיר מיא
מקולתיך׃ ואמרה אלי
גם אתה שתה וגם לגמ
לגמליך אשאב היא ה
האשה אשר הוכיח יהוה
לבן אדני׃ ותימר לי את
את אשת ואף לגמלך
אימלי היא איתתא דז
דזמין יי̇ לבר ריבוני׃ אני
טרם אכלה לדבר אל לבי
והנה רבקה יצאת וכדה
על שכמה ותרד העינה
ותשאב ואמר אליה ה
השקיני נא׃ עד לא שיצ
שיציתי למללא בליבי
והא רבקה נפקת וקולתה על
כתפה ונחתת לעינא וז
ומלאת ואמרית לה אז
אשקיני כען׃ ותמהר ו
ותורד כדה מעליה ותא
ותאמר שתה וגם גמליך
אשקה ואשת וגם הגמ
הגמלים השקתה׃ ואוח
ואוחיאת ואחיתת קול
קולתה מינה ואמרת ש
אשתי ואף גמלך אשק
ואשתיתי ואף גמליא א
אשקיאת׃ ואשאל א
אתה ואמר בת מי את
ותאמר בת בתואל בן נ
נחור אשר ילדה לו מ
מלכה ואשם הנזם על
אפה והצמידים על יד

ידיה׃ ושאילית יתה וא
ואמרית בת מן את וא
ואמרת בת בתואל בר
בר נחור דילידת ליה מלכא
ושויתי קדשא על א
אפה ושירייא על ידהא׃
ואקד ואשתחוה ליהוה
ואברך את יהוה אלהי
אדני אברהם אשר ה
הנחני בדרך אמת לק
לקחת את בת אחי אד
אדני לבנו׃ וכרעית וסג
וסגידית קדם יי̇ ובריכית
ית יי̇ אלהיה דרבוני אבר
דדברני באורח קשוט
למיסב ית בת אחוהי ד
דריבוני לבריה׃ ועתה
אם ישכם עשים חסד
ואמת את אדני הגידו
לי ואם לא הגידו לי וא
ואפנה על ימין או על
שמאל׃ וכען אם איתיכו
עבדין טיבו וקשוט עם
ריבוני חוו לי ואם לא
חוו לי ואיתפני על ימי
ימינא או על שמאלא׃
ויען לבן ובתואל ויאמרו
מיהוה יצא הדבר לא
נוכל דבר אליך רע או
טוב׃ ואתיב לבן ובתואל
ואמרו מן קדם יי̇ נפק פ
פיתגמא לית אנחנא
יכלין למללא עמך בי

ביש או טב: הנה רבקה
לפניך קח ולך ותהי אשה
לבן אדניך כאשר דבר יי׳:
הא רבקה קדמך
דבר ואיזיל ותהי אתתא
לבר ריבונך כמא דמליל
יי׳: ויהי כאשר שמע עבד
אברהם את דבריהם ויש
וישתחו ארצה ליהוה:
והוה כד שמע עבדא
דאברה׳ ית פתגמיהון וס
וסגיד על ארעא קדם יי׳:
ויוצא העבד כלי כסף
וכלי זהב ובגדים ויתן ל
לרבקה ומגדנת נתן ל
לאחיה ולאמה: ואפיק
עבדא מנין דכסף ומנין
דדהב ולבושין ויהב ל
לרבקה ומגדנין יהב לא
לאחוהא ולאמה: ויא
ויאכלו וישתו הוא והא
והאנשים אשר עמו וי
וילינו ויקומו בבקר וי
ויאמר שלחני לאדני:
ואכלו ושתיו הוא וגב
וגבריא דעמיה וביתו
וקמו בצפרא ואמר ש
שלחוני לות ריבוני: ויא
ויאמר אחיה ואמה ת
תשב הנער אתנו ימים
או עשור אחר תלך: וא
ואמר אחוהא ואמה:
תיתיב עולימתא עמנא

עידן כעידן או עשרא
ירחין בתר כן תיזיל: ויא
ויאמר אלהם אל תאחרו
אתי ויהוה הצ
הצליח דרכי שלחוני ו
ואלכה לאדני: ואמר לה
להון לא תאחרון יתי ויי׳
אצלח אורחי שלחוני
ואיהך לות ריבוני: ויא
ויאמרו נקרא לנער ונש
ונשאלה את פיה: ואמרו
נקרי לעולימתא ונשמ
ונשמע מה דהיא אמ
אמרה: ויקראו לרבקה
ויאמרו אליה התלכי
עם האיש הזה ותאמר
אלך: וקרו לרבקה ואמרו
לה התיזלי עם גברא ה
הדין ואמרת איזיל: וי
וישלחו את רבקה את
אחתם ואת מנקתה ואת
עבד אברהם ואת אנש
אנשיו: ושלחו ית רבקה
אחתהון וית מרביתה
וית עבדא דאברהם וית
גברוהי: ויברכו את רב
רבקה ויאמרו לה אחתנ
אחתנו את היי לאלפי
רבבה ויירש זרעך את
שער שנאיו: ובריכו ית
רבקה ואמרו לה אחתנ
את הואי לאלפין ולרבון
ויירתון בניכי ית קרוי

סנאיהון: ותקם רבקה ונ
ונערתיה ותרכבנה על ה
הגמלים ותלכנה אחרי ה
האיש ויקח העבד את
רבקה וילך: וקמת רבקה
ועולימתהא ורכיבא על
גמליא ואזלא בתר גברא
ודבר עבדא ית רבקה ואזל:
ויצחק בא מבוא באר לחי
ראי והוא יושב בארץ הנ
הנגב: ויצחק על במיתוהי
מבירא דמלאך קימא
איתחזי עלה והוא יתיב
בארע דרומא: ויצא יצ
יצחק לשוח בשדה לפנ
לפנות ערב וישא עיניו
וירא והנה גמלים באים:
ונפק יצחק לצלאה בחקל
למיפני רמשא וזקף עינ
עינוהי וחזא והא גמליא
אתן: ותשא רבקה את
עיניה ותרא את יצחק
ותפל מעל הגמל: וזקפת
רבקה ית עינהא וחזת ית
יצחק ואיתרכינת מעל
גמלא: ותאמר אל העבד
מי האיש הלזה ההלך
בשדה לקראתנו ויאמר
העבד הוא אדני ותקח
הצעיף ותתכס: ואמרת
לעבדא מן גברא דיכי ד
דימהלך בחקלא לקד
לקדמותנא ואמר עב׳

הוא רבוני ונסיבת עיפא
ואתכסיאת: ויספר הע
העבד ליצחק את כל ה
הדברים אשר עשה: וא
ואישתעי עבדא ליצחק
ית כל פתגמיא דעבד: ויב
ויבאה יצחק האהלה ש
שרה אמו ויקח את רבק
רבקה ותהי לו לאשה וי
ויאהבה וינחם יצחק א
אחרי אמו: ואעלה יצח
למשכנא וחזא והא את
תקנן עובדהא כעובדי
שרה אמיה ונסיב ית
רבקה והות ליה לאיתו
ורחמה ואתנחם יצחק
בתר אמיה:
ויסף אברהם ויקח אשה
ושמה קטורה: ואוסיף
אברהם ונסיב איתתא וש
ושמה קטורה: ותלד לו
את זמרן ואת יקשן ואת
מדן ואת מדין ואת יש
ישבק ואת שוח: וילידת
ליה ית זמרן וית יקשן וי
מדן וית מדין וית ישבק וית
שוח: ויקשן ילד את
שבא ואת דדן ובני דדן
היו אשורם ולטושם ול
ולאמים: ויקשן אוליד
ית שבא וית דדן ובני דדן
הוו למשירין ולשפונן
ולנגון: ובני מדין עיפה
ועפר וחנך ואבידע וא

ואלדעה כל אלה בני
קטורה: ובני מדין עיפה
ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה
כל אילין בני קטורה: וי
ויתן אברהם את כל אש
אשר לו ליצחק: ויהב
אברהם ית כל דליה ליצחק
ולבני הפילגשים אשר
לאברהם נתן אברהם מ
מתנת וישלחם מעל יצ
יצחק בנו בעודנו חי ק
קדמה אל ארץ קדם:
ולבני לחינתא די לאב
יהב אברהם מתנן ושלח
ושלחינון מעל יצחק
בריה עד דהוא קיים ל
לקידומא לארע
מדינחא: ואלה ימי שני
חיי אברהם אשר חי
מאת שנה ושבעים ש
שנה וחמש שנים: ואלין
יומי שני חיי אברהם ד
דחיא מאה ושבעין וח
וחמש שנין: ויגוע וימת
אברהם בשיבה טובה
זקן ושבע ויאסף אל
עמיו: ואיתנגיד ומית
אברהם בסיבו טבא סיב
ושבע ואתכניש לעמיה:
ויקברו אתו יצחק ויש
וישמעאל בניו אל
מערת המכפלה אל ש
שדה עפרן בן צחר הח
החתי אשר על פני ממ

ממרא: וקברו יתיה יצחק
וישמעאל בנוהי במערת
כפילתא בחקל עפרן בר צחר
חיתאה דעל אפי ממרא:
השדה אשר קנה אברהם
מאת בני חת שמה קבר
אברהם ושרה אשתו: ח
חקלא דזבן אברהם מן
בני חיתאה תמן אתקבר
אברהם ושרה אתתיה: ויהי
אחרי מות אברהם ויברך
אלהים את יצחק בנו:
וישב יצחק עם באר לחי
ראי: והוה בתר דמית א
אברהם ובריך יי ית יצחק
בריה ויתב יצחק עם ב
בירא דמלאך קימא א
איתחזי עלה:
ואלה תלדת ישמעאל
בן אברהם אשר ילדה
הגר המצרית שפחת
שרה לאברהם: ואילין
תולדת ישמעאל בר א
אברהם דילידת הגר מצ
מצריתא אמתא דשרה
לאברהם: ואלה שמות
בני ישמעאל בשמתם
לתלדתם בכר ישמעאל
נבית וקדר ואדבאל ומ
ומבשם: ואילין שמהת
בני ישמעאל בשמהתהון
לתולדתהון בוכרא דישמ
נבת וקדר ואדבאל ומבשם:
ומשמע ודומה ומשא:

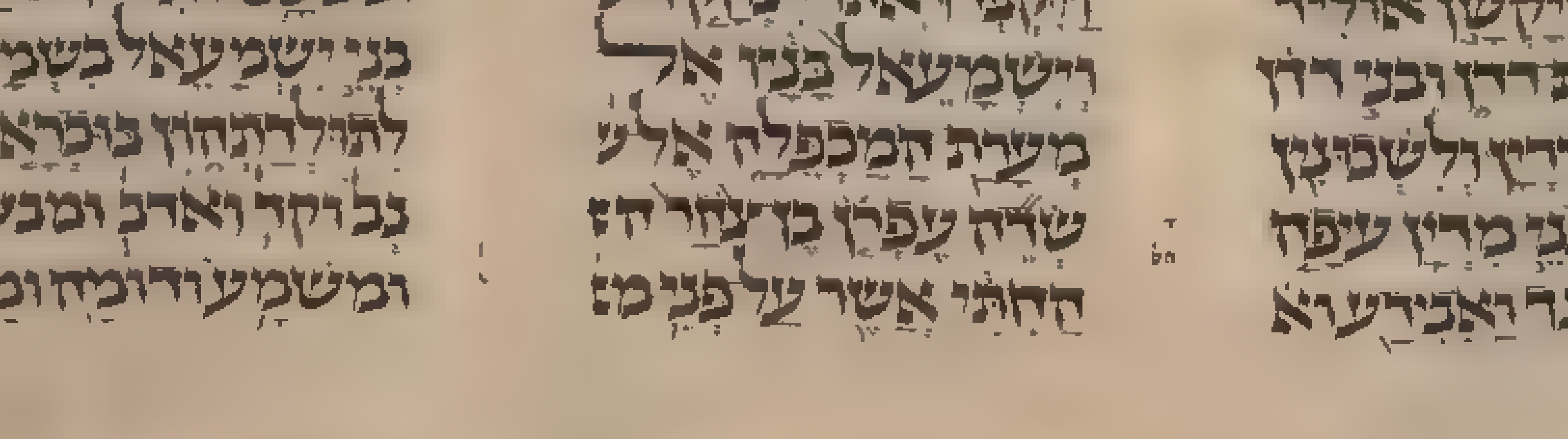

חדר ותימא יטור נפיש
וקדמה׃ אלה הם בני יש
ישמעאל ואלה שמותם
בחצריהם ובטירתם שנ
שנים עשר נשיאים לא
לאמתם׃ אילין אינון בנ
ישמעאל ואילין שמהת
שמהתהון בפצחיהון ו
ובכרכיהון תרי עשר רב
רברבין לאומיהון׃ ואלה
שני חיי ישמעאל מאת
שנה ושלשים שנה וש
ושבע שנים ויגוע וימת
ויאסף אל עמיו׃ ואילין
שני חיי ישמעאל מאה
ותלתין ושבע שנין ואי
ואיתנגיד ומית ואיתכ
ואיתכניש לעמיה׃ ויש
וישכנו מחוילה עד שו
שור אשר על פני מצר
מצרים באכה אשורה
על פני כל אחיו נפל׃ ו
ושרו מחוילה עד חגרא
דעל אפי מצרים מטי
לאתור על אפי כל אח
אחוהי שרא׃ — יג מפטיר במלכים והמלך דוד זקן

פ

ואלה תולדות יצחק בן
אברהם אברהם הוליד
את יצחק׃ ואילין תולד
יצחק בר אברהם אבר
אוליד ית יצחק׃ ויהי
יצחק בן ארבעים שנה
בקחתו את רבקה בת ב

בתואל הארמי מפדן
ארם אחות לבן הארמי
לו לאשה׃ והוה יצחק
בר ארבעין שנין כד נס
נסיב ית רבקה בת בתואל
ארמאה מפדן דארם
אחתיה דלבן ארמאה לה
לאתו׃ ויעתר יצחק ליי
ליהוה לנכח אשתו כי
עקרה הוא ויעתר לו י
יהוה ותהר רבקה אש
אשתו׃ וצלי יצחק קדם
יי לקביל איתתיה ארי
עקרא הוא וקביל צלו
צלותיה יי ועדיאת רבקה
איתתיה׃ ויתרצצו הבנים
בקרבה ותאמר אם כן ל
למה זה אנכי ותלך לד
לדרש את יהוה׃ ודחקו
בניא במעהא ואמרת
אם כן למה דנן אנא
ואזלת למתבע אולפן מן
קדם יי׃ ויאמר יי לה שני
גיים בבטנך ושני לאמי
לאמים ממעיך יפרדו
ולאם מלאם יאמץ ורב
יעבד צעיר׃ ואמר יי לה
תרין עממין במעיכי
ותרתין מלכוון ממעיך
יתפרשן ומלכו ממלכו
יתקף ורבא ישתעבד
לזעירא׃ וימלאו ימיה
ללדת והנה תומם בבט
בבטנה׃ ושלימו יומהא

למילד והא תיומין במ
במעהא׃ ויצא הראשון
אדמוני כלו כאדרת ש
שער ויקראו שמו עשו׃
ונפק קדמאה סמוק כו
כוליה כגלים דסער וקרו
שמיה עשו׃ ואחרי כן
יצא אחיו וידו אחזת
בעקב עשו ויקרא שמו
יעקב ויצחק בן ששים
שנה בלדת אתם׃ ובתר
כן נפק אחוהי וידיה אח
אחידא בעקבא דעשו׃
וקרא שמיה יעקב ויצח
בר שתין שנין כד ילידת
יתהון׃ ויגדלו הנערים
ויהי עשו איש ידע ציד
איש שדה ויעקב איש
תם ישב אהלים׃ ורביו
עולימיא והוה עשו גבר
נחשירכן גבר נפיק חק
חקלא ויעקב גבר שלים
משמיש בית אולפנא׃
ויאהב יצחק את עשו
כי ציד בפיו ורבקה אה
אהבת את יעקב׃ ורחים
יצחק ית עשו ארי מצ
מצידיה הוה אכיל ות
ורבקה רחימת ית יעקב׃
ויזד יעקב נזיד ויבא ע
עשו מן השדה והוא
עיף׃ ובשיל יעקב תבש
תבשילא ועל עשו מן
חקלא והוא משלהי

הנה אנכי ל̇ וסימנ׳ ושמרתיך בכל אשר תלך · הולך למות · אל המוצאי · וירדת בזמיתא · ולמה זה ג̇ וסימנ׳ · לי בכרה · הרה לך · וכל תחבולו · א̇ בתו א̇ בנבל א̇ בסה

ויאמר עשו אל יעקב ה
הלעיטני נא מן האדם
האדם הזה כי עיף אנכי
על כן קרא שמו אדום
ואמר עשו ליעקב אט
אטעימני כען מן סמוק
סמוקא הדין ארי משל
משלהי אנא על כן קרא
שמיה אדום ויאמר יע
יעקב מכרה כיום את ב
בכרתך ואמר יעקב זבין
כיום דילהי ית בכירותך
לי ויאמר עשו הנה אנ
אנכי הולך למות ולמה
זה לי בכרה ואמר עשו
הא אנא אזיל לממת
ולמא דין לי בכירותא
ויאמר יעקב השבעה
לי כיום וישבע לו וימכר
את בכרתו ליעקב ואמ
יעקב קיים לי כיום דילהי
וקיים ליה וזבין ית בכי
בכירותיה ליעקב ויעקב
נתן לעשו לחם ונזיד ע
עדשים ויאכל וישת
ויקם וילך ויבז עשו את
הבכרה ויעקב יהב לעש
לעשו לחים ותבשיל ד
דטלופחין ואכל ושתי
וקם ואזל ושט עשו ית
בכירותא

ויהי רעב בארץ מלבד
הרעב הראשון אשר
היה בימי אברהם וילך

יצחק אל אבימלך מלך
פלשתים גררה והוה כפ
כפנא בארעא בר מכפנ
קדמאה דהוה ביומי אב
ואזל יצחק לות אבימל
מלכא דפלשתאי לגרר
וירא אליו יהוה ויאמר
אל תרד מצרימה שכן
בארץ אשר אמר אליך
ואתגלי ליה יי ואמר ל
לא תיחות למצרים שרי
בארעא דאימר לך גור
בארץ הזאת ואהיה ע
עמך ואברכך כי לך ולז
ולזרעך אתן את כל הא
הארצת האל והקמתי
את השבעה אשר נשבע
נשבעתי לאברהם אביך
דור בארעא הדא ויהי
מימרי בסעדך ואיברכנ
ארי לך ולבנך איתין ית
כל ארעתא האלין ואקים
ית קימא דקיימית לא
לאברהם אבוך והרביתי
את זרעך ככוכבי השמים
ונתתי לזרעך את כל הא
הארצת האל והתברכו
בזרעך כל גויי הארץ
ואסגי ית בנך ככוכבי ש
שמיא ואיתן לבנך ית
כל ארעתא האילין ויתב
ויתברכון בדיל בנך כל
עממי ארעא עקב אשר
שמע אברהם בקלי וי

וישמר משמרתי מצותי
חקותי ותורתי חלף די
דקביל אברהם למימרי
ונטר מטרת מימרי פ
פיקודיי קיימי ואוריתי
וישב יצחק בגרר ויתיב
יצחק בגרר וישאלו א
אנשי המקום לאשתו
ויאמר אחתי היא כי י
ירא לאמר אשתי פן י
יהרגני אנשי המקום
על רבקה כי טובת מראה
היא ושאילו אינשי א
אתרא על עיסק אתתיה
ואמר אחתי היא ארי ד
דחיל למימר איתתי די
דילמא יקטלונני אנשי
אתרא על רבקה ארי ש
שפירת חיזו היא ויהי
כי ארכו לו שם הימים
וישקף אבימלך מלך
פלשתים בעד החלון וי
וירא והנה יצחק מצחק
את רבקה אשתו והוה
כד סגיו ליה תמן יומיא
ואסתכי אבימלך מלכא
דפלשתאי מן חרכא וחזא
והא יצחק מחאיך עם
רבקה אתתיה ויקרא
אבימלך ליצחק ויאמר
אך הנה אשתך היא ו
ואיך אמרת אחתי היא
ויאמר אליו יצחק כי א
אמרתי פן אמות עליה

עית ועיפ ה̇ וסימ׳ ויזד יעקב נזיד · הלעיטני נא מן האדם · ויזנב בך כל הנחשלים · ואין עית ואנו מושל בו · ונפשה נפשי · לא מים עיף תשקה · ג̇ ועיה · וסימ׳
בארץ ציה ועיפ · כי אמרו העם רעב · מצותי חקתי ותורתי ג̇ וסימ׳ · עקב אשר שמע אברהם · אם טוב ומלאו · ויעזר · וישקף ג̇ בתו · וסימ׳ · פוס אבימלך פלשתים

[illegible]

ויקרא אבימלך ליצחק
ואמר כים הא איתתך
היא ואיכדין אמרת א
אחת היא ואמר ליה י
יצחק ארי אמרית דיל
דילמא אימות עלה ורת
ויאמר אבימלך מה זא
ואת עשית לנו כמעט
שכב אחד העם את א
אשתך והבאת עלינו א
אשם ואמר אבימלך
מא דא עבדת לנא כזע
כזעיר פון שכיב המיחד
בעמא עם איתתך ואי
ואיתיתא עלנא חובא
ויצו אבימלך את כל
העם לאמר הנגע באי
באיש הזה ובאשתו מ
מות יומת ופקיד אבימ
ית כל עמא למימר דיג
דיגזיק בגברא הדין וב
ובאיתתיה איתקטלא
יתקטיל ויזרע יצחק
בארץ ההוא וימצא ב
בשנה ההוא מאה ש
שערים ויברכהו יהוה
וזרע יצחק בארעא הה
ההיא ואשכח בשתא
ההיא על חד מאה כיד
בדשערוהי וברכיה יי
ויגדל האיש וילך הלוך
וגדל עד כי גדל מאד ור
ורבא גברא ואזל סגי
ורבי עד דירבא לחדא

ויהי לו מקנה צאן ומק
ומקנה בקר ועבדה רבה
ויקנאו אתו פלשתים ו
והוו ליה גיתי ענא וגי
וגיתי תורי ופלחנא סגי
וקנו ביה פלשתאי וכל
הבארת אשר חפרו עבדי
אביו בימי אברהם אביו
סתמום פלשתים וימל
וימלאום עפר וכל בירי
דחפרו עבדי אבוהי ביומי
אברהם אבוהי טמונון
פלשתאי ומלונון עפרא
ויאמר אבימלך אל יצ
יצחק לך מעמנו כי עצ
עצמת ממנו מאד ואמ
אבימ ליצ איזיל מעימנ
ארי תקיפתא מננא לחדא
וילך משם יצחק ויחן
בנחל גרר וישב שם וא
ואזל מתמן יצחק ושרא
בנחלא דגרר ויתיב תמן
וישב יצחק ויחפר את
בארת המים אשר חפרו
בימי אברהם אביו ויסת
ויסתמום פלשתים אחרי
מות אברהם ויקרא להן
שמות כשמת אשר קרא
להן אביו ותב יצחק וחפר
ית בירא דמיא דחפרו ב
ביומי אבא אבוהי וטמונון
פלשתאי בתר דמית אבר
וקרא להון שמהן כשמהן
דהוה קרי להון אבוהי

ויחפרו עבדי יצחק בנחל
וימצאו שם באר מים
חיים וחפרו עבדי יצח
בנחלא ואשכחו תמן ב
בירא דמיין נבען ויריבו
רעי גרר עם רעי יצחק
לאמר לנו המים ויקרא
שם הבאר עשק כי התע
התעשקו עמו כי התע
התעשקו עמו ונצו רע
רעותא דגרר עם רעותא
דיצחק למימר דילנא מ
מיא וקרא שמא דבירא
עשק ארי איתעסקו ע
עמיה ויחפרו באר אח
אחרת ויריבו גם עליה
ויקרא שמה שטנה ו
וחפרו בירא אוחרי ונצו
את עלה וקרא שמה ש
שטנה ויעתק משם וי
ויחפר באר אחרת ולא
רבו עליה ויקרא שמה
רחבות ויאמר כי עתה
הרחיב יהוה לנו ופרינו
בארץ ואיסתלק מתמן
וחפר בירא אוחרי ולא
נצו עלה וקרא שמה
רחבות ואמר ארי כעש
אפתי יי לנא ויפשיננא
בארעא ויעל משם באר
שבע ואיסתלק מתמן
לבירא דשבע וירא אליו
יהוה בלילה ההוא ויא
ויאמר אנכי אלהי אבי

[illegible]

אברהם אביך אל תירא
כי אתך אנכי וברכתיך
והרביתי את זרעך בע
בעבור אברהם עבדי: וא
ואיתגלי ליה יי בליליא
ההוא ואמר אנא אלהיה
דאברהם אבוך לא תידחל
ארי בסעדך מימרי וא
ואברכינך ואסגי ית בנך
בדיל אברהם עבדי: ויבן
שם מזבח ויקרא בשם
יהוה ויט שם אהלו וי
ויכרו שם עבדי יצחק
באר: ובנא תמן מדבחא
וצלי בשמא דיי ופרסי
תמן משכניה וכרו תמן
עבדי יצחק בירא: ואב
ואבימלך הלך אליו מ
מגרר ואחזת מרעהו ו
ופיכל שר צבאו: ואבימ
אתא לותיה מגרר וסי
וסיעת רחמוהי ופיכל רב
חיליה: ויאמר אלהם י
יצחק מדוע באתם אלי
ואתם שנאתם אתי ות
ותשלחוני מאתכם: וא
ואמר להון יצחק מא
דין אתיתון לותי ואתון
סניתון יתי ושלחתוני
מלותכון: ויאמרו ראו
ראינו כי היה יהוה עמך
ונאמר תהי נא אלה ב
בינותינו בינינו ובינך
ונכרתה ברית עמך: וא

ואמר מיחזא חזינא א
ארי הוה מימרא דיי ב
בסעדך ואמרנא תתקיים
כען מומתא דהות בין
אבהתנא בינא ובינך
ונגזר קיים עמך: אם
תעשה עמנו רעה כא
כאשר לא נגענוך וכא
וכאשר עשינו עמך רק
טוב ונשלחך בשלום
אתה עתה ברוך יהוה:
אם תעביד עמנא בישא
כמא דלא אנזקנך וכ
וכמא דעבדנא עמך לח
לחוד טב ושלחנך בשלם
את כען בריכא דיי: ויע
ויעש להם משתה ויא
ויאכלו וישתו: ועבד לה
להון משתיא ואכלו ו
ושתיו: וישכימו בבקר
וישבעו איש לאחיו ו
וישלחם יצחק וילכו מ
מאתו בשלום: ואקדימו
בצפרא וקיימו גבר לא
לאחוהי ושלחינון יצח
ואזלו מלותיה בשלם:
ויהי ביום ההוא ויבאו
עבדי יצחק ויגדו לו על
אדות הבאר אשר חפרו
ויאמרו לו מצאנו מים:
והוה ביומא ההוא ואת
ואתו עבדי יצחק וחוו
ליה על עיסק בירא דח
דחפרו ואמרו ליה אש

אשכחנא מיא: ויקרא
אתה שבעה על כן שם
העיר באר שבע עד ה
היום הזה: וקרא יתה
שבעה על כן שמא דק
דקרתא באר שבע עד
יומא הדין:
ויהי עשו בן ארבעים
שנה ויקח אשה את
יהודית בת בארי החתי
ואת בשמת בת אילן ו
החתי: והוה עשו בר א
ארבעין שנין ונסיב א
איתתא ית יהודית בת
בארי חיתאה וית בש
בשמת בת אילון חתאה:
ותהיין מרת רוח ליצחק
ולרבקה: והואה מסרבן
ומרגזן על מימר יצחק
ורבקה: ויהי
כי זקן יצחק ותכהין ע
עיניו מראת ויקרא את
עשו בנו הגדל ויאמר
אליו בני ויאמר אליו
הנני: והוה כד סיב יצ
וכהיא עינוהי מלמחזי
וקרא ית עשו בריה רבה
ואמר ליה ברי ואמר
ליה הא אנא: ויאמר
הנה נא זקנתי לא ידע
ידעתי יום מותי: ואמר
הא כען סיבית לית אנ
אנא ידע יום מותי: ו
ועתה שא נא כליך ת

תליך וקשתך וצא השׂ
השדה וצודה לי צידה׃
וכען סב כען זינך סיפך
וקשתך ופוק לחקלא׃
וצוד לי צידא׃ ועשה לי
מטעמים כאשר אהבתי
והביאה לי ואכלה בעב
בעבור תברכך נפשי בט
בטרם אמות׃ ועביד לי
תבשילין כמא דרחימית
ואעיל לי ואיכול בדיל
דתברכינך נפשי עד לא
אימות׃ ורבקה שמעת
בדבר יצחק אל עשו בנו
וילך עשו השדה לצוד
ציד להביא׃ ורבקה ש
שמעת כד מליל יצחק
עם עשו בריה ואזל
עשו לחקלא למיצד
צידא לאיתאה׃ ורבקה
אמרה אל יעקב בנה
לאמר הנה שמעתי א
את אביך מדבר אל עשו
אחיך לאמר׃ ורבקה א
אמרת ליעקב ברה למי
למימר הא שמעית מן
אבוך ממליל עם עשו׃
אחוך למימר׃ הביאה לי
ציד ועשה לי מטעמים
ואכלה ואברככה לפני
יהוה לפני מותי׃ איתא
לי צידא ועביד לי תב
תבשילין ואיכול ואבר
ואברכינך קדם יי קדם

מותי׃ ועתה בני שמע
בקלי לאשר אני מצוה
אתך׃ וכען ברי קביל מני
למא דאנא מפקיד יתך׃
לך נא אל הצאן וקח לי
משם שני גדיי עזים טב
טבים ואעשה אתם מט
מטעמים לאביך כאשר
אהב׃ איזיל כען לענא
וסב לי מתמן תרין גדיי
עזין טבין ואעביד יתהון
תבשילין לאבוך כמא
דרחים׃ והבאת לאב
לאביך ואכל בעבר אש
אשר יברכך לפני מותו׃
ותעיל לאבוך ויכול בדיל
דיברכינך קדם מותיה׃
ויאמר יעקב אל רבקה
אמו הן עשו אחי איש
שער ואנכי איש חלק׃
ואמר יעקב לרבקה אמ
אימיה הא עשו אחי ג
גבר סערן ואנא גבר ש
שעיע׃ אולי ימשני אבי
והייתי בעיניו כמתעתע
והבאתי עלי קללה ולא
ברכה׃ מה אם ימושינני
אבא ואיהי בעינוהי כ
כמתלעב ואיתי עלי ל
לוטין ולא ברכן׃ ותאמ
ותאמר לו אמו עלי ק
קללתך בני אך שמע
בקלי ולך קח לי׃ ואמרת
ליה אימיה עלי יתאמר

בנבואה דלא ייתיין לוטי
לווטיא עלך ברי ברם
קביל מני ואיזיל סב לי׃
וילך ויקח ויבא לאמו
ותעש אמו מטעמים
כאשר אהב אביו׃ ואזל
ונסיב ואיתי לאימיה
ועבדת אימיה תבשילין
כמא דרחים אבוהי׃
ותקח רבקה את בגדי
עשו בנה הגדל החמדת
אשר אתה בבית ותלבש
את יעקב בנה הקטן׃ ו
ונסיבת רבקה ית לבושי
עשו ברה רבה דכיתא
דעימה בביתה ואלבישת
ית יעקב ברה זעירא׃ וא
ואת ערת גדיי העזים׃
הלבישה על ידיו ועל
חלקת צואריו׃ וית מש
משכי דגדיי בר עזי א
אלבישת על ידוהי וע
ועל שעיעות צואריה׃
ותתן את המטעמים׃
ואת הלחם אשר עש
עשתה ביד יעקב בנה׃
ויהבת ית תבשיליא
וית לחמא דעבדת ביד
יעקב ברה׃ ויבא אל
אביו ויאמר אבי ויא
ויאמר הנני מי אתה
בני׃ ועל לות אבוהי ו
ואמר אבא ואמר הא
אנא מן את ברי׃ ויא

ויאמר יעקב אל אביו ׃
אנכי עשו בכרך עשיתי
כאשר דברת אלי קום
נא שבה ואכלה מצידי
בעבור תברכני נפשך ׃ ו
ואמר יעקב לאבוהי אנא
עשו בוכרך עבדית כמא
דמלילתא עמי קום כ
כען אסתחר ואיכול מ
מצידי בדיל דיתברכינני
נפשך ׃ ויאמר יצחק אל
בנו מה זה מהרת למצא
בני ויאמר כי הקרה יי׳
יהוה אלהיך לפני ׃ ואמ
יצחק לבריה מא דין א
אוחיתא לאשכחא ברי
ואמר ארי זמין יי׳ אלהך
קדמי ׃ ויאמר יצחק אל
יעקב גשה נא ואמשך
בני האתה זה בני עשו
אם לא ׃ ואמר יצחק ליעק
קרב כען ואימושינך
ברי האת דין ברי עשו ׃
אם לא ׃ ויגש יעקב אל
יצחק אביו וימשהו ו
ויאמר הקל קל יעקב ׃
והידים ידי עשו ׃ וקריב
יעקב לות יצחק אבוהי
ומשיה ואמר קלא ק
קליה דיעקב וידיא ידי
עשו ׃ ולא הכירו כי היו
ידיו כידי עשו אחיו ׃
שערת ויברכהו ׃ ולא א
אישתמודעיה ארי הואה

ידוהי כידי עשו אחוהי
שערנין וברכיה ׃ ויאמר
אתה זה בני עשו ויאמר
אני ׃ ואמר האת דין ברי
עשו ואמר אנא ׃ ויאמר
הגשה לי ואכלה מציד
בני למען תברכך נפשי
ויגש לו ויאכל ויבא לו
יין וישת ׃ ואמר קריב לי
ואיכול מצידא דברי בד
בדיל דיתברכינך נפשי
וקריב ליה ואכל ואעיל
ליה חמרא ושתי ׃ ויאמר
אליו יצחק אביו גשה
נא ושקה לי בני ׃ ואמר
ליה יצחק אבוהי קרב
כען ושק לי ברי ׃ ויגש
וישק לו וירח את ריח
בגדיו ויברכהו ויאמר
ראה ריח בני כריח שדה
אשר ברכו יהוה ׃ וקריב
ונשק ליה וארח ית ריח
לבושוהי וברכיה ואמר
חזי ריחא דברי כריחא
דחקלא דבריכיה יי׳ ׃ ויתן
לך האלהים מטל השמ
השמים ומשמני הארץ
ורב דגן ותירש ׃ ויתן לך
יי׳ מטלא דשמיא ומטו
ומטובא דארעא וסגי
וסגיאות עיבור וחמר ׃
יעבדוך עמים וישתחו
לך לאמים הוה גביר
לאחיך וישתחוו לך בני

אמך ארריך ארור ומב
ומברכיך ברוך ׃ יפלחונך
עממין וישתעבדון לך
מלכוון הוי רב לאחך
ויסגדון לך בני אמך ליט
ליטך יהון ליטין ובריכך
יהון בריכין ׃ ויהי כאשר
כלה יצחק לברך את יע
יעקב ויהי אך יצא יצא
יעקב מאת פני יצחק
אביו ועשו אחיו בא מ
מצידו ׃ והוה כד שיצי
יצחק לברכא ית יעקב
והוה ברם מיפק נפק ית
יעקב מן קדם יצחק אב
אבוהי ועשו אחוהי על
מצידיה ׃ ויעש גם הוא
מטעמים ויבא לאביו
ויאמר לאביו יקם אבי
ויאכל מציד בנו בעבר
תברכני נפשך ׃ ועבד אף
הוא תבשילין ואעיל לה
לאבוהי ואמר לאבוהי
יקום אבא ויכול מצידא
דבריה בדיל דיתברכינני
נפשך ׃ ויאמר לו יצחק
אביו מי אתה ויאמר
אני בנך בכרך עשו ׃ ואמ
ליה יצחק אבוהי מן את
ואמר אנא ברך בוכרך
עשו ׃ ויחרד יצחק חרד
חרדה גדלה עד מאד
ויאמר מי אפוא הוא
הצד ציד ויבא לי ואכל

מכל בטרם תבוא ואברכהו
גם ברוך יהיה׃ ותוה יצחק
תוהא רבא עד לחדא
ואמר מן הוא דיכי דצד
צידא ואעיל לי ואכלית
מכולא עד לא תיעול
ובריכתיה אף בריך יהי׃
כשמע עשו את דברי א
אביו ויצעק צעקה גדלה
ומרה עד מאד ויאמר
לאביו ברכני גם אני אבי׃
כד שמע עשו ית פיתגמי
אבוהי וצוח צוחא
רבא ומרירא עד לחדא
ואמר לאבוהי בריכני א
את לי אבא׃ ויאמר בא
אחיך במרמה ויקח בר
כתך׃ ואמר על אחוך
בחכמה וקביל בירכתך׃
ויאמר הכי קרא שמו ז
יעקב ויעקבני זה פעמים
את בכרתי לקח והנה
עתה לקח ברכתי ויאמר
הלא אצלת לי ברכה׃ ז
ואמר יאות קרא שמיה
יעקב וחכמני דנן תרתין
זמנין ית בכירותי נסיב
והא כען קביל בירכתי׃
ואמר הלא שבקת לי
בירכתא׃ ויען יצחק ויא
ויאמר לעשו הן גביר
שמתיו לך ואת כל אחיו
נתתי לו לעבדים ודגן ז
ותירש סמכתיו ולכה

איפוא מה אעשה בני׃ ז
ואתיב יצחק ואמר לעשו
הא רב שויתיה עלך ול
ית כל אחוהי יהבית ליה
לעבדין ובעיבור ובחמר
סעדתיה ולך כען מא ז
אעביד ברי׃ ויאמר עשו
אל אביו הברכה אחת
הוא לך אבי ברכני גם א
אני אבי וישא עשו קלו
ויבך׃ ואמר עשו לאבו
לאבוהי הברכתא חדא
היא לך אבא ברכני את
לי אבא וארים עשו ק
קליה ובכא׃ ויען יצחק
אביו ויאמר אליו הנה
משמני הארץ יהיה מ
מושבך ומטל השמים
מעל׃ ואתיב יצחק אבוהי
ואמר ליה הא מטובא
דארעא יהי מותבך ומ
ומטלא דשמיא מלעיל׃
ועל חרבך תחיה ואת א
אחיך תעבד והיה כאשר
תריד ופרקת עלו מעל
צוארך׃ ועל חרבך תיחי
וית אחוך תפלח ויהי כ
כד יעברון בנוהי על פ
פיתגמי אוריתא ותעדי
נירה מעל צורך׃ וישטם
עשו את יעקב על הבר
הברכה אשר ברכו אביו
ויאמר עשו בלבו יקרבו
ימי אבל אבי ואהרגה

את יעקב אחי׃ ונטר עשו
דבבו ליעקב על ברכתא
דבריכיה אבוהי ואמר
עשו בליביה יקרבון יומ
יומי אבליה דאבא ואק
ואיקטול ית יעקב אחי׃
ויגד לרבקה את דברי עש
עשו בנה הגדל ותשלח
ותקרא ליעקב בנה הקטן
ותאמר אליו הנה עשו ז
אחיך מתנחם לך להרגך׃
ואתחויה לרבקה ית פית
פיתגמי עשו ברה רבה
ושלחת וקרת ליעקב ב
ברה זעירא ואמרת ליה
הא עשו אחוך כמין לך
למיקטלך׃ ועתה בני ש
שמע בקלי וקום ברח
לך אל לבן אחי חרנה׃
וכען ברי קביל מני וקום
איזיל לך לות לבן אחי
לחרן׃ וישבת עמו ימים
אחדים עד אשר תשוב
חמת אחיך׃ ותיתב עמיה
יומין זעירין עד דתתוב
חמתא דאחוך׃ עד שוב
את אחיך ממך ושכח
את אשר עשית לו ו
ושלחתי ולקחתיך מש
משם למה אשכל גם
שניכם יום אחד׃ עד
דיתוב רוגזא דאחוך מ
מינך ויתנשי ית דעבדת
ליה ואשלח ואדברינך

[illegible] לשון [illegible]
[illegible]
[illegible] בכל אנשים

מתמן למא איתכל אף
תרויכון יומא חד׃ ותא
ותאמר רבקה קצתי בח
בחיי מפני בנות חת אם
לקח יעקב מבנות חת כ
כאלה מבנות הארץ למה
לי חיים׃ ואמרת רבקה
ליצחק עקית בחיי מן
קדם בנת חיתאה אם
נסיב יעקב איתתא מב
מבנת חיתאה כאילין
מבנת ארעא למה לי
חיין׃ ויקרא יצחק אל
יעקב ויברך אתו ויצוהו
ויאמר לו לא תקח אשה
מבנות כנען׃ וקרא יצח
ליעקב ובריך יתיה ופק
ופקדיה ואמר ליה לא
תסב אתתא מבנת כנען׃
קום לך פדנה ארם ביתה
בתואל אבי אמך וקח
לך משם אשה מבנות
לבן אחי אמך׃ קום איז
איזיל לפדן דארם לבית
בתואל אבוהא דאמך
וסב לך מתמן איתתא
מבנת לבן אחוהא דא
דאמך׃ ואל שדי יברך
אתך ויפרך וירבך והיית
לקהל עמים׃ ואל שדי
יברך יתך ויפשינך וי
ויסגינך ותהי לכנשת
שבטין׃ ויתן לך את בר
ברכת אברהם לך ולזר

ולזרעך אתך לרשתך א
את ארץ מגריך אשר
נתן אלהים לאברהם׃ וי
ויתן לך ית ברכתא דאבר
לך ולבנך עימך למירתך
ית ארע תותבותך דיהב
יי לאברהם׃ וישלח יצחק
את יעקב וילך פדנה א
ארם אל לבן בן בתואל
הארמי אחי רבקה אם
יעקב ועשו׃ ושלח יצחק
ית יעקב ואזל לפדן דאר
לות לבן בר בתואל ארמ
אחוהא דרבקה אימיה ד
דיעקב ועשו׃ וירא עשו
כי ברך יצחק את יעקב
ושלח אתו פדנה ארם
לקחת לו משם אשה בב
בברכו אתו ויצו עליו
לאמר לא תקח אשה
מבנות כנען׃ וחזא עשו
ארי בריך יצחק ית יעקב
ושלח יתיה לפדן דאר
למיסב ליה מתמן איתת
כד בריך יתיה ופקיד ע
עלוהי למימר לא תסב
איתתא מבנת כנען׃ וי
וישמע יעקב אל אביו
ואל אמו וילך פדנה א
ארם׃ וקביל יעקב מן א
אבוהי ומן אמיה ואזל
לפדן דארם׃ וירא עשו
כי רעות בנות כנען בע
בעיני יצחק אביו׃ וחזא

עשו ארי בישן בנת כנען
בעיני יצחק אבוהי׃ וילך
עשו אל ישמעאל ויקח
את מחלת בת ישמעאל
בן אברהם אחות נביות
על נשיו לו לאשה׃ ואז
ואזל עשו לות ישמעאל
ונסיב ית מחלת בת ישמ
בר אברהם אחתיה דנביו
על נשוהי ליה לאיתו׃
פ
ויצא יעקב מבאר שבע
וילך חרנה׃ ונפק יעקב מ
מבאר שבע ואזל לחרן׃
ויפגע במקום וילן שם
כי בא השמש ויקח מא
מאבני המקום וישם
מראשתיו וישכב במק
במקום ההוא׃ וערע ב
באתרא ובת תמן ארי
על שמשא ונסיב מא
מאבני אתרא ושוי א
איסדוהי ושכיב באתר
ההוא׃ ויחלם והנה סלם
מצב ארצה וראשו מג
מגיע השמימה והנה
מלאכי אלהים עלים
וירדים בו׃ וחלם והא
סולמא נעיץ בארעא
ורישיה מטי עד צית ש
שמיא והא מלאכיא
דיי סלקין ונחתין ביה׃
והנה יהוה נצב עליו וי
ויאמר אני יהוה אלהי
אברהם אביך ואלהי

ראשה ז׳ וסימ׳ ויצק שמן על ראשה · ותלך את ראשה · ותקח הצור אחר ב׳ מ׳ · ותשב את ראשה · יגלה על ראשה ב בו׳ · ישקו ג׳ וסימ׳ העדרים כוס כלחיתו

ליצחק הארץ אשר אתה
שכב עליה לך אתננה
ולזרעך: והא יקרא דיי׳
מעתד עלוהי ואמר
אנא יי׳ אלהיה דאברהם
אבוך ואלהיה דיצחק
ארעא דאת שכיב עלה
לך איתנינה ולבנך: והיה
והיה זרעך כעפר הא
הארץ ופרצת ימה וק
וקדמה וצפנה ונגבה
ונברכו בך כל משפחת
האדמה ובזרעך: ויהון
בנך סגיאין כעפרא דא
דארעא ותיתקיף למ
למערבא ולמדינחא ו
ולציפונא ולדרומא ו
ויתברכון בדילך כל זרע
זרעית ארעא ובדיל ב
בנך: והנה אנכי עמך ו
ושמרתיך בכל אשר ת
תלך והשבתיך אל ה
האדמה הזאת כי לא
אעזבך עד אשר אם
עשיתי את אשר דברתי
לך: והא מימרי בסעדך
ואיטרינך בכל אתר
דתהך ואתיבינך לא
לארעא הדא ארי לא
אשבקינך עד דאעביד
ית דמלילית לך: וייקץ
יעקב משנתו ויאמר
אכן יש יהוה במקום
הזה ואנכי לא ידעתי:

ואיתער יעקב משינתיה
ואמר בקושטא יקרא
דיי׳ שרי באתרא הדין
ואנא לא הויתי ידע:
ויירא ויאמר מה נורא
המקום הזה אין זה כי
אם בית אלהים וזה ש
שער השמים: ודחיל
ואמר מא דחילו אתר
אתרא הדין לית דין א
אתר הדיוט אילהין א
אתרא דרעוא ביה מן
קדם יי׳ ודין תרע קבל שמיא:
וישכם יעקב בבקר ויקח
את האבן אשר שם מר
מראשתיו וישם אתה
מצבה ויצק שמן על ר
ראשה: ואקדים יעקב
בצפרא ונסיב ית אבנא
דשוי איסדוהי ושוי
יתה קמא ואריק משח
על רישיה: ויקרא את
שם המקום ההוא בית
ביתאל ואולם לוז שם
העיר לראשנה: וקרא
ית שמא דאתרא ההוא
ביתאל וברם לוז שמא
דקרתא מלקדמין: וידר
יעקב נדר לאמר אם יי׳
יהיה אלהים עמדי וש
ושמרני בדרך הזה אשר
אנכי הלך ונתן לי לחם
לאכל ובגד ללבש: וקיים
יעקב קיים למימר אם

יהי מימרא דיי׳ בסעדי
ויטרינני באורחא הדא
דאנא אזיל ויתן לי לח
לחים למיכל וכסו למי
למילבש: ושבתי בשלום
אל בית אבי והיה יהוה
לי לאלהים: ואיתוב בש
בשלם לבית אבא ויהי
מימרא דיי׳ לי לאלה:
והאבן הזאת אשר ש
שמתי מצבה יהיה בית
אלהים וכל אשר תתן לי
עשר אעשרנו לך: ואבנ
הדא דשויתי קמא תהי
דאיהי פלח עלה מן קד
יי׳ וכל דתיתן לי חד מן
עשרא אפרשינה קדמ
קדמך: וישא יעקב רג
רגליו וילך ארצה בני ק
קדם: ונטל יעקב רגלוהי
ואזל לארעא בני מדינחא:
וירא והנה באר בשדה
והנה שם שלשה עדרי
צאן רבצים עליה כי מן
הבאר ההוא ישקו הע
העדרים והאבן גדלה
על פי הבאר: וחזא והא
בירא בחקלא והא תמן
תלתא עדרין דען רביען
עלה ארי מן בירא ההוא
משקן עדריא ואבנא
רבתא על פומא דבירא:
ונאספו שמה כל העדרים
העדרים וגללו את האבן

והנה אנכי ד׳ וסימ׳ · והנה אנכי עמך ושמרתיך · בא בקצה המחנה · והרית לפני בגלגל · מביא את האלים · בית אלהים ה׳ וסימ׳ · וירא ויאמר · והאבן הזאת · והאיש מיכה ·
ויראה אדום · ושבתי בשלום · ומי יקום יעקב · עמדי מבטחי · למלך על כל הארץ · יעקב לוז שם העיר · בנו דן ליש ·

ידעתם ג̇ וסימ̇ את לבן בן נחור · כי יש הבתים · כי לא ידעתם · ורחל ג̇ וסימ̇ ורחל באה · ורחל היתה יפת תאר · ורחל עקרה · ורחל לקחה את התרפים · ואחר נגש יוסף ורחל ·

מעל פי הבאר והשקו
את הצאן והשיבו את
האבן על פי הבאר למק
למקמה ׃ ומתכנשין לת
לתמן כל עדריא ומגנדרין
ית אבנא מעל פומא ד
דבירא ומשקן ית ענא
ומתיבין ית אבנא על
פומא דבירא לאתרה ׃
ויאמר להם יעקב אחי
מאין אתם ויאמרו מחרן
אנחנו ׃ ואמר להון יעקב
אחי מנן אתון ואמרו
מחרן אנחנא ׃ ויאמר
להם הידעתם את לבן
בן נחור ויאמרו ידענו ׃
ואמר להון הידעיתון
ית לבן בר נחור ואמרו
ידעין ׃ ויאמר להם הש
השלום לו ויאמרו של
שלום והנה רחל בתו ב
באה עם הצאן ׃ ואמר
להון השלם ליה ואמרו
שלם והא רחל ברתיה
אתיא עם ענא ׃ ויאמר
הן עוד היום גדול לא
עת האסף המקנה הש
השקו הצאן ולכו רעו ׃
ואמר הא עוד יומא סגי
לא עידן למכנש בעירא
אשקו ענא ואיזילו רעו ׃
ויאמרו לא נוכל עד א
אשר יאספו כל העדרים
וגללו את האבן מעל פי
הבאר והשקינו הצאן ׃
ואמרו לא ניכול עד ד
דיתכנשון כל עדריא ות
ויגנדרון ית אבנא מעל
פומא דבירא ונשקי ע
ענא ׃ עודנו מדבר עמם
ורחל באה עם הצאן א
אשר לאביה כי רעה ה
הוא ׃ עד דהוא ממליל
עמהון ורחל אתת עם
ענא די לאבוהא ארי
רעיתא היא ׃ ויהי כאשר
ראה יעקב את רחל בת
לבן אחי אמו ואת צאן
לבן אחי אמו ויגש יעקב
ויגל את האבן מעל פי
הבאר וישק את צאן לב
לבן אחי אמו ׃ והוה כד
חזא יעקב ית רחל בת
לבן אחוהא דאימיה
וית ענא דלבן אחוהא
דאימיה וקריב יעקב
וגנדר ית אבנא מעל פומ
דבירא ואשקי ית ענא
דלבן אחוהא דאימיה ׃
וישק יעקב לרחל וישא
את קלו ויבך ׃ ונשק יעק
לרחל וארים ית קליה
ובכא ׃ ויגד יעקב לרחל
כי אחי אביה הוא וכי
בן רבקה הוא ותרץ ותג
ותגד לאביה ׃ וחוי יעק
לרחל ארי בר אחת אב
אבוהא הוא וארי בר
רבקה הוא ורהטת וחויאת
לאבוהא ׃ ויהי כשמע
לבן את שמע יעקב בן
אחתו וירץ לקראתו
ויחבק לו וינשק לו ויב
ויביאהו אל ביתו ויספר
ללבן את כל הדברים ׃
האלה ׃ והוה כד שמע
לבן ית שמע יעקב בר
אחתיה ורהט לקדמותיה
וגפיה ליה ונשיק ליה
ואעליה לביתיה ואישת
ואישתעי ללבן ית כל
פתגמיא האלין ׃ ויאמ
ויאמר לו לבן אך עצמי
ובשרי אתה וישב עמו
חדש ימים ׃ ואמר ליה
לבן ברם קריבי ובסרי
את ויתיב עמיה ירח
יומין ׃ ויאמר לבן ליעקב
הכי אחי אתה ועבדתני
חנם הגידה לי מה מש
משכרתך ׃ ואמר לבן
ליעקב המדאחי את
ותיפלחינני מגן חוי לי
מא אגרך ׃ וללבן שתי
בנות שם הגדלה לאה
ושם הקטנה רחל ׃ ולל
וללבן תרתין בנן שום
רבתא לאה ושום זעירתא
רחל ׃ ועיני לאה רכות
ורחל היתה יפת תאר
ויפת מראה ׃ ועיני לאה
יאין ורחל הות שפירא

שמעו ה̇ וסימ̇ יעקב בן אחתו · לא תשא שמע שוא · שמעו שלכה ואכה · כאשר שמעו למצרים · וכ ישמעו צור · כשמעו לעדתם · ויביאהו ה̇ מל̇ וסימ̇ ...
הכנסיאל · וסימ̇ ויהי כשמוע לבן · ויביאהו לביתו · ויבל להמורים · ויביאהו והוא אדנותי · ויביאהו אל אמו · ויביאהו אל ארץ כנען · ועיני ג̇ ...

מסר ג׳ וסימ׳ לבן את מדין ואת נחלת אבותיו · אחדים ה׳ וסימ׳ ודברים אחדים · וישבת עמו ימים אחדים · ויהיו בעיניו כימים אחדים · וימים אחרים תשבי׳ ...

בריוא ויאיא בחזוא׃ ו
ויאהב יעקב את רחל
ויאמר אעבדך שבע ש
שנים ברחל בתך הקטנה׃
ורחים יעקב ית רחל וא
ואמר איפלחינך שבע
שנין ברחל ברתך זעירתא׃
ויאמר לבן טוב תתי א
אתה לך מתתי אתה ל
לאיש אחר שבה עמדי׃
ואמר לבן טב דאיתן
יתה לך מדאיתן יתה
לגבר אוחרן תיב עמי׃
ויעבד יעקב ברחל שב
שבע שנים ויהיו בעיניו
כימים אחדים באהבתו
אתה׃ ופלח יעקב ברחל
שבע שנין והוו בעינוהי
כיומין זעירין דרחים
יתה׃ ויאמר יעקב אל
לבן הבה את אשתי כי
מלאו ימי ואבואה אליה׃
ואמר יעקב ללבן הב ית
איתתי ארי שלימו יומי
פולחני ואיעול לותה׃
ויאסף לבן את כל אנשי
המקום ויעש משתה׃
וכנש לבן ית כל אנשי
אתרא ועבד משתיא׃
ויהי בערב ויקח את לא
לאה בתו ויבא אתה א
אליו ויבא אליה׃ והוה
ברמשא ודבר ית לאה
ברתיה ואעיל יתה לותי׃

ועל לותה׃ ויתן לבן לה
את זלפה שפחתו ללאה
בתו שפחה׃ ויהב לבן לה
ית זלפה אמתיה ללאה
ברתיה אמתא׃ ויהי בבקר
והנה היא לאה ויאמר
אל לבן מה זאת עשית
לי הלא ברחל עבדתי
עמך ולמה רמיתני׃ והוה
בצפרא והא היא לאה
ואמר ללבן מה דא עבדת
לי הלא ברחל פלחית ע
עמך ולמה שקרת בי׃
ויאמר לבן לא יעשה כן
במקומנו לתת הצעירה
לפני הבכירה׃ ואמר לא
יתעבד כן באתרנא למ
למיתן זעירתא קדם רבתא׃
מלא שבע זאת ונתנה
לך גם את זאת בעבדה
אשר תעבד עמדי עוד
שבע שנים אחרות׃ אש
אשלים שבועא דדא
וניתן לך אף ית דא בפ
בפולחנא דתיפלח עמי
עוד שבע שנין אוחרנין׃
ויעש יעקב כן וימלא
שבע זאת ויתן לו את
רחל בתו לו לאשה׃ ועבד
יעקב כן ואשלים שבועא
דדא ויהב ליה ית רחל
ברתיה ליה לאיתו׃ ויתן
לבן לרחל בתו את בלהה
שפחתו לה לשפחה׃ ויהב

לבן לרחל ברתיה ית בלהה
אמתיה לה לאמהו׃ וי
ויבא גם אל רחל ויאהב
גם את רחל מלאה ויעבד
עמו עוד שבע שנים א
אחרות׃ ועל אף לות רחל
ורחם אף ית רחל מלאה
ופלח עימיה עוד שבע
שנין אוחרנין׃ וירא יהוה
כי שנואה לאה ויפתח
את רחמה ורחל עקרה׃
וחזא יי ארי סנואה הית
לאה ויהב לה עידוי ו
ורחל עקרה׃ ותהר לאה
ותלד בן ותקרא שמו
ראובן כי אמרה כי ראה
יהוה בעניי כי עתה י
יאהבני אישי׃ ועדיאת
לאה וילידת בר וקרת
שמיה ראובן ארי אמ
אמרת ארי גלי קדם יי
עולבני ארי כען ירחמינני
בעלי׃ ותהר עוד ותלד בן
ותאמר כי שמע יהוה כי
שנואה אנכי ויתן לי גם
את זה ותקרא שמו ש
שמעון׃ ועדיאת עוד
וילידת בר ואמרת ארי
שמיע קדם יי ארי סנ
סניאתא אנא ויהב לי
אף ית דין וקרת שמיה
שמעון׃ ותהר עוד ותלד
בן ותאמר עתה הפעם
ילוה אישי אלי כי ילד

ואמר ג׳ וסימ׳ הבה את אשתי · ... · מלא ה׳ וסימ׳ ...
... · אישי ה׳ וסימ׳ כי עתה יאהבני · הפעם ילוה ...

ילדתי לו שלשה בנים
על כן קרא שמו לוי ׃
ועדיאת עוד וילידת בר
ואמרת הדא זמנא י׳
יתחבר לי בעלי ארי ׃
ילידת ליה תלתא בנין ׃
על כן קרא שמיה לוי ׃
ותהר עוד ותלד בן ותא
ותאמר הפעם אודה א
את יהוה על כן קראה
שמו יהודה ותעמד מ
מלדת ׃ ועדיאת עוד
וילידת בר ואמרת הדא
זמנא אודה קדם יי׳ על כן
קרא שמיה יהודה וקמ
וקמת מלמילד ׃ ותרא
רחל כי לא ילדה ליעקב
ותקנא רחל באחתה
ותאמר אל יעקב הבה
לי בנים ואם אין מתה
אנכי ׃ וחזת רחל ארי לא
ילידת ליעקב וקניאת
רחל באחתה ואמרת
ליעקב הב לי בנין ואם ל
לא מיתא אנא ׃ ויחר
אף יעקב ברחל ויאמר
התחת אלהים אנכי א
אשר מנע ממך פרי
בטן ׃ ותקיף רוגזא דיעקב
ברחל ואמר הא מינך את
בעיא הלא מן קדם יי׳ תב
תבעין די מנע מנך ו
ולדא דמעי ׃ ותאמר
הנה אמתי בלהה בא

אליה ותלד על ברכי וא
ואבנה גם אנכי ממנה ׃
ואמרת הא אמתי בלהה
עול לותה ותליד ואנא
אירבי ואתבני את אנא
מינה ׃ ותתן לו את בלהה
שפחתה לאשה ויבא
אליה יעקב ׃ ויהבת ליה
ית בלהה אמתה לאנתו
ועל לותה יעקב ׃ ותהר
בלהה ותלד ליעקב בן ׃
ועדיאת בלהה וילידת
ליעקב בר ׃ ותאמר רחל
דנני אלהים וגם שמע
בקלי ויתן לי בן על כן
קראה שמו דן ׃ ואמרת
רחל דנני יי׳ ואף קביל
צלותי ויהב לי בר על
כן קרת שמיה דן ׃ ותהר
עוד ותלד בלהה שפחת
רחל בן שני ליעקב ׃ ועד
ועדיאת עוד וילידת בלהה
אמתא דרחל בר תנין
ליעקב ׃ ותאמר רחל
נפתולי אלהים נפתלתי
עם אחתי וגם יכלתי ו
ותקרא שמו נפתלי ׃
ואמרת רחל קביל בעותי
יי׳ כד התחננית בצלותי ח
חמידית דיהי לי ולד
כאחתי את יתיהב לי ׃
וקרת שמיה נפתלי ׃ ות
ותרא לאה כי עמדה
מלדת ותקח את זלפה

שפחתה ותתן אתה לי
ליעקב לאשה ׃ וחזת
לאה ארי קמת מלמילד
ודברת ית זלפה אמתה
ויהבת יתה ליעקב לא
לאתו ׃ ותלד זלפה ש
שפחת לאה ליעקב בן ׃
וילידת זלפה אמתא ד
דלאה ליעקב בר ׃ ותא
ותאמר לאה בגד ותקרא
את שמו גד ׃ ואמרת לא
אתא גד וקרת ית שמיה
גד ׃ ותלד זלפה שפחת
לאה בן שני ליעקב ׃ ו
וילידת זלפה אמתא ד
דלאה בר תנין ליעקב ׃
ותאמר לאה באשרי כי
אשרוני בנות ותקרא
את שמו אשר ׃ ואמרת
לאה תושבחתא הות לי
ארי בכן ישבחנני נשיא
וקרת ית שמיה אשר ׃
וילך ראובן בימי קציר
חטים וימצא דודאים
בשדה ויבא אתם אל
לאה אמו ותאמר רחל
אל לאה תני נא לי מד
מדודאי בנך ׃ ואזל רא
ראובן ביומי חצד חטין
ואשכח יברוחין בחקלא
ואיתי יתהון לות לאה
אימיה ואמרת רחל
ללאה הבי כען לי מיב
מיברוחי דבריך ׃ ותאמר

ולקחת ל׳ וסימ׳ ולקחת גם את דודאי בני ולקחת אותנו לעבדים ובגדים דבחמודות ולקחת רצון מידכם וסימ׳ ...

לה המעט קחתך את
אישי ולקחת גם את
דודאי בני ותאמר רח
רחל לכן ישכב עמך
הלילה תחת דודאי בנך
ואמרת לה הזעיר די
דדברת ית בעלי ותיס
ותסבין אף ית יברוחי
דברי ואמרת רחל בכן
ישכוב עימיך בליליא
חלף יברוחי דבריך ויב
ויבא יעקב מן השדה
בערב ותצא לאה לק
לקראתו ותאמר אלי
תבוא כי שכר שכרתיך
בדודאי בני וישכב עם
עמה בלילה הוא ועל
יעקב מן חקלא ברמש
ונפקת לאה לקדמותי
ואמרת לותי תיעול א
ארי מיגר אגרתך ביכר
ביברוחי דברי ושכיב
עמה בליליא הוא ושמ
וישמע אלהים אל ל
לאה ותהר ותלד ליע
ליעקב בן חמישי וקב
וקביל יי צלותה דלאה
ועדיאת וילידת ליעק
בר חמישי ותאמר לאה
נתן אלהים שכרי אשר
נתתי שפחתי לאישי
ותקרא שמו יששכר
ואמרת לאה יהב יי א
אגרי דיהבית אמתי

לבעלי וקרת שמיה יש
יששכר ותהר עוד לאה
ותלד בן ששי ליעקב
ועדיאת עוד לאה וילי
וילידת בר שתיתי ליעק
ותאמר לאה זבדני א
אלהים אתי זבד טוב
הפעם יזבלני אישי כי
ילדתי לו ששה בנים ות
ותקרא שמו זבלון וא
ואמרת לאה יהב יי יתי
לי חולק טב חדא ומנא
יהי מדוריה דבעלי ל
לותי ארי ילידית ליה
שיתא בנין וקרת שמיה
זבלון ואחר ילדה בת
ותקרא את שמה דינה
ובתר כן ילידת ברתא
וקרת ית שמה דינה
ויזכר אלהים
את רחל וישמע אליה
אלהים ויפתח את רחמ
רחמה ועל דוכרנא דרח
קדם יי וקביל צלותה ויה
ויהב לה עדוי ותהר
ותלד בן ותאמר אסף
אלהים את חרפתי ועע
ועדיאת וילידת בר וא
ואמרת כנש יי ית חס
חיסודי ותקרא את
שמו יוסף לאמר יסף
יהוה לי בן אחר וקרת
ית שמיה יוסף למימר
יוסיף יי לי בר אחרן ויהי

כאשר ילדה רחל את
יוסף ויאמר יעקב אל
לבן שלחני ואלכה אל
מקומי ולארצי והוה
כד ילידת רחל ית יוסף
ואמר יעקב ללבן שלחני
ואיהך לאתרי ולארעי
תנה את נשי ואת ילדי
אשר עבדתי אתך בהן
ואלכה כי אתה ידעת
את עבדתי אשר עבד
עבדתיך הב ית נשי וית
בני דפלחית יתך בהון
ואיזיל ארי את ידעת
ית פולחני דיפלחתך
ויאמר אליו לבן אם נא
מצאתי חן בעיניך נח
נחשתי ויברכני יהוה
בגללך ואמר ליה לבן
אם כען אשכחית רחמ
רחמין בעינך נסיתי ו
ובריכני יי בדילך ויאמר
נקבה שכרך עלי ואתנה
ואמר פריש אגרך עלי
ואתן ויאמר אליו אתה
ידעת את אשר עבדתיך
ואת אשר היה מקנך
אתי ואמר ליה את י
ידעת ית דיפלחתך וית
דיהוה בעירך עימי
כי מעט אשר היה לך
לפני ויפרץ לרב ויברך
יהוה אתך לרגלי ועתה
מתי אעשה גם אנכי

בלילה הוא ד׳ וסימ׳ ... ותלד בן ששי ליעקב ...
ויזכר אלהים ד׳ וסימ׳ ... את נח ... את אברהם ... את רחל ... יסף ... בן אחר ...

לביתי׳ ארי׳ זעיר דהוה
לך קדמי ותקיף לסגי׃
ובריך יי׳ יתך בריגלי׳ וכ׳
וכען אימתי אעביד
אף אנא לביתי׳ ויאמר
מה אתן לך ויאמר יע׳
יעקב לא תתן לי מאומ׳
מאומה אם תעשה לי
הדבר הזה אשובה ארע׳
ארעה צאנך אשמר׃
ואמר מא אתן לך ואמ׳
יעקב לא תיתן לי מדעם
אם תעביד לי ית פתגמ׳
הדין אתוב ארעה ענך
איטר׳ אעבר בכל צאנך
היום הסר משם כל שה
נקוד וטלוא וכל שה ח
חום בכשבים וטלוא ונ
ונקד בעזים והיה שכרי׃
אעבר בכל ענך יומא
דין אעדי מתמן כל אי
אימר נמור ורקוע וכל
אימר שחום באמריא
ורקוע ונמור בעזיא וי
ויהי אגרי׃ וענתה בי צ
צדקתי ביום מחר כי ת
תבא על שכרי לפניך כל
אשר איננו נקד וטלוא
בעזים וחום בכשבים גנ
גנוב הוא אתי׃ ותסהד
בי זכותי ביום מחר ארי
תעול על אגרי קדמך
כל דליתוהי נמור ורקוע
בעזיא ושחום באימרי

גניבא הוא עמי׃ ויאמר
לבן הן לו יהי כדברך׃ ו
ואמר לבן ברם לוי יהי׃
כפתגמך׃ ויסר ביום ההו
ההוא את התישים הע
העקדים והטלאים ואת
כל העזים הנקדות והטל
והטלאת׃ כל אשר לבן
בו וכל חום בכשבים ויתן
ביד בניו׃ ואעדי ביומא
ההוא ית תישיא רגולי׳
ורקועיא וית כל עזיא
נמורתא ורקועתא וכל
דחיור ביה וכל דשחום
באימריא ויהב ביד בנו׃
בנוהי׃ וישם דרך שלשת
ימים בינו ובין יעקב וי׃
ויעקב רעה את צאן לבן
הנותרת׃ ושוי מהלך ת׃
תלתא יומין בינו ובין ׃
יעקב ויעקב רעי ית ענא
דלבן דאשתארא׃ ויקח
לו יעקב מקל לבנה לח
ולוז וערמון ויפצל בהן
פצלות לבנות מחשף ה׃
הלבן אשר על המקלות׃
ונסיב ליה יעקב חוטרין
דלבן רטיבין ודלוז ודד
ודדלוב וקליף בהון קיל
קילפין חורין קילוף חיור
דעל חוטריא׃ ויצג את
המקלות אשר פצל
ברהטים בשקתות המים
אשר תבאנה הצאן ׳׳׳

לשתות לנכח הצאן ויח
ויחמנה בבאן לשתות׃
ודעיץ ית חטריא דקליף
ברטיא אתר בית שקיא
דמיא אתר דאתין ענא
למישתי לקבלהן דענא
ומיתיחמן במיתהן למי
למישתי׃ ויחמו הצאן
אל המקלות ותלדן הצ
הצאן עקדים נקדים ׃
וטלאים׃ ואתיחמא ׃
ענא בחטריא וילידא
ענא רגולין נמורין ורק
ורקועין׃ והכשבים הפר
הפריד יעקב ויתן פני
הצאן אל עקד וכל חום
בצאן לבן וישת לו עד׳
עדרים לבדו ולא שתם
על צאן לבן׃ ואימריא
אפריש יעקב ויהב בריש
ענא כל דרגול וכל דש
דשחום בענא דלבן וש
ושוי ליה עדרין בלחו׃
בלחודוהי ולא ערבינון
עם ענא דלבן׃ ויהיה בכל
יחם הצאן המקשרות
ושם יעקב את המקלות
לעיני הצאן ברהטים
ליחמנה במקלות׃ ויהי
בכל עדן דמתיחמן ענ
מבכרתא ומשוי יעקב ית
חטריא לעיני ענא ברטי
ליחמותהן בחוטריא׃ ו
ובהעטיף הצאן לא יש

ישים והיה העטפים לל
ללבן והקשרים ליעקב׃
ובלקישות ענא לא מש
משוי והוו לקישיא לל
ללבן ובכיריא ליעקב׃
ויפרץ האיש מאד מאד
ויהי לו צאן רבות ושפח
ושפחות ועבדים וגמלים
וחמרים׃ ותקיף גברא ל
לחדא לחדא והוו ליה
ען סגיאן ואמהן ועבדי
וגמלין וחמרין׃ וישמע
את דברי בני לבן לאמר
לקח יעקב את כל אשר
לאבינו ומאשר לאבינו
עשה את כל הכבד הזה׃
ושמע ית פתגמי בני
לבן דאמרין נסיב יעקב
ית כל דלאבונא ומדיל
ומדילאבונא קנא ית
כל נכסיא האלין׃ וירא
יעקב את פני לבן והנה
איננו עמו כתמול שלש
שלשום׃ וחזא יעקב ית
סבר אפי לבן והא ליתו
ליתוהי עימיה כמאתמלי
ומדקמוהי׃
ויאמר יהוה אל יעקב
שוב אל ארץ אבותיך
ולמולדתך ואהיה עמך׃
ואמר ייי ליעקב תוב לא
לארע אבהתך ולילדותך
ויהי מימרי בסעדך׃ וי
וישלח יעקב ויקרא ל

לרחל וללאה השדה א
אל צאנו׃ ושלח יעקב
וקרא לרחל וללאה לח
לחקלא לות עניה׃ ויא
ויאמר להן ראה אנכי
את פני אביכן כי איננו א
אלי כתמל שלשם ואלהי
אבי היה עמדי׃ ואמר
להן חזי אנא ית סבר א
אפי אבוכון ארי ליתוהי
עימי כמאיתמלי ומדק
ומדקמוהי ואלהא דא
דאבא הוה בסעדי׃ ואת
ואתנה ידעתן כי בכל
כחי עבדתי את אביכן׃
ואתון ידעתון ארי בכל
חילי פלחית ית אבוכן׃
ואביכן התל בי והחליף
את משכרתי עשרת מנ
מנים ולא נתנו אלהים
להרע עמדי׃ ואבוכון ש
שקר בי ואשני ית אגרי
עשר זימנין ולא שבקיה
ייי לאבאשא עימי׃ אם
כה יאמר נקדים יהיה
שכרך וילדו כל הצאן
נקדים ואם כה יאמר
עקדים יהיה שכרך וי
וילדו כל הצאן עקדים׃
אם כדין הוה אמר נמו
נמורין יהי אגרך ויל
וילידן כל ענא נמורין ואם כדין ה
הוה אמר רגולין יהי א
אגרך וילידן כל ענא ר

רגולין׃ ויצל אלהים את
מקנה אביכם ויתן לי׃ וא
ואפריש ייי מן בעירא ד
דאבוכון ויהב לי׃ ויהי
בעת יחם הצאן ואשא
עיני וארא בחלום והנה
העתדים העלים על הצ
הצאן עקדים נקדים וב
וברדים׃ והוה בעדן דא
דאיתיחמא ענא וזקפית
עיני וחזית בחולמא וה
והא תישיא דסלקין על
ענא רגולין נמורין ופצ
ופציחין׃ ויאמר אלי
מלאך האלהים בחלום
יעקב ואמר הנני׃ ואמר
לי מלאכא דייי בחילמא
יעקב ואמרית הא אנא׃
ויאמר שא נא עיניך ור
וראה כל העתדים העלים
על הצאן עקדים נקדים
וברדים כי ראיתי את כל
אשר לבן עשה לך׃ ואמ
וזקוף כען עינך וחזי כל
תישיא דסלקין על ענא
רגולין נמורין ופציחין א
ארי גלי קדמי ית כל ד
דלבן עביד לך׃ אנכי הא
האל בית אל אשר משח
משחת שם מצבה אשר
נדרת לי שם נדר עתה
קום צא מן הארץ הזאת
ושוב אל ארץ מולדתך׃
אנא אלהא דאיתגליתי

הכבד ב̇ חס ... והנה איננו ג̇ וסימ׳ וירא יעקב את פני לבן והנה איננו ...
... ויאמר יי׳ אל יעקב שוב אל ארץ בשלום תבואו ואל תסג גבול עולם

עלך בביתאל דימשחת
תמן קמא דקיימת תק
קדמי תמן קיים כען :
קום פוק מן ארעא הדא
ותוב לארע ילדותך׃ ות
ותען רחל ולאה ותאמרנ
ותאמרנה לו העוד לנו :
חלק ונחלה בבית אבינו
ואתיבת רחל ולאה ואמ
ואמרא ליה העד לנא :
חולק ואחסנא בבית אב
אבונא׃ הלא נכריות
נחשבנו לו כי מכרנו וי
ויאכל גם אכול את כס׃
בכספנו׃ ארי נוכראן א
איתחשבנא ליה ארי
זבננא ואכל אף מיכל
ית כספנא׃ כי כל העשר
אשר הציל אלהים מא
מאבינו לנו הוא ולבנינו
ועתה כל אשר אמר
אלהים אליך עשה׃ ארי
כל עותרא דאפריש יי
מאבונא דילנא הוא ו
ודבננא וכען כל דאמר
יי לך עביד׃ ויקם יעקב
וישא את בניו ואת נשיו
על הגמלים׃ וקם יעקב
ונטל ית בנוהי וית נשוהי
על גמליא׃ וינהג את כל
מקנהו ואת כל רכשו :
אשר רכש מקנה קנינו
אשר רכש בפדן ארם :
לבוא אל יצחק אביו :

ארצה כנען׃ ודבר ית כל
גיתוהי וית כל קנינה
דיקנא גיתוהי וקנינה
דיקנא בפדן דארם למי
למיתי לות יצחק אבוהי
לארעא דכנען׃ ולבן הל
הלך לגזז את צאנו ותג
ותגנב רחל את התרפים
אשר לאביה׃ ולבן אזל
למיגז ית ענה ונסיבת
רחל ית צלמניא דלאבוהא׃
ויגנב יעקב את לב לבן
הארמי על בלי הגיד לו
כי ברח הוא׃ וכסי יעקב
מן לבן ארמאה על דלא
חוי ליה ארי אזל הוא׃
ויברח הוא וכל אשר לו
ויקם ויעבר את הנהר :
וישם את פניו הר הגלעד׃
ואזל הוא וכל דליה וקם
ועבר ית פרת ושוי ית א
אפוהי לטורא דגלעד׃
ויגד ללבן ביום השלישי
כי ברח יעקב׃ ואתחוא
ללבן ביומא תליתאה
ארי אזל יעקב׃ ויקח
את אחיו עמו וירדף
אחריו דרך שבעת ימ
ימים וידבק אתו בהר
הגלעד׃ ודבר ית אחוהי
עמיה ורדף בתרוהי מ
מהלך שבעא יומין וא
ואדביק יתיה בטורא
דגלעד׃ ויבא אלהים אל

לבן הארמי בחלם הלילה
ויאמר לו השמר לך פן
תדבר עם יעקב מטוב :
עד רע׃ ואתא מימר מן
קדם יי לות לבן ארמאה
בחלמא דליליא ואמר
ליה איסתמר לך דילמא
תמליל עם יעקב מטב :
עד ביש׃ וישג לבן את
יעקב ויעקב תקע את
אהלו בהר ולבן תקע :
את אחיו בהר הגלעד׃
ואדביק לבן ית יעקב
ויעקב פרס ית משכניה
בטורא ולבן אשרי ית
אחוהי בטורא דגלעד׃
ויאמר לבן ליעקב מה
עשית ותגנב את לבבי
ותנהג את בנתי כשבית
חרב׃ ואמר לבן ליעקב
מא עבדת וכסית מיני
ודברת ית בנתי כשבית
חרב׃ למה נחבאת לברח
ותגנב אתי ולא הגדת
לי ואשלחך בשמחה
ובשרים בתף ובכנור׃
למה טמרת למיזל וכ
וכסית מני ולא חוית לי
ושלחתך פון בחדוא
ובתושבחן בתופין ובכ
ובכנרין׃ ולא נטשתני
לנשק לבני ולבנתי עתה
הסכלת עשו׃ ולא שב
שבקתני לנשק לבני ולבנתי

כען אסכילתא למעבד
ישׁ לאל ידי לעשות עמ
עמכם רע ואלהי אביכם
אמש אמר אלי לאמר
השמר לך מדבר עם יע
יעקב מטוב עד רע אית
חילא בידי למעבד עמ
עמכון בישא ואלהא ד
דאבוכון רמשא אמר
לי למימר איסתמר לך
מלמללא עם יעקב מ
מטב עד ביש׃ ועתה ה
הלך הלכת כי נכסף נכ
נכספתה לבית אביך למ
למה גנבת את אלהי׃ ו
וכען מיזל אזלת ארי
חמדא חמדת לבית אב
אבוך למא נסיבתא ית
דחלתי׃ ויען יעקב ויא
ויאמר ללבן כי יראתי
כי אמרתי פן תגזל את
בנותיך מעמי׃ ואתיב י
יעקב ואמר ללבן ארי
דחילית ארי אמרית ד
דילמא תינוס ית בנתך
מיני׃ עם אשר תמצא א
את אלהיך לא יחיה נגד
אחינו הכר לך מה עמדי
וקח לך ולא ידע יעקב
כי רחל גנבתם׃ אתר ד
דתשכח ית דחלתך לא
יתקיים קדם אחנא אי
אשתמודע לך מה ד
דעמי וסב לך ולא יד

ידע יעקב ארי רחל נס
נסיבתנון׃ ויבא לבן באהל
יעקב ובאהל לאה ובא
ובאהל שתי האמהת
ולא מצא ויצא מאהל
לאה ויבא באהל רחל׃
ועל לבן במשכנא דיעק
ובמשכנא דלאה ובמשכנ
תרתין לחינתא ולא א
אשכח ונפק ממשכנא
דלאה ועל במשכנא ד
דרחל׃ ורחל לקחה את
התרפים ותשמם בכר
הגמל ותשב עליהם
וימשש לבן את כל ה
האהל ולא מצא׃ ורחל
נסיבת ית צלמניא ושו
ושויתנון בעביטא דגמ
דגמלא ויתיבת עליהון
ומשיש לבן ית כל משכנ
ולא אשכח׃ ותאמר אל
אביה אל יחר בעיני א
אדני כי לוא אוכל לקום
מפניך כי דרך נשים לי
ויחפש ולא מצא את
התרפים׃ ואמרת לאבוהא
לא יתקף בעיני ריבוני
ארי לא איכול למיקם
מן קדמך ארי אורח
נשין לי ובלש ולא אש
אשכח ית צלמניא׃ וי
ויחר ליעקב וירב בלבן
ויען יעקב ויאמר ללבן
מה פשעי מה חטאתי

כי דלקת אחרי׃ ותקיף
ליעקב ונצא עם לבן׃
ואתיב יעק ואמר ללבן
מא חובי ומא סורחני
ארי רדפת בתרי׃ כי מ
מששת את כל כלי מה
מצאת מכל כלי ביתך
שים כה נגד אחי ואחיך
ויוכיחו בין שנינו׃ ארי
משישתא ית כל מני׃
מא אשכחת מכל מני
ביתך שוי הכא קדם אחי
ואחך ויוכחון בין תרוג׃
זה עשרים שנה אנכי
עמך רחליך ועזיך לא
שכלו ואילי צאנך לא
אכלתי׃ דנן עשרין שנין
אנא עמך רחלך ועזך
לא אתכילו ודיכרי ענך
לא אכלית׃ טרפה לא ה
הבאתי אליך אנכי א
אחטנה מידי תבקשנה
גנבתי יום וגנבתי לילה׃
דתבירא לא איתיתי לך
דהוית שגיא ממינינא
מני אתבעי לה נטרית
ביממא ונטרית בליליא׃
הייתי ביום אכלני חרב
וקרח בלילה ותדד שנתי
מעיני׃ הויתי ביממא
אכלני שרבא וגלידא
נחית עלי בליליא ונדד
שינתי מעיני׃ זה לי עש
עשרים שנה בביתך עב

עבדתיך ארבע עשרה
שנה בשתי בנתיך ושש
שנים בצאנך ותחלף את
משכרתי עשרת מנים:
הא לי עשר שנין בביתך
פלחתך ארבע עשרי׳
שנין בתרתין בנתך ושית
שנין בענך ואשנית ית
אגרי עשר זמנין: לולי
אלהי אבי אלהי אבר
אברהם ופחד יצחק היה
לי כי עתה ריקם שלחת
שלחתני את עניי ואת
יגיע כפי ראה אלהים
ויוכח אמש: אלולפון:
אלהיה דאבא ואלהיה
דאברהם ודדחיל ליה יצ
הוה בסעדי ארי כען
ריקן שלחתני ית עמלי
וית ליאות ידי גלי קדם
יי ואוכח ברמשא: ויען
לבן ויאמר אל יעקב
הבנות בנתי והבנים בני
והצאן צאני וכל אשר
אתה ראה לי הוא ולב
ולבנתי מה אעשה לא
לאלה היום או לבניהן
אשר ילדו: ואתיב לבן
ואמר ליעקב בנתא בנתי
ובניא בניי ועניא עניי וכל
דאת חזי לי הוא ולבנתי
מא אעביד לאילין יומ
דין או לבניהן דילידא:
ועתה לכה נכרתה ברית

אני ואתה והיה לעד ביני
ובינך: ובען איתא נגזר
קים אנא ואת ויהי לס
לסהיד בינא ובינך: ויקח
יעקב אבן וירימה מצבה:
ונסיב יעקב אבנא וזקפה
קמא: ויאמר יעקב לאח
לאחיו לקטו אבנים ויק
ויקחו אבנים ויעשו גל
ויאכלו שם על הגל: וא
ואמר יעקב לאחוהי לק
לקוטו אבנין ונסיבו וע
אבנין ועבדו דגורא וא
ואכלו תמן על דגורא:
ויקרא לו לבן יגר שה
שהדותא ויעקב קרא
לו גלעד: וקרא ליה לבן
יגר שהדותא ויעקב קר
ליה גלעד: ויאמר לבן
הגל הזה עד ביני ובינך
היום על כן קרא שמו
גלעד: ואמר לבן דגורא
הדין סהיד בינא ובינך
יומא דין על כן קרא:
שמיה גלעד: והמצפה
אשר אמר יצף יהוה
ביני ובינך כי נסתר איש
מרעהו: וסכותא דאמר
יסך מימרא דיי בינא:
ובינך ארי נתכסי גבר
מחבריה: אם תענה את
בנתי ואם תקח נשים על
בנתי אין איש עמנו ר
ראה אלהים עד ביני ו

ובינך: אם תעני ית בנתי
ואם תיסב נשין על בנת
לית אינש עמנא חזי
מימרא דיי סהיד בינא
ובינך: ויאמר לבן ליעקב
הנה הגל הזה והנה המ
המצבה אשר יריתי ב
ביני ובינך: ואמר לבן
הא דגורא הדין והא
קמתא דאקימית בינא
ובינך: עד הגל הזה וע
ועדה המצבה אם אני
לא אעבר אליך את
הגל הזה ואם אתה לא
תעבר אלי את הגל הזה
ואת המצבה הזאת לר
לרעה: סהיד דגורא ה
הדין וסהדא קמתא אם
אנא לא אעיבר לותך
ית דגורא הדין ואם את
לא תעבר לותי ית דגו
דגורא הדין וית קמתא
הדא לבישו: אלהי א
אברהם ואלהי נחור
ישפטו בינינו אלהי א
אביהם וישבע יעקב
בפחד אביו יצחק: א
אלהיה דאברהם ואלהיה נחור
ידונון בינגא אלהא דא
דאבוהון וקיים יעקב
בדדחיל ליה אבוהי:
יצחק: ודבח יעקב זבח
בהר ויקרא לאחיו ל
לאכל לחם ויאכלו ל

לחם וילינו בהר ונכס
יעקב ניכסתא בטורא
וקרא לאחוהי למיכל
לחמא ואכלו לחמא וב
ביתו בטורא וישכם לב
לבן בבקר וינשק לבניו
ולבנתיו ויברך אתהם ו
וילך וישב לבן למקמו
ואקדים לבן בצפרא ונ
ונשיק לבנוהי ולבנתיה
ובריך יתהון ואזל ותב
לבן לאתריה ויעקב ה
הלך לדרכו ויפגעו בו
מלאכי אלהים ויעקב
אזל לאורחיה וערעו
ביה מלאכיא דייי ויא
ויאמר יעקב כאשר
ראם מחנה אלהים זה
ויקרא שם המקום הה
ההוא מחנים ואמר
יעקב כד חזאנון משרי
משריתא מן קדם ייי הין
וקרא שמא דאתרא ה
ההוא מחנים סג

פ

וישלח יעקב מלאכים
לפניו אל עשו אחיו א
ארצה שעיר שדה אר
אדום ושלח יעקב אז
איזגדין קדמוהי לות
עשו אחוהי לארעא
דשעיר לחקלי אדום וי
ויצו אתם לאמר כה ת
תאמרון לאדני לעשו

כה אמר עבדך יעקב עם
לבן גרתי ואחר עד עתה
ופקיד יתהון למימר כד
כדין תימרון לרבוני לע
לעשו כדנן אמר עבדך
יעקב עם לבן דרית ואו
ואוחרית עד כען ויהי לי
שור וחמור צאן ועבד
ושפחה ואשלחה להג
להגיד לאדני למצא חן
בעיניך והוו לי תורין וח
וחמרין ען ועברין ואמ
ואמהן ושלחית לחואה
לרבוני לאשכחא רחמין
בעיניך וישבו המלאכים
אל יעקב לאמר באנו א
אל אחיך אל עשו וגם
הלך לקראתך וארבע מ
מאות איש עמו ותבו
אוגדיא לות יעקב למימ
אתינא לות אחוך לות
עשו ואף אתי לקדמותך
וארבע מאה גברא עמ
עמיה ויירא יעקב מא
מאד ויצר לו ויחץ את
העם אשר אתו ואת ה
הצאן ואת הבקר והגמ
והגמלים לשני מחנות
ודחיל יעקב לחדא ועקת
ליה ופליג ית עמא דעמ
דעמיה וית ענא וית
תורי וגמליא לתרין מש
משירין ויאמר אם יבוא
עשו אל המחנה האחת

והכהו והיה המחנה
הנשאר לפליטה ואמר
אם יהי עשו למשריא
חדא וימחינה ויהי מ
משריתא דתשתאר
לשיזבא ויאמר יעקב
אלהי אבי אברהם ואלהי
יצחק יהוה האמר אלי
שוב לארצך ולמולדתך
ואיטיבה עמך ואמר
יעקב אלהיה דאבא אבר
ואלהיה דאבא יצחק ייי
דאמר לי תוב לארעך
ולילדותך ואוטיב עמך
קטנתי מכל החסדים ומ
ומכל האמת אשר עש
עשית את עבדך כי במ
במקלי עברתי את הי
הירדן הזה ועתה הייתי
לשני מחנות זעירין זכ
זכותי מכל חסדין ומכל
טבון דעבדת עם עבדך
ארי יחידי עברית ית
ירדנא הדין וכען הויתי
לתרתין משירין הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי
ירא אנכי אתו פן יבוא והכני
אם על בנים שיזבני כען
מידא דאחי מידא דעשו
ארי דחיל אנא מיניה
דילמא יתי וימחינני
אימא על בניא ואתה
אמרת היטב איטיב עמך
ושמתי את זרעך כחול

הרב אשר לא יספר מרב
ואת אמרת אוטבא אט
אוטיב עמך ואשוי ית
בנך סגיאין כחלא דימ
דלא יתמנן מסגי וילן
שם בלילה ההוא ויקח
מן הבא בידו מנחה לע
לעשו אחיו ובת תמן
בליליא ההוא ונסיב מ
מן דאיתי בידיה תיקו
תיקרובתא לעשו אחו
אחוהי עזים מאתים ות
ותישים עשרים רחלים
מאתים ואילים עשרים
עזי מאתן ותישיא עש
עשרי רחלי מאתן ודיכ
ודיכרי עשרין גמלים
מיניקות ובניהם שלשים
פרות ארבעים ופרים ע
עשרה אתנת עשרים ו
ועירם עשרה גמלי מ
מינקתא ובניהון תלתין
תורתא ארבעין ותורי
עשרא אתנן עשרין ו
ועילי עשרא ויתן ביד
עבדיו עדר עדר לבדו
ויאמר אל עבדיו עברו
לפני ורוח תשימו בין ע
עדר ובין עדר וריחב בי
ביד עבדוהי עדרא עד
עדרא בלחודוהי ואמ
לעבדוהי עיברו קדמי
ורוחא תשוון בין עדר
ובין עדרא ויצו את ה

הראשון לאמר כי יפגשך
עשו אחי ושאלך לאמ
לאמר למי אתה ואנה
תלך ולמי אלה לפניך
ופקיד ית קדמאה למי
למימר ארי יערעינך
עשו אחי וישאלינך ל
למימר דמן את ולאן
את אזיל ודמן איליין
דיקדמך ואמרת לעבדך
ליעקב מנחה היא שלוחה
לאדני לעשו והנה גם ה
הוא אחרינו ותימר
דעבדך דיעקב תקרובת
היא דמשלחה לרבוני
לעשו והא אף הוא אתי
בתרנא ויצו גם את הש
השני גם את השלישי
גם את כל ההלכים אחרי
העדרים לאמר כדבר
הזה תדברון אל עשו ב
במוצאכם אתו ופקיד
אף ית תנינא אף ית ת
תליתאה אף ית כל דא
דאזלין בתר עדריא ל
למימר כפיתגמא הדין
תמללון עם עשו כד א
תשכחון יתיה ואמרתם
גם הנה עבדך יעקב א
אחרינו כי אמר אכפרה
פניו במנחה ההלכת לפני
ואחרי כן אראה פניו א
אולי ישא פני ותימרון
אף הא עבדך יעקב בת

אתי בתרנא ארי אמר
אניחניה לרוגזיה בתי
בתקרובתא דאזלא ק
קדמי ובתר כן אחזי א
אפוהי מאים יסב אפי
ותעבר המנחה על פניו
והוא לן בלילה ההוא
במחנה ועברת תקרובת
על אפוהי והוא בת ב
בליליא ההוא במשר
במשריתא ויקם בלילה
הוא ויקח את שתי נשיו
ואת שתי שפחתיו ואת
אחד עשר ילדיו ויעבר
את מעבר יבק וקם בלי
בליליא הוא ודבר ית
תרתין נשוהי וית תרתין
לחינתיה וית חד עשרא
בנוהי ועבר ית מעבר
יובקא ויקחם ויעברם
את הנחל ויעבר את א
אשר לו ודבריניון וא
ואעבריניון ית נחלא וי
ואעבר ית דליה ויותר
יעקב לבדו ויאבק איש
עמו עד עלות השחר
ואשתאר יעקב בלחו
בלחודוהי ואשתדל
גברא עימיה עד דסליק
צפרא וירא כי לא יכל
לו ויגע בכף ירכו ותקע
כף ירך יעקב בהאבקו
עמו וחזא ארי לא יכול
ליה וקריב בפתי ירכיה

פנים אל פנים ב׳ דסמי׳ וסימ׳ כי ראיתי אלהים ודברי יי אל משה פנים אל פנים׳ אשר ידעו יי פנים אל פנים׳

וזעפתי ירכא דיעקב
כאשתהלותיה עמיה׃
ויאמר שלחני כי עלה
השחר ויאמר לא אש
אשלחך כי אם ברכתני׃
ואמר שלחני ארי סלי
קליק צפרא ואמר לא
אשלחינך אילהין בר
ברכתני׃ ויאמר אליו מ
מה שמך ויאמר יעקב
ואמר ליה מא שמך וי
ואמר יעקב׃ ויאמר
לא יעקב יאמר עוד ש
שמך כי אם ישראל כי
שרית עם אלהים ועם
אנשים ותוכל׃ ואמ׳ לא
יעקב יתאמר עוד שמך
אילהין ישראל ארי רב
את קדם יי ועם גבריא ו
ויכילתא׃ וישאל יעקב
ויאמר הגידה נא שמך
ויאמר למה זה תשאל
לשמי ויברך אתו שם׃
ושאל יעקב ואמ׳ חוי כען
שמך ואמר למא דנן
את שאיל לשמי ובריך
יתיה תמן׃ ויקרא יעקב
שם המקום פניאל כי
ראיתי אלהים פנים אל
פנים ותנצל נפשי׃ וקרא
יעקב שמיה דאתרא פנ
פניאל ארי חזיתי מלאכ
דיי אפין באפין ואישז׃
ואישתיזבת נפשי׃ ויזרח

לו השמש כאשר עבר
את פנואל והוא צלע׃
על ירכו׃ ודנח ליה שמ
שמשא כד עבר ית פנ
פנואל והוא מטלע על
ירכיה׃ על כן לא יאכלו
בני ישראל את גיד הנש
הנשה אשר על כף הירך
עד היום הזה כי נגע בכף
ירך יעקב בגיד הנשה׃
על כן לא אכלין בני יש׳
ית גידא דנשיא דעל פ
פתי ירכא עד יומא הדין
ארי קריב בפתי ירכא׃
דיעקב בגידא דנשיא׃ וי
וישא יעקב עיניו וירא
והנה עשו בא ועמו א
ארבע מאות איש ויחץ
את הילדים על לאה ועל
ועל רחל ועל שתי הש
השפחות׃ וזקף יעקב ע
עינוהי וחזא והא עשו
אתי ועימיה ארבע מ
מאה גבריא ופליג ית ב
בנייא על לאה ועל רחל
ועל תרתין לחינתא׃ וי
וישם את השפחות ואת
ילדיהן ראשנה ואת
לאה וילדיה אחרנים
ואת רחל ואת יוסף א
אחרנים׃ ושוי ית לחינת
וית בניהון קדמיתא וית
לאה ובנהא בתראין׃
וית רחל וית יוסף בתר

בתראין׃ והוא עבר לפ
לפניהם וישתחו ארצה
שבע פעמים עד גשתו
עד אחיו׃ והוא עבר
קדמיהון וסגיד על א
ארעא שבע זמנין עד
מיקרביה לות אחוהי׃
וירץ עשו לקראתו וי
ויחבקהו ויפל על צוא
צואריו וישקהו ויבכו׃
ורהט עשו לקדמותיה
וגפפיה ונפל על צורית
ונשקיה ובכו׃ וישא את
עיניו וירא את הנשים
ואת הילדים ויאמר מי
אלה לך ויאמר הילדים
אשר חנן אלהים את
עבדך׃ וזקף ית עינוהי
וחזא ית נשיא וית בני
ואמר מן אילין לך וא
ואמר מן אילין לך וי
ואמר בניא דחן יי ית
עבדך׃ ותגשן השפחות
הנה וילדיהן ותשתחוין׃
ותשתחוין׃ וקריבא ל
לחינתא אינון ובניהון
וסגידו׃ ותגש גם לאה
וילדיה וישתחוו ואח
ואחר נגש יוסף ורחל
וישתחוו׃ וקריבת את
לאה ובנהא וסגידו׃
ובתר כן קריב יוסף ור
ורחל וסגידו׃ ויאמר
מי לך כל המחנה הזה

אשר פגשתי ויאמר למ
למצא חן בעיני אדני ׃
ואמר מן לך כל משריתא
הדא דערעית ואמר לא
לאשכחא רחמין בעיני
ריבוני ויאמר עשו יש
לי רב אחי יהי לך אשר
לך ואמר עשו אית לי
סגי אחי איהי דילך
ויאמר יעקב אל נא אם
נא מצאתי חן בעיניך ות
ולקחת מנחתי מידי כי ע
על כן ראיתי פניך כראת
פני אלהים ותרצני ואמ
יעקב בבעו אם כען אש
אשכחית רחמין בעינך
ותקביל תקרובתי מן ידי
ארי על כן חזיתינון לא
לאפך כחיזו אפי רברביא
ואתרעית לי קח נא את
ברכתי אשר הבאת לך ׃
כי חנני אלהים וכי יש לי
כל ויפצר בו ויקח קביל
כען ית תקרובתי דאי
דאיתיתי לך ארי ר
רחים עלי יי וארי אית
לי כולא ואתקיף ביה
וקביל ויאמר נסעה ׃
ונלכה ואלכה לנגדך ׃
ואמר נטול ונהך ואי
ואיהך לקבלך ויאמר
אליו אדני ידע כי היל
הילדים רכים והצאן ׃
והבקר עלות עלי ודפ

ודפקום יום אחד ומתו
כל הצאן ויאמר ליה רב
רבוני ידע ארי ינקיא ר
רכיכין ועאן ותורי מינ
מינקתא עלי אם אידח
אידחוקינון יומא חד
וימיתון כל ענא יעבר נא
אדני לפני עבדו ואנו א
אתנהלה לאטי לרגל
המלאכה אשר לפני ו
ולרגל הילדים עד אשר
אבא אל אדני שעירה ׃
יעבר כען רבוני קדם ׃
עבדיה ואנא אדבר בנ
בניח לרגל עבדתא די
דיקדמי ולרגל ינקיא ׃
עד דאיתי לות ריבוני ׃
לשעיר ויאמר עשו א
אציגה נא עמך מן העם
אשר אתי ויאמר למה
זה אמצא חן בעיני א
אדני ואמר עשו אש
אשבוק כען עמך מן ׃
עמא דעמי ואמר למה
דנן אשכח רחמין בעיני
ריבוני וישב ביום ההוא
עשו לדרכו שעירה ותב
ביומא ההוא עשו לאו
לאורחיה לשעיר ויע
ויעקב נסע סכתה ויבן
לו בית ולמקנהו עשה
סכות על כן קרא שם הם
המקום סכות ויעקב נט
נטל לסוכות ובנא ליה

ביתא ולבעיריה עבד מ
מטלן על כן קרא שמי
דאתרא סכות ׃
ויבא יעקב שלם עיר
שכם אשר בארץ כנען
בבאו מפדן ארם ויחן א
את פני העיר ואתא ו
יעקב שלים לקרתא ש
שכם דבארעא דכנען
במיתוהי מפדן דארם ו
ושרא לקביל קרתא וי
ויקן את חלקת השדה
אשר נטה שם אהלו מ
מיד בני חמור אבי שכם
במאה קשיטה וזבן ית
אחסנת חקלא דפרסיה
תמן למשכניה מיד בני
חמור אבוהי דשכם במ
במאה חורפן ויצב שם
מזבח ויקרא לו אל אלהי
ישראל ואקים תמן מד
מדבחא ופלח עלוהי ׃
קד׳ א׳ אלהא דישראל
ותצא דינה בת
לאה אשר ילדה ליעקב
לראות בבנות הארץ ונ
ונפקת דינה בת לאה די
דילידת ליעקב למיחזי
בבנת ארעא וירא אתה
שכם בן חמור החוי נ
נשיא הארץ ויקח אתה
וישכב אתה ויענה וחז
יתה שכם בר חמור חוי
חויאה רבא דארעא ו

וידבר יתה ושכיב יתה וע
ועניה ותדבק נפשו בדי
בדינה בת יעקב ויאהב
את הנער וידבר על לב
הנער ואיתרעיאת נפש
נפשיה בדינה בת יעקב
ורחים ית עולימתא ומ
ומליל תנחומין על ליבא
דעולימתא ויאמר שכם
אל חמור אביו לאמר
קח לי את הילדה הזאת
לאשה ואמר שכם לחמ
אבוהי למימר סב לי ית
עולימתא הדא לאיתו
ויעקב שמע כי טמא א
את דינה בתו ובניו היו
את מקנהו בשדה והחש
והחרש יעקב עד באם
ויעקב שמע ארי סאיב
ית דינה ברתיה ובנוהי
הוו עם גיתיהון בחקלא
ושתיק יעקב עד מיתיהון
ויצא חמור אבי שכם א
אל יעקב לדבר אתו ובנ
ונפק חמור אבוהי דשכ
לות יעקב למללא עמיה
ובני יעקב באו מן השד
השדה כשמעם ויתעצ
ויתעצבו האנשים ויחר
להם מאד כי נבלה עשה
בישראל לשכב את בת
יעקב וכן לא יעשה ובני
יעקב עלו מן חקלא כד
שמעו ואיתנסיסו גבריא

ותקיף להון לחדא ארי
קלנא עבד בישראל למ
למשכב ית בת יעקב
וכן לא כשר למתעבד
וידבר חמור אתם לאמר
שכם בני חשקה נפשו
בבתכם תנו נא אתה לו
לאשה ומליל חמור
עמהון למימר שכם
ברי איתרעיאת נפשיה
בברתכון הבו כען יתה
ליה לאיתו והתחתנו
אתנו בנתיכם תתנו לנו
ואת בנתינו תקחו לכם
והתחתנו בנא בנתכון
תתנון לנא וית בנתנא
תסבון לנא ואתנו תש
תשבו והארץ תהיה ל
לפניכם שבו וסחרוה ו
והאחזו בה ועימנא ת
תיתבון וארעא תהי קד
קדמיכון תיבו ועבידו
בה סחורתא ואחסינו בה
ויאמר שכם אל אביה
ואל אחיה אמצא חן ב
בעיניכם ואשר תאמרו
אלי אתן ואמר שכם
לאבוהא ולאחוהא א
אשכח רחמין בעיניכון
ודתימרון לי איתין הר
הרבו עלי מאד מהר ומ
ומתן ואתנה כאשר ת
תאמרו אלי ותנו לי את
הנער לאשה אסגו עלי

לחדא מוהרין ומתנן וי
ואתן כמא דתימרון לי
והבו לי ית עולימתא
לאיתו ויענו בני יעקב
את שכם ואת חמור א
אביו במרמה וידברו א
אשר טמא את דינה א
אחתם ואתיבו בני יעקב
ית שכם וית חמור אבוהי
בחוכמא ומלילו דסאיב
ית דינא אחתהון ויאמ
ויאמרו אליהם לא נוכל
לעשות הדבר הזה לתת
את אחתנו לאיש אשר
לו ערלה כי חרפה היא
לנו ואמרו להון לא ניכו
ניכול למעבד פתגמא
הדין למיתן ית אחתנא
לגבר דליה ערלה ארי
חיסודא היא לנא אך
בזאת נאות לכם אם תהיו
כמנו להמל לכם כל זכר
ברם בדא נתפס לכון
אם תהון כותנא למגזר
לכון כל דכורא ונתנו את
בנתינו לכם ואת בנתיכם
נקח לנו וישבנו אתכם
והיינו לעם אחד ונתן
ית בנתנא לכון וית בנת
בנתכון נסב לנא ונתיב
עימכון ונהי לעמא חד
ואם לא תשמעו אלינו
להמול ולקחנו את בתי
בתינו והלכנו ואם לא

[illegible]

תקבלון מיננא למיגזר
ונדבר ית ברתנא וניזיל
וייטבו דבריהם בעיני
חמור ובעיני שכם בן ח
חמור ושפרו פתגמיהון
בעיני חמור ובעיני שכ
בר חמור ולא אחר הנ
הנער לעשות הדבר כי
חפץ בבת יעקב והוא נ
נכבד מכל בית אביו ול
ולא אוחר עולימא לז
למעבד פתגמא ארי
איתרעי בבת יעקב והו
והוא יקיר מכל בית אב
אבוהי ויבא חמור וש
ושכם בנו אל שער עירם
וידברו אל אנשי עירם
לאמר ואתא חמור וש
ושכם בריה לתרע קרת
קרתהון ומלילו עם א
אינשי קרתהון למימר
האנשים האלה שלמים
הם אתנו וישבו בארץ
ויסחרו אתה והארץ
הנה רחבת ידים לפניהם
את בנתם נקח לנו לנ
לנשים ואת בנתינו נתן
להם גבריא האילין ש
שלמין אינון עמנא וי
ויתבון בארעא ויעבדון
בה סחורתא וארעא הא
פתית ידין קדמיהון ית
בנתהון נסב לנא לנשין
וית בנתנא ניתן להון אך

בזאת יאתו לנו האנשים
לשבת אתנו להיות לעם
אחד בהמול לנו כל זכר
כאשר הם נמלים ברם
בדא יתפסון לנא גבריא
למיתב עמנא למהוי ל
לעמא חד במיגזר לנא
כל דכורא כמא דאינון
גזרין מקניהם וקנינם
וכל בהמתם הלוא לנו
הם אך נאותה להם וי
וישבו אתנו גיתיהון
וקנינהון וכל בעיריהון
הלא דילנא אינון ברם
ניתפס להון ויתבון ע
עמנא וישמעו אל חמ
חמור ואל שכם בנו כל
יצאי שער עירו וימלו
כל זכר כל יצאי שער
עירו וקבילו מן חמור
ומן שכם בריה כל נפ
נפקי תרע קרתיה וגז
וגזרו כל דכורא כל נפ
נפקי תרע קרתיה וי
ויהי ביום השלישי ב
בהיותם כאבים ויקחו
שני בני יעקב שמעון ו
ולוי אחי דינה איש חרבו
ויבאו על העיר בטח ו
ויהרגו כל זכר והוה ב
ביומא תליתאה כד ת
תקיפו עליהון כיביהון
ונסיבו תרין בני יעקב
שמעון ולוי אחי דינה

גבר חרביה ועלו על קר
קרתא לרחצן וקטלו
כל דכורא ואת חמור
ואת שכם בנו הרגו לפי
חרב ויקחו את דינה מ
מבית שכם ויצאו וית
חמור וית שכם בריה ק
קטלו לפתגם דחרב ו
ודברו ית דינה מבית שכ
ונפקו בני יעקב באו
על החללים ויבזו העיר
אשר טמאו אחותם בני
יעקב עלו לחלצא קטילי
ובזו קרתא דסאיבו את
אחתהון את צאנם ואת
בקרם ואת חמריהם וא
ואת אשר בעיר ואת א
אשר בשדה לקחו וית
ענהון וית תוריהון וית
חמריהון וית דבקרתא
וית דבחקלא בזו ואת
כל חילם ואת כל טפם
ואת נשיהם שבו ויבזו
ואת כל אשר בבית וית
כל נכסיהון וית כל טפ
טפלהון וית נשיהון
שבו ובזו וית כל דבבית
ויאמר יעקב אל שמע
שמעון ואל לוי עכרתם
אתי להבאישני בישב
הארץ בכנעני ובפרזי
ואני מתי מספר ונאספו
עלי והכוני ונשמדתי אני
וביתי ואמר יעקב לש

[illegible]

לשמעון ולוי עכרתון
יתי למיתן רכט ביתבא
ובין יתיב ארעא בכנע
בכנענאה ובפריזאה וא
ואנא עם דמנין ויתכנ
ויתכנשון עלי וימחונני
ואישתיצי אנא ואינש
ביתי ויאמרו הכזונה
יעשה את אחותנו ואמ
ואמרו הכנפקת ברא
יעביד לאחתנא
ויאמר אלהים
אל יעקב קום עלה בית
ביתאל ושב שם ועשה
שם מזבח לאל הנראה
אליך בברחך מפני עשו
עשו אחיך ויאמר יי
ליעקב קום סק לביתא
ויתיב תמן ועביד תמן
מדבחא לאלהא דאיתגלי
לך כמיערקך מן קדם
עשו אחוך ויאמר יע
יעקב אל ביתו ואל כל
אשר עמו הסירו את
אלהי הנכר אשר בתוכ
בתוככם והטהרו והחל
והחליפו שמלתיכם
ואמר יעק לאינש ביתי
ולכל דעימיה אעדו ית
טעות עממיא דבינכון
ואידכו ושנו כסותכון
ונקומה ונעלה ביתאל
ואעשה שם מזבח לאל
העונה אתי ביום צרתי

ויהי עמדי בדרך אשר
הלכתי ונקום וניסק ל
ביתאל ואעביד תמן מד
מדבחא לאלהא דקביל צל
צלותי ביומא דעקתי
והוה מימריה בסעדי
באורחא דאזלית ויתנו
אל יעקב את כל אלהי
הנכר אשר בידם ואת
הנזמים אשר באזניהם
ויטמן אתם יעקב תחת
האלה אשר עם שכם
ויהבו ליעקב ית כל ט
טעות עממיא דביד
דבידיהון וית קדשיא
דבאודניהון וטמר יתהו
יעק תחות בוטמא דעם
שכם ויסעו ויהי חתת
אלהים על הערים אש
אשר סביבותיהם ולא
רדפו אחרי בני יעקב
ונטלו והות דחלא מן
קדם יי על עממיא דבס
דבסחרניהון ול
ולא רדפו בתר בני יעקב
ויבא יעקב לוזה
אשר בארץ כנען היא
ביתאל הוא וכל העם
אשר עמו ואתא יעק
ללוז די בארעא דכנע
היא ביתאל הוא וכל עמ
עמא דעימיה ויבן
שם מזבח ויקרא למק
למקום אל ביתאל כי

שם נגלו אליו האלהים
בברחו מפני אחיו ובנא
תמן מדבחא וקרא לא
לאתרא אל ביתאל ארי
תמן איתגלי ליה יי כמ
כמיערקיה מן קדם
אחוהי ותמת דברה
מינקת רבקה ותקבר
מתחת לביתאל תחת
האלון ויקרא שמו א
אלון בכות ומיתת דבר
מינקתא דרבקה ואית
ואיתקברת מלרע לבית
בשיפולי מישרא וקרא
שמיה מישר בכיתא
וירא אלהים
אל יעקב עוד בבאו מ
מפדן ארם ויברך אתו
ואיתגלי יי ליעק עוד
במיתיה מפדן ארם ו
ובריך יתיה ויאמר לו
אלהים שמך יעקב לא
יקרא שמך עוד יעקב
כי אם ישראל יהיה
שמך ויקרא את שמו
ישראל ואמר ליה יי
שמך יעקב לא יתקרי
שמך עוד יעקב אילהין
ישראל יהי שמך וקרא
ית שמיה ישראל ויאמ
ויאמר לו אלהים אני
אל שדי פרה ורבה גוי
וקהל גוים יהיה ממך
ומלכים מחלציך יצאו

ואמר ליה יי אנא אל שדי
פוש וסגי עם וכנשת ש
שבטין יהון מנך ומלכין
דשלטין בעממיא מנך
יפקון ואת הארץ אשר
נתתי לאברהם וליצחק
לך אתננה ולזרעך אחר
אחריך אתן את הארץ
ית ארעא דיהבית לאב
לאברהם וליצחק לך א
איתנינה ולבנך בתרך א
איתין ית ארעא ויעל
מעליו אלהים במקום
אשר דבר אתו ואסתלק
מעלוהי יקרא דיי בא
באתרא דמליל עמיה
ויצב יעקב מצבה במק
במקום אשר דבר אתו
מצבת אבן ויסך עליה
ויצק עליה שמן ואקים נסך
יעקב קמתא באתרא ד
דמליל עמיה קמת א
אבנא ונסיך עלה נסכין
ואריק עלה משחא ויק
ויקרא יעקב את שם ה
המקום אשר דבר אתו
שם אלהים בית אל וקר
יעקב ית שמא דאתרא
דמליל עמיה תמן ביב
ביתאל ויסעו מבית אל
ויהי עוד כברת הארץ
לבוא אפרתה ותלד ר
רחל ותקש בלדתה ונט
ונטלו מביתאל והוה עוד

כרוב ארעא למיעל לא
לאפרת וילידת רחל ו
וקשיאת במילדה ויהי
בהקשתה בלדתה ותא
ותאמר לה המילדת אל
תיראי כי גם זה לך בן
והוה בקשיותה במיל
במילדה ואמרת לה ח
חייתא לא תדחלין ארי
אף דין ליך בר ויהי ב
בצאת נפשה כי מתה
ותקרא שמו בן אוני ו
ואביו קרא לו בנימין ו
והוה כמיפקת נפשה א
ארי מיתא וקרת שמיה
בר דוי ואבוהי קרא ליה
בנימין ותמת רחל ותק
ותקבר בדרך אפרתה ה
הוא בית לחם ומיתת רחל
ואיתקברת באורח אפ
אפרת היא בית לחם וי
ויצב יעקב מצבה על
קברתה הוא מצבת קב
קברת רחל עד היום ו
ואקים יעקב קמתא על
קבורתה היא קמת קבו
קבורתא דרחל עד יומא דין
ויסע ישראל ויט אהלה
מהלאה למגדל עדר
ונטל ישראל ופרסיה למ
למשכניה מלהלא למ
למגדלא דעדר ויהי ב
בשכן ישראל בארץ ה
ההוא וילך ראובן ויש

וישכב את בלהה פילגש
אביו וישמע ישראל
ויהיו בני יעקב
שנים עשר והוה כד ש
שרא יעקב בארעא ה
ההיא ואזל ראובן ושכ
ושכיב ית בלהה לחינתא
דאבוהי ושמע ישראל
והוו בני יעקב תרי עשר
בני לאה בכור יעקב ר
ראובן ושמעון ולוי ו
ויהודה ויששכר וזבלון
בני לאה בוכרא דיעקב
ראובן בני רחל יוסף ו
ובנימן בני רחל יו ובני
בלהה שפחת רחל דן ו
ונפתלי ובני בלהה אמ
אמתא דרחל ובני זלפה
שפחת לאה גד ואשר
אלה בני יעקב אשר יל
ילד לו בפדן ארם ובני
זלפה אמתא דלאה גד
ואשר אילין בני יעקב
דאיתילידו ליה בפדן דארם
ויבא יעקב אל יצחק ה
אביו ממרא קרית הא
הארבע הוא חברון אשר
גר שם אברהם ויצחק
ואתא יעקב לות יצחק
אבוהי לממרא קרית אר
היא חברון דדר תמן אב
ויצחק ויהיו ימי יצחק
מאת שנה ושמנים שנה
והוו יומי יצחק מאה

ותמנן שנין ויגוע יצחק
וימת ויאסף אל עמיו
זקן ושבע ימים ויקברו
אתו עשו ויעקב בניו
ואתנגיד יצחק ומית ו
ואתכניש לעמיה סיב
ושבע יומין וקברו יתיה
עשו ויעקב בנוהי
ואלה תלדות
עשו הוא אדום ואילין
תולדת עשו הוא אדום
עשו לקח את נשיו מב
מבנות כנען את עדה
בת אילון החתי ואת אה
אהליבמה בת ענה בת
צבעון החוי עשו נסיב
ית נשוהי מבנת כנען
ית עדה בת אלון חתאה
וית אהליבמה בת ענה
בת צבעון חואה ואת
בשמת בת ישמעאל
אחות נביות וית בשמת
בת ישמעאל אחתיה דנביות
ותלד עדה לעשו את
אליפז ובשמת ילדה א
את רעואל וילידת עד
לעשו ית אליפז ובשמת
ילידת ית רעואל ואהל
ואהליבמה ילדה את יע
יעיש ואת יעלם ואת
קרח אלה בני עשו אש
אשר ילדו לו בארץ כנ
כנען ואהליבמה ילידת
ית יעוש וית יעלם וית קרח

אילין בני עשו דאתילי
דאתילידו ליה בארעא
דכנען ויקח עשו את נש
נשיו ואת בניו ואת בנתיו
ואת כל נפשות ביתו ואת
מקנהו ואת כל בהמתו
ואת כל קנינו אשר רכש
בארץ כנען וילך אל א
ארץ מפני יעקב אחיו ו
ודבר עשו ית נשוהי וית
בנוהי וית בנתיה וית כל
נפשת ביתיה וית גיתוהי
וית כל בעיריה וית כל
קנייניה דקנא בארעא
דכנען ואזל לארעא
אוחרי מן קדם יעקב אחוהי
כי היה רכושם רב משבת
יחדו ולא יכלה ארץ מ
מגוריהם לשאת אתם
מפני מקניהם ארי הוה
קנינהון סגי מלמיתב
כחדא ולא יכלת ארעא
תותבותהון לסוברא יתה
יתהון מן קדם גיתיהון
וישב עשו בהר שעיר
עשו הוא אדום ויתיב
עשו בטורא דשעיר עש
הוא אדום ואלה
תלדות עשו אבי אדום
בהר שעיר ואילין תולדת
עשו אבוהי דאדום בטור
דשעיר אלה שמות בני
עשו אליפז בן עדה אש
אשת עשו רעואל בן בש

בשמת אשת עשו אילין
שמהת בני עשו אליפז בר
עדה איתת עשו רעואל
בר בשמת איתת עשו ו
ויהיו בני אליפז תימן ו
אומר צפו וגעתם וקנז
והוו בני אליפז תימן או
אומר צפו וגעתם וקנז ותמנע
היתה פילגש לאליפז בן
עשו ותלד לאליפז את
עמלק אלה בני עדה א
אשת עשו ותמנע הות
לחינתא לאליפז בר עש
וילידת לאליפז ית עמל
אילין בני עדה איתת ע
עשו ואלה בני רעואל
נחת וזרח שמה ומזה
אלה היו בני בשמת א
אשת עשו ואילין בני
רעואל נחת וזרח שמה ומזה אילין
הוו בני בשמת איתת עש
ואלה היו בני אהליבמה
בת ענה בת צבעון אשת
עשו ותלד לעשו את יע
יעיש ואת יעלם ואת ק
קרח ואילין הוו בני אהל
בת ענה בת צבעון איתת עש
וילידת לעשו ית יעיש ית
יעלם וית קרח אלה אל
אלופי בני עשו בני אליפז
בכור עשו אלוף תימן
אלוף אומר אלוף צפו
אלוף קנז אילין רברבי
בני עשו בני אליפז בוכרא

ריעש רבא תימן רבא אומר
רבא צפו רבא קנז אלוף קרח
אלוף געתם אלוף עמלק
אלה אלופי אליפז בארץ
אדום אלה בני עדה רבא
קרח רבא געתם רבא עמלק
אלין רברבי אליפז בארעא
דאדום אלין בני עדה ות
ואלה בני רעואל בן עשו
אלוף נחת אלוף זרח א
אלוף שמה אלוף מזה
אלה אלופי רעואל בא
בארץ אדום אלה בני ב
בשמת אשת עשו ואלין
בני רעואל בר עשו רבא
נחת רבא זרח רבא שמה רבא מזה
אלין רברבי רעואל בארעא
דאדום אלין בני בשמת א
איתת עשו ואלה בני א
אהליבמה אשת עשו
אלוף יעוש אלוף יעלם
אלוף קרח אלה אלופי
אהליבמה בת ענה אשת
עשו ואלין בני אהליבמה
איתת עשו רבא יעוש רבא
יעלם רבא קרח אלין רברבי
אהליבמה בת ענה איתת עשו
אלה בני עשו ואלה אל
אלופיהם הוא אדום א
אילין בני עשו ואלין
רברבניהון הוא אדום
אלה בני שעיר
החרי ישבי הארץ לוטן
ושובל וצבעון וענה א

אילין בני שעיר חוראי
יתבי ארעא לוטן ושובל
וצבעון וענה ודישון ואצר
ודישן אלה אלופי החרי
בני שעיר בארץ אדום
ודישן ואצר ודישן אילין
רברבי חוראי בני שעיר
בארעא דאדום ויהיו בני
לוטן חרי והימם ואחות
לוטן תמנע והוו בני לו
לוטן חורי והימם ואחתיה
דלוטן תמנע ואלה בני
שובל עלון ומנחת ועי
ועיבל שפו ואונם ואלין
בני שובל עלון ומנחת ועיבל
שפו ואונם ואלה בני
צבעון ואיה וענה הוא
ענה אשר מצא את הי
הימם במדבר ברעתו את
החמרים לצבעון אביו
ואילין בני צבעון ואיה וענה
הוא ענה דאשכח ית גיברי
במדברא כד הוה רעי
ית חמריא לצבעון אבוהי
ואלה בני ענה דישן וא
ואהליבמה בת ענה ואלין
ואילין בני ענה דישן ואה
בת ענה ואלה בני דישן
חמדן ואשבן ויתרן וכ
וכרן ואלין בני דישן
חמדן ואשבן ויתרן וכרן
אלה בני אצר בלהן וז
וזעון ועקן אילין בני אצ
בלהן וזעון ועקן אלה בני

דישן עוץ וארן אילין
בני דישן עוץ וארן אלה
אלופי החרי אלוף לוטן
אלוף שובל אלוף צבעון
אלוף ענה אילין רברבי
חוראי רבא לוטן רבא שובל
רבא צבעון רבא ענה אלוף
דישן אלוף אצר אלוף
דישן אלה אלופי החרי
לאלפיהם בארץ שעיר
רבא דישן רבא אצר רבא דישן
אלין רברבי חוראי לרב
לרברבניהון בארעא ד
דשעיר
ואלה המלכים אשר
מלכו בארץ אדום לפני
מלך מלך לבני ישראל
ואילין מלכיא דימלכו
בארעא דאדום קדם דימלך
מלכא לבני ישראל וי
וימלך באדום בלע בן
בעור ושם עירו דנהבה
ומלך באדום בלע בר בעור
ושום קרתיה דנהבא
וימת בלע וימלך תחתיו
יובב בן זרח מבצרה ות
ומית בלע ומלך תחותוהי
יובב בר זרח מבצרה וימת
יובב וימלך תחתיו חשם
מארץ התימני ומית
יובב ומלך תחותוהי
חשם מארע דרומא ו
וימת חשם וימלך תח
תחתיו הדד בן בדד ה

המכה את מדין בשדה
מואב ושם עירו עוית׃
ומית חשם ומלך תחותוהי
הדד בר בדד דקטיל ית
מדינאה בחקלי מואב
ושום קרתיה עוית׃ וימת
הדד וימלך תחתיו שמ׳
שמלה ממשרקה׃ ומית
הדד ומלך תחותוהי ׃
שמלה ממשרקה׃ וימת
שמלה וימלך תחתיו ש
שאול מרחבות הנהר׃ ומ
ומית שמלה ומלך תחותוהי
שאול מרחובות דעל
פרת׃ וימת שאול וימלך
תחתיו בעל חנן בן עכבור׃ סז כמפטיר בתריסר חזון עובדיה
ומית שאול ומלך תחותוהי
בעל חנן בר עכבור׃ וימ
וימת בעל חנן בן עכבור
וימלך תחתיו הדר ושם
עירו פעו ושם אשתו ׃
מהיטבאל בת מטרד בת
מי זהב׃ ומית בעל חנן בר
עכבור ומלך תחותוהי
הדר ושום קרתיה פעו
ושום איתתיה מהיטבאל
בת מטרד בת מצריף דה
דהבא׃ ואלה שמות א
אלופי עשו למשפחתם
למקמתם בשמתם אל
אלוף תמנע אלוף עלוה
אלוף יתת׃ ואלין שמהת
רברבי עשו לזרעיתהון
לאתריהון בשמהתהון

רבא תמנע רבא עלוה רבא יתת׃
אלוף אהליבמה אלוף
אלה אלוף פינן׃ רבא
אהליבמה רבא אלה רבא פינן׃
אלוף קנז אלוף תימן
אלוף מבצר׃ רבא קנז
רבא תימן רבא מבצר׃ אלוף
מגדיאל אלוף עירם א
אלה אלופי אדום למו
למשבתם בארץ אחזתם
הוא עשו אבי אדום׃
רבא מגדיאל רבא עירם
אלין רברבי אדום למו
למותבנהון בארעא א
אחסנתהון הוא עשו
אבוהון דאדומאי׃

פ

וישב יעקב בארץ מגורי
אביו בארץ כנען׃ ויתיב
יעקב בארעא תותבות
אבוהי בארעא דכנען׃
אלה תלדות יעקב יוסף
בן שבע עשרה שנה ה
היה רעה את אחיו בצ
בצאן והוא נער את בני
בלהה ואת בני זלפה נ
נשי אביו ויבא יוסף את
דבתם רעה אל אביהם׃
אלין תולדת יעקב יוסף
בר שבע עשרי שנין הוה
רעי עם אחוהי בענא
והוא מרבי עם בני בל
בלהה ועם בני זלפה נ
נשי אבוהי ואיתי יוסף

ית טיבהון בישא לות
אבוהון׃ וישראל אהב
את יוסף מכל בניו כי בן
זקנים הוא לו ועשה לו
כתנת פסים׃ וישראל רחים
ית יוסף מכל בנוהי ארי
בר חכים הוא ליה ועבד
ליה כתונא דפסי׃ ויראו
אחיו כי אתו אהב אבי
אביהם מכל אחיו וישנ
וישנאו אתו ולא יכלו
דברו לשלם׃ וחזו אחוהי
ארי יתיה רחים אבוהון
מכל אחוהי וסנו יתיה
ולא צבן למללא עמיה
שלם׃ ויחלם יוסף חלום
ויגד לאחיו ויוספו עוד
שנא אתו׃ וחלם יוסף
חלמא וחוי לאחוהי
ואוסיפו עוד סנא יתיה׃
ויאמר אליהם שמעו
נא החלום הזה אשר
חלמתי׃ ואמר להון ש
שמעו כען חלמא הדין
הדין דחלמית׃ והנה א
אנחנו מאלמים אלמים
בתוך השדה והנה קמה
אלמתי וגם נצבה והנה
תסבינה אלמתיכם ותש
ותשתחוין לאלמתי׃
והא אנחנא מאסרין
אסרין בגו חקלא והא
קמת אסרתי ואף א
איזדקפת והא מסח

מיסתחרן איסרתכון ׃
וסגרן לאיסרתי ׃ ויאמ
ויאמרו לו אחיו המלך
המלך עלינו ואם משל
המשל בנו ויוספו עוד
שנא אתו על חלמתיו
ועל דבריו ׃ ואמרו ליה
אחוהי המלכא את מי
מדמי למימלך עלנא
או שולטן את סביר למ
למישלט בנא ואוסיפו
עוד סנא יתיה על חיל
חילמוהי ועל פיתגמוהי ׃
ויחלם עוד חלום אחר
ויספר אתו לאחיו ויאמר
הנה חלמתי חלום עוד
והנה השמש והירח ו
ואחד עשר כוכבים מש
משתחוים לי ׃ וחלם עוד
חילמא אוחרנא ואישת
ואישתעי יתיה לאחוהי
ואמר הא חלמית חילמ
עוד והא שימשא וס
וסיהרא וחד עשר כוכ
כוכביא סגדין לי ׃ ויספר
אל אביו ואל אחיו וי
ויגער בו אביו ויאמר
לו מה החלום הזה אש
אשר חלמת הבוא נבוא
אני ואמך ואחיך להש
להשתחות לך ארצה ׃
ואישתעי לאבוהי ול
ולאחוהי ונזף ביה אב
אבוהי ואמר ליה מא

חילמא הדין דחלמית
המיתא ניתי אנא וא
ואמך ואחך למיסגד
לך על ארעא ׃ ויקנאו
בו אחיו ואביו שמר
את הדבר ׃ וקניו ביה א
אחוהי ואבוהי נטר ית
פיתגמא ׃ וילכו אחיו ׃
לרעות את צאן אביהם
בשכם ׃ ואזלו אחוהי ׃
למרעי ית ענא דאבוהון
בשכם ׃ ויאמר ישראל
אל יוסף הלוא אחיך
רעים בשכם לכה ואש
ואשלחך אליהם ויאמר
לו הנני ׃ ואמר ישראל
ליוסף הלא אחך רען ׃
בשכם איתא ואישלחנך
לותהון ואמר ליה האנא ׃
ויאמר לו לך נא ראה
את שלום אחיך ואת ש
שלום הצאן והשבני ׃
דבר וישלחהו מעמק
חברון ויבא שכמה ׃ וא
ואמר ליה איזל כען חזי
ית שלם אחך וית שלם
ענא ואתיבני פיתגמא
ושלחיה ממישר חברון
ואתא לשכם ׃ וימצאהו
איש והנה תעה בשדה
וישאלהו האיש לאמר
מה תבקש ׃ ואשכחיה
גברא והא טעי בחקלא
ושאיליה גברא למימר

מא את בעי ׃ ויאמר את
אחי אנכי מבקש הגיד
הגידה נא לי איפה הם
רעים ׃ ואמר ית אחי אנ
בעי חוי כען לי היכא א
אינון רען ׃ ויאמר האיש
נסעו מזה כי שמעתי ׃
אמרים נלכה דתינה וי
וילך יוסף אחר אחיו ׃
וימצאם בדתן ׃ ואמר
גברא נטלו מיכא ארי
שמעית דאמרין נזיל
לדתן ואזל יוסף בתר
אחוהי ואשכחינון בד
בדותן ׃ ויראו אתו מר
מרחק ובטרם יקרב א
אליהם ויתנכלו אתו ל
להמיתו ׃ וחזו יתיה מ
מרחיק ועד לא קריב
לותהון וחשיבו עלוהי
למקטליה ׃ ויאמרו א
איש אל אחיו הנה בע
בעל החלמות הלזה בא ׃
ואמרו גבר לאחוהי ׃
הא מרי חילמיא דיכי
אתי ׃ ועתה לכו ונהרגהו
ונשלכהו באחד הברות
ואמרנו חיה רעה אכל
אכלתהו ונראה מה
יהיו חלמתיו ׃ וכען א
איתו ונקטליניה ונר
ונרמיניה בחד מן גביא
ונימר חיתא בישתא ׃
אכלתיה ונחזי מה יהי

כסות חילמוהי׃ וישמע
ראובן ויצלהו מידם וי
ויאמר לא נכנו נפש׃ ות
ושמע ראובן ושיזביה
מידיהון ואמר לא ניקט
ניקטליניה נפש׃ ויאמר
אלהם ראובן אל תשפכו
דם השליכו אתו אל הב
הבור הזה אשר במדבר
ויד אל תשלחו בו למען
הציל אתו מידם להשיבו
אל אביו׃ ואמר להון רא
ראובן לא תישדון דמא
רמו יתיה לגובא הדין ד
דבמדברא ויד לא תוש
תושטון ביה בדיל לש
לשיזבא יתיה מידיהון
לאתביותיה לות אבוהי׃
ויהי כאשר בא יוסף אל
אחיו ויפשיטו את יוסף
את כתנתו את כתנת ה
הפסים אשר עליו׃ והוה
והוה כד אתא יוסף לות
אחוהי ואשלחו ית יוס
ית כיתוניה ית כיתונא
דפסי דעלוהי׃ ויקחהו
וישלכו אתו הבורה וה
והבור רק אין בו מים׃ ונ
ונסבוהי ורמו יתיה לג
לגובא וגובא ריקן לית
ביה מיא׃ וישבו לאכל
לחם וישאו עיניהם וי
ויראו והנה ארחת יש
ישמעאלים באה מגל

מגלעד וגמליהם נשאים
נכאת וצרי ולט הולכים
להוריד מצרימה׃ ואיס
ואיסתכלו למיכל לחמ
וגמליהון טעינין שעו
וקטת ולטום אזלין לא
לאחתא למצרים׃ ויאמר
יהודה אל אחיו מה בצ
בצע כי נהרג את אחינו
וכסינו את דמו׃ ואמר
יהודה לאחוהי מא ממ
ממון ניהני לנא ארי
ניקטול ית אחונא ונכסי
על דמיה׃ לכו ונמכרנו
לישמעאלים וידנו אל
תהי בו כי אחינו בשרנו
הוא וישמעו אחיו׃ איתו
ונזבניניה לערבאי וידנא
לא תהי ביה ארי אחונא
בישרנא הוא וקבילו מ
מיניה אחוהי׃ ויעברו א
אנשים מדינים סחרים
וימשכו ויעלו את יוסף
מן הבור וימכרו את יו
יוסף לישמעאלים בע
בעשרים כסף ויביאו א
את יוסף מצרימה׃ ועב
ועברו גברי מדינאי תג
תגרי ונגידו ואסיקו ית
יוסף מן גובא וזבינו ית
יוסף לערבאי בעשרין
כסף ואיתיו ית יוסף ל
למצרים׃ וישב ראובן
אל הבור והנה אין יוסף

בבור ויקרע את בגדיו׃
ותב ראובן לות גובא ו
והא לית יוסף בגובא ו
ובזע ית לבושוהי׃ וישב
אל אחיו ויאמר הילד
איננו ואני אנה אני בא׃
ותב לות אחוהי ואמר
עולימא ליתוהי ואנא
לאן אנא אתי׃ ויקחו
את כתנת יוסף וישחטו
שעיר עזים ויטבלו את
הכתנת בדם׃ ונסיבו ית
כיתונא דיוסף ונכסו צפ
צפירא בר עזי וטבלו
ית כיתונא בדמא׃ וישל
וישלחו את כתנת הפס
הפסים ויביאו אל אבי
אביהם ויאמרו זאת
מצאנו הכר נא הכתנת
בנך הוא אם לא׃ ושלחו
ית כיתונא דפסי ואיתיו
לות אבוהון ואמרו דא
אשכחנא אישתמודע
כען הכיתונא דברך היא
אם לא׃ ויכירה ויאמר
כתנת בני חיה רעה אכ
אכלתהו טרף טרף יוסף׃
ואישתמודעה ואמר
כיתונא דברי חיתא בי
בישתא אכלתיה מיקטל
קטיל יוסף׃ ויקרע יעקב
שמלתיו וישם שק במ
במתניו ויתאבל על בנו
ימים רבים׃ ובזע יעקב

[illegible]

לבושוהי ואסר שקא
בחרציה ואתאבל על
בריה יומין סגיאין׃ וי
ויקמו כל בניו וכל בנת
בנתיו לנחמו וימאן לה
להתנחם ויאמר כי ארד
אל בני אבל שאלה וי
ויבך אתו אביו׃ וקמו
כל בנוהי וכל בנתיה לנ
לנחמותיה וסרב לקבל
תנחומין ואמר ארי א
איחות לות ברי כדאבי
כדאבילנא לשאול
ובכא יתיה אבוהי׃ וה
והמדנים מכרו אתו אל
אל מצרים לפוטיפר ס
סריס פרעה שר הטבחי
הטבחים׃ ומדינאי זבינו
יתיה למצרים לפוטיפר
רבא דפרעה רב קטוליא׃
ויהי בעת ה
ההוא וירד יהודה מא
מאת אחיו ויט עד איש
עדלמי ושמו חירה׃ ו
והוה בעידנא ההוא ונ
ונחת יהודה מלות א
אחוהי וסטא לות גברא
עדלמאה ושמיה חירה׃
וירא שם יהודה בת א
איש כנעני ושמו שוע
ויקחה ויבא אליה׃ ות
וחזא תמן יהודה בת
גבר כנעני ושמיה שוע
ונסבה ועאל לותה׃ ותהר

ותלד בן ויקרא את שמו
ער׃ ועדיאת וילידת בר
וקרא ית שמיה ער׃ ו
ותהר עוד ותלד ותקרא
את שמו אונן׃ ועדיאת
עוד וילידת בר וקרת
ית שמיה אונן׃ ותוסף
עוד ותלד בן ותקרא
את שמו שלה והיה
בכזיב בלדתה אתו׃ וא
ואוסיפת עוד וילידת
בר וקרת ית שמיה ש
שלה והוה בכזיב כד
ילידת יתיה׃ ויקח יה
יהודה אשה לער בכורו
ושמה תמר׃ ונסיב יהודה
איתתא לער בוכריה ו
ושמה תמר׃ ויהי ער
בכור יהודה רע בעיני
יהוה וימתהו יהוה׃ וה
והוה ער בוכרא דיהודה
ביש קדם יי ואמיתיה יי׃
ויאמר יהודה לאונן
בא אל אשת אחיך ויב
ויבם אתה והקם זרע
לאחיך׃ ואמר יהודה
לאונן עול לות איתת
אחיך ויבם יתה ואקים
זרעא לאחוך׃ וידע א
אונן כי לא לו יהיה ה
הזרע והיה אם בא א
אל אחיו ושחת ארצה
לבלתי נתן זרע לאחיו׃
וידע אונן ארי לא על

שמיה מתקרי זרעא
והוה כד עליל לות אית
איתת אחוהי ומחבל
אורחיה על ארעא בד
בדיל דלא לקימא זרע
לאחוהי׃ וירע בעיני
יהוה אשר עשה וימת
גם אתו׃ ובאיש קדם יי
דעבד ואמית אף יתיה׃
ויאמר יהודה לתמר
כלתו שבי אלמנה בית
אביך עד יגדל שלה בני
כי אמר פן ימות גם הו
הוא כאחיו ותלך תמר
ותשב בית אביה׃ ואמר
יהודה לתמר כלתיה תי
תיבי ארמלא בית אבוך
עד דירבי שלה ברי ארי
אמר דילמא ימות אף
הוא כאחוהי ואזלת
תמר ויתיבת בית אבוהא׃
וירבו הימים ותמת בת
שוע אשת יהודה וינחם
ויעל על גזזי צאנו ה
הוא וחירה רעהו הע
העדלמי תמנתה׃ וסגיאו
יומיא ומיתת בת שוע
איתת יהודה ואתנחים
יהודה וסליק על גזזי
ענה הוא וחירה רחמיה
עדלמאה לתמנת׃ ויגד
לתמר לאמר הנה חמיך
עלה תמנתה לגז צאנו׃
ואתחוה לתמר למימר

[illegible]

הא חמוהי סליק להמג׳
למיגז ענה׳ ותסר בגדי
אלמנותה מעליה ותכס
בצעיף ותתעלף ותשב
בפתח עינים אשר על
דרך תמנתה כי ראתה
כי גדל שלה והוא לא
נתנה לו לאשה׳ ועדיאת
לבושי ארמלותהא מנה
ואיתכסיאת בעיפה וא
ואיתקנה ויתיבת בפרש׳
בפרשות עינין דעל או
אורח תמנה ארי חזת
ארי רבא שלה והיא ל
לא איתיהיבת ליה לא
לאיתו׳ ויראה יהודה
ויחשבה לזונה כי כסתה
פניה׳ וחזאה יהודה ו
וחשבה כנפקת ברא א
ארי כסיאת אפהא׳ ויט
אליה אל הדרך ויאמר
הבה נא אבוא אליך כי
לא ידע כי כלתו הוא ו
ותאמר מה תתן לי כי
תבוא אלי׳ וסטא לותה
לאורחא ואמר הבי כ
כען איעול לותיך ארי
לא ידע ארי כלתיה ה
היא ואמרת מה תתן לי
ארי תיעול לותי׳ ויאמר
אנכי אשלח גדי עזים
מן הצאן ותאמר אם
תתן ערבון עד שלחך׳
ואמר אנא אשלח גדי

בר עזי מן ענא ואמרת
אם תתן משכונא עד
דתשלח׳ ויאמר מה ה
הערבון אשר אתן לך
ותאמר חתמך ופתילך
ומטך אשר בידך ויתן
לה ויבא אליה ותהר
לו׳ ואמר מא משכונא
דאיתן לך ואמרת עז׳
עזקתך ושושיפך וח
וחוטרך דבידך ויהב
לה ועל לותה ועדיאת
ליה׳ ותקם ותלך ותסר
צעיפה מעליה ותלבש
בגדי אלמנותה׳ וקמת
ואזלת ועדיאת עיפה
מינה ולבישת לבושי
ארמלותה׳ וישלח יהו׳
יהודה את גדי העזים
ביד רעהו העדלמי ל
לקחת הערבון מיד ה
האשה ולא מצאה׳ ו
ושדר יהודה ית גדיא ב
בר עזי ביד רחמיה
עדולמאה למיסב מ
משכונא מידא דאתת׳
ולא אשכחה׳ וישאל
את אנשי מקמה לאמ׳
לאמר איה הקדשה
הוא בעינים על הדרך
ויאמרו לא היתה בזה
קדשה׳ ושאיל ית אנ
אינשי אתרה למימר
אן מקדשתא דהיא ב

בעינין על אורחא ואמ׳
ואמרו לית הכא מקדשת׳
וישב אל יהודה ויאמר
לא מצאתיה וגם אנשי
המקום אמרו לא היתה
בזה קדשה׳ ותב לות י
יהודה ואמר לא אש
אשכחתה ואף אינשי
אתרא אמרו לית הכא
מקדשתא׳ ויאמר יהודה
תקח לה פן נהיה לבוז
הנה שלחתי הגדי הזה
ואתה לא מצאתה׳ וא
ואמר יהודה תיסב לה
דילמא נהי חוך הא ש
שדרית גדיא הדין ואת
לא אשכחתה׳ ויהי כמ
כמשלש חדשים ויגד
ליהודה לאמר זנתה תמר
כלתך וגם הנה הרה ל
לזנונים ויאמר יהודה
הוציאוה ותשרף׳ והוה
כתלתות ירחיא ואתחו׳
ליהודה למימר זניאת
תמר כלתך ואף הא מ
מעדיא מזנותה ואמר
יהודה אפקוהא ותתוקד׳
הוא מוצאת והיא שלחה
אל חמיה לאמר לאיש
אשר אלה לו אנכי הרה
ותאמר הכר נא למי ה
החתמת והפתילים ו
והמטה האלה׳ היא מ
מיתפקא והיא שלחת

ראשנה ל · ומל · ואת אליהן ראשנה · זה יצא ראשנה · והביא אתם בראשנה ועוני לבנו אהרן · ...

לחמיהא לגברא דאילין
דיליה מיניה אנא מע
מעדיא ואמרת אשתמ
אישתמודע כען דמן ז
עזקתא ושושיפא וח
וחוטרא האלין ויכר
יהודה ויאמר צדקה
ממני כי על כן לא נתת
נתתיה לשלה בני ולא
יסף עוד לדעתה ואיש
ואישתמודע יהודה וא
ואמר זכאה מיני מעדי
ארי על כן לא יהבתה
לשלה ברי ולא אוסיף
עוד למידעה ויהי בעת
לדתה והנה תאומים ב
בבטנה והנה בעדן מי
מילדא והא תיומין במ
במעהא ויהי בלדתה
ויתן יד ותקח המילדת
ותקשר על ידו שני לא
לאמר זה יצא ראשנה
והוה במילדא ויהב ידא
ונסיבת חייתא וקטרת על
ידיה זהוריתא למימר
דין נפק קדמיתא ויהי
כמשיב ידו והנה יצא
אחיו ותאמר מה פרצת
עליך פרץ ויקרא שמו
פרץ והוה כד אתיב ידי
והא נפק אחוהי ואמרת
מה תקוף סגי עלך למ
למיתקף וקרא שמיה
פרץ ואחר יצא אחיו

אשר על ידו השני ויקר
ויקרא שמו זרח ובתר
כן נפק אחוהי דעל ידי
זהוריתא וקרא שמיה
זרח ויוסף
הורד מצרים ויקנהו פ
פוטיפר סריס פרעה ש
שר הטבחים איש מצרי
מיד הישמעאלים אשר
הורדהו שמה ויוסף א
איתחת למצרים וזבניה
פוטיפר רבא דפרעה רב
קטוליא גברא מצראה
מיד ערבאי דאחתוהי
לתמן ויהי יהוה את י
יוסף ויהי איש מצליח
ויהי בבית אדניו המצרי
והוה מימרא דיי בסעדי
דיוסף והוה גבר מצלח
והוה בבית ריבוניה מצ
מצראה וירא אדניו כי
יהוה אתו וכל אשר הוא
עשה יהוה מצליח בידו
וחזא ריבוניה ארי מימ
מימרא דיי בסעדיה וכ
וכל דהוא עבד יי מצלח
בידיה וימצא יוסף חן
בעיניו וישרת אתו ויפ
ויפקדהו על ביתו וכל
יש לו נתן בידו ואשכח
יוסף רחמין בעינוהי וש
ושמיש יתיה ומניה ע
על ביתיה וכל דאית ל
ליה מסר בידיה ויהי מ

מאז הפקיד אתו בביתו
ועל כל אשר יש לו ויב
ויברך יהוה את בית המ
המצרי בגלל יוסף ויהי
ברכת יהוה בכל אשר
יש לו בבית ובשדה ויה
והוה מעדן דמני יתיה
בביתיה ועל כל דאית ל
ליה ובריך יי ית בית מצ
מצראה בדיל יוסף והות
ברכתא דיי בכל דאית ל
ליה בביתא ובחקלא ו
ויעזב כל אשר לו ביד
יוסף ולא ידע אתו מא
מאומה כי אם הלחם א
אשר הוא אוכל ויהי יו
יוסף יפה תאר ויפה מ
מראה ושבק כל דליה
בידא דיוסף ולא ידע ע
עמיה מדעם אילהין ל
לחמא דהוה אכל והוה
יוסף שפיר בריוא ויאה
בחיזוא ויהי
אחר הדברים האלה ות
ותשא אשת אדניו את
עיניה אל יוסף ותאמר
שכבה עמי והוה בתר
פתגמיא האילין וזקפת
איתת ריבוניה ית עינהא
ליוסף ואמרת שכוב ע
עמי וימאן ויאמר א
אל אשת אדניו הן אדני
לא ידע אתי מה בבית
וכל אשר יש לו נתן בידי

ויוסף · ... ויוסף הורד מצרימה ויוסף בן שלשים שנה ויוסף הוא השליט ויוסף אמר ... ויוסף בן שלשים שנה ...

וסריב ואמר לאיתת
ריבוניה הא ריבוני לא
ידע עמי מא בביתא ו
וכל דאית ליה מסר בידי׃
איננו גדול בבית הזה מ
ממני ולא חשך ממני
מאומה כי אם אותך ב
באשר את אשתו ואיך
אעשה הרעה הגדלה
הזאת וחטאתי לאלהים׃
לית דרב בביתא הדין מ
מני ולא מנע מיני מיד
מידעם אילהין יתיך ב
בדי דאת איתתיה ואי
ואיכדין איעביד בישתא
רבתא הדא ואיחוב קד
יי׃ ויהי כדברה אל יוס
יוסף יום יום ולא שמ
שמע אליה לשכב אצ
אצלה להיות עמה׃ והוה
כד מלילא עם יוסף יום
יום ולא קביל מינה למ
למשכב לותה למהוי ע
עמה׃ ויהי כהיום הזה
ויבא הביתה לעשות מ
מלאכתו ואין איש מא
מאנשי הבית שם בבית׃
והוה כיומא הדין ועל
לביתא למבדק בכתבי
חושבניה ולית אינש מ
מאינשי ביתא תמן בב
בביתא׃ ותתפשהו בבגדו
לאמר שכבה עמי ויעזב
בגדו בידה וינס ויצא

החוצה׃ ואחדתיה ללבו
ללבושיה למימר שכוב
עמי ושבקיה ללבושיה
בידה ועריק ונפק לשוקא׃
ויהי כראותה כי עזב בג
בגדו בידה וינס החוצה׃
והוה כד חזת ארי שבקיה
ללבושיה בידה ועריק לש
לשוקא׃ ותקרא לאנשי
ביתה ותאמר להם לא
לאמר ראו הביא לנו
איש עברי לצחק בנו ב
בא אלי לשכב עמי וא
ואקרא בקול גדול׃ וק
וקרת לאינשי ביתה וא
ואמרת להון למימר
חזו איתי לנא גבר עב
עבראה לחיכא בנא על
לותי למשכב עמי וקר
וקרית בקלא רמא׃ ויהי
כשמעו כי הרימתי קולי
ואקרא ויעזב בגדו אצ
אצלי וינס ויצא החוצה׃
והוה כד שמע ארי אר
ארימית קלי וקרית וש
ושבקיה ללבושיה לותי
ועריק ונפק לשוקא׃ ותנח
בגדו אצלה עד בא אדניו
אל ביתו׃ ואחתתיה ללבו
ללבושיה לותה עד דעל
ריבוניה לביתא׃ ותדבר
אליו כדברים האלה לא
לאמר בא אלי העבד
העברי אשר הבאת לנו

לצחק בי׃ ומלילא עמיה
כפיתגמיא האילין למימ
על לותי עבדא עבראה
דאיתיתא לנא לחייכא
בי׃ ויהי כהרימי קולי וא
ואקרא ויעזב בגדו אצלי
וינס החוצה׃ והוה כד א
ארמית קלי וקרית ושב
ושבקיה ללבושיה לותי
ועריק לשוקא׃ ויהי כשמ
כשמע אדניו את דברי
אשתו אשר דברה אליו
לאמר כדברים האלה
עשה לי עבדך ויחר א
אפו׃ והוה כד שמע רב
רבוניה ית פיתגמי אית
איתתיה דמלילת עמיה
למימר כפיתגמיא הא
האילין עבד לי עבדך׃
ותקיף רוגזיה׃ ויקח א
אדני יוסף אתו ויתנהו
אל בית הסהר מקום
אשר אסורי המלך א
אסורים ויהי שם בבית
הסהר׃ ודבר ריבוניה ית
יוסף יתיה ויהביה בבית
אסירי אתרא דאסירי
מלכא אסירין והוה ית
תמן בבית אסירי׃ ויהי
יהוה את יוסף ויט אליו
חסד ויתן חנו בעיני שר
בית הסהר׃ והוה מימר
דיי בסעדיה דיוסף ונגד
ליה חיסדא ויהביה לר

לרחמין בעיני רב בית א
אסירי׃ ויתן שר בית הס
הסהר ביד יוסף את כל
האסירים אשר בבית ה
הסהר ואת כל אשר עש
עשים שם הוא היה עש
עשה׃ ומני רב בית אס
אסירי בידא דיוסף ית
כל אסיריא די בבית א
אסירי וית כל דעבדין
תמן ממימריה הוה מ
מיתעביד׃ אין שר בית
הסהר ראה את כל מאו
מאומה בידו באשר
יהוה אתו ואשר הוא
עשה יהוה מצליח׃ לית
רב בית אסירי חזי ית כל
סורחן בידיה כד מימר
דיי׳ בסעדיה ודהוא ע
עביד יי׳ מצלח׃
ויהי אחר הדברים הא
האלה חטאו משקה מ
מלך מצרים והאפה לא
לאדניהם למלך מצרים׃
והוה בתר פתגמיא הא
האילין סרחו שקיא כל
מלכא דמצרי ונחתומא
לריבונהון למלכא דמצ׳
ויקצף פרעה על שני
סריסיו על שר המשק
המשקים ועל שר הא
האפים׃ ורגז פרעה על
תרין רברבנוהי על רב
שקי ועל רב נחתומי׃

ויתן אתם במשמר בית
שר הטבחים אל בית ה
הסהר מקום אשר יוסף
אסיר שם׃ ויהב יתהון ב
במטרת בית רב קטוליא
לבית אסירי אתרא דיוס
אסיר תמן׃ ויפקד שר ה
הטבחים את יוסף אתם
וישרת אתם ויהיו ימים
במשמר׃ ומני רב קטולי
ית יוסף עימהון ושמיש
יתהון והוו יומין במטרת׃
ויחלמו חלום שניהם
איש חלומו בלילה אחד
איש כפתרון חלומו המ
המשקה והאפה אשר
למלך מצרים אשר אס
אסורים בבית הסהר׃ וח
וחלמו חלמא תרויהון
גבר חלמיה בליליא חד
גבר כפושרן חלמיה ש
שקיא ונחתומא די למ
למלכא דמצרים דאסירי
בבית אסירי׃ ויבא אליהם
יוסף בבקר וירא אתם
והנם זעפים׃ ואתא לות
לותהון יוסף בצפרא וי
וחזא יתהון והא אינון
נסיסין׃ וישאל את סר
סריסי פרעה אשר אתו
במשמר בית אדניו לא
לאמר מדוע פניכם רע
רעים היום׃ ושאיל ית
רברבי פרעה דעימיה ב

במטרת בית ריבוניה ל
למימר מה דין אפיכון
בישין יומא דין׃ ויאמרו
אליו חלום חלמנו ופתר
אין אתו ויאמר אלהם
יוסף הלא לאלהים פת
פתרנים ספרו נא לי׃ ואמ
ואמרו ליה חלמא חלמנא
ופשר לית ליה ואמר ל
להון יוסף הלא מן קדם
יי׳ פושרן חלמיא אש
אישתעו כען לי׃ ויספר
שר המשקים את חלמו
ליוסף ויאמר לו בחלומי
והנה גפן לפני׃ ואישתעי
רב שקי ית חלמיה ליוס
ואמר ליה בחלמי והא
גופנא קדמי׃ ובגפן שלש
שלשה שריגם והיא כפ
כפרחת עלתה נצה הבש
הבשילו אשכלתיה ענ
ענבים׃ ובגופנא תלתא
שבשין והיא כד אפרחת
אפיקת לבלבין אניצת
נץ בשילו איתכליהא ע
עינבין׃ וכוס פרעה בידי
ואקח את הענבים ואש
ואשחט אתם אל כוס פ
פרעה ואתן את הכוס
על כף פרעה׃ וכסא פר
בידי ועסיבית ית עינביא
ועצרית יתהון בכסא פ
דפרעה ויהבית ית כסא
על ידא דפרעה ויאמר

לו יוסף זה פתרנו שלשת
השריגם שלשת ימים הם
הם ואמר ליה יוסף דין
פושרניה תלתא שבשין
תלתא יומין אינון בעוד
שלשת ימים ישא פרעה
את ראשך והשיבך על
כנך ונתת כוס פרעה ב
בידו כמשפט הראשון
אשר היית משקהו בס
בסוף תלתא יומין יד
ידכר פרעה ית רישך וי
ויתיבנך על שימושך
ותיתן כסא דפרעה בידי
כהילכתא קדמיתא די
דהויתא משקי ליה
כי אם זכרתני אתך כא
כאשר ייטב לך ועשית
נא עמדי חסד והזכרתני
אל פרעה והוצאתני מן
הבית הזה אלהין תיד
תידכרינני עמך כד יי
כד ייטב לך ותעביד
כען עמי טיבו ותדכר
עלי לות פרעה ותיפק
ותיפקינני מן בית אסירי
הדין כי גנב גנבתי מא
מארץ העברים וגם פה
לא עשיתי מאומה כי
שמו אתי בבור ארי
מיגנב גניבנא מארעא
דעבראי ואף הכא לא
עבדית מדעם ארי מני
יתי בבית אסירי וירא

שר האפים כי טוב פתר
ויאמר אל יוסף אף אני
בחלמי והנה שלשה
סלי חרי על ראשי וחזו
חזי נחתומי ארי יאות
פשר ואמר ליוסף אף
אנא בחלמי והא תלתא
סלין דחירי על רישי
ובסל העליון מכל מא
מאכל פרעה מעשה א
אפה והעוף אכל אתם
מן הסל מעל ראשי וב
ובסלא עילאה מכל פת
מיכלא דפרעה עובד נחתום
ועופא אכיל יתהון מן
סלא מעילוי רישי וריש
יוסף ויאמר זה פתרנו
שלשת הסלים שלשת
ימים הם ואתיב יוסף ו
ואמר דין פושרניה תלת
סלין תלתא יומין אינון
בעוד שלשת ימים יש
ישא פרעה את ראשך
מעליך ותלה אתך על
עץ ואכל העוף את בש
בשרך מעליך בסוף ת
תלתא יומין יעדי פרעה
ית רישך מינך ויצלוב
יתך על צליבא וייכול
עופא ית בסרך מנך
ויהי ביום השלישי יום
הלדת את פרעה ויעש
משתה לכל עבדיו ויש
וישא את ראש שר הא

המשקים ואת ראש שר
האפים בתוך עבדיו והו
והוה ביומא תליתאה
יום בית ולדא דפרעה
ועבד משתיא לכל עב
עבדוהי ואידכר ית ריש
רב שקי וית ריש רב נח
נחתומי בגו עבדוהי
וישב את שר המשקים
על משקהו ויתן הכוס
על כף פרעה ואתיב ית
רב שקי על שקיותיה
ויהב כסא על ידא דפר
ואת שר האפים תלה
כאשר פתר להם יוסף
וית רב נחתומי צלב כ
כמא דפשר להון יוסף
ולא זכר שר המשקים
את יוסף וישכחהו
ולא אידכר רב שקי ית
יוסף ואנשיה

פ

סח
ויהי מקץ שנתים ימים
ופרעה חלם והנה עמד
על היאר והוה מסוף
תרתין שנין ופרעה חלם
והא קאים על נהרא
והנה מן היאר עלת
שבע פרות יפות מראה
ובריאת בשר ותרעינה
באחו והא מן נהרא
סלקן שבע תורין שפ
שפירן למיחזי ופטימן
בשר ורעין באחוא ות

והנה שבע פרות אחרות
עלות אחריהן מן היאר
רעות מראה ורקות בשר
ותעמדנה אצל הפרות
על שפת היאר׃ והא ש
שבע תורן אוחרנין סלקן
בתריהון מן נהרא בישן
למיחזי וחסירן בשר וק
וקמא לקיבלהין תוריא
תוריתא על כיף נהרא׃
ותאכלנה הפרות רעות
המראה ודקות הבשר
את שבע הפרות יפת
המראה והבריאת וי
וייקץ פרעה׃ ואכלא ת
תורתא דבישן למיחזי
וחסירן בשר ית שבע ת
תורתא דשפירן למחזי
ופטימתא ואיתער פרע
ויישן ויחלם שנית והנה
שבע שבלים עלות בקנה
אחד בריאות וטבות׃ ות
ודמוך וחלם תנינות וה
והא שבע שבלין סלקן
בקנא חד פטימן וטבן׃
והנה שבע שבלים דק
דקות ושדופת קדים צ
צמחות אחריהן׃ והא
שבע שובלין לקין ושק
ושקיפן קידום צמחן ב
בתריהון׃ ותבלענה הש
השבלים הדקות את ש
שבע השבלים הבריאת
והמלאות וייקץ פרעה

והנה חלום׃ ובלעא שו
שובליא לקיתא ית שבע
שובליא פטימתא ומל
ומליתא ואיתער פרעה
והא חילמא׃ ויהי בבקר
ותפעם רוחו וישלח ויק
ויקרא את כל חרטמי מ
מצרים ואת כל חכמיה
ויספר פרעה להם את
חלמו ואין פותר אותם
לפרעה׃ והוה בצפרא ומ
ומיטרפא רוחיה ושלח
וקרא ית כל חרשי מצרי
וית כל חכימהא ואישת
ואישתעי פרעה להון ית
חילמיה ולית דפשר ית
יתהון לפרעה׃ וידבר שר
המשקים את פרעה לאמ
לאמר את חטאי אני מ
מזכיר היום׃ ומליל רב
שקי עם פרעה למימר
ית סורחני אנא מדכר
יומא דין׃ פרעה קצף ע
על עבדיו ויתן אתי במ
במשמר בית שר הטבח
הטבחים אתי ואת שר
האפים׃ פרעה רגיז על
עבדוהי ויהב יתי במטרת
בית רב קטוליא יתי וית
רב נחתומי׃ ונחלמה ח
חלום בלילה אחד אני
והוא איש כפתרון חלמו
חלמנו׃ וחלימנא חילמ
בליליא חד אנא והוא׃

גבר כפושרן חילמיה ח
חלמנא׃ ושם אתנו נער
עברי עבד לשר הטבחים
ונספר לו ויפתר לנו את
חלמתינו איש כחלמו
פתר׃ ותמן עימנא עלב
עיברי עבדא לרב קטולי
ואישתעינא ליה ופשר
לנא ית חילמנא גבר
כחילמיה פשר׃ ויהי כ
כאשר פתר לנו כן היה
אתי השיב על כני ואת
ואתו תלה׃ והוה כמא
דפשר לנא כן הוה יתי
אתיב על שימושי ויתי
צלב׃ וישלח פרעה ויק
ויקרא את יוסף ויריצהו
מן הבור ויגלח ויחלף ש
שמלתיו ויבא אל פרעה׃
ושלח פרעה וקרא ית
יוסף ואריהטוהי מבי
בית אסירי וספר ושני
כסותיה ועל לות פרעה׃
ויאמר פרעה אל יוסף
חלום חלמתי ופתר אין
אתו ואני שמעתי עליך
לאמר תשמע חלום ל
לפתר אתו׃ ואמר פרעה
ליוסף חילמא חלימית
ואנא שמעית עלך למ
למימר דאת שמע חילמ
ומפשר יתיה׃ ויען יוסף
את פרעה לאמר בלעדי
אלהים יענה את שלום

פרעה ׃ ואתיב יוסף ית פר
למימר לא מן חוכמתי
אילהין מן קדם יי׳ איתתב
שלמא דפרעה ׃ וידבר
פרעה אל יוסף בחלמי
הנני עמד על שפת הי
היאר ׃ ומליל פרעה עם
יוסף בחילמי הא אנא
קאים על כיף נהרא ׃ וה
והנה מן היאר עלת שת
שבע פרות בריאות בשר
ויפת תאר ותרעינה בא
באחו ׃ והא מן נהרא כז
סלקן שבע תורתא פט
פטימן בשר ושפירן ל
למיחזי ורען באחוא ׃
והנה שבע פרות אחרות
עלות אחריהן דלות ור
ורעות תאר מאד ורקות
בשר לא ראיתי כהנה
בכל ארץ מצרים לרע
והא שבע תורן אוחרנין
סליקא בתריהן חסיכן
ובישן למיחזי לחדא וז
וחסירן בשר לא חזיתי
דכותהון בכל ארעא דז
דמצרים לבישו ׃ ותאכלנה
הפרות הרקות והרעות
את שבע הפרות הראש
הראשנות הבריאת ׃ וז
ואכלא תורתא חסיכתא
ובישתא ית שבע תוריא
קדמיתא ופטימתא ׃ ות
ותבאנה אל קרבנה ולא

נודע כי באו אל קרבנה
ומראיהן רע כאשר בת
בתחלה ׃ ואיקץ ׃ ועלא ז
למעיהן ולא איתידע
ארי עלא למעיהן ומח
ומחזיהן ביש כד בקד
בקדמיתא ואיתערית ׃ ז
וארא בחלמי והנה שבע
שבלים עלת בקנה אחד
מלאת וטבות ׃ וחזיאת
בחילמי והא שבע שוב
שובלין סלקן בקנא חד
מלין וטבן ׃ והנה שבע
שבלים צנמות דקות שד
שדפות קדים צמחות
אחריהם ׃ והא שבע שו
שובלין נצן לקין שקיפן
קידום צמחן בתריהון ׃ ו
ותבלען השבלים הדקות
את שבע השבלים הטב
הטבות ואמר אל החר
החרטמים ואין מגיד לי ׃
ובלעא שובליא לקיתא
ית שבע שובליא טבתא
ואמרית לחרשיא ולית
דמחוי לי ׃ ויאמר יוסף
אל פרעה חלום פרעה
אחד הוא את אשר ה
האלהים עשה הגיד ל
לפרעה ׃ ואמר יוסף לפר
חילמא דפרעה חד הוא
ית דיי׳ עתיד למעבד חוי
לפרעה ׃ שבע פרות הטבת
שבע שנים הנה ושבע ז

השבלים הטבת שבע ז
שנים הנה חלום אחד
הוא ׃ שבע תורתא טבת
שבע שנא אינון ושבע
שובליא טבתא שבע שנ
אינון חילמא חד הוא ׃ ז
ושבע הפרות הרקות וה
והרעת העלת אחריהן
שבע שנים הנה ושבע ז
השבלים הרקות שדפות
הקדים יהיו שבע שני ז
רעב ׃ ושבע תורתא חס
חסיכתא ובישתא דסלקן
בתריהן שבע שני אינון
ושבע שובליא לקיתא
דשקיפן קידום יהוין ז
שבע שני כפנא ׃ הוא ה
הדבר אשר דברתי אל
פרעה אשר האלהים
עשה הראה את פרעה ׃
הוא פתגמא דמלילית
עם פרעה דיי׳ עתיד למ
למעבד אחוי לפרעה ׃
הנה שבע שנים באות
שבע גדול בכל ארץ מ
מצרים ׃ הא שבע שני
אתין שבעא רבא בכל
ארעא דמצרים ׃ וקמו
שבע שני רעב אחריהן
ונשכח כל השבע בארץ
מצרים וכלה הרעב את
הארץ ׃ ויקומון שבע ע
שני כפנא בתריהון ויתנ
ויתנשי כל סיבעא בארע

דמיצר׳ וישיצי כפנא ית
עמא דארעא׃ ולא יודע
השבע בארץ מפני הרעב
ההיא אחריכן כי כבד הו
הוא מאד׃ ולא איתידע
סיבעא בארעא מן קדם
כפנא ההוא דיהי בתר
כן ארי תקיף הוא לחדא׃
ועל השנות החלום אל
פרעה פעמים כי נכון ה
הדבר מעם האלהים ומ
וממהר האלהים לעשתו׃
ועל דאיתני חילמא לפר
פרעה תרתין זימנין ארי תקין׃
פיתגמא קדם יי׳ ומוחי יי׳
למעבדיה׃ ועתה ירא פ
פרעה איש נבון וחכם וי
וישיתהו על ארץ מצר
מצרים׃ וכען יחזי פרעה
גבר סוכלתן וחכים וימ
וימניניה על ארעא דמ
דמצרים׃ יעשה פרעה
ויפקד פקדים על הארץ
וחמש את ארץ מצרים
בשבע שני השבע׃ יעבד
פרעה וימני מהימנין
על ארעא ויזרזון ית אר
ארעא דמצרים בשבע
שני שבעא׃ ויקבצו א
את כל אכל השנים הט
הטבות הבאות האלה
ויצברו בר תחת יד פרעה
אכל בערים ושמרו׃ וי
ויכנשון ית כל עיבור

שניא טבתא דאתיין הא
האילין ויצברון עיבורא׃
תחות יד מהימני פרעה
עיבורא בקירויא ויטרון׃
והיה האכל לפקדון לא
לארץ לשבע שני הרעב
אשר תהיין בארץ מצרי׳
ולא תכרת הארץ ברעב׃
ויהי עיבורא גניז לעמא
דארעא לשבע שני כפנ
דיהוין בארעא דמצרים
ולא ישתיצי עמא דארעא
בכפנא׃ וייטב הדבר בעינ
פרעה ובעיני כל עבדיו׃ ות
ושפר פיתגמא בעיני פר
ובעיני כל עבדוהי׃ ויאמר
פרעה אל עבדיו הנמצא
כזה איש אשר רוח א״
אלהים בו׃ ואמר פרעה
לעבדוהי הנשכח כדין
גבר דרוח נבואה מן קד
יי׳ ביה׃ ויאמר פרעה ל
אל יוסף אחרי הודיע
אלהים אותך את כל
זאת אין נבון וחכם כמ
כמוך׃ ואמר פרעה ליוס
בתר דהודע יי׳ יתך ית כל
דא לית סוכלתן וחכים
כותך׃ אתה תהיה על
ביתי ועל פיך ישק כל
עמי רק הכסא אגדל
ממך׃ את תהי ממנא
על ביתי ועל מימרך יז
יתזן כל עמי לחוד כורסי

מלכותא הדין איהי יקיר
מנך׃ ויאמר פרעה אל
יוסף ראה נתתי אתך׃
על כל ארץ מצרים׃ ואמ
פרעה ליוסף חזי דמניתי
יתך על כל ארעא דמצ׳
ויסר פרעה את טבעתו
מעל ידו ויתן אתה על
יד יוסף וילבש אתו בגדי
שש וישם רביד הזהב על
צוארו׃ ואעדי פרעה ית
עזקתיה מעל ידיה וית
ויהב יתה על ידא דיוס
ואלביש יתיה לבושין ד
דבוץ ושוי מניכא דדהב
על צוריה׃ וירכב אתו
במרכבת המשנה אשר
לו ויקראו לפניו אברך
ונתון אתו על כל ארץ
מצרים׃ וארכיב יתיה ב
ברתיכא תניתא דיליה
ואכריזו קדמוהי דין א
אבא למלכא ומני יתיה
על כל ארעא דמצרים׃
ויאמר פרעה אל יוסף
אני פרעה ובלעדיך לא
ירים איש את ידו ואת
רגלו בכל ארץ מצרים׃
ואמר פרעה ליוסף אנא
פרעה ובר ממימרך לא
ירים גבר ית ידיה למיז
למיחד זין וית ריגליה
למירכב על סוסיא בכ
בכל ארעא דמצרים׃

ויקרא פרעה שם יוסף
צפנת פענח ויתן לו את
אסנת בת פוטי פרע כהן
און לאשה ויצא יוסף
על ארץ מצרים: וקרא
פרעה שום יוסף גברא
דטמירן גלין ליה ויהב
ליה ית אסנת בת פוטי
פוטי פרע רבא דאון לה
לאתו ונפק יוסף שליט
בכל ארעא דמצרים: ויו
ויוסף בן שלשים שנה
בעמדו לפני פרעה מ
מלך מצרים ויצא יוסף
מלפני פרעה ויעבר בכל
ארץ מצרים: ויוסף בר
תלתין שנין כד קם קדם פרע
מלכא דמצרים ונפק יוס
מן קדם פרעה ועבר בכל א
ארעא דמצרים: ותעש
הארץ בשבע שני הש
השבע לקמצים: וכנשו
דיירי ארעא בשבע שני
סיבעא עיבורא לאוצר
לאוצרין: ויקבץ את כל
אכל שבע שנים אשר
היו בארץ מצרים ויתן
אכל בערים אכל שדה
העיר אשר סביבתיה נתן
בתוכה: וכנש ית כל עיבור
שבע שניא דהואה בא
בארעא דמצרים ויהב
עיבורא בקירויא עיבור
חקל קרתא דבסחרנהא

יהב בגוה: ויצבר יוסף בר
כחול הים הרבה מאד
עד כי חדל לספר כי א
אין מספר: וכנש יוסף
עיבורא כחלא דימא ס
סגי לחדא עד דפסק
מלממני ארי לית מנין
וליוסף ילד שני בנים ב
בטרם תבא שנת הרעב
אשר ילדה לו אסנת בת
פוטי פרע כהן און: וליוס
איתילידו תרין בנין עד
לא עלת שתא דכפנא
דילידת ליה אסנת בת
פוטי פרע רבא דאון: וי
ויקרא יוסף את שם ה
הבכור מנשה כי נשני
אלהים את כל עמלי
ואת כל בית אבי: וקרא
יוסף ית שום בוכרא מנש
ארי נשיני יי ית כל עמלי
וית כל בית אבא: ואת ש
שם השני קרא אפרים
כי הפרני אלהים בארץ
שום תנינא קרא אפרים
ארי אפשני יי בארע
שעבודי: ותכלינה
שבע שני השבע אשר
היה בארץ מצרים: ושל
ושלימא שבע שני סיב
סיבעא דהואה בארעא
דמצרים: ותחלינה שבע
שני הרעב לבא כאשר
אמר יוסף ויהי רעב בכל

הארצות ובכל ארץ מצרים
היה לחם: ושריאה שבע
שני כפנא למיתי כמא
דאמר יוסף והוה כפנא
בכל ארעתא ובכל ארע
דמצרים הוה לחמא: ותר
ותרעב כל ארץ מצרים
ויצעק העם אל פרעה
ללחם ויאמר פרעה לכל
מצרים לכו אל יוסף אשר
אשר יאמר לכם תעשו:
וכפנת כל ארעא דמצר
וצוח עמא קדם פרעה
על לחמא ואמר פרעה
לכל מצראי איזילו לות
יוסף דיימר לכון תעבדון:
והרעב היה על כל פני
הארץ ויפתח יוסף את
כל אשר בהם וישבר לם
למצרים ויחזק הרעב בא
בארץ מצרים: וכפנא
הוה על כל אפי ארעא
ופתח יוסף ית כל אוצרי
דבהון עיבורא וזבין
למצראי ותקיף כפנא
בארעא דמצרים: וכל
הארץ באו מצרימה ל
לשבר אל יוסף כי חזק
הרעב בכל הארץ: וכל
דיירי ארעא אתו למצ
למזבן עיבורא מן יוס
ארי תקיף כפנא בכל א
ארעא: וירא יעקב כי יש
שבר במצרים ויאמר

יעקב לבניו למה תתראו׃
וחזא יעקב ארי אית ע
עיבור מיזדבן במצרים
ואמר יעקב לבנוהי למ
למא תתחזון׃ ויאמר
הנה שמעתי כי יש שבר
במצרים רדו שמה וש
ושברו לנו משם ונחיה
ולא נמות׃ ואמר הא ע
שמעית ארי אית עיבור
במצרים חותו להמן וזבונו
לנא מתמן וניחי ולא
נמות׃ וירדו אחי יוסף
עשרה לשבר בר ממצ
ממצרים׃ ונחתו אחי יוסף
עשרה למיזבן עיבורא ׃
ממצרים׃ ואת בנימין ׃
אחי יוסף לא שלח יעק
יעקב את אחיו כי אמר
פן יקראנו אסון׃ וית בנ
בנימין אחוהי דיוסף לא
שלח עים אחוהי ארי
אמר דילמא יערעניה
מותא׃ ויבאו בני ישראל
לשבר בתוך הבאים כי
היה הרעב בארץ כנען׃
ואתו בני ישראל למזבן
עיבורא בגו עליא ארי
הוה כפנא בארעא ד
דכנען׃ ויוסף הוא הש
השליט על הארץ הוא
המשביר לכל עם הארץ
ויבאו אחי יוסף וישת
וישתחוו לו אפים ארצה׃

ויוסף הוא שליט על
ארעא הוא מזבין עיבור
לכל עמא דארעא ואתו
אחי יוסף וסגידו ליה ע
על אפיהון על ארעא׃
וירא יוסף את אחיו ו
ויכרם ויתנכר אליהם ׃
וידבר אתם קשות ויא
ויאמר אלהם מאין בא
באתם ויאמרו מארץ ׃
כנען לשבר אכל׃ וחזא
יוסף ית אחוהי ואשת
ואישתמודעינון וחשיב
כיא דמניכר עימהון ומ
ומליל עימהון קשין וא
ואמר להון מנן אתיתון
ואמרו מארעא דכנען
למיזבן עיבורא׃ ויכר
יוסף את אחיו והם לא
הכרהו׃ ואישתמודעיוס
ית אחוהי ואינון לא א
אישתמודעוהי׃ ויזכר
יוסף את החלמות אש
אשר חלם להם ויאמר
אלהם מרגלים אתם ל
לראות את ערות הארץ
באתם׃ ואידכר
יוסף ית חילמיא דחזה
חלים להון ואמר להון
אלילי אתון למיחזי ית
בידקא דארעא אתיתון׃
ויאמרו אליו לא אדני
ועבדיך באו לשבר אכל׃
ואמרו ליה לא ריבוני

ועבדך אתו למיזבן עי
עיבורא׃ כלנו בני איש ׃
אחד נחנו כנים אנחנו
לא היו עבדיך מרגלים׃
כולנא בני גברא חד נח
כינין אנחנא לא הוו ׃
עבדך אלילי׃ ויאמר
אלהם לא כי ערות הא
הארץ באתם לראות׃ וא
ואמר להון לא אילהן
בידקא דארעא אתיתון
למחזי׃ ויאמרו שנים ע
עשר עבדיך אחים אנ
אנחנו בני איש אחד ב
בארץ כנען והנה הקטן
את אבינו היום והאחד
איננו׃ ואמרו תרי עשר
עבדך אחין אנחנא בני
גברא חד בארעא דכנען
והא זעירא עם אבונא
יומא דין וחד ליתוהי׃
ויאמר אלהם יוסף הוא
אשר דברתי אלכם לא
לאמר מרגלים אתם׃ וא
ואמר להון יוסף הוא
דמלילית עימכון למימ
אלילי אתון׃ בזאת תב
תבחנו חי פרעה אם ׃
תצאו מזה כי אם בבוא
אחיכם הקטן הנה׃ בדא
תתבחרון חיי פרעה אם
תיפקון מיכא אילהין ב
במיתי אחוכון זעירא׃
הכא׃ שלחו מכם אחד

ויקח את אחיכם ואתם
האסרו ויבחנו דבריכם
האמת אתכם ואם לא
חי פרעה כי מרגלים אתם
שלחו מנכון חד וידבר
ית אחוכון ואתון תתאסרון
ויתבחרון פתגמיכון הקשוט אתון
אמרין ואם לא חיי
פרעה ארי אלילי אתון
ויאסף אתם אל משמר
שלשת ימים וכנש יתהון
לבית מטרת תלתא יומין
ויאמר אלהם יוסף ביום
השלישי זאת עשו וחיו
את האלהים אני
ירא ואמר להון יוסף
ביומא תליתאה דא עבידו
ואתקימו מן קדם
יי אנא דחיל אם כנים
אתם אחיכם אחד יאסר
בבית משמרכם
ואתם לכו הביאו שבר
רעבון בתיכם אם כינין
אתון אחוכון חד יתאסר
בבית מטרתכון
ואתון איזילו אובילו
עיבורא דחסיר בבתיכון
ואת אחיכם תביאו אלי
ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן ויית
אחוכון זעירא תיתון ל
לותי ויתהימנון פתגמ
פתגמיכון ולא תמותון

ויעשו כן ויאמרו איש
אל אחיו אבל אשמים
אנחנו על אחינו אשר
ראינו צרת נפשו בהתחננו
אלינו ולא שמענו
על כן באה אלינו
הצרה הזאת ואמרו
גבר לאחוהי ברם
בקושטא חייבין אנחנא
על אחונא דחזינא בעקת
נפשיה כד הוה
מתחנן לנא ולא קבילנא
מיניה על כן אתת לנא
עקתא הדא ויען ראובן
אתם לאמר הלוא אמרתי
אליכם לאמר
אל תחטאו בילד ולא שמעתם
וגם דמו הנה
נדרש ואתיב ראובן ית
יתהון למימר הלא אמרית
לכון למימר לא
תחטון בעולימא ולא קבילתון
ואף דמיה הא
מתבעי והם לא ידעו כי
שמע יוסף כי המליץ
בינתם ואינון לא ידעין
ארי שמע יוסף ארי מתורגמן
הוה ביניהון
ויסב מעליהם ויבך וישב
אליהם וידבר אלהם
ויקח מאתם את שמעון
ויאסר אתו לעיניהם ואתפני
ואיסתחר מלותהון ובכא
ותב לותהון ומליל עמהון

ומליל עמהון ודבר מלותהון ית
שמעון ואסר יתיה לעיניהון
ויצו יוסף וימלאו
את כליהם בר
ולהשיב כספיהם איש
אל שקו ולתת להם צדה
לדרך ויעש להם כן ופקיד
יוסף ומלו ית מניהון
עיבורא ולאתבא
כספיהון גבר לשקיה ולמיתן
להון זודין באורחא
ועבד להון כן
וישאו את שברם על
חמריהם וילכו משם
ונטלו ית עיבורהון על
חמריהון ואזלו מתמן
ויפתח האחד את שקו
לתת מספוא לחמרו במלון
וירא את כספו
והנה הוא בפי אמתחתו
ופתח חד ית שקיה למיתן
כיסתא לחמריה
בבית מבתא וחזא ית כספיה
והא הוא בפום
טועניה ויאמר אל אחיו
הושב כספי וגם
הנה באמתחתי ויצא
לבם ויחרדו איש אל
אחיו לאמר מה זאת
עשה אלהים לנו ואמרו
לאחוהי איתותב כספי
ואף הא בטועני ונפק
מדע ליבהון ותוהו גבר
באחוהי למימר מא דא

ארני ד׳ וסימ׳ ויקח אדני יוסף׳ דבר האיש אדני הארץ׳ ויאמר אלינו האיש אדני הארץ׳ ויקן את הזר שמרון׳ והר האדני האדנים

עבד יי לנא׃ ויבאו אל
יעקב אביהם ארצה כנ
כנען ויגידו לו את כל ה
הקרת אתם לאמר׃ וא
ואתו לות יעקב אבוהון
לארעא דכנען וחויאו
ליה ית כל דערע יתהון
למימר׃ דבר האיש אד
אדני הארץ אתנו קשות
ויתן אתנו כמרגלים את
הארץ׃ מליל גברא ריב
ריבונא דארעא עמנ
קשין ויהב יתנא כמא
כמאללי ית ארעא׃ ונא
ונאמר אליו כנים אנחנו
לא היינו מרגלים׃ ואמרנ
ליה כוני אנחנא לא ה
הוינא אללי׃ שנים עש
עשר אנחנו אחים בני א
אבינו האחד איננו וה
והקטן היום את אבינו
בארץ כנען׃ תרי עשר
אנחנא אחין בני אבונ
חד ליתוהי וזעירא יומ
דין עם אבונא בארעא
דכנען׃ ויאמר אלינו ה
האיש אדני הארץ בז
בזאת אדע כי כנים את
אתם אחיכם האחד ה
הניחו אתי ואת רעבון
בתיכם קחו ולכו׃ ואמר
לנא גברא ריבונא דארע
בדא אידע ארי כוני א
אתון אחוכון חד שבוקו

לותי וית עיבורא דחסיר
בבתיכון סבו ואיזילו׃
והביאו את אחיכם הקט
הקטן אלי ואדעה כי לא
מרגלים אתם כי כנים את
אתם את אחיכם אתן ל
לכם ואת הארץ תסחרו׃
ואיתו ית אחוכון זעירא
לותי ואידע ארי לא א
אללי אתון ארי כיני׃
אתון ית אחיכון איתין
לכון וית ארעא תעברון
בה סחורתא׃ ויהי הם מ
מריקים שקיהם והנה
איש צרור כספו בשקו
ויראו את צררות כספיהם
המה ואביהם וייראו׃ והו
והוה אינון מריקין שקי
שקיהון והא גבר צרר
כספיה בסקיה וחזו ית
צררי כספיהון אינון
ואבוהון ודחילו׃ ויאמר
אלהם יעקב אביהם א
אתי שכלתם יוסף איננ
איננו ושמעון איננו וא
ואת בנימן תקחו עלי היו
כלנה׃ ואמר להון יעקב
אבוהון יתי אתכילתון
יוסף ליתוהי ושמעון
לא הוה כא וית בנימין
תדברון עלי הואה כלו
כולהון׃ ויאמר ראובן
אל אביו לאמר את שני
בני תמית אם לא אביאנו

אליך תנה אתו על ידי
ואני אשיבנו אליך׃ ואמ
ראובן לאבוהי למימר ית
תרין בני תמית אם לא
איתיניה לך הב יתיה ע
על ידי ואנא איתיביניה
לך׃ ויאמר לא ירד בני
עמכם כי אחיו מת וה
והוא לבדו נשאר וקרא
וקראהו אסון בדרך א
אשר תלכו בה והורדתם
את שיבתי ביגון שאולה׃
ואמר לא יחות ברי ל
עימכון ארי אחוהי מית
והוא בלחודוהי אישת
אישתאר ויערעיניה׃
מותא באורחא דתהכון
בה ותחתון ית סיבתי בדו
בדוונא לשאול׃ והרעב
כבד בארץ׃ וכפנא תקיף
בארעא׃ ויהי כאשר כלו
לאכל את השבר אשר
הביאו ממצרים ויאמר
אליהם אביהם שבו שב
שברו לנו מעט אכל׃ והו
והוה כד ספיקו למיכל
ית עיבורא דאיתיו ממ
ממצרים ואמר להון אב
אבוהון תובו זבונו לנא
זעיר עיבורא׃ ויאמר
אליו יהודה לאמר הע
העד העד בנו האיש לאמר
לא תראו פני בלתי אח
אחיכם אתכם׃ ואמר

ואדעה ג׳ וסימ׳ והביאו את אחיכם הקטן׳ ואדעה מה אעשה לך׳ ...
ושמעון ד׳ וסימ׳ ...

נרדה ג׳ וסימן׳ נרדה ונשברה לך אכל נרדה אחרי פלשתים · שלחה ג׳ וסימן׳ ויאמר יהודה שלחה הנער אתי ויאמר שמואל ויאמר שאול

ליה יהודה למימר אס
אסהדא אסהיד בנא גב
גברא למימר לא תחזון
אפי אילהין כד אחוכון
עימכון: אם ישך משלח
את אחינו אתנו נרדה ונ
ונשברה לך אכל: אם א
איתך משלח ית אחונא
עימנא ניחות ונזבון לך
עיבורא: ואם אינך מש
משלח לא נרד כי האיש
אמר אלינו לא תראו
פני בלתי אחיכם אתכם:
ואם ליתך משלח לא נ
ניחות ארי גברא אמר
לנא לא תיחזון אפי א
אילהין כד אחוכון ע
עימכון: ויאמר ישראל
למה הרעתם לי להגיד
לאיש העוד לכם אח:
ואמר ישראל למא אבש
אבאישתון לי לחואה
לגברא העוד לכון אחא:
ויאמרו שאול שאל ה
האיש לנו ולמולדתנו
לאמר העוד אביכם חי
היש לכם אח ונגד לו
על פי הדברים האלה
הידוע נדע כי יאמר ה
הורידו את אחיכם: וא
ואמרו: שאלא שאל ג
גברא לנא ולילדותנא
למימר העד כען אבוכ
אבוכון קיים האית לכ

לכון אחא וחוינא ליה על
מימר פתגמיא האילין
המידע הוינא ידעין ארי
יימר אחיתו ית אחוכון:
ויאמר יהודה אל ישראל
אביו שלחה הנער אתי ו
ונקומה ונלכה ונחיה ו
ולא נמות גם אנחנו גם
אתה גם טפנו: ואמר יהוד
לישראל אבוהי שלח ע
עולימא עמי ונקום ונזיל
וניחי ולא נמות אף אנ
אנחנא אף את אף טפלנ
אנכי אערבנו מידי תבק
תבקשנו אם לא הביאתיו
אליך והצגתיו לפניך ו
וחטאתי לך כל הימים:
אנא מערבנא ביה מן י
ידי תיבעיניה אם לא א
איתיניה לך ואקימיניה
קדמך ואיהי חטי לך ב
כל יומיא: כי לולא התמ
התמהמהנו כי עתה ש
שבנו זה פעמים: ארי א
אילולפון כרא איתעכב
איתעכבנא ארי כען תבנ
רבן תרתין זימנין: ויאמר
אלהם ישראל אביהם
אם כן אפוא זאת עשו
קחו מזמרת הארץ בכל
בכליכם והורידו לאיש
מנחה מעט צרי ומעט
דבש נכאת ולט בטנים
ושקדים: ואמר להון יש

ישראל אבוהון אם כן הוא
דא עיבידו סבו מדמש
מדמשבח בארעא במ
במניכון ואחיתו לגברא
תיקרובתא זעיר קטף
וזעיר דבש שעף ולט
ולטוס בוטמין ושיגדין:
וכסף משנה קחו בידכם
ואת הכסף המושב בפי
אמתחתיכם תשיבו ביד
בידכם אולי משגה הוא:
וכספא על חד תרין סבו
בידכון וית כספא דאית
דאיתתב בפום טועניכון
תתיבון בידיכון דילמא
שלו הות: ואת אחיכם
קחו וקומו שובו אל הא
האיש: וית אחוכון דברו
וקומו תובו לות גברא:
ואל שדי יתן לכם רחמ
רחמים לפני האיש וש
ושלח לכם את אחיכם
אחר ואת בנימין ואני
כאשר שכלתי שכלתי:
ואל שדי יתן לכון רחמין
קדם גברא ויפטר לכון
ית אחוכון אחרנא
וית בנימין ואנא כמא
דיתכלית תכלית: וי
ויקחו האנשים את ה
המנחה הזאת ומשנה
כסף לקחו בידם ואת
בנימן ויקמו וירדו מצ
מצרים ויעמדו לפני

ותקרא אל אישה ... ואת הכסף ד׳ וסימן׳ ואת הכסף המושב בפי אמתחתיכם ...
לולא ד׳ כת׳ וסימ׳ כי לולא התמהמהנו · לולא חרשתם בעגלתי לולא דברת ותבאת לקראתי לולא האמנתי לראות
...

מובאים ג̇ וסי׳ · אנחנו מובאים להתגלל עלינו · מובאים לשדות הארץ · מובאים סבאים ממדבר · ולקחת ו̇ וסי׳ גם את דודאי בני · ולקחת אתנו לעבדים · כסף ובגדים

יוסף: ונכיסו גבריא ית
תיקרובתא הדא ועל
חד תרין כספא נסיבו ו
בידהון ודברו ית בנימין
וקמו ונחתו למצרים ו
וקמו קדם יוסף: וירא יוסף
אתם את בנימין ויאמר
לאשר על ביתו הבא את
האנשים הביתה וטבח
טבח והכן כי אתי יאכלו
האנשים בצהרים: וחזא
יוסף עמהון ית בנימין
ואמר לדממניה על
ביתיה אעיל ית גבריא
לביתא וכוס ניכסתא ו
ואתקן ארי עמי יכ
אכלין גבריא בשירותא:
ויעש האיש כאשר א
אמר יוסף ויבא האיש
את האנשים ביתה יוסף:
ועבד גבריא כמא דאמר
יוסף ואעיל גברא ית ג
גבריא לבית יוסף: וייר
וייראו האנשים כי הו
הובאו בית יוסף ויאמרו
על דבר הכסף השב
באמתחתינו בתחלה א
אנחנו מובאים להתגלל
עלינו ולהתנפל עלינו
ולקחת אתנו לעבדים
ואת חמרינו: ודחילו ג
גבריא ארי איתעלו ל
לבית יוסף ואמרו על
עיסק כספא דאיתתב

בטעוננא בקדמיתא אנ
אנחנא מיתעלין לאיתר
לאיתרברבא עלנא ולא
ולאיסתקפא עלנא ולמקני
יתנא לעבדין ולמידבר
ית חמרנא: ויגשו אל ה
האיש אשר על בית יוסף
וידברו אליו פתח הבית:
וקריבו לות גברא דממנ
דממנא על בית יוסף ו
ומלילו עמיה בתרע ביתא:
ויאמרו בי אדני ירד ירד
ירדנו בתחלה לשבר אכל
ואמרו בבעו ריבוני מיח
מיחת נחתנא בקדמיתא
למיזבן עיבורא: ויהי כי
באנו אל המלון ונפתחה
את אמתחתינו והנה כ
כסף איש בפי אמתחתו
כספנו במשקלו ונשב
אתו בידנו: והוה כד את
אתינא לבית מבתא ופ
ופתחנא ית טעוננא כס
והא כסף גבר בפום טע
טעניה כספנא במתקליה
ואתיבנא יתיה בידנא:
וכסף אחר הורדנו בידנו
לשבר אכל לא ידענו מ
מי שם כספנו באמתחת
באמתחתינו: וכספא א
אוחרנא אחיתנא בית
למיזבן עיבורא לא ידע
ידענא מן שוי כספנא
בטעוננא: ויאמר שלום

לכם אל תיראו אלהיכם
ואלהי אביכם נתן לכם
מטמון באמתחתיכם כ
כספכם בא אלי ויוצא
אלהם את שמעון: ואמר
שלם לכון לא תדחלון
אלהכון ואלהא דאבוכון
יהב לכון סימן בטעוניכון
כספכון אתא לי ואפיק
לותהון ית שמעון: ויבא
האיש את האנשים בי
ביתה יוסף ויתן מים וי
וירחצו רגליהם ויתן מ
מספוא לחמריהם: ואע
ואעיל גברא ית גבריא
לבית יוסף ויהב מיא ו
ואסחו ריגליהון ויהב
כיסתא לחמריהון: ויכ
ויכינו את המנחה עד ב
בוא יוסף בצהרים כי ש
שמעו כי שם יאכלו לחם:
ואתקינו ית תיקרובתא
עד דעל יוסף בשירותא
ארי שמעו ארי תמן א
אכלין לחמא: ויבא יוסף
הביתה ויביאו לו את המ
המנחה אשר בידם הב
הביתה וישתחוו לו א
ארצה: ועל יוסף לביתא
ואעילו ליה ית תיקרובתא
די בידהון לביתא וסגידו
ליה על ארעא: וישאל
להם לשלום ויאמר ה
השלום אביכם הזקן:

ולקחת ריצן מידכם · מערים ל̇ [illegible] וסי׳ ויקחו כסף לקחו בידם · כי מתו כל האנשים המבקשים · והשיבך · ואתן ליוצאן את יעקב · כאשר בא
יעקב מצרים · ביתה ג̇ וסי׳ · ביתה יוסף · [illegible] · ויביאו ג̇ [illegible] ויביאו לו את המנחה [illegible]
ויביאו לנו כיד אלהינו הטובה

וישא עיניו ל׳ חס את׳ וסימ׳ והנה שלשה אנשים׳ והנה גמלים באים׳ וירא את בנימן אחיו׳ וירא והנה איש עומד׳ את האיש האחד

אשר אמרתם העודנו ח
חי ושאל להון לשלם ו
ואמר השלם אבוכון סב
דאמרתון העד כען קיים
ויאמרו שלום לעבדך
לאבינו עודנו חי ויקדו
וישתחוו ואמרו שלם ל
לעבדך לאבונא עד כען
קיים וכרעו וסגידו וית
וישא עיניו וירא את
בנימין אחיו בן אמו ו
ויאמר הזה אחיכם הק
הקטן אשר אמרתם א
אלי ויאמר אלהים יחנך
בני וזקף עינוהי ואמר
הדין אחוכון זעירא ד
דאמרתון לי ואמר מן
קדם יי יתרחם עלך ברי
וימהר יוסף כי נכמרו
רחמיו אל אחיו ויבק
ויבקש לבכות ויבא הח
החדרה ויבך שמה וא
ואוחי יוסף ארי איתג
איתגוללו רחמוהי על
אחוהי ובעא למבכי
ועל לאידרון בית מש
משכבא ובכא תמן ו
וירחץ פניו ויצא ויתא
ויתאפק ויאמר שימו
לחם ואסחי אפוהי ונ
ונפק ואתחסן ואמר
שוו לחמא וישימו ל
לו לבדו ולהם לבדם ו
ולמצרים האכלים אתו

לבדם כי לא יוכלון המצ
המצרים לאכל את הע
העברים לחם כי תועבה
הוא למצרים ושויו ליה
בלחודוהי ולהון בלחוד
בלחודיהון ולמצראי
דאכלין עמיה בלחוד
בלחודיהון ארי לא יכ
יכלין מצראי למיכל
עם עבראי לחמא א
ארי בעירא דמצראי ד
דחלין ליה עבראי אכלין
וישבו לפניו הבכר כבכרתו
והצעיר כצערתו ויתמה
ויתמהו האנשים איש
אל רעהו ואיסתחרו ק
קדמוהי רבא כרבויתיה
וזעירא כזעירותיה ותמ
ותמהו גבריא גבר לחב
לחבריה וישא משאת
מאת פניו אלהם ותרב
משאת בנימן ממשאת
כלם חמש ידות וישתו
וישכרו עמו ונטל חול
חולקין מקדמוהי לק
לקדמיהון וסגי חולקא
דבנימן מחולקי כולהון
חמשא חולקין ושתיו ו
ורויו עמיה ויצו את
אשר על ביתו לאמר
מלא את אמתחת האנ
האנשים אכל כאשר יו
יוכלון שאת ושים כסף
איש בפי אמתחתו ופ

ופקיד יוסף לדממנא
על ביתיה למימר מלי
ית טעוני גבריא עיבורא
כמא דיכלין למיטען ות
ושוי כסף גבר בפום טע
טעוניה ואת גביעי גביע
הכסף תשים בפי אמתחת
הקטן ואת כסף שברו
ויעש כדבר יוסף אשר
דבר וית כלידי כלידא
דכספא תשוי בפום ט
טעונא דזעירא וית כסף
זביניה ועבד כפיתגמא
דיוסף דמליל הבקר א
אור והאנשים שלחו ה
המה וחמריהם צפרא
נהר וגבריא איתפטרו
אינון וחמריהון הם יצ
יצאו את העיר לא הר
הרחיקו ויוסף אמר
לאשר על ביתו קום רד
רדף אחרי האנשים
והשגתם ואמרת אלהם
למה שלמתם רעה תחת
טובה אינון נפקו מן ק
קרתא לא ארחיקו ויוס
אמר לדממנא על
ביתיה קום רדף בתר גב
גבריא ותדביקינון ותי
ותימר להון למא אש
אשלמתון בישתא חל
חלף טבתא הלא זה א
אשר ישתה אדני בו ו
והוא נחש ינחש בו ה

וישתחו ג׳ חס ו׳ וסימ׳ ויאמרו עבדיך שלום לעבדך לאבינו׳ ויחזיקו דמלכים׳ הזה ד׳ דפן וסימ׳ הזה אחיכם הקטן׳ הזה יבוא אל ביתי׳ הזה האיש
כי רגז הארץ׳ הזה אלו זה אם עשיתם כאחד׳ משאת ו׳ פת וסימ׳ ותרב משאת בנימן׳ והמועד היה לאותו ישראל עם יואב׳ ותבא אחריו משאות המלך ויקרא
המלך לאחשורש האיש׳ ויתנו קול בירושלם והר
ומשאות בר תקחו ממני

הרעתם אשר עשיתם׃
הלא דין דשתי ריבוני
ביה והוא בדקא מבדיק
ביה אבאשתון דעבדתון׃
וישגם וידבר
אלהם את הדברים הא
האלה׃ וארביקינון ומ
ומליל עימהון ית פית
פיתגמיא האילין׃ ויא
ויאמרו אליו למה ידבר
אדני כדברים האלה ח
חלילה לעבדיך מעשות
כדבר הזה׃ ואמרו ליה
למא ימליל ריבוני כפ
כפיתגמיא האלין חס
לעבדך מלמעבד כפית
כפיתגמא הדין׃ הן כס
כסף אשר מצאנו בפי
אמתחתינו השיבנו א
אליך מארץ כנען ואיך
נגנב מבית אדניך כסף
או זהב׃ הא כספא דא
דאשכחנא בפום טעונ
טעוננא אתיבנהי לך
מארעא דכנען ואיכדין
ניגנוב מבית ריבונך מנ
דכסף או מנן דדהב׃
אשר ימצא אתו מע
מעבדיך ומת וגם אנחנו
נהיה לאדני לעבדים׃
דישתכח עימיה מעבדך
יתקטיל ואף אנחנא
נהי לריבוני לעבדין׃ ו
ויאמר גם עתה כדבריכ

כדבריכם כן הוא אשר
ימצא אתו יהיה לי עבד
ואתם תהיו נקיים׃ ואמ
אף כען כפיתגמיכון כן
הוא דישתכח עימיה
יהי לי עבדא ואתון
תהון זכאין׃ וימהרו וי
ויורדו איש את אמתח
אמתחתו ארצה ויפתחו
איש אמתחתו׃ ואוחיו
ואחיתו גבר ית טעניה
לארעא ופתחו גבר טע
טעוניה׃ ויחפש בגדול
החל ובקטן כלה וימצא
הגביע באמתחת בנימן׃
ובלש ברבא שרי ובזעיר
שיצי ואישתכח כלידא
בטעונא דבנימן׃ ויקרעו
שמלתם ויעמס איש
על חמרו וישבו העירה׃
ובזעו לבושיהון ורמו ג
גבר על חמריה ותבו ל
לקרתא׃ ויבא יהודה
ואחיו ביתה יוסף והוא
עודנו שם ויפלו לפניו
ארצה׃ ועל יהודה ואח
ואחוהי בית ריוסף ו
והוא עד כען תמן ונפלו
קדמוהי על ארעא׃ ויא
ויאמר להם יוסף מה ה
המעשה הזה אשר ע
עשיתם הלוא ידעתם
כי נחש ינחש איש א
אשר כמני׃ ואמר להון

יוסף מה עובדא הדין ד
דעבדתון הלא ידעתון
ארי בדקא מבדק גברא
דכותי׃ ויאמר יהודה מה
נאמר לאדני מה נדבר
ומה נצטדק האלהים
מצא את עון עבדיך ה
הננו עבדים לאדני גם
אנחנו גם אשר נמצא
הגביע בידו׃ ואמר יהוד
מה נימר לריבוני מה נ
נמליל ומה נזכי מן קד
קדם יי אישתכח חובא
כעבדך הא אנחנא ע
עבדין לריבוני אף אנחנ
אף דאישתכח כלידא ב
בידיה׃ ויאמר חלילה לי
מעשות זאת האיש
אשר נמצא הגביע בידו
הוא יהיה לי עבד ואתם
עלו לשלום אל אביכם׃
ואמר חס לי מלמעבד
דא גברא דאשתכח כל
כלידא בידיה הוא יהי
לי עבדא ואתון סקו ל
לשלם לות אבוכון׃

פ

ויגש אליו יהודה ויאמר
בי אדני ידבר נא עבדך
דבר באזני אדני ואל
יחר אפך בעבדך כי כמ
כמוך כפרעה׃ וקריב
לותיה יהודה ואמר
בבעו ריבוני ימליל כען

עבדך פיתגמא קדם ריבוני
ואל יתקף רוגזך בעבדך
ארי כפרעה כן את׃ אדני
שאל את עבדיו לאמר
היש לכם אב או אח׃ ר
ריבוני שאיל ית עבדוהי
למימר האית לכון אבא
או אחא׃ ונאמר אל א
אדני יש לנו אב זקן וילד
זקנים קטן ואחיו מת
ויותר הוא לבדו לאמו
ואביו אהבו׃ ואמרנא
לריבוני אית לנא אבא
סבא ובר סיבתין זעירא
ואחוהי מית ואישתאר
הוא בלחודוהי לאימי
ואבוהי רחים ליה׃ ותאמ
ותאמר אל עבדיך הור
הורדהו אלי ואשימה
עיני עליו׃ ואמרת לעב
לעבדך אחתוהי לותי׃
ואשוי עיני עלוהי׃ ונ
ונאמר אל אדני לא יו
יוכל הנער לעזב את א
אביו ועזב את אביו ומ
ומת׃ ואמרנא לריבונ
לא יכול עולימא למ
למשבק ית אבוהי ואם
ישבוק ית אבוהי וימות׃
ותאמר אל עבדיך אם
לא ירד אחיכם הקטן
אתכם לא תספון לראות
פני׃ ואמרת לעבדך אם
לא ייחות אחוכון זעירא

עמכון לא תוספון למ
למחזי אפי׃ ויהי כי עלינו
אל עבדך אבי ונגד לו
את דברי אדני׃ והוה כד
סליקנא לות עבדך אבא
וחוינא ליה ית פיתגמי
ריבוני׃ ויאמר אבינו שב
שבו שברו לנו מעט אכ
אכל׃ ואמר אבונא תובו
זבונו לנא זעיר עיבורא׃
ונאמר לא נוכל לרדת
אם יש אחינו הקטן את
אתנו וירדנו כי לא נוכל
לראות פני האיש ואח
ואחינו הקטן איננו את
אתנו׃ ואמרנא לא ניכול
למיחת אם אית אחונא
זעירא עימנא וניחות א
ארי לא ניכול למחזי א
אפי גברא ואחונא זע
זעירא ליתוהי עימנא׃
ויאמר עבדך אבי אלינו
אתם ידעתם כי שנים יל
ילדה לי אשתי׃ ואמר
עבדך אבא לנא אתון
ידעתון ארי תרין ילידת
לי איתתי׃ ויצא האחד
מאתי ואמר אך טרף
טרף ולא ראיתיו עד
הנה׃ ונפק חד מלותי וי
ואמרית ברם מיקטל
קטיל ולא חזיתיה עד
כען׃ ולקחתם גם את זה
מעם פני וקרהו אסון

והורדתם את שיבתי ב
ברעה שאלה׃ ותחתון
את ית דיון מן קדמי ויע
ויערעיניה מותא ותח
ותחתון ית שיבתי בכי
בכישתא לשאול׃ ועתה
כבאי אל עבדך אבי׃
והנער איננו אתנו ונפ
ונפשו קשורה בנפשו׃
וכען כמיתא לות עבדך
אבא ועולימא ליתוהי
עימנא ונפשיה חביבא
ליה כנפשיה׃ והיה כר
כראותו כי אין הנער
ומת והורידו עבדיך
את שיבת עבדך אבינו
ביגון שאלה׃ ויהי כד
יחזי ארי לית עולימא
וימות ויחתון עבדך ית
שיבת עבדך אבונא כד
בדוונא לשאול׃ כי עב
עבדך ערב את הנער
מעם אבי לאמר אם
לא אביאנו אליך וחט
וחטאתי לאבי כל הימ
הימים׃ ארי עבדך מער
בעולימא מן אבא למי
למימר אם לא איתיניה
לך ואיהי חטי לאבא
כל יומיא׃ ועתה ישב
נא עבדך תחת הנער
עבד לאדני והנער יעל
עם אחיו׃ וכען יתיב
כען עבדך תחות עולימ

עבדא לריבוני ועולימא
יסק עם אחוהי׃ כי איך
אעלה אל אבי והנער א
איננו אתי פן אראה בר
ברע אשר ימצא את
אבי׃ ארי איכדין איסק
לות אבא ועולימא לי׃
ליתוהי עמי דילמא אחזי
בבישתא דתשכח ית אז
אבא׃ ולא יכל יוסף לה
להתאפק לכל הנצבים
עליו ויקרא הוציאו כל
איש מעליו ולא עמד
איש אתו בהתודע יוסף
אל אחיו׃ ולא יכיל יוס
לאיתחסנא לכל דקימין
עלוהי וקרא אפיקו כל
אינש מעלוהי ולא קם
אינש עמיה כד אתי
איתידע יוסף לאחוהי׃
ויתן את קלו בבכי ויש
וישמעו מצרים וישמע
בית פרעה׃ ויהב ית
קליה בבכיתא ושמעו
מצראי ושמע אינש ב
בית פרעה׃ ויאמר יוסף
אל אחיו אני יוסף הע
העוד אבי חי ולא יכלו
אחיו לענות אתו כי נ
נבהלו מפניו׃ ואמר יוס
לאחוהי אנא יוסף העד
כען אבא קיים ולא יכי
יכילו אחוהי לאתבא
יתיה פתגם ארי איתב

איתבהילו מן קדמוהי׃
ויאמר יוסף אל אחיו ג
גשו נא אלי ויגשו ויא
ויאמר אני יוסף אחיכם
אשר מכרתם אתי מצ
מצרימה׃ ואמר יוסף
לאחוהי קריבו כען לותי
וקריבו ואמר אנא יוסף
אחוכון דזבינתון יתי ל
למצרים׃ ועתה אל תע
תעצבו ואל יחר בעיניכם
כי מכרתם אתי הנה כי ז
למחיה שלחני אלהים
לפניכם׃ וכען לא תתנ
תתנססון ולא יתקף כ
בעיניכון ארי זבינתון יתי
הלכא ארי לקיימא ש
שלחני יי׳ קדמיכון׃ כי ז
זה שנתים הרעב בקרב
הארץ ועוד חמש שנים
אשר אין חריש וקציר׃
ארי דנן תרתין שנין כפנ
בגו ארעא ועוד חמש
שנין דלית זרועא וחצ
וחצדא׃ וישלחני אלהים
לפניכם לשום לכם ש
שארית בארץ ולהחיות
לכם לפליטה גדלה׃ וש
ושלחני יי׳ קדמיכון לש
לשואה לכון שארא ב
בארעא ולקיימא לכון
לשיזבא רבא׃ ועתה לא
אתם שלחתם אתי הנה
כי האלהים וישמני ל

לאב לפרעה ולאדון לכל
ביתו ומשל בכל ארץ מ
מצרים׃ וכען לא אתון
שלחתון יתי הלכא א
אילהין מן קדם יי׳ ושו
ושויני לאבא לפרעה
ולרבון לכל אינש ביתיה
ושליט בכל ארעא דמצ
מהרו ועלו אל אבי וא
ואמרתם אליו כה אמר
בנך יוסף שמני אלהים
לאדון לכל מצרים רדה
אלי אל תעמד׃ אוחו
וסקו לות אבא ותימרון
ליה כדנן אמר ברך יוס
שויני יי׳ לרבון לכל מ
מצראי חות לותי לא ת
תתעכב׃ וישבת בארץ ג
גשן והיית קרוב אלי א
אתה ובניך ובני בניך וצ
וצאנך ובקרך וכל אשר
לך׃ ותיתב בארעא דג
דגושן ותהי קריב לי את
ובנך ובני בנך ועאנך ות
ותורך וכל דלך׃ וכלכלתי
אתך שם כי עוד חמש
שנים רעב פן תורש א
אתה וביתך וכל אשר
לך׃ ואיזון יתך תמן א
ארי עוד חמש שנין כ
כפנא דילמא תתמסכן
את ואינש ביתך וכל ד
דלך׃ והנה עיניכם ראות
ועיני אחי בנימין כי פי

המדבר אליכם׃ והא עי
עיניכון חזאן ועיני אחי
בנימן ארי כלישנכון
אנא ממליל עמכון׃ וה
והגדתם לאבי את כל
כבודי במצרים ואת כל
אשר ראיתם ומהרתם
והורדתם את אבי הנה׃
ותחוון לאבא ית כל יק
יקרי במצרים וית כל ד
דחזיתון ותוחון ותחתון
ית אבא הלכא׃ ויפל על
צוארי בנימן אחיו ויבך
ובנימן בכה על צואריו׃
ונפל על צוארא דבנימ
אחוהי ובכא ובנימן בכ
בכא על צואריה׃ וינשק
לכל אחיו ויבך עלהם
ואחרי כן דברו אחיו את
אתו׃ ונשיק לכל אחוהי
ובכא עליהון ובתר כן מ
מלילו אחוהי עמיה׃
והקל נשמע בית פרעה
לאמר באו אחי יוסף וי
וייטב בעיני פרעה ובעיני
עבדיו׃ וקלא אשתמע
בית פרעה למימר אתו א
אחי יוסף ושפר בעיני
פרעה ובעיני עבדוהי׃
ויאמר פרעה אל יוסף
אמר אל אחיך זאת ע
עשו טענו את בעירכם
ולכו באו ארצה כנען׃
ואמר פרעה ליוסף אמר

לאחך דא עיבידו טעונו
ית בעירכון ואיזילו או
אובילו לארעא דכנען׃
וקחו את אביכם ואת ב
בתיכם ובאו אלי ואתנה
לכם את טוב ארץ מצר
מצרים ואכלו את חלב
הארץ׃ ודברו ית אבוכו
אבוכון וית אינש בתיכו
ואתו לותי ואיתן לכון
ית טוב ארעא דמצרים
ותיכלון ית טובא דארעא׃
ואתה צויתה זאת עשו
קחו לכם מארץ מצרים
עגלות לטפכם ולנשיכם
ונשאתם את אביכם וב
ובאתם׃ ואת מפקד דא
עיבידו סיבו לכון מארעא
דמצרים עגלן לטפלכון ו
ולנשיכון ותיטלון ית
אבוכון ותיתון׃ ועינכם
אל תחס על כליכם כי
טוב כל ארץ מצרים
לכם הוא׃ ועינכון לא
תחוס על מניכון ארי
טוב כל ארעא דמצרים
דילכון הוא׃ ויעשו כן
בני ישראל ויתן להם
יוסף עגלות על פי פרעה
ויתן להם צדה לדרך׃
ועבדו כן בני ישראל
ויהב להון יוסף עגלן
על פומא דפרעה ויהב
להון זודין לאורחא׃ ל

לכל נתן לאיש חליפת
שמלת ולבנימן נתן של
שלש מאות כסף וחמש
חליפת שמלת׃ לכולהון
יהב לגבר איצטלון דל
דלבושא ולבנימן יהב
תלת מאה סלעין דכס
וחמש איצטלון דלב
דלבושא׃ ולאביו שלח
כזאת עשרה חמרים נ
נשאים מטוב מצרים
ועשר אתנת נשאת בר
ולחם ומזון לאביו לדרך׃
ולאבוהי שלח כדין ע
עשרא חמרין טעינין מ
מטובא דמצרים ועשר
אתנן טעינן עבור ולחם
וזודין לאבוהי לאורחא׃
וישלח את אחיו וילכו
ויאמר אלהם אל תרגזו
בדרך׃ ושלח ית אחוהי
ואזלו ואמר להון לא
תיתנצון באורחא׃ ויעלו
ממצרים ויבאו ארץ כנ
כנען אל יעקב אביהם׃
וסליקו ממצרים ואתו
לארעא דכנען לות יעקב
אבוהון׃ ויגדו לו לאמר
עוד יוסף חי וכי הוא
משל בכל ארץ מצרים
ויפג לבו כי לא האמין
להם׃ וחויאו ליה למימ
עוד כען יוסף קיים וארי
הוא שליט בכל ארעא

את כל דברי ג̇ וסימו׳ את כל דברי יוסף שמואל ...

דמצרים והוא מיליא
פגו על ליביה ארי לא
הימין להון וידברו אליו
את כל דברי יוסף אשר
דבר אליהם וירא את הע
העגלות אשר שלח יוסף
לשאת אתו ותחי רוח יע
יעקב אביהם ומלילו ע
עימיה ית כל פיתגמי
יוסף דמליל עימהון ו
וחזא ית עגלתא דישלח
יוסף למיטל יתיה ושר
ושרת רוח קודשא על
יעקב אבוהון ויאמר
ישראל רב עוד יוסף ב
בני חי אלכה ואראנו
בטרם אמות ואמר יש
ישראל סגי לי חדוא עד
כען יוסף ברי קיים אי
איזיל ואיחזיניה עד לא
אימות ויסע ישראל
וכל אשר לו ויבא באה
בארה שבע ויזבח זבחים
לאלהי אביו יצחק ונ
ונטל ישראל וכל דליה
ואתא לבאר שבע ודבח
דיבחין לאלהא דאבוהי
יצחק ויאמר אלהים ל
לישראל במראת הלי
הלילה ויאמר יעקב יע
יעקב ויאמר הנני ואמ
יי לישר בחיזוא דליליא
ואמר יעקב יעקב ואמ
הא אנא ויאמר אנכי

האל אלהי אביך אל ת
תירא מרדה מצרימה כי
לגוי גדול אשימך שם
ואמר אנא אל אלהא דא
דאבוך לא תידחל מלמי
מלמיחת למצרים ארי
לעם סגי אשוינך תמן
אנכי ארד עמך מצרימה
ואנכי אעלך גם עלה ויו
ויוסף ישית ידו על עי
עינך אנא איחות עימך
למצרים ואנא אסיקינך
את אסקא ויוסף ישוי
ידוהי על עינך ויקם יע
יעקב מבאר שבע וישאו
בני ישראל את יעקב א
אביהם ואת טפם ואת
נשיהם בעגלות אשר
שלח פרעה לשאת אתו
וקם יעק מבאר שבע
ונטלו בני ישראל ית יעק
אבוהון וית טפלהון וי
וית נשיהון בעגלתא די
שלח פרע למיטל יתיה
ויקחו את מקניהם ואת
רכושם אשר רכשו בא
בארץ כנען ויבאו מצ
מצרימה יעקב וכל זר
זרעו אתו ודברו ית גית
גיתיהון וית קניניהון ד
דיקנו בארעא דכנען
ואתו למצרים יעקב וכל
בנוהי עימיה בניו ובני
בניו אתו בנתיו ובנת בניו

וכל זרעו הביא אתו מצ
מצרימה בנוהי ובני בנ
בנוהי עימיה בנתיה וב
ובנת בנוהי וכל בנוהי א
איתי עימיה למצרים
ואלה שמות
בני ישראל הבאים מצ
מצרימה יעקב ובניו
בכר יעקב ראובן ואילן
שמהת בני ישראל דע
דעלו למצרים יעקב ו
ובנוהי בוכריה דיעקב ראו
ובני ראובן חנוך ופלוא
וחצרון וכרמי ובני ראובן
ובני שמעון ימואל וימ
וימין ואהד וצחר ושא
ושאול בן הכנענית אלה
ובני שמ ימו וימ ואהד
ויכי וצ ושא בר כנענתא
ובני לוי גרשון קהת
ומררי ובני לוי ובני יה
יהודה ער ואונן ושלה
ופרץ וזרח וימת ער וא
ואונן בארץ כנען ויהיו
בני פרץ חצרון וחמול
ובני יה ער ואו ושל ופר
וזר ומית ער ואונן באר
דכנען והוו בני פרץ חצ
וחמ ובני יששכר תולע
ופוה ויוב ושמרן ובני
ובני זבולן סרד ואלון
ויחלאל ובני זב אלה בנ
לאה אשר ילדה ליעקב
בפדן ארם ואת דינה ב

עד בעוד ... וסימו׳ עד כל ימי הארץ עד מי לך פה עד יוסף חי טוב לי ...

כתיו כל נפש בניו ובנותיו
שלשים ושלש: אילין:
בני לאה דילידת ליעק
בפדן ארם וית דינה ברת
ברתיה כל נפש בנוהי
ובנתיה תלתין ותלת: ובני
גד צפיון וחגי שוני וא
ואצבון ערי וארודי וא
ואראלי: ובני גד: ובני
אשר ימנה וישוה וישוי
ובריעה ושרח אחתם:
ובני בריעה חבר ומלכי
ומלכיאל: ובני אשר ימ
ויש וישוי ובריע ושרח
אחתהון ובני בריעה חבר ומלכ
אלה בני זלפה אשר
נתן לבן ללאה בתו ות
ותלד את אלה ליעקב
שש עשרה נפש: אלין
בני זלפה דיהב לבן ללאה
ברתיה וילידת ית אילין
ליעקב שית עשרי נפש:
בני רחל אשת יעקב יוס
יוסף ובנימן: בני רחל
איתת יעקב יוס ובנימן:
ויולד ליוסף בארץ מצ
מצרים אשר ילדה לו
אסנת בת פוטיפרע כהן
און את מנשה ואת אפ
אפרים: ואיתילידו ליוס
בארעא דמצר דילידת
ליה אסנת בת פוטיפר
רבא דאון ית מנשה וית
אפרים: ובני בנימן בלע

ובכר ואשבל גרא ונעמן
אחי וראש מפים וחפים
וארד: ובני בנימין: אלה
בני רחל אשר ילד ליע
ליעקב כל נפש ארבעה
עשר: אילין בני רחל די
דאיתילידו ליעקב כל
נפשתא ארבעה עשר:
ובני דן חשים: ובני דן ובני
נפתלי יחצאל וגוני ויצ
ויצר ושלם: ובני נפתלי:
אלה בני בלהה אשר נ
נתן לבן לרחל בתו ותלד
את אלה ליעקב כל נפ
נפש שבעה: אלין בני ב
בלהה דיהב לבן לרחל ברתי
וילידת ית אילין ליעקב
כל נפשתא שבעא: כל
הנפש הבאה ליעקב מצ
מצרימה יצאי ירכו מ
מלבד נשי בני יעקב כל
נפש ששים ושש: כל נ
נפשתא דעלא עם יעקב
למצר נפקי ירכיה בר
מנשי בני יעק כל נפשת
שיתין ושית: ובני יוסף
אשר ילד לו במצרים
נפש שנים כל הנפש לב
לבית יעקב הבאה מצ
מצרימה שבעים: ובני
יוסף דאיתילידו ליה
במצר נפשתא תרתין:
כל נפשתא לבית יעקב
דעלא למצר שבעין:

ואת יהודה
שלח לפניו אל יוסף לה
להורת לפניו גשנה ויבא
ויבאו ארצה גשן: וית
יהודה שלח קדמוהי
לות יוסף לפנאה קדמ
קדמוהי לגשן ואתו ל
לארעא דגשן: ויאסר
יוסף מרכבתו ויעל לק
לקראת ישראל אביו
גשנה וירא אליו ויפל
על צואריו ויבך על צו
צואריו עוד: וטקיס יוס
דתיכוהי ונפק לקדמות
ישראל אבוהי לגשן וא
ואיתחזי ליה ונפל על
צורית ובכא על צוריה
עוד: ויאמר ישראל אל
יוסף אמותה הפעם א
אחרי ראותי את פניך כי
עודך חי: ואמר ישראל
ליוסף אילו אנא מית
זימנא הדא מנחם אנא
בתר דחזיתינון לאפך
ארי עד כען את קיים:
ויאמר יוסף אל אחיו
ואל בית אביו אעלה
ואגידה לפרעה ואמרה
אליו אחי ובית אבי א
אשר בארץ כנען באו:
אלוי: ואמר יוסף לאחוהי
ולבית אבוהי איסק וא
ואיחוי לפרעה ואימר
ליה אחי ובית אבא די

והאנשים ה׳ וראשי פסו׳ · והאנשים רעי צאן · והאנשים אשר עלו עמו אמרו · וחד אשר שלח משה לתור · והאנשים אחריהם · וחד סתים לנו מאד · וחד ומשו

בארעא דכנען אתו לותי׃
והאנשים רעי צאן כי א
אנשי מקנה היו וצאנם
ובקרם וכל אשר להם ה
הביאו׃ וגבריא רעי ענא
ארי גברי מרי גיתי הוו׃
ועאניהון ותוריהון וכל
דילהון איתיו׃ והיה כי
יקרא לכם פרעה ואמר
מה מעשיכם׃ ויהי ארי
יקרי לכון פרעה ויימר
מא עובדיכון׃ ואמרתם
אנשי מקנה היו עבדיך
מנעורינו ועד עתה גם
אנחנו גם אבותינו בעבור
תשבו בארץ גשן כי תו
תועבת מצרים כל רעה
צאן׃ ותימרון גברי מרי
גיתי הוו עבדך מזעירנא
ועד כען אף אנחנא אף
אבהתנא בדיל דתיתבון
בארעא דגשן ארי מרי
מרחקין מצראי כל רעי
ענא׃ ויבא יוסף ויגד ל
לפרעה ויאמר אבי ואחי
וצאנם ובקרם וכל אשר
להם באו מארץ כנען׃
והנם בארץ גשן׃ ואתא
יוסף וחוי לפרעה ואמר
אבא ואחי ועאנהון ותורי
ותוריהון וכל דילהון א
אתו מארעא דכנען׃
והא אינון בארעא דגשן׃
ומקצה אחיו לקח חמ

חמשה אנשים ויצגם
לפני פרעה׃ ומקצת מן א
אחוהי דבר חמשה גברין
ואקימינון קדם פרעה׃
ויאמר פרעה אל אחיו
מה מעשיכם ויאמרו
אל פרעה רעה צאן עב
עבדיך גם אנחנו גם א
אבותינו׃ ואמר פרעה
לאחוהי מה עובדיכון
ואמרו לפרעה רעי ענ
עבדך אף אנחנא אף
אבהתנא׃ ויאמרו אל
פרעה לגור בארץ באנו
כי אין מרעה לצאן א
אשר לעבדיך כי כבד
הרעב בארץ כנען ועתה
ישבו נא עבדיך בארץ
גשן׃ ואמרו לפרעה ל
לאיתותבא בארעא א
אתינא ארי לית רעיא
לענא די לעבדך ארי
תקיף כפנא בארעא ד
דכנען וכען יתבון כען
עבדך בארעא דגשן׃
ויאמר פרעה אל יוסף
לאמר אביך ואחיך באו
אליך׃ ואמר פרעה ליוס
למימר אבוך ואחך א
אתו לותך׃ ארץ מצרים
לפניך היא במיטב הא
הארץ הושב את אביך
ואת אחיך ישבו בארץ
גשן ואם ידעת ויש בם

אנשי חיל ושמתם שרי
מקנה על אשר לי׃ ארע
דמצרים קדמך היא בד
בדשפיר בארעא אותב
ית אבוך וית אחך יתבון
בארעא דגשן ואם ידע
ידעת ואית בהון גברין
דחילא ותמנינון רבני ג
גיתי על דילי׃ ויבא יוסף
את יעקב אביו ויעמדהו
לפני פרעה ויברך יעקב
את פרעה׃ ואיתי יוסף
ית יעקב אבוהי ואקי
ואקימיה קדם פרעה ובריך
יעקב ית פרעה׃ ויאמר פר
פרעה אל יעקב כמה
ימי שני חייך׃ ואמר פר
ליעקב כמה יומי שני ח
חייך׃ ויאמר יעקב אל
פרעה ימי שני מגורי
שלשים ומאת שנה מע
מעט ורעים היו ימי שני
חיי ולא השיגו את ימי
שני חיי אבתי בימי מג
מגוריהם׃ ואמר יעקב
לפרעה יומי שני תותבותי
מאה ותלתין שנין זעירין
ובישין הוו יומי שני חיי
ולא אדביקו ית יומי שני
חיי אבהתי ביומי תותב
תותבותהון׃ ובריך יעקב
את פרעה ויצא מלפני
פרעה׃ ובריך יעקב ית
פרעה ונפק מן קדם פרעה׃

ומהרו והורדתם · וחד עשים באמנה · וחד אשר לא מתו הם בבחורים · מנעורינו ג׳ מל׳ וסימ׳ · ואמרתם אנשי מקנה · והבשת אכלה · נשכבה בבשתנו ותכסינו
אבותינו ה׳ מל׳ וסימ׳ · ויאמר פרעה אל אחיו · ויענו · עזר ומגן · והבשת אכלה · נשכבה בבשתנו · ירא · אבי אבותינו · והנה לא נפלו אבותינו · על אשר לא שמעו
אבותינו · וכל יהושע · ושפטים ותהלות · בראש · בך בטחו אבותינו · ימי שני ל׳ וסי׳ · אברהם · ישמעאל · יעקב · וחברו · ודוד צבי ברזלי

ויושב ל׳ ג׳ מל׳ וב׳ חס׳ ... ויושב יוסף את אביו ויעקב שב את בנו ישראל ... ויושב בערי עמרין ...

וַיּוֹשֵׁב יוֹסֵף אֶת אָבִיו וְ
וְאֶת אֶחָיו וַיִּתֵּן לָהֶם אֲחֻ
אֲחֻזָּה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּמֵ
בְּמֵיטַב הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ רַ
רַעְמְסֵס כַּאֲשֶׁר צִוָּה פַרְ
פַּרְעֹה׃ ואותיב יוסף ית
אבוהי וית אחוהי ויהב
להון אחסנא בארעא
דמיצר׳ בשפיר בארעא
בארעא דרעמסס כמא
דפקיד פרעה׃ וַיְכַלְכֵּל יוֹס
יוֹסֵף אֶת אָבִיו וְאֶת אֶחָיו
וְאֵת כָּל בֵּית אָבִיו לֶחֶם
לְפִי הַטָּף׃ וזן יוסף ית א
אבוהי וית אחוהי וית
כל בית אבוהי לחמא
לפום טפלא׃ וְלֶחֶם אֵין
בְּכָל הָאָרֶץ כִּי כָבֵד הָרָעָב
מְאֹד וַתֵּלַהּ אֶרֶץ מִצְרַיִם
וְאֶרֶץ כְּנַעַן מִפְּנֵי הָרָעָב׃
ולחמא לית בכל ארעא
ארי תקיף כפנא לחדא
ואשתלהי עמא דאר
דמצרי׳ ועמא דארעא
דכנען מן קדם כפנא׃ וילק
וַיְלַקֵּט יוֹסֵף אֶת כָּל הַ
הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְאֶרֶץ
מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ כְּנַעַן בַּ
בַּשֶּׁבֶר אֲשֶׁר הֵם שֹׁבְרִים
וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת הַכֶּסֶף
בֵּיתָה פַרְעֹה׃ ולקיט יוס
ית כל כספא
דאשתכח בארעא דמצ׳
ובארעא דכנען בעיבורא

דאינון זבנין ואיתי יוס
ית כספא לבית פרעה׃
וַיִּתֹּם הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מִצְ
מִצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ כְּנַעַן וַ
וַיָּבֹאוּ כָל מִצְרַיִם אֶל יוֹ
יוֹסֵף לֵאמֹר הָבָה לָּנוּ
לֶחֶם וְלָמָּה נָמוּת נֶגְדֶּךָ
כִּי אָפֵס כָּסֶף׃ ושלים כ
כספא מארעא דמצרים
ומארעא דכנען ואתו כל
מצראי לות יוסף למימ׳
הב לנא לחמא למה נמ
נמות לקבלך ארי של
שלים כספא׃ וַיֹּאמֶר יוֹ
יוֹסֵף הָבוּ מִקְנֵיכֶם וְאֶת
וְאֶתְּנָה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אִ
אִם אָפֵס כָּסֶף׃ ואמר יוס
הבו גיתיכון ואיתן לכו
בגיתיכון אם שלים כספ׳
וַיָּבִיאוּ אֶת מִקְנֵיהֶם אֶל
יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף לֶ
לֶחֶם בַּסּוּסִים וּבְמִקְנֵה
הַצֹּאן וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר
וּבַחֲמֹרִים וַיְנַהֲלֵם בַּלֶּחֶם
בְּכָל מִקְנֵהֶם בַּשָּׁנָה הַ
הַהִוא׃ ואיתיו ית גיתי
גיתיהון לות יוסף ויהב
להון יוסף לחמא בסו
בסוסותא ובגיתי ענא
ובגיתי תורי ובחמריא
וזנינון בלחמא בכל גי
גיתיהון בשתא ההיא׃
וַתִּתֹּם הַשָּׁנָה הַהִוא וַיָּבֹאוּ
אֵלָיו בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית וַיֹּא

וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא נְכַחֵד מֵא
מֵאֲדֹנִי כִּי אִם תַּם הַכֶּסֶף
וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֶל אֲ
אֲדֹנִי לֹא נִשְׁאַר לִפְנֵי אֲ
אֲדֹנִי בִּלְתִּי אִם גְּוִיָּתֵנוּ
וְאַדְמָתֵנוּ׃ ושלימת שתא
ההיא ואתו לותיה בש
בשתא תניתא ואמרו
ליה לא נכסי מריבוננא
אלהין שלים כספא
וגיתי בעירא לות ריבונ׳
לא אשתאר קדם ריבונ׳
אלהין גויתנא וארענא׃
לָמָּה נָמוּת לְעֵינֶיךָ גַּם
אֲנַחְנוּ גַּם אַדְמָתֵנוּ קְנֵה
אֹתָנוּ וְאֶת אַדְמָתֵנוּ בַּלָּחֶם
וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְאַדְמָתֵנוּ
עֲבָדִים לְפַרְעֹה וְתֶן זֶרַע
וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת וְהָאֲ
וְהָאֲדָמָה לֹא תֵשָׁם׃ למה
נמות לעינך אף אנח
אף ארענא קני יתנא
וית ארענא בלחמא ונ
ונהי אנחנא וארענא
עבדין לפרעה ויהב בר זרע
וניחי ולא נמות וארע
לא תבור׃ וַיִּקֶן יוֹסֵף אֶת
כָּל אַדְמַת מִצְרַיִם לְפַרְ
כִּי מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ שָׂ
שָׂדֵהוּ כִּי חָזַק עֲלֵהֶם
הָרָעָב וַתְּהִי הָאָרֶץ לְפַ
לְפַרְעֹה׃ וקנא יוסף ית
כל ארעא דמצ׳ לפרעה
ארי זבינו מצראי גבר

ואת אחיו ... ויושב יוסף את אביו ... ויכלכל יוסף ... ואת כל בית ... ויכלכל ...
יוסף את שם הבכור מנשה ... ויקן ... את ההר ...

חקליה ארי תקיף עלי
עליהון כפנא והות אר
ארעא לפרעה׃ ואת ה
העם העביר אתו לערים
מקצה גבול מצרים ועד
קצהו׃ וית עמא אעבר
יתיה מקרי לקרי מסוף
תחום מצר ועד סופיה׃
רק אדמת הכהנים לא
קנה כי חק לכהנים מא
מאת פרעה ואכלו את
חקם אשר נתן להם פ
פרעה על כן לא מכרו
את אדמתם׃ לחוד ארע
כומריא לא קנא ארי
חולקא לכומריא מן
קדם פרעה ואכלי ית חול
חולקהון דיהב להון פ
פרעה על כן לא זבינו ית
ארעהון׃ ויאמר יוסף
אל העם הן קניתי אתכ
אתכם היום ואת אדמ
אדמתכם לפרעה הא
לכם זרע וזרעתם את
האדמה׃ ואמר יוסף
לעמא הא קניתי יתכון
יומא דין וית ארעכון׃
לפרעה הא לכון בר זרעא
ותזרעון ית ארעא׃ והיה
בתבואת ונתתם חמישית
לפרעה וארבע הידת
יהיה לכם לזרע השדה ול
ולאכלכם ולאשר בבת
בבתיכם ולאכל לטפכם׃

מ׳ מפטיר ביחזקאל ואתה בן אדם קח לך עץ

ויהי באעולי עללתא
ותיתנון חד מן חמשא
לפרעה וארבע חולקין
יהון לכון לבר זרעא ח
חקלא ולמיכלכון ולא
ולאינש בבתיכון ולמיכל
לטפלכון׃ ויאמרו החי
החייתנו נמצא חן בעי
בעיני אדני והיינו עבד
עבדים לפרעה׃ ואמרו
קיימתנא נשכח רחמין
בעיני ריבוני ונהי עבדין
לפרעה׃ וישם אתה ו
יוסף לחק עד היום הז
הזה על אדמת מצרים
לפרעה לחמש רק אדמ
אדמת הכהנים לבדם ל
לא היתה לפרעה׃ ושוי
יתה יוסף לגזירת עד
יומא הדין על ארעא
דמצרים לפרעה יהון יהבין ח
חד מן חמשא לפרעה
לחוד ארעא כומריא
בלחודיהון לא הות לפ
לפרעה׃ וישב ישראל בא
בארץ מצרים בארץ גשן
ויאחזו בה ויפרו וירבו
מאד׃ ויתיב ישראל בארע
דמצרים בארע גשן ו
ואחסינו בה ונפישו ו
וסגיו לחדא׃ ויחי יעקב
בארץ מצרים שבע ש
עשרה שנה ויהי ימי
יעקב שני חייו שבע ש

שנים וארבעים ומאת
שנה׃ וחיא יעקב בארע
דמצרים שבע עשרי שנין
והוו יומי יעקב שני חיי
חיוהי מאה וארבעין
ושבע שנין׃ ויקרבו ימי
ישראל למות ויקרא לב
לבנו ליוסף ויאמר לו א
אם נא מצאתי חן בעי
בעיניך שים נא ידך תחת
ירכי ועשית עמדי חסד
ואמת אל נא תקברני ב
במצרים׃ וקריבו יומי י
ישראל לממת וקרא לבריה
ליוסף ואמר ליה אם כ
כען אשכחית רחמין
בעינך שוי כען ידך תחות
ירכי ותעביד עמי טיבו
וקשוט לא כען תיקבר
תיקברינני במצרים׃ ושכ
ושכבתי עם אבתי ונשא
ונשאתני ממצרים וקב
וקברתני בקברתם ויאמר
אנכי אעשה כדברך׃ ו
ואשכוב עם אבהתי ות
ותטלינני ממצרים ות
ותקברינני בקבורתהון
ואמר אנא אעביד כפ
כפתגמך׃ ויאמר השבע
השבעה לי וישבע לו
וישתחו ישראל על
ראש המטה׃ ואמ
קיים לי וקיים ליה וס
וסגיד ישראל על ריש

ערקא׃ ויהי
אחרי הדברים האלה
ויאמר ליוסף הנה אביך
חלה ויקח את שני בניו
עמו את מנשה ואת א
אפרים׃ והוה בתר פיתג
פיתגמיא האילין ואמר
ליוסף הא אבוך מרע׃
ודבר ית תרין בנוהי עמ
עמיה ית מנשה וית
אפרים׃ ויגד ליעקב וי
ויאמר הנה בנך יוסף׃
בא אליך ויתחזק ישר
ישראל וישב על המט
המטה׃ וחוי ליעקב וא
ואמר הא ברך יוסף א
אתא לותך ואתקף יש
ישראל ויתיב על ערסא׃
ויאמר יעקב אל יוסף
אל שדי נראה אלי בל
בלוז בארץ כנען ויברך
אתי׃ ואמר יעקב ליוסף
אל שדי איתגלי לי בלוז
בארעא דכנען וברך יתי׃
ויאמר אלי הנני מפרך
והרביתיך ונתתיך לק
לקהל עמים ונתתי את
הארץ הזאת לזרעך׃
אחריך אחזת עולם׃ וא
ואמר לי הא אנא מפש
לך ומסגי לך ואיתננך
לכנשת שבטין ואתן
ית ארעא הדא לבנך ב
בתרך אחסנת עלם׃ וע

ועתה שני בניך הנולדים
לך בארץ מצרים עד בא
באי אליך מצרימה לי
הם אפרים ומנשה כר
כראובן ושמעון יהיו
לי׃ וכען תרין בנך דאי
דאיתילידו לך בארעא
דמצרים עד מיתאי לותך
למצרים דילי אינון אפר
ומנשה כראובן ושמעון יהון
קדמי׃ ומולדתך אשר
הולדת אחריהם לך יה
יהיו על שם אחיהם
יקראו בנחלתם׃ ובנין
דתוליד בתריהון דילך
יהון על שום אחיהון
יתקרון באחסנתהון׃ וא
ואנא בבאי מפדן מתה
עלי רחל בארץ כנען ב
בדרך בעוד כברת ארץ
לבא אפרתה ואקברה
שם בדרך אפרת הוא
בית לחם׃ ואנא במיתאי
מפדן מיתת עלי רחל
בארעא דכנען באורחא
בעוד כרוב ארעא למיעל
לאפרת וקברתה תמן
באורח אפרת היא בית
לחם׃ וירא ישראל את
בני יוסף ויאמר מי א
אלה׃ וחזא ישראל ית בני
יוסף ואמר מן אלין׃
ויאמר יוסף אל אביו
בני הם אשר נתן לי א

אלהים בזה ויאמר קחם
נא אלי ואברכם׃ ואמר
יוסף לאבוהי בני אנון
דיהב לי יי הכא ואמר
קריבינון כען לותי ואב
ואבריכינון׃ ועיני ישר
ישראל כבדו מזקן לא
יוכל לראות ויגש אתם
אליו וישק להם ויחבק
להם׃ ועיני ישראל יקרא
מסיבו ולא יכיל למחזי
וקריב יתהון לותיה ונ
ונשיק להון וגפיף להון׃
ויאמר ישראל אל יוסף
יוסף ראה פניך לא פי
פללתי והנה הראה אתי
אלהים גם את זרעך׃
ואמר ישראל ליוסף מחזי
אפך לא סבירית והא
אחזי יתי יי אף ית בנך׃
ויוצא יוסף אתם מעם
ברכיו וישתחו לאפיו
ארצה׃ ואפיק יוסף ית
יתהון מן קדמוהי וס
וסגיד על אפוהי על
ארעא׃ ויקח יוסף את
שניהם את אפרים בימ
בימינו משמאל ישראל
ואת מנשה בשמאלו מ
מימין ישראל ויגש א
אליו׃ ודבר יוסף ית תר
תרויהון ית אפרים בימ
בימיניה משמאלא דיש
דית מנשה בשמאליה

מימינא דישראל וקריב
לותיה׃ וישלח ישראל
את ימינו וישת על רא
ראש אפרים והוא הצ
הצעיר ואת שמאלו
על ראש מנשה שכל
את ידיו כי מנשה הב
הבכור׃ ואושיט ישראל
ית ימיניה ושוי על רי
רישא דאפרים והוא זעי
זעירא וית שמאליה על רישא
דמנשה אחכימינון לי
לידוהי ארי מנשה בו
בוכרא׃ ויברך את יוסף
ויאמר האלהים אשר
התהלכו אבתי לפניו
אברהם ויצחק האלהים
הרעה אתי מעודי עד
היום הזה׃ ובריך ית יוסף
ואמר יי׳ דיפלחו אבה
אבהתי קדמוהי אברה
ויצחק דזן יתי מדאיתי
עד יומא הדין׃ המלא
המלאך הגאל אתי מכ
מכל רע יברך את הנע
הנערים ויקרא בהם ש
שמי ושם אבתי אברהם
ויצחק וידגו לרב בקרב
הארץ׃ מלאכא דפרק
יתי מכל בישא יברך ית
עולימיא ויתקרי בהון
שמי ושום אבהתי אב
אברהם ויצחק וכנוני ימא
יסגון בגו בני אנשא ע

על ארעא׃ וירא יוסף כי
ישית אביו יד ימינו על
ראש אפרים וירע בעיניו
ויתמך יד אביו להסיר
אתה מעל ראש אפרים
על ראש מנשה׃ וחזא יוס
ארי שוי אבוהי יד ימיני
על רישא דאפרים ובאש
ובאיש בעינוהי וסעדא
לידא דאבוהי לאעדאה
יתה מעל רישא דאפרים
לאנחותה על רישא ד
דמנשה׃ ויאמר יוסף א
אל אביו לא כן אבי כי זה
הבכר שים ימינך על
ראשו׃ ואמר יוסף לא
לאבוהי לא כן אבא ארי
דין בוכרא שוי ימינך
על רישיה׃ וימאן אביו
ויאמר ידעתי בני ידעתי
גם הוא יהיה לעם וגם
הוא יגדל ואולם אחיו
הקטן יגדל ממנו וזרעו
יהיה מלא הגוים׃ וסריב
אבוהי ואמר ידענא ברי
ידענא אף הוא יהי לע
לעמא ואף הוא יסגי
וברם אחוהי זעירא יס
יסגי מיניה ובנוהי יהון
שלטין בעממיא׃ ויבר
ויברכם ביום ההוא לא
לאמור בך יברך ישראל
לאמר ישמך אלהים
כאפרים וכמנשה וישם

את אפרים לפני מנשה׃
ובריכינון ביומא ההוא
למימר ישוינך יי׳ כאפר
וכמנשה ושוי ית אפרי
קדם מנשה׃ ויאמר יש
ישראל אל יוסף הנה
אנכי מת והיה אלהים
עמכם והשיב אל ארץ
אבתיכם׃ ואמר ישראל
ליוסף הא אנא מית ויהי
מימרא דיי׳ בסעדכון
ויתיב יתכון לארעא ד
אבהתכון׃ ואני נתתי ל
לך שכם אחד על אחיך
אשר לקחתי מיד האמ
האמרי בחרבי ובקשתי׃
ואנא יהבית לך חולק
חד יתיר על אחך דינס
דנסיבית מידא דאמ
דאמוראה בחרבי ובק
ובקשתי׃

ויקרא יעקב אל בניו וי
ויאמר האספו ואגידה
לכם את אשר יקרא א
אתכם באחרית הימים׃
וקרא יעקב לבנוהי וא
ואמר איתכנשו ואחוי
לכון ית דיערע יתכון
בסוף יומיא׃ הקבצו וש
ושמעו בני יעקב ושמ
ושמעו אל ישראל אב
אביכם׃ איתכנשו ושמ
ושמעו בני יעקב וקבילו
אולפן מן ישראל אבוכון׃

ראובן בכרי אתה
כחי וראשית אוני יתר ש
שאת ויתר עז׃ ראובן בכ
בכרי את חילי ורֵיש תו
תוקפי לך הוה חזי למ
למיסב תלתא חולקין ב
בכירותא כהונתא ומלכותא׃
פחז כמים אל תותר כי ע
עלית משכבי אביך או
חללת יצועי עלה׃ על
דאזלת לקביל אפך הכ
חכמיא כרם לא אהניתא
חולק יתיר לא תסב ארי
סליקתא בית משכבי א
אבוך בכין אחילתא לש
לשוויי כרי סליקתא׃
שמעון ולוי
אחים כלי חמס מכרתיהם׃
שמעון ולוי אחין גברין
גברין בארעא תותבותהון
עבדו גבורא׃ בסדם אל
תבא נפשי בקהלם אל
תחד כבדי כי באפם הר
הרגו איש וברצנם עק
עקרו שור׃ ברזהון לא
הות נפשי באתכנשיהון ו
ליקר לא נחית מן יקרי
ארי ברוגזיהון קטלו קט
קטול וברעותהון תרעו
שור סנאה׃ ארור אפם
כי עז ועברתם כי קשתה
אחלקם ביעקב ואפיצם
בישראל׃ לגט רוגזיהון
ארי תקיף וחימתהון ו

ארי קשיא איפליגינון
ביעקב ואיבדרינון בישר׃
יהודה אתה
יודוך אחיך ידך בערף א
איביך ישתחוו לך בני א
אביך׃ יהודה את אורית
אוריתא ולא בהיתתא
בך יודון אחך ידך תתקף
על בעלי דבבך יתברון ס
סנאך ויהון מחזרי קדל
קדמך ויהון מקדמין ב
למשאל בשלמך בני א
אבוך׃ גור אריה יהודה
מטרף בני עלית כרע ר
רבץ כאריה וכלביא מי
יקימנו׃ שלטון יהי בש
בשירויה ובסופא יתרבא
מלכא מדבית יהודה א
ארי מדין קטלא ברי נפ
נפשך סליקתא יניח יש
ישרי בתקוף כאריא וכל
וכליתא לית מלכו דית
דיתזעזעיה׃ לא יסור
שבט מיהודה ומחקק מ
מבין רגליו עד כי יבא ש
שילה ולו יקהת עמים׃
לא יעדי עביד שלטן
מדבית יהודה וספרא
מבני בנוהי עד עלמא
עד דייתי משיחא דדילי׳
היא מלכותא וליה יש
ישתמעון עממיא׃ אס
אסרי לגפן עירה ולשר
ולשרקה בני אתנו כבס

ביין לבשו ובדם ענבים
סותה׃ יסחור ישראל לקר
לקרתיה עמא יבנון ה
היכליה יהון צדיקיא
סח׳ סחור ליה ועבדי א
אוריתא באולפן עמיה
יהי ארגון טב לבושיה
וכסותיה מילת מילת
צבע והורי וצבעונין
חכלילי עינים מיין ול
ולבן שנים מחלב׃ יסמ
יסמקון טורוהי בכרמי
בכרמוהי יטופון נעוה
בחמר יחורן בקעתיה
בעיבור ובעדרי ענא׃
זבולן לחוף ימ
ימים ישכן והוא לחוף
אניות וירכתו על צידן׃
זבולן על ספר ימיא
ישרי והוא יכבש מ
מחוזין בספינן וטוב
ימא ייכול ותחומיה
יהי מטי עד צידון׃
יששכר חמר
גרם רבץ בין המשפתים׃
יששכר עתיר בנכסין
ואחסנתיה בין תחומיא׃
וירא מנחה כי טוב ואת
הארץ כי נעמה ויט ש
שכמו לסבל ויהי לסב
ויהי למס עבד׃ וחזא
חולקא ארי טב וית א
ארעא ארי מעבדא פ
פירין ויכביש מחוזי עמ

ג פסוק׳ יפריק ל׳ מלין והוא במיצע׳ וסימ׳ מאשר שמנה לחמו והוא ונדיב נדיבות יעץ והוא אלהים הבין דרכה והוא חד בתורה חד בנביאי וחד בכתובים׳

עממיא וישיצי יתהון
דיריהון ודישתארון
כהון יהון פלחין מסקי
מיסין׃ דן ידין
עמו כאחד שבטי ישר
ישראל׃ מדבית דן יתב
יתבחר ויקום גברא בי
ביומוהי יתפריק לעמ
לעמיה ובשנוהי יני
ינוחון כחדא שבטיא
דישראל׃ יהי דן נחש
עלי דרך שפיפן עלי
ארח הנשך עקבי סוס
ויפל רכבו אחור׃ יהי
גברא דיתבחר ויקום
מדבית דן אימתיה תת
תתרמיה על עממיא
ומחתיה תתקף בפלש
בפלישתאי כחיוי חור
חורמן ישרי על ארחא
וכפיתנא יכמון על שב
שבילא יקטול גיברי
משירית פלישתאי פר
פרשין עם ריגלאין יע
יעקר סוסון ורתיכין
וימגר רכביהון לאחרא׃
לישועתך קויתי יהוה׃
לפורקנך סברית יי׃
גד גדוד יגודנו
והוא יגד עקב׃ דבית
גד משירית מזינן יע
יעברון ית ירדנא קדם
אחיהון לקרבא ובנכסין
סגיאין יתובון לארעה

לארעהון׃ מאשר
שמנה לחמו והוא יתן
מעדני מלך׃ דאשר ט
טבא ארעיה והיא מז
מרביא הפנקי מלכין׃
נפתלי אילה
שלחה הנתן אמרי שפ
שפר׃ נפתלי בארעא ט
טבא יתרמי עדביה ואח
ואחסנתיה תהי מעבדא
פירין יהון מודן ומברכין
עליהון׃ בן פרת
יוסף בן פרת עלי עין בנ
בנות צעדה עלי שור׃ ב
ברי דיסגי יוסף ברי דית
דיתברך כגופן דנציב
על עינא דמיא תרין ש
שבטין יפקון מבנוהי׃
יקבלון חולקא ואחסנתא׃
וימררהו ורבו וישטמ
וישטמהו בעלי חצים׃
ואיתמררו עימיה ונקמו
ונקמוהי ואעיקו ליה
גברין גיברין מרי פלגו
פלגותא׃ ותשב באיתן
קשתו ויפזו זרעי ידיו
מידי אביר יעקב משם
רעה אבן ישראל׃ ותב
ותבת בהון נביותיה על
דקיים אוריתא בסיתרא
ושוי תוקפא רוחצניה
בכין איתרמא דהב על
דרעוהי אחסין מלכותא
ותקיפת הא הות ליה מן

קדם אל תקיפא דיעקב
דיבמימריה זן אבהן
ובנין זרעא דישראל׃
מאל אביך ויעזרך ואת
שדי ויברכך ברכת שמ
שמים מעל ברכת תהום
רבצת תחת ברכת שדים
ורחם׃ מימר אלהא די
דאבוך יהי בסעדך וית
שדי ויברכינך ברכן דנ
דנחתן מטלא דשמיא
מלעילא בירכן דנגדן
מעימקי דארעא מלרע
בירכתא דאבוך ודאימך׃
ברכת אביך גברו על בר
ברכת הורי עד תאות גב
גבעת עלם תהיין לראש
יוסף ולקדקד נזיר אחיו׃
בירכתא דאבוך יתוס
יתוספן על בירכתא ד
דלי בריכו אבהתי דחמ
דחמידו להון רברביא
דמן עלמא יהוין כל
אלין לרישא דיוסף ו
ולגברא פרישא דאחוהי׃
בנימין זאב
יטרף בבקר יאכל עד
ולערב יחלק שלל׃ בנימ
בארעיה תשרי שכינתא
ובאחסנתיה יתבני מק
מקדשא בעפרא ובפניא
יהון מקרבין כהניא ק
קורבנא ולעדן רמשא
יהון מפלגין מותר חול

ותשב יב׳ ג׳ בבראשית וו׳ בשאר קריא׳ וסימ׳ ותשב לה מתגרי ויואל לקחה את התרפים ויאמר יהודה לתמר ותפר בבית אלמנותה ובאיתן קשתו ואת רחב הזונה ויאמר לה אלישה אישה ויאמר לה אבישלום אוויה ותבא בת שבע אל המלך ותדבק בנערות בעז ויאמר לה בעז לעת האכל מ״נ ג׳ קל׳ וסי׳ הנה מברכתי ברכת שמים ויהיה אל השמים מעל׳

חולקהון משאר קודשי
קודשיא׃ כל אלה שבטי
ישראל שנים עשר וזאת
אשר דבר להם אביהם
ויברך אותם איש אשר
כברכתו ברך אתם׃ כל אלין
אלין שבטיא דישראל
תרי עשר ודא דמליל
להון אבוהון ובריך יתהון
גבר כבירכתיה בריך יתהון׃
ויצו אותם ויאמר אלהם
אני נאסף אל עמי קברו
אתי אל אבתי אל המע
המערה אשר בשדה ע
עפרון החתי׃ ופקיד יתה
יתהון ואמר להון אנא
מתכניש לעמי קברו יתי
לות אבהתי במערתא
דבחקל עפרון חתאה׃ ב
במערה אשר בשדה ה
המכפלה אשר על פני
ממרא בארץ כנען אשר
קנה אברהם את השדה
מאת עפרן החתי לא׃
לאחזת קבר׃ במערתא
דבחקל כפילתא דעל
אפי ממרא בארעא דכנ
דיזבן אברהם ית חקלא
מן עפרון חתאה לא׃
לאחסנת קבורא׃ שמה
קברו את אברהם ואת
שרה אשתו שמה קב׃
קברו את יצחק ואת ר
רבקה אשתו ושמה ק

קברתי את לאה׃ תמן ק
קברו ית אברהם וית ש
שרה איתתיה תמן קב
קברו ית יצחק וית רבק
איתתיה תמן קברית
ית לאה׃ מקנה השדה
והמערה אשר בו מאת
בני חת׃ זבינא חקלא ומ
ומערתא דביה מן בני
חיתאה׃ ויכל יעקב לצו
לצות את בניו ויאסף
רגליו אל המטה ויגוע
ויאסף אל עמיו׃ ושיצי
יעקב לפקדא ית בנוהי
וכנש רגלוהי לערסא
ואיתנגיד ואתכניש לע
לעמיה׃ ויפל יוסף על
פני אביו ויבך עליו ויש
וישק לו׃ ונפל יוסף על
אפי אבוהי ובכא עלוהי
ונשק ליה׃ ויצו יוסף א
את עבדיו את הרפאים
לחנט את אביו ויחנטו
הרפאים את ישראל׃
ופקיד יוסף ית עבדוהי
ית אסותא למיחנט ית
אבוהי וחנטו אסותא ית
ישראל׃ וימלאו לו ארב׃
ארבעים יום כי כן ימלא
ימלאו ימי החנטים ו
ויבכו אתו מצרים של
שבעים יום׃ ושלימו ליה
ארבעין יומין ארי כן׃
שלמין יומי חנוטיא׃

ובכו יתיה מצראי שבעין
יומין׃ ויעברו ימי בכיתו
וידבר יוסף אל בית פרע
פרעה לאמר אם נא׃
מצאתי חן בעיניכם ד
דברו נא באזני פרעה
לאמר׃ ועברו יומי בכ
בכיתיה ומליל יוסף עם
בית פרעה למימר אם
כען אשכחית רחמין׃
בעיניכון מלילו כען קד
פרעה למימר׃ אבי הש
השביעני לאמר הנה
אנכי מת בקברי אשר
כריתי לי בארץ כנען׃
שמה תקברני ועתה א
אעלה נא ואקברה את
אבי ואשובה׃ אבא ק
קיים עלי למימר הא
אנא מית בקיברי דא׃
דאתקינית לי בארעא
דכנען תמן תקברינני וכ׃
וכען איסק כען ואקבר
ית אבא ואיתוב׃ ויאמר
פרעה עלה וקבר את
אביך כאשר השביעך׃
ואמר פרעה סק וקבר ית
אבוך כמא דקיים עלך׃
ויעל יוסף לקבר את
אביו ויעלו אתו כל
עבדי פרעה זקני ביתו
וכל זקני ארץ מצרים׃
וסליק יוסף למיקבר ית
אבוהי וסליקו עמיה

כל עבדי פרעה סבי בית
ביתיה וכל סבי ארעא
דמצרים: וכל בית יוסף
ואחיו ובית אביו רק
טפם וצאנם ובקרם עז
עזבו בארץ גשן: וכל ב
בית יוסף ואחוהי ובית
אבוהי לחוד טפלהון ו
ועאנהון ותוריהון שבו
שבקו בארעא דגשן: ו
ויעל עמו גם רכב גם
פרשים ויהי המחנה
כבד מאד: וסליק עמיה
אף רתיכין אף פרשין
והות משריתא סגיאה
לחדא: ויבאו עד גרן
האטד אשר בעבר הי
הירדן ויספדו שם מס
מספד גדול וכבד מאד
ויעש לאביו אבל שבע
שבעת ימים: ואתו עד
בית אידרא דאטד די
בעיברא דירדנא וספדו
תמן מספד רב ותקיף
לחדא ועבד לאבוהי
איבלא שבעא יומין:
וירא יושב הארץ הכנ
הכנעני את האבל בגרן
האטד ויאמרו אבל כ
כבד זה למצרים על כן
קרא שמה אבל מצר
אשר בעבר הירדן: וח
וחזא יתיב ארע כנענא
ית איבלא בבית אידר

דאטד ואמרו אבל תק
תקיף דין למצראי על
כן קרא שמה אבל מצ
די בעיברא דירדנא: ויע
ויעשו בניו לו כן כאשר
צום: ועבדו בנוהי ליה כן
כמא דפקידינון: וישאו
אתו בניו ארצה כנען ו
ויקברו אתו במערת
שדה המכפלה אשר
קנה אברהם את השדה
לאחזת קבר מאת עפרן
החתי על פני ממרא: ונ
ונטלו יתיה בנוהי לא
לארעא דכנען וקברו
יתיה במערת חקל כפ
כפילתא דזבן אברהם ית
חקלא לאחסנת קבורא
מן עפרן חיתאה על אפי
ממרא: וישב יוסף מצ
מצרימה הוא ואחיו ו
וכל העלים אתו לקבר
את אביו אחרי קברו א
את אביו: ותב יוסף למ
למצרים הוא ואחוהי וכל
דסליקו עימיה למיקבר
ית אבוהי בתר דקבר ית
אבוהי: ויראו אחי יוסף
כי מת אביהם ויאמרו
לו ישטמנו יוסף והשב
ישיב לנו את כל הרעה
אשר גמלנו אתו: וחזו
אחי יוסף ארי מית א
אבוהון ואמרו דילמא

יטר לנא דבבו יוסף וא
ואתבא יתיב לנא ית כל
בישתא דיגמלנא יתיה:
ויצוו אל יוסף לאמר
אביך צוה לפני מותו
לאמר: ופקידו לות יוס
למימר אבוך פקיד קדם
מותיה למימר: כה תא
תאמרו ליוסף אנא ש
שא נא פשע אחיך וח
וחטאתם כי רעה גמל
גמלוך ועתה שא נא
לפשע עבדי אלהי א
אביך ויבך יוסף בדברם
אליו: כדין תימרון ליוס
בבעו שבוק כען לחובי
אחך ולחטאיהון ארי
בישתא גמלוך וכען
שבוק כען לחובי עבדי
אלהא דאבוך ובכא יוס
במללותהון עימיה: ו
וילכו גם אחיו ויפלו
לפניו ויאמרו הננו לך
לעבדים: ואזלו את א
אחוהי ונפלו קדמוהי
ואמרו הא אנחנא לך
לעבדין: ויאמר אלהם
יוסף אל תיראו כי התח
התחת אלהים אני: ואמ
לחון יוסף לא תדחלון
ארי דחלא דיי אנא:
ואתם חשבתם עלי רע
רעה אלהים חשבה ל
לטבה למען עשה כיום

עם רב ז׳ וסימ׳ למען עשה ותצלח ועולאחורי תגרמביא קול המון בהרים ואספו ויקבצו עם רב וידל חיל׳ ואלהים ה׳ וסי׳ פקוד פקד מעליך לבהלני והלוי לא תדע מלבי מקדם

חוה להחיות עם רב׃ ואז
יאתון חשבתון עלי בי׳
בישא מן קדם יי׳ אתחשבה
לטבא בדיל למעבד כיו׳
כיומא הדין לקיימא עם
סגי׃ ועתה אל תיראו א׳
אנכי אכלכל אתכם ואת
טפכם וינחם אותם וידבר
על לבם׃ וכען לא תירח׳
תידחלון אנא אזון יתכו׳
וית טפלכון ונחים יתהון
ומליל תנחומין על לבה׳
לבהון׃ וישב יוסף במצ׳
במצרים הוא ובית אביו
ויחי יוסף מאה ועשר
שנים׃ ויתיב יוסף במצר׳
הוא ובית אבוהי וחיא
יוסף מאה ועשר שנין׃
וירא יוסף לאפרים בני
שלשים גם בני מכיר בן
מנשה ילדו על ברכי יו׳
יוסף׃ וחזא יוסף לאפר׳
בנין תליתאין אף בני מ׳
מכיר בר מנשה איתילידו
ורבי יוסף׃ ויאמר יוסף
אל אחיו אנכי מת וא״׳
ואלהים פקד יפקד את
אתכם והעלה אתכם מ׳
מן הארץ הזאת אל ה׳
הארץ אשר נשבע לא׳
לאברהם ליצחק וליע׳
וליעקב׃ ואמר יוסף לא׳
לאחוהי אנא מית ויי׳
מדכר דכיר יתכון ויסק
יתכון מן ארעא הדא לארעא דקיים לאברהם ליצח׳
וליעקב׃ וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד
אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה׃ ואומי יוסף
ית בני ישראל למימר מידכר דכיר יי׳ יתכון ותסקון ית ג׳
גרמי מיכא׃ וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו א׳
אתו ויישם בארון במצרים׃ ומית יוסף בר מאה ועש׳
ועשר שנין וחנטו יתיה ושמוהי בארונא במצרים׃

שמות בני ישראל הבא
הבאים מצרימה את יע׳
יעקב איש וביתו באו׃
ואלין שמהת בני ישרא׳
דעלו למצרים עם יעק׳
גבר ואינש ביתיה עלו׃
ראובן שמעון לוי ויהו׳
ויהודה׃ ראובן יששכר
זבולן ובנימן׃ וששכר וזבו
דן ונפתלי גד ואשר׃ דן ו
ויהי כל נפש יצאי ירך
יעקב שבעים נפש ויוסף
היה במצרים׃ והוה כל
נפשתא נפקי ירכא די׳
דיעקב שבעין נפשן ויו׳
ויוסף הוה במצרים׃ ומ׳

וימת יוסף וכל אחיו וכל
הדור ההוא׃ ומית יוסף
וכל אחוהי וכל דרא ה׳
ההוא׃ ובני ישראל פרו
וישרצו וירבו ויעצמו
במאד מאד ותמלא הא׳
הארץ אתם׃ ובני ישרא׳
נפישו ואיתילדו וסגו׃ ו׳
ותקיפו לחדא לחדא ו׳
ואיתמליאת ארעא מ׳
מינהון׃ ויקם
מלך חדש על מצרים
אשר לא ידע את יוסף׃
וקם מלכא חדתא על
מצרים דלא מקיים ש׳
גזירת יוסף׃ ויאמר אל

עמו הנה עם בני ישראל
רב ועצום ממנו: ואמר
לעמיה הא עמא בני
ישראל סגן ותקיפין מי
מיננא: הבה נתחכמה לו
פן ירבה והיה כי תקראנה
מלחמה ונוסף גם הוא
על שנאינו ונלחם בנו
ועלה מן הארץ: הבו נת
נתחכם להון דילמא יס
יסגון ויהי ארי יערעננא
קרב ויתוספון אף אינון
על שנאנא ויגיחון בנא
קרב ויסקון מן ארעא: ו
וישימו עליו שרי מסים
למען ענתו בסבלתם וי
ויבן ערי מסכנות לפרעה
את פתם ואת רעמסס:
ומניאו עליהון שולטנין
מבאשין בדיל לענאיהון
בפולחנהון ובנו קרוי בי
בית אוצרא לפרעה ית
פיתם וית רעמסס: וכא
וכאשר יענו אתו כן ירבה
וכן יפרץ ויקצו מפני בני
ישראל: וכמא דמענן
להון כן סגן וכן תקפין:
ועקת למצראי מן קדם
בני ישראל: ויעבדו מצ
מצרים את בני ישראל
בפרך: ואפלחו מצראי
ית בני ישראל בקשיו: וימ
וימררו את חייהם בעב
בעבדה קשה בחמר

ובלבנים ובכל עבדה בש
בשדה את כל עבדתם
אשר עבדו בהם בפרך:
ומרירו ית חייהון ית חי
חייהון בפולחנא קשיא
בטינא ובליבנין ובכל פו
פולחנא בחקלא ית כל
פולחנהון דאפלחו בהון
בקשיו: ויאמר מלך מצ
מצרים למילדת העברית
אשר שם האחת שפרה
ושם השנית פועה: ואמ
מלכא דמצרים לחיתא
יהודייתא דשום חדא
שפרה ושום תניתא פועה
ויאמר בילדכן את העב
העבריות וראיתן על
האבנים אם בן הוא והמ
והמיתן אתו ואם בת היא
וחיה: ואמר כד תהוין
מולדן ית יהודייתא ות
ותיחזין על מתברא אם
ברא הוא ותיקטלון ית
יתיה ואם ברתא היא
תקיימונה: ותיראן המ
המילדת את האלהים
ולא עשו כאשר דבר
אליהן מלך מצרים ות
ותחיין את הילדים: ודח
ודחילא חייתא מן קדם
יי ולא עבדא כמא דמ
דמליל עימהון מלכא
דמצר וקיימא ית בניא:
ויקרא מלך מצרים למי

למילדת ויאמר להן
מדוע עשיתן הדבר הזה
ותחיין את הילדים: וק
וקרא מלכא דמצרים
לחיתא ואמר להין מא
דין עבדתין פתגמא הד
הדין וקיימתין ית בניא:
ותאמרן המילדת אל
פרעה כי לא כנשים המ
המצרית העברית כי ח
חיות הנה בטרם תבוא
אלהן המילדת וילדו:
ואמרא חיתא לפרעה
ארי לא כנשיא מצריתא
יהודייתא ארי חכימן
אינון עד לא עלה לותהו
חיתא וילדן: וייטב א׳ ל
אלהים למילדת וירב
העם ויעצמו מאד: וא
ואוטב יי לחייתא וסגי
עמא ותקיפו לחדא: וי
ויהי כי יראו המילדת
את האלהים ויעש להם
בתים: והוה כד דחילא
חיתא מן קדם יי ועבד
להון בתין: ויצו פרעה
לכל עמו לאמר כל הבן
הילד היארה תשלכהו
וכל הבת תחיון: ופקיד
פרעה לכל עמיה למימ
כל ברא דאיתיליד ליהו
ליהודאי בנהרא תרמ
תירמוניה וכל ברתא
תקיימון: וילך

איש

איש מבית לוי ויקח א
את בת לוי׃ ואזל גברא
מדבית לוי ונסיב ית בת
לוי׃ ותהר האשה ותלד
בן ותרא אתו כי טוב ה
הוא ותצפנהו שלשה
ירחים׃ ועדיאת איתתא
וילידת בר וחזת יתיה א
ארי טב הוא ואטמרתיה
תלתא ירחין׃ ולא יכלה
עוד הצפינו ותקח לו ת
תבת גמא ותחמרה בח
בחמר ובזפת ותשם בה
את הילד ותשם בסוף
על שפת היאר׃ ולא יכ
יכילת עוד לאטמרותיה
ונסיבת ליה תיבותא ד
דגומא וחפתא בחמרא
ובזפתא ושויאת בה ית
רביא ושויתה ביערא
על כיף נהרא׃ ותתצב
אחתו מרחק לדעה מה
יעשה לו׃ ואתעתדת
אחתיה מרחיק למידע
מה יתעביד ליה׃ ותרד
בת פרעה לרחץ על ה
היאר ונערתיה הלכת
על יד היאר ותרא את
התבה בתוך הסוף ותש
ותשלח את אמתה ות
ותקחה׃ ונחתת בת פרע
למיסחי על נהרא ועו
ועולימתהא מהלכא
על כיף נהרא וחזת ית

תיבותא בגו יערא ואוש
ואושיטת ית אמתא ונ
ונסיבתה׃ ותפתח ותראהו
את הילד והנה נער בכה
ותחמל עליו ותאמר מ
מילדי העברים זה׃ ופת
ופתחת וחזת ית רביא
והא עולימא בכי וחסת
עלוהי ואמרת מבני י
יהודאי הוא דין׃ ותאמ
ותאמר אחתו אל בת פ
פרעה האלך וקראתי ל
לך אשה מינקת מן הע
העבריה ותינק לך את
הילד׃ ואמרת אחתיה
לבת פרעה האיזיל ואי
ואיקרי ליך איתתא מ
מינקתא מן יהודייתא
ותוניק ליך ית רביא׃ ותא
ותאמר לה בת פרעה
לכי ותלך העלמה ותק
ותקרא את אם הילד׃
ואמרת לה בת פרעה
איזילי ואזלת עולימתא
וקרת ית אימיה דרביא׃
ותאמר לה בת פרעה ה
היליכי את הילד הזה
והניקהו לי ואני אתן
את שכרך ותקח האשה
הילד ותניקהו׃ ואמרת
לה בת פרעה אוליכי ית
רביא הדין ואוניקיהו
לי ואנא אתן ית אגרך
ונסיבת איתתא רביא

ואוניקתיה׃ ויגדל הילד
ותבאהו לבת פרעה ויהי
לה לבן ותקרא שמו מ
משה ותאמר כי מן המים
משיתהו׃ ורבא רביא ו
ואייתיתיה לבת פרעה וה
והוה לה לבר וקרת שמיה
משה ואמרת ארי מן מ
מיא שחלתיה׃
ויהי בימים ההם ויגדל
משה ויצא אל אחיו וי
וירא בסבלתם וירא איש
מצרי מכה איש עברי
מאחיו׃ והוה ביומיא ה
האינון ורבא משה ונפק
לות אחוהי וחזא בפולח
בפולחנהון וחזא גברא
מצראה מחי לגבר יהודאי
מאחוהי׃ ויפן כה וכה וי
וירא כי אין איש ויך את
המצרי ויטמנהו בחול׃
ואיתפני לכא ולכא וחזא
ארי לית אינש ומחא ית
מצראה וטמריה בחלא׃
ויצא ביום השני והנה
שני אנשים עברים נצים
ויאמר לרשע למה תכה
רעך׃ ונפק ביומא תנינא
והא תרין גברין יהודאין
נצן ואמר לחייבא למה
את מחי לחברך׃ ויאמר
מי שמך לאיש שר וש
ושפט עלינו הלהרגני
אתה אמר כאשר הרגת

את המצרי ויירא משה
ויאמר אכן נודע הדבר׃
ואמר מן שויך לגבר רב
ודיין עלנא הא למקטלי
את אמר כמא דקטלתא
ית מצראה ודחיל משה
ואמר בקושטא אתידע
פתגמא׃ וישמע פרעה
את הדבר הזה ויבקש
להרג את משה ויברח
משה מפני פרעה וישב
בארץ מדין וישב על ה
הבאר׃ ושמע פרעה ית
פתגמא הדין ובעא ל
למקטל ית משה וערק
משה מן קדם פרעה וי
ויתיב בארעא דמדין
ויתיב על בירא׃ ולכהן
מדין שבע בנות ותבאנה
ותדלנה ותמלאנה את
הרהטים להשקות צאן
אביהן׃ ולרבא דמדין ש
שבע בנן ואתאה ודלאה
ומלאה ית רטיא לאש
לאשקאה ית ענא דא
דאבוהן׃ ויבאו הרעים
ויגרשום ויקם משה ויו
ויושען וישק את צאנם׃
ואתו רעיא וטרדונן וי
וקם משה ופרקינן וא
ואשקי ית ענהן׃ ותבאנה
אל רעואל אביהן ויא
ויאמר מדוע מהרתן ב
בא היום׃ ואתאה לות

רעואל אבוהן ואמר מא
דין אוחיתין למיתי יומא
דין׃ ותאמרנה איש מצרי
הצילנו מיד הרעים וגם
דלה דלה לנו וישק את
הצאן׃ ואמרא גבר מצ
מצראה שיזבנא מידא
דרעיא ואף מדלא דלא
לנא ואשקי ית ענא׃ וי
ויאמר אל בנתיו ואיו למ
למה זה עזבתן את האיש
קראן לו ויאכל לחם׃ וא
ואמר לבנתיה ואן הוא
למה דנן שבקתון ית גב
גברא קרין ליה ויכול
לחמא׃ ויואל משה לש
לשבת את האיש ויתן
את צפרה בתו למשה׃
ורעי משה למיתב ית גב
גברא ויהב ית צפרה בר
ברתיה למשה׃ ותלד בן
ויקרא את שמו גרשם
כי אמר גר הייתי בארץ
נכריה׃ וילידת בר וקרא
ית שמיה גרשם ארי אמ
אמר דייר הויתי בארעא
נוכראה׃ ויהי
בימים הרבים ההם וימת
מלך מצרים ויאנחו בני
ישראל מן העבדה ויזע
ויזעקו ותעל שועתם א
אל האלהים מן העבדה׃
והוה ביומיא סגיאיא
האינון ומית מלכא ד

דמצרים ואתאנחו בני
ישראל מפולחנא דהוה
קשיא עליהון וזעיקו וס
וסליקת קבילתהון מו קד
יי מן פולחנא׃ וישמע
אלהים את נאקתם ויזכר
אלהים את בריתו את
אברהם את יצחק ואת
יעקב׃ ושמיע קדם יי קב
קבילתהון ודכיר יי ית
קיימיה דעם אברהם ד
דעם יצחק ודעם יעקב׃
וירא אלהים את בני ישר
ישראל וידע אלהים וגלי
קדם יי שעבודא דבני יש
ישראל ואמר במימריה
למפרקהון יי׃
ומשה היה רעה את צ
צאן יתרו חתנו כהן מד
מדין וינהג את הצאן א
אחר המדבר ויבא אל
הר האלהים חרבה׃ ומש
משה הוה רעי ית ענא דיתרו
חמוהי רבא דמדין ודבר
ית ענא לאתר שפר רע
רעיא למדברא ואתא ל
לטורא דאיתגלי עלוהי
יקרא דיי לחורב׃ וירא
מלאך יהוה אליו בלבת
אש מתוך הסנה וירא
והנה הסנה בער באש
והסנה איננו אכל׃ ואי
ואיתגלי מלאכא דיי ל
ליה בשלהובית אישתא

[illegible]

מגו אסנא וחזא והא א
אסנא בער באשתא וא
ואסנא ליתוהי מתאכיל׃
ויאמר משה אסרה נא
ואראה את המראה ה
הגדל הזה מדוע לא יב
יבער הסנה׃ ואמר משה
איתפני כען ואיחזי ית
חיזונא רבא הדין מה דין
לא מתוקד אסנא׃ וירא
יהוה כי סר לראות ויקר
ויקרא אליו אלהים מת
מתוך הסנה ויאמר מש
משה משה ויאמר הנני׃
וחזא ייי ארי איתפני למ
למיחזי וקרא ליה ייי מ
מגו אסנא ואמר משה
משה ואמר הא אנא׃ ויא
ויאמר אל תקרב הלם ש
של נעליך מעל רגליך כי
המקום אשר אתה עומ
עומד עליו אדמת קדש
הוא׃ ואמר לא תקרבה
הלכא שרי סינך מעל ר
ריגלך ארי אתרא דאת
קאים עלוהי אתר קדיש
הוא׃ ויאמר אנכי אלהי
אביך אלהי אברהם א
אלהי יצחק ואלהי יע
יעקב ויסתר משה פניו
כי ירא מהביט אל הא
האלהים׃ ואמר אנא א
אלהא דאבוך אלהיה די
דאברהם אלהיה דיצחק

ואלהיה דיעקב וכבשינון
משה אפוהי ארי דחיל
מלאיסתכלא בצית יקרא
דייי׃ ויאמר יהוה ראה
ראיתי את עני עמי א
אשר במצרים ואת צעק
צעקתם שמעתי מפני
נגשיו כי ידעתי את מכא
מכאביו׃ ואמר ייי מגלא
גלי קדמי שעבוד עמי
דבמצרים וית קבילתהון
שמיע קדמי מן קדם מ
מפלחיהון ארי גלי ק
קדמי כיביהון׃ וארד ל
להצילו מיד מצרים ול
ולהעלתו מן הארץ הה
ההוא אל ארץ טובה
ורחבה אל ארץ זבת חלב
ודבש אל מקום הכנעני
והחתי והאמרי והפרזי
והחוי והיבוסי׃ ואיתגל
ואיתגליתי לשיזוביתהון
מידא דמצראי ולאסק
ולאסקותהון מן ארעא
ההיא לארעא טבא ו
ופתיא לארע עבדא חלב
ודבש לאתר כנענאי וחית
ואמורי ופרזי וחיואי ויבוסי׃
ועתה הנה צעקת בני יש
ישראל באה אלי וגם ר
ראיתי את הלחץ אשר
מצרים לחצים אתם׃ וכ
וכען הא קבילת בני ישר
עלת לקדמי ואת גלי ק

קדמי דוחקא דמצראי
דחקין להון׃ ועתה לכה
ואשלחך אל פרעה והו
והוצא את עמי בני ישר
ישראל ממצרים׃ וכען א
איתא ואשלחינך לות פ
פרעה ואפיק ית עמי בני
ישראל ממצרים׃ ויאמר
משה אל האלהים מי א
אנכי כי אלך אל פרעה
וכי אוציא את בני ישר
ישראל ממצרים׃ ואמר
משה קדם ייי מן אנא א
ארי איזיל לות פרעה
וארי אפיק ית בני ישרא
ממצרים׃ ויאמר כי אהיה
עמך וזה לך האות כי א
אנכי שלחתיך בהוציאך
את העם ממצרים תעב
תעבדון את האלהים על
ההר הזה׃ ואמר ארי יהי
מימרי בסעדך ודין לך
אתא ארי אנא שלחתך
באפקותך ית עמא ממ
ממצרים תפלחון קדם ייי
על טורא הדין׃ ויאמר
משה אל האלהים הנה
אנכי בא אל בני ישראל
ואמרתי להם אלהי א
אבותיכם שלחני אליכם
ואמרו לי מה שמו מה
אמר אלהם׃ ואמר מש
קדם ייי הא אנא אתי לות
בני ישראל ואימר להון

[illegible]

אלהא דאבהתכון שלחני
לותכון ויימרון לי מה שמ
שמיה מה אימר להון׃
ויאמר אלהים אל משה
אהיה אשר אהיה ויאמר
כה תאמר לבני ישראל
אהיה שלחני אליכם׃ ו
ואמר ייי למשה אהיה
אשר אהיה ואמר כדנן
תימר לבני ישראל אהיה
שלחני לותכון׃ ויאמר
עוד אלהים אל משה
כה תאמר אל בני ישראל
יהוה אלהי אבתיכם א
אלהי אברהם אלהי י
יצחק ואלהי יעקב של
שלחני אליכם זה שמי
לעלם וזה זכרי לדר דר׃
ואמר עוד ייי למשה כ
כדנן תימר לבני ישראל
אלהא דאבהתכון אלהיה
דאברהם אלהיה דיצחק
ואלהיה דיעקב שלחני
לותכון דין שמי לעלם
ודין דוכרני לכל דר ודר׃
לך ואספת את זקני י
ישראל ואמרת אלהם
יהוה אלהי אבתיכם נר
נראה אלי אלהי אברהם
יצחק ויעקב לאמר פ
פקד פקדתי אתכם ואת
העשוי לכם במצרים׃ א
איזל ותיכנוש ית סבי
ישראל ותימר להון ייי

אלהא דאבהתכון איתגלי
לי אלהיה דאברהם יצחק
ויעקב למימר מידכר
דכירנא יתכון וית דאית
דאיתעביד לכון במצרי׃
ואמר אעלה אתכם מע
מעני מצרים אל ארץ
הכנעני והחתי והאמרי
והפרזי והחוי והיבוסי
אל ארץ זבת חלב ודבש׃
ואמרית אסיק יתכון מ
משיעבוד מצראי לא
לארעא כנענאי וחתאי
ואמוראי ופרזאי וחואי
ויבוסאי לארעא עבדא
חלב ודבש׃ ושמעו לק
לקלך ובאת אתה וזקני
ישראל אל מלך מצרים
ואמרתם אליו יהוה
אלהי העבריים נקרה
עלינו ועתה נלכה נא ד
דרך שלשת ימים במדב
במדבר ונזבחה ליהוה
אלהינו׃ ויקבלון מינך
ותיתי את וסבי ישראל
לות מלכא דמצרים ות
ותימרון ליה ייי אלהא
דיהודאי איתגלי עלנא
וכען נזיל כען מהלך
תלתא יומין במדברא
ונדבח קדם ייי אלהנא׃ ואני
ידעתי כי לא יתן אתכם
מלך מצרים להלך ולא
ביד חזקה׃ וקדמי גלי

ארי לא ישבוק יתכון
מלכא דמצרים למיזל
ולא מן קדם דחיליה תק
תקיף׃ ושלחתי את ידי
והכיתי את מצרים בכל
נפלאתי אשר אעשה
בקרבו ואחרי כן ישלח
אתכם׃ ואשלח ית
מחת גבורתי ואימחי
ית מצראי בכל פרישתי
דאיעביד ביניהון ובתר
כן ישלח יתכון׃ ונתתי
את חן העם הזה בעיני
מצרים והיה כי תלכון
לא תלכו ריקם׃ ואיתן
ית עמא הדין לרחמין
בעיני מצראי ויהי ארי
תהכון לא תהכון ריקנין׃
ושאלה אשה משכנתה
ומגרת ביתה כלי כסף
וכלי זהב ושמלת ושמ
ושמתם על בניכם ועל
בנתיכם ונצלתם את
מצרים׃ ותשאל איתתא
משכבתה ומקריבת
ביתה מנן דכסף ומנן
דדהב ולבושין ותשוון
על בניכון ועל בנתיכון
ותרוקנון ית מצרים׃ ויע
ויען משה ויאמר והן
לא יאמינו לי ולא ישמ
ישמעו בקלי כי יאמרו
לא נראה אליך יהוה׃
ואתיב משה ואמר והא

לא יהימנו לי ולא יקב
יקבלון למימרי ארי יי
ימרון לא אתגלי לך יי׃
ויאמר אליו יהוה מזה
בידך ויאמר מטה׃ וא
ואמר ליה יי מה דין ב
בידך ואמר חוטרא׃ ו
ויאמר השליכהו ארצה
וישליכהו ארצה ויהי
לנחש וינס משה מפניו׃
ואמר רמיהי לארעא
ורמיהי לארעא והוה
לחויא ועריק משה מן
קדמוהי׃ ויאמר יהוה
אל משה שלח ידך וא
ואחז בזנבו וישלח ידו
ויחזק בו ויהי למטה
בכפו׃ ואמר יי למשה
אושיט ידך ואחוד בד
בדנביה ואושיט ידיה
ואתקיף ביה והוה לחו
לחוטרא בידיה׃ למען
יאמינו כי נראה אליך
יהוה אלהי אבתם אל
אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב׃ ב
בדיל דיהימנון ארי א
איתגלי לך יי אלהא ד
דאבהתהון אלהיה דאב
אלהיה דיצחק ואלהיה דיע׃
ויאמר יהוה לו עוד ה
הבא נא ידך בחיקך וי
ויבא ידו בחיקו ויוצא
ויוצאה והנה ידו מצ

מצרעת כשלג׃ ואמר
יי ליה עוד אעיל כען
ידך בעיטפך ואעיל ית
ידיה בעיטפיה ואפקה
והא ידיה חורא כתלגא׃
ויאמר השב ידך אל
חיקך וישב ידו אל ח
חיקו ויוצאה מחיקו
והנה שבה כבשרו׃ ואמ
אתיב ידך לעיטפך וא
ואתיב ידיה לעיטפיה
ואפקה מעיטפיה והא
הבת תבת כבשריה׃ והיה
אם לא יאמינו לך ולא
ישמעו לקל האת הרא
הראשון והאמינו לקל
האת האחרון׃ ויהי אם
לא יהימנון לך ולא יק
יקבלון לקל אתא קדמ
קדמאה ויהימנון לקל
אתא בתראה׃ והיה אם
לא יאמינו גם לשני ה
האתות האלה ולא יש
ישמעון לקלך ולקחת
ממימי היאר ושפכת
היבשה והיו המים א
אשר תקח מן היאר וש
והיו לדם ביבשת׃ ויהי
אם לא יהימנון את לת
לתרין אתיא האילין ו
ולא יקבלון מינך ותסב
ממיא דנהרא ותישוד
ליבישתא ויהון מיא ד
דתיסב מן נהרא ויהון ל

לדמא ביבשתא׃ ויאמר
משה אל יהוה בי אדני
לא איש דברים אנכי גם
מתמול גם משלשם גם
מאז דברך אל עבדך כי
כבד פה וכבד לשון אנכי׃
ואמר משה קדם יי בבעו
יי לא גבר דמילול אנא
אף מאתמלי אף מדין
מדקמוהי אף מעידן
דמלילתא עם עבדך א
ארי יקיר ממלל ועמיק
לישן אנא׃ ויאמר יהוה
אליו מי שם פה לאדם
או מי ישום אלם או ח
חרש או פקח או עור ה
הלא אנכי יהוה׃ ואמר
יי ליה מן שוי פומא לא
לאינשא או מן שוי א
אילמא או חרשא או ז
פתיחא או עוירא הלא
אנא יי׃ ועתה לך ואנכי
אהיה עם פיך והוריתיך
אשר תדבר׃ וכען איז
איזיל ומימרי יהי עם
פומך ואלפינך דיתמלל׃
ויאמר בי אדני שלח נא
ביד תשלח׃ ואמר בבעו
יי שלח כען ביד מן ד
דכשר למשלח׃ ויחר
אף יהוה במשה ויאמר
הלא אהרן אחיך הלוי
ידעתי כי דבר ידבר הוא
וגם הנה הוא יצא לקרא

לקראתך וראך ושמח
בלבו׃ ותקיף רוגזא דיי׳ ב
במשה ואמר הלא אהר
אחוך ליואה גלי קדמי
ארי מללא ימליל הוא
ואף הא הוא נפק לקדמ
לקדמותך ויחזינך ויחדי
בליביה׃ ודברת אליו ו
ושמת את הדברים בפיו
ואנכי אהיה עם פיך ו
ועם פיהו והוריתי אתכם
את אשר תעשון׃ ותמל
ותמליל עימיה ותשוי
ית פיתגמיא בפומיה
ומימרי יהי עם פומך
ועם פומיה ואליף ית
יתכון ית דתעבדון׃ ודבר
הוא לך אל העם והיה
הוא יהיה לך לפה ואתה
תהיה לו לאלהים׃ וימל
וימליל הוא לך עם עמ
עמא ויהי הוא יהי לך
למתורגמן ואת תהי ל
ליה לרב׃ ואת המטה ה
הזה תקח בידך אשר
תעשה בו את האתת׃
וית חוטרא הדין תיסב
בידך דתעביד ביה ית
אתיא׃ וילך
משה וישב אל יתר חת
חתנו ויאמר לו אלכה
נא ואשובה אל אחי
אשר במצרים ואראה
העודם חיים ויאמר

יתרו למשה לך לשלום׃
ואזל משה ותב ליתר׳ ח
חמוהי ואמר ליה איזיל
כען ואיתוב לות אחי
דיבמצרים ואיחזי העד
כען קיימין ואמר יתרו
למשה איזיל לשלם׃ וי
ויאמר יהוה אל משה
במדין לך שב מצרים כי
מתו כל האנשים המבק
המבקשים את נפשך׃ ו
ואמר יי׳ למשה במדין
איזיל תוב למצרים ארי
מיתו כל גבריא דבעו ל
למיקטלך׃ ויקח משה
את אשתו ואת בניו וי
וירכבם על החמר וישב
ארצה מצרים ויקח מש
משה את מטה האלהים
בידו׃ ודבר משה ית א
איתתיה וית בנוהי וארכ
וארכיבינון על חמרא ו
ותב לארעא דמצרים ו
ונסיב משה ית חוטרא
דאיתעבידו ביה ניסין מ
מן קדם יי׳ בידיה׃ ויאמר
יהוה אל משה בלכתך
לשוב מצרימה ראה כל
המפתים אשר שמתי ב
בידך ועשיתם לפני פרעה
ואני אחזק את לבו ולא
ישלח את העם׃ ואמר יי׳
למשה במהכך למתוב
למצר׳ חזי ית כל מפתיא

דשויתי בידך ותעבדינון
קדם פרעה ואנא אתקיף
ית ליביה ולא ישלח ית
עמא׃ ואמרת אל פרעה
כה אמר יהוה בני בכרי
ישראל׃ ותימר לפרעה
כידנן אמר יי׳ ברי בוכרי
ישראל׃ ואמר אליך ש
שלח את בני ויעבדני׃
ותמאן לשלחו הנה אנכי
הרג את בנך בכרך׃ ואמ
ואמרית לך שלח ית ברי
ויפלח קדמי ואם מסרב
את לשלחותיה הא אנא
קטיל ית ברך בוכרך׃ וי
ויהי בדרך במלון ויפגש
ויפגשהו יהוה ויבקש
המיתו׃ והוה בארחא
בבית מבתא וערע ביה
מלאכא דיי׳ ובעא למ
למקטליה׃ ותקח צפרה
צר ותכרת את ערלת בנ
בנה ותגע לרגליו ותא
ותאמר כי חתן דמים א
אתה לי׃ ונסיבת צפורה
טינרא וגזרת ית ערלת
ברה וקריבת לקדמוהי
ואמרת בדמא דמהולתא
הדין איתיהיב חתנא ל
לנא׃ וירף ממנו אז אמ
אמרה חתן דמים למולת׃
ונח מניה בכן אמרת א
אלולי דמא דמהולתא
הדין איתיהיב חתנא ל

קטול׃ ויאמר
יהוה אל אהרן לך לקר
לקראת משה המדברה
וילך ויפגשהו בהר הא
האלהים וישק לו׃ ואמר
יי לאהרן איזיל לקדמות
משה למדברא ואזל וע
וערעיה לטורא דאתגלי
עלוהי יקרא דיי ונשק
ליה׃ ויגד משה לאהרן
את כל דברי יהוה אשר
שלחו ואת כל האתת א
אשר צוהו׃ וחוי משה
לאהרן ית כל פיתגמיא
דיי דשלחיה וית כל
אתיא דפקדיה׃ וילך מ
משה ואהרן ויאספו את
כל זקני בני ישראל׃ ואז
ואזל משה ואהרן וכנשו
ית כל סבי בני ישראל׃ ו
וידבר אהרן את כל הד
הדברים אשר דבר יהוה
אל משה ויעש האתת
לעיני העם׃ ומליל אהר
ית כל פיתגמיא דמליל
יי עם משה ועבד אתיא
לעיני עמא׃ ויאמן העם
וישמעו כי פקד יהוה א
את בני ישראל וכי ראה
את ענים ויקדו וישתחוו׃
והימין עמא ושמעו א
ארי דכיר יי ית בני ישר
וארי גלי קדמוהי שע
שעבודהון וכרעו וסג

וסגידו׃ ואחר באו משה
ואהרן ויאמרו אל פרעה
כה אמר יהוה אלהי יש
ישראל שלח את עמי ו
ויחגו לי במדבר׃ ובתרכן
עלו משה ואהרן ואמרו
לפרעה כדנן אמר יי אלהא
דישראל שלח ית עמי ו
ויחגון קדמי במדברא׃
ויאמר פרעה מי יהוה א
אשר אשמע בקלו לש
לשלח את ישראל לא
ידעתי את יהוה וגם את
ישראל לא אשלח׃ ואמר
פרעה שמא דיי לא איתג
איתגלי לי דאיקביל למ
למימריה לשלחא ית יש
לא איתגלי לי שמא דיי
ואף ית ישראל לא אשלח׃
ויאמרו אלהי העברים נ
נקרא עלינו נלכה נא דר
דרך שלשת ימים במדבר
ונזבחה ליהוה אלהינו
פן יפגענו בדבר או בחרב׃
ואמרו אלהא דיהודאי
איתקרי עלנא ניזל כען
מהלך תלתא יומין במד
במדברא ונדבח קדם יי
אלהנא דילמא ישרעיננא
במותא או בקטול׃ ויאמר
אלהם מלך מצרים למה
משה ואהרן תפריעו את
העם ממעשיו לכו לסב
לסבלתיכם׃ ואמר להון

מלכא דמצ׳ למה משה
ואהרן תבטלון ית עמא
מעובדיהון איזילו לפ
לפולחנכון׃ ויאמר פרעה
הן רבים עתה עם הארץ
והשבתם אתם מסבלתם׃
ואמר פרעה הא סגיאין
כען עמא דארעא ותב
ותבטלון יתהון מפולח
מפולחנהון׃ ויצו פרעה
ביום ההוא את הנגשים
בעם ואת שטריו לאמר׃
ופקיד פרעה ביומא ית
ההוא ית שולטני עמא
וית סרכוהי למימר׃ לא
תאספון לתת תבן לעם
ללבן הלבנים כתמל ש
שלשם הם ילכו וקששו
להם תבן׃ לא תוספון לה
למיתן תיבנא לעמא
למירמי ליבנין כמאתמ
כמא איתמלי ומדקמוהי
אינון יזלון ויגבון להון
תיבנא׃ ואת מתכנת הל
הלבנים אשר הם עשים
תמול שלשם תשימו
עליהם לא תגרעו מ
ממנו כי נרפים הם על כן
הם צעקים לאמר נלכה
נזבחה לאלהינו׃ וית ס
סכום ליבניא דאינון ע
עבדין מאתמלי ומדקמ
ומדקמוהי תמנון עלי
עליהון לא תמנעון מ

מניה ארי בטלנין אנון
על כן אינון מצוחין ל׳
למימר ניזיל נדבח קדם
אלהנא׃ תכבד העבדה על
האנשים ויעשו בה ואל
ישעו בדברי שקר׃ יתק׳
יתקף פולחנא על גבריא
ויתעסקון בה ולא יתע׳
יתעסקון בפיתגמין בט
בטילין׃ ויצאו נגשי ה
העם ושטריו ויאמרו
אל העם לאמר כה אמ׳
אמר פרעה אינני נתן ל
לכם תבן׃ ונפקו שלטוני
עמא וסרכוהי ואמרו
לעמא למימר כדנן
אמר פרעה לית אנא׃
יהיב לכון תיבנא׃ אתם
לכו קחו לכם תבן מאש׳
מאשר תמצאו כי אין
נגרע מעבדתכם דבר׃ו
אתון איזילו סבו לכון
תיבנא מאתר דתשכחון
ארי לא איתמנע מפו׳
מפולחנכון מדעם׃ ויפץ
העם בכל ארץ מצרים
לקשש קש לתבן׃ ואי׳
ואיתבדרו עמא בכל א
ארעא דמצרים לגבבא
גילי לתיבנא׃ והנגשים
אצים לאמר כלו מעש׳
מעשיכם דבר יום ביומו
כאשר בהיות התבן׃ ו
ושילטוניא דחקין למ

למימר אשלימו עיבידי
עיבידתכון פתגם יום בי
ביומיה כמא דהויתון
עבדין כד מתיהיב לכון
תיבנא׃ ויכו שטרי בני י
ישראל אשר שמו על
עלהם נגשי פרעה לא׳
לאמר מדוע לא כליתם
חקכם ללבן כתמול שלש
שלשם גם תמול גם הי׳
היום׃ ולקו סרכי בני יש׳
ישראל דמנו עליהון
שילטוני פרעה למימר
מה דין לא אשלימתון
גזירתכון למירמי ליבנין
כמא איתמלי ומדקמוהי
אף איתמלי אף יומא
דין׃ ויבאו שטרי בני יש׳
ישראל ויצעקו אל פר׳
פרעה לאמר למה תעש׳
תעשה כה לעבדיך׃ ואת׳
ואתו סרכי בני ישראל
ויצוחו קדם פרעה למימ׳
למה מיתעביד כדין לע׳
לעבדך׃ תבן אין נתן לע׳
לעבדיך ולבנים אמרים
לנו עשו והנה עבדיך
מכים וחטאת עמך׃ תי׳
תיבנא לא מתיהב לעב׳
לעבדך וליבנא אמרין
לנא עיבידו והא עבדך
לקן וחטאן עליהון ע׳
עמך׃ ויאמר נרפים אתם
נרפים על כן אתם אמרים

נלכה נזבחה ליהוה׃ ואמר
בטלנין אתון בטלנין על
כן אתון אמרין ניזיל נד׳
נדבח קדם יי׳׃ ועתה לכו
עבדו ותבן לא ינתן לכם
ותכן לבנים תתנו׃ וכען
איזילו פלחו ותיבנא לא
מתיהיב לכון וסכום לבי
לבינא תתנון׃ ויראו שט׳
שטרי בני ישראל אתם
ברע לאמר לא תגרעו׃
מלבניכם דבר יום ביומו׃
וחזו סרכי בני ישראל י׳
יתהון בביש למימר לא
תיתמנעון מלבניכון פי׳
פיתגם יום ביומיה׃ ויפג׳
ויפגעו את משה ואת
אהרן נצבים לקראתם
בצאתם מאת פרעה׃
וערעו ית משה וית אה׳
קיימין לקדמותהון כמ׳
כמפקהון מן קדם פרעה׃
ויאמרו אלהם ירא יי׳
יהוה עליכם וישפט׃
אשר הבאשתם את
ריחנו בעיני פרעה ובע׳
ובעיני עבדיו לתת חרב
בידם להרגנו׃ ואמרו
להון איתגלי יי׳ עליכון
ויתפרע דאבאשתון ית
ריחנא בעיני פרעה ובע׳
ובעיני עבדוהי למיתן
חרבא בידיהון למיקטל
למיקטלנא׃ וישב משה

[illegible]

אל יהוה ויאמר אדני
למה הרעתה לעם הזה
למה זה שלחתני ותב
משה לקדם יי ואמר
יי למא אבאשתא לע
לעמא הדין למה דנן
שלחתני ומאז באתי
אל פרעה לדבר בשמך
הרע לעם הזה והצל
לא הצלת את עמך ומ
ומעידן דעלית לות פר
למללא בשמך אתבאש
לעמא הדין ושיזבא ל
לא שיזבתא ית עמך
ויאמר יהוה אל משה
עתה תראה אשר אעש
אעשה לפרעה כי ביד
חזקה ישלחם וביד חזק
חזקה יגרשם מארצו
ואמר יי למשה כעת
תחזי דאעביד לפרעה
ארי בידא תקיפא ישל
ישלחינון ובידא תקיפ
יתריכנון מארעיה

פ

וידבר אלהים אל משה
ויאמר אליו אני יהוה
ומליל יי עם משה ואמ
ליה אנא יי וארא אל
אברהם אל יצחק ואל
יעקב באל שדי ושמי
יהוה לא נודעתי להם
ואיתגליתי לאברהם ליצ
וליעקב באל שדי ושמי
יי לא הודעית להון וגם
הקמתי את בריתי אתם
לתת להם את ארץ כנען
את ארץ מגריהם אשר
גרו בה ואף אקימית
ית קימי עמהון למתן
להון ית ארעא דכנען
ית ארע תותבותהון דא
דאיתותבו בה וגם אני
שמעתי את נאקת בני
ישראל אשר מצרים
מעבדים אתם ואזכר את
בריתי ואף קדמי שמיע
ית קבילת בני ישראל ד
דמצראי מפלחין בהון
ודכירנא ית קימי לכן
אמר לבני ישראל אני
יהוה והוצאתי אתכם
מתחת סבלת מצרים
והצלתי אתכם מעבדתם
וגאלתי אתכם בזרוע נ
נטויה ובשפטים גדלים
בכין אימר לבני ישראל
אנא יי ואפיק יתכון מגו
דחוק פולחן מצראי וא
ואשיזיב יתכון מפולחנ
מפולחנהון ואפרוק ית
יתכון בדרע מרמם ובדי
ובדינין רברבין ולקחתי
אתכם לי לעם והייתי לכ
לכם לאלהים וידעתם
כי אני יהוה אלהיכם
המוציא אתכם מתחת
סבלות מצרים ואקריב
יתכון קדמי לעם ואהוי
להון לאלהא ותידעון ארי
אנא יי אלהכון דאפיק
יתכון מגו דחוק פולחן
מצראי והבאתי אתכם
אל הארץ אשר נשאתי
את ידי לתת אתה לאב
לאברהם ליצחק וליעקב
ונתתי אתה לכם מורשה
אני יהוה ואעיל יתכון
לארעא דקיימית במימרי
למיתן יתה לאברהם ליצחק
וליעקב ואיתן יתה לכון
ירותא אנא יי וידבר
משה כן אל בני ישראל
ולא שמעו אל [משה] מ
משה מקצר רוח ומעב
ומעבדה קשה ומליל
משה כן עם בני ישראל
ולא קבילו מן משה אי
אילהון מעיק רוחא ומפ
ומפולחנא דהות קשיא
עליהון וידבר
יהוה אל משה לאמר
ומליל יי עם משה ל
למימר בא דבר אל פר
פרעה מלך מצרים ויש
וישלח את בני ישראל
מארצו ומליל עם
פרעה מלכא דמצרים
וישלח ית בני ישראל
מארעיה וידבר משה
לפני יהוה לאמר הן בני
ישראל לא שמעו אלי

ואיך ישמעני פרעה וא
ואני ערל שפתים׃ ומליל
משה קדם יי למימר הא
בני ישראל לא קבילו ׃
מני ואיכדין יקביל מני
פרעה ואנא יקיר ממלל׃
וידבר יהוה
אל משה ואל אהרן ו׃
ויצום אל בני ישראל
ואל פרעה מלך מצרים
להוציא את בני ישראל
מארץ מצרים׃ ומליל יי
עם משה ולאהרן ופק
ופקידינון לות בני ישר
ולות פרעה מלכא דמצ
לאפקא ית בני ׃
ישראל מארעא דמצרי׃
אלה ראשי
בית אבתם בני ראובן ׃
בכר ישראל חנוך ופלוא
חצרן וכרמי אלה משפ
משפחת ראובן׃ אילין
רישי בית אבהתהון בני
ראובן בוכריה דישראל
חנוך ופלוא חצרן וכרמי
אילין זרעית ראובן׃ וב
ובני שמעון ימואל וימ
וימין ואהד ויכין וצחר
ושאול בן הכנענית אלה
משפחת שמעון׃ ובני ׃
שמעון ימואל וימין ואה
ויכין וצחר ושאול בר כנע
כנעניתא אילין זרעית ש
שמעון׃ ואלה שמות בני

לוי לתלדתם גרשון וקה
וקהת ומררי ושני חיי ׃
לוי שבע ושלשים ומא
ומאת שנה׃ ואילין שמהת
בני לוי לתולדתהון גרשון
וק ומררי ושני חיי לוי ׃
מאה ותלתין ושבע שנין׃
בני גרשון לבני ושמעי
למשפחתם׃ בני גרשון ׃
לבני ושמעי לזרעיתהון׃
ובני קהת עמרם ויצהר
וחברון ועזיאל ושני חיי
קהת שלש ושלשים ומ
ומאת שנה׃ ובני קהת עמ
ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת
מאה ותלתין ותלת שנין׃
ובני מררי מחלי ומושי ׃
אלה משפחת הלוי לתו
לתלדתם׃ ובני מררי מח
ומושי אילין זרעית לוי
לתולדתהון׃ ויקח עמרם
את יוכבד דדתו לו לאשה
ותלד לו את אהרן ואת
משה ושני חיי עמרם
שבע ושלשים ומאת ׃
שנה׃ ונסיב עמרם ית א׃
יוכבד אחת אבוהי ליה
לאיתו וילידת ליה ית א
אהרן וית משה ושני ׃
חיי עמרם מאה ותלתין
ושבע שנין׃ ובני יצהר
קרח ונפג וזכרי׃ ובני יצה׃
ובני עזיאל מישאל וא׃
ואלצפן וסתרי׃ ובני עזי׃

ויקח אהרן את אלישבע
בת עמינדב אחות נחשון
לו לאשה ותלד לו את נ
נדב ואת אביהוא את א׃
אלעזר ואת איתמר׃ ונס
ונסיב אהרן ית אלישבע בת
עמינדב אחתיה דנחשון
ליה לאיתו וילידת ליה
ית נדב וית אביהוא ית
אלעזר וית איתמר׃ ובני
קרח אסיר ואלקנה וא׃
ואביאסף אלה משפחת
הקרחי׃ ובני קרח אסיר ואל
ואביאסף אלין זרעית קרח׃
ואלעזר בן אהרן לקח
לו מבנות פוטיאל לו ׃
לאשה ותלד לו את פ
פינחס אלה ראשי אבות
הלוים למשפחתם׃ ואלע
בר אהרן נסיב ליה מבנת
פוטיאל ליה לאיתו ויל
וילידת ליה ית פינחס
אילין רישי אבהת ליואי
לזרעיתהון׃ הוא אהרן
ומשה אשר אמר יהוה
להם הוציאו את בני ׃
ישראל מארץ מצרים
על צבאתם׃ הוא אהרן
ומשה דאמר יי להון א
אפיקו ית בני ישראל
מארעא על חיליהון׃ הם
המדברים אל פרעה מ
מלך מצרים להוציא את
בני ישראל ממצרים הוא

משה ואהרן׃ אינון דימ
דיממללין עם פרעה מ
מלכא דמצרים לאפקא
ית בני ישר׳ ממצרים הוא
משה ואהרן׃ ויהי ביום
דבר יהוה אל משה באר
בארץ מצרים׃ והוה ביומ
דמליל יי׳ עם משה באר
דמצרים׃ וידבר
יהוה אל משה לאמור
אני יהוה דבר אל פרעה
מלך מצרים את כל אש
אשר אני דבר אליך׃ ומ
ומליל יי׳ עם משה למי
למימר אנא יי׳ מליל עם
פרעה מלכא דמצרים ית
כל דאנא ממליל עמך׃
ויאמר משה לפני יהוה
הן אני ערל שפתים ואיך
ישמע אלי פרעה׃ ואמר
משה קדם יי׳ הא אנא ז
יקיר ממלל ואיכדין יק
יקבל מני פרעה׃
ויאמר יהוה אל
משה ראה נתתיך אלהים
לפרעה ואהרן אחיך יה
יהיה נביאך׃ ואמר יי׳ ל
למשה חזי דמניתיך רב
לפרעה ואהרן אחיך יה
יהי מתורגמנך׃ אתה ית
תדבר את כל אשר אצוך
ואהרן אחיך ידבר אל
פרעה ושלח את בני יש
ישראל מארצו׃ את ית

תמליל ית כל דאפקדינך
ואהרן אחוך ימליל עם
פרעה וישלח ית בני ישר
מארעיה׃ ואני אקשה א
את לב פרעה והרבתי את
אתתי ואת מופתי בארץ
מצרים׃ ואנא אקשי ית
ליבא דפרעה ואסגי ית
אתותי וית מופתי בארע
דמצרים׃ ולא ישמע א
אלכם פרעה ונתתי את
ידי במצרים והוצאתי א
את צבאתי את עמי בנ
ישראל מארץ מצרים בש
בשפטים גדלים׃ ולא יקבל
מנכון פרעה ואיתן ית מ
מחת גבורתי במצרים וא
ואפיק ית חילי ית עמי ב
בני ישראל מארעא דמצ
בדינין רברבין׃ וידעו מצ
מצרים כי אני יהוה בנט
בנטתי את ידי על מצרים
והוצאתי את בני ישראל
מתוכם׃ וידעון מצראי ד
ארי אנא יי׳ כד ארים ית
מחת גבורתי על מצרים
ואפיק ית בני ישראל מב
מביניהון׃ ויעש משה וא
ואהרן כאשר צוה יהוה
אתם כן עשו׃ ועבד מש
ואהרן כמא דפקיד יי׳ י
יתהון כן עבדו׃ ומשה
בן שמנים שנה ואהרן בן
שלש ושמנים שנה בדב

בדברם אל פרעה׃ ומשה
בר תמנן שנין ואהרן בר
תמנן ותלת שנין במללו
במללותהון עם פרעה׃
ויאמר יהוה
אל משה ואל אהרן לא
לאמר׃ ואמר יי׳ למשה
ולאהרן למימר׃ כי ידבר
אלכם פרעה לאמר תנ
לכם מופת ואמרת אל
אהרן קח את מטך וה
והשלך לפני פרעה יהי
לתנין׃ ארי ימלל עמכון
פרעה למימר הבו לכון
אתא ותימר לאהרן סב
ית חוטרך ורמי קדם פר
יהי לתנינא׃ ויבא משה
ואהרן אל פרעה ויעשו
כן כאשר צוה יהוה וי
וישלך אהרן את מטהו
לפני פרעה ולפני עבדיו
ויהי לתנין׃ ועל משה ו
ואהרן לות פרעה ועבדו כן
כמא דפקיד יי׳ ורמא א
אהרן ית חטריה קדם פר
וקדם עבדוהי והוה לת
לתנינא׃ ויקרא גם פרעה
לחכמים ולמכשפים ויע
ויעשו גם הם חרטמי מ
מצרים בלהטיהם כן׃ ות
וקרא אף פרעה לחכימ
לחכימיא ולחרשיא וע
ועבדו אף אינון חרשי
מצר בלחשיהון כן׃ ויש

על המים ד׳ וסימ׳ ... כה אמר יי׳ בזאת תדע׳ ויבאו אליהם ושם ... והשמש זרחה על המים׳ וכל תהלות ... על׳ ולא אל המים

וישליכו איש מטהו ו
ויהיו לתנינם ויבלע מ
מטה אהרן את מטתם׃
ורמו גבר חטריה והוו
לתנינין ובלע חוטרא
דאהרן ית חוטריהון׃ ויח
ויחזק לב פרעה ולא ש
שמע אלהם כאשר דב
דבר יהוה׃ ואיתקף ליב
דפרעה ולא קביל מנהון כ
כמא דמליל יי׃
ויאמר יהוה אל משה
כבד לב פרעה מאן לש
לשלח העם׃ ואמר יי
למשה איתיקר ליבא דפ
סריב לשלחא עמא׃ לך
אל פרעה בבקר הנה יו
יוצא המימה ונצבת ל
לקראתו על שפת היאר
והמטה אשר נהפך לנ
לנחש תקח בידך׃ איזיל
לות פרעה בצפרא הא
נפיק למיא ותיתעתד
לקדמותיה על כיף נהר
וחוטרא דאיתהפיך לחו
תיסב בידך׃ ואמרת אל
אליו יהוה אלהי העב
העברים שלחני אליך
לאמר שלח את עמי ו
ויעבדני במדבר והנה
לא שמעת עד כה׃ ותי
ותימר ליה יי אלהא די
דיהודאי שלחני לותך
למימר שלח ית עמי ו

ויפלחון קדמי במדברא
והא לא קבילתא עד כען׃
כה אמר יהוה בזאת תד
תדע כי אני יהוה הנה
אנכי מכה במטה אשר
בידי על המים אשר ב
ביאר ונהפכו לדם׃ כידנא
אמר יי בדא תידע ארי
אנא יי הא אנא מחי ב
בחוטרא דבידי על מיא
דבנהרא ויתהפכון לדמא׃
והדגה אשר ביאר תמות
ובאש היאר ונלאו מצרי
מצרים לשתות מים מן
היאר׃ ונוני דבנהרא ימ
ימותון ויסרי נהרא וילא
וילאון מצראי למשתי
מיא מן נהרא׃
ויאמר יהוה אל משה
אמר אל אהרן קח מטך
ונטה ידך על מימי מצ
מצרים על נהרתם על נ
יאריהם ועל אגמיהם ו
ועל כל מקוה מימיהם
ויהיו דם והיה דם בכל
ארץ מצרים ובעצים וב
ובאבנים׃ ואמר יי למש
אימר לאהרן סב חוטרך
וארים ידך על מיא דמצ
דמצראי על נהריהון ו
ועל אריתיהון ועל אגמי
אגמיהון ועל כל בית כ
כנישות מימיהון ויהון
דמא ויהי דמא בכל אר

ארעא דמצרים ובמני
אעא ובמני אבנא׃ ויעש
ויעשו כן משה ואהרן
כאשר צוה יהוה וירם
במטה ויך את המים א
אשר ביאר לעיני פרעה
ולעיני עבדיו ויהפכו כל
המים אשר ביאר לדם׃
ועבדו כן משה ואהרן כמא
דפקיד יי וארים בחוטר
ומחא ית מיא דבנהרא
לעיני פרעה ולעיני עבדוהי
ואיתהפיכו כל מיא דב
דבנהרא לדמא׃ והדגה
אשר ביאר מתה ויבאש
היאר ולא יכלו מצרים
לשתות מים מן היאר
ויהי הדם בכל ארץ מצ
מצרים׃ ונוני דבנהרא מ
מיתו וסרי נהרא ולא י
יכילו מצראי למשתי
מיא מן נהרא והוה דמא
בכל ארעא דמצרים׃ ו
ויעשו כן חרטמי מצ
מצרים בלטיהם ויחזק
לב פרעה ולא שמע א
אלהם כאשר דבר יהוה׃
ועבדו כן חרשי מצרים
בלחשיהון ואיתקף לי
ליבא דפרעה ולא קביל
מינהון כמא דמליל יי׃
ויפן פרעה ויבא אל ב
ביתו ולא שת לבו גם ז
לזאת׃ ואיתפני פרעה

נהרתם ד וסימ׳ קח מטך ונטה ידך׳ ויט אהרן את ידו ׳אשר נכרתו מימי הירדן הלא טוב אמנה ופרפר סתם את מוצא מימי גיחון׳ יצית גם הם יגזלו מימי שלג
שת ד וסימ׳ כי שת לי אלהים זרע אחר׳ ויפן פרעה ויבא אל ביתו גם יהודה שת קציר׳ מי שת בטחות חכמה לזאת ג וסי׳ ויפן פרעה ... לזאת ...

ויעל לביתיה ולא שוי ל
ליביה אף לדא׃ ויחפרו
כל מצרים סביבת היאר
מים לשתות כי לא יכלו
לשתת ממימי היאר׃ וח
וחפרו כל מצראי סחרנו
סחרנות נהרא מיא למ
למשתי ארי לא יכילו
למשתי ממיא דבנהרא׃
וימלא שבעת ימים אח
אחרי הכות יהוה את
היאר׃ ושלימו שבעא
יומין בתר דימחא יי
ית נהרא׃
ויאמר יהוה אל משה
בא אל פרעה ואמרת
אליו כה אמר יהוה ש
שלח את עמי ויעבדני׃
ואמר יי למשה עול ל
לות פרעה ותימר ליה
כדנן אמר יי שלח ית
עמי ויפלחון קדמי׃ ויא
ואם מאן אתה לשלח
הנה אנכי נגף את כל
גבולך בצפרדעים׃ ואם
מסרב את לשלחא הא
אנא מחי ית כל תחומך
בעורדעניא׃ ושרץ היא
היאר צפרדעים ועלו
ובאו בביתך ובחדר מש
משכבך ועל מטתך וב
ובבית עבדיך ובעמך
ובתנוריך ובמשארותיך׃
ויירבי נהרא עורדעניא

ויסקון ויעלון בביתך ובא
ובאידרון בית משכבך
ועל ערסתך ובבית עב
עבדך ובעמך ובתנורך
ובאצותך׃ ובכה ובעמך
ובכל עבדיך יעלו הצפ
הצפרדעים׃ ובך ובעמך
ובכל עבדך יסקון עורדעני׃
ויאמר יהוה אל משה
אמר אל אהרן נטה את
ידך במטך על הנהרת
על היארים ועל האגמ
האגמים והעל את הצפ
הצפרדעים על ארץ מצ
מצרים׃ ואמר יי למשה
אימר לאהרן ארים ית
ידך בחוטרך על נהריא
על אריתיא ועל אגמיא
ואסיק ית עורדעניא על
ארעא דמצרים׃ ויט א
אהרן את ידו על מימי
מצרים ותעל הצפרדע
ותכס את ארץ מצרים׃
וארים אהרן ית ידיה ב
על מיא דמצראי וסלי
וסליקו עורדעניא וחפו
ית ארעא דמצרים׃ ויע
ויעשו כן החרטמים ב
בלטיהם ויעלו את הצ
הצפרדעים על ארץ מ
מצרים׃ ועבדו כן חרשי
בלחשיהון ואסיקו ית
עורדעניא על ארעא
דמצרים׃ ויקרא פרעה

למשה ולאהרן ויאמר
העתירו אל יהוה ויסר
הצפרדעים ממני ומעמי
ואשלחה את העם ויזב
ויזבחו ליהוה׃ וקרא פר
למשה ולאהרן ואמר צלו
קדם יי ויעדי עורדעניא
מיני ומעמי ואשלח
ית עמא וידבחון קדם יי׃
ויאמר משה לפרעה
התפאר עלי למתי אע
אעתיר לך ולעבדיך ול
ולעמך להכרית הצפר
הצפרדעים ממך ומבתיך
רק ביאר תשארנה׃ ואמ
משה לפרעה שאל לך
גבורא הבלך ומן לאימ
לאימתי אצלי עלך ועל
עבדך ועל עמך לשיצ
לשיצאה עורדעניא מ
מינך ומבתך לחוד דב
דבנהרא ישתארון׃ ויא
ויאמר למחר ויאמר כ
כדברך למען תדע כי א
אין כיהוה אלהינו׃ ויא
ואמר למחר ואמר כפ
כפתגמך בדיל דתידע
ארי לית כיי אלהנא׃ וס
ויסרו הצפרדעים ממך
ומבתך ומעבדיך ומע
ומעמך רק ביאר תשא
תשארנה׃ ויעדון עור
עורדעניא ממך ומבתך
ומעבדך ומעמך לחוד

ל דסבירין ובל וקריין בל׳ וסימ׳ כל עפר הארץ היה כנים׳ פסל כל תמונת דמעג׳ תהו׳ ופטר חמור תפדה בשה׳ כל אנחתה השבתי

רבנהרא ישתארון׃ ויצא
משה ואהרן מעם פרעה
ויצעק משה אל יהוה ע
על דבר הצפרדעים אשר
שם לפרעה׃ ונפק משה
ואהרן מן קדם פרעה וצ
וצלי משה קדם יי על
עסק עורדעניא דשוי ל
לפרעה׃ ויעש יהוה כדבר
משה וימתו הצפרדעים
מן הבתים מן החצרת
ומן השדת׃ ועבד יי כפת
כפתגמא דמשה ומיתו
עורדעניא מן בתיא מן
דרתא ומן חקלתא׃ ויצ
ויצברו אתם חמרם חמרם
ותבאש הארץ׃ וכנשו
יתהון דגורין דגורין וסריאת על
ארעא׃ וירא פרעה כי ה
היתה הרוחה והכבד את
לבו ולא שמע אלהם
כאשר דבר יהוה׃ וחזא
פרעה ארי הות רוחתא
ויקר ית ליביה ולא קביל
מנהון כמא דמליל יי׃
ויאמר יהוה
אל משה אמר אל את
אהרן נטה את מטך
והך את עפר הארץ וה
והיה לכנם בכל ארץ מ
מצרים׃ ואמר יי למשה
אימר לאהרן ארים ית
חוטרך ומחי ית עפרא
דארעא ויהי לקלמתא

בכל ארעא דמצרים׃ ויע
ויעשו כן ויט אהרן את
ידו במטהו ויך את עפר
הארץ ותהי הכנם באדם
ובבהמה כל עפר הארץ
היה כנים בכל ארץ מצרים׃
ועבדו כן וארים אהרן ית
ידיה בחוטריה ומחא ית
עפרא דארעא והות קל
קלמתא באנשא ובבעיר
כל עפרא דארעא הוה
קלמתא בכל ארעא דמצ׳
ויעשו כן החרטמים בלט
בלטיהם להוציא את ה
הכנים ולא יכלו ותהי הכ
הכנם באדם ובבהמה׃ וע
ועברו כן חרשיא בלחש
בלחשיהון לאפקא ית
קלמתא ולא יכילו והות
קלמתא באנשא ובבעירא׃
ויאמרו החרטמים אל
פרעה אצבע אלהים ה
הוא ויחזק לב פרעה ול
ולא שמע אלהם כאשר
דבר יהוה׃ ואמרו חרשי
לפרעה מחא מן קדם יי
היא ואיתקף ליבא דפר׳
ולא קביל מנהון כמא ד
דמליל יי׃
ויאמר יהוה אל משה ה
השכם בבקר והתיצב ל
לפני פרעה הנה יוצא ה
המימה ואמרת אליו כה
אמר יהוה שלח עמי ו

ויעבדני׃ ואמר יי למשה
אקדים בצפרא ואתעתד
קדם פרעה הא נפיק למיא
ותימר ליה כדנן אמר יי
שלח עמי ויפלחון קדמי׃
כי אם אינך משלח את
עמי הנני משליח בך ו
ובעבדיך ובעמך ובבתיך
את הערב ומלאו בתי
מצרים את הערב וגם
האדמה אשר הם עליה׃
ארי אם ליתך משלח
ית עמי הא אנא משלח
בך ובעבדך ובעמך ובבתך
ית ערובא ויתמלון בתי
מצרים ית ערובא ואף
ארעא דאינון עלה׃ והפ
והפליתי ביום ההוא את
ארץ גשן אשר עמי עמ
עמד עליה לבלתי היות
שם ערב למען תדע כי
אני יהוה בקרב הארץ׃
ואפריש ביומא ההוא
ית ארעא דגשן דעמי
שרי עלה בדיל דלא ת
למהוי תמן ערובא ב
בדיל דתידע ארי אנא
יי שליט בגו ארעא׃ ו
ושמתי פדת בין עמי ו
ובין עמך למחר יהיה
האת הזה׃ ואעבד פורקן
לעמי ועל עמך איתי
מחא למחר יהי אתא׃
הדין׃ ויעש יהוה כן ויב

יוצא ט מל וסימ׳ השכם בבקר והתיצב׳ ויצא מעמך׳ בחצות הלילה׳ ... והשמרים אתו׳ כי הוא׳ איש ויצא׳ כי אתך יוצא׳ ומן האש ויצא ברק׳ ...
בתיבתא דהיינו מלאו׳ ... ולא יכלו ג וסימ׳ להוציא את הכנים׳ להבקיע אל מלך׳ ...

ויבא ערב כבד ביתה פר
פרעה ובית עבדיו ובכל
ארץ מצרים תשחת הא
הארץ מפני הערב ועבד
יי̇ כן ואתא ערובא תקיף
לבית פרעה ולבית עבדו
עבדוהי ובכל ארעא ד
דמצרים איתחבלת אר
ארעא מן קדם ערובא
ויקרא פרעה אל משה
ולאהרן ויאמר לכו זבחו
לאלהיכם בארץ וקרא
פרעה למשה ולאהרן
ואמר איזילו דבחו קד
אלהכון בארעא ויאמר
משה לא נכון לעשות
כן כי תועבת מצרים נז
נזבח ליהוה אלהינו הן
נזבח את תועבת מצרים
לעיניהם לא יסקלנו ואמ
ואמר משה לא תקין ל
למעבד כן ארי בעירא
דמצרים דחלין ליה מנ
מניה אנחנא נסבין לדב
לדבחא קדם יי̇ אלהנא הא
נדבח ית בעירא דמצראי
דחלין ליה ואינון יהוון
חזן הלא ימרון למירגמ
למירגמנא ודרך שלשת
ימים נלך במדבר וזבחנו
ליהוה אלהינו כאשר
יאמר אלינו מהלך תל
תלתא יומין נזיל במד
במדברא ונדבח קדם יי̇

אלהנא כמא דיימר לנא
ויאמר פרעה אנכי אשל
אשלח אתכם וזבחתם ל
ליהוה אלהיכם במדבר
רק הרחק לא תרחיקו
ללכת העתירו בעדי ויא
ואמר פרעה אנא אשלח
יתכון ותדבחון קדם יי̇ א
אלהכון במדברא לחוד
ארחקא לא תרחקון למ
למיזל צלו אף עלי ויא
ויאמר משה הנה אנכי
יוצא מעמך והעתרתי
אל יהוה וסר הערב מפ
מפרעה מעבדיו ומעמו
מחר רק אל יסף פרעה
התל לבלתי שלח את ה
העם לזבח ליהוה ואמר
משה הא אנא נפיק מ
מעמך ואצלי קדם יי̇
ויעדי ערובא מפרעה
מעבדוהי ומעמיה מחר
לחוד לא יוסף פרעה לש
לשקרא בדיל דלא לשל
לשלחא ית עמא לדבחא
קדם יי̇ ויצא משה מעם
פרעה ויעתר אל יהוה
ונפק משה מן קדם פרע
וצלי קדם יי̇ ויעש יהוה
כדבר משה ויסר הערב
מפרעה מעבדיו ומעמו
לא נשאר אחד ועבד יי̇
כפיתגמא דמשה ואעדי
ערובא מפרעה מעבדו

מעבדוהי ומעמיה לא
אשתאר חד ויכבד
פרעה את לבו גם בפעם
הזאת ולא שלח את הע
העם ויקר פרעה ית לביה
אף בזימנא הדא ולא ש
שלח ית עמא
ויאמר יהוה אל משה
בא אל פרעה ודברת אל
אליו כה אמר יהוה א
אלהי העברים שלח את
עמי ויעבדני ואמר יי̇
למשה עול לות פרעה
ותמליל עימיה כדנן
אמר יי̇ אלהא דיהודאי
שלח ית עמי ויפלחון ק
קדמי כי אם מאן אתה
לשלח ועודך מחזיק בם
ארי אם מסרב את לש
לשלחא ועד כען את
מתקיף בהון הנה יד יי̇
יהוה הויה במקנך אשר
בשדה בסוסים בחמרים
בגמלים בבקר ובצאן ד
דבר כבד מאד הא מחא
מן קדם יי̇ הויה בבעירך
די בחקלא בסוסותא ב
בחמרי בגמלי בתורי
ובענא מותא סגי לחדא
והפלה יהוה בין מקנה (ישראל ובין מקנה)
מצרים ולא ימות מכל
לבני ישראל דבר ויפרש
יי̇ בין בעירא דישראל
ובין בעירא דמצרי ולא

ל̇ג̇ ולדתו ט̇ וסימ̇ ... ויאמר משה לא נכון ... דרך שלשת ימים ויאמר משה גם אתה ... נשכבה ...
... והפלה ב̇ ... והפלה ... בין מקנה ישראל ... והפלא ... את ...

ימות מכולא לבני ישר
מידעם׃ וישם יהוה מו
מועד לאמר מחר יעשה
יהוה את הדבר הזה בא
בארץ׃ ושוי יי זימנא
למימר מחר יעביד יי
ית פתגמא הדין בארעא׃
ויעש יהוה את הדבר
הזה ממחרת וימת כל
מקנה מצרים וממקנה
בני לא מת אחד׃ ועבד
יי ית פתגמא הדין בי
ביומא דבתרוהי ומית
כל בעירא דמצראי ומ
ומבעירא דבני ישראל
לא מית חד׃ וישלח פר
והנה לא מת ממקנה
ישראל עד אחד ויכבד
לב פרעה ולא שלח את העם׃
ושלח פרעה והא לא מית
מבעירא דישראל עד חד
ואיתיקר ליבא דפרעה ולא
שלח ית עמא׃
ויאמר יהוה אל משה
ואל אהרן קחו לכם מ
מלא חפניכם פיח כבשן
וזרקו משה השמימה
לעיני פרעה׃ ואמר יי
למשה ולאהרן סבו לכון
מלי חופניכון פיח דאת
דאתונא ויזרקניה משה
לצית שמיא לעיני פרעה׃
והיה לאבק על כל ארץ
מצרים והיה על האדם

ועל הבהמה לשחין פרח
אבעבעת בכל ארץ מצ
מצרים׃ ויהי לאבקא על
ארעא דמצרים ויהי על
אינשא ועל בעירא לש
לשחין סגי אבעבועין ב
בכל ארעא דמצרים׃ ויק
ויקחו את פיח הכבשן
ויעמדו לפני פרעה ויזרק
אתו משה השמימה ׃
ויהי שחין אבעבעת פרח
באדם ובבהמה׃ ונסיבו
ית פיח דאתונא וקמו ק
פרעה וזרק יתיה משה
לצית שמיא והוה שחין
אבעבועין סגי באינשא
ובבעירא׃ ולא יכלו החר
החרטמים לעמד לפני
משה מפני השחין כי
היה השחין בחרטמים
ובכל מצרים׃ ולא יכילו
חרשיא למיקם קדם מש
מקדם שיחנא ארי הוה
שיחנא בחרשיא ובכל
מצראי׃ ויחזק יהוה את
לב פרעה ולא שמע א
אלהם כאשר דבר יהוה
אל משה׃ ותקיף יי ית
ליבא דפרעה ולא קביל
מנהון כמא דמליל יי
עם משה׃
ויאמר יהוה אל משה
השכם בבקר והתיצב
לפני פרעה ואמרת אליו

כה אמר יהוה אלהי הע
העברים שלח את עמי
ויעבדני׃ ואמר יי למש
אקדים בצפרא ואתעתד
קדם פרעה ותימר ליה
כדנן אמר יי אלהא דיה
דיהודאי שלח ית עמי
ויפלחון קדמי׃ כי בפעם
הזאת אני שלח את כל
מגפתי אל לבך ובעבדיך
ובעמך בעבור תדע כי
אין כמני בכל הארץ׃
ארי בזימנא אנא שלח
ית כל מחתי לליבך ובע
ובעבדך ובעמך בדיל ד
דתידע ארי לית דכותי
בכל ארעא׃ כי עתה של
שלחתי את ידי ואך א
אותך ואת עמך בדבר
ותכחד מן הארץ׃ ארי
כען קריב קדמי דשל
דשלחית פון ית מחת ג
גבורתי ומחית יתך וית
עמך במותא ואישתיצית
מן ארעא׃ ואולם בעבור
זאת העמדתיך בעבור
הראתך את כחי ולמען
ספר שמי בכל הארץ׃
וברם בדיל דא קיימתך
בדיל לאחזיותך ית חילי
ובדיל דיהון משתעין גב
גבורת שמי בכל ארעא׃
עודך מסתולל בעמי
לבלתי שלחם׃ עד כען

את כבישת ליה לעמי
בדיל דלא לשלחותהון׃
הנני ממטיר כעת מחר
ברד כבד מאד אשר לא
היה כמהו במצרים למן
היום הוסדה ועד עתה׃
הא אנא מחית בעידנא
הדין מחר ברדא תקיף
לחדא דלא הוה דכותיה
במצרים למן יומא דאי
השתכללת ועד כען׃
ועתה שלח העז את מ
מקנך ואת כל אשר לך
בשדה כל האדם והבה
והבהמה אשר ימצא
בשדה ולא יאסף הבי
הביתה וירד עליהם ה
הברד ומתו׃ וכען שלח
כנוש ית בעירך וית כל
דלך בחקלא כל אינש
ובעירא דישתכח בחקל
ולא יתכנש לביתא וי
ויחות עליהון ברדא
וימותון׃ הירא את דבר
יהוה מעבדי פרעה הני
הניס את עבדיו ואת מ
מקנהו אל הבתים׃ דדחיל
מפיתגמא דיי מעבדי
פרעה כנש ית עבדוהי
וית בעיריה לבתיא׃ וא
ואשר לא שם לבו אל
דבר יהוה ויעזב את ע
עבדיו ואת מקנהו בש
בשדה׃ ודלא שוי ליבה

לפיתגמא דיי שבק ית
עבדוהי וית בעיריה בח
בחקלא׃ ויאמר
יהוה אל משה נטה את
ידך על השמים ויהי ברד
בכל ארץ מצרים על הא
האדם ועל הבהמה ועל
כל עשב השדה בארץ מ
מצרים׃ ואמר יי למשה
ארים ית ידך על צית ש
שמיא ויהי ברדא בכל
ארעא דמצרים על אי
אינשא ועל בעירא ועל
כל עשבא דחקלא באר
דמצרים׃ ויט משה את
מטהו על השמים וי
ויהוה נתן קלת וברד ות
ותהלך אש ארצה וימ
וימטר יהוה ברד על א
ארץ מצרים׃ ואריך מש
ית חוטריה על צית שמ
שמיא ויי יהב קלין וי
וברדא ומהלכא אישת
על ארעא ואמטר יי בר
ברדא על ארעא דמצרי
ויהי ברד ואש מתלקחת
בתוך הברד כבד מאד
לפניו אשר לא היה כמהו
בכל ארץ מצרים מאז
היתה לגוי׃ והוה ברדא
ואישתא משתלהבא בגו
ברדא תקיף לחדא דקדמוהי
דלא הוה דכותיה בכל
ארעא דמצרים מעידן

דהוית לעם׃ ויך הברד
בכל ארץ מצרים את
כל אשר בשדה מאדם
ועד בהמה ואת כל עשב
השדה הכה הברד ואת
כל עץ השדה שבר׃ ומח
ומחא ברדא בכל ארעא
דמצרים ית כל די בחקלא
מאינשא ועד בעירא וית
כל עשבא דחקלא מחא
ברדא וית כל אילני חק
חקלא תבר׃ רק בארץ
גשן אשר שם בני ישר
ישראל לא היה ברד׃
לחוד בארעא דגשן ד
דתמן בני ישראל לא הוה
ברדא׃ וישלח פרעה ויק
ויקרא למשה ולאהרן
ויאמר אלהם חטאתי
הפעם יהוה הצדיק וא
ואני ועמי הרשעים׃
ושלח פרעה וקרא למ
למשה ולאהרן ואמר
להון חבית זימנא הדא
יי זכאה ואנא ועמי ח
חייבין׃ העתירו אל יהוה
ורב מהית קלת אלהים
וברד ואשלחה אתכם
ולא תוספון לעמד׃
צלו קדם יי וסגי קדמוהי
רוח דלא יהון עלנא ק
קלין דילוט כאלין מן
קדם יי וברדא ואשלח
יתכון ולא תוספון לאי

לא יתעכבא׃ ויאמר אל
אליו משה כצאתי את
העיר אפרש את כפי אל
יהוה הקלות יחדלון וה
והברד לא יהיה עוד ו
למען תדע כי ליהוה ה
הארץ׃ ואמר ליה משה
כמיפקי ית קרתא אפרש
ית ידי בצלו קדם יי קליא
יתמנעון וברדא לא יהי
עוד בדיל דתידע ארי
דיי ארעא׃ ואתה ועבדיך
ידעתי כי טרם תיראון׃
מפני יהוה אלהים׃ ואת
ועבדך ידענא ארי עד
כען לא איתכנעתון מן
קדם יי אלהים׃ והפשתה וה
והשערה נכתה כי הש׃
השערה אביב והפשתה
גבעל׃ וכיתנא ושערי
לקו ארי סעריא אביב
וכיתנא גבעולין׃ והחטה
והכסמת לא נכו כי אפי
אפילת הנה׃ וחיטיא וכ
וכונתיא לא לקאה ארי
אפלתא אינין׃ ויצא משה
מעם פרעה את העיר׃
ויפרש כפיו אל יהוה ו
ויחדלו הקלות והברד
ומטר לא נתך ארצה׃
ונפק משה מן קדם פרעה
ית קרתא ופרס ידוהי
בצלו קדם יי ואיתמנעו
קליא וברדא ומטרא

דהוה נחית לא מטא לא
לארעא׃ וירא פרעה כי
חדל המטר והברד והק
והקלת ויסף לחטא ויכ
ויכבד לבו הוא ועבדיו׃
וחזא פרעה ארי איתמנע
מיטרא וברדא וקליא׃
ואוסיף למיחטי ויקריה
לליביה הוא ועבדוהי׃
ויחזק לב פרעה ולא ש׃
שלח את בני ישראל כ
כאשר דבר יהוה ביד מ
משה׃ ואיתקף ליבא דפר
ולא שלח ית בני ישראל
כמא דמליל יי בידא דמ
דמשה׃ פ
ויאמר יהוה אל משה
בא אל פרעה כי אני ה
הכבדתי את לבו ואת לב
עבדיו למען שתי אתתי
אלה בקרבו׃ ואמר יי ל
למשה עול לות פרעה
ארי אנא יקרית ית ליביה
וית ליבא דעבדוהי בד׃
בדיל לשואה אתי אלין
ביניהון׃ ולמען תספר ב
באזני בנך ובן בנך את א
אשר התעללתי במצרים
ואת אתתי אשר שמתי
בם וידעתם כי אני יהוה׃
ובדיל דתישתעי קדם בנך
ובר בריך ית ניסין דעבד
דעבדית במצרים וית את
אתותי דשויתי בהון וית

ותידעון ארי אנא יי׃ וי
ויבא משה ואהרן אל
פרעה ויאמרו אליו כה
אמר יהוה אלהי העברים
עד מתי מאנת לענת מ
מפני שלח עמי ויעבדני׃
ועל משה ואהרן לות פר
ואמרו ליה כדנן אמר
יי אלהא דיהודאי עד
אימתי מסריב את לא
לאיתכנעא מן קדמי׃
שלח עמי ויפלחון קדמי׃
כי אם מאן אתה לשלח
את עמי הנני מביא מחר
ארבה בגבלך׃ ארי אם
מסריב את לשלחא ית
עמי הא אנא מיתי מ
מחר גובא בתחומך׃ וכ
וכסה את עין הארץ ולא
יוכל לראת את הארץ
ואכל את יתר הפלטה
הנשארת לכם מן הברד
ואכל את כל העץ הצמ
הצמח לכם מן השדה׃
ויחפי ית עין שימשא׃
דארעא ולא יכול למ׃
למיחזי ית ארעא ויכול
ית שאר שיזבתא דאש
דאישתארת לכון מן ברד׃
ויכול ית כל אילנא דא
דאצמח לכון מן חקלא׃
ומלאו בתיך ובתי כל
עבדיך ובתי כל מצרים׃
אשר לא ראו אבתיך

ואבות אבתיך מיום היו
היותם על האדמה עד
היום הזה ויפן ויצא מעם
פרעה׃ ויתמלון בתך ובתי
כל עבדך ובתי כל מצראי
דלא חזו אבהתך ואבהת
אבהתך מיום מהויהון
על ארעא עד יומא הדין
ואיתפני ונפק מן קדם פרעה׃
ויאמרו עבדי פרעה אליו
עד מתי יהיה זה לנו למ
למוקש שלח את האנשים
ויעבדו את יהוה אלהיהם
הטרם תדע כי אבדה מצ
מצרים׃ ואמרו עבדי פרעה
ליה עד אימתי יהי דין לנא
לתקלא שלח ית גבריא
ויפלחון קדם יי אלההון
העד כען לא ידעת ארי
אבדת מצרים׃ ויושב את
משה ואת אהרן אל פר
פרעה ויאמר אלהם לכו
עבדו את יהוה אלהיכם
מי ומי ההלכים׃ ואתותב
ית משה וית אהרן לות
פרעה ואמר להון איזלו
פלחו קדם יי אלהכון מן ומן
דאזלין׃ ויאמר משה בנ
בנערינו ובזקנינו נלך בבנ
בבנינו ובבנותנו בצאננו
ובבקרינו נלך כי חג יהוה
לנו׃ ואמר משה בעולימנ
ובסבנא ניזל בבננא ובנ
ובבנתנא בענא ובתורנא

ניזל ארי חגא קדם יי לנא׃
ויאמר אלהם יהי כן יי
יהוה עמכם כאשר אש
אשלח אתכם ואת טפכ
טפכם ראו כי רעה נגד
פניכם׃ ואמר להון יהי
כן מימרא דיי בסעדכון
כד אשלח יתכון וית ט
טפלכון חזו ארי בישא
אתון סבירין למעבד לק
לקביל אפיכון לאיסת
לאיסתחרא׃ לא כן לכו
נא הגברים ועבדו את י
יהוה כי אתה אתם מבק
מבקשים ויגרש אתם מ
מאת פני פרעה׃ לא כן א
איזילו כען גבריא ופלחו
קדם יי ארי יתה אתון בען
ותריך יתהון מן קדם פר׃
ויאמר יהוה
אל משה נטה ידך על
ארץ מצרים בארבה ויע
ויעל על ארץ מצרים וי
ויאכל את כל עשב הארץ
ואת כל אשר השאיר
הברד׃ ואמר יי למשה
ארים ידך על ארעא ד
דמצרים וייתי גובא ויסק
על ארעא דמצרים וית
וישיצי ית כל עשבא דא
דארעא ית כל דאשאר
ברדא׃ ויט משה את מ
מטהו על ארץ מצרים
ויהוה נהג רוח קדים על

בארץ כל היום ההוא וכל
הלילה הבקר היה ורוח
הקדים נשא את הארבה׃
וארים משה ית חוטריה
על ארעא דמצרים ויי דבר
רוח קידומא בארעא כל
יומא ההוא וכל ליליא
צפרא הוה ורוח קידומא
נטל ית גובא׃ ויעל הארב
הארבה על כל ארץ מצ
מצרים וינח בכל גבול מ
מצרים כבד מאד לפניו
לא היה כן ארבה כמהו
ואחריו לא יהיה כן׃ וס
וסליק גובא על כל ארע
דמצרים ושרא בכל תחום
מצרים תקיף לחדא קדמ
קדמוהי לא הוה כן גובא
דכותיה ובתרוהי לא יהי
כן׃ ויכס את עין כל הארץ
ותחשך הארץ ויאכל את
כל עשב הארץ ואת כל
פרי העץ אשר הותיר ה
הברד ולא נותר כל ירק
בעץ ובעשב השדה בכל
ארץ מצרים׃ וחפא ית
עין שמשא דכל ארעא
וחשוכת ארעא ואכל ית
כל עיסבא דארעא וית
כל פירי אילנא דאשאר
ברדא ולא אישתאר כל
ירוק באילנא ובעיסבא
דחקלא בכל ארעא דמצ׃
וימהר פרעה לקרא למ

למשה ולאהרן ויאמר
חטאתי ליהוה אלהיכם
ולכם ׃ ואוחי פרעה למק
למיקרי למשה ולאהרן
ואמר חבית קדם יי אלהכון
ולכון ׃ ועתה שא נא חט
חטאתי אך הפעם הע
והעתירו ליהוה אלהיכם
ויסר מעלי רק את המו
המות הזה ׃ וכען שבוק
כען לחובי ברם זימנא
הדא וצלו קדם יי אלהכון
ויעדי מני לחוד ית מות
הדין ׃ ויצא מעם פרעה
ויעתר אל יהוה ׃ ונפק
מן קדם פרעה וצלי קדם
יי ׃ ויהפך יהוה רוח ים
חזק מאד וישא את
הארבה ויתקעהו ימה
סוף לא נשאר ארבה
אחד בכל גבול מצרים ׃
והפך יי רוח מערבא ת
תקיף לחדא ונטל ית ג
גובא ורמיהי לימא דסוף
לא אשתאר גובא חד
בכל תחום מצרים ׃ ויחזק
יהוה את לב פרעה ולא
שלח את בני ישראל ׃
ותקיף יי ית ליבא דפרעה
ולא שלח ית בני ישראל ׃
ויאמר יהוה
אל משה נטה ידך על
השמים ויהי חשך על
ארץ מצרים וימש חשך ׃

ואמר יי למשה ארים
ידך על צית שמיא ויהי
חשוכא על ארעא בתר
דיעדי קבל ליליא ׃ ויט
משה את ידו על השמים
ויהי חשך אפלה בכל א
ארץ מצרים שלשת ימי
ימים ׃ וארים משה ית י
ידיה על צית שמיא וה
והוה חשוך קבל בכל
ארעא דמצרים תלתא
יומין ׃ לא ראו איש את
אחיו ולא קמו איש מת
מתחתיו שלשת ימים
ולכל בני ישראל היה
אור במושבתם ׃ לא חזו
גבר ית אחוהי ולא קמו
איניש מתחותוהי תלתא
יומין ולכל בני ישראל
הוה נהורא במותבנהון ׃
ויקרא פרעה אל משה
ויאמר לכו עבדו את
יהוה רק צאנכם ובקר
ובקרכם יצג גם טפכם
ילך עמכם ׃ וקרא פרעה
למשה ואמר איזילו פלחו
קדם יי לחוד ענכון ותוריכון
שביקו את טפלכון איזל
עימכון ׃ ויאמר משה גם
אתה תתן בידנו זבחים
ועלת ועשינו ליהוה א
אלהינו ׃ ואמר משה את
את תתן בידנא ניכסת
קודשין ועלון ונעביד

קדם יי אלהנא ׃ וגם מקננו ז
ילך עמנו לא תשאר פ
פרסה כי ממנו נקח לעבד
את יהוה אלהינו ואנחנו
לא נדע מה נעבד את
יהוה עד באנו שמה ׃ ו
ואף בעירנא יזיל עמנא
לא נשאר מניה מדעם
ארי מניה אנחנא נסבין
למיפלח קדם יי אלהנא וא
ואנחנא לית אנחנא יד
ידעין מה ניפלח קדם יי
עד מיתנא תמן ׃ ויחזק
יהוה את לב פרעה ולא
אבה לשלחם ׃ ותקיף יי
ית ליבא דפרעה ולא אבה
לשלחותהון ׃ ויאמר לו
פרעה לך מעלי השמר
לך אל תסף ראות פני כי
ביום ראתך פני תמות ׃
ואמר ליה פרעה איזיל
מעלוי איסתמר לך לא
תוסף למיחזי אפי ארי ב
ביומא דתחזי אפי תמות ׃
ויאמר משה כן דברת ל
לא אסף עוד ראות פניך ׃
ואמר משה יאות מללת
מלילתא לא אוסיף עוד
למיחזי אפך ׃
ויאמר יהוה אל משה
עוד נגע אחד אביא על
פרעה ועל מצרים אחר
אחרי כן ישלח אתכם מז
מזה כשלחו כלה גרש

רעותה ה׳ וסימ׳ · דבר נא באזני העם וישאלו · ודרשו מעל ספרי · ואשה רעותה קינה · בקבעו דיות · לבד אשה בער רעותה וא לרעותה הטובה ממנה

יגרש אתכם מזה׃ ואמר
יי׳ למשה עוד מכתש ח
חד איתי על פרעה ועל
מצראי בתר כן ישלח
יתכון כשלחותיה גמי
גמירא תרכא יתריך ית
יתכון מיכא׃ דבר נא ב
באזני העם וישאלו א
איש מאת רעהו ואשה
מאת רעותה כלי כסף
וכלי זהב׃ מליל כען קד
עמא וישאלון גבר מן
חבריה ואיתתא מן חב
חבירתה מנין דיכסף ו
ומנין דדהב׃ ויתן יהוה
את חן העם בעיני מצר
מצרים גם האיש משה
גדול מאד בארץ מצר
מצרים בעיני עבדי פרע
פרעה ובעיני העם׃ ויה
ויהב יי׳ ית עמא לרחמין
בעיני מצראי אף גברא
משה רב לחדא בארעא
דמצרים בעיני עבדי פר
ובעיני עמא׃
ויאמר משה כה אמר
יהוה כחצת הלילה אני
יוצא בתוך מצרים׃ ואמ
משה כדנן אמר יי׳ כפ
כפלגות ליליא אנא מ
מתגלי בגו מצרים׃ ומת
כל בכור בארץ מצרים
מבכור פרעה הישב על
כסאו עד בכור השפחה

אשר אחר הרחים וכל
בכור בהמה׃ וימות כל
בוכרא בארעא דמצר
מבוכרא דפרעה דעתיד
למיתב על כורסי מלכ
מלכותיה עד בוכרא די
דאמתא די בבית ריחיא
וכל בוכרא דבעירא׃ וה
והיתה צעקה גדלה בכ
בכל ארץ מצרים אשר
כמהו לא נהיתה וכמהו
לא תסף׃ ותהי צוחתא
רבתא בכל ארעא דמצ
דכותיה לא הות ודכ
ודכותיה לא תוסף׃ ולכ
ולכל בני ישראל לא יח
יחרץ כלב לשנו למאיש
ועד בהמה למען תדעון
אשר יפלה יהוה בין מ
מצרים ובין ישראל׃ ולכ
ולכל בני ישראל לא יצ
יצוק כלבא בלישניה ל
למנבח למאינשא ועד
בעירא בדיל דתידעון ד
דיפריש יי׳ בין מצרים וב
ובין ישראל׃ וירדו כל
עבדיך אלה אלי והש
והשתחוו לי לאמר צא
אתה וכל העם אשר בר
ברגליך ואחרי כן אצא
ויצא מעם פרעה בחרי
בחרי אף׃ ויחתון כל עב
עבדך אילין לותי ויבעון
מני למימר פוק את וכל

עמא דעימך ובתר כן א
אפוק ונפק מלות פרעה
בתקוף רגז׃
ויאמר יהוה אל משה
לא ישמע אליכם פרעה
למען רבות מופתי בארץ
מצרים׃ ואמר יי׳ למשה
לא יקבל מנכון פרעה
בדיל לאסגאה מופתי
בארעא דמצרים׃ ומשה
ואהרן עשו את כל המ
המפתים האלה לפני פ
פרעה ויחזק יהוה את
לב פרעה ולא שלח את
בני ישראל מארצו׃ ומשה
ואהרן עבדו ית כל מופת
מופתיא האלין קדם פר
ותקיף יי׳ ית ליבא דפרעה
ולא שלח ית בני ישראל
מארעיה׃
ויאמר יהוה אל משה
ואל אהרן בארץ מצרים
לאמר׃ ואמר יי׳ למשה
ולאהרן בארעא דמצר
למימר׃ החדש הזה לכם
ראש חדשים ראשון ה
הוא לכם לחדשי השנה׃
ירחא הדין לכון ריש י
ירחיא קדמי הוא לכון
לירחי שתא׃ דברו אל
כל עדת ישראל לאמר
בעשר לחדש הזה ויקחו
להם איש שה לבית אבת
שה לבית׃ מלילו עם כל

וראיתי יב̇ וסימ' · וראיתי את הדם ופסחתי · וראיתי כי יתרון לי · וראיתי לבית גבוי · וראיתני והנה עליהם גידים · שיש יתרון לחכמה · כי אין טוב · וראיתי אני את כל עמלי · וראי

כנישתא דישראל למימר
בעשרא לירחא הדין ויס
ייסבון להון גבר אימרא
לבית אבא אימרא לביתא:
ואם ימעט הבית מהית
משה ולקח הוא ושכנו
הקרב אל ביתו במכסת
נפשת איש לפי אכלו ת
תכסו על השה: ואם יזע
יזעיר ביתא מלאיתמנאה
על אימרא ויסב הוא וש
ושיבביה דקריב לביתיה
במנין נפשתא גבר לפום
מיכליה תיתמנון על אי
אימרא: שה תמים זכר בן
שנה יהיה לכם מן הכבש
הכבשים ומן העזים תקחו:
אימר שלים דכר בר שת
שתא יהי לכון מן אמרי
ומן בני עזיא תיסבון: וה
והיה לכם למשמרת עד
ארבעה עשר יום לחדש
הזה ושחטו אתו כל קהל
עדת ישראל בין הערבים:
ויהי לכון למטרא עד א
ארבעת עשרא יומא ל
לירחא הדין ויכסון יתיה
כל קהלא כנישתא דישר
בין שימשיא: ולקחו מן
הדם ונתנו על שתי המז
המזוזות ועל המשקוף
על הבתים אשר יאכלו
אתו בהם: ויסבון מן דמ
ויתנון על תרין סיפיא ו

ועל שקפא ועל בתיא ד
דיכלון יתיה בהון: ואכלו
את הבשר בלילה הזה
צלי אש ומצות על מרר
מררים יאכלהו: ויכלון י
ית בסרא בליליא הדין
טוי נור ופטיר על מררין
יכלוניה: אל תאכלו ממנו
נא ובשל מבשל במים כי
אם צלי אש ראשו על
כרעיו ועל קרבו: לא תיכ
תיכלון מניה כד חי ולא
בשלא מבשל במיא אלהן
טוי נור רישיה על כרעוהי
ועל גויה: ולא תותירו ממ
ממנו עד בקר והנתר ממנו
עד בקר באש תשרפו: ולא
תשארון מניה עד צפרא
ודישתאר מניה עד צפר
בנורא תוקדון: וככה תא
תאכלו אתו מתניכם חג
חגרים נעליכם ברגליכם
ומקלכם בידכם ואכלתם
אתו בחפזון פסח הוא ל
ליהוה: וכדין תיכלון יתיה
חרציכון יהון אסירין מס
מסניכון ברגליכון וחו
וחוטריכון בידכון ותיכלו
יתיה בבהילו פיסחא ה
הוא קדם יי: ועברתי בא
בארץ מצרים בלילה הזה
והכיתי כל בכור בארץ מ
מצרים מאדם ועד בהמה
ובכל אלהי מצרים אעש

אעשה שפטים אני יהוה:
ואיתגלי בארעא דמצר
בליליא הדין ואיקטול
כל בוכרא בארעא דמצ
מאינשא ועד בעירא ובכ
ובכל טעות מצראי אעב
אעביד דינין אנא יי: וה
והיה הדם לכם לאות על
הבתים אשר אתם שם ו
וראיתי את הדם ופסחתי
עלכם ולא יהיה בכם נג
נגף למשחית בהכתי
בארץ מצרים: ויהי דמא
לכון לאת על בתיא דא
דאתון תמן ואיחזי ית ד
דמא ואיחוס עליכון ול
ולא יהי בכון מותא לחב
לחבלא במיקטלי בארע
דמצרים: והיה היום הזה ל
לכם לזכרון וחגתם אתו
חג ליהוה לדרתיכם חקת
עולם תחגהו: ויהי יומא
הדין לכון לדוכרנא ות
ותחגון יתיה חגא קדם יי
לדריכון קים עלם תחגו
תחגוניה: שבעת ימים מ
מצות תאכלו אך ביום
הראשון תשביתו שאר
מבתיכם כי כל אכל חמץ
ונכרתה הנפש ההוא מ
מישראל מיום הראשן
עד יום השבעי: שבעא
יומין פטירא תיכלון ברם
ביומא קדמאה תבטלון

את כל מעשה · כי אוכיח אוכל וראיתי ב̇ מ' · וראיתי אני ונמאל לבדי · שמים אלהים · מיום הראשון בראשון ריש פסו' ראשון מל' · לדור ראשון הראשון ארם ראשון כתי'
ושאר ראשון כת' · השביעי ח̇ חס' וסימ' · עד יום השביעי וישבתו העם · והעברת שופר תרועה · אלים ישראלו לך · עשו השישי ויקהלו · וחוד ובשביעת יצא לחפשי חנם

יאכל ג̇ וסימ׳ ואתה קח לך׳ וביום הראשון מקרא קדש׳ בבית אחד יאכל׳ זכור את היום הזה׳ מצות יאכל את שבעת׳ ולא יאכל את בשרו׳ ואם יותר מבשר מבשר׳

חמירא מבתיכון ארי כל
דיכול חמיעא וישתיצי
אינשא ההוא מישראל
ביומא קדמאה עד יומא
שביעאה׃ וביום הראשון
מקרא קדש וביום השבי
השביעי מקרא קדש יה
יהיה לכם כל מלאכה׃
לא יעשה בהם אך אשר
יאכל לכל נפש הוא לבדו
יעשה לכם׃ וביומא קדמ
קדמאה מערע קדיש וי
יהי לכון כל עבידא לא
יתעביד בהון ברם דמיתא
דמיתאכל לכל נפש היא
בלחודוהי יתעבד לכון׃
ושמרתם את המצות כי
בעצם היום הזה הוצאתי
את צבאותיכם מארץ מ
מצרים ושמרתם את ה
היום הזה לדרתיכם חקת
עולם׃ ותטרון ית פטירא
ארי בכרן יומא הדין א
אפיקית ית חיליכון מא
מארעא דמצרים ותט׃
ותטרון ית יומא הדין
לדריכון קים עלם׃ברא
בראשן בארבעה עשר
יום לחדש בערב תאכלו
מצת עד יום האחד ועש
ועשרים לחדש בערב׃ בנ
בניסן בארבעת עשרא
יומא לירחא ברמשא׃
תיכלון פטירא עד יומא

(וביומא שביעא מערע קדיש)

חד ועשרין לירחא ברמש׃
שבעת ימים שאר לא ימ
ימצא בבתיכם כי כל אכ
אכל מחמצת ונכרתה ה
הנפש ההוא מעדת יש
ישראל בגר ובאזרח הא
הארץ׃ שבעא יומין חמ
חמירא לא ישתכח בבת
בבתיכון ארי כל דיכול
מחמעא וישתיצי אינש
ההוא מכנשתא דישר
בגיורא וביציבא דארעא׃
כל מחמצת לא תאכלו
בכל מושבתיכם תאכלו
מצות׃ כל מחמעא לא
תיכלון בכל מותבניכון׃
תיכלון פטירא׃
ויקרא משה לכל זקני׃
ישראל ויאמר אלהם
משכו וקחו לכם צאן ל
למשפחתיכם ושחטו׃
הפסח׃ וקרא משה לכל
סבי ישראל ואמר להון
איתנגידו וסבו לכון מבני
ענא לזרעיתכון וכוסו׃
פסחא׃ ולקחתם אגדת
אזוב וטבלתם בדם אשר
בסף והגעתם אל המש
המשקוף ואל שתי המ
המזוזת מן הדם אשר
בסף ואתם לא תצאו׃
איש מפתח ביתו עד בקר׃
ותיסבון איסרת איזובא
ותטבלון בדמא דיבמנא

ותדון לשקפא ולתרין
סיפיא מן דמא דבמנא
ואתון לא תפקון אינש
מתרע ביתיה עד צפרא׃
ועבר יהוה לנגף את מצ
מצרים וראה את הדם׃
על המשקוף ועל שתי
המזוזת ופסח יהוה על
הפתח ולא יתן המשחית
לבא אל בתיכם לנגף׃ וי
ויתגלי יי למימחי ית מ
מצרים ויחזי ית דמא
על שקפא ועל תרין סיפ׳
ויחוס יי על תרעא ולא
ישבוק מחבלא למיעל
לבתיכון למימחי׃ ושמ
ושמרתם את הדבר הזה
לחק לך ולבניך עד עולם׃
ותיטרון ית פתגמא ה
הדין לקים לך ולבנך
עד עלמא׃ והיה כי
תבאו אל הארץ אשר
יתן יהוה לכם כאשר דב
דבר ושמרתם את העב
העבדה הזאת׃ ויהי א
ארי תיעלון לארעא ד
דיתן יי לכון כמא דמל
דמליל ותיטרון ית פו׃
פולחנא הדין׃ והיה כי
יאמרו אליכם בניכם מה
העבדה הזאת לכם׃ ויהי
ארי יימרון לכון בניכון׃
מה פולחנא הדין לכון׃
ואמרתם זבח פסח הוא

כל זר האשם ובשר זבח׳ ואם צדו או מנחה׳ לבד׳ ואם האכל יאכל מבשר׳ וחמור׳ והבשר אשר יגע׳ מכל האכל אשר יאכל׳ ומל השרץ׳ כי יגדיר יגיד ביום זבחכם יאכל׳ ומצת תאכל׳
כל עין מאכל׳ ביום ההוא יאכל׳ וחמישיתו עשור׳ כאשר יאכל את הצבי׳ ◦ כל לשון מזוזת על בג אל וסי׳ ולקחתם אגדת אזוב׳ ויקבשו אלפיו ולקח הכהן מדם

ליהוה אשר פסח על בתי
בני ישראל במצרים בנג
בנגפו את מצרים ואת
בתינו הציל ויקד העם :
וישתחוו ׃ ותימרון דבח
חייס הוא קדם יי׳ דחס
על בתי בני ישרא׳ במצ׳
כד מחא ית מצראי וית
בתנא שזיב וכרע עמא
וסגידו ׃ וילכו ויעשו בני
ישראל כאשר צוה יי :
יהוה את משה ואהרן
כן עשו ׃ ואזלו ועבדו בני
ישר׳ כמא דפקיד יי׳ ית
משה ואהרן כן עבדו ׃
ויהי בחצי הלילה
ויהוה הכה כל בכור בא
בארץ מצרים מבכר פר
פרעה הישב על כסאו :
עד בכור השבי אשר
בבית הבור וכל בכור בה
בהמה ׃ ויהוה בפלגות ל
ליליא ויי׳ קטל כל בוכר
בארעא דמצרים מבו
מבוכרא דפרעה דעתיד
למיתב על כורסי מלכ
מלכותיה עד בוכרא די
דשביא די בבית אסירי
וכל בוכרא דבעירא ׃ ויקם
פרעה לילה הוא וכל
עבדיו וכל מצרים ותהי
צעקה גדלה במצרים
כי אין בית אשר אין שם
מת ׃ וקם פרעה ליליא

הוא וכל עבדוהי וכל
מצראי והות צוחתא
רבתא במצרים ארי ל
לית ביתא תמן דלא יה
הוה ביה מיתא ׃ ויקרא
למשה ולאהרן לילה
ויאמר קומו צאו מתוך
עמי גם אתם גם בני יש
ישראל ולכו עבדו את
יהוה כדברכם ׃ וקרא ל
למשה ולאהרן ליליא
ואמר קומו פוקו מגו
עמי אף אתון אף בני
ואיזילו פלחו קדם יי׳
כמה דהויתון אמרין ׃
גם צאנכם גם בקרכם
קחו כאשר דברתם ולכו
וברכתם גם אתי ׃ אף
ענכון אף תוריכון דברו
כמא דמללתון ואיזילו
ועלו אף עלי ׃ ותחזק
מצרים על העם למהר
לשלחם מן הארץ כי
אמרו כלנו מתים ׃ ות
ותקיפו מצראי על עמ
לאוחאה לשלחותהון
מן ארעא ארי אמרו כ
כולנא מיתין ׃ וישא ה
העם את בצקו טרם יח
יחמץ משארתם צררת
בשמלתם על שכמם ׃ ו
ונטל עמא ית לישיהון
עד לא חמע מותר אצ
אצותהון צריר בלבשי

בלבשיהון על כתפיהון ׃
ובני ישראל עשו כדבר
ממצרים כלי כסף וכלי
זהב ושמלת ׃ ובני ישר
עבדו כפתגמא דמשה
ושאילו ממצרים מנין
דכסף ומנין דדהב ולב
ולבושין ׃ ויהוה נתן את
חן העם בעיני מצרים
וישאלום וינצלו את
מצרים ׃ ויי׳ יהב ית עמ׳
לרחמין בעיני מצראי
ואשאילונון ורוקינו
ית מצראי ׃
ויסעו בני ישראל מר
מרעמסס סכתה כשש
מאות אלף רגלי הגב
הגברים לבד מטף ׃ ונט
ונטלו בני ישרא׳ מרעמ
לסוכות כשית מאה
אלפין גברא רגלאה
בר מטפלא ׃ וגם ערב
רב עלה אתם וצאן ו
ובקר מקנה כבד מאד ׃
ואף נוכראין סגיאין
סליקו עמהון ועאנא
ותורי בעירא סגי לח
לחדא ׃ ויאפו את ה
הבצק אשר הוציאו
ממצרים עגת מצת כי
לא חמץ כי גרשו ממ
ממצרים ולא יכלו ל
להתמהמה וגם צדה
לא עשו להם ׃ ואפו

יַת לִישָׁא דְאַפִּיקוּ מִמִּצְ
גְרִיצָן פַּטִירִין אֲרֵי לָא חֲמַ
חֲמִיעַ אֲרֵי אִיתָרִיכוּ מִמִּ
מִמִּצְרַיִם וְלָא יְכִילוּ לְאִ
לְאִיתְעַכָּבָא וְאַף זְוָדִין
לָא עֲבָדוּ לְהוֹן׃ וּמוֹשַׁב
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָשְׁבוּ
בְּמִצְרָיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה׃ וּמוֹ
וּמוֹתַב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דִיתִיבוּ
בְּמִצְרַיִם אַרְבַּע מְאָה וּ
וּתְלָתִין שְׁנִין׃ וַיְהִי מִקֵּץ
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע
מֵאוֹת שָׁנָה וַיְהִי בְּעֶצֶם
הַיּוֹם הַזֶּה יָצְאוּ כָּל צִבְ
צִבְאוֹת יְהוָה מֵאֶרֶץ מִצְ
מִצְרָיִם׃ וַהֲוָה מִסּוֹף אַר
אַרְבַּע מְאָה וּתְלָתִין שְׁנִ
שְׁנִין וַהֲוָה בִּכְרַן יוֹמָא
הָדֵין נְפַקוּ כָּל חֵילַיָּא
דַיְיָ מֵאַרְעָא דְמִצְרָיִם׃
לֵיל שִׁמֻּרִים הוּא לַיהוָה
לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְ
מִצְרָיִם הוּא הַלַּיְלָה הַזֶּה
לַיהוָה שִׁמֻּרִים לְכָל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם׃ לֵילֵי נְ
נְטִיר הוּא קֳדָם יְיָ לְאַפָּ
לְאַפָּקוּתְהוֹן מֵאַרְעָא דְ
דְמִצְרַיִם הוּא לֵילְיָא הָ
הָדֵין קֳדָם יְיָ נְטִיר לְכָל
בְּנֵי יִשְׂר׳ לְדָרֵיהוֹן׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת הַפָּסַח
כָּל בֶּן נֵכָר לֹא יֹאכַל בּוֹ׃

ואמר יי למשה ואהרן
דא גזירת פיסחא כל בר
ישר׳ דאישתמד לא ייכ
יכול ביה׃ וכל עבד איש
מקנת כסף ומלתה אתו
אז יאכל בו׃ וכל עבד גבר
זבין כספא ותיגזר יתיה
בכן יכול ביה׃ תושב
ושכיר לא יאכל בו׃ תות
תותבא ואגירא לא יכול
ביה׃ בבית אחד יאכל לא
תוציא מן הבית מן הבש
הבשר חוצה ועצם לא
תשברו בו׃ בחבורה חדה
יתאכיל לא תפקון מן ב
ביתא מן בסרא לברא
וגרמא לא תתברון ביה׃
כל עדת ישראל יעשו׃
אתו׃ כל כנשתא דישר׳
יעבדון יתיה׃ וכי יגור
אתך גר ועשה פסח ל
ליהוה המול לו כל זכר
ואז יקרב לעשתו והיה
כאזרח הארץ וכל ערל
לא יאכל בו׃ וארי יתגייר
עמכון גיורא ויעביד פיס
פיסחא קדם יי יגזר ליה
כל דכורא בכין יקרב למ
למעבדיה ויהי כיציבי
ארעא וכל ערלא לא יכול
ביה׃ תורה אחת יהיה לא
לאזרח ולגר הגר בתוככם׃
אוריתא חדא יהי ליציבא
ולגיורא דאיתגייר ביניכון׃

ויעשו כל בני ישראל כא
כאשר צוה יהוה את משה
ואת אהרן כן עשו׃ ועבדו
כל בני ישראל כמא דפקיד
יי ית משה וית אהרן כן
עבדו׃ ויהי בעצם
היום הזה הוציא יהוה
את בני ישראל מארץ
מארץ מצרים על צבאתם׃
והוה בכרן יומא הדין
אפיק יי ית בני ישראל
מארעא דמצרים על ח
חיליהון׃ וידבר
יהוה אל משה לאמר׃
ומליל יי׃ קדש לי כל בכר
פטר כל רחם בבני ישראל
באדם ובבהמה לי הוא׃
אקדש קדמי כל בוכרא
פתח כל ולדא מבני ישר׳
באינשא ובבעירא דילי
הוא׃ ויאמר משה אל
העם זכור את היום הזה
אשר יצאתם ממצרים
מבית עבדים כי בחזק יד
הוציא יהוה אתכם מזה
ולא יאכל חמץ׃ ואמר
משה לעמא הוו דכירין
ית יומא הדין דינפקתון
ממצרים מבית עבדותא
ארי בתקוף יד אפיק יי
יתכון מיכא ולא יתאכל
חמיע׃ היום אתם יצאים
בחדש האביב׃ ויומא דין
אתון נפקין בירחא דאב׳

דאביבא׃ והיה
כי יביאך יהוה אל ארץ
הכנעני והחתי והאמרי
והחוי והיבוסי אשר נש
נשבע לאבתיך לתת לך
ארץ זבת חלב ודבש וע
ועבדת את העבדה הזאת
בחדש הזה׃ ויהי ארי יע
יעלינך ייי לארעא כנע
כנענאה וחיתאי ואמוראי
וחוואי ויבוסאי דקיים
לאבהתך למיתן לך אר
ארעא עבדא חלב ודבש
ותיפלח ית פולחנא הדא
בירחא הדין׃ שבעת ימים
תאכל מצת וביום השבי
השביעי חג ליהוה׃ שבע
יומין תיכול פטירא וביומ
שביעאה חגא קדם ייי׃ מ
מצות יאכל את שבעת
הימים ולא יראה לך ח
חמץ ולא יראה לך שאר
בכל גבלך׃ פטירא יתאכ
יתאכל ית שבעא יומין
ולא יתחזי לך חמיע ול
ולא יתחזי לך חמיר בכל
תחומך׃ והגדת לבנך ב
ביום ההוא לאמר בעבו
בעבור זה עשה יהוה לי
בצאתי ממצרים׃ ותחוי
לברך ביומא ההוא למ
למימר בדיל דא עבד ייי
לי במפקי ממצרים׃ וה
והיה לך לאות על ידך

ולזכרון בין עיניך למען
תהיה תורת יהוה בפיך כ
כי ביד חזקה הוצאך ייי
יהוה ממצרים׃ ויהי לך
לאת על ידך ולדוכרן
בין עינך בדיל דיתהי א
אוריתא דייי בפומך ארי
ביד תקיפא אפקך ייי ממ
ממצרים׃ ושמרת את ה
החקה הזאת למועדה
מימים ימימה׃ ותיטר
ית קימא הדין לזימנה
מזמן לזמן׃
והיה כי יבאך יהוה אל
ארץ הכנעני כאשר נשב
נשבע לך ולאבתיך ונתנ
ונתנה לך׃ ויהי ארי יעיל
יעילינך ייי לארע כנענא
כמא דקיים לך ולאבהת
ולאבהתך ויתנה לך׃ וה
והעברת כל פטר רחם ל
ליהוה וכל פטר שגר בה
בהמה אשר יהיה לך
הזכרים ליהוה׃ ותעבר
כל פתח ולדא קדם ייי ו
וכל פתח ולד בעירא די
די יהוון לך דיכרין תקדיש
קדם ייי׃ וכל פטר חמר
תפדה בשה ואם לא ת
תפדה וערפתו וכל בכור
אדם בבניך תפדה׃ וכל
בוכרא דחמרא תפרוק
באימרא ואם לא תיפרוק
ותיקפיה וכל בוכרא דא

דאינשא בבנך תפרוק׃ ו
והיה כי ישאלך בנך מ
מחר לאמר מה זאת וא
ואמרת אליו בחזק יד
הוציאנו יהוה ממצרים
מבית עבדים׃ ויהי ארי
ישאלינך ברך מחר למ
למימר מה דא ותימר
ליה בתקוף יד אפקנא
ייי ממצרים מבית עבדות׃
ויהי כי הקשה
פרעה לשלחנו ויהרג י
יהוה כל בכור בארץ מצ
מצרים מבכר אדם ועד
בכור בהמה על כן אני ז
זבח ליהוה כל פטר רחם
הזכרים וכל בכור בני אפ
אפדה׃ והוה כד אקשי
פרעה לשלחותנא וקטל
ייי כל בוכרא בארעא דמצ
מבוכרא דאינשא ועד בוכ
דבעירא על כן אנא דבח
קדם ייי כל פתח ולדא דיכ
דיכריא וכל בוכרא דבני
אפרוק׃ והיה לאות על
ידכה ולטוטפת בין עיניך
כי בחזק יד הוציאנו יהוה
ממצרים׃ ויהי לאת על
ידך ולתפילין בין עינך
ארי בתקוף יד אפקנא
ייי ממצרים׃ פ
ויהי בשלח פרעה
את העם ולא נחם אלהים
דרך ארץ פלשתים כי קרוב

לך
בירמיה
הדבר
אשר
דבר

היא כי אמר אלהים פן
ינחם העם בראתם מלחמה
ושבו מצרימה׃ והוה כד
שלח פרעה ית עמא ו
ולא דברינון יי באורח
ארע פלשתאי ארי יק
קריבא הוא ארי אמר יי
דילמא יזועון עמא במ
במיחזיהון קרבא ויתובון
למצרים׃ ויסב אלהים
את העם דרך המדבר ים
סוף וחמשים עלו בני יש
ישראל מארץ מצרים׃
ואסחר יי ית עמא אר
אורח מדברא ימא דסוף
ומזרזין סליקו בני ישרא
מארעא דמצרים׃ ויקח
משה את עצמות יוסף
עמו כי השבע השביע
את בני ישראל לאמר
פקד יפקד אלהים אתכם
והעליתם את עצמתי
מזה אתכם׃ ואסיק משה
ית גרמי יוסף עמיה ארי
אומאה אומי ית בני יש
למימר מידכר דכיר יי
יתכון ותסקון ית גרמי
מכא עמכון׃ ויסעו מ
מסכת ויחנו באתם בק
בקצה המדבר׃ ונטלו מ
מסכת ושרו באתם בסטר
מדברא׃ ויהוה הלך ל
לפניהם יומם בעמוד
ענן לנחתם הדרך ולילה

בעמוד אש להאיר להם
ללכת יומם ולילה׃ ויי
מדבר קדמיהון בימכא
בעמודא דעננא לדבר
לדברותהון באורחא וב
ובליליא בעמודא דא
דאישתא לאנהרא להון
למיזל בימכא ובליליא׃
לא ימיש עמוד הענן
יומם ועמוד האש לילה
לפני העם׃ לא עדי עמוד
דעננא בימכא ואת לא
עמודא דאישתא בליליא
מן קדם עמא׃
וידבר יהוה אל משה לא
לאמר׃ ומליל דבר אל בני
ישראל וישבו ויחנו לפני
פי החירת בין מגדל ובין
הים לפני בעל צפן נכחו
תחנו על הים׃ מליל עם
בני ישראל ויתובון וישרו
קדם פום חירתא בין מגד
ובין ימא קדם בעל צפון
לקיבליה תשרון על ימא׃
ואמר פרעה לבני ישראל
נבכים הם בארץ סגר על
עליהם המדבר׃ וימר פר
על בני ישראל מערבלין
אינון בארעא אחד על
עליהון מדברא׃ וחזקתי
את לב פרעה ורדף אחר
אחריהם ואכבדה בפרעה
ובכל חילו וידעו מצרים
כי אני יהוה ויעשו כן׃

ואיתקף ית ליבא דפרעה
וירדף בתריהון ואיתיקר
בפרעה ובכל משיריתיה וי
וידעון מצראי ארי אנא
יי ועבדו כן׃ ויגד למלך
מצרים כי ברח העם ויה
ויהפך לבב פרעה ועבדיו
אל העם ויאמרו מה זא
זאת עשינו כי שלחנו את
ישראל מעבדנו׃ ואתחוא
למלכא דמצרי ארי אזיל
עמא ואיתהפיך ליבא
דפרעה ועבדוהי בעמא וא
ואמרו מה דא עבדנא
ארי שלחנא ית ישראל
מפולחננא׃ ויאסר את
רכבו ואת עמו לקח עמו׃
וטקיס ית רתיכוהי וית
עמיה דבר עימיה׃ ויקח
שש מאות רכב בחור וכל
רכב מצרים ושלשים על
כלו׃ ודבר שית מאה רת
רתיכין בחירין וכל רתיכי
מצרים וגיברין ממנן על
כולהון׃ ויחזק יהוה את
לב פרעה מלך מצרים וי
וירדף אחרי בני ישראל
ובני ישראל יצאים ביד
רמה׃ ואתקיף יי ית ליבא
דפרעה מלכא דמצרי ורדף
בתר בני ישראל ובני יש
נפקו בריש גלי׃ וירדפו
מצרים אחריהם וישיגו
אותם חנים על הים כל

סוס רכב פרעה ופרשיו
וחילו על פי החירת לפני
בעל צפון ורדפו מצראי
בתריהון וארביקו יתהון
כד שרן על ימא כל סוס
סוסות רתיכי פרעה ופר
ופרשוהי ומשריתיה על
פום חירתא קדם בעל
צפון ופרעה הקריב וי
וישאו בני ישראל את
עיניהם והנה מצרים נ
נסע אחריהם וייראו מ
מאד ויצעקו בני ישראל
אל יהוה ופרעה קריב ו
וזקפו בני ישראל ית ע
עיניהון והא מצראי נ
נטלין בתריהון ודחילו
לחדא וזעיקו בני ישרא
קדם יי ויאמרו אל מ
משה המבלי אין קברים
במצרים לקחתנו למות
במדבר מה זאת עשית
לנו להוציאנו ממצרים
ואמרו למשה המדלית
קוברין במצרים דברתנ
למימת במדברא מה דא
עבדתא לנא לאפקותנ
ממצרים הלא זה הדב
הדבר אשר דברנו אליך
במצרים לאמר חדל מ
ממנו ונעבדה את מצר
מצרים כי טוב לנו עבד
את מצרים ממתנו במד
במדבר הלא דין פתג

פתגמא דמללנא עמך
במצרים למימר שבוק
מיננא ונפלח ית מצר
מצראי ארי טב לנא
דנפלח ית מצראי מ
מדנמות במדברא וי
ויאמר משה אל העם
אל תיראו התיצבו ור
וראו את ישועת האלהים
יהוה אשר יעשה לכם
היום כי אשר ראיתם את
מצרים היום לא תספו
לראתם עוד עד עולם
ואמר משה לעמא לא
תדחלון איתעתדו וחזו
ית פורקנא דיי דיעביד
לכון יומא דין ארי דחזי
דחזיתון ית מצראי יומ
דין לא תוספון למחזיהון
עוד עד עלמא יהוה יל
ילחם לכם ואתם תחרש
תחרשון יי יגיח לכון ק
קרב ואתון תשתקון
ויאמר יהוה אל
משה מה תצעק אלי
דבר אל בני ישראל ויס
ויסעו ואמר יי למשה
קבילית צלותך מליל ע
עם בני ישראל ויטלון
ואתה הרם את מטך
ונטה את ידך על הים
ובקעהו ויבאו בני יש
ישראל בתוך הים ביב
ביבשה ואת טול ית

חוטרך וארים ית ידך
על ימא ובזעהי ויעלון
בני ישראל בגו ימא כי
ביבשתא ואני הנני מח
מחזק את לב מצרים ויב
ויבאו אחריהם ואכבדה
בפרעה ובכל חילו ברכבו
ובפרשיו ואנא הא אנא
מתקיף ית ליבא דמצרא
ויעלון בתריהון ואיתיקר
בפרעה ובכל משיריתיה
ברתיכוהי ובפרשוהי
וידעו מצרים כי אני יי
יהוה בהכבדי בפרעה
ברכבו ובפרשיו וידעון
מצראי ארי אנא יי בא
באיתיקרותי בפרעה בר
ברתיכוהי ובפרשוהי
ויסע מלאך האלהים
ההלך לפני מחנה ישרא
ישראל וילך מאחריהם
ויסע עמוד הענן מפניהם
ויעמד מאחריהם ונטל
מלאכא דיי דמדבר
קדם משריתא דישרא
ואתא מבתריהון ונטל
עמודא דעננא מן קדמ
קדמיהון ושרא מבתרי
מבתריהון ויבא בין מח
מחנה מצרים ובין מחנה
ישראל ויהי הענן והח
והחשך ויאר את הליל
הלילה ולא קרב זה אל
זה כל הלילה ועל בין

משריתא דמצראי ובין
משריתא דישראל והוה
ענגא וקבלא למצראי
ולישראל נהר כל ליליא
ולא איתקריבו דין לות
דין כל ליליא: ויט משה
את ידו על הים ויולך
יהוה את הים ברוח קדים
עזה כל הלילה וישם את
הים לחרבה ויבקעו המ
המים: וארים משה ית
ידיה על ימא ודבר יי
ית ימא ברוח קידומא
תקיפא כל ליליא ושוי ית
ימא ליבשתא ואיתבזעו
מיא: ויבאו בני ישראל
בתוך הים ביבשה והמים
להם חומה מימינם ומ
משמאלם: ועלו בני
ישראל בגו ימא ביבש
ביבשתא ומיא להון
שורין מימיניהון ומש
ומשמאליהון: וירדפו
מצרים ויבאו אחריהם
כל סוס פרעה רכבו ופר
ופרשיו אל תוך הים:
ורדפו מצראי ועלו ב
בתריהון כל סוסות פר
פרעה רתיכוהי ופרשו
ופרשוהי לגו ימא: ויהי
באשמרת הבקר וישקף
יהוה אל מחנה מצרים
בעמוד אש וענן ויהם
את מחנה מצרים: והוה

במטרת צפרא ואסתכי
יי למשריתא דמצראי
בעמודא דאשתא ועננא
דעננא ושגיש ית משרי
משריתא דמצראי: ויסר
ויסר את אפן מרכבתיו
וינהגהו בכבדת ויאמר
מצרים אנוסה מפני יש
ישראל כי יהוה נלחם
להם במצרים: ואעדי
ית גלגלי רתיכיהון ומד
ומדברין להון בתקוף
ואמרו מצראי נעירוק
מן קדם ישראל ארי דא
היא גבורתא דיי דעבד
להון קרבין במצרים:
ויאמר יהוה אל
משה נטה את ידך על
הים וישבו המים על מ
מצרים על רכבו ועל פר
פרשיו: ואמר יי למשה
ארים ית ידך על ימא וי
ויתובון מיא על מצראי
על רתיכיהון ועל פרש
פרשיהון: ויט משה את
ידו על הים וישב הים
לפנות בקר לאיתנו ומצ
ומצרים נסים לקראתו
וינער יהוה את מצרים
בתוך הים: וארים משה
ית ידיה ותב ימא לעי
לעידן צפרא לתוקפיה
ומצראי ערקין לקדמו
לקדמותיה ושניק יי ית

מצראי בגו ימא: וישבו
המים ויכסו את הרכב
ואת הפרשים לכל חיל
פרעה הבאים אחריהם בים
לא נשאר בהם עד אחד:
ותבו מיא וחפו ית רתיכיא
וית פרשיא לכל משרית
פרעה דעלו בתריהון בי
בימא לא אשתאר ב
בהון עד חד: ובני ישרא
ישראל הלכו ביבשה
בתוך הים והמים להם
חמה מימינם ומשמא
ומשמאלם: ובני ישרא
הליכו ביבשתא בגו ימא
ומיא להון שורין מימי
מימיניהון ומשמליהון:
ויושע יהוה ביום ההוא
ההוא את ישראל מיד
מצרים וירא ישראל
את מצרים מת על שפת
הים: ופרק יי ביומא הה
ההוא ית ישראל מידא
דמצראי וחזו ישר ית
מצראי מיתין על כיף
ימא: וירא ישראל את
היד הגדלה אשר עשה
יהוה במצרים וייראו
העם את יהוה ויאמינו
ביהוה ובמשה עבדו:
וחזו ישר ית גבורת ידא
רבתא דעבד יי במצרים
ודחילו עמא מן קדם יי
והימינו במימרא דיי

[illegible]

ובנביאות דמשה עבדיה׃ פ
אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו
לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס
ורכבו רמה בים׃ עזי וזמרת יה ויהי לי
לישועה זה אלי ואנוהו אלהי
אבי וארממנהו׃ יהוה איש מלחמה יהוה
שמו׃ מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר
שלשיו טבעו בים סוף׃ תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו
אבן׃ ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך
יהוה תרעץ אויב׃ וברב גאונך תהרס
קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש׃ וברוח
אפיך נערמו מים נצבו כמו נד
נזלים קפאו תהמת בלב ים׃ אמר
אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו
נפשי אריק חרבי תורישמו ידי׃ נשפת
ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים
אדירים׃ מי כמכה באלים יהוה מי
כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה
פלא׃ נטית ימינך תבלעמו ארץ׃ נחית
בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה
קדשך׃ שמעו עמים ירגזון חיל
אחז ישבי פלשת׃ אז נבהלו אלופי
אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו
כל ישבי כנען׃ תפל עליהם אימתה
ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד
יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו
קנית׃ תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון
לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו
ידיך׃ יהוה ימלך לעלם ועד׃ כי בא
סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עלהם
את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים׃
פ
אז׃ בכן שבח משה ובני ישראל ית תושבחתא הדא
קדם יי ואמרו למימר נשבח ונודי קדם יי ארי איתג׳

איתגאי על גותניא וגי
וגאותא דיליה היא סוס
סוסיא ורכביה רמה בי
בימא׃ עזי ותוקפי ותו
ותושבחתי דחילא יי׳
ואמר במימריה והוה
לי לפריק דין אלהי וא
ואבני ליה מקדש אלהא
דאבהתי ואפלח קדמוהי׃
יהוה׃ יי מרי נצחן קרבא
יי שמיה׃ מרכבת׃ רתיכי
פרעה ומשריתיה שדי
בימא ושפר גיברוהי
איטבעו בימא דסוף׃
תהמות׃ תהומיא חפו׃
עליהון נחתו לעומקיא
כאבנא׃ ימינך יי אדירא
בחילא ימינך יי תברת
סנאה׃ וברב גאונך ובסגי
תוקפך תברתנון לדקמו
על עמך שלחת רוגזך
שיצינון כנורא לקשא׃
וברוח׃ ובמימר פומך
חכימו מיא קמו כשור
אוליא קפו תהומין בלי
בליבא דימא׃ אמר אויב׃
דהוה אמר סנאה אר
ארדוף ארביק ואפליג
ביזתא תשבע מנהון נ
נפשי אשלוף חרבי ת
תשיצינון ידי׃ נשפת׃
אמרת במימרך חפא׳
עליהון ימא אשתקעו
כאברא במין תקיפין׃

[illegible]

וחק ומשפט ג̇ וסימ׳ שם שם לו חק ומשפט׳ וישם לו חק ומשפט בשכם׳ ולאבד בישראל חק ומשפט׳ חד בתור׳ חד בנביאים וחד בכתובים

מי כמכה: לית בר מינך ד
ראת הוא אלהא יי לית
אלא את אדיר בקודשא
דחיל תושבחן עביד פרי
פרישן: נטית: ארימית ימ
ימינך בלעתנו ארעא
נחית: דבריתי בטבותך עמ
דנן דפרקתא דברתי בתו
בתוקפך לדירא דקודשך
שמעו: שמעו עממיא
יזעו דחלא אחדתנון ז
לדיתבין בפלשת:
אז נבהלו: בכן איתבהילו
רברבי אדום תקיפי מו
מואב אחדתנון רתיתא
איתברו כל דיתבי יתבין
בכנען: תפול: תפיל על
עליהון אימתא ודחלת
בסגי תוקפך ישתקון כ
כאבנא עד דיעבר עמך
יי ית ארנונא עד דיעבר
עמא דנן דפרקתא ית
ירדנא: תבאמו: תעילינון
ותשרינון בטורא דאחסנ
דאחסנתך אתר לבית ש
שכינתך אתקינתא יי:
מקדשא יי אתקינוהי יד
ידך: יי: יי מלכותיה לע
לעלם ולעלמי עלמיא:
כי בא: ארי עלו סוסות
פרעה ברתיכוהי ובפרש
ובפרשוהי בימא ואתיב
יי עליהון ית מי ימא: ו
ובני ישראל הליכו ביב

כי כשתא בגו ימא:
ותקח מרים הנב
הנביאה אחות אהרן א
את התף בידה ותצאן
כל הנשים אחריה בתפ
בתפים ובמחלת: ונסיבת
מרים נביאתא אחתיה
דאהרן ית תופא בידה
ונפקא כל נשיא בתרהא
בתופין ובחינגין: ותען ל
להם מרים שירו ליהוה:
כי גאה גאה סוס ורכבו
רמה בים: ומשבחא ליהו
מרים שבחו ואודו קדם
יי ארי איתגאי על גיו
גיותניא וגיותא דיליה
היא סוסיא ורכביה רמא
בימא: ויסע
משה את ישראל מים
סוף ויצאו אל מדבר שור
וילכו שלשת ימים במ
במדבר ולא מצאו מים:
ואטיל משה ית ישראל
מימא דסוף ונפקו למ
למדברא דחגרא ואזלו
תלתא יומין במדברא
ולא אשכחו מיא: ויבאו
מרתה ולא יכלו לשתת
מים ממרה כי מרים הם
על כן קרא שמה מרה:
ואתו למרה ולא יכילו
למישתי מיא ממרה
ארי מרירין אינון על כן
קרא שמיה מרה: וילנו

העם על משה לאמר מה
נשתה: ואיתרעמו עמ
על משה למימר מה
נשתי: ויצעק אל יהוה
ויורהו יהוה עץ וישלך
אל המים וימתקו המים
שם שם לו חק ומשפט
ושם נסהו: וצלי קדם יי
ואלפיה יי אעא ורמא
למיא ובסימו מיא תמן
גזר ליה קיים ודין ותמן
נסייה: ויאמר אם שמ
שמוע תשמע לקול יי
יהוה אלהיך והישר
בעיניו תעשה והאזנת
למצותיו ושמרת כל ח
חקיו כל המחלה אשר
שמתי במצרים לא אש
אשים עליך כי אני יהוה
רפאך: ואמר אם קבלא
תקביל למימרא דיי אלהך
ודכשר קדמוהי תעביד
ותצית לפיקודוהי ותט
ותיטר כל קימוהי כל
מרעין דשויתי במצר
לא אשוינון עלך ארי
אנא יי אסך:
ויבאו אילמה ושם שת
שתים עשרה עינת מים
ושבעים תמרים ויחנו ז
שם על המים: ואתו לא
לאילם ותמן תרי עשר
מבועין דמיין ושבעין ז
דיקלין ושרו תמן על

[illegible]

מיא׃ ויסעו מאילם וי
ויבאו כל עדת בני ישר
ישראל אל מדבר סין
אשר בין אילם ובין סיני
בחמשה עשר יום לחד
לחדש השני לצאתם
מארץ מצרים׃ ונטלו׃
מאילם ואתו כל כנשת
דבני ישראל למדברא
דסין בחמשת עשרא
יומא לירחא תנינא ״׃
למיפקהון מארעא דמצ׳
וילינו כל עדת בני ישר
ישראל על משה ועל
אהרן במדבר׃ ואתרעמו
כל כנשתא דבני ישרא
על משה ועל אהרן ״ב
במדברא׃ ויאמרו אל
אלהם בני ישראל מי׃
יתן מותנו ביד יהוה ״ב
בארץ מצרים בשבתנו
על סיר הבשר באכלנו
לחם לשבע כי הוצאתם
אתנו אל המדבר הזה
להמית את כל הקהל
הזה ברעב׃ ואמרו להון
בני ישראל לוי דמיתנא
קדם יי בארעא דמצרים
כד הוינא יתבין על דו׳
דודי בסרא כד הוינא
אכלין לחמא ושבעין׃
ארי אפקתון יתנא ׃
למדברא הדין לקטלא
ית כל קהלא הדין בכ׳

בכפנא׃ ויאמר ׃
יהוה אל משה הנני ממ׳
ממטיר לכם לחם מן הש׳
השמים ויצא העם ולק
ולקטו דבר יום ביומו ל
למען אנסנו הילך בתו׳
בתורתי אם לא׃ ואמר
יי למשה הא אנא מח
מחית לכון לחמא מן ש׳
שמיא ויפקון עמא ויל
וילקטון פתגם יום ביו׳
ביומיה בדיל דאנסינון
היהכון באוריתי אם לא׃
והיה ביום הששי והכינו
את אשר יביאו והיה מ׳
משנה על אשר ילקטו
יום יום׃ ויהי ביומא שת׳
שתיתאה ויתקנון ית ד
דייתון ויהי על חד תרין
על דילקטון יום יום׃ ו
ויאמר משה ואהרן
אל כל בני ישראל ערב
וידעתם כי יהוה הוציא
אתכם מארץ מצרים׃ ו
ואמר משה ואהרן לכל
בני ישראל ברמשא ות׳
ותידעון ארי יי אפיק
יתכון מארעא דמצרי׃
ובקר וראיתם את כבוד
יי בשמעו את תלנתיכם
על יהוה ונחנו מה כי׃
תלונו עלינו׃ ובצפרא
ותיחזון ית יקרא דיי
כד ישמע תורעמתכון

על מימרא דיי ונחנא מ׳
מה ארי אתרעמתון ׃
עלנא׃ ויאמר משה בתת
יהוה לכם בערב בשר לא
לאכל ולחם בבקר לשבע
בשמע יהוה את תלנתיכם
אשר אתם מלינם עליו׃
ונחנו מה לא עלינו תלנ׳
תלנתיכם כי על יהוה׃ וא
ואמר משה בדיתן יי ׃
לכון ברמשא בסרא למ׳
למיכל ולחמא בצפרא
למיסבע בדישמיע קדם
יי ית תורעמתכון דאתון
מתרעמין עלוהי ונחנא
מה לא עלנא תורעמתכון
אלהין על מימרא דיי׃
ויאמר משה אל אהרן
אמר אל כל עדת בני יש
ישראל קרבו לפני יהוה
כי שמע את תלנתיכם׃ ו
ואמר משה לאהרן אי
אימר לכל כנשתא דבני
ישראל קרבו קדם יי א
ארי שמיען קדמוהי ית
תורעמתכון׃ ויהי כדבר
אהרן אל כל עדת בני
ישראל ויפנו אל המדבר׃
המדבר והנה כבוד יהוה
נראה בענן׃ והוה כד מ׳
מליל אהרן עם כל כנש׳
כנשתא דבני ישראל
ואיתפניו למדברא והא
יקרא דיי איתגלי בעננא׃

[illegible]

וידבר

וידבר יהוה אל
משה לאמר: ומליל יי׳ עם
שמעתי את תלנת בני יש
ישראל דבר אלהם לאמר
בין הערבים תאכלו בשר
ובבקר תשבעו לחם וידע
וידעתם כי אני יהוה א
אלהיכם: שמיע קדמי ית
תורעמת בני ישראל
מליל עמהון למימר
בין שמשיא תיכלון בי
בישרא ובצפרא תסבעון
לחמא ותדעון ארי אנא
יי׳ אלהכון: ויהי בערב ותע
ותעל השלו ותכס את
המחנה ובבקר היתה ש
שכבת הטל סביב למחנה:
והוה ברמשא וסליקת
שליו וחפת ית משריתא
ובצפרא הות נחתת טלא
סחור סחור למשריתא: ותעל
שכבת הטל והנה על פני
המדבר דק מחספס דק
ככפר על הארץ: וסליקת
נחתת טלא והא על א
אפי מדברא דעדק מ
מקלף דעדק דגליד כגל
כגלידא על ארעא: ויראו
בני ישראל ויאמרו איש
אל אחיו מן הוא כי לא
ידעו מה הוא ויאמר
משה אלהם הוא הלחם
אשר נתן יהוה לכם לא
לאכלה: וחזו בני ישראל

ואמרו גבר לאחוהי מנא
הוא ארי לא ידעין מה
הוא ואמר משה להון ה
הוא לחמא דיהב יי׳ לכון
למיכל: זה הדבר אשר
צוה יהוה לקטו ממנו
איש לפי אכלו עמר לג
לגלגלת מספר נפשתיכם
איש לאשר באהלו תקחו
תקחו: דין פתגמא דפקד
יי׳ לקוטו מיניה גבר ל
לפום מיכליה עמרא
לגולגלתא מנין נפשתכון
גבר לדי במשכניה תסבון:
ויעשו כן בני ישראל וי
וילקטו המרבה והממע
והממעיט: ועבדו כן בני
ישראל ולקטו דאסגי
ודאזעיר: וימדו בעמר
ולא העדיף המרבה וה
והממעיט לא החסיר
איש לפי אכלו לקטו: ו
וכלו בעמרא ולא אותר
דאסגי ודאזער לא חסר
גבר לפום מיכליה לקטו:
ויאמר משה אלהם איש
אל יותר ממנו עד בקר:
ואמר משה להון אינש
לא ישאר מיניה עד צ
צפרא: ולא שמעו אל
משה ויותרו אנשים מ
ממנו עד בקר וירם תו
תולעים ויבאש ויקצף
עלהם משה: ולא קבילו

מן משה ואשארו גבריא
מניה עד צפרא וארחש
ריחשא וסרי ורגז עליהון
משה: וילקטו אתו בבקר
בבקר איש לפי אכלו
וחם השמש ונמס: ולקט
ולקטו יתיה בצפר בצפר
גבר לפום מיכליה ומיה
דמשתאר מיניה על אפי
חקלא כד חמא עלוהי
שמשא פשר: ויהי ביום
הששי לקטו לחם משנה
שני העמר לאחד ויבאו
כל נשיאי העדה ויגידו
למשה: והוה ביומא ש
שתיתאה לקטו לחמא
על חד תרין תרין עומרין
לחד ואתו כל רברבי כנ
כנשתא וחויאו למשה:
ויאמר אלהם הוא אשר
דבר יהוה שבתון שבת
קדש ליהוה מחר את
אשר תאפו אפו ואת
אשר תבשלו בשלו ואת
ואת כל העדף הניחו ל
לכם למשמרת עד הבקר:
ואמר להון הוא דמליל
יי׳ שבא שבתא קודשא
קדם יי׳ מחר ית דאתון ע
עתידין למיפא איפו
וית דאתון עתידין לבש
לבשלא בשילו וית כל
מותרא אצנעו לכון ל
למטרת עד צפרא: ויצ

זה הדבר אשר צוה ה׳ ד׳ וסימ׳ לקטו ממנו איש לפי אכלו ... קדמ׳ ותנו איש לפי אכלו ... איש כפי אכלו וסימנ׳
... כאשר צוה מיוחד ... ויותר ... אל יותר ואת היותר ...
ויותר ממנו ... ויותרו אנשים ... לאמר ...
... אשר הותיר משבע

וירמהו אתו עד הבקר כא
כאשר צוה משה ולא
הבאיש ורמה לא היתה
בו ואצנע יתיה עד צפר
כמא דפקיד משה ולא
סרי ורחשא לא הוה ב
ביה ויאמר משה אכל
אכלהו היום כי שבת היום
ליהוה היום לא תמצא
תמצאהו בשדה ואמר
משה אכלוהי יומא דין
ארי שבתא יומא דין ק
קדם יי יומא דין לא תשכח
תשכחוניה בחקלא שש
ששת ימים תלקטהו ב
וביום השביעי שבת לא
יהיה בו שיתא יומין
תלקטוניה וביומא שב
שביעאה שבתא לא י
יהי ביה ויהי ביום הש
השביעי יצאו מן העם
ללקט ולא מצאו ויהוה
ביומא שביעאה נפקו
מן עמא למלקט ולא
אשכחו ויאמר
יהוה אל משה עד אנה
מאנתם לשמר מצותי
מצותי ותורתי ואמר
יי למשה עד אימתי א
אתון מסרבין למטר
פיקודי ואוריתי ראו כי
יהוה נתן לכם השבת
על כן הוא נתן לכם ביום
הששי לחם יומים שב

איש תחתיו אל יצא איש
ממקומו ביום השביעי
חזו ארי יי יהב לכון שב
שבתא על כן הוא יהיב
לכון ביומא שתיתאה ל
לחים תרין יומין תיבו א
איניש תחותוהי לא יפוק
אינש מאתריה ביומא
שביעאה וישבתו העם
ביום השבעי ושבתו עמ
ביומא שביעאה ויקראו
בית ישראל את שמו מן
והוא כזרע גד לבן וטעמ
וטעמו כצפיחת בדבש
וקרו בית ישראל ית שמיה
מנא והוא כבר זרע גדא
חיור וטעמיה כאיסקריטון
בדבש ויאמר משה זה
הדבר אשר צוה יהוה מ
מלא העמר ממנו למש
למשמרת לדרתיכם למ
למען יראו את הלחם
אשר האכלתי אתכם
במדבר בהוציאי אתכם
מארץ מצרים ואמר מ
משה דין פתגמא דפקיד
יי מלי עומרא מניה
למטרא לדריכון בדיל
דיחזון ית לחמא דאוכילית
יתכון במדברא באפקותי
יתכון מארעא דמצרים
ויאמר משה אל אהרן
קח צנצנת אחת ותן שמ
שמה מלא העמר מן

והנח אתו לפני יהוה למ
למשמרת לדרתיכם ואמ
ואמר משה לאהרן סב
צלוחית חדא והב תמן
מלי עומרא מנא ואצנע
יתיה קדם יי למטרת לד
לדריכון כאשר צוה יי
יהוה אל משה ויניחהו
אהרן לפני העדת למ
למשמרת כמא דפקיד
יי ית משה ואצנעיה א
אהרן קדם סהדותא למ
למטרא ובני ישראל
אכלו את המן ארבעים
שנה עד באם אל ארץ
נושבת את המן אכלו ע
עד באם אל קצה ארץ
כנען ובני ישראל אכלו ית
מנא ארבעין שנין עד
דעלו לארעא יתבתא ית
מנא אכלו עד דאתו ל
לסיפי ארעא דכנען והע
והעמר עשרית האיפה
הוא ועומרא חד מן ע
עשרא בתלת סאין הוא
ויסעו כל עדת
בני ישראל ממדבר סין
למסעיהם על פי יהוה
ויחנו ברפידים ואין מים
לשתת העם ונטלו כל
כנישתא דבני ישראל
ממדברא דסין למטל
למטלניהון על מימרא
דיי ושרו ברפידים ולית

מיא למישתי עמא וירב
העם עם משה ויאמרו
תנו לנו מים ונשתה ויא
ויאמר להם משה מה
תריבון עמדי מה תנס
תנסון את יהוה ונצא
עמא עם משה ואמרו
הבו לנא מיא ונשתי וא
ואמר להון משה מה נצ
נצן אתון עמי מה מנ
מנסן אתון קדם יי ויצ
ויצמא שם העם למים
וילן העם על משה ויא
ויאמר למה זה העליתנו
ממצרים להמית אתי
ואת בני ואת מקני בצמא
וצחי תמן עמא למיא
ואיתרעם עמא על משה
ואמר למא דנא אסק
אסיקתנא ממצרים לנ
לקטלא יתי וית בני וית
בעירי בצחותא ויצעק
משה אל יהוה לאמר
מה אעשה לעם הזה
עוד מעט וסקלני ורצלי
משה קדם יי למימר מה
אעביד לעמא הדין ע
עוד זעיר פון ירגמונני
ויאמר יהוה אל משה
עבר לפני העם וקח אתך
אתך מזקני ישראל וי
ומטך אשר הכית בו את
את היאר קח בידך וה
והלכת ואמר יי למשה

עיבר קדם עמא ודבר
עימך מסבי ישראל וח
וחוטרא די מחיתא ביה
ית נהרא סב בידך ותיזיל
הנני עמד לפניך שם על
הצור בחרב והכית בצור
ויצאו ממנו מים ושתה
העם ויעש כן משה לע
לעיני זקני ישראל הא
אנא קאים קדמך תמן
על טינרא בחורב ותימ
ותימחי בטינרא ויפקון
מניה מיא וישתי עמא
ועבד כן משה לעיני
סבי ישראל ויקרא שם
המקום מסה ומריבה
על ריב בני ישראל ועל
נסתם את יהוה לאמר
היש יהוה בקרבנו אם
אין וקרא שמיה דאתר
נסיתא ומצותא על ד
דנצו בני ישראל ועל ד
דנסיו קדם יי למימר הא
האית שכינתא דיי בינ
אם לא ויבא
עמלק וילחם עם ישר
ישראל ברפידם ואתא
עמלק ואגיח קרבא עם
ישר ברפידים ויאמר
משה אל יהושע בחר
לנו אנשים וצא הלחם
בעמלק מחר אנכי נצב
על ראש הגבעה ומטה
האלהים בידי ואמר

משה ליהושע בחר לנ
לנא גבריא ופוק אגח
קרבא בעמלק מחר אנ
קאים על ריש רמתא
וחוטרא דאיתעבידו
ביה ניסין מן קדם יי
בידי ויעש יהושע כ
כאשר אמר לו משה
להלחם בעמלק ומשה
אהרן וחור עלו ראש
הגבעה ועבד יהושע
כמא דאמר ליה משה
לאגחא קרבא בעמלק
ומשה אהרן וחור סליקו
לריש רמתא והיה כא
כאשר ירים משה ידו
וגבר ישראל וכאשר
יניח ידו וגבר עמלק
והוי כד מרים משה יד
ידוהי ומתגברין דבית
ישר וכד מנח ידוהי ו
ומתגברין דבית עמלק
וידי משה כבדים ויקחו
אבן וישימו תחתיו וי
וישב עליה ואהרן וח
וחור תמכו בידיו מזה
אחד ומזה אחד ויהי
ידיו אמונה עד בא ה
השמש וידי משה יקרא
ונסיבו אבנא ושויאו ת
תחותוהי ויתיב עלה ואה
וחור סעדין בידוהי מ
מכא חד ומכא חד והוא
ידוהי פרסן בצלו עד

דעל שמשא׃ ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב׃ ותבר יהושע ית עמלק וית עמיה לפתגם דחרב׃

ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים׃ ואמר יי׳ למשה כתוב דא דוכרנא בספרא ושוי קדם יהושע ארי ממחא אמחי ית דוכרניה דעמלק מתחות שמיא׃

ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי׃ ובנא משה מדבחא ופלח עלוהי קדם יי׳ דעבד ליה ניסין׃ ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר׃ ואמר בשבועה אמירא דא מן קדם דחילא דשכינתיה על כורסי יקרא דעתיד דאתגח קרבא קדם יי׳ בדבית עמלק ולשיצאותהון מדרי עלמא׃

פ

וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים׃ ושמע יתרו רבא דמדין חמוהי דמשה ית כל דעבד יי׳ למשה ולישראל עמיה ארי אפיק יי׳ ית ישראל ממצ׳׃

ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלוחיה׃ ודבר יתרו חמוהי דמשה ית צפורה אתת משה בתר דשלחה׃ ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה׃ וית תרין בנהא דשום חד גרשם ארי אמר דייר הויתי בארעא נוכראה׃ ושם האחד אליעזר כי אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה׃ ושום חד אליעזר ארי אלהא דאבא הוה בסעדי ושיזבני מחרבא דפרעה׃ ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים׃ ואתא יתרו חמוהי דמשה ובנוהי ואתתיה לות משה למדברא דהוא שרי תמן לטור דאתגלי עלוהי יקרא דיי׳׃ ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה׃ ואמר למשה אנא חמוך יתרו אתי לותך ואיתתך ותרין בנהא עמה׃

ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה׃ ונפק משה לקדמות חמוהי וסגיד ונשיק ליה ושאילו גבר לחבריה לשלם ועלו למשכנא׃ ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה׃ ואשתעי משה לחמוהי ית כל דעבד יי׳ לפרעה ולמצרים על עיסק ישראל ית כל עקתא דאשכחתנון באורחא ושיזבינון יי׳׃

ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים׃ וחדי יתרו על כל טבתא דעבד יי׳ לישראל דשיזבינון מידא דמצראי׃ ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים׃

ואמר יתרו בריך יי׳ דש
דשיזיב יתכון מידא דמ
דמצראי ומידא דפרעה
דשיזיב ית עמא מתחות
מרות מצראי׃ עתה ידע
ידעתי כי גדול יהוה מכ
מכל האלהים כי בדבר
אשר זדו עליהם׃ כען ז
ידענא ארי רב יי׳ ולית
אלה בר מניה ארי בפתג
בפתגמא דחשיבו מצ
למידן ית ישראל ביה דנינון
ויקח יתרו חתן משה ע
עלה וזבחים לאלהים ויב
ויבא אהרן וכל זקני יש
ישראל לאכל לחם עם
חתן משה לפני האלהים׃
וקריב יתרו חמוהי דמש
עלון ונכסת קודשין קד
יי׳ ואתא אהרן וכל סבי
ישר׳ למיכל לחמא עם
חמוהי דמשה קדם יי׳׃
ויהי ממחרת וישב משה
לשפט את העם ויעמד
העם על משה מן הבקר
עד הערב׃ והוה ביומא
דבתרוהי ויתיב משה ל
למידן ית עמא וקם עמ
עלוהי דמשה מן צפר
עד רמשא׃ וירא חתן
משה את כל אשר הוא
עשה לעם ויאמר מה
הדבר הזה אשר אתה
עשה לעם מדוע אתה

יושב לבדך וכל העם נ
נצב עליך מן בקר עד ע
ערב׃ וחזא חמוהי דמש
ית כל דהוא עביד לעמ
ואמר מה פתגמא הדין
דאת עביד לעמא ואמר
מא פתגמא הדין דאת
עביד לעמא מה דין את
יתיב בלחודך וכל עמא
קימין עלך מן צפרא
עד רמשא׃ ויאמר
משה לחתנו כי יבא אל
אלי העם לדרש אלהים׃
ואמר לחמוהי ארי אתן
להון עמא למיתבע א
אולפן מן קדם יי׳׃ כי יה
יהיה להם דבר בא אלי
ושפטתי בין איש ובין ר
רעהו והודעתי את חקי
האלהים ואת תורתיו׃ ז
כד הוי להון דינא אתן
לותי ודאינא בין גברא
ובין חבריה ומהודענא
להון ית קימיא דיי׳ וית
אוריתיה׃ ויאמר חתן
משה אליו לא טוב ה
הדבר אשר אתה עשה׃
ואמר חמוהי דמשה
ליה לא תקין פתגמא
דאת עביד׃ נבל תבל גם
אתה גם העם הזה אשר
עמך כי כבד ממך הדבר
לא תוכל עשהו לבדך׃
מילאה תלאה את את

את עמא הדין דעימך׃ ז
ארי יקיר מינך פתגמא
לא תיכול למעבדיה בל
בלחודך׃ עתה שמע בקלי
איעצך ויהי אלהים ע
עמך היה אתה לעם מו
מול האלהים והבאת
אתה את הדברים אל
האלהים׃ כען קביל מנ׳
אימלכינך ויהי מימרא
דיי׳ בסעדך הוי את לעמ
תבע אולפן מן קדם יי׳
ותהי מייתי את ית פית
פתגמיא לקדם יי׳׃ והז
והזהרת אתהם את הח
החקים ואת התורת והו
והודעת להם את הדרך
ילכו בה ואת המעשה
אשר יעשון׃ ותזהר ית
יתהון ית קימיא וית א
אוריתא ותהודע להון
ית אורחא דיהכון בה וית
עובדא דיעבדון׃ ואתה
תחזה מכל העם אנשי׃
חיל יראי אלהים אנשי
אמת שנאי בצע ושמת
עליהם שרי אלפים שרי
מאות שרי חמשים וש
ושרי עשרת׃ ואת תחזי
מכל עמא גברין דחילא
דחלייא דיי׳ גברין דק
דקשוט דסנן לקבלא
ממון ותמני עליהון ז
רבני אלפי ורבני מאותא

ל פסוק דאית בהון ג מלין רביעא נסב ג ו וסימ ואתה תחזה שרי שרי שרי ושרי ויבחר משה שרי ש ש ו אל תסתר פניך ממני אל תט אל ואל דרך יבשר בשמים ד ד ו

רבני חמשין ורבני עש
עשוריהא ושפטו את
העם בכל עת והיה כל
הדבר הגדל יביאו אליך
וכל הדבר הקטן ישפטו
הם והקל מעליך ונשאו
אתך וידונון ית עמא ב
בכל עדן ויהי כל פתגם
רב ייתון לותך וכל פתגם
זעיר ידונון אינון ויקלון
מינך ויסוברון עמך אם
את הדבר הזה תעשה
וצוך אלהים ויכלת עמ
עמד וגם כל העם הזה
על מקמו יבא בשלום
אם ית פתגמא הדין ית
תעביד ויפקדינך יי ותיכ
ותיכול למיקם ואף כל
עמא הדין על אתריה ז
יהך בשלם וישמע מ
משה לקול חתנו ויעש
כל אשר אמר וקביל מש
למימר חמוהי ועבד כל
דאמר ויבחר משה אנש
אנשי חיל מכל ישראל
ויתן אתם ראשים על ה
העם שרי אלפים שרי
מאות שרי חמשים ע"ש
ושרי עשרת ובחר משה
גברין דחילא מכל ישר
ומני יתהון רישין על ע
עמא רבני אלפין רבני
מאותא רבני חמשין ור
ורבני עשורייתא ושפטו

את העם בכל עת את ה
הדבר הקשה יביאון אל
משה וכל הדבר הקטן
ישפוטו הם ודיינין ית ע
עמא בכל עדן ית פתגם
קשה מייתן לות משה וכל
פתגם זעיר דיינן אינון
וישלח משה את חתנו
וילך לו אל ארצו ושלח
משה ית חמוהי ואזל ל
ליה לארעיה
בחדש השלישי
לצאת בני ישראל מארץ
מצרים ביום הזה באו מ
מדבר סיני בירחא תלי
תליתאה למיפק בני יש
מארעא דמצרים ביומ
הדין אתו למדברא דס
דסיני ויסעו מרפידים
ויבאו מדבר סיני ויחנו
במדבר ויחן שם ישראל
נגד ההר ונטלו מרפיד
ואתו למדברא דסיני ו
ושרו במדברא ושרא ת
תמן ישראל לקביל טורא
ומשה עלה אל האלהים
ויקרא אליו יהוה מן ה
ההר לאמר כה תאמר
לבית יעקב ותגיד לבני
ישראל ומשה סליק לת
לקדם יי וקרא ליה יי מן
טורא למימר כדנן תימר
לבית יעקב ותחוי לבני י
ישראל אתם ראיתם אש

אשר עשיתי למצרים וא
ואשא אתכם על כנפי נ
נשרים ואבא אתכם אלי
אתון חזיתון דעבדית במ
במצרים ונטלית יתכון כ
כיד על גדפי נשרין וקרי
וקריבית יתכון לפולחני
ועתה אם שמוע תשמעו
בקלי ושמרתם את בריתי
והייתם לי סגלה מכל
העמים כי לי כל הארץ
וכען אם קבלא תקבלון
למימרי ותטרון ית קימי
ותהון קדמי חביבין מכל
עממיא ארי דילי כל
ארעא ואתם תהיו לי
ממלכת כהנים וגוי קדוש
אלה הדברים אשר תד
תדבר אל בני ישראל וא
ואתון תהון קדמי מלכין
כהנין ועם קדיש אלין ז
פיתגמיא דתמליל עם
בני ישראל ויבא משה
ויקרא לזקני העם וישם
לפניהם את כל הדברים
האלה אשר צוהו יהוה
ואתא משה וקרא לסבי
עמא וסדר קדמיהון ית
כל פיתגמיא האלין דפק
דפקדיה יי ויענו כל העם
יחדו ויאמרו כל אשר
דבר יהוה נעשה וישב
משה את דברי העם אל
יהוה ואתיבו כל עמא ז

אם יו רא פסו בתר וסימ אם את הדבר עלה קרבנו כשב הוא מקריב ... עוד רבות ... אם אתם תבאו אם יתן ...
אם ... אם לא ... אם יהיה ... אתם ראיתם אתם לא ... אתם נצבים אתם עדי ישראל

כחרא ואמרו כל דמליל
יי נעביד ואתיב משה ית
פיתגמי עמא קדם יי׃ ו
ויאמר יהוה אל משה
הנה אנכי בא אליך בעב
הענן בעבור ישמע העם
בדברי עמך וגם בך יאמ
יאמינו לעולם ויגד מש
משה את דברי העם אל
יהוה׃ ואמר יי למשה
הא אנא מיתגלי לך ב
בעבא דעננא בדיל דיש
דישמע עמא במללותי
עימך ואת בך יהימנון
לעלם וחוי משה ית פ
פיתגמי עמא קדם יי׃ ו
ויאמר יהוה אל משה
לך אל העם וקדשתם
היום ומחר וכבסו שמ
שמלתם׃ ואמר יי למש
איזיל לות עמא ותזמ
ותזמינון יומא דין ומחר
ויחוורון לבושיהון׃ והיו
נכנים ליום השלישי כי
ביום השלשי ירד יהוה
לעיני כל העם על הר
סיני׃ ויהון זמינין ליומ
תליתאה ארי ביומא
תליתאה יתגלי יי לעי
לעיני כל עמא על טור
דסיני׃ והגבלת את הע
העם סביב לאמר הש
השמרו לכם עלות בהר
ונגע בקצהו כל הנגע

בהר מות יומת׃ ותתחים
ית עמא כח סח למימר
איסתמרו לכון מלמסק
בטורא ולמיקרב בסופיה
כל דיקרב בטורא יתקט
איתקטלא יתקטיל׃ לא
תגע בו יד כי סקל יסקל
או ירה יירה אם בהמה
אם איש לא יחיה במש
במשך היבל המה יעלו
בהר׃ לא תיקרב ביה ידא
ארי איתרגמא יתרגם
או אישתדאה אישתדי
אם בעירא אם אינשא
לא יתקיים במיגד שופר
אינון מרשן למיסק בטו
לטורא׃ וירד משה מן ה
ההר אל העם ויקדש ה
את העם ויכבסו שמל
שמלתם׃ ונחת משה מן
טורא לעמא וזמין ית
עמא וחוורו לבושיהון׃
ויאמר אל העם היו נכנ
נכנים לשלשת ימים אל
תגשו אל אשה׃ ואמר
לעמא הוו זמינין לתלת
יומין לא תקרבון לצית
איתתא׃ ויהי ביום השל
השלישי בהית הבקר
ויהי קלת וברקים וענן
כבד על ההר וקול שפר
חזק מאד ויחרד כל יה
העם אשר במחנה׃ והוה
ביומא תליתאה במיהוי

בצפרא והוו קלין וברקין
ועננא תקיף על טורא
וקל שופרא תקיף לחדא
וזע כל עמא דבמשריתא׃
ויוצא משה את העם
לקראת האלהים מן ה
המחנה ויתיצבו בתחת
בתחתית ההר׃ ואפיק
משה ית עמא לקדמות
מימרא דיי מן משריתא
ואיתעתדו בשיפולי ט
טורא׃ והר סיני עשן כלו
מפני אשר ירד עליו יי
יהוה באש ויעל עשנו
כעשן הכבשן ויחרד כל
ההר מאד׃ וטורא דסי
דסיני תנן כוליה מן ק
קדם דאיתגלי עלוהי
יי באישתא וסליק תנ
תנניה כתננא דאתונא
וזע כל טורא לחדא׃ וי
ויהי קול השופר הולך
וחזק מאד משה ידבר
והאלהים יעננו בקול׃
והוה קל שופרא איזל
ותקיף לחדא משה מ
ממליל ומן קדם יי מת
מתעניה ליה בקל׃ וירד
יהוה על הר סיני אל
ראש ההר ויקרא יהוה
למשה אל ראש ההר
ויעל משה׃ ואיתגלי
יי על טורא דסיני לריש
טורא וקרא יי למשה

עלות ו̇ חס̇ וסימ̇ ויאבק איש עמו והגבלת את העם [illegible]
[illegible]
[illegible]

לריש טורא וסליק משה
ויאמר יהוה אל משה
רד העד בעם פן יהרסו
אל יהוה לראות ונפל
ממנו רב ׃ ואמר יי למשה
חות אסהיד בעמא ד
דילמא יפגרון קדם יי
למיחזי ויפיל מנהון סגי ׃
וגם הכהנים הנגשים אל
יהוה יתקדשו פן יפרץ
בהם יהוה ׃ ואף כהניא
דקריבין לשמשא קדם
יי יתקדשון דילמא י
יקטול בהון יי ׃ ויאמר
משה אל יהוה לא יוכל
העם לעלות אל הר סיני
כי אתה העדתה בנו לאמ
לאמר הגבל את ההר
וקדשתו ׃ ואמר משה קד
יי לא יכול עמא למיס
למיסק לטורא דסיני
ארי את אסהידתא ב
בנא למימר תחום ית
טורא וקדשהי ׃ ויאמר
אליו יהוה לך רד ועל
ועלית אתה ואהרן ע
עמך והכהנים והעם א
אל יהרסו לעלות אל
יהוה פן יפרץ בם ׃ ואמ
ליה יי איזיל חות ותיס
ותיסק את ואהרן עמך
וכהניא ועמא לא יפג
יפגרון למיסק לקדם
יי דילמא יקטול בהון ׃

וירד משה אל העם ויא
ויאמר אלהם ׃ ונחת מש
לעמא ואמר להון ׃
וידבר אלהים את
כל הדברים האלה לא
לאמר ׃ ומליל יי ית כל
פתגמיא האלין למימ
אנכי יהוה
אלהיך אשר הוצאתיך
מארץ מצרים מבית עב
עבדים ׃ אנא יי אלהך ד
דאפקתך מארעא דמצ
מבית עבדותא ׃ לא יהיה
לך אלהים אחרים על
פני ׃ לא יהי לך אלה א
אוחרן בר מיני ׃ לא תע
תעשה לך פסל וכל תמ
תמונה אשר בשמים מ
ממעל ואשר בארץ מ
מתחת ואשר במים מת
מתחת לארץ ׃ לא תעב
תעביד לך צלם וכל דמו
דבשמיא מלעילא ודי
בארעא מלרע ודי במיא
מלרע לארעא ׃ לא תש
תשתחוה להם ולא תע
תעבדם כי אנכי יהוה
אלהיך אל קנא פקד עון
אבת על בנים על שלשים
ועל רבעים לשנאי ׃ לא
תסגוד להון ולא תפלח
תפלחינון ארי אנא יי
אלהך אל קנא מסער חובי
אבהן על בנין מרדין על

דר תליתאי ועל דר רבי
רביעאי לסנאי כד מש
משלמין בניא למיחטי
בתר אבהתהון ׃ ועשה
חסד לאלפים לאהבי ו
ולשמרי מצותי ׃ ועביד
טיבו לאלפי דרין לרחמי
ולנטרי פקודי ׃
לא תשא את שם יהוה
אלהיך לשוא כי לא ינ
ינקה יהוה את אשר יש
ישא את שמו לשוא ׃
לא תימי ית שמא דיי
אלהך למגנא ארי לא י
יזכי יי ית דימי בשמיה
לשיקרא ׃ זכור
את יום השבת לקדשו ׃
הוי דכיר ית יומא דש
דשבתא לקדשותיה ׃
ששת ימים תעבד וע
ועשית כל מלאכתך ׃
שיתא יומין תפלח ות
ותעביד כל עבידתך ׃
ויום השביעי שבת ל
ליהוה אלהיך לא תעש
תעשה כל מלאכה אתה
ובנך ובתך ועבדך ואמ
ואמתך ובהמתך וגרך
אשר בשעריך ׃ ויומא ש
שביעאה שבתא קדם יי
אלהך לא תעביד כל עבי
עבידא את וברך וברתך
ועבדך ואמתך ובעירך
וגיורך דבקירוך ׃ כי ש

ששת ימים עשה יהוה
את השמים ואת הארץ
את הים ואת כל אשר
בם וינח ביום השביעי
על כן ברך יהוה את יום
השבת ויקדשהו׃ ארי
שיתא יומין עבד יי׳ ית
שמיא וית ארעא ית ימ
ימא וית כל דיבהון ונח
ביומא שביעאה על כן
ברך יי׳ ית יומא דשבתא
וקדשיה׃ כבד
את אביך ואת אמך למ
למען יארכון ימיך על
האדמה אשר יהוה א
אלהיך נתן לך׃ יקר ית
אבוך וית אמך בדיל ד
דיורכון יומך על ארעא
דיי׳ אלהך יהיב לך׃
לא תרצח׃ לא תי
תיקטול נפש׃ לא
תנאף׃ לא תגוף׃ לא
תגנב׃ לא תיגנוב׃ לא
תענה ברעך עד שקר׃
לא תסהיד בחברך סהד
סהדותא דשיקרא׃
לא תחמד בית רעך
לא תחמד אשת רעך ע
עבדו ואמתו ושורו וח
חמרו וכל אשר לרעך׃
לא תחמיד בית חברך
לא תחמיד איתת חבר
חברך עבדיה ואמתיה
תוריה וחמריה וכל די

לחברך׃ וכל העם
ראים את הקולת ואת
הלפידם ואת קול הש
השופר ואת ההר עשן
וירא העם וינעו ויעמדו
מרחק׃ וכל עמא חזן ית
קליא וית בעוריא וית
קל שופרא וית טורא ת
תנן וחזא עמא וזעו
וקמו מרחיק׃ ויאמרו
אל משה דבר אתה עמ
עמנו ונשמעה ואל י
ידבר עמנו אלהים פן
נמות׃ ואמרו למשה
מליל את עמנא ונקבל
ולא יתמליל עמנא מן
קדם יי׳ דילמא נמות׃ וי
ויאמר משה אל העם
אל תיראו כי לבעבור נ
נסות אתכם בא האלהים
ובעבור תהיה יראתו על
פניכם לבלתי תחטאו׃
ואמר משה לעמא לא
תדחלון ארי בדיל לנס
לנסאה יתכון איתגלי
לכון יקרא דיי׳ ובדיל
דתהי דחלתיה על אפ
אפיכון בדיל דלא תחו
תחובון׃ ויעמד העם מ
מרחק ומשה נגש אל
הערפל אשר שם הא
האלהים׃ וקם עמא מ
מרחיק ומשה קריב ל
לצית אמיטתא דתמן

יקרא דיי׳׃ ויאמר
יהוה אל משה כה תא
תאמר אל בני ישראל
אתם ראיתם כי מן הש
השמים דברתי עמכם׃
ואמר יי׳ למשה כדנן
תימר לבני ישראל אתון
חזיתון ארי מן שמיא מ
מלילית עמכון׃ לא ת
תעשון אתי אלהי כסף
ואלהי זהב לא תעשו
לכם׃ לא תעבדון קדמי
דחלן דכסף ודחלן דה
דדהב לא תעבדון לכון׃
מזבח אדמה תעשה לי
וזבחת עליו את עלתיך
ואת שלמיך את צאנך
ואת בקרך בכל המקום
אשר אזכיר את שמי א
אבוא אליך וברכתיך׃ מ
מדבח אדמתא תעביד
קדמי ותהי דבח עלוהי
ית עלותך וית נכסת
קודשך מן ענך ומן ת
תורך בכל אתרא דאשרי
שכינתי לתמן אשלח
ברכתי לך ואיברכינך׃
ואם מזבח אבנים תעש
תעשה לי לא תבנה א
אתהן גזית כי חרבך ה
הנפת עליה ותחללה׃
ואם מדבח אבנין תעביד
קדמי לא תבנה יתהן
פסילן לא תרים חרבך

[illegible]

עלך ותחלילנה׃ ולא תע
תעלה במעלת על מזבחי
אשר לא תגלה ערותך
עליו׃ ולא תיסק בדרגין
על מדבחי דלא תתגלי
עריתך עלוהי׃
פ
ואלה המשפטים אשר
תשים לפניהם׃ ואילין
דיניא דתסדר קדמי
קדמיהון׃ כי תקנה עב
עבד עברי שש שנים
יעבד ובשבעת יצא ל
לחפשי חנם׃ ארי תזבון
עבדא בר ישראל שית
שנין יפלח ובשביעתא
יפוק לבר חורין מגן׃ א
אם בגפו יבא בגפו יצא
אם בעל אשה הוא וי
ויצאה אשתו עמו׃ א
אם בלחודוהי ייעול ב
בלחודוהי יפוק אם
בעיל איתתא הוא ות
ותפוק איתתיה עמיה׃
אם אדניו יתן לו אשה
וילדה לו בנים או בנות
האשה וילדיה תהיה
לאדניה והוא יצא בג
בגפו׃ אם ריבוניה יתן
ליה איתתא ותליד ליה
בנין או בנן איתתא ובנ
ובנהא תהי לריבונהא
והוא יפוק בלחודוהי׃
ואם אמר יאמר העבד

אהבתי את אדני את
אשתי ואת בני לא אצ
אצא חפשי׃ ואם מימר
יימר עבדא רחימנא ית
ריבוני ית איתתי וית בני
לא איפוק לבר חורין׃ וה
והגישו אדניו אל האלה
האלהים והגישו אל
הדלת או אל המזוזה
ורצע אדניו את אזנו
במרצע ועבדו לעלם׃
ויקרביניה ריבוניה לקד
דיינא ויקרביניה לות
דשא דלות מזוזתא ויר
וירצע ריבוניה ית אודניה
במרצעא ויהי ליה עב
עבד פלח לעלם׃
וכי ימכר איש את בתו
לאמה לא תצא כצאת
העבדים׃ וארי יזבון גבר
ית ברתיה לאמהו לא
תפוק כמפקנות עבדיא׃
אם רעה בעיני אדניה
אשר לא יעדה והפדה
לעם נכרי לא ימשל
למכרה בבגדו בה׃ אם
בישת בעיני ריבונהא ד
דקיימא ליה ויפרקנה ג
לגבר אוחרן לית ליה
רשו לזבונה כמשלטיה
בה׃ ואם לבנו ייעדנה
כמשפט הבנות יעשה
לה׃ ואם לבריה יקיימ
יקיימנה כהילכת בנת

ישראל יעביד לה׃ אם אח
אחרת יקח לו שארה
כסותה ועונתה לא יגרע׃
אם אוחרנתא יסב ליה
זיונה כסותה ועונתה ל
לא ימנע׃ ואם שלש א
אלה לא יעשה לה ויצ
ויצאה חנם אין כסף׃ ו
ואם תלת אילין לא יע
יעביד לה ותיפוק מגן
בלא כסף׃ מכה
איש ומת מות יומת׃ ד
דימחי לאינש ויקטלנ
אתקטלא יתקטל׃ ואשר
לא צדה והאלהים אנה
לידו ושמתי לך מקום
אשר ינוס שמה׃ ודלא
כמן ליה ומן קדם יי א
איתמסר לידיה ואשוי
לך אתר דיערוק לתמן׃
[illegible] וכי
יזד איש על רעהו להר
להרגו בערמה מעם
מזבחי תקחנו למות׃
וארי יזיד גבר על חב
חבריה למיקטליה בנ
בנכילו מן מדבחי תיד
תידבריניה למיקטל׃
ומכה אביו ואמו
מות יומת׃ ודימחי אב
אבוהי ואמיה אתקטל
יתקטל׃ וגנב
איש ומכרו ונמצא ב
בידו מות יומת׃ ודיגנוב

[illegible]

באבן ג̇ וסי׳ באבן או באגרף׃ ואם באבן יד׃ באבן המלך׃ על רעהו ה̇ וסימ׳ וכי יזד איש על רעהו ...

נפשא מבני ישראל ויז
ויזבניה והישתכח בידי
איתקטלא יתקטל׃
ומקלל אביו ואמו
מות יומת׃ ודילוט אבו
אבוהי ואמיה איתקטלא
יתקטל׃ וכי יריבן
אנשים והכה איש את
רעהו באבן או באגרף
ולא ימות ונפל למשכב׃
וארי ינצון גברין וימחי
גבר ית חבריה באבנא
או בכורמיזא ולא ימ
ימות ויפול לבוטלן׃ ואם
יקום והתהלך בחוץ על
משענתו ונקה המכה
רק שבתו יתן ורפא ירפ
ירפא׃ אם יקום ויהליך
בברא על בוריה ויהי
זכי מחיא לחוד בוטל
בוטלניה יתן ואגר אס
אסיא ישלם׃ וכי
יכה איש את עבדו או
את אמתו בשבט ומת
תחת ידו נקם ינקם׃ וארי
ימחי גבר ית עבדיה א
או ית אמתיה בשולטן
וימות תחות ידיה אית
איתדנא יתדין׃ אך אם
יום או יומים יעמד לא
יקם כי כספו הוא׃ ברם
אם יום או תרין יומין ׃
יתקיים לא יתדן ארי
בכספיה הוא׃ וכי

ינצו אנשים ונגפו אשה
הרה ויצאו ילדיה ולא
יהיה אסון ענוש יענש
כאשר ישית עליו בעל
האשה ונתן בפלילים׃ וא
וארי ינצון גברין וימחון
איתתא מעדיא ויפקון
ולדהא ולא יהי מותא
איתגבאה יתגבי כמא
דישוי עלוהי בעלה דא
דאיתתא ויתן על מימר
דיינא׃ ואם אסון יהיה
ונתתה נפש תחת נפש׃
ואם מותא יהי ותיתן נ
נפשא חלף נפשא׃ עין
תחת עין שן תחת שן יד
תחת יד רגל תחת רגל׃
עינא חלף עינא שינא
חלף שינא ידא חלף יד
ידא ריגלא חלף ריגלא׃
כויה תחת כויה פצע
תחת פצע חבורה תחת
חבורה׃ כואה חלף כואה
פידעא חלף פידעא מש
משקופי חלף משקופי׃
וכי יכה
איש את עין עבדו או
את עין אמתו ושחתה
לחפשי ישלחנו תחת
עינו׃ וארי ימחי גבר ית
עינא דעבדיה או ית ע
עינא דאמתיה ויחבלנה
לבר חורין יפטריניה חל
חלף עיניה׃ ואם שן ע

עבדו או שן אמתו יפיל
לחפשי ישלחנו תחת ש
שנו׃ ואם שינא דעבדיה
או שינא דאמתיה יפיל
לבר חורין יפטריניה חלף
שיניה׃ וכי יגח
שור את איש או את אש
אשה ומת סקול יסקל
השור ולא יאכל את ב
בשרו ובעל השור נקי׃
וארי יגח תורא ית גברא
או ית איתתא וימות א
איתרגמא יתרגים תורא
ולא יתאכיל ית בסריה
ומריה דתורא יהי זכאי׃ ו
ואם שור נגח הוא מתמ
מתמל שלשם והועד
בבעליו ולא ישמרנו ות
והמית איש או אשה
השור יסקל וגם בעליו
יומת׃ ואם תור נגח הוא
מאיתמלי ומדקמוהי
ואיתסהיד במריה ולא
נטריה ויקטול גברא א
או איתתא תורא יתרגים
ואת מריה יתקטיל׃ אם
כופר יושת עליו ונתן
פדין נפשו ככל אשר
יושת עליו׃ אם ממון ד
יתשוון עלוהי ויתן פור
פורקן נפשיה ככל דיש
דישוון עלוהי׃ או בן יגח
או בת יגח כמשפט הזה
יעשה לו׃ או לבר ישראל

יגח תורא או לבת ישרא
יגח כדינא הדין יתעבד
ליה: אם עבד יגח השור
או אמה כסף שלשים
שקלים יתן לאדניו וה
והשור יסקל: אם לעבד
יגח תורא או לאמתא כ
כסף תלתין סלעין יתן
לריבוניה ותורא יתרגם:
וכי יפתח איש
בור או כי יכרה איש בר
ולא יכסנו ונפל שמה
שור או חמור: וארי יפ
יפתח גבר גוב או ארי י
יכריה גבר גוב ולא יכסי
יכסיניה ויפול תמן תור
או חמרא: בעל הבור
ישלם כסף ישיב לבעליו
והמת יהיה לו: מריה
דגובא ישלם כספא ית
יתיב למרוהי ומיתא
יהי דיליה: וכי
יגף שור איש את שור
רעהו ומת ומכרו את
השור החי וחצו את כ
כספו וגם את המת יחצ
יחצון: וארי יגוף תור
דגבר ית תורא דחבריה
וימות ויזבנון ית תורא
חיא ויפלגון ית כספיה
ואף ית דמי מיתא יפ
יפלגון: או נודע כי שור
נגח הוא מתמל שלשם
ולא ישמרנו בעליו ש

שלם ישלם שור תחת ה
השור והמת יהיה לו:
או אתידע ארי תור נגח
הוא מאיתמלי ומדקמ
ומדקמוהי ולא נטריה
מריה שלמא ישלם תו
תורא חלף תורא ומיתא
יהי דיליה: כי
יגנב איש שור או שה
וטבחו או מכרו חמש
חמשה בקר ישלם תחת
השור וארבע צאן תח
תחת השה: ארי יגנב
גבר תור או אמר ויכס
ויכסיניה או זבניה
חמשה תורין ישלם ח
חלף תורא וארבע ענא
חלף אימרא: אם במח
במחתרת ימצא הגנב
והכה ומת אין לו דמים:
אם במחתרתא ישתכח
גנבא ויתמחי וימות ל
לית ליה דם: אם זרחה
השמש עליו דמים לו
שלם ישלם אם אין לו ו
ונמכר בגנבתו: אם עי
עינא דסהדיא נפלת
עלוהי דמא ליה שלמ
ישלם אם לית ליה ויזדבן
בגנבתיה: אם המצא
תמצא בידו הגנבה מ
משור עד חמור עד שה
חיים שנים ישלם: אם
אישתכחא תשתכח ב

בידיה גניבתא מתור עד
חמר עד אימר דאינון
חיין על חד תרין ישלם:
כי יבער איש ש
שדה או כרם ושלח את
בעירה ובער בשדה אחר
מיטב שדהו ומיטב כר
כרמו ישלם: ארי יאכיל
גבר חקל או כרם וישלח
ית בעיריה ויכול בחקל
אוחרן שפר חקליה וש
ושפר כרמיה ישלם:
כי תצא אש
ומצאה קצים ונאכל
גדיש או הקמה או ה
השדה שלם ישלם המ
המבעיר את הבערה: א
ארי יתפק נור וישכח
כובין ויכול גדישין או ז
קמא או חקלא שלמא
ישלם דאדליק ית דלי
דליקתא: כי
יתן איש אל רעהו כסף
או כלים לשמר וגנב מ
מבית האיש אם ימצא
הגנב ישלם שנים: ארי
יתן גבר לחבריה כסף
או מנין למיטר ויתגנבון
מבית גברא אם ישתכח
גנבא ישלם על חד תרין:
אם לא ימצא הגנב ונ
ונקרב בעל הבית אל ה
האלהים אם לא שלח
ידו במלאכת רעהו: אם

קצים ד׳ ב׳ חס׳ [illegible]
[illegible]
[illegible]

לא ישתכח גנבא ויתק
ויתקרב מריה דביתא
לקדם דיינא אם לא
אושיט ידיה במה דמ
דמסר ליה חבריה׃ על
כל דבר פשע על שור ע
על חמור על שה על ש
שלמה על כל אבדה א
אשר יאמר כי הוא זה
עד האלהים יבא דבר
שניהם אשר ירשיען
אלהים ישלם שנים לר
לרעהו׃ על כל פתגם ד
דחוב על תור על חמר
על אימר על כסו על
כל אבידתא דיימר ארי
הוא דין לקדם דיינא
ייעול דין תרויהון דיית
יחייבון דיינא ישלם
על חד תרין לחבריה׃
כי יתן איש
אל רעהו חמור או שור
או שה וכל בהמה לש
לשמר ומת או נשבר או
נשבה אין ראה׃ ארי יתן
גבר לחבריה חמר או
תור או אימר וכל בעיר
למיטר ומית או איתבר
או אישתבי לית דחזי׃
שבעת יהוה תהיה בין
שניהם אם לא שלח ידו
ידו במלאכת רעהו ול
ולקח בעליו ולא ישלם׃
מומתא דיי תהי בין ת

תרויהון אם לא אושיט
ידיה במה דמסר ליה
חבריה ויקבל מריה מנה
מומתא ולא ישלם׃ ואם
גנב יגנב מעמו ישלם ל
לבעליו׃ אם איתגנבא
יתגנב מעמיה ישלם ל
למרוהי׃ אם טרף יטרף
יבאהו עד הטרפה לא
ישלם׃ אם איתברא יתבר
ייתי סהדין דתביר לא
ישלם׃ וכי ישאל
איש מעם רעהו ונשבר
או מת בעליו אין עמו
שלם ישלם׃ וארי ישאל
גבר מן חבריה ויתבר או
ימות מריה לית עמיה
שלמא ישלם׃ אם בעליו
עמו לא ישלם אם שכיר
הוא בא בשכרו׃ אם מ
מריה עמיה לא ישלם
אם אגירא הוא על בא
באגריה׃ וכי
יפתה איש בתולה אשר
לא ארשה ושכב עמה
מהר ימהרנה לו לאשה׃
וארי ישדל גבר בתולתא
דלא מארסה וישכוב
עמה קיימא יקיימנה
ליה לאיתו׃ אם מאן י
ימאן אביה לתתה לו
כסף ישקל כמהר הב
הבתולת׃ אם מצבא לא
יצבי אבוהא למיתנה

ליה כספא יתקול כמוה
כמוהרי בתולתא׃
מכשפה לא תחיה׃
חרשא לא תחיו כל
שכב עם בהמה מות יו
יומת׃ כל דישכוב עם
בעירא איתקטלא יתק
יתקטל׃ זבח
לאלהים יחרם בלתי ל
ליהוה לבדו׃ דידבח לט
לטעות עממיא יתקטל
לאילהין לשמא דיי בל
בלחודוהי׃ וגר לא תונה
ולא תלחצנו כי גרים
הייתם בארץ מצרים׃
ולגיורא לא תונון ולא
תעיקון ארי דיירין הוי
הויתון בארעא דמצרי׃
כל אלמנה ויתום לא
תענון׃ כל ארמלא ויתם
לא תענון׃ אם ענה תענה
אתו כי אם צעק יצעק
אלי שמע אשמע צע
צעקתו׃ אם ענאה תע
תענה יתהון ארי אם מ
מקבל יקבל קדמי קבלא
אקביל קבילתיה׃ וחרה
אפי והרגתי אתכם בחרב
והיו נשיכם אלמנות ו
ובניכם יתמים׃ ויתקף
רוגזי ואיקטיל יתכון ב
בחרבא ויהוון נשיכון
ארמלן ובניכון יתמין׃
אם כסף תלוה

את עמי את העני עמך
לא תהיה לו כנשה לא
תשימון עליו נשך׃ אם
כספא תוזיף כעמי לע
לעניא דעמך לא תהי
ליה כרשיא לא תשוון
עלוהי חיבוליא׃ אם ח
חבל תחבל שלמת רעך
עד בא השמש תשיבנו
לו׃ אם משכונא תיסב
כסותא דחברך עד מיעל
שימשא תתיבניה ליה׃
כי הוא כסותה לבדה ה
היא שמלתו לערו במה
ישכב והיה כי יצעק אלי
ושמעתי כי חנון אני׃ ארי
היא כסותיה בלחודה ה
היא תותביה למשכיה
במה ישכוב ויהי ארי
יקביל קדמי ואקביל
קבילתיה ארי חננא אנ
אנא׃ אלהים
לא תקלל ונשיא בעמך
לא תאר׃ דיינא לא תק
תקיל ורבא בעמך לא
תלוט׃ מלאתך ודמעך
לא תאחר בכור בניך ת
תתן לי׃ בכורך ודמעך
לא תאחר בוכרא דבנך
תפריש קדמי׃ כן תעשה
לשרך לצאנך שבעת
ימים יהיה עם אמו ב
ביום השמיני תתנו לו׃
כן תעביר לתורך לענך

שבעא יומין יהי עם א
אימיה ביומא תמינאה
תפרשיניה קדמי׃ ואנש
ואנשי קדש תהיון לי ו
ובשר בשדה טרפה לא
תאכלו לכלב תשלכון׃
אתו׃ ואינשין קדישין
תהון קדמי ובשר תליש
מן חיוא חיא לא תיכלון
לכלבא תרמון יתיה׃
לא תשא שמע
שוא אל תשת ידך עם
רשע להית עד חמס׃ ל
לא תקבל שמעא דשקר
לא תשוי ידך עם חייבא
למיהוי ליה סהיד שקר׃
לא תהיה אחרי
רבים לרעת ולא תענה
על רב לנטת אחרי רבים
להטת׃ לא תהי בתר סג
סגיאי לאבאשא ולא
תתמנע מלאלפא מה
דבעינך על דינא בתר
סגיאי שלים דינא׃
ודל לא תהדר בריבו׃
ועל מסכינא לא תרחים
בדיניה׃ כי תפגע
שור איבך או חמרו תה
תעה השב תשיבנו לו׃ א
ארי תפגע תורא דשנאך
או חמריה דטעי אתב
אתבא תתיבניה ליה׃
כי תראה חמור
שנאך רבץ תחת משאו

וחדלת מעזב לו עזב תע
תעזב עמו׃ ארי תחזי ית
חמרא דסנאך רביעא
תחות טועניה ותתמנע
מלמישקל ליה משבק
תישבוק מה דבליבך ע
עלוהי ותפריק עימיה׃
לא תטה משפט
אבינך בריבו׃ לא תצלי
דין מסכינך בדיניה׃ מ
מדבר שקר תרחק ונקי
וצדיק אל תהרג כי לא
אצדיק רשע׃ מפיתגמ
דשיקרא הוי רחיק ודי
ודזכי ודינפק זכאי מן
דינא לא תיקטול ארי
לא אזכי חייבא׃ ושחד
לא תקח כי השחד יעור
פקחים ויסלף דברי צ
צדיקים׃ ושוחדא לא
תקביל ארי שוחדא מ
מעור עיני חכימין ומ
ומקלקל פיתגמין תר
תריצין׃ וגר לא תלחץ
ואתם ידעתם את נפש
הגר כי גרים הייתם בא
בארץ מצרים׃ וגיורא
לא תעיקון ואתון ידע
ידעתון ית נפשא דגי
דגיורא ארי דיירין הוי
הויתון בארעא דמצרים׃
ושש שנים תזרע את
ארצך ואספת את תבו
תבואתה׃ ושית שנין

ביום השמיני ל׳ דסמ׳ וסימ׳ ביום השמיני תתנו לי [illegible] ודל לא תהדר [illegible] משפט אבינך [illegible] הראשון
לפני אדם [illegible] רב ת׳ חס׳ [illegible] ועל רב לנטת [illegible] ואל תבא [illegible] ריבך רב את ריבך

[illegible]

תזרע ית ארעך ותכנש
ית עללתה׃ והשביעת
תשמטנה ונטשתה ואכ
ואכלו אביוני עמך וית
ויתרם תאכל חית השדה
כן תעשה לכרמך לזיתך׃
ושביעיתא תשמטינה
ותרטשינה ויכלון מסכ
מסכיני עמך ושארהון
תיכול חית ברא כן תעביד
לכרמך לזיתך׃ ששת
ימים תעשה מעשיך ו
וביום השביעי תשבת
למען ינוח שורך וחמ
וחמרך וינפש בן אמ
אמתך והגר׃ שיתא יומ
יומין תעבד עובדך וב
וביומא שביעאה תנוח
בדיל דינוח תורך וחמ
וחמרך וישקוט בר אמ
אמתך וגיורא׃ ובכל א
אשר אמרתי אליכם
תשמרו ושם אלהים
אחרים לא תזכירו ולא
ישמע על פיך׃ ובכל
דאמרית לכון תסתמרון
ושום טעות עממיא ל
לא תדכרון ולא ישתמ
ישתמע על פומכון׃ ש
שלש רגלים תחג לי בש
בשנה׃ תלת זימנין תיחוג
קדמי בשתא׃ את חג ה
המצות תשמר שבעת
ימים תאכל מצות כא

כאשר צויתיך למועד
חדש האביב כי בו יצאת
ממצרים ולא יראו פני
ריקם׃ ית חגא דפטירא
תיטר שבעא יומין תי
תיכול פטירא כמא דפ
דפקידתך לזמן ירחא
דאביבא ארי ביה נפקת
ממצרים ולא יתחזון ק
קדמי ריקנין׃ וחג הקציר
בכורי מעשיך אשר
תזרע בשדה וחג האס
האסיף בצאת השנה
באספך את מעשיך מן
השדה׃ וחגא דחצדא
בכורי עובדך דתזרע ב
בחקלא וחגא דכנשא
במיפקה דשתא במיכנ
במיכנשך ית עובדך מן
חקלא׃ שלש פעמים ב
בשנה יראה כל זכורך אל
פני האדן יהוה׃ תלת זמ
זמנין בשתא יתחזון כל
דכורך קדם ריבון עלמ
יי׃ לא תזבח על חמץ ד
דם זבחי ולא ילין חלב
חגי עד בקר׃ לא תכוס
על חמיע דם פסחי ול
ולא יביתון בר ממדבחא
תרבי ניכסת חגא עד צ
צפרא׃ ראשית בכורי
אדמתך תביא בית יהוה
אלהיך לא תבשל גדי ב
בחלב אמו׃ ריש בכורי

ארעך תיתי לבית מקדש
דיי׳ אלהך לא תיכלון בשר
בחלב׃ הנה אנכי
שלח מלאך לפניך לשמ
לשמרך בדרך ולהביאך
אל המקום אשר הכנתי׃
הא אנא שלח מלאכא
קדמך למיטרך באורחא
ולאעלותך לאתרא דא
דאתקינית׃ השמר מפ
מפניו ושמע בקלו אל
תמר בו כי לא ישא לפ
לפשעכם כי שמי בקרבו׃
איסתמר מן קדמוהי ו
וקביל למימריה לא תס
תסריב לקיבליה ארי
לא ישבוק לחוביכון א
ארי שמי במימריה׃ כי
אם שמוע תשמע בקלו
ועשית כל אשר אדבר
ואיבתי את איביך וצ
וצרתי את צורריך׃ ארי
אם קבלא תקביל למימ
למימריה ותעביד כל
דאימליל ואסני ית סנ
סנאך ואעיק לדמעיקין
לך׃ כי ילך מלאכי לפניך
והביאך אל האמרי וה
והחתי והפרזי והכנעני
החוי והיבוסי והכחדתיו
והכחדתיו׃ ארי יהך מ
מלאכי קדמך ויעילינך
לות אמוראי וחתאי ו
ופריזאי וכנענאי וחואי

[illegible]

ויבוסאי ואשיצינון:
לא תשתחוה לאלהיהם
ולא תעבדם ולא תעשה
כמעשיהם כי הרס תהר
תהרסם ושבר תשבר א
מצבתיהם: לא תסגוד
לטעותהון ולא תפלחנון
ולא תעביד כעובדיהון
ארי פגרא תפגרינון ות
ותברא תתבר קמתהון:
ועבדתם את יהוה א
אלהיכם וברך את לחמ
לחמך ואת מימיך וה
והסרתי מחלה מקרבך:
ותפלחון קדם יי׳ אלהכון
ויברך ית מיכלך וית מ
משתיך ואעדי מרעין
מבינך: לא תהיה
משכלה ועקרה בארצ
בארצך את מספר ימ
ימיך אמלא: לא תהי ת
תכלא ועקרא בארעך
ית מנין יומך אשלם:
את אימתי אשלח לפנ
לפניך והמתי את כל ה
העם אשר תבא בהם
ונתתי את כל איביך אל
אליך ערף: ית אימתי
אשלח קדמך ואיתבר
ית כל עמא דאת אתי
לאגחא קרבא בהון וא
ואמסר ית כל בעלי ד
דבבך קדמך מחזרי קדל
ושלחתי את הצרעה

לפניך וגרשה את החוי
ואת הכנעני ואת החתי
מלפניך: ואשלח ית ער
ערעיתא קדמך ותתריך
ית חוואי ית כנענאי וית
חתאי מן קדמך: לא א
אגרשנו מפניך בשנה א
אחת פן תהיה הארץ ש
שממה ורבה עליך חית
השדה: לא איתריכינון
מן קדמך בשתא חדא
דילמא תהי ארעא צ
צדיא ותסגי עלך חית
ברא: מעט מעט אגרש
אגרשנו מפניך עד אש
אשר תפרה ונחלת את
הארץ: זעיר זעיר אית
איתריכינון מן קדמך
עד דתסגי ותחסין ית
ארעא: ושתי את גבלך
מים סוף ועד ים פלשתים
וממדבר עד הנהר כי א
אתן בידכם את ישבי ה
הארץ וגרשתמו מפניך:
ואשוי ית תחומך מים
דסוף ועד ימא דפלשת
ומדברא עד פרת ארי
אמסר בידכון ית יתבי
ארעא ותתריכינון מן
קדמך: לא תכרת להם
ולאלהיהם ברית: לא
תיגזר להון ולטעותהון
קיים: לא ישבו בארצך
פן יחטיאו אתך לי כי

תעבד את אלהיהם כי
יהיה לך למוקש: לא
יתבון בארעך דילמא
יחייבון יתך קדמי ארי
תפלח ית טעותהון ארי
יהון לך לתקלא:
ואל משה אמר עלה
אל יהוה אתה ואהרן
נדב ואביהוא ושבעים
מזקני ישראל והשתח
והשתחויתם מרחק:
ולמשה אמר סק לקד
יי׳ את ואהרן נדב ואב
ואביהוא ושבעין מסבי
ישראל ותסגדון מרחיק:
ונגש משה לבדו אל
יהוה והם לא יגשו וה
והעם לא יעלו עמו:
ויתקרב משה בלחוד
בלחודוהי לקדם יי׳ וא
ואינון לא יתקרבון וע
ועמא לא יסקון עמיה:
ויבא משה ויספר לעם
את כל דברי יהוה ואת
המשפטים ויען כל ה
העם קול אחד ויאמרו
כל הדברים אשר דבר
יהוה נעשה: ואתא מ
משה ואישתעי לעמ
ית כל פיתגמיא דיי׳ וית
כל דיניא ואתיב כל ע
עמא קלא חד ואמרו כל
פיתגמיא דמליל יי׳ נע
נעביד: ויכתב משה את

אמלא ג̇ וסימ׳ את מספר ימיך אמלא · ומי צמלא [illegible] · ואמלא אותו רוח אלהים ·· [illegible] ג̇ וסימ׳ [illegible]
[illegible] ג̇ וסימ׳ [illegible] ·· ושתי את גבלך [illegible]
ונגש ג̇ וסי׳ ונגש משה לבדו · ונגש הכהן ודבר · ונגש אליו

כל דברי יהוה וישכם ב
בבקר ויבן מזבח תחת
ההר ושתים עשרה מ
מצבה לשנים עשר
שבטי ישראל וכתב
משה ית כל פיתגמיא
דיי ואקדם בצפרא וב
ובנא מדבחא בשיפולי
טורא ותרתא עשרי ז
קמן לתרי עשר שבטי
דישר׳ וישלח את נערי
בני ישראל ויעלו עלות
ויזבחו זבחים שלמים
ליהוה פרים ושלח ית
בכורי בני ישר׳ ואסיקו
עלון וקריבו ניכסת קו
קודשין קדם יי תורין ו
ויקח משה חצי הדם
וישם באגנת וחצי הד
הדם זרק על המזבח
ונסיב משה פלגות דמ
ושוי במזרקיא ופלגות
דמא זרק על מדבחא
ויקח ספר הברית ויקרא
באזני העם ויאמרו כל
אשר דבר יהוה נעשה
ונשמע ונסיב סיפרא
דקימא וקרא קדם עמ
ואמרו כל דמליל יי נ
נעביד ונקביל ויקח מש
משה את הדם ויזרק
על העם ויאמר הנה
דם הברית אשר כרת
יהוה עמכם על כל הד

הדברים האלה ונסיב מ
משה ית דמא וזרק על
מדבחא לכפרא על עמ
ואמר הא דין דם קימא
דגזר יי עימכון על כל
פיתגמיא האלין ויעל
משה ואהרן נדב ואביה
ואביהוא ושבעים מזקני
ישראל וסליק משה וא
ואהרן נדב ואביהוא
ושבעין מסבי ישראל
ויראו את אלהי ישראל
ותחת רגליו כמעשה ל
לבנת הספיר וכעצם ה
השמים לטהר וחזו ית
יקר אלהא דישראל ותח
ותחות כורסי יקריה כע
כעובד אבן טבא וכמי
וכמיחזי שמיא לבריו
ואל אצילי בני ישראל
לא שלח ידו ויחזו את
האלהים ויאכלו וישתו
ולרברבי בני ישראל לא
הוה נזקא וחזו ית יקר
דיי והוו חדן בקורבנ
בקורבניהון דאיתקבלו
כאילו אכלין ושתין
ויאמר יהוה אל
משה עלה אלי ההרה
והיה שם ואתנה לך א
את לחת האבן והתורה
והמצוה אשר כתבתי
להורתם ואמר יי למש
סק לקדמי לטורא וה

והוי תמן ואיתן לך ית
לוחי אבנא אוריתא
ותפקידתא דכתבית ל
לאלפיהון ויקם משה
ויהושע משרתו ויעל
משה אל הר האלהים
וקם משה ויהושע מ
משומשניה וסליק מ
משה לטורא דאיתגלי
עלוהי יקרא דיי ואל
הזקנים אמר שבו לנו
בזה עד אשר נשוב אל
אליכם והנה אהרן וחור
עמכם מי בעל דברים י
יגש אליהם ולסביא א
אמר אוריכו לנא הכא
עד דנתוב לותכון והא
אהרן וחור עימכון מן
דאית ליה דינא יתקרב
לקדמיהון ויעל משה
אל ההר ויכס הענן את
ההר וסליק משה לטור
וחפא ענגא ית טורא
וישכן כבוד יהוה על
הר סיני ויכסהו הענן
ששת ימים ויקרא אל
משה ביום השביעי מ
מתוך הענן ושרא ית
יקרא דיי על טורא דסי
וחפהי ענגא שיתא י
יומין וקרא למשה ביומ
שביעאה מגו ענגא ו
ומראה כבוד יהוה כא
כאש אכלת בראש

ההר לעיני בני ישראל׃
וחזו יקרא דיי כאישא
אכלא בריש טורא לעיני
בני ישראל׃ ויבא משה
בתוך הענן ויעל אל ההר
ויהי משה בהר ארבעים
יום וארבעים לילה׃ ועל
משה בגו ענגא וסליק
לטורא והוה משה בטור
ארבעין יממין וארבעין
לילון׃ פ וידבר לג כי מיה הדבר אשר היה אל ירמיהו אחרי כרות
יהוה אל משה לאמר׃
ומליל יי׃ דבר אל בני יש
ישראל ויקחו לי תרומה
מאת כל איש אשר ידב
ידבנו לבו תקחו את תרו
תרומתי׃ מליל עם בני י
ישר ויפרשון קדמי אפ
אפרשותא מן כל גבר
דיתרעי ליביה תיסבון י
ית אפרשותי׃ וזאת הת
התרומה אשר תקחו מ
מאתם זהב וכסף ונחש
ונחשת׃ ודא אפרשותא
דתיסבון מינהון דהבא
וכספא ונחשא׃ ותכלת
וארגמן ותולעת שני ו
ושש ועזים׃ ותכלא ואר
וארגונא וצבע זהורי ו
ובוץ ומעזי׃ וערת אילם
מאדמים וערת תחשים
ועצי שטים׃ ומשכי דד
דדכרי מסמקי ומשכי
ססגונא ואעי שיטין׃

שמן למאר בשמים לשמ
לשמן המשחה ולקטרת
הסמים׃ משחא לאנהרות
בוסמיא למשח רבותא ו
ולקטורת בוסמיא׃ אבני
שהם ואבני מלאים לאפ
לאפד ולחשן׃ אבני בירל
ואבני אשלמותא לשקע
באיפודא ובחושנא׃ ועש
ועשו לי מקדש ושכנתי
בתוכם׃ ויעבדון קדמי מ
מקדש ואשרי שכינתי
ביניהון׃ ככל אשר אני מ
מראה אותך את תבנית
המשכן ואת תבנית כל
כליו וכן תעשו׃ ככל דאנ
מחזי יתך ית דמות משכ
משכנא וית דמות כל מ
מנוהי וכן תעבדון׃
ועשו ארון עצי
שטים אמתים וחצי ארכו
ואמה וחצי רחבו ואמה
וחצי קמתו׃ ויעבדון אר
ארונא דאעי שטין תרתין
אמין ופלגא אורכיה וא
ואמתא ופלגא פותיה ו
ואמתא ופלגא רומיה׃
וצפית אתו זהב טהור
מבית ומחוץ תצפנו וע
ועשית עליו זר זהב סביב׃
ותחפי יתיה דהב דכי מ
מגו ומברא תחפיניה ו
ותעביד עלוהי זיר דדה
סח סח׃ ויצקת לו ארבע

טבעת זהב ונתתה על ארבע
פעמתיו ושתי טבעת על
צלעו האחת ושתי טבעת
על צלעו השנית׃ ותתיך
ליה ארבע עזקן דדהב
ותיתן על ארבע זיויתיה
ותרתין עזקן על סיטריה
חד ותרתין עזקן על סי
סיטריה תניתא׃ ועשית
בדי עצי שטים וצפית
אתם זהב׃ ותעביד אריחי
דאעי שטין ותחפי יתהון
דהבא׃ והבאת את הבדים
בטבעת על צלעת הארן
לשאת את הארן בהם׃ ו
ותעיל ית אריחיא בעז
בעזקתא על סיטרי אר
ארונא למיטל ית ארונא
בהון׃ בטבעת הארן יהיו
הבדים לא יסרו ממנו׃
בעזקת ארונא יהון אר
אריחיא לא יעדון מניה׃
ונתת אל הארן את הע
העדת אשר אתן אליך׃
ותיתן בארונא ית סהדותא
דאיתן לך׃ ועשית
כפרת זהב טהור אמתים
וחצי ארכה ואמה וחצי
רחבה׃ ותעביד כפורתא
דדהב דכי תרתין אמין
ופלגא אורכה ואמתא
ופלגא פותיה׃ ועשית ע
שנים כרבים זהב מקשה
תעשה אתם משני קצ

קצות הכפרת׃ ותעביד
תרין כרובין דדהב נגיד
תעביד יתהון מתרין ס
סטרי כפורתא׃ ועשה
כרוב אחד מקצה מזה
וכרוב אחד מקצה מזה
מן הכפרת תעשו את
הכרבים על שני קצותיו׃
ועביד כרובא חד מסט
מסטרא מכא וכרובא
חד מסטרא מכא מן
כפורתא תעבדון ית כר
כרוביא על תרין סיטרו
סיטרוהי׃ והיו הכרבים
פרשי כנפים למעלה
סככים בכנפיהם על הכ
הכפרת ופניהם איש אל
אחיו אל הכפרת יהיו
פני הכרבים׃ ויהון כרובי
פרישן גדפיהון לעילא
מטלין בגדפיהון על ג
כפורתא ואפיהון חד ל
לקביל חד לקביל כפורת
יהון אפי כרוביא׃ ונתת
את הכפרת על הארן מ
מלמעלה ואל הארן ת
תתן את העדת אשר א
אתן אליך׃ ותיתן ית כ
כפורתא על ארונא מל
מלעילא ובארונא תתין
ית סהדותא דאיתן לך׃
ונועדתי לך שם ודברתי
אתך מעל הכפרת מבין
שני הכרבים אשר על

ארן העדת את כל אשר
אצוה אותך אל בני ישראל׃
ואזמן מימרי לך תמן ו
ואמליל עמך מעילוי
כפורתא מבין תרין כרובי
דעל ארונא דסהדותא י
ית כל דאפקיד יתך לות
בני ישראל׃
ועשית שלחן עצי שטים
אמתים ארכו ואמה רח
רחבו ואמה וחצי קמתו׃
ותעביד פתורא דאעי ש
שטין תרתין אמין אור
אורכיה ואמתא פותיה
ואמתא ופלגא רומיה׃
וצפית אתו זהב טהור
ועשית לו זר זהב סביב׃
ותחפי יתיה דהב דכי
ותעביד ליה זיר דדהב
סח סח׳ ועשית לו מסגרת
טפח סביב ועשית זר ז
זהב למסגרתו סביב׃ ות
ותעביד ליה גדנפא רומיה
פושכא סח סח ותעביד
זיר דדהב לגדנפיה סחו
סח׳ ועשית לו ארבע ט
טבעת זהב ונתת את
הטבעת על ארבע הפאת
אשר לארבע רגליו׃ ותע
ותעביד ליה ארבע עזקן
דדהב ותיתן ית עזקתא
על ארבע זויתא די לאר
לארבע ריגלוהי׃ לעמת
המסגרת תהיין הטבעת

לבתים לבדים לשאת את
השלחן׃ לקביל גדנפא
יהוין עזקתא לאתרא
לאריחיא למיטל ית פ
פתורא׃ ועשית את הב
הבדים עצי שטים וצפ
וצפית אתם זהב ונשא
בם את השלחן׃ ותעביד
ית אריחיא דאעי שטין
ותחפי יתהון דהבא וי
ויהון נטלין בהון ית פת
פתורא׃ ועשית קערתיו
וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו
אשר יסך בהן זהב טהור
תעשה אתם׃ ותעביד
מגיסוהי ובזיכוהי וקסו
וקסותיה ומכילתיה די
דיתנסך בהון דדהב דכי
תעביד יתהון׃ ונתת על
השלחן לחם פנים לפני
תמיד׃ ותיתן על פתורא
לחים אפיא קדמי תדיר׃
ועשית מנרת זהב
טהור מקשה תיעשה
המנרה ירכה וקנה גביעיה
כפתריה ופרחיה ממנה
יהיו׃ ותעביד מנרתא די
דדהב דכי נגיד תיתעביד
מנרתא שידה וקנה כלי
כלידהא חיזורהא ושו
ושושנהא מינה יהון׃
וששה קנים יצאים מצ
מצדיה שלשה קני מנרה
מצדה האחד ושלשה

קני מנרה מצדה השני׃
ושיתא קנין נפקין מסי
מסיטרהא תלתא קני
מנרתא מסיטרה חד ו
ותלתא קני מנרתא מס
מסיטרא תנינא׃ שלש
שלשה גבעים משקדים
בקנה האחד כפתר ופרח
ושלשה גבעים משקדים
בקנה האחד כפתר ופרח
כן לששת הקנים היצא
היצאים מן המנרה׃ תל
תלתא כלידין מציירין
בקניא חד חיזור ושושן
ותלתא כלידין מצירין
בקניא חד חיזור ושושן
כן לשיתא קנין דנפקין
מן מנרתא׃ ובמנרה אר
ארבעה גבעים משקד
משקדים כפתריה ופרח
ופרחיה׃ ובמנרתא ארב
ארבע כלידין מציירין ז
חזוריהא ושושנהא׃ וכ
וכפתר תחת שני הקנים
ממנה וכפתר תחת שני
הקנים ממנה וכפתר ת
תחת שני הקנים ממנה
לששת הקנים היצאים
מן המנרה׃ וחיזור תחו
תחות תרין קנין מנה ו
וחיזור תחות תרין קנין
מנה וחיזור תחות תרין
קנין מנה לשתא קנין
דנפקין מן מנרתא׃ כפ

כפתריהם וקנתם ממנה
יהיו כלה מקשה אחת
זהב טהור׃ חזוריהון וק
וקניהון מנה יהון כולא
נגידא חדא דדהב דכי׃
ועשית את נרתיה שבעה
והעלה את נרתיה והאיר
על עבר פניה׃ ותעביד ית
בוציניהא שבעה ותדליק
בוציניהא ויהון מנהרין
על קביל אפהא׃ ומלק
ומלקחיה ומחתתיה ז
זהב טהור׃ וצביתהא
ומחתיתהא דדהב דכי׃
ככר זהב טהור יעשה
אתה את כל הכלים הא
האלה׃ ככרא דדהבא
דכיא יעביד יתה ית כל
מניא האלין׃ וראה וע
ועשה בתבניתם אשר
אתה מראה בהר׃ וחזי
ועביד כדמותהון דאת
מיתחזי בטורא׃
ואת המשכן תעשה
עשר יריעת שש משזר
ותכלת וארגמן ותולעת
שני כרבים מעשה חש
חשב תעשה אתם׃ וית
משכנא תעביד עשר
יריען דבוץ שזיר ותכל
וארגונא וצבע זהורי׃
צורת כרובין עובד או
אומן תעביד יתהון׃ א
ארך היריעה האחת

שמנה ועשרים באמה
ורחב ארבע באמה הי
היריעה האחת מדה
אחת לכל היריעת׃ אור
אורכא דיריעתא חדא
עשרין ותמני אמין ופ
ופותיא ארבע אמין ד
דיריעתא חדא משחתא
חדא לכל יריעתא׃ חמ
חמש היריעת תהיין ח
חברת אשה אל אחתה
וחמש יריעת חברת א
אשה אל אחתה׃ חמש
יריען יהוין מלפפן ח
חדא עם חדא וחמש ז
יריען מלפפן חדא עם
חדא׃ ועשית ללאת ת
תכלת על שפת היריעה
האחת מקצה בחברת ו
וכן תעשה בשפת היר
היריעה הקיצנה במח
במחברת השנית׃ ותעב
ותעביד ענובין דתיכלא
על שיפתא דיריעתא
חדא מסיטרא בית לופי
וכן תעביד בשיפתא ד
דיריעתא בסיטרא בית
לופי תניתא׃ חמשים ז
ללאת תעשה ביריעה
האחת וחמשים ללאת
תעשה בקצה היריעה
אשר במחברת השנית
מקבילת הללאת אשה
אל אחתה׃ חמשין ענ

ענבין תעביד ביריעתא
חדא וחמשין ענבין ׃
תעביד בסיטרא דיריעתא
דבית לופי תניתא מכו
מכונן ענביא חדא לק
לקביל חדא ׃ ועשית ח
חמשים קרסי זהב וחב
וחברת את היריעת אש
אשה אל אחתה בקרס
בקרסים והיה המשכן
אחד ׃ ותעביד חמשין ׃
פורפין דדהב ותלפית
ית יריעתא חדא עם ח
חדא בפורפיא ויהי מ
משכנא חד ׃
ועשית יריעת עזים לא
לאהל על המשכן עש
עשתי עשרה יריעת
תעשה אתם ׃ ותעביד
יריען דמעזי לפרסא
על משכנא חדא עשרי
יריען תעביד יתהון ׃ א
ארך היריעה האחת
שלשים באמה ורחב
ארבע באמה היריעה
האחת מדה אחת לע
לעשתי עשרה יריעת ׃
אורכא דיריעתא חדא
תלתין אמין ופותיא א
ארבע אמין דיריעתא
חדא משחתא חדא ל
לחדא עשרי יריען ׃ וח
וחברת את חמש היר
היריעת לבד ואת שש

היריעת לבד וכפלת את
היריעה הששית אל מ
מול פני האהל ׃ ותלפית
ית חמש יריען לחוד
וית שית יריען לחוד
ותיעוף ית יריעתא ש
שתיתיתא לקביל אפי
משכנא ׃ ועשית חמשים
ללאת על שפת היריעה
האחת הקיצנה בחברת
וחמשים ללאת על ש
שפת היריעה החברת
השנית ׃ ותעביד חמשין
ענובין על שיפתא דיר
דיריעתא חדא בסטרא
בית לופי וחמשין ענב
על שיפתא דיריעתא ׃
דבית לופי תניתא ׃ וע
ועשית קרסי נחשת ׃
חמשים והבאת את ה
הקרסים בללאת וחברת
את האהל והיה אחד ׃
ותעביד פורפין דנחש
חמשין ותעיל ית פורפ
בענוביא ותלפית ית מ
משכנא ויהי חד ׃ וסרח
העדף ביריעת האהל
חצי היריעה העדפת
תסרח על אחרי המש
המשכן ׃ וסרחא דיתיר
ביריעת משכנא פלגות
יריעתא דיתירא תסרח
על אחורי משכנא ׃ וה
והאמה מזה והאמה

מזה בעדף בארך יריעת
האהל יהיה סרוח על
צדי המשכן מזה ומזה
לכסתו ׃ ואמתא מכא
ואמתא מכא ביתיר ב
באורך יריעת משכנא י
יהי סריח על סיטרי מ
משכנא מכא ומכא ל
לכסיותיה ׃ ועשית מכסה
לאהל ערת אילם מא
מאדמים ומכסה ערת
תחשים מלמעלה ׃ ותע
ותעביד חופאה למשכ
משכי דדיכרי מסמקי
וחופאה דמשכי ססגונ
מלעילא ׃
ועשית את הקרשים ל
למשכן עצי שטים עמ
עמדים ׃ ותעביד ית דפ
דפיא למשכנא דאעי
שטין קיימין ׃ עשר אמ
אמות ארך הקרש ו
ואמה וחצי האמה רחב
הקרש האחד ׃ עשר אמ
אמין אורכא דדפא ו
ואמתא ופלגות אמתא
פותיא דדפא חד ׃ שתי
ידות לקרש האחד מש
משלבת אשה אל אח
אחתה כן תעשה לכל
קרשי המשכן ׃ תרין צ
צירין לדפא חד משלבן
חד לקביל חד כן תעביד
לכל דפי משכנא ׃ ועשית

את הקרשים למשכן עש
עשרים קרש לפאת נגבה
תימנה ותעביד ית דפיא
למשכנא עשרין דפין ל
לרוח עיבר דרומא וא
וארבעים אדני כסף תע
תעשה תחת עשרים הק
הקרש שני אדנים תחת
הקרש האחד לשתי ידתי
ידתיו ושני אדנים תחת
הקרש האחד לשתי יד
ידתיו וארבעין סמכין ד
דכסף תעביד תחות עש
עשרין דפין תרין סמכין
תחות דפא חד לתרין צי
צירוהי ותרין סמכין ית
תחות דפא חד לתרין צ
צירוהי ולצלע המשכן
השנית לפאת צפון עש
עשרים קרש ולסטר מ
משכנא תנינא לרוח צ
ציפונא עשרין דפין וא
וארבעים אדניהם כסף
שני אדנים תחת הקרש
האחד ושני אדנים תחת
הקרש האחד וארבעין
סמכיהון דכסף תרין ס
סמכין תחות דפא חד
ותרין סמכין תחות דפ
חד ולירכתי המשכן י
ימה תעשה ששה קר
קרשים ולסיפי משכנא
מערבא תעביד שיתא
דפין ושני קרשים תעשה

למקצעת המשכן בירכ
בירכתים ותרין דפין ת
תעביד לזוית משכנא
בסופיהון ויהיו תאמים
מלמטה ויחדו יהיו תמים
על ראשו אל הטבעת
האחת כן יהיה לשניהם
לשני המקצעת יהיו ות
ויהון מכונן מלרע וכחד
יהון מכונן על רישיהון
לעיזקתא חדא כן יהי ל
לתרויהון לתרתין זוין ל
יהון והיו שמנה קרשים
ואדניהם כסף ששה ע
עשר אדנים שני אדנים
תחת הקרש האחד ושני
אדנים תחת הקרש הא
האחד ויהון תמניא ד
דפין וסמכיהון דכסף ש
שיתת עשר סמכין תרין
סמכין תחות דפא חד ת
ותרין סמכין תחות דפא
חד ועשית בריחם עצי ש
שטים חמשה לקרשי צ
צלע המשכן האחד ו
ותעביד עברי דאעי ש
שטין חמשה לדפי ש
שטר משכנא חד וחמ
וחמשה בריחם לקרשי
צלע המשכן השנית ות
וחמשה בריחם לקרשי
צלע המשכן לירכתים
ימה וחמשה עברין ל
לדפי סטר משכנא תנ

תניתא וחמשה עברין
לדפי סטר משכנא לס
לסופיהון מערבא והב
והבריח התיכן בתוך ה
הקרשים מבריח מן ה
הקצה אל הקצה ועב
ועברא מציעאה בגו ד
דפיא מעבר מן סיפי ל
לסיפי ואת הקרשים ת
תצפה זהב ואת טבעתם
תעשה זהב בתים לברי
לבריחם וצפית את הב
הבריחם זהב וית דפיא
תחפי דהבא וית עיזקת
עיזקתהון תעביד דהבא
אתרא לעבריא ותחפי
ית עבריא דהבא והקמ
והקמת את המשכן כ
כמשפטו אשר הראית
בהר ותקים ית משכנא
כהילכתיה דאיתחזיתא
בטורא ועשית
פרכת תכלת וארגמן ות
ותולעת שני ושש מש
משזר מעשה חשב יע
יעשה אתה כרבים ות
ותעביד פרוכתא דתכל
וארגונא וצבע זהורי
ובוץ שזיר עובד אומן
יעבד יתה צורת כרובין
ונתתה אתה על ארבעה
עמודי שטים מצפים
זהב וויהם זהב על א
ארבעה אדני כסף ות

ונתתה אתה על ארבעה
עמודי שטין ומחפן
דהבא ווויהון דהבא על
ארבעא סמכין דכסף׃
ונתתה את הפרכת תחת
הקרסים והבאת שמה
מבית לפרכת את ארון
העדות והבדילה הפרכת
לכם בין הקדש ובין קד
קדש הקדשים׃ ותתלי ית
פרוכתא תחות פורפיא
ותעיל לתמן מגו לפרו
לפרוכתא ית ארונא ד
דסהדותא ותפריש פר
פרוכתא לכון בין קודשא
ובין קדש קודשיא׃ ונת
ונתת את הכפרת על
ארון העדת בקדש הקד
הקדשים׃ ותיתן ית כפ
כפורתא על ארונא ד
דסהדותא בקדש קד
קודשיא׃ ושמת את ה
השלחן מחוץ לפרכת
ואת המנרה נכח השל
השלחן על צלע המש
המשכן תימנה והשלחן
תתן על צלע צפון׃ ות
ותשוי ית פתורא מברא
לפרוכתא וית מנרתא ל
לקביל פתורא על סטר
משכנא דרומא ופתור
תתן על סטר צפונא׃
ועשית מסך לפתח ה
האהל תכלת וארגמן

ותולעת שני ושש מש
משזר מעשה רקם׃ ות
ותעביד פרסא לתרע מ
משכנא תכלא וארגו
וצבע זהורי ובוץ שזיר
עובד צייר׃ ועשית למס
למסך חמשה עמודי
שטים וצפית אתם זהב
וויהם זהב ויצקת להם
חמשה אדני נחשת׃ ות
ותעביד לפרסא חמשא
עמודי שטין ותחפי י
יתהון דהבא ווויהון ד
דהבא ותתיך להון חמ
חמשא סמכין דנחשא׃
ועשית את
המזבח עצי שטים חמ
חמש אמות ארך וחמ
וחמש אמות רחב רבוע
יהיה המזבח ושלש א
אמות קמתו׃ ותעביד
ית מדבחא דאעי שטין
חמש אמין אורכא וח
וחמש אמין פותיא מר
מרבע יהי מדבחא ות
ותלת אמין רומיה׃ ועש
ועשית קרנתיו על אר
ארבע פנתיו ממנו תה
תהיין קרנתיו וצפית א
אתו נחשת׃ ותעביד ק
קרנוהי על ארבע זויתי
זויתיה מיניה יהוין קר
קרנוהי ותחפי יתיה נ
נחשא׃ ועשית סירתיו

לדשנו ויעיו ומזרקתיו
ומזלגתיו ומחתתיו לכל
כליו תעשה נחשת׃ ות
ותעביד פסכתירוותיה ל
למיספי קיטמיה ומגר
ומגרופיתיה ומזרקוהי
וצנוריתיה ומחתיתיה
לכל מנוהי תעביד נחשא׃
ועשית לו מכבר מעשה
רשת נחשת ועשית על
הרשת ארבע טבעת נח
נחשת על ארבע קצותיו׃
ותעביד ליה סרדא עובד
מצדתא דנחשא ותעביד
על מצדתא ארבע עזקן
דנחשא על ארבע סיט
סיטרוהי׃ ונתתה אתה
תחת כרכב המזבח מלמ
מלמטה והיתה הרשת
עד חצי המזבח׃ ותיתן
יתה תחות סובבי מדבחא
מלרע ותהי מצדתא על
פלגות מדבחא׃ ועשית
בדים למזבח בדי עצי ש
שטים וצפית אתם נחש
נחשת׃ ותעביד אריחיא
למדבחא אריחי דאעי
שטין ותחפי יתהון נח
נחשא׃ והובא את בדיו
בטבעת והיו הבדים ע
על שתי צלעת המזבח
בשאת אתו׃ ויעיל ית א
אריחוהי בעזקתא ויה
ויהון אריחיא על תרין

סיטרי מדבחא במיטל
יתיה׃ נבוב לחת תעשה
אתו כאשר הראה אתך
בהר כן יעשו׃ חליל לוח
לוחין תעביד יתיה כמא
דאחזי יתך בטורא כן י
יעבדון׃ ועשית
את חצר המשכן לפאת
נגב תימנה קלעים לחצ
לחצר שש משזר מאה
באמה ארך לפאה הא
האחת׃ ותעביד ית דרת
משכנא לרוח עבר דר
דרומא סרדי לדרתא ד
דבוץ שזיר מאה אמין
אורכא לרוחא חדא׃ וע
ועמדיו עשרים ואדניהם
עשרים נחשת ווי העמ
העמדים וחשקיהם כ
כסף׃ ועמודוהי עשרין
וסמכיהון עשרין דנח
דנחשא ווי עמודיא
וכבושיהון כסף׃ וכן
לפאת צפון בארך קל
קלעים מאה ארך ועמ
ועמדו עשרים ואדניהם
עשרים נחשת ווי העמ
העמדים וחשקיהם כס
כסף׃ וכן לרוח ציפונא
באורכא סרדי מאה א
אורכא ועמודוהי עש
עשרין וסמכיהון עש
עשרין דנחשא ווי עמ
עמודיא וכבושיהון׃

כסף׃ ורחב החצר לפאת
ים קלעים חמשים אמה
עמדיהם עשרה ואדנ
ואדניהם עשרה׃ ופתיא
דדרתא לרוח מערבא
סרדי חמשין אמין עמ
עמודיהון עשרה וסמ
וסמכיהון עשרה׃ ורחב
החצר לפאת קדמה מ
מזרחה חמשים אמה׃
ופותיא דדרתא לרוח
קידומא מדינחא חמ
חמשין אמין׃ וחמש
עשרה אמה קלעים ל
לכתף עמדיהם שלשה
ואדניהם שלשה׃ וחמ
וחמש עשרי אמין ס
סרדי לעיברא עמודיהון
תלתא וסמכיהון תלתא׃
ולכתף השנית חמש ע
עשרה קלעים עמדיהם
שלשה ואדניהם של
שלשה׃ ולעיברא תנ
תניתא חמש עשרי ס
סרדין עמודיהון תלת
וסמכיהון תלתא׃ ולש
ולשער החצר מסך ע
עשרים אמה תכלת
וארגמן ותולעת שני
ושש משזר מעשה ר
רקם עמדיהם ארבעה
ואדניהם ארבעה׃ ולת
ולתרע דרתא פרסא
עשרין אמין תכלא

וארגונא וצבע זהורי
ובוץ שזיר עובד צייר
עמודיהון ארבעה וסמ
וסמכיהון ארבעה׃ כל
עמדי החצר סביב מח
מחשקים כסף וויהם כ
כסף ואדניהם נחשת׃
כל עמודי דרתא סחור
סחור מכבשין כסף וויהון
כסף וסמכיהון דנחשא׃
ארך החצר מאה באמ
באמה ורחב חמשים ב
בחמשים וקמה חמש
אמות שש משזר וא
ואדניהם נחשת׃ אורכא
דדרתא מאה אמין ו
ופותיא חמשין בחמשין
ורומא חמש אמין דבו
דבוץ שזיר וסמכיהון
דנחשא׃ לכל כלי המש
המשכן בכל עבדתו ו
וכל יתדתיו וכל יתדת
החצר נחשת׃ לכל מני
משכנא בכל פולחניה
וכל סיכוהי וכל סיכי
דרתא דנחשא׃

פ

ואתה תצוה את בני יש
ישראל ויקחו אליך ש
שמן זית זך כתית למאו
להעלת נר תמיד׃ ואת
תפקיד ית בני ישראל
ויסבון לך משח זיתא
דכיא כתישא לאנהרא

יקרב ל׳ וסימ׳ ואתה הקרב אליך את אהרן ואת בניו … בגדי קדש ג׳ וסימ׳ ועשית בגדי קדש … כתנת בד קדש ילבש

לאדלקא בוציצא תדי
־רא׃ באהל מועד מ
מחוץ לפרכת אשר על
העדת יערך אתו אהרן
ובניו מערב עד בקר לפני
יהוה חקת עולם לדרתם
מאת בני ישראל׃ במשכן
זמנא מברא לפרוכתא
דעל סהדותא יסדר ית
יתיה אהרן ובנוהי מר
מרמשא עד צפרא קדם
קדם עלם לדריהון מן
בני ישראל׃
ואתה הקרב אליך את
אהרן אחיך ואת בניו
אתו מתוך בני ישראל
לכהנו לי אהרן נדב וא
ואביהוא אלעזר ואית
ואיתמר בני אהרן׃ ואת
קריב לותך ית אהרן א
אחוך וית בנוהי עמיה
מגו בני ישראל לשמ
לשמשא קדמי אהרן
נדב ואביהוא אלעזר
ואיתמר בני אהרן׃ וע
ועשית בגדי קדש לא
לאהרן אחיך לכבוד
ולתפארת׃ ותעביד לב
לבושי קודשא לאהר
אחוך ליקר ולתושבחא׃
ואתה תדבר אל כל חכמי
חכמי לב אשר מלאתיו
רוח חכמה ועשו את
בגדי אהרן לקדשו ל

לכהנו לי׃ ואת תמליל
עם כל חכימי ליבא דא
דאשלימית עמיה רוח
חכמה ויעבדון ית לבוש
לבושי אהרן לקדשותיה
לשמשא קדמי׃ ואלה
הבגדים אשר יעשו חשן
ואפד ומעיל וכתנת תש
תשבץ מצנפת ואבנט
ועשו בגדי קדש לאהרן
אחיך ולבניו לכהנו לי׃
ואילין לבושיא דיעבדון
חושנא ואפודא ומעיל
וכיתונין מרמצן מצנפא
והימינין ויעבדון לבושי
קודשא לאהרן אחוך
ולבנוהי לשמשא קדמי׃
והם יקחו את הזהב ואת
התכלת ואת הארגמן
ואת תולעת השני ואת
השש׃ ואנון יסבון ית
דהבא ית תכלא וית אר
ארגונא וית צבע זהורי
וית בוצא׃ ועשו
את האפד זהב תכלת
וארגמן תולעת שני וש
שש משזר מעשה חש
חשב׃ ויעבדון ית אפוד
דדהבא תכלא וארגונא
וצבע זהורי ובוץ שזיר
עובד אומן׃ שתי כתפת
חברת יהיה לו אל שני
קצותיו וחבר׃ תרתין כת
כתפין מלפפן יהון ליה

בתרין סיטרוהי ויתלפף׃
וחשב אפדתו אשר עליו
עליו כמעשהו ממנו
יהיה זהב תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש מש
משזר׃ והמין תיקוניה
דעלוהי כעובדיה מניה
יהי דדהבא תכלא ואר
וארגונא וצבע זהורי
ובוץ שזיר׃ ולקחת את
שתי אבני שהם ופתחת
עליהם שמות בני ישר
ישראל׃ ותסב ית תרתין
אבני בורלא ותגלוף
עליהון שמהת בני ישר׃
ששה משמתם על הא
האבן האחת ואת שמו
שמות הששה הנותרים
על האבן השנית כתול
כתלדתם׃ שיתא משמ
משמהתהון על אבנא
חדא וית שמהת שיתא
דאישתארו על אבנא
תנייתא כתולדתהון׃ מע
מעשה חרש אבן פתו
פתוחי חתם תפתח את
שתי האבנים על שמ
שמות בני ישראל מס
מסבת משבצות זהב ת
תעשה אתם׃ עובד או
אומן אבן טבא כתב מ
מפרש כגלף דעיזקא
תגלוף ית תרתין אבניא
על שמהת בני ישראל

והם ט׳ … וסימ׳ … והם יקחו את הזהב …
חרש ג׳ … וסימ׳ מעשה חרש אבן … מעשה חרש והאבנים …

משקען מרמצן כדהב
תעביד יתהון ושמת את
שתי האבנים על כתפת
האפד אבני זכרן לבני יש׳
ישראל ונשא אהרן את
שמותם לפני יהוה על
שתי כתפיו לזכרן ותשוי
ית תרתין אבניא על כת
כתפי אפודא אבני דוכרנא
לבני ישראל ויטול אהרן
ית שמהתהון לקדם יי׳
על תרין כתפוהי לדוכרנ׳
ועשית משבצת
זהב ותעביד מרמצן דד
דדהב ושתי שרשרת זה
זהב טהור מגבלת תעשה
אתם מעשה עבת ונתת
ונתת את שרשרת העב
העבתת על המשבצת
ותרתין תיכין דדהב דכי
מתחמן תעביד יתהון ז
עובד גדילו ותיתן ית ״ת
תיכיא גדילתא על מרמ
מרמצתא ועשית חשן
משפט מעשה חשב כ
כמעשה אפד תעשנו
זהב תכלת וארגמן ותול
תולעת שני ושש משזר
תעשה אתו ותעביד חז
חשן דינא עובד אומן ז
כעובד אפודא תעבדינה
דהבא תכלא וארגונא
וצבע זהורי ובוץ שזיר
תעבד יתיה רבוע יהיה

כפיל זרת ארכו וזרת רח
רחבו ומרבע יהי עית ז
זרתא אורכיה וזרתא
פותיה ומלאת בו מלאת
אבן ארבעה טורים אבן
טור אדם פטדה וברקת
הטור האחד ותשלים
ביה אשלמות אבנא א
ארבעה סידרין דאבן ט
טבא סידרא קדמאה ח
סמקן ירקן וברקן סידרא
חד והטור השני נפך
ספיר ויהלם וסידרא ת
תנינא אזמרגדין שבזין
וסבהלום והטור השל
השלישי לשם שבו וא
ואחלמה וסידרא תלית
תליתאה קנכירי טרקיא
ועין עגלא והטור הרב
הרביעי תרשיש ושהם
וישפה משבצים זהב יה
v.20. יהיו במלאתם וסידרא
רביעאה כרום ימא ובור
ובורלא ופנתירי מרמצן
בדהב יהון באשלמותהון
והאבנים תהיין על שמת
בני ישראל שתים עשר
עשרה על שמתם פתוחי
חותם איש על שמו ית
תהיין לשני עשר שבט
ואבניא יהוין על שמה
שמהת בני ישראל תרתא
עשרה על שמהתהון ת
כתב מפרש כגלף דעזקא

גבר על שמיה יהוין לת
לתרי עשר שבטין ועש
ועשית על החשן שרשת
גבלת מעשה עבת זהב
טהור ותעביד על חשנא
תיכין מתחמן עובד גדי
גדילו דדהב דכי ועשית
על החשן שתי טבעת
זהב ונתת את שתי הט
הטבעת על שני קצות
החשן ותעביד על חושנ
תרתין עזקן דדהב ותי
ותיתן ית תרתין עזקתא
על תרין סיטרי חושנא
ונתתה את שתי עבתת
הזהב על שתי הטבעת
אל קצות החשן ותיתן
ית תרתין גדילן דדהב
על תרתין עזקתא בסי
בסיטרי חושנא ואת
שתי קצות שתי העבתת
תתן על שתי המשבצת
ונתתה על כתפות האפד
אל מול פניו וית תרתין
גדילן דעל תרין סיטרוהי
תתן על תרתין מרמצתא
ותיתן על כתפי אפודא
לקביל אפוהי ועשית
שתי טבעת זהב ושמת
אתם על שני קצות הח
החשן על שפתו אשר
אל עבר האפד ביתה ו
ותעביד תרתין עזקן ד
דדהב ותשוי יתהון על

תרין סיטרי חושנא על
שיפתיה דלעיברא דאי
דאיפודא מלגיו׃ ועשית
שתי טבעות זהב ונתתה
אתם על שתי כתפות הא
האפד מלמטה ממול
פניו לעמת מחברתו מ
ממעל לחשב האפד׃
ותעביד תרתין עיזקן ד
דדהב ותתן יתהון על ת
תרין כתפי איפודא מל
מלרע מלקביל אפוהי
לקביל בית לופי מעילוי
להמין איפודא׃ וירכסו
את החשן מטבעתו אל
טבעת האפד בפתיל תכ
תכלת להיות על חשב ה
האפד ולא יזח החשן מ
מעל האפד׃ ויחדון ית
חושנא מעיזקתיה לע
לעיזקת איפודא בחוט
בחוטא דתכילא למיהוי
על המין איפודא ולא
יתפרק חושנא מעילוי
איפודא׃ ונשא אהרן א
את שמות בני ישראל
בחשן המשפט על לבו
בבאו אל הקדש לזכרן
לפני יהוה תמיד׃ ויטול
אהרן ית שמהת בני י
ישר׳ בחשן דינא על לב
לביה במיעליה לקודש
לדוכרנא לקדם יי׳ תדיר׃
ונתת אל חשן המשפט

את האורים ואת התמ
התמים והיו על לב א
אהרן בבאו לפני יהוה
ונשא אהרן את משפט
בני ישראל על לבו לפני
יהוה תמיד׃ ותתן בחשן
דינא ית אוריא וית תומ
תומיא ויהון על ליבא
דאהרן כמעליה לקדם
יי׳ ויטול אהרן ית דין ב
בני ישראל על ליביה קד
יי׳ תדירא׃
ועשית את מעיל האפד
כליל תכלת׃ ותעביד ית
מעיל אפודא גמיר תכלא
והיה פי ראשו בתוכו ש
שפה יהיה לפיו סביב מ
מעשה ארג כפי תחרא
יהיה לו לא יקרע׃ ויהי פ
פומיה כפיל לגויה תור
תורא יהי מקף לפומיה
סח סחור עובד מחי כפים
שירין יהי ליה דלא ית
יתבזע׃ ועשית על שוליו
רמוני תכלת וארגמן ות
ותולעת שני על שוליו
סביב ופעמני זהב בתוכם
סביב׃ ותעביד על שיפו
שיפולוהי רימוני דתכל
וארגונא וצבע זהורי על
שיפולוהי סחור סחור
וזגין דדהב ביניהון סחו
סחור׃ פעמן זהב ורמון פע
פעמן זהב ורמן על שו

שולי המעיל סביב׃ זגא
דדהבא ורמונא זגא דד
דדהבא ורימונא על ש
שיפולי מעילא סחור ס
והיה על אהרן לשרת ו
ונשמע קולו בבאו אל
הקדש לפני יהוה ובצא
ובצאתו ולא ימות׃ ויהי
על אהרן לשמשא ויש
וישתמע קליה במיעליה
לקודשא לקדם יי׳ ובמיפ
ובמיפקיה ולא ימות׃
ועשית ציץ זהב
טהור ופתחת עליו פתוחי
חתם קדש ליהוה׃ ותעביד
ציצא דדהב דכי ותיגלוף
עלוהי כתב מפרש קדש
ליי׳׃ ושמת אתו על פתיל
תכלת והיה על המצנפת
אל מול פני המצנפת י
יהיה׃ ותשוי יתיה על ח
חוטא דתכלתא ויהי על
מצנפתא יהי׳׃ והיה על
מצח אהרן ונשא אהרן
את עון הקדשים אשר
יקדישו בני ישראל לכל
מתנת קדשיהם והיה
על מצחו תמיד לרצון
להם לפני יהוה׃ ויהי על
בית עיניה דאהרן׃ ויטול
אהרן ית עוית קודשי
דיקדשון בני ישראל
לכל מתנת קודשיהון ו
ויהי על בית עינוהי תד

[illegible]
[illegible]

תרירא לרעוא להון ל
לקדם יי׳ ושבצת הכת
הכתנת שש ועשית מ
מצנפת שש ואבנט ת
תעשה מעשה רקם׃ ו
ותרמין כיתונא דבוץ
ותעביד מצנפתא דבוץ
והימין תעביד עובד
ציור׃ ולבני אהרן תעש
תעשה כתנת ועשית ל
להם אבנטים ומגבעות
תעשה להם לכבוד ול
ולתפארת׃ ולבני אהרן
תעביד כיתונין ותעביד
להון הימינין וקובעין
תעביד להון ליקר ולת
ולתושבחא׃ והלבשת
אתם את אהרן אחיך
ואת בניו אתו ומשחת
אתם ומשחת אתם ומ
ומלאת את ידם וקדשת
אתם וכהנו לי׃ ותלביש
ית אהרן אחוך וית בנוהי
עמיה ותרבי יתהון ות
ותקריב ית קורבנהון ו
ותקדיש יתהון וישמש
וישמשון קדמי׃ ועשה
להם מכנסי בד לכסות
בשר ערוה ממתנים ו
ועד ירכים יהיו׃ ועית
ועביד להון מכנסין ד
דבוץ לכסאה בשר ע
עריה מחרצין ועד י
ירכין יהון׃ ויהיו על א

אהרן ועל בניו בבאם א
אל אהל מועד או בגש
בגשתם אל המזבח לש
לשרת בקדש ולא ישאו
עון ומתו חקת עולם ל
לו ולזרעו אחריו׃ ויהון
על אהרן ועל בנוהי ב
במיעלהון למשכן זמנא
או במיקרבהון למדבחא
לשמשא בקודשא ולא
יקבלון חובא וימותון קים
עלם ליה ולבנוהי בתרוהי׃
וזה הדבר אשר
תעשה להם לקדש אתם
לכהן לי לקח פר אחד בן
בקר ואילם שנים תמימם׃
ודין פיתגמא דתעביד
להון לקדשא יתהון ל
לשמשא קדמי לסב ת
תור חד בר תורי ודיכרין
תרין שלמין׃ ולחם מצות
וחלת מצת בלולת בשמ
בשמן ורקיקי מצות מ
משחים בשמן סלת חט
חטים תעשה אתם׃ ולח
ולחים פטיר וגריצן פט
פטירין דפילן במשח
ואספוגין פטירין דמ
דמשיחין במשח סולת
חטין תעביד יתהון׃ ונתת אתם
על סל אחד והקרבת
אתם בסל ואת הפר ואת
שני האלים׃ ותיתן יתהון
על סלא חד ותקריב ית

יתהון בסלא וית תורא
וית תרין דיכרין׃ ואת
אהרן ואת בניו תקריב
אל פתח אהל מועד ור
ורחצת אתם במים׃ וית
אהרן וית בנוהי תקריב
לתרע משכן זמנא ותס
ותסחי יתהון במיא׃ ול
ולקחת את הבגדים וה
והלבשת את אהרן את
הכתנת ואת מעיל האפד
ואת האפד ואת החשן
ואפדת לו בחשב האפד׃
ותיסב ית לבושיא ותלב
ותלביש ית אהרן ית כית
כיתונא וית מעיל אפו
אפודא וית אפודא וית
חושנא ותתקן ליה בה
בהמיין אפודא׃ ושמת
את המצנפת על ראשו
ונתת את נזר הקדש על
המצנפת׃ ותשוי מצנ
מצנפתא על רישיה ותי
ותיתן ית כלילא דקודשא
על מצנפתא׃ ולקחת
את שמן המשחה ויצ
ויצקת על ראשו ומש
ומשחת אתו׃ ותיסב ית
מישחא דרבותא ותר
ותריק על רישיה ותרבי
יתיה׃ ואת בניו תקריב
והלבשתם כתנת׃ וית
בנוהי תקריב ותלבישנון
כיתונין׃ וחגרת אתם

לפני אהל מועד ג׳ וסימ׳ ואת הפר׳ ואת הלוים׳ ואם מן הצאן׳ ואם עז׳ ונודעה החטאת אשר חטאו׳ והחנים ב׳ פס׳ ג׳ את וג׳ ואת׳ וסי׳ ולקחת את

אבנט אהרן ובניו וחבש
וחבשת להם מגבעת
והיתה להם כהנה לחקת
עולם ומלאת יד אהרן
ויד בניו: ותזריז יתהון ח
הימינין אהרן ובנוהי ז
ותתקין להון כובעין וי
ותהי להון כהונתא לק
לקיים עלם ותקריב קו
קורבנא דאהרן וקורבנ
דבנוהי: והקרבת את
הפר לפני אהל מועד
וסמך אהרן ובניו את
ידיהם על ראש הפר: וי
ויקריב ית תורא קדם
משכן זימנא ויסמוך
אהרן ובנוהי ית ידיהון
על ריש תורא: ושחטת
את הפר לפני יהוה פתח
אהל מועד: ותיכוס ית
תורא קדם יי׳ בתרע מש
משכן זימנא: ולקחת
מדם הפר ונתתה על קר
קרנת המזבח באצבעך
ואת כל הדם תשפך א
אל יסוד המזבח: ותסב
מדמא דתורא ותיתן
על קרנת מדבחא בא
באצבעך וית כל דמא
תשפוך ליסודא דמד
דמדבחא: ולקחת את
כל החלב המכסה את
הקרב ואת היתרת על
הכבד ואת שתי הכלית

ואת החלב אשר עליהן
והקטרת המזבחה: ות
ותיסב ית כל תרבא ד
דחפי ית גוא וית חצרא
דעל כבדא וית תרתין
כוליין וית תרבא דעליהן
ותסיק למדבחא: ואת
בשר הפר ואת ערו ואת
פרשו תשרף באש מח
מחוץ למחנה חטאת
הוא: וית בשר תורא וית
משכיה וית אוכליה
אוקיד בנורא מברא ל
למשריתא חטאתא הוא:
ואת האיל האחד תקח
וסמכו אהרן ובניו את
ידיהם על ראש האיל:
וית דיכרא חד תיסב ויס
ויסמכון אהרן ובנוהי
ית ידיהון על ריש דיכרא:
ושחטת את האיל ולק
ולקחת את דמו וזרקת
על המזבח סביב: ותכוס
ית דיכרא ותיסב ית דמ
דמיה ותזרוק על מד
מדבחא סחור סחור: ואת ה
האיל תנתח לנתחיו ור
ורחצת קרבו וכרעיו ו
ונתת על נתחיו ועל ר
ראשו: וית דיכרא תפלג
לאיברוהי ותחליל גויה
וכרעוהי ותיתן על אי
איברוהי ועל רישיה:
והקטרת את כל האיל

המזבחה עלה הוא ל
ליהוה לריח ניחח אשה
ליהוה הוא: ותסיק ית
כל דיכרא למדבחא
עלתא הוא קדם יי׳ לא
לאתקבלא ברעוא ק
קורבנא קדם יי׳ הוא: ול
ולקחת את האיל השני
וסמך אהרן ובניו את
ידיהם על ראש האיל:
ותיסב ית דיכרא תנינא
ויסמוך אהרן ובנוהי
ית ידיהון על ריש דיכרא:
ושחטת את האיל ולק
ולקחת מדמו ונתתה על
תנוך אזן אהרן ועל תנוך
אזן בניו הימנית ועל
בהן ידם הימנית ועל בה
בהן רגלם הימנית וזרקת
וזרקת את הדם על המ
המזבח סביב: ותיכוס
ית דיכרא ותיסב מדמיה
ותיתן על רום אודנא ד
דאהרן ועל רום אודנא
דבנוהי דימינא ועל
אליון ידיהון דימינא
ועל אליון ריגליהון ד
דימינא ותזרוק ית דמ
על מדבחא סחור סחור:
ולקחת מן הדם אשר
על המזבח ומשמן המ
המשחה והזית על אה
אהרן ועל בגדיו ועל
בניו ועל בגדי בניו אתו

הכשיר ג׳ חס׳ וסימ׳ מרבביותיהם׳ חטאת העשר הזאת׳ חטאת הוא ל׳ וסימ׳ ואתבשר הפר ודוצא ויזק דויקרא׳ ויסכין דשעיר׳ ושאר חטאת היא׳
ואת האיל ב׳ וסימ׳ ... ויום ניחח ל׳ ... והקטרת את כל האיל׳ ...
... וכל אשה ריח ניחח דכותהון׳

ובגדיו ד׳ וסימ׳ וקדש הוא ובגדיו ובגדיו לא יפרם הפליטי ובגדיו לא תשרפנה׳ הוא ד׳ ... והיה לאהרן והיתה לאהרן ...

וקדש הוא ובגדיו ובניו
ובגדי בניו אתו ׃ ותיסב
מן דמא דעל מדבחא
ומן משחא דרבותא
ותדי על אהרן ועל לבו
לבושוהי ועל בנוהי ועל
ועל לבושי בנוהי עמיה
ויתקדש הוא ולבושוהי
ובנוהי ולבושי בנוהי ע
עמיה ׃ ולקחת מן האיל
החלב והאליה ואת ה
החלב המכסה את הקרב
ואת יתרת הכבד ואת
שתי הכלית ואת החלב
אשר עליהן ואת שוק
הימין כי איל מלאים
הוא ׃ ותיסב מן דיכרא
תרבא ואליתא וית תרב
דחפי ית גוא וית חצר
כבדא וית תרתין כוליין
וית תרבא דעליהן וית
שקא דימינא ארי דכר
קורבניא הוא ׃ וככר לחם
אחת וחלת לחם שמן
אחת ורקיק אחד מסל
המצות אשר לפני יהוה ׃
ופיתא דלחם חד וגריצ
וגריצתא דלחם משח
חד ואספוג חד מסלא
דפטיריא דקדם יי ׃ ושמת
הכל על כפי אהרן ועל
כפי בניו והנפת אתם ת
תנופה לפני יהוה ׃ ותשוי
כולא על ידא דאהרן

ועל ידא דבנוהי ותרים
יתהון ארמא קדם יי ׃ ולק
ולקחת אתם מידם והק
והקטרת המזבחה על
העלה לריח ניחח לפני
יהוה אשה הוא ליהוה ׃
ותיסב יתהון מידהון ו
ותסיק למדבחא על
עלתא לאתקבלא ברע
ברעוא קדם יי קורבנא
הוא קדם יי ׃ ולקחת את
החזה מאיל המלאים
אשר לאהרן והנפת
אתו תנופה לפני יהוה
והיה לך למנה ׃ ותיסב
ית חדיא מדכר קורבניא
דלאהרן ותרים יתיה
ארמא קדם יי ויהי לך
לחלק ׃ וקדשת את חזה
התנופה ואת שוק התר
התרומה אשר הונף וא
ואשר הורם מאיל המ
המלאים מאשר לאהרן
ומאשר לבניו ׃ ותקדש
ית חדיא דארמותא ו
וית שקא דאפרשותא
דאיתרים ודאיתפרש
מדכר קורבניא מידי
לאהרן ומדי לבנוהי ׃ ויהי
והיה לאהרן ולבניו ל
לחק עולם מאת בני יש
ישראל כי תרומה הוא ות
ותרומה יהיה מאת בני
ישראל מזבחי שלמיהם

תרומתם ליהוה ׃ ויהי
לאהרן ולבנוהי לקים
עלם מן בני ישראל ארי
אפרשותא הוא ואפר
ואפרשותא יהי מן בני
ישר מניכסת קדשיהון
אפרשותהון קדם יי ׃ ו
ובגדי הקדש אשר לא
לאהרן יהיו לבניו אח
אחריו למשחה בהם
ולמלא בם את ידם ׃ ו
ולבושי קודשא דילא
יהון לבנוהי בתרוהי לר
לרבאה בהון ולקרבא
בהון ית קורבנהון ׃ שב
שבעת ימים ילבשם
הכהן תחתיו מבניו אש
אשר יבא אל אהל מ
מועד לשרת בקדש ׃
שבעא יומין ילבשנון
כהנא תחותוהי מבנוהי
דיעול למשכן זמנא
לשמשא בקודשא ׃ ואת
איל המלאים תקח ובש
ובשלת את בשרו במקם
קדש ׃ וית דכר קורבניא
תיסב ותבשיל ית בסרי
בסריה באתר קדיש ׃
ואכל אהרן ובניו את
בשר האיל ואת הלחם
אשר בסל פתח אהל
מועד ׃ ויכלון אהרן ובנוהי
ית בשר דיכרא וית לחמ
דבסלא בתרע משכן

דימנא: ואכלו אתם אשר
כפר בהם למלא את ידם
לקדש אתם וזר לא יא
יאכל כי קדש הם: וייכלון
דיתכפר בהון לקרבא ית
קורבנהון לקדשא יתהון
וחילוני לא ייכול ארי ק
קודשא אינון: ואם יותר
מבשר המלאים ומן ה
הלחם עד הבקר ושרפת
את הנותר באש לא יא
יאכל כי קדש הוא: ואם
ישתאר מבשר קורבני
ומן לחמא עד צפרא
ותוקיד ית דאשתאר
בנורא לא יתאכל ארי קו
קודשא הוא: ועשית לא
לאהרן ולבניו ככה ככל
אשר צויתי אתכה שבע
שבעת ימים תמלא ידם:
ותעביד לאהרן ולבנוהי
כדין ככל דפקידית יתך
שבעא יומין תקריב קו
קורבנהון: ופר חטאת ת
תעשה ליום על הכפרים
וחטאת על המזבח בכ
בכפרך עליו ומשחת
אתו לקדשו: ותורא דח
דחטאתא תעביד ליומ
על כיפוריא ותדכי על
מדבחא בכפרותך עלו
עלוהי ותרבי יתיה לק
לקדשותיה: שבעת ימים
תכפר על המזבח וקדשת

אתו והיה המזבח קדש
קדשים וכל הנגע במזבח
יקדש: שבעא יומין תכ
תכפר על מדבחא ותקד
ותקדיש יתיה ויהי מד
מדבחא קודש קודשין
וכל דיקרב במדבחא ית
יתקדש: וזה
אשר תעשה על המזבח
כבשים בני שנה שנים
ליום תמיד: ודין ד
תעביד על מדבחא אי
אימרין בני שנה תרין
ליומא עלתא תדירא:
את הכבש האחד תעשה
בבקר ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים: ית
אימרא חד תעביד בצ
בצפרא וית אימרא תנ
תנינא תעביד בין שמ
שמשיא: ועשרון סלת
בלול בשמן כתית רבע
ההין ונסך רביעת ההין
יין לכבש האחד: ועשרונ
סולתא דפיל במשח כת
כתישא רבעות הינא ונ
ונסכא רבעות הינא חמ
חמרא לאימרא חד: ואת
הכבש השני תעשה בין
הערבים כמנחת הבקר
וכנסכה תעשה לה לריח
ניחח אשה ליהוה: וית
אימרא תנינא תעביד
בין שימשיא כמנחת

צפרא וכניסכה תעביד
לה לאתקבלא ברעוא
קורבנא קדם יי: עלת
תמיד לדרתיכם פתח
אהל מועד לפני יהוה
אשר אועד לכם שמה
לדבר אליך שם: עלת
תדירא לדריכון בתרע
משכן זימנא קדם יי ד
דאיזמן מימרי לכון ת
תמן למללא עימך תמן:
ונעדתי שמה לבני יש
ישראל ונקדש בכבדי:
ואיזמן מימרי תמן לבני
ישראל ואתקדש ביקרי:
וקדשתי את אהל מועד
ואת המזבח ואת אהרן
ואת בניו אקדש לכהן
לי: ואקדש ית משכן ז
זמנא וית מדבחא וית אה
וית בנוהי אקדיש לשמ
לשמשא קדמי: ושכנתי
בתוך בני ישראל והייתי
להם לאלהים: ואשרי ש
שכינתי בגו בני ישראל
ואהוי להון לאלה:
וידעו כי אני יהוה א
אלהיהם אשר הוצאתי
אתם מארץ מצרים ל
לשכני בתוכם אני יהוה
אלהיכם: וידעון ארי
אנא יי אלההון דאפיקית
יתהון מארעא דמצרי
לאשראה שכינתי ביני

ביניהון אנא יי̇ אלהכון׃
ועשית מזבח
מקטר קטרת עצי שט
שטים תעשה אתו׃ ות
ותעביד מדבחא מקטר
עלוהי קטרת בוסמין׃
אעי שטין תעביד יתיה׃
אמה ארכו ואמה רחבו
רבוע יהיה ואמתים ק
קמתו ממנו קרנתיו׃ א
אמתא אורכיה ואמתא
פותיה מרבע יהי ותרתין
אמין רומיה מיניה ק
קרנוהי׃ וצפית אתו ז
זהב טהור את גגו ואת
קירתיו סביב ואת קרנ
קרנתיו ועשית לו זר
זהב סביב׃ ותחפי יתיה
דהב דכי ית איגריה׃
וית כותלוהי סחור סחור
וית קרנוהי׃ ותעביד
ליה זיר דדהב סחור סחור׃
ושתי טבעת זהב תעש
תעשה לו מתחת לזרו
על שתי צלעתיו תעש
תעשה על שני צדיו׃
והיה לבתים לבדים לש
לשאת אתו בהמה׃ ות
ותרתין עזקן דדהב׃
תעביד ליה מלרע לזיו
לזיריה על תרתין זוית
זויתיה תעביד על תרין
סיטרוהי ויהי לאתרא
לאריחיא למיטל יתיה

בהון׃ ועשית את הבדים
עצי שטים וצפית אתם
זהב׃ ותעביד ית אריחי
דאעי שטין ותחפי ית
יתהון דהבא׃ ונתת אתו
לפני הפרכת אשר על
ארון העדת לפני הכ
הכפרת אשר על העדת
אשר אועד לך שמה׃
ותיתן יתיה קדם פרוכת
דעל ארונא דסהדותא
ולקבל כפורתא דעל ס
סהדותא דאיזמין מי
מימרי לך תמן׃ והקט
והקטיר עליו אהרן ק
קטרת סמים בבקר בב
בבקר בהיטיבו את הנרת
יקטירנה׃ ויקטר עלוהי
אהרן קטרת בוסמין׃
בצפר בצפר כאתקנותיה
ית בוציניא יקטרינה׃ וב
ובהעלת אהרן את הנרת
בין הערבים יקטירנה ק
קטרת תמיד לפני יהוה
לדרתיכם׃ ובאדלקות א
אהרן ית בוציניא בין ש
שמשיא יקטרינה קט
קטורת בוסמין תדירא
קדם יי̇ לדריכון׃ לא ת
תעלו עליו קטרת זרה
ועלה ומנחה ונסך לא
תסכו עליו׃ לא תסקון
עלוהי קטורת בוסמין
נוכראין ועלהא ומנחת

ונסיכין לא תנסכון על
עלוהי׃ וכפר אהרן על
קרנתיו אחת בשנה מד
מדם חטאת הכפרים
אחת בשנה יכפר עליו
לדרתיכם קדש קדשים
הוא ליהוה׃ ויכפר אה
על קרנתיה חדא בשת
מדם חטאת כיפוריא
חדא בשתא יכפר על
עלוהי לדריכון קודש
קודשין הוא קדם יי̇׃

פ

וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ ומליל יי̇ עם משה
כי תשא את ראש בני
ישראל לפקדיהם ונת
ונתנו איש כפר נפשו
ליהוה בפקד אתם ולא
יהיה בהם נגף בפקד
אתם׃ ארי תקביל ית ח
חושבן בני ישראל למ
למניניהון ויתנון גבר
פורקן נפשיה קדם יי̇
כד תימני יתהון ולא יהי
להון מותא כד תימני׃
יתהון׃ זה יתנו כל הע
העבר על הפקדים מח
מחצית השקל בשקל
הקדש עשרים גרה ה
השקל מחצית השקל
תרומה ליהוה׃ דין די
דיתנון כל דעבר על
מניניא פלגות סילעא

בסילעי

כסילעי קודשא עשרין
מעין סילעא פלגית סי
סילעא אפרשותא קדם
ייי׃ כל העבר על הפקדים
מבן עשרים שנה ומעל
ומעלה יתן תרומת יי׃
יהוה׃ כל דעבר על מני
מניניא מבר עשרין שנ
שנין ולעילא יתן אפרל
אפרשותא קדם ייי׃ העש
העשיר לא ירבה והדל
לא ימעיט ממחצית
השקל לתת את תרומת
יהוה לכפר על נפשתיכם׃
דעתיר לא יסגי ודמסכן
לא יזער מפלגות סילע
למיתן ית אפרשותא ק
ייי לכפרא על נפשתיכון׃
ולקחת את כסף הכפרים
מאת בני ישראל ונתת
אתו על עבדת אהל מו
מועד והיה לבני ישרא
ישראל לזכרון לפני יהוה
לכפר על נפשתיכם׃ ותסב
ית כסף כיפוריא מן בני
ישראל ותיתן יתיה על
פולחן משכן זמנא ויהי
לבני ישר׳ לדוכרנא קד
ייי לכפרא על נפשתיכון׃
וידבר יהוה
אל משה לאמר׃ ומליל
ועשית כיור נחשת וכנו
נחשת לרחצה ונתת אתו
בין אהל מועד ובין המ

המזבח ונתת שמה מים׃
ותעביד כיורא דנחשא
ובסיסיה דנחשא לקד
לקידוש ותתן יתיה בין
משכן זמנא ובין מדבח
ותיתן תמן מיא׃ ורחצו
אהרן ובניו ממנו את יד
ידיהם ואת רגליהם׃ ויק
ויקדשון אהרן ובנוהי
מניה ית ידיהון וית ריג
ריגליהון׃ בבאם אל א
אהל מועד ירחצו מים
ולא ימתו או בגשתם אל
המזבח לשרת להקטיר
אשה ליהוה׃ במיעלהון
למשכן זימנא יקדשון
מיא ולא ימותון או במ
במיקרבהון למדבחא לש
לשמשא לאסקא קורבנ
קד ייי׃ ורחצו ידיהם ורגל
ורגליהם ולא ימתו והיה
והיתה להם חק עולם לו
ולזרעו לדרתם׃ ויקדשו
ידיהון וריגליהון ולא
ימותון ותהי להון קיים
עלם ליה ולבנוהי לדרי
לדריהון׃
וידבר יהוה אל משה׃
לאמר׃ ומליל׃ ואתה קח
לך בשמים ראש מר דרור
חמש מאות וקנמן בשם
מחציתו חמשים ומאת
ומאתים וקנה בשם חמ
חמשים ומאתים׃ ואת

סב לך בוסמין רישא׃
מירא דכיא מתקל חמ׳
חמש מאה וקנמן בסם
מאה פלגותיה מתקל
מאתן וחמשין וקנה ד
בוסמא מתקל מאתן
וחמשין׃ וקדה חמש
מאות בשקל הקדש ו
ושמן זית הין׃ וקציעת
מתקל חמש מאה בסי
בסילעי קודשא ומשח
זיתא מלא הינא׃ ועש
ועשית אתו שמן מש
משחת קדש רקח מרק
מרקחת מעשה רקח ע
שמן משחת קדש יהיה׃
ותעביד יתיה משח רב
רבות קודשא בוסם מב
מבסם עובד בוסמנו מ
משח רבות קודשא יהי׃
ומשחת בו את אהל מ
מועד ואת ארון העדת׃
ותרבי ביה ית משכן זמ
וית ארונא דסהדותא׃
ואת השלחן ואת כל כ
כליו ואת המנרה ואת
כליה ואת מזבח הקטרת׃
וית פתורא וית מנוהי׃
וית מנרתא וית מנהא
וית מדבחא דקטורת
בוסמיא׃ ואת מזבח הע
העלה ואת כל כליו ואת
הכיר ואת כנו׃ וית מדבח
דעלתא וית כל מנוהי

[illegible]

וית כיורא וית בסיסיה׃
וקדשת אתם והיו קדש
קדשים כל הנגע בהם י
יקדש׃ ותקדיש יתהון ו
ויהון קודש קודשין כל
דיקרב בהון יתקדש׃ ואת
אהרן ואת בניו תמשח
וקדשת אתם לכהן לי׃ ו
וית אהרן וית בנוהי תרבי
ותקדיש יתהון לשמשא
קדמי׃ ואל בני ישראל
תדבר לאמר שמן משח
משחת קדש יהיה זה לי
לדרתיכם׃ ועם בני ישר
תמליל למימר משח
רבות קודשא יהי דין קד
קדמי לדריכון׃ על בשר
אדם לא ייסך ובמתכנתו
לא תעשו כמהו קדש
הוא קדש יהיה לכם׃ על
בסרא דאנשא לא ית
יתסך ובדמותיה לא ת
תעבדון כותיה קודשא
הוא קודשא יהי לכון׃
איש אשר ירקח כמהו
ואשר יתן ממנו על זר
ונכרת מעמיו׃ גבר דיב
דיבסם דכותיה ודיתין
מיניה על חילוני וישתיצי
מעמיה׃ ויאמר
יהוה אל משה קח לך ס
סמים נטף ושחלת וחל
וחלבנה סמים ולבנה ו
זכה בד בבד יהיה׃ ואמר

יי למשה סב לך בוסמין
נטופא וטופרא וחלבנתא
בוסמין ולבונתא דכיתא
מתקל במתקל יהי׃ ועש
ועשית אתה קטרת רקח
מעשה רקח ממלח טה
טהור קדש׃ ותעביד יתה
קטרת בוסמין בסם עובד
בוסמנו מערב דכי לקו
לקודשא׃ ושחקת ממנה
הדק ונתתה ממנה לפני ה
העדת באהל מועד אשר
אועד לך שמה קדש ק
קדשים תהיה לכם׃ ותיל
ותשחוק מנה ותדיק
ותיתן מנה קדם סהדותא
במשכן זמנא דאיזמן׃
מימרי לך תמן קודש ק
קודשין תהי לכון׃ והקט
והקטרת אשר תעשה
במתכנתה לא תעשו ל
לכם קדש תהיה לך ליה
ליהוה׃ וקטורת בוסמין
דתעביד בדמותיה לא
תעבדון לכון קודשא ת
תהי לך קדם יי׃ איש א
אשר יעשה כמוה להר
להריח בה ונכרת מעמיו׃
וגבר דיעביד דכותיה
להרחא בה וישתיצי מ
מעמיה׃ ו
וידבר יהוה אל משה ל
לאמר׃ ומליל יי׃ ראה
קראתי בשם בצלאל בן

אורי בן חור למטה יהו
יהודה׃ חזי דרביתי בש
בשום בצלאל בר אורי
בר חור לשיבטא דיהודה׃
ואמלא אתו רוח אלהים
בחכמה בתבונה ובדעת
ובכל מלאכה׃ ואשלימי
ואשלימית עמיה רוח
נבואה מן קדם יי בחכמ
בחכמתא ובסוכלתנו׃
ובמדע ובכל עבידא׃ ל
לחשב מחשבת לעשות
בזהב ובכסף ובנחשת׃
לאלפא ומנון למעבד
בדהבא ובכספא ובנחשא׃
ובחרשת אבן למלאת
ובחרשת עץ לעשות בכל
מלאכה׃ ובאומנות אבן
טבא לאשלמא ובנגרות
אעא למעבד בכל עבידא׃
ואני הנה נתתי אתו את
אהליאב בן אחיסמך׃
למטה דן ובלב כל חכם
לב נתתי חכמה ועשו׃
את כל אשר צויתך׃ ואנ
ואנא הא יהבית עמיה
ית אהליאב בר אחיסמך׃
לשיבטא דדן ובלב כל
חכימי ליבא יהבית עמ
חוכמתא ויעבדון ית כל
דפקידתך׃ את אהל מו
מועד ואת הארן לעדת
ואת הכפרת אשר עליו
ואת כל כלי האהל׃ ית

[illegible]

משכן זמנא וית ארונא
דסהדותא וית כפורתא
דעלוהי וית כל מני מש
משכנא׃ ואת השלחן
ואת כל כליו ואת המנרה
הטהרה ואת כל כליה וא
ואת מזבח הקטרת׃ וית
פתורא וית כל מנוהי וית
מנרתא דכיתא וית כל
מנהא וית מדבחא דק
דקטורת בוסמיא׃ ואת
מזבח העלה ואת כל כ
כליו ואת הכיור ואת כנו
וית מדבחא דעלתא וית
כל מנוהי וית כיורא וית
בסיסיה׃ ואת בגדי הש
השרד ואת בגדי הקדש
לאהרן הכהן ואת בגדי
בניו לכהן׃ וית לבושי ש
שמושא וית לבושי ק
קודשא לאהרן כהנא
וית לבושי בנוהי לשמ
לשמשא׃ ואת שמן ה
המשחה ואת קטרת ה
הסמים לקדש ככל אשר
צויתך יעשו׃ וית מש
משחא דרבותא וית ק
קטרת בוסמיא לקדש
ככל דפקדתך יעבדון׃
ויאמר יהוה
אל משה׃ ואמר יי למ
ואתה דבר אל בני ישר
ישראל לאמר אך את
שבתתי תשמרו כי אות

הוא ביני וביניכם לדרת
לדרתיכם לדעת כי אני
יהוה מקדשכם׃ ואת
מליל עם בני ישראל
למימר ברם ית יומי ש
שביא דילי תטרון ארי
את היא בין מימרי וב
וביניכון לדריכון למדע
ארי אנא יי מקדשכון׃
ושמרתם את השבת כי
קדש הוא לכם מחלליה
מות יומת כי כל העשה
בה מלאכה ונכרתה הנ
הנפש ההוא מקרב עמ
עמיה׃ ששת ימים יעשה
מלאכה וביום השביעי
שבת שבתון קדש ליהוה
כל העשה מלאכה ביום
ביום השבת מות יומת׃
שיתא יומין יתעביד ע
עבידא וביומא שביעא
שבת שבתא קודשא ק
יי כל דיעביד עבידתא
ביומא דשבתא יתקטל
יתקטל׃ ושמרו בני יש
ישראל את השבת לע
לעשות את השבת לדר
לדרתם ברית עולם׃ ויט
ויטרון בני ישר׳ ית שבת
למעבד ית שבתא לדר
לדריהון קים עלם׃ ביני
ובין בני ישראל אות ה
הוא לעלם כי ששת ימ
ימים עשה יהוה את

ויטרון ית שבתא ארי קודשא היא
לכון דיחלנה מתקטלא יתקטל
ארי כל דיעביד בה עבידתא וית
וישתיצי אנשא ההוא מגו עמיה

השמים ואת הארץ וב
וביום השביעי שבת וינ
וינפש׃ בין מימרי ובין
בני ישר׳ את היא לעלם
ארי שיתא יומין עבד
יי ית שמיא וית ארעא
וביומא שביעאה שבת
ונח׃ ויתן אל
משה ככלתו לדבר אתו
בהר סיני שני לחת הע
העדת לחת אבן כתבים
באצבע אלהים׃ ויהב
למשה כד שיצי למלל
עמיה בטורא דסיני ת
תרין לוחי סהדותא לו
לוחי אבנא כתיבין בא
באצבעא דיי׃ וירא ה
העם כי בשש משה לר
לרדת מן ההר ויקהל
העם על אהרן ויאמרו
אליו קום עשה לנו א
אלהים אשר ילכו לפני
לפנינו כי זה משה הא
האיש אשר העלנו מ
מארץ מצרים לא ידענו
מה היה לו׃ וחזא עמא
ארי אוחר משה למיחת
מן טורא ואתכניש עמ
על אהרן ואמרו ליה קו
קום עביד לנא דחלא
דיהכון קדמנא ארי
דין משה גב גברא
דאסקנא מארע
דמצרים לא ידענא מה

היה ליה׃ ויאמר אלהם
אהרן פרקו נזמי הזהב
אשר באזני נשיכם בניכם
בניכם ובנתיכם והביאו
אלי׃ ואמר להון אהרן
פריקו קדשי דדהבא
דיבאודני נשיכון בניכון
ובנתיכון ואיתיאו לי׃ ו
ויתפרקו כל העם את
נזמי הזהב אשר באזני
באזניהם ויביאו אל א
אהרן׃ ופריקו כל עמא
ית קדשי דדהבא דיבא
באודניהון ואיתיו לות
אהרן׃ ויקח מידם ויצר
אתו בחרט ויעשהו ע
עגל מסכה ויאמרו א
אלה אלהיך ישראל
אשר העלוך מארץ מ
מצרים׃ ונסיב מידהון
וצר יתיה בזיפא ועבדי
עיגל מתכא ואמרו א
אילין דחלתך ישראל
דאסקוך מארעא דמצ
וירא אהרן ויבן מזבח
לפניו ויקרא אהרן ויא
ויאמר חג ליהוה מחר׃ פסו׳ ויקרא ויאמר
וחזא אהרן ובנא מדבח
קדמוהי ואכריז אהרן
ואמר חגא קדם יי מחר׃
וישכימו ממחרת ויעלו
עלות ויגשו שלמים
וישב העם לאכל
ושתה ויקמו לצחק׃

ואקדימו ביומא דבתר
דבתרוהי ואסיקו עלון
וקריבו ניכסין ואסחר
עמא למיכל ולמשתי
וקמו לחייכא׃
וידבר יהוה אל משה
לך רד כי שחת עמך א
אשר העלית מארץ מ
מצרים׃ ומליל יי עם מ
משה איזל חות ארי ח
חביל עמך דאסיקתא
מארעא דמצרים׃ סרו
מהר מן הדרך אשר
צויתם עשו להם עגל
מסכה וישתחוו לו ויז
ויזבחו לו ויאמרו אלה
אלהיך ישראל אשר
העלוך מארץ מצרים׃
סטו בפריע מן אורחא
דפקידתינון עבדו להון
עיגל מתכא וסגידו ליה
ודבחו ליה ואמרו אילין
דחלתך ישראל דאסקוך
מארעא דמצרים׃
ויאמר יהוה
אל משה ראיתי את ה
העם הזה והנה עם ק
קשה ערף הוא׃ ואמר
יי למשה גלי קדמי ית
עמא הדין והא עם קש
קשי קדל הוא׃ ועתה ה
הניחה לי ויחר אפי בה
בהם ואכלם ואעשה
אתך לגוי גדול׃ וכען

אנח בעותך מן קדמי ו
ויתקף רוגזי בהון ואש
ואשיצינון ואעבד יתך
לעם סגי׃ ויחל משה את
פני יהוה אלהיו ויאמר
למה יהוה יחרה אפך
בעמך אשר הוצאת מ
מארץ מצרים בכח גדול
וביד חזקה׃ וצלי משה
קדם יי אלהיה ואמר למה
יי יתקף רוגזך בעמך
דאפיקתא מארעא ד
דמצרים בחיל רב וביד
תקיפא׃ למה יאמרו
מצרים לאמר ברעה ה
הוציאם להרג אתם ב
בהרים ולכלתם מעל
פני האדמה שוב מחרון
מחרון אפך והנחם על
הרעה לעמך׃ למה יימ
יימרון מצראי למימר
בבישא אפיקינון לקטל
לקטלא יתהון בני טור
טוריא ולשיצאותהון
מעל אפי ארעא תוב
מתקוף רוגזך ואתיב מן
בישתא דחשבתא למ
למעבד לעמך׃ זכר לא
לאברהם ליצחק ולישר
ולישראל עבדיך אשר
נשבעת להם בך ותדבר
אלהם ארבה את זרעכם
ככוכבי השמים וכל ה
הארץ הזאת אשר אמ

אמרתי אתן לזרעכם
ונחלו לעלם ׃ אידכר יל
לאבר לייצח ולישׂ עבדך
דקיימתא להון במימר
ומלילתא עמהון ואס
אסגי ית בניכון ככוכבי
שמיא וכל ארעא הדא
דאמרית אתן לבניכון
ויחסנון לעלם ׃ וינחם
יי על הרעה אשר ד
דבר לעשות לעמו ׃
ותב יי מן בישתא דמל
דחשיב למעבד לעמיה ׃
ויפן וירד משה
מן ההר ושני לחות ה
העדת בידו לחות כתבים
משני עבריהם מזה ו
ומזה הם כתבים ׃ ואית
ואיתפני ונחת משה מ
מן טורא ותרין לוחי
סהדותא בידיה לוחי
כתיבין מתרין עבריהון
מיכא ומכא אינון כתי
כתיבין ׃ והלחת מעשה
אלהים המה והמכתב
מכתב אלהים הוא חר
חרות על הלחת ׃ ולוחי
עובדא דיי אינון וכתב
כתבא דיי הוא מפריש
על לוחיא ׃ וישמע יי
יהושע את קול העם
ברעה ויאמר אל משה
קול מלחמה במחנה ׃
ושמע יהושע ית קל

עמא כד מיבבין ואמר
למשה קל קרבא במש
במשריתא ׃ ויאמר אין
קול ענות גבורה ואין
קול ענות חלושה קול
ענות אנכי שמע ׃ ואמר
לא קל גיברין דנצחין
בקרבא ואף לא קל ית
חלשין דמיתברין קל
דמחייכין אנא שמע ׃
ויהי כאשר קרב אל
המחנה וירא את העג
העגל ומחלות ויחר אף
משה וישלך מידו את
הלחת וישבר אתם תחת
ההר ׃ והוה כד קריב למ
למשריתא וחזא ית ע
עגלא וחינגין ותקיף
רוגזא דמשה ורמא
מידוהי ית לוחיא ותבר
יתהון בשיפולי טורא ׃
ויקח את העגל אשר
עשו וישרף באש ויטחן
ויטחן עד אשר דק ויזר
על פני המים וישק את
בני ישראל ׃ ונסיב ית
עגלא דעבדו ואוקיד
בנורא ושף עד דהוא
דקיק ודרא על אפי מ
מיא ואשקי ית בני יש
ישראל ׃ ויאמר משה
אל אהרן מה עשה לך
העם הזה כי הבאת ע
עליו חטאה גדלה ׃ וא

ואמר משה לאהרן מה
עבד לך עמא הדין אר
ארי אתיתא עלוהי חו
חובא רבא ׃ ויאמר אהרן
אל יחר אף אדני אתה
ידעת את העם כי ברע
הוא ׃ ואמר אהרן לא
יתקף רוגזא דריבוני א
את ידעת ית עמא ארי
בביש הוא ׃ ויאמרו לי
קום עשה לנו אלהים ׃
אשר ילכו לפנינו כי זה
משה האיש אשר הע
העלנו מארץ מצרים
לא ידענו מה היה לו ׃
ואמרו לי עביד לנא
דחלא דיהכון קדמנא
ארי דין משה גברא ד
דאסקנא מארעא דמ
לא ידענא מה הוה ליה ׃
ואמר להם למי זהב ית
התפרקו ויתנו לי ואש
ואשלכהו באש ויצא
העגל הזה ׃ ואמרית
להון למן דהבא פריקו
ויהבו לי ורמיתיה בנו
בנורא ונפק עגלא הדין ׃
וירא משה את העם כי
פרע הוא כי פרעה את
אהרן לשמצה בקמיהם ׃
וחזא משה ית עמא א
ארי בטיל הוא ארי ב
בטילינון אהרן לאסב
לאסבותהון שום ביש

בדריהון׃ ויעמד משה
בשער המחנה ויאמר
מי ליהוה אלי ויאספו
אליו כל בני לוי׃ וקם מ
משה בתרע משריתא
ואמר מן דחלא דיי׳ י
אתו לותי ואתכנישו
לותיה כל בני לוי׃ ויא
ויאמר להם כה אמר
יהוה אלהי ישראל ש
שימו איש חרבו על
ירכו עברו ושבו מש
משער לשער במחנה
והרגו איש את אחיו ו
ואיש את רעהו ואיש
את קרבו׃ ואמר להון
כדנן אמר יי׳ אלהא ד
דישראל שוו גבר חרביה
על ירכיה עברו ותובו
מתרע לתרע במשריתא
וקטולו גבר ית אחוהי
וגבר ית חבריה ואינש
ית קריביה׃ ויעשו בני
לוי כדבר משה ויפל מן
העם ביום ההוא כשל
כשלשת אלפי איש׃
ועבדו בני לוי כפתגמ
דמשה ונפל מן עמא
ביומא ההוא כתלתא
אלפי גברא׃ ויאמר
משה מלאו ידכם הי
היום ליהוה כי איש ב
בבנו ובאחיו ולתת ע
עליכם היום ברכה׃

ואמר משה קריבו ידכו
יומא דין קורבנא קדם יי׳
ארי גבר בבריה ובאחוהי
לאיתאה עליכון יומא
דין ברכן׃ ויהי ממחרת
ויאמר משה אל העם
אתם חטאתם חטאה
גדלה ועתה אעלה אל
יהוה אולי אכפרה בע
בעד חטאתכם׃ והוה ב
ביומא דבתרוהי ואמר
משה לעמא אתון חב
חבתון חובא רבא וכען
איסק קדם יי׳ מאים יתכ
יתכפר בעד חוביכון׃ ויש
וישב משה אל יהוה
ויאמר אנא חטא העם
הזה חטאה גדלה ויעש
ויעשו להם אלהי זהב׃
ותב משה קדם יי׳ ואמר
בבעו חב עמא הדין ח
חובא רבא ועבדו להון
דחלן דדהב׃ ועתה אם
תשא חטאתם ואם אין
מחני נא מספרך אשר
כתבת׃ וכען אם שבקת
לחוביהון ואם לא מחיני
כען מסיפרך די כתבתא׃
ויאמר יהוה אל משה
מי אשר חטא לי אמח
אמחנו מספרי׃ ואמר
יי׳ למשה מן דחב קדמי
אמחיניה מסיפרי׃ ועת
ועתה לך נחה את העם

אל אשר דברתי לך וה
הנה מלאכי ילך לפניך
וביום פקדי ופקדתי ע
עליהם חטאתם׃ וכען
איזיל דבר ית עמא לא
לאתר דמלילית לך הא
הא מלאכי יהך קדמך
וביום אסערותי ואסער
עליהון חוביהון׃ ויגף
יהוה את העם על אש
אשר עשו את העגל
אשר עשה אהרן׃ ומח
ומחא יי׳ ית עמא על
דאשתעבדו לעגלא
דעבד אהרן׃
וידבר יהוה אל משה
לך עלה מזה אתה וה
והעם אשר העלית מ
מארץ מצרים אל הא
הארץ אשר נשבעתי
לאברהם ליצחק וליע
וליעקב לאמר לזרעך
אתננה׃ ושלחתי לפניך
מלאך וגרשתי את הכנ
הכנעני האמרי והחתי
והפרזי החוי והיבוסי׃
ואשלח קדמך מלאכא
ואיתריך ית כנענאי וא
ואימוראי וחיתאי ופר
ופרזאי וחיואי ויבוסאי׃
אל ארץ זבת חלב ודבש
כי לא אעלה בקרבך כי
עם קשה ערף אתה פן
אכלך בדרך׃ לארעא

ומליל יי׳ עם משה איזל סק מכא את
ועמא דאסקתא מארעא דמצרים
לארעא דקיימית לאברהם ליצחק
וליעקב למימר לבנך אתננה׃

עבדא חלב ודבש ארי
לא איסליק שכינתי מ
מביניך ארי עם קשי קד
קדל את דילמא ישיצ
אישיצינך באורחא ׃ ו
וישמע העם את הדבר
הרע הזה ויתאבלו ולא
שתו איש עדיו עליו ׃
ושמע עמא ית פתגמ
בישא הדין ואתאבלו
ולא שויאו גבר תיקון ׃
זיניה עלוהי ׃
ויאמר יהוה אל משה
אמר אל בני ישראל א
אתם עם קשה ערף רגע
אחד אעלה בקרבך וכ
וכליתיך ועתה הורד ע
עדיך מעליך ואדעה מ
מה אעשה לך ׃ ואמר
יי למשה אימר לבני יש
ישראל אתון עם קשי קדל
שעא חדא איסליק ע
שכינתי מבינך ואשיצנך
וכעש אעדי תיקון זינך
מינך גלי קדמי מא אע
אעביד לך ׃ ויתנצלו בני
ישראל את עדים מהר
חורב ׃ ואעדיו בני ישרא
ית תיקון זינהון מטורא
דחורב ׃ ומשה יקח את
האהל ונטה לו מחוץ
למחנה הרחק מן המח
המחנה וקרא לו אהל
אהל מועד והיה כל מ

מבקש יהוה יצא אל
אהל מועד אשר מחוץ
למחנה ׃ ומשה נסיב ית
משכנא ופרסיה ליה
מיברא למשריתא אר
ארחיק מן משריתא וק
וקרי ליה משכן בית א
אולפנא ויהוי כל דתבע
אולפן מן קדם יי נפיק
למשכן בית אולפנא ׃
מיברא למשריתא ׃ והיה
כצאת משה אל האהל
יקומו כל העם ונצבו א
איש פתח אהלו והביטו
אחרי משה עד באו ה
האהלה ׃ והוי כד נפיק
למשכנא קיימין כל עמ
ומתעתדין גבר בתרע מ
משכניה ומסתכלין א
אחורי משה עד דעליל
למשכנא ׃ והיה כבא מ
משה האהלה ירד עמוד
הענן ועמד פתח האהל
ודבר עם משה ׃ והוי כד
עליל משה למשכנא ׃
נחית עמודא דעננא ו
וקאים בתרע משכנא
ומתמליל עם משה ׃ ו
וראה כל העם את עמוד
הענן עמד פתח האהל
וקם כל העם והשתחוו
איש פתח אהלו ׃ וחזאן
כל עמא ית עמודא דע
דעננא קאים בתרע מש

משכנא וקיימין כל עמ
וסגדין גבר בתרע משכנ
משכניה ׃ ודבר יהוה אל
משה פנים אל פנים כאשר
ידבר איש אל רעהו ׃ ושב
אל המחנה ומשרתו יהו
יהושע בן נון נער לא ימיש
מתוך האהל ׃ ומליל יי
עם משה ממלל עם מ
ממלל כמא דממליל גבר
עם חבריה ותאיב למ
למשריתא ושומשניה
יהושע בר נון עולימא
לא אעדי מגו משכנא ׃
ויאמר משה
אל יהוה ראה אתה א
אמר אלי העל את העם
הזה ואתה לא הודעתני
את אשר תשלח עמי ׃
ואתה אמרת ידעתיך
בשם וגם מצאת חן בע
בעיני ׃ ואמר משה קד
יי חזי דאת אמר לי א
אסיק ית עמא הדין ׃
ואת לא הודעתני ית
דתשלח עמי ואת אמ
אמרת רביתך בשום ׃
ואף אשכחת רחמין ׃
קדמי ׃ ועתה אם נא מ
מצאתי חן בעיניך הו
הודעני נא את דרכך
ואדעך למען אמצא
חן בעיניך וראה כי ע
עמך הגוי הזה ׃ ובכן

דרכך ג̇ חס ו בליש׳ וסימ׳ [illegible] אעביר ג̇ וסימ׳ כל טובי [illegible]

אם כען אשכחית רחמין
בעינך הודעני כען ית
אורח טובך ואדעינך
רחמך בדיל דאשכח
רחמין בעינך וגלי קד
קדמי ארי עמך עמא
הדין ויאמר פני ילכו
והניחתי לך ואמר שכ
שכינתי תהך ואניח לך
ויאמר אליו אם אין פ
פניך הלכים אל תעלנו
מזה ואמר קדמוהי אם
לית שכינתך מהלכא
בינגא לא תסקיננא מ
מכא ובמה יודע אפוא
כי מצאתי חן בעיניך
אני ועמך הלא בלכתך
עמנו ונפלינו אני ועמך
מכל העם אשר על פני
האדמה ובמה יתידע
הכא ארי אשכחית רח
רחמין קדמך אנא ועמ
ועמך הלא במהכך ש
שכינתך בינגא ומתעב
ומתעבדין לנא פרישן
לי ולעמך משניי מכל
עמא דעל אפי ארעא
ויאמר יהוה
אל משה גם את הדבר
הזה אשר דברת אשר
דברת אעשה כי מצאת
חן בעיני ואדעך בשם
ואמר יי למשה אף ית
פיתגמא הדין דמלילת

אעביד ארי אשכחתא
רחמין קדמי ורביתך
בשום ויאמר הראני נא
את כבדך ואמר אחזיני
כען ית יקרך ויאמר
אני אעביר כל טובי על
פניך וקראתי בשם יהוה
לפניך וחנתי את אשר
אחן ורחמתי את אשר
ארחם ואמר אנא אעב
אעבר כל טובי על אפך
ואיקרי בשמא דיי קדמך
ואיחון למאן דאיחון
וארחים על מאן דאי
דאיתרחים ויאמר לא ת
תוכל לראת את פני כי לא
יראני האדם וחי ואמר
לא תיכול למיחזי ית א
אפי שכינתי ארי לא יי
יחזינני אינשא ויתקיים
ויאמר יהוה הנה מקום
אתי ונצבת על הצור ו
ואמר יי הא אתר מתקן
קדמי ואיתעתד על טי
טינרא והיה בעבר כבדי
ושמתיך בנקרת הצור
ושכתי כפי עליך עד עב
עברי ויהי במיעבר יק
יקרי ואשוינך במערת
טינרא ואגין במימרי
עלך עד דאיעבר ויס
והסרתי את כפי וראית
את אחרי ופני לא יראו
ואעדי ית דברת יקרי

ותיחזי ית דבתרי ודקדמי
לא יתחזון
ויאמר יהוה אל משה
פסל לך שני לחת אבנים
כראשנים וכתבתי על ה
הלחת את הדברים אשר
היו על הלחת הראשנים
אשר שברת ואמר יי
למשה פסל לך תרין לוחי
אבניא כקדמאי ואכתב
על לוחיא ית פיתגמיא
דהוו על לוחיא קדמאי
דתברתא והיה נכון לב
לבקר ועלית בבקר אל
הר סיני ונצבת לי שם על
ראש ההר והוי זמין לצ
לצפרא ותיסק בצפרא
לטורא דסיני ותתעתד
קדמי תמן על ריש טורא
ואיש לא יעלה עמך
וגם איש אל ירא בכל
ההר וגם הצאן והבקר
אל ירעו אל מול ההר
ההוא ואינש לא יסק
עימך ואף אינש לא
יתחזי בכל טורא ואף
ענא ותורי לא ירעון
לקביל טורא ההוא ו
ויפסל שני לחת אבנים
כראשנים וישכם משה
בבקר ויעל אל הר סיני
כאשר צוה יהוה אתו
ויקח בידו שני לחת א
אבנים ופסל תרין לוחי

כפי במעי ובמעי ט̇ וסימ׳ [illegible] והסירתי את כפי ואראה [illegible]
נפשי בבטני [illegible] על ראש ההר [illegible] כראשנים ד̇ וסימ׳ פסל ופסל [illegible]
יסוב אל ביתו [illegible]

אבנא כקדמאי ואקדים
משה בצפרא וסליק ל
לטורא דסיני כמא דפ
דפקיד יי יתיה ונסיב ב
בידיה תרין לוחי אבנא
וירד יהוה בענן ויתיצב
עמו שם ויקרא בשם
יהוה ואיתגלי יי בענ
ואיתעתד עמיה תמן ות
וקרא בשמא דיי ויעבר
יהוה על פניו ויקרא י
יהוה יהוה אל רחום ו
וחנון ארך אפים ורב
חסד ואמת ואעבר יי
שכינתיה על אפוהי ות
וקרא יי יי אלהא רחמנ
וחננא מרחיק רגז ומס
ומסגי למעבד טבון ות
וקשוט נצר חסד לאל
לאלפים נשא עון ופש
ופשע וחטאה ונקה לא
ינקה פקד עון אבות על
בנים ועל בני בנים על
שלשים ועל רבעים נט
נטר טיבו לאלפי דרין
שביק לעוין ולמרוד
ולחובין סלח לדתייבין
לאוריתיה ודלא תייבין
לא מזכי מסער חובי
אבהן על בנין ועל בני
בנין מרדין על דר תלי
תליתאי ועל דר רביעי
וימהר משה ויקד אר
ארצה וישתחו ואוחי

משה וכרע לארעא וסג
וסגיד ויאמר אם נא
מצאתי חן בעיניך אדני
ילך נא אדני בקרבנו כי
עם קשה ערף הוא וסל
וסלחת לעוננו ולחטא
ולחטאתנו ונחלתנו וא
ואמר אם כען אשכחית
רחמין בעינך יי תהך כ
כען שכינתא דיי בינ נא
ארי עם קשי קדל הוא
ותשבוק לחובנא ולחטנ
ותחסננא ויאמר הנה
אנכי כרת ברית נגד כל
עמך אעשה נפלאת א
אשר לא נבראו בכל ה
הארץ ובכל הגוים וראה
כל העם אשר אתה בק
בקרבו את מעשה יהוה
כי נורא הוא אשר אני
עשה עמך ואמר הא
אנא גזר קים קדם כל
עמך אעביד פרישן ד
דלא איתבריאה בכל
ארעא ובכל עממיא
ויחזון כל עמא דאת בי
ביניהון ית עובדא דיי
ארי דחיל הוא דאנא
עביד עמך שמר לך את
אשר אנכי מצוך היום
הנני גרש מפניך את ה
האמרי והכנעני והחתי
והפרזי והחוי והיבוסי
טר לך ית דאנא מפקד

יומא דין הא אנא מ
מתריך מן קדמך ית א
אמוראי וכנענאי וחי
וחיתאי ופריזאי וחיואי
ויבוסאי השמר לך פן
תכרת ברית ליושב הא
הארץ אשר אתה בא
עליה פן יהיה למוקש
בקרבך איסתמר לך
דילמא תיגזר קים לי
ליתיב ארעא דאת על
עליל עלה דילמא יהי
לתקלא בינך כי את מ
מזבחתם תתצון ואת
מצבתם תשברון ואת
אשריו תכרתון ארי ית
איגוריהון תתרעון וית
קמתיהון תתברון וית
אשיריהון תקצצון כי
לא תשתחוה לאל אחר
כי יהוה קנא שמו אל
קנא הוא ארי לא תסג
תסגוד לטעות עממיא
ארי יי קנא שמיה אל ק
קנא הוא פן תכרת ברית
ליושב הארץ וזנו אחרי
אלהיהם וזבחו לאלהיהם
וקרא לך ואכלת מזבחו
דילמא תיגזר קים ליתי
ליתיב ארעא ויטעון בת
בתר טעותהון וידבחון
לטעותהון ויקרון לך
ותיכול מדיבחיהון ול
ולקחת מבנתיו לבניך

וזנו בנתיו אחרי אלהיהן
והזנו את בניך אחרי א״ה
אלהיהן ׃ ותסב מבנתהון
לבנך ויטען בנתהון בת
בתר טעותהון ויטעין
ית בנך בתר טעותהון ׃
אלהי מסכה לא תעשה
לך ׃ דחלן דמתכא לא ת
תעביד לך ׃ את חג המצ
המצות תשמר שבעת
ימים תאכל מצות אשר
צויתך למועד חדש ה
האביב כי בחדש האביב
יצאת ממצרים ׃ ית חגא
דפטיריא תיטר שבעא
יומין תיכול פטירא כמ
דפקידתך לזמן ירחא
דאביבא ארי בירחא ד
דאביבא נפקתא ממצ
וכל פטר רחם לי וכל מ
מקנך תזכר פטר שור
ושה ׃ כל פתח ולדא ד
דילי וכל בעירך תקדיש
דיכרין בכור תור ואימר ׃
ופטר חמור תפדה בש
בשה ואם לא תפדה וע
וערפתו וכל בכור בניך
תפדה ולא יראו פני ר
ריקם ׃ ובוכרא דחמרא
תיפרוק באימרא ואם
לא תיפרוק ותיקפיה ו
וכל בוכרא דבנך תיפרק
ולא יתחזון קדמי ריק
ריקנין ׃ ששת ימים תע

תעבד וביום השביעי ת
תשבת בחריש ובקציר
תשבת ׃ שיתא יומין תפ
תפלח וביומא שביעאה
תנוח בזרועא ובחצדא
תנוח ׃ וחג שבעת תעשה
לך בכורי קציר חטים
וחג האסיף תקופת הש
השנה ׃ וחגא דשבועיא
תעביד לך בכורי חצד
חטין וחגא דכנשא במ
במיפקה שתא ׃ שלש
פעמים בשנה יראה כל
זכורך את פני האדן
יהוה אלהי ישראל ׃ ת
תלת זימנין בשתא יתחזו
יתחזון כל דכורא קדם
ריבון עלמא יי׳ אלהא ד
דישראל ׃ כי אוריש גוים
מפניך והרחבתי את גב
גבלך ולא יחמד איש
את ארצך בעלתך לרא
לראות את פני יהוה א״ה
אלהיך שלש פעמים ב
בשנה ׃ ארי איתריך עמ
עממין מן קדמך ואפתי
ית תחומך ולא יחמד
אינש ית ארעך במיסקך
לאיתחזאה קדם יי׳ אלהך
תלת זמנין בשתא ׃ לא
תשחט על חמץ דם זב
זבחי ולא ילין לבקר זב
זבח חג הפסח ׃ לא תיכוס
על חמיע דם פיסחי ול

ולא יביתון לצפרא בר
מן מדבחא תרבי ניכסת
חגא דפיסחא ׃ ראשית
בכורי אדמתך תביא ב
בית יהוה אלהיך לא ת
תבשל גדי בחלב אמו ׃
ריש בכורי ארעך תיתי
בית מקדשא דיי׳ אלהך
לא תיכלון בסר בחלב ׃
ויאמר יהוה
אל משה כתב לך את
הדברים האלה כי על פי
הדברים האלה כרתי א
אתך ברית ואת ישראל ׃
ואמר יי׳ למשה כתב
לך ית פתגמיא האילין
ארי על מימר פתגמיא
האילין גזרית עמך קים
ועם ישראל ׃ ויהי שם עם
יהוה ארבעים יום וארב
וארבעים לילה לחם לא
אכל ומים לא שתה וי
ויכתב על הלחת את
דברי הברית עשרת ה
הדברים ׃ והוה תמן קדם
יי׳ ארבעין יממין וארב
וארבעין לילון לחמא
לא אכל ומיא לא שתי
וכתב על לוחיא ית פ
פתגמי קימא עשרה
פתגמין ׃ ויהי ברדת מ
משה מהר סיני ושני
לחת העדת ביד משה
ברדתו מן ההר ומשה

לא ידע כי קרן עור פניו
בדברו אתו׃ וכד נחת
נחית משה מן טורא
דסיני ותרין לוחי סהד
סהדותא בידא דמשה
במיחתיה מן טורא ומ
ומשה לא ידע ארי ס
סגי זיו יקרא דאפוהי
במללותיה עימיה׃ וירא
אהרן וכל בני ישראל
את משה והנה קרן ע
עור פניו וייראו מגשת
אליו׃ וחזא אהרן וכל
בני ישראל ית משה והא
סגי זיו יקרא דאפוהי
ודחילו מלאיתקרבא ל
לותיה׃ ויקרא אלהם מ
משה וישבו אליו אהרן
וכל הנשאים בעדה וי
וידבר משה אלהם׃ וק
וקרא להון משה ותבו
לותיה אהרן וכל רברבנא
בכנישתא ומליל עמהון׃
ואחרי כן נגשו כל בני
ישראל ויצום את כל
אשר דבר יהוה אתו ב
בהר סיני׃ ובתר כן אית
איתקרבו כל בני ישראל
ופקידינון ית כל דמליל
יי עימיה בטורא דסיני׃
ויכל משה מדבר אתם
ויתן על פניו מסוה׃ וש
ושיצי משה מלמללא
עמהון ויהב על אפוהי

בית אפי׃ ובבא משה ל
לפני יהוה לדבר אתו׃ יס
יסיר את המסוה עד צ
צאתו ויצא ודבר אל
בני ישראל את אשר יצ
יצוה׃ וכד עליל משה קד
יי למללא עימיה יעדי
ית בית אפי עד מיפקיה
ונפק וממליל עם בני יש
ישראל ית דמיתפקד׃
וראו בני ישראל את פני
משה כי קרן עור פני מש
משה והשיב משה את
המסוה על פניו עד באו
לדבר אתו׃ וחזן בני ישר
ית סבר אפי משה ארי
סגי זיו יקרא דאפי מש
ומתיב משה ית בית אפי
על אפוהי עד דעליה
למללא עימיה׃

פ

ויקהל משה את כל עדת
בני ישראל ויאמר אלהם
אלה הדברים אשר צוה
יהוה לעשת אתם׃ וכנש
משה ית כל כנישתא ד
דבני ישראל ואמר להון
אילין פיתגמיא דפקיד
יי למעבד יתהון׃ ששת
ימים תעשה מלאכה ו
וביום השביעי יהיה ל
לכם קדש שבת שבתון
ליהוה כל העשה בו מ
מלאכה יומת׃ שיתא יו

יומין יתעביד עבידת
וביומא שביעאה יהי
לכון קודשא שבת של
שבתא קדם יי כל דיעביד
ביה עבידתא יתקטיל׃
לא תבערו אש בכל מ
משבתיכם ביום השבת׃
לא תבערון אישתא בכל
מותבניכון ביומא דשב
דשבתא׃ ו
ויאמר משה אל כל
עדת בני ישראל לאמר
זה הדבר אשר צוה יהוה
לאמר׃ ואמר משה לכל
כנשתא דבני ישראל
למימר דין פיתגמיא ד
דפקיד יי למימר׃ קחו
מאתכם תרומה ליהוה
כל נדיב לבו יביאה את
תרומת יהוה זהב וכסף
ונחשת׃ סבו מינכון א
אפרשותא קדם יי כל ד
דיתרעי ליביה ייתי ית
אפרשותא קדם יי דהבא
וכספא ונחשא׃ ותכלת
וארגמן ותולעת שני ו
ושש ועזים׃ ותכלא ו
וארגונא וצבע זהורי
ובוץ ומעזי׃ וערת אילם
מאדמים וערת תחשים
ועצי שטים׃ ומשכי דד
דדיכרי מסמקי ומשכי
ססגונא ואעי שטין׃ ו
ושמן למאור ובשמים

[illegible]

לשמן המשחה ולקט
ולקטרת הסמים׃ ומישח
לאנהורתא וכוסמיא׃
למשח רבותא ולקטרת
בוסמיא׃ ואבני שהם וא
ואבני מלאים לאפד ולח
ולחשן׃ ואבני בורלא וא
ואבני אשלמותא לשן
לשקעא באפודא ובח
ובחושנא׃ וכל חכם לב
בכם יבאו ויעשו את כל
אשר צוה יהוה׃ וכל חכ
חכימי ליבא דיבכון יי
ייתון ויעבדון ית כל דפ
דפקיד יי׃ את המשכן
את אהלו ואת מכסהו
ואת קרסיו ואת קרשיו
את בריחו את עמדיו וא
ואת אדניו׃ ית משכנא
ית פרסיה וית חופאיה
פורפוהי ודפוהי ועבר
ועברוהי ועמודוהי וס
וסמכוהי׃ את הארן ואת
בדיו ואת הכפרת ואת
פרכת המסך׃ ית ארונא
וית אריחוהי וית כפורת
וית פרוכתא דפרסא׃
את השלחן ואת בדיו׃
ואת כל כליו ואת לחם
הפנים׃ ית פתורא וית
אריחוהי וית כל מנוהי
וית לחים אפיא׃ ואת מ
מנרת המאור ואת כליה
ואת נרתיה ואת שמן׃

המאור׃ וית מנרתא דא
דאנהורי וית מנהא וית
בוצינהא וית משחא ד
דאנהורתא׃ ואת מזבח
הקטרת ואת בדיו ואת
שמן המשחה ואת קט
קטרת הסמים ואת מס
מסך הפתח לפתח המ
המשכן׃ וית מדבחא ד
דקטורת בוסמיא וית
אריחוהי וית משחא
דרבותא וית קטרת בוס
בוסמיא וית פרסא דתר
דתרעא לתרע משכנא׃
את מזבח העלה ואת
מכבר הנחשת אשר לו
את בדיו ואת כל כליו׃
את הכיר ואת כנו׃ ית
מדבחא דעלתא וית ס
סרדא דנחשא דיליה
וית אריחוהי וית כל מ
מנוהי וית כיורא וית ב
בסיסיה׃ את קלעי החצ
החצר את עמדיו ואת
אדניה ואת מסך שער
החצר׃ ית סרדי דרתא
וית עמודוהי וית סמכ
סמכוהי וית פרסא דת
דתרע דרתא׃ את יתדת
המשכן ואת יתדת החצר
ואת מיתריהם׃ וית סכי
משכנא וית סכי דרתא
וית אטוניהון׃ את בגדי
השרד לשרת בקדש׃

ואת בגדי הקדש לאהרן
הכהן ואת בגדי בניו לכ
לכהן׃ ית לבושי שמוש
לשמשא בקודשא וית
לבושי קודשא לאהרן
כהנא וית לבושי בנוהי
לשמשא׃ ויצאו כל עד
עדת בני ישראל מלפני
משה׃ ונפקו כל כנשתא
דבני ישראל מן קדם משה׃
ויבאו כל איש אשר נ
נשאו לבו וכל אשר נד
נדבה רוחו אתו הביאו
את תרומת יהוה למל
למלאכת אהל מועד
ולכל עבדתו ולבגדי הק
הקדש׃ ואתו כל גבר
דאיתרעי ליביה וכל
דאשלימית רוחיה ע
עימיה אייתיאו ית א
אפרשותא קדם יי לע
לעבידת משכן זמנא
ולכל פולחניה ולבושי
קודשא׃ ויבאו האנשים
על הנשים כל נדיב לב
הביאו חח ונזם וטבעת
וכומז כל כלי זהב וכל
איש אשר הניף תנופת
זהב ליהוה׃ ומייתן גב ואתו
גבריא על נשיא וכל
דיתרעי ליביה אייתיו
שירין ושבכין ועזקן
ומחוך וכל מאן דדהב
וכל גבר דארים ארמות

[illegible]

מרים ג׳ וסימ׳ כל מרים תרומת כסף׳ מבחר זכרים יבחלו׳ ארוך אפים׳ וזהב המרים והאסף׳ וכל הנשים ג׳ וסי׳ אשר נשא לבנה בחכמה׳ ותתן ידה׳ וכל הנשים העומדות׳

דהבא קדם יי׳ וכל איש
אשר נמצא אתו תכלת
וארגמן ותולעת שני וש
ש ועזים ועורת אילם
מאדמים ועורת תחשים
הביאו׃ וכל גבר דישת
דישתכח עמיה תכלא
וארגונא וצבע זהורי
ובוץ ומעזי ומשכי די
דדכרי מסמק ומשכי
ססגונא איתיו׃ כל מר
מרים תרומת כסף ונח
ונחשת הביאו את תר
תרומת יהוה וכל אשר
נמצא אתו עצי שטים
לכל מלאכת הביאו׃ וכל
וכל דארים ארמות כס
כסף ונחשא איתיו ית
אפרשותא קדם יי׳ וכל
דישתכח עמיה אעי
שטין לכל עבידת פל
פולחנא איתיו׃ וכל
אשה חכמת לב בידיה
טוו ויביאו מטוה את
התכלת ואת הארגמן
את תולעת השני ואת
השש׃ וכל איתתא חכ
חכימת ליבא בידהא
עזלה ומיתיו כד עזיל
ית תיכלא וית ארגונא
וית צבע זהורי וית בו
בוצא׃ וכל הנשים אשר
אשר נשא לבן אתנה
בחכמה טוו את העזים׃

וכל נשיא דיתרעי ליב
ליבהן עמהון בחכמה
עזלן ית מעזיא׃ והנשאם
הביאו את אבני השהם
ואת אבני המלאים לא
לאפד ולחשן׃ ורברביא
איתיאו ית אבני בורלא
וית אבני אשלמותא
לשקעא באפודא ובח
ובחשנא׃ ואת הבשם
ואת השמן למאור ול
ולשמן המשחה ולקט
ולקטרת הסמים׃ וית
בוסמא וית מישחא ל
לאנהרותא ולמשחת ר
רבותא ולקטרת בוסמי׃
וכל איש ואשה אשר
נדב לבם אתם להביא
לכל המלאכה אשר צ
צוה יהוה לעשות ביד
משה הביאו בני ישראל
נדבה ליהוה׃ וכל גבר
ואיתתא דאתרעי לבהון
עמהון לאיתאה לכל
עבידתא דפקיד יי׳ למ
למעבד בידא דמשה
איתיו בני ישראל נדבתא
קדם יי׳׃ ויאמר
משה אל בני ישראל
ראו קרא יהוה בשם ב
בצלאל בן אורי בן חור
למטה יהודה׃ ואמר
משה לבני ישראל חזו
דרבי יי׳ בשום בצלאל

בר אורי בר חור לשבטא
דיהודה׃ וימלא אתו רוח
אלהים בחכמה בתבונה
ובדעת ובכל מלאכה׃
ואשלים עמיה רוח מן
קדם יי׳ בחכמתא ובסוכל
ובסוכלתנו ובמדע ובכל
עבידא׃ ולחשב מחש
מחשבת לעשת בזהב
ובכסף ובנחשת׃ ולאל
ולאלפא אומנון למ
למעבד בדהבא ובכספא
ובנחשא׃ ובחרשת אבן
למלאת ובחרשת עץ
לעשות בכל מלאכת
מחשבת׃ ובאומנות אבן
טבא לאשלמא ובנגרות
אעא למעבד בכל עיב
עיבידת אומנון׃ ולהורת
נתן בלבו הוא ואהליאב
בן אחיסמך למטה דן׃
ולאלפא יהב בליביה
הוא ואהליאב בר אחיס
לשיבטא דדן׃ מלא א
אתם חכמת לב לעשות
בכל מלאכת חרש וחש
וחשב ורקם בתכלת וב
ובארגמן בתולעת הש
השני ובשש וארג עשי
כל מלאכה וחשבי מח
מחשבת׃ אשלים עמהון
חכימות ליבא למעבד
בכל עבידת נגר ואומן
וצייר בתכלא ובארגו

[illegible]

ובצבע וזהורי ובבוצא׃
ומחי עבדי כל עבידא
ומלפי אומנון׃ ועשה
בצלאל ואהליאב וכל
איש חכם לב אשר נתן
יהוה חכמה ותבונה בה
בהמה לדעת לעשת א
את כל מלאכת עבדת
הקדש לכל אשר צוה
יהוה׃ ויעבד בצלאל וא
ואהליאב וכל גבר חכי
חכימי ליבא דיהב ייי ח
חוכמתא וסוכלתנותא
בהון למידע למעבד ית
כל עבידת פולחן קודש
לכל דפקיד ייי׃ ויקרא מ
משה אל בצלאל ואל
אהליאב ואל כל איש
חכם לב אשר נתן יהוה
חכמה בלבו וכל אשר
נשאו לבו לקרבה אל
המלאכה לעשת אתה׃
וקרא משה לבצלאל ולאה
ולכל גבר חכים ליבא ד
דיהב ייי חכמה בליביה
כל דאיתרעי ליביה למי
למיקרב לעבידתא למ
למעבד יתה׃ ויקחו מל
מלפני משה את כל
התרומה אשר הביאו
בני ישראל למלאכת
עבדת הקדש לעשת
אתה והם הביאו אליו
עוד נדבה בבקר בבקר׃

ונסיבו מן קדם משה ית
כל אפרשותא דאיתיו
בני ישראל לעבידת פולחן
קודשא למעבד יתה
ואינון מיתן לותיה עוד
נדבתא בצפר בצפר׃ וי
ויבאו כל החכמים הע
העשים את כל מלאכת
הקדש איש איש ממ
ממלאכתו אשר המה
עשים׃ ואתו כל חכימי
דעבדין ית כל עבידת
קודשא גבר גבר מע
מעבידתיה דאינון
עבדין׃ ויאמרו אל
משה לאמר מרבים ה
העם להביא מדי העב
העבדה למלאכה אשר
צוה יהוה לעשת אתה׃
ואמרו למשה למימר
מסגן עמא לאיתאה
מיסת פולחנא לעבידת
דפקיד ייי למעבד יתה׃
ויצו משה ויעבירו קול
במחנה לאמר איש וא
ואשה אל יעשו עוד מ
מלאכה לתרומת הקד
הקדש ויכלא העם מ
מהביא׃ ופקיד משה
ואעברו כרוז במשריתא
למימר גבר ואיתתא לא
יעבדון עוד עבידתא
לאפרשות קודשא ופ
ופסק עמא מלאיתאה׃

והמלאכה היתה דים
לכל המלאכה לעשות
אתה והותר׃ ועבידתא
הות מסת לכל פולחנ
למעבד יתה ויתירת׃
ויעשו כל חכם
לב בעשי המלאכה את
המשכן עשר יריעת ע
שש משזר ותכלת וארג
וארגמן ותולעת שני
כרבים מעשה חשב׃
עשה אתם׃ ועבדו כל
חכימי ליבא בעבדי ע
עבידתא ית משכנא׃
עשר יריען בוץ שזיר
ותכלא וארגונא וצבע
וזהורי צורת כרובין ע
עובד אומן עבד יתהון׃
ארך היריעה האחת׃
שמנה ועשרים באמה
ורחב ארבע באמה הי
היריעה האחת מדה
אחת לכל היריעת׃ או
אורכא דיריעתא חדא
עשרין ותמני אמין וא
ופותיא ארבע באמין
דיריעתא חדא משחה
משחתא חדא לכל יר
יריעתא׃ ויחבר את חמ
חמש היריעת אחת
אל אחת וחמש יריעת
חבר אחת אל אחת׃ ול
ולפית ית חמש יריען
חדא עם חדא וחמש

[illegible]

יריעו לפית חדא עם חדא
ויעש ללאת תכלת על
שפת היריעה האחת
מקצה במחברת כן עש
עשה בשפת היריעה ה
הקיצנה במחברת הש
השנית: ועבד ענובין דת
דתכלא על שפתא דיר
דיריעתא חדא מסטרא
בית לופי כן עבד כשיפת
דיריעתא מסיטרא בית
לופי תניתא: חמשים ל
ללאת עשה בקצה היר
היריעה אשר במחברת
השנית מקבילת הללא
הללאת אחת אל אחת:
חמשין ענובין עבד בי
ביריעתא חדא וחמשין
ענובין עבד בסיטרא ד
דיריעתא בית לופי תנ
תניתא מכונן ענוביא ח
חדא עם חדא: ויעש ח
חמשים קרסי זהב ויחב
ויחבר את היריעת אחת
אל אחת בקרסים ויהי
המשכן אחד: ועבד ח
חמשין פורפין דדהב
ולפית ית יריעתא חדא
עם חדא בפורפיא והוה
משכנא חד: ויעש
יריעת עזים לאהל על
המשכן עשתי עשרה
יריעת עשה אתם: ועב
ועבד יריען דמעזי לפ

לפרסא על משכנא חדא
עשרי יריען עבד יתהון:
ארך היריעה האחת ש
שלשים באמה וארבע
אמות רחב היריעה הא
האחת מדה אחת לעש
לעשתי עשרה יריעת:
אורכא דיריעתא חדא
תלתין באמין וארבע
אמין פותיא דיריעתא
חדא משחתא חדא לח
לחדא עשרי יריען: ויח
ויחבר את חמש היריעת
לבד ואת שש היריעת
לבד: ולפית ית חמש ירי
יריען לחוד וית שית
יריען לחוד: ויעש ללאת
חמשים על שפת היריע
היריעה הקיצנה במח
במחברת וחמשים ללא
ללאת עשה על שפת
היריעה החברת השנית:
ועבד ענובין חמשין על
סיפתא דיריעתא דסטר
בית לופי וחמשין ענוב
עבד על סיפתא דיריעת
בית לופי תניתא: ויעש ז
קרסי נחשת חמשים ז
לחבר את האהל להית
אחד: ועבד פורפין דנח
דנחש חמשין ללפפא
ית משכנא למיהוי חד:
ויעש מכסה לאהל ערת
אילם מאדמים ומכסה

ערת תחשים מלמעלה:
ועבד חופאה למשכנא
משכי דדיכרי מסמקי
וחופאה דמשכי ססגונא
מלעילא: ויעש
את הקרשים למשכן ע
עצי שטים עמדים: וע
ועבד ית דפיא למשכנא
אעי שטין קימין: עשר
אמות ארך הקרש ואמה
וחצי האמה רחב הקרש
האחד: עשר אמין אורכ
דדפא ואמתא ופלגות
אמתא פותיא דדפא דח
דדפא חד: שתי ידת לקר
לקרש האחד משלבת
אחת אל אחת כן עשה
לכל קרשי המשכן: תרת
צירין לדפא חד משלבן
חדא לקביל חדא כן עבד
לכל דפי משכנא: ויעש
את הקרשים למשכן ע
עשרים קרשים לפאת
נגב תימנה: ועבד ית דפ
דפיא למשכנא עשרין
דפין לרוח עיבר דרומא:
וארבעים אדני כסף ע
עשה תחת עשרים הקר
הקרשים שני אדנים ת
תחת הקרש האחד לשתי
ידתיו ושני אדנים תחת
הקרש האחד לשתי יד
ידתיו: וארבעין סמכין
דכסף עבד תחות עשרין

דפין תרין סמכין תחות
דפא חד לתרין צירוהי
ותרין סמכין תחות דפא
חד לתרין צירוהי ולצל
ולצלע המשכן השנית
לפאת צפון עשה עשר
עשרים קרשים ולסטר
משכנא תנינות לרוח צ
ציפונא עבד עשרין דפין
וארבעים אדניהם כסף
שני אדנים תחת הקרש
האחד ושני אדנים תחת
הקרש האחד וארבעין
סמכיהון דכסף תרין ס
סמכין תחות דפא חד ות
ותרין סמכין תחות דפא
חד ולירכתי המשכן ימ
ימה עשה ששה קרשים
ולסיפי משכנא מערבא
עבד שיתא דפין ושני ק
קרשים עשה למקצעת
המשכן בירכתים ותרין
דפין עבד לזוית משכנא
בסופיהון והיו תאמים
מלמטה ויחדו יהיו תמ
תמים אל ראשו אל ה
הטבעת האחד כן עשה
לשניהם לשני המקצעת
והוו מכוונן מלרע וכחד
הוו מכוונן על רישיהון
לעזקתא חדא כן עבד
להריהון לתרין זויתא
והיו שמנה קרשים וא
ואדניהם כסף ששה עש

עשר אדנים שני אדנים
שני אדנים תחת הקרש
האחד ויהון תמניא דפין
וסמכיהון דכסף שתא
עשר סמכין תרין סמכין
תרין סמכין תחות דפא
חד ויעש בריחי עצי ש
שטים חמשה לקרשי
צלע המשכן האחד וע
ועבד עברי דאעי שטין
חמשה לדפי סטר משכנ
חד וחמשה בריחם לקר
לקרשי צלע המשכן ה
השנית וחמשה בריחם
לקרשי צלע המשכן ל
לירכתים ימה וחמשה
עברין לדפי סטר משכנא
תנינא וחמשה עברין לד
לדפי סטר משכנא לסו
לסופיהון מערבא ויעש
את הבריח התיכן לברח
בתוך הקרשים מן הקצה
אל הקצה ועבד ית עברא
מציעאה לאעברא בגו
דפיא מן סיפי לסיפי וא
ואת הקרשים צפה זהב
ואת טבעתם עשה זהב
בתים לבריחם ויצף את
הבריחם זהב וית דפיא
חפא דהבא וית עזקתהון
עבד דהבא אתרא לאר
לעבריא וחפא ית עבריא
דהבא ויעש
את הפרכת תכלת וארגמן

ותולעת שני ושש משזר
מעשה חשב עשה אתה
כרבים ועבד ית פרוכתא
תכלא וארגונא וצבע
וזהורי ובוץ שזיר עובד
אומן עבד יתהון צורת
כרובין ויעש לה ארבעה
עמודי שטים ויצפם ז
זהב וויהם זהב ויצק ל
להם ארבעה אדני כסף
ועבד לה ארבעה עמודי
שטין וחפנון דהבא וו
ווויהון דהבא ואתיך ל
להון ארבעה סמכין דכ
דכסף ויעש מסך לפת
לפתח האהל תכלת וא
וארגמן ותולעת שני ו
ושש משזר מעשה רק
רקם ועבד פרסא לתרע
דרתא תכלא וארגונא
וצבע וזהורי ובוץ שזיר
עובד צייר ואת עמודיו
חמשה ואת וויהם וצפ
וצפה ראשיהם וחשק
וחשקיהם זהב ואדניהם
חמשה נחשת וית עמ
עמודוהי חמשה וית
וויהון וחיפי רישיהון
וכבושיהון דדהב וסמ
וסמכיהון חמשה נחש
ויעש בצלאל
את הארן עצי שטים
אמתים וחצי ארכו ואמה
וחצי רחבו ואמה וקמ

[illegible]

קמיתר ויעבד בצלאל
ית ארונא אעי שטין
תרתין אמין ופלגא א
אורכיה ואמתא ופלגא
פותיה ואמתא ופלגא
רומיה ויצפהו זהב ט
טהור מבית ומחוץ ו
ויעש לו זר זהב סביב
וחפיה דדהב דכי מגיו ו
ומברא ועבד ליה זיר
דדהב סחור סחור ויצק לו
ארבע טבעת זהב על
ארבע פעמתיו ושתי
טבעת על צלעו האחת
ושתי טבעת על צלעו
השנית ואתיך ליה אר
ארבע עזקן דדהב על
ארבע זויתיה ותרתין
עזקן על סטריה חד
ותרתין עזקן על סטרי
סטריה תנינא ויעש ב
בדי עצי שטים ויצף
אתם זהב ועבד אריחי
אעי שטין וחפא יתהון
דהבא ויבא את הבדים
בטבעת על צלעת הארן
לשאת את הארן ואע
ואעיל ית אריחיא בעז
בעזקתא על סטרי
ארונא למיטל ית אר
ארונא:

ויעש כפרת זהב טהור
אמתים וחצי ארכה ו
ואמה וחצי רחבה ועב
ועבד כפורתא דדהב דכי
תרתין אמין ופלגא או
אורכה ואמתא ופלגא
פותיה ויעש שני כרבים
זהב מקשה עשה אתם
משני קצות הכפרת ועב
ועבד תרין כרובין דיה
דדהב נגיד עבד יתהון
מתרין סיטרי כפורתא
כרוב אחד מקצה מזה
וכרוב אחד מקצה מזה
מן הכפרת עשה את
הכרבים משני קצוותו
כרובא חד מסיטרא מ
מיכא וכרובא חד מכ
מסטרא מיכא מן כפ
כפורתא עבד ית כרובי
מתרין סטרוהי ויהיו
הכרבים פרשי כנפים ל
למעלה סככים בכנפיהם
על הכפרת ופניהם איש
אל אחיו אל הכפרת ה
היו פני הכרבים והוון
כרוביא פרישן גדפיהון
לעילא מטללין בגדפיהון
על כפורתא ואפיהון ח
חד לקביל חד לקביל
כפורתא הוו אפי כרובי

ויעש את
השלחן עצי שטים אמ
אמתים ארכו ואמה רח
רחבו ואמה וחצי קמתו
ועבד ית פתורא אעי ש
שטין תרתין אמין או
אורכיה ואמתא פותיה
ואמתא ופלגא רומיה
ויצף אתו זהב טהור
ויעש לו זר זהב סביב
וחפא יתיה דהב דכי
ועבד ליה זיר דדהב
סחור סחור ויעש לו מסג
מסגרת טפח סביב ויז
ויעש זר זהב למסגרתו
סביב ועבד ליה גדנפא
רומיה פושכא סחור ס
ועבד זיר דדהב לגדנ
לגדנפיה סחור סחור ויצק
לו ארבע טבעת זהב ו
ויתן את הטבעת על
ארבע הפאת אשר ל
לארבע רגליו ואתיך
ליה ארבע עזקן דדהב
ויהב ית עזקתא על א
ארבע זויתא דלארבע
רגלוהי לעמת המסגר
המסגרת היו הטבעת
בתים לבדים לשאת את
השלחן לקבל גדנפא
הוי עזקתא אתרא ל
לאריחיא למיטל ית
פתורא ויעש את הבד
הבדים עצי שטים ויצ
ויצף אתם זהב לשאת
את השלחן ועבד ית
אריחיא דאעי שטין
וחפא יתהון דהבא ל
למיטל ית פתורא ויע
ויעש את הכלים אשר

[illegible]

על השלחן את קערתיו
ואת כפתיו ואת מנקיתיו
ואת הקשות אשר יסך
בהן זהב טהור ׃ ועבד
ית מניא דעל פתורא
ית מגיסוהי וית בזיכו
בזיכוהי וית מכילתיה
וית קשותיה דיתנסך
בהון דדהב דכי ׃
ויעש את המ
המנרה זהב טהור מק
מקשה עשה את המ
המנרה ירכה וקנה גב
גביעיה כפתריה ופרחיה ׃
ופרחיה ממנה היו ׃ וע
ועבד ית מנרתא דדהב ד
דכי נגיד עבד ית מנרת
שידה וקנה כלידהא ׃
חיזורהא ושושנהא מנ
מנה הוו ׃ ושש קנים
יצאים מצדיה שלשה
קני מנרה מצדה האחד
ושלשה קני מנרה מצ
מצדה השני ׃ ושיתא
קנין נפקין מסטרהא
תלתא קני מנרתא מס
מסיטרא חד ותלתא ק
קני מנרתא מסטרא ת
תנינא ׃ שלשה גבעים
משקדים בקנה האחד
כפתר ופרח ושלשה ג
גבעים משקדים בקנה
אחד כפתר ופרח כן ׃
לששת הקנים היצאים

מן המנרה ׃ תלתא כלי
כלידין מצירין בקניא
חד חיזור ושושן ותלת
כלידין מצירין בקניא
חד חיזור ושושן כן לש
לשיתא קנין דנפקין מ
מן מנרתא ׃ ובמנרה אר
ארבעה גבעים משקדים
כפתריה ופרחיה ׃ ובמ
ובמנרתא ארבעא כל
כלידין מצירין חיזורהא
ושושנהא ׃ וכפתר תחת
שני הקנים ממנה וכפ
וכפתר תחת שני הקנים
ממנה וכפתר תחת שני
הקנים ממנה לששת
הקנים היצאים ממנה ׃
וחיזור תחות תרין קנין
מנה וחיזור תחות תרין
קנין מנה וחיזור תחות
תרין קנין מנה לשתא
קנין דנפקין מנה ׃ כפת
כפתריהם וקנתם ממנה
היו כלה מקשה אחת
זהב טהור ׃ חיזוריהון ו
וקניהון מנה הוו כולה
נגידא חדא דדהב דכי ׃
ויעש את נרתיה שבעה
ומלקחיה ומחתתיה ז
זהב טהור ׃ ועבד ית בו
בוציניהא שבעא ואצ
ואצביתהא ומחתיתהא
דדהב דכי ׃ ככר זהב ט
טהור עשה אתה ואת

כל כליה ׃ ככרא דדהב
דכי עבד יתה וית כל
מנהא ׃ ויעש
את מזבח הקטרת עצי
שטים אמה ארכו וא
ואמה רחבו רבוע ואמ
ואמתים קמתו ממנו
היו קרנתיו ׃ ועבד ית
מדבחא דקטרת בוס
בוסמיא אעי שטין א
אמתא אורכיה ואמתא
פותיה מרבע ותרתין
אמין רומיה מניה ה
הואה קרנוהי ׃ ויצף
אתו זהב טהור את גגו
ואת קירתיו סביב ואת
קרנתיו ויעש לו זר זהב
סביב ׃ וחפא יתיה דדהב
דכי ית איגריה וית כו
כותלוהי סחר סחר וית
קרנוהי ועבד ליה זיר
דדהב סחר סחר ׃ ושתי
טבעת זהב עשה לו מ
מתחת לזרו על שתי
צלעתיו על שני צדיו
לבתים לבדים לשאת
אתו בהם ׃ ותרתין עזי
עזקן דדהב עבד ליה
מלרע לזיריה על תר
תרתין זויתיה על תרין
סיטרוהי לאתרא לא
לאריחיא למיטל יתיה
בהון ׃ ויעש את הבדים
עצי שטים ויצף אתם

וזהב׃ ועבד ית אריחיא ׃
דאעי שטין וחפא יתהון
דהבא׃ ויעש את שמן ׃
המשחה קדש ואת קט
קטרת הסמים טהור
מעשה רקח׃ ועבד ית
משחא דרבותא קודש
וית קטרת בוסמיא דכי
עובד בוסמני׃
ויעש את מזבח העלה
עצי שטים חמש אמות
ארכו וחמש אמות רח
רחבו רבוע ושלש אמ
אמות קמתו׃ ועבד ית
מדבחא דעלתא אעי ׃
שטין חמש אמין או
אורכיה וחמש אמין ׃
פותיה מרבע ותלת א
אמין רומיה׃ ויעש ק
קרנתיו על ארבע פנ
פנתיו ממנו היו קרנת
קרנתיו ויצף אתו נח
נחשת׃ ועבד קרנוהי ׃
על ארבע זויתיה מניה
הואה קרנוהי וחפא יתיה
נחשא׃ ויעש את כל
כלי המזבח את הסירת
ואת היעים ואת המז
המזרקת ואת המז
המזלגת ואת המחתת
כל כליו עשה נחשת׃
ועבד ית כל מני מדבחא
ית פסכתרותיה וית
מגרופיתיה וית מזרקי

וית צנוריתיה וית מיח
מיחתיתיה כל מנוהי ע
עבד נחשא׃ ויעש למז
למזבח מכבר מעשה ר
רשת נחשת תחת כרכבו
מלמטה עד חציו׃ ועבד
למדבחא סרדא עובד
מצדתא דנחשא תחות
סובביה מלרע עד פלגיה׃
ויצק ארבע טבעת באר
בארבע הקצות למכבר
הנחשת בתים לבדים׃ ו
ואתיך ארבע עזקתא
בארבע זויתא לסרדא
דנחשא אתרא לאריחי׃
ויעש את הבדים עצי ׃
שטים ויצף אתם נחשת׃
ועבד ית אריחיא אעי
שטין וחפא יתהון נחש׃
ויבא את הבדים בטבעת
על צלעת המזבח לשא
לשאת אתו בהם נבוב
לחת עשה אתו׃ ואעיל
ית אריחיא בעזקתא ע
על סטרי מדבחא למי
למיטל יתיה בהון חליל
לוחין עבד יתיה׃
ויעש את הכיור נחשת
ואת כנו נחשת במראת
הצבאת אשר צבאו פ
פתח אהל מועד׃ ועבד
ית כיורא דנחשא וית
בסיסיה דנחשא במיחז
במיחזית נשיא דאתין

לצלאה בתרע משכן
זמנא׃ ויעש
את החצר לפאת נגב
תימנה קלעי החצר ש
שש משזר מאה באמ
באמה׃ ועבד ית דרתא
לרוח עיבר דרומא סר
סרדי דבוץ שזיר
מאה אמין׃ עמודיהם
עשרים ואדניהם עשר
עשרים נחשת ווי העמ
העמדים וחשקיהם כ
כסף׃ עמודיהון עשרין
וסמכיהון עשרין דנחש
ווי עמודיא וכיבושיהון
כסף׃ ולפאת צפון מאה
באמה עמודיהם עשר
עשרים ואדניהם עשר
עשרים נחשת ווי העמ
העמדים וחשקיהם כ
כסף׃ ולרוח ציפונא מא
מאה אמין עמודיהון
עשרין וסמכיהון עש
עשרין דנחשא ווי עמ
עמודיא וכיבושיהון
כסף׃ ולפאת ים קלעים
חמשים באמה עמדי
עמדיהם עשרה ואד
ואדניהם עשרה ווי ה
העמדים וחשקיהם כ
כסף׃ ולרוח מערבא ס
סרדין חמשין אמין ע
עמודיהון עשרה וסמ
וסמכיהון עשרא ווי ׃

עמודיא וכיבושיהון
כסף׃ ולפאת קדמה מ
מזרחה חמשים אמה׃
ולרוח קידומא מדינ
מדינחא חמשין אמין׃
קלעים חמש עשרה
אמה אל הכתף עמוד
עמודיהם שלשה וא
ואדניהם שלשה׃ ואר
סרדין חמש עשרי א
אמין לעיברא עמודי
תלתא וסמכיהון תלת׃
ולכתף השנית מזה ומ
ומזה לשער החצר
קלעים חמש עשרה
אמה עמדיהם שלשה
ואדניהם שלשה׃ ולע
ולעיברא תנינא מיכא
ומיכא לתרע דרתא ס
סרדין חמש עשרי א
אמין עמודיהון תלתא
וסמכיהון תלתא׃ כל
קלעי החצר סביב שש
משזר׃ כל סרדי דרתא
סח סח בוץ שזיר׃ והא
והאדנים לעמדים נח
נחשת ווי העמודים ו
וחשוקיהם כסף וצפוי
ראשיהם כסף והם מ
מחשקים כסף כל עמ
עמדי החצר׃ וסמכיא
לעמודיא נחשא ווי
עמודיא וכיבושיהון
כסף וחיפוי רישיהון

דכסף ואינון מכבשין
כסף כל עמודי דרתא׃
ומסך שער החצר מ
מעשה רקם תכלת וא
וארגמן ותולעת שני ו
ושש משזר ועשרים א
אמה ארך וקומה ברחב
חמש אמות לעמת קל
קלעי החצר׃ ופרסא ד
דתרע דרתא עובד צייר
תכלא וארגונא וצבע
זהורי ובוץ שזיר ועשרי
אמין אורכא ורומא ב
בפותיא חמש אמין ל
לקבל סרדי דרתא׃ ועמ
ועמדיהם ארבעה וא
ואדניהם ארבעה נחשת
וויהם כסף וצפוי רא
ראשיהם וחשקיהם כ
כסף׃ ועמודיהון ארבע
וסמכיהון ארבעה נחש
וויהון כסף וחיפוי ריש
רישיהון וכבושיהון כ
כסף׃ וכל היתדת למשכן
ולחצר סביב נחשת׃ וכל
סיכיא למשכנא ולדרתא
סח סח דנחשא׃

פ אלה
פקודי המשכן משכן
העדת אשר פקד על פי
משה עבדת הלוים ביד
איתמר בן אהרן הכהן׃
אילין מנייני משכנא מ
משכנא דסהדותא די

דאיתמנינו על מימרא
דמשה פולחן ליואי׃
בידא דאיתמר בר אה
כהנא׃ ובצלאל בן אורי
בן חור למטה יהודה
עשה את כל אשר צוה
יהוה את משה׃ ובצלא
בר אורי בר חור לשבט
דיהודה עבד ית כל מ
דפקיד יי ית משה׃ וא
ואתו אהליאב בן אח
אחיסמך למטה דן ח
חרש וחשב ורקם בתכ
בתכלת ובארגמן ובתו
ובתולעת השני ובשש׃
ועימיה אהליאב בר א
אחיסמך לשיבטא דד
נגר ואומן וצייר בתכל
ובארגונא ובצבע זהו
זהורי ובבוצא׃ כל הזה
הזהב העשוי למלאכה
בכל מלאכת הקדש וי
ויהי זהב התנופה תש
תשע ועשרים ככר וש
ושבע מאות ושלשים
שקל בשקל הקדש׃
כל דהבא דהתעביד ל
לעיבידתא בכל עיבידת
קודשא והוה דהב א
ארמותא עשרין ותש
ותשע ככרין ושבע מ
מאה ותלתין סילעין
בסילעי קודשא׃ וכסף
פקודי העדה מאת כ

ככר ואלף ושבע מאות
וחמשה ושבעים שקל
בשקל הקדש׃ ובכסת מ
מניני כנשתא מאה
ככרין ואלף ושבע מאה
ושבעין וחמשא סילעין
בסילעי קודשא׃ בקע
לגלגלת מחצית השקל
בשקל הקדש לכל העב
העבר על הפקדים מבן
עשרים שנה ומעלה
לשש מאות אלף ושל
ושלשת אלפים וחמש
מאות וחמשים׃ תיקל
לגולגלתא פלגות סיל
סילעא בסילעי קודשא
לכל דעבר על מניניא
מבר עשרין שנין ולע
ולעילא לשית מאה
ותלתא אלפין וחמש
מאה וחמשין׃ ויהי מ
מאת ככר הכסף לצקת
את אדני הפרכת מאת
אדנים למאת הככר ככר
לאדן׃ והוה מאה ככרין
דכספא לאתכא ית סמ
סמכי קודשא וית ס
סמכי פרוכתא מאה
סמכין למאה ככרין
ככרא לסמכא׃ ואת ה
האלף ושבע המאות
וחמשה ושבעים עשה
ווים לעמודים וצפה
ראשיהם וחשק אתם׃

וית אלף ושבע מאה
ושבעין וחמש עבד ווין
לעמודיא וחפא רישי
רישיהון וכביש יתהון׃
ונחשת התנופה שבעים
ככר ואלפים וארבע מא
מאות שקל׃ ונחשא א
ארמותא שבעין ככרין
תרין אלפין וארבע מא
מאה סילעין׃ ויעש בה
את אדני פתח אהל מו
מועד ואת מזבח הנחשת
ואת מכבר הנחשת אש
אשר לו ואת כל כלי ה
המזבח׃ ועבד בה ית ס
סמכי תרע משכן זמנ
וית מדבחא דנחשא ו
וית סרדא דנחשא דיל
דיליה וית כל מני מדבחא
ואת אדני החצר סביב
ואת אדני שער החצר
ואת כל יתדת המשכן
ואת כל יתדת החצר
סביב׃ וית סמכי דרתא
סח סח וית סמכי תרע
דרתא וית כל סיכי דרתא
סח סח׃ ומן התכלת וה
והארגמן ותולעת הש
השני עשו בגדי שרד
לשרת בקדש ויעשו
את בגדי הקדש אשר
לאהרן כאשר צוה יי׳
יהוה את משה׃ ומן ת
תכלא וארגונא וצבע

זהורי עבדו לבושי ש
שמושא לשמשא בק
בקודשא ועבדו ית לב
לבושי קודשא דלאהרן
כמא דפקיד יי׳ ית משה׃
ויעש את האפד
זהב תכלת וארגמן ות
ותולעת שני ושש מש
משזר׃ ועבד ית אפודא
דהבא תכלא וארגונא
וצבע זהורי ובוץ שזיר׃
וירקעו את פחי הזהב
וקצץ פתילם לעשות
בתוך התכלת ובתוך ה
הארגמן ובתוך תולעת
השני ובתוך השש מ
מעשה חשב׃ ורדידו
ית טסי דהבא וקציצו
חוטין למעבד בגו תכ
תכלא ובגו ארגונא ו
ובגו צבע זהורי ובגו ב
בוצא עובד אומן׃ כתפ
כתפת עשו לו חברת ע
על שני קצותיו חבר׃
כתפין עבדו ליה מלפ
מלפפן על תרין סטרו
סטרוהי מתלפית׃ וחש
וחשב אפדתו אשר
עליו ממנו הוא כמעש
כמעשהו זהב תכלת
וארגמן ותולעת שני
ושש משזר כאשר צ
צוה יהוה את משה׃
והמין תיקוניה דעלו

יח פסוקי דמיין בן ד ד מלין קדמא לא נסיב ו ותנ ותליתאי ורביע נסב ו וסימ׳ וירקעו את פחי הזהב מלבד טבעות ואקח את ראשי שבטיכם לא תריגח רמש
תרדה וילקחו משפחות העמרמי והדרות מכס ויהי למנשה בישששכר ויאמר הושע אל צדוק ונתתיך מיד מבקשי ודמות פניהם פני אדם ופאת קדים אם נצח אותה ישראל
תחת הנחשת יצום ודביעי ולבני גרשון דדל חמל ומן דכרתא דדהבא כל עמבריא את הגדולות לא חזקתם עד כסף ככרין מאה ועד ועד

דעלוהי מיניה הוא כמ
כעובדיה דהבא תכלא
וארגונא וצבע זהורי ו
ובוץ שזיר כמא דפקיד
ייי ית משה׃
ויעשו את אבני השהם
מסבת משבצת זהב מ
מפתחת פתוחי חתם על
שמות בני ישראל׃ ועב
ועבדו ית אבני בורלא
משקען מרמצן דדהב
גליפן כתב מפרש על
שמהת בני ישראל׃ וי
וישם אתם על כתפת
האפד אבני זכרון לבני
ישראל כאשר צוה יי
יהוה את משה׃ ושוי
יתהון על כתפי אפודא
אבני דוכרנא לבני ישר
כמא דפקיד ייי ית משה׃
ויעש את החשן
מעשה חשב כמעשה
אפד זהב תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש מש
משזר׃ ועבד ית חושנא
עובד אומן כעובד אפ
אפודא דדהבא תכלא ו
וארגונא וצבע זהורי
ובוץ שזיר׃ רבוע היה
כפול עשו את החשן
זרת ארכו וזרת רחבו ז
כפול׃ מרבע הוה עיף
עבדו ית חושנא זרתא
אורכיה וזרתא פותיה

עיף׃ ומלאו בו ארבעה
טורי אבן טור אדם פט
פטדה וברקת הטור
האחד׃ ואשלימו ביה
ארבעה סידרין דאבן
טבא סידרא קדמאה
סמקן ירקן וברקן סיד
סידרא חד׃ והטור הש
השני נפך ספיר ויהלם׃
וסידרא תנינא אזמרגד
אזמרגדין ושבזיז וס
וסבהלום׃ והטור השל
השלישי לשם שבו וא
ואחלמה׃ וסידרא תלי
תליתאה כנכרי טרקיא
ועין עיגלא׃ והטור הר
הרביעי תרשיש שהם
וישפה מסבת משבצת
זהב במלאתם׃ וסידרא
רביעאה כרום ימא ו
ובורלא ופנתירי מש
משקען מרמצן דדהב
באשלמותהון׃ והאבנים
על שמת בני ישראל
הנה שתים עשרה על
שמתם פתוחי חתם א
איש על שמו לשנים ע
עשר שבט׃ ואבניא על
שמהת בני ישראל אינון
תרתא עשרי על שמה
שמהתהון כתב מפרש
כגלוף דעזקא גבר
על שמיה לתרין עשר
שבטין׃ ויעשו על החש

החשן שרשרת גבלת
מעשה עבת זהב טהור׃
ועבדו על חושנא תי
תיכין מתחמן עובד
גדילו דדהב דכי׃ ויע
ויעשו שתי משבצת
זהב ושתי טבעת זהב
ויתנו את שתי הטבעת
על שני קצות החשן׃ וי
ועבדו תרתין מרמצן
דדהב ותרתין עזקן
דדהב ויהבו ית תרתין
עזקתא על תרין סטרי
חושנא׃ ויתנו שתי ה
העבתת הזהב על שתי
הטבעת על קצות הח
החשן׃ ויהבו תרתין
גדילן דדהב על תרתין
עזקתא על סטרי חו
חושנא׃ ואת שתי קצ
קצות שתי העבתת נ
נתנו על שתי המשבצת
ויתנם על כתפת האפד
אל מול פניו׃ וית תרתין
גדילן על תרין סטרוהי
יהבו על תרתין מרמצ
מרמצתא ויהבונון על
כתפי אפודא מקביל
אפוהי׃ ויעשו שתי ט
טבעת זהב וישימו על
שתי קצות החשן על
שפתו אשר אל עבר
האפד ביתה׃ ועבדו ית
תרתין עזקן דדהב

ותכלת וארגמן ל׳ וסימ׳ ותכלת וארגמן ריש פסו׳ ויחברו ואת המשכן תעשה עשר יריעת ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה ואת האבנט שש משזר ותכלת

ושריאו על תרין סטרי
חושנא על סיפתיה ד
לעיברא דאיפודא מ
מלגיו׃ ויעשו שתי טב
טבעת זהב ויתנם על
שתי כתפת האפד מלמ
מלמטה ממול פניו לע
לעמת מחברתו ממעל
לחשב האפד׃ ועבדו ית
תרתין עזקן דדהב וי
ויהבונון על תרין כתפי
אפודא מלרע מלקביל
אפוהי לקביל בית לופי
מעילוי להימין אפודא׃
וירכסו את החשן מט
מטבעתיו אל טבעת
האפד בפתיל תכלת לה
להית על חשב האפד
ולא יזח החשן מעל ה
האפד כאשר צוה ״ ה
יהוה את משה׃ ואחי
ואחידו ית חושנא מע
מעזקתיה לעזקת א
אפודא בחוטא דתכלא
למיהוי על הימין אפו
אפודא ולא יתפרק חו
חושנא מעלוי אפודא
כמא דפקיד יי ית משה׃
ויעש את מעיל
האפד מעשה ארג כל
כליל תכלת׃ ועבד ית
מעיל איפודא עובד
מחי גמיר תכלא׃ ופי
המעיל בתוכו כפי תח

תחרא שפה לפיו סביב
לא יקרע׃ ופומיה דמע
דמעילא כפיל גויה כפ
כפום שריין תורא מקף
לפומיה סח סח לא ית
יתבזע׃ ויעשו על שולי
המעיל רמוני תכלת
וארגמן ותולעת שני מ
משזר׃ ועבדו על שיפ
שיפולי מעילא רמוני
תכלא וארגונא וצבע
זהורי שזיר׃ ויעשו פ
פעמני זהב טהור ויתנו
את הפעמנים בתוך הר
הרמנים על שולי המע
המעיל סביב בתוך ה
הרמנים׃ ועבדו זגין ד
דדהב דכי ויהבו ית זגא
בגו רמוניא על שיפולי
מעילא סח סח בגו רי
רימוניא׃ פעמן ורמן פ
פעמן ורמן על שולי ה
המעיל סביב לשרת כ
כאשר צוה יהוה את
משה׃ זגא ורימונא זגא
ורימונא על שיפולים
מעילא סח סח לשמש
כמא דפקיד יי ית משה׃
ויעשו את הכתנת
שש מעשה ארג לאהרן
ולבניו׃ ועבדו ית כיתונ
דבוצא עובד מחי לא
לאהרן ולבנוהי׃ ואת ה
המצנפת שש ואת פא

פארי המגבעת שש וא
ואת מכנסי הבד שש
משזר׃ וית מצנפתא ד
דבוצא וית שבח קובעי
דבוצא וית מכנסין ד
דבוצא דבוץ שזיר׃ ואת
האבנט שש משזר ות
ותכלת וארגמן ותולעת
שני מעשה רקם כאש
כאשר צוה יהוה את
משה׃ וית המינא דב
דבוצא דבוץ שזיר ות
ותכלא וארגונא וצבע
זהורי עובד צייר כמא
דפקיד יי ית משה׃
ויעשו את ציץ
נזר הקדש זהב טהור
ויכתבו עליו מכתב פת
פתוחי חתם קדש ״ ל
ליהוה׃ ועבדו ית ציצא
כלילא דקודשא דהב
דכי וכתבו עלוהי מכ
מכתב כתב מפרש קודש
ליי׃ ויתנו עליו פתיל
תכלת לתת על המצנפ
המצנפת מלמעלה כא
כאשר צוה יהוה את
משה׃ ויהבו עלוהי ח
חוטא דתכלתא למתן
על מצנפתא מלעילא
כמא דפקיד יי ית משה׃
ותכל כל עבדת
משכן אהל מועד ויע
ויעשו בני ישראל ככל

ה׳ יוצין בפ׳ קדמ׳ תפ׳ ותג׳ מל׳ · וסימ׳ לכן אמר סבלת ולקחתי אתכם לי סבלות לך אל פרעה יצא השכם בבקר ידעני שמן למאור ושמן למאור אבני שהם לאפד ואבני
שהם לאפוד׳ והיו תאמם יהיו תאמים׳ ועשית על שולין רמוני׳ ויעש על שולי המעיל רמוני וחג הקציר האסף וחג שבעות האסיף״ מכתב ל׳ וסימ׳ ויעשו
את ציץ ...

אשר צוה יהוה את מ
משה כן עשו׃ ושלימת
כל עיבידת משכנא ומ
משכן זימנא ועבדו בני
ישראל ככל דפקיד יי
ית משה כן עבדו׃ ויב
ויביאו את המשכן
אל משה את האהל
ואת כל כליו קרסיו ק
קרשיו בריחו עמדיו ו
וארניו׃ ואתיו ית משכ
משכנא לות משה ית
משכנא וית כל מנוהי
פורפוהי דפוהי עברוהי
עמודוהי וסמכוהי׃ ו
ואת מכסה עורת האל
האלים המאדמים ו
ואת מכסה ערת התח
התחשים ואת פרכת
המסך׃ וית חופאה מ
משכי דדוכרי מסמקי
וית חופאה משכי סס
ססגונא וית פרוכתא
דפרסא׃ את ארון הע
העדת ואת בדיו ואת
הכפרת׃ ית ארונא דס
דסהדותא וית אריחוהי
וית כפורתא׃ את הש
השלחן ואת כל כליו
ואת לחם הפנים׃ ית פ
פתורא וית כל מנוהי ו
וית לחים אפיא׃ את
המנרה הטהרה ואת
נרתיה נרת המערכה

ואת כל כליה ואת שמן
המאור׃ ית מנרתא דכ
דכיתא וית בוצינהא ב
בוציני סידורהא וית כל
מנהא וית משחא דא
דאנהרותא׃ ואת מזבח
הזהב ואת שמן המש
המשחה ואת קטרת
הסמים ואת מסך פתח
האהל׃ וית מדבחא דד
דדהבא וית משחא דר
דאנהרותא וית קטרת
בוסמיא וית פרסא דת
דתרע משכנא׃ את מ
מזבח הנחשת ואת מ
מכבר הנחשת אשר לו
את בדיו ואת כל כליו
את הכיר ואת כנו׃ ית
מדבחא דנחשא וית ס
סרדא דנחשא דיליה
וית אריחוהי וית כל
מנוהי וית כיורא וית
בסיסיה׃ את קלעי הח
החצר את עמדיה ואת
אדניה ואת המסך לש
לשער החצר את מיתר
מיתריו ויתדתיה ואת
כל כלי עבדת המשכן
באהל מועד׃ ית סרדי
דרתא ית עמודהא וית
סמכהא וית פרסא לת
לתרע דרתא וית אטו
אטונוהי וסיכהא וית
כל מני פולחן משכנא

משכן זימנא׃ את בגדי
השרד לשרת בקדש את
בגדי הקדש לאהרן הכ
הכהן ואת בגדי בניו ל
לכהן׃ וית לבושי שמו
שימושא לשמשא בק
בקודשא וית לבושי קו
קודשא לאהרן כהנא
וית לבושי בנוהי לשמ
לשמשא׃ ככל אשר צ
צוה יהוה את משה כן
עשו בני ישראל את כל
העבדה׃ ככל דפקיד יי
ית משה כן עבדו בני י
ישראל ית כל פולחנא׃
וירא משה את כל המ
המלאכה והנה עשו א
אתה כאשר צוה יהוה
כן עשו ויברך אתם מ
משה׃ וחזא משה ית
כל עיבידא והא עבדו
יתה כמא דפקיד יי כן
עבדו ובריך יתהון משה׃
וידבר יהוה א
אל משה לאמר׃ ומליל׃
ביום החדש הראשון ב
באחד לחדש תקים א
את משכן אהל מועד׃
ביום ירחא קדמאה בח
בחד לירחא תקים ית
משכנא משכן זמנא׃
ושמת שם את ארון ה
העדות וסכת על הא
הארון את הפרכת׃ ותשוי

נתנה שם ז׳ וסימ׳ ונתת את הכיור והגוים וחום לא יתנועו׳ והביא בתוך זבית מפנימה׳ במקום אשר נתנו שפי׳ ויתנו שם פעם קרבנם׳ ושם ונתנו בגלגו׳ שם אתן את דודי לך

תמן ית ארונא דסהדותא
ותטיל על ארונא ית פ
פרוכתא׃ והבאת את ה
השלחן וערכת את ער
ערכו והבאת את המנ
המנרה והעלית את נר
נרתיה׃ ותעיל ית פתור
ותסדר ית סידרוהי ות
ותעיל ית מנרתא ותד
ותדליק ית בוציניהא׃
ונתתה את מזבח הזהב לק
לקטרת לפני ארון הע
העדת ושמת את מסך
הפתח למשכן׃ ותיתן ית
מדבחא דדהבא לקטר
לקטרת בוסמיא לקדם
ארונא דסהדותא ות
ותשוי ית פרסא דתרע
למשכנא׃ ונתתה את מ
מזבח העלה לפני פתח
משכן אהל מועד׃ ותת
ותיתן ית מדבחא דעלתא
לקדם תרע משכנא מש
משכן זמנא׃ ונתת את
הכיר בין אהל מועד וב
ובין המזבח ונתת שם מ
מים׃ ותיתן ית כיורא בין
משכן זמנא ובין מדבחא
ותיתן תמן מיא׃ ושמת
את החצר סביב ונתת א
את מסך שער החצר׃
ותשוי ית דרתא סחור סחור
ותיתן ית פרסא דתרע
דרתא׃ ולקחת את שמן

המשחה ומשחת את ה
המשכן ואת כל אשר בו
וקדשת אתו ואת כל כליו
והיה קדש׃ ותרבי ית מ
משחא דרבותא ותרבי
ית משכנא וית כל דביה
ותקדש יתיה וית כל מנ
מנוהי ויהי קודשא׃ ומ
ומשחת את מזבח העלה
ואת כל כליו וקדשת את
המזבח והיה המזבח ק
קדש קדשים׃ ותרבי ית
מדבחא דעלתא וית כל
מנוהי ותקדיש ית מד
מדבחא ויהי מדבחא ק
קודש קודשין׃ ומשחת
את הכיר ואת כנו וקד
וקדשת אתו׃ ותרבי ית
כיורא וית בסיסיה ותק
ותקדיש יתיה׃ והקרבת
את אהרן ואת בניו אל
פתח אהל מועד ורחצת
אתם במים׃ ותקריב ית
אהרן וית בנוהי לתרע
משכן זמנא ותסחי י
יתהון במיא׃ והלבשת
את אהרן את בגדי הק
הקדש ומשחת אתו וק
וקדשת אתו וכהן לי׃ ות
ותלביש ית אהרן ית
לבושי קודשא ותרבי
יתיה ותקדיש יתיה ויש
וישמש קדמי׃ ואת בנ
בניו תקריב והלבשת

אתם כתנת׃ וית בנוהי ת
תקריב ותלביש יתהון
כיתונין׃ ומשחת אתם
כאשר משחת את אבי
אביהם וכהנו לי והיתה
להית להם משחתם לכ
לכהנת עולם לדרתם׃ ו
ותרבי יתהון כמא דר
דרביתא ית אבוהון ויש
וישמשון קדמי ותהי
למיהוי להון רבותהון
לכהונת עלם לדריהון׃
ויעש משה ככל אשר
צוה יהוה אתו כן עשה׃
ועבד משה ככל דפקיד
יי יתיה כן עבד׃ ויה

ויהי בחדש הראשון ב
בשנה השנית באחד ל
לחדש הוקם המשכן׃
והוה בירחא קדמאה
בשתא תניתא בחד לי
לירחא איתקם משכנא׃
ויקם משה את המשכן
ויתן את אדניו וישם
את קרשיו ויתן את ב
בריחיו ויקם את עמ
עמודיו׃ ואקים משה
ית משכנא ויהב ית ס
סמכוהי ושוי ית דפוהי
ויהב ית עברוהי ואקים
ית עמודוהי׃ ויפרש א
את האהל על המשכן
וישם את מכסה האהל

ארון העדות ל׳ וסימ׳ ונועדתי לך שם׳ ונתת את הכפרת׳ ונתת אתו׳ ונשמרת בו את אהל מועד׳ ואת ארון העדות ויש פסוק׳ ושמת שם׳ ובא אהרן ובניו׳ ויסך על ארון
העדות׳ ובבא משה׳ צוה את הכהנים׳ ... הוקם ג׳ ב׳ מל׳ וא׳ חס׳ וסימ׳ הוקם המשכן׳ הקם על משיחו׳ הוקם את דברי יהונדב בן רכב׳

עליו מלמעלה כאשר
צוה יהוה את משה׃ ופ
ופרס ית פרסא על מש
משכנא ושוי ית חופא
דמשכנא עלוהי מלע
מלעילא כמא דפקיד
יי ית משה׃ ויקח
ויתן את העדת אל הא
הארן וישם את הבדים
על הארן ויתן את הכפ
הכפרת על הארן מלמ
מלמעלה׃ ונסיב ויהב
ית סהדותא בארונא וי
ושוי ית אריחיא על א
ארונא ויהב ית כפורת
על ארונא מלעילא׃ ו
ויבא את
הארן אל המשכן ויש
וישם את פרכת המסך
ויסך על ארון העדות
כאשר צוה יהוה את
משה׃ ואעיל ית ארונ
למשכנא ושוי ית פרו
פרוכתא דפרסא ואטיל
על ארונא דסהדותא
כמא דפקיד יי ית משה׃
ויתן את
השלחן באהל מועד
על ירך המשכן צפנה
מחוץ לפרכת׃ ויהב ית
פתורא במשכן זמנא
על שידא דמשכנא צ
ציפונא מברא לפרוכתא׃
ויערך עליו ערך לחם

לפני יהוה כאשר צוה
יהוה את משה׃ וסדר
עלוהי סדרין דלחים
קדם יי כמא דפקיד יי ית
משה׃ וישם
את המנרה באהל מועד
נכח השלחן על ירך המ
המשכן נגבה׃ ושוי ית
מנרתא במשכן זמנא ל
לקבל פתורא על שידא
דמשכנא דרומא׃ ויעל
הנרת לפני יהוה כאשר
צוה יהוה את משה׃ וא
ואדליק בוציניא קדם יי
כמא דפקיד יי ית משה׃
וישם את מזבח
הזהב באהל מועד לפני
הפרכת׃ ושוי ית מדבח
דדהבא במשכן זמנא
קדם פרוכתא׃ ויקטר
עליו קטרת סמים כאש
כאשר צוה יהוה את מ
משה׃ ואקטיר עלוהי
קטרת בוסמין כמא ד
דפקיד יי ית משה׃
וישם את מסך
הפתח למשכן׃ ושוי ית
פרסא דתרעא למשכנא׃
ואת מזבח העלה שם
פתח משכן אהל מועד
ויעל עליו את העלה ו
ואת המנחה כאשר צוה
יהוה את משה׃ וית מ
מדבחא דעלתא שוי ב

בתרע משכנא משכן
זמנא ואסיק עלוהי ית
עלתא וית מנחתא כמא
דפקיד יי ית משה׃
וישם את הכיור
בין אהל מועד ובין ה
המזבח ויתן שמה מים
לרחצה׃ ושוי ית כיורא
בין משכן זמנא ובין מ
מדבחא ויהב תמן מיא
לקידוש׃ ורחצו ממנו
משה אהרן ובניו את
ידיהם ואת רגליהם׃ וי
ויקדשון מיניה משה
ואהרן ובנוהי ית ידיהון
וית ריגליהון׃ בבאם אל
אהל מועד ובקרבתם
אל המזבח ירחצו כאש
כאשר צוה יהוה את מ
משה׃ במיעלהון למ
למשכן זמנא ובמקרבהון
למדבחא יקדשון כמא
דפקיד יי ית משה׃
ויקם את החצר
סביב למשכן ולמזבח
ויתן את מסך שער
החצר ויכל משה את
המלאכה׃ ואקים ית ד
דרתא סחור סחור למשכנ
ולמדבחא ויהב ית פרס
דתרע דרתא ושיצי מ
משה ית עבידתא׃ ויכ
ויכס הענן את
אהל מועד וכבוד יהוה

מלא את המשכן׃ ותפא ענגא ית משכן זמנא ויקרא
דיי איתמלי ית משכנא׃ ולא יכל משה לבא אל אהל
מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן׃
ולא יכיל משה למיעל למשכן זימנא ארי שרא עלוהי
ענגא ויקרא דיי איתמלי ית משכנא׃ ובהעלות הענן
מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם׃ ובאסתל
ובאסתלקות ענגא מעלוי משכנא נטלין בני ישראל
בכל מטלניהון׃ ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום
העלתו׃ ואם לא יסתלק ענגא ולא נטלין עד יום איס
איסתלקותיה׃ כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה
לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם׃ ארי ענן יי
יקרא דיי על משכנא בימאמא וחיזו אישתא הוי בליל
בליליא ביה לעיני כל בית ישראל בכל מטלניהון׃

אל משה וידבר יהוה
אליו מאהל מועד לא
לאמר׃ וקרא למשה וא
ומליל יי עימיה מן מש
משכן זמנא למימר׃ דב
דבר אל בני ישראל וא
ואמרת אלהם אדם כי
יקריב מכם קרבן ליהוה
מן הבהמה מן הבקר ומן
הצאן תקריבו את קרבנ
קרבנכם׃ מליל עם בני׃

ישראל ותימר להון אינש
ארי יקריב מנכון קרבנ
קדם יי מן בעירא מן ת
תורי ומן ענא תקרבון׃
ית קורבנכון׃ אם עלה
קרבנו מן הבקר זכר תמ
תמים יקריבנו אל פתח
אהל מועד יקריב אתו
לרצנו לפני יהוה׃ אם
עלתא קורבניה מן תורי
דכר שלים יקרביניה לת

לתרע משכן זמנא יקר
יקריב יתיה לרעוא ליה
לקדם יי׃ וסמך ידו על
ראש העלה ונרצה לו
לכפר עליו׃ ויסמוך יד
ידיה על ריש עלתא וי
ויתרעי ליה לכפרא על
עלוהי׃ ושחט את בן ה
הבקר לפני יהוה והקר
והקריבו בני אהרן הכ
הכהנים את הדם וזרקו
את הדם על המזבח ס
סביב אשר פתח אהל
מועד׃ ויכוס ית בר תו
תורי לקדם יי ויקרבון
בני אהרן כהניא ית דמ
ויזרקון ית דמא על
מדבחא סח סח לתרע
משכן זמנא׃ והפשיט
את העלה ונתח אתה
אתה לנתחיה׃ וישלח
ית עלתא ויפליג יתה
לאיבריהא׃ ונתנו בני א
אהרן הכהן אש על ה
המזבח וערכו עצים על
האש׃ ויתנון בני כהנא
אישתא על מדבחא׃
ויסדרון אעיא על אי
אישתא׃ וערכו בני אה
אהרן הכהנים את הנת
הנתחים את הראש וא
ואת הפדר על העצים׃
אשר על האש אשר
על המזבח׃ ויסדרון בני

אהרן כהנא ית איבריא
ית רישא וית תרבא על
אעיא דעל מדבחא׃ וק
וקרבו וכרעיו ירחץ במ
במים והקטיר הכהן את
הכל המזבחה עלה אי
אשה ריח ניחח ליהוה׃
וגויה וכרעוהי יחליל
במיא ויסיק כהנא ית
כולא למדבחא עלתא
קורבן דמיתקבל ברעו
קדם יי׃ ואם מן
הצאן קרבנו מן הכשב
הכשבים או מן העזים
לעלה זכר תמים יקריבנו׃
ואם מן ענא קורבניה מן
אימריא או מן בני עזיא
לעלתא דכר שלים יקר
יקרביניה׃ ושחט אתו
על ירך המזבח צפנה
לפני יהוה וזרקו בני א
אהרן הכהנים את דמו
על המזבח סביב׃ ויכוס
יתיה על שידא דמדבחא
ציפונא קדם יי ויזרקון
בני אהרן כהניא ית דמי
על מדבחא סחור סחור׃ ונ
ונתח אתו לנתחיו ואת
ראשו ואת פדרו וערך
הכהן אתם על העצים
אשר על האש אשר
על המזבח׃ ויפלג יתיה
לאיברוהי ית רישיה וי
וית תרביה ויסדר כהנא

יתהון על אעיא דעל
אישתא דעל מדבחא׃
והקרב והכרעים ירחץ
במים והקריב הכהן את
הכל והקטיר המזבחה
עלה הוא אשה ריח נ
ניחח ליהוה׃ וגויה ומ
וכרעוהי יחליל במיא
ויקריב כהנא ית כולא
ויסיק למדבחא עלתא
הוא קורבן דמתקבל ב
ברעוא קדם יי׃
ואם מן העוף עלה קרב
קרבנו ליהוה והקריב מן
התרים או מן בני היונה
את קרבנו׃ ואם מן עופא
עלתא קורבניה קדם יי׃
ויקריב מן שפניניא או
מן בני יונה ית קורבניה׃
והקריבו הכהן אל המז
המזבח ומלק את רא
ראשו והקטיר המזבחה
ונמצה דמו על קיר המז
המזבח׃ ויקרביניה כהנא
למדבחא וימלוק ית ריש
רישיה ויסיק למדבחא
ויתמיצי דמיה על
כותל מדבחא׃ והסיר את
מראתו בנצתה והשליך
אתה אצל המזבח קדמ
קדמה אל מקום הדשן׃
ויעדי ית זקפיה באוכליה
וירמי יתיה בסטר מדנ
מדבחא קידומא באתר

דמוקדין קיטמא׃ ושסע
אתו בכנפיו לא יבדיל
והקטיר אתו הכהן המ
המזבחה על העצים א
אשר על האש עלה הו
הוא אשה ריח ניחח ל
ליהוה׃ ויפריק יתיה בג
בגדפוהי לא יפריש י
ויסיק יתיה כהנא למ
למדבחא על אעיא דנ
דעל אישתא עלתא ה
הוא קרבן דמתקבל ב
ברעוא קדם יי׃
ונפש כי תקריב קרבן מ
מנחה ליהוה סלת יהיה
קרבנו ויצק עליה שמן
ונתן עליה לבנה׃ ואינש
ארי יקריב קרבן מנחתא
קדם יי סולתא יהי קורבנ
ויריק עלה מישחא וית
ויתן עלה לבנתא׃ והב
והביאה אל בני אהרן
הכהנים וקמץ משם מ
מלא קמצו מסלתה ו
ומשמנה על כל לבנתה
והקטיר הכהן את או
אזכרתה המזבחה אש
אשה ריח ניחח ליהוה׃
ויתיצה לות בני אהרן
כהניא ויקמוץ מתמן ז
מלא קומציה מסולתא
ומומשחא על כל לבונת
ויסיק כהנא ית אדכרת
למדבחא קרבן דמתקבל

ברעוא קדם ייי׃ והנותרת
מן המנחה לאהרן ול
ולבניו קדש קדשים מא
מאשי יהוה׃ ודאישתא
ודאישתאר מן מנחתא
לאהרן ולבנוהי קודש
קודשין מקורבניא דייי׃
וכי תקריב קרבן
מנחה מאפה תנור סלת
חלות מצת בלולת בש
בשמן ורקיקי מצות
משחים בשמן׃ וארי
תקריב קרבן מנחתא
מאפה תנור סולת גר
גריצן פטירן דפילן ב
במשח ואספוגין פטי
פטירין דמשיחין במ
במשח׃ ואם
מנחה על המחבת קר
קרבנך סלת בלולה ב
בשמן מצה תהיה׃ ואם
מנחתא על מסריתא
קורבנך סולת דפילא
במשח פטיר תהי׃ פתות
אתה פתים ויצקת עלי
עליה שמן מנחה היא׃
בצע יתה בצעין ותריק
עלה משחא מנחתא
היא׃ ואם
מנחת מרחשת קרבנך
סלת בשמן תעשה׃ ו
ואם מנחתא דרדתא
קרבנך סלתא במשח
תתעביד׃ והבאת את

המנחה אשר יעשה מ
מאלה ליהוה והקריבה
אל הכהן והגישה אל
המזבח׃ ותיתי ית מנחת
דיתעביד מאילין קדם ייי׃
ויקרבינה לות כהנא
ויקרבנה לות מדבחא׃
והרים הכהן מן המנחה
את אזכרתה והקטיר
המזבחה אשה ריח ני
ניחח ליהוה׃ ויפריש כ
כהנא מן מנחתא ית א
אדכרתא ויסיק למדבחא
קורבן דמתקבל ברעו
קדם ייי׃ והנותרת מן המ
המנחה לאהרן ולבניו
קדש קדשים מאשי י
יהוה׃ ודאישתאר מן מ
מנחתא לאהרן ולבנוהי
קודש קודשין מקורבניא
דייי׃ כל המנחה אשר
תקריבו ליהוה לא תע
תעשה חמץ כי כל שא
שאר וכל דבש לא תק
תקטירו ממנו אשה
ליהוה׃ כל מנחתא דת
דתיתקרבון קדם ייי לא
תתעביד חמיע ארי כל
חמיר וכל דבש לא תס
תסקון מיניה קורבנא
קדם ייי׃ קרבן ראשית
תקריבו אתם ליהוה
ואל המזבח לא יעלו
לריח ניחח׃ קרבן קדמי

תקרבון יתהון קדם ייי׃
ולמדבחא לא יתסקון
לאיתקבלא ברעוא׃ וכל
קרבן מנחתך במלח ת
תמלח ולא תשבית מ
מלח ברית אלהיך מעל
מנחתך על כל קרבנך
תקריב מלח׃ וכל קרבן
מנחתך במלחא תימלח
ולא תבטיל מלח קיים
אלהך מעל מנחתך על
כל קרבנך תקריב מלח׃
ואם תקריב
מנחת בכורים ליהוה א
אביב קלוי באש גרש
כרמל תקריב את מנחת
בכוריך׃ ואם תקריב מנ
מנחת בכורין קדם ייי א
אביב קלי בנור פירוכן
רכיכן תקריב ית מנחת
ביכורך׃ ונתת עליה שמ
שמן ושמת עליה לב
לבנה מנחה הוא׃ ותיתן
עלה משחא ותשוי ע
עלה לבונתא מנחתא הי
היא׃ והקטיר הכהן את
אזכרתה מגרשה ומש
ומשמנה על כל לבנתה
אשה ליהוה׃ ויסיק כה
כהנא ית אדכרתה מ
מגירשה וממשחא ע
על כל לבנתא קורבנא
קדם ייי׃ ואם
זבח שלמים קרבנו אם

זבח שלמים ל׳ וסימ׳ ואם מן הצאן ... ואיש כי יקריב ... שעיר עזים ... ואת האיל אם מן הבקר ... הכליות ג׳ מל׳ וסי׳ והקטירו ... והקטיר

מן הבקר הוא מקריב
אם זכר ואם נקבה תמים
יקריבנו לפני יהוה ואם
נכסת קודשיא קרבניה
ואם מן תורא הוא מקר
מקריב אם דכר ואם נק
נוקבא שלים יקרביניה
קדם יי׳ וסמך ידו על ראש
ראש קרבנו ושחטו פת
פתח אהל מועד וזרקו
בני אהרן הכהנים את
הדם על המזבח סביב
ויסמוך ידיה על ריש
קורבניה ויכסיניה לתרע
לתרע משכן זמנא ויז
ויזרקון בני אהרן כהני
ית דמא על מדבחא
סח סח והקריב מזבח
השלמים אשה ליהוה
את החלב המכסה את
הקרב ואת כל החלב ה
אשר על הקרב ויקריב
מנכסת קודשיא קורבנ
קדם יי׳ ית תרבא דחפי
ית גוא וית כל תרבא ד
דעל גוא ואת שתי הכ
הכלית ואת החלב אשר
עליהן אשר על הכסלים
ואת היתרת על הכבד
על הכליות יסירנה וית
תרתין כלין וית תרבא
דעליהן דעל גיססיא
וית חצרא דעל כבדא
על כוליתא יעדינה וה

והקטירו אתו בני אהרן
המזבחה על העלה אש
אשר על העצים אשר
על האש אשה ריח ניחח
ליהוה ויסקון יתיה בני
אהרן למדבחא על עלת
דעל אעיא דעל אישתא
קורבן דמתקבל ברעוא
קדם יי׳ ואם מן
הצאן קרבנו לזבח של
שלמים ליהוה זכר או
נקבה תמים יקריבנו ואם
מן ענא קורבניה לנכסת
קודשיא קדם יי׳ דכר או נ
נוקבא שלים יקרביניה
אם כשב הוא מקריב
את קרבנו והקריב אתו
לפני יהוה אם אימר ה
הוא מקריב ית קורבניה
ויקריב יתיה קדם יי׳ וס
וסמך את ידו על ראש
קרבנו ושחט אתו לפני
אהל מועד וזרקו בני א
אהרן את דמו על המז
המזבח סביב ויסמוך
ית ידיה על ריש קרבנו
ויכוס יתיה קדם משכן
זמנא ויזרקון בני אהרן
ית דמיה על מדבחא
סח סח והקריב מזבח
השלמים אשה ליהוה
חלבו האליה תמימה
לעמת העצה יסירנה
ואת החלב המכסה את

הקרב ואת כל החלב ו
ויקריב מנכסת קודשי
קורבנא קדם יי׳ תרביה
אליתא שלמתא לקבל
שיזרתא יעדינה וית כל
תרבא דחפי ית גוא וית
כל תרבא דעל גוא ואת
שתי הכלית ואת החלב
אשר עליהן אשר על
הכסלים ואת היתרת על
הכבד על הכלית יסירנה
וית תרתין כלין וית תרב
דעליהן דעל גיססיא
וית חצרא דעל כבדא
ועל כוליתא יעדינה
והקטירו הכהן המזבחה
לחם אשה ליהוה ויסק
ויסקיניה כהנא למדבחא
לחים קורבנא קדם יי׳
ואם עז קרבנו
והקריבו לפני יהוה
ואם מן בני עזיא קורב
קורבניה ויקרביניה קד
יי׳ וסמך את ידו על רא
ראשו ושחט אתו לפני
אהל מועד וזרקו בני א
אהרן את דמו על המז
המזבח סביב ויסמוך
ית ידיה על רישיה ויכ
ויכוס יתיה קדם משכן
זמנא ויזרקון בני אה
ית דמיה על מדבחא
סח סח והקריב ממנו
קרבנו אשה ליהוה את

כשב ד׳ וסימ׳ אם כשב הוא מקריב ... שור או כשב או עז ... אך בכור שור ... וכתוב כל חלב ... כאשר יוסר חלב הכשב ... המזבחה ה׳ וסימ׳ והעלה ...
... את העלה ... ג׳ ... המזבח ... וסימ׳ ...

החלב המכסה את הק
הקרב ואת כל החלב
אשר על הקרב׃ ויקריב
מיניה קרבניה קורבנא
קדם ייי ית תרבא דחפי ית
גוא וית כל תרבא דעל
גוא׃ ואת שתי הכלית
ואת החלב אשר עליהן
אשר על הכסלים ואת
היתרת על הכבד על ה
הכלית יסירנה׃ וית ת
תרתין כלין וית תרבא
דעליהן דעל גססיא
וית חצרא דעל כבדא
על כוליתא יעדינה׃ וה
והקטירם הכהן המזבחה
לחם אשה לריח ניחח כ
כל חלב ליהוה׃ ויסקנון
כהנא למדבחא לחים
קורבנא לאתקבלא ב
ברעוא כל תרבא קדם ייי
חקת עולם לדרתיכם ב
בכל משבתיכם כל חלב
וכל דם לא תאכלו׃ קים
עלם לדריכון בכל מות
מותבניכון כל תרבא וכל
דמא לא תיכלון׃

וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ ומליל ייי
דבר אל בני ישראל לא
לאמר נפש כי תחטא
בשגגה מכל מצות יהוה
אשר לא תעשינה ועש
ועשה מאחת מהנה׃

מליל עם בני ישראל למ
למימר אינש ארי יחוב
בשלו מכל פיקודיא דייי
דלא כשרין לאתעבדא
ויעביד מן חדא מנהון׃
אם הכהן המשיח יחטא
לאשמת העם והקריב
על חטאתו אשר חטא
פר בן בקר תמים ליהוה
לחטאת׃ אם כהנא רבא
יחוב לחובת עמא ויקרב
על חובתיה דחב תור בר
תורי שלים קדם ייי לחט
לחטאתא׃ והביא את
הפר אל פתח אהל מועד
לפני יהוה וסמך את יד
ידו על ראש הפר ושחט
את הפר לפני יהוה׃ וייתי
ית תורא לתרע משכן ית
זמנא לקדם ייי ויסמוך
ית ידיה על ריש תורא
ויכוס ית תורא לקדם ייי
ולקח הכהן המשיח מ
מדם הפר והביא אתו׃
אל אהל מועד׃ ויסב כהנ
רבא מדמא דתורא ויע
ויעיל יתיה לתרע משכ
משכן זמנא׃ וטבל הכהן
את אצבעו בדם והזה א
מן הדם שבע פעמים׃
לפני יהוה את פני פרכת
הקדש׃ ויטבול כהנא ית
אצבעיה בדמא וידי
מן דמא שבע זמנין לק

ייי קדם פרוכתא דקודשא
ונתן הכהן מן הדם על
קרנות מזבח קטרת הסמ
הסמים לפני יהוה אשר
באהל מועד ואת כל ד
דם הפר ישפך אל יסוד
מזבח העלה אשר פתח
אהל מועד׃ ויתין כהנא
מן דמא על קרנת מדבח
דקטורת בוסמיא לקדם ייי
די במשכן זמנא וית כל
דמא דתורא ישפוך לי
ליסודא דמדבחא דעל
דעלתא דבתרע משכן
זמנא׃ ואת כל חלב פר
החטאת ירים ממנו את
החלב המכסה על הקר
הקרב ואת כל החלב א
אשר על הקרב׃ וית כל
תרב תורא דחטאתא
יפריש מניה ית תרבא
דחפי ית גוא וית כל תרב
דעל גוא׃ ואת שתי הכ
הכליות ואת החלב אשר
עליהן אשר על הכסלים
ואת היתרת על הכבד
על הכליות יסירנה׃ וית
תרתין כלין וית תרבא
דעליהן דעל גססיא
וית חצרא דעל כבדא על
כוליתא יעדינה׃ כאשר
יורם משור זבח השלמ
השלמים והקטירם הכהן
על מזבח העלה׃ כמא ד

עדת ישראל מעדת ישר׳ · יא וסימ׳ ואם כל עדת ישר׳ ישגו · דברו אל כל עדת · ורגמו אתו · ונכרתה · ושפטו אתו · המעט כי הבדיל · הארץ אשר עברנו בה [illegible]

ריתפרש מיתור ניכסת
קודשיא ויסקינון כהנא
על מדבחא דעלתא ואת
ואת עור הפר ואת כל ב
בשרו על ראשו ועל כר
כרעיו וקרבו ופרשו וית
משך תורא וית כל בס
בסריה על רישיה ועל
כרעוהי וגויה ואוכליה
והוציא את כל הפר אל
מחוץ למחנה אל מקום
טהור אל שפך הדשן
ושרף אתו על עצים בא
באש על שפך הדשן
ישרף ויפיק ית כל תורא
למיברא למשריתא לא
לאתר דכי לאתר בית
מישד קטמא ויוקיד
יתיה על אעיא בנורא
על אתר בית מישד ק
קטמא יתוקד
ואם כל עדת ישראל י יא
ישגו ונעלם דבר מעיני
הקהל ועשו אחת מכל
מצות יהוה אשר לא
תעשינה ואשמו ואם
כל כנשתא דישראל ישתלון
ויהי מכסא פיתגמא
מעיני קהלא ויעבדון
חד מכל פקודיא דיי
דלא כשרין לאתעבדא
ויחובון ונודעה החטא
החטאת אשר חטאו
עליה והקריבו הקהל

פר בן בקר לחטאת והב
והביאו אתו לפני אהל
מועד ויתיתון חוכתא
דחבו עלה ויקרבון קהל
תורי בר תורי לחטאתא
וייתון יתיה לקדם משכן
זמנא וסמכו זקני העד
העדה את ידיהם על ר
ראש הפר לפני יהוה ו
ושחט את הפר לפני י
יהוה ויסמכון סבי כנש
כנשתא ית ידיהון על
ריש תורא לקדם יי ויכוס
ית תורא לקדם יי והביא
הכהן המשיח מדם הפר
אל אהל מועד ויעיל
כהנא רבא מדמא דתו
דתורא למשכן זמנא
וטבל הכהן את אצבעו
מן הדם והזה שבע פע
פעמים לפני יהוה את
פני הפרכת ויטבול כהנ
ית אצבעיה מן דמא וי
ויה׳ שבע זמנין לקדם יי
לקבל פרוכתא ומן הדם
יתן על קרנות המזבח א
אשר לפני יהוה אשר
באהל מועד ואת כל ה
הדם ישפך אל יסוד מ
מזבח העלה אשר פתח
אהל מועד ומן דמא
יתן על קרנת מדבחא
דיקוד דיי דבמשכן זמנ
וית כל דמא ישפוך ליס

ליסודא דמדבחא דעל
דעלתא דבתרע משכן ז
זמנא ואת כל חלבו יר
ירים ממנו והקטיר ה
המזבחה וית כל תרביה
יפריש מיניה ויסיק למ
למדבחא ועשה לפר כ
כאשר עשה לפר החט
החטאת כן יעשה לו ו
וכפר עליהם הכהן ונס
ונסלח להם ויעביד לת
לתורא כמא דעבד לת
לתורא דחטאתא כין י
יעביד ליה ויכפר עליהון
כהנא וישתבק להון ו
והוציא את הפר אל
מחוץ למחנה ושרף א
אתו כאשר שרף את
הפר הראשון חטאת
הקהל הוא ויפיק ית תורא
למיברא למשריתא וי
ויוקיד יתיה כמא די
דאוקיד ית תורא קדמ
קדמאה חטאתא דק
דקהלא הוא
אשר נשיא יחטא ועש
ועשה אחת מכל מצות
יהוה אלהיו אשר לא
תעשינה בשגגה ואשם
אכרבא יחוב ויעביד חד
מכל פקודיא דיי אלהיה
דלא כשרין לאיתעבדא
בשלו ויחוב או הודע
אליו חטאתו אשר חט

ומחוץ אל כל עדת · ועל אהרן · [illegible] · מעיני ד׳ ואם כל עדת ישראל ישגו · ונעלם מעיני [illegible]
והביאו ד׳ וסי׳ לפני אהל מועד [illegible] · החטאת ד׳ פת׳ [illegible]
וכל [illegible]

חטא בה והביא את קר
קרבנו שעיר עזים זכר
תמים: או אתידע ליה
חובתיה דחב בה וייתי
ית קורבניה צפיר בר ע
עזי דכר שלים: וסמך
ידו על ראש השעיר ו
ושחט אתו במקום א
אשר ישחט את העלה
לפני יהוה חטאת הוא:
ויסמוך ידיה על ריש
צפירא ויכוס יתיה בא
באתרא דיכוס ית עלתא
לקדם יי חטאתא היא:
ולקח הכהן מדם החט
החטאת באצבעו ונתן
על קרנת מזבח העלה
ואת דמו ישפך אל יס
יסוד מזבח העלה: ויס
ויסב כהנא מדמא ד
דחטאתא באצבעיה
ויתין על קרנת מדבחא
דעלתא וית דמיה יש
ישפוך ליסודא מדבח
דעלתא: ואת כל חלבו
יקטיר המזבחה כחלב
זבח השלמים וכפר ע
עליו הכהן מחטאתו
ונסלח לו: וית כל תרביה
יסיק למדבחא כתרב
ניכסת קודשיא ויכפר
עלוהי כהנא מחובתיה
וישתבק ליה:
ואם נפש אחת תחטא

בשגגה מעם הארץ בע
בעשתה אחת ממצות
יהוה אשר לא תעשינה
ואשם: ואם אינש חד
ייחוב בשלו מעמא דא
דארעא במעבדיה חד
מפיקודיא דיי דלא כש
כשרין לאתעבדא ויי
ויחוב: או הודע אליו
חטאתו אשר חטא וה
והביא את קרבנו שעי
שעירת עזים תמימה
נקבה על חטאתו אשר
חטא: או אתידע ליה
חובתיה דחב וייתי ית
קורבניה צפירת בר עזין
שלמתא נוקבתא על
חובתיה דחב: וסמך א
את ידו על ראש החט
החטאת ושחט את ה
החטאת במקום העלה:
ויסמוך ית ידיה על ר
רישא דחטאתא ויכוס
ית חטאתא באתרא ד
דעלתא: ולקח הכהן מ
מדמה באצבעו ונתן ע
על קרנת מזבח העלה
ואת כל דמה ישפך אל
יסוד המזבח: ויסב כהנ
מדמה באצבעיה ויתן
על קרנת מדבחא דעלת
וית כל דמה ישפוך ל
ליסודא דמדבחא: ואת
כל חלבה יסיר כאשר

הוסר חלב מעל זבח הש
השלמים והקטיר הכ
הכהן המזבחה לריח
ניחח ליהוה וכפר עליו
הכהן ונסלח לו: וית כל
תרבא יעדי כמא דמת
דמתעדא תרב מעל נ
ניכסת קודשיא ויסיק
כהנא למדבחא לאית
לאתקבלא ברעוא קד
יי ויכפר עלוהי כהנא
וישתבק ליה:
ואם כבש יביא קרבנו
לחטאת נקבה תמימה
יביאנה: ואם אימר ייי
ייתי קורבניה לחטאת
נוקבתא שלמתא ייתי
ייתינה: וסמך את ידו
על ראש החטאת ושח
ושחט אתה לחטאת
במקום אשר ישחט א
את העלה: ויסמוך ית
ידיה על רישא דחטת
ויכוס יתה לחטאתא ב
באתרא דיכוס ית עלת
ולקח הכהן מדם החטא
החטאת באצבעו ונתן
על קרנת מזבח העלה
ואת כל דמה ישפך אל
יסוד המזבח: ויסב כהנ
מדמא דחטאתא בא
באצבעיה ויתין על ק
קרנת מדבחא דעלתא
וית כל דמא ישפוך לי

ליסודא דמדבחא׃ ואת
כל חלבה יסיר כאשר
יוסר חלב הכשב מזבח
השלמים והקטיר הכהן
אתם המזבחה על אשי
יהוה וכפר עליו הכהן ׃
על חטאתו אשר חטא
ונסלח לו׃ וית כל תרבא
יעדי כמא דמתעדא ׃
תרב אימר מניכסת ק
קודשיא ויסיק כהנא
יתהון למדבחא על קו
קורבניא דיי׳ ויכפר על
עלוהי כהנא על חובתי
דחב וישתבק ליה׃
ונפש כי תחטא
ושמעה קול אלה והוא
עד או ראה או ידע אם
לוא יגיד ונשא עונו׃ וא
ואינש ארי יחוב וישמ
וישמע קל מומי והוא
סהיד או חזא או ידע
אם לא יחוי ויקביל ח
חוביה׃ או נפש אשר
תגע בכל דבר טמא או
בנבלת חיה טמאה או
בנבלת בהמה טמאה
או בנבלת שרץ טמא
ונעלם ממנו והוא טמ
טמא ואשם׃ או אינש
דהיקרב בכל מידעם מ
מסאב או בנבלת חיתא
מסאבא או בנבלת בע
בעירא מסאבא או ב

בנבלת רחיש מסאב ו
ויהי מכסא מניה והוא
מסאב וחב׃ או כי יגע
בטמאת אדם לכל טמ
טמאתו אשר יטמא ב
בה ונעלם ממנו והוא
ידע ואשם׃ או ארי יקר
יקרב בסואבת אינשא
לכל סובתיה דיסתאב ב
בה ויהי מכסא מניה ו
והוא ידע ויחוב׃ או נפ
נפש כי תשבע לבטא ב
בשפתים להרע או לה
להיטיב לכל אשר יבטא
האדם בשבעה ונעלם
ממנו והוא ידע ואשם
לאחת מאלה׃ או אינש
ארי יקיים לפרשא בסי
בסיפון לאבאשא או ל
לאוטבא לכל דיפריש ׃
אינשא בקיים ויהי מכ
מכסא מיניה והוא ידע
וחב לחדא מאילין׃ והי
והיה כי יאשם לאחת
מאלה והתודה אשר
חטא עליה׃ ויהי ארי י
ייחוב לחדא מאילין ו
ויודי דחב עלה׃ והביא
את אשמו ליהוה על
חטאתו אשר חטא נק
נקבה מן הצאן כשבה
או שעירת עזים לחטאת
וכפר עליו הכהן מחטא
מחטאתו׃ ויתי ית אש

אשמיה קדם יי׳ על חובת
דחב נוקבא מן ענא א
אימרתא או צפירת עזין
לחטאתא ויכפר עלוהי
כהנא מחובתיה׃
ואם לא תגיע ידו די שה
והביא את אשמו אשר
חטא שתי תרים או ש
שני בני יונה ליהוה אח
אחד לחטאת ואחד לע
לעלה׃ ואם לא תיקרב
ידיה כמיסת אימרא ׃
וייתי ית אשמיה דחב
תרין שפנינין או תרין ב
בני יונה קדם יי׳ חד לחט
לחטאתא וחד לעלתא׃
והביא אתם אל הכהן
והקריב את אשר לחט
לחטאת ראשונה ומלק
את ראשו ממול ערפו
ולא יבדיל׃ וייתי יתהון
לות כהנא ויקריב ית די
לחטאתא קדמיתא וי
וימלוק ית רישיה מלק
מלקבל קדליה ולא יפ
יפריש׃ והזה מדם החט
החטאת על קיר המזב
המזבח והנשאר בדם
ימצה אל יסוד המזבח
חטאת הוא׃ ויזי מדמא
דחטאתא על כותל מד
מדבחא ודאישתאר
בדמא יתמצי ליסודא
דמדבחא חטאתא הוא׃

ואת השני יעשה עלה
כמשפט וכפר עליו הכ
הכהן מחטאתו אשר
חטא ונסלח לו ׃ וית תנ
תנינא יעביד עלתא כד
חזי ויכפר עלוהי כהנא
מחובתיה דחב וישתבק
ליה ׃ ואם לא
תשיג ידו לשתי תורים
או לשני בני יונה והביא
את קרבנו אשר חטא
עשירת האפה סלת לח
לחטאת לא ישים עליה
שמן ולא יתן עליה לב
לבנה כי חטאת הוא ׃ וא
ואם לא תדבק ידיה לת
לתרין שפנינין או לתרין
בני יונה וייתי ית קורבניה
דחב חד מן עשרא בתלת
סאין סולתא לחטאתא
לא ישוי עלה מישחא
ולא יתין עלה לבונתה
ארי חטאתא היא ׃ והבי
והביאה אל הכהן וקמץ
הכהן ממנה מלא קמצו
את אזכרתה והקטיר
המזבחה על אשי יהוה
חטאת הוא ׃ וייתינה ל
לות כהנא ויקמוץ כהנ
מנה מלי קומציה ית
אדכרתה ויסיק למדבח
על קורבניא דיי חטאת
היא ׃ וכפר עליו הכהן
על חטאתו אשר חטא

מאחת מאלה ונסלח לו
והיתה לכהן כמנחה ׃ וי
ויכפר עלוהי כהנא על
חובתיה דחב מחדא מא
מאילין וישתביק ליה
ותהי לכהנא כמנחתא ׃
וידבר יהוה אל
משה לאמר ׃ ומליל יי
נפש כי תמעל מעל וח
וחטאה בשגגה מקדשי
יהוה והביא את אשמו
ליהוה איל תמים מן הצ
הצאן בערכך כסף שקל
שקלים בשקל הקדש ל
לאשם ׃ אנש ארי ישקר
שקר ויחוב בשלו מקו
מקודשיא דיי וייתי ית
אשמיה קדם יי דכר של
שלים מן ענא בפורסניה
כסף סלעין בסלעי קו
קודשא לאשמא ׃ ואת
אשר חטא מן הקדש יש
ישלם ואת חמישיתו יס
יסף עליו ונתן אתו לכהן
והכהן יכפר עליו באיל
האשם ונסלח לו ׃ וית די
דחב מן קודשיא ישלם
וית חומשיה יוסף עלוהי
ויתן יתיה לכהנא וכהנ
יכפר עלוהי בדיכרא ד
דאשמא וישתבק ליה ׃
ואם נפש כי
תחטא ועשתה אחת
מכל מצות יהוה אשר

לא תעשינה ולא ידע
ואשם ונשא עונו ׃ ואם
אנש ארי יחוב ויעביד
חד מכל פקודיא דיי דלא
כשרין לאתעבדא ולא
ידע וחב ויקביל חוביה ׃
והביא איל תמים מן ה
הצאן בערכך לאשם אל
הכהן וכפר עליו הכהן
על שגגתו אשר שגג
והוא לא ידע ונסלח לו ׃
וייתי דכר שלים מן ענא
בפורסניה לאשמא לות
כהנא ויכפר עלוהי כהנ
על שלותיה דאשתלי
והוא לא ידע וישתבק
ליה ׃ אשם הוא אשם
אשם ליהוה ׃ אשמא
הוא על חובתיה דהוא
חב אשמא יקריב קדם יי ׃
וידבר יהוה
אל משה לאמר ׃ ומליל
נפש כי תחטא ומעלה
ומעל ביהוה וכחש בע
בעמיתו בפקדון או בת
בתשומת יד או בגזל או
עשק את עמיתו ׃ אנש
ארי יחוב וישקר שקר
קדם יי ויכדיב בחבריה
בפיקדנא או בשותפות
ידא או בגזילא או עשק
ית חבריה ׃ או מצא אב
אבדה וכחש בה ונשבע
על שקר על אחת מכל

אשר יעשה האדם לח
לחטא בהנה׃ או אשכח
אבדתא ויכדיב בה ויש
וישתבע על שקרא על
חדא דיעביד אינש למ
למיחב בהון׃ והיה כי
יחטא ואשם והשיב א
את הגזלה אשר גזל או
את העשק אשר עשק
או את הפקדון אשר
הפקד אתו או את הא
האבדה אשר מצא׃ ו
ויהי ארי יחטי ויחוב
ויתיב ית גזילתא דיגזל
או ית עישקא דעשק
או ית פיקדונא דאיתפ
דאיתפקד לותיה או ית
אבידתא דאשכח׃ או
מכל אשר ישבע עליו
לשקר ושלם אתו ברא
בראשו וחמשתיו יסף
עליו לאשר הוא לו ית
יתננו ביום אשמתו׃ או
מכל דישתבע עלוהי׃
לשקרא וישלם יתיה
בר׳ישיה וחומשיה יו
יוסיף עלוהי לדהוא
דיליה יתניניה ביומא
דחובתיה׃ ואת אשמו
יביא ליהוה איל תמים
מן הצאן בערכך לאש
לאשם אל הכהן׃ וית א
אשמיה ייתי קדם ייי ד
דכר שלים מן ענא כפ

כפירסניה לאשמא לות
כהנא׃ וכפר עליו הכהן
לפני יהוה ונסלח לו על
אחת מכל אשר יעשה
לאשמה בה׃ ויכפר ע
עלוהי כהנא לקדם ייי
וישתביק ליה על חדא
מכל דיעביד למיחב ב
בה׃ פ
וידבר יהוה אל משה ל
לאמר׃ ומליל ייי׃ צו את
אהרן ואת בניו לאמר
זאת תורת העלה הוא
העלה על מוקדה על
המזבח כל הלילה עד
הבקר ואש המזבח תו
תוקד בו׃ פקיד ית אה
וית בנוהי למימר דא
אוריתא דעלתא היא
עלתא על דמתיקדא׃
על מדבחא כל ליליא
עד צפרא ואישתא די
דמדבחא תהי יקדא ב
ביה׃ ולבש הכהן מדו ב
בד ומכנסי בד ילבש על
בשרו והרים את הדשן
אשר תאכל האש את
העלה על המזבח ושמו
אצל המזבח׃ וילבש כהנ
לבושין דבוץ ומכנסין
דבוץ ילבש על בשריה
ויפריש ית קטמא דתי
דתיכול אישתא ית ע
עלתא על מדבחא ויש

וישויניה בשטר מדבחא׃
ופשט את בגדיו ולבש
בגדים אחרים והוציא
את הדשן אל מחוץ ל
למחנה אל מקום טה
טהור׃ וישלח ית לבוש
לבושוהי וילביש לבו
לבושין אחרנין ויפיק
ית קטמא למברא ל
למשריתא לאתר דכי׃
והאש על המזבח תוקד
בו לא תכבה ובער עליה
הכהן עצים בבקר בבקר
וערך עליה העלה והק
והקטיר עליה חלבי ה
השלמים׃ ואישתא על
מדבחא תהי יוקדא ביה
לא תיטפי ויבער עלה
כהנא אעין בצפר בצפר
ויסדר עלה עלתא ויסק
עלה תרבי נכסת קודשיא׃
אש תמיד תוקד על
המזבח לא תכבה׃ אי
אישתא תדירא תהי ד
יקדא על מדבחא לא
תטפי׃ וזאת
תורת המנחה הקרב א
אתה בני אהרן לפני ה
יהוה אל פני המזבח׃
ודא אוריתא דמנחתא
דיקריב יתה בני אהרן
לקדם ייי לקדם מדבחא׃
והרים ממנו בקמצו׃
מסלת המנחה ומשמ

ל' הקטיר המזבחה במ״ג המזבח ... כחטאת ד' ... כחטאת ואשם · כחטאת כאשם · כי כחטאת האשם · כחטאת ביריה ...

ומשמנה ואת כל הל
הלבנה אשר על המנ
המנחה והקטיר המז
המזבח ריח ניחח אז
אזכרתה ליהוה׃ ויפרש
מניה בקומציה מסלת
דמנחתא וממשחא וי
ויית כל לבונתא דעל
מנחתא ויסיק למדבחא
לאתקבלא ברעוא א
אדכרתה קדם יי׳׃ וה
והנותרת ממנה יאכלו
אהרן ובניו מצות תא
תאכל במקום קדש ב
בחצר אהל מועד יאכ
יאכלוה׃ ודאשתאר מנה
ייכלון אהרן ובנוהי פ
פטיר תתאכיל באתר
קדיש בדרת משכן זמ
ייכלונה׃ לא תאפה ח
חמץ חלקם נתתי אתה
מאשי קדש קדשים
הוא כחטאת וכאשם׃
לא תתאפי חמיע ח
חולקהון יהבית יתה
מקורבני קודש קוד
קודשין היא כחטאתא
וכאשמא׃ כל זכר בבני
אהרן יאכלנה חק עו
עולם לדרתיכם מאשי
יהוה כל אשר יגע בהם
יקדש׃ כל דכורא בבני
אהרן ייכלינה קים עלם
לדריכון מקורבניא דיי׳

כל דיקרב בהון יתקדש׃
וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ ומליל יי׳
זה קרבן אהרן ובניו
אשר יקריבו ליהוה ב
ביום המשח אתו עש
עשירת האפה סלת
מנחה תמיד מחציתה
בבקר ומחציתה בערב׃
דין קורבנא דאהרן ו
ובנוהי דיקרבון קדם יי׳
ביומא דירבון יתיה חד
מן עשרא בתלת סאין
סולתא מנחתא תדירא
פלגותה בצפרא ופלגות
ברמשא׃ על מחבת בש
בשמן תעשה מרבכת
תביאנה תפיני מנחת
פתים תקריב ריח ניחח
ליהוה׃ על מסריתא במ
במשח תתעביד רביכא
תיתינה תופיני מנחת ב
ביצוען תקריב לאית
לאיתקבלא ברעוא קד
יי׳׃ והכהן המשיח תח
תחתיו מבניו יעשה א
אתה חק עולם ליהוה כ
כליל תקטר׃ וכהנא דמ
דמרבא תחותוהי מבנ
מבנוהי יעביד יתה קיים
עלם קדם יי׳ גמיר תתסק׃
וכל מנחת כהן כליל תה
תהיה לא תאכל׃ וכל
מנחת כהנא גמיר תהי

לא תתאכיל׃
וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ ומליל יי׳׃ דבר
אל אהרן ואל בניו לא
לאמר זאת תורת החט
החטאת במקום אשר
תשחט העלה תשחט
החטאת לפני יהוה קד
קדש קדשים הוא׃ מ
מליל עם אהרן ועם ב
בנוהי למימר דא אור
אוריתא דחטאתא באתר
באתרא דתתנכס עלת
דתתנכס חטאתא קדם יי׳
קודש קודשין היא׃ ה
הכהן המחטא אתה יא
יאכלנה במקום קדוש
תאכל בחצר אהל מוע
מועד׃ כהנא דמכפר
בדמא ייכלינה באתר
קדיש תתאכיל בדרת
משכן זמנא׃ כל אשר
יגע בבשרה יקדש וא
ואשר יזה מדמה על
הבגד אשר יזה עליה
תכבס במקום קדש׃ כל
דיקרב בבשרה יתקדש
ודידי מדמה על לבוש
לבושה דידי עלה תח
תחוור באתר קדיש׃ ו
וכלי חרש אשר תבשל
בו ישבר ואם בכלי נח
נחשת בשלה ומרק ו
ושטף במים׃ ומן דחסת

קדש ... ובשלת את בשרו · והנותרת ממנה הכהן המחטא אשר יגע בבשרה אשה זנה וחללה · וקדשתו כי את לחם קדמי דפסו · ואכלתו במקום קדש
כל יכי נזרו כל ימי נדר נזרו · ולהתך עליון ויאמר אלי לשכות הצפון · ויאמר בחמיה והלוים בראשים · ... זאת תורת החטאת ב' ... השור וישחט

דתתבשל ביה יתבר ו
ואם בכמנא דנחשא ית
יתבשל ויתמריק ויש
דישטטית במיא׃ כל זכר
בכהנים יאכל אתה קדש
קדשים הוא׃ כל דכורא
בכהנא ייכול יתה קד
קדש קודשין הוא׃ וכל
חטאת אשר יובא מדמ
מדמה אל אהל מועד
לכפר בקדש לא תאכל
באש תשרף׃ וכל חטאת
דיתעל מדמא למשכן
זמנא לכפרא בקודשא
לא תיתאכל בנורא תת
תתוקד׃ וזאת
תורת האשם קדש קד
קדשים הוא׃ ודא אור
אורייתא דאשמא קדש
קדשין הוא׃ במקום א
אשר ישחטו את העלה
ישחטו את האשם ואת
דמו יזרק על המזבח
סביב׃ באתרא דיכסון
ית עלתא יכסון ית א
אשמא וית דמיה יזרק
על מדבחא סח סח׃ ואת
כל חלבו יקריב ממנו וא
ואת האליה ואת החלב
המכסה את הקרב׃ ית
כל תרביה יקריב מניה
דית אליתא וית תרבא
דחפי ית גוא׃ ואת שתי
הכליות ואת החלב אש

אשר עליהן אשר על
הכסלים ואת היתרת על
הכבד על הכלית יסירנה׃
וית תרתין כולין וית ת
תרבא דעליהן דעל גי
גיססיא וית חצרא דעל
כבדא דעל כוליתא יע
יעדינה׃ והקטיר אתם
הכהן המזבחה אשה ל
ליהוה אשם הוא׃ ויסק
יתהון כהנא למדבחא
קורבנא קדם יי אשמא
הוא׃ כל זכר בכהנים יא
יאכלנו במקום קדש יא
יאכל קדש קדשים הוא׃
כל דכורא בכהנא ייכלנה
באתר קדיש יתאכיל ק
קודש קודשין הוא׃ כ
כחטאת כאשם תורה
אחת להם הכהן אשר
יכפר בו לו יהיה׃ כחטאת
כחטאתא כאשמא ת
אורייתא חדא להון כהנ
דיכפר ביה דיליה יהי׃ ו
והכהן המקריב את על
עלת איש עור העלה א
אשר הקריב לכהן לו יה
יהיה׃ וכהנא דיקריב ית
עלת גבר משך עלתא ד
דיקריב לכהנא דיליה
יהי׃ וכל המנחה אשר
תאפה בתנור וכל נעשה
במרחשת ועל מחבת
לכהן המקריב אתה לו

תהיה׃ וכל מנחתא ד
דתתאפי בתנורא וכל
דמתעביד בדדתא ועל
מסריתא לכהנא דמקרב
יתה דיליה יהי׃ וכל מנ
מנחה בלולה בשמן וח
וחרבה לכל בני אהרן
תהיה איש כאחיו׃ וכל
מנחתא דפילא במשח
ודלא פילא לכל בני אה
אהרן תהי גבר כאחוהי׃
וזאת תורת
זבח השלמים אשר יק
יקריב ליהוה׃ ודא אור
אורייתא דנכסת קודשי
דיקריב קדם יי׃ אם על
תודה יקריבנו והקריב
על זבח התודה חלות
מצות בלולת בשמן ור
ורקיקי מצות משחים
בשמן וסלת מרבכת ח
חלת בלולת בשמן׃ ואם
על תודתה יקרבניה וי
ויקריב על נכסת תודת
גריצן פטירן דפילן במ
במשח ואספוגין פטירי
דמשיחין במשח וסלת
דליבן גריצן דפילן במ
במשח׃ על חלת לחם
חמץ יקריב קרבנו על
זבח תודת שלמיו׃ על
גריצן דלחים חמיע יק
יקריב קורבניה על נכס
נכסת תודת קודשוהי׃

והקריב ממנו אחד מ
מכל קרבן תרומה ״ ל
ליהוה לכהן הזרק את
דם השלמים לו יהיה
ויקריב מניה חד מכל
קרבנא אפרשותא קדם יי
לכהנא דזריק ית דם נ
ניכסת קודשיא דיליה
יהי׃ ובשר זבח תודת
שלמיו ביום קרבנו יא
יאכל לא יניח ממנו ע
עד בקר׃ ובשר ניכסת
תודת קודשוהי ביום
קורבניה יתאכיל לא
יצנע מיניה עד צפרא׃
ואם נדר או נדבה זבח
קרבנו ביום הקריבו א
את זבחו יאכל וממחר
וממחרת והנותר ממנו
יאכל׃ ואם נדרא או נ
נדבתא ניכסת קורבניה
ביומא דיקריב ית נכס
נכסתיה יתאכל וביומ
דבתרוהי ודאשתאר
מניה יתאכל׃ והנותר
מבשר הזבח ביום הש
השלישי באש ישרף׃
ודאשתאר מבסר ני
ניכסתא ביומא תלי
תליתאה בנורא יתוקד׃
ואם האכל יאכל מב
מבשר זבח שלמיו ב
ביום השלישי לא יר
ירצה המקריב אתו

לא יחשב לו פגול יהיה
והנפש האכלת ממנו
עונה תשא׃ ואם יתאכל
יתאכיל מבשר ניכסת
קודשוהי ביומא תליתאה
תליתאה לא יהי לרעוא
דמקריב יתיה לא יתחש
יתחשב ליה מרחק יהי
ואינש דייכול מיניה
חוביה יקביל׃ והבשר
אשר יגע בכל טמא לא
יאכל באש ישרף והב
והבשר כל טהור יאכל
בשר׃ ובשר קודשא די
דיקרב בכל מסאב לא
יתאכיל בנורא יתוקד
ובשר קודשא כל דידכי
בקודשא ייכול בשר ק
קודשא׃ והנפש אשר
תאכל בשר מזבח השל
השלמים אשר ליהוה
וטמאתו עליו ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה׃
ואינש דייכול בסרא
מניכסת קודשיא דיקר
דיי וסובתיה עלוהי ותי
ותישתיצי אינשא ההו
ההוא מעמיה׃ ונפש כי
תגע בכל טמא בטמאת
אדם או בבהמה טמאה
או בכל שרץ טמא ואכל
מבשר זבח השלמים א
אשר ליהוה ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה׃

ואינש ארי תיקרב בכל
מסאב בסואבת אינש
או בבעירא מסאבא
או בכל רחיש מסאב
וייכול מבשר ניכסת
קודשיא דיקדם יי ויש
וישתיצי אינשא הה
ההוא מעמיה׃
וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ ומליל יי׃ דבר
אל בני ישראל לאמר
כל חלב שור וכשב ועז
לא תאכלו׃ מליל עם ב
בני ישראל למימר כל
תרב תור ואימר ועז לא
תיכלון׃ וחלב נבלה וח
וחלב טרפה יעשה לכל
מלאכה ואכל לא תא
תאכלהו׃ ותרב נבילא
ותרב תבירא יתעביד
לכל עבידתא ומיכל
לא תיכלוניה׃ כי כל א
אכל חלב מן הבהמה
אשר יקריב ממנה א
אשה ליהוה ונכרתה
הנפש האכלת מעמיה׃
ארי כל דייכול תרב מן
בעירא דיקרבון מנה
קורבנא קדם יי ותשתיצי
אינשא דייכול מעמיה׃
וכל דם לא תאכלו בכל
מושבתיכם לעוף ולבה
ולבהמה׃ וכל דמא לא
תיכלון בכל מותבניכון

ט ולא פסו׳ דמיין וסימ׳ ואל קין ואל מנחתו׳ והאכיה מזה והאמה מזה ואבני שהם ואבני מלואים וחלב נבלה וחלב טרפה וכל בגד וכל כלי ואיפה לפר ואיפה לאיל
ומאחזת אלהים ומאחזת׳ ובני יהודה ובני ירושלם וכי תאכלו וכי תשתו וכל דם ל׳ וסי׳ כל חלב וכל דם לא תאכלו׳ לעות ולבהמה׳ ויצוה המלך אחז ב׳ כו

לעופא ולבעירא׃ כל נ
נפש אשר תאכל כל דם
ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה׃ כל אינש דיכול
כל דמא ותישתיצי אי
אינשא ההוא מעמיה׃
וידבר יהוה א
אל משה לאמר׃ ומליל
דבר אל בני ישראל לז
לאמר המקריב את
זבח שלמיו ליהוה יבי
יביא את קרבנו ליהוה
מזבח שלמיו׃ מליל ע
עם בני ישראל למימר
דמקריב ית ניכסת קוד
קודשוהי קדם יי׳ ייתי ית
קורבניה קדם יי׳ מנכסת
קודשוהי׃ ידיו תביאנה
את אשי יהוה את ה
החלב על החזה יביאנו
את החזה להניף אתו
תנופה לפני יהוה׃ ידוהי
תייתיניה ית קורבניא
דיי׳ ית תרבא על חדי
ייתיניה וית חדיא לא
לארמא יתיה ארמא
קדם יי׳׃ והקטיר הכהן
את החלב המזבחה
והיה החזה לאהרן ו
ולבניו׃ ויסק כהנא ית
תרבא למדבחא ויהי
חדיא לאהרן ולבנוהי׃
ואת שוק הימין תתנו
תרומה לכהן מזבחי

שלמיכם׃ וית שקא דימי
דימינא תיתנון אפרשות
לכהנא מנכסת קודשיכון׃
המקריב את דם השל
השלמים ואת החלב׃
מבני אהרן לו תהיה
שוק הימין למנה׃ דימ
דימקריב ית דם ניכסת
קודשיא וית תרבא מב
מבני אהרן דיליה יהי
שקא דימינא לו לחלק׃
כי את חזה התנופה וא
ואת שוק התרומה לז
לקחתי מאת בני ישראל
מזבחי שלמיהם ואתן
אתם לאהרן הכהן ולב
ולבניו לחק עולם מאת
בני ישראל׃ ארי ית חד
חדיא דארמותא וית
שקא דאפרשותא נסי
נסיבית מן בני ישראל
מניכסת קודשיהון ויה
ויהבית יתהון לאהרן
כהנא ולבנוהי לקיים ע
עלם מן בני ישראל׃ זא
זאת משחת אהרן ומש
ומשחת בניו מאשי יה
יהוה ביום הקריב אתם
לכהן ליהוה׃ דא רבות
אהרן ורבות בנוהי מק
מקורבניא דיי׳ ביומא
דיקריב יתהון לשמשא
קדם יי׳׃ אשר צוה יהוה
לתת להם ביום משחו

אתם מאת בני ישראל
חקת עולם לדרתם׃ דפ
דפקיד יי׳ למיתן להון
ביומא דרבי יתהון מן
בני ישראל קיים עלם
לדריהון׃ זאת התורה
לעלה למנחה ולחטאת
ולאשם ולמלואים ולז
ולזבח השלמים׃ דא א
אוריתא לעלתא ולמנ
ולמנחתא ולחטאתא
ולאשמא ולקורבניא
ולניכסת קודשיא׃ אש
אשר צוה יהוה את מ
משה בהר סיני ביום
צותו את בני ישראל
להקריב את קרבניהם
ליהוה במדבר סיני׃ ד
דפקיד יי׳ ית משה בטו
בטורא דסיני ביומא
דפקדיה ית בני ישראל
לקרבא ית קורבנהון ק
קדם יי׳ במדברא דסיני׃
וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ ומליל יי׳
קח את אהרן ואת בניו
אתו ואת הבגדים ואת
שמן המשחה ואת פר
החטאת ואת שני הא
האילים ואת סל המצות׃
קרב ית אהרן וית בנוהי
עמיה וית לבושיא וית
משחא דרבותא וית ת
תורא דחטאתא וית ת

[illegible]

תרין דיכרין וית סלא
דפטיריא׃ ואת כל הע
העדה הקהל אל פתח
אהל מועד׃ וית כל כניש
כנשתא כנוש לתרע מ
משכן זמנא׃ ויעש מ
משה כאשר צוה יהוה
אתו ויקהל העדה אל
פתח אהל מועד׃ ועבד
משה כמא דפקיד יי׳ ׃
יתיה ואתכנשת כנשתא
לתרע משכן זמנא׃ ויא
ויאמר משה אל העדה
זה הדבר אשר צוה יהוה
לעשות׃ ואמר משה ל
לכנשתא דין פתגמא
דפקיד יי׳ למעבד׃ ויק
ויקרב משה את אהרן
ואת בניו וירחץ אתם
במים׃ וקריב משה ית
אהרן וית בנוהי ואסחי
יתהון במיא׃ ויתן עליו
את הכתנת ויחגר אתו
באבנט וילבש אתו את
המעיל ויתן עליו את
האפד ויחגר אתו בחשב
האפד ויאפד לו בו׃ ויהב
עלוהי ית כיתונא וזריז
יתיה בהימינא ואלביש
יתיה ית מעילא ויהב
עלוהי ית אפודא וזריז
יתיה בהמין אפודא ׃
ואתקין ליה ביה׃ וישם
עליו את החשן ויתן א

אל החשן את האורים ו
ואת התמים׃ ושוי עלוהי
ית חושנא ויהב בחושנא
ית אוריא וית תומיא׃ ו
וישם את המצנפת על
ראשו וישם על המצנפת
אל מול פניו את ציץ ה
הזהב נזר הקדש כאשר
צוה יהוה את משה׃ ו
ושוי ית מצנפתא על
רישיה ושוי על מצנפתא
לקביל אפוהי ית ציצא
דדהבא כלילא דקודשא
כמא דפקיד יי׳ ית משה׃
ויקח משה את שמן ה
המשחה וימשח את ה
המשכן ואת כל אשר
בו ויקדש אתם׃ ונסיב
משה ית משחא דרבותא
ורבי ית משכנא וית כל
דביה וקדיש יתהון׃ ויז
ממנו על המזבח שבע
פעמים וימשח את המ
המזבח ואת כל כליו וא
ואת הכיור ואת כנו לק
לקדשם׃ ואדי מניה ע
על מדבחא שבע זמנין
ורבי ית מדבחא וית כל
מנוהי וית כיורא וית
בסיסיה לקדשותהון׃
ויצק משמן המשחה
על ראש אהרן וימשח
אתו לקדשו׃ ואריק מ
ממשחא דרבותא על

רישׁ אהרן ורבי יתיה ׃
לקדשותיה׃ ויקרב מש
משה את בני אהרן וי
וילבשם כתנת ויחגר
אתם אבנט ויחבש להם
מגבעות כאשר צוה י
יהוה את משה׃ וקריב
משה ית בני אהרן ואלבשנ
כתינין וזרז יתהון המי
המיינין ואתקין להון ׃
קובעין כמא דפקיד יי׳
ית משה׃ ויגש את פר
החטאת ויסמך אהרן
ובניו את ידיהם על ר
ראש פר החטאת׃ וקריב
ית תורא דחטאתא וס
וסמך אהרן ובנוהי ית
ידיהון על ריש תורא
דחטאתא׃ וישחט ויק
ויקח משה את הדם וי
ויתן על קרנות המזבח
סביב באצבעו ויחטא
את המזבח ואת הדם
יצק אל יסוד המזבח
ויקדשהו לכפר עליו ׃
ונכיס ונסיב משה ית
דמא ויהב על קרנת
מדבחא סח סח באצב
באצבעיה ודכי ית מד
מדבחא וית דמא אריק
ליסודא דמדבחא וקד
וקדשיה לכפרא עלוהי׃
ויקח את כל החלב אש
אשר על הקרב ואת יו

[illegible]

ג̇ שלשלות בלא פסקים וסימ׳ ויתמהמה ויהושע וישחט ויאמר אל ... ויאמר יי׳ ... ויאמר לו ...

יותרת הכבד ואת שתי
הכלית ואת חלבהן ויק
ויקטר משה המזבחה:
ונסיב ית כל תרבא דעל
גוא וית חצר כבדא וית
תרתין כולין וית תרבהן
ואסיק משה למדבחא:
ואת הפר ואת ערו ואת
ואת בשרו ואת פרשו ש
שרף באש מחוץ למחנה
כאשר צוה יהוה את
משה: וית תורא וית מ
משכיה וית בסריה
וית אוכליה אוקיד בנ
בנורא מברא למשריתא
כמא דפקיד יי ית משה:
ויקרב את איל העלה
ויסמכו אהרן ובניו את
ידיהם על ראש האיל:
וקריב ית דכרא דעלתא
וסמכו אהרן ובנוהי
ית ידיהון על ריש דכרא:
וישחט ויזרק משה א
את הדם על המזבח ס
סביב: ונכס וזרק משה
ית דמא על מדבחא סח
סחור: ואת האיל נתח לנת
לנתחיו ויקטר משה את
הראש ואת הנתחים וא
ואת הפדר: וית דכרא
פליג לאיברוהי ואסיק
משה ית רישא וית א
איבריא וית תרבא: ואת
הקרב ואת הכרעים יר

רחץ במים ויקטר מש
משה את כל האיל המ
המזבחה עלה הוא לר
לריח ניחח אשה הוא
ליהוה כאשר צוה יהוה
את משה: וית גוא וית
כרעיא יחליל במיא וא
ואסיק משה ית כל דיכר
למדבחא עלתא הוא
לאתקבלא ברעוא
קורבנא הוא קדם יי:
כמא דפקיד יי ית משה:
ויקרב את האיל השני
איל המלאים ויסמכו
אהרן ובניו את ידיהם
על ראש האיל: וקריב
ית דיכרא תנינא דכר
קורבניא וסמכו אהרן
ובנוהי ית ידיהון על
ריש דיכרא: וישחט וי
ויקח משה מדמו ויתן
על תנוך אזן אהרן הי
הימנית ועל בהן ידו הי
הימנית ועל בהן רגלו
הימנית: ונכס ונסיב מש
מדמיה ויהב על רום
אודנא דאהרן דימינא
ועל אליון ידיה דימי
ועל אליון ריגליה דימ
דימינא: ויקרב את בני
אהרן ויתן משה מן ה
הדם על תנוך אזנם הי
הימנית ועל בהן ידם
הימנית ועל בהן רגלם

הימנית ויזרק משה את
הדם על המזבח סביב:
וקריב ית בני אהרן ויה
ויהב משה מן דמא על
רום אודניהון דימינא
ועל אליון ריגליהון ד
דימינא וזרק משה ית
דמא על מדבחא סחור
סחור: ויקח את החלב וא
ואת האליה ואת כל
החלב אשר על הקרב
ואת יתרת הכבד ואת
שתי הכלית ואת חלב
חלבהן ואת שוק הימין:
ונסיב ית תרבא וית אל
אליתא וית כל תרבא
דעל גוא וית חצר כבדא
וית תרתין כולין וית
תרבהון וית שקא דימינא
ומסל המצות אשר
לפני יהוה לקח חלת
מצה אחת וחלת לחם
שמן אחת ורקיק אחד
וישם על החלבים ועל
שוק הימין: ומסלא
דפטיריא דקדם יי נ
נסיב גריצתא פטירתא
חדא וגריצתא דלחים
משח חד ואספוג חד
ושוי על תרביא ועל
שקא דימינא: ויתן את
הכל על כפי אהרן וע
ועל כפי בניו וינף את
אתם תנופה לפני יהוה:

ידיהון דימינא ועל אליון

ואת האיל ה̇ וסימ׳ ואת האיל האחד תקח ואת האיל נתח ואת האיל יעשה זבח שלמים וישחט את השור ואת האיל. ורקיק ב̇ וסימ׳ ומסל המצות אשר לפני יי׳ וככר
לחם וחד ורקיק את הזרוע בשלה מן האיל. ומסל ל̇ ...

ויהב ית כולא על ידא
דאהרן ועל ידא דבנוהי
וארים יתהון ארמא ק
קדם יי׳ ויקח משה אתם
מעל כפיהם ויקטר המ׳
המזבחה על העלה מל
מלאים הם לריח ניחח
אשה הוא ליהוה ונסב
משה יתהון מעל ידיהו׳
ואסיק למדבחא על ע
עלתא קורבניא אינון
לאתקבלא ברעוא קורבנא
הוא קדם יי׳ ויקח מ׳
משה את החזה ויניפהו
תנופה לפני יהוה מאיל
המלאים למשה היה
למנה כאשר צוה יהוה
את משה ונסיב משה
ית חדיא וארימיה אר
ארמא קדם יי׳ מדכר
קורבניא למשה הוה ל
לחלק כמא דפקיד יי׳
ית משה ויקח משה מ׳
משמן המשחה ומן ה
הדם אשר על המזבח
ויז על אהרן ועל בגדיו
ועל בניו ועל בגדי בניו
אתו ויקדש את אהרן
ואת בגדיו ואת בניו וא
ואת בגדי בניו אתו ונס
ונסיב משה ממשחא
דרבותא ומן דמא דעל
דעל מדבחא ואדי על
אהרן ועל לבושוהי

ועל בנוהי ועל לבושי
בנוהי עמיה וקדיש ית
אהרן וית לבושוהי וית
וית בנוהי וית לבושי ב
בנוהי עמיה ויאמר
משה אל אהרן ואל ב
בניו בשלו את הבשר
פתח אהל מועד ושם
תאכלו אתו ואת הלחם
אשר בסל המלאים
כאשר צויתי לאמר
אהרן ובניו יאכלהו
ואמר משה לאהרן ו
ולבנוהי בשילו ית בשר
בתרע משכן זמנא ות
ותמן תיכלון יתיה וית
לחמא דבסל קרבניא
כמא דפקידית למימר
אהרן ובנוהי ייכלוניה
והנותר בבשר ובלחם
באש תשרפו ודישתאר
בבשרא ובלחמא בנורא
תוקדון ומפתח אהל
מועד לא תצאו שבעת
ימים עד יום מלאת ימי
מלאיכם כי שבעת ימים
ימלא את ידכם ומתרע
משכן זמנא לא תפקון
שבעא יומין עד יום מ
מישלם יומי קורבניכון
ארי שבעא יומין יקרב
ית קורבנכון כאשר עש
עשה ביום הזה צוה י״
יהוה לעשת לכפר

עליכם כמא דעבד בי
ביומא הדין פקיד יי׳
למעבד לכפרא עליכון
ופתח אהל מועד תש
תשבו יומם ולילה שב
שבעת ימים ושמרתם
את משמרת יהוה ול
ולא תמותו כי כן צויתי
ובתרע משכן זמנא ת
תתבון יימם ולילי שב
שבעא יומין ותטרון
ית מטרת מימרא דיי׳
ולא תמותון ארי כן פ
איתפקדית ויעש אה
אהרן ובניו את כל הד
הדברים אשר צוה י״
יהוה ביד משה ועבד
אהרן ובנוהי ית כל פ
פיתגמיא דפקיד יי׳ ב
בידא דמשה

פ

ויהי ביום השמיני קרא
משה לאהרן ולבניו ול
ולזקני ישראל והוה ב
ביומא תמינאה קרא
משה לאהרן ולבנוהי
ולסבי ישראל ויאמר
אל אהרן קח לך עגל
בן בקר לחטאת ואיל
לעלה תמימים והקרב
לפני יהוה ואמר לאהר
סב לך עיגל בר תורי ל
לחטאתא ודכר לעלתא
שלמין וקריב קדם יי׳

בירמיה
כה אמר
יי׳ צבאות
אלהי ישראל
שלשים
ספר על
כח

ואל בני ישראל תדבר
לאמר קחו שעיר עזים
לחטאת ועגל וכבש ב
בני שנה תמימם לעלה
ועם בני ישראל תמלל
למימר סבו צפיר בר
עזין לחטאתא ועגל
ואימר בני שנא שלמין
לעלתא ושור ואיל ל
לשלמים לזבח לפני
יהוה ומנחה בלולה ב
בשמן כי היום יהוה נ
נראה אליכם ותור ות
ודכר לניכסת קודשי
לדבחא לקדם יי ומנחת
דפילא במשח ארי יו
יומא דין יקרא דיי מ
מיתגלי לכון ויקחו א
את אשר צוה משה א
אל פני אהל מועד וי
ויקרבו כל העדה ויע
ויעמדו לפני יהוה וק
וקריבו ית דפקיד מש
לקדם משכן זמנא וקר
וקריבו כל כנשתא וק
וקמו קדם יי ויאמר מ
משה זה הדבר אשר
צוה יהוה תעשו וירא
אליכם כבוד יהוה ואמ
ואמר משה דין פתגמ
דפקיד יי תעבדון ואי
ואיתגלי לכון יקרא ד
דיי ויאמר משה אל
אהרן קרב אל המזבח

ועשה את חטאתך ואת
עלתך וכפר בעדך ובעד
העם ועשה את קרבן
העם וכפר בעדם כאשר
צוה יהוה ואמר משה לאה
קרב למדבחא ועביד י
ית חטאתך וית עלתך
ויכפר עלך ועל עמא ו
ועביד ית קרבן עמא ו
ויכפר עליהון כמא דפ
דפקיד יי ויקרב אהרן
אל המזבח וישחט את
עגל החטאת אשר לו
וקריב אהרן למדבחא
ונכס ית עגלא דחטאתא
דיליה ויקריבו בני אה
אהרן את הדם אליו
ויטבל אצבעו בדם ויתן
על קרנות המזבח ואת
הדם יצק אל יסוד המ
המזבח וקריבו בני א
אהרן ית דמא ליה וט
וטבל אצבעיה בדמא
ויהב על קרנת מדבחא
וית דמא אריק ליסודא
דמדבחא ואת החלב
ואת הכליות ואת היות
היתרת מן הכבד מן ה
החטאת הקטיר המזב
המזבחה כאשר צוה
יהוה את משה וית ת
תרבא וית כליתא וית
חצרא מן כבדא מן חט
חטאתא אסיק למדבחא

כמא דפקיד יי ית משה
ואת הבשר ואת העור
שרף באש מחוץ למח
למחנה וית בסרא וית
משכא אוקיד בנורא
מברא למשריתא ויש
וישחט את העלה וימ
וימציאו בני אהרן אליו
את הדם ויזרקהו על
המזבח סביב ונכיס ית
עלתא ואמטיו בני אה
ליה ית דמא וזרקיה
על מדבחא סח׳ סח׳ ואת
העלה המציאו אליו
לנתחיה ואת הראש וי
ויקטר על המזבח וית
עלתא אמטיאו ליה
לאיברהא וית רישא
ואסיק על מדבחא וי
וירחץ את הקרב ואת
הכרעים ויקטר על הע
העלה המזבחה וחליל
ית גוא וית כרעיא ואסק
על עלתא למדבחא וי
ויקרב את קרבן העם
ויקח את שעיר החט
החטאת אשר לעם וי
וישחטהו ויחטאהו
כראשון וקריב ית קרבן
עמא ונכס ית צפירא
דחטאתא דלעמא ונ
ונכסיה וכפר בדמיה
כקדמאה ויקרב את
העלה ויעשה כמשפט

וימלא ט וסימ׳ וימלא שבוע זאת׃ וימלא אתו רוח אלהים׃ וימלא אחריו׃ וימלא כפו ממנה׃ וימלא את יד הלוי׃ וימלא ... את ירושלם׃

וקריב ית עלתא ועבדה
כדחזי׃ ויקרב את המ
המנחה וימלא כפו מ
ממנה ויקטר על המ
המזבח מלבד עלת ה
הבקר׃ וקריב ית מנחת
ומלא ידיה מנה ואס
ואסק על מדבחא בר
מעלת צפרא׃ וישחט
את השור ואת האיל
זבח השלמים אשר
לעם וימצאו בני אהרן
את הדם אליו ויזרקהו
על המזבח סביב׃ ונכס
ית תורא וית דיכרא נ
נכסת קודשיא דלעמ
ואמטיאו בני אהרן ית
דמא ליה וזרקיה על
מדבחא סחור סחור׃ ואת
החלבים מן השור ומן
האיל האליה והמכסה
והכלית ויתרת הכבד׃
וית תרביא מן תורא ומ
ומן דיכרא אליתא ד
וחפי ית גוא וכוליתא
וחצר כבדא׃ וישימו
את החלבים על החזות
ויקטר החלבים המזב
המזבחה׃ ושויו ית ית
תרביא על חדותא וא
ואסק תרביא למדבחא׃
ואת החזות ואת שוק
הימין הניף אהרן תנ
תנופה לפני יהוה כא

כאשר צוה משה׃ וית
חדותא וית שקא ימי
דימינא ארים אהרן א
ארמא קדם יי כמא
דפקיד משה׃ וישא א
אהרן את ידו אל העם
ויברכם וירד מעשת ה
החטאת והעלה והש
והשלמים׃ וארים אה
ית ידוהי על עמא ובר
ובריכנון ונחת מלמעבד
חטאתא ועלתא ונכסת
קודשיא׃ ויבא משה׃
ואהרן אל אהל מועד
ויצאו ויברכו את העם
וירא כבוד יהוה אל כל
העם׃ ועל משה ואהרן
למשכן זמנא ונפקו וב
ובריכו ית עמא ואתגלי
יקרא דיי לכל עמא׃ ו
ותצא אש מלפני יהוה
ותאכל על המזבח את
העלה ואת החלבים וי
וירא כל העם וירנו ויפ
ויפלו על פניהם׃ ונפקת
אישתא מן קדם יי וא
ואכלת על מדבחא ית
עלתא וית תרביא וחזו
כל עמא ושבחו ונפלו
על אפיהון׃ ויקחו בני
אהרן נדב ואביהוא א
איש מחתתו ויתנו בהן
אש וישימו עליה קט
קטרת ויקריבו לפני י

יהוה אש זרה אשר לא
צוה אתם׃ ונסיבו בני ז
אהרן נדב ואביהוא גבר
מחתיתיה ויהבו בהין
אישתא ושויו עלה ק
קטרת בוסמין וקריבו
קדם יי אישתא נוכרית
דלא פקיד יתהון׃ ותצ
ותצא אש מלפני יהוה
ותאכל אתם וימתו ל
לפני יהוה׃ ונפקת אש
אשתא מן קדם יי ואכ
ואכלת יתהון ומיתו
קדם יי׃ ויאמר משה
אל אהרן הוא אשר ד
דבר יהוה לאמר בקרבי
אקדש ועל פני כל העם
אכבד וידם אהרן׃ ואמ
משה לאהרן הוא דמליל
יי למימר בקריבי אתק
איתקדש ועל אפי כל
עמא איתיקר ושתיק
אהרן׃ ויקרא משה אל
מישאל ואל אלצפן
בני עזיאל דד אהרן ו
ויאמר אלהם קרבו ש
שאו את אחיכם מאת
פני הקדש אל מחוץ
למחנה׃ וקרא משה
למישאל ולאלצפן בני
עזיא אח אבוהי דאה
ואמר להון קריבו ט
טולו ית אחיכון מן ק
קדם קודשא למברא

כאשר צוה משה ג׳ ... וסימ׳ ... בקרבי ג׳ ... בקרבי
... דד ג׳ ... דד אהרן׃ דד מרדכי

ראשיכם ג׳ וסימ׳ ראשיכם אל תפרעו׳ אתם נצבים היום ואת ראשיכם חוזים כסה׳ שאו שערים ראשיכם׳ ונחרי׳ בבאכם ב׳ וחד׳ וסימ׳ יין ושכר׳ אל הארץ׳ מצרים׳

למשריתא׳ ויקרבו ויש
וישאום בכתנתם אל
מחוץ למחנה כאשר
דבר משה׳ וקריבו ונ
ונטלונון בכיתוניהון ל
למברא למשריתא׳ כ
כמא דמליל משה׳ ו
ויאמר משה אל אהרן
ולאלעזר ולאיתמר׳ ב
בניו ראשיכם אל תפר
תפרעו׳ ובגדיכם לא תפ
תפרמו ולא תמתו ועל
כל העדה יקצף ואחי
ואחיכם כל בית ישראל
יבכו את השרפה אשר
שרף יהוה׳ ואמר מש
לאהרן ולאלעזר ולאיתמ׳
בנוהי רישיכון לא תר
תרבון פרוע ולבושיכון
לא תבזעון ולא תמותון
ועל כל כנשתא יהי ר
רוגזא ואחיכון כל בית
ישראל יבכון ית יקדת
דאוקיד יי׳ ומפתח א
אהל מועד לא תצאו
פן תמתו כי שמן מש
משחת יהוה עליכם
ויעשו כדבר משה׳ ו
ומתרע משכן זמנא
לא תפקון דילמא תמ
תמותון ארי משח ד
רבותא דיי׳ עליכון וע
ועבדו כפתגמא דמשה׃
וידבר יהוה

אל אהרן לאמר׳ ומליל
יי׳ יין ושכר אל תשת א
אתה׳ ובניך אתך בבאכם
אל אהל מועד ולא תמ
תמתו חקת עולם לדר
לדרתיכם׳ חמר ומרוי ל
לא תשתי את ובנך עמך
במיעלכון למשכן זמנ
ולא תמותון קים עלם
לדריכון׳ ולהבדיל בין
הקדש ובין החל ובין
הטמא ובין הטהור׃
ולאפרשא בין קודשא
ובין חולא ובין מסאבא
ובין דכיא׃ ולהורת את
בני ישראל את כל הח
החקים אשר דבר יהוה
אליהם ביד משה׳ ולא
ולאלפא ית בני ישראל
ית כל קימיא דמליל
יי׳ עימיהון בידא דמשה׃
וידבר משה א
אל אהרן ואל אלעזר
ולאיתמר בניו הנותרים
קחו את המנחה הנותרת
מאשי יהוה ואכלוה
מצות אצל המזבח כי
קדש קדשים הוא׳ ומל
ומליל משה לאהרן ו
ולאיתמר בנוהי דישת
דאישתארו סבו ית מ
מנחתא דאישתארת מ
מקורבניא דיי׳ ואיכליה
פטיר בסטר מדבחא

ארי קודש קודשין הי
היא׃ ואכלתם אתה ב
במקום קדש כי חקך
וחק בניך הוא מאשי
יהוה כי כן צויתי׳ ות
ותיכלון יתה באתר ק
קדיש ארי חולקך וח
וחולק בנך היא מקרב
מקרבניא דיי׳ ארי כן
איתפקדית׃ ואת חזה
התנופה ואת שוק הת
התרומה תאכלו במקום
טהור אתה ובניך ובנ
ובנתיך אתך כי חקך ו
וחק בניך נתנו מזבחי
שלמי בני ישראל׃ וית
חדיא דארמותא וית
שקא דאפרשותא תי
תיכלון באתר דכי את
ובנך ובנתך עמך ארי
חולקך וחולק בנך א
איתיהיבו מניכסת קו
קודשיא דבני ישראל׃
שוק התרומה וחזה ה
התנופה על אשי הח
החלבים יביאו להניף
תנופה לפני יהוה והיה
לך ולבניך אתך לחק ע
עולם כאשר צוה יהוה
שקא דאפרשותא וחד
וחדיא דארמותא על
קרבני תרביא ייתון ל
לארמא ארמא קדם יי׳
ויהי לך ולבנך עימך

לקיים עלם כמא דפקיד
יי׃ ואת שעיר החטאת
דרש דרש משה והנה
שרף ויקצף על אלעזר
ועל איתמר בני אהרן
הנותרים לאמר׃ וית [illegible]
צפירא דחטאתא מית
מיתבע תבעיה משה
והא מתוקד ורגיז על
אלעזר ועל איתמר בני
אהרן דאישתארו למ
למימר׃ מדוע לא אכ
אכלתם את החטאת ב
במקום הקדש כי קדש
קדשים הוא ואתה נתן
לכם לשאת את עון ה
העדה לכפר עליהם ל
לפני יהוה׃ מדין לא א
אכלתון ית חטאתא
באתר קדיש ארי קדש
קודשין היא ויתה יהב
לכון לסלחא על חובי
כנשתא לכפרא עליהו׳
קדם יי׃ הן לא הובא את
דמה אל הקדש פנימה
אכל תאכלו אתה בקד
בקדש כאשר צויתי׃ ה
הא לא יתעל מדמה ל
לבית קודשא גואה
מיכל תיכלון יתה בקוד
בקודשא כמא דפקידית׃
וידבר אהרן אל משה
הן היום הקריבו את
חטאתם ואת עלתם ל

לפני יהוה ותקראנה
אתי כאלה ואכלתי ח
חטאת היום הייטב בע
בעיני יהוה׃ ומליל אה
עם משה הא יומא דין
קריבו ית חטאתהון וית
עלותהון קדם יי׃ וערע
יתי עקן כאילין אילופון
ואכלית חטאתא יומא
דין התקין קדם יי׃ וישמ
וישמע משה וייטב ב
בעיניו׃ ושמע משה ות
ושפר בעינוהי׃
וידבר יהוה אל משה
ואל אהרן לאמר אלה
אליהם׃ ומליל יי׃ עם מש
ועם אהרן למימר להון׃
דברו אל בני ישראל
לאמר זאת החיה אש
אשר תאכלו מכל הב
הבהמה אשר על הא
הארץ׃ מלילו עם בני י
ישראל למימר דא ח
חיתא דתיכלון מכל ב
בעירא דעל ארעא׃ כל
מפרסת פרסה ושסעת
שסע פרסת מעלת גרה
בבהמה אתה תאכלו׃
כל דסדיקא פרסתא וי
ומטילפן טילפין פרסת
מסקא פישרא בבעירא
יתה תיכלון׃ אך את זה
לא תאכלו ממעלי הג
הגרה וממפריסי הפרסה

את הגמל כי מעלה גרה
הוא ופרסה איננו מפר
מפריס טמא הוא לכם׃
ברם ית דין לא תיכלון׃
ממסקי פישרא וממס
וממסדיקי פרסתא ית
גמלא ארי מסיק פשרא
הוא ופרסתיה לא סדיק
מסאב הוא לכון׃ ואת
השפן כי מעלה גרה ה
הוא ופרסה לא יפריס
טמא הוא לכם׃ וית ט
טבזא ארי מסיק פישר
הוא ופרסתא לא סדיק
מסאב הוא לכון׃ ואת
הארנבת כי מעלת גרה
הוא ופרסה לא הפריסה
טמאה היא לכם׃ וית א
ארנבא ארי מסקא פ
פישרא היא ופרסתא
לא סדיקא מסאבא ה
היא לכון׃ ואת החזיר
כי מפריס פרסה הוא
ושסע שסע פרסה וה
והוא גרה לא יגר טמא
הוא לכם׃ וית חזירא א
ארי סדיק פרסתא הוא
ומטילפא טילפין פרסת
והוא פישרא לא פשר
מסאב הוא לכון׃ מבש
מבשרם לא תאכלו ובנ
ובנבלתם לא תגעו טמ
טמאים הם לכם׃ מבש
מבשרהון לא תיכלון

ובנבלתהון לא תקרבון׃
מסאבין אינון לכון׃
את זה תאכלו
מכל אשר במים כל א
אשר לו סנפיר וקשקש
וקשקשת במים בימים
ובנחלים אתם תאכלו׃
ית דין תיכלון מכל דיב
דבמיא כל דליה ציצין
וקלפין במיא בימיא
ובנחליא יתהון תיכלון׃
וכל אשר אין לו סנפיר
וקשקשת בימים ובנח
ובנחלים מכל שרץ המ
המים ומכל נפש החיה
אשר במים שקץ הם
לכם׃ וכל דלית ליה צ
ציצין וקלפין בימיא
ובנחליא מכל רחשא
דמיא ומכל נפשא ח
חיתא דבמיא שקצא
אינון לכון׃ ושקץ יהיו
לכם מבשרם לא תאכ
תאכלו ואת נבלתם ת
תשקצו׃ ושיקצא יהון
לכון מבישרהון לא ת
תיכלון וית נבלתהון ת
תשקצון׃ כל אשר אין
לו סנפיר וקשקשת ב
במים שקץ הוא לכם׃
כל דלית ליה ציצין ו
וקלפין במיא שיקצא
הוא לכון׃ ואת
אלה תשקצו מן העוף

לא יאכלו שקץ הם את
הנשר ואת הפרס ואת
העזניה׃ וית אילין תש
תשקצון מן עופא לא
יתאכלון שקצא אינון
נשרא וער ועזיא׃ ואת
הדאה ואת האיה למ
למינה׃ ודיתא וטרפית
לזנה׃ ואת כל ערב ל
למינו׃ וית כל עורבא ל
לזניה׃ ואת בת היענה
ואת התחמס ואת הש
השחף ואת הנץ למינ
למינהו׃ וית בת נעמית
ועציצא ועפר שחפא ו
ובצא לזנוהי׃ ואת ה
הכוס ואת השלך ואת
הינשוף׃ וקדיא ושלינ
ושלינוגא וקיפופא׃ וא
ואת התנשמת ואת הק
הקאת ואת הרחם׃ ובו
ובותא ויתא ויורקריקא׃
ואת החסידה והאנפה
למינה ואת הדוכיפת
ואת העטלף׃ וחוריתא
ואיבו לזנה ונגר טורא
ועטליפא׃ כל שרץ העו
העוף ההלך על ארבע
שקץ הוא לכם׃ וכל רח
רחשא דעופא דמהלך
על ארבע שקצא הוא
לכון׃ אך את זה
תאכלו מכל שרץ העוף
ההלך על ארבע אשר

לא כרעים ממעל לרגליו
לנתר בהן על הארץ׃ ברם
ית דין תיכלון מכל רחש
רחשא דעופא דמהלך
על ארבע דליה קרצלין
מעילוי ריגלוהי לקפצא
בהון על ארעא׃ את
אלה מהם תאכלו את
הארבה למינו ואת הס
הסלעם למינהו ואת ה
החרגל למינהו ואת הח
החגב למינהו׃ וית אלין
מנהון ית גובא לזנה וי
וית רשונא לזנוהי וית
חרגלא לזנוהי וית חגב
לזנוהי׃ וכל שרץ העוף
אשר לו ארבע רגלים
שקץ הוא לכם׃ וכל ר
רחשא דעופא דליה
ארבע ריגלין שקצא ה
הוא לכון׃ ולאלה
תטמאו כל הנגע בנבל
בנבלתם יטמא עד הע
הערב׃ ולאילין תסתאבון
כל דיקרב בנבילתהון
יהי מסאב עד רמשא׃
וכל הנשא מנבלתם י
יכבס בגדיו וטמא עד
הערב׃ וכל דיטול מנב
מנבילתהון יצבע לבו
לבושוהי ויהי מסאב
עד רמשא׃ לכל הבהמ
הבהמה אשר היא מ
מפרסת פרסה ושסע

איננה שסעת וגרה א
איננה מעלה טמאים
הם לכם כל הנגע בהם
יטמא: לכל בעירא ד
היא סדיקא פרסתא
וטלפין ליתהא מט
מטלפא ופשרא לית
ליתהא מסקא מסאבי
אינון לכון כל דיקרב
בהון יהי מסאב: וכל
הולך על כפיו בכל ה
החיה ההלכת על אר
ארבע טמאים הם ל
לכם כל הנגע בנבלתם
יטמא עד הערב: וכל
דמהליך על ידוהי ב
בכל חיתא דמהלכא
על ארבע מסאבין
אינון לכון כל דיקרב
בנבלתהון יהי מסאב
עד רמשא: והנשא א
את נבלתם יכבס בגדיו
וטמא עד הערב טמ
טמאים המה לכם: ו
ודיטול ית נבלתהון
יצבע לבושוהי ויהי
מסאב עד רמשא מ
מסאבין אינון לכון:
וזה לכם הטמא
בשרץ השרץ על הא
הארץ החלד והעכבר
למינהו: ודין לכון ד
דמסאב ברחשא דר
דרחיש על ארעא:

חולדא ועכברא ועצבא
לזנוהי: והאנקה והכח
והלטאה והחמט והת
והתנשמת: ויללא וכוחא
והלטתא וחומטא וא
ואשותא: אלה הטמא
הטמאים לכם בכל הש
השרץ כל הנגע בהם
במתם יטמא עד הע
הערב: אילין דמסאבין
לכון בכל רחשא כל
דיקרב בהון במותהון
יהי מסאב עד רמשא:
וכל אשר יפל עליו מ
מהם במתם יטמא מ
מכל כלי עץ או בגד או
עור או שק כל כלי אש
אשר יעשה מלאכה
בהם במים יובא וטמא
עד הערב וטהר: וכל
דיפיל עלוהי מנהון ב
במותהון יהי מסאב
מכל מאן דאע או לב
לבוש או משך או שק
כל מן דתתעביד עב
עבידתא בהון במיא
יתעל ויהי מסאב עד
רמשא וידכי: וכל כלי
חרש אשר יפל מהם
אל תוכו וכל אשר בת
בתוכו יטמא ואתו תש
תשברו: וכל מן דחסף
דיפיל מנהון לגויה וכל
דבגויה יהי מסאב וי

ויתיה תיתברון: מכל
האכל אשר יאכל א
אשר יבא עליו מים י
יטמא וכל משקה אש
אשר ישתה בכל כלי י
יטמא: מכל מיכל דמי
דמיתאכיל דיעלון על
עלוהי מיא יהי מסאב
וכל משקיא דישתתי
בכל מאן יהי מסאב:
וכל אשר יפל מנבלתם
עליו יטמא תנור וכרים יתץ
טמאים הם וטמאים
יהיו לכם: וכל דיפיל
מנבלתהון עלוהי יהי
מסאב תנור וכירים י
יתרעון מסאבין אינון
ומסאבין יהון לכון:
אך מעין ובור מקוה
מים יהיה טהור ונגע
בנבלתם יטמא: ברם
מעין וגוב בית כנישת
מיא יהי דכי ודיקרב
בנבילתהון יהי מסאב:
וכי יפל מנבלתם על כל
זרע זרוע אשר יזרע
טהור הוא: וארי יפל
מנבילתהון על כל בר
זרעא זרוע דיזדרע דכי
הוא: וכי יתן מים על
זרע ונפל מנבלתם על
עליו טמא הוא לכם:
וארי יתיהבון מיא על
בר זרעא ויפיל מנבלת

מנבילהון יהי מסאב
הוא לכון׃ וכי
ימות מן הבהמה אשר
היא לכם לאכלה הנגע
בנבלתה יטמא עד הע
הערב׃ וארי ימות מן ב
בעירא דהיא לכון למי
למיכל דיקרב בנבלתה
יהי מסאב עד רמשא׃
והאכל מנבלתה יכבס
בגדיו וטמא עד הערב
והנשא את נבלתה יכבס
בגדיו וטמא עד הערב׃
ודייכול מנבלתה יצ
יצבע לבושוהי ויהי
מסאב עד רמשא וד
ודיטול ית נבילתה יצ
יצבע לבושוהי ויהי
מסאב עד רמשא׃ וכל
השרץ השרץ על ה
הארץ שקץ הוא לא
יאכל׃ וכל ריחשא דר
דרחיש על ארעא שי
שיקצא הוא לא יתא
יתאכל׃ כל הולך על
גחון וכל הולך על א
ארבע עד כל מרבה
רגלים לכל השרץ הש
השרץ על הארץ לא
תאכלום כי שקץ הם׃ כ
כל דמהליך על מעוהי
וכל דמהליך על אר
ארבע עד כל סגיות רי
ריגלין לכל ריחשא דר

דרחיש על ארעא לא
תיכלונון ארי שקצא א
אינון׃ אל תשקצו את נ
נפשתיכם בכל השרץ
השרץ ולא תטמאו בהם
ונטמתם בם׃ לא תשקצון
ית נפשתיכון בכל ריחש
דרחיש לא תסתאבון ב
בהון ותסתאבון פון בה
בהון׃ כי אני יהוה אלהיכם
והתקדשתם והייתם ק
קדשים כי קדוש אני ו
ולא תטמאו את נפש
נפשתיכם בכל השרץ
הרמש על הארץ׃ ארי
אנא ײ אלהכון ותתקדשון
ותהון קדישין ארי קד
קדיש אנא ולא תסאבון
ית נפשתיכון בכל ריחש
דרחיש על ארעא׃ כי א
אני יהוה המעלה אתכם
מארץ מצרים להיות
לכם לאלהים והייתם
קדשים כי קדש אני׃ א
ארי אנא ײ דאסיק ית
יתכון מארעא דמצרים
למהוי לכון לאלה ות
ותהון קדישין ארי קד
קדיש אנא׃ זאת תורת
הבהמה והעוף וכל נפ
נפש החיה הרמשת ב
במים ולכל נפש השרצת
על הארץ׃ דא אוריתא
דבעירא ודעופא ודכל

נפשא חיתא דריחשא
במיא ודכל נפשא דח
דרחשא על ארעא׃ ל
להבדיל בין הטמא ובי
ובין הטהר ובין החיה
הנאכלת ובין החיה א
אשר לא תאכל׃ לאפר
לאפרשא בין מסאבא
ובין דכיא ובין חיתא ד
דמיתאכלא ובין חיתא
דלא מתאכלא׃

פ

א וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ ומליל ײ׃ דבר
אל בני ישראל לאמר
אשה כי תזריע וילדה
זכר וטמאה שבעת י
ימים כימי נדת דותה
תטמא׃ מליל עם בני
ישראל למימר איתתא
ארי תעדי ותליד דכר
ותהי מסאבא שבעא
יומין כיומי ריחוק סא
סאובתה תהי מסאבא׃
וביום השמיני ימול ב
בשר ערלתו׃ וביומא ת
תמינאה יתגזר בשרא
דערלתיה׃ ושלשים יום
ושלשת ימים תשב בד
בדמי טהרה בכל קדש
לא תגע ואל המקדש
לא תבא עד מלאת ימי
טהרה׃ ותלתין ותלתא
יומין תתיב בדם דכו׃

בכל קידשא לא תקרב
ולמקדשא לא תיעול
עד מישלם יומי דכ
דכותה ואם נקבה תלד
וטמאה שבעים כנדתה
וששים יום וששת ימי
ימים תשב על דמי ט
טהרה ואם נוקבתא תה
תליד ותהי מסאבא
ארבעת עשר כריחוקא
ושתין ושתא יומין ת
תתיב על דם דכו ובמ
ובמלאת ימי טהרה
לבן או לבת תביא כבש
בן שנתו לעלה ובן יונ
יונה או תר לחטאת
אל פתח אהל מועד
אל הכהן ובמשלם יו
יומי דכותה לברא או
לברתה תיתיה אימר
בר שתיה לעלתא ובר
יונה או שפנינא לחט
לחטאתא לתרע משכ
זמנא לות כהנא והק
והקריבו לפני יהוה
וכפר עליה וטהרה
ממקר דמיה זאת תו
תורת הילדת לזכר או
לנקבה ויקרבניה קדם יי
ויכפר עלה ותדכי מס
מסאובת דמהא דא
אוריתא דילדתא לדכר
או לנוקבא ואם לא ת
תמצא ידה די שה ול

ולקחה שתי תרים או
שני בני יונה אחד לעלה
ואחד לחטאת וכפר
עליה הכהן וטהרה יא
ואם לא תשכח ידה כמי
כמיסת אימרא ותיסב
תרין שפנינין או תרין
בני יונה חד לעלתא ו
וחד לחטאתא ויכפר
עלוהי כהנא וידכי
וידבר יהוה אל
משה ואל אהרן לאמר
ומליל יי עם משה ועם
אהרן למימר אדם כי
יהיה בעור בשרו שאת
או ספחת או בהרת ו
והיה בעור בשרו לנגע
צרעת והובא אל אה
אהרן הכהן או אל א
אחד מבני הכהנים
אינש ארי יהי במשך
בשריה עמקא או עד
עדיא או בהרא ויהי
במשך בשריה למכתש
סגירו ויתיתי לות אהר
כהנא או לות חד מבנ
מבנוהי כהניא וראה
הכהן את הנגע בעור
הבשר ושער בנגע ה
הפך לבן ומראה הנגע
עמק מעור בשרו נגע
צרעת הוא וראהו הכהן
וטמא אתו ויחזי כהנ
ית מכתשא במשך בש

בשרא ושערא במכתש
אתהפיך למחור ומחזי
מכתשא עמיק ממשך
בשריה מכתש סגירות
היא ויחזיניה כהנא וי
ויסאיב יתיה ואם בהר
בהרת לבנה הוא בעור
בשרו ועמק אין מראה
מן העור ושערה לא
הפך לבן והסגיר הכהן
את הנגע שבעת ימים
ואם בהרא חורא היא
במשך בסריה ועמיק
לית מחזהא מן משכא
ושערא לא אתהפיך
למחור ויסגר כהנא ית
מכתשא שבעא יומין
וראהו הכהן ביום הש
השביעי והנה הנגע
עמד בעיניו לא פשה
הנגע בעור והסגירו
הכהן שבעת ימים שנ
שנית ויחזיניה כהנא
ביומא שביעאה והא
מכתשא קם כדהוא
לא אוסיף מכתשא ב
במשכא ויסגריניה כהנ
שבעא יומין תנינות
וראה הכהן אתו ביום
השביעי שנית והנה כ
כהה הנגע ולא פשה
הנגע בעור וטהרו הכהן
מספחת היא וכבס בג
בגדיו וטהר ויחזי כהנ

יחזיניה ביומא שביעאה
תניינות והא עמא מכתש
ולא אוסיף מכתשא ב
במשכא וידכיניה כהנ
עדיתא היא ויצבע ל
לבושוהי וידכי ואם
פשה תפשה המספחת
בעור אחרי הראתו אל
הכהן לטהרתו ונראה
שנית אל הכהן ואם א
אוספא תוסף עדיתא
במשכא בתר דיתחזי
לכהנא לדכותיה ויתחזי
תניינות לכהנא וראה
הכהן והנה פשתה המ
המספחת בעור וטמאו
הכהן צרעת הוא ויחזי
כהנא והא אוסיפת ע
עדיתא במשכא ויסא
ויסאיביניה כהנא סגירות
היא נגע צרעת
כי תהיה באדם והובא
אל הכהן מכתש סגירו
ארי יהי באנשא ויתי
ויתיתי לות כהנא וראה
וראה הכהן והנה שא
שאת לבנה בעור והיא
הפכה שער לבן ומחית
בשר חי בשאת ויחזי
כהנא והא עמיקא חו
חורא במשכא והיא
הפכת סערא למיחור
ורושם בשרא חיא בע
בעמיקתא צרעת נוש

נושנת הוא בעור בשרו
וטמאו הכהן לא יסגירנו
כי טמא הוא סגירות ע
עתיקא היא במשך בס
בשריה ויסאיביניה כהנ
לא יסגריניה ארי מסא
הוא ואם פרח תפרח ה
הצרעת בעור וכסתה
הצרעת את כל עור ה
הנגע מראשו ועד רג
רגליו לכל מראה עיני
הכהן ואם מסגא תסגי
סגירותא במשכא ותחפי
סגירותא ית כל משך מ
מכתשא מרישיה ועד
ריגלוהי לכל חיזו עיני
כהנא וראה הכהן והנה
כסתה הצרעת את כל
בשרו וטהר את הנגע
כלו הפך לבן טהור הוא
ויחזי כהנא והא חפת
סגירותא ית כל בשריה
וידכי ית מכתשא כליה
איתהפיך למיחור דכי
הוא וביום הראות בו ב
בשר חי יטמא וביומא
דיתחזי ביה בשרא חיא
יהי מסאב וראה הכהן
את הבשר החי וטמאו
הבשר החי טמא הוא
צרעת הוא ויחזי כהנ
ית בשרא חיא ויסאי
ויסאיביניה בשרא ח
חיא מסאב הוא סגי

סגירותא היא או כי ו
ישוב הבשר החי ונהפך
ללבן ובא אל הכהן או
ארי יתוב בישרא חיא
ויתהפיך למיחור וייתי
לות כהנא וראהו הכהן
והנה נהפך הנגע ללבן
וטהר הכהן את הנגע
טהור הוא ויחזיניה כ
כהנא והא איתהפיך
מכתשא למיחור וידכי
כהנא ית מכתשא דכי
הוא ובשר כי
יהיה בו בעורו שחין ו
ונרפא ואינש ארי יהי
ביה במשכיה שיחנא
ויתסי והיה במקום
השחין שאת לבנה או
בהרת לבנה אדמדמת
ונראה אל הכהן ויתחזי
באתר שיחנא עמקא
חורא או בהרא חורא
סמקא ויתחזי לכהנא
וראה הכהן והנה מראה
שפל מן העור ושערה
הפך לבן וטמאו הכהן
נגע צרעת היא בשחין
פרחה ויחזי כהנא והא
מיחוהא מכיך מן מ
משכא וסערה איתה
איתהפיך למיחור ויס
ויסאיביניה כהנא מכ
מכתש סגירותא היא
בשיחנא סגיאת ואם

יראנה הכהן והנה אין
בה שער לבן ושפלה א
איננה מן העור והיא
כהה והסגירו הכהן ש
שבעת ימים: ואם יחזנה
כהנא והא לית בה כע
סער חור ומכיכא לית
ליתהא מן משכא והיא
עמיא ויסגיריניה כהנ
שבעא יומין: ואם פשה
תפשה בעור וטמא ה
הכהן אתו נגע הוא: וא
ואם אוספא תוסת במ
במשכא ויסאיב כהנא
יתיה מכתשא הוא: ו
ואם תחתיה
תעמד הבהרת לא פ
פשתה צרבת השחין ה
היא וטהרו הכהן: ואם
באתרה קמת בהרתא
לא אוסיפת רושם ש
שיחנא הוא וידכיניה
כהנא: או בשר
כי יהיה בעורו מכות
אש והיתה מחית המ
המכוה בהרת לבנה א
אדמדמת או לבנה: או
אינש ארי יהי במשכי
כואה דנור ויהי רושם
כואה בהרא חורא סמ
סמיקא או חורא: וראה
אתה הכהן והנה נהפך
שער לבן בבהרת ומר
ומראה עמק מן העור
צרעת הוא במכוה פרחה
וטמא אתו הכהן נגע
צרעת הוא: ויחזי יתה
כהנא והא איתהפיך ס
סערא למחוור בבהרתא
ומיחזהא עמיק מן מש
משכא סגירותא היא ז
בכואה סגיאת ויסאיב
יתיה כהנא מכתש סגי
סגירותא הוא: ואם יר
יראנה הכהן והנה אין
בבהרת שער לבן ושפלה
איננה מן העור והוא כ
כהה והסגירו הכהן שב
שבעת ימים: ואם יחזנה
כהנא והא לית בבהרת
סער חיור ומכיכא ליתה
מן משכא והיא עמיא
ויסגריניה כהנא שבעא
יומין: וראהו הכהן ביום
השביעי אם פשה תפש
תפשה בעור וטמא א
הכהן אתו נגע צרעת
הוא: ויחזיניה כהנא ז
ביומא שביעאה אם א
אוספא תוסיף במשכא
ויסאיב כהנא יתיה: מ
מכתש סגירותא הוא:
ואם תחתיה
תעמד הבהרת לא פש
פשתה בעור והוא כהה
שאת המכוה הוא וט
וטהרו הכהן כי צרבת
המכוה היא: ואם כא:
באתרה קמת בהרתא
לא אוסיפת במשכא
והיא עמיא עמיק מא
היא וידכיניה כהנא א
ארי רושם כואה היא:
ואיש או אשה כי
יהיה בו נגע בראש או ז
בזקן: וגבר או איתתא א
ארי יהי ביה מכתשא ז
ברישׁ או בדיקן: וראה
הכהן את הנגע והנה מ
מראהו עמק מן העור
ובו שער צהב דק וטמ
וטמא אתו הכהן נתק
הוא צרעת הראש או
הזקן הוא: ויחזי כהנא
ית מכתשא והא מיח
מיחזויה עמיק מן מש
משכא וביה סער סומק
דעדק ויסאיב יתיה כ
כהנא נתקא הוא סגיר
סגירות רישא או דיקנ
הוא: וכי יראה הכהן
את נגע הנתק והנה
אין מראהו עמק מן
העור ושער שחר אין
בו והסגיר הכהן את נג
נגע הנתק שבעת ימים:
וארי יחזי כהנא ית מ
מכתש ניתקא והא לית
מחוזיה עמיק מן משכ
וסער אוכם לית ביה
ויסגר כהנא ית מכתש
שבעא יומין: וראה

הכהן את הנגע ביום ה
השביעי והנה לא פשה
הנתק ולא היה בו שער
צהב ומראה הנתק אין
עמק מן העור ויחזי כ
כהנא ית מכתשא ביומ
שביעאה והא לא אוס
אוסיף ניתקא ולא הוה
ביה סער סומק ומחזי
נתקא לית עמיק מן מ
משכא והתגלח ואת
הנתק לא יגלח והסגיר
הכהן את הנתק שבעת
ימים שנית ויגלח סחרני
ניתקא ורעיש נתקא לא
יגלח ויסגר כהנא ית נ
נתקא שבעא יומין תנ
תנינות וראה הכהן את
הנתק ביום השביעי ו
והנה לא פשה הנתק
בעור ומראהו עמק מן
העור וטהר אתו הכהן
וכבס בגדיו וטהר ויחזי
כהנא ית נתקא ביומא
שביעאה והא לא או
אוסיף נתקא במשכא
ומיחזוהי ליתוהי עמ
עמיק מן משכא וידכי
יתיה כהנא ויצבע לב
לבושוהי וידכי ואם
פשה יפשה הנתק ב
בעור אחרי טהרתו
ואם אוספא יוסיף נ
נתקא במשכא בתר

דכותיה וראהו הכהן
והנה פשה הנתק בעור
לא יבקר הכהן לשער
הצהב טמא הוא ויח
ויחזיניה כהנא והא א
אוסיף ניתקא במשכא
לא יבקר כהנא לסער
סומק מסאב הוא ואם
בעיניו עמד הנתק ו
ושער שחר צמח בו
נרפא הנתק טהור הוא
וטהרו הכהן ואם כד
הוה קם ניתקא וסער
אוכם צמח ביה אתסי
ניתקא דכי הוא וידכנ
כהנא ואיש
או אשה כי יהיה בעור
בשרם בהרת בהרת לב
לבנת וגבר או איתתא
ארי יהי במשך בשרהו
בהרן בהרן חורן וראה
הכהן והנה בעור בשרם
בהרת כהות לבנת בהק
הוא פרח בעור טהור הוא
ויחזי כהנא והא במש
במשך בישרהון בהרן
עמין חורן בוהקא הו
הוא סגי במשכא דכי
הוא ואיש כי
ימרט ראשו קרח הוא
טהור הוא וגבר ארי
יתר סער רישיה קרח
הוא דכי הוא ואם מ
מפאת פניו ימרט ראש

ראשו גבח הוא טהור
הוא ואם מקבל אפוהי
יתר סער רישיה גלוש
הוא דכי הוא וכי יהיה
בקרחת או בגבחת נגע
לבן אדמדם צרעת פ
פרחת הוא בקרחתו או
בגבחתו וארי יהי בקר
בקרחותא או בגלושותי
מכתש חיור סמוק ס
סגירות סגיא היא בקר
בקרחותיה או בגלושותיה
וראה אתו הכהן והנה
שאת הנגע לבנה אדמ
אדמדמת בקרחתו או
בגבחתו כמראה צרעת
עור בשר ויחזי יתיה כ
כהנא והא עמיק מכ
מכתשא חיור סמוק
בקרחותיה או בגלושת
בגלושותיה כמיחזי ס
סגירותא משך בישרא
איש צרוע הוא טמא
הוא טמא יטמאנו
הכהן בראשו נגעו גבר
סגיר הוא מסאב הוא
סאבא יסאביניה כהנ
ברישיה מכתשיה והצ
והצרוע אשר בו הנגע
בגדיו יהיו פרמים ורא
וראשו יהיה פרוע ועל
שפם יעטה וטמא טמ
טמא יקרא וסגירא
די ביה מכתשא לבוש

לבושוהי יהון מבזעין
ורישיה יהי פריע ועל
שפם כאבילא יתעטף
ולא תסתאבון ולא תס
תסתאבון יקרי׃ כל ימי
אשר הנגע בו יטמא ט
טמא הוא בדד ישב מ
מחוץ למחנה מושבו׃
כל יומין דמכתשא ביה
יהי מסאב מסאב הוא
בלחודוהי יתיב מברא
למשריתא מותביה׃
והבגד כי יהיה
בו נגע צרעת בבגד צ
צמר או בבגד פשתים׃
ולבושא ארי יהי ביה
מכתש סגירו בלבוש ע
עמר או בלבוש כיתן׃
או בשתי או בערב לפ
לפשתים ולצמר או בע
בעור או בכל מלאכת
עור׃ או בשתיא או ב
בערבא לכיתנא ולעמר
או במשכא או בכל ע
עבידת משך׃ והיה ה
הנגע ירקרק או אדמדם
בבגד או בעור או בשתי
או בערב או בכל כלי
עור נגע צרעת הוא ו
והראה את הכהן׃ ויהי
מכתשא ירוק או סמיק
בלבושא או במשכא או
בשיתיא או בערבא או
בכל מן דמשך מכתש

סגירותא הוא ויתחזי ל
לכהנא׃ וראה הכהן את
הנגע והסגיר את הנגע
שבעת ימים׃ ויחזי כהנ
ית מכתשא ויסגר ית
מכתשא שבעא יומין׃
וראה את הנגע ביום ה
השביעי כי פשה הנגע
בבגד או בשתי או בערב
או בעור לכל אשר יעש
יעשה העור למלאכה
צרעת ממארת הנגע ט
טמא הוא׃ ויחזי ית מכ
מכתשא ביומא שביעאה
ארי אוסיף מכתשא ב
בלבושא או בשיתיא ו
או בערבא או במשכא
לכל דיתעביד משכא ל
לעיבידתא סגירות מח
מחסרא מכתשא מסא
מסאב הוא׃ ושרף את
הבגד או את השתי או
את הערב בצמר או ב
בפשתים או את כל כלי
העור אשר יהיה בו ה
הנגע כי צרעת ממארת
הוא באש תשרף׃ ויוקד
ית לבושא או ית שתיא
או ית ערבא בעמרא או
בכיתנא או ית כל מן ד
דמשך דיהי ביה מכת
מכתשא ארי סגירות מ
מחסרא היא בנורא ת
תתוקד׃ ואם יראה הכהן

והנה לא פשה הנגע בב
בבגד או בשתי או בערב
או בכל כלי עור׃ ואם יח
יחזי כהנא והא לא או
אוסיף מכתשא בלבוש
או בשתיא או בערבא
או בכל מאן דמשך׃ וצ
וצוה הכהן וכבסו את
אשר בו הנגע והסגירו
שבעת ימים שנית׃ ויפ
ויפקד כהנא ויחורון ית
דביה מכתשא ויסגרניה
שבעא יומין תנינות׃ ור
וראה הכהן אחרי הכבס
את הנגע והנה לא הפך
הנגע את עינו והנגע
לא פשה טמא הוא בא
באש תשרפנו פחתת ה
הוא בקרחתו או בגבחתו׃
ויחזי כהנא בתר דחורו
ית מכתשא והא לא ש
שנא מכתשא מן כד
הוה ומכתשא לא אוסף
מסאב הוא בנורא תוק
תוקדיניה תברא היא
בשחיקותיה או בחלי
בחדיתותיה׃ ואם ראה
הכהן והנה כהה הנגע
אחרי הכבס אתו וקרע
אתו מן הבגד או מן ה
העור או מן השתי או
מן הערב׃ ואם חזא כהנ
והא עמא מכתשא ב
בתר דחוורו יתיה ויבזע

[illegible]

יתיה מן לבושא או מן
משכא או מן שיתיא או מן
ערבא׃ ואם תראה עור בגד
או בשתי או בערב או בכל
כלי עור פרחת הוא באש
תשרפנו את אשר בו ה
הנגע׃ ואם תיתחזי עוד
בלבושא או בשתיא או בערבא
או בכל מן דמשך סגיא
היא בנורא תוקדיניה ית
דביה מכתשא׃ והבגד או
השתי או הערב או כל כלי
העור אשר תכבס וסר מהם
הנגע וכבס שנית וטהר׃
ולבושא או שתיא או ערבא
או כל מן דמשך דיתחוור
ויעדי מנהון מכתשא
ויצטבע תנינות וידכי׃ זאת
תורת נגע צרעת בגד הצמר
או הפשתים או השתי או
הערב או כל כלי עור ל
לטהרו או לטמאו׃ דא
אוריית דמכתש סגירו לבוש
עמרא או כיתנא או שיתיא או
ערבא או כל מן דמשך לדכואה
או לסאבותיה׃ פ
וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ ומליל יי׳׳׳׃ זאת
תהיה תורת המצרע ב
ביום טהרתו והובא א
אל הכהן׃ דא תהי אור
אוריתא דסגירא ביומי
דדכותיה ויהיתי לות
כהנא׃ ויצא הכהן אל

כג

מחוץ למחנה וראה ה
הכהן והנה נרפא נגע
הצרעת מן הצרוע׃ ויפ
ויפוק כהנא למברא למ
למשריתא ויחזי כהנא
והא איתסי מכתש סג
סגירותא מן סגירא׃ וי
וצוה הכהן ולקח למ
למטהר שתי צפרים
חיות טהרות ועץ ארז
ושני תולעת ואזב׃ וי
ויפקד כהנא ויסב לד
לדמידכי תרתין צפרין
חיין דכיין ואעא דארז
וצבע זהורי ואזובא׃
וצוה הכהן ושחט את
הצפור האחת אל כלי
חרש על מים חיים׃ וית
ויפקיד כהנא ויכוס ית
ציפרא חדא למן דחסף
על מי מבוע׃ את הצפר
החיה יקח אתה ואת
עץ הארז ואת שני ה
התולעת ואת האזוב
וטבל אותם ואת הצפר
החיה בדם הצפר הש
השחטה על המים ה
החיים׃ ית ציפרא חיתא
יסב יתה וית אעא דא
דארזא וית צבע זהורי
וית איזובא ויטבול ית
יתהון וית ציפרא חיתא
בדמא דציפרא דנכיסא
על מי מבוע׃ והזה על

המטהר מן הצרעת
שבע פעמים וטהרו
ושלח את הצפר החיה
על פני השדה׃ וידי על
דמידכי מן סגירותא
שבע זמנין וידכיניה
וישלח ית ציפרא חיתא
על אפי חקלא׃ וכבס
המטהר את בגדיו וג
וגלח את כל שערו ור
ורחץ במים וטהר וא
ואחר יבא אל המחנה
וישב מחוץ לאהלו
שבעת ימים׃ ויצבע
דמידכי ית לבושוהי
ויגלח ית כל שעריה
ויסחי במיא וידכי וב
ובתר כן יעול למשריתא
ויתיב מברא למשכניה
שבעא יומין׃ והיה ב
ביום השביעי יגלח א
את כל שערו את ראשו
ואת זקנו ואת גבת ע
עיניו ואת כל שערו יג
יגלח וכבס את בגדיו ו
ורחץ את בשרו במים
וטהר׃ ויהי ביומא ש
שביעאה יגלח ית כל
סעריה ית רישיה וית
דיקניה וית גביני עינ
עינוהי וית כל סעריה
יגלח ויצבע ית לבוש
לבושוהי ויסחי ית ב
בשריה במיא וידכי׃

[illegible]

וביום השמיני יקח ש
שני כבשים תמימם
וכבשה אחת בת שנתה
תמימה ושלשה עש
עשרנים סלת מנחה
בלולה בשמן ולג אחד
שמן: וביומא תמינאה
יסב תרין אמרין שלמ
שלמין ואימרתא חדא
בת שתא שלמתא ות
ותלתא עשרונין סלת
מנחתא דפילא במשח
ולוגא חד דמשחא: וה
והעמיד הכהן המטהר
את האיש המטהר וא
ואתם לפני יהוה פתח
אהל מועד: ויקים כהנ
דמדכי ית גברא דמ
דמידכי ויתהון קדם יי
בתרע משכן זמנא: ול
ולקח הכהן את הכבש
האחד והקריב אתו ל
לאשם ואת לג השמן
והניף אתם תנופה לפני
יהוה: ויסב כהנא ית
אימרא חד ויקריב ית
יתיה לאשמא וית לג
לוגא דמשחא וירים
יתהון ארמא קדם יי:
ושחט את הכבש במ
במקום אשר ישחט
את החטאת ואת הע
העלה במקום הקדש
כי כחטאת האשם הו

הוא לכהן קדש קדשים
הוא: ויכוס ית אימרא
באתרא דיכוס ית חטא
חטאתא וית עלתא בא
באתר קדיש ארי כחט
כחטאתא אשמא הוא
לכהנא קדש קדשין
הוא: ולקח הכהן מדם
האשם ונתן הכהן על
תנוך אזן המטהר הימ
הימנית ועל בהן ידו ה
הימנית ועל בהן רגלו
הימנית: ויסב כהנא מ
מדמא דאשמא ויתן
כהנא על רום אודנא
דמידכי דימינא ועל
איליון ידיה דימינא
ועל איליון ריגליה די
דימינא: ולקח הכהן מ
מלג השמן ויצק על
כף הכהן השמאלית:
ויסב כהנא מלוגא ד
דמשחא ויריק על ית
ידא דכהנא דשמאלא:
וטבל הכהן את אצבע
הימנית מן השמן אשר
על כפו השמאלית וה
והזה מן השמן באצב
באצבעו שבע פעמים
לפני יהוה: ויטבל כהנ
ית אצבעיה דימינא מן
משחא דעל ידיה דש
דשמאלא ויזי מן מ
משחא באצבעיה שב

שבע זמנין קדם יי: ומית
ומיתר השמן אשר על
כפו יתן הכהן על תנוך
אזן המטהר הימנית
ועל בהן ידו הימנית וע
ועל בהן רגלו הימנית
על דם האשם: ומשאר
משחא דעל ידיה יתן
כהנא על רום אודנא
דמידכי דימינא ועל
איליון ידיה דימינא
ועל איליון ריגליה דימ
דימינא על דמא דאש
דאשמא: והנותר בשמן
אשר על כף הכהן יתן
על ראש המטהר וכפר
עליו הכהן לפני יהוה:
ודישתאר במשחא ד
דעל ידא דכהנא יתן
על רישא דמידכי ויכ
ויכפר עלוהי כהנא קד
יי: ועשה הכהן את ה
החטאת וכפר על המט
המטהר מטמאתו וא
ואחר ישחט את העלה:
ויעביד כהנא ית חטאת
ויכפר על דמידכי מסא
מסאובתיה ובתר כן יכ
יכוס ית עלתא: והעלה
הכהן את העלה ואת
המנחה המזבחה וכפר
עליו הכהן וטהר: ויסק
כהנא ית עלתא וית מ
מנחתא למדבחא ויכפר

תנוך ג בתור' וסימ' ושחט את האשם ב בו' וישחט ויקח ויקרב את בני אהרן ולקח הכהן מדם ומיתר השמן אשר על כפו ושחט את כבש האשם ונתן הכהן מן השמן
על המטהר ג בענינ' ומישונים בסיפ' וסימ' קדמ' על המטהר תניג' על המטהר תליתא' על המטהר וסימ' דדריג בכרעא

עלוהי כהנא וידכי׃
ואם דל הוא
ואין ידו משגת ולקח
כבש אחד אשם לתנופה
לכפר עליו ועשרון סלת
אחד בלול בשמן למנח
למנחה ולג שמן׃ ואם
מסכין הוא ולית ידיה
מדבקא ויסב אימר חד
אשמא לארמא לכפרא
עלוהי ועשרונא סולתא
חד דפיל במשח למנחת
ולוגא דמשחא׃ ושתי
תרים או שני בני יונה
אשר תשיג ידו והיה א
אחד חטאת והאחד ע
עלה׃ ותרין שפנינין או
תרין בני יונה דתדבק ידי
וידי חד חטאתא וחד
עלתא׃ והביא אתם ביום
השמיני לטהרתו אל
הכהן אל פתח אהל מו
מועד לפני יהוה׃ וייתי
יתהון ביומא תמינאה
לדכותיה לות כהנא ל
לתרע משכן זמנא קד
יי׃ ולקח הכהן את כבש
האשם ואת לג השמן׃
והניף אתם הכהן תנופ
תנופה לפני יהוה׃ ויסב
כהנא ית אימרא דאשמ
וית לוגא דמשחא וירים
יתהון כהנא ארמא קד
יי׃ ושחט את כבש הא

האשם ולקח הכהן מדם
האשם ונתן על תנוך א
אזן המטהר הימנית ועל
בהן ידו הימנית ועל
בהן רגלו הימנית׃ ויכוס
ית אימרא דאשמא׃
ויסב כהנא מדמא דא
דאשמא ויתן על רום
אודנא דמידכי דימינ
ועל איליון ידיה דימינ
ועל איליון רגליה דימינ
ומן השמן יצק הכהן
על כף הכהן השמאלית׃
ומן משחא יריק כהנא
על ידא דכהנא דשמאל׃
והזה הכהן באצבעו ה
הימנית מן השמן אשר
על כפו השמאלית שב
שבע פעמים לפני יהוה׃
וידי כהנא באצבעיה
דימינא מן משחא דע
דעל ידיה דשמאלא ש
שבע זמנין קדם יי׃ ונתן
הכהן מן השמן אשר
על כפו על תנוך אזן ה
המטהר הימנית ועל
בהן ידו הימנית ועל ב
בהן רגלו הימנית על
מקום דם האשם׃ ויתן
כהנא מן משחא דעל
ידיה על רום אודנא
דמידכי דימינא ועל
איליון ידיה דימינא
ועל איליון ריגליה דימ

דימינא על אתר דמא
דאשמא׃ והנותר מן ה
השמן אשר על כף ה
הכהן יתן על ראש ה
המטהר לכפר עליו ל
לפני יהוה׃ ודישתאר
מן משחא דעל ידא ד
דכהנא יתן על רישא ד
דמידכי לכפרא עלוהי
קדם יי׃ ועשה את האחד
מן התרים או מן בני ה
היונה מאשר תשיגנו ידו׃
ויעביד ית חד מן שפנינ
או מן בני יונה מדתדבק
ידיה׃ את אשר תשיג
ידו את האחד חטאת
ואת האחד עלה על
המנחה וכפר הכהן על
המטהר לפני יהוה׃ ית
דתדבק ידיה ית חד ח
חטאתא וית חד עלת
על מנחתא ויכפר כהנ
על דמידכי קדם יי׃ זאת
תורת אשר בו נגע צר
צרעת אשר לא תשיג
ידו בטהרתו׃ דא אוריתא
דביה מכתש סגירו דלא
תדבק ידיה בדכותיה׃
וידבר יהוה אל
משה ואל אהרן לאמר׃
ומליל יי עם משה ול
ולאהרן למימר׃ כי תב
תבאו אל ארץ כנען
אשר אני נתן לכם לא

ומראיהן מראותן ד׳ חס׳ וסימ׳ ומראיהן רע כאשר בתחלה ומראיהן שפל מן הקיר וזה מראיהן מראיהן כלפידים ואחרי הטוח ג׳ אחרי הטח חס׳

לאחזה ונתתי נגע צר
צרעת בבית ארץ אח
אחזתכם: ארי תעלון
לארעא דכנען דאנא
יהיב לכון לאחסנא ו
ואיתן מכתש סגירו
בבית ארע אחסנתכון:
ובא אשר לו הבית וה
והגיד לכהן לאמר כנ
כנגע נראה לי בבית:
וייתי דדיליה ביתא וי
ויחוי לכהנא למימר
כמכתשא איתחזי לי
בביתא: וצוה הכהן ו
ופנו את הבית בטרם
יבא הכהן לראות את
הנגע ולא יטמא כל
אשר בבית ואחר כן יב
יבא הכהן לראות את
הבית: ויפקיד כהנא וי
ויפנון ית ביתא עד לא
יעול כהנא למיחזי ית
מכתשא ולא יסתאב
כל דבביתא ובתר כן יע
יעול כהנא למיחזי ית
ביתא: וראה את הנגע
והנה הנגע בקירת ה
הבית שקערורת ירקר
ירקרקת או אדמדמת
ומראיהן שפל מן ה
הקיר: ויחזי ית מכתש
והא מכתשא בכותלי
ביתא פחתין ירקן או
סמקן ומיחזיהון מכיך

מן כותלא: ויצא הכהן
מן הבית אל פתח הב
הבית והסגיר את הבית
שבעת ימים: ויפוק כהנ
מן ביתא לתרע ביתא
ויסגר ית ביתא שבעא
יומין: ושב הכהן ביום
השביעי וראה והנה
פשה הנגע בקירת הב
הבית: ויתוב כהנא ביומ
שביעאה ויחזי והא
אוסיף מכתשא בכותלי
ביתא: וצוה הכהן וחל
וחלצו את האבנים א
אשר בהן הנגע והשל
והשליכו אתהן אל
מחוץ לעיר אל מקום
טמא: ויפקד כהנא וי
וישלפון ית אבניא די
בהן מכתשא ויגרמון י
יתהון למברא לקרתא
לאתר מסאב: ואת הב
הבית יקציע מבית סביב
ושפכו את העפר אשר
הקצו אל מחוץ לעיר
אל מקום טמא: וית כ
ביתא יקלפון מגיו סח
סח וירמון ית עפרא ד
דקליפו למברא לקרת
לאתר מסאב: ולקחו
אבנים אחרות והביאו
אל תחת האבנים ועפר
אחר יקח וטח את הב
הבית: ויסבון אבנין א

אחרנין ויעלון לאתר
אבניא ועפר אוחרן יס
יסב וישוע ית ביתא: ו
ואם ישוב הנגע ופרח
בבית אחר חלץ את
האבנים ואחרי הקצות
את הבית ואחרי הטוח:
ואם יתוב מכתשא וי
ויסגי בביתא בתר דש
דשליפו ית אבניא ובתר
דקליפו ית ביתא ובתר
דיתשע: ובא הכהן ו
וראה והנה פשה הנגע
בבית צרעת ממארת
הוא בבית טמא: ויעול
כהנא ויחזי והא אוסיף
מכתשא בביתא סגירות
מחסרא היא בביתא מ
מסאב הוא: ונתץ את
הבית את אבניו ואת
עציו ואת כל עפר הב
הבית והוציא אל מחו
מחוץ לעיר אל מקום
טמא: ויתרע ית ביתא
ית אבנוהי וית אעוהי
וית כל עפרא דביתא
ויפיק למברא לקרתא
לאתר מסאב: והבא אל
הבית כל ימי הסגיר
אתו יטמא עד הערב:
ודיעול לביתא כל יומין
דיסגר יתיה יהי מסאב
עד רמשא: והשכב ב
בבית יכבס את בגדיו:

ואת הבית ד׳ וסימ׳ ואת הבית יקציע והכרתי את ימור ובנושתים ואמר ל׳ ואת בית הגדול שרף באש אלון חס׳ מלחדין יקציע מבית ואיש כי יקדיש
את ביתו ... אבנים יקרים ...

בא יבא ה׳ וסימ׳ ואם בא יבא הכהן [illegible]

והאכל בבית יכבס את
בגדיו ודי ישכוב בביתא
יצבע ית לבושוהי ודי
ודייכול בביתא יצבע
ית לבושוהי ואם בא
יבא הכהן וראה והנה
לא פשה הנגע בבית
אחרי הטח את הבית
וטהר הכהן את הבית
כי נרפא הנגע ואם מ
מיעל יעול כהנא ויח
ויחזי והא לא אוסית
מכתשא בביתא בתר
דיתשע ית ביתא וידכי
כהנא ית ביתא ארי א
איתסי מכתשא ולקח
לחטא את הבית שתי
צפרים ועץ ארז ושני
תולעת ואזב ויסב ל
לדכאה ית ביתא תרתין
ציפרין ואעא דארזא
וצבע זהורי ואזובא
ושחט את הצפר הא
האחת אל כלי חרש
על מים חיים ויכוס
ית ציפרא חדא למן
דחסף על מי מבוע
ולקח את עץ הארז וא
ואת האזב ואת שני ה
התולעת ואת הצפר
החיה וטבל אתם בדם
הצפר השחוטה ובמי
ובמים החיים והזה א
אל הבית שבע פעמים

ויסב ית אעא דארזא
וית איזובא וית צבע
זהורי וית ציפרא חית
ויטבול יתהון בדמא
דציפרא דנכיסתא ובמ
ובמי מבוע וידי לביתא
שבע זמנין וחטא את
הבית בדם הצפור ובמים
החיים ובצפר החיה ו
ובעץ הארז ובאזב וב
ובשני התולעת וידכי
ית ביתא בדמא דצפר
ובמי מבוע ובצפרא ח
חיתא ובאעא דארזא
ובאיזובא ובצבע זהו
זהורי ושלח את הצפ
הצפר החיה אל מחוץ
לעיר אל פני השדה ו
וכפר על הבית וטהר ו
וישלח ית ציפרא חית
למיברא לקיתא לאפי
חקלא ויכפר על ביתא
וידכי וזאת התורה לכל
נגע הצרעת ולנתק דא
אוריתא לכל מכתש
סגירותא ולניתקא ול
ולצרעת הבגד ולבית
ולסגירות לבושא ולבית
ולשאת ולספחת ולבה
ולבהרת ולעמקא ול
ולעריא ולבהרא לה
להורת ביום הטמא ו
וביום הטהור זאת תו
תורת הצרעת לאלפא

ביום מסאבא וביום דכ
דא אוריתא דסגירותא
וידבר יהוה
אל משה ואל אהרן
לאמר ומליל יי דברו
אל בני ישראל ואמר
ואמרתם אלהם איש
איש כי יהיה זב מבשרו
זובו טמא הוא מלילו
עם בני ישראל ותימרון
להון גבר גבר ארי יהי
דאיב מבסריה דוביה
מסאב הוא וזאת תהיה
טמאתו בזובו רר בשרו
את זובו או החתים בש
בשרו מזובו טמאתו
הוא ודא סאובתיה ב
בדוביה ריר בשריה ית
דוביה או חתים בסריה
מדוביה סאובתיה היא
כל המשכב אשר ישכב
עליו הזב יטמא וכל
הכלי אשר ישב עליו
יטמא כל משכבא די
דישכוב עלוהי דובנא
יהי מסאב וכל מנא
דיתיב עלוהי יהי מסאב
ואיש אשר יגע במש
במשכבו יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד
הערב וגבר דיקרב במ
במשכביה יצבע לבו
לבושוהי ויסחי במיא
ויהי מסאב עד רמשא

הזאה אל ה׳ וסימ׳ [illegible]
[illegible]

[illegible]

והישב על הכלי אשר
ישב עליו הזב יכבס בג
בגדיו ורחץ במים וטמ
וטמא עד הערב׃ ודי
ודיתיב על מנא דיתיב
עלוהי דובנא יצבע
לבושוהי ויסחי במיא
ויהי מסאב עד רמשא׃
והנגע בבשר הזב יכבס
בגדיו ורחץ במים וטמ
וטמא עד הערב׃ ודיק
ודיקרב בבשר דובנא
יצבע לבושוהי ויסחי
במיא ויהי מסאב עד
רמשא׃ וכי ירק הזב
בטהור וכבס בגדיו ורח
ורחץ במים וטמא עד
הערב׃ וארי ירוק דובנ
בדכיא ויצבע לבושוהי
ויסחי במיא ויהי מס
מסאב עד רמשא׃ וכל
המרכב אשר ירכב ע
עליו הזב יטמא׃ וכל
מרכבא דירכוב עלוהי
דובנא יהי מסאב׃ וכל
הנגע בכל אשר יהיה
תחתיו יטמא עד הערב
והנשא אותם יכבס
בגדיו ורחץ במים וט
וטמא עד הערב׃ וכל
דיקרב בכל דיהי תחו
תחותוהי יהי מסאב
עד רמשא ודיטול יתהון
יצבע לבושוהי ויסחי

במיא ויהי מסאב עד
רמשא׃ וכל אשר יגע בו
הזב וידיו לא שטף במים
וכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב׃ וכל
דיקרב ביה דובנא ויד
וידוהי לא שטף במיא
ויצבע לבושוהי ויסחי
במיא ויהי מסאב עד
רמשא׃ וכלי חרש אשר
יגע בו הזב ישבר וכל
כלי עץ ישטף במים׃ ות
ומן דחסף דיקרב ביה
דובנא יתבר וכל מאן
דאעא ישתטף במיא׃
וכי יטהר הזב מזובו ו
וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ו
ורחץ בשרו במים חיים
וטהר׃ וארי ידכי דובנ
מדוביה וימני ליה ש
שבעא יומין לדכותיה
ויצבע לבושוהי ויסחי
בסריה במי מבוע וי
וידכי׃ וביום השמיני י
יקח לו שתי תרים או
שני בני יונה ובא לפני
יהוה אל פתח אהל מ
מועד ונתנם אל הכהן׃
וביומא תמינאה יסב
ליה תרין שפנינין או ת
תרין בני יונה וייתי לק
יי לתרע משכן זמנא
ויתנינון לכהנא׃ ועשה

אתם הכהן אחד חטאת
והאחד עלה וכפר עליו
הכהן לפני יהוה מזובו׃
ויעביד יתהון כהנא חד
חטאתא וחד עלתא ו
ויכפר עלוהי כהנא קדם
יי מדוביה׃
ואיש כי תצא ממנו ש
שכבת זרע ורחץ במים
את כל בשרו וטמא עד
הערב׃ וגבר ארי תיפוק
מניה שכבת זרעא וי
ויסחי במיא ית כל בס
בסריה ויהי מסאב עד
רמשא׃ וכל בגד וכל
עור אשר יהיה עליו
שכבת זרע וכבס במים
וטמא עד הערב׃ וכל
לבוש וכל משך דיהי
עלוהי שכבת זרעא
ויצטבע במיא ויהי מ
מסאב עד רמשא׃
ואשה אשר
ישכב איש אתה שכבת
זרע ורחצו במים וטמ
וטמאו עד הערב׃ וא
ואיתתא דישכוב גבר
יתה שכבת זרעא וי
ויסחון במיא ויהון מ
מסאבין עד רמשא׃
ואשה כי תהיה
זבה דם יהיה זבה בב
בבשרה שבעת ימים
תהיה בנדתה וכל הנ

[illegible]

הנגע בה יטמא עד ה
הערב׃ ואיתתא ארי תהי
דיבא דם יהי דיבה בב
בבסרה שבעא יומין
תהי בריחוקה וכל די
דיקרב בה יהי מסאב
עד רמשא׃ וכל אשר
תשכב עליו בנדתה יט
יטמא וכל אשר תשב
עליו יטמא׃ וכל דתיש
דתישכוב עלוהי בריח
בריחוקה יהי מסאב
וכל דתיתב עלוהי יהי
מסאב׃ וכל הנגע בכ
במשכבה יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד
הערב׃ וכל דיקרב במ
במשכבה יצבע לבוש
לבושוהי ויסחי במיא
ויהי מסאב עד רמשא׃
וכל הנגע בכל כלי אשר
תשב עליו יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד
הערב׃ וכל דיקרב בכל
מן דתיתיב עלוהי יצ
יצבע לבושוהי ויסחי
במיא ויהי מסאב עד
רמשא׃ ואם על המש
המשכב הוא או על
הכלי אשר הוא ישבת
עליו בנגעו בו יטמא
עד הערב׃ ואם על מש
משכבא הוא או על
מנא דהיא יתבא עלו

עלוהי במיקרביה ביה
יהי מסאב עד רמשא׃
ואם שכב ישכב איש א
אתה ותהי נדתה עליו
וטמא שבעת ימים וכל
המשכב אשר ישכב
עליו יטמא׃ ואם מש
משכב ישכוב גבר יתה
ותהי ריחוקה עלוהי
ויהי מסאב שבעא יו
יומין וכל משכבא ד
דישכוב עלוהי יהי מ
מסאב׃
ואשה כי יזוב זוב דמה
ימים רבים בלא עת נ
נדתה או כי תזוב על
נדתה כל ימי זוב טמאה
טמאתה כימי נדתה
תהיה טמאה היא׃
ואיתתא ארי ידוב דוב
דמה יומין סגיאין בלא
עידן ריחוקה כל יומי
דוב סאובתיה כיומי
ריחוקה תהי מסאבא
היא׃ כל המשכב אשר
תשכב עליו כל ימי זובה
כמשכב נדתה יהיה לה
וכל הכלי אשר תשב
עליו טמא יהיה כטמ
כטמאת נדתה׃ כל מש
משכבא דתשכב עלוהי
כל יומי דובה כמשכב
ריחוקה יהי לה וכל
מנא דתיתיב עלוהי מ

מסאב יהי כסאובת ר
ריחוקה׃ וכל הנגע בם
יטמא וכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב׃
וכל דיקרב בהון יהי מ
מסאב ויצבע לבושוהי
ויסחי במיא ויהי מס
מסאב עד רמשא׃ ואם
טהרה מזובה וספרה
לה שבעת ימים ואחר
תטהר׃ ואם דכיאת מ
מדובה ותימני לה שב
שבעא יומין ובתר כן
תידכי׃ וביום השמיני
תקח לה שתי תרים או
שני בני יונה והביאה
אותם אל הכהן אל פת
פתח אהל מועד׃ וביומא
תמינאה תיסב לה תר
תרין שפנינין או תרין
בני יונה ותיתי יתהון
לות כהנא לתרע משכ
ומנא׃ ועשה הכהן את
האחד חטאת ואת ה
האחד עלה וכפר עליה
הכהן לפני יהוה מזוב
טמאתה׃ ויעבד כהנא
ית חד חטאתא וית חד
עלתא ויכפר עלה כהנ
קדם יי מדוב סאובתה׃
והזרתם את בני ישראל
מטמאתם בטמאם את
משכני אשר בתוכם׃ ות
ותפרשון ית בני ישרא

ולאיש ג׳ וסימ׳ ולאיש אשר ישכב׳ ולאיש בשת בן שאול׳ ולאיש שתים מבנות לוטה׳ אראה ב׳ וסימ׳ כי בענן אראה׳ כי היום אראה אל אחאב׳ ואל מותי אמות ואראה פני אלהים

מסאובתהון ולא ימותון
בסאובתהון כסאוביהון
ית מקדשי דביניהון׃ זא
זאת תורת הזב ואשר
תצא ממנו שכבת זרע
לטמאה בה׃ הא אוריתא
דדובנא ודתיפוק מניה
שכבת זרעא לאיסתאבה
בה׃ והדוה בנדתה והזב
את זובו לזכר ולנקבה
ולאיש אשר ישכב עם
טמאה׃ ולדיסאובתה
בריחוקה ולדדאב ית
דוביה לדכר ולניקבא
ולגבר דישכוב עם מס
מסאבתא׃

פ

וידבר יהוה
אל משה אחרי מות ש
שני בני אהרן בקרבתם
לפני יהוה וימתו׃ ומל
ייי עם משה בתר דמיתו
תרין בני אהרן בקרוביהו
אישתא נוכריתא קדם ייי
ומיתו׃ ויאמר ייי אל
משה דבר אל אהרן א
אחיך ואל יבא בכל עת
אל הקדש מבית לפרכת
אל פני הכפרת אשר
על הארן ולא ימות כי
בענן אראה על הכפרת׃
ואמר ייי למשה מליל
עם אהרן אחוך ולא
יהי עליל בכל עידן ל
לקודשא מגו לפרוכתא

לקדם כפורתא דעל א
ארונא ולא ימות ארי
בעננא אנא מיתגלי על
בית כפורי׃ בזאת יבא א
אהרן אל הקדש בפר
בן בקר לחטאת ואיל
לעלה׃ בדא יהי עליל
אהרן לקודשא בתור
בר תורי לחטאתא ודכר
לעלתא׃ כתנת בד קדש
ילבש ומכנסי בד יהיו
על בשרו ובאבנט בד
יחגר ובמצנפת בד יצנ
יצנף בגדי קדש הם ור
ורחץ במים את בשרו
ולבשם׃ כיתונא דבוצא
דקודשא ילבש ומכנסי
דבוץ יהון על בסריה
ובהמיינא דבוצא ייסר
ומצנפתא דבוצא יחית
ברישיה לבושי קודש
אינון ויסחי במיא ית
בסריה וילבשינון׃ ומא
ומאת עדת בני ישראל
יקח שני שעירי עזים
לחטאת ואיל אחד לע
לעלה׃ ומן כנשתא דב
דבני ישראל יסב תרין צ
צפירי עזין לחטאתא
ודכר חד לעלתא׃ והקר
והקריב אהרן את פר
החטאת אשר לו וכפר
בעדו ובעד ביתו׃ ויקרב
אהרן ית תורא דחטאתא

דיליה ויכפר עלוהי
ועל אינש ביתא׃ ולקח
את שני השעירם והע
והעמיד אתם לפני יי
יהוה פתח אהל מועד׃
ויסב ית תרין צפירין
ויקים יתהון קדם ייי ב
בתרע משכן זמנא׃ ו
ונתן אהרן על שני הש
השעירם גרלות גורל
אחד ליהוה וגורל אח
אחד לעזאזל׃ ויתין א
אהרן על תרין צפירין
עדבין עדבא חד לשמ
דייי ועדבא חד לעזאזל׃
והקריב אהרן את הש
השעיר אשר עלה על
עליו הגרל ליהוה ועש
ועשהו חטאת׃ ויקריב
אהרן ית צפירא די יס
יסיק עלוהי עדבא לש
ייי ויעבדיניה חטאתא׃
והשעיר אשר עלה ע
עליו הגורל לעזאזל
יעמד חי לפני יהוה ל
לכפר עליו לשלח אתו
לעזאזל המדברה׃ וצ
וצפירא דיסליק עלוהי
עדבא לעזא יתקם בד
חי לעזאזל למדברא׃
והקריב אהרן את פר
החטאת אשר לו וכפר
בעדו ובעד ביתו ושחט
את פר החטאת אשר

המדברה ב׳ וסימ׳ לך לקראת משה׳ והשעיר אשר עלה עליו׳ וסמך אהרן שתי ידיו׳ לקראת ישו׳ המדברה [illegible]
[illegible]
[illegible]

ומלא ג׳ וסי׳ ומלא חפניו ומלא החבל לחיות. קטרת סמים ד׳ וסי׳ והקטיר עליו ויקטר עליו ומלא חפניו הנה אני בונה בית ואת קטרת סמים המערכת׃

לו׃ ויקריב אהרן ית תו
תורא דחטאתא דיליה
ויכפר עלוהי ועל א
אינש ביתיה ויכוס ית
תורא דחטאתא דילי׃
ולקח מלא המחתה
גחלי אש מעל המזב
המזבח מלפני יהוה
ומלא חפניו קטרת
סמים דקה והביא מ
מבית לפרכת׃ ויסב מ
מלי מחתיתא גומרין
דאישא מעלוי מדבח
מן קדם יי׳ ומלי חופנוהי
קטרת בוסמין דקיקין
ויעיל מגו לפרוכתא׃
ונתן את הקטרת על
האש לפני יהוה וכסה
ענן הקטרת את הכפ
הכפרת אשר על הע
העדת ולא ימות׃ ויתן
ית קטורת בוסמיא ל
על אישתא קדם יי׳
ויחפי ענן קטורתא
ית כפורתא דעל סה
סהדותא ולא ימות׃
ולקח מדם הפר והזה
באצבעו על פני הכפרת
קדמה ולפני הכפרת
יזה שבע פעמים מן ה
הדם באצבעו׃ ויסב מ
מדמא דתורא וידי ב
באצבעיה על אפי כ
כפורתא קידומא וקד

כפורתא ידי שבע זמנין
מן דמא באצבעיה׃ ו
ושחט את שעיר החט
החטאת אשר לעם וה
והביא את דמו אל
מבית לפרכת ועשה א
את דמו כאשר עשה
לדם הפר והזה אתו על
הכפרת ולפני הכפרת׃
ויכוס ית צפירא דחט
דחטאתא די לעמא ויע
ויעיל ית דמיה למגו
לפרוכתא ויעביד המי
לדמיה כמא דעבד
לדמא דתורא וידי ית
על כפורתא וקדם כפור׳
וכפר על הקדש מטמ
מטמאת בני ישראל
ומפשעיהם לכל חטא
חטאתם וכן יעשה ל
לאהל מועד השכן
אתם בתוך טמאתם׃
ויכפר על קודשא מ
מסואבת בני ישראל
וממרדיהון לכל חט
חטאיהון וכן יעביד ל
למשכן זמנא דישרי
עמיהון בגו סאובתהון׃
וכל אדם לא יהיה ב
באהל מועד בבאו ל
לכפר בקדש עד צאתו
וכפר בעדו ובעד ביתו
ובעד כל קהל ישראל׃
וכל אינש לא יהי במ

במשכן זמנא במיעליה
לכפרא בקודשא עד
מיפקיה ויכפר עלוהי
ועל אינש ביתיה ועל
כל קהלא דישראל׃ ו
ויצא אל המזבח אשר
לפני יהוה וכפר עליו
ולקח מדם הפר ומדם
השעיר ונתן על קרנות
המזבח סביב׃ ויפוק
למדבחא דיקדם יי׳ ו
ויכפר עלוהי ויסב מ
מדמא דתורא ומדמא
דצפירא ויתן על קרנת
מדבחא סחור סחור׃ והזה
עליו מן הדם באצבעו
שבע פעמים וטהרו
וקדשו מטמאת בני
ישראל׃ וידי עלוהי
מן דמא באצבעיה ל
שבע זמנין וידכיניה
ויקדשיניה מסואבת
בני ישראל׃ וכלה מ
מכפר את הקדש ואת
אהל מועד ואת המז
המזבח והקריב את ה
השעיר החי׃ וישיצי
מלכפרא על קודשא
ועל משכן זמנא ועל
מדבחא ויקריב ית צ
צפירא חיא׃ ויסמך א
אהרן את שתי ידו על
ראש השעיר החי וה
והתודה עליו את כל

וכלה ג׳ וסי׳ וכלה מכפר את הקדש וכלה אהרן ובניו וכלה ... את הארץ וכלה את מדות הבית ... ואת אהל מועד ה׳ וסי׳
וכלה מכפר את הקדש וכפר את מקדש הקדש ... ואת המזבח ל׳ וסי׳ וכלה מכפר ... וכפר את מקדש׃

עונות׳

חטאתם ט וסימן ומפשעיהם לכל חטאתם · וסמך אהרן את שתי ידיו · והייתה זאת לכם · פן תספה בכל חטאתם

עונת בני ישראל ואת
כל פשעיהם לכל חטא
חטאתם ונתן אתם על
ראש השעיר ושלח ב
ביד איש עתי המדברה
ויסמוך אהרן ית תרתין
ידוהי על ריש צפירא
חיא ויודי עלוהי ית כל
עוית בני ישראל וית
כל מרודיהון לכל ח
חטאיהון ויתן יתהון
על ריש צפירא וישלח
ביד גבר דזמין למהך
למדברא ונשא השעיר
עליו את כל עונתם אל
ארץ גזרה ושלח את
השעיר במדבר ויטול
צפירא עלוהי ית כל
חוביהון לארעא לא
יתבא וישלח ית צפיר
במדברא ובא אהרן אל
אהל מועד ופשט את
בגדי הבד אשר לבש
בבאו אל הקדש והני
הניחם שם ויעול אה
למשכן זמנא וישלח
ית לבושי בוצא דילבש
במעליה לקודשא וי
ויצנעינון תמן ורחץ
את בשרו במים במקום
קדש ולבש את בגדיו
ויצא ועשה את עלתו
ואת עלת העם וכפר
בעדו ובעד העם ויסחי

ית בסריה במיא באתר
קדיש וילבש ית לבושי
לבושוהי ויפוק ויעביד
ית עלתיה וית עלת עמ
ויכפר עלוהי ועל עמא
ואת חלב החטאת יקט
יקטיר המזבחה וית
תרבי חטאתא יסיק ל
למדבחא והמשלח את
השעיר לעזאזל יכבס
בגדיו ורחץ את בשרו
במים ואחרי כן יבא אל
המחנה ודמוביל ית
צפירא לעזאזל יצבע
לבושוהי ויסחי ית ביס
בסריה במיא ובתר כן
יעול למשריתא ואת
פר החטאת ואת שעיר
החטאת אשר הובא א
את דמם לכפר יצא
אל מחוץ למחנה ושר
ושרפו באש את ערתם
ואת בשרם ואת פרשם
וית תורא דחטאתא ו
וית צפירא דחטאתא
דאיתעיל מדמהון ל
לכפרא בקודשא יתפקו
מברא למשריתא ויוק
ויוקדון בנורא ית מש
משכיהון וית בסרהון
וית אוכליהון והשרף
אתם יכבס בגדיו ורחץ
את בשרו במים ואחר
ואחרי כן יבא אל המח

המחנה ודמוקיד יתהו
יצבע לבושוהי ויסחי
ית בסריה במיא ובתר
כן יעול למשריתא והי
והיתה לכם לחקת ע
עולם בחדש השביעי
בעשור לחדש תענו את
נפשתיכם וכל מלאכה
לא תעשו האזרח והגר
הגר בתוככם ותהי לכון
לקיים עלם בירחא שב
שביעאה בעשרא ליו
לירחא תענון ית נפשתכו
וכל עבידא לא תעבדו
יציבא וגיורא דיתגיירון
ביניכון כי ביום הזה יכ
יכפר עליכם לטהר את
אתכם מכל חטאתיכם
לפני יהוה תטהרו ארי
ביומא הדין יכפר על
עליכון לדכאה יתכון
מכל חוביכון קדם יי
תדכון שבת שבתון
היא לכם ועניתם את
נפשתיכם חקת עולם
שבת שבתא היא לכו
ותענון ית נפשתיכון
קיים עלם וכפר הכהן
אשר ימשח אתו וא
ואשר ימלא את ידו
לכהן תחת אביו ולבש
את בגדי הבד בגדי ה
הקדש ויכפר כהנא
דירבי יתיה ודיקרב

יתה קורבניה לשמשא
תחות אבוהי וילבש ית
לבושי בוצא לבושי ק
קודשא׃ וכפר את מק
מקדש הקדש ואת
אהל מועד ואת המזבח
יכפר ועל הכהנים ועל
כל עם הקהל יכפר׃ ויכ
ויכפר על מקדש קודש
קודשא ועל משכן זמנ
ועל מדבחא יכפר ועל
כהניא ועל כל עמא ד
דקהלא יכפר׃ והיתה
זאת לכם לחקת עולם
לכפר על בני ישראל
מכל חטאתם אחת ב
בשנה ויעש כאשר צוה
יהוה את משה׃ ותהי
דא לכון לקיים עלם ל
לכפרא על בני ישראל
מכל חוביהון חדא ב
בשתא ועבד כמא ד
דפקיד יי׳ ית משה׃
וידבר יהוה
אל משה לאמר׃ ומלי
יי׳ דבר אל אהרן ואל
בניו ואל כל בני ישר
ישראל ואמרת אלהם
זה הדבר אשר צוה
יהוה לאמר׃ מליל עם
אהרן ועם בנוהי ועם
כל בני ישראל ותימר
להון דין פתגמא ד
דפקיד יי׳ למימרא׃

איש איש מבית ישראל
אשר ישחט שור או כ
כשב או עז במחנה או
אשר ישחט מחוץ ל
למחנה׃ גבר גבר מבית
ישראל דיכוס תור או
אימר או עז במשריתא
או דיכוס מברא למ
למשריתא׃ ואל פתח
אהל מועד לא הביאו
להקריב קרבן ליהוה
לפני משכן יהוה דם
יחשב לאיש ההוא
דם שפך ונכרת האיש
ההוא מקרב עמו׃ ול
ולתרע משכן זמנא
לא אייתיה לקרבא ק
קורבנא קדם יי׳ קדם מ
משכנא דיי׳ דמא ית
יתחשב לגברא ההוא
דמא אשד וישתיצי ג
אינשא ההוא מגו עמ
עמיה׃ למען אשר
יביאו בני ישראל את
זבחיהם אשר הם זבח
זבחים על פני השדה
והביאם ליהוה אל פ
פתח אהל מועד אל
הכהן וזבחו זבחי של
שלמים ליהוה אותם׃
בדיל דייתון בני ישרא
ית דיבחיהון דאינון
דבחין על אפי חקלא
וייתונון קדם יי׳ לתרע

משכן זמנא לות כהנא
ויכסון ניכסת קודשין
קדם יי׳ יתהון׃ וזרק הכהן
את הדם על מזבח יהוה
פתח אהל מועד והקטי
והקטיר החלב לריח
ניחח ליהוה׃ ויזרוק כ
כהנא ית דמא על מד
מדבחא דיי׳ בתרע מש
זמנא ויסיק תרבא לא
לאתקבלא ברעוא קד
יי׳׃ ולא יזבחו עוד את
זבחיהם לשעירם אשר
הם זנים אחריהם חקת
עולם תהיה זאת להם
לדרתם׃ ולא ידבחון ע
עוד ית דבחיהון לשידין
דאינון טען בתריהון
קיים עלם תהי דא להון
לדריהון׃ ואלהם תאמ
תאמר איש איש מבית
ישראל ומן הגר אשר
יגור בתוכם אשר יעלה
עלה או זבח׃ ולהון תי
תימר גבר גבר מבית
ישר ומן גיוריא דיתגיי
דיתגיירון ביניהון דיסק
עלותא או ניכסת קו
קודשיא׃ ואל פתח א
אהל מועד לא יביאנו
לעשות אתו ליהוה ו
ונכרת האיש ההוא מ
מעמיו׃ ולתרע משכן
ומנא לא ייתיניה למ

ונתתי פני ד׳ וסימ׳ בנפש האכלת את הדם · ונגפתם · והשמותיהו לאות · ואל נתתי פני אלריבה ·· ונכרית ה׳ פת׳ וסימ׳ אשר יורח · אשר יעשה · לאחביאו לא יביאנו · ונשא אשר ילה ··

למעבד יתיה קדם יי׃
וישתיצי אנשא ההוא
מעמיה׃ ואיש איש מ
בית ישראל ומן הגר
הגר בתוכם אשר יאכל
כל דם ונתתי פני בנפש
האכלת את הדם והכר
והכרתי אתה מקרב ע
עמה׃ גבר גבר מבית יש
ומן גיוריא דיתגיירון ב
בינהון די יכול כל ד
דמא ואיתין רוגזי בא
באנשא דייכול ית דמ
ואישיצי יתיה מגו ע
עמא׃ כי נפש הבשר
בדם הוא ואני נתתיו
לכם על המזבח לכפר
על נפשתיכם כי הדם
הוא בנפש יכפר׃ ארי
נפש בסרא בדמא ה
הוא ואנא יהבתיה לכו
על מדבחא לכפרא על
נפשתיכון ארי דמא ה
הוא על נפשא מכפר׃
על כן אמרתי לבני יש
ישראל כל נפש מכם
לא תאכל דם והגר ה
הגר בתוככם לא יאכל
דם׃ על כן אמרית לבני
ישראל כל אינש מנכון
לא ייכול דמא וגיוריא
דיתגיירון ביניכון לא
ייכול דמא׃
ואיש איש מבני ישר

ישראל ומן הגר הגר
בתוכם אשר יצוד ציד
חיה או עוף אשר יא
יאכל ושפך את דמו ו
וכסהו בעפר׃ וגבר גבר
מבית ישר ומן גיוריא
דיתגיירון ביניהון דיצ
דיצוד צידא חיתא או
עופא דמיתאכל וישוד
ית דמיה ויכסיניה בע
בעפרא׃ כי נפש כל בשר
דמו בנפשו הוא ואמר
לבני ישראל דם כל בש
בשר לא תאכלו כי נפש
כל בשר דמו הוא כל
אכליו יכרת׃ ארי נפש
כל בשרא דמיה בנפשיה
הוא ואמרית לבני ישר
דם כל בסרא לא תיכלון
ארי נפש כל בסרא דמיה
היא כל דייכלניה יש
ישתיצי׃ וכל נפש אש
אשר תאכל נבלה וט
וטרפה באזרח ובגר
וכבס בגדיו ורחץ במי
במים וטמא עד הערב
וטהר׃ וכל אינש דייכול
נבילא ותבירא ביציבי
ובגיוריא ויצבע לבוש
לבושוהי ויסחי במיא
ויהי מסאב עד רמשא
וידכי׃ ואם לא יכבס
ובשרו לא ירחץ ונשא
עונו׃ ואם לא יצבע ול

ובסריה לא יסחי ויקבל
חוביה׃ וידבר
יהוה אל משה לאמר׃
ומליל׃ דבר אל בני יש
ישראל ואמרת אלהם
אני יהוה אלהיכם׃ מל
מליל עם בני ישראל
ותימר להון אנא יי׃
אלהכון׃ כמעשה ארץ
מצרים אשר ישבתם
בה לא תעשו וכמעשה
ארץ כנען אשר אני מ
מביא אתכם שמה לא
תעשו ובחקתיהם לא
תלכו׃ כעובדי עמא דא
דארעא דמצרים דיתבתון
בה לא תעבדון וכעובדי
עמא דארעא דכנען
דאנא מעיל יתכון לת
לתמן לא תעבדון וב
ובנימוסיהון לא תהכון׃
את משפטי תעשו וא
ואת חקתי תשמרו ול
ללכת בהם אני יהוה
אלהיכם׃ ית דיני תעב
תעבדון וית קיימי ת
תטרון להלכא בהון
אנא יי אלהכון׃ ושמרתם
את חקתי ואת משפטי
אשר יעשה אתם הא
האדם וחי בהם אני
יהוה׃ ותטרון ית קימי
וית דיני דאם יעביד
יתהון אינשא ויחי ב

דמו בדם הוא תנינ׳ כי הדם הוא תלית׳ דמו בנפשו הוא · דביעא׳ דמה הוא · וסימ׳ בקבה תסובב גבר ·· דבר אל בני ישר׳ ואמרת אלהם · ג׳ בתו׳ ·
וסי׳ אדם כי יקריב כמעשה ארץ מצרים · מועדי ה׳ · וקצרתם את קצירה ושבתה הארץ · כי יפלא דערכין · כי תטעה · כי יפליא דנזיר · ואל ארץ מושבתיכם · ג׳ דנסכים ·
כי תבאו אל הארץ · ציצית כי אתם עברים ואורישתם · כי אתם עברים והקריתם · וחד צו את בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים אל הארץ ··

איש ׳ יא פסו׳ בתור׳ וסי׳ איש אשר יקח · איש אשר יעשה [illegible]

כחיון לחיי עלמא אנא
יי׃ איש איש
אל כל שאר בשרו לא
תקרבו לגלות ערוה
אני יהוה׃ גבר גבר לכל
קריב בסריה לא תקר
תקרבון לגלאה עריה
אנא יי׃ ערות
אביך וערות אמך לא
תגלה אמך הוא לא ת
תגלה ערותה׃ ערית א
אבוך ועריית לא תגלי
אמך היא לא תגלי
עריתה׃ ערות
אשת אביך לא תגלה
ערות אביך הוא׃ ערית
אתת אבוך לא תגלי
עריית אבוך היא׃
ערות אחותך
בת אביך מולדת בית
או מולדת חוץ לא ת
תגלה ערותן׃ עריית א
אחתך בת אבוך או ב
בת אמך דיליד א מן א
אבוך מן איתא אוחרי
או מן אמך לגבר או
איחרן לא תגלי עריית
עריתהין׃ ערות
בת בנך או בת בתך לא
תגלה ערותן כי ערותך
הנה׃ ערית בת ברך או
בת ברתך לא תגלי ער
עריתהין ארי עריתך
אינון׃ ערות

בת אשת אביך מולדת
אביך אחותך הוא לא
תגלה ערותה׃ ערית בת
אתת אבוך דיליד א מ
מן אבוך אחתך היא
לא תגלי עריתה׃
ערות אחות אביך
לא תגלה שאר אביך
הוא׃ ערית אחת אבוך
לא תגלי קריבת אבוך
היא׃ ערות
אחות אמך לא תגלה
כי שאר אמך הוא׃ ער
עריית אחת אמך לא
תגלי ארי קריבת אמך
היא׃ ערות אחי
אביך לא תגלה אל א
אשתו לא תקרב דדתך
הוא׃ ערית אח אבוך
לא תגלי לאיתתיה לא
תקרב אתת אח אבוך
היא׃ ערות כלתך
לא תגלה אשת בנך
לא תגלה ערותה׃ ערית
כלתך לא תגלי איתת
ברך היא לא תגלי ער
עריתה׃ ערות
אשת אחיך לא תגלה
ערות אחיך הוא׃ עריית
אתת אחוך לא תגלי ית
עריתא דאחוך היא׃
ערות אשה
ובתה לא תגלה את בת
בנה ואת בת בתה לא

תקח לגלות ערותה שא
שארה הנה זמה הוא׃
עריית איתתא וברתה
לא תגלי ית בת ברה וית
בת ברתה לא תסב לגל
לגלאה עריתה קריבן
אינון עיצת חטאין היא׃
ואשה אל אחתה לא
תקח לצרר לגלות ערו
ערותה עליה בחייה׃ וא
ואיתתא עם אחתה לא
תסב לאעקא לה לגלאה
עריתה עלה בחייהא׃
ואל אשה בנדת טמא
טמאתה לא תקרב לג
לגלות ערותה׃ ולאתתא
בריחוק סובתה לא ת
תקרב לגלאה עריתה׃
ואל אשת עמיתך לא
תתן שכבתך לזרע לט
לטמאה בה׃ ובאתת ח
חברך לא תתן שכובתך
לזרעא לאסתאבא בה׃
ומזרעך לא תתן להע
להעביר למלך ולא
תחלל את שם אלהיך
אני יהוה׃ ומזרעך לא
תתין לאעברא למולך
ולא תחיל ית שמא ד
דאלהך אנא יי׃ ואת
זכר לא תשכב משכבי
אשה תועבה היא׃ וית
דכורא לא תשכוב מן
משכבי איתתא תועי

[illegible] וערות אחות אמך · ואל וערות מולדת לא אחיך [illegible]
ואת בת [illegible] בחייה ג׳ [illegible] לצרר לגלות [illegible]

תועבתא היא׃ ובכל
בהמה לא תתן שכבתך
לטמאה בה ואשה לא
תעמד לפני בהמה לר
לרבעה תבל הוא׃ ובכל
בעירא לא תיתן שכובת
שכובתך לאיסתאבא
בה ואיתתא לא תקום
קדם בעירא למשלט
בה תבלא היא׃ אל ית
תטמאו בכל אלה כי ב
בכל אלה נטמאו הגוים
אשר אני משלח מפ
מפניכם׃ לא תסתאבון
בכל אלין ארי בכל אל
אלין אסתאבו עממי
דאנא מגלי מן קדמיכון׃
ותטמא הארץ ואפקד
עונה עליה ותקא הא
הארץ את ישביה׃ וא
ואסתאבת ארעא וא
ואסערית חובה עלה
ורוקינת ארעא יתבהא׃
ושמרתם אתם את חק
חקתי ואת משפטי ו
ולא תעשו מכל התוע
התועבת האלה האזרח
והגר הגר בתוככם׃ ותט
ותטרון אתון ית קימי
וית דיני ולא תעביד
מכל תועבתא האלין
יציבא וגיורא דיתג
דאיתגיירון ביניכון׃ כי
את כל התועבת האל

עשו אנשי הארץ אשר
לפניכם ותטמא הארץ׃
ארי ית כל תועבתא הא
האלין עבדו אנשי א
ארעא דקדמיכון ואי
ואסתאבת ארעא׃ ולא
תקיא הארץ אתכם ב
בטמאכם אתה כאשר
קאה את הגוי אשר
לפניכם׃ ולא תרוקן אר
ארעא יתכון בסאובכון
יתה כמא דרוקינת א
ארעא ית עממיא דיק
דיקדמיכון׃ כי כל אשר
יעשה מכל התועבת
האלה ונכרתו הנפשת
העשת מקרב עמם׃ א
ארי כל דיעביד מכל
תועבתא האלין ויש
וישתיצון נפשתא די
דיעבדן מגו עמהון׃ ו
ושמרתם את משמרתי
לבלתי עשות מחקות
התועבת אשר נעשו
לפניכם ולא תטמאו ב
בהם אני יהוה אלהיכם׃
ותטרון ית מטרת מימ
מימרי בדיל דלא למע
למעבד מנימוסי תועב
תועבתא דאיתעבידא
קדמיכון ולא תסתאבון
בהון אנא יי אלהכון׃
פ
וידבר יהוה אל משה

לאמר׃ ומליל׃ דבר אל
כל עדת בני ישראל ו
ואמרת אלהם קדשים
תהיו כי קדוש אני יי
יהוה אלהיכם׃ מליל
עם כל כנשתא דבני יש
ישראל ותימר להון ק
קדישין תהון ארי ק
קדיש אנא יי אלהכון׃
איש אמו ואביו תיראו׃
ואת שבתתי תשמרו א
אני יהוה אלהיכם׃ גבר
מן אימיה ומן אבוהי
תהון דחלין וית יומי ש
שביא דילי תטרון אנא
יי אלהכון׃ אל תפנו אל
האלילים ואלהי מסכה
לא תעשו לכם אני יי
יהוה אלהיכם׃ לא תת
תתפנון בתר טעון ודח
ודחלן דמתכא לא ת
תעבדון לכון אנא יי
אלהכון׃ וכי תזבחו זבח
שלמים ליהוה לרצנכם
תזבחהו׃ ואדי תכסון
ניכסת קודשין קדם
יי לרעוא לכון תכסניה׃
ביום זבחכם יאכל ומ
וממחרת והנותר עד
יום השלישי באש יש
ישרף׃ ביומא דיתנכס
יתאכיל וביומא דבתר
דבתרוהי ודישתאר
עד יומא תליתאה בנ

בערא יתוקד׃ ואם הא
האכל יאכל ביום השל
השלישי פגול הוא לא
ירצה׃ ואם איתאכלא
יתאכיל ביומא תליתאה
מרחק הוא לא יהי לר
לרעוא׃ ואכליו עונו יי
ישא כי את קדש יהוה
חלל ונכרתה הנפש הה
ההוא מעמיה׃ ודיכלניה
חוביה יקבל ארי ית ק
קודשא דיי אחיל ויש
וישתיצי אנשא ההוא
מעמיה׃ ובקצרכם את
קציר ארצכם לא תכלה
פאת שדך לקצר ולקט
קצירך לא תלקט׃ ובמ
ובמחצדכון ית חצדא
דארעכון לא תשיצי פ
פאתא דחקלך למחצד
ולקטא דחצדך לא ת
תלקיט׃ וכרמך לא ת
תעולל ופרט כרמך לא
תלקט לעני ולגר תעזב
אתם אני יהוה אלהיכם׃
וכרמך לא תעלול ונית
וניתרא דכרמך לא ית
תלקיט לעניי ולגיורי
תשבוק יתהון אנא יי
אלהכון׃ לא תגנבו ולא
תכחשו ולא תשקרו
איש בעמיתו׃ לא תגנ
תגנבון לא תכדבון ולא
תשקרון אינש בחבריה׃

ולא תשבעו בשמי לש
לשקר וחללת את שם
אלהיך אני יהוה׃ ולא
תשתבעון בשמי לשקר
ותחיל ית שמא דאלהך
אנא יי׃ לא תעשק את
רעך ולא תגזל לא תלין
פעלת שכיר אתך עד
בקר׃ ולא תעשוק ית ח
חברך ולא תינוס ולא
תבית אגרא דאגירא ל
לותך עד צפרא׃ לא ת
תקלל חרש ולפני עור
לא תתן מכשל ויראת
מאלהיך אני יהוה׃ לא
תלוט דלא שמע וקדם
דלא חזי לא תשים תק
תקלא ותדחל מאלהך
אנא יי׃ לא תעשו עול
במשפט לא תשא פני
דל ולא תהדר פני גדול
בצדק תשפט עמיתך׃
לא תעבדון שקר בדין
לא תיסב אפי מסכינא
ולא תהדר אפי רבא ב
בקושטא תדיניה לחב
לחברך׃ לא תלך רכיל
בעמיך לא תעמד על
דם רעך אני יהוה׃ לא
תיכול קורצין בעמך ז
לא תקום על דמא דחב
דחברך אנא יי׃ לא ת
תשנא את אחיך בלבבך
הוכח תוכיח את עמיתך

ולא תשא עליו חטא׃
לא תיסני ית אחוך בל
בליבך אוכחא תוכח ית
חברך ולא תקביל על
דיליה חובא׃ לא תקם
ולא תטר את בני עמך
ואהבת לרעך כמוך׃
אני יהוה׃ לא תקום
ולא תיטר דבבו לבני
עמך ותרחמיה לחברך
כותך אנא יי׃ את חקתי
תשמרו בהמתך לא ת
תרביע כלאים שדך ל
לא תזרע כלאים ובגד
כלאים שעטנז לא יע
יעלה עליך׃ ית קימי
תטרון בעירך לא תרכ
תרכיב עירובין חקלך
לא תזרע עירובין ולב
ולבוש עירובין שעטנ
שעטנזא לא יסק עלך׃
ואיש כי ישכב
את אשה שכבת זרע
והוא נחרפת לאיש ו
והפדה לא נפדתה או
חפשה לא נתן לה בק
בקרת תהיה לא יומתו
כי לא חפשה׃ וגבר ארי
ישכוב ית איתתא שו
שוכבת זרעא והיא א
אמתא אחידא לגבר
ואיתפרקא לא אתפרי
איתפריקת בכספא או
חירותא לא איתיהבת

וכי תבאו ד׳ בספר וסימ׳ ונטעתם כל עץ וכי תבאו מלחמה בארצכם וכי תבאו אל הארץ וכי תבאו אל ... הלולים ב׳ וסימ׳ יהיה כל פריו קדש ויעשו הלולים ...

לה כשטר בקורתא תהי
בה לא יומתון ארי לא
איתחררת׃ והביא את
אשמו ליהוה אל פתח
אהל מועד איל אשם׃
וייתי ית אשמיה לקד
יי לתרע משכן זמנא
דיכרא לאשמא׃ וכפר
עליו הכהן באיל האש
האשם לפני יהוה על
חטאתו אשר חטא ונ
ונסלח לו מחטאתו א
אשר חטא׃ ויכפר על
עלוהי כהנא בדיכרא
דאשמא קדם יי על
חובתיה דחב וישתבק
ליה מחובתיה דחב׃
וכי תבאו אל
הארץ ונטעתם כל עץ
מאכל וערלתם ערלתו
את פריו שלש שנים י
יהיה לכם ערלים לא
יאכל׃ וארי תיעלון לא
לארעא ותיצבון כל
אילן דמיכל ותרחקון
רחקא ית איביה תלת
שנין יהי לכון מרחק
לאבדא לא יתאכיל׃
ובשנה הרביעת יהיה
כל פריו קדש הלולים
ליהוה׃ ובשתא רביעתא
יהי כל איביה קודש
תושבחן קדם יי׃ ובשנה
החמישת תאכלו את

פריו להוסיף לכם תבו
תבואתו אני יהוה א
אלהיכם׃ ובשתא חמש
חמשיתא תיכלון ית
איביה לאוספא לכון ז
עללתיה אנא יי אלהכון׃
לא תאכלו על הדם לא
תנחשו ולא תעננו׃ לא
תיכלון על דמא לא ת
תנחשון ולא תעננון׃ לא
תקיפו פאת ראשכם ו
ולא תשחית את פאת
זקנך׃ לא תקיפון פאתא
דרישכון ולא תחבלון ית
פאתא דדיקנך׃ ושרט
לנפש לא תתנו בבשרכם
וכתבת קעקע לא תתנו
בכם אני יהוה׃ וחיבול
על מית לא תתנון בב
בבשרכון ורושמין חר
חריתין לא תתנון בכון ז
אנא יי׃ אל תחלל את
בתך להזנותה ולא תזנה
הארץ ומלאה הארץ ז
זמה׃ לא תחיל ית ברתך
לאטעיותה ולא תטעי
ארעא ותתמלי ארעא
עיצת חיטאין׃ את שב
שבתתי תשמרו ומקדשי
תיראו אני יהוה׃ ית יומי
שביא דילי תטרון ולב
ולבית מקדשי תהון ד
דחלין אנא יי׃ אל תפנו
אל האבת ואל הידענים

אל תבקשו לטמאה
בהם אני יהוה אלהיכם׃
לא תתפנון בתר בידין
וזכורו לא תתבעון לא
לאיסתאבא בהון אנא
יי אלהכון׃ מפני שיבה
תקום והדרת פני זקן וי
ויראת מאלהיך אני יי
יהוה׃ מן קדם דספר ב
באוריתא תקום ותהדר
אפי סבא ותידחל מא
מאלהך אנא יי׃
וכי יגור אתך גר בארצ
בארצכם לא תונו אתו׃
וארי יתגייר עמכון ג
גיורא בארעכון לא ת
תונון יתיה׃ כאזרח מכם
יהיה לכם הגר הגר את
אתכם ואהבת לו כמוך
כי גרים הייתם בארץ ז
מצרים אני יהוה אלהיכם׃
כיציבא מנכון יהי לכון
גיורא דיתגייר עמכון
ותרחם ליה כותך ארי
דיירין הויתון בארעא
דמצרים אנא יי א
אלהכון׃ לא תעשו עול
במשפט במדה במשקל
ובמשורה׃ לא תעבדון
שקר בדין במשחתא
במתקלא ובמכילתא׃
מאזני צדק אבני צדק
איפת צדק והין צדק
יהיה לכם אני יהוה׃

כג פסו׳ ... אל אל׳ וסימ׳ אל תפנו אל. אל תגידו בגת. אל תירא כי עמך. אל תצאו השדה. אל תיראו. אל תאמינו ברע. אל תגעו במשיחי ... אל תבאני רגל גאוה ...
... כאזרח ג׳ ... וסי׳ כאזרח מכם ...

באיש ה׳ וסימ׳ ויפצרו באיש בלוט׳ ויצו אבימלך את כל העם׳ ואני אתן את פני׳ ושמתי אני את פני׳ לא יאבה יי׳ סלוח לו׳ ויחר את דוד באיש מאד׳ ויצמיתוהו לאנשי הבליעל׳

אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים׃
מוזנן דקשוט מתקלין
דקשוט מכילן דקשוט
והינין דקשוט יהון לכ
לכון אנא יי אלהכון דא
דאפיקית יתכון מארע
דמצרים׃ ושמרתם את כל
חקתי ואת כל משפטי׃
ועשיתם אתם אני יהוה׃
ותיטרון ית כל קימי ו
וית כל דיני ותעבדון
יתהון אנא יי׃
וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ ומליל׃ ואל בני
ישראל תאמר איש א
איש מבני ישראל ומן
הגר הגר בישראל אש
אשר יתן מזרעו למלך
מות יומת עם הארץ
ירגמהו באבן׃ ולבני
ישראל תימר גבר גבר
מבני ישר׳ ומן גיוריא
דיתגיירון בישראל דית
דיתן מזרעיה למולך
איתקטלא יתקטל עמ
בית ישר׳ ירגמוניה בא
באבנא׃ ואני אתן את
פני באיש ההוא והכרתי
אתו מקרב עמו כי מז
מזרעו נתן למלך למ
למען טמא את מקדשי
ולחלל את שם קדשי׃
ואנא איתין ית רוגזי

בגברא ההוא ואשיצי
יתיה מגו עמיה ארי מ
מזרעיה יהב למולך
בדיל לסאבא ית מקדשי
מקדשי ולאחלא ית
שמא דקדשי׃ ואם העלם
יעלימו עם הארץ את
עיניהם מן האיש ההוא
בתתו מזרעו למלך לב
לבלתי המית אתו׃ ואם
מיכבש יכבשון עמא
בית ישראל ית עיניהון
מן גברא ההוא כדיהב
מזרעיה למולך בדיל
דלא למיקטל יתיה׃
ושמתי אני את פני בא
באיש ההוא ובמשפחתו
והכרתי אתו ואת כל
הזנים אחריו לזנות אח
אחרי המלך מקרב ע
עמם׃ ואשוי אנא ית
רוגזי בגברא ההוא וב
ובסעדוהי ואשיצי ית
יתיה וית כל דטעו בת
בתרוהי למטעי בתר
דמולך מגו עמיהון׃ וה
והנפש אשר תפנה אל
האבת ואל הידענים ל
לזנות אחריהם ונתתי
את פני בנפש ההוא וה
והכרתי אתו מקרב עמו׃
ואינש דיתפני בתר ביד
בידין וזכורו למיטעי
בתריהון ואתן ית רוגזי

באינשא ההוא ואשיצי
יתיה מגו עמיה׃ והתק
והתקדשתם והייתם ק
קדשים כי אני יהוה
אלהיכם׃ ותתקדשון
ותהון קדישין ארי אנא
יי אלהכון׃ ושמרתם את
חקתי ועשיתם אתם
אני יי מקדשכם׃ ותט
ותטרון ית קימי ותעב
ותעבדון יתהון אנא יי
מקדשכון׃ כי איש איש
איש אשר יקלל את א
אביו ואת אמו מות
יומת אביו ואמו קלל
דמיו בו׃ ארי גבר גבר
דילוט ית אבוהי וית
אימיה יתקטלא יתקט
יתקטל אבוהי ואמיה
לט קטלא חייב׃ ואיש
אשר ינאף את אשת
איש אשר ינאף את
אשת רעהו מות יומת
הנאף והנאפת׃ וגבר
דיגוף ית איתת גבר דיג
דיגוף ית איתת חבריה
איתקטלא יתקטל גי
גייפא וגייפתא׃ ואיש
אשר ישכב את אשת
אביו ערות אביו גלה
מות יומתו שניהם ד
דמיהם בם׃ וגבר דיש
דישכוב ית איתת אבוהי
עריתא דאבוהי גלי׃

מקרב עמו ג׳ וסי׳ ... ואני אתן׳ והנפש אשר תפנה׳ ... טמא ג׳ וסימ׳ ... למען טמא את מקדשי׳ ... האבת ג׳ ... וסימ׳
אל תפנו ... והנפש אשר תפנה׳ ... באבותא ... ואלה שמות׳ ... באבות׳

אתקטלא יתקטלון ז
תרויהון קטלא חייבין׃
ואיש אשר ישכב את
כלתו מות יומתו שני
שניהם תבל עשו דמי
דמיהם בם׃ וגבר דיש
דישכוב ית כלתיה אי
אתקטלא יתקטלון ת
תרויהון תבלא עבדו
קטלא חייבין׃ ואיש
אשר ישכב את זכר מ
משכבי אשה תועבה
עשו שניהם מות יומ
יומתו דמיהם בם׃ וגבר
דישכוב ית דכורא מ
משכבי אתא תועבת
עבדו תרויהון אתקטל
קטלא חייבין׃ ואיש ז
אשר יקח את אשה ו
ואת אמה זמה היא
באש ישרפו אתו וא
ואתהן ולא תהיה זמה
בתוככם׃ וגבר דיסב
ית אתתא וית אמה
עצת חטאין היא בנור
יוקדון יתיה ויתהין י
ולא תהי עצת חטאין
ביניכון׃ ואיש אשר
יתן שכבתו בבהמה
מות יומת ואת הבהמה
תהרגו׃ וגבר דיתן שכ
שכובתיה בבעירא א
אתקטלא יתקטל וית
בעירא תקטלון׃ ואשה

אשר תקרב אל כל בה
בהמה לרבעה אתה ו׃
והרגת את האשה ואת
הבהמה מות יומתו ד
דמיהם בם׃ ואתתא די
דתקרב לות כל בעירא
למישלט בה ותקטול
ית אתתא וית בעירא ז
אתקטלא יתקטלון ז
קטלא חייבין׃ ואיש
אשר יקח את אחתו בת
אביו או בת אמו וראה
את ערותה והיא תראה
את ערותו חסד הוא ו
ונכרתו לעיני בני עמם
ערות אחתו גלה עונ
ישא׃ וגבר דיסב ית א
אחתיה בת אבוהי או
בת אמיה ויחזי ית ער
עריתה והיא תחזי ית
עריתיה קלנא הוא וי
וישתיצון לעיני בני ע
עמיהון עריית אחתיה
גלי חוביה יקבל׃ ואיש
אשר ישכב את אשה
דוה וגלה את ערותה
ואת מקרה הערה והי
והוא גלתה את מקור
דמיה ונכרתו שניהם
מקרב עמם׃ וגבר די
ישכוב עם אתתא טמאה
ויגלי ית עריתה וית
קלנא גלי והיא תגלי
ית סואבת דמהא ויש

וישתיצון תרויהון מ
מגו עמיהון׃ וערות
אחות אמך ואחות
אביך לא תגלה כי את
שארו הערה עונם יש
ישאו׃ ועריית אחת א
אמך ואחת אבוך לא
תגלי ארי ית קריביה
גלי חוביהון יקבלון׃
ואיש אשר ישכב את
דדתו ערות דדו גלה
חטאם ישאו ערירים
ימתו׃ וגבר די ישכוב
ית אתת אחבוהי עריית
דאחבוהי גלי חוביהון
יקבלון דלא ולד ימו
ימותון׃ ואיש אשר
יקח את אשת אחיו
נדה היא ערות אחיו
גלה ערירים יהיו׃ וג
וגבר דיסב ית אתת
אחוהי מרחקא היא
עריתא דאחוהי גלי
דלא ולד יהון׃ ושמ ז
ושמרתם את כל חק
חקתי ואת כל משפטי
ועשיתם אתם ולא ת
תקיא אתכם הארץ
אשר אני מביא אתכם
שמה לשבת בה׃ ותי
ותטרון ית כל קימיי
וית כל דיניי ותעבדון
יתהון ולא תרוקין י
יתכון ארעא דאנא

מעיל יתכון לתמן למ
למיתב בה׃ ולא תלכו
בחקת הגוי אשר אני
משלח מפניכם כי את
כל אלה עשו ואקץ בם׃
ולא תהכון בנימוסי ע
עממיא דאנא מגלי
מקדמיכון ארי ית כל
אילין עבדו ורחיק מי
מימרי יתהון׃ ואמר
לכם אתם תירשו את
אדמתם ואני אתננה
לכם לרשת אתה ארץ
זבת חלב ודבש אני י
יהוה אלהיכם אשר
הבדלתי אתכם מן ה
העמים׃ ואמרית לכון
אתון תירתון ית ארעה׳
ואנא אתננה לכון למ
למירת יתה ארע עבד
חלב ודבש אנא יי׳ א
אלהכון דאפרשית ית
יתכון מן עממיא׃ וה
והבדלתם בין הבהמה
הטהרה לטמאה ובין
העוף הטמא לטהר
ולא תשקצו את נפש
נפשתיכם בבהמה וב
ובעוף ובכל אשר תר
תרמש האדמה אשר
הבדלתי לכם לטמא׃
ותפרשון בין בעירא
דכיא למסאבא ובין
עופא מסאבא לדכיא

ולא תשקצון ית נפשת
נפשתיכון בבעירא וב
ובעופא ובכל דתרחיש
ארעא דאפרשית לכו
למסאבא׃ והייתם לי
קדשים כי קדוש אני
יהוה ואבדל אתכם מן
העמים להיות לי׃ ות
ותהון קדמי קדישין
ארי קדיש אנא יי׳ וא
ואפרישית יתכון מן ע
עממיא למהוי פלחין
קדמי׃ ואיש או אשה
כי יהיה בהם אוב או
ידעני מות יומתו בא
באבן ירגמו אתם דמ
דמיהם בם׃ וגבר או א
אתתא ארי יהי בהון ב
בידין או זכורו אתקטל
יתקטל באבנא ירגמון
יתהון קטלא חייבין׃

פ׳

ויאמר יהוה אל משה
אמר אל הכהנים בני
אהרן ואמרת אלהם
לנפש לא יטמא בעמ
בעמיו׃ ואמר יי׳ למש
אמר לכהניא בני אהר
ותימר להון על מית
לא יסתאב בעמיה׃
כי אם לשארו הקרב
אליו לאמו ולאביו ול
ולבנו ולבתו ולאחיו׃
אלהין לקריביה דק

דקריב ליה לאמיה
ולאבוהי ולבריה ול
ולברתיה ולאחוהי׃
ולאחתו הבתולה ה
הקרובה אליו אשר
לא היתה לאיש לה
יטמא׃ ולאחתיה בת
בתולתא דקריבא ליה
דלא הות לגבר לה יס
יסתאב׃ לא יטמא ב
בעל בעמיו להחלו׃ ל
לא יסתאב רבא בע
בעמיה לאחלותיה׃
לא יקרחה קרחה בר
בראשם ופאת זקנם
לא יגלחו ובבשרם ל
לא ישרטו שרטת׃ לא
ימרטון מרט ברישיהון
ופאתא דדקנהון לא
יגלחון ובבסרהון לא
יחבלון חבול׃ קדשים
יהיו לאלהיהם ולא
יחללו שם אלהיהם
כי את אשי יהוה לחם
אלהיהם הם מקריבם
והיו קדש׃ קדישין יה
יהון קדם אלההון ולא
יחלון שמא דאלההון
ארי ית קורבניא דיי׳
קרבן אלההון אנון מק
מקרבין ויהון קדישין׃
אשה זנה וחללה לא
יקחו ואשה גרושה
מאישה לא יקחו כי

קדיש הוא לאלהיה׳
אתתא מטעיא ומחלא
לא יסבון ואתתא דמ׳
דמתרכא מבעלה לא
יסבון ארי קדיש הוא
קדם אלהיה׳ וקדשתו
כי את לחם אלהיך ה
הוא מקריב קדש יהיה
לך כי קדוש אני יהוה
מקדשכם׳ ותקדשניה
ארי ית קרבן אלהך הוא
מקריב קדיש יהי לך׳
ארי קדיש אנא יי׳ מק
מקדשכון׳ ובת איש כ
כהן כי תחל לזנות את
אביה היא מחללת בא
באש תשרף׳ ובת גבר
כהן ארי תתחל למטע׳
מקודשא אבוהא היא
מתחלא בנורא תתוקד׳
והכהן הגדול
מאחיו אשר יוצק על
ראשו שמן המשחה
ומלא את ידו ללבש
את הבגדים את ראשו
לא יפרע ובגדיו לא י
יפרס׳ וכהנא דיתרבא
מאחוהי דיתריק על
רישיה משחא דרבותא
ודיקריב ית קרבניה למ׳
למלבש ית לבושיא ית
רישיה לא ירבי פרוע
ולבושוהי לא יבזע׳
ועל כל נפשת מת לא

יבא לאביו ולאמו לא
יטמא׳ ועל כל נפשת
מיתא לא יעול לאבו
לאבוהי ולאמיה לא
יסתאב׳ ומן המקדש
לא יצא ולא יחלל א
את מקדש אלהיו כי נ
נזר שמן משחת אלהיו
עליו אני יהוה׳ ומן מק
מקדשא לא יפוק ולא
יחיל ית מקדשא דאלהי
ארי כליל משח רבותא
דאלהיה עלוהי אנא
יי׳ והוא אשה בבתוליה
יקח׳ והוא אתתא בבת
בבתולהא יסב׳ אלמנה
וגרושה וחללה זנה את
אלה לא יקח כי אם ב
בתולה מעמיו יקח אש
אשה׳ ארמלא ומתרכא
וחלילא מטעיא ית א
אילין לא יסב אילהין
בתולתא מעמיה יסב
איתתא׳ ולא יחלל זרע
זרעו בעמיו כי אני י
יהוה מקדשו׳ ולא יח
יחיל זרעיה בעמיה א
ארי אנא יי׳ מקדשיה׳
וידבר יהוה
אל משה לאמר׳ ומליל
דבר אל אהרן לאמר
איש מזרעך לדרתם א
אשר יהיה בו מום לא
יקרב להקריב לחם א׳ נ

אלהיו׳ מליל עם אהרן
למימר גבר מבנך לדר
לדריהון דיהי ביה מו
מומא לא יקרב לקרב
קרבן אלהיה׳ כי כל איש
אשר בו מום לא יקרב
איש עור או פסח או ח
חרם או שרוע׳ ארי כל
גבר דביה מומא לא י
יקרב גבר עויר או חגיר
או חרים או שריע׳ או
איש אשר יהיה בו ש
שבר רגל או שבר יד׳
או גבר דיהי ביה תבר
רגלא או תבר ידא׳ או
גבן או דק או תבלל
בעינו או גרב או ילפת
או מרוח אשך׳ או גבין
או דוקא או חליז בעי
בעינוהי או גרבן או ח
חזזן או מריס פחתין׳ כ
כל איש אשר בו מום
מזרע אהרן הכהן לא
יגש להקריב את אשי
יהוה מום בו את לחם
אלהיו לא יגש להקר
להקריב׳ כל גבר דביה
מומא מזרעא דאהר
כהנא לא יקרב לקרבא
ית קרבנא דיי׳ מומא
ביה ית קרבן אלהיה לא
יקרב לקרבא׳ לחם א׳ נ
אלהיו מקדשי הקדש
הקדשים ומן הקדשים

יאכל׃ קרבן אלהיה מק
מקודשי קודשיא ומן
קודשיא ייכול׃ אך אל
הפרכת לא יבא ואל ה
המזבח לא יגש כי מום
בו ולא יחלל את מקד
מקדשי כי אני יהוה מ
מקדשם׃ ברם לפרוכתא
לא ייעול ולמדבחא ז
לא יקרב ארי מומא ב
ביה ולא יחיל ית מקד
מקדשי ארי אנא יי׳׃
מקדשהון׃ וידבר משה
אל אהרן ואל בניו ואל
כל בני ישראל׃ ומליל
משה עם אהרן ועם
בנוהי ועם כל בני ישר׳
וידבר יהוה
אל משה לאמר׃ ומליל
דבר אל אהרן ואל בניו
וינזרו מקדשי בני ישר
ישראל ולא יחללו את
שם קדשי אשר הם מ
מקדשים לי אני יהוה׃
מליל עם אהרן ועם ב
בנוהי ויפרשון מקודשי
דבני ישראל ולא יחל
יחללון ית שמא דקודשי
דאנון מקדשין קדמי
אנא יי׳׃ אמר אלהם ל
לדרתיכם כל איש אשר
יקרב מכל זרעכם אל
הקדשים אשר יקדישו
בני ישראל ליהוה טמ

וטמאתו עליו ונכרתה
הנפש ההוא מלפני אני
יהוה׃ אימר להון לדר
לדריכון כל גבר דיקרב
מכל בניכון לקודשיא
דיקדשון בני ישראל
קדם יי׳ וסאבתיה עלוהי
וישתיצי אינשא ההו
ההיא מן קדמי אנא יי׳׃
איש איש מזרע אהרן
והוא צרוע או זב בקד
בקדשים לא יאכל עד
אשר יטהר והנגע בכל
טמא נפש או איש א
אשר תצא ממנו שכבת
זרע׃ גבר גבר מזרעא ד
דאהרן והוא סגיר או ד
דאיב בקודשיא לא יי
ייכול עד דידכי ודיקרב
בכל טמא נפשא או ג
גבר דתיפוק מניה שכ
שכבת זרעא׃ או איש
אשר יגע בכל שרץ א
אשר יטמא לו או בא
באדם אשר יטמא לו
לכל טמאתו׃ או גבר
דיקרב בכל רחשא ד
דיסתאב ליה או באינש
דיסתאב ליה לכל סאו
סאובתיה׃ נפש אשר
תגע בו וטמאה עד ה
הערב ולא יאכל מן ה
הקדשים כי אם רחץ ב
בשרו במים׃ אינש דיק

דיקרב ביה ויהי מסאב
עד רמשא ולא ייכול
מן קודשיא אלהין א
אסחי בסריה במיא׃ ו
ובא השמש וטהר וא
ואחר יאכל מן הקדשים
כי לחמו הוא׃ וכמיעל
שמשא וידכי ובתרכין
ייכול מן קודשיא ארי
לחמיה הוא׃ נבלה וט
וטרפה לא יאכל לט
לטמאה בה אני יהוה׃
נבילא ותבירא לא ייכול
לאסתאבא בה אנא יי׳׃
ושמרו את משמרתי
ולא ישאו עליו חטא
ומתו בו כי יחללהו אני
יי׳ מקדשם׃ ויטרון ית
מטרת מימרי ולא יק
יקבלון עלוהי חובא וי
וימותון ביה ארי יחלנה
אנא יי׳ מקדשהון׃ וכל
זר לא יאכל קדש תוש
תושב כהן ושכיר לא
יאכל קדש׃ וכל חלוני
לא ייכול קודשא תות
תותבא דכהנא ואגירא
לא ייכול קודשא׃ וכהן
כי יקנה נפש קנין כספו
הוא יאכל בו ויליד ביתו
הם יאכלו בלחמו׃ וכהן
ארי יקני נפש קנין כס
כספיה הוא ייכול ביה
ויליד ביתיה אינון

תאכל יז וסימ׳ ויצו ה׳ אלהים ׳ ובת כהן ׳ ובת כהן ׳ ועשית עלתיך ׳ רק את דמו ׳ כי תצור אל עיר ׳ עלה עשן באפו ׳ וחמדו ׳ ויען חשלים ׳ וחמירו ׳ כי בערה כאש רשעה

ייכלון כלחמיה׃ ובת כ
כהן כי תהיה לאיש זר
הוא בתרומת הקדשים
לא תאכל׃ ובת כהן ארי
תהי לגבר חלוניי היא
באפרשות קודשיא לא
תיכול׃ ובת כהן כי תהיה
אלמנה וגרושה וזרע
אין לה ושבה אל בית
אביה כנעוריה מלחם
אביה תאכל וכל זר לא
יאכל בו׃ ובת כהן ארי
תהי ארמלא ומתרכא
ובר לית לה ותתוב לבית
אבוהא כרביותהא מל
מלחמא דאבוהא תיכ
תיכול וכל חלוניי לא
ייכול ביה׃
ואיש כי יאכל קדש ב
בשגגה ויסף חמישיתו
עליו ונתן לכהן את הק
הקדש׃ וגבר ארי ייכול
קודשא בשלו ויוסיף
חומשיה עלוהי ויתן
לכהנא ית קודשא׃ ולא
יחללו את קדשי בני
ישראל את אשר ירימו
ליהוה׃ ולא יחלון ית
קודשיא דבני ישראל
ית דיפרשון קדם יי׃ ות
והשיאו אותם עון אש
אשמה באכלם את ק
קדשיהם כי אני יהוה
מקדשם׃ ויקבלון עלי

עליהון עוין וחובין כמי
במיכלהון בסואבא ית
קודשיהון ארי אנא יי
מקדישהון׃
וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ ומליל׃ דבר אל
אהרן ואל בניו ואל כל
בני ישראל ואמרת א
אלהם איש איש מבית
ישראל ומן הגר בישר
בישראל אשר יקריב ק
קרבנו לכל נדריהם ולכל
נדבותם אשר יקריבו׃
ליהוה לעלה׃ מליל עם
אהרן ועם בנוהי ועם כל
בני ישר׳ ותימר להון ג
גבר גבר מבית ישראל
ומן גיוריא בישראל
דיקריב קרבניה לכל נ
נדריהון ולכל נדבתהון
דיקרבון קדם יי לעלתא׃
לרצנכם תמים זכר בב
בבקר בכשבים ובעזים׃
לרעוא לכון שלים דכר
בתוריא באמריא ובעזיא
כל אשר בו מום לא תק
תקריבו כי לא לרצון י
יהיה לכם׃ כל דביה מו
מומא לא תקרבון ארי
לא לרעוא יהון לכון׃
ואיש כי יקריב זבח שז
שלמים ליהוה לפלא
נדר או לנדבה בבקר או
בצאן תמים יהיה לרצון

כל מום לא יהיה בו׃ וג
וגבר ארי יקריב נכסת
קודשיא קדם יי לפרשא
נדרא או לנדבתא בתו
בתוריא ובענא שלים
יהי לרעוא כל מומא ל
לא יהי ביה׃ עורת או ש
שבור או חרוץ או יבלת
או גרב או ילפת לא תק
תקריבו אלה ליהוה ו
ואשה לא תתנו מהם
על המזבח ליהוה׃ עויר
או תביר או פסיק או ית
יבלן או גרבן או חזזן׃
לא תקרבון אלין קדם יי
וקרבנא לא תתנון מנהו
על מדבחא קדם יי׃ וש
ושור ושה שרוע וקלוט
נדבה תעשה אתו ולנ
ולנדר לא ירצה׃ ותור
ואמר יתיר וחסיר נדבת
תעבד יתיה ולנדרא לא
יתרעי׃ ומעוך וכתות ו
ונתוק וכרות לא תקריבו
ליהוה ובארצכם לא ת
תעשו׃ ודימריס ודיר
ודירסיס ודישליף ודיג
ודיגזיר לא תקרבון קד
יי ובארעכון לא תעב
תעבדון׃ ומיד בן נכר
לא תקריבו את לחם א
אלהיכם מכל אלה כי
משחתם בהם מום לא
ירצו לכם׃ ומיד בר עמ

בן אדם לחמך ברעש ׳ האבק דם ׳ כי אש היא ׳ יבוא אלהינו ואל יחרש ׳ צפיה הליכות ביתה ׳ יגיע כפיך ׳ ושור ה׳ וסימ׳ ושור ואיל לשלמים ׳ ושור ושה ש
שרוע וקלוט ׳ ושור לאחד ׳ ושור או שה אתו ואת בנו ׳ וחמור ושה ׳ ושה ה׳ וסימ׳ כל פטרי ׳ שרוע וקלוט ׳ לא תזבח לה׳ אלהיך ׳ ויחרימו את כל אשר בעיר ׳
ואת צב ועיר הכתנים

עממין לא תקרבון ית
קרבן אלהכון מכל אלין
ארי חבולהון בהון מומ
בהון לא לרעוא יהון ׃
לכון ׃ וידבר י׳
יהוה אל משה לאמר ׃
ומליל ׃ שור או כשב א
או עז כי יולד והיה ש
שבעת ימים תחת אמו
ומיום השמיני והלאה
ירצה לקרבן אשה ״ ל
ליהוה ׃ תור או אמר או
עזא ארי איתיליד ויהי
שבעא יומין בתר אמיה
ומיומא תמינאה ולה
ולהלא יתרעי לקרבא
קרבנא קד׳ יי׳ ׃ ושור או
שה אתו ואת בנו לא ת
תשחטו ביום אחד ׃ ותו
ותורתא או סיתא לה
ולברה לא תכסון ביומ
חד ׃ וכי תזבחו זבח תודה
ליהוה לרצנכם תזבחו ׃
וארי תכסון נכסת תוד
תודתא קד׳ יי׳ לרעוא לכ
לכון תכסון ׃ ביום ההוא
יאכל לא תותירו ממנו
עד בקר אני יהוה ׃ ביומ
ההוא יתאכיל לא תש
תשארון מיניה עד צפר
אנא יי׳ ׃ ושמרתם מצו
מצותי ועשיתם אתם
אני יהוה ׃ ותטרון פק
פקודיי ותעבדון יתהו

אנא יי׳ ׃ ולא תחללו את
שם קדשי ונקדשתי ב
בתוך בני ישראל אני ׃
יהוה מקדשכם ׃ ולא
תחלון ית שמא דקודש
דקודשי ואתקדש בגו
בני ישראל אנא יי׳ מק
מקדשכון ׃ המוציא א
אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים ׃
אני יהוה ׃ דאפיקית י
יתכון מארעא דמצר
למהוי לכון לאלה אנא
יי׳ ׃ וידבר יהוה
אל משה לאמר ׃ ומליל
דבר אל בני ישראל ו
ואמרת אלהם מועדי
יהוה אשר תקראו א
אתם מקראי קדש א
אלה הם מועדי ׃ מליל
עם בני ישר׳ ותימר להו
מועדיא דיי׳ דתערעון
יתהון מערע קדיש א
אלין אנון מועדיי ׃ ש
ששת ימים תעשה מל
מלאכה וביום השביעי
שבת שבתון מקרא ק
קדש כל מלאכה לא
תעשו שבת הוא ״ ליי
ליהוה בכל מושבתיכם ׃
שתא יומין תתעביד
עבידא וביומא שביע
שבא שבתא מערע ׃
קדיש כל עבידא לא

תעבדון שבתא היא ׃
קד׳ יי׳ בכל מותבניכון ׃
אלה מועדי
יהוה מקראי קדש א
אשר תקראו אתם במ
במועדם ׃ אלין מועדי
דיי׳ מערעי קדיש דת
דתערעון יתהון בזמ׳ ׃
בזמניהון ׃ בחדש הר
הראשון בארבעה ע
עשר לחדש בין הערב
הערבים פסח ליהוה ׃
בירחא קדמאה בארב
בארבעת עשרא לירח
בין שמשיא פסחא קד
יי׳ ׃ ובחמשה עשר יום
לחדש הזה חג המצות
ליהוה שבעת ימים מ
מצות תאכלו ׃ ובחמשת
עשרא יומא לירחא ׃
הדין חגא דפטיריא ׃
קד׳ יי׳ שבעא יומין ׃
פטירא תיכלון ׃ ביום
הראשון מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו ׃ ביומ׳
קדמאה מערע קדיש
יהי לכון כל עבידת
פלחן לא תעבדון ׃ וה
והקרבתם אשה ליהוה
שבעת ימים ביום ה׃
השביעי מקרא קדש
כל מלאכת עבדה לא
תעשו ׃ ותקרבון קרבנ

בחדש ז׳ ראש פסו׳ וסימ׳ ׃ בחדש השלישי לצאת בני ישר׳ ׃ בחדש הראשון ויקרא ׃ בחדש השני יפסח קטן ׃ בחדש הרביעי הרמו׳ ׃ בחדש השמיני הרדיש ׃ בחדש
השלישי הזה הפרמות בחדש הראשון הוא חדש ניסן ׃ ובחמשה עשר ג׳ ראש פסו׳ וסימ׳ ׃ חג המצות ׃ והמרי ויחגתם

ולחם ד׳ ר״א פסו׳ וסימ׳ ולחם וקלי וכרמל׳ ולחם אין בכל הארץ׳ ולחם ברעות׳ ולחם משמים נחת׳ וקלי ג׳ וסימ׳ ולחם וקלי וכרמל׳ מטכב ומפות׳ ב׳ בפסוק׳

קדם יי שבעא יומין בי
יומא שביעאה מערע
קדיש כל עבידת פלחן
לא תעבדון׃
וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ ומליל יי׃ דבר
אל בני ישראל ואמרת
אלהם כי תבאו אל ה
הארץ אשר אני נתן
לכם וקצרתם את קצי
קצירה והבאתם את
עמר ראשית קצירכם
אל הכהן׃ מליל עם בני
ישראל ותימר להון ארי ת
תיעלון לארעא דאנא
יהב לכון ותיחצדון ית
חצדא ותיתון ית עומר
ריש חצדכון לות כהנא׃
והניף את העמר לפני
יהוה לרצנכם ממחרת
השבת יניפנו הכהן׃ וי
וירים ית עומרא קדם יי׃
לרעוא לכון מבתר יומ
יומא טבא ירימיניה
כהנא׃ ועשיתם ביום
הניפכם את העמר כב
כבש תמים בן שנתו ל
לעלה ליהוה׃ ותעבדון
ביומא דארמותכון ית
עומרא אמר שלים ב
בר שתיה לעלתא קד
יי׃ ומנחתו שני עשר
עשרנים סלת בלולה
בשמן אשה ליהוה ריח

ניחח ונסכה יין רביעת
ההין׃ ומנחתיה תרין
עשרונין סלתא דפילא
במשח קורבנא קדם יי׃
לאתקבלא ברעוא ונס
ונסכיה חמרא רבעות
הינא׃ ולחם וקלי וכרמ
וכרמל לא תאכלו עד
עצם היום הזה עד ה
הביאכם את קרבן א
אלהיכם חקת עולם ל
לדרתיכם בכל מושבת
מושבתיכם׃ ולחם וקלי
ופירוכן לא תיכלון עד
כרן יומא הדין עד א
איתאיכון ית קרבן א
אלהכון קים עלם לדריכ
בכל מותבניכון׃
וספרתם לכם ממחרת
השבת מיום הביאכם
את עמר התנופה שבע
שבתות תמימת תהיינה׃
ותמנון לכון מבתר יומ
טבא מיומא איתאיכו
ית עומרא דארמותא
שבע שבוען שלמן יה
יהוין׃ עד ממחרת השבת
השביעת תספרו חמש
חמשים יום והקרבתם
מנחה חדשה ליהוה׃
עד מבתר שבועתא ש
שביעתא תתמנון חמ
חמשין יומין ותקרבון
מנחתא חדתא קדם יי׃

ממושבתיכם תביאו ל
לחם תנופה שתים שני
עשרנים סלת תהיינה
חמץ תאפינה בכורים ל
ליהוה׃ ממותבניכון תי
תיתון לחים ארמותא
תרתין גריצן תרין עש
עשרונין סולתא יהוין
חמיע תתאפין בכורין
קדם יי׃ והקרבתם על
הלחם שבעת כבשים
תמימם בני שנה ופר בן
בקר אחד ואילם שנים
יהיו עלה ליהוה ומנ
ומנחתם ונסכיהם אשה
ריח ניחח ליהוה׃ ותקר
ותקרבון על לחמא ש
שבעא אמרין שלמין
בני שנה ותור בר תורי
חד ודכרין תרין יהון ע
עלתא קדם יי ומנחתהון
קורבן דמתקבל ברעוא
קדם יי׃ ועשיתם שעיר
עזים אחד לחטאת וש
ושני כבשים בני שנה ל
לזבח שלמים׃ ותעבדון
צפיר בר עזי חד חטאת
ותרין אמרין בני שנה
לנכסת קודשיא׃ והניף
הכהן אתם על לחם ה
הבכרים תנופה לפני
יהוה על שני כבשים
קדש יהיו ליהוה לכהן׃
ויהיבין כהנא יתהון על

עד עצם היום הזה ב׳ וסימ׳ ולחם וקלי וכרמל׳ ויהי לעת בוא השמש׳ האמר אלי בן אדם שולח אני אותך׳ ממושבתיכם ג׳ חס׳ ו׳ בתור׳ וסימ׳ לא תבערו
אש׳ ולחם וקלי וכרמל׳ כל מלאכה ויום הכפורים׳ ואילם ז׳ וסי׳ עזים מאתים׳ המאת בקר׳ ואילם שנים יהיו עלה׳ חמרי בקרים ואילם יהלוא ירדאם׳ ויביאו פרים שבעה׳

לחמא בכוריא ארמא
קדם יי על תרין אמרין
קודשא יהון קדם יי
לכהנא׃ וקראתם בעצם ג׳ ראש פסו׳
היום הזה מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו חקת
עולם בכל מושבתיכם ח׳ בט׳
לדרתיכם׃ ותערעון ב
כרן יומא הדין מערע
קדיש יהי לכון כל ע
עבידת פולחן לא ת
תעבדון קים עלם בכל
מותבניכון לדריכון׃ ו
ובקצרכם את קציר ב׳ רא׳ פסו׳
ארצכם לא תכלה פאת
שדך בקצרך ולקט ק
קצירך לא תלקט לעני
ולגר תעזב אתם אני
יהוה אלהיכם׃ ובמחצ
ובמחצדכון ית חצדא
דארעכון לא תשיצי
פאתא דחקלך במחצ
במחצדך ולקטא דח
חצדך לא תלקט לע
לעניי ולגיורי תשבוק
יתהון אנא יי אלהכון׃
וידבר יהוה
אל משה לאמר׃ ומלי
דבר אל בני ישראל ב׳ בט׳
לאמר בחדש השביעי רא׳ פסו׳
באחד לחדש יהיה ל
לכם שבתון זכרון תר ג׳
תרועה מקרא קדש׃

ומליל עם בני ישראל
למימר בירחא שביעא
בחד לירחא יהי לכון
ניחא דוכרן יבבא מע
מערע קדיש׃ כל מלא
מלאכת עבדה לא ת
תעשו והקרבתם אשה
ליהוה׃ כל עבידת פול
פולחן לא תעבדון ות
ותקרבון קורבנא קדם
יי׃ וידבר יהוה
אל משה לאמר׃ ומלי
אך בעשור לחדש הש ב׳ בט׳
השביעי הזה יום הכפ
הכפרים הוא מקרא
קדש יהיה לכם ועני
ועניתם את נפשתיכם
והקרבתם אשה ליהוה׃
ברם בעשרא לירחא ז
שביעאה הדין יומא
דכפוריא הוא מערע
קדיש יהי לכון ותענון
ית נפשתכון ותקרבון
קרבנא קדם יי׃ וכל מל
מלאכה לא תעשו ב
בעצם היום הזה כי יום
כפרים הוא לכפר עלי
עליכם לפני יהוה א׳
אלהיכם׃ וכל עבידא
לא תעבדון בכרן יומ
הדין ארי יומא דכפורי
הוא לכפרא עליכון ק
יי אלהכון׃ כי כל הנפש
אשר לא תענה בעצם

היום הזה ונכרתה מע
מעמיה׃ ארי כל אינש
דלא מתעני בכרן יומ
הדין וישתיצי מעמיה׃
וכל הנפש אשר תעש
תעשה כל מלאכה ב
בעצם היום הזה והא
והאבדתי את הנפש
ההוא מקרב עמה׃ וכל
אינש דיעביד כל עיבי
בכרן יומא הדין ואוב
ואוביד ית אינשא ה
ההוא מגו עמיה׃ כל
מלאכה לא תעשו ח
חקת עולם לדרתיכם
בכל מושבתיכם׃ כל ע ג׳ חס׳
עבידא לא תעבדון ז
קיים עלם לדריכון בכ
בכל מותבניכון׃ שבת
שבתון הוא לכם ועני
ועניתם את נפשתיכם
בתשעה לחדש בערב
מערב עד ערב תשבתו
שבתכם׃ שבא שבתא
הוא לכון ותענון ית נ
נפשתכון בתשעה לי
לירחא ברמשא מרמ
מרמשא עד רמשא
תנוחון נחכון׃
וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ ומליל יי׃ דבר בט׳
אל בני ישראל לאמר בס׳
בחמשה עשר יום לח
לחדש השביעי הזה

חג הסכות שבעת ימי
ימים ליהוה׃ מליל ע
עם בני ישראל למימ
בחמישת עשרא יומ
לירחא שביעאה הדי
חגא דמטליא שבעא
יומין קדם יי׳׃ ביום ה
הראשון מקרא קדש
כל מלאכת עבדה לא
תעשו׃ ביומא קדמאה
מערע קדיש כל עיב
עבידת פלחן לא תעב
תעבדון׃ שבעת ימים
תקריבו אשה ליהוה״
ביום השמיני מקרא
קדש יהיה לכם והק
והקרבתם אשה ליהוה
עצרת הוא כל מלאכת
עבדה לא תעשו׃ שב
שבעאה יומין תקרבו
קרבנא קד׳ יי׳ ביומא
תמינאה מערע קדיש
יהי לכון ותקרבון קרב
קד׳ יי׳ כנישין תהון כל
עבידת פלחן לא תע
תעבדון׃ אלה מועדי
יהוה אשר תקראו׳ א
אתם מקראי ״ ליהוה׳
קדש להקריב אשה
ליהוה עלה ומנחה
זבח ונסכים דבר יום
ביומו׃ אלין מועדיא
דיי׳ דתתרעון יתהון
מערעי קדיש לקרב

קרבנא קד׳ יי׳ עלתא ומ
ומנחתא נכסת קודשי
ונסוכין פתגם יום׃ ביו
ביומיה׃ מלבד שבתות
יהוה ומלבד מתנתיכם
ומלבד כל נדריכם ומ
ומלבד כל נדבתיכם א
אשר תתנו ליהוה׃ בר
משביא דיי׳ ובר ממת
ממתנתכון ובר כל נ
נדריכון ובר כל נדבתכו
דתתנון ק׳ יי׳׃ אך בחש
בחמשה עשר יום לח
לחדש השביעי באספ
באספכם את תבואת
הארץ תחגו את חג״ה
יהוה שבעת ימים ביום
הראשון שבתון וביום
השמיני שבתון׃ ברם
בחמישת עשרא יומא
לירחא שביעאה במכ
במכנשכון ית עללת
ארעא תחגון ית חגא
קד׳ יי׳ שבעא יומין ב׳
ביומא קדמאה נחא
וביומא שביעא נחא׃
ולקחתם לכם ביום הר
הראשון פרי עץ הדר
כפת תמרים וענף עץ
עבת וערבי נחל ושמ
ושמחתם לפני יהוה״
אלהיכם שבעת ימים׃
ותסבון לכון ביומא
קדמאה פירי אילנא

אתרוגין ולולבין והדס
והדסין וערבין דנחל
ותחדון קד׳ יי׳ אלהכון ש
שבעא יומין׃ וחגתם א
אתו חג ליהוה שבעת
ימים בשנה חקת עלם
לדרתיכם בחדש השבי
השביעי תחגו אתו׃ ות
ותחגון יתיה חגא ק׳ יי׳
שבעא יומין בשתא
קיים עלם לדריכון בירח
שביעאה תחגון יתיה׃ ב
בסכת תשבו שבעת
ימים כל האזרח בישר
בישראל ישבו בסכת׃
במטליא תיתבון שבע
יומין כל יציבא בישרא
יתבון במטליא׃ למען
ידעו דרתיכם כי בסכות
הושבתי את בני ישראל
בהוציאי אותם מארץ
מצרים אני יהוה א״ה
אלהיכם׃ בדיל ידעון
דריכון ארי במטלת
ענני אותיבית ית בני
ישראל באפקותי יתהו׳
מארעא דמצרים אנא
יי׳ אלהכון׃ וידבר משה
את מעדי יהוה אל בני
ישראל׃ ומליל משה
ית סדר מועדיא דיי׳
ואליפנון לבני ישראל׃
וידבר יהוה׃
אל משה לאמר׃ ומלי

חג ה׳ ד׳ וסימ׳ בעירינו ובזקנינו נ״ך באספכם את תבואת הארץ תחגו׳ בשלה׳ ונד תעשו ליום מועד׳ כל אורייתא פסו׳ ביום השמיני במלכים חט
וסימ׳ באספכם׳ ויקרא בספר תורת אלהים ידעו ל׳ וכל׳ דרתיכם׳ אשת יהבעם׳ יוצרי פסל׳ ומטערפה׳ ולא ילמדו׳ ואטבה׳ ימי הפקדה׳ כל תפלה
ד״פ ייב׳ ואתה תצוה׳ העמים שיתה יי׳ מורה זור אהרן׳ ואברם פיעני׳ מעדי ג׳ חס׳ ו׳ בליש׳ וסימ׳ וידבר משה׳ ועשיתם אשה׳ ויחן משה

צו את בני ישראל ויקחו
אליך שמן זית זך כתית
למאור להעלת נר תמיד׃
פקיד ית בני ישר׳ ויסבון
לך משח זיתא דכיא כ
כתישא לאנהרא לאד
לאדלקא בוצינא תדי
תדירא׃ מחוץ לפרכת
העדת באהל מועד יע
יערך אתו אהרן מערב
עד בקר לפני יהוה תמ
תמיד חקת עולם לדרת
לדרתיכם׃ מברא לפרוכת
דסהדותא במשכן זמנ
יסדר יתיה אהרן מרמ
מרמשא עד צפרא קד
יי׳ תדירא קים עלם ל
לדריכון׃ על המנרה ה
הטהרה יערך את הנרת
לפני יהוה תמיד׃ על
מנרתא דכיתא יסדר ית
בוציניא קדם יי׳ תדירא׃
ולקחת סלת
ואפית אתה שתים עש
עשרה חלות שני עש
עשרנים יהיה החלה
האחת׃ ותסב סולתא
ותיפי יתה תרתא עשרי
גריצן תרין עשרונין
יהי גריצתא חדא׃ וש
ושמת אותם שתים מ
מערכות שש המערכת
על השלחן הטהר לפני
יהוה׃ ותשוי יתהון תר

תרתין סדרין שית סדר
על פתורא דכיא קדם יי׳׃
ונתת על המערכת לבנה
זכה והיתה ללחם לא
לאזכרה אשה ליהוה׃
ותתן על סדרא לבונא
דכיתא ותהי ללחם לא
לאדכרא קרבנא קדם יי׳׃
ביום השבת ביום השב
השבת יערכנו לפני יי׳
יהוה תמיד מאת בני
ישראל ברית עולם׃ ב
ביומא דשבתא ביומא
דשבתא יסדרניה קדם יי׳
תדירא מן בני ישראל
קים עלם׃ והיתה לאהרן
ולבניו ואכלהו במקום
קדש כי קדש קדשים
הוא לו מאשי יהוה ח
חק עולם׃ ותהי לאהרן
ולבנוהי ויכלניה בא
באתר קדיש ארי קדש
קודשין הוא ליה מקרבניא
דיי׳ קים עלם׃ ויצא
בן אשה ישראלית והו
והוא בן איש מצרי ב
בתוך בני ישראל וינצו
במחנה בן הישראלית
ואיש הישראלי׃ ונפק
בר איתתא בת ישראל
והוא בר גבר מצראי
בגו בני ישרא׳ ואתנצו
במשריתא בר אתתא
בת ישר׳ וגברא בר ישר׳׃

ויקב בן האשה הישרא
הישראלית את השם
ויקלל ויביאו אתו אל
משה ושם אמו שלמית
בת דברי למטה דן׃ ופ
ופריש בר אתתא בת
ישר׳ ית שמא וארגיז
ואיתיו יתיה לות מש
ושום אמיה שלמית בת
דברי לשבט דן׃ ויניחהו
במשמר לפרש להם
על פי יהוה׃ ואסרוהי
בבית מטרא עד דיתפ
דיתפרש להון על גזי
גזירת מימרא דיי׳׃
וידבר יהוה
אל משה לאמר׃ הוצ
הוצא את המקלל א
אל מחוץ למחנה וסמ
וסמכו כל השמעים
את ידיהם על ראשו ו
ורגמו אתו כל העדה׃
אפיק ית דארגיז למב
למברא למשריתא וי
ויסמכון כל דשמעו
ית ידיהון על רישיה
ויגמרון יתיה כל כנשתא׃
ואל בני ישראל תדבר
לאמר איש איש כי יק
יקלל אלהיו ונשא ח
חטאו׃ ועם בני ישרא׳
תמליל למימר גבר גב
גבר ארי ירגז קדם א
אלהיה ויקבל חוביה׃

[illegible]

ונקב שם יהוה מות יו
יומת רגום ירגמו בו כל
העדה כגר כאזרח בנק
בנקבו שם יומת׃ ודיפ
ודיפרש שמא דיי׳ א
אתקטלא יתקטל מי
מרגם ירגמון ביה כל
כנשתא כגיורא כיציב
כפרשותיה שמא ית
יתקטיל׃ ואיש כי יכה
כל נפש אדם מות יומ
יומת׃ וגבר ארי יקטל
כל נפשא דאינשא ית
אתקטלא יתקטל׃ ומ
ומכה נפש בהמה יש
ישלמנה נפש תחת נפ
נפש׃ ודיקטול נפשא
בעירא ישלמנה נפשא חל
חלף נפש׃ ואיש כי יתן
מום בעמיתו כאשר
עשה כן יעשה לו׃ וגבר
ארי יתן מומא בחבריה
כמא דעבד כן יתעביד
ליה׃ שבר תחת שבר
עין תחת עין שן תחת
שן כאשר יתן מום ב
באדם כן ינתן בו׃ יתב
תברא חלף תברא עינ
חלף עינא שנא חלף
שנא כמא דיהב מו
מומא באינשא כן ית
יתיהב ביה׃ ומכה בה
בהמה ישלמנה ומכה
אדם יומת׃ ודיקטול

בעירא ישלמנה ודי
ודיקטול אינשא ית
יתקטיל׃ משפט אחד
יהיה לכם כגר כאזרח
יהיה כי אני יהוה א
אלהיכם׃ דינא חד יהי
לכון כגיורא כיציבא
יהי ארי אנא יי׳ אלהכון׃
וידבר משה אל בני
ישראל ויוציאו את
המקלל אל מחוץ למ
למחנה וירגמו אתו
אבן ובני ישראל עשו
כאשר צוה יהוה את
משה׃ ומליל משה ׃
עם בני ואפיקו ית דא
דארגיז למברא למש
למשריתא ורגמו ית
יתיה אבנא ובני ישר׳
עבדו כמא דפקיד יי׳
ית משה׃ פ
וידבר יהוה אל
משה בהר סיני לאמר׃
ומליל יי׳ עם משה ב
בטורא דסיני למימר׃
דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם כי תב
תבאו אל הארץ אשר
אני נתן לכם ושבתה
הארץ שבת ליהוה׃
מליל עם בני ישראל
ותימר להון וארי תיע
תעלון לארעא דאנ
יהיב לכון ותשמיט

ארעא שמטתא קדם יי׳
שש שנים תזרע שדך
ושש שנים תזמר כרמך
ואספת את תבואתה׃
שית שנין תזרע חקלך
ושית שנין תכסח כרמך
ותכנוש ית עללתה׃ ו
ובשנה השביעת שבת
שבתון יהיה לארץ ׃
שבת ליהוה שדך לא
תזרע וכרמך לא תזמר׃
ובשתא שביעתא ני
ניח שמטתא יהי לא
לארעא תשמט קדם יי׳
חקלך לא תזרע וכרמ
לא תכסח׃ את ספיח
קצירך לא תקצר ואת
ענבי נזירך לא תבצר
שנת שבתון יהיה לא
לארץ׃ ית כתא דחצדך
לא תחצד וית עינבי ש
שבקך לא תקטוף ש
שנת שמטתא יהי לא
לארעא׃ והיתה שבת
הארץ לכם לאכלה לך
ולעבדך ולאמתך ול
ולשכירך ולתושבך
הגרים עמך׃ ותהי ש
שמטת ארעא לכון
למיכל לך ולעבדך ול
ולאמתך ולאגירך ול
ולתותבך דדיירין עמך׃
ולבהמתך ולחיה אש
אשר בארצך תהיה ׃

[illegible]

שופר השופר כל אורית׳ חס׳ בר״ב מל׳ וסימ׳ והעברת שופר תרועה ל׳ בר׳ וכל נב׳ וכתו׳ דכות׳ מל׳ בר״ח חס׳ וסי׳ אל חכך שפר ... ושלח אבשלום מרגלים

כל תבואתה לאכל׃ ול
ולבעירך ולחיתא דב
דבארעך תהי כל עלל
עללתה למיכל׃
וספרת לך שבע שבתת
שנים שבע שנים שבע
פעמים והיו לך ימי ש
שבע שבתת השנים
תשע וארבעים שנה׃
ותמני לך שבע שמי
שמיטין דשנין שבע׃
שנין שבע ומנין ויהון
לך יומי שבע שמטין
דשנין וארבעין ותשע
שנין׃ והעברת שופר
תרועה בחדש השביעי
בעשר לחדש ביום ה
הכפרים תעבירו שופ
שופר בכל ארצכם׃ ו
ותעבר שופר יבבא לירח
שביעא בעשרא ליר
לירחא ביומא דכפורי
תעברון שופרא בכל
ארעכון׃ וקדשתם את
שנת החמשים שנה
וקראתם דרור בארץ
לכל ישביה יובל הוא
תהיה לכם ושבתם א
איש לאחזתו ואיש
אל משפחתו תשבו׃
ותקדשון ית שנת ח
חמשין שנין ותקרון
חירותא בארעא לכל
יתבהא יובלא היא

תהי לכון ותתובון גבר
לאחסנתיה וגבר לזרעיתי
תתובון׃ יובל הוא שנת
החמשים שנה תהיה לכם
לא תזרעו ולא תקצרו א
את ספיחיה ולא תב
תבצרו את נזריה׃ יוב
יובלא היא שנת חמשי
שנין תהי לכון לא ת
תזרעון ולא תחצדון
ית כתהא ולא תקטפו׳
ית שבקהא׃ כי יובל
הוא קדש תהיה לכם
מן השדה תאכלו את
תבואתה׃ ארי יובל
היא קודשא תהי לכו׳
מן חקלא תיכלון ית
עללתה׃ בשנת היובל
הזאת תשבו איש אל
אחזתו׃ בשתא דיובל
הדא תתובון גבר לא
לאחסנתיה׃
וכי תמכרו ממכר לע
לעמיתך או קנה מיד
עמיתך אל תונו איש
את אחיו׃ וארי תזבנון
ובינין לחברך או תז
תזבנון מיד חברך לא
תונון גבר ית אחוהי׃
במספר שנים אחר
היבל תקנה מאת עמ
עמיתך במספר שני
תבואת ימכר לך׃ כמ
כמנין שניא בתר יובל

תזבון מן חברך כמנין
שני עללתא יזבין לך׃
לפי רב השנים תרבה
מקנתו ולפי מעט ה
השנים תמעיט מקנתו
כי מספר תבואת הוא
מכר לך׃ לפום סגיאות
שניא תסגי זביניהי ׃
ולפום זעירות שניא
תזער זביניהי ארי מ
מנין עללתא הוא מ
מזבין לך׃ ולא תונו א
איש את עמיתו ויר
ויראת מאלהיך כי
אני יהוה אלהיכם׃ ו
ולא תונון גבר ית חב
חבריה ותדחל מאלהך
ארי אנא יי׳ אלהכון׃ ו
ועשיתם את חקתי ו
ואת משפטי תשמרו
ועשיתם אתם וישבתם
על הארץ לבטח׃ ות
ותעבדון ית קימי ו
וית דיני תטרון ותע
ותעבדון יתהון ותה
ותתבון על ארעא ל
לרוחצן׃ ונתנה הארץ
פריה ואכלתם לשבע
וישבתם לבטח עליה׃
ותתן ארעא אבא ו
ותיכלון למסבע ות
ותתבון לרוחצן עלה׃
וכי תאמרו מה נאכל
בשנה השביעת הן

החמשים ה׳ וסימ׳ וקדשתם יובל היא ואיש יוצא את האחד תקח אחד אחד ויענה אליהו ויבא שר החמשים השלשי הנה ירדה אש מן השמים יובל ה׳
מל׳ בלישנ׳ וסימ׳ וקדשתם יובל היא כי יובל היא בשנת היובל הזאת במספר שנים אחר היובל ואם לא מצאה בשנת היובל לאשר קנהו והיה במשך בקרן

ברכתי ג̇ וסימ̇ והנה עתה לקח ברכתי · קח נא את ברכתי · וצויתי את ברכתי · יחד וברכתי על יצאתיך · הס̇ ד̇ ומל̇ · ממכרו · יפריכם · ולשר · ...

לא נזרע ולא נאסף
את תבואתנו׃ וארית
דימרון מה ניכול בשתא
שביעיתא הא לא נזרע
ולא נכניש ית עללתנא׃
וצויתי את ברכתי לכם
בשנה הששית ועשת
את התבואה לשלש
השנים׃ ואפקיד ית ב
ברכתי לכון בשתא ש
שתיתאה ותעבד ית
עללתא לתלת שנין׃
וזרעתם את השנה ה
השמינית ואכלתם מן
התבואה ישן עד הש
השנה התשיעית עד
בוא תבואתה תאכלו
ישן׃ ותזרעון ית שתא
תמינאתא ותיכלון מן
עללתא עתיקא עד
שתא תשיעיתא עד
מיעל עללתה תיכלון
עתיקא׃ והארץ לא
תמכר לצמתת כי לי
הארץ כי גרים ותושבים
אתם עמדי׃ וארעא
לא תזדבן לחלוטין א
ארי דילי ארעא ארי
דיירין ותותבין אתון ק
קדמי׃ ובכל ארץ אח
אחזתכם גאלה תתנו
לארץ׃ ובכל ארעא
אחסנתכון פורקנא
תתנון לארעא׃

כי ימוך אחיך ומכר
מאחזתו ובא גאלו ה
הקרב אליו וגאל את
ממכר אחיו׃ וארי יה
יתמסכן אחוך ויזבן
מאחסנתיה וייתי פ
פרקיה דקריב ליה וי
ויפרוק ית זבינת אח
אחוהי׃ ואיש כי לא
יהיה לו גאל והשיגה
ידו ומצא כדי גאלתו׃
וגבר ארי לא יהי ליה
פריק ותדבק ידיה וי
וישכח כמסת פרקניה׃
וחשב את שני ממכרו
והשיב את העדף לא
לאיש אשר מכר לו ו
ושב לאחזתו׃ ויחשב
ית שני זביניה ויתיב
ית מותרא לגבר דזבן
ליה ויתוב לאחסנתיה׃
ואם לא מצאה ידו
די השיב לו והיה ממ
ממכרו ביד הקנה אתו
עד שנת היבל ויצא
ביבל ושב לאחזתו׃ וא
ואם לא אשכחת ידיה
כמסת אתיב ליה ויהי
זביניה בידא דזבן
יתיה עד שתא דיובלא
ויפוק ביובלא ויתיב
לאחסנתיה׃
ואיש כי ימכר בית מ
מושב עיר חומה וה

והיתה גאלתו עד תם
שנת ממכרו ימים ת
תהיה גאלתו׃ וגבר ארי
יזבין בית מותב קרתא
מקפא שור ותהי פור
פורקניה עד מישלם
שתא דזבינוהי עדן ב
בעדן תהי פרקניה׃ וא
ואם לא יגאל עד מלא
מלאת לו שנה תמימה
וקם הבית אשר בעיר
אשר לא חמה לצמית
לצמיתת לקנה אתו ל
לדרתיו לא יצא ביבל׃
ואם לא יתפרק עד
מישלם ליה שתא ש
שלמתא ויקום ביתא
דבקרתא דליה שורא
לחלוטין לדזבן יתיה
לדרוהי ולא יפוק ביו
ביובלא׃ ובתי החצרים
אשר אין להם חמה
סביב על שדה הארץ
יחשב גאלה תהיה לו
וביבל יצא׃ ובתי פצ
פצחיא דלית להון ש
שורא מקף סחור סחור
על חקל ארע יתחשבן
פורקנא תהי להון וב
וביובלא יפקון׃ ועדי
הלוים בתי ערי אחזתם
גאלת עולם תהיה לל
ללוים׃ וקרוי ליואי׃
בתי קרוי אחסנתהון

ובכל ארץ ה̇ וסימ̇ ובכל ארץ מצרים היה לחם · ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ · ובכל ארץ אחזתכם ובכל ארץ ממשלתו · ...
מן תלת תלת קריא ... וסימ̇ ... שש מאות איש · ושש מאות אלף ... אתם עדי נאם ה̇ · ואתם עדי נאם ה̇
ואתם ... עמים רבים · ועמים רבים · ועמים רבים ... הארץ ...

ואשר יב׳ רא פסו׳ וסימ׳ ואשר לא שם לבו ואשר לא עדיו ואשר יגאל מן הלוים ואשר יבא את רעהו ואשר עלה לחול בצדים ואשר עשה לכם במדבר

ופירקנו עלם תהי ללוי
לליואי ואשר יגאל
מן הלוים ויצא ממכר
בית ועיר אחזתו ביבל
כי בתי ערי הלוים יהי
היא אחזתם בתוך בני
ישראל ודפריק מן ל
ליואי ויפקון ובני בית
וקרוי אחסנתיה ביובל
ארי בתי קרוי ליואי
היא אחסנתהון בגו בני
ישר׳ ושדה מגרש ע
עריהם לא ימכר כי א
אחזת עולם הוא להם
וחקל רוח קרויהון לא
יזדבן ארי אחסנת עלם
הוא להון וכי
ימוך אחיך ומטה ידו
עמך והחזקת בו גר
ותושב וחי עמך וארי
יתמסכן אחוך ותמוט
ותמוט ידיה עמך ו
ותתקף ביה דייר ותו
ותותב ויחי עמך אל
תקח מאתו נשך ותרב
ותרבית ויראת מאלהיך
וחי אחיך עמך לא
תסב מניה חבוליא ו
ורביתא ותדחל מאלה׳
ויחי אחוך עמך את
כספך לא תתן לו בנשך
ובמרבית לא תתן אכ
אכלך ית כספך אני
יהוה אלהיכם אשר

הוצאתי אתכם מארץ
מצרים לתת לכם את
ארץ כנען להיות לכם
לאלהים אנא יי אלהכון
דאפיקית יתכון מארע
דמצרים למתן לכון ית
ארעא דכנען למהוי ל
לכון לאלה׳
וכי ימוך אחיך עמך
ונמכר לך לא תעבד
בו עבדת עבד וארי י
יתמסכן אחוך עמך
ויזדבן לך לא תפלח
ביה פלחן עבדין כש
כשכיר כתושב יהיה
עמך עד שנת היבל י
יעבד עמך כאגירא כ
כתותבא יהי עמך עד
שתא דיובלא יפלח
עמך ויצא מעמך ה
הוא ובניו עמו ושב אל
משפחתו ואל אחזת
אבתיו ישוב ויפוק מ
מעמך הוא ובנוהי
עמיה ויתוב לזרעיתי
ולאחסנת אבהתוהי י
יתוב כי עבדי הם אש
אשר הוצאתי אתם
מארץ מצרים לא ימ
ימכרו ממכרת עבד א
ארי עבדי אנון דאפי
דאפיקית יתהון מאר
דמצרים לא יזדבנון ז
זבון עבדין לא תרדה

כי בפרך ויראת מאלהיך
לא תפלח ביה בקשיו
ותדחל מאלהך ועבדך
ואמתך אשר יהיו לך
מאת הגוים אשר סב
סביבתיכם מהם תקנו
עבד ואמה ועבדך
ואמהתך דיהון לך מן
בר עממיא דיבסחרנכון
מנהון תקנון עבדין וא
ואמהן וגם מבני התו
התושבים הגרים עמכם
מהם תקנו וממשפח
וממשפחתם אשר ע
עמכם אשר הולידו
בארצכם והיו לכם ל
לאחזה ואף מבני תו
תותביא ערליא דדירין
עמכון מנהון תיקנון
ומזרעיתהון דעימכון
דאתילידו בארעכון
ויהון לכון לאחסנא
והתנחלתם אתם לבני
לבניכם אחריכם לרשת
אחזה לעלם בהם תעב
תעבדו ובאחיכם בני י
ישראל איש באחיו ל
לא תרדה בו בפרך ות
ותחסנון יתהון לבניכון
בתריכון לירותת אחסנ
לעלם בהון תפלחון וב
ובאחיכון בני ישראל
גבר באחוהי לא תפ
תפלח ביה בקשיו

יב׳ רא פסו׳
ב׳ א׳ פתי׳ ושדי תרומות
דס לאחוזה
רא בתי׳ פסו׳
לא תתן ליה בחבוליא ובריביתא לא תתן מיכלך
ל׳ בט בספ׳
ב׳ חס
ב׳ וחיה
ז חס
ב׳ כתל את הארץ
יח חס

ואשר משה להתן ולאבירים ואשר אכלו שאר עבדי ואשר נתנו שארית העם ואשר היה נעשה ואשר לא נתן בנתינו לעמי הארץ ואשר ישמיעו ויעבירו קול
והוא ל׳ ומטעין וסימ׳ והיה לאהרן ולבניו לחק עולם והיתה לאהרן ולבניו ואכלוהו ושדה מגרש עריהם והביא האיש את אשתו אל הכהן

וכי תשיג יד גר ותושב
עמך ומך אחיך עמו
ונמכר לגר תושב עמך
או לעקר משפחת גר׃
וארי תדבק יד ערל ות
ותותב עמך ויתמסכן
אחוך עמיה ויזדבן לע
לערל ותותב עמך או
לארמי זרעית גיורא׃
אחרי נמכר גאלה תהי
תהיה לו אחד מאחיו
יגאלנו׃ בתר דיזדבן פ
פורקנא יהי ליה חד
מאחוהי יפרקניה׃ או
דדו או בן דדו יגאלנו
או משאר בשרו ממ
ממשפחתו יגאלנו א
או השיגה ידו ונגאל׃
או אח אבוהי או בר
אח אבוהי יפרקניה או
מקריב בסריה מזרעי
מזרעיתיה יפרקיניה
או דתדבק ידיה ויתפר
ויתפריק׃ וחשב עם קנ
קנהו משנת המכרו לו
עד שנת היבל והיה כ
כסף ממכרו במספר
שנים כימי שכיר יהיה
עמו׃ ויחשיב עם זבי
זביניה משתא דאזדבן
ליה עד שתא דיובלא
ויהי כסף זביניה כמ
כמנין שניא כיומי א
אגירא יהי עמיה׃ אם

עוד רבות בשנים לפיהן
ישיב גאלתו מכסף
מקנתו׃ אם עד סגיות
בשניא לפומהין יתיב
פורקניה מכסף זביניה
ואם מעט נשאר בשנ
בשנים עד שנת היבל
וחשב לו כפי שניו יש
ישיב את גאלתו׃ ואם
זעיר אשתאר בשניא
עד שתא דיובלא ויח
ויחשיב ליה כפום שנ
שנוהי יתיב ית פורק
פורקניה׃ כשכיר שנה
בשנה יהיה עמו לא
ירדנו בפרך לעיניך׃ כ
כאגיר שנה בשנה יהי
עמיה לא יפלחניה ב
בקשיו לעינך׃ ואם ל
לא יגאל באלה ויצא
בשנת היבל הוא ובניו
עמו׃ ואם לא יתפרק
באלין ויפוק בשתא ד
דיובלא הוא ובנוהי ע
עמיה׃ כי לי בני ישראל
עבדים עבדי הם אשר
הוצאתי אותם מארץ
מצרים אני יהוה א
אלהיכם׃ ארי דילי בני
ישראל עבדין עבדי אנון
דאפיקית יתהון מארעא
דמצרים אנא יי׳ אלהכון׃
לא תעשו לכם אלילם
ופסל ומצבה לא תק

תקימו לכם ואבן מש
משכית לא תתנו בא
בארצכם להשתחות
עליה כי אני יהוה א
אלהיכם׃ לא תעבדון
לכון טעון וצלם וקמ
לא תקימון לכון ואבן
סגדא לא תתנון באר
בארעכון למסגד עלה
ארי אנא יי׳ אלהכון׃ א
את שבתתי תשמרו
ומקדשי תיראו אני
יהוה׃ ית יומי שביא
דילי תטרון ולבית מ
מקדשי תהון דחלין
אנא יי׳ פ

בירמיה הנה חנמאל
לב״

אם בחקתי תלכו ואת
מצותי תשמרו ועש
ועשיתם אתם׃ אם ב
בקיימי תהכון וית פ
פקודיי תטרון ותעב
ותעבדון יתהון׃ ונת
ונתתי גשמיכם בעתם
ונתנה הארץ יבולה
ועץ השדה יתן פריו׃
ואיתן מטריכון בעד
בעדניהון ותתן ארעא
עללתה ואילן חקלא
יתן אביה׃ והשיג לכם
דיש את בציר ובציר
ישיג את זרע ואכלתם
לחמכם לשבע וישבתם
וישבתם לבטח בארצ
בארעכם׃ ויערע לכון

רישא לקטפא וקטפ
יערע לאפוקי בר זרע
זרעא ותיכלון לחמכו
למסבע ותיתבון לרת
לרוחצן בארעכון ונת
ונתתי שלום בארץ ו
ושכבתם ואין מחריד
והשבתי חיה רעה מן
הארץ וחרב לא תעבר
בארצכם ואתן שלמ
בארעא ותשרון ולית
דמניד ואבטל חיתא
בישתא מן ארעא ו
ודקטלין בחרבא לא
יעידון בארעכון ורד
ורדפתם את איביכם
ונפלו לפניכם לחרב
ותרדפון ית בעלי דב
דבביכון ויפלון קדמי
קדמיכון לחרבא ורד
ורדפו מכם חמשה מ
מאה ומאה מכם ר
רבבה ירדפו ונפלו
איביכם לפניכם לחרב
וירדפון מנכון חמשה
למאה ומאה מנכון ל
ריבותא יעירקון ויפ
ויפלון בעלי דבביכון
קדמיכון לחרבא ופ
ופניתי אליכם והפרתי
אתכם והרביתי אתכם
והקמתי את בריתי א
אתכם ואתפני במימרי
לאיטבא לכון ואפיש

יתכון ואסגי יתכון ואק
ואקים ית קיימי עמכון
ואכלתם ישן נושן וי
וישן מפני חדש תוציאו
תוציאו ותיכלון עתי
עתיקא דעתיק ועתיק
מן קדם חדתא תפנון
ונתתי משכני בתוככם
ולא תגעל נפשי אתכ
אתכם ואתין מקדשי
ביניכון ולא ירחק מ
מימרי יתכון והתהל
והתהלכתי בתוככם ו
והייתי לכם לאלהים
ואתם תהיו לי לעם
ואשרי שכינתי בינכו
ואיהוי לכון לאלה
ואתון תהון קדמי לע
לעם אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם
מארץ מצרים מהית
להם עבדים ואשבר
מטת עלכם ואולך א
אתכם קוממיות אנא
יי אלהכון דאפיקית
יתכון מארעא דמצ
מלמהוי להון עבדין
ותברית ניר עממיא
מנכון ודברית יתכון
לחירותא ואם
לא תשמעו לי ולא ת
תעשו את כל המצות
האלה ואם לא תקבלו
למימרי ולא תעבדון

ית כל פקודיא האלין
ואם בחקתי תמאסו ו
ואם את משפטי תגעל
נפשכם לבלתי עשות
את כל מצותי להפרכם
את בריתי ואם בקימי
תקוצון ואם ית דיניי
תרחק נפשכון בדיל ד
דלא למעבד ית כל פ
פקודיי לאשניותכון
ית קיימי את אני אעש
אעשה זאת לכם והפ
והפקדתי עליכם בה
בהלה את השחפת ו
ואת הקדחת מכלות
עינים ומדיבת נפש
וזרעתם לריק זרעכם
ואכלהו איביכם את
אנא אעביד דא לכון
ואסער עליכון בהלת
שחפתא וקדחתא מ
מחשכן עינין ומפחן
נפש ותזרעון לריקן
זרעכון ויכלניה סנאי
סנאיכון ונתתי פני בכם
ונגפתם לפני איביכם
ורדו בכם שנאיכם ונ
ונסתם ואין רדף אתכם
ואתן רוגזי בכון ותת
ותתברון קדם בעלי
דבביכון וירדון בכון
סנאיכון ותיעירקון
ולית דרדיף יתכון
ואם עד אלה

לא תשמעו לי ויספתי
ליסרה אתכם שבע
על חטאתיכם: ואם ע
עד אלין לא תקבלון
למימרי ואוסית למי
למרדי יתכון שבע
על חוביכון: ושברתי
את גאון עזכם ונתתי
את שמיכם כברזל וא
ואת ארצכם כנחשה:
ואתבר ית יקר תוקפי
תוקפיכון ואתן ית ש
שמיא דעילויכון ת
תקיפין כברזלא מלא
מלאחתא מטרא וא
וארעא דתחותיכון
חסינא כנחשא מלמ
מלמעבד פירין: ותם
לריק כחכם ולא תתן
ארצכם את יבולה וע
ועץ הארץ לא יתן פריו:
ויסוף לריקנו חילכון
ולא תיתן ארעכון ית
עללתה ואילן ארעא
לא יתן איביה: ואם תל
תלכו עמי קרי ולא ת
תאבו לשמע לי ויס
ויספתי עליכם מכה
שבע כחטאתיכם: ואם
תהכון קדמי בקשיו
ולא תיבון לקבלא ל
למימרי ואוסית לא
לאיתאה עליכון מח
שבע כחוביכון: והש

והשלחתי בכם את חית
השדה ושכלה אתכם
והכריתה את בהמתכם
והמעיטה אתכם ונש
ונשמו דרכיכם: ואיג
ואיגרי בכון ית חית ב
ברא ותתכיל יתכון ות
ותשיצי ית בעירכון
ותזער יתכון ויצדיין
אורחתכון: ואם
באלה לא תוסרו לי ו
והלכתם עמי קרי: ואם
באלין לא תתרדון ל
למימרי ותהכון קדמי
בקשיו: והלכתי את אני
עמכם בקרי והכיתי א
אתכם גם אני שבע על
חטאתיכם: ואיהך את
אנא עמכון בקשיו וא
ואלקי יתכון את אנא
שבע על חוביכון: והב
והבאתי עליכם חרב נ
נקמת נקם ברית ונאס
ונאספתם אל עריכם
ושלחתי דבר בתוככם
ונתתם ביד אויב: ואי
ואיתי עליכון דקטלין
בחרבא יתפרשון מנכו
פורענותא על דעברתו
על פתגמי אוריתא ות
ותיתכנשון לקרויכון
ואיגרי מותנא ביניכון
ותיתמסרון ביד סנאה:
בשברי לכם מטה לחם

ואפו עשר נשים לחמכם
בתנור אחד והשיבו ל
לחמכם במשקל ואכל
ואכלתם ולא תשבעו:
כד איתבר לכון סעד מ
מיכלא ויפין עשר נש
נשין לחמכון בתנורא
חד ויתיבן לחמכון כמ
כמתקלא ותיכלון ולא
תסבעון: ואם
בזאת לא תשמעו לי
והלכתם עמי בקרי: ות
ואם בדא לא תקבלון
למימרי ותהכון קדמי
בקשיו: והלכתי עמכם
בחמת קרי ויסרתי את
אתכם את אני שבע על
חטאתיכם: ואיהך עמ
עמכון בתקוף רגז וא
ואירדי יתכון את אנ
שבע על חוביכון: וא
ואכלתם בשר בניכם
ובשר בנתיכם תאכלו:
ותיכלון בסר בניכון ו
ובסר בנתיכון תיכלון:
והשמדתי את במתיכם
והכרתי את חמניכם
ונתתי את פגריכם על
פגרי גלוליכם וגעלה
נפשי אתכם: ואשיצי
ית במתכון ואקצץ
ית חנסניכון ואתן ית
פגריכון על פגרי גלו
טעותכון וירחיק מי

כל אוריתא שלחתי ושלחתי מלא · ושלחתי דבר בתוככם · וכל אשלמתא תנינ׳ ירמיה ... וסימ׳ שלח ושלחתי · בגב׳ קול · וסי׳ לא שלחתי
את הנביאים והם רצו · יען אשר לא שמעו אל דברי · במשקל ד׳ חס׳ · לא תעשו עול · והשיבו לחמכם במשקל · לזהב במשקל · ... · זהב מזוקק במשקל ·

אזרה ג וסימ׳ ואתכם אזרה בגוים · שלחיהך בחדר ומותו · וכל אשר סביבותו · נדף ה וסימ׳ · ונסו מנסת חרב · קש יזעלה נדף תעריץ · הבל נדף

מימרי יתכון ונתתי את
עריכם חרבה והשמותי
את מקדשיכם ולא א
אריח בריח ניחחכם וא
ואתן ית קרויכון חרבה
ואצדי ית מקדשיכון
ולא אקבל ברעוא ק
קרבן כנישתכון והש
והשמתי אני את הא
הארץ ושממו עליה
איביכם הישבים בה
ואצדי אנא ית ארעא
ויצדון עלה בעלי דב
דבביכון דיתבין בה וא
ואתכם אזרה בגוים ו
והרקתי אחריכם חרב
והיתה ארצכם שממה
ועריכם יהיו חרבה ו
ויתכון איבדר בינ ע
עממיא ואיגרי בתרי
בתריכון דקטלין בחרב
ותהי ארעכון צדיא ו
וקרויכון יהון חרבה
אז תרצה הארץ את
שבתתיה כל ימי הש
השמה ואתם בארץ
איביכם אז תשבת ה
הארץ והרצת את ש
שבתתיה בכין תרעי
ארעא ית שמטהא
כל יומין דצדיאת וא
ואתון בארעא בעלי
דבביכון בכין תשמיט
ארעא ותירעי ית ש

שמטהא כל ימי הש
השמה תשבת את אשר
לא שבתה בשבתתיכם
בשבתכם עליה כל יומ
יומין דצדיאת תשמט
ית דלא שמיטת בשמ
בשמיטתכון כמא דהו
דהויתון יתבין עלה
והנשארים בכם והבא
והבאתי מרך בלבבם
בארצת איביהם ורדף
אתם קול עלה נדף ונ
ונסו מנסת חרב ונפלו
ואין רדף ודאשתארון
בכון ואעיל תברא בלב
בלבהון בארעתא בעלי
דבביהון וירדף יתהון
קל טרפא דשקיף ויע
ויעירקון מעירוק מן
קדם דקטלין בחרבא ו
ויפלון ולית דרדיף וכ
וכשלו איש באחיו כמ
כמפני חרב ורדף אין
ולא תהיה לכם תקומה
לפני איביכם ויתקלון
גבר באחוהי כמן קדם
דקטלין בחרבא ורדיף
לית ולא יהי לכון תק
תקימה קדם בעלי דב
דבביכון ואבדתם בגוים
ואכלה אתכם ארץ א
איביכם ותיבדון בינ
עממיא ותגמר יתכון
בארע בעלי דבביכון

והנשארים בכם ימקו
בעונם בארצת איביכם
ואף בעונת אבתם אתם
ימקו ודישתארון בכו
יתמסון בחוביהון בא
בארעתא בעלי דבביהו
ואף חובי אבהתהון
בישיא דאחידין בידהון
יתמסון והתודו את ע
עונם ואת עון אבתם
במעלם אשר מעלו בי
ואף אשר הלכו עמי
בקרי ויודון ית חוביהו
וית חובי אבהתהון בש
בשקריהון דשקרו קד
קדמי ואף דהליכו ע
עמי בקשיו אף אני
אלך עמם בקרי והב
והבאתי אתם בארץ
איביהם או אז יכנע
לבבם הערל ואז ירצו
את עונם אף אנא א
איהך עמהון בקשיו
ואעיל יתהון בארעא
בעלי דבביהון או בכן
יתבר לבהון טפשא וי
ובכין ירעון ית חוביהו
וזכרתי את בריתי יעק
יעקוב ואף את בריתי
יצחק ואף את בריתי
אברהם אזכר והארץ
אזכר ודכירנא ית קי
קימי דעם יעקב ואף
ית קימי דעם יצחק

מנסת ח חס ו בליש · וסימ׳ · ונסו מנסת חרב · וינסו משנאיך מפניך · בנסם מפני ישל · נסך לפני צריך · מפני גערת חמשה תנסו · ורדף ג וסימ׳ · ורדף אין
רעה רוח ורודף קדים · ורודף שלמנים · ונסו ה וסימ׳ · ונסו מנסת חרב · ונסו יגון ואנחה · ונסו הצללים · וחבריו · ואף ה וסי׳ · יקרי · ורעו · תשכיל · והולך בכל

יעקוב ה' מל' וסימן והזכרתי את בריתי · גם זכרון יעקוב · ואתה אל תירא עבדי יעקוב · ושב יעקוב ושקט ושאנן ואין מחריד · לא כאלה חלק יעקוב בתראה דספרא

ואת ית קיימי דעם אבר
אנא דכיר וארעא אנא
דכיר: והארץ תעזב מ
מהם ותרץ את שבתת
שבתתיה בהשמה מ
מהם והם ירצו את
עונם יען וביען במש
במשפטי מאסו ואת
חקתי געלה נפשם: וא
וארעא תתרטיש מנ
מנהון ותירעי ית שמ
שמטהא כד צדיאת
מנהון ואינון יקבלון
חוביהון לוטין חלף
מדי איתי עליהון ד
דבדינַי קצו וית קימי
רחיקת נפשהון: ואף
גם זאת בהיותם בארץ
איביהם לא מאסתים
ולא געלתים לכלתם
להפר בריתי אתם כי
אני יהוה אלהיהם:
ואף ברם דא במהויהון
בארע בעלי דבביהון
לא ארטשינון ולא א
ארחיקנון לשיציותהון
לאשנאה קיימי עמהון
ארי אנא יי אלההון: וז
וזכרתי להם ברית רא
ראשנים אשר הוצאתי
אתם מארץ מצרים ל
לעיני הגוים להיות
להם לאלהים אני
יהוה: ודכירנא להון

קים קדמאי דאפיקית
יתהון מארעא דמצ
לעיני עממיא למהוי
להון לאלה אנא יי: א
אלה החקים והמשפ
והמשפטים והתורת
אשר נתן יהוה בינו וב
ובין בני ישראל בהר
סיני ביד משה: אלין
קימיא ודיניא ואורי
ואוריתא דיהב יי בין
מימריה ובין בני ישר
בטורא דסיני בידא ד
דמשה: וידבר
יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל וא
ואמרת אלהם איש
כי יפלא נדר בערכך
נפשת ליהוה: ומליל
עם בני ישראל ותימר
להון גבר ארי יפריש
נדר בפורסן נפשתא
קדם יי: והיה ערכך ה
הזכר מבן עשרים שנה
ועד בן ששים שנה: ו
והיה ערכך חמשים
שקל כסף בשקל הקד
הקדש: ויהי פורסניה
דדיכרא מבר עשרין
שנין ועד בר שתין ל
שנין ויהי פרסניה ח
חמשין סלעין דכסף
בסלעי קודשא: ואם
נקבה הוא והיה ערכ

ערכך שלשים שקל:
ואם נקובתא היא ויהי
פורסניה תלתין סלעין:
ואם מבן חמש שנים
ועד בן עשרים שנה:
והיה ערכך הזכר עש
עשרים שקלים ולנקבה
עשרת שקלים: ואם
מבר חמש שנין ועד
בר עשרין שנין ויהי
פורסניה דדכרא עש
עשרין סלעין ולנקבת
עשר סלעין: ואם מבן
חדש ועד בן חמש שנים
והיה ערכך הזכר חמ
חמשה שקלים כסף
ולנקבה ערכך שלשת
שקלים כסף: ואם מ
מבר ירחא ועד בר חמ
חמש שנין ויהי פורס
פורסניה דדיכרא חמ
חמש סלעין דכסף
ולנקובתא פורסניה
תלת סלעין דכסף: וא
ואם מבן ששים שנה
ומעלה אם זכר והיה
ערכך חמשה עשר
שקל ולנקבה עשרה
שקלים: ואם מבר ש
שתין שנין ולעילא א
אם דכורא ויהי פורסנ
חמש עשר סלעין ול
ולנוקבתא עשר סלעין:
ואם מך הוא מערכך

והעמידו לפני הכהן
והעריך אתו הכהן על
פי אשר תשיג יד הנדר
יעריכנו הכהן ׃ ואם מ
מסכן הוא מפורסניה
ויקימניה קדם כהנא
ויפרוס יתיה כהנא על
מימר דתדבק יד עורי
עודירא יפרסניה כהנ׃
ואם בהמה אשר
יקריבו ממנה קרבן ׃
ליהוה כל אשר יתן מ׳
ממנו ליהוה יהיה ק
קדש ׃ ואם בעירא דית
דיקרבון מנה קרבנא
ק יי כל דיתן מניה קד
יי ויהי קודשא ׃ לא י
יחליפנו ולא ימיר אנ
אתו טוב ברע או רע
בטוב ואם המר ימיר
בהמה בבהמה והיה
הוא ותמורתו יהיה
קדש ׃ לא יחלפניה ו
ולא יעבר יתיה טב ׃
בביש או ביש בטב א
אם חלפא יחליף בעי
בעירא בבעירא ויהי
הוא וחלופיה יהי קו
קודשא ׃ ואם כל בהמה
טמאה אשר לא יקר
יקריבו ממנה קרבן ל
ליהוה והעמיד את
הבהמה לפני הכהן ׃
ואם כל בעירא מסאב

לא יקרבון מנה קרבנא
קד יי ויקים ית בעירא
קד כהנא ׃ והעריך הכהן
אתה בין טוב ובין רע ׃
כערכך הכהן כן יהיה ׃
ויפרוס כהנא יתיה בין
טב ובין ביש כפורסני כ
כהנא כן יהי ׃ ואם גאל
יגאלנה ויסף חמישתו
על ערכך ׃ ואם מפרק
יפרקנה ויוסיף חומשי
על פורסניה ׃ ואיש כי
יקדיש את ביתו קדש
ליהוה והעריכו הכהן
בין טוב ובין רע כאשר
יעריך אתו הכהן כן י׃
יקום ׃ וגבר ארי יקדיש
ית ביתיה קודשא קדם יי
ויפרסניה כהנא בין טב
ובין ביש כמא דיפרוס
יתיה כהנא כן יקום ׃
ואם המקדיש יגאל
את ביתו ויסף חמישית
כסף ערכך עליו והיה
לו ׃ ואם דאקדיש יפר
יפרוק ית ביתיה ויוסיף
חומש כסף פרסניה ׃
עלוהי ויהי ליה ׃ ואם
משדה אחזתו יקדיש
איש ליהוה והיה ער׃
ערכך לפי זרעו זרע ׃
חמר שערים בחמשים
שקל כסף ׃ ואם מחקל
אחסנתיה יקדיש גבר

קד יי ויהי פורסניה לב
לפום זרעיה בר זרע כ
כור שערין בחמשין ׃
סלעין דכסף ׃ אם מש
משנת היבל יקדיש ׃
שדהו כערכך יקום ׃ ואם
משתא דיובלא יקדיש
חקליה כפורסניה יק
יקום ׃ ואם אחר היבל
יקדיש שדהו וחשב
לו הכהן את הכסף ע
על פי השנים הנותרת
עד שנת היבל ונגרע
מערכך ׃ ואם בתר יובל
יקדיש חקליה ויחשיב
ליה כהנא ית כספא ע
על פום שניא דישתאר
עד שתא דיובל ויתמנע
מפורסניה ׃ ואם גאל
יגאל את השדה המ׳
המקדיש אתו ויסף
חמשית כסף ערכך ׃
עליו וקם לו ׃ ואם מפ
מפרק יפרוק ית חקלא
דאקדיש יתיה ויוסף
חומש כסף פורסניה
עלוהי ויקום ליה ׃ ואם
לא יגאל את השדה
ואם מכר את השדה
לאיש אחר לא יגאל
עוד ׃ ואם לא יפרוק
ית חקלא ואם זבין ׃
ית חקלא לגבר אוחרן
לא יתפריק עוד והיה

השדה בצאתו ביבל ק
קדש ליהוה כשדה הח
החרם לכהן תהיה אחז
אחזתו׃ ויהי חקלא מ
במפקיה ביובלא קדש
קד׳ יי כחקל חרמא לכ
לכהנא תהי אחסנתיה׃
ואם את שדה מקנתו
אשר לא משדה אחז
אחזתו יקדיש ליהוה׃
ואם ית חקל זביניה ד
דלא מחקל אחסנתיה
יקדיש קד׳ יי׃ וחשב לו
הכהן את מכסת הער
הערכך עד שנת היבל
ונתן את הערכך ביום
ההוא קדש ליהוה׃ ויח
ויחשיב ליה כהנא ית
נסיב פורסניה עד שת
דיובלא ויתן ית פורסנ
ביומא ההוא קודשא
קד׳ יי׃ בשנת היבל ישוב
השדה לאשר קנהו מ
מאתו לאשר לו׳ ר מ׳
אחזת הארץ׃ בשתא
דיובלא יתוב חקלא
לדזבניה מניה לדיל
לדדיליה אחסנת אר
ארעא׃ וכל ערכך יהיה
בשקל הקדש עשרים
גרה יהיה השקל׃ וכל
פורסניה יהי בסלעי ק
קודשא עשרין מעין
הויא סילעא׃ אך בכור

אשר יבכר ליהוה בבה
בבהמה לא יקדיש א
איש אתו אם שור אם
שה ליהוה הוא׃ ברם
בוכרא דיבכר קדם יי
בבעירא לא יקדיש גב
גבר יתיה אם תור אם
אמר דיי הוא׃ ואם בבה
בבהמה הטמאה ופדה ב
ויסף חמישתו עליו ו
ואם לא יגאל ונמכר
בערכך׃ ואם בבעירא מ
מסאבא ויפריק בפורס
בפורסניה ויוסיף חומ
חומשיה עלוהי ואם
לא יתפריק ויזדבן בפו
בפורסניה׃ אך כל חרם
אשר יחרם איש ״ ל
ליהוה מכל אשר לו
מאדם ובהמה ומשדה
אחזתו לא ימכר ולא
יגאל כל חרם קדש ק
קדשים הוא ליהוה׃ ב
ברם כל חירמא דיחרים
גבר קד׳ יי מכל דיליה
מאינשא ובעירא ומ
ומחקל אחסנתיה לא
יזדבן ולא יתפריק כל
חירמא קדש קדשין
הוא קד׳ יי׃ כל חרם אש
אשר יחרם מן האדם
לא יפדה מות יומת׃
כל חירמא דיתחרם מ
אינשא לא יתפרק׳ א

איתקטלא יתקטל׃ וכל
מעשר הארץ מזרע
הארץ ומפרי העץ ל
ליהוה הוא קדש ״ל
ליהוה׃ וכל מעשר ב
ארעא מזרעא דארעא
ומפירי אילנא דיי
הוא קודשא קד׳ יי׃ ו
ואם גאל יגאל איש מ
ממעשרו חמישיתו י
יסף עליו׃ ואם מיפרק
יפריק גבר ממעשריה
חומשיה יוסיף עלוהי׃
וכל מעשר בקר וצאן
כל אשר יעבר תחת ה
השבט העשירי יהיה
קדש ליהוה׃ וכל מע
מעשר תורין ועאן וכל
דיעבר תחות חוטרא
עשיראה יהי קדשא
קד׳ יי׃ לא יבקר בין טוב
לרע ולא ימירנו ואם
המר ימירנו והיה הוא
ותמורתו יהיה קדש
לא יגאל׃ ולא יבקר
בין טב לביש ולא יחז
יחלפיניה ואם חלפא
יחלפיניה ויהי הוא ות
וחילופיה יהי קודשא
לא יתפריק׃ אלה המ
המצות אשר צוה ״ י
יהוה את משה אל בני
ישראל בהר סיני׃ אלין
פקודיא דפקיד יי ית

בבהמה ד׳ יפדין וסימ׳ ונפש כי תגע בכל טמא ואיש אשר יתן את זכבתו ואם תמר ימירנו אך בכור שור בבהמה ו׳ זכ׳ וסימ׳ ואת כל נפש החיה
כמשלתברה וחברו ולא תטמאו ויצאן ל׳ וסי׳ מעשר מעשרי וזובח מקנה יחרם ג׳ וסי׳ זבח לאלהים כל חרם יחרם כל המעשר

משה לות בני ישראל בטורא דסיני׃

וידבר

יהוה אל משה במדבר
סיני באהל מועד בא
באחד לחדש השני ב
בשנה השנית לצאתם
מארץ מצרים לאמר׃ ו
ומליל יי עם משה ב
במדברא דסיני במשכ
זמנא בחד לירחא תנ
תנינא בשתא תנייתא
למיפקהון מארעא ד
דמצרים למימר׃ שאו
את ראש כל עדת בני
ישראל למשפחתם ל
לבית אבתם במספר
שמות כל זכר לגלגלתם׃
קבילו ית חשבן כל כנ
כנשתא דבני ישראל
לזרעיתהון לבית אב
אבהתהון במנין שמהן
כל דכורא לגולגלתהון׃
מבן עשרים שנה ומע
ומעלה כל יצא צבא
בישראל תפקדו אתם
לצבאתם אתה ואהרן׃
מבר עשרין שנין ולעיל
כל נפיק חילא בישרא
תמנון יתהון לחיליהו
את ואהרן׃ ואתכם יה
יהיו איש איש למטה
איש ראש לבית אבת
אבהתיו הוא׃ ועמכון י
יהון גברא גברא לשי
לשבטא גבר ריש לבי
לבית אבהתוהי הוא׃
ואלה שמות האנשים
אשר יעמדו אתכם ל
לראובן אליצור בן ש
שדיאור׃ ואלין שמה
שמהת גבריא דיקומו
עמכון לראובן אליצ
בר שדיאור׃ לשמעון
שלמיאל בן צורי שדי׃
לשמעון׃ ליהודה נח
נחשון בן עמינדב׃ לי
לישש כר נתנאל בן צ
צוער׃ לזבולן אליאב
בן חלן׃ לזבולן אליאב׃
לבני יוסף לאפרים א
אלישמע בן עמיהוד
למנשה גמליאל בן פ
פדה צור׃ לבני יוסף׃
לבנימן אבידן בן גד
גדעני׃ לדן אחיעזר
בן עמי שדי׃ לאשר פ
פגעיאל בן עכרן׃ לגד
אליסף בן דעואל׃ לנ
לנפתלי אחירע בן עינן׃
אלה קריאי העדה נ
נשיאי מטות אבתם
ראשי אלפי ישראל
הם׃ אלין מערעי כנ
כנשתא רברבי שבטי
אבהתהון רישי אל
אלפיא דישראל אנון׃
ויקח משה ואהרן א
את האנשים האלה
אשר נקבו בשמות׃ ו
ודבר משה ואהרן ית
גבריא האלין דאית
דאתפרשו בשמהן׃
ואת כל העדה הקהילו
באחד לחדש השני ו
ויתילדו על משפחתם
לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים ש
שנה ומעלה לגלגלתם׃
וית כל כנשתא כנשו
בחד לירחא תנינא ו
ואתיחסו על זרעיתהון
לבית אבהתהון כמנין
שמהן מבר עשרין ש
שנין ולעילא לגלגלתהון׃

בכר ל' וס' ג' בכור' ובכור' בכר ישמעאל נביות ואלה תולדות בני ישר' ויהיו בני ראובן בכר ישר' אלה ראשי בית אבותם יפקד כל בכר זכר ולקחת את הלוים לי קדש' ומפסו' וגו' בבכר שורך וס'

לגולגלתהון׃ כאשר
צוה יהוה את משה
ויפקדם במדבר סיני׃
כמא דפקיד ייי ית משה
ומנגון במדברא דסיני׃
ויהיו בני
ראובן בכר ישראל ת
תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר
שמות לגלגלתם כל
זכר מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא׃
והוו בני ראובן בוכרא
דישראל תולדתהון לזר
לזרעיתהון לבית אב
אבהתהון במנין שמ
שמהן לגלגלתהון כל
דכורא מבר עשרין ש
שנין ולעילא כל נפיק
חילא׃ פקדיהם למטה
ראובן ששה וארבעים
אלף וחמש מאות׃ מ
מניניהון לשבטא דרא
ארבעין ושתא אלפין
וחמש מאה׃
לבני שמעון תולדתם
למשפחתם לבית אבתם
פקדיו במספר שמות
לגלגלתם כל זכר מבן ז
עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא׃ לבני ש
שמעון תולדתהון׃ ל
לזרעיתהון לבית אב
מנעיהי כמנין שמהן

לגולגלתהון כל דכורא
מבר עשרין שנין ולעיל
כל נפיק חילא׃ פקדיהם
למטה שמעון תשעה
וחמשים אלף ושלש׃
מאות׃ מניניהון לשבט
דשמעון חמשין ותש
ותשעה אלפין ותלת
מאה׃ לבני גד
תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים ש
שנה ומעלה כל יצא
צבא׃ לבני גד תולדת
לזרעיה לבית אבהתה
במנין שמהן מבר עש
שנין ולעיל כל נפי חיל׃
פקדיהם למטה גד חמ
חמשה וארבעים אלף
ושש מאות וחמשים׃
מניניהון לשבטא דגד
ארבעין וחמשא אלפי
ושית מאה וחמשין׃
לבני יהודה
תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים שנ
שנה ומעלה כל יצא
צבא׃ לבני יהוד תולד
לזרעל בי אב במני שמ
מבר עש שני ולעיל כל
נפיק חילא׃ פקדיהם
למטה יהודה ארבעה
ושבעים אלף ושש מ

מאות׃ מניניהון לשבט
דיהוד שבעין וארבעא
אלפין ושית מאה׃
לבני יששכר
תולדתם למשפחתם ל
לבית אבתם במספר
שמת מבן עשרים שנ
שנה ומעלה כל יצא
צבא׃ לבני יששכ תול
לזרעית לבי אבהתהו
במנין שמה מבר עש
שני ולעיל כל נפיק חיל׃
פקדיהם למטה יששכ
ארבעה וחמשים אלף
וארבע מאות׃ מניניהו
לשבטא דיששכר חמ
חמשין וארבעא אלפי
וארבע מאה׃
לבני זבולן תולדתם ל
למשפחתם לבית אב
אבתם במספר שמת
מבן עשרים שנה ומ
ומעלה כל יצא צבא׃
לבני זבול תולד לזרע
לבית אבהת במנין שמ
מבר עשרי שנין ולע
כל נפיק חיל׃ פקדיהם
למטה זבולן שבעה ות
וחמשים אלף וארבע
מאות׃ מניניה לשבט
דזבולן חמשין ושבעא א
אלפין וארבע מאה׃
לבני יוסף לבני
אפרים תולדתם למש

כל אורית תולדתם כתו׳ ... ואלה שמות בני לוי ... וכל ... תולדתם ...

למשפחתם לבית אבתם
במספר שמת מבן עש
עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא׃ לבני יוס
לבני אפרים תולדר לזר
לבית אבה במנין שמה
מבר עשר שני ולעילא
כל נפי חילא׃ פקדיהם
למטה אפרים ארבעים
אלף וחמש מאות׃ מנ
לשבט דאפר ארבעין
אלפי וחמש מאה׃
לבני מנשה
תולדתם למשפחתם ל
לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים ש
שנה ומעלה כל יצא
צבא׃ לבני מנשה תול
לזרעי לבי אבה במני
שמיהן מבר עשרין ש
ולעיל כל נפי חילא׃
פקדיהם למטה מנשה
שנים ושלשים אלף
ומאתים׃ מנין לשבט
דמנשה תלתין ותרין א
אלפין ומאתן׃
לבני בנימן תלדתם ל
למשפחתם לבית אב
אבתם במספר שמת
מבן עשרים שנה ומ
ומעלה כל יצא צבא׃
לבני בנימ תולד לזרע
לבית אבהת במני שמ
מבר עשר שנין ולעי

כל נפיק חילא׃ פקדיהם
למטה בנימן חמשה
ושלשים אלף וארבע
מאות׃ מנין לשבטא
דבנימן תלתין וחמש
אלפין וארבע מאה׃
לבני דן תלדתם
למשפחתם לבית אבת
אבתם במספר שמת
מבן עשרים שנה ומע
ומעלה כל יצא צבא׃
לבני דן תולדת לזרעי
לבי אבהת במנין שמה
מבר עשר שני ולעיל
כל נפיק חילא׃ פקדיהם
למטה דן שנים וששים
אלף ושבע מאות׃ מני
לשבט דדן שתין ותרי
אלפין ושבע מאה׃
לבני אשר
תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר
שמת מבן עשרים ש
שנה ומעלה כל יצא
צבא׃ לבני אשר תולד
לזרעית לבי אבה במנ
שמהן מב עש שנ ולע
כל נפי חילא׃ פקדיהם
למטה אשר אחד וא
וארבעים אלף וחמש
מאות׃ מנין לשבטא
דאשר ארבעין וחד
אלפין וחמש מאה׃
בני נפתלי

תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר
שמת מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא׃
בני נפתלי תולד לזרעי
לבי אבה במנין שמהן
מבר עשרין שנין ולעי
כל נפיק חילא׃ פקדיהם
למטה נפתלי שלשה
וחמשים אלף וארבע
מאות׃ מנין לשבטא
דנפתלי חמשין ותלת
אלפין וארבע מאה׃
אלה הפקדים
אשר פקד משה ואהרן
ונשיאי ישראל שנים
עשר איש איש אחד
לבית אבתיו היו׃ אלין
מנינא דימנא משה
ואהרן ורברבי ישראל
תרין עשר גבר גברא
חד לבית אבהתיה הוו׃
ויהיו כל פקודי בני ישר
ישראל לבית אבתם מ
מבן עשרים שנה ומ
ומעלה כל יצא צבא ב
בישראל׃ והוו כל מני
בני ישראל לבית אבהת
מבר עשרין שנין ולעי
כל נפיק חילא בישראל׃
ויהיו כל הפקדים שש
מאות אלף ושלשת א
אלפים וחמש מאות
וחמשים׃ והוו כל מני

ואתכם יהיו איש איש למטה ואלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ...
... כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבתיו ... פקודי כל ...

מנינא

מניניא שית מאה ותל
תלתא אלפין וחמש
מאה וחמשין׃ והלוים
למטה אבתם לא התפ
התפקדו בתוכם׃ ולואי
לשבט דאבהתהון לא
אתמניו ביניהון׃
וידבר יהוה א
אל משה לאמר׃ ומלי
אך את מטה לוי לא
תפקד ואת ראשם לא
תשא בתוך בני ישראל׃
ברם ית שבטא דלוי
לא תימני וית חושבנהון
לא תקבל בגו בני ישר׳
ואתה הפקד את הלוים
על משכן העדת ועל
כל כליו ועל כל אשר
לו המה ישאו את ה
המשכן ואת כל כליו
והם ישרתהו וסביב
למשכן יחנו׃ ואת מני
ית ליואי על משכנא
דסהדותא ועל כל מנ
מנוהי ועל כל דיליה׃
ואנון יטלון ית משכנ
וית כל מנוהי ואנון ל
ישמשוניה וסחור סחור
למשכנא ישרון׃ ובנס
ובנסע המשכן יורידו
אתו הלוים ובחנת ה
המשכן יקימו אתו ה
הלוים והזר הקרב יומת׃
ובמיטל משכנא יפר׳

יפרקון יתיה ליואי ובמ
ובמישרי משכנא יקי
יקימון יתיה ליואי׃
וחילוני דיקרב יתקטל׃
וחנו בני ישראל איש
על מחנהו ואיש על
דגלו לצבאתם׃ וישרון
בני ישראל גבר על מ
משריתיה וגבר על ט
טקסיה לחיליהון׃ וה
והלוים יחנו סביב למ
למשכן העדת ולא י
יהיה קצף על עדת בני
ישראל ושמרו הלוים
את משמרת משכן ה
העדת׃ וליואי ישרון
סחור סחור למשכנא דסה
דסהדותא ולא יהי ר
רוגזא על כנשתא דבני
ישראל ויטרון ליואי
ית מטרת משכנא דס
דסהדותא׃ ויעשו בני
ישראל ככל אשר צוה
יהוה את משה כן עש
עשו׃ ועבדו בני ישר׳
ככל דפקיד יי׳ ית משה
כן עבדו׃
וידבר יהוה אל משה
ואל אהרן לאמר׃ ומל
ומליל יי׳ למשה ולאה
למימר׃ איש על דגלו
באתת לבית אבתם יח
יחנו בני ישראל מנגד
סביב לאהל מועד יחנו׃

גבר על טקסיה באתין
לבית אבהתהון ישרון
בני ישראל מקבל סח
סחור למשכן זמנא יש
ישרון׃ והחנים קדמה
מזרחה דגל מחנה יה
יהודה לצבאתם ונש
ונשיא לבני יהודה נח
נחשון בן עמינדב׃ ודי
ודישרון קדומא מדינ
טיקס משירית יהודה
לחיליהון ורבא לבני י
יהודה נחשון בר עמינדב׃
וצבאו ופקדיהם ארב
ארבעה ושבעים אלף
ושש מאות׃ וחיליה ומ
ומניניהון שבעין וא
וארבעא אלפין ושית
מאה׃ והחנים עליו מט
מטה יששכר ונשיא ל
לבני יששכר נתנאל בן
צוער׃ ודישרון סמיכין
עלוהי שיבט דיששכ
ורבא לבני יששכר נתנ
בר צוער׃ וצבאו ופקד
ופקדיו ארבעה וחמ
וחמשים אלף וארבע
מאות׃ וחיליה ומנינ
חמשין וארבעה אלפין
וארבע מאה׃ מטה ז
זבולן ונשיא לבני זבולן
אליאב בן חלן׃ ושבטא
דזבולן ורבא לבני זבולן
אליאב בר חלן׃ וצבאו

וצבאו ופקדיו שבעה
וחמשים אלף וארבע
מאות׃ וחיליה ומנינוהי
חמשין ושבעא אלפין
וארבע מאה׃ כל הפק
הפקדים למחנה יהודה
מאת אלף ושמנים אלף
וששת אלפים וארבע
מאות לצבאתם ראש
ראשנה יסעו׃ כל מנינ
למשרית יהודה מאה
ותמנן ושתא אלפין ו
וארבע מאה לחיליהון
בקדמיתא נטלין׃
דגל מחנה
ראובן תימנה לצבאתם
ונשיא לבני ראובן אל
אליצור בן שדיאור׃
טיקס משרית ראובן
דרומא לחיליהון ורב
לבני ראובן אליצור בר
שדיאור׃ וצבאו ופק
ופקדיו ששה וארבעים
אלף וחמש מאות׃ וח
וחיליה ומנינוהי ארבעין
ושתא אלפין וחמש מאה׃
והחנים עליו מטה ש
שמעון ונשיא לבני ש
שמעון שלמיאל בן
צורי שדי׃ ודישרון ס
סמיכין עלוהי שבטא
דשמעון ורב לבני שמעון
שלומיאל בר צורי שדי׃
וצבאו ופקדיהם תשעה

תשעה וחמשים אלף
ושלש מאות׃ וחיליה
ומנינהון חמשין ותשע
אלפין ותלת מאה׃ ומט
ומטה גד ונשיא לבני
גד אליסף בן רעואל׃
ושבטא דגד ורבא לבני
גד אליסף בר רעואל׃
וצבאו ופקדיהם חמש
חמשה וארבעים אלף
ושש מאות וחמשים׃
וחיליה ומניניהון אר
ארבעין וחמשא אלפי
ושית מאה וחמשין׃
כל הפקדים למחנה ר
ראובן מאת אלף ואחד
וחמשים אלף וארבע
מאות וחמשים לצבא
לצבאתם ושנים יסעו׃
כל מנינא למשרית רא
מאה וחמשין וחד א
אלפין וארבע מאה ו
וחמשין לחיליהון וב
ובתנייתא נטלין׃
ונסע אהל מועד מחנ
מחנה הלוים בתוך המ
המחנת כאשר יחנו כן
יסעו איש על ידו לד
לדגליהם׃ ויטל משכן
זמנא משרית ליואי בגו
משריתא כמא דשרן
כן נטלין גבר על אתרי
לטקסיהון׃
דגל מחנה אפרים לצ

לצבאתם ימה ונשיא
לבני אפרים אלישמע
בן עמיהוד׃ טיקס מש
משרית אפרים לחיליהון
מערבא ורבא לבני אפ
אלישמע בר עמיהוד׃ וצבאו
ופקדיהם ארבעים אלף
וחמש מאות׃ וחיליה
ומניניהון ארבעין אל
וחמש מאה׃ והחנים
ועליו מטה מנשה ונש
ונשיא לבני מנשה גמ
גמליאל בן פדהצור׃
ודסמיכין עלוהי שבט
דמנשה ורבא לבני מנשה
גמליאל בר פדהצור׃
וצבאו ופקדיהם שנים
ושלשים אלף ומאתים׃
וחיליה ומניניהון תל
תלתין ותרין אלפין ו
ומאתן׃ ומטה בנימן
ונשיא לבני בנימן אב
אבידן בן גדעני׃ ושבט
דבני ורבא לבני בנימן אב
בר גדעוני׃ וצבאו ופק
ופקדיהם חמשה וש
ושלשים אלף וארבע
מאות׃ וחיליה ומניני
תלתין וחמש אלפין
וארבע מאה׃ כל הפק
הפקדים למחנה אפרים
מאת אלף ושמנת אל
אלפים ומאה לצבאתם
ושלשים יסעו׃ כל מנ

מנינא למשרית אפר
מאה ותמנן אלפין ז
ומאה לחיליהון בתל
בתליתיתא נטלין׃
רגל מחנה
דן צפנה לצבאתם ונ
ונשיא לבני דן אחיעזר
בן עמישדי׃ טיקס מ
משרית דן צפונא ל
לחיליהון ורבא לבני
דן אחיעזר בר עמישדי׃
וצבאו ופקדיהם שנים
וששים אלף ושבע ז
מאות׃ וחיליה ומנינ
שתין ותרין אלפין וש
ושבע מאה׃ והחנים
עליו מטה אשר ונש
ונשיא לבני אשר פג
פגעיאל בן עכרן׃ ודי
ודי שרן סמיכין עלוהי
שבטא דאשר ורבא ל
לבני אשר פגעיאל בר
עכרן׃ וצבאו ופקדיהם
אחד וארבעים אלף
וחמש מאות׃ וחיליה
ומניניה ארבעין וחד
אלפין וחמש מאה׃ ו
ומטה נפתלי ונשיא ז
לבני נפתלי אחירע בן
עינן׃ ושבטא דנפתלי ור
לבני נפתלי אחירע בר
עינן׃ וצבאו ופקדיהם
שלשה וחמשים אלף
וארבע מאות׃ וחיליה

ומניניהון חמשין ות
ותלתא אלפין וארבע
מאה׃ כל הפקדים למ
למחנה דן מאת אלף
ושבעה וחמשים אלף
ושש מאות לאחרנה
יסעו לדגליהם׃ כל
מנינא למשרית דן
מאה וחמשין ושבעא
אלפין ושית מאה
בבתריתא נטלין לטק
לטקסיהון׃
אלה פקודי בני ישראל
לבית אבתם כל פקודי
המחנת לצבאתם שש
שש מאות אלף ושל
ושלשת אלפים וחמש
מאות וחמשים׃ אלין
מנייני בני ישראל לבית
אבהתהון כל מנייני מ
משריתא לחיליהון ז
שית מאה ותלתא א
אלפין וחמש מאה
וחמשין׃ והלוים לא
התפקדו בתוך בני יש
ישראל כאשר צוה
יהוה את משה׃ וליואי
ולוואי לא אתמנו׃
בגו בני ישראל כמא
דפקיד יי ית משה׃ ו
ויעשו בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה
את משה כן חנו לדג
לדגליהם וכן נסעו

איש למשפחתיו על
בית אבתיו׃ ועבדו בני
ישראל ככל דפקיד יי
ית משה כן שרן לט
לטקסיהון וכן נטלין
גבר לזרעיתיה על בית
אבהתוהי׃
ואלה תולדת אהרן ו
ומשה ביום דבר יהוה
את משה בהר סיני׃
ואלין תולדת אהרן
ומשה ביומא דמליל
יי עם משה בטורא ד
דסיני׃ ואלה שמות ב
בני אהרן הבכר נדב
ואביהוא אלעזר וא
ואיתמר׃ ואלין שמהת
בני אהרן בוכרא נדב
ואביהוא אלעזר ואי׃
אלה שמות בני אהרן
הכהנים המשחים אש
אשר מלא ידם לכהן׃
אלין שמהת בני אהרן
כהניא דאתרביו דא
דאתקרב קרבנהון ל
לשמשא׃ וימת נדב
ואביהוא לפני יהוה ז
בהקרבם אש זרה ל
לפני יהוה במדבר סיני
ובנים לא היו להם ויכ
ויכהן אלעזר ואיתמר
על פני אהרן אביהם׃
ומית נדב ואביהוא ק
קדם יי בקרוביהון אישתא

הקרב ל׳ וסימ׳ ואתה הקרב אליך את אהרן׃ וזאת תורת המנחה הקרב׃ וגם את אחיך מטה לוי׃ הקרב את מטה לוי׃ וזה והקרב׃ ויאמר אל אהרן קץ לך

נכריתא קד׳ יי׳ במדבר
דסיני ובנין לא הוו ל
להון ושמיש אלעזר
ואיתמר על אפי אהרן
אבוהון׃ וידבר
יהוה אל משה לאמר׃
ומליל יי׳ הקרב את
מטה לוי והעמדת
אתו לפני אהרן הכהן
ושרתו אתו׃ קריב ית
שבטא דלוי ותקים יתי
קדם אהרן כהנא וישמ
וישמשון יתיה׃ ושמרו
את משמרתו ואת
משמרת כל העדה ל
לפני אהל מועד לעב
לעבד את עבדת המ
המשכן׃ ויטרון ית מ
מטרתיה וית מטרת
כל כנשתא קדם משכ
ומנא למפלח ית פול
פולחן משכנא׃ ושמ
ושמרו את כל כלי א
אהל מועד ואת משמ
משמרת בני ישראל
לעבד את עבדת המש
המשכן׃ ויטרון ית כל
מני משכן ומנא וית
מטרת בני ישראל ל
למפלח ית פולחן מש
משכנא׃ ונתתה את
הלוים לאהרן ולבניו
נתונם נתונם המה לו
מאת בני ישראל׃ ות

ותיתן ית ליואי לאהר
ולבנוהי מסירין יהיבין
אנון ליה מן בני ישראל׃
ואת אהרן ואת בניו
תפקד ושמרו את כה
כהנתם והזר הקרב יו
יומת׃ וית אהרן וית
בנוהי תמני ויטרון
ית כהנתהון וחילוני
דיקרב יתקטל׃
וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ ומליל
ואני הנה לקחתי את
הלוים מתוך בני ישר
ישראל תחת כל בכור
פטר רחם מבני ישרא
ישראל והיו לי הלוים׃
ואנא הא קריבית ית
ליואי מגו בני ישראל
חלף כל בוכרא פתח
ולדא מבני ישראל
ויהון משמשין קדמי
ליואי׃ כי לי כל בכור
ביום הכתי כל בכור ב
בארץ מצרים הקדש
הקדשתי לי כל בכור
בישראל מאדם עד
בהמה לי יהיו אני יי
יהוה׃ ארי דילי כל ב
בוכרא ביומא דקטלי
כל בוכרא בארעא ד
דמצרים אקדישית
קדמי כל בוכרא ביש
מאינשא ועד בעיר

דילי יהון אנא יי׳׃
וידבר יהוה אל משה
במדבר סיני לאמר׃ ומ
ומליל יי׳ עם משה במ
במדברא דסיני למימר׃
פקד את בני לוי לבית
אבתם למשפחתם כל
זכר מבן חדש ומעלה
תפקדם׃ מני ית בני לוי
לבית אבהתהון לזרע
כל דכורא מבר ירחא׃
ולעילא תמנינון׃ ויפ
ויפקד אתם משה על
פי יהוה כאשר צוה׃
ומנא יתהון משה על
מימרא דיי׳ כמא דאי
דאיתפקד׃ ויהיו אלה
בני לוי בשמתם גרשון
וקהת ומררי׃ והוו א
אלין בני לוי בשמהתה
גרש וקהת ומררי׃ ואל
ואלה שמות בני גרשון
למשפחתם לבני ושמ
ושמעי׃ ואלין שמהת
בני גרשון לזרעיתהו
לבני ושמעי׃ ובני קהת
למשפחתם עמרם ויצ
ויצהר חברון ועזיאל׃
ובני קהת לזר עמרם ויצה
חב ועזי׳׃ ובני מררי למ
למשפחתם מחלי ומו
ומושי אלה הם מש
משפחת הלוי לבית
אבתם׃ ובני מררי לזר

ואת משמרת. ד׳ וסימ׳ ושמרו׃ ... ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה׃ ואהבת את ה׳ אלהיך׃ ...
הקדשתי ל׳ וסי׳ כי לי כל בכור ... מאדם עד בהמה ... אמיתי׃ ... כי לי כל בכור׃ ...

מחלי ומושי אלין א
אנון זרעית לוי לזרעי
לגרשון משפחת הגר
הלבני ומשפחת השמעי
אלה הם משפחת הגר
הגרשני לגרשון זרעי
לבני וזרעית שמעי א
אלין אנון זרע גרשון
פקדיהם במספר כל
זכר מבן חדש ומעלה
פקדיהם שבעת אלפים
וחמש מאות מניניהו
כמנין כל דכורא מבר
ירחא ולעילא מניניהו
שבעא אלפין וחמש
מאה משפחת הגרשני
אחרי המשכן יחנו
ימה זרעית גרשון א
אחורי משכנא ישרון
מערבא ונשיא בית
אב לגרשני אליסף בן
לאל ורב בית אבא ל
לגרשני אליסף בר לאל
ומשמרת בני גרשון
באהל מועד המשכן
והאהל מכסהו ומסך
פתח אהל מועד ומט
ומטרת בני גרשון במ
במשכן ומנא משכנ
ופרסא חופאיה ופרס
דתרע משכן זמנא ו
וקלעי החצר ואת מ
מסך פתח החצר אשר
על המשכן ועל המז

המזבח סביב ואת מ
מיתריו לכל עבדתו
וסרדי דרתא וית פרס
דתרע דרתא דעל מ
משכנא ועל מדבחא
סחר סחר וית אטונוהי
לכל פולחניה
ולקהת משפחת העמ
העמרמי ומשפחת
היצהרי ומשפחת ה
החברני ומשפחת הע
העזיאלי אלה הם מ
משפחת הקהתי לקהת
זרע עמרם וזרעי יצהר
וזרע חברון וזרעי עזיאל
אלין אינון זרעית קהת
במספר כל זכר מבן ח
חדש ומעלה שמנת
אלפים ושש מאות ש
שמרי משמרת הקדש
במנין כל דכורא מבר
ירחא ולעילא תמניא
אלפין ושית מאה נט
נטרי מטרתא דקודשא
משפחת בני קהת יחנו
על ירך המשכן תימנה
זרעית בני קהת ישרון
על שידא דמשכנא
דרומא ונשיא בית א
אב למשפחת הקהתי
אליצפן בן עזיאל ור
ורב בית אבא לזרעי
קהת אליצפן בר עזיאל
ומשמרתם הארן וה

והשלחן והמנרה והמ
והמזבחת וכלי הקדש
אשר ישרתו בהם והמ
והמסך וכל עבדתו
ומטרתהון ארונא ו
ופתורא ומנרתא ומ
ומדבחיא ומני קודשא
דישמשון בהון ופרס
וכל פולחניה ונשיא נ
נשיאי הלוי אלעזר בן
אהרן הכהן פקדת ש
שמרי משמרת הקד
הקדש ואמרכלא רב
דממנא על רברבי ל
ליואי אלעזר בר אהרן
כהנא דמתחות ידוהי
ממנן נטרי מטרתא
דקודשא למררי מש
משפחת המחלי ומש
ומשפחת המושי א
אלה הם משפחת מר
מררי למררי זרעית
מחלי וזר מושי אלין
אנון זרעי מררי פקד
ופקדיהם במספר כל
זכר מבן חדש ומעלה
ששת אלפים ומאתים
מניניהון כמנין כל דכ
דכורא מבר ירחא ול
ולעילא שתא אלפין
ומאתן ונשיא בית אב
למשפחת מררי צוריאל
צוריאל בן אביחיל על
ירך המשכן יחנו צפנה

ואהרן ובניו ג׳ וסי׳ · ורחבו מזמני והחנים לפני המשכן · ואהרן ובניו מקטירים · ושא ג׳ וסי׳ · ושא עיניך · ושא את מספר שמותם · ושא לכל חטאתי

ודב בית אבא לזרעית
מררי עוריאל בר אביחיל
על שרא דמשכנא ישרון
צפונא ופקדת משמרת
בני מררי קרשי המשכן
המשכן ובריחיו ועמ
ועמדיו ואדניו וכל
כליו וכל עבדתו ודמ
ודימסיר למטר לבני
מררי דפי משכנא ו
ועברוהי ועמודוהי ו
וסמכוהי וכל מנוהי
וכל פולחניה ועמדי
החצר סביב ואדניהם
ויתדתם ומיתריהם ו
ועמודי דרתא סחור סחור
וסמכיהון וסיכיהון
ואטוניהון והחנים ל
לפני המשכן קדמה
לפני אהל מועד מזר
מזרחה משה ואהרן
ובניו שמרים משמרת
המקדש למשמרת
בני ישראל והזר הקרב
יומת ודישרון קדם מ
משכנא קדומא קדם
משכן זמנא מדינחא
משה ואהרן ובנוהי נ
נטרין מטרת מקדשא
למטרת בני ישראל
וחילוני דיקרב יתקטל
כל פקודי הלוים אשר
פקד משה ואהרן על
פי יהוה למשפחתם

כל זכר מבן חדש ומע
ומעלה שנים ועשרים
אלף כל מניני ליואי
דמנא משה ואהרן על
מימרא דיי לזרעיתהון
כל דכורא מבר ירחא
ולעילא עשרין ותרין
אלפין ויאמר
יהוה אל משה פקד
כל בכר זכר לבני ישר
ישראל מבן חדש ומ
ומעלה ושא את מס
מספר שמתם ואמר
יי למשה מני כל בוכרי
דיכריא לבני ישראל
מבר ירחא ולעילא ו
וקביל ית חושבן שמ
שמהתהון ולקחת א
את הלוים לי אני יהוה
תחת כל בכר בבני ישר
ישראל ואת בהמת ה
הלוים תחת כל בכור
בבהמת בני ישראל
ותקריב ית ליואי קד
קדמי אנא יי חלף כל
בוכרא בבני ישראל
וית בעירא דליואי ח
חלף כל בוכרא בבעירא
דבני ישראל ויפקד
משה כאשר צוה יי
יהוה אתו את כל בכור
בבני ישראל ומנא מ
משה כמא דפקיד יי
יהוה ית כל בוכרא בבני

ישר ויהי כל בכור זכר
במספר שמת מבן חדש
ומעלה לפקדיהם שנ
שנים ועשרים אלף
שלשה ושבעים ומא
ומאתים והוו כל בכרא
דכרא במנין שמהן
מבר ירחא ולעילא
למניניהון עשרין ותרין
אלפין מאתן ושבעין
ותלתא וידבר
יהוה אל משה לאמר
ומליל יי קח את הלוי
הלוים תחת כל בכור
בבני ישראל ואת בהמ
בהמת הלוים תחת ב
בהמתם והיו לי הלוים
אני יהוה קריב ית ל
ליואי חלף כל בוכרא
בבני ישראל וית בעירת
ליואי חלף בעיריהון
ויהון משמשין קדמי
ליואי אנא יי ואת
פדויי השלשה והשב
והשבעים והמאתים
העדפים על הלוים מ
מבכור בני ישראל וית
פורקן מאתן שבעין
ותלתא דיתיתרין על
ליואי מבוכריא דבני
ישראל ולקחת חמש
חמשת חמשת שקלים
לגלגלת בשקל הקדש
תקח עשרים גרה הש

ויאמר יי׳ ט׳ בטעמי בספ׳ · וסימ׳ פקד כל בכור זכר · אספה לי · פתאם ותברו · ירק ירק · השב את מטה אהרן · באריבם לא תגלו · והקע אותם · עשה לך קח לך

השקל׃ ותסב חמש חמ׳
חמש סלעין לגולגלתא
בסלעי קודשא תסב ע
עשרין מעין סלעא׃ ו
ונתתה הכסף לאהרן ו
ולבניו פדויי העדפים
בהם׃ ותיתן כספא לאה
ולבנוהי פדיקן דיתירין
בהון׃ ויקח משה את
כסף הפדיום מאת הע
העדפים על פדויי הלוים׃
ונסב משה ית פורקנא
מן דיתירין על פריקי׃
לייאי׃ מאת בכור בני
ישראל לקח את הכסף
חמשה וששים ושלש
מאות ואלף בשקל מן
בוכריא דבני ישראל
נסיב ית כספא אלף
ותלת מאה ושתין וח
וחמש סילעין בסלעי
קדשא׃ ויתן משה את
כסף הפדים לאהרן ו
ולבניו על פי יהוה כא
כאשר צוה יהוה את
משה׃ ויהב משה ית
כסף פריקיא לאהרן
ולבנוהי על מימרא
דיי׳ כמא דפקיד יי׳ ית
משה׃ וידבר
יהוה אל משה ואל א
אהרן לאמר׃ ומליל יי׳
נשא את ראש בני קה
קהת מתוך בני לוי למ׳

למשפחתם לבית אבתם׃
קבילו ית חושבן בני קה
מגו בני לוי לזרעיתהון
לבית אבהתהון׃ מבן
שלשים שנה ומעלה
ועד בן חמשים שנה
כל בא לצבא לעשות
מלאכה באהל מועד׃
מבר תלתין שנין ולעי
ועד בר חמשין שנין׃
כל דאתי לחילא למע
למעבד עבידתא במ׳
במשכן זמנא׃ זאת עב
עבדת בני קהת באהל
מועד קדש הקדשים׃
דין פולחן בני קהת במ׳
במשכן זימנא׃ קד
קודש קודשיא׃ ובא
אהרן ובניו בנסע המח
המחנה והורדו את
פרכת המסך וכסו בה
את ארן העדת׃ ויעל
אהרן ובנוהי במיטל מ
משריתא ויפרקון ית
פרוכתא דפרסא ויכסו
בה ית ארונא דסהדותא׃
ונתנו עליו כסוי עור
תחש ופרשו בגד כליל
תכלת מלמעלה ושמו
בדיו׃ ויתנון עלוהי חו
חופאה דמשך ססגונא
ויפרסון לבוש גמיר
דתכלא מלעילא וישוון
אריחוהי׃ ועל שלחן

הפנים יפרשו בגד תכלת
ונתנו עליו את הקערת
ואת הכפת ואת המנקית
ואת קשות הנסך ולחם
התמיד עליו יהיה׃ ועל
פתורא דלחים אפיא׳
יפרסון לבוש תכלא וי
ויתנון עלוהי ית מגיסי
וית בזיכיא וית מכילתא
וית קשוות ניסוכא ולח
ולחמא תדירא עלוהי
יהי׃ ופרשו עליהם בגד
תולעת שני וכסו אתו
במכסה עור תחש וש
ושמו את בדיו׃ ויפרסו
עליהון לבוש צבע זה
זהורי ויכסון יתיה ב
בחופאה דמשך ססגונא
וישוון ית אריחוהי׃ ו
ולקחו בגד תכלת וכסו
את מנרת המאור ואת
נרתיה ואת מלקחיה
ואת מחתתיה ואת כל
כלי שמנה אשר ישר
ישרתו לה בהם׃ ויסבון
לבוש תכלא ויכסון ית
מנרתא דאנהורי וית
בוציניהא וית צביתהא
וית מחתיתהא וית כל
מני שמושה דישמשו
לה בהון׃ ונתנו אתה
ואת כל כליה אל מכסה
עור תחש ונתנו על
המוט׃ ויתנון יתה וית

כל הבא לצבא לעבד את עבדתי כל הפקדים כל הבא לעבד עבדת עבדה ועבדת משא ושאר כל הבא לצבא לעבדה והורדו ב׳ חס׳ ו׳ ועיל׳ והורדו את
פרכת המסך ועגלת הצבא קדמ׳ ושמו בדיו והשאר את בדיו כל לבוש כל ... הלא פרס ולא יפרשו ... לבהון

כל מנהא לחופאה דמ
דמשך ססגונא ויתנון
על אריחא ועל מזבח
הזהב יפרשו בגד תכלת
וכסו אתו במכסה עור
תחש ושמו את בדיו
ועל מדבחא דדהבא
יפרסון לבוש תכלא
ויכסון יתיה בחופאה
דמשך ססגונא וישוון
ית אריחוהי ולקחו א
את כל כלי השרת אש
אשר בם בקדש ונתנו
אל בגד תכלת וכסו א
אותם במכסה עור ת
תחש ונתנו על המוט
ויסבון ית כל מני שמ
שמושא דישמשון
בהון בקודשא ויתנון
ללבוש תכלא ויכסון
יתהון בחופאה דמשך
ססגונא ויתנון על אב
אריחא ודשנו את ה
המזבח ופרשו עליו ב
בגד ארגמן ויספון ב
ית קטמא דמדבחא
ויפרסון עלוהי לבוש
ארגון ונתנו עליו את
כל כליו אשר ישרתו ב
עליו בהם את המחתת
ואת המזלגת ואת הי
היעים ואת המזרקת
כל כלי המזבח ופרשו
עליו כסוי עור תחש

ושמו בדיו ויתנון על
עלוהי ית כל מנוהי
דישמשון עלוהי בהו
ית מחתיתא וית צנו
צנוריתא וית מגרפית
וית מזרקיא כל מני
מדבחא ויפרסון על
עלוהי חופאה דמש
ססגונא וישוון אריחו
אריחוהי וכלה אהרן
ובניו לכסת את הקד
הקדש ואת כל כלי ה
הקדש בנסע המחנה
ואחרי כן יבאו בני קהת
לשאת ולא יגעו אל
הקדש ומתו אלה מ
משא בני קהת באהל
מועד וישיצי אהרן
ובנוהי לכסאה ית ק
קודשא וית כל מני ק
קודשא במיטל מש
משריתא ובתר כן יע
ייעלון בני קהת למיטל
ולא יקרבון לקודשא
ולא ימותון אלין מט
מטול בני קהת במשכ
זמנא ופקדת אלעזר
בן אהרן הכהן שמן ה
המאור וקטרת הסמים
ומנחת התמיד ושמן
המשחה פקדת כל ה
המשכן וכל אשר בו ב
בקדש ובכליו ודימסיר
לאלעזר בר אהרן כהנ

משחא דאנהרותא
וקטורת בוסמיא ומ
ומנחתא תדירא ומשח
דרבותא מסרת כל מש
משכנא וכל דביה בקו
בקודשא ובמנוהי
וידבר יהוה
אל משה ואל אהרן ל
לאמר ומליל יי׳ אל
תכריתו את שבט מש
משפחת הקהתי מתוך
הלוים לא תשיצון ית
שבט זרעית קהת מגו
ליואי וזאת עשו להם
וחיו ולא ימתו בגשתם
את קדש הקדשים אהרן
ובניו יבאו ושמו אתם
איש איש על עבדתו
ואל משאו ודא עב
עיבידו להון ויחון ולא
ימותון במקרבהון ל
לקודש קודשיא אה
ובנוהי יעלון וימנון
יתהון גבר גבר על פו
פולחניה ולמטוליה
ולא יבאו לראות כבל
כבלע את הקדש ומתו
ולא יעלון למיחזי כד
מכסן ית מני קודשא
ולא ימותון
פ וידבר יהוה
אל משה לאמר ומלי
נשא את ראש בני גר
גרשון גם הם לבית א

אבתם למשפחתם יקבל
ית חשבן בני גרשון את
אנון לבית אבהתהון ל
לזרעיתהון מבן שלשי
שלשים שנה ומעלה
עד בן חמשים שנה ית
תפקד אותם כל הבא ל
לצבא צבא לעבד עבד
עבדה באהל מועד
מבר תלתין שנין ולעיל
עד בר חמשין שנין ת
תמני יתהון כל דאתי
לחילא חילא למפלח
פולחנא במשכן זמנא
זאת עבדת משפחת
הגרשני לעבד ולמש
ולמשא דין פולחן מ
זרעית גרשון למפלח
ולמטול ונשאו את
יריעת המשכן ואת א
אהל מועד מכסהו ו
ומכסה התחש אשר
עליו מלמעלה ואת
מסך פתח אהל מועד
ויטלון ית יריעת מש
משכנא וית משכן זמנ
חופאיה וחופאה דסס
דססגונא דעלוהי מן
מלעלא וית פרסא ד
דתרע משכן זמנא ו
ואת קלעי החצר ואת
מסך פתח שער החצר
אשר על המשכן ועל
המזבח סביב ואת מי

מיתריהם ואת כל כלי
עבדתם ואת כל אשר
יעשה להם ועבדו וית
סרדי דרתא וית פרס
דמעלני דיתרע דרתא
דעל משכנא ועל מד
מדבחא סחסח וית א
אטוניהון וית כל מני
פולחנהון וית כל די
דיתימסר לחון ויפלח
ויפלחון על פי אהרן
ובנוהי תהיה כל עבדת
בני הגרשני לכל משא
משאם ולכל עבדתם
ופקדתם עליהם במש
במשמרת את כל מש
משאם על מימר אה
ובנוהי יהי כל פלחן בני
גרשון לכל מטולהון ול
ולכל פולחנהון ותמנון
עליהון במטרת ית כל
מטולהון זאת עבדת
משפחת בני הגרשני
באהל מועד ומשמר
ומשמרתם ביד איתמ
איתמר בן אהרן הכהן
דין פולחן זרעית בני
גרש במשכן זמנא ומ
ומטרתהון בידא ד
דאיתמר בר אהרן כהנא
בני מררי
למשפחתם לבית אב
אבתם תפקד אתם ב
בני מררי לזרעיתהו

לבית אבהתהון תמני
יתהון מבן שלשים
שנה ומעלה ועד בן
חמשים שנה תפקדם
כל הבא לצבא לעבד
את עבדת אהל מועד
מבר תלתין שנין ולע
ולעילא ועד בר חמש
חמשין שנין תמנינון
וכל דאתי לחילא לפ
למפלח ית פלחן מש
זמנא וזאת משמרת
משאם לכל עבדתם ב
באהל מועד קרשי ה
המשכן ובריחיו ועמ
ועמדיו ואדניו ודא
מטרת מטולהון לכל
פולחנהון במשכן זמנ
דפי משכנא ועברוהי
ועמודוהי וסמכוהי
ועמודי החצר סביב
ואדניהם ויתדתם ומ
ומיתריהם לכל כליהם
ולכל עבדתם ובשמת
תפקדו את כלי משא
משמרת משאם ועמ
ועמודי דרתא סחור סח
וסמכיהון וסיכיהון
ואטוניהון לכל מניהון
ולכל פולחנהון ובשמ
ובשמהן תמנון ית מ
מני מטרת מטולהון
זאת עבדת משפחת
בני מררי לכל עבדתם

באהל מועד ביד אית
איתמר בן אהרן הכהן׃
דין פולחן זרעית בני
מררי לכל פולחנהון ב
במשכן זמנ בידא דא
דאיתמר בר אהרן כהנ׃
ויפקד משה ואהרן
ונשיאי העדה את בני
הקהתי למשפחתם ו
ולבית אבתם׃ ומנא מ
משה ואהרן ורברבי
כנשתא ית בני קהת
לזרעיה ולבית אבהת׃
מבן שלשים שנה ומ
ומעלה ועד בן חמשים
שנה כל הבא לצבא
לעבדה באהל מועד׃
מבר תלתין שנין ולעי
ועד בר חמשין שנין
כל דאתי לחילא לפי
לפולחנא במשכן זמנ
ויהיו פקדיהם למשפ
למשפחתם אלפים
שבע מאות וחמשים׃
והוו מניניהון לזרעית
תרין אלפין ושבעמא
וחמשין׃ אלה פקודי
משפחת הקהתי כל
העבד באהל מועד
אשר פקד משה ואה
ואהרן על פי יהוה
ביד משה׃ אלין מניני
זרעית קהת כל דפלח
במשכן זמנא דמנא

משה ואהרן על מימ
מימרא דיי׳ בידא ד
דמשה׃ ופקודי
בני גרשון למשפחותם
ולבית אבתם׃ ומניני
בני גרשון לזרעיתה
ולבית אבהתהון׃ מבן
שלשים שנה ומעלה
ועד בן חמשים שנה
כל הבא לצבא לעבד
לעבדה באהל מועד׃
מבר תלתין שנין ולע
ועד בר חמשין שנין
כל דאתי לחילא לפ
לפולחנ במשכן זמנ
ויהיו פקדיהם למש
למשפחתם לבית א
אבתם אלפים ושש
מאות ושלשים׃ והוו
מניניהון לזרעיתהון
לבית אבהתהון תרין
אלפין ושית מאה ות
ותלתין׃ אלה פקודי
משפחת בני גרשון כ
כל העבד באהל מועד
אשר פקד משה וא
ואהרן על פי יהוה׃
אלין מניני זרעית בני
גרשון כל דפלח במשכ
זמנא דמנא משה ואה
על מימרא דיי׳ ופקו
ופקודי משפחת בני
מררי למשפחתם לב
לבית אבתם׃ ומניני ב

זרעית בני מררי לזרע
לבית אבהתהון׃ מבן
שלשים שנה ומעלה
ועד בן חמשים שנה
כל הבא לצבא לעבדה
באהל מועד׃ מבר ת
תלתין שנין ולעילא
ועד בר חמשין שנ כל
דאתי לחילא לפולחנ
במשכן זמנא׃ ויהיו
פקדיהם למשפחתם
שלשת אלפים ומאת
ומאתים׃ והוו מניניהון
לזרעיתהון תלתא א
אלפין ומאתן׃ אלה
פקודי משפחת בני מ
מררי אשר פקד מש
משה ואהרן על פי
יהוה ביד משה׃ אלין
מניני זרעית בני מררי
דמנא משה ואהרן
על מימרא דיי׳ בידא
דמשה׃ כל הפקדים ה
אשר פקד משה ואה
ואהרן ונשיאי ישראל
את הלוים למשפחתם
ולבית אבתם׃ כל מניני
דמנא משה ואהרן
ורברבי ישראל ית ליואי
לזרעיתהון ולבית א
אבהתהון׃ מבן שלשי
שלשים שנה ומעלה
ועד בן חמשים שנה
כל הבא לעבד עבדת

סבירין ושבעי

אשר ג׳ דסבירין כאשר וסימ׳ כי אשר ראיתם את מצרים היום אשר צוה יי את משה בהר סיני שבעת ימים תאכל מצות ופקדיו אשר צוה יי את משה

עבדה ועבדת משא
באהל מועד׃ מלבר הל
הליין שנין ולעילא
ועד בר חמשין שנין
כל דאתי למפלח פלחן
פלחנא ופלחן מטול
במשכן זמנא׃ ויהיו פ
פקדיהם שמנת אלפ
אלפים וחמש מאות
ושמנים׃ והוו מנייניהו
המניא אלפין וחמש
מאה ותמנן׃ על פי י
יהוה פקד אותם ביד
משה איש איש על
עבדתו ועל משאו ו
ופקדיו אשר צוה יי
יהוה את משה׃ על
מימרא דיי מנא יתה
יתהון בידא דמשה
גבר גבר על פלחניה
ועל מטוליה ומניניהוי
דפקיד יי ית משה׃
וידבר יהוה
אל משה לאמר׃ ומלי
צו את בני ישראל ו
וישלחו מן המחנה כ
כל צרוע וכל זב וכל
טמא לנפש׃ פקיד ית
בני ישראל וישלחון
מן משריתא כל דסגיר
וכל דדאיב וכל דמס
דמסאב לטמי נפש׃
מזכר עד נקבה תשל
תשלחו אל מחוץ ל

למחנה תשלחום ולא
יטמאו את מחניהם
אשר אני שכן בתוכם׃
מדכר עד נוקבא תש
תשלחון למברא למ
למשריתא תשלחנון
ולא יסאבון ית משי
משריתהון דשכנתי
שריא בניהון׃ ויעשו
כן בני ישראל וישלחו
אותם אל מחוץ למ
למחנה כאשר דבר
יהוה אל משה כן ע
עשו בני ישראל׃ ועב
ועבדו כן בני ישראל
ושלחו יתהון למברא
למשריתא כמא דמ
דמליל יי עם משה כן
עבדו בני ישראל׃
וידבר יהוה
אל משה לאמר׃ ומל
ומליל יי׃ דבר אל בני
ישראל איש או א
אשה כי יעשו מכל
חטאת האדם למעל
מעל ביהוה ואשמה
הנפש ההוא׃ מליל
עם בני ישראל גבר ג
או איתא ארי יעברון
מכל חובי אינשא לש
לשקרא שקר קדם יי
ויחוב אינשא ההוא׃
והתודו את חטאתם
אשר עשו והשיב א

את אשמו בראשו ו
וחמישתו יוסף עליו
ונתן לאשר אשם לו׃
ויודון ית חוביהון דע
דעבדו ויתיב ית חובתי
ברישיה וחומשיה יו
יוסף עלוהי ויתין לא
לדיחוב ליה׃ ואם אין
לאיש גאל להשיב ה
האשם אליו האשם ל
המושב ליהוה לכהן
מלבד איל הכפרים א
אשר יכפר בו עליו׃ וא
ואם לית לגבר פריק ל
לאתבא חובתיה ליה
חובתא דמתיב קדם יי
לכהנא בר מדכר קרב
דכפוריא דיכפר ביה
עלוהי׃ וכל תרומה ל
לכל קדשי בני ישראל
אשר יקריבו לכהן לו
יהיה׃ וכל אפרשותא
לכל קודשיא דבני יש
דיקרבון לכהנא דיליה
יהי׃ ואיש את קדשיו
לו יהיו איש אשר יתן
לכהן לו יהיה׃ וגבר ית
מעשר קודשוהי דיל
דיליה יהון גבר דיתן
לכהנא דיליה יהי׃
וידבר יהוה
אל משה לאמר׃ ומלי
דבר אל בני ישראל וא
ואמרת אלהם איש א

ט פסוק כל וכל וכל וסימ׳ כל צרוע וכל זב וכל ויקם העם כל היום כל עדי המישור וכל כל איש מרעך וכל ויתר כל דברי אסא ויצוה המלך אחז לכן כל אכליך ויעצו את ירמיהו
חטאת ג׳ חס ג׳ בליש׳ וסי׳ מכל חטאת האדם ילך אחר חטאת אך לא סרו מחטאת ירבעם החטאת ידו ולאחז בחטאת מנשה יבקש את עון יהודה הוליד בן

איש כי תשטה אשתו
ומעלה בו מעל ומליל
עם בני ישראל ותימר
להון גבר גבר ארי תס
תסטי איתתיה ותשקר
ביה שקר ושכב איש
אתה שכבת זרע ונעלם
מעיני אישה ונסתרה
והיא נטמאה ועד אין
בה והוא לא נתפשה
וישכוב גבר יתה שכ
שוכבת זרעא ויהי מ
מתכסא מעיני בעלה
ומטמרא והיא מסאבא
וסהיד לית בה והיא
לא איתחדת ועבר
עליו רוח קנאה וקנא
את אשתו והיא נטמ
נטמאה או עבר עליו
רוח קנאה וקנא את
אשתו והיא לא נטמ
נטמאה ויעבר עלוהי
רוח קנאה ויקני ית א
איתתיה והיא מסאבא
או עבר עלוהי רוח ק
קנאה ויקני ית אתתיה
והיא לא מסאבא והב
והביא האיש את אש
אשתו אל הכהן והביא
את קרבנה עליה עשי
עשירת האיפה קמח
שערים לא יצק עליו
שמן ולא יתן עליו לב
לבנה כי מנחת קנאת

היא מנחת זכרון מזכרת
עון ויתי גברא ית א
איתתיה לות כהנא
וייתי ית קורבנא עלה
חד מן עשרא בתלת
סאין קמח סערין לא
יריק עלוהי משחא
ולא יתן עלה לבונה
ארי מנחת קנאתא ה
היא מנחת דוכרנא
מדכרת חובין והקריב
אתה הכהן והעמדה
לפני יהוה ויקריב יתה
כהנא ויקימינה קדם
יי ולקח הכהן מים ק
קדשים בכלי חרש ומן
העפר אשר יהיה בק
בקרקע המשכן יקח
הכהן ונתן אל המים
ויסב כהנא מי כיור
במן דחסף ומן עפרא
דיהי ביסודי משכנא
יסב כהנא ויתין למיא
והעמיד הכהן את ה
האשה לפני יהוה ופ
ופרע את ראש האשה
ונתן על כפיה את מנ
מנחת הזכרון מנחת
קנאת הוא וביד הכהן
יהיו מי המרים המא
המאררים ויקים כהנ
ית איתתא קדם יי ויפרע
ית רישא דאיתתא ויתן
ויתן על ידהא ית מנח

מנחת דוכרנא מנחת
קנאתא היא ובידא
דכהנא יהון מי מרירא
מלטטיא והשביע א
אתה הכהן ואמר אל
האשה אם לא שכב א
איש אתך ואם לא שט
שטית טמאה תחת א
אישך הנקי ממי המ
המרים המאררים הא
האלה ויימי יתה כהנ
ויימר לאיתתא אם לא
שכיב גבר יתיך ואם
לא סטית לאסתאבא
בר מבעליך הוי זכאה
ממיא מריריא מלט
מלטטיא האלין ואת
כי שטית תחת אישך
וכי נטמאת ויתן איש
בך את שכבתו מבלעדי
אישך ואת ארי סטית
בר מבעליך וארי את
אסתאבת ויהב גבר ב
ביך ית שכובתיה בר
מבעליך והשביע ה
הכהן את האשה בש
בשבעת האלה ואמר
הכהן לאשה יתן יהוה
אותך לאלה ולשבועה
בתוך עמך בתת יהוה
את ירכך נפלת ואת ב
בטנך צבה ויימי כהנ
ית איתתא במומתא
דלוט ויימר כהנא לא

לאיתתא יתן יי יתיך
ללוט ולמומי בגו עמ
עמיך כדיתן יי ית ירי
ירכיך מסיא וית מעי
מעיכי נפיחין׃ ובאו ה
המים המאררים האלה
במעיך לצבות בטן ו
ולנפל ירך ואמרה הא
האשה אמן אמן׃ ויע
ויעלון מיא מלטטיא
האלין במעיכי לאפח
מעין ולאמסאה ירך
ותימר אתתא אמן א
אמן׃ וכתב את האלת
האלה הכהן בספר ו
ומחה אל מי המרים׃
ויכתוב ית לוטיא הא
האלין כהנא בספרא
וימחוק למיא מריריא׃
והשקה את האשה
את מי המרים המא
המאררים ובאו בה
המים המאררים למ
למרים׃ וישקי ית א
אתתא ית מיא מרירי
מלטטיא ויעלון בה
מיא מללטיא ללוט׃
ולקח הכהן מיד האש
האשה את מנחת הק
הקנאת והניף את ה
המנחה לפני יהוה ו
והקריב אתה אל המ
המזבח׃ ויסב כהנא
מידא דאתתא ית מנ

מנחתא דקנאתא ויר
וירים ית מנחתא קד
יי ויקריב יתה למדבח׃
וקמץ הכהן מן המנ
המנחה את אזכרתה
והקטיר המזבחה וא
ואחר ישקה את המים׃
ויקמיץ כהנא מן מנ
מנחתא ית אדכרתה
ויסיק למדבחא ובתר
כן ישקי ית אתתא ית
מיא׃ והשקה את המ
המים והיתה אם נט
נטמאה ותמעל מעל
באישה ובאו בה המים
המאררים למרים וצב
וצבתה בטנה ונפלה
ירכה והיתה האשה
לאלה בקרב עמה׃
וישקנה ית מיא ותהי
אם אסתאבת ושקרת
שקר בבעלה ויעלון
בה מיא מלטטיא ל
ללוט ויפחון מעהא
ותתמסי ירכה ותהי
אתתא ללוטא בגו ע
עמה׃ ואם לא נטמאה
האשה וטהרה היא
ונקתה ונזרעה זרע׃
ואם לא אסתאבת א
אתתא ודכיא היא ו
ותפוק זכאה ותעדי
עדוי׃ זאת תורת הקנ
הקנאת אשר תשטה

אשה תחת אישה ונט
ונטמאה׃ דא אוריתא
דקנאתא דתסטי אתת
בר מבעלה ותסתאב׃ א
או איש אשר תעבר
עליו רוח קנאה וקנא
את אשתו והעמיד א
את האשה לפני יהוה
ועשה לה הכהן את כל
התורה הזאת׃ או גבר
דתעבר עלוהי רוח קנ
קנאה ויקני ית אתתיה
ויקים ית אתתא קדם יי
ויעבד לה כהנא ית כל
אוריתא הדא׃ ונקה
האיש מעון והאשה
ההוא תשא את עונה׃
ויהי זכאה גברא מחובין
ואתתא ההיא תקבל ית
חובה׃ וידבר
יהוה אל משה לאמר׃
ומליל׃ דבר אל בני יש
ישראל ואמרת אלהם
איש או אשה כי יפלא
לנדר נדר נזיר להזיר
ליהוה׃ מליל עם בני י
ישר׳ ותימר להון גבר
או אל אתתא ארי י
יפריש למדר נדר נזירו
למזר קדם יי׃ מיין ושכר
יזיר חמץ יין וחמץ ש
שכר לא ישתה וכל
משרת ענבים לא יש
ישתה וענבים לחים

ויבשים לא יאכל׃ מח
מחמר חדת ועתיק יז
יזר חל דחמר חדת
וחל דחמר עתיק לא
ישתי וכל מתרות ענבי
לא ישתי וענבין רטי
רטיבין ויבישין לא י
ייכול׃ כל ימי נזרו מכל
אשר יעשה מגפן היין
מחרצנים ועד זג לא
יאכל׃ כל יומי נזריה
מכל דמתעבד מגפנא
דחמרא מפורצנין וע
ועד עצורין לא ייכול׃
כל ימי נדר נזרו תער
לא יעבר על ראשו׃
עד מלאת הימם אשר
יזיר ליהוה קדש יהיה
גדל פרע שער ראשו׃
כל יומי נדר נזריה מס
מספר לא יעבר על
רישה עד משלם יומי
דנזיר קדם יי קדיש י
יהי ירבי פרוע סער ר
רישה׃ כל ימי הזירו
ליהוה על נפש מת
לא יבא׃ כל יומין
דנזירו קדם יי אף על
נפשת מיתא לא יעול׃
לאביו ולאמו לאחיו
ולאחתו לא יטמא׃
להם במתם כי נזר א
אלהיו על ראשו׃ ל
לאבוהי ולאמיה ל

לאחוהי ולאחתיה
לא איסתאב להון ב
במותהון ארי נזרא
דאלהיה על רישה׃
כל ימי נזרו קדש הוא
ליהוה׃ כל יומי נזריה
קדיש הוא קדם יי׃ וכי
ימות מת עליו בפתע
פתאם וטמא ראש נ
נזרו וגלח ראשו ביום
טהרתו ביום השביעי
יגלחנו׃ וארי ימות ע
מיתא בתכית שלו׃
ויסאב ריש נזריה וי
ויגלח רישה ביומא
דדכותיה ביומא שב
שביעאה יגלחניה׃ וב
וביום השמיני יבא
שתי תרים או שני בנ
יונה אל הכהן אל פתח
אהל מועד׃ וביומא
תמינאה ייתי תרין
שפנינין או תרין בני
יונה לות כהנא לתרע
משכן זמנא׃ ועשה
הכהן אחד לחטאת
ואחד לעלה וכפר ע
עליו מאשר חטא על
הנפש וקדש את רא
ראשו ביום ההוא׃ וי
ויעבד כהנא חד לחט
לחטאתא וחד לעלת
ויכפר עלוהי מדחב
על מיתא ויקדש ית

רישה ביומא ההוא׃
והזיר ליהוה את ימי
נזרו והביא כבש בן
שנתו לאשם והימים
הראשנים יפלו כי ט
טמא נזרו׃ ויזר קדם יי
ית יומי נזריה וייתי
אמר בר שתיה לאש
לאשמא ויומיא קד
קדמאי יבטלון ארי
איסתאב נזריה׃
וזאת תורת הנזיר ביום
מלאת ימי נזרו יביא
אתו אל פתח אהל מו
מועד׃ ודא אוריתא
דנזירא ביום משלם
יומי נזריה ייתי יתיה
לתרע משכן זמנא׃ ו
והקריב את קרבנו
ליהוה כבש בן שנתו
תמים אחד לעלה וכ
וכבשה אחת בת שנתה
תמימה לחטאת ואיל
אחד תמים לשלמים׃
ויקריב ית קרבניה לק
יי אמר בר שתיה של
שלים חד לעלתא וא
ואמרתא חדא בת ש
שתה שלמתא לחטאת
ודכר חד שלים לנכסת
קדשיא׃ וסל מצות ס
סלת חלת בלולת בש
בשמן ורקיקי מצות
משחים בשמן ומנחתם

זבח שלמים לזבח שלמים ז בתור׳ וסימ׳ ואם זבח שלמים קרבנו ואם מן הבקר קרבנו ליהוה תנ׳ וכי תזבחו זבח ש׳ ואיש כי יקריב ועשיתם שעיר עזים ואת האיל יעשה אם מן הבקר

ונסכיהם ויסל פטיר ס
סולתא גריצן דפילן
במשח ואספוגין פט
פטירין דמשיחין במש
ומנחתהון ונסכיהון׃
והקריב הכהן לפני יי׳
יהוה ועשה את חטא
חטאתו ואת עלתו׃ וי
ויקריב כהנא קדם יי׳ ויעבד
ית חטאתיה וית עלתיה׃
ואת האיל יעשה זבח
שלמים ליהוה על סל
המצות ועשה הכהן
את מנחתו ואת נסכו׃
וית דכרא יעבד נכסת
קודשיא קדם יי׳ על סלא
דפטיריא ויעבד כהנ
ית מנחתיה וית נסכיה׃
וגלח הנזיר פתח אהל
מועד את ראש נזרו
ולקח את שער ראש
נזרו ונתן על האש א
אשר תחת זבח השלמ
השלמים׃ ויגלח נזירא
בתרע משכן זמנא ית
ריש נזריה ויסב ית ס
סער ריש נזריה ויתן
על אישתא תחות ד
דודא דנכסת קודשיא׃
ולקח הכהן את הזרע
בשלה מן האיל וחלת
מצה אחת מן הסל ור
ורקיק מצה אחד ונתן
על כפי הנזיר אחר הת

התגלחו את נזרו׃ ויסב
כהנא ית דרעא בשלה
מן דכרא וגריצתא פט
פטירתא חדא מן סלא
ואספוג פטיר חד ויתן
על ידי נזירא בתר דגל
דגלח ית נזריה׃ והניף
אותם הכהן תנופה לפ
לפני יהוה קדש הוא
לכהן על חזה התנופה
ועל שוק התרומה ו
ואחר ישתה הנזיר
יין׃ וירים יתהון כהנא
ארמא קדם יי׳ קודשא ה
הוא לכהנא על חדיא
דארמותא ועל שקא
דאפרשותא ובתר כן
ישתי נזירא חמרא׃
זאת תורת הנזיר אשר
ידר קרבנו ליהוה על
נזרו מלבד אשר תשיג
ידו כפי נדרו אשר ידר
כן יעשה על תורת נזרו׃
דא אוריתא דנזירא
דידר קרבניה קדם יי׳ על
נזריה בר מדתדבק ידי
כפום נדריה דידר כן
יעבד על אוריתא דנ
דנזריה׃
וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ ומליל יי׳׃ דבר
אל אהרן ואל בניו ל
לאמר כה תברכו את
בני ישראל אמור ל

להם׃ מליל עם אהרן
ועם בנוהי למימר כדן
תברכון ית בני ישראל
כד ימרון להון׃
יברכך יהוה
וישמרך׃ יאר יהוה
פניו אליך ויחנך׃
ישא יהוה פניו אליך
וישם לך שלום׃
ושמו את שמי על בני
ישראל ואני אברכם׃
וישוון ית ברכת שמי
על בני ישראל ואנא
אברכנון׃ ויהי
ביום כלות משה להק
להקים את המשכן׃
וימשח אתו ויקדש
אתו ואת כל כליו ואת
המזבח ואת כל כליו׃
וימשחם ויקדש אתם׃
והוה ביומא דשיצי מ
משה לאקמא ית מש
משכנא ורבי יתיה וי
וקדיש יתיה וית כל
מנוהי וית מדבחא וית
כל מנוהי ורבינון וקדיש
יתהון׃ ויקריבו נשיאי
ישראל ראשי בית א
אבתם הם נשיאי המ
המטת הם העמדים
על הפקדים׃ וקריבו
רברבי ישראל רישי בית
אבהתהון אנון רברבי
שבטיא אנון דקימין

יברכך יי׳ ח וסימ׳ וישמרך יברכך יי׳ נוה צדק אפס כי לא יהיה אביון ויאמר לקוצרים יי׳ עמכם וכל תולדות רבות ... וישם ד׳ וסימ׳ ישא ... פניו ...
אם לא איפוא ... וישם פניו לבוא בתקף וישם פניו לאיים ולכד וישם לדרך פעמיו על בני ישר׳ ... ושמו את שמי והיתה זאת לכם לחקת והיתה לו ולזרעו ... את הלוים

על מניניא׃ ויביאו את
קרבנם לפני יהוה שש
עגלת צב ושני עשר
בקר עגלה על שני הנ
הנשאים ושור לאחד
ויקריבו אותם לפני ה
המשכן׃ ואיתיאו ית
קרבנהון קדם יי׳ שית ע
עגלן כד מחפין ותרין
עשר תורין עגלתא על
תרין רברביא ותורא לחד
וקריבו יתהון קדם מ
משכנא׃ ויאמר יהוה
אל משה לאמר׃ קח
מאתם והיו לעבד את
עבדת אהל מועד
ונתתה אותם אל הלוים
איש כפי עבדתו׃ קבל
מנהון ויהון למפלח
ית פלחן משכן זמנא
ותתן יתהון לליואי ג
גבר כמיסת פלחניה׃
ויקח משה את העגלת
ואת הבקר ויתן אותם
אל הלוים׃ ונסיב משה
ית עגלתא וית תורי ו
ויהב יתהון לליואי׃ את
שתי העגלת ואת אר
ארבעת הבקר נתן לב
לבני גרשון כפי עבדתם׃
ית תרתין עגלן וית ד
ארבעת תורין יהב לבני
גרשון כמיסת פלחנהון׃
ואת ארבע העגלת וא

ואת שמנת הבקר נתן
לבני מררי כפי עבדתם
ביד איתמר בן אהרן
הכהן׃ וית ארבע עגלן
וית תמניא תורין יהב
לבני מררי כמיסת פו׳
פלחנהון בידא דאיתמ׳
בר אהרן כהנא׃ ולבני
קהת לא נתן כי עבדת
הקדש עלהם בכתף יש
ישאו׃ ולבני קהת לא
יהב ארי פלחן קדשא
עליהון בכתפא נטלין׃
ויקריבו הנשאים את
חנכת המזבח ביום ה
המשח אתו ויקריבו
הנשיאם את קרבנם
לפני המזבח׃ וקריבו ר
רברביא ית חנכת מדב
מדבחא ביומא דרבי
יתיה וקריבו רברביא
ית קרבנהון קדם מדבחא׃
ויאמר יהוה אל משה
נשיא אחד ליום נשיא
אחד ליום יקריבו את
קרבנם לחנכת המזבח׃
ואמר יי׳ למשה רבא ח
חד ליומא רבא חד לי
ליומא יקרבון ית קר
קרבנהון לחנכת מדבחא׃
ויהי המקריב
ביום הראשון את קר
קרבנו נחשון בן עמינ
עמינדב למטה יהודה׃

ויהוה דמקריב ביומא
קדמאה ית קרבניה נח
נחשון בר עמינדב לשב
דיהודה׃ וקרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומ
ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בש
בשמן למנחה׃ וקרבניה
מגיסתא דכסף חדא מ
מאה ותלתין סלעין ה
הוי מתקלה מזרקא חד
כספא מתקליה שבעין
סלעין בסלעי קדשא
תרויהון מלן סלתא ד
דפילא במשח למנחתא׃
כף אחת עשרה זהב מ
מלאה קטרת׃ בזכא ח
חדא מתקלה עשר סל
סלעין והיא דדהב מ
מליא קטרת בוסמיא׃
פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנ
שנתו לעלה׃ תור חד ב
בר תורי דכר חד אמר
חד בר שתיה לעלתא׃
שעיר עזים אחד לחט
לחטאת׃ צפיר בר עזין
חד לחטאתא׃ ולנכסת
השלמים בקר שנים א
אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן נחש

ויקרב ... בלש׳ ומי הקריב קרבן מנחה ויקרבו בני אהרן ובהקריבם אש זרה יקרב את קרבנו יקרבון אלי ושמרתי ויקרבו אתו אל יהושע והעלה אשר יך

נחשון בן עמינדב: ול
ולנכסת קודשיא תורי
תרין דכרין חמשא גד
גדי חמשא אמרין בני
שנא חמשא דא קרבן
נחשון בר עמינדב:
ביום השני
הקריב נתנאל בן צוער
נשיא יששכר: ביומא
תנינא קריב נתנאל בר
צוער רב שבטא דיש׳
הקרב את קרבנו קע
קערת כסף אחת שלש
שלשים ומאה משק
משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בש
בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה ב
בשמן למנחה: קריב
ית קרבניה מגיסתא ו
דכסף חדא מאה ותל
ותלתין סלעין הוי מת
מתקלה מזרקא חד
כספא מתקליה שבעי
סלעין בסלעי קודשא
תרויהון מלן סלתא ד
דפילא במשח למנחה:
כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת: בזכא ז
חדא מתקלה עשר
סלעין והיא דדהב מ
מליא קטרת בסמיא:
פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן ש

שנתו לעלה: תור חד בר
תורי דכר חד אמר חד
בר שתיה לעלתא: ש
שעיר עזים אחד לח
לחטאת: צפיר בר עזי
חד לחטאתא: ולזבח
השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנ
שנה חמשה זה קרבן
נתנאל בן צוער: ולנכ
ולנכסת קודשיא תורי
תרין דכרי חמשא גד
גדי חמשא אמרין בני
שנא חמשא דא קרבן
נתנאל בר צוער:
ביום השלישי נשיא
לבני זבולן אליאב בן
חלן: ביומא תליתאה
רבא לבני זבולן אליא
בר חלן: קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומ
ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים ש
שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה:
קרבניה מגסתא דכס
חדא מאה ותלתין ס
סלעין הוי מתקלה
מזרקא חד כספא מ
מתקליה שבעין סל
סלעין בסלעי קודש
תרויהון מלן סלתא

דפילא במשח למנחה:
כף אחת עשרה זהב מ
מלאה קטרת: בזכא
חדא מתקלה עשר
סלעין והיא דדהב מלי
קטרת בסמיא: פר אחד
בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה:
תור חד בר תורי דכר
חד אמר חד בר שתיה
לעלתא: שעיר עזים
אחד לחטאת: צפיר
בר עזין חד לחטאתא:
ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה ע
עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה ק
קרבן אליאב בן חלן:
ולנכסת קודשיא תורי
תרין דכרי חמשא גדי
חמשא אמרין בני שנא
חמשא דא קרבן אליא
בר חלן: ביום
הרביעי נשיא לבני רא
ראובן אליצור בן שד
שדיאור: ביומא רביע
רבא לבני ראובן אליצ
בר שדיאור: קרבנו קע
קערת כסף אחת שלש
שלשים ומאה משק
משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל ב
בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה

[illegible]

בשמן למנחה׃ וקרבניה
מגיסתא דכסת חדא׃ ז
מאה ותלתין סלעין ה
הוי מתקלה מורקא ׃
חד כספא מתקליה
שבעין סלעין בסלעי
קדשא תרויהון מלן
סלתא דפילא במשח
למנחתא׃ כף אחת ע
עשרה זהב מלאה קט
קטרת׃ בזכא חדא מת
מתקלה עשר סלעין ׃
והיא דדהב מליא קט
קטרת בסמיא׃ פר אח
אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו ל
לעלה׃ תור חד בר תורי
דכר חד אמר חד בר
שתיה לעלתא׃ שעיר
עזים אחד לחטאת׃ צ
צפיר בר עזין חד לחט׃
ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבש
כבשים בני שנה חמ
חמשה זה קרבן אלי
אליצור בן שדיאור׃
ולנכסת קדשיא תורי
תרין דכרין חמשא ז
גדי חמשא אמרין בני
שנא חמשא דא קרב
אליצ בר שדיאור׃
ביום החמישי
נשיא לבני שמעון ש

שלמיאל בר צורי שדי׃
ביומא חמשאה רבא
לבני שמע׳ שלמיאל בר
צורי שדי׃ קרבנו קע
קערת כסף אחת של
שלשים ומאה מש
משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בש
בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה׃ קרבני
מגסתא דכסת חדא מ
מאה ותלתין סלעי הוי
מתקלה מורקא חדא
כספא מתקליה שבעי
סלעין בסלעי קדשא
תרויהון מלן סלתא
דפילא במשח למנחה׃
כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ בזכא
חדא מתקלה עשר
סלעין והיא דדהב
מליא קטרת בסמיא׃
פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן ש
שנתו לעלה׃ תור חד
בר תורי דכר חד אמר
חד בר שתיה לעלתא׃
שעיר עזים אחד לחט
לחטאת׃ צפיר בר עזי
חד לחטאתא׃ ולזבח
השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני ש

שנה חמשה זה קרבן
שלמיאל בן צורי שדי׃
ולנכסת קדשיא תורי
תרין דכרי חמשא גדי
חמשא אמרין בני ש
שנא חמשא דא קרב
שלמיאל בר צורי שדי׃
ביום הששי
נשיא לבני גד אליסף
בן דעואל׃ ביומא שת
שתיתאה רבא לבני גד
אליסף בר דעואל׃ קר
קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף של
שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלא
מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה׃ קרבני
מגיסתא דכסף חדא ז
מאה ותלתין סלעין
הוי מתקלה מורקא
חד כספא מתקליה ז
שבעין סלעין בסלעי
קדשא תרויהון מלן
סלתא דפילא במשח
למנחתא׃ כף אחת ע
עשרה זהב מלאה ק
קטרת׃ בזכא חדא׃ ז
מתקלה עשר סלעין
והיא דדהב מליא קט
קטרת בסמיא׃ פר א
אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו ל

לעלה׃ תור חד בר תורי
דכר חד אמר חד בר
שתיה לעלתא׃ שעיר
עזים אחד לחטאת׃ ו
צפיר בר עזין חד לחט׃
ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה
קרבן אליסף בן דעוא
דעואל׃ ולנכסת קדש
תורי תרין דכרי חמש
גדי חמשא אמרי בני
שנא חמשא דא קרב
אליסף בר דעו׃

ביום השביעי נשיא
לבני אפרים אלישמע
בן עמיהוד׃ ביומא ש
שביעאה רבא לבני א
אפרים אלישמ בר עמ׃
קרבנו קערת כסף אח
אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בש
בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה׃ קרבני
מגיסתא דכסף חדא
מאה ותלתין סלעין׃
הוי מתקלה מזרקא
חד כספא מתקליה
שבעין סלעין בסלעי
קדשא תרויהון מלן
סלתא דפילא במשח
למנחתא׃ כף אחת ע
עשרה זהב מלאה ק
קטרת׃ בזכא חדא מ
מתקלה עשר סלעין
ודיא דדהב מליא ק
קטרת בסמיא׃ פר א
אחד בן בקר איל אח
אחד כבש אחד בן ש
שנתו לעלה׃ תור חד
בר תורי דכר חד אמר
חד בר שתיה לעלתא׃
שעיר עזים אחד לח
לחטאת׃ צפיר בר עזי
חד לחטאת׃ ולזבח ה
השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני ש
שנה חמשה זה קרבן
אלישמע בן עמיהוד׃
ולנכסת קדשיא תורי
תרין דכרי חמשא גדי
חמש אמרין בני שנא
חמש דא קרב אליש
בר עמיהוד׃

ביום השמיני נשיא
לבני מנשה גמליאל
בן פדה צור׃ ביומא ת
תמינאה רבא לבני מ
מנשה גמל בר פדה צור׃
קרבנו קערת כסף א
אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל כ
בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה ב
בשמן למנחה׃ וקרבני
מגסתא דכסף חדא ק
מאה ותלתין סלעין
הוי מתקלה מזרקא
חד כספא מתקליה ש
שבעין סלעין בסלעי
קדשא תרויהון מלן
סלתא דפילא במשח
למנחתא׃ כף אחת ע
עשרה זהב מלאה ק
קטרת׃ בזכא חדא מ
מתקלה עשר סלעין
ודיא דדהב מליא קט
בסמיא׃ פר אחד בן ב
בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה׃
תור חד בר תורי דכר
חד אמר חד בר שתיה
לעלתא׃ שעיר עזים א
אחד לחטאת׃ צפיר בר
עזין חד לחטאתא׃ ו
ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה
קרבן גמליאל בן פד
פדה צור׃ ולנכסת קד
תורי תרין דכרי חמש
גדי חמשא אמרין בנ
שנא חמש דא קרבן
גמל בר פדה צור׃

ביום התשיעי
נשיא לבני בנימן אבי

אבידן בן גדעני׃ ביום
תשיעא רבא לבני בנ
אבידן בר גדעוני׃ קרבנו
קערת כסף אחת של
שלשים ומאה משה
משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בש
בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה ב
בשמן למנחה׃ קרבניה
מגיסתא דכסף חדא
מאה ותלתין סלעין ׃
הוי מתקלה מזרקא
חד כספא מתקליה
שבעין סלעין בסלעי
קדשא תרויהון מלן
סלתא דפילא במשח
למנחתא׃ כף אחת ע
עשרה זהב מלאה ק
קטרת׃ בזיכא חדא מת
מתקלה עשר סלעין
והיא דדהב מליא ק
קטרת בוסמיא׃ פר אחד
בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה׃
תור חד בר תורי דכר
חד אמר חד בר שתי
לעלתא׃ שעיר עזים ׃
אחד לחטאת׃ צפיר
בר עזין חד לחטתא׃
ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה ע
עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה

קרבן אבידן בן גדעני׃
ולנכסת קודשיא תורי
תרין דכרי חמשא גדי
חמשא אמרין בני ש
שנא חמשא דא קרבן
אבידן בר גדעוני׃
ביום העשירי
נשיא לבני דן אחיעזר
בן עמישדי׃ ביומא
עשיראה רבא לבני דן
אחיעזר בר עמישדי׃
קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבע
שבעים שקל בשקל ה
הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למ
למנחה׃ קרבניה מגיס
דכסף חדא מאה ותל
ותלתין סלעין הוי מ
מתקלה מזרקא חד כ
כספא מתקליה שבעי
סלעי בסלעי קדשא
תרויהון מלן סלתא ׃
דפילא במשח למנחה׃
כף אחת עשרה זהב מ
מלאה קטרת׃ בזיכא
חדא מתקלה עשר ס
סלעין היא דדהב מלי
קטרת בוסמיא׃ פר א
אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו ל
לעלה׃ תור חד בר תורי
דכר חד אמר חד בר ׃

שתיה לעלתא׃ שעיר
עזים אחד לחטאת׃ צ
צפיר בר עזין חד לחט׳
ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה ׃
עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה ק
קרבן אחיעזר בן עמי
עמישדי׃ ולנכסת ק
קודשיא תורי תרין דכ
חמשא גדי חמשא א
אמרין בני שנא חמש
דא קרבן אחיעזר בר
עמישדי׃
ביום עשתי עשר יום ׃
נשיא לבני אשר פגע
פגעיאל בן עכרן׃ ביום
חד עשר יום רבא לבני
אשר פגעיאל בר עכרן׃
קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבע
שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למ
למנחה׃ קרבניה מגסת
דכסף חדא מאה ותל
סלעין הוי מתקלה ׃
מזרקא חד כספא מת
מתקליה שבעין סלעי
בסלעי קודש תרויהו
מלן סלתא דפילא ב
במשח למנחתא׃ כף
אחת עשרה זהב מלא

יעשו
את
הכבש
ולעולת
התמיד

מלאה קטרת׃ בזכא חד
מתקלה עשר סלעין ז
דהיא דדהב מליא קט
בסמיא׃ פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה׃ תור חד
בר תורי דכר חד אמר
חד בר שתיה לעלתא׃
שעיר עזים אחד לחט
לחטאת׃ צפיר בר עזין
חד לחטאתא׃ ולזבח
השלמים בקר שנים א
אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנ
שנה חמשה זה קרבן
פגעיאל בן עכרן׃ ולנכ
ולנכסת קדשיא תורי
תרין דכרי חמשא גדי
חמשא אמרין בני שנ
חמשא דא קרבן פגעי
בר עכרן׃ ביום
שנים עשר יום נשיא
לבני נפתלי אחירע בן
עינן׃ ביום תרין עשר יום
רבא לבני נפתלי אחיר
בר עינן׃ קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומ
ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה ב
בשמן למנחה׃ קרבניה
מגסתא דכסף חדא ז
מאה ותלתין סלעין

חדי מתקלה מזרקא חד
כספא מתקליה שבעי
סלעין בסלעי קדשא
תרויהון מלן סלתא ד
דפילא במשח למנחה׃
כף אחת עשרה זהב מ
מלאה קטרת׃ בזכא ז
חדא מתקלה עשר ז
סלעין והיא דדהב מ
מליא קטרת בסמיא׃
פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנ
שנתו לעלה׃ תור חד
בר תורי דכר חד אמר
חד בר שתיה לעלתא׃
שעיר עזים אחד לחט
לחטאת׃ צפיר בר עזין
חד לחטאתא׃ ולזבח ה
השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנ
שנה חמשה זה קרבן
אחירע בן עינן׃ ולנכס
קדשיא תורי תרין ד
דכרי חמשא גדי חמ
אמרין בני שנא חמש
דא קרבן אחירע בר
עינן׃ זאת חנכת
המזבח ביום המשח
אתו מאת נשיאי ישר
ישראל קערת כסף ש
שתים עשרה מזרקי
כסף שנים עשר כפות
זהב שתים עשרה׃ דא

חנכת מדבחא ביומא
דרבי יתיה מן רברבי
ישראל מגיסי כספא
תרתא עשרי מזרקי
כספא תרי עשר בזכי
דדהבא תרתא עשריו
שלשים ומאה הקעו
הקערה האחת כסף
ושבעים המזרק האחד
כל כסף הכלים אלפים
וארבע מאות בשקל
הקדש׃ מאה ותלתין
סלעין הויא מתקלא
דמגיסתא חדא דכסף
ושבעין דמזרקא חדא
כל כסף מניא תרין א
אלפין וארבע מאה
בסלעי קדשא׃ כפות
זהב שתים עשרה מ
מלאת קטרת עשרה
עשרה הכף בשקל הק
הקדש כל זהב הכפות
עשרים ומאה׃ בזכי
דדהבא תרתא עשרי
מלין קטרת בסמין ז
מתקל עשר בסלעין
הוי מתקלא דבזכיא
בסלעי קדשא כל דה
דהב בזכיא מאה וע
ועשרין׃ כל הבקר לע
לעלה שנים עשר פר
פרים אילם שנים עש
עשר כבשים בני שנה
שנים עשר ומנחתם

וכל ט' ראש פסו' בספר' וסימ' וכל תרומה וכל בקר זבח השלמים וכל שר אשר סביבותיהם וכל כלי פתוח וכל לאחרוני וכל אשר יגע בו הטמא וכל דעת מבשים וכל בגד וכל וכל בני ירשתי

ושעירי עזים שנים עשר
לחטאת: כל תורי לעלתא
תרי עשר תורין דכרין
תרי עשר אמרין בני ש
שנא תרי עשר ומנחת
וצפירי בני עזי תרי עש
לחטאתא: וכל בקר זבח
השלמים עשרים וא
וארבעה פרים אילם ש
ששים עתדים ששים
כבשים בני שנה ששים
זאת חנכת המזבח אחרי
המשח אתו: וכל תורי
נכסת קדשיא עשרין
וארבעה תורין דכרי ש
שתין גדי שתין אמרין
בני שנא שתין דא חנכ
חנכת מדבחא בתר דר
דרביו יתיה: ובבא מש
משה אל אהל מועד
לדבר אתו וישמע את
הקול מדבר אליו מעל
הכפרת אשר על ארן
העדת מבין שני הכרב
הכרבים וידבר אליו:
וכד עליל משה למשכ
ומנא למללא עמיה
ושמע ית קלא דמלל
עמיה מעלוי כפורתא
דעל ארונא דסהדותא
מבין תרין כרוביא ומ
ומתמליל עמיה:
פ וידבר יהוה
אל משה לאמר: ומלל

בלטפטים ויהי איש אחר מצרע

דבר אל אהרן ואמרת
אליו בהעלתך את ה
הנרת אל מול פני המ
המנורה יאירו שבעת
הנרת: מליל עם אהרן
ותימר ליה באדלקותך
ית בוציניא לקביל אפי
מנרתא יהון מנהרין
שבעא בוציניא: ויעש
כן אהרן אל מול פני
המנרה העלה נרתיה
כאשר צוה יהוה את
משה: ועבד כן אהרן
לקביל אפי מנרתא א
אדלק בוצינהא כמא
דפקיד יי' ית משה: וזה
מעשה המנרה מקשה
זהב עד ירכה עד פרחה
מקשה הוא כמראה
אשר הראה יהוה את
משה כן עשה את המ
המנרה: ודין עובד מנ
מנרתא נגידא דדהב עד
עד שדה עד שושנה
נגידא היא כחיזוא די
דאחזי יי' ית משה כן
עבד ית מנרתא:
וידבר יהוה אל
משה לאמר: ומליל יי'
קח את הלוים מתוך ב
בני ישראל וטהרת א
אתם: קריב ית ליואי
מגו בני ישראל ותדכי
יתהון: וכה תעשה לה

להם לטהרם הזה על
עליהם מי חטאת ית
והעבירו תער על כל
בשרם וכבסו בגדיהם
והטהרו: וכדין תעביד
להון לדכואיהון אדי
עליהון מיא דחטאתא
ויעברון מספר על כל
בשרהון ויחורון לבוש
לבושיהון וידכון: ויק
ולקחו פר בן בקר ומנ
ומנחתו סלת בלולה
בשמן ופר שני בן בקר
תקח לחטאת: ויסבון
תור בר תורי ומנחתיה
סלתא דפילא במשח
ותור תנין בר תורי תסב
לחטאתא: והקרבת את
הלוים לפני אהל מועד
והקהלת את כל עדת
בני ישראל: ותקרב ית
ליואי קדם משכן זמנ
ותכנוש ית כל כנשתא
דבני ישר': והקרבת את
הלוים לפני יהוה וסמ
וסמכו בני ישראל את
ידיהם על הלוים: ותק
ותקרב ית ליואי קדם יי'
ויסמכון בני ישראל ית
ידיהון על ליואי: ויהנ
והניף אהרן את הלוים
תנופה לפני יהוה מאת
בני ישראל והיו לעבד
את עבדת יהוה: ויהיים

ובבא ה' ...ל וסי' ובבא משה ובבא משה אל ... ובבוא עם הארון ... במדבר ... השמר לך מדבר עם יעקב ... את הקול מדבר ... וכל
משה' ... בן ... מדבר אלי ... ויהי ... מדבר אליו ... ושמעך מדבר ... וכה תעשה להם וכה אמר שמואל

אהרן ית ליואי ארמא
קדם יי מן בני ישראל ויהון
למפלח ית פלחנא דיי׃
והלוים יסמכו את ידי
ידיהם על ראש הפרים
ועשה את האחד חט
חטאת ואת האחד ע
עלה ליהוה לכפר על
הלוים׃ וליואי יסמכון
ית ידיהון על ריש תורי
ועיבד ית חד חטאתא
וית חד עלתא קדם יי׃
לכפרא על ליואי׃ והע
והעמדת את הלוים ל
לפני אהרן ולפני בניו
והנפת אתם תנופה ל
ליהוה׃ ותקים ית
ליואי קדם אהרן וקדם בנוהי
ותרים יתהון ארמא קד
יי׃ והבדלת את הלוים
מתוך בני ישראל והיו
לי הלוים׃ ותפריש ית
ליואי מגו בני ישראל
ויהון משמשין קדמי
ליואי׃ ואחרי כן יבאו
הלוים לעבד את אהל
מועד וטהרת אתם וה
והנפת אתם תנופה׃
ובתר כן יעלון ליואי
למפלח ית משכן זמנ
ותדכי יתהון ותרים י
יתהון ארמא׃ כי נתנים
נתנים המה לי מתוך
בני ישראל תחת פטרת

כל רחם בכור כל בבני
ישראל לקחתי אתם לי׃
ארי אפרשא מפרשין
אנון קדמי מגו בני ישר
חלף פתח כל ולדא בוכ
בוכרא כלא מבני ישר
קריבית יתהון קדמי׃ כי
לי כל בכור בבני ישראל
באדם ובבהמה ביום
הכתי כל בכור בארץ
מצרים הקדשתי אתם
לי׃ ארי דילי כל בוכרא
בבני ישראל באינשא
ובבעירא ביומא דקט
דקטלית כל בוכרא בא
בארעא דמצרים אק
אקדישית יתהון קדמי׃
ואקח את הלוים תחת
כל בכור בבני ישראל׃
וקריבית ית ליואי חלף
כל בוכרא בבני ישראל׃
ואתנה את הלוים נתנים
לאהרן ולבניו מתוך בני
ישראל לעבד את עבד
עבדת בני ישראל באה
באהל מועד ולכפר על
בני ישראל ולא יהיה
בבני ישראל נגף בגשת
בני ישראל אל הקדש׃
ויהבית ית ליואי יהי
יהיבין לאהרן ולבנוהי
מגו בני ישראל למפל
ית פלחן בני ישראל
למשכן זמנא ולכפרא

על בני ישראל ולא יהי
בבני ישר מותא במקר
בני ישר לקדשא׃ ויע
ויעש משה ואהרן וכל
עדת בני ישראל ללוים
ככל אשר צוה יהוה
את משה ללוים כן עש
עשו להם בני ישראל׃
ועבד משה ואהרן וכל
כנשתא דבני ישראל
לליואי ככל דפקיד יי
ית משה לליואי כן עב
עבדו להון בני ישראל׃
ויתחטאו הלוים ויכבסו
בגדיהם וינף אהרן א
אתם תנופה לפני יהוה
ויכפר עליהם אהרן ל
לטהרם׃ ואדכיו ליואי
וחורו לבושיהון וארים
אהרן יתהון ארמא ק
יי וכפר עליהון אהרן
לדכואיהון׃ ואחרי כן
באו הלוים לעבד את
עבדתם באהל מועד
לפני אהרן ולפני בניו׃
כאשר צוה יהוה את
משה על הלוים כן עש
עשו להם׃ ובתר כן עלו
ליואי למפלח ית פלחנ
פלחנהון במשכן זמנ
קדם אהרן וקדם בנוהי
כמא דפקיד יי ית משה
על ליואי כן עבדו להון׃
וידבר יהוה׃

אל משה לאמר׃ ומליל׳
זאת אשר ללוים מבן
חמש ועשרים שנה ומ
ומעלה יבא לצבא צב
צבא בעבדת אהל מוע
מועד ירא די ללואי׃ מ
מבר עשרין וחמיש ש
שנין ולעילא יתי לחיל
חילא בפלחן משכן ז
זמנא׃ ומבן חמשים ש
שנה ישוב מצבא העב
העבדה ולא יעבד עוד׃
ומבר חמשין שנין ית
יתוב מחיל פלחנא ולא
יפלח עוד׃ ושרת את א
אחיו באהל מועד לש
לשמר משמרת ועבדה
לא יעבד ככה תעשה
ללוים במשמרתם׃ ויש
וישמש עם אחוהי ב
במשכן זמנא למטר
מטרא ופלחנא לא יפ
יפלח כדין תעביד לל
ללואי במטרתהון׃
וידבר יהוה
אל משה במדבר סיני
בשנה השנית לצאתם
מארץ מצרים בחדש
הראשון לאמר׃ ומליל
יי׳ עם משה במדברא
דסיני בשתא תניתא ל
למפקהון מארעא דמ
דמצ׳ בירחא קדמאה
למימר׃ ויעשו בני יש

ישראל את הפסח במ
במועדו׃ ויעבדו בני יש
ישראל ית פסחא במ
בזמניה׃ בארבעה עש
עשר יום בחדש הזה
בין הערבים תעשו אתו
במעדו ככל חקתיו וככל
משפטיו תעשו אתו׃
בארבעת עשרא יומא
לירחא הדין בין שמש׳
תעבדון יתיה בזמניה
ככל גזירתיה וככל דחזי
ליה תעבדון יתיה׃ ול
וידבר משה אל בני יש
ישראל לעשות הפסח׃
ומליל משה עם בני יש
למעבד פסחא׃ ויעשו
את הפסח בראשון ב
בארבעה עשר יום לחד
לחדש בין הערבים במ
במדבר סיני ככל אשר
צוה יהוה את משה כן
עשו בני ישראל׃ ועבדו
ית פסחא בניסן בארב
עשרא יומא לירחא בין
שמשיא במדברא דסי
ככל דפקיד יי׳ ית משה
כן עבדו בני ישר׳׃ ויהי
אנשים אשר היו טמא
טמאים לנפש אדם ו
ולא יכלו לעשת הפסח
ביום ההוא ויקרבו לפני
משה ולפני אהרן ביום
ההוא׃ והוו גבריא דהוו

מסאבין לטמי נפשא
דאנשא ולא יכילו ל
למעבד פסחא ביומא
ההוא וקריבו קדם מש
וקדם אהרן ביומא הה
ההוא׃ ויאמרו האנש
האנשים ההמה אליו
אנחנו טמאים לנפש
אדם למה נגרע לבלתי
הקריב את קרבן יהוה
במעדו בתוך בני ישר
ישראל׃ ואמרו גבריא
האנון ליה אנחנא מס
מסאבין לטמי נפשא
דאנשא למה נתמנע
בדיל דלא לקרבא ית
קרבנא דיי׳ בזמניה בגו
בני ישראל׃ ויאמר אל
אלהם משה עמדו וא
ואשמעה מה יצוה
יהוה לכם׃ ואמר להון
משה אוריכו עד דא
דאשמע מה דאתפקד
מן קדם יי׳ על דילכון׃
וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ ומליל יי׳
דבר אל בני ישראל ל
לאמר איש איש כי י
יהיה טמא לנפש או
בדרך רחקה לכם או
לדרתיכם ועשה פסח
ליהוה׃ ומליל עם בני
ישר׳ למימר גבר גבר
ארי יהי מסאב לטמי

נפשא דאינשא או ב
בארחא רחיקא לכון
או לדריכון ויעבד פסח
קדם יי׳ בחדש השני בא
בארבעה עשר יום בין
הערבים יעשו אתו על
מצות ומררים יאכלהו׃
בירחא תנינא בארבעת
עשרא יומא בין שמ׳
שמשיא יעבדון יתיה
על פטיר ומררין יכל
יכלוניה׃ לא ישאירו מ׳
ממנו עד בקר ועצם
לא ישברו בו ככל חקת
הפסח יעשו אתו׃ לא
ישארון מניה עד צפר
וגרמא לא יתברון ביה
ככל גזירת פסחא יעב׳
יעבדון יתיה׃ והאיש
אשר הוא טהור ובדר׳
ובדרך לא היה וחדל
לעשות הפסח ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה
כי קרבן יהוה לא הק
הקריב במעדו חטאו
ישא האיש ההוא׃ וג
וגברא דהוא דכי וב
ובארחא לא הוה ויז
ויתמנע מלמעבד פ
פסחא וישתיצי אנש
ההוא מעמיה ארי
קרבנא דיי׳ לא קריב
בזמניה חוביה יקבל
גברא ההוא׃ וכי יגור

אתכם גר ועשה פסח
ליהוה כחקת הפסח ו
וכמשפטו כן יעשה
חקה אחת יהיה לכם ו
ולגר ולאזרח הארץ׃
וארי יתגייר עמכון גי
גיורא ויעבד פסחא קד
יי׳ כגזירת פסח וכדחזי
ליה כן יעבד קימא ח
חדא יהא לכון ולגיורא
ולייציבא דארעא׃
וביום הקים
את המשכן כסה הענן
את המשכן לאהל ה
העדת ובערב יהיה על
המשכן כמראה אש׃
עד בקר׃ וביומא דאית
דאתקם משכנא חפא
עננא ית משכנא למ׳
למשכנא דסהדותא
וברמשא הוי על מ׳
משכנא כחיזו אישת׳
עד צפרא׃ כן יהיה תמ׳
תמיד הענן יכסנו ו
ומראה אש לילה׃ כן
הוי תדירא עננא חפי
ליה וחיזו אישתא ב
בליליא׃ ולפי העלות
הענן מעל האהל וא
ואחרי כן יסעו בני י׳
ישראל ובמקום אשר
ישכן שם הענן שם
יחנו בני ישראל׃ ולפ
ולפום אסתלקות ענ׳

מעלוי משכנא ובתרכן
נטלין בני ישראל ובאתר
דשרי תמן עננא תמן
שרן בני ישראל׃ על פי
יהוה יסעו בני ישראל
ועל פי יהוה יחנו כל
ימי אשר ישכן הענן
על המשכן יחנו׃ על
מימרא דיי׳ נטלין בני
ישר׳ ועל מימרא דיי׳
שרן כל יומין דשרי
עננא על משכנא ש
שרן׃ ובהאריך הענן
על המשכן ימים רבים
ושמרו בני ישראל את
משמרת יהוה ולא׳
יסעו׃ ובאורכות ענ׳
על משכנא יומין סג
סגיאין ונטרין בני ישר׳
ית מטרת מימרא דיי׳
ולא נטלין׃ ויש אשר
יהיה הענן ימים מס
מספר על המשכן על
פי יהוה יחנו ועל פי׳
יהוה יסעו׃ ואית דהוי
עננא יומין דמנין על
משכנא על מימרא ד
דיי׳ שרן ועל מימרא
דיי׳ נטלין׃ ויש אשר
יהיה הענן מערב עד
בקר ונעלה הענן בבקר
ונסעו או יומם ולילה
ונעלה הענן ונסעו׃ ו
ואית דהוי עננא מ׳

מרמשא עד צפרא וא
באסתלק ענגא בצפרא
ויטלון או יממ ולילי
ומסתלק ענגא ונטלין׃
או ימים או חדש או ימ
ימים בהאריך הענן על
המשכן לשכן עליו י
יחנו בני ישראל ולא
יסעו ובהעלתו יסעו׃
או תרין יומין או ירח
או עדן כעדן באורכות
ענגא על משכנא למ
למשרי עלוהי שרן בנ
ישר׳ ולא נטלין ובאס
ובאסתלקותיה נטלין׃
על פי יהוה יחנו ועל
פי יהוה יסעו את מש
משמרת יהוה שמרו
על פי יהוה ביד משה׃
על מימרא דיי׳ שרן
ועל מימרא דיי׳ נטלין
ית מטרת מימרא דיי׳
נטרין על מימרא דיי׳
בידא דמשה׃
וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ ומליל יי׳ עשה
לך שתי חצוצרת כסף
מקשה תעשה אתם ו
והיו לך למקרא העדה
ולמסע את המחנות׃ ע
עביד לך תרתין חצצ
חצצרן דכסף נגיד
תעבד יתהון ויהון לך
לערעא כנשתא ולמט

ולאטלא ית משריתא׃
ותקעו בהן ונועדו אל
אליך כל העדה אל פ
פתח אהל מועד׃ ויתק
ויתקעון בהון ויזדמנון
לותך כל כנשתא לתרע
משכן זמנא׃ ואם באח
באחת יתקעו ונועדו
אליך הנשאים ראשי
אלפי ישראל׃ ואם בחד
יתקעון ויזדמנון לותך
רברביא רישי אלפיא
דישר׳׃ ותקעתם תרועה
ונסעו המחנות החנים
קדמה׃ ותתקעון יבבת
ויטלון משריתא דשר
דשרין קדומא׃ ותקעו
ותקעתם תרועה שנית
ונסעו המחנות החנים
תימנה תרועה יתקעו
למסעיהם׃ ותתקעון ז
ויבבתא תנינות ויטלון
משריתא דשרין דרומ׳
יבבתא יתקעון למטל
למטלניהון׃ ובהקהיל
את הקהל תתקעו ולא
תריעו׃ ובמכנש ית קה
קהלא תתקעון ולא תי
תיבבון׃ ובני אהרן הכ
הכהנים יתקעו בחצצ
בחצצרות והיו לכם לח
לחקת עולם לדרתיכם׃
ובני אהרן כהניא יתק
יתקעון בחצצרתא וי

ויהון לכון לקים עלם
לדריכון׃ וכי תבאו כל
מלחמה בארצכם על
הצר הצרר אתכם וה
והרעתם בחצצרת ונז
ונזכרתם לפני יהוה י
אלהיכם ונושעתם מ
מאיביכם׃ וארי תעלון
לאגחא קרבא בארעכ׳
על מעיקי דמעיקין לכ׳
ותיבבון בחצצרתא וי
ויעול דוכרניכון לטב
ק׳ יי׳ אלהכון ותתפרקון
מסנאיכון׃ וביום שמ
שמחתכם ובמועדיכם
ובראשי חדשיכם ותק
ותקעתם בחצצרת על
עלתיכם ועל זבחי של
שלמיכם והיו לכם לזכ
לזכרון לפני אלהיכם אני
יהוה אלהיכם׃ וביום
חדותכון ובמועדיכון
ובריש ירחיכון ותת
ותתקעון בחצצרתא על
עלותכון ועל נכסת ק
קודשיכון ויהון לכון ל
לדוכרנא קדם אלהכון
אנא יי׳ אלהכון׃
ויהי בשנה השנית בח
בחדש השני בעשרים
בחדש נעלה הענן מע
מעל משכן העדת׃ ויה
בשתא תניתא בירחא
תנינא בעשרין בירחא

וישכן ה ד חס׳ וא׳ מל׳ וסימ׳ וישכן כבוד יי על הר סיני׳ וישכן הענן במדבר פארן וישכן ישראל בטח׳ כי אמר דויד הניח יי׳ וישכן עדרים במחוזות׳ בתר מל׳

אסתלק ענגא מעלוי
משכנא דסהדותא׃ ו
ויסעו בני ישראל למ
למסעיהם ממדבר סיני
וישכן הענן במדבר פ
פארן׃ ונטלו בני ישרא
למטלניהון ממדברא
דסיני ושרא ענגא במ
במדברא דפארן׃ ויסעו
בראשנה על פי יהוה׃
ביד משה׃ ונטלו בקדמ
בקדמיתא על מימרא
דיי׳ בידא דמשה׃
ויסע דגל מחנה
בני יהודה בראשנה
לצבאתם ועל צבאו נ
נחשון בן עמינדב׃ ונט
ונטל טיקס משרית בני
יהודה בקדמיתא לחי
לחיליהון ועל חיליה
נחש׳ בר עמינדב׃ ועל
צבא מטה בני יששכר
נתנאל בן צוער׃ ועל חיל
דשבטא דבני יששכר
נתנא׳ בר צוער׃ ועל צב
צבא מטה בני זבולן
אליאב בן חלן׃ ועל ח
חילא דשבט דבני זבו
אליאב בר חלן׃ והורד
המשכן ונסעו בני גרשון
ובני מררי נשאי המש
המשכן׃ ומתפרק מש
משכנא ונטלין בני גר
ובני מררי נטלין משכנ

ונסע דגל מחנה
ראובן לצבאתם ועל
צבאו אליצור בן שד
שדיאור׃ ונטל טיקס
משרית ראובן לחיל
ועל חיליה אליצור בר
שדיאור׃ ועל צבא מטה
בני שמעון שלמיאל
בן צורי שדי׃ ועל חיל
שבט דבני שמעון שלומ
בר צורי שדי׃ ועל צבא
מטה בני גד אליסף
בן דעואל׃ ועל חילא
דשבט דבני גד אליס
בר דעואל׃ ונסעו הק
הקהתים נשאי המקד
המקדש והקימו את
המשכן עד באם׃ ונט
ונטלין בני קהת נטלי
מקדשא ומקימין ית
משכנא עד מיתיהון׃
ונסע דגל
מחנה בני אפרים לצב
לצבאתם ועל צבאו א
אלישמע בן עמיהוד׃
ונטיל טקס משרית
בני אפרים לחיליהון׃
ועל חיליה אלישמע בר
עמיהוד׃ ועל צבא מ
מטה בני מנשה גמלי
גמליאל בן פדה צור׃
ועל חילא דשבט דבני
מנשה גמליאל בר פדה צו׃
ועל צבא מטה בני בני

בנימן אבידן בן גדעני׃
ועל חיל דשבט דבני בני
אבידן בר גדעוני׃ ונסע ד
דגל מחנה בני דן מאסף
לכל המחנת לצבאתם
ועל צבאו אחיעזר בן
עמי שדי׃ ונטיל טקס
משרית בני דן מכניש
לכל משריתא לחיליהון
ועל חיליה אחיעזר בר
עמי שדי׃ ועל צבא מ
מטה בני אשר פגעיאל
בן עכרן׃ ועל חילא ש
דשבטא דבני אשר
פגעיאל בר עכרן׃ ועל
צבא מטה בני נפתלי
אחירע בן עינן׃ ועל ח
חיל דשבט דבני נפתל
אחירע בר עינן׃ אלה
מסעי בני ישראל לצ
לצבאתם ויסעו׃ אלין
מטלני בני ישראל ל
לחיליהון ונטלו׃
ויאמר משה
לחבב בן רעואל המ
המדיני חתן משה נס
נסעים אנחנו אל המ
המקום אשר אמר יי
יהוה אתו אתן לכם ל
לכה אתנו והטבנו לך
כי יהוה דבר טוב על
ישראל׃ ואמר משה
לחבב בר דעואל מדינאה
חמוהי דמשה נטלין

והקימו ג׳ וסי׳ ונמנו ויקימו ... והקימו את המשכן ... אך הגם הקימו את השערים ... כי הקימו בני ... הקימו באזנין ...
... ויאסף ... ונסע דגל מחנה בני דן ... ויאמרו אליו עברים אנחנו מבית ... והאנשים העברים את בריתי

אנחנא לאתרא דאמר
יי יהיה אתו לכון איתא
עמנא ונוטיב לך ארי
יי מליל לאיתאה
טבתא על ישראל ויא
ויאמר אליו לא אלך
כי אם אל ארצי ואל
מולדתי אלך ואמר
ליה לא איזל אלהין
לארעי ולילדותי איזיל
ויאמר אל נא תעזב א
אתנו כי על כן ידעת
חנתנו במדבר והיית
לנו לעינים ואמר לא
כען תשבק יתנא ארי
על כן ידעת כד הוינא
שרן במדבר וגבורן
דאתעבידא לנא חזיתא
בעינך והיה כי תלך
עמנו והיה הטוב הה
ההוא אשר ייטיב יי
יהוה עמנו והטבנו
לך ויהי ארי תיזיל עמ
עמנא ויהי טבא ההוא
דיוטיב יי עמנא ונוט
ונוטב לך ויסעו מהר
יהוה דרך שלשת ימים
וארון ברית יהוה נסע
לפניהם דרך שלשת
ימים לתור להם מנוחה
ונטלו מטורא דאתגלי
עלוהי יקרא דיי מהל
מהלך תלתא יומין
וארון קימא דיי נטיל

קדמיהון מהלך תלת
יומין לאתקנא להון
אתר בית משרי וענן
יהוה עליהם יומם ב
בנסעם מן המחנה ועל
וענן יקרא דיי מטיל
עליהון ביממא כמי
במיטלהון מן משריתא
ויהי בנסע
הארן ויאמר משה
קומה יהוה ויפצו אי
איביך וינסו משנאיך
מפניך יהוה במיטל
ארונא ואמר משה
אתגלי יי ויתבדרון סנא
ויערקון בעלי דבבך
מן קדמך ובנחה
יאמר שובה יהוה ר
רבבות אלפי ישראל
ובמשריהי אמר תוב
יי שרי ביקרך בגו רבות
אלפיא דישראל
ויהי העם
כמתאננים רע באזני
יהוה וישמע יהוה וי
ויחר אפו ותבער בם
אש יהוה ותאכל בקצ
בקצה המחנה והוה
עמא כד מסתפקין
ביש קדם יי ושמיע קדם יי
ותקיף רוגזיה ודלקת
בהון אישתא מן קדם יי
ושיציאת בסיפי מש
משריתא ויצעק הע

העם אל משה ויתפלל
משה אל יהוה ותשק
ותשקע האש וצוח
עמא על משה וצלי
משה קדם יי ואשתקעת
אשתא ויקרא שם ה
המקום ההוא תבערה
כי בערה בם אש יהוה
וקרא שמיה דאתרא
ההוא דליקתא ארי
דליקת בהון אשתא
מן קדם יי והאספסף א
אשר בקרבו התאוו
תאוה וישבו ויבכו גם
בני ישראל ויאמרו מי
יאכלנו בשר וערברבין
די ביניהון שאילו ש
שאילתא ותבו ובכו א
את בני ישראל ואמרו מן
ייכלננא בשרא זכרנו
את הדגה אשר נאכל
במצרים חנם את הקש
הקשאים ואת האבט
האבטחים ואת החציר
ואת הבצלים ואת הש
השומים דכירין אנח
ית נוניא כד הוינא אכ
אכלין במצרים מגן
ית בוציניא וית אבטי
אבטיחיא וכרתי ובוצ
ובוצלי ותומי ועתה
נפשנו יבשה אין כל
בלתי אל המן עינינו
וכען נפשנא תאיבא

טעמו ל׳ וסימ׳ והיה טעמו כטעם לשד השמן׳ וישנו את טעמו בעיניו׳ על כן עמד טעמו בו׳ משנתו את טעמו לפני אבימלך׳ וחד וטעמו כצפיחת בדבש׳

לית כל מדעם אילהין
למנא עיננא׃ והמן כזר
כזרעגד הוא ועינו כע
כעין הבדלח׃ ומנא כבר
זרע גדא הוא וחזויה
כחיזו בדלחא׃ שטו ה
העם ולקטו וטחנו בר
ברחים או דכו במדכה
ובשלו בפרור ועשו א
אתו עגות והיה טעמו
כטעם לשד השמן׃ ונ
נפקין עמא ולקטין ד
דעבי טחנין בריחיא או
ודעבי דאיך במדוכתא
ומבשלין ליה בקדרא
ועבדין יתיה גריצן וה
והוי טעמיה כטעים
דליש במשחא׃ וברדת
הטל על המחנה לילה
ירד המן עליו׃ וכד נחי
נחית טלא על משרית
בליליא נחית מנא על
עלוהי׃ וישמע משה
את העם בכה למשפח
למשפחתיו איש לפת
לפתח אהלו ויחר אף
יהוה מאד ובעיני מש
משה רע׃ ושמע משה
ית עמא בכן לזרעיתה
גבר בתרע משכניה
ותקיף רוגזא דיי לחד
ובעיני משה ביש׃ ויא
ויאמר משה אל יהוה
למה הרעת לעבדך ו

ולמה לא מצתי חן בע
בעיניך לשום את משא
כל העם הזה עלי׃ ואמ
משה קדם יי למא אב
אבאשתא לעבדך ולמא
לא אשכחית רחמין ק
קדמך לשואה ית מט
מטול כל עמא הדין ע
עלי׃ האנכי הריתי את
כל העם הזה אם אנכי
ילדתיהו כי תאמר
אלי שאהו בחיקך כא
כאשר ישא האמן את
הינק על האדמה אש
אשר נשבעת לאבתיו׃
האב אנא לכל עמא ה
הדין אם בני אנון דא
דאמרת לי סוברהי ב
בתקפך כמא דמסובר
תרביא ית ינקא על
ארעא דקיימתא לא
לאבהתיהון׃ מאין לי
בשר לתת לכל העם
הזה כי יבכו עלי לאמר
תנה לנו בשר ונאכלה׃
מנן לי בשרא למיתן
לכל עמא הדין ארי
בכן עלי למימר הב ל
לנא בשרא וניכול׃ לא
אוכל אנכי לבדי לשא
לשאת את כל העם ה
הזה כי כבד ממני׃ לית
אנא יכיל בלחודי ל
לסוברא ית כל עמא ה

הדין ארי יקיר מני׃ ואם
ככה את עשה לי הרגני
נא הרג אם מצאתי חן
בעיניך ואל אראה בר
ברעתי׃ אם כדין את
עביד לי קטולני כען מ
מקטל אם אשכחית
רחמין קדמך ולא אח
אחזי בבישתי׃
ויאמר יהוה אל משה
אספה לי שבעים איש
מזקני ישראל אשר
ידעת כי הם זקני העם
ושטריו ולקחת אתם
אל אהל מועד והתיצ
והתיצבו שם עמך׃ ואמ
ואמר יי למשה כניש
קדמי שבעין גברא מ
מסבי ישראל דידעת ארי
אנון סבי עמא וסרכוהי
ותדבר יתהון למשכן
זמנא ויתעתדון תמן
עמך׃ וירדתי ודברתי
עמך שם ואצלתי מן
הרוח אשר עליך ושמ
ושמתי עליהם ונשאו
אתך במשא העם ול
ולא תשא אתה לבדך׃
ואתגלי ואמלל עמך
תמן ואירבי מן רוחא
דעלך ואשוי עליהון
ויסוברון עמך במטול
עמא ולא תסובר את
בלחודך׃ ואל העם תא

בכה ל׳ וסימ׳ ותפתח ותראהו את הילד׳ וישמע משה את העם׳ ויהי עלה במעלה׳ ויהי המלך במו ומתאבל׳ מדוע אליך בכה׳ ויצא ישמעאל בן נתניה׳ והתפלל עזרא
המתודה׳ למשפחתיו ל׳ וסי׳ מן תנו לרצליהם׳ בכה למשפחתיו׳ ויקרב את שבט׳ בהתיחשו׳ את ג׳ לשון זכר׳ וסי׳ ואם ככה את׳ ואת הדבר אליך׳ ואת תרוב במכתה׳

תאמר התקדשו למחר
ואכלתם בשר כי בכיתם
באזני יהוה לאמר מי
יאכלנו בשר כי טוב ל
לנו במצרים ונתן יהוה
לכם בשר ואכלתם׃ ולע
ולעמא תימר אזדמנו
למחר ותיכלון בסרא
ארי בכיתון קדם יי למימ
מאן ייכלננא בשרא
ארי טב לנא במצרים
ויתן יי לכון בסרא ותי
ותיכלון׃ לא יום אחד
תאכלון ולא יומים ולא
חמשה ימים ולא עש
עשרה ימים ולא עש
עשרים יום׃ לא יומא
חד תיכלון ולא תרין י
יומין ולא חמשה יומ
ולא עשרה יומין ולא
עשרין יומין׃ עד חדש
ימים עד אשר יצא
מאפכם והיה לכם לז
לזרא יען כי מאסתם
את יהוה אשר בקרב
בקרבכם ותבכו לפניו
לאמר למה זה יצאנו
ממצרים׃ עד ירח יומין
עד דתקיצון ביה ויהי
לכון לתקלא חלף דק
דקצתון במימרא דיי
דשכנתיה שריא ביניכו
ובכיתון קדמוהי למימר
למא דנן נפקנא ממ

ממצרים׃ ויאמר משה
שש מאות אלף רגלי
העם אשר אנכי בקרבו
ואתה אמרת בשר אתן
אתן להם ואכלו חדש
ימים׃ ואמר משה שית
מאה אלפין גברא רגל
רגלאה עמא דאנא
ביניהון ואת אמרת ב
בסרא אתן להון וייכלון
ירח יומין׃ הצאן ובקר
ישחט להם ומצא לה
להם אם את כל דגי ה
הים יאסף להם ומצא
להם׃ העאן ותורין יתכ
יתכנשון להון הייספקו
להון אם ית כל נוני ימ
ימא יתכנשון להון ה
הייספקון להון׃
ויאמר יהוה אל משה
היד יהוה תקצר עתה
תראה היקרך דברי
אם לא׃ ואמר יי למ
המימרא דיי יתעכב
כען תחזי היערעינך
פתגמי אם לא׃ ויצא
משה וידבר אל העם
את דברי יהוה ויאסף
שבעים איש מזקני ה
העם ויעמד אתם ס
סביבת האהל׃ ונפק
משה ומליל עם עמ
ית פתגמא דיי וכנש
שבעין גברא מסבי ע

עמא ואקים יתהון סח
סחור למשכנא׃ וירד יה
יהוה בענן וידבר אל
אליו ויאצל מן הרוח
אשר עליו ויתן על ש
שבעים איש הזקנים
ויהי כנוח עליהם הר
הרוח ויתנבאו ולא י
יספו׃ ואתגלי יי בענגא
ומליל עמיה ורבי מן
רוחא דעלוהי ויהב
על שבעין גברא סביא
והוה כד שרת עליהון
רוח נבואה ומתנבן ול
ולא פסקין׃ וישארו ש
שני אנשים במחנה ש
שם האחד אלדד ושם
השני מידד ותנח על
עליהם הרוח והמה
בכתבים ולא יצאו ה
האהלה ויתנבאו במ
במחנה׃ ואשתארו ת
תרין גברין במשריתא
שום חד אלדד ושום
תנינא מידד ושרת ע
עליהון רוח נבואה וא
ואנון בכתיביא ולא
נפקו למשכנא ואת
ואתנביו במשריתא׃
וירץ הנער ויגד למש
למשה ויאמר אלדד
ומידד מתנבאים במ
במחנה׃ ורהט עולימ
וחוי למשה ואמר א

אלדד ומידד מתנבאים ב
במשריתא׃ וירץ יהושע
בן נון משרת משה מב
מבחריו ויאמר אדני
משה כלאם׃ ואתיב ית
יהושע בר נון משמש
משמשנה דמשה מ
מעולימותי ואמר רב
רבוני משה אסרנון׃ ו
ויאמר לו משה המק
המקנא אתה לי ומי
יתן כל עם יהוה נביא
נביאים כי יתן יהוה את
רוחו עליהם׃ ואמר ליה
משה הקנאתי את מק
מקני לי רעינא פון ד
דיהון כל עמא דיי נב
נביין ארי יתין יי כלית
רוח נבואתיה עליהון׃
ויאסף משה אל המח
המחנה הוא וזקני ישראל׃
ואתכנש משה למשר
למשריתא הוא וסבי
ישראל׃ ורוח נסע מאת
יהוה ויגז שלוים מן ה
הים ויטש על המחנה
כדרך יום כה וכדרך
יום כה סביבות המ
המחנה וכאמתים על
פני הארץ׃ ורוח נטלת
קדם יי ואפרח שלוי מן
ימא ורמא על משרית
כמהלך יומא לכה וכ
וכמהלך יומא לכא

סחור סחור למשריתא וכ
וכרום תרתין אמין על
אפי ארעא׃ ויקם העם כל
היום ההוא וכל הלילה
וכל יום המחרת ויא
ויאספו את השלו ה
הממעיט אסף עשרה
חמרים וישטחו להם
שטוח סביבות המחנה׃
וקם עמא כל יומא ה
ההוא וכל ליליא וכל
יומא דבתרוהי וכנשו
ית שליו דאזער כנש
עשרא דגורין ושטחו
להון משטיחין סחור סחור
למשריתא׃ הבשר עו
עודנו בין שניהם טרם
יכרת ואף יהוה חרה
בעם ויך יהוה בעם מ
מכה רבה מאד׃ בסרא
עד כען בין שניהון עד
לא פסק ורוגזא דיי ת
תקיף בעמא וקטל יי
בעמא קטול סגי לחדא׃
ויקרא את שם המקום
ההוא קברות התאוה
כי שם קברו את העם
המתאוים׃ וקרא ית ש
שמא דאתרא ההוא
קברי דמשאלי ארי
תמן קברו ית עמא ד
דשאילו׃ מקברות הת
התאוה נסעו העם ח
חצרות ויהיו בחצרות׃

מקברי דמשאלי נטלו
עמא לחצרות והוו בח
בחצרות׃ ותדבר
מרים ואהרן במשה ע
על אדות האשה הכש
הכשית אשר לקח כי א
אשה כשית לקח׃ ומלי
ומלילת מרים ואהרן
במשה על עיסק אתת
שפירתא דנסיב ארי
אתתא שפירתא דנסב
רחיק׃ ויאמרו הרק אך
במשה דבר יהוה הלא
גם בנו דבר וישמע יי
יהוה׃ ואמרו הלחוד
ברם עם משה מליל יי
הלא אף עמנא מליל
ושמיע קדם יי׃ והאיש
משה ענו מאד מכל
האדם אשר על פני ה
האדמה׃ וגברא משה
עניותן לחדא מכל א
אינשא דעל אפי ארעא׃
ויאמר יהוה
פתאם אל משה ואל
ואל אהרן ואל מרי
מרים צאו שלשתכם
אל אהל מועד ויצאו
שלשתם׃ ואמר יי בת
בתכית למשה ולאהר
ולמרים פוקו תלתיכון
למשכן זמנא ונפקו ת
תלתיהון׃ וירד יהוה
בעמוד ענן ויעמד פתח

האהל ויקרא אהרן ומ׳
ומרים ויצאו שניהם׃
ואתגלי יי׳ בעמודא
דעננא וקם בתרע משכ׳
וקרא אהרן ומרים ונ׳
ונפקו תרויהון ויאמר
שמעו נא דברי אם יה׳
יהיה נביאכם יהוה במ׳
במראה אליו אתודע
בחלום אדבר בו ואמר
שמעו כען פתגמי אם
יהון לכון נביין אנא יי׳
בחזון אנא מתגלי להו׳
בחלמין אנא ממליל
עמהון לא כן עבדי מ׳
משה בכל ביתי נאמן
הוא׃ לא כן עבדי משה
בכל ביתי מהימן הוא׃
פה אל פה אדבר בו ומ׳
ומראה ולא בחידת ו׳
ותמנת יהוה יביט ומ׳
ומדוע לא יראתם לד׳
לדבר בעבדי במשה׃
ממלל עם ממלל אנא
ממלל עמיה בחזו
ולא בחדון ובדמות יק׳
יקרא דיי׳ מסתכל ומ׳
ומדין דלא דחלתון ל׳
למללא בעבדי במשה׃
ויחר אף יהוה בם וילך׃
ותקיף רוגזא דיי׳ בהון
ואסתלק׃ והענן סר
מעל האהל והנה מר׳
מרים מצרעת כשלג

ויפן אהרן אל מרים וה׳
והנה מצרעת׃ ועננא מ׳
אסתלק מעלוי משכנ׳
והא מרים חורא כתלג
ואתפני אהרן לות מרים
והא סגירא׃ ויאמר אה׳
אהרן אל משה בי אדני
אל נא תשת עלינו חט׳
חטאת אשר נואלנו ו׳
ואשר חטאנו׃ ואמר
אהרן למשה בבעו רבוני
לא כען תשוי עלנא ח׳
חובא דאיטפשנא ודא׳
ודי סרחנא׃ אל נא תהי
כמת אשר בצאתו מר׳
מרחם אמו ויאכל חצי
בשרו׃ לא כען תתרחק
הא מביננא ארי אחתנ׳
היא צלי כען על בסרא
מיתא הדין דכה ויתסי׃
ויצעק משה אל יהוה
לאמר אל נא רפא נא
לה׃ וצלי משה קדם יי׳
למימר אלהא בבעו אסי
כען יתה׃ ויאמר
יהוה אל משה ואביה
ירק ירק בפניה הלא ת׳
תכלם שבעת ימים תס׳
תסגר שבעת ימים מח׳
מחוץ למחנה ואחר
תאסף׃ ואמר יי׳ למש׳
ואלו אבוהא מיזף נזף
בה הלא תתכלם שבעא
יומין תסתגר שבעא׳

יומין מברא למשריתא
ובתר כן תתכנש׃ ותסגר
מרים מחוץ למחנה
שבעת ימים והעם לא
נסע עד האסף מרים׃
ואסתגרת מרים מברא
למשריתא שבעא יומי׳
ועמא לא נטל עד דא׳
דאתכנשת מרים׃ ואחר
נסעו העם מחצרות׃
ויחנו במדבר פארן׃ ובת׳
ובתר כן נטלו עמא מ׳
מחצרות ושרו במדבר
דפארן׃ פ
וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ ומליל יי׳ שלח
לך אנשים ויתרו את
ארץ כנען אשר אני נ׳
נתן לבני ישראל איש
אחד איש אחד למטה
אבתיו תשלחו כל נשי׳
נשיא בהם׃ שלח לך ג׳
גברין ויאללון ית ארע
דכנען דאנא יהיב לבני
ישראל גברא חד גברא חד
לשבטא דאבהתוהי׳
תשלחון כל רבא דבהון׃
וישלח אתם משה ממ׳
ממדבר פארן על פי יה׳
יהוה כלם אנשים ראש׳
ראשי בני ישראל המה׃
ושלח יתהון משה ממ׳
ממדברא דפארן על
מימרא דיי׳ כלהון גברין

וישי בני ישראל אנון׃
ואלה שמותם למטה
ראובן שמוע בן זכור׃
ואלין שמהתהון לשב
דראובן שמוע בר זכו׳
למטה שמעון שפט בן
חרי׃ לשבטא דשמעון
שפט בר חרי׃ למטה
יהודה כלב בן יפנה׃ ל
לשבט דיהודה׃ למטה
יששכר יגאל בן יוסף׃
לשבט דיששכר׃ למטה
אפרים הושע בן נון׃ ל
לשבטו׃ למטה בנימן
פלטי בן רפוא׃ לשבטו
למטה זבולן גדיאל בן
סודי׃ לשבטא׃ למטה
יוסף למטה מנשה גדי
בן סוסי׃ לשבטא דיוס
לשבטא דמנשה גדי בר
סוסי׃ למטה דן עמיאל
בן גמלי׃ לשבטא דדן׃
למטה אשר סתור בן
מיכאל׃ לשבטא׃ למטה
נפתלי נחבי בן ופסי׃ לש
למטה גד גאואל בן מכי׃
לשבטא׃ אלה שמות
האנשים אשר שלח מ׳
משה לתור את הארץ
ויקרא משה להושע
בן נון יהושע׃ אלין ש
שמהת גבריא די שלח
משה לאללא ית ארע
וקרא משה להושע בר

נון יהושע׃ וישלח אתם
משה לתור את ארץ
כנען ויאמר אלהם עלו
עלו זה בנגב ועליתם
את ההר׃ ושלח יתהון
משה לאללא ית ארע
דכנען ואמר להון סקו
דא בדרומא ותסקון ל
לטורא׃ וראיתם את ה
הארץ מה הוא ואת
העם הישב עליה החזק
הוא הרפה המעט הוא
הוא אם רב׃ ותחזון ית
ארעא מה היא וית ע
דיתיב עלה התקיף הוא
אם חלש הזעיר הוא
אם סגי׃ ומה הארץ א
אשר הוא ישב בה הט
הטבה הוא אם רעה ו
ומה הערים אשר הוא
יושב בהנה הבמחנים
אם במבצרים׃ ומא א
ארעא דהוא יתיב בה
הטבא היא אם בישא
ומה קרויא דהוא יתיב
בהון הבפצחין אם בכ
בכרכין׃ ומה הארץ ה
השמנה הוא אם רזה
היש בה עץ אם אין ו
והתחזקתם ולקחתם
מפרי הארץ והימים
ימי בכורי ענבים׃ ומה
ארעא העתירא היא
אם מסכינא האית בה

אילנין אם לא ותתקפון
ותסבון מאבא דארע
ויומיא יומי בכורי ע
ענבין׃ ויעלו ויתרו את
הארץ ממדבר צן עד
רחב לבא חמת׃ וסליקו
ואלילו ית ארעא ממ
ממדברא דצין עד רחב
למיטי חמת׃ ויעלו בנג
בנגב ויבא עד חברון ו
ושם אחימן ששי ותל
ותלמי ילידי הענק ו
וחברון שבע שנים נב
נבנתה לפני צען מצר
מצרים׃ וסליקו בדרומ
ואתא עד חברון ותמן
אחימן ששי ותלמי ב
בני גבריא וחברון שב
שבע שנין אתבניאת
קדם טניס מצרים׃ ויב
ויבאו עד נחל אשכל
ויכרתו משם זמורה וא
ואשכל ענבים אחד
וישאהו במוט בשנים
ומן הרמנים ומן התא
התאנים׃ ואתו עד נח
נחלא דאתכלא וקצו
מתמן עוברתא ואתכל
ענבין חד ונטלוהי ב
באריחא בתרין ומן ר
רמוניא ומן תאיניא׃
למקום ההוא קרא נ
נחל אשכל על אדות
האשכל אשר כרתו מ׳

משם בני ישראל׃ ולא
לאתרא ההוא קרא נ
נחלא דאתכלא על
עיסק אתכלא דקצו
מתמן בני ישראל׃ וי
וישבו מתור הארץ מ
מקץ ארבעים יום׃ ות
ותבו מלאללא ארעא
מסוף ארבעין יומין׃ ו
וילכו ויבאו אל משה
ואל אהרן ואל כל ע
עדת בני ישראל אל
מדבר פארן קדשה וי
וישיבו אתם דבר ואת
כל העדה ויראום את
פרי הארץ׃ ואזלו ואתו
לות משה ולות אהרן
ולות כל כנשתא דבני
ישראל למדבר דפארן
לרקם ואתיבו יתהון
פתגמא ית כל כנשתא
וחזיאונון ית אבא ד
דארעא׃ ויספרו לו וי
ויאמרו באנו אל הא
הארץ אשר שלחתנו
וגם זבת חלב ודבש ה
היא וזה פריה׃ ואשת
ואשתעיו ליה ואמרו
אתינא לארעא דשל
דשלחתנא ואף עבדא
חלב ודבש היא ודין א
אבה׃ אפס כי עז העם
הישב בארץ והערים
בצרת גדלת מאד וגם

ילדי הענק ראינו שם
לחוד ארי תקיפת עמא
דיתיב בארעא וקרויא
כריכן רברבן לחדא ו
ואת בני גבריא חזינא
תמן׃ עמלק יושב בא
בארץ הנגב והחתי ו
והיבוסי והאמרי יוש
יושב בהר והכנעני יוש
יושב על הים ועל יד
הירדן׃ עמלקאה יתיב
בארעא דרומא וחית
ויבוסאה ואמוראה
יתיב בטורא וכנענאה
יתיב על ימא ועל כיף
ירדנא׃ ויהס כלב את
העם אל משה ויאמר
עלה נעלה וירשנו א
אתה כי יכול נוכל לה׃
ואציית כלב ית עמא
למשה ואמר מסק נ
נסק ונירת יתה ארי מ
מיכל ניכול לה׃ והאנ
והאנשים אשר עלו
עמו אמרו לא נוכל
לעלות אל העם כי חזק
הוא ממנו׃ וגבריא ד
דסליקו עמיה אמרו
לא נכול למיסק לות
עמא ארי תקיף הוא
מיננא׃ ויציאו דבת ה
הארץ אשר תרו אתה
אל בני ישראל לאמר
הארץ אשר עברנו ב

בה לתור אתה ארעא
אכלת יושביה הוא וכל
העם אשר ראינו בת
בתוכה אנשי מדות׃
ואפיקו שום ביש על
ארעא דאלילו יתה ל
לבני ישראל למימר ארעא
דעברנא בה לאללא
יתה ארעא מקטלא
יתבהא היא וכל עמא
דחזינא בגוה אינשין
דמשחן׃ ושם ראינו
את הנפלים בני ענק
מן הנפלים ונהי בעינ
בעינינו כחגבים וכן ה
היינו בעיניהם׃ ותמן
חזינא ית גבריא בני
ענק מן גבריא והוינא
בעיני נפשנא כקמצין
וכן הוינא בעיניהון׃ ו
ותשא כל
העדה ויתנו את קולם
ויבכו העם בלילה הה
ההוא׃ וארימת כל כנ
כנשתא ויהבו ית קל
קלהון ובכו עמא כל
ליליא ההוא׃ וילנו ע
על משה ועל אהרן
כל בני ישראל ויאמרו
אלהם כל העדה לו מ
מתנו בארץ מצרים
או במדבר הזה לו מת
לו מתנא ואתרעמו ע
על משה ועל אהרן כל

בני ישר׳ ואמרו להון כל
כנשתא לוי דמיתנא ז
בארעא דמצרים או
במדברא הדין לוי דמ
דמיתנא׳ ולמה יהוה
מביא אתנו אל הארץ
הזאת לנפל בחרב נשי
נשינו וטפינו יהיו לבז
הלא טוב לנו שוב מצ
מצרימה׳ ולמא יי׳ מ
מעיל יתנא לארעא ה
הדא לנפל בחרבא נש
וטפלנא יהון לביזא ה
הלא טב לנא ונתוב ל
למצרים׳ ויאמרו איש
אל אחיו נתנה ראש ו
ונשובה מצרימה׳ וא
ואמרו גבר לאחוהי ז
נמני רישא ונתוב למ
למצרים׳ ויפל משה ו
ואהרן על פניהם לפני
כל קהל עדת בני ישרא
ישראל׳ ונפל משה וא
ואהרן על אפיהון קדם
כל קהל כנשתא דבני ז
ישראל׳ ויהושע בן נון
וכלב בן יפנה מן התרים
את הארץ קרעו בגדיהם׳
ויהושע בר נון וכלב ב
בר יפנה מן מאללי ית
ארעא בזעו לבושיהון׳
ויאמרו אל כל עדת בני
ישראל לאמר הארץ
אשר עברנו בה לתור

אתה טובה הארץ מאד
מאד׳ ואמרו לכל כנשת
דבני ישראל למימר
דעברנא בה לאללא
יתה טבא ארעא לחד
לחדא׳ אם חפץ בנו יי
יהוה והביא אתנו אל
הארץ הזאת ונתנה ל
לנו ארץ אשר היא זבת
חלב ודבש׳ אם רעוא
בנא יי׳ ויעיל יתנא לא
לארעא הדא ויתננה
לנא ארעא דהיא עב
עבדא חלב ודבש׳ אך
ביהוה אל תמרדו וא
ואתם אל תיראו את עם
הארץ כי לחמנו הם סר
צלם מעליהם ויהוה
אתנו אל תיראם׳ ברם
במימרא דיי׳ לא תמר
תמרדון ואתון לא תד
תדחלון מן עמא דאר
דארעא ארי בידנא מ
מסירין אנון עדא תקפ
תקפהון מנהון ומימר
דיי׳ בסעדנא לא תד
תדחלון מנהון׳ ויאמרו
כל העדה לרגום אתם
באבנים וכבוד יי׳ נראה
באהל מועד אל כל ב
בני ישראל׳ ואמרו כל
כנשתא למרגם יתהון
באבניא ויקרא דיי׳ א
איתגלי במשכן זמנא

לכל בני ישראל׃
ויאמר יהוה אל
משה עד אנה ינאצני
העם הזה ועד אנה לא
יאמינו בי בכל האתת
אשר עשיתי בקרבו׃ וא
ואמר יי׳ למשה עד א
אימתי יהון מרגזין ק
קדמי עמא הדין ועד
אימתי לא יהימנון במ
במימרי בכל אתיא ד
דעבדית ביניהון׃ אכנו
בדבר ואורשנו ואעשה
אתך לגוי גדול ועצום
ממנו׃ אמחינון במותא
ואישיצנון ואעביד יתך
לעם תקיף וסגי מנהון׃
ויאמר משה אל יהוה
ושמעו מצרים כי הע
העלית בכחך את העם
הזה מקרבו׃ ואמר מש
קדם יי׳ וישמעון מצראי
ארי אסיקתא בחילך
ית עמא הדין מביניהון׃
ואמרו אל יושב הארץ
הזאת שמעו כי אתה
יהוה בקרב העם הזה
אשר עין בעין נראה
אתה יהוה ועננך עמד
עליהם ובעמוד ענן א
אתה הלך לפניהם יומם
ובעמוד אש לילה׃ ודי
דימרון ליתיב ארעא ה
הדא דישמעו ארי את

יי̇ דשכנתך שריא בגו
עמא הדין דבעיניהון
חזו שכינת יקרך יי̇ ו
ועננך מטיל עליהון
ובעמודא דעננא את
מדבר קדמיהון בימ̇
ובעמודא דאשתא ב
בליליא׃ והמתה את
העם הזה כאיש אחד
ואמרו הגוים אשר ש̇
שמעו את שמעך לא
לאמר׃ ותקטל ית עמ̇
הדין כגברא חד ויימר
ויימרון עממיא דישמ̇
דישמעו ית שמע גב
גבורתך למימר׃ מבלתי
יכלת יהוה להביא את
העם הזה אל הארץ א
אשר נשבע להם וישח
וישחטם במדבר׃ מדלית
מדלית יכולא קדם יי̇ לא
לאעלא ית עמא הדין
לארעא דקיים להון׃
וקטילנון במדברא׃ ו
ועתה יגדל נא כח יי̇
יהוה כאשר דברת לא
לאמר׃ וכען סגי כען
חילא קדמך יי̇ כמא
דמללתא למימר׃ יהוה
ארך אפים ורב חסד נ
נשא עון ופשע ונקה
לא ינקה פקד עון אבות
על בנים על שלשים ועל
ועל רבעים׃ יי̇ מרחיק

רגז ומסגי למעבד טב
טבון שביק לעוין ולמ
ולמרוד ולחובין וסלח
לדתיבין לאוריתא ול
ולדלא תיבין לא מזכי
מסער חובי אבהן על
בנין מרדין על דר תלי
תליתאי ועל דר רביעי׃
סלח נא לעון העם הזה
כגדל חסדך וכאשר
נשאתה לעם הזה ממ̇
ממצרים ועד הנה׃ ש
שבוק כען לחובי עמ̇
הדין כסגיאות טבותך
וכמא דשבקתא לעמ̇
הדין ממצרים ועד כ
כען׃ ויאמר יהוה סלח
סלחתי כדברך׃ ואמר
יי̇ שבקית כפתגמך׃ ו
ואולם חי אני וימלא
כבוד יהוה את כל הא
הארץ׃ וברם קיים אנא
ומליא יקרא דיי̇ ית כל
ארעא׃ כי כל האנשים
הראים את כבדי ואת
אתתי אשר עשיתי ב
במצרים ובמדבר וינסו
אתי זה עשר פעמים ו
ולא שמעו בקולי׃ ארי
כל גבריא דחזו ית יק
יקרי ית אתותי דעבדי
במצרים ובמדברא ו
ונסיו קדמי דנן עשר
זמנין ולא קבילו למ̇

למימרי׃ אם יראו את
הארץ אשר נשבעתי
לאבתם וכל מנאצי לא
יראוה׃ אם יחזון ית א
ארעא דקיימית לאב
לאבהתהון וכל דארג
דארגיזו קדמי לא יחז
יחזונה׃ ועבדי כלב עקב
היתה רוח אחרת עמו
וימלא אחרי והבאתיו
אל הארץ אשר בא ש
שמה וזרעו יורשנה׃ ו
ועבדי כלב חלף דהות
רוח אוחרי עמיה ואש
ואשלים בתר דחלתי
ואעילניה לארעא ד
דעל תמן ובנוהי ירתונה׃
והעמלקי והכנעני יו
יושב בעמק מחר פנו
וסעו לכם המדבר דרך
ים סוף׃ עמלקאה וכנ
וכנענאה יתיב במישרא
מחר אתפנו וטולו לכו
למדברא אורחא ימא
דסוף׃ וידבר
יהוה אל משה ואל א
אהרן לאמר׃ ומליל יי̇
עם משה ועם אהרן למ
עד מתי לעדה הרעה
הזאת אשר המה מלי
מלינים עלי את תלנות
בני ישראל אשר המה
מלינים עלי שמעתי׃
עד אימתי לכנשתא

ויוציא מ׳ וסימ׳ ויוציא שבעה נאה׳ ויוציא אתו רוח אלהים׳ ויעבדו כלב׳ ויוציא את אמנהו ויוציאו׳ ויוציא בחכמה את כיור אחד׳ ויוציא את יד הלוי׳ ויוציא את מקומם עצמותיו׳

בישתא הדא דאנון מ׃
מתרעמין עלי ית תור
תורעמת בני ישראל ד
דאנון מתרעמין עלי
שמיע קדמי׃ אמר אל
אלהם חי אני נאם יהוה
אם לא כאשר דברתם
באזני כן אעשה לכם׃
אמר להון קיים אנא
אמר יי׳ אם לא כמא
דמללתון קדמי כן אע
אעבד לכון׃ במדבר הזה
יפלו פגריכם וכל פקד
פקדיכם לכל מספרכם
מבן עשרים שנה ומע
ומעלה אשר הלינתם
עלי׃ במדברא הדין יפ
יפלון פגריכון וכל מני
מניניכון לכל חשבנכון
מבר עשרין שנין ולעי
דאתרעמתון עלי׃ אם
אתם תבאו אל הארץ
אשר נשאתי את ידי
לשכן אתכם בה כי אם
כלב בן יפנה ויהושע
בן נון׃ אם אתון תעלון
לארעא דקיימית במ
במימרי לאשראה י
יתכון בה אילהין כל
בר יפנה ויהושע בר
נון׃ וטפכם אשר אמר
אמרתם לבז יהיה׃ והה
והבאתי אתם וידעו
את הארץ אשר מאס

מאסתם בה׃ וטפלכון
דאמרתון לביזא יהי
ואעיל יתהון וידעון
ית ארעא דקצתון בה׃
ופגריכם אתם יפלו פ
במדבר הזה׃ ופגריכון
דילכון יפלון במדבר
הדין׃ ובניכם יהיו רע
רעים במדבר ארבעים
שנה ונשאו את זנותכם
עד תם פגריכם במדבר׃
ובניכו׳ יהון מאחרין
במדברא ארבעין שנין
ויקבלון ית חוביכון עד
דיסופון פגריכון במד
במדברא׃ במספר הימ
הימים אשר תרתם את
הארץ ארבעים יום יו
יום לשנה יום לשנה
תשאו את עונתיכם
ארבעים שנה וידעתם
את תנואתי׃ כמנין יומ
יומיא דאלילתון ית א
ארעא ארבעין יומין
יומא לשתא יומא ל
לשתא תקבלון ית חו
חוביכון ארבעין שנין
ותידעון ית דאתרעמ
דאתרעמתון עלי׃ אני
יהוה דברתי אם לא
זאת אעשה לכל העד
העדה הרעה הזאת
הנועדים עלי במדבר
הזה יתמו ושם ימתו׃

אנא יי׳ גזרית במימרי
אם לא דא אעביד לכל
כנשתא בישתא הדא
דאזדמנו עלי במדבר
הדין יסופון ותמן ימ
ימותון׃ והאנשים אש
אשר שלח משה לתור
את הארץ וישבו וילונו
עליו את כל העדה לה
להוציא דבה על האר
הארץ׃ וגבריא דשלח
משה לאללא ית ארע
ותבו וארעימו עלוהי
ית כל כנשתא לאפקא
שום ביש על ארעא׃ וימתו
האנשים מוציאי דבת
הארץ רעה במגפה ל
לפני יהוה׃ ומיתו גב
גבריא דאפיקו שום
ביש על ארעא במותנ
קדם יי׳׃ ויהושע בן נון
וכלב בן יפנה חיו מן ה
האנשים ההם ההלכים
לתור את הארץ׃ ויהו
ויהושע בר נון וכלב
בר יפנה קיימו מן גבר
האנון דאזלו לאללא
ית ארעא׃
וידבר משה את כל
הדברים האלה אל כל
בני ישראל ויתאבלו
העם מאד׃ ומליל מש
ית כל פתגמיא האלין
לכל בני ישראל ואתא

והאנשים ה׳ רא׳ פסוק וסימ׳ והאנשים אשר עלו עמו׳ והאנשים ויפי יצאו׳ והאנשים אשר שלח משה לתור׳ והאנשים טבים לנו מאד׳ והאנשים רדפו אחריהם
והאנשים יבחשו ויחזיו׳ והאנשים אשר לא מתו חכו׳ והאנשים עשים באמונה׳ והד האנשים האלה שלשים יומי׳ ל׳ רא׳ פסו׳ ׳׳ דבור אל כל בני ישראל ה׳ וסימ׳ כדבר
אמרן ויתאבלו העם׳ ויכל מטוי׳ וילך משה׳ אלה הדברים׳

וישכמו ב׳ ... וסימ׳ הננו ועלינו בעלות השחר ויהושע וכל ישראל ... הננו ג׳ ... וסימ׳ עברים לעברים הננו ועלינו אל המקום

ואתאבלו עמא לחדא
וישכמו בבקר ויעלו
אל ראש ההר לאמר
הננו ועלינו אל המקום
אשר אמר יהוה כי ח
חטאנו ואקדימו בצפר
וסליקו לריש טורא ל
למימר הא אנחנא
סלקין לאתרא דאמר
יי ארי חבנא ויאמר
משה למה זה אתם
עברים את פי יהוה ו
והיא לא תצלח ואמר
משה למא דנן אתון
עברין ית גזירת מימר
דיי והיא לא תצלח
אל תעלו כי אין יהוה
בקרבכם ולא תנגפו
לפני איביכם לא תסקון
ארי לית שכינתא דיי
ביניכון ולא תתברון ק
בעלי דבביכון כי העמ
העמלקי והכנעני שם
לפניכם ונפלתם בחרב
כי על כן שבתם מאח
מאחרי יהוה ולא י
יהיה יהוה עמכם ארי
עמלקאה וכנענאה
תמן קדמיכון ותפלון
בחרבא ארי על כן ית
תבתון מבתר פלחנא
דיי ולא יהי מימרא
דיי בסעדכון ויעפלו
לעלות אל ראש ההר

וארון ברית יהוה ומש
ומשה לא משו מקרב
המחנה וארשעו למי
למיסק לריש טורא וא
וארון קימא דיי ומש
לא עדו מגו משריתא
וירד העמלקי והכנ
והכנעני הישב בהר
ההוא ויכם ויכתם עד
החרמה ונחת עמלק
וכנענאה דיתיב בטור
ההוא ומחונון וטרד
וטרדונון עד חורמה
וידבר יהוה אל
משה לאמר ומליל יי
דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם כי תב
תבאו אל ארץ מושב
מושבתיכם אשר אני
נתן לכם מליל עם בני
ישראל ותימר להון
ארי תיעלון לארעא
מותבניכון דאנא יהיב
לכון ועשיתם אשה
ליהוה עלה או זבח לפ
לפלא נדר או בנדבה
או במועדיכם לעשות
ריח ניחח ליהוה מן ה
הבקר או מן הצאן ות
ותעבדון קרבנא קדם יי
עלתא או נכסת קדשי
לפרשא נדרא או בנד
בנדבתא או במועדיכו
למעבד לאתקבלא ב

ברעוא קדם יי מן תורי
או מן ענא והקריב הז
המקריב קרבנו ליהוה
מנחה סלת עשרון בל
בלול ברבעית ההין ש
שמן ויקריב דמקריב
קרבניה קדם יי מנחתא
סולתא עשרונא דפיל
ברבעות הינא משחא
ויין לנסך רבעית ההין
תעשה על העלה או ז
לזבח לכבש האחד וח
וחמרא לנסכא רבעות
הינא תעבד על עלתא
או לנכסת קודשיא לא
לאמרא חד או לאיל
תעשה מנחה סלת ש
שני עשרנים בלולה
בשמן שלשית ההין
או לדכרא תעבד מנחת
סלתא תרין עשרונין
דפילא במשח תלתות
הינא ויין לנסך שלש
שלשית ההין תקריב
ריח ניחח ליהוה וחמ
וחמרא לנסכא תלתות
הינא תקריב לאתקבל
ברעוא קדם יי וכי תעשה
בן בקר עלה או זבח ל
לפלא נדר או שלמים
ליהוה ואדי תעביד
בר תורי עלתא או נכ
נכסת קודשיא לפרשא
נדרא או נכסת קודשי

ויין ח׳ ... וסימ׳ ויין לנסך רביעית ההין ויין לנסך שלשית ההין ויין תקריב לנסך חצי ההין ויין ישמח לבב אנוש ויין לא ישתו כל כהן ...
ויין לנסך הרביעית ... וכל שאר ... רביעית ...

בלול ל׳ וסימ׳ ועבדון׳ ואם דל הוא׳ והקריב על בן הבקר והקריבו׳ ראשית עריסתכם ל׳ וחס׳ מראשית עריסתיכם כן כת׳ יחזקאל עריסתיכם כת׳ עזרא עריסותינו כת׳

קד׳ יי׳׃ והקריב על בן ה
הבקר מנחה סלת שלש
שלשה עשרנים בלול
בשמן חצי ההין׃ ויקר
ויקרב על בר תורי מנ
מנחתא סלתא תלתא
עשרונין דפיל במשח
פלגות הינא׃ ויין תקריב
לנסך חצי ההין אשה
ריח ניחח ליהוה׃ וחמ׳
וחמרא תקריב לנסכא
פלגות הינא קרבן דמ׳
דמתקבל ברעוא קד׳ יי׳׃
ככה יעשה לשור הא
האחד או לאיל האחד
או לשה בכבשים או ב
בעזים׃ כדין יתעביד
לתורא חד או לדכרא
חד או לאמר באמריא
או בעזיא׃ כמספר אש
אשר תעשו ככה תעשו
לאחד כמספרם׃ כמנין
דתעבדון כדין תעבדון
לחד כמניניהון׃ כל הא
האזרח יעשה ככה את
אלה להקריב אשה ר
ריח ניחח ליהוה׃ כל
יציבא יעביד כדין ית
אלין לקרבא קרבן דמ׳
דמתקבל ברעוא קד׳ יי׳׃
וכי יגור אתכם
גר או אשר בתוככם ל
לדרתיכם ועשה אשה
ריח ניחח ליהוה כאשר

תעשו כן יעשה׃ וארי
יתגייר עמכון גיורא או
דביניכון לדריכון ויע
ויעבד קרבן דמתקבל
ברעוא קד׳ יי׳ כמא דת
דתעבדון כן יעביד׃ ה
הקהל חקה אחת לכם
ולגר הגר חקת עולם
לדרתיכם ככם כגר יהיה
לפני יהוה׃ קהלא קימ׳
חד לכון ולגיוריא די
דיתגיירון קים עלם לד׳
לדריכון כותכון כגיורא
יהי קד׳ יי׳׃ תורה אחת
ומשפט אחד יהיה לכם
ולגר הגר אתכם׃ אוריתא
חדא ודינא חד יהי לכו׳
ולגיוריא דיתגיירון עמ׳
עמכון׃ וידבר
יהוה אל משה לאמר׃
ומליל יי׳׃ דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם
בבאכם אל הארץ אשר
אני מביא אתכם שמה׃
מליל עם בני ישראל
ותימר להון במיעלכון
לארעא דאנא מעיל
יתכון להמן׃ והיה בא
באכלכם מלחם הארץ
תרימו תרומה ליהוה׃
ויהי במיכלכון מלחמ׳
דארעא תפרשון אפר
אפרשותא קדם יי׳׃ רא
ראשית ערסתכם חל

חלה תרימו תרומה כת
כתרומת גרן כן תרימו
אתה׃ ריש אעתכון חל
חלתא תפרשון אפרש
אפרשותא כמא דמפ
דמפרשין מן אדראכן
תפרשון יתה׃ מראשית
עריסתיכם תתנו ליהוה
תרומה לדרתיכם׃ מריש
אעותכון תתנון קד׳ יי׳
אפרשותא לדריכון׃
וכי תשגו ולא
תעשו את כל המצות
האלה אשר דבר יהוה
אל משה׃ וארי תשתלו
ולא תעבדון ית כל פקו
פקודיא האלין דמליל
יי׳ עם משה׃ את כל א
אשר צוה יהוה אליכם
ביד משה מן היום אשר
צוה יהוה והלאה לד
לדרתיכם׃ ית כל דפקיד
יי׳ לותכון בידא דמשה
מן יומא דפקיד יי׳ ולה
ולהלא לדריכון׃ והיה
אם מעיני העדה נעשתה
לשגגה ועשו כל העדה
פר בן בקר אחד לעלה
לריח ניחח ליהוה ומנ
ומנחתו ונסכו כמשפט
ושעיר עזים אחד לחט
לחטת׃ ויהי אם מעיני
כנשתא אתעבידת לשלו
ויעבדון כל כנשתא תור

מראשית ה׳ וסימ׳ מראשית עריסתיכם תתנו׳ מקדשיה העשה ועד אחרית׳ כן כתי׳ ולקחת מראשית כל פרי האדמה׳ להביאכם מראשית כל מנחת ישראל׳ מגיד מראשית
אחרית׳ ׳ בבאכם ג׳ חס׳ וסימ׳ בבאכם אל אהל מועד׳ אל הארץ דהלוי כן תתך ... ויש׳ ואם כל עדת ישראל ישגו׳ והיה אם מעיני העדה׳ ונעלמה מעיני אישה׳
ונעלמה מעיני כל חי׳

כר תורי חד לעלתא י ל
לאתקבלא ברעוא קד
יי ומנחתיה ונסכיה כד
חזי וצפיר בר עזי חד
לחטאתא׃ וכפר הכהן
על כל עדת בני ישראל
ונסלח להם כי שגגה ה
הוא והם הביאו את ק
קרבנם אשה ליהוה ו
וחטאתם לפני יהוה ע
על שגגתם׃ ויכפר כהנ
על כל כנשתא דבני יש
ישר וישתבק להון א
ארי שלותא היא ואי
ואנון איתיאו ית קרב
קרבנהון קרבנא קדם
יי וחובתהון קדם יי על
שלותהון׃ ונסלח לכל
עדת בני ישראל ולגר
הגר בתוכם כי לכל העם
בשגגה׃ וישתבק לכל
כנשתא דבני ישראל
ולגיוריא דיתגיירון בינ
ביניהון ארי לכל עמא
בשלו׃ ואם
נפש אחת תחטא בשגג
בשגגה והקריבה עז בת
שנתה לחטאת׃ ואם א
אנש חד יחוב בשלו ב
ויקרב עזא בת שתא
לחטאתא׃ וכפר הכהן
על הנפש השגגת בחט
בחטאה בשגגה לפני
יהוה לכפר עליו ונסלח

לו׃ ויכפר כהנא על אנ
אינשא דאשתלי כד
כד יחוביה בשלו קדם יי
לכפרא עלוהי וישתבק
ליה׃ האזרח בבני ישר
ישראל ולגר הגר בתוכ
בתוכם תורה אחת יהיה
לכם לעשה בשגגה׃ י
יציבא בבני ישראל ו
ולגיוריא דיתגיירון ב
ביניהון אוריתא חדא
תהי לכון לדיעבד בש
בשלו׃ והנפש
אשר תעשה ביד רמה
מן האזרח ומן הגר את
יהוה הוא מגדף ונכר
ונכרתה הנפש ההוא
מקרב עמה׃ ואינש ד
דיעבד בריש גלי מן
יציבא ומן גיוריא ק
יי הוא מרגיז וישתיצי
אנשא ההוא מגו עמיה
כי דבר יהוה בזה וא
ואת מצותו הפר הכרת
תכרת הנפש ההוא ע
עונה בה׃ ארי על פת
פתגמא דיי בסר וית
פקודוהי אשני אשת
אשתיצאה ישתיצי
אינשא ההוא חוביה
ביה׃ ויהיו
בני ישראל במדבר וי
וימצאו איש מקשש
עצים ביום השבת׃ והוו

בני ישראל במדברא וא
ואשכחו גבר כד מגבב
אעין ביומא דשבתא׃
ויקרבו אתו המצאים
אתו מקשש עצים אל
משה ואל אהרן ואל
כל העדה׃ וקריבו יתיה
דאשכחו יתיה כד מג
מגבב אעין לות משה
ולות אהרן ולות כל
כנשתא׃ ויניחו אתו ב
במשמר כי לא פרש מ
מה יעשה לו׃ ואסרו
יתיה בבית מטרא ארי
לא אתפרש מא יעבדון
ליה׃ ויאמר
יהוה אל משה מות
יומת האיש רגום אתו
באבנים כל העדה מ
מחוץ למחנה׃ ואמר
יי למשה אתקטלא
יתקטל גברא רגומו יתי
יתיה באבנא כל כנשת
מברא למשריתא׃ ויוצ
ויוציאו אתו כל העדה
אל מחוץ למחנה וירג
וירגמו אתו באבנים ו
וימת כאשר צוה יהוה
את משה׃ ואפיקו ית
יתיה כל כנשתא למבר
למשריתא ורגמו יתיה
באבנא ומית כמא דפ
דפקיד יי ית משה׃
ויאמר יהוה

לך [illegible] אם לא אלהי אשר בזה [illegible] כי לא בזה ולא שקץ׳ פנה אל תפלת הערער ולא בזה׳ [illegible] להפר בריתי [illegible]
[illegible]
[illegible] את בן המלך [illegible]

אל משה לאמר׃ ואמר
ייי למשה למימר׃ דבר
אל בני ישראל ואמרת
אלהם ועשו להם ציצ
ציצית על כנפי בגדיהם
לדרתם ונתנו על ציצת
הכנף פתיל תכלת׃ ומלל
עם בני ישר׳ ותימר להו
ויעבדון להון כרוספדין
על כנפי כסותהון לדר
לדריהון ויתנון על כר
כרוספדא דכנפא חוט
חוטא דתכלתא׃ והיה
לכם לציצית וראיתם
אתו וזכרתם את כל
מצות יהוה ועשיתם
אתם ולא תתורו אחרי
לבבכם ואחרי עיניכם
אשר אתם זנים אחר
אחריהם׃ ויהי לכון ל
לכרוספדין ותיחזון ז
יתיה ותדכרון ית כל
פקודיא דייי ותעבדון
יתהון ולא תטעון בתר
הרהור לבכון ובתר ח
חיזו עיניכון דאתון ז
טען בתריהון׃ למען
תזכרו ועשיתם את כל
מצותי והייתם קדשים
לאלהיכם׃ בדיל דתד
דתדכרון ותעבדון ית
כל פקודי ותהון קדיש׳
קדישין קד׳ אלהכון׃ אני
יהוה אלהיכם אשר

הוצאתי אתכם מארץ
מצרים להיות לכם ל
לאלהים אני יהוה א
אלהיכם׃ אנא ייי א׳
אלהכון דאפיקית יתכו׳
מארעא דמצר׳ למהוי
לכון לאלה אנא ייי א
אלהכון׃ פ
ויקח קרח בן יצהר בן
קהת בן לוי ודתן ואב
ואבירם בני אליאב׳ ו
ואון בן פלת בני ראובן׃
ואתפליג קרח בר יצה׳
בר קהת בר לוי ודתן
ואבירם בני אליאב
ואון בר פלת בני ראובן׃
ויקמו לפני משה ואנ
ואנשים מבני ישראל
חמשים ומאתים נשי
נשיאי עדה קריאי מ
מועד אנשי שם׃ וקמו
לאפי משה וגבריא ז
מבני ישר׳ מאתן וחמ׳
וחמשין רברבי כנשת
מערעי זמן אנשין ז
דשמא׃ ויקהלו על
משה ועל אהרן ויא
ויאמרו אלהם רב לכ
לכם כי כל העדה כלם
קדשים ובתוכם יהוה
ומדוע תתנשאו על
קהל יהוה׃ ואתכנשו
על משה ועל אהרן
ואמרו להון סגי לכו׳

ארי כל כנשתא כולהו׳
קדישין וביניהון שרי׳
שכנתא דייי ומא דין ז
אתון מתרברבין על
קהלא דייי׃ וישמע מ
משה ויפל על פניו׃ ו
ושמע משה ונפל על
אפוהי׃ וידבר אל קרח
ואל כל עדתו לאמר
בקר וידע יהוה את
אשר לו ואת הקדוש
והקריב אליו ואת א
אשר יבחר בו יקריב
אליו׃ ומליל עם קרח
ועם כל כנשתיה למימ׳
צפרא ויהודע ייי ית
דכשר ליה וית דקדיש
ויקריב לקדמוהי וית
דיתירעי ביה יקריב
לשמושיה׃ זאת עשו
קחו לכם מחתות קרח
וכל עדתו׃ הא עיבידו
סבו לכון מחתין קרח
וכל כנשתיה׃ ותנו בהן
אש ושימו עליהן ק
קטרת לפני יהוה מח
מחר והיה האיש א
אשר יבחר יהוה הוא
הקדוש רב לכם בני ז
לוי׃ והבו בהון אישתא
ושוו עליהון קטרת
בבוסמין קד׳ ייי מחר ו׳
ויהי גברא דיתרעי ייי׳
הוא קדיש סגי לכון

והנה הקדוש נקדש בצדקה׳ כי קרוב לעמוד לפני׳ ואנשים ל׳ וסימ׳ ואנשים מבני ישר׳ חמשים ומאתים׳ והדליתי את דעתי׳ את תורישי׳ וישמע שאול כי ברח דוד
ויצרח הדר הוא׳ את אלנתן בן עכבור׳ ואנשים צדיקים המה ישפטו׳ עיר קטנה׳ ויבא מבני אחיו בראשו׳ ואקום לילה אני׳ את כל מצות ל׳ ג׳ וזכרתם ויעבדו דמלכי׳ ולישעות

בני לוי׃ ויאמר משה
אל קרח שמעו נא בני
לוי׃ ואמר משה לקרח
שמעו כען בני לוי׃ המ
המעט מכם כי הבדיל
אלהי ישראל אתכם
מעדת ישראל להקריב
אתכם אליו לעבד את
עבדת משכן יהוה ול
ולעמד לפני העדה ל
לשרתם׃ הזעיר לכון
ארי אפריש אלהא דישר
יתכון מכנשתא דיש
לקרבא יתכון לקדמוהי
למפלח ית פלחן משכ
דיי׳ ולמיקם קדם כנשת
לשמשותהון׃ ויקרב
אתך ואת כל אחיך בני
לוי אתך ובקשתם גם
כהנה׃ וקריב יתך וית
כל אחך בני לוי עמך
ובעו אתון אף כהנתא
רבתא׃ לכן אתה וכל
עדתך הנעדים על׳
יהוה ואהרן מה הוא
כי תלונו עליו׃ בכן את
וכל כנשתך דאזדמנ
דאזדמנתון על יי׳ ואה
מה הוא ארי מתרעמי
מתרעמתון עלוהי׃ ו
וישלח משה לקרא
לדתן ולאבירם בני א
אליאב ויאמרו לא
נעלה׃ ושלח משה

למקרי לדתן ולאביר
בני אליאב ואמרו לא
נסק׃ המעט כי העלית
העליתנו מארץ זבת
חלב ודבש להמיתנו ב
במדבר כי תשתרר ע
עלינו גם השתרר׃ ה
הזעיר ארי אסקתנא
מארעא עבדא חלב
ודבש לקטלותנא במ
במדברא ארי מתרברב
עלנא אף אתרברבא׃
אף לא אל ארץ זבת חלב
ודבש הביאתנו ותתן
לנו נחלת שדה וכרם
העיני האנשים ההם
תנקר לא נעלה׃ ברם
לא לארעא עבדא ח
חלב ודבש אעילתנא
ויהבת לנא אחסנת ח
חקלין וכרמין העיני
גבריא האנון תשלח
לעורא לא נסק׃ ויחר
למשה מאד ויאמר
אל יהוה אל תפן אל
מנחתם לא חמור אחד
מהם נשאתי ולא הר
הרעתי את אחד מהם׃
ותקיף למשה לחדא
ואמר קדם יי׳ לא תקב
תקבל ברעוא קרבנהון
לא חמרא דחד מנהון
שחרית ולא אבאשית
לחד מנהון׃ ויאמר

משה אל קרח אתה וכל
עדתך היו לפני יהוה
אתה והם ואהרן מחר׃
ואמר משה לקרח את
וכל כנשתך הוו זמינן
קדם יי׳ את ואנון ואהרן
מחר׃ וקחו איש מחת
מחתתו ונתתם עליהם
קטרת והקרבתם לפני
יהוה איש מחתתו ח
חמשים ומאתים מח
מחתת ואתה ואהרן
איש מחתתו׃ וסבו גבר
מחתיתיה ותתנון על
עליהון קטרת בוסמין
ותקרבון קדם יי׳ גבר מח
מחתיתיה מאתן וחמ
וחמשין מחתין ואת
ואהרן גבר מחתיתיה׃
ויקחו איש מחתתו
ויתנו עליהם אש ויש
וישימו עליהם קטרת
ויעמדו פתח אהל מ
מועד ומשה ואהרן׃
ונסיבו גבר מחתיתיה
ויהבו עליהון אשתא
ושויו עליהון קטרת
בוסמין וקמו בתרע מ
משכן זמנא ומשה
ואהרן׃ ויקהל עליהם
קרח את כל העדה אל
פתח אהל מועד וירא
כבוד יהוה אל כל הע
העדה׃ ואתכנש עליהון

קרח ית כל כנשתא לת
לתרע משכן זמנא וא
ואתגלי יקרא דיי לכל
כנשתא׃ וידבר
יהוה אל משה ואל א
אהרן לאמר׃ ומליל יי
הבדלו מתוך העדה ה
הזאת ואכלה אתם כר
כרגע׃ אתפרשו מגו כ
כנשתא הדא ואשיצי
יתהון כשעא׃ ויפלו
על פניהם ויאמרו אל
אלהי הרוחת לכל בשר
האיש אחד יחטא ועל
כל העדה תקצף׃ ונפלו
על אפיהון ואמרו אל
אלהא רוחיא לכל בשר
גברא חד יחוב ועל
כל כנשתא יהי רוגזא׃
וידבר יהוה
אל משה לאמר׃ ומלל
דבר אל העדה לאמר
העלו מסביב למשכן
קרח דתן ואבירם׃ מלל
עם כנשתא למימר א
אסתלקו מסחור
למשכנא דקרח דתן
ואבירם׃ ויקם משה ו
וילך אל דתן ואבירם
וילכו אחריו זקני יש
ישראל׃ וקם משה וא
ואזל לות דתן ואביר
ואזלו בתרוהי סבי יש
ישראל׃ וידבר אל ה

העדה לאמר סורו נא
מעל אהלי האנשים
הרשעים האלה ואל
תגעו בכל אשר להם
פן תספו בכל חטאתם׃
ומליל עם כנשתא למ
למימר זורו כען מע
מעלוי גבריא חיביא
האלין ולא תקרבון ב
בכל דילהון דילמא ת
תלקון בכל חוביהון׃
ויעלו מעל משכן קר
קרח דתן ואבירם מס
מסביב ודתן ואבירם
יצאו נצבים פתח אה
אהליהם ונשיהם ובנ
ובניהם וטפם׃ ואסתל
ואסתלקו מעלוי מש
משכנא דקרח דתן
ואביר מסחר ודתן וא
נפקו קיימין בתרע
משכניהון ונשיהון ו
ובניהון וטפלהון׃ ויא
ויאמר משה בזאת ת
תדעון כי יהוה שלחני
לעשות את כל המע
המעשים האלה כי ל
לא מלבי׃ ואמר משה
בדא תדעון ארי יי ש
שלחני למיעבד ית כל
עובדיא האלין ארי ל
לא מרעותי׃ אם כמות
כל האדם ימתון אלה
ופקדת כל האדם יפ

יפקד עליהם לא יהוה
שלחני׃ אם כמותא ד
דכל אינשא ימותון א
אלין וסערא דכל אינש
יסתער עליהון לא יי ש
שלחני׃ ואם בריאה יב
יברא יהוה ופצתה הא
האדמה את פיה ובלעה
אתם ואת כל אשר להם
וירדו חיים שאלה וידע
וידעתם כי נאצו האנ
האנשים האלה את יי
יהוה׃ ואם בריא יברא
יי ותפתח ארעא ית פו
פומה ותבלע יתהון וית
כל דילהון ויחתון כד
חיין לשאול ותדעון א
ארי ארגיזו גבריא הא
האלין קדם יי׃ ויהי ככלתו
לדבר את כל הדברים
האלה ותבקע האדמ
האדמה אשר תחתיהם׃
והוה כד שיצי למללא
ית כל פתגמיא האלין
ואתבזעת ארעא דתח
דתחותיהון׃ ותפתח
הארץ את פיה ותבלע
אתם ואת בתיהם ואת
כל האדם אשר לקרח
ואת כל הרכש׃ ופתחת
ארעא ית פומה ובלעת
יתהון וית אינש בתיהו
וית כל אינשא דלקרח
וית כל קנינא׃ וירדו הם

שאלה ט׳ח׳ חס וא׳ מל׳ · וסימ׳ · כי אורד אל בני · לא ירד בני עמכם ל׳ מל׳ · ולקחתם גם את זה מעם פני · והיה כראותו כי אין הנער · וירדו חיים שאלה · ויהי

וכל אשר להם חיים ש
שאלה ותכס עליהם ה
הארץ ויאבדו מתוך
הקהל׃ ונחתו אנון וכל
דילהון כד חיין לשאול
וחפת עליהון ארעא ו
ואובדו מגו קהלא׃ וכל
ישראל אשר סביבתי
סביבתיהם נסו לקלם
כי אמרו פן תבלענ
הארץ׃ וכל ישראל ד
די בסחרניהון ערקו ל
לקלהון ארי אמרו די
דילמא תבלעננא ארעא׃
ואש יצאה מאת יהוה
ותאכל את החמשים
ומאתים איש מקריבי
הקטרת׃ ואישתא נפ
נפקת מן קדם יי ואכלת
ית מאתן וחמשין גבר
מקרבי קטרת בסמיא׃
וידבר יהוה
אל משה לאמר׃ ומליל
אמר אל אלעזר בן א
אהרן הכהן וירם את
המחתת מבין השרפה
ואת האש זרה הלאה
כי קדשו׃ אמר לאלעז
בר אהרן כהנא ויפרש
ית מחתיתא מבין יקי
יקידיא וית אשתא א
ירחק להלא ארי יתק
יתקדשא׃ את מחתות
החטאים האלה בנפ

בנפשתם ועשו אתם
רקעי פחים צפוי למ
למזבח כי הקריבם ל
לפני יהוה ויקדשו ו
ויהיו לאות לבני ישר
ישראל׃ ית מחתית
חייביא האלין דאת
דאתחייבו בנפשתהון
ויעבדון יתהון טסין
רדידין חופאה למדב
ארי קרבנון קדם יי וא
ואתקדשא ויהון לא
לאת לבני ישר׃ ויקח
אלעזר הכהן את מח
מחתות הנחשת אשר
הקריבו השרפים וירק
וירקעום צפוי למזבח׃
ונסיב אלעזר כהנא ית
מחתין דנחשא דקריבו
מבין יקידיא ורדידינון
חופאה למדבחא׃ זכר
זכרון לבני ישראל ל
למען אשר לא יקרב
איש זר אשר לא מז
מזרע אהרן הוא לה
להקטיר קטרת לפני י
יהוה ולא יהיה כקרח
וכעדתו כאשר דבר
יהוה ביד משה לו׃ ד
דוכרנא לבני ישראל
בדיל דלא יקרב גבר
חלוני דלא מזרעא ד
דאהרן הוא לאסקא ק
קטרת בסמין קדם יי

ולא יהי כקרח וכנשתה
כמא דמליל יי בידא
דמשה ליה׃ וילנו כל
עדת בני ישראל ממח
ממחרת על משה ועל
אהרן לאמר אתם המ
המתם את עם יהוה׃
ואתרעמו כל כנשתא
דבני ישראל ביומא ד
דבתרוהי על משה ועל
אהרן למימר אתון גר
גרמיתון דמיתה עמא דיי׃
ויהי בהקהל העדה על
משה ועל אהרן ויפנו
אל אהל מועד והנה
כסהו הענן וירא כבוד
יהוה׃ והוה כד אתכנשת
כנשתא על משה ועל
אהרן ואתפניאו למ
למשכן זמנא והא חפ
חפהי ענגא ואתגלי יק
יקרא דיי׃ ויבא משה
ואהרן אל פני אהל מ
מועד׃ ועל משה ואהר
לקדם משכן זמנא׃
וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ ומליל יי
הרמו מתוך העדה ה
הזאת ואכלה אתם כ
כרגע ויפלו על פניהם׃
אתפרשו מגו כנשתא
הדא ואשיצי יתהון
כשעה ונפלו על אפי
אפיהון׃ ויאמר משה

וירדו הם וכל אשר להם חיים שאלה · וירדו הם וכל אשר להם עמם עמ׳ · ביום רדתו שאלה · בהורידי אותו שאלה · גם הם אתו ירדו שאלה · ולא ישובו רשעים לשאולה
לקלם ג׳ חס׳ ו׳ · וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו · ויבאון דישמעאל · ואתה תמנה לך חיל · מחתות ג׳ מל׳ וסימ׳ · קחו לכם מחתות קרח · את מחתות החטאים · ויקח אלעזר

ושים ט׳ וסימ׳ ושים כסף איתו ושים באזני יהושע ושים קטרת ושים אתו על נס ושים בסלע קנך ושים לך פחות ותחתיהם ושים מרים ושים לבך

אל אהרן קח את המח
המחתה ותן עליה אש
מעל המזבח ושים ק
קטרת והולך מהרה
אל העדה וכפר עליהם
כי יצא הקצף מלפני
יהוה החל הנגף׃ ואמ׳
משה לאהרן סב ית מח
מחתיתא והב עלה א
אישתא מעלוי מדבח
ושוי קטרת בסמין וא
ואוביל בפריע לכנשת
ויכפר עליהון ארי נפק
רוגזא מן קדם יי׳ שרי מ׳
מותנא׃ ויקח אהרן כ
כאשר דבר משה וירץ
אל תוך הקהל והנה ה
החל הנגף בעם ויתן
את הקטרת ויכפר על
העם׃ ונסב אהרן כמא
דמליל משה ורהט לגו
קהלא והא שרי מותנ
בעמא ויהב ית קטרת
בסמיא וכפר על עמא׃
ויעמד בין המתים ובין
החיים ותעצר המגפה׃
וקם בין מתיא ובין ח
חייא ואתכליאת מו
מותנא׃ ויהיו המתים
במגפה ארבעה עשר
אלף ושבע מאות מל
מלבד המתים על דבר
קרח׃ והוו דמיתו במ
במותנא ארבעת עשר

אלפין ושבע מאה בר
מדמיתו על פלוגתא
דקרח׃ וישב אהרן אל
משה אל פתח אהל מ
מועד והמגפה נעצרה׃
ותב אהרן למשה לת
לתרע משכן זמנא ומ
ומותנא אתכליאת׃
וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ ומליל יי׳ דבר
אל בני ישראל וקח
מאתם מטה מטה ל
לבית אב מאת כל נש
נשיאהם לבית אבתם
שנים עשר מטות איש
את שמו תכתב על מ
מטהו׃ מליל עם בני יש
ישראל וסב מנהון ח
חוטרא חוטרא לבית
אבא מן כל רברבניהו
לבית אבהתהון תרי ע
עשר חוטרין גבר ית
שמיה תכתוב על חו
חוטריה׃ ואת שם א
אהרן תכתב על מטה
לוי כי מטה אחד לרא
לראש בית אבתם׃ וית
שום אהרן תכתוב על
חוטרא דלוי ארי חו
חוטרא חד לריש בית
אבהתהון׃ והנחתם ב
באהל מועד לפני הע
העדות אשר אועד לכ
לכם שמה׃ ותצנעינון

במשכן זמנא קדם ס
סהדותא דאזמין מ
מימרי לכון תמן׃ והי
והיה האיש אשר אב
אבחר בו מטהו יפרח
והשכתי מעלי את ת
תלנות בני ישראל אשר
הם מלינם עליכם׃ ויהי
גברא דאתרעי ביה ח
חטריה ינעי ואניח מן
קדמי ית תורעמת בני
ישראל דאנון מתרעמי
עליכון׃ וידבר
משה אל בני ישראל
ויתנו אליו כל נשיאהם
מטה לנשיא אחד ומ
ומטה לנשיא אחד
לבית אבתם שנים עש
עשר מטות ומטה א
אהרן בתוך מטותם׃ ומ
ומליל משה עם בני י
ישראל ויהבו ליה כל
רברבניהון חוטרא ל
לרבא חד וחוטרא לר
לרבא חד לבית אבהתה
תרין עשר חוטרין ו
וחוטרא דאהרן בגו
חוטריהון׃ וינח משה
את המטת לפני יהוה
באהל העדת׃ ואצנע
משה ית חוטריא קד
יי׳ במשכנא דסהדותא׃
ויהי ממחרת ויבא מ
משה אל אהל העדת

וכפר ד׳ וסימ׳ קרב אל המזבח ב׳ בר׳ קח את המחתה עזרנו אלהי ישענו ואת שם ד׳ וסימ׳ קרא אפרים ואת שם אהרן ואת שם קדשי אוריש ואת שם

והנה פרח מטה אהרן
לבית לוי ויצא פרח ו
יצץ ציץ ויגמל שק
שקדים׃ והוה ביומא
דבתרוהי ועל למשכ
דסהדותא והא יעא
חוטרא דאהרן לבית לוי
ואפיק לבלבין ואניץ
נץ וכפית שגדין׃ ויצא
משה את כל המטת
מלפני יהוה אל כל בני
ישראל ויראו ויקחו
איש מטהו׃ ואפיק מ
משה ית כל חוטריא
מן קדם יי לכל בני ישר
ואשתמודעו ונסיבו
גבר חוטריה׃
ויאמר יהוה אל משה
השב את מטה אהרן
לפני העדת למשמרת
לאות לבני מרי ותכל
תלנתם מעלי ולא ימ
ימתו׃ ואמר יי למשה
אתיב ית חוטרא דאה
לקדם סהדותא למטרת
לאת לעמא סרבנא ו
ויסופון תורעמתהון
מן קדמי ולא ימותון׃
ויעש משה כאשר
צוה יהוה אתו כן עש
עשה׃ ועבד כמא דפ
דפקיד יי יתיה כן עבד׃
ויאמרו בני
ישראל אל משה הן

גוענו אבדנו כלנו אבדנו׃
ואמרו בני ישראל למשה
למימר הא מננא קטל
קטלת חרבא הא מננא
בלעת ארעא והא מנ
מננא מיתו במותנא׃
כל הקרב הקרב אל
משכן יהוה ימות האם
תמנו לגוע׃ כל דיקרב
מקרב למשכנא דיי
מית האנחנא סיפין ל
למימת׃ ויאמר
יהוה אל אהרן אתה
ובניך ובית אביך אתך
תשאו את עון המקדש
ואתה ובניך אתך תש
תשאו את עון כהנתכם׃
ואמר יי לאהרן את ובנך
ובית אבוך עמך תסל
תסלחון על חובי מק
מקדשא ואת ובנך ע
עמך תסלחון על חו
חובי כהנתכון׃ וגם את
אחיך מטה לוי שבט
אביך הקרב אתך ויל
וילוו עליך וישרתוך
ואתה ובניך אתך לפני
אהל העדת׃ ואף ית
אחך שבטא דלוי ש
שבטא דאבוך קריב
לותך ויתוספון עלך
וישמשנך ואת ובנך
עמך קדם משכנא דס
דסהדותא׃ ושמרו מ

משמרתך ומשמרת
כל האהל אך אל כלי
הקדש ואל המזבח ל
לא יקרבו ולא ימתו
גם הם גם אתם׃ ויטרון
מטרתך ומטרת כל
משכנא ברם למני ק
קודשא ולמדבחא לא
יקרבון ולא ימותון א
אף אנון אף אתון׃ ונ
ונלוו עליך ושמרו את
משמרת אהל מועד
לכל עבדת האהל וזר
לא יקרב אליכם׃ ויתו
ויתוספון עלך ויטרון
ית מטרת משכן זמנא
לכל פלחן משכנא וח
וחילוני לא יקרב לותכון׃
ושמרתם את משמרת
הקדש ואת משמרת
המזבח ולא יהיה עו
עוד קצף על בני ישר
ישראל׃ ותטרון ית מ
מטרת קדשא וית מט
מטרת מדבחא ולא י
יהי עוד רוגזא על בני
ישראל׃ ואני הנה לקח
לקחתי את אחיכם ה
הלוים מתוך בני ישראל
לכם מתנה נתנים ״ ל
ליהוה לעבד את עב
עבדת אהל מועד׃ וא
ואנא הא קריבית א
אחוכון ליואי מגו בני

ויב מל׳ וסימ׳ החוטה׳ העבר׳ שלום׳ יוסף המזינה׳ האלה׳ משוב׳ כלי ועמיו׳ לקול תתו והברו יהודיע׳ ישר בתוכם״ מרי ד׳ וסימ׳ לאות לבני מרי׳ כי חטאת קסם מרי׳
אל תהי מרי כבית המרי׳ ואמרת אל מרי״ קרב ה׳ וסימ׳ ואתה הקרב אליך את אהרן׳ וזאת תורת המנחה׳ הקרב את מטה׳ וגם את אחיך מטה לוי׳ ואל והקרב לפני ה׳

ישראל לכון מתנה ית
יהיבין קדם יי למפלח ית
פלחן משכן זמנא: ואתה
ואתה ובניך אתך תש
תשמרו את כהנתכם
לכל דבר המזבח ולמ
ולמבית לפרכת ועבדתם
עבדת מתנה אתן את
כהנתכם והזר הקרב
יומת: ואת ובנך עמך
תטרון ית כהנתכון ל
לכל פתגם מדבחא ולמ
ולמגו לפרוכתא ותפ
ותפלחון פלחן מתנן
אתן ית כהנתכון וחלוני
דיקרב יתקטל:
וידבר יהוה אל אהרן
ואני הנה נתתי לך את
משמרת תרומתי לכל
קדשי בני ישראל לך
נתתים למשחה ולבנך
לחק עולם: ומליל יי
עם אהרן ואנא הא ית
יהבית לך ית מטרת אפ
אפרשותי לכל קדשי
דבני ישראל לך יהבת
יהבתנון לרבו ולבנך
לקיים עלם: זה יהיה
לך מקדש הקדשים
מן האש כל קרבנם ל
לכל מנחתם לכל חטא
חטאתם ולכל אשמם
אשר ישיבו לי קדש ק
קדשים לך הוא ולבניך:

דין יהי לך מקדש קד
קדשיא מותר מן אשת
כל קרבנהון לכל מנחת
ולכל חטאתהון ולכל
אשמהון דיתיבון קד
קדמי קדש קדשין ד
דילך הוא ודבנך: בק
בקדש הקדשים תאכל
תאכלנו כל זכר יאכל
אתו קדש יהיה לך: כ
בקדש קדשיא תכלנה
כל דכורא יכול יתיה
קודשא יהי לך: וזה
לך תרומת מתנם לכל
תנופת בני ישראל לך
נתתים ולבניך ולבנתיך
אתך לחק עולם כל ט
טהור בביתך יאכל א
אתו: ודין לך אפרשות
מתנן לכל ארמות בני
ישראל לך יהבתנון ו
ולבנך ולבנתך עמך
לקיים עלם כל דידכי
בביתך יכול יתיה: כל
חלב יצהר וכל חלב ת
תירוש ודגן ראשיתם א
אשר יתנו ליהוה לך
נתתים: כל טוב משח
וכל טוב חמר ועבור
רישיתהון דיתנון קד
יי לך יהבתנון: בכורי כל
אשר בארצם אשר י
יביאו ליהוה לך יהיה
כל טהור בביתך יאכלנו:

בכורי כל די בארעהון
דייתון קדם יי דילך יהי
כל דידכי בביתך ייכל
ייכלניה: כל חרם בישׂ
בישראל לך יהיה: כל
חירמא בישראל דילך
יהי: כל פטר רחם לכל
בשר אשר יקריבו ל
ליהוה באדם ובבהמה
יהיה לך אך פדה תפד
תפדה את בכור האדם
ואת בכור הבהמה הט
הטמאה תפדה: כל פת
פתח ולדא לכל בסרא
דיקרבון קדם יי באנשא
ובבעירא יהי לך ברם
מפרק תפרוק ית בוכרא
דאינשא וית בוכרא ד
דבעירא מסאבא תפ
תפרוק: ופרויו מבן חד
חדש תפדה בערכך כ
כסף חמשת שקלים ב
בשקל הקדש עשרים
גרה הוא: ופורקניה מ
מבר ירחא תפרוק בפ
בפורסניה כסף חמש
סלעין בסלעי קדשא
עשרין מעין הוא: אך
בכור שור או בכור כש
כשב או בכור עז לא
תפדה קדש הם את
דמם תזרק על המזבח
ואת חלבם תקטיר א
אשה לריח ניחח ליהוה:

[illegible]

ברם בוכרא דתורא או
בוכרא דאמרא או בוכ
רא דעזא לא תפרוק קדש
אנון ית דמהון תזרוק
על מדבחא וית תרבהון
תסיק קרבן דמתקבל
ברעוא קדם יי׃ ובשרם
יהיה לך כחזה התנופה
וכשוק הימין לך יהיה׃
ובסרהון יהי לך כחדי
דארמותא וכשקא ד
דימינא דילך יהי׃ כל
תרומת הקדשים אשר
ירימו בני ישראל ל
ליהוה נתתי לך ולבניך
ולבנתיך אתך לחק ע
עולם ברית מלח עולם
הוא לפני יהוה לך ול
ולזרעך אתך׃ כל אפ
אפרשות קדשיא די
דיפרשון בני ישראל
קדם יי יהבית לך ולבנת
עמך לקים עלם קים׃
מלח עלם הוא קדם יי
לך ולבנך עמך׃ ויאמר
יהוה אל אהרן בארצם
לא תנחל וחלק לא יה
יהיה לך בתוכם אני ח
חלקך ונחלתך בתוך
בני ישראל׃ ואמר יי
לאהרן בארעהון לא
תחסין וחלק לא יהי
לך ביניהון מתנן דיהבי
לך אנון חלקך ואחסנ

תך בגו בני ישראל׃ ולבני
לוי הנה נתתי כל מע
מעשר בישראל לנחלה
חלף עבדתם אשר הם
עבדים את עבדת אהל
מועד׃ ולבני לוי הא י
יהבית כל מעשרא ביש
לאחסנא חלף פלחנהו
דאנון פלחין ית פלחן
משכן זמנא׃ ולא יקרבו
עוד בני ישראל אל א
אהל מועד לשאת ח
חטא למות׃ ולא יקר
יקרבון עוד בני ישרא
לות משכן זמנא לקבל
חובא לממת׃ ועבד ה
הלוי הוא את עבדת
אהל מועד והם ישאו
עונם חקת עולם לדר
לדרתיכם ובתוך בני יש
ישראל לא ינחלו נח
נחלה׃ ויפלחון ליואי
אנון ית פלחן משכן זמ
ואנון יקבלון ית חובי
חוביהון קים עלם לד
לדריכון ובגו בני ישר
לא יחסנון אחסנא׃ כי
את מעשר בני ישראל
אשר ירימו ליהוה ת
תרומה נתתי ללוים
לנחלה על כן אמרתי
להם בתוך בני ישראל
לא ינחלו נחלה׃ ארי
ית מעשר בני ישראל

דיפרשון קדם יי אפרשו
יהבית לליואי לאחסנ
על כן אמרית להון בגו
בני ישראל לא יחסנון׃
אחסנא׃ וידבר
יהוה אל משה לאמר׃
ומליל יי׃ ואל הלוים
תדבר ואמרת אלהם
כי תקחו מאת בני יש
ישראל את המעשר
אשר נתתי לכם מאתם
בנחלתכם והרמתם מ
ממנו את תרומת יהוה
מעשר מן המעשר׃
ועם ליואי תמלל ותי
ותימר להון ארי תסבו
מן בני ישר ית מעשר
דיהבית לכון מנהון ב
באחסנתכון ותפרשון
מניה אפרשותא קדם
יי מעשרא מן מעשרא׃
ונחשב לכם תרומתכם
כדגן מן הגרן וכמלאה
מן היקב׃ ותתחשב לכו
אפרשותכון כעבורא
מן אדרא וכמליאתא
מן מעצרתא׃ כן תרימו
גם אתם את תרומת
יהוה מכל מעשרתיכם
אשר תקחו מאת בני
ישראל ונתתם ממנו׃
את תרומת יהוה לאה
לאהרן הכהן׃ כן תפר
תפרשון את אתון ית

[illegible]

אפרשותא

ל׳ פסוק׳ ולא לא ולא · וסימ׳ · ולא תשאו עליו חטא ולא המירו כי אחרי התהו · ולא אמרו · ולא יהיו כאבתם · כל הזאה על לגוב אל · וסי׳ · יהוה אל הבית והזה אל נכח פני אהל מועד ·

אפרשותא קדם ײ מכל
מעשרתכון דתסבון מן
בני ישראל ותתנון מנ
מניה אפרשותא קדם
ײ לאהרן כהנא׃ מכל
מתנתיכם תרימו את
כל תרומת יהוה מכל
חלבו את מקדשו ממ
ממנו׃ מכל מתנתיכון
תפרשון ית כל אפרש
אפרשותא קד ײ מכל
שופריה ית מקדשיה
מניה׃ ואמרת אלהם
בהרימכם את חלבו מ
ממנו ונחשב ללוים כ
כתבואת גרן וכתבואת
יקב׃ ותימר להון כאפ
כאפרשותכון ית שופ
שופריה מניה ויתחשב
לליואי כעללת אדרא
וכעללת מעצרתא׃ ו
ואכלתם אתו בכל מק
מקום אתם וביתכם
כי שכר הוא לכם חלף
עבדתכם באהל מועד׃
ותיכלון יתה בכל אתר
אתון ואינש בתיכון׃
ארי אגרא הוא לכון
חלף פלחנכון במשכ
זמנא׃ ולא תשאו ע
עליו חטא בהרימכם את
חלבו ממנו ואת קד
קדשי בני ישראל לא
תחללו ולא תמותו׃ ו

ולא תקבלון עלוהי ח
חובא באפרשותכון
ית שופריה מניה וית
קדשיא דבני ישראל
לא תחלון ולא תמותון׃

פ

בשמואל ויאמר שמואל אל העם ח

וידבר יהוה אל משה
ואל אהרן לאמר׃ ומלל
ײ עם משה ועם אהרן
למימר׃ זאת חקת ה
התורה אשר צוה יהוה
לאמר דבר אל בני יש
ישראל ויקחו אליך
פרה אדמה תמימה
אשר אין בה מום אש
אשר לא עלה עליה
על׃ דא גזירת אוריתא
דפקיד ײ למימר מלל
עם בני ישראל ויסבון
לך תורתא סמוקתא ש
שלמתא דלית בה מו
מומא דלא סליק עלה
נירא׃ ונתתם אתה אל
אלעזר הכהן והוציא
אתה אל מחוץ למחנ
למחנה ושחט אתה
לפניו׃ ותתנון יתה לא
לאלעזר כהנא ויפיק
יתה למברא למשרית
ויכוס יתה קדמוהי׃
ולקח אלעזר הכהן
מדמה באצבעו והזה
אל נכח פני אהל מועד
מדמה שבע פעמים׃

ויסב אלעזר כהנא מד
מדמה באצבעיה ויד
לקבל אפי משכן זמנ
מדמה שבע זמנין׃ וש
ושרף את הפרה לעיני
את ערה ואת בשרה
ואת דמה על פרשה
ישרף׃ ויוקיד ית תורת
לעיניהי וית משכה ו
וית בשרה וית דמה
על אוכלה יוקיד׃ ולק
ולקח הכהן עץ ארז
ואזוב ושני תולעת ו
והשליך אל תוך שר
שרפת הפרה׃ ויסב כהנ
אעא דארזא ואזובא
וצבע זהורי וירמי לגו
יקידת תורתא׃ וכבס ב
בגדיו הכהן ורחץ בש
בשרו במים ואחר יבא
אל המחנה וטמא ה
הכהן עד הערב׃ ויצב
ויצבע לבושוהי כהנ
ויסחי בסריה במיא
ובתרכן ייעול למש
למשריתא ויהי מסא
כהנא עד רמשא׃ וה
והשרף אתה יכבס
בגדיו במים ורחץ בש
בשרו במים וטמא עד
הערב׃ ודמוקיד יתה
יצבע לבושוהי במי
ויסחי בסריה במיא
ויהי מסאב עד רמש׃

תבואות ד׳ מל׳ וסימ׳ · ויאגני רבריכם · ותנה אהל מועד לא תבואו · ולא תשאו עליו חטא · והשלתי אותך ואת אמך · למה תמותו אתה ועמך · ויאמר יהודה · שומו
כיונו מדריכם · וכל התמותין דכות · כול במוא אכן כאדם · ואסת ג׳ ורמו · ואסת איש טהור · ואסת את המעורים · ואסת בדוד ישראל

ואסף איש טהור את
אפר הפרה והניח מח
מחוץ למחנה במקום
טהור והיתה לעדת
בני ישראל למשמרת
למי נדה חטאת הוא:
ויכנש גבר דכי ית ק
קטמא דתורתא ויצ
ויצנע מברא למשריתא
באתר דכי ותהי לכנש
לכנשתא דבני ישראל
למטרא למי אדיותא
חטאתא היא: וכבס
האסף את אפר הפרה
את בגדיו וטמא עד
הערב והיתה לבני יש
ישראל ולגר הגר בתו
בתוכם לחקת עולם: ו
ויצבע דכניש ית קטמ
דתורתא ית לבושוהי
ויהי מסאב עד רמש
ותהי לבני ישר' ולגיורי
דיתגיירון ביניהון לק
לקים עלם: הנגע במת
לכל נפש אדם וטמא
שבעת ימים: דיקרב
במיתא לכל נפשא ד
דאינשא ויהי מסאב
שבעא יומין: הוא ית
יתחטא בו ביום השל
השלישי וביום השב
השביעי יטהר ואם לא
יתחטא ביום השלישי
וביום השביעי לא יט

יטהר: הוא יהי עלוהי
ביומא תליתאה וביומ
שביעאה ידכי ואם ל
לא ידי עלוהי ביומא
תליתאה וביומא שבי
שביעאה לא ידכי: כל
הנגע במת בנפש האדם
אשר ימות ולא יתחט
יתחטא את משכן יי ט
יהוה טמא ונכרתה:
הנפש ההוא מישראל
כי מי נדה לא זרק על
עליו טמא יהיה עוד
טמאתו בו: כל דיקרב
במיתא בנפשא דאינ
דאינשא דימות ולא
ידי עלוהי ית משכנא
דיי סאיב וישתיצי א
אינשא ההוא מישראל
ארי מי אדיותא לא
אזדריקו עלוהי מסא
יהי עוד סובתיה ביה:
זאת התורה אדם כי
ימות באהל כל הבא
אל האהל וכל אשר
באהל יטמא שבעת
ימים: דא אוריתא אי
אינש ארי ימות במש
במשכנא כל דעליל
למשכנא וכל די במש
במשכנא יהי מסאב
שבעא יומין: וכל כלי
פתוח אשר אין צמיד
פתיל עליו טמא הוא:

וכל מן דחסה פתיח ד
דלית מגופת שיע מקף
עלוהי מסאב הוא: וכל
אשר יגע על פני השדה
בחלל חרב או במת או
בעצם אדם או בקבר
יטמא שבעת ימים: וכל
דיקרב על אפי חקלא
בקטיל חרבא או במיתא
או בגרמא דאינשא או
בקברא יהי מסאב ש
שבעא יומין: ולקחו ל
לטמא מעפר שרפת
החטאת ונתן עליו מי
מים חיים אל כלי: ויס
ויסבון לדימסאב מע
מעפר יקידת חטאתא
ויתן עלוהי מי מבוע ל
למן: ולקח אזוב וטבל
במים איש טהור והזה
על האהל ועל כל הכ
הכלים ועל הנפשות א
אשר היו שם ועל הנ
הנגע בעצם או בחלל
או במת או בקבר: ויסב
אזובא ויטבול במיא
גבר דכי וידי על משכנ
ועל כל מניא ועל נפש
נפשתא דהואה תמן
ועל דיקרב בגרמא או
בקטילא או במיתא
או בקברא: והזה הטהר
על הטמא ביום השל
השלישי וביום השב

השביעי וחטאו ביום
השביעי וכבס בגדיו
ורחץ במים וטהר בער
בערב׃ וידי דכיא על
מסאבא ביומא תליתאה
וביומא שביעאה ויד
וידכניה ביומא שביעאה
ויצבע לבושוהי ויסחי
במיא וידכי ברמשא׃
ואיש אשר יטמא ולא
יתחטא ונכרתה הנפש
ההוא מתוך הקהל כי
את מקדש יהוה טמא
מי נדה לא זרק עליו
טמא הוא׃ וגבר דיסתאב
ולא ידי עלוהי וישתיצי
אינשא ההוא מגו קה
קהלא ארי ית מקדשא
דיי סאיב מי אדיותא
לא אזדריקו עלוהי מ
מסאב הוא׃ והיתה ל
להם לחקת עולם ומזה
מי הנדה יכבס בגדיו
והנגע במי הנדה יטמא
יטמא עד הערב׃ ותהי
להון לקים עלם ומדי
מי אדיותא יצבע לבו
לבושוהי ודיקרב במי
אדיותא יהי מסאב
עד רמשא׃ וכל אשר
יגע בו הטמא יטמא
והנפש הנגעת תטמא
עד הערב׃ וכל דיקרב
ביה מסאב יהי מסאב

ואינש דיקרב ביה יהי
מסאב עד רמשא׃
ויבאו בני ישראל
כל העדה מדבר צן בח
בחדש הראשון וישב
העם בקדש ותמת שם
מרים ותקבר שם׃ ואתו
בני ישראל כל כנשתא ל
למדברא דצין בירחא
קדמאה ויתיב עמא
ברקם ומיתת תמן מרים
ואתקברת תמן׃ ולא היה
מים לעדה ויקהלו על
משה ועל אהרן׃ ולא
הוה מיא לכנשתא וא
ואתכנשו על משה ועל
אהרן׃ וירב העם עם
משה ויאמרו לאמר
ולו גוענו בגוע אחינו
לפני יהוה׃ ונצא עמא
עם משה ואמרו למימר
לוי דמיתנא במותא
דאחונא קדם יי׃ ולמה
הבאתם את קהל יהוה
אל המדבר הזה למות
שם אנחנו ובעירנו׃ ול
ולמא אתיתון ית קהלא
דיי למדברא הדין ל
לממת תמן אנחנא
ובעירנא׃ ולמה העל
העליתנו ממצרים ל
להביא אתנו אל המקום
הרע הזה לא מקום
זרע ותאנה וגפן ורמון

ומים אין לשתות׃ ולמא
אסקתונא לאתרא ביש
הדין לא אתר כשר לב
לבית זרע ואת לא תא
תאינין וגופנין ורמונין
ומיא לית למשתי׃ ויבא
משה ואהרן מפני הקהל
אל פתח אהל מועד וי
ויפלו על פניהם וירא
כבוד יהוה אליהם׃ ועל
משה ואהרן מן קדם קהלא
לתרע משכן זמנא ונ
ונפלו על אפיהון ואת
ואתגלי יקרא דיי להון׃
וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ ומליל יי
קח את המטה והקהל
את העדה אתה ואהרן
אחיך ודברתם אל הס
הסלע לעיניהם ונתן
מימיו והוצאת להם
מים מן הסלע והשקית
את העדה ואת בעירם׃
סב ית חוטרא וכנש ית
כנשתא את ואהרן אחוך
ותמללון עם כיפא לע
לעיניהון ויתן מוהי וי
ותפק להון מיא מן כ
כיפא ותשקי ית כנשתא
וית בעירהון׃ ויקח מש
משה את המטה מל
מלפני יהוה כאשר צו
צוהו׃ ונסיב משה ית
חוטרא מן קדם יי כמא

רפקדיה ויקהלו משה
ואהרן את הקהל אל
פני הסלע ויאמר להם
שמעו נא המרים המן
הסלע הזה נוציא לכם
מים וכנשו משה ואה
ית קהלא לקדם כיפא
ואמר להון שמעו כען
סרבניא המן כיפא הד
הדין נפיק לכון מיא
וירם משה את ידו ויך
את הסלע במטהו פע
פעמים ויצאו מים רבים
ותשת העדה ובעירם
וארים משה ית ידיה
ומחא ית כיפא בחוטרי
תרתין זמנין ונפקו מיא
סגיאי ושתיאת כנשתא
ובעיריהון
ויאמר יהוה אל משה
ואל אהרן יען לא הא
האמנתם בי להקדישני
לעיני בני ישראל לכן
לא תביאו את הקהל ה
הזה אל הארץ אשר
נתתי להם ואמר יי ל
למשה ולאהרן חלף
לא האמנתון במימרי
לקדשותי לעיני בני יש
ישר בכן לא תעלון ית
קהלא הדין לארעא
דיהבית להון המה מי
מריבה אשר רבו בני י
ישראל את יהוה ויק

ויקדש בם אנון מי מ
מצותא דינצו בני ישר
קדם יי ואתקדש בהון
וישלח משה
מלאכים מקדש אל
מלך אדום כה אמר
אחיך ישראל אתה י
ידעת את כל התלאה
אשר מצאתנו ושלח
משה אזגדין מרקם
לות מלכא דאדום כד
כדנן אמר אחוך ישר
את ידעת ית כל עקתא
דאשכחתנא וירדו א
אבתינו מצרימה ונשב
במצרים ימים רבים ו
וירעו לנו מצרים ולא
ולאבתינו ונחתו אבה
אבהתנא למצרים ויתי
ויתיבנא במצרים יומי
סגיאין ואבאישו לנא
מצראי ולאבהתנא ו
ונצעק אל יהוה וישמ
וישמע קלנו וישלח
מלאך ויצאנו ממצ
ממצרים והנה אנחנו
בקדש עיר קצה גבולך
וצלינא קדם יי וקביל צ
צלותנא ושלח מלאכ
ואפקנא ממצרים והא
אנחנא ברקם קרתא
בסטר תחומך נעברה
נא בארצך לא נעבר
בשדה ובכרם לא נשתה

מי באר דרך המלך נ
נלך לא נטה ימין וש
ושמאל עד אשר נעבר
גבלך נעבר כען בארעך
לא נעבר בחקל ובכרם
לא נשתי מי גוב בארח
מלכא נזיל לא נסטי ל
ימינא ושמאלא עד
דנעבר תחומך ויאמר
אליו אדום לא תעבר
בי פן בחרב אצא לקר
לקראתך ואמר ליה
אדומאה לא תעבר ב
בתחומי דילמא בדקט
בדקטלין בחרבא אפוק
לקדמותך ויאמרו אל
אליו בני ישראל במס
במסלה נעלה ואם מ
מימיך נשתה אני ומקני
ונתתי מכרם רק אין ד
דבר ברגלי אעברה ות
ואמרו ליה בני ישראל
באורח כבישא נסק וא
ואם מייך נשתי אנא ו
ובעירי ואיתן דמיהון
לחוד ליה פתגם דביש
ברגלי אעבר ויאמר
לא תעבר ויצא אדום
לקראתו בעם כבד וביד
חזקה ואמר לא תעבר
ונפק אדומאה לקדמותי
בחיל רב ובידא תקיפא
וימאן אדום נתן את
ישראל עבר בגבלו ויט

מימיך ג̇ וסימ׳ ובוך את לחמך׳ ואם מימיך בשותי׳ ועד שאב מימיך׳ ומימיך ברגזה ובראגזה׳ מכרים ג̇ וסימ׳ ונתתי מכרים׳ על ממכרם בכסף ׳ ביום ממכרם ׳

ישראל מעלוהי׃ ורסיב
אדומאה לאשבקא ית
ישראל למיעבר בתחומיה
וסטא ישראל מלותיה׃
ויסעו מקדש
ויבאו בני ישראל כל
העדה הר ההר׃ ונטלו
מרקם ואתו בני ישראל
כל כנשתא להור טורא׃
ויאמר יהוה אל משה
ואל אהרן בהר ההר
על גבול ארץ אדום ל
לאמר׃ ואמר יי למשה
ולאהרן בהר טורא על
תחום ארעא דאדום
למימר׃ יאסף אהרן
אל עמיו כי לא יבא א
אל הארץ אשר נתתי
לבני ישראל על אשר
מריתם את פי למי מ
מריבה׃ יתכניש אהרן
לעמיה ארי לא ייעול
לארעא דיהבית לבני
ישראל על דסריבתון על
מימרי למי מצותא׃
קח את אהרן ואת אל
אלעזר בנו והעל אתם
הר ההר׃ דבר ית אהרן
וית אלעזר בריה ואס
ואסיק יתהון להר טו
טורא׃ והפשט את א
אהרן את בגדיו והלב
והלבשתם את אלעזר
בנו ואהרן יאסף ומת

שם׃ ותשלח ית אה ית
לבושוהי ותלבשנון א
ית אלעזר בריה ואהרן
יתכנש וימות תמן׃ ויע
ויעש משה כאשר צו
צוה יהוה ויעלו אל
הר ההר לעיני כל הע
העדה׃ ועבד משה כמ
דפקיד יי׃ וסליקו להור
טורא לעיני כל כנשתא׃
ויפשט משה את אהרן
את בגדיו וילבש אתם
את אלעזר בנו וימת
אהרן שם בראש ההר
וירד משה ואלעזר מן
ההר׃ ואשלח משה ית
אהרן ית לבושוהי ואל
ואלביש יתהון ית אלע
אלעזר בריה ומית אה
תמן בריש טורא ונחת
משה ואלעזר מן טורא׃
ויראו כל העדה כי גו
גוע אהרן ויבכו את
אהרן שלשים יום כל
בית ישראל׃ וחזו כל
כנשתא ארי מית אהרן
ובכו ית אהרן תלתין
יומין כל בית ישראל׃
וישמע הכנעני
מלך ערד ישב הנגב
כי בא ישראל דרך ה
האתרים וילחם בישר
בישראל וישב ממנו
שבי׃ ושמע כנענאה

מלכא דערד דיתיב דר
דרומא ארי אתא ישר
אורח מאלליא ואגח
קרבא בישראל ושבה מ
מנהון שביא׃ וידר ישר
ישראל נדר ליהוה וי
ויאמר אם נתן תתן א
את העם הזה בידי והח
והחרמתי את עריהם׃
וקיים ישראל קים קדם יי
ואמר אם מימסר תמסר
ית עמא הדין בידי וא
ואגמר ית קרויהון׃
וישמע יהוה בקול יש
ישראל ויתן את הכנע
הכנעני ויחרם אתהם ו
ואת עריהם ויקרא שם
המקום חרמה׃ וקביל
יי צלותיה דישראל ומסר
ית כנענאה וגמר יתהון
וית קרויהון וקרא שם
שמיה דאתרא חרמה׃
ויסעו מהר
ההר דרך ים סוף לסבב
את ארץ אדום ותקצר
נפש העם בדרך׃ ונטלו
מהור טורא אורח ימא
דסוף לאקפא ית ארע
דאדום ועקת נפשא ד
דעמא בארחא׃ וידבר
העם באלהים ובמשה
למה העליתנו ממצרים
למות במדבר כי אין ל
לחם ואין מים ונפשנו

בגבולך ה̇ וחס׳ בליש׳ וסימ׳ ... הר ההר ג̇ וסימ׳ ויסעו
מקדש יבאו׳ והעל אתם׳ ויעש משה׳ ויעל אהרן הכהן׳ ... על גבול ה̇ בהר ההר ...

קצה בלחם הקלקל׃ ו
ואתרעם עמא קדם יי׳
ועם משה נצו למא א
אסקתונא ממצרים ל
לממת במדברא ארי
לית לחמא ולית מיא
ונפשנא עקת במנא ה
הדין דמיכליה קליל׃
וישלח יהוה בעם את
הנחשים השרפים וינ
וינשכו את העם וימת
עם רב מישראל׃ וגרי
יי׳ בעמא ית חיון ... לא
קלן ונכיתו ית עמא ו
ומית עם סגי מישראל׃
ויבא העם אל משה
ויאמרו חטאנו כי דב
דברנו ביהוה ובך הת
התפלל אל יהוה ויסר
מעלינו את הנחש ויתפ
ויתפלל משה בעד ה
העם׃ ואתא עמא לות
משה ואמרו חבנא א
ארי אתרעמנא קדם יי׳
ועמך בבנא צלי קדם
יי׳ ויעדי מננא ית ח
חיויא וצלי משה יי׳ ל
על עמא׃ ויאמר יהוה
אל משה עשה לך שר
שרף ושים אתו על נס
והיה כל הנשוך וראה
אתו וחי׃ ואמר יי׳ למ
עיבד לך קליא ושוי
יתיה על את ויהי כל

דאיתנכית ויחזי יתיה
ויתקיים׃ ויעש מש
משה נחש נחשת ויש
וישמהו על הנס
והיה אם נשך הנחש
את איש והביט אל
נחש הנחשת וחי׃ וע
ועבד משה חיויא ד
דנחשא ושויה על
את והוי כד נכית חויא
ית גברא ומסתכל ב
בחיויא דנחשא ומת
ומתקיים׃ ויסעו בני י
ישראל ויחנו באבת׃
ונטלו בני ישראל ושרו
באבת׃ ויסעו מאבת
ויחנו בעיי העברים
במדבר אשר על פני מ
מואב ממזרח השמש׃
ונטלו מאבת ושרו ב
במגזת עבראי במדבר
דעל אפי מואב ממד
ממדנח שמשא׃ משם
נסעו ויחנו בנחל זרד׃
מתמן נטלו ושרו בנ
בנחלא דזרד׃ משם נ
נסעו ויחנו מעבר אר
ארנון אשר במדבר ה
היוצא מגבל האמרי
כי ארנון גבול מואב
בין מואב ובין האמרי׃
מתמן נטלו ושרו מ
מעברא דארנון דבמ
דבמדברא דנפיק מ

מתחום אמוראה ארי
ארנון תחום מואב בין
מואב ובין אמוראה׃
על כן יאמר בספר
מלחמות יהוה את
והב בסופה ואת הנ
הנחלים ארנון׃ על כן
יתאמר בספרא קרבין
עבד יי׳ על ימא דס
דסוף וגבורן על נחלי
ארנון׃ ואשד הנחלים
אשר נטה לשבת ער
ונשען לגבול מואב׃
ושפוך נחליא דמדב
דמדבריו לקביל לחית
ומסתמיך לתחום מואב׃
ומשם בארה הוא הב
הבאר אשר אמר יי׳
יהוה למשה אסף את
העם ואתנה להם מים׃
ומתמן איתיהיבת להו
בירא היא בירא דאמ
יי׳ למשה כנוש ית עמא
ואיתן להון מיא׃
אז ישיר ישראל
את השירה הזאת עלי
באר ענו לה׃ בכן שבח
ישראל ית תושבחתא
הדא סקי בירא שבחו
לה׃ באר חפרוה שרים
כרוה נדיבי העם במ
במחקק במשענתם ו
וממדבר מתנה׃ בירא
דחפרוה רברביא כרוה

ולא נתן ה׳ [illegible] ולא נתן סיחון את ישראל ולא נתן תפלה לאלהים ולא נתן ה׳ לכם לב [illegible] סיחון [illegible] על כן יאמרו המשלים אוי לך מואב [illegible]

רישי עמא ספרייא כנ
בחטריהון וממדברא
אתיהיבת להון ׃ וממת
וממתנה נחליאל וממ
ומנחליאל במות ׃ ומד
ומדאיתיהבת להון נ
נחתא עמהון לנחליא
ומנחליא סלקא עמהון
לרמתא ׃ ומבמות הגיא
אשר בשדה מואב ראש
ראש הפסגה ונשקפה
על פני הישימון ׃ ומי
ומרמתא לחיליא די
בחקלי מואב ריש רמ
רמתא ומסתכיא על
אפי בית ישימון ׃
וישלח ישראל
מלאכים אל סיחון מלך
האמרי לאמר ׃ ושלח
ישראל איזגדין לות
סיחון מלכא אמוראה
למימר ׃ אעברה בארצך
בארעך לא נטה בשדה
ובכרם לא נשתה מי ב
בארח דרך המלך נלך
עד אשר נעבר גבלך ׃
איעבר בארעך לא נ
נסטי בחקל ובכרם ול
ולא נשתי מי גוב באר
בארח מלכא נזיל עד
דנעבר תחומך ׃ ולא נ
נתן סיחון את ישראל
עבר בגבלו ויאסף סי
סיחון את כל עמו ויצ

ויצא לקראת ישראל
המדברה ויבא יהצה
וילחם בישראל ׃ ולא
שבק סיחון ית ישראל
למיעבר בתחומיה וכנ
וכנש סיחון ית כל עמיה
ונפק לקדמות ישראל
למדברא ואתא ליהץ
ואגיח קרבא בישראל ׃
ויכהו ישראל לפי חרב
ויירש את ארצו מאר
מארנן עד יבק עד בני
עמון כי עז גבול בני ע
עמון ׃ ומחהי ישראל
לפתגם דחרב ויריתית
ארעיה מארנונא עד
יובקא עד בני עמון ׃
ארי תקיף תחומא דבני
עמון ׃ ויקח ישראל
את כל הערים האלה
וישב ישראל בכל ערי
האמרי בחשבון ובכל
בנתיה ׃ וכבש ישראל
ית כל קרויא האלין ׃ ו
ויתיב ישראל בכל קרוי
אמוראה בחשבון ובכל
כפרנהא ׃ כי חשבון עיר
סיחון מלך האמרי ה
הוא והוא נלחם במלך
מואב הראשון ויקח
את כל ארצו מידו עד
ארנן ׃ ארי חשבון קרת
דסיחון מלכא אמוראה
הוא והוא אגיח קרבא

במלכא דמואב קדמאה
ונסיב ית כל ארעיה
מידיה עד ארנונא ׃ על
כן יאמרו המשלים ב
באו חשבון תבנה ותכ
ותכונן עיר סיחון ׃ על
כן יימרון מתליא עלו
חשבון תתבנה ותשתכ
ותשתכלל קרתא דסי
כי אש יצאה מחשבון
להבה מקרית סיחון א
אכלה ער מואב בעלי
במות ארנן ׃ ארי קדום
תקיף כאישא נפק מח
מחשבון עבדי קרבא
כשלהוביתא מקרתא
דסיחון קטילו עמא ד
דשרו בלחיית מואב ׃ ב
כומריא דפלחין בית
דחלת רמתא דארנון ׃
אוי לך מואב אבדת
עם כמוש נתן בניו פל
פליטים ובנתיו בשבית
למלך אמרי סיחון ׃ וי
ווי לכון מואבאי אבדתו
עמא דפלחין לכמוש
מסר בניהי עירין ובנ
ובנתיה בשביא למלכ
אמוראה סיחון ׃ ונירם
אבד חשבון עד דיבון ו
ונשים עד נפח אשר
עד מידבא ׃ מלכו פס
פסקת מחשבון עדא
שלטון מדיבון ועדיא

[illegible] באר [illegible] ויאמר נעמי אל רות [illegible] בלהם [illegible]
[illegible] והוא נלחם [illegible]

עד נפח דסמיך על מיד׳
וישב ישראל בארץ ה
האמרי ויתיב ישראל
בארעא אמוראה וי
וישלח משה לרגל את
יעזר וילכדו בנתיה וי
ויורש את האמרי אש
אשר שם ושלח משה
לאללא ית יעזר וכבשו
כפרנהא ותריך ית אמ׳
אמוראה דתמן ויפנו
ויעלו דרך הבשן ויצא
עוג מלך הבשן לקרא
לקראתם הוא וכל עמ׳
עמו למלחמה אדרעי
ואיתפניאו וסליקו א
ארח מתנן ונפק עוג מ
מלכא דמתנן לקדמ׳
לקדמותהון הוא וכל
עמיה לאגחא קרבא
לאדרעי ויאמר יהוה
אל משה אל תירא א
אתו כי בידך נתתי אתו
ואת כל עמו ואת ארצו
ועשית לו כאשר עש
עשית לסיחן מלך ה
האמרי אשר יושב
בחשבון ואמר יי׳ למש
לא תידחל מניה ארי
בידך מסרית יתיה וית
כל עמיה וית ארעיה
ותעביד ליה כמא דע
דעבדת לסיחן מלכא
אמוראה דיתיב בחשבון

ויכו אתו ואת בניו ואת
כל עמו עד בלתי השאיר
לו שריד ויירשו את
ארצו ומחו יתיה וית
בנוהי וית כל עמיה ע
עד דלא אשתאר ליה
משיזיב ויריתו ית א
ארעיה ויסעו בני יש
ישראל ויחנו בערבות
מואב מעבר לירדן י
ירחו ונטלו בני ישרא
ושרו במישריא דמוא
מעברא לירדנא דיריחו

פ

וירא בלק בן צפור את
כל אשר עשה ישראל
לאמרי וחזא בלק בר
צפור ית כל דעבד יש
לאמוראה ויגר מואב
מפני העם מאד כי רב
הוא ויקץ מואב מפני
בני ישראל ודחיל מ
מואבא מן קדם עמא
לחדא ארי סגי הוא ו
ועקת למואבאה מן ק
בני ישראל ויאמר מ
מואב אל זקני מדין
עתה ילחכו הקהל את
כל סביבתינו כלחך ה
השור את ירק השדה
ובלק בן צפור מלך ל
למואב בעת ההוא וא
ואמר מואבאה לסבי
מדין כען ישיצון קהל

ית כל סחרננא כמא ד
דמלחיך תורא ית יר
ירוקא דחקלא ובלק
בר צפור מלכא למוא
בעדנא ההיא וישלח
מלאכים אל בלעם בן
בעור פתורה אשר על
הנהר ארץ בני עמו ל
לקרא לו לאמר הנה
עם יצא ממצרים הנה
כסה את עין הארץ וה
והוא ישב ממלי וש
ושלח אזגדין לות בלע
בר בעור לפתור ארם ד
דעל פרת ארע בני עמי
למקריה ליה למימר
הא עמא נפק ממצרים
הא חפא ית עין שמש
דארעא והוא שרי מ
מלקבלי ועתה לכה נא
ארה לי את העם הזה
כי עצום הוא ממני א
אולי אוכל נכה בו ואג
ואגרשנו מן הארץ כי
ידעתי את אשר תברך
מברך ואשר תאר יוא
יואר וכען איתא לוט
לוט לי ית עמא הדין
ארי תקיף הוא מני מא
אים אכול לאגחא ביה
קרב ואתרכניה מן אר
ארי ידענא ית דתברך
מברך ודי תלוט ליט
וילכו זקני מואב וזקני

ויקומו ט׳ מל׳ וסימ׳ ויקומו בבקר ויאמר שלחוני · ויקומו שרי מואב ויבאו · ויהו על הגבעה · ויקומו וילכו יחדו · ויקומו כל אחיו · ויחגרו דרכ כצל · ויקומו בבשת ויעזמי

מדין וקסמים בידם ויב
ויבאו אל בלעם וידברו
אליו דברי בלק׃ ואזלו
סבי מואב וסבי מדין
וקסמיא בידהון ואתו
לות בלעם ומלילו עמי
פתגמי בלק׃ ויאמר א
אליהם לינו פה הלילה
והשבתי אתכם דבר כ
כאשר ידבר יהוה אלי
וישבו שרי מואב עם
בלעם׃ ואמר להון ביתו
הכא בליליא ואתיב ית
יתכון פתגמא כמא דמ
דמליל יי׳ עמי ואוריכו
רברבי מואב עם בלעם׃
ויבא אלהים אל בלעם
ויאמר מי האנשים הא
האלה עמך׃ ואתא מ
מימר מן קדם יי׳ לות בל
ואמר מן גבריא האלי
דעמך׃ ויאמר בלעם
אל האלהים בלק בן צ
צפר מלך מואב שלח
אלי׳ ואמר בלעם ק יי׳
בלק בר צפור מלכא
דמואב שלח לותי׃ הנה
העם היצא ממצרים
ויכס את עין הארץ עת
עתה לכה קבה לי אתו
אולי אוכל להלחם בו
וגרשתיו׃ הא עמא די
דנפק ממצרים וחפא
ית עין שמשא דארעא

כען איתא לוט לי יתי
מאים אכול לאגחא
ביה קרב ואתרכניה׃
ויאמר אלהים אל בל
בלעם לא תלך עמהם
לא תאר את העם כי ב
ברוך הוא׃ ואמר יי׳ לב
לבלעם לא תיזל עמהו
לא תלוט ית עמא ארי
בריך הוא׃ ויקם בלעם
בבקר ויאמר אל שרי
בלק לכו אל ארצכם כ
כי מאן יהוה לתתי ל
להלך עמכם׃ וקם בל
בצפר ואמר לרברבי ב
בלק איזילו לארעכון
ארי רעוא ביה מן קדם
יי׳ דלא למשבקי למיזל
עמכון׃ ויקומו שרי מ
מואב ויבאו אל בלק
ויאמרו מאן בלעם ה
הלך עמנו׃ וקמו רבר
רברבי מואב ואתו לות
בלק ואמרו סריב בלע
למיתי עמנא׃ ויסף ע
עוד בלק שלח שרים
רבים ונכבדים מאלה׃
ואוסיף עוד בלק שלח
רברבין סגיאין ויקירין
מאלין׃ ויבאו אל בל
בלעם ויאמרו לו כה
אמר בלק בן צפור אל
נא תמנע מהלך אלי׃
ואתו לות בלעם ואמרו

ליה כדנן אמר בלק בר
צפור לא כען תתמנע
מלמיתי לותי׃ כי כבד
אכבדך מאד וכל אשר
תאמר אלי אעשה ול
ולכה נא קבה לי את ה
העם הזה׃ ארי יקרא א
איקרנך לחדא וכל די
דתימר לי אעבד ואית
כען לוט לי ית עמא
הדין׃ ויען בלעם ויאמר
אל עבדי בלק אם יתן
לי בלק מלא ביתו כסף
וזהב לא אוכל לעבר
את פי יהוה אלהי לע
לעשות קטנה או גדו
גדולה׃ ואתיב בלעם
ואמר לעבדי בלק אם
יתן לי בלק מלי ביתיה
כסף ודהב לית לי רשו
למיעבר על גזירת מ
מימרא דיי׳ אלהי למע
למעבד זעירתא או רב
רבתא׃ ועתה שבו נא
בזה גם אתם הלילה
ואדעה מה יסף יהוה
דבר עמי׃ וכען אוריכו
כען הכא אף אתון כל
בליליא ואדע מה יוס
יוסף יי׳ למללא עמי׃
ויבא אלהים אל בלעם
לילה ויאמר לו אם ל
לקרא לך באו האנשים
קום לך אתם ואך את

את אלהיכם ואת פסליהם · ויקומו ראשי האבות ויקומו על עמדם · אלהי ה׳ קמ׳ וסימ׳ לעבר את פי · לשמע בקולו · לא אכלתי באוני · ויתגודדו על הילדי · אתי המלכת
ויקרא אליו · שפטני כצדקך · הנה אנכי בונה בית · ואליעזר ג׳ וסימ׳ · מרגלים · עדיך · ביד יסף · כי אין זולתך · ואהיה מספרים · ואליעזר עדותיך

הדבר אשר אדבר אל
אליך אתו תעשה ואתא
מימר מן קדם יי' לות ב
בלעם בליליא ואמר
ליה אם למקרי לך א
אתו גבריא קום איזל
עמהון וברם ית פתגמ
דאימלל עמך יתיה
תעביד ויקם בלעם ב
בבקר ויחבש את אתנו
וילך עם שרי מואב ו
וקם בלעם בצפרא ו
וזריז ית אתניה ואזל
עם רברבי מואב ויחר
את אלהים כי הולך
הוא ויתיצב מלאך
יהוה בדרך לשטן לו
והוא רכב על אתנו ו
ושני נעריו עמו ותק
ותקיף רגזא דיי' ארי
אזיל הוא ואתעתד
מלאכא דיי' בארחא
לשטן ליה והוא רכיב
על אתניה ותרין של
שלימוהי עמיה ות
ותרא האתון את מל
מלאך יהוה נצב בדרך
וחרבו שלופה בידו וי
ותט האתון מן הדרך
ותלך בשדה ויך בלעם
את האתון להטתה
הדרך וחזת אתנא ית
מלאכא דיי' מתעתד
בארחא וחרביה שליפ

בידיה וסטת אתנא
מן ארחא ואזלת בחק
בחקלא ומחא בלעם
ית אתנא לאסטיותה
לארחא ויעמד מלא
מלאך יהוה במשעול
הכרמים גדר מזה וגד
וגדר מזה וקם מלאכ
דיי' בשביל כרמיא א
אתרא דגדירא מכא
ואתרא דגדירא מכא
ותרא האתון את מל
מלאך יהוה ותלחץ
אל הקיר ותלחץ את
רגל בלעם אל הקיר
ויסף להכתה וחזת א
אתנא ית מלאכא דיי'
ואידחיקת עם כתלא
ודחקת ית רגלא דבל
בכתלא ואוסיפת למ
למימחה ויוסף מלאך
יהוה עבור ויעמד ב
במקום צר אשר אין
דרך לנטות ימין ושמ
ושמאל ואוסיף מל
מלאכא דיי' עבר וקם
באתר עק דלית אר
אורח למסטי לימינא
ולסמלא ותרא האת
האתון את מלאך י
יהוה ותרבץ תחת בל
בלעם ויחר אף בלעם
ויך את האתון במקל
וחזת אתנא ית מלאכ

דיי' ורבעת תחות בלע
ותקיף רגזא דבלעם ומחא
ית אתנא בחוטרא ו
ויפתח יהוה את פי ה
האתון ותאמר לבלעם
מה עשיתי לך כי הכי
הכיתני זה שלש רגלים
ופתח יי' ית פומא דאתנ
ואמרת לבלעם מא ע
עבדית לך ארי מחיתני
דנן תלת זמנין ויאמר
בלעם לאתון כי התעל
התעללת בי לו יש חרב
בידי כי עתה הרגתיך
ואמר בלעם לאתנא
ארי חייכת בי אלו
אית חרבא בידי ארי
כען קטלתיך ותאמר
האתון אל בלעם הלא
אנכי אתנך אשר רכבת
עלי מעודך עד היום
הזה ההסכן הסכנתי
לעשות לך כה ויאמר
לא ואמרת אתנא לב
הלא אנא אתנך דרכ
דרכבת עלי מדאיתך
עד יומא הדין המילף
אליפנא למעבד לך כ
כדין ואמר לא ויגל
יהוה את עיני בלעם
וירא את מלאך יהוה
נצב בדרך וחרבו של
שלפה בידו ויקד ויש
וישתחו לאפיו וגלא

יי ית עיני בלעם וחזא
ית מלאכא דיי מתעתד
בארחא וחרביה שלי
שליפא בידיה וכרע ו
וסגיד לאפוהי׃ ויאמר
אליו מלאך יהוה על
מה הכית את אתנך זה
שלוש רגלים הנה אנ
אנכי יצאתי לשטן כי
ירט הדרך לנגדי׃ ואמ
ליה מלאכא דיי על
מא מחית ית אתנך ד
דנן תלת זמנין הא אנ
נפקית לסטן ארי גלי
קדמי דאת רעי למיזל
בארחא לקבלי׃ ותר
ותראני האתון ותט
לפני זה שלש רגלים
אולי נטתה מפני כי
עתה גם אתכה הרגתי
ואותה החייתי׃ וחזתני
אתנא וסטת מן קדמ
קדמי דנן תלת זמנין
אלולפון לא סטת מן ק
קדמי ארי כען אף י
יתך קטלית ויתה קי
קיימית׃ ויאמר בלעם
אל מלאך יהוה חטא
חטאתי כי לא ידעתי
כי אתה נצב לקראתי
בדרך ועתה אם רע ב
בעיניך אשובה לי׃ וא
ואמר בלעם למלאכ
דיי חבית ארי לא יד

ידעית דאת מתעתד
לקדמותי בארחא וכ
וכען אם ביש בעינך
אתוב לי׃ ויאמר מלא
מלאך יהוה אל בלעם
לך עם האנשים ואפס
את הדבר אשר אדבר
אליך אתו תדבר וילך
בלעם עם שרי בלק׃ ו
ואמר מלאכא דיי לבל
איזל עם גבריא וברם
ית פתגמא דאימליל
עמך יתיה תמלל ואז
ואזל בלעם עם רברבי
בלק׃ וישמע בלק כי ב
בא בלעם ויצא לקרא
לקראתו אל עיר מואב
אשר על גבול ארנן א
אשר בקצה הגבול׃ וש
ושמע בלק ארי אתא
בלעם ונפק לקדמותיה
לקרתא דמואב דעל
תחום ארנון דבסטר ית
תחומא׃ ויאמר בלק א
אל בלעם הלא שלח
שלחתי אליך לקרא
לך למה לא הלכת א
אלי האמנם לא אוכל
כבדך׃ ואמר בלק לבל
הלא משלח שלחית
לותך למקרי לך למא
לא אתיתא לותי הא
בקושטא הויתא אמ
אמר לית אנא יכיל

לייקרותך׃ ויאמר בלעם
אל בלק הנה באתי א
אליך עתה היכל אוכל
דבר מאומה הדבר
אשר ישים אלהים בפי
אתו אדבר׃ ואמ׳ בל׳ לבל
הא אתיתי לותך כען
המיכל יכילנא למללא
מדעם פתגמא דישוי
יי בפומי יתיה אמליל׃
וילך בלעם עם בלק ויב
ויבאו קרית חצות׃ ואז
ואזל בלעם עם בלק ו
ואעליה לקרית מחוזת
מחוזוהי׃ ויזבח בלק
בקר וצאן וישלח לבל
לבלעם ולשרים אשר
אתו׃ ונכס בלק תורין
ועאן ושלח לבלעם ולר
ולרברביא דעמיה׃ ויהי
בבקר ויקח בלק את
בלעם ויעלהו במות ב
בעל וירא משם קצה
העם׃ והוה בצפרא ו
ודבר בלק ית בלעם וא
ואסקיה לרמת דחלתי
וחזא מתמן קצת מן ע
עמא׃ ויאמר בלעם א
אל בלק בנה לי בזה ז
שבעה מזבחות והכן ל
לי בזה שבעה פרים ו
ושבעה אילים׃ ואמר
בלעם לבלק בנה לי הכ
הכא שבעא מדבחין

ערכתי ג̇ וסימ׳ את שבעת המזבחות ערכתי ערכתי בד׳ לראשי׳ הנה בא ערכתי משפט [illegible] וכל שרי ל̇ וסימ׳ והנה נצב על עלתו ויוחנן בן קרח ולא שמע יוחנן וזקנים [illegible]

ואתקין לי הכא שבעא
תורין ושבעא דכרין׃ ו
ויעש בלק כאשר דבר
בלעם ויעל בלק ובלעם
פר ואיל במזבח׃ ואסק
בלק כמא דמליל בלע
ואסיק בלק ובלעם תור
ודכר על כל מדבח׃ ויא
ויאמר בלעם לבלק הת
התיצב על עלתך ואל
ואלכה אולי יקרה לק
יהוה לקראתי ודבר מ
מה יראני והגדתי לך
וילך שפי׃ ואמר בלעם
לבלק אתעתד על עלו
עלתך ואיהך מאים
יערע מימר מן קדם יי׳
לקדמותי ופתגמא ד
דיחזנני ואיחוי לך וא
ואזל יחידי׃ ויקר אל
אלהים אל בלעם ויאמ
ויאמר אליו את שבעת
המזבחת ערכתי ואעל
פר ואיל במזבח׃ וערע
מימר מן קד׳ יי׳ לבלעם
ואמר קדמוהי ית שב
שבעא מדבחין סדרית
ואסיקית תור ודכר ע
על כל מדבח׃ וישם יי׳ ד
יהוה דבר בפי בלעם
ויאמר שוב אל בלק ו
וכה תדבר׃ ושוי יי׳ פי
פתגמא בפומא דבל
ואמר תוב לות בלק ו

וכדין תמליל׃ וישב א
אליו והנה נצב על ע
עלתו הוא וכל שרי מ
מואב׃ ותב לותיה והא
מעתד על עלתיה הוא
וכל רברבי מואב׃ ויש
וישא משלו ויאמר
מן ארם ינחני בלק מל
מלך מואב מהררי קדם
לכה ארה לי יעקב ולכ
ולכה זעמה ישראל׃
ונטל מתליה ואמר מן
ארם דברני בלק מלכא
דמואב מטורי מדינחא
איתא לוט לי יעקב וא
ואיתא תריך לי ישראל
מה אקב לא קבה אל
ומה אזעם לא זעם י
יהוה׃ מא אילוטיה ד
דלא לטייה אל ומא
אתרכיה דלא תרכיה
יי׳ כי מראש צרים אר
אראנו ומגבעות אשו
אשורנו הן עם לבדד
ישכן ובגוים לא יתחש
יתחשב׃ ארי מריש ט
טורייא חזיתיה ומרמת
סכתיה הא עמא בלח
בלחודיהון עתידין ד
דיחסנון עלמא ובעמ
ובעממיא לא יתדנון
גמירא׃ מי מנה עפר
יעקב ומספר את רבע
ישראל תמות נפשי מ

מות ישרים ותהי אחר
אחריתי כמהו׃ מן יכ
יכול למימני דעדקיא
דבית יעקב דאמיר על
עליהון דיסגון כעפרא
דארעא או חדא מאר
מארבע משירייתא ד
דישראל תמות נפשי
מותא דקשיטוהי ותהי
סופי כותהון׃ ויאמר
בלק אל בלעם מה עש
עשית לי לקב איבי ל
לקחתיך והנה ברכת ב
ברך׃ ואמר בלק לבלעם
מא עבדת לי למלטיס
סנאי דבריתך והא בר
ברכא מברכת להון׃ ו
ויען ויאמר הלא את
אשר ישים יהוה בפי
אתו אשמר לדבר׃ וא
ואתיב ואמר הלא ית
דישוי יי׳ בפומי יתיה
אטר למללא׃ ויאמר
אליו בלק לך נא אתי
אל מקום אחר אשר
תראנו משם אפס קצ
קצהו תראה וכלו לא
תראה וקבנו לי משם׃
ואמר ליה בלק איתא
כען עמי לאתר אוחרן
דתיחזיניה מתמן לחור
קצתיה תיחזי וכליה
לא תיחזי ותלוטיה ל
לי מתמן׃ ויקחהו ש

ויוחנן בן קרח ואחרי [illegible] וכל שרי החילים [illegible] מהררי ג̇ וסימ׳ בלק מלך מואב מהררי קדם [illegible] לבדד ג̇ וסימ׳ הן עם לבדד [illegible]
ישכן [illegible] ובגוים לא יתחשב [illegible]

ג׳ כתי׳ לכה בלישן בלעם · וסימ׳ [illegible]

שדה צפים אל ראש ה
הפסגה ויבן שבעה מז
מזבחת ויעל פר ואיל
במזבח: ודבריה לחקל
סכותא לריש רמתא ו
ובנא שבעא מדבחין ו
ואסק תור ודכר על כל
מדבח: ויאמר אל בלק
התיצב כה על עלתך
ואנכי אקרה כה: ואמר
לבלק אתעתד הכא על
עלתך ואנא אתמטי
עד כא: ויקר יהוה אל
בלעם וישם דבר בפיו:
ויאמר שוב אל בלק
וכה תדבר: וערע מימר
מן קדם יי לבלעם ושוי ב
פתגמא בפומיה ואמ׳
תוב לות בל׳ וכדי׳ תמליל:
ויבא אליו והנו נצב על
עלתו ושרי מואב אתו
ויאמר לו בלק מה דבר
יהוה: ואתא לותיה והא
מתעתד על עלתיה ור
ורברבי מואב עמיה:
ואמר ליה בלק מא
מליל יי: וישא משלו
ויאמר קום בלק ושמ׳
ושמע האזינה עדי בנו
צפר: ונטל מתליה וא
ואמר קום בלק ושמע
אצית למימרי בר צפר:
לא איש אל ויכזב ובן
אדם ויתנחם ההוא אמ

אמר ולא יעשה ודבר
ולא יקימנה: לא כמילי
בני אנשא מימר אלהא
בני אנשא אמרין ומכ
ומכדבין ואף לא כעבדי
בני בסרא דאנון גזרין ג
למעבד תיבין ומתמלכין
הוא אמר ועביד וכל
מימריה מתקיים: הנה
ברך לקחתי וברך ולא
אשיבנה: הא ברכן ק
קבילית ואברכניה ליש
ולא אתיב ברכתי מנה:
לא הביט און ביעקב ו
ולא ראה עמל בישר
בישראל יהוה אלהיו
עמו ותרועת מלך בו:
אסתכלית לית פלחי גו
גלולין בדבית יעקב וא
ואף לא עבדי ליאות
שקר בישראל מימרא דיי
אלההון בסעדהון ושכ
ושכינת מלכהון ביניהון:
אל מוציאם ממצרים
כתועפת ראם לו: אלה
דאפיקנון ממצרים ת
תקפא ורמא דיליה: כי
לא נחש ביעקב ולא ק
קסם בישראל כעת יא
יאמר ליעקב ולישראל
מה פעל אל: ארי לא נ
נחשיא צבן דייטב ב
ברכות יעקב ואף לא
קסמיא רעו ברבות בית

ישראל כען יתאמר ל
ליעקב ולישראל מא ע
עבד אלהא: הן עם כלביא
יקום וכארי יתנשא לא
ישכב עד יאכל טרף וד
ודם חללים ישתה: הא
עמא כליתא שרי וכא
וכאריא יתנטל לא יש
ישרי בארעיה עד דיק
דיקטול קטול ונכסי
עממיא ירות: ויאמר
בלק אל בלעם גם קב ת
לא תקבנו גם ברך לא ת
תברכנו: ואמר בלק לב
אף מילט לא תלוטנון
אף ברכא לא תברכינון:
ויען בלעם ויאמר אל
בלק הלא דברתי אליך
לאמר כל אשר ידבר
יהוה אתו אעשה: ואתי
בלעם ואמר לבלק הלא
מלילית עמך למימר
כל דימליל יי יתיה אעב
אעבד: ויאמר בלק
אל בלעם לכה נא אקחך
אל מקום אחר אולי י
יישר בעיני האלהים ו
וקבתו לי משם: ואמר
בלק לבלעם איתא כען
אדברנך לאתר אוחרן
מאים יהי רעוא קדם יי
ותלוטיה לי מתמן: וי
ויקח בלק את בלעם
ראש הפעור הנשקף

[illegible]
[illegible]

לברך ט׳ וסימ׳ ויהי כאשר כלה יצחק · וירא בלעם כי טוב · ואלה יעמדו ·

על פני הישימן׃ ודבר בל
ית בלעם ריש רמתא ד
דמסתכיא על אפי בית
ישימון׃ ויאמר בלעם א
אל בלק בנה לי בזה שב
שבעה מזבחת והכן לי
בזה שבעה פרים ושבעה
אילים׃ ואמר בלעם לבל
בנה לי הכא שבעא מד
מדבחין ואתקין לי הכ
שבעא תורין ושבעא
דכרין׃ ויעש בלק כאשר
אמר בלעם ויעל פר ואי
ואיל במזבח׃ ועבד בלק
כמא דאמר בלעם ואס
ואסק תור ודכר על כל
מדבח׃ וירא בלעם כי
טוב בעיני יהוה לברך
את ישראל ולא הלך
כפעם בפעם לקראת נ
נחשים וישת אל המ
המדבר פניו׃ וחזא בלע
ארי תקין קדם יי׳ לברכא
ית ישר׳ ולא הליך כזמן
בזמן אילהין לקדמות
נחשיא ושוי למדברא
אפוהי׃ וישא בלעם את
עיניו וירא את ישראל
שכן לשבטיו ותהי עליו
רוח אלהים׃ וזקף בלע
ית עינוהי וחזא ית יש׳
שרי לשבטוהי ושרת
עלוהי רוח נבואה מן
קדם יי׳׃ וישא משלו ו

ויאמר נאם בלעם בנו ב
בער ונאם הגבר שתם
העין׃ ונטל מתליה ואמ
אימר בלעם בריה בעור
ואימר גברא דשפיר ח
חזי׃ נאם שמע אמרי
אל אשר מחזה שדי י
יחזה נפל וגלוי עינים׃
אימר דשמע מימר מן
קדם אל דחיזו מן קדם
שדי חזי שכיב ומתגלי
ליה׃ מה טבו אהליך
יעקב משכנתיך ישראל׃
מא טבא ארעך יעקב
בית מישרך ישראל׃ כ
כנחלים נטיו כגנת עלי
נהר כאהלים נטע יהוה
כארזים עלי מים׃ כנחלי
דמדברין כגנת שקיא
דעל פרת כבוסמיא ד
דנציב יי׳ כארזין דנצי
דנציבין על מיא׃ יזל
מים מדליו וזרעו במי
במים רבים וירם מאגג
מלכו ותנשא מלכתו׃
יסגי מלכא דיתרבא מ
מבנוהי וישלוט בעמ
בעממין סגיאין ויתקף
מאגג מלכיה ותנטל
מלכותיה׃ אל מוציאו
ממצרים כתועפת ראם
לו יאכל גוים צריו וע
ועצמתיהם יגרם וחציו
ימחץ׃ אלהא דאפקנון

ממצרים תוקפא ורומ
דיליה ייכלון בני נכסי
עממיא סנאיהון ובבזת
מלכיהון יתפנקון ואר
וארעתהון יחסנון׃ כרע
שכב כארי וכלביא מי
יקימנו מברכיך ברוך
וארריך ארור׃ ינוח יש
ישרי בתקוף כאריא׃
וכליתא לית דיקימניה
בריכך יהון בריכין ולי
וליטך יהון ליטין׃ ויח
ויחר אף בלק אל בלע
ויספק את כפיו ויאמר
בלק אל בלעם לקב אי
איבי קראתיך והנה ב
ברכת ברך זה שלש פ
פעמים׃ ותקיף רוגזא
דבלק לבלעם ושקפנון
לידוהי ואמר בלק ל
לבל למילט סנאי קר
קריתך והא ברכא מב
מברכת להון דנן תלת
זמנין׃ ועתה ברח לך א
אל מקומך אמרתי כב
כבד אכבדך והנה מנעך
יהוה מכבוד׃ וכען איזל
לך לאתרך אמרית אי
יקרא איקרנך והא מ
מנעך יי׳ מן יקר׃ ויאמר
בלעם אל בלק הלא גם
אל מלאכיך אשר ש
שלחת אלי דברתי ל
לאמר׃ ואמר בלעם

לברך את אויבי · ויליכו כל העם איש לביתו · ויסב דוד לברך את ביתו ...

לבלק הלא את עם אזג
אזגדך דשלחת לותי
מלילית למימר׃ אם יתן
לי בלק מלא ביתו כסף
וזהב לא אוכל לעבר
את פי יהוה לעשות
טובה או רעה מלבי א
אשר ידבר יהוה אתו
אדבר׃ אם יתן לי בלק
מלי ביתיה כסף ודהב
לית לי רשו למעבר ב
על גזירת מימרא דיי ל
למעבד טבתא או בשת
מרעותי דימליל יי יתה
אימליל׃ ועתה הנני ה
הולך לעמי לכה איע
איעצך אשר יעשה
העם הזה לעמך באח
באחרית הימים׃ וכען
הא אנא אזיל לעמי ז
איתא אימלכך מא
דתעבד ואיחוי לך דיע
דיעבד עמא הדין לע
לעמך בסוף יומיא׃ ו
וישא משלו ויאמר
נאם בלעם בנו בער ו
ונאם הגבר שתם העין׃
ונטל מתליה ואמר
אימר בלעם בר בעור
ואימר גברא דשפיר
חזי׃ נאם שמע אמרי
אל וידע דעת עליון ז
מחזה שדי יחזה נפל
וגלוי עינים׃ אימר דש

דשמע מימר מן קדם
אל ודידע מדע מן קד
עילאה חיזו מן קדם ש
שדי חזי שכיב ומתגלי
ליה׃ אראנו ולא עתה
אשורנו ולא קרוב דרך
כוכב מיעקב וקם שבט
מישראל ומחץ פאתי
מואב וקרקר כל בני ש
שת׃ חזיתיה ולא כען
סכיתיה ולא איתוהי
קריב כד יקום מלכא
מיעקב ויתרבא משיחא
מישראל ויקטול רברבי
מואב וישלוט בכל בני
אנשא׃ והיה אדום י
ירשה והיה ירשה ש
שעיר איביו וישראל
עשה חיל׃ ויהי אדום
ירתא ויהי ירתא שע
לבעלי דבבוהי וישר
יצלח בנכסין׃ וירד מ
מיעקב והאביד שריד
מעיר׃ ויחות חד מדבי
יעקב ויוביד משיזב
מקרית עממיא׃ וירא
את עמלק וישא מש
משלו ויאמר ראשית
גוים עמלק ואחריתו
עדי אבד׃ וחזא ית עמ
עמלקאה ונטל מתליה
ואמר ריש קרביא דיש
דישר הוה עמלק וס
וסופיה לעלמא יבד׃

וירא את הקיני וישא
משלו ויאמר איתן מ
מושבך ושים בסלע ק
קנך׃ וחזא ית שלמאה
ונטל מתליה ואמר
תקיף בית מותבך וש
ושוי בכרך תקוף מדו
מדורך׃ כי אם יהיה ל
לבער קין עד מה אש
אשור תשבך׃ ארי אם
יהי לשיצאה שלמאה
אתוראה ישבנך׃ וישא
משלו ויאמר אוי מי י
יחיה משמו אל׃ ונטל
מתליה ואמר ווי לחי
לחייביא דייחון כד י
יעבד אלהא ית אלין׃
וצים מיד כתים ועני
אשור ועני עבר וגם
הוא עדי אבד׃ וסיען
יצטרחן מרומאי ויע
ויענון לאתור וישעב
וישעבדון לעבר פרת
ואף אנון לעלמא יב
יבדון׃ ויקם בלעם וי
וילך וישב למקמו וגם
בלק הלך לדרכו׃ וקם
בלעם ואזל ותב לאתר
לאתריה ואף בלק אזל
לאורחיה׃

וישב ישראל בשטים
ויחל העם לזנות אל
בנות מואב׃ ויתיב ישר
בשטים ושרי עמא ל

למטעי בתר בנת מואב:
ותקראן לעם לזבחי א
אלהיהן ויאכל העם
וישתחוו לאלהיהן:
וקראה לעמא לדבחי
טעותהון ואכל עמא
וסגידו לטעותהון: ויצ
ויצמד ישראל לבעל
פעור ויחר אף יהוה ב
בישראל: ואתחבר יש
לבעל פעור ותקיף רגזא
דיי בישר: ו
ויאמר יהוה אל משה
קח את כל ראשי העם
והוקע אותם ליהוה
נגד השמש וישב חרון
אף יהוה מישראל: ו
ואמר יי למשה דבר
ית כל רישי עמא ודון
וקטול דחייב קטול
קדם יי לקבל שמשא
ויתוב תקוף רגזא דיי
מישר: ויאמר משה
אל שפטי ישראל הר
הרגו איש אנשיו הנצ
הנצמדים לבעל פעור:
ואמר משה לדייני יש
קטולו גבר גברוהי ד
דאתחברו לבעלא פעו:
והנה איש מבני ישרא
ישראל בא ויקרב אל
אחיו את המדינית:
לעיני משה ולעיני כל
עדת בני ישראל והמ

והמה בכים פתח אהל
מועד: והוא גברא מבני
מבני ישראל אתא וק
וקריב לות אחוהי ית
מדיניתא לעיני משה
ולעיני כל כנשתא דבני
ישראל ואנון בכן לתרע
משכן זמנא: וירא פינ
פינחס בן אלעזר בן א
אהרן הכהן ויקם מת
מתוך העדה ויקח
רמח בידו: וחזא פינח
בר אלעזר בר אה כהנ
וקם מגו כנשתא ונסב
רומחא בידיה: ויבא
אחר איש ישראל א
אל הקבה וידקר את
שניהם את איש ישר
ישראל ואת האשה
אל קבתה ותעצר המ
המגפה מעל בני ישר
ישראל: ועל בתר גבר
בר ישראל לקובתה
ובזע ית תרויהון ית
גברא בר ישראל וית
אתתא במעהא ואת
ואתכלי מותנא מעל
בני ישראל: ויהיו ה
המתים במגפה ארב
ארבעה ועשרים אלף:
והוו דמיתו במותנא
עשרין וארבעה אלפין:
פ
וידבר יהוה אל משה

לאמר: ומליל: פינחס
בן אלעזר בן אהרן ה
הכהן השיב את חמתי
מעל בני ישראל בקנ
בקנאו את קנאתי בת
בתוכם ולא כליתי את
בני ישראל בקנאתי: פ
פינחס בר אלעזר בר א
אהרן כהנא אתיב ית
חימתי מעל בני ישר
בדקני ית קנאתי ביני
ביניהון ולא שיציתי
ית בני ישר בקנאתי:
לכן אמר הנני נתן לו
את בריתי שלום: בכן
אימר הא אנא גזר
ליה ית קיימי שלם:
והיתה לו ולזרעו א
אחריו ברית כהנת ע
עולם תחת אשר קנא
לאלהיו ויכפר על בני
ישראל: ותהי ליה ול
ולבנוהי בתרוהי קיים
כהנת עלם חלף דקני
קדם אלהיה וכפר על
בני ישראל: ושם איש
איש ישראל המכה
אשר הכה את המדי
המדינית זמרי בן ס
סלוא נשיא בית אב
לשמעוני: ושום גברא
בר ישראל קטילא:
דאתקטל עם מדיניתא
וזמרי בר סלוא רב בית

[illegible]

ושם ג׳ ר״א פסו׳ וסימ׳ ושם הנהר השני ושם הנהר השלישי ושם אחיו יובל ושם האחד אליעזר ושם איש ישר׳ המכה ושם האשה המכה ושם בת אשר סרח

אבא לבית שמעון ושׁ
ושם האשה המכה ה
המדינית כזבי בת צור
ראש אמות בית אב ב
במדין הוא ושום אתת
דאיתקטלית מדיניתא
כזבי בת צור ריש אומי
בית אבא במדין הוא
וידבר יהוה
אל משה לאמר ומליל
צרור את המדינים וה
והכיתם אותם אעיק
למדינאי ותקטל יתהון
כי צררים הם לכם בנכליהם
אשר נכלו לכם על דבר
פעור ועל דבר כזבי בת
נשיא מדין אחתם המ
המכה ביום המגפה ע
על דבר פעור ארי מ
מעיקין אנון לכון בנ
בנכליהון דנכילו לכון
על עיסק פעור ועל ע
עיסק כזבי בת רבא דמ
דמדין אחתהון דאת
דאיתקטילת ביומא דמ
דמותנא על עיסק פעו
ויהי אחרי המגפה
ויאמר יהוה אל
משה ואל אלעזר בן
אהרן הכהן לאמר ואמ
בתר מותנא ואמר יי ל
למשה ולאלעזר בר אה
כהנא למימר שאו את
ראש כל עדת בני ישר

ישראל מבן עשרים ש
שנה ומעלה לבית אב
אבתם כל יצא צבא בי
בישראל קבילו ית ח
חשבון כל כנשתא דבני
ישראל מבר עשרין ש
שנין ולעילא לבית א
אבהתהון כל נפיק חיל
בישראל וידבר משה וא
ואלעזר הכהן אתם ב
בערבת מואב על ירדן
ירחו לאמר ומליל מש
ואלעזר כהנא ואמרו
למימני יתהון במישר
דמואב על ירדנא דיר
למימר מבן עשרים ש
שנה ומעלה כאשר
צוה יהוה את משה ו
ובני ישראל היצאים
מארץ מצרים מבר
עשרין שנין ולעילא
כמא דפקיד יי ית מש
ובני ישראל דינפקו מאר
דמצרים
ראובן בכור ישראל בני
ראובן חנוך משפחת
החנכי לפלוא משפחת
הפלואי ראובן בוכרא
דישראל בני ראובן חנוך
זרעי חנ לפלוא זרעי פל
לחצרן משפחת החצר
החצרני לכרמי משפח
משפחת הכרמי לחצ
זר חצ לבר זרעי כרמי

אלה משפחת הראובני
ויהיו פקדיהם שלשה
וארבעים אלף ושבע מ
מאות ושלשים אליו
זרעית ראובן והוו מני
ארבעין ותלתא אלפין
ושבע מאה ותלתין וב
ובני פלוא אליאב ובני
פל אליאב ובני אליאב ד
נמואל ודתן ואבירם ה
הוא דתן ואבירם קרואי
העדה אשר הצו על
משה ועל אהרן בעדת
קרח בהצתם על יהוה
ובני אליאב נמואל דתן ואב
הוא דתן ואבירם מער
מערעי כנשתא דאית
דאתכנשו על משה וע
אהרן בכנשתא דקרח
באתכנשיהון על יי
ותפתח הארץ את פיה
ותבלע אתם ואת קרח
במות העדה באכל ה
האש את חמשים ו
ומאתים איש ויהיו ל
לנס ופתחת ארעא ית
פומה ובלעת יתהון ו
קרח במותא דכנשתא
כד אכלת אישתא ית
מיתן וחמשין גברא והוו
לאת ובני קרח לא מ
מתו ובני קרח לא מיתו
בני שמעון ל
למשפחתם לנמואל

ושם אשת עמרם ושם חברון לפנים ושם אשת שאול ושם האיש נבל ושם אשת אבישור ושם האיש אבימלך ... דבור אתם אתו אבד ... וסימ׳
למועד אשר דבר אתו אלהים ... בערבת מואב ... ואתה ... על בית ... וכל יחזר ...

משפחת הנמואלי לימין
משפחת הימיני ליכין
משפחת היכיני׃ בני שמ
לזרעית לנמואל זר נמו
לימין זר ימין ליכ זר יכ
לזרח משפחת הזרחי׃
לשאול משפחת השאו
השאולי׃ לזר זרע זרח
לשא זר שא׃ אלה מש
משפחת השמעני ש
שנים ועשרים אלף
ומאתים׃ אלין זרע שמ
עשרין ותרין אלפין ומ
ומאתן׃ בני גד
למשפחתם לצפון מש
משפחת הצפוני לחגי
משפחת החגי לשוני
משפחת השוני׃ בני גד
לזר לצפ זר צפ לח זר ח
לשוני זר שוני׃ לאזני
משפחת האזני לערי
משפחת הערי׃ לא זרע
אזני לערי זר ערי׃ לארוד
משפחת הארודי לאר
לאראלי משפחת הא
האראלי׃ לארו זר ארו
לאר זר אראלי׃ אלה
משפחת בני גד לפקדי
לפקדיהם ארבעים א
אלף וחמש מאות׃ אל
זרעי בני גד למניניהון
ארבעין אלפין וחמש
מאה׃ בני יהודה
ער ואונן וימת ער ואו

ואונן בארץ כנען׃ בני
יהודה ער ואונן ומית
ער ואונן בארעא דכנען
ויהיו בני יהודה למש
למשפחתם לשלה מש
משפחת השלני לפרץ
משפחת הפרצי לזרח
משפחת הזרחי׃ והיו
בני יהודה לזרע לשלה
זר שלה לפרץ זרע פר
לזרח זרע זרח׃ ויהיו ב
בני פרץ לחצרן משפחת
משפחת החצרני לחמ
לחמול משפחת החמ
החמולי׃ והוו בני פרץ
לחצר זרע חצ לחמול
זרע חמול׃ אלה משפחת
יהודה לפקדיהם ששה
ושבעים אלף וחמש
מאות׃ אלין זרעי יהוד
למניניהון שבעין ושת
אלפין וחמש מאה׃
בני יששכר
למשפחתם תולע מש
משפחת התולעי לפוה
משפחת הפוני׃ בני יש
לזרעי תולע זרע תול
לפוה זר פוני׃ לישוב
משפחת הישובי לשמ
לשמרון משפחת השמ
השמרני׃ ליש זר יש לש
זר שמר׃ אלה משפחת
יששכר לפקדיהם אר
ארבעה וששים אלף

ושלש מאות׃ אלין זרע
יששכר למניניהון שתין
וארבעה אלפין ותלת מ
מאה׃ בני זבולן
למשפחתם לסרד מש
משפחת הסרדי לאלון
משפחת האלוני ליחל
ליחלאל משפחת היחל
היחלאלי׃ בני זבולן לזר
לסרד זר סרד לאלון זר
אל ליחלא זרעית יחל׃
אלה משפחת הזבולני
לפקדיהם ששים אלף
וחמש מאות׃ אלין זר
זבול למניניהון שתין
אלפין וחמש מאה׃
בני יוסף למשפחתם
מנשה ואפרים׃ בני יוסף
לזרע מנשה ואפר׃ בני
מנשה למכיר משפחת
המכירי ומכיר הוליד
את גלעד לגלעד מש
משפחת הגלעדי׃ בני
מנשה למכ זרעית מכ
ומכ אוליד ית גלעד לגל
זרעי גלעד׃ אלה בני
גלעד איעזר משפחת
האיעזרי לחלק משפ
משפחת החלקי׃ אלין
בני גלעד איש זרע איע
לחלק זרע חלק׃ ואשר
ואשריאל משפחת ה
האשראלי ושכם מש
משפחת השכמי׃ ואש

זרע אשרי' ושכם ורעית
שכם' ושמידע משפחת
השמידעי וחפר משפחת
החפרי' ושמידע זר שמי'
וחפר זר חפר' וצלפחד
בן חפר לא היו לו בנים
כי אם בנות ושם בנות
צלפחד מחלה ונעה חגלה
חגלה מלכה ותרצה ורע
וצלפחד בר חפר לא הוו
ליה בנין אילהין בנן וש
ושום בנת צלפחד מחל
ונעה חגלה מלכה ותר'
אלה משפחת מנשה ו
ופקדיהם שנים וחמשים
אלף ושבע מאות' אלי'
זרעית מנשה ומניניהו'
חמשין ותרין אלפין וש
ושבע מאה' ו
אלה בני אפרים למשפ
למשפחתם לשותלח
משפחת השותלחי לב
לבכר משפחת הבכרי' ל
לתחן משפחת התחני' א
אלין בני אפרים לזרעי
לשותלח זרע שותלח לבכר
זרעי בכר לתחן זרעית תחן'
ואלה בני שותלח לערן
משפחת הערני' ואלין
בני שותלח לערן זרעי ערן'
אלה משפחת בני אפר
אפרים לפקדיהם שנים
ושלשים אלף וחמש
מאות אלה בני יוסף

למשפחתם' אלין זרעית
בני אפרים למניניהון
תלתין ותרין אלפין וח
מאה אלין בני יוסף לזר'
בני בנימן
למשפחתם לבלע משפחת
הבלעי לאשבל משפחת
האשבלי לאחירם מש
משפחת האחירמי' בני
בנימן לזרע לבלע זרע
בלע לאשבל זרעי אשבל
לאחירם זרע אחירם'
לשפופם משפחת השו
השופמי לחופם משפחת
החופמי' לשפופם זרעי
שופם לחופם זרע חופם'
ויהיו בני בלע ארד ונעמן
ונעמן משפחת הארדי
לנעמן משפחת הנעמי'
והוו בני בלע ארד ונע
זרע ארד לנעמן זר נע'
אלה בני בנימן למשפ
למשפחתם ופקדיהם
חמשה וארבעים אלף
ושש מאות' אלין בני
בנימן לזרעו ומניניהון
ארבעין וחמשא אלפין
ושית מאה' אלה
בני דן למשפחתם לש
לשוחם משפחת השו
חשוחמי' אלה משפחת
דן למשפחתם' אלין ז
בני דן לזרעיתהון לשו
זר שוחם אלין זרעיתהון

לזרעיתהון' כל משפחת
השוחמי לפקדיהם א
ארבעה וששים אלף
וארבע מאות' כל זרעי
שוחם למניניהון שתין
וארבעה אלפין וארבע
מאה' בני אשר
למשפחתם לימנה מש
משפחת הימנה לישוי
משפחת הישוי לבריעה
משפחת הבריעי' בני א
אשר לזרע לימנה זרע
ימנה לישוי זרע ישוי
לבריעה זרעי ברי' לבני
בריעה לחבר משפחת
החברי למלכיאל מש
משפחת המלכיאלי' ל
לבני ברי' לחבר זרע חבר
למלכיאל זרע מלכיאל'
ושם בת אשר שרח' ו
ושום בת אשר שרח' א
אלה משפחת בני אשר
לפקדיהם שלשה וחמ
וחמשים אלף וארבע
מאות' אלין זרעי בני
אשר למניניהון חמשין
ותלתא אלפין וארבע
מאה' בני
נפתלי למשפחתם לי
ליחצאל משפחת הי
היחצאלי לגוני מש
משפחת הגוני' בני נפת
לזרע ליחצא זר יחצא
לגוני זרעי גוני' ליצר

ד' פסו' דאית בהון ה' מלין ... וסימ' ... מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה ...
מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה' וסימ' ... ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה' ...

לאלה ה' וסימ' ולבני מה אעשה לאלה חיים לאלה תחלק הארץ לא אדנים לאלה והחרו אל תעוני ישועון לאלה ובל באלה דמה גמל באלה לאלה לא בחרו

משפחת היצרי לשלם
משפחת השלמי: וליצ
זרע יצר לשל' זרע שלי
אלה משפחת נפתלי
למשפחתם ופקדיהם
חמשה וארבעים אלף
וארבע מאות: אליו זר
נפתלי לזרעי' ומניניהו
ארבעין וחמשה אלפי
וארבע מאה: אלה פקו
פקודי בני ישראל שש
שש מאות אלף ואלף
שבע מאות ושלשים: ג סבירין
אליו מניני בני ישרא ושבע:
שית מאה וחד אלפין
שבע מאה ותלתין:
וידבר יהוה
אל משה לאמר: ומלל
לאלה תחלק הארץ ב
בנחלה במספר שמות:
לאלין תתפלג ארעא
באחסנא במנין שמהן:
לרב תרבה נחלתו ולמ
ולמעט תמעיט נחלתו
איש לפי פקדיו יתן
נחלתו: לסגיאי תסגון
אחסנתהון ולזעירי ת
תזערון אחסנתהון גב
לפום מניניהון תתיהב
אחסנתיה: אך בגורל
יחלק את הארץ לש
לשמות מטות אבתם
ינחלו: ברם בעדבא תת
תתפליג ארעא לשמה

שבטי אבהתהון יחסנון:
על פי הגורל תחלק נ
נחלתו בין רב למעט:
על פום עדבא תתפלג
אחסנתהון בין סגיאי ז
לזעירי: ואלה
פקודי הלוי למשפחתם
לגרשון משפחת הגר
הגרשני לקהת משפחת
הקהתי למררי משפחת
המררי: ואלין מניני ל
ליואי לזר לגר' זר גרש
לקהת זרעית קהת למרר
זר מררי: אלה משפחת
לוי משפחת הלבני מש
משפחת החברני מש
משפחת המחלי מש
משפחת המושי מש
משפחת הקרחי וקהת
הוליד את עמרם: אלין
אלין זרעית לוי זרעי
לבני זר חברני זרעי מח
זר מושי זרע קרח וק
וקהת אוליד ית עמרם:
ושם אשת עמרם יו
יוכבד בת לוי אשר
ילדה אתה ללוי במצ
במצרים ותלד לעמרם
את אהרן ואת משה
ואת מרים אחתם: וש
ושום אתת עמרם יוכ
בת לוי דילידת יתה
ללוי במצרים וילידת
לעמרם ית אהרן וית

משה וית מרים אחתהון:
ויולד לאהרן את נדב
ואת אביהוא את אל
אלעזר ואת איתמר:
ואתיליד לאהרן ית נדב
וית אביהוא ית אלעזר וית
איתמר: וימת נדב וא
ואביהוא בהקריבם א
אש זרה לפני יהוה: ומ
ומית נדב ואביהוא ב
בקרוביהון אישתא נ
נוכריתא קדם יי: ויהיו
פקדיהם שלשה וע
ועשרים אלף כל זכר
מבן חדש ומעלה כי
לא התפקדו בתוך בני
ישראל כי לא נתן להם
נחלה בתוך בני ישרא
ישראל: והוו מניניהון
עשרין ותלתא אלפי
כל דכורא מבר ירחא
ולעילא ארי לא את
אתמניו בגו בני ישרא
ארי לא איתיהיבת ל
להון אחסנא בגו בני
ישראל: אלה פקודי
משה ואלעזר הכהן
אשר פקדו את בני יש
ישראל בערבת מואב
על ירדן ירחו: אלין מ
מניני משה ואלעזר
כהנא דימנו ית בני י
ישראל במישריא דמ
דמואב על ירדנא ד

שבע ג סבירין ושבע. וסימ' פקודיהם דקהת אלה פקודי בני ישר' ויהי כל דבר ינחלו ג קמ' וסימ' לשמות מטות אבתם ינחלו כפי נחלתו אשר ינחלו
כבוד חכמים ינחלו ללוי ג וסי' ושם אשת עמרם על בן לא היה ללוי ... ויולד ג רפי ...

דירחו׃ ובאלה לא היה
איש מפקודי משה וא
ואהרן הכהן אשר פקדו
את בני ישראל במדבר
סיני׃ ובאלין לא הוה
גבר ממניני משה ואה
כהנא דמנו ית בני יש׳
במדבר דסיני׃ כי אמר
יהוה להם מות ימתו
במדבר ולא נותר מהם
איש כי אם כלב בן יפנה
ויהושע בן נון׃ ארי אמ
יי׳ להון ממת ימותון
במדברא ולא אשתאר
מנהון אינש אלהין כלב
בר יפנה ויהושע בר נון׃
ותקרבנה
בנות צלפחד בן חפר בן
גלעד בן מכיר בן מנשה
למשפחת מנשה בן יוסף
ואלה שמות בנתיו מח
מחלה נעה וחגלה ומ
ומלכה ותרצה׃ וקריבא
בנת צל׳ בר חפר בר גלע
בר מכיר בר מנש מזרעי
מנשה בר יוסף ואלין
שמהת בנתיה מחל נע
וחגל ומלכה ותרצה׃
ותעמדנה לפני משה
ולפני אלעזר הכהן ולפנ
הנשיאם וכל העדה ל
פתח אהל מועד לאמר׃
וקמא קדם משה וקדם
אלעזר כהנ׳ וקדם רברביא

וכל כנשתא בתרע משכ
זמנ׳ למימר׃ אבינו מת
במדבר והוא לא היה
בתוך העדה הנועדים
על יהוה בעדת קרח כי
בחטאו מת ובנים לא
היו לו׃ אבונא מית ב
במדבר והוא לא הוה
בגו כנשתא דאזדמנו
על יי׳ בכנשתא דקרח
ארי בחוביה מית ובנין
לא הוו ליה׃ למה יגרע
שם אבינו מתוך משפחתו
כי אין לו בן תנה לנו א
אחזה בתוך אחי אבינו׃
למה יתמנע שמא דאבונ
מגו זרעיתיה ארי לית
ליה בר הב לנא אחסנ
בגו אחי אבונא׃ ויקרב
משה את משפטן לפני
יהוה׃ וקריב משה ית
דינהון קדם יי׳׃
ויאמר יהוה אל משה
לאמר׃ ואמר יי׳ למשה
למימר׃ כן בנות צלפחד
דברת נתן תתן להם אח
אחזת נחלה בתוך אחי
אביהם והעברת את נ
נחלת אביהן להן׃ יאות
בנת צלפחד ממללן׃ מ
מתן תתן להון אחסנת
אחסנא בגו אחי אבוהון
ותעבר ית אחסנת אב
אבוהון להון׃ ואל בני׳

ישראל תדבר לאמר איש
כי ימות ובן אין לו ו׳
והעברתם את נחלתו לבתו׃
ועם בני יש׳ תמליל למימ׳
גבר ארי ימות ובר לית
ליה ותעברון ית אחסנ
אחסנתיה לברתיה׃ וא
ואם אין לו בת ונתתם
את נחלתו לאחיו׃ ואם
לית ליה ברתא ותתנון
ית אחסנתיה לאחוהי׃
ואם אין לו אחים ונת
ונתתם את נחלתו לא
לאחי אביו׃ ואם לית
ליה אחין ותתנון ית א
אחסנתיה לאחי אבוהי׃
ואם אין אחים לאביו
ונתתם את נחלתו לש
לשארו הקרב אליו מ
ממשפחתו וירש אתה
והיתה לבני ישראל
לחקת משפט כאשר
צוה יהוה את משה׃
ואם לית אחין לאבוהי
ותתנון ית אחסנתיה
לקריביה דקריב ליה
מזרעיתיה ויירת יתה
ותהי לבני ישר׳ לגזירת
דין כמא דפקיד יי׳ ית
משה׃ ויאמר
יהוה אל משה עלה
אל הר העברים הזה
וראה את הארץ אשר
נתתי לבני ישראל׃ ואמ

כל אוריתא ... ראית וראית ... וראית אתה ונאספת ... וכל כתיביא דכות כל במה ... אשר ראית את עמי אם ראי

יי למשה סק לטורא ד
דעיבראי הדין וחזי ית
ארעא דיהבית לבני יש׃
וראיתה אתה ונאספת
אל עמיך גם אתה כא
כאשר נאסף אהרן א
אחיך׃ ותיחזי יתה ותת
ותתכניש לעמך את את
כמא דאיתכנש אהרן
אחוך׃ כאשר מריתם
פי במדבר צן במריבת
העדה להקדישני במ
במים לעיניהם הם מי
מריבת קדש מדבר צן׃
כמא דסריבתון על מ
מימרי במדברא דצן
במצות כנשתא לקדש
לקדשותי במיא לעינ
לעיניהון אנון מי מצ
רקם מדברא דצין׃
וידבר משה
אל יהוה לאמר׃ ומלי׳
משה קדם יי למימר׃ יפ
יפקד יהוה אלהי הר
הרוחת לכל בשר איש
על העדה׃ ימני יי אל
רוחיא דכל בסרא גבר
על כנשתא׃ אשר יצא
לפניהם ואשר יבא ל
לפניהם ואשר יוציאם
ואשר יביאם ולא תהיה
עדת יהוה כצאן אשר
אין להם רעה׃ דיפוק
קדמיהון ודיעול קד׳

קדמיהון ודיפקנון ו
ודיעלנון ולא תהי כנשת
דיי כענא דלית להון רעי׃
ויאמר יהוה אל
משה קח לך את יהוש
יהושע בן נון איש אש
אשר רוח בו וסמכת את
ידך עליו׃ ואמר יי למש׳
דבר לך ית יהושע בר נו׳
גברא דרוח נבואה ביה
ותסמוך ית ידך עלוהי׃
והעמדת אתו לפני א
אלעזר הכהן ולפני כל
העדה וצויתה אתו לעי
לעיניהם׃ ותקים יתיה
קדם אלעזר כהנא וקדם
כל כנשתא ותפקיד יתיה
לעיניהון׃ ונתתה מהודך
עליו למען ישמעו כל
עדת בני ישראל׃ ותתן
מזיוך עלוהי בדיל די
דיקבלון מניה כל כנשת
דבני ישראל׃ ולפני אל
אלעזר הכהן יעמד ושאל
לו במשפט האורים לפני
יהוה על פיו יצאו ועל
פיו יבאו הוא וכל בני
ישראל אתו וכל העדה׃
וקדם אלעזר כהנא יקום
וישאל ליה בדין אורי׳
קדם יי על מימריה יהון
נפקין ועל מימריה יהו׳
עליין הוא וכל בני ישר׳
עמיה וכל כנשתא׃ ויע

ויעש משה כאשר צוה
יהוה אתו ויקח את יהו׳
יהושע ויעמדהו לפני
אלעזר הכהן ולפני כל
העדה׃ ועבד משה כמ׳
דפקיד יי יתיה ודבר ית
יהושע ואקימיה קדם
אלעזר כהנא וקדם כל
כנשתא׃ ויסמך את ידיו
עליו ויצוהו כאשר דבר
יהוה ביד משה׃ וסמך
ית ידוהי עלוהי ופקדיה
כמא דמליל יי בידא ד
דמשה׃ וידבר
יהוה אל משה לאמר׃
ומליל צו את בני ישראל
ואמרת אלהם את קרבני
לחמי לאשי ריח ניחחי
תשמרו להקריב לי במ
במועדו׃ פקיד ית בני יש׳
ותימר להון ית קורבני
לחם סדור לקורבני לא
לאתקבלא ברעוא תט
תטרון לקרבא קדמי בז
בזמניה׃ ואמרת להם זה
האשה אשר תקריבו ל
ליהוה כבשים בני שנה
תמימם שנים ליום עלה
תמיד׃ ותימר להון דין
קרבנא דתקרבון קדם יי׳
אמרין בני שנה שלמין
תרין ליומא עלתא תדיר׃
את הכבש אחד תעשה
בבקר ואת הכבש השני

עלת תמיד ל׳ וסימ׳ עלת תמיד לדרתיכם · עלת תמיד העשיה · ויעשו את הכבש כן · ואחרי כן עלת תמיד · העשיה ב׳ א׳ חס׳ וא׳ מל׳ עלת תמיד ועד הברכה

תעשה בין הערבים׃ ית
אמרא חד תעביד בצפ
רא ית אמרא תנינא תעבד
בין שמשיא׃ ועשירית
האפה סלת למנחה בלו
לה בשמן כתית רב
רביעת ההין׃ וחד מן ע
עשרא בתלת סאין סלת
למנחתא דפילא במש
כתישא רבעות הינא׃
עלת תמיד העשיה בה
בהר סיני לריח ניחח א
אשה ליהוה׃ עלת תד
תדירא דאתעבידת בט
בטורא דסיני לאתקבל
ברעוא קרבנא קדם יי׃
ונסכו רביעת ההין לכ
לכבש האחד בקדש הס
הסך נסך שכר ליהוה׃ ו
ונסכיה רבעות הינא
לאימרא חד בקודשא
יתנסך נסוך דחמר ע
עתיק קדם יי׃ ואת הכ
הכבש השני תעשה
בין הערבים כמנחת ה
הבקר וכנסכו תעשה
אשה ריח ניחח ליהוה׃
ית אימרא תנינא תע
תעבד בין שמשיא כ
כמנחת צפרא וכנסכיה
תעבד קרבן דמתקבל
ברעוא קדם יי׃
וביום השבת שני כבשים
בני שנה תמימם ושני

עשרנים סלת מנחה בל
בלולה בשמן ונסכו׃ ו
וביומא דשבתא תרין
אמרין בני שנה שלמי
ותרין עשרונין סלתא מ
מנחתא דפילא במשח
ונסכיה׃ עלת שבת בש
בשבתו על עלת התמיד
התמיד ונסכה׃ עלת
שבא תתעבד בשבא
על עלת תדירא ונסכה׃
ובראשי
חדשיכם תקריבו עלה
ליהוה פרים בני בקר
שנים ואיל אחד כבש
כבשים בני שנה שבעה
תמימם׃ ובריש ירחכו
תקרבון עלתא קדם יי
תורי בני תורי תרין ודכר
חד אמרין בני שנה ש
שבעא שלמין׃ ושלשה
עשרנים סלת מנחה ב
בלולה בשמן לפר הא
האחד ושני עשרנים ס
סלת מנחה בלולה בש
בשמן לאיל האחד׃ ו
ותלתא עשרונין סלתא
מנחתא דפילא במשח
לתורא חד ותרין עסר
סלתא מנחתא דפילא
לדיכרא חד׃ ועשרן ע
עשרון סלת מנחה בלו
בלולה בשמן לכבש ה
האחד עלה ריח ניחח

אשה ליהוה׃ ועשרונא
עשרונא סלתא מנחת
דפילא במשח לאימרא
חד עלתא לאתקבלא
ברעוא קרבנא קדם יי׃
ונסכיהם חצי ההין יה
יהיה לפר ושלישת הה
ההין לאיל ורביעת הה
ההין לכבש יין זאת על
עלת חדש בחדשו לח
לחדשי השנה׃ ונסכיהו
פלגות הינא יהי לתור
ותלתות הינא לדיכרא
ורבעות הינא לאמרא
חמרא דא עלת ריש ירח
באתחדתותיה כן לכל
רישי ירחי שתא׃ ושע
ושעיר עזים אחד לחט
לחטאת ליהוה על ע
עלת התמיד יעשה ו
ונסכו׃ וצפיר בר עזין
חד לחטאתא קדם יי על
עלת תדירא יתעביד
ונסכיה׃ ובחדש
הראשון בארבעה ע
עשר יום לחדש פסח
ליהוה׃ ובירחא קדמא
בארבעת עשרא יומא
לירחא פסחא קדם יי׃
ובחמשה עשר יום לח
לחדש הזה חג שבעת
ימים מצות יאכל׃ וב
ובחמשת עשרא יומא
לירחא הדין חגא שבע

ריח ניחח ה׳ יחידין דלא סמיכין אשה · וסימ׳ והקטירת את כל האיל · והדים מומו בקרבו · ותפיני מנחת פתים · ומנחתו שני עשרנים · והקריבם אשה לה׳ עלה או
זבח · ויין לנסך שלישית ההין · ועשרון ראש חדש · ובפטר לחדש וכל אשה ריח ניחח וכל [illegible] · [illegible]

יומין פטירא יתאכיל׃
ביום הראשון מקרא ק
קדש כל מלאכת עבדה
לא תעשו׃ ביומא קדמ
מערע קדיש כל עבידת
פולחן לא תעבדון׃ וה
והקרבתם אשה עלה
ליהוה פרים בני בקר ש
שנים ואיל אחד ושבעה
כבשים בני שנה תמימם
יהיו לכם׃ ותקרבון קרבנ
עלתא קדם יי׳ תורי בני ת
תורי תרין ודכר חד ושב
ושבעא אמרין בני שנ
שלמין יהון לכון׃ ומנ
ומנחתם סלת בלולה ב
בשמן שלשה עשרנים
לפר ושני עשרנים לאיל
תעשו׃ ומנחתהון סלת
דפילא במשח תלתא ע
עשרונין לתורא חד ות
ותרין עשרונין לדכרא
תעבדון׃ עשרון עשרן
תעשה לכבש האחד ל
לשבעת הכבשים׃ עשרו
עשרונא תעבד לאמר
חד כן לשבעא אמרין׃
ושעיר חטאת אחד ל
לכפר עליכם׃ וצפירא
דחטאתא חד לכפרא עליכ
מלבד עלת הבקר אשר
לעלת התמיד תעשו׃
את אלה׃ בר מעלת צ
צפרא די לעלת תדיר

תעבדון ית אלין׃ כאלה
תעשו ליום שבעת ימ
ימים לחם אשה ריח נ
ניחח ליהוה על עלת
התמיד יעשה ונסכו׃
כאלין תעבדון ליומא
שבעא יומין לחים ק
קרבן דמתקבל ברעוא
קדם יי׳ על עלת תדירא י
יתעבד ונסכיה׃ וביום
השביעי מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו׃ וביומ
שביעאה מערע קדי
קדיש יהי לכון כל ע
עבידת פלחן לא תע
תעבדון׃ וביום
הבכורים בהקריבכם מ
מנחה חדשה ליהוה
בשבעתיכם מקרא ק
קדש יהיה לכם כל מ
מלאכת עבדה לא ת
תעשו׃ וביומא דבכוריא
בקרוביכון מנחתא חד
חדתא קדם יי׳ בעצרתכו
מערע קדיש יהי לכו
כל עבידת פולחן לא
תעבדון׃ והקרבתם ע
עלה לריח ניחח לי״
ליהוה פרים בני בקר
שנים ואיל אחד שב
שבעה כבשים בני ש
שנה׃ ותקרבון עלתא
לאתקבלא ברעוא קד

יי׳ תורי בני תורי תרין ד
דכר חד שבעא אמרין
בני שנא׃ ומנחתם סלת
בלולה בשמן שלשה
עשרנים לפר האחד ש
שני עשרנים לאיל הא
האחד׃ ומנחתהון סלת
דפילא במשח תלתא
עשרונין לתורא חד ותרי
עשרונין לדכרא חד׃ עש
עשרון עשרון לכבש
האחד לשבעת הכבש
הכבשים׃ עשרונא עש
לאמרא חד כן לשבעה
אמרין׃ שעיר עזים א
אחד לכפר עליכם׃ צפי
בר עזין חד לכפרא על
עליכון׃ מלבד עלת ה
התמיד ומנחתו תעשו
תמימם יהיו לכם ונס
ונסכיהם׃ בר מעלת ת
תדירא ומנחתיה תע
תעבדון שלמין יהון
לכון ונסכיהון׃
ובחדש השביעי באח
באחד לחדש מקרא
קדש יהיה לכם כל מ
מלאכת עבדה לא תע
תעשו יום תרועה יה
יהיה לכם׃ ובירחא ש
שביעאה בחד לירחא
מערע קדיש יהי לכו
כל עבידת פולחן לא
תעבדון יום יבבא יהי

תרועה וכפורים ומנחתם ונסכיהם׳ פסח ובכורים ותרועה לכפר׳ וכלם מלבד׳ פסח מלבד עלת הבקר׳ תרועה מלבד עלת החדש׳ בכפורים מלבד חטאת הכפרים׳
וכלם מלבד עלת התמיד׳ החדש והפסח לאיל ושני׳ החדש ובכורים ויום טוב הראשון של חג לפר האחד לאיל האחד׳ פסח לפר לאיל תעשו׳ כפורים לפר
לאיל האחד׳ תרועה לפר לאיל׳

תרועה ... עלה · וכלם והקרבתם עלה · פסח אשה עלה ליי · בכורים ותרועה · עלה לריח ניחוח ליי · בכורים עלה ליי ריח ניחוח · יום טוב הראשון של חג עלה אשה ריח ניחוח ·

לכון ׃ ועשיתם עלה לר
לריח ניחח ליהוה פר
בן בקר איל אחד כבש
כבשים בני שנה שבעה
תמימים ׃ ותעבדון עלת
לאתקבל ברעוא קדם יי
תור בר תורי חד דכר חד
אמרין בני שנה שבעא
שלמין ׃ ומנחתם סלת
בלולה בשמן שלשה
עשרנים לפר ושני עש
עשרנים לאיל ׃ ומנחתה
סלתא דפילא במשח
תלתא עשרונין לתור
תרין עשרונין לדיכרא ׃
ועשרון אחד לכבש ה
האחד לשבעת הכבש
הכבשים ׃ ועשרונא חד
לאמרא חד בן לשבעה
אמרין ׃ ושעיר עזים א
אחד לחטאת לכפר על
עליכם ׃ וצפיר בר עזין
חד חטאתא לכפרא ׃
עליכון ׃ מלבד עלת
החדש ומנחתה ועלת
התמיד ומנחתה ונס
ונסכיהם כמשפטם ל
לריח ניחח אשה יי ל
ליהוה ׃ בר מעלת ירחא
ומנחתה ועלת תדירא
ומנחתה ונסכיהון כד
חזי להון לאתקבלא
ברעוא קרבנא קדם יי
ובעשור לחדש

השביעי הזה מקרא ק
קדש יהיה לכם ועניתם
את נפשתיכם כל מלא
מלאכה לא תעשו ׃ וב
ובעשרא לירחא שבי
שביעאה הדין מערע
קדיש יהי לכון ותענון
ית נפשתכון כל עביד
לא תעבדון ׃ והקרבתם
עלה ליהוה ריח ניחח
פר בן בקר אחד איל ׃
אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימם יהיו ׃
לכם ׃ ותקרבון עלתא
קדם יי לאתקבלא ברע
ברעוא תור בר תורי חד
דכר חד אמרין בני שב
שבעא שלמין יהון ׃
לכון ׃ ומנחתם סלת בל
בלולה בשמן שלשה
עשרנים לפר שני עש
עשרנים לאיל האחד ׃
ומנחתהון סלתא דפיל
במשח תלתא עשרוני
לתורא תרין עשרונין
לדכרא חד ׃ עשרון עש
עשרון לכבש האחד
לשבעת הכבשים ׃ עש
עשרונא עשרונא ל ׃
לאימרא אחד בן לשבע
אמרין ׃ שעיר עזים א
אחד חטאת מלבד חט
חטאת הכפרים ועלת
התמיד ומנחתה ונס

ונסכיהם ׃ צפיר בר עזין
חד חטאתא בר מחטא
כפוריא ועלת תדירא ׃
ומנחתה ונסכיהון ׃
ובחמשה עשר
יום לחדש השביעי מק
מקרא קדש יהיה לכם
כל מלאכת עבדה לא
תעשו וחגתם חג ליהוה
שבעת ימים ׃ ובחמשת
עשרא יומא לירחא ׃
שביעאה מערע קדיש
יהי לכון כל עבידת פו
פולחן לא תעבדון ות
ותחגון חגא קדם יי שבע
יומין ׃ והקרבתם עלה ׃
אשה ריח ניחח ליהוה
פרים בני בקר שלשה
עשר אילם שנים כבש
כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימם יהיו ׃ ות
ותקרבון עלתא קרבן
דמתקבל ברעוא קדם יי
תורי בני תורי תלתא
עשר דכרין תרין אמ
אמרין בני שנא ארבע
עשר שלמין יהון ׃ ומ
ומנחתם סלת בלולה ב
בשמן שלשה עשרנים
לפר האחד לשלשה ע
עשר פרים שני עשרנים
לאיל האחד לשני הא
האילם ׃ ומנחתהו סלת
דפילא במשח תלתא

החדש פסח בכורים · פרים בני בקר שנים · תרועה וכפורים פר בן בקר אחד · יום טוב ראשון של חג · פרים בני בקר · ויום טוב האחרון של חג פר אחד · פסח
ושבעה כבשים וכלם כבשים בני שנה · פסח ובכורים תמימם יהיו לכם · יום טוב הראשון תמימם יהיו · בשרים בני שנה · החדש ותרועה ויום טוב הראשון של חג · ועשרון וכלם עשרון ·

עשרנין לתורא חד לתל
לתלתא עשר תורין תרי
עשרנין לדכרא חד לת
לתרין דכרין׃ ועשרון ע
עשרון לכבש האחד ל
לארבעה עשר כבשים׃
ועשרונא עשרונא לאימר
חד לארבעת עשר אמרי׃
ושעיר עזים אחד חטא
חטאת מלבד עלת הת
התמיד מנחתה ונסכה׃
וצפיר בר עזין חד חטת
בר מעלת תדירא מנח
ונסכה׃ וביום
השני פרים בני בקר שנ
שנים עשר אילם שנים
כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימם׃ וביומא
תנינא תורי בני תורית
תרי עשר דכרין תרין א
אמרין בני שנה ארבעת
עשר שלמין׃ ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילם
ולכבשים במספרם כמ
כמשפט׃ ומנחת ונסכי
לתורי לדכרי ולאמרי
כמניניהון כד חזי׃ ושע
ושעיר עזים אחד חט
חטאת מלבד עלת הת
התמיד ומנחתה ונסכי
ונסכיהם׃ וצפיר בר עזין
חד חטאתא בר מעלת
תדירא ומנחתה ונסכי
ונסכיהון׃ וביום

השלישי פרים עשתי
עשר אילם שנים כבש
כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימם׃ וביומא
תליתאה תורי חד עשר
דכרין תרין אמרין בני
שנה ארבעת עשר ש
שלמין׃ ומנחתם ונסכ
ונסכיהם לפרים לאלים
ולכבשים במספרם כמ
כמשפט׃ ומנחתהון ו
ונסכיהון לתורי לדכרי
ולאמרי כמניניהון כד
חזי׃ ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד ומ
ומנחתה ונסכה׃ וצפיר
דחטאתא חד בר מעלת
תדירא ומנחתה ונסכה׃
וביום הרביעי
פרים עשרה אילם שנים
כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימם׃ וביומא
רביעאה תורי עשרא
דכרין תרין אמרין בני
שנה ארבעת עשר ש
שלמין׃ מנחתם ונסכי
ונסכיהם לפרים לאילם
ולכבשים במספרם כמ
כמשפט׃ מנחתהון ונ
ונסכיהון לתורי לדכרי
ולאמרי כמניניהון כד
חזי׃ ושעיר עזים אחד
חטאת מלבד עלת הת
התמיד מנחתה ונסכה׃

וצפיר בר עזין חד חטת
בר מעלת תדירא מנח
ונסכה׃ וביום
החמישי פרים תשעה
אילם שנים כבשים בני
שנה ארבעה עשר תמ
תמימם׃ וביומא חמיש
תורי תשעה דכרין תרי
אמרין בני שנא ארבע
עשר שלמין׃ ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילם
ולכבשים במספרם כמ
כמשפט׃ ומנחתהון ונס
לתורי לדכרי ולאמרי
כמניניהון כד חזי׃ ושע
ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד ומ
ומנחתה ונסכה׃ וצפיר
דחט חד בר מעלת תדי
ומנחת ונסכיהון׃
וביום הששי
פרים שמנה אילם שנים
כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימם׃ וביומא
שתיתאה תורי תמניא
דכרין תרין אמרין בני
שנא ארבעת עשר של
ומנחתהם ונסכיהם לפ
לפרים לאילם ולכבשים
במספרם כמשפט׃ ומנ
ומנחתהון ונסכיהון ל
לתורי לדכרי ולאמרי
כמניניהו כד חזי׃ ושעיר
חטאת אחד מלבד עז

וביום השביעי ג׳ ר״א פסו׳ וסימ׳ פרים עשתי׳ בשקל הכסף והזהב גקהלו לעמק ברכה ב׳ פסו׳ בתור׳ על פני [illegible] סימ׳ עזים מאתים ומנחתם ונסכיהם לפרים

עלת התמיד מנחתה ונ
ונסכיה וצפירא רחטא
חד בר מעלת תדירא מ
מנחתא ונסכהא
וביום השביעי פרים שב
שבעה אילם שנים כבש
כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימם וביומא ש
שביעא תורי שבעא ד
דיכרין תרין אמרין בני
שנא ארבעת עשר שלמי
ומנחתם ונסכהם לפרים
לאילם ולכבשים במספ
במספרם כמשפטם ומ
ומנחתהון ונסכי לתורי
לדכרי ולאמרי במנינ
כד חזי להון ושעיר חט
חטאת אחד מלבד עלת
התמיד מנחתה ונסכה
וצפירא רחטא חד בר
מעלת תדירא מנחתה
ונסכה ביום
השמיני עצרת תהיה ל
לכם כל מלאכת עבדה
לא תעשו ביומא תמינ
כנישין תהון לכון כל ע
עבידת פולחן לא תעב
והקרבתם עלה אשה
ריח ניחח ליהוה פר אח
אחד איל אחד כבשים
בני שנה שבעה תמימם
ותקרבון עלתא קרבן ד
דמתקבל ברעוא קדם יי
תור חד דכר חד אמרין

בני שנא שבעא שלמין
מנחתם ונסכיהם לפר
לאיל ולכבשים כמכפרם
כמשפט מנחתהון ונס
לתורא לדיכרא ולאמרי
במנינהון כד חזי ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת
התמיד ומנחתה ונסכה
וצפירא רחטאתא חד
בר מעלת תדירא ומנח
ונסכה אלה
תעשו ליהוה במועדיכם
לבד מנדריכם ונדבתיכם
לעלתיכם ולמנחתיכם
ולנסכיכם ולשלמיכם
אלין תעבדון קדם יי
במועדיכון בר מנדריכ
ונדבתיכון לעלותכון ל
ולמנחותכון ולנכסת ל
קדשיכון ויאמר משה
אל בני ישראל ככל א
אשר צוה יהוה את מ
משה ואמר משה אל
בני ישראל ככל דפקיד
יי ית משה פ
וידבר משה
אל ראשי המטות לבני
ישראל לאמר זה הדבר
אשר צוה יהוה ומליל
משה עם רישי שבטי
לבני ישראל למימר
דין פתגמא דפקיד יי
איש כי ידר נדר ליהוה
או השבע שבעה לאס

לאסר אסר על נפשו לא
יחל דברו ככל היצא מ
מפיו יעשה גבר ארי
ידר נדר נדר קדם יי או
יקיים קיים למיסר אס
אסר על נפשיה לא יב
יבטל פתגמיה ככל ד
דיפוק מפומיה יעבד
ואשה כי תדר נדר ל
ליהוה ואסרה אסר בב
בבית אביה בנעריה וא
ואתתא ארי תדר נדר
קדם יי ותיסר אסר בבית
אבוהא ברביותה ושמ
ושמע אביה את נדרה
ואסרה אשר אסרה
על נפשה והחריש לה
אביה וקמו כל נדריה
וכל אסר אשר אסרה
על נפשה יקום וישמע
אבוהא ית נדרה ואסרה
דאסרת על נפשה ויש
וישתוק לה אבוהא וי
ויקומון כל נדרהא וכל
איסרי דאסרת על נפש
יקומון ואם הניא אב
אביה אתה ביום שמעו
כל נדריה ואסרה אשר
אסרה על נפשה לא י
יקום ויהוה יסלח לה
כי הניא אביה אתה ית
ואם אעדי אבוהא יתה
ביומא דישמע כל נד
נדרהא ואסרהא דאס

ביום השמיני ג׳ ר״א פסו׳ וסימ׳ ביום השמיני נשיא ביום השמיני עצרת ביום השמיני שלח את העם [illegible]
בחמישה עשר ויקרא בספר תורת [illegible]
[illegible] ישעיהו קמ׳

דאסרת על נפשה לא י
יקומון ומן קדם יי׳ ישת
ישתביק לה ארי אעדי
אביהא יתה ואם היו
תהיה לאיש ונדריה ע
עליה או מבטא שפת
שפתיה אשר אסרה
על נפשה ואם מיהוה
ההוי לגבר ונדרהא עלה
או פירוש ספותהא ד
דאסרת על נפשה וש
ושמע אישה ביום ש
שמעו והחריש לה ו
וקמו נדריה ואסריה
אשר אסרה על נפשה
יקמו ושמע בעלה
ביומא דשמע וישתיק
לה ויקומון נדרהא ו
ואסרהא דאסרת על
נפשה יקומון ואם ב
ביום שמע אישה יניא
אתה והפר את נדרה א
אשר עליה ואת מבט
מבטא שפתיה אשר
אסרה על נפשה ויי׳ יס
ויהוה יסלח לה ואם
ביומא דשמע בעלה
אעדי יתהון ובטיל
ית נדרה דעלה וית פי
פירוש ספותהא דאסר
על נפשה ומן קדם יי׳ י
ישתביק לה ונדר אלמ
אלמנה וגרושה כל א
אשר אסרה על נפשה

יקום עליה ונדר ארמל
ומתרכא כל דאסרת
על נפשה קיים עלה
ואם בית אישה נדרה
או אסרה אסר על נפ
נפשה בשבעה ואם
בית בעלה נדרת או א
אסרת אסר על נפשה
בקיום ושמע אישה
והחרש לה לא הניא
אתה וקמו כל נדריה
וכל אסר אשר אסרה
על נפשה יקום ושמ
בעלה וישתוק לה לא
אעדי יתהון ויקומון
כל נדרהא וכל איסרי
דאסרת על נפשה יקו
יקומון ואם הפר יפר
אתם אישה ביום שמ
שמעו כל מוצא שפת
שפתיה לנדריה ולאס
ולאסר נפשה לא יקום
אישה הפרם ויהוה י
יסלח לה ואם בטלא
יבטל יתהון בעלה ביו
ביומא דשמע כל א
אפקות ספותהא לנדרה
ולאסר נפשה לא יקומו
בעלה בטילנון ומן קד
יי׳ ישתביק לה כל נדר
וכל שבעת אסר לענת
נפש אישה יקימנו
ואישה יפרנו כל נדר
וכל קיומה אסר לסגפ

נפש בעלה יקימנון ו
ובעלה יבטילנון ואם
החרש יחריש לה אישה
מיום אל יום והקים א
את כל נדריה או את
כל אסריה אשר עליה
הקים אתם כי החרש
לה ביום שמעו ואם
מישתק ישתוק לה ב
בעלה מיום ליום ויקיים
ית כל נדרהא או ית כל
אסרהא דעלה קיים
יתהון ארי שתיק לה
ביומא דשמע ואם ה
הפר יפר אתם אחרי
שמעו ונשא את עונה
ואם בטלא יבטל יתהון
בתר דשמע ויקבל ית
חובה אלה החקים א
אשר צוה יהוה את מ
משה בין איש לאשתו
בין אב לבתו בנעריה
בית אביה אלין קימי
דפקיד יי׳ ית משה בין
גברא לאתתיה בין א
אבא לברתיה ברביותה
בית אבוהא

וידבר יהוה אל משה
לאמר ומליל יי׳ נקם
נקמת בני ישראל מאת
המדינים אחר תאסף
אל עמיך איתפרע
פורענות בני ישראל מן
מדינאי בתר כן תתכנש

ויקרא לו את יהושע · גאולים וחזקה מאד · שמענו את שמעו דוד · כי גדול מרדכי בבית המלך · תדר נדר לי׳ וסימ׳ · כל נדר וכל שבעת אסר · ונדר אלמנה וגרושה
וידר נדר לה׳ ושלמו · כי ידר נדר עבדיך · ולמדר לא תדרנא · וסימ׳ כל נדריא דאתמליבא שלים עבדיא דלא איתקבל · ואישה ל׳ וסימ׳ ואישה יפרנו · ובלתו אשת פינחס
ותקרא לנער אי כבוד · אבל בן אין לה ואישה זקן

ואת בלעם ג̇ וסימ׳ ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב׃ ואת בלעם בן בעור הקוסם׃ ואת בלעם ואת מגרשיה׃ מקנהם ה̇ ... וקניינם וכל בהמתם׃ ויקחו את מקניהם׃

לעמיך׃ וידבר משה אל
העם לאמר החלצו מא
מאתכם אנשים לצבא
ויהיו על מדין לתת נק
נקמת יהוה במדין׃ ומלל
משה עם עמא למימר
זרזו מנכון גברין לחיל
ויהון על מדין למתן
פורענות דין עמיה דיי
במדין׃ אלף למטה אלף
אלף למטה לכל מטות
ישראל תשלחו לצבא׃
אלפא לשבטא אלפא
לשבטא לכל שבטיא
דישראל תשלחון לחילא׃
וימסרו מאלפי ישראל
אלף למטה שנים עשר
אלף חלוצי צבא׃ ואת
ואיתבחרו מאלפי דיש
אלפא לשבטא תרי ע
עשר אלפין מזרזי ח
חילא׃ וישלח אתם מ
משה אלף למטה לצ
לצבא אתם ואת פינחס
בן אלעזר הכהן לצבא
וכלי הקדש וחצצרות
התרועה בידו׃ ושלח
יתהון משה אלפא ל
לשבטא לחילא יתהון
וית פינחס בר אלעזר
כהנא לחילא ומני ק
קודשא וחצוצרת יב
יבבתא בידיה׃ וצבאו
על מדין כאשר צוה

יהוה את משה ויהרגו
כל זכר׃ ואתחילו על
מדין כמא דפקיד יי
ית משה וקטלו כל ד
דכורא׃ ואת מלכי מדין
הרגו על חלליהם את
אוי ואת רקם ואת צור
ואת חור ואת רבע חמ
חמשת מלכי מדין ואת
בלעם בן בעור הרגו בח
בחרב׃ וית מלכי מדין
קטלו על קטיליהון ית
אוי וית רקם וית צור
וית חור וית רבע חמש
מלכי מדין וית בלעם
בר בעור קטלו בחרבא׃
וישבו בני ישראל את
נשי מדין ואת טפם ו
ואת כל בהמתם ואת
כל מקנהם ואת כל חיל
חילם בזזו׃ ושבו בני
ישראל ית נשי מדין
וית טפלהון וית כל
בעיריהון וית כל גיתי
גיתיהון וית כל ניכסי
נכסיהון בזו׃ ואת כל
עריהם במושבתם ואת
כל טירתם שרפו באש
באש׃ וית כל קרויהון
במותבניהון וית כל בי
בית סגדתהון אוקידו
בנורא׃ ויקחו את כל
השלל ואת כל המל
המלקוח באדם ובבה

ובבהמה׃ ושבו ית כל ע
עדאה וית כל דברתא
באנשא ובבעירא׃ ויב
ויבאו אל משה ואל
אלעזר הכהן ואל עדת
בני ישראל את השבי
ואת המלקוח ואת הש
השלל אל המחנה אל
ערבת מואב אשר על
ירדן ירחו׃ ואיתיו לות
משה ולות אלעזר כהנ
ולות כנשתא דבני ישר
ית שביא וית דברתא ו
וית עדאה למשריתא
דמואב על ירדנא די
דיריחו׃ ויצאו
משה ואלעזר הכהן ו
וכל נשיאי העדה לק
לקראתם אל מחוץ ל
למחנה׃ ונפקו משה
ואלעזר כהנא וכל כנ
ורברבי כנשתא לקדמו
לקדמותהון למברא
למשריתא׃ ויקצף מ
משה על פקודי החיל
שרי האלפים ושרי ה
המאות הבאים מצבא
המלחמה׃ ורגז משה
על דממנן על חילא
רבני אלפי ורבני מאות
דאתו מחיל קרבא׃ ו
ויאמר אלהם משה
החייתם כל נקבה׃ ואמ
להון משה הקיימתון

וישבו ט̇ וסימ׳ את נשי מדין את הנשים אשר בה׃ וארב יצאו גדודים׃ וישבו את מקניהם את כל ... ויבאו ... וישבו בני יהודה
מאחיהם׃ וגם אהלי מקנה הכו׃ וישבו צאן לרוב וגמלים׃ המלקוח ה̇ בל׳ בסוד וסימ׳ ויקחו את כל השלל׳ ואת השבי׃ ותהית את המלקוח׃ ויהי המלקוח

כל נקבא׃ הן הנה היו
לבני ישראל בדבר בלעם
למסר מעל ביהוה על
דבר פעור ותהי המגפה
בעדת יהוה׃ הא אנין
הואה לבני ישראל ב
בעיצת בלעם לשקרא
שקר קדם יי על עיסק פעור
והוות מותנא בכנשתא
דיי׃ ועתה הרגו כל זכר
בטף וכל אשה ידעת
איש למשכב זכר הרגו׃
וכען קטולו כל דכורא
בטפלא וכל אתתא יי
ידעת גבר למשכבית
דכורא קטולו׃ וכל הט
הטף בנשים אשר לא
ידעו משכב זכר החיו
לכם׃ וכל טפלא בנשיא
דלא ידעו משכבית דכ
דכורא קיימו לכון׃ ואת
ואתם חנו מחוץ למחנה
שבעת ימים כל הרג נפ
נפש וכל נגע בחלל תת
תתחטאו ביום השלי
השלישי וביום השבי
השביעי אתם ושביכם׃
ואתון שרו מברא למש
למשריתא שבע יומין
כל דיקטל נפשא וכל
דיקרב בקטילא תדון
עלוהי ביומא תליתאה
וביומא שביעאה אתו
ושביכון׃ וכל בגד וכל

כלי עור וכל מעשה ע
עזים וכל כלי עץ תתח
תתחטאו׃ וכל לבוש
וכל מאן דמשך וכל
עובד מעזי וכל מן ד
דאעא תדון עלוהי׃
ויאמר אלעזר
הכהן אל אנשי הצבא
הבאים למלחמה זאת
חקת התורה אשר צוה
יהוה את משה׃ ואמר
אלעזר כהנא לגברי ח
חילא דאתו לקרבא׃
דא גזירת אוריתא ד
דפקיד יי ית משה׃ אך
את הזהב ואת הכסף
את הנחשת את הברז
הברזל את הבדיל ואת
העפרת׃ ברם ית דהבא
וית כספא ית נחשא ית
ברזלא ית אבצא וית
אברא׃ כל דבר אשר י
יבא באש תעבירו באש
וטהר אך במי נדה ית
יתחטא וכל אשר לא
יבא באש תעבירו במ
במים׃ כל מדעם דמי
דמתעל בנורא תעבר
תעברוניה בנורא וידכי
ברם במי אדיותא ית
יתדי וכל דלא מתעל
בנורא תעברניה במיא׃
וכבסתם בגדיכם ביום
השביעי וטהרתם וא

ואחר תבאו אל המחנה׃
ותחוורון לבושיכון ביומ
שביעאה ותדכון ובתר
כן תיעלון למשריתא׃
ויאמר יהוה ז
אל משה לאמר׃ ואמר
יי למשה למימר׃ שא
את ראש מלקוח השבי
באדם ובבהמה אתה ו
ואלעזר הכהן וראשי
אבות העדה׃ קביל ית
חשבן דברת שביא בא
באינשא ובבעירא את
ואלעזר כהנא ורישי
אבהת כנשתא׃ וחצית
את המלקוח בין תפשי
המלחמה היצאים לצ
לצבא ובין כל העדה׃
ותפליג ית דברתא בין
גברי מגיחי קרבא דנ
דינפקו לחילא ובין כל
כנשתא׃ והרמת מכס
ליהוה מאת אנשי המ
המלחמה היצאים ל
לצבא אחד נפש מח
מחמש המאות מן ה
האדם ומן הבקר ומן ה
החמרים ומן הצאן׃ ו
ותפריש נסיבא קדם יי
מן גברי מגיחי קרבא
דינפקו לחילא חד
נפשא מחמש מאה
מן אינשא ומן תורי ו
ומן חמרי ומן ענא׃

ידעת ג וחס וסימ׳ ועתה הרגו כל זכר [illegible] אך את הזהב [illegible] ויקח משה ואלעזר
[illegible] וירד על הכרובים [illegible] וכל [illegible]
[illegible] וכל כלי עץ [illegible] וכל בגד וכל כלי עור [illegible]

VIII 476

ממחציתם תקחו ונתתה
לאלעזר הכהן תרומת
יהוה׃ מפלגותהון תסבון
ותתן לאלעזר כהנא א
אפרשותא קדם יי׃ וממ
וממחצת בני ישראל
תקח אחד אחז מן החמ
החמשים מן האדם ומ
ומן הבקר מן החמרים
ומן הצאן מכל הבהמה
ונתתה אתם ללוים שמרי
משמרת משכן יהוה׃ ומ
ומפלגות בני ישראל
תסב חד דאיתחד מן ח
חמשין מן אנשא ומן
תורי מן חמרי ומן ענא
מכל בעירא ותתן יתהון
לליואי נטרי מטרת מ
משכנא דיי׃ ויעש מ
משה ואלעזר הכהן כ
כאשר צוה יהוה את
משה׃ ועבד משה ואל
ואלעזר כהנא כמא ד
דפקיד יי ית משה׃ ויהי
המלקוח יתר הבז אש
אשר בזזו עם הצבא צ
צאן שש מאות אלף
ושבעים אלף וחמשת
אלפים׃ והות דברתא ש
שאר ביזא דבזו עמא ד
דינפקו לחילא מנין ע
ענא שית מאה ושבע
וחמשא אלפין׃ ובקר
שנים ושבעים אלף׃ ות

ותורי שבעין ותרין אלף
וחמרים אחד וששים
אלף׃ וחמרי שתין וחד
אלפין׃ ונפש אדם מן
הנשים אשר לא ידעו
משכב זכר כל נפש שנ
שנים ושלשים אלף׃ ונ
ונפשא דאנשא מן נש
נשיא דלא ידעא מ
משכביה דכורא כל נפ
נפשתא תלתין ותרין א
אלפין׃ ותהי המחצה
חלק היצאים בצבא מ
מספר הצאן שלש מ
מאות אלף ושלשים א
אלף ושבעת אלפים ו
וחמש מאות׃ והות פל
פלגותא חולק גבריא
דינפקו בחילא מנין ע
תלת מאה ותלתין אלף
ושבעא אלפין וחמש מ
מאה׃ ויהי המכס ליהוה
מן הצאן שש מאות
חמש ושבעים׃ והות
נסיבא קדם יי מן ענא ש
שית מאה שבעין וחמ
והבקר ששה ושלשים
אלף ומכסם ליהוה ש
שנים ושבעים׃ ותורי
תלתין ושתא אלפין ונ
ונסיבהון קדם יי שבעין ו
ותרין׃ והחמרים שלשים
אלף וחמש מאות ומכ
ומכסם ליהוה אחד

וששים׃ וחמרי תלתין א
אלפין וחמש מאה ונס
ונסיבהון קדם יי שתין ו
וחד׃ ונפש אדם ששה
עשר אלף ומכסם ל
ליהוה שנים ושלשים
נפש׃ ונפשא דאנשא
שתת עשר אלפין ונסי
ונסיבהון קדם יי תלתין ו
ותרין נפשן׃ ויתן משה
את מכס תרומת יהוה
לאלעזר הכהן כאשר
צוה יהוה את משה׃ ו
ויהב משה ית נסיב א
אפרשותא קדם יי לאלע
כהנא כמא דפקיד יי ית
משה׃ וממחצית בני
ישראל אשר חצה משה
מן האנשים הצבאים׃
ומפלגות בני ישראל די
פלג משה מן גבריא ד
דנפקו לחילא׃ ותהי מ
מחצת העדה מן הצאן
שלש מאות אלף ושל
ושלשים אלף שבעת
אלפים וחמש מאות׃ ו
והות פלגות כנשתא מן
ענא תלת מאה ותלתין
ושבעא אלפין וחמש
מאה׃ ובקר ששה ושל
ושלשים אלף׃ ותורי ת
תלתין ושתא אלפין׃ וח
וחמרים שלשים אלף
וחמש מאות׃ וחמרי

נשאו ל׳ וסימ׳ עבדיך נשאו את ראש ׳ אשר נשאו את ידם ׳ קול צופיך נשאו קול ׳ ומשנאיך נשאו ראש ׳ נשאו בחרותיך בשאר ׳ ב׳ בו ׳ ורעבים נשאו עמיר ׳

הלתין אלפין וחמשמא׳
ונפש אדם ששה עשר
אלף׃ ונפשא דאינשא ש
שתא עשר אלפין׃ ויקח
משה ממחצת בני ישר
ישראל את האחז אחד
מן החמשים מן האדם
ומן הבהמה ויתן אתם
ללוים שמרי משמרת
משכן יהוה כאשר צוה
יהוה את משה׃ ונסיב
משה מפלגות בני ישר
ית דאיתחד חד מן חמ
חמשין מן אינשא ומן
בעירא ויהב יתהון לל
לליואי נטרי מטרת מ
משכנא דיי׳ כמא דפקי
יי׳ ית משה׃ ויקרבו אל
משה הפקדים אשר ל
לאלפי הצבא שרי האל
האלפים ושרי המאות׃
וקריבו לות משה די
דימנן על אלפי חילא
רבני אלפין ורבני מאותא׃
ויאמרו אל משה עבדיך
נשאו את ראש אנשי ה
המלחמה אשר בידינו
ולא נפקד ממנו איש׃
ואמרו למשה עבדך׃
קבילו ית חשבן גברי
מגיחי קרבא דעימנא
לא שגא מיננא איניש׃
ונקרב את קרבן יהוה
איש אשר מצא כלי

זהב אצעדה וצמיד טב
טבעת עגיל וכומז לכפר
על נפשתינו לפני יהוה׃
וקריבנא ית קורבנא ק
יי׳ גבר דאשכח מן דדהב
שירין ושבכין עזקן ק
קדשין ומחור לכפרא
על נפשתנא קד׳ יי׳׃ ויקח
משה ואלעזר הכהן א
את הזהב מאתם כל כלי
מעשה׃ ונסיב משה ו
ואלעזר כהנא ית דהב
מנהון כל מאן דעובד׃
ויהי כל זהב התרומה
אשר הרימו ליהוה ע
ששה עשר אלף שבע
מאות וחמשים שקל
מאת שרי האלפים ומ
ומאת שרי המאות׃
והוה כל דהב אפרשות
דאפרישו קד׳ יי׳ שתת
עשר אלפין שבע מאה
וחמשין סלעין מן רבני
אלפין ומן רבני מאותא׃
אנשי הצבא בזזו איש ל
לו׃ גברין דחילא בזזו גב
גבר לנפשיה׃ ויקח מש
משה ואלעזר הכהן א
את הזהב מאת שרי ה
האלפים והמאות ויב
ויבאו אתו אל אהל
מועד זכרון לבני יהוה׳
ישראל לפני יהוה׃ ונסי
משה ואלעזר כהנא ית

דדהבא מן רבני אלפי ומ
ומאותא ואיתיאו יתיה
למשכן זימנא דוכרנא
לבני ישראל קד׳ יי׳׃
ומקנה רב היה
לבני ראובן ולבני גד עצ
עצום מאד ויראו את
ארץ יעזר ואת ארץ גל
גלעד והנה המקום מ
מקום מקנה׃ ובעיר סגי
הוה לבני ראובן ולבני
גד תקיף לחדא וחזו ית
ארעא יעזר וית ארעא
גלעד והא אתרא אתר
כשר לבית בעיר׃ ויבאו
בני גד ובני ראובן ויא
ויאמרו אל משה ואל
אלעזר הכהן ואל נשי
נשיאי העדה לאמר׃
ואתו בני גד ובני ראובן
ואמרו למשה ולאלע
כהנא ולרברבי כנשתא
למימר׃ עטרות ודיבן
ויעזר ונמרה וחשבון
ואלעלה ושבם ונבו׃
ובען׃ מכללתא ומדב
ומדבשתא מכוונן כין
נצוה וכין קטוליא וב
ובית עטרות מרור וש
ושבם ובית קבריה דמ
דמשה ובעון׃ הארץ
אשר הכה יהוה לפני
עדת ישראל ארץ מק
מקנה הוא ולעבדיך

מעשה ל׳ פת׳ וסימ׳ ויקח משה ואלעזר הכהן ...

מקנה׃ ארעא די מחה
יי ית יתבהא קדם כנשתא
דישראל ארעא כשרא לב
לבית בעיר היא ולעבד
אית בעיר׃
ויאמרו אם מצאנו חן
בעיניך יתן את הארץ
הזאת לעבדיך לאחזה
אל תעברנו את הירדן׃
ואמרו אם אשכחנא
רחמין בעינך תתיהב
ארעא הדא לאחסנא
לא תעברנא ית ירדנא
ויאמר משה לבני גד
ולבני ראובן האחיכם
יבאו למלחמה ואתם
תשבו פה׃ ואמר משה
לבני גד ולבני ראובן ה
האחיכון יתון לאגחא
קרבא ואתון תתבון ה
הכא׃ ולמה תניאון את
לב בני ישראל מעבר
אל הארץ אשר נתן יי ל
להם יהוה׃ ולמא תונ
תונון ית לבא דבני יש
מלמעבר לארעא ד
דיהב להון יי׃ כה עשו
אבתיכם בשלחי אתם
מקדש ברנע לראות
את הארץ׃ כדין עבדו
אבהתכון כד שלחית
יתהון מרקם גיאה ל
למיחזי ית ארעא׃ וי
ויעלו עד נחל אשכל

ויראו את הארץ ויני
ויניאו את לב בני ישר
ישראל לבלתי בא אל
הארץ אשר נתן להם
יהוה׃ וסליקו עד נחל
דאתכלא וחזו ית ארע
ואונאו ית ליבא דבני
ישראל בדיל דלא למ
למיעל לארעא דיהב
להון יהוה׃ ויחר אף
יהוה ביום ההוא ויש
וישבע לאמר׃ ותקיף
רוגזא דיי ביומא ההוא
וקיים למימר׃ אם יראו
האנשים העלים ממצ
ממצרים מבן עשרים
שנה ומעלה את האד
האדמה אשר נשבעתי
לאברהם ליצחק וליעק
וליעקב כי לא מלאו׃
אחרי׃ אם יחזון גבריא
דסליקו ממצרים מבר
עשרין שנין ולעילא
ית ארעא דקיימית ל
לאברהם ליצחק וליעק
ארי לא אשלימו בתר
דחלתי׃ בלתי כלב בן י
יפנה הקנזי ויהושע בן
נון כי מלאו אחרי
יהוה׃ אילהן כלב בר
יפנה קנזאה ויהושע
בר נון ארי אשלימו׃
בתר דחלתא דיי׃ ויחר
את יהוה בישראל וי

ויניעם במדבר ארבעים
שנה עד תם כל הדור
העשה הרע בעיני יהוה׃
ותקיף רוגזא דיי בישר
ואחרינון במדברא ארב
ארבעין שנין עד דסף
כל דרא דעבד דביש ק
יי׃ והנה קמתם תחת א
אבתיכם תרבות אנשים
חטאים לספות עוד על
חרון אף יהוה אל ישר
ישראל׃ והא קמתון ב
בתר אבהתכון תלמידי
גבריא חיביא לאוספ
עוד על תקוף רוגזא ד
דיי על ישראל׃ כי תשובן
מאחריו ויסף עוד לה
להניחו במדבר ושחתם
לכל העם הזה׃ ארי ת
תתובון מבתר דחלתיה
ויוסיף עוד לאשבקותה
במדברא ותחבלון לכל
עמא הדין׃
ויגשו אליו ויאמרו
גדרת צאן נבנה למקנ
למקננו פה וערים לט
לטפנו׃ ויקריבו לותיה ו
ואמרו חטרין דען נ
נבני לבעירנא כא וקי
וקירוין לטפלנא׃ אנ
ואנחנו נחלץ חשים ל
לפני בני ישראל עד א
אשר אם הביאנם אל
מקומם וישב טפנו ב

בערי המבצר מפני יש
ישבי הארץ ׃ ואנחנא
נזרזין מבעין קדם בני יש
ראל עד דנעילנון לאתרהון
ויתב טפלנא בקרוין כ
כריכן מן קדם יתבי ארעא ׃
לא נשוב אל בתינו עד
התנחל בני ישראל איש
נחלתו ׃ לא נתוב לבתנא
עד דיחסנון בני ישראל
גבר אחסנתיה ׃ כי לא נ
נחל אתם מעבר לירדן
והלאה כי באה נחלתנו
אלינו מעבר הירדן מז
מזרחה ׃ ארי לא נחסין
עמהון מעברא לירדנא
ולהלא ארי קבילנא א
אחסנתנא לנא מעבר
לירדנא מדינחא ׃
ויאמר אליהם משה
אם תעשון את הדבר ה
הזה ואם תחלצו לפני
יהוה למלחמה ׃ ואמר
להון משה אם תעבדון
ית פתגמא הדין ואם
תזרזון קדם עמא דיי
לקרבא ׃ ועבר לכם כל
חלוץ את הירדן לפני
יהוה עד הורישו את
איביו מפניו ׃ ויעבר ל
לכון כל דמזרז ית ירדנא
קדם עמא דיי עד דית
דיתרך ית בעלי דבבוהי
מן קדמוהי ׃ ונכבשה

הארץ לפני יהוה ואחר
תשבו והייתם נקיים
מיהוה ומישראל והי
והיתה הארץ הזאת ל
לכם לאחזה לפני יהוה ׃
ותתכבש ארעא קדם
עמא דיי ובתר כן תתו
תתובון ותהון זכאין
מיי ומישראל ותהי ארע
הדא לכון לאחסנא קד
יי ׃ ואם לא תעשון כן
הנה חטאתם ליהוה
ודעו חטאתכם אשר
תמצא אתכם ׃ ואם לא
תעבדון כן הא חבתון
קדם יי ודעו חובתכון ד
דתשכח יתכון ׃ בנו לכם
ערים לטפכם וגדרת ל
לצנאכם והיצא מפיכם
תעשו ׃ בנו לכון קרוין
לטפלכון וחטרין לענכון
ודיפוק מפומכון תעב
תעבדון ׃ ויאמר בני גד
ובני ראובן אל משה ל
לאמר עבדיך יעשו כ
כאשר אדני מצוה ׃ וא
ואמרו שבטא דבני גד
ובני ראובן למשה למ
למימר עבדך יעבדון
כמא דרבוני מפקיד ׃ ט
טפנו נשינו מקננו וכל
בהמתנו יהיו שם בערי
הגלעד ׃ טפלנא נשנא
גיתנא וכל בעירנא יהו

יהון תמן בקרוי גלעד ׃
ועבדיך יעברו כל חל
חלוץ צבא לפני יהוה
למלחמה כאשר אדני
דבר ׃ ועבדך יעברון כל
מזרז חילא קדם עמא
דיי לקרבא כמא דרבוני
ממליל ׃ ויצו להם מש
משה את אלעזר הכהן
ואת יהושע בן נון ואת
ראשי אבות המטות
לבני ישראל ׃ ופקיד להון
משה ית אלעזר כהנא
וית יהושע בר נון וית
רישי אבהת שבטיא
לבני ישראל ׃ ויאמר משה
אלהם אם יעברו בני גד
ובני ראובן אתכם את
הירדן כל חלוץ למלח
למלחמה לפני יהוה
ונכבשה הארץ לפניכם
ונתתם להם את ארץ
הגלעד לאחזה ׃ ואמר
משה להון אם יעברון
בני גד ובני ראובן עמכון
ית ירדנא כל מזרז לקרב
קדם עמא דיי ותתכבש
ארעא קדמיכון ותתנו
להון ית ארע גלעד לאחסנא
ואם לא יעברו חלוצים
אתכם ונאחזו בתוככם
בארץ כנען ׃ ואם לא יעב
מזרזין עמכון ויחסנון
ביניכון בארעא דכנען ׃

נחנו ג' רפי' נחנו נעבר חלוצים · נחנו פשענו ומרינו · לעריה בגבלת · ויצא גבלת עמים · ואשר גבולת עמים כן כתי' · גבלות ישימו · כן כתי' · אתה הצבת כל גבולות כל דבי'

ויאמרו בני גד ובני ראובן
לאמר את אשר דבר
יהוה אל עבדיך כן נעש
נעשה ואמרו בני גד וב
ובני ראובן למימר ית
דמליל יי עם עבדך כן
נעביד נחנו נעבר חלוצ
חלוצים לפני יהוה ארץ
כנען ואתנו אחזת נחל
נחלתנו מעבר לירדן: נ
נחנא נעבר מזרזין קד
קדמא דיי ארעא דכנען
ועמנא אחסנת אחסנ
מעיברא לירדנא: ויתן
להם משה לבני גד ולבני
ראובן ולחצי שבט מנש
מנשה בן יוסף את ממ
ממלכת סיחן מלך הא
האמרי ואת ממלכת ע
עוג מלך הבשן הארץ
לעריה בגבלת ערי הא
הארץ סביב: ויהב להון
משה לבני גד ולבני רא
ולפלגות שבטא דמנש
בר יוסף ית מלכות סיח
מלכא אמוראה וית מ
מלכותיה דעוג מלכא
דמתנן ארעא לקרויהא
בתחומהא קרוי ארעא
סח סח: ויבנו בני גד את
דיבן ואת עטרת ואת
ערער: ובנו בני גד ית די
וית עטרות וית ער: ואת
עטרת שופן ואת יעזר

ויגבהה: וית עטרות שופן
וית יעזר ורמתא: ואת
בית נמרה ואת בית הרן
ערי מבצר וגדרת צאן:
וית בית נמרין וית בית הרן
קרוין כריכן וחטרין ד
דען: ובני ראובן בנו את
חשבון ואת אלעלא ו
ואת קריתים: ובני ראו
בנו ית חשבון וית אלעל
וית קריתים: ואת נבו ו
ואת בעל מעון מוסבת
שם ואת שבמה ויקראו
בשמת את שמות הער
הערים אשר בנו: וית נבו
וית בעל מעון מקפן ש
שמהן וית שבמה וקרו
בשמהן ית שמהת קר
קרויא דבנו: וילכו בני
מכיר בן מנשה גלעדה
וילכדה ויורש את הא
האמרי אשר בה: ואזל
בני מכיר בר מנשה לגלע
וכבשוה ותריך ית אמו
דבה: ויתן משה את ה
הגלעד למכיר בן מנשה
וישב בה: ויהב משה ית
גלעד למכיר בר מנשה
ויתב בה: ויאיר בן מנשה
הלך וילכד את חותיהם
ויקרא אתהן חות יאיר:
ויאיר בר מנשה אזל וכבש
ית כפרניהון וקרא ית
יתהון כפרני יאיר: ונבח

הלך וילכד את קנת ואת
בנתיה ויקרא לה נבח
בשמו: ונבח אזל וכבש
ית קנת וית כפרנהא ו
וקרא להן נבח כשמיה:
פ
אלה מסעי בני ישראל
אשר יצאו מארץ מצ
מצרים לצבאתם ביד
משה ואהרן: אלין מט
מטלני בני ישראל די
נפקו מארעא דמצרים
לחיליהון בידא דמשה
ואהרן: ויכתב משה את
מוצאיהם למסעיהם
על פי יהוה ואלה מסע
מסעיהם למוצאיהם:
וכתב משה ית מפקניהון
למטלניהון על מימרא
דיי ואלין מטלניהון ל
למפקניהון: ויסעו מר
מרעמסס בחדש הרא
הראשון בחמשה עשר
יום לחדש הראשון מ
ממחרת הפסח יצאו ב
בני ישראל ביד רמה
לעיני כל מצרים: ונטלו
מרעמסס בירחא קד
קדמאה בחמשת עשר
יומא לירחא קדמאה
מבתר פסחא נפקו בני
ישראל בריש גלי לעיני כ
כל מצרים: ומצרים מק
מקברים את אשר הכה

הרן ב' שום קרתא · וסימ' · ובעמק בית הרן · ואת בית נמרה · וכל שום בר נש דכות · והרן כת' חרן · וסימ' · ועיפה פילגש כלב · ב' בו' · וילכדה ה' ב' חס וג' מל' · גלעדה וילכדה · וילכדה מקיצה שלושה · חס · והאמרי קם · ויעבר יהושע · ויעל יהושע מהגלגל · מל' · לה ג' רפין וסי' לה נבח · לבנות לה בית · לה ביום לעת האכל ·

יהוה בהם כל בכור ובא
ובאלהיהם עשה יהוה
שפטים: ומצראי מקב
מקברין ית דיקטל יי
בהון כל בוכרא ובטעו
ובטעותהון עבד יי דינין:
ויסעו בני ישראל
מרעמסס ויחנו בסכת:
ונטלו בני ישראל מר
ושרו בסכות: ויסעו מ
מסכות ויחנו באתם א
אשר בקצה המדבר:
ונטלו מסוכות ושרו בא
באיתם דבסטר מדברא:
ויסעו מאתם וישב ע
על פי החירת אשר על
פני בעל צפון ויחנו לפ
לפני מגדל: ונטלו מאי
ותב על פום חירתא דק
בעיל צפון ושרו קדם
מגדלא: ויסעו מפני ה
החירת ויעברו בתוך
הים המדברה וילכו ד
דרך שלשת ימים במ
במדבר איתם ויחנו ב
במרה: ונטלו מן קדם
חירתא ואעברו בגו
ימא למדברא ואזלו
מהלך תלתא יומין ב
במדברא דאיתם ושר
ושרו במרה: ויסעו מ
ממרה ויבאו אילמה
ובאילם שתים עשרה
עינת מים ושבעים ת

תמרים ויחנו שם: ונטל
ממרה ואתו לאילם ו
ובאילם תרתא עשרי
מבועין דמיין ושבעי
דיקלים ושרו תמן:
ויסעו מאילם
ויחנו על ים סוף:
ונטלו מאיל׳ וש׳ על ים סוף:
ויסעו מים סוף
ויחנו במדבר סין:
ונט מימ׳ דס וש במ׳ דס:
ויסעו ממדבר סין
ויחנו בדפקה:
ונט ממדב׳ דס וש בדפ׳:
ויסעו מדפקה
ויחנו באלוש:
ונטל מדפ׳ ושרו באלוש:
ויסעו מאלוש
ויחנו ברפידים ולא היה
שם מים לעם לשתות:
ונטל מאל׳ ושרו ברפי׳
ולא הוו תמן מיא לע
לעמא למשתי:
ויסעו מרפידים
ויחנו במדבר סיני:
ונט מרפ׳ ושר במד׳ דסי׳
ויסעו ממדבר סיני
ויחנו בקברת התאוה:
ונ ממ׳ דס וש בקב׳ דמשא׳
ויסעו מקברת התאוה
ויחנו בחצרות:
ונטל מקברי דמשאלי
ושרו בחצרות:
ויסעו מחצרת

ויחנו ברתמה:
ונט מח׳ ושרו ברתמה:
ויסעו מרתמה
ויחנו ברמן פרץ:
ונט מרת׳ ושר ברמ׳ פר׳:
ויסעו מרמן פרץ
ויחנו בלבנה:
ונט מר פרץ ושר בלב׳:
ויסעו מלבנה
ויחנו ברסה:
ונט מלב׳ ושרו ברסה:
ויסעו מרסה
ויחנו בקהלתה:
ונט מרסה ושר בקה׳:
ויסעו מקהלתה
ויחנו בהר שפר:
ונט מק׳ ושר בטו׳ רשפ׳:
ויסעו מהר שפר
ויחנו בחרדה:
ונט מט׳ רש׳ וש בחרד׳:
ויסעו מחרדה
ויחנו במקהלת:
ונט מחר׳ ושר במקהל׳:
ויסעו ממקהלת
ויחנו בתחת:
ונט ממק׳ ושרו בתחת:
ויסעו מתחת
ויחנו בתרח:
ונט מתחת ושרו בתרח:
ויסעו מתרח
ויחנו במתקה:
ונט מתרח ושרו במת׳
ויסעו ממתקה
ויחנו בחשמנה:

ויחנו במקהלת במקהלות ברמון אלהים

ג׳ סבירין מפני יג
ב׳ ושם שתים עשרה

ויחנו בחר הגדגד · ויסעו מחור הגדגד · ויקח זהר בחליתו · ואראלה והנה חוה בקרי · על הר פתן חס ג בליש · ויחנו על הירדן מבית הישמות מלי · והערבה עד ים כנרות ובית פעור יהושע

הישמות
מלי
יעבי ארין
בית
הישיבות
כתו

ונט ממת ושר בחשמ
ויסעו מחשמנה
ויחנו במוסרות
ונט מחש ושר במוסר
ויסעו ממוסרות
ויחנו בבני יעקן
ונט ממו ושר בבני יעק
ויסעו מבני יעקן
ויחנו בחר הגדגד
ונט מבני יע ושר בח הג
ויסעו מחר הגדגד
ויחנו ביטבתה
ונט מח הגד ושר ביט
ויסעו מיטבתה
ויחנו בעברנה
ונט מיט ושר בעברנה
ויסעו מעברנה
ויחנו בעציון גבר
ונט מעב ושר בעצג
ויסעו מעציון גבר
ויחנו במדבר צן היא
קדש ונטלו מעצ גבר
ושרו במדבר דצין היא
רקם ויסעו מקדש
ויחנו בהר ההר בקצה
ארץ אדום ונטלו מ
מרקם ושרו בהור טור
בסיפי ארע דאדום
ויעל אהרן
הכהן אל הר ההר על
פי יהוה וימת שם בש
בשנת הארבעים לצא
לצאת בני ישראל מא
מארץ מצרים בחדש

החמישי באחד לחדש
וסליק אהרן כהנא להור
טורא על מימרא דיי
ומית תמן בשנת ארב
למפק בני ישר מארע
דמצ בירחא חמשאה
בחד לירחא ואהרן בן
שלש ועשרים ומאת
שנה במתו בהר ההר
ואהרן בר מאה ועש
ועשרין ותלת שנין כד
מית בהר טורא
וישמע הכנעני
מלך ערד והוא ישב
בנגב בארץ כנען בבא
בני ישראל ושמע כ
כנענאה מלכא דערד
והוא יתיב בדרומא ב
בארע דכנע במיתי בני
ישר ויסעו מהר ההר
ויחנו בצלמנה ונטלו
מהר טורא ושרו בצלו
ויסעו מצלמנה ויחנו
בפונן ונט מצל ושר בפו
ויסעו מפונן ויחנו בא
באבת ונט מפונ ושרו
באבת ויסעו מאבת
ויחנו בעיי העברים ב
בגבול מואב ונט מא
ושרו במגיזת עיבראי
בתחום מואב ויסעו
מעיים ויחנו בדיבן גד
ונטלו ממגיזתא ושר
בדיבן גד ויסעו מדיבן

גד ויחנו בעלמן דבלת
דבלתימה ונט מדיבן
גד ושר בעלמון דבלתימה
ויסעו מעלמן דבלת
דבלתימה ויחנו בהרי
העברים לפני נבו ונט
מעל דבלתימה ושרו
בטורי דעיבראי קדם נבו
ויסעו מהרי
העברים ויחנו בערבת
מואב על ירדן ירחו
ונטלו מטורא דעבראי
ושרו במישריא דמואב
על ירדנא דירחו ויחנו
על הירדן מבית היש
הישימת עד אבל הש
השטים בערבת מואב
ושרו על ירדנא מבית
ישימות עד מישר ש
שטין במישריא דמו
וידבר יהוה אל
משה בערבת מואב על
ירדן ירחו לאמר ומל
יי עם משה במשריא
דמואב על ירדנא דיר
למימר דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם
כי אתם עברים את ה
הירדן אל ארץ כנען
מליל עם בני ישראל
ותימר להון ארי אתו
עברין ית ירדנא לאר
דכנען והורשתם את
כל ישבי הארץ מפנ

ישב ד חס ג בסמ וסימ ומיה הארץ · וישמע הכנעני והבדו · וישלח מלאכים אל בלעם ·· גבר חס וסימ · בעציון מעציון · מאילת ומעציון שלשלה
גבר · בקבה הסובב גבר · כי נשברו אניות · הנה כי כן יברך · הלילה אמר הרה גבר · ויהי בראותי אני דניאל · ויחשיהו עמד · חכימי אנוש · כי קנאת חמת גבר · הכר פנים לא טוב
בזיל מעיני גבר · הכר פנים לא טוב · לא יסכן גבר · האנוש מאלוה יצדק · הלא יסכן גבר · הן כל אלה יפעל גבר · להטות משפט גבר ·· הארבעים ג בטעמ ליצאת בדרו

אל אשר ה׳ · ועתה לך נחה · והתנחלתם את הארץ · ואיש אל עבר פניו קדמה · בבאם המזבח · ותאמר ...

מפניכם ואבדתם את
כל משכיתם ואת כל
צלמי מסכתם תאבדו
ואת כל במתם תשמידו
תשמידו׃ ותתרכון ית
כל יתבי ארעא מן קדמ
קדמיכון ותובדון ית כל
בית סגדתהון וית כל
צלמי מתכתהון תובדון
וית כל במתהון תשיצון׃
והורשתם את הארץ
וישבתם בה כי לכם נ
נתתי את הארץ לרשת
אתה׃ ותתרכון ית ארעא
ותיתבון בה ארי לכון
יהבית ית ארעא למי
למירת יתה׃ והתנחלתם
את הארץ בגורל למ
למשפחתיכם לרב תרבו
את נחלתו ולמעט תמ
תמעיט את נחלתו אל
אשר יצא לו שמה ה
הגורל לו יהיה למטות
אבתיכם תתנחלו׃ ותח
ותחסנון ית ארעא בע
בעדבא לזרעיתהון לס
לסגיאי תסגון ית אחס
אחסנתהון ולזעירי
תזערון ית אחסנתהון
לדיפוק ליה תמן עדב
דיליה יהי לשיבטיא
דאבהתהון תחסנון׃ וא
ואם לא תורישו את י
ישבי הארץ מפניכם

והיה אשר תותירו מ
מהם לשכים בעיניכם
ולצנינם בצדיכם וצר
וצררו אתכם על הארץ
אשר אתם ישבים בה׃
ואם לא תתרכון ית יתבי
ארעא מן קדמיכון י
ויהי דתשארון מנהון
לסיען מטלן ויין לקבל
לקבליכון ולמשירין
מקפנכון ויעיקון ל
לכון לארעא דאתון
יתבין בה׃ והיה כאשר
דמיתי לעשות להם א
אעשה לכם׃ ויהי כמא
דחשיבית למעבד להו
אעביד לכון׃
וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ ומליל יי׳ צו את
בני ישראל ואמרת א
אלהם כי אתם באים
אל הארץ כנען זאת
הארץ אשר תפל לכם
בנחלה ארץ כנען לגב
לגבלתיה׃ פקיד ית בני
ישראל ותימר להון א
ארי אתון עלין לארע
דכנען הא ארעא דתי
דתיתפליג לכון באחסנ
לארעא דכנען לתחומי
לתחומהא׃ והיה לכם
פאת נגב ממדבר צן
על ידי אדום והיה ל
לכם גבול נגב מקצה

ים המלח קדמה׃ ויהי
לכון רוח דרומא ממד
ממדברא דצין על תחום
אדום ויהי לכון רוח ד
דרומא מסיפי ימא ד
דמילחא קדומא׃ ונסב
לכם הגבול מנגב למ
למעלה עקרבים ועבר
צנה והיה תוצאתיו
מנגב לקדש ברנע ויצ
ויצא חצר אדר ועבר
עצמנה׃ ויסחר לכון
תחומא מדרומא למ
למסקנא דעקרבים וי
ויעיבר לצין ויהון מפ
מפקנוהי מדרומא לר
לרקם גיאה ויפוק לח
לחצר אדר ויעיבר לע
לעצמון׃ ונסב הגבול
מעצמון נחלה מצר
מצרים והיו תוצאתיו
הימה׃ ויסחר תחומא
מעצמון לנחלא ד
דמצרים ויהון מפקנוהי
מערבא׃ וגבול ים וה
והיה לכם הים הגדל
וגבול זה יהיה לכם
גבול ים׃ ותחום מערב
ויהי לכון ימא רבא
ותחומיה דין יהי לכ
לכון תחום מערבא׃ ו
וזה יהיה לכם גבול
צפון מן הים הגדל
תתאו לכם הר ההר׃

... והיה עקרבים ... והיה נחלה מצרים ... והיה בית און ... והיה בית חורון ...
הגדול ... ואתי יפתי · והכהן הגדול · וגבול ים והיה לכם ... כי שאול ... ולכל ...

[illegible]

ודין יהי לכון תחום צ
ציפונא מן ימא רבא ת
תכוונון לכון להר טורא:
מהר ההר תתאו לבא ח
חמת והיו תוצאת הגב
הגבול צדדה: ומהר טור
תכוונון למיעל חמת ויהו
מפקנוהי דתחומא לצד
ויצא הגבל זפרנה והיו
תוצאתיו חצר עינן זה
יהיה לכם גבול צפון:
ויפק תחומא לזפרון:
ויהון מפקנוהי לחצר
עינן דין יהי לכון תחום
ציפונא: והתאויתם לכם
לגבול קדמה מחצר
עינן שפמה: ותכוונון
לכון לתחום קדומא:
מחצר עינן לשפם: וירד
וירד הגבול משפם ה
הרבלה מקדם לעין וי
וירד הגבול ומחה על
כתף ים כנרת קדמה:
ויחות תחומא משפם
לרבלה ממדנח לעין:
ויחות תחומא וימטי
על כיף ים גנוסר קדו
קדומא: וירד הגבול
הירדנה והיו תוצאתיו
ים המלח זאת תהיה
לכם הארץ לגבלתיה
סביב: ויחות תחומא
לירדנא ויהון מפקנוהי
ימא דמלחא דא תהי

לכון ארעא לתחומהא
סחור סחור: ויצו משה את
בני ישראל לאמר זאת
הארץ אשר תתנחלו
אתה בגורל אשר צוה
יהוה לתת לתשעת ה
המטות וחצי המטה:
ופקיד משה ית בני יש
למימר דא ארעא דת
דתחסנון יתה בעדבא
דפקיד יי׳ למתן לתש
לתשעת שבטין ופלג
שבטא: כי לקחו מטה
בני הראובני לבית אב
אבתם ומטה בני הגדי
לבית אבתם וחצי מטה
מנשה לקחו נחלתם:
ארי קבילו שבטא דבני
ראובן לבית אבהן ושבט
דבני גד לבית אבהתהון
ופלגות שבטא דמנשה
קבילו אחסנתהון: שני
המטות וחצי המטה ל
לקחו נחלתם מעבר ל
לירדן ירחו קדמה מז
מזרחה: תרין שבטין ו
ופלגות שבטא קבילו
אחסנתהון מעברא ל
לירדנא דירחו קדומא
מדינחא:
וידבר יהוה אל משה
לאמר: ומליל יי׳ : אלה
שמות האנשים אשר
ינחלו לכם את הארץ

אלעזר הכהן ויהושע
בן נון: אלין שמהת גברי
דיחסנון לכון ית ארעא
אלעזר כהנא ויהושע
בר נון: ונשיא אחד נשיא
אחד ממטה תקחו לנ
לנחל את הארץ: ורבא
חד רבא חד משבטא:
תדברון לאחסנא ית א
ארעא: ואלה שמות ה
האנשים למטה יהודה
כלב בן יפנה: ואלין שמ
גבריא לשבטא דיהוד
כלב בר יפנה: ולמטה בנ
שמעון שמואל בן עמ
עמיהוד: ולש׳ דבני שמ
שמוא׳ בר עמי׳: למטה
בני בנימן אלידד בן כס
כסלון: לשב׳ דבני בנימ׳
אליד׳ בר כסלו: ולמטה
בני דן נשיא בקי בן יגלי:
ולשי׳ דבני דן רבא בקי
בר יגלי: לבני יוסף למ
למטה בני מנשה נשיא
חניאל בן אפד: לבנ׳ יוס
לש׳ דב׳ מנש׳ חנ׳ בר אפ׳:
ולמטה בני אפרים נש
נשיא קמואל בן שפטן:
ולש׳ דבני אפרים רבא
קמוא׳ בר שפט: ולמטה
בני זבולן נשיא אליצפן
בן פרנך: ולשב׳ דבני זבו׳
רבא אליצ׳ בר פרנך: ול
ולמטה בני יששכר נש

[illegible]

נשיא פלטיאל בן עזן׃
ולשב׳ דבני יששכ׳ רבא
פלטי׳ בר עזן׃ ולמטה ב׳
בני אשר נשיא אחיהוד
בן שלמי׃ ולשבט דבנ׳
אשר רבא אחיהוד בר של׳
ולמטה בני נפתלי נשיא
פדהאל בן עמיהוד׃ ו׳
ולשב׳ ד׳ נפת׳ רבא פדה׳
בר עמי׳׃ אלה אשר צוה
יהוה לנחל את בני יש׳
ישראל בארץ כנען׃ א׳
אלין דפקיד יי׳ לאחסנא
ית בני ישראל בארעא
דכנען׃ וידבר
יהוה אל משה בערבת
מואב על ירדן ירחו ל׳
לאמר׃ ומליל יי׳ עם מ׳
משה במישריא דמואב
על ירדנא דיריחו למי׳׃
צו את בני ישראל ונתנו
ללוים מנחלת אחזתם
ערים לשבת ומגרש ל׳
לערים סביבתיהם תתנו
ללוים׃ פקיד ית בני יש׳
ויתנון לליואי מאחסנ׳
אחודתהון קרוין למ׳
למיתב ורוח לקרויא ס׳
סחרניהון תתנון לליואי׃
והיו הערים להם לשב׳
לשבת ומגרשיהם יה׳
יהיו לבהמתם ולרכש׳
ולרכשם ולכל חיתם׃
ויהוין קרויא להון ל׳
למתב ורוחהון יהון

לבעיריהון ולקניינהון ו׳
ולכל חייתהון׃ ומגרשי׳
הערים אשר תתנו לל׳
ללוים מקיר העיר וח׳
וחוצה אלף אמה סביב׃
ורוחי קרויא דתיתנון
לליואי מכותל קרתא
ולברא אלף אמין סחור׃
ומדתם מחוץ לעיר את
פאת קדמה אלפים בא׳
באמה ואת פאת נגב
אלפים באמה ואת פ׳
פאת ים אלפים באמה
ואת פאת צפון אלפים
באמה והעיר בתוך זה
יהיה להם מגרשי הע׳
הערים׃ ותמשחון מבר׳
לקרתא ית רוח קדומ׳
תרין אלפין אמין וית
רוח דרומא תרין אלפי׳
אמין וית רוח מערבא
תרין אלפין אמין וית
רוח צפונא תרין אלפי׳
אמין וקרתא במיצע׳
דין יהי להון רוחי קר׳
קרויא׃ ואת הערים א׳
אשר תתנו ללוים את
שש ערי המקלט אש׳
אשר תתנו לנס שמה
הרצח ועליהם תתנו
ארבעים ושתים עיר׃ וי׳
וית קרויא דתתנון לל׳
לליואי ית שית קרוי׳
שיזבותא דתתנון למ׳

למיערק לתמן קטולא
ועליהון תתנון ארבעין
ותרתין קרוין׃ כל הערים
אשר תתנו ללוים ארב׳
ארבעים ושמנה עיר א׳
אתהן ואת מגרשיהן׃
כל קרויא דתתנון ללי׳
לליואי ארבעין ותמני׳
קרוין יתהון וית רוחי
רוחיהון׃ והערים אשר
תתנו מאחזת בני ישר׳
ישראל מאת הרב תרבו׃
ומאת המעט תמעיטו׃
איש כפי נחלתו אשר
ינחלו יתן מעריו ללוי׳
ללוים׃ וקרויא דתתנון מ׳
מאחודת בני ישראל
מן סגיאי תסגון ומן ז׳
זעירי תזערון גבר כפום
אחסנתיה דיחסנון י׳
יתן מקרוהי לליואי׃
וידבר יהוה
אל משה לאמר׃ ומלי׳
דבר אל בני ישראל ו׳
ואמרת אלהם כי אתם
עברים את הירדן אר׳
ארצה כנען׃ מליל עם
בני ישראל ותימר להו׳
ארי אתון עברין ית ז׳
ירדנא לארעא דכנען׃
והקריתם לכם ערים ע׳
ערי מקלט תהיינה לכם
ונס שמה רצח מכה
נפש בשגגה ותזמנון

עמדו ל̇ וסימ׳ · עד עמדו לפני העדה · וישב המערה · ויעמד המלך [illegible] ימית ה̇ וסימ׳ גאל הדם · והמרי ולא ימית · את אדניהו · והיה הנמלט · [illegible] אם שוט

לכון קרוין קרוי שזבותא
יהוין לכון ויערוק לת
לתמן קטולא דיקטול
נפשא בשלו: והיו לכם
הערים למקלט מגאל
ולא ימות הרצח עד
עמדו לפני העדה למ
למשפט: ויהוון לכון
קרויא לשיזבא מגאל
דמא ולא ימות קטול
עד דיקום קדם כנשתא
לדינא: והערים אשר
תתנו שש ערי מקלט
תהיינה לכם: וקרויא
דתתנון שית קרוי שזב
שזבותא יהוין לכון: את
את שלש הערים תתנו
מעבר לירדן ואת שלש
הערים תתנו בארץ כנ
כנען ערי מקלט תהיינה:
ית תלת קרויא תתנון
מעיברא לירדנא וית
תלת קרויא תתנון באר
דכנען קרוי שזבותא י
יהוין: לבני ישראל ולגר
ולתושב בתוכם תהיינה
שש הערים האלה למ
למקלט לנס שמה כל
מכה נפש בשגגה: לבני
ישראל ולגיורא ולתותבא
ביניהון יהוין שית ק
קרויא האלין לשזבא
למעירק לתמן כל ד
דיקטול נפשא בשלו:

ואם בכלי ברזל הכהו
וימת רצח הוא מות
יומת הרצח: ואם במן
ברזל מחהי וקטליה
קטולא הוא אתקטלא
יתקטל קטולא: ואם
באבן יד אשר ימות
בה הכהו וימת רצח ה
הוא מות יומת הרצח:
ואם באבנא דמתנסבא
בידא דהיא כמסת די
דימות בה מחהי וקט
וקטליה קטולא הוא
אתקטלא יתקטל קט
קטולא: או בכלי עץ יד
אשר ימות בו הכהו ו
וימת רצח הוא מות
יומת הרצח: או במן
דאע דמיתנסיב בידא
דהיא כמסת דימות ב
בה מחהי וקטליה קט
קטולא הוא אתקטלא
יתקטל קטולא: גאל
הדם הוא ימית את ה
הרצח בפגעו בו הוא
ימיתנו: גאל דמא הו
הוא יקטול ית קטולא
כד אתחייב ליה מן דינ
הוא יקטלניה: ואם בש
בשנאה יהדפנו או ה
השליך עליו בצדיה ו
וימת: ואם בשנאה דה
דהוה מחהי או רמא עלוהי
בכמנא וקטליה: או באי

באיבה הכהו בידו וימת
מות יומת המכה רצח
הוא גאל הדם ימית את
הרצח בפגעו בו: או בי
בדבבו מחהי בידיה וק
וקטליה יתקטלא יתק
מחייה קטולא הוא גאל
דמא יתקטיל ית קטול
כד איתחייב ליה: ואם
בפתע בלא איבה הדפו
או השליך עליו כל כלי
בלא צדיה: ואם בתכית
בלא דבבו דחהי או ד
רמא עלוהי כל מן דלא
במן ליה: או בכל אבן
אשר ימות בה בלא ד
ראות ויפל עליו וימת
והוא לא אויב לו ולא
מבקש רעתו: או בכל
אבנא דהיא כמסת די
דימות בה בלא חזו וד
ורמא עלוהי וקטליה
והוא לא סני ליה ולא תבע
בישתיה: ושפטו העדה
בין המכה ובין גאל ה
הדם על המשפטים
האלה: וידינון כנשתא
בין מחיא ובין גאיל
דמא על דיניא האלין:
והצילו העדה את הר
הרצח מיד גאל הדם: ו
והשיבו אתו העדה
אל עיר מקלטו אשר
נס שמה וישב בה עד

למשפט ט̇ז̇ וסימ׳ · כי יפלא ממך דבר · והיו לכם הערים למקלט · וישב בעיר ההיא · והיא יושבת [illegible] · וחשכים אבשלום ועמשי · ויעש אבשלום כדבר הזה ·
ויסרו למשפט [illegible] · [illegible] · [illegible] · [illegible] לעולם ישב · בקום למשפט אלהים

יוצא ג׳ וסימ׳ ויצאו את הקנה׳ ויהי כאשר כלה יונתן והרצח את גבול ובא דוד עד בחורים ויוצאת בפתן וילך ויאמר המלך אל העם ויאמר ירמיהו אל צדקיהו

מות הכהן הגדל אשר
משח אתו בשמן הקד
הקדש׃ וישיזבון כנשת
ית קטולא מיד גאיל
דמא ויתיבון יתיה כנש
כנשתא לקרית שזביתי
דיערוק לתמן ויתיב ב
בה עד דימות כהנא ר
רבא דרבי יתיה במשח
קודשא׃ ואם יצא יצא
הרצח את גבול עיר מ
מקלטו אשר ינוס שמ
שמה׃ ואם מפק יפוק
קטולא ית תחום קרית
שזביתיה דיערוק לתמ׃
ומצא אתו גאל הדם
מחוץ לגבול עיר מקל
מקלטו ורצח גאל הדם
את הרצח אין לו דם׃
וישכח יתיה גאיל דמ
מברא לתחום קרית ש
שזביתיה ויקטול גאי
דמא ית קטולא לית
ליה דמא׃ כי בעיר מק
מקלטו ישב עד מות
הכהן הגדל ישוב הרצח
אל ארץ אחזתו׃ ארי
בקריית שזביתיה יתיב
עד דימות כהנא רבא
ובתר דימות כהנא רב
יתוב קטולא לארע
אחסנתיה׃ והיו אלה
לכם לחקת משפט לד
לדרתיכם בכל משבת

משבתיכם׃ ויהיון אלי
לכון לגזירת דין לדרי
לדריכון בכל מותבניכו׃
כל מכה נפש לפי ער
עדים ירצח את הרצח
ועד אחד לא יענה ב
בנפש למות׃ כל דיקטו
נפשא על פום סהדין ת
יקטול ית קטולא וס
וסהיד חד לא יסהיד
באינש למקטל׃ ולא
תקחו כפר לנפש רצח
אשר הוא רשע למות
כי מות יומת׃ ולא תק
תקבלון ממון על אנש
קטול דהוא חייב לימ
לימת ארי אתקטלא
יתקטל׃ ולא תקחו כפר
לנוס אל עיר מקלטו
לשוב לשבת בארץ ע
עד מות הכהן׃ ולא ת
תקבלון ממון למערק
לקרית שזביתיה למתב
למיתב בארעא עד די
דימות כהנא׃ ולא תח
תחניפו את הארץ אש
אשר אתם בה כי הדם
הוא יחניף את הארץ
ולארץ לא יכפר לדם
אשר שפך בה כי אם
בדם שפכו׃ ולא תחיי
תחייבון ית ארעא דא
דאתון בה ארי דמא
הוא מחייב ית ארעא

ולארעא לא מתכפר ע
על דם זכאי דאתשד ב
בה אילהין בדם אשדי׃
ולא תטמא את הארץ
אשר אתם ישבים בה
אשר אני שכן בתוכה
כי אני יהוה שכן בתוך
בני ישראל׃ ולא תסא
תסאבון ית ארעא דא
דאתון יתבין בה דשכ
דשכינתי שריא בגוה
ארי אנא יי׳ דשכנתי
שריא בגו בני ישראל׃
ויקרבו ראשי
האבות למשפחת בני
גלעד בן מכיר בן מנשה
ממשפחת בני יוסף וידב
וידברו לפני משה ולפ
ולפני הנשאים ראשי
אבות לבני ישראל׃ וק
וקריבו רישי אבהתא
לזרעית בני גלעד בר
מכיר בר מנשה מזרעי
בני יוסף ומלילו קדם
משה וקדם רברבי רישי
אבהתא לבני ישראל׃
ויאמרו את אדני צוה
יהוה לתת את הארץ
בנחלה בגורל לבני יש
ישראל ואדני צוה ב״י
ביהוה לתת את נחלת
צלפחד אחינו לבנתיו׃
ואמרו ית רבוני פקיד יי׳
למתן ית ארעא באחסנ

בשמן ז׳ דפגן וסימ׳ ... ראשי האבות ב׳ וסימ׳
... אלה הנחלות ... בכל ...
... הלוים בימי אלישיב׃

בערבא לבני ישר' רבוני
איתפקד במימרא דיי'
למתן ית אחסנת צלפ
אחונא לבנתיה׃ והיו ל
לאחד מבני שבטי בני
ישראל לנשים ונגרעה
נחלתן מנחלת אבתינו
ונוסף על נחלת המטה
אשר תהיינה להם ומג
ומגורל נחלתינו יגרע׃
ויהוין לחד מבני שבטי
בני ישר' לנשין ויתמנע
אחסנתהון מאחסנת א
אבהתנא ויתוספון על א
אחסנת שבט דיהוין ל
להון ומעדב אחסנתנא
יתמנע׃ ואם יהיה היבל
לבני ישראל ונספה נח
נחלתן על נחלת המטה
אשר תהיינה להם ומנ
ומנחלת מטה אבתינו
יגרע נחלתן׃ ואם יהי יו
יובל לבני ישרא' ויתוספ
אחסנתהון על אחסנת
שבט דיהוין להון מאחס
שבט דאבהתנא יתמנע
אחסנתהון׃ ויצו משה
את בני ישראל על פי
יהוה לאמר כן מטה
בני יוסף דברים׃ ופקי
משה ית בני ישר' על
מימרא דיי' למימר
יאות שבטא דבני יוסף
ממללין׃ זה הדבר אש

אשר צוה יהוה לבנת
צלפחד לאמר לטוב
בעיניהם תהיינה לנש
לנשים אך למשפחת
מטה אביהם תהיינה
לנשים׃ דין פתגמא דפ
דפקיד יי' לבנת צלפחד
למימר לדתקין בעיניה
יהוין לנשין ברם לזרע
שבט דאבוהון יהוין
לנשין׃ ולא תסב נחלה
לבני ישראל ממטה׃
אל מטה כי איש בנח
בנחלת מטה אבתיו׃
ידבקו בני ישראל׃ ולא
תסחר אחסנא לבני יש
משבט לשבט ארי גבר
באחסנת שבטא דאב
דאבהתוהי ידבקון בני
ישר'׃ וכל בת ירשת נח
נחלה ממטות בני ישר
ישראל לאחד ממש
ממשפחת מטה אביה
תהיה לאשה למען׃
ירשו בני ישראל איש
נחלת אבתיו׃ וכל ברת
ירותת אחסנא משב
משבטי דבני ישראל
לחד מזרעית שבטא
דאבוהא תהי לאתו׃
כדיל דירתון בני ישר'
גבר אחסנת אבהתוהי׃
ולא תסב נחלה ממט
ממטה למטה אחר

כי איש בנחלתו ידבקו׃
מטות בני ישראל׃ ולא
תסחר אחסנא משיבט
לשיבט אוחרנא ארי גבר
באחסנתי ידבקון שבטי
דבני יש'׃ כאשר צוה יהוה
את משה כן עשו בנות
צלפחד׃ כמא דפקיד יי' ית
משה כן עבדו בנת צלפח׃
ותהיינה מחלה תרצה
וחגלה ומלכה ונעה בנ
בנות צלפחד לבני דדיהן
לנשים׃ והואה מחלה׃
תרצה וחו ומ' ונע בנת צ
לבני אח אבוהין לנשין׃
ממשפחת בני מנשה בן
יוסף היו לנשים ותהי
נחלתן על מטה משפ
משפחת אביהן׃ ומזרעי
בני מנשה בר יוסף הואה
לנשין והות אחסנתהו'
על שבטא ודעית אבו
אבוהין׃ אלה המצות
והמשפטים אשר צוה
יהוה ביד משה אל בני
ישראל בערבות מואב
על ירדן ירחו׃ אלין פי
פקודיי ודיני דפקיד יי'
ביד דמשה לבני ישרא
במישרי דמוא על ירדן
דירחו׃

סך פסוקי וידבר
ארפ"ו
וחציו והיה האיש
אשר
אבחר
בו

הדברים אשר דבר משה
אל כל ישראל בעבר ה
הירדן במדבר בערבה
מול סוף בין פארן ובין
תפל ולבן וחצרות ודי
זהב: אלין פתגמיא ד
דמליל משה עם כל
ישראל בעברא דירדנא
אוכח יתהון על דחבו
במדברא על דארגיזו
במישרא לקביל ים ס
סוף בפארן דאתפלו
על מנא ובחצרות דא
דארגיזו על בסרא וע
ועל דעבדו עגל דדהב:
אחד עשר יום מחרב
דרך הר שעיר עד קד
קדש ברנע: מהלך חד
עשר יומין מחורב ב
אורח טורא דשעיר
עד רקם גיאה: ויהי ב
בארבעים שנה בעשתי
עשר חדש באחד לח
לחדש דבר משה אל
בני ישראל ככל אשר
צוה יהוה אתו אלהם:
והוה בארבעין שנין ב
בחד עשר ירחין בחד
לירחא מליל משה עם
בני ישראל ככל דפקיד
יי יתיה לותהון: אחרי ה
הכתו את סיחן מלך ה
האמרי אשר יושב ב
בחשבון ואת עוג מלך
הבשן אשר יושב בע
בעשתרת באדרעי: ב
בתר דמחא ית סיחון
מלכא דאמוראה דית
דיתיב בחשבון וית ע
מלכא דמתנן דיתיב
בעשתרות באדרעי: בעבר
הירדן בארץ מואב הו
הואיל משה באר את
התורה הזאת לאמר:
בעיבר דירדנא בארעא
דמואב שרי משה פר
פריש ית אולפן אור
אוריתא הדא למימר:
יהוה אלהינו דבר א
אלינו בחרב לאמר
רב לכם שבת בהר הזה:
יי אלהנא מליל עמנא
בחורב למימר סגי לכון
דיתיבתון בטורא הדין:
פנו וסעו לכם ובאו הר
האמרי ואל כל שכניו
בערבה בהר ובשפלה
ובנגב ובחוף הים ארץ
הכנעני והלבנון עד ה
הנהר הגדל נהר פרת:
אתפנו וטולו לכון וע
ועולו לטורא דאמוראה
ולכל מגירוהי במישר
בטורא ובשפילתא וב
ובדרומא ובספר ימא
ארעא כנענאה ולבנן
עד נהרא רבא נהרא פ
פרת: ראה נתתי לפניכם
את הארץ באו ורשו
את הארץ אשר נשבע
יהוה לאבתיכם לאבר
לאברהם ליצחק וליע
וליעקב לתת להם ול
ולזרעם אחריהם: חזו
דיהבית קדמיכון ית
ארעא עולו ואחסינו
ית ארעא דקיים יי לאב
לאבהתכון לאברהם ליצ
וליעקב למיתן להון ול
ולבניהון בתריהון: וא
ואמר אלכם בעת ההי
ההוא לאמר לא אוכל
לבדי שאת אתכם: וא
ואמרית לכון בעידנ

אלה הדברים ה וסימ

במשפט ה רג וסימ׳ לא תעשו עול [illegible]

ההוא למימר לית אנא
יכיל בלחודיי לסוברא
יתכון׃ יהוה אלהיכם ה
הרבה אתכם והנכם היום
ככוכבי השמים לרב׃ יי
אלהכון אסגי יתכון והא
איתיכון יומא דין ככו
ככוכבי שמיא למסגי׃
יהוה אלהי אבותכם י֯ס
יסף עליכם ככם אלף
פעמים ויברך אתכם כ
כאשר דבר לכם׃ יי אלהא
דאבהתכון יוסיף עליכו
כותכון אלף זמנין ויב
ויברך יתכון כמא דמל
לכון׃ איכה אשא לבדי
טרחכם ומשאכם ורב
וריבכם׃ איכדין אסובר
בלחודיי טורחיכון ומ
ועיסקיכון ודינכון׃ הבו
לכם אנשים חכמים ונב
ונבונים וידעים לשבט
לשבטיכם ואשימם ב
בראשיכם׃ הבו לכון גו
גברין חכימין וסוכלתני
ומדען לשבטיכון וא
ואמנינון רישין עליכו׃
ותענו אתי ותאמרו ט
טוב הדבר אשר דברת
לעשות׃ ואתיבתון יתי
ואמרתון תקין פתגמא
דמלילתא למעבד׃ וא
ואקח את ראשי שבט
שבטיכם אנשים חכמי

חכמים וידעים ואתן ⁝
אתם ראשים עליכם ש
שרי אלפים ושרי מא
מאות שרי חמשים ו
ושרי עשרת ושטרים
לשבטיכם׃ ודברית ית
רישי שבטיכון גברין
חכימין ומרישו ומניתי
יתהון רישין עליכון׃
רבני אלפי ורבני מאוה
רבני חמשין ורבני עש
עשורייתא וסרכין לש
לשבטיכון׃ ואצוה את
שפטיכם בעת ההוא
לאמר שמע בין אחי
אחיכם ושפטתם צדק
בין איש ובין אחיו ובין
גרו׃ ופקידית ית דייניכו
בעדנא ההוא למימר
שמעו בין אחוכון ות
ותדונון קשטא בין גב
גברא ובין אחוהי ובין
גיורא׃ לא תכירו פנים
במשפט כקטן כגדל
תשמעון לא תגורו מפ
מפני איש כי המשפט
לאלהים הוא והדבר
אשר יקשה מכם תקר
תקרבון אלי ושמעתיו׃
לא תשתמודעון אפין
בדינא מלי זעירא כ
כרבא תשמעון לא ת
תדחלון מן קדם גברא
ארי דינא דיי הוא ופ

ופתגמא דיקשה מנכו
תקרבון לותי ואשמעני׃
ואצוה אתכם בעת הה
ההוא את כל הדברים ⁝
אשר תעשון׃ ופקידית
יתכון בעדנא ההוא ית
כל פתגמיא דתעבדון׃
ונסע מחרב ונלך את
כל המדבר הגדול והנ
והנורא ההוא אשר
ראיתם דרך הר האמרי
כאשר צוה יהוה אלהינו
אתנו ונבא עד קדש ב
ברנע׃ ונטלנא מחורב
והליכנא ית מדברא רב
ודחילא ההוא דחזיתו
אורח לטורא דאמוראה
כמא דפקיד יי אלהנא ⁝
יתנא ואתינא עד רקם
גיאה׃ ואמר אלכם בא
באתם עד הר האמרי
אשר יהוה אלהינו נתן
לנו׃ ואמרית לכון אתיתו
עד טורא דאמוראה
דיי אלהנא יהיב לנא׃ ר
ראה נתן יהוה אלהיך
לפניך את הארץ עלה
רש כאשר דבר יהוה ⁝
אלהי אבתיך לך אל
תירא ואל תחת׃ חזי די
יהב יי אלהך קדמך ית
ארעא סק אחסין כמא
דמליל יי אלהא דאבהת
לך לא תדחל ולא תתב׃

גדל ג חס ו בליש וסימ׳ כקטן כגדל תשמעון [illegible]
והיה אם שמוע תשמעו [illegible]

וישיבו ג׳ דפנין וסימ׳ וישיבו אתנו דבר ואשאלם וישיבו דבר וישימו את נפשם

ותקרבון אלי כלכם ות
ותאמרו נשלחה אנש
אנשים לפנינו ויחפרו
לנו את הארץ וישיבו
אתנו דבר את הדרך א
אשר נעלה בה ואת ה
הערים אשר נבא אליהן
וקריבתון לותי כלכון
ואמרתון נשלח גברין
קדמנא ויאללון לנא
ית ארעא ויתיבון יתנא
פתגמא ית אורחא דנס
בה וית קרויא דניעול
להון וייטב בעיני הד
הדבר ואקח מכם שנים
עשר אנשים איש אחד
לשבט ושפר בעיני פת
פתגמא ודברית מנכון
תרין עשר גברין גברא
חד לשבטא ויפנו ויע
ויעלו ההרה ויבאו עד
נחל אשכל וירגלו אתה
ואתפניאו וסליקו לטו
לטורא ואתו עד נחלא
דאתכלא ואלילו יתה
ויקחו בידם מפרי הארץ
ויורדו אלינו וישבו
אתנו דבר ויאמרו טוב
טובה הארץ אשר יי
יהוה אלהינו נתן לנו
ונסיבו בידהון מאבא
דארעא ואחיתו לנא ו
ואתיבו יתנא פתגמא
ואמרו טבא ארעא די

אלהנא יהיב לנא ולא
אביתם לעלת ותמרו
את פי יהוה אלהיכם
ולא אביתון למסק ו
וסריבתון על מימרא
דיי אלהכון ותרגנו בא
באהליכם ותאמרו בש
בשנאת יהוה אתנו ה
הוציאנו מארץ מצרים
לתת אתנו ביד האמרי
להשמידנו ואתרעמתו
במשכניכון ואמרתון
בדסני יי יתנא אפקנא
מארעא דמצרים למימסר
יתנא בידא דאמוראה
לשיציותנא אנה אנחנו
עלים אחינו המסו את
לבבינו לאמר עם גדול
ורם ממנו ערים גדלת
ובצורת בשמים וגם בני
ענקים ראינו שם לאן
אנחנא סלקין אחנא א
תברו ית לבנא למימר
עם רב ותקיף מיננא ק
קרוין רברבן וכריכן עד
צית שמיא ואף בני גב
גיבריא חזינא תמן וא
ואמר אלכם לא תערצון
ולא תיראון מהם ואמ
ואמרית לכון לא תת
תתברון ולא תדחלון
מנהון יהוה אלהיכם
ההלך לפניכם הוא ילחם
לכם ככל אשר עשה א

אתכם במצרים לעיניכם
יי אלהכון דמדבר קדמ
קדמיכון מימריה יגיח
לכון ככל דעבד לכון במ
במצרים לעיניכון ובמד
ובמדבר אשר ראית אש
אשר נשאך יהוה אלהיך
כאשר ישא איש את ב
בנו בכל הדרך אשר הל
הלכתם עד המקום הזה
ובמדברא דחזיתא דס
דסוברך יי אלהך כמא
דמסובר גברא ית בריה
בכל אורחא דהליכתון
עד מיתיכון עד אתרא
הדין ובדבר הזה אינכם
מאמינים ביהוה אלהיכם
ובפתגמא הדין ליתיכון
מהימנין במימרא דיי א
אלהכון ההלך לפניכם ב
בדרך לתור לכם מקום
לחנתכם באש לילה לר
לראתכם בדרך אשר ת
תלכו בה ובענן יומם דיי
דימדבר קדמיכון באורח
לאתקנא לכון אתר
בית מישרי לאשריותכון
בעמודא דאשתא בל
בליליא לחזיותכון בא
באורחא דתהכון בה
ובעמודא דעננא בימ
וישמע יהוה את קול
דבריכם ויקצף וישבע
לאמר ושמיע קדם יי

נבא ונבא ג׳ ... הערים אשר נבא אליהן ... אלכם ... ולא ישמע אלכם ...
... אחינו המסו ... להטות לבבינו ... נשא לבבנו אל כפים

יתקל פתגמיכון ורגיז ו
וקיים למימר: אם יראה
איש באנשים האלה ה
הדור הרע הזה את הא
הארץ הטובה אשר נש
נשבעתי לתת לאבתיכם:
אם יחזי גבר בגבריא ה
האלין דרא בישא הדין
ית ארעא טבתא דקיית
דקיימית למתן לאבהתי:
זולתי כלב בן יפנה הוא
יראנה ולו אתן את הא
הארץ אשר דרך בה ול
ולבניו יען אשר מלא א
אחרי יהוה: אילהן כלב
בר יפנה הוא יחזנה ולי
אתן ית ארעא די דרך
בה ולבנוהי חלף דאש
דאשלים בתר דחלתא
דיי: גם בי התאנף יהוה
בגללכם לאמר גם אתה
לא תבא שם: אף עלי ה
הוה רגז מן קדם יי בדילכון
למימר אף את לא תי
תיעול לתמן: יהושע
בן נון העמד לפניך ה
הוא יבא שמה אתו ח
חזק כי הוא ינחלנה
את ישראל: יהושע בר
נון דקאים קדמך הוא
יעול לתמן יתיה תקיף
ארי הוא יחסננה ית ישראל:
וטפכם אשר אמרתם
לבז יהיה ובניכם אשר

לא ידעו היום טוב ורע
המה יבאו שמה ולהם
אתננה והם יירשוה: ו
וטפלכון דאמרתון לב
לביזא יהי ובניכון דלא
ידעו יומא דין טב וביש
אנון יעלון לתמן ולהון
אתננה ואנון ירתנה: וא
ואתם פנו לכם וסעו ה
המדברה דרך ים סוף:
ואתון אתפנו לכון וט
וטולו למדברא אורח
ימא דסוף: ותענו ות
ותאמרו אלי חטאנו
ליהוה אנחנו נעלה ונ
ונלחמנו ככל אשר צ
צונו יהוה אלהינו ות
ותחגרו איש את כלי
מלחמתו ותהינו לעלות
ההרה: ואתיבתון ואמר
לי חבנא קדם יי אנחנא נסק
ונגיח קרב ככל דפקדנא
יי אלהנא וזרזתון גבר
ית מני קרביה ושריתון
למסק לטורא: ויאמר
יהוה אלי אמר להם
לא תעלו ולא תלחמו
כי אינני בקרבכם ולא
תנגפו לפני איביכם: ו
ואמר יי לי אימר להון
לא תסקון ולא תגיחון
קרב ארי לית שכנתי
ביניכון ולא תתברון ק
בעלי דבביכון: ואדבר

אליכם ולא שמעתם
ותמרו את פי יהוה ו
ותזדו ותעלו ההרה:
ומלילית עמכון ולא
קבלתון וסרבתון על
מימרא דיי וארשעתון
וסלקתון לטורא: ויצא
האמרי הישב בהר ה
ההוא לקראתכם וירד
וירדפו אתכם כאשר
תעשינה הדברים ויכ
ויכתו אתכם בשעיר
עד חרמה: ונפק אמורא
דיתיב בטורא ההוא
לקדמותכון ורדפו ית
יתכון כמא דנתזן דב
דבוריתא וטרדו יתכון
בשעיר עד חרמה: ות
ותשבו ותבכו לפני יה
יהוה ולא שמע יהוה
בקלכם ולא האזין אל
אליכם: ותבתון ובכיתון
קדם יי ולא קביל יי צלותכון
ולא אצית למליכון: ו
ותשבו בקדש ימים רב
רבים כימים אשר יש
ישבתם: ויתבתון ברקם
יומין סגיאין כיומיא
דיתיבתון: ונפנו ונסע ה
המדברה דרך ים סוף
כאשר דבר יהוה אלי
ונסב את הר שעיר
ימים רבים: ואתפנינא
ונטלנא למדברא יומי

אורח ימא דסוף כמא
דמליל יי עמי ואקפנ
ית טורא דשעיר יומי
סגיאין ויאמר
יהוה אלי לאמר ואמ
יי לי למימר רב לכם ס
סב את ההר הזה פנו ל
לכם צפנה סגי לכון דא
דאקיפתון ית טורא ה
הדין אתפנו לכון צפו
צפונא ואת העם צו
לאמר אתם עברים ב
בגבול אחיכם בני עשו
הישבים בשעיר וייראו
מכם ונשמרתם מאד
וית עמא פקיד למימ
אתון עברין בתחום א
אחוכון בני עשו דית
דיתבין בשעיר וידחלו
מנכון ותסתמרון לחדא
אל תתגרו בם כי לא א
אתן לכם מארצם עד
מדרך כף רגל כי ירש
ירשה לעשו נתתי את
הר שעיר לא תתגרון
בהון ארי לא אתן לכ
לכון מארעהון עד מ
מדרך פרסת רגל ארי
ירתא לעשו יהבית
ית טורא דשעיר אכל
תשברו מאתם בכסף
ואכלתם וגם מים ת
תכרו מאתם בכסף וש
ושתיתם עיבורא תזב

תזבנון מנהון בכספא
ותיכלון ואף מיא תז
תזבנון מנהון בכספא
ותשתון כי יהוה אלהיך
ברכך בכל מעשה ידיך
ידע לכתך את המדבר
הגדל הזה זה ארבעים
שנה יהוה אלהיך עמ
עמך לא חסרת דבר
ארי יי אלהך ברכך בכל
עובדי ידך ספק לך צ
צורכך במהכך מדבר
רבא הדין דנן ארבעי
שנין מימרא דיי אלהך
בסעדך לא חסרתא
מדעם ונעבר מאת
אחינו בני עשו הישב
הישבים בשעיר מדר
מדרך הערבה מאילת
ומעציון גבר
ונפן ונעבר דרך מדבר
מואב ועברנא מלות
אחנא בני עשו דיתבי
בשעיר מאורח מישרא
מאילת ומעציון גבר
ואתפנינא ועברנא א
אורח מדברא דמואב
ויאמר יהוה
אלי אל תצר את מוא
מואב ואל תתגר בם
מלחמה כי לא אתן
לך מארצו ירשה כי
לבני לוט נתתי את ער
ירשה ואמר יי לי ל

לא תעיר על מואבאי
לא תתגרי למעבד ע
עמיהון קרב ארי לא
אתן לך מארעיה ירתא
ארי לבני לוט יהבית
ית לחיית ירתא האמים
לפנים ישבו בה עם גד
גדול ורב ורם כענקים
אימתני מלקדמין ית
יתיבו בה עם רב וסגי ו
ותקיף כגבריא רפאים
יחשבו אף הם כענקים
והמאבים יקראו להם
אמים גבריין יתחשבון
אנון כגבריא ומואבא
קרן להון אימתני ובש
ובשעיר ישבו החרים
לפנים ובני עשו ירשום
וישמידום מפניהם ו
וישבו תחתם כאשר
עשה ישראל לארץ
ירשתו אשר נתן יהוה
להם ובשעיר יתיבו ג
חוראי מלקדמין ובני
עשו תריכנון ושיצונו
מקדמיהון ויתיבו ב
בתרהון כמא דעבד
ישראל לארע ירתהון ד
דיהב יי להון עתה ק
קמו ועברו לכם את
נחל זרד ונעבר את נ
נחל זרד כען קומו וע
ועיברו לכון ית נחלא
דזרד ועברנא ית נחל

היא ו׳ בספרי׳ וסימ׳ ארץ רפאים׳ כי היא חכמתכם׳ כי רק עוג׳ לא כארץ מצרים׳ ובנית׳ בעלי דחקה׳ ל׳ פ׳ ולא בשמים היא׳ ולא מעבר

דזרד׳ והימים אשר ה
הלכנו מקדש ברנע ע
עד אשר עברנו את נ
נחל זרד שלשים ושמ
ושמנה שנה עד תם
כל הדור אנשי המלח
המלחמה מקרב המ
המחנה כאשר נשבע
יהוה להם׳ ויומיא ד
דהליכנא מרקם גיאה
עד דעברנא ית נחלא
דזרד תלתין ותמני ש
שנין עד דסף כל דרא
גברי מגיחי קרבא מגו
משריתא כמא דקיים
יי׳ להון׳ וגם יד יהוה
היתה בם להמם מקרב
המחנה עד תמם׳ ואף
מחה מן קדם יי׳ הות
בהון לשיציותהון מ
מגו משריתא עד ד
דשלימו׳ ויהי כאשר
תמו כל אנשי המלח
המלחמה למות מק
מקרב העם׳ והוה כד
שלימו כל גברי מגי
מגיחי קרבא לממת
מגו עמא׳
וידבר יהוה אלי לאמ
לאמר׳ ומליל יי׳ עמי
למימר׳ אתה עבר ה
היום את גבול מואב
את ער׳ את עבר יומ
דין ית תחום מואב

ית לחיית׳ וקרבת מול
בני עמון אל תצרם
ואל תתגר בם כי לא
אתן מארץ בני עמון
לך ירשה כי לבני לוט
נתתיה ירשה׳ ותתקר
ותתקרב לקביל בני
עמון לא תעיר עליהו
ולא תתגרי למעבד ע
עמהון קרב ארי לא
אתן מארע בני עמון
לך ירתא ארי לבני לוט
יהבתה ירתא׳ ארץ רפ
רפאים תחשב אף הוא
רפאים ישבו בה לפנים
והעמנים יקראו להם
זמזמים׳ ארע גבריא
מתחשבא אף היא גב
גבריין יתיבו בה מלק
מלקדמין ועמונאי
קרן להון חשבני׳ עם
גדול ורב ורם כענקים
וישמידם יהוה מפני
מפניהם ויירשם ויש
וישבו תחתם׳ עם רב
וסגי ותקיף כגבריא
ושיצינון יי׳ מן קדמי
קדמיהון ותריכנון ו
ויתיבו בתריהון׳ כאש
כאשר עשה לבני עש
עשו הישבים בשעיר
אשר השמיד את הח
החרי מפניהם ויירשם
וישבו תחתם עד היום

הזה׳ כמא דעבד לבני
עשו דיתבין בשעיר
דשיצי ית חוראי מק
מקדמיהון ותריכנון
ויתיבו בתריהון עד יומ
דין׳ והעוים הישבים
בחצרים עד עזה כפת
כפתרים היצאים מכפתר
השמידם וישבו תחתם׳
ועואי דיתבין ברפיח עד
עזה קפוטקאי דנפקו
מקפוטקיא שיציאונ
ויתיבו בתריהון׳ קומו
סעו ועברו את נחל אר
ארנן ראה נתתי בידך
את סיחן מלך חשבון
האמרי ואת ארצו הח
החל רש והתגר בו מל
מלחמה׳ קומו טולו
ועברו ית נחלא דארנו
חזי דמסרית בידך ית
סיחון מלכא דחשבון
אמוראה וית ארעיה
שרי לתרכותיה ואתגרי
למעבד עמיהון קרב׳
היום הזה אחל תת פח
פחדך ויראתך על פני
העמים תחת כל השמ
השמים אשר ישמעון
שמעך ורגזו וחלו מ
מפניך׳ יומא הדין אי
אישרי למתן דחלתך
ודחלתך על אפי עממ
עממיא דתחות כל

והעוים ד׳ ג׳ רא פסו׳ וסימ׳ והעוים היושבים בחצרים והעוים עשו בבזן והעוים והפרה ועפרה והעקרוני והעוים
פת׳ וסימ׳ החל רש׳ החל רש׳ החל וכלהו׳ קמ׳ וגלות החל פת׳ אחל ג׳ ב׳ קמ׳ וא פת׳ וסי׳ את פחדך ויראתך אחל גדלך יהושע׳ קמ׳ ולא אחל את שם

שמיא דישמעון שמע
שמעך ויזועון ויזחלון
מן קדמך ׃ ואשלח מל
מלאכים ממדבר קדמ
קדמות אל סיחון מלך
חשבון דברי שלום לא
לאמר ׃ ושלח אזגדין ׃
ממדברא דקדמות לות
סיחון מלכא דחשבון פ
פתגמי שלמא למימר ׃
אעברה בארצך בדרך
בדרך אלך לא אסור
ימין ושמאל ׃ אעיבר
בארעך באורחא בארח
איזיל לא איסטי ימינ
ולשמאלא ׃ אכל בכסף
תשברני ואכלתי ומים
בכסף תתן לי ושתיתי ׃
רק אעברה ברגלי ׃ עבור
בכספא תזבין לי ואכול
ומיא בכספא תתן לי ׃
ואישתי לחוד איעיבר
ברגלי ׃ כאשר עשו לי ׃
בני עשו הישבים בשע
בשעיר והמואבים הי
הישבים בער עד אשר
אעבר את הירדן אל
הארץ אשר יהוה א
אלהינו נתן לנו ׃ כמא ׃
דעבדו לי בני עשו די
דיתבין בשעיר ומואב
ומואבאי דיתבין בלח
בלחית עד דאיעבר ית
ירדנא לארעא די׳ א

אלהנא יהיב לנא ׃ ולא
אבה סיחן מלך חשבון
העברנו בו כי הקשה
יהוה אלהיך את רוחו
ואמץ את לבבו למען
תתו בידך כיום הזה ׃
ולא אבה סיחון מלכא
דחשבון למשבקנא ׃
למיעבר בתחומיה א
ארי אקשי יי׳ אלהך ית
רוחיה ותקיף ית ליביה
בדיל למימסריה בידך
כיומא הדין ׃
ויאמר יהוה אלי ראה
החלתי תת לפניך את
סיחן ואת ארצו החל
רש לרשת את ארצו ׃
ואמר יי׳ לי חזי דשריתי
למימסר קדמך ית סי
וית ארעיה שרי לתרכ
לתרכותיה למירת ית
ארעיה ׃ ויצא סיחן לק
לקראתנו הוא וכל עמ
עמו למלחמה יהצה ׃
ונפק סיחן לקדמותנא
הוא וכל עמיה לאגח
קרבא ליהץ ׃ ויתנהו י
יהוה אלהינו לפנינו ׃
ונך אתו ואת בנו ואת
כל עמו ׃ ומסריה יי׳ א
אלהנא קדמנא ומחינ
יתיה וית בנוהי וית כל
עמיה ׃ ונלכד את כל
עריו בעת ההוא ונחר

ונחרם את כל עיר מתם
והנשים והטף לא הש
השארנו שריד ׃ וכבשנ
ית כל קרווהי בעדנא ׃
ההוא וגמרנא ית כל
קרויא גבריא ונשיא ו
וטפלא לא אשארנא
משיזיב ׃ רק הבהמה ב
בזזנו לנו ושלל הערים
אשר לכדנו ׃ לחוד בעיר
בזונא לנא ועדי קרויא
די כבשנא ׃ מערער א
אשר על שפת נחל ארנן
והעיר אשר בנחל ועד
הגלעד לא היתה קריה
אשר שגבה ממנו את
הכל נתן יהוה אלהינו
לפנינו ׃ מערער דעל כית
נחלא דארנון וקרתא
די בנחלה ועד גלעד
לא הות קרתא דתקיפת
מננא ית כלא מסר יי׳ ׃
אלהנא קדמנא ׃ רק אל
ארץ בני עמון לא קרבת
כל יד נחל יבק וערי הה
ההר וכל אשר צוה יי׳
יהוה אלהינו ׃ לחוד ״ל
לארעא בני עמון לא
קרבתא כל כית נחל יובק
וקרוי טורא וכל דפקיד
יי׳ אלהנא ׃ ונפן ונעל דרך
הבשן ויצא עוג מלך
הבשן לקראתנו הוא ׃
וכל עמו למלחמה א׳

וגתן ג׳ וסימ׳ · ויצא עוג ... · ואת ארצו ל׳ וסימ׳ · אל תירא אתו · אל תירא אתו · קומו סעו ועברו · ראה החלתי · ויאמר יי׳ אל יהושע

אדרעי׃ ואתפנינא וסלי
וסליקנא אורח מתנן
ונפק עוג מלכא דמתנן
לקדמותנא הוא וכל ע
עמיה לאגחא קרבא ל
לאדרעי׃ ויאמר יהוה
אלי אל תירא אתו כי ב
בידך נתתי אתו ואת כל
עמו ואת ארצו ועשית
לו כאשר עשית לסיחן
מלך האמרי אשר עש
יושב בחשבון׃ ואמר יי׳
לי לא תדחל מניה ארי
בידך מסרית יתיה וית
כל עמיה וית ארעיה ו
ותעביד ליה כמא דעבד
דעבדת לסיחן מלכא ד
דאמוראה דיתיב בחשבון
ויתן יהוה אלהינו בידנו
גם את עוג מלך הבשן
ואת כל עמו ונכהו עד
בלתי השאיר לו שריד׃
ומסר יי׳ אלהנא בידנא
אף ית עוג מלכא דמתנן
וית כל עמיה ומחנוהי
עד דלא אשתאר ליה
משיזב׃ ונלכד את כל
עריו בעת ההוא לא ה
היתה קריה אשר לא
לקחנו מאתם ששים׃
עיר כל חבל ארגב ממ
ממלכת עוג בבשן׃ וכב
וכבשנא ית כל קרווהי
בעדנא ההיא לא הות

קרתא דלא נסיבנא מנ
מנהון שתין קרוין כל
בית פלך טרכונא מלכות
דעוג במתנן׃ כל אלה ע
ערים בצרת חומה גבהה
דלתים ובריח לבד מערי
הפרזי הרבה מאד׃ כל
אלין קרוין כריכן מקפן
שורין רמין דשין ועברי
בר מקרוי פצחיא סגיא
לחדא׃ ונחרם אותם כא
כאשר עשינו לסיחן מ
מלך חשבון החרם את
כל עיר מתם הנשים ו
והטף׃ וגמרנא יתהון
כמא דעבדנא לסיחון
מלכא דחשבון וגמרנא
ית כל קרויא גבריא נש
נשיא וטפלא׃ וכל הש
הבהמה ושלל הערים
בזונו לנו׃ וכל בעירא ות
ועדי קרויא בזנא לנא׃
ונקח בעת ההוא את ה
הארץ מיד שני מלכי
האמרי אשר בעבר
הירדן מנחל ארנן עד
הר חרמון׃ ונסיבנא בע
בעדנא ההיא ית ארעא
מידא תרין מלכי אמורא
די בעיברא דירדנא מנ
מנחלא דארנון עד ט
טורא דחרמון׃ צידנים
יקראו לחרמון שרין׃
והאמרי יקראו לו שנ

שניר׃ צידנאי קרן לחר
שריון ואמוראי קרן לי
טור תלגא׃ כל ערי המ
המישור וכל הגלעד׃
וכל הבשן עד סלכה וא
ואדרעי ערי ממלכת
עוג בבשן׃ כל קרוי מיש
מישרא וכל גלעד וכל
מתנן עד סלכה ואדרעי
קרוי מלכותא דעוג במ
במתנן׃ כי רק עוג מלך
הבשן נשאר מיתר הרפ
הרפאים הנה ערשו ע
ערש ברזל הלה הוא בר
ברבת בני עמון תשע׃
אמות ארכה וארבע א
אמות רחבה באמת איש׃
ארי לחוד עוג מלכא ד
דמתנן אשתאר משאר
גבריא הא ערסיה ערס
דברזלא הלא היא ברבת
בני עמון תשע אמין א
ארכה וארבע אמין פ
פתיה באמת מלך׃ ואת
הארץ הזאת ירשנו בע
בעת ההיא מערער אשר
על נחל ארנן וחצי הר
הגלעד ועריו נתתי לרא
לראובני ולגדי׃ וית ארע
הדא יריתנא בעדנא׃
ההיא מערער דעל נחל
דארנון ופלגות טורא׃
דגלעד וקרווהי יהבית
לשבטא דראובן ולשבטא

כל אלה ערים · שמע ישראל אתה עבר היום · בצרות כתו׳ · אנה אנחנו עלים · וילכדו ערים בצרות כתו׳ · וארים בקעי בצורות ישבו · בצורות כתו׳ · ומאד בצורות כתו׳
מנחל ל׳ וסי׳ · מנחל ארנן עד הר חרמון · ארנון דיהושע · ולא הוסיף עוד מלך מצרים · מנחל בודך ישועתי · ואת הארץ ל׳ וסימ׳ · תסחור · אשר נתתי לאבותם
ואת הארץ כי בצמי · ואת הארץ הזאת ירשנו · ואת הארץ הזאת לא יראה עוד · וכל את השמים ואת הארץ · על נחל ג׳ וסי׳ · וירשו · מן הירדן · על כן קראו שמה ...

רגדי והר הגלעד וכל
הבשן ממלכת עוג נתתי
לחצי שבט המנשה כל
חבל הארגב לכל הבשן
ההוא יקרא ארץ רפאים
ושאר גלעד וכל מתנן כל
מלכותא דעוג יהבית
לפלגות שבטא דמנשה
כל בית פלך טרכונא לכל
מתנן ההוא יתקרי אר
ארע גבריא יאיר בן מ
מנשה לקח את כל חבל
ארגב עד גבול הגשורי
והמעכתי ויקרא אתם
על שמו את הבשן חות
יאיר עד היום הזה יאי
בר מנשה נסיב ית כל
בית פלך טרכונא עד
תחום גשוראה ואפקי
ואפקירוס וקרא יתהון
על שמיה ית מתנן כ
כפרני יאיר עד יומא
הדין ולמכיר נתתי את
הגלעד ולמכיר יהבית
ית גלעד ולראובני ולגדי
נתתי מן הגלעד ועד
נחל ארנן תוך הנחל
וגבול ועד יבק הנחל
גבול בני עמון ולשבט
דראו ולשבט דגד יהבית
מן גלעד ועד נחלא דאר
גו נחלא ותחומיה ועד
יובקא דנחלא תחומא
דבני עמון והערבה וי

והירדן וגבל מכנרת ו
ועד ים הערבה ים המ
המלח תחת אשדת ה
הפסגה מזרחה ומי ש
ומישרא וירדנא ותחו
ותחומא מגנוסר ועד
ימא דמלחא תחות ש
משפך מרמתא מדינחא
ואצו אתכם בעת ההוא
לאמר יהוה אלהיכם
נתן לכם את הארץ ה
הזאת לרשתה חלוצים
תעברו לפני אחיכם בנ
ישראל כל בני חיל ופ
ופקידית יתכון בעדנא
ההוא למימר יי אלהכון
יהיב לכון ית ארעא ה
הדא למירתה מזרזין
תעברון קדם אחיכון
בני ישראל כל מזרזי ח
חילא רק נשיכם וטפכ
וטפכם ומקנכם ידעתי
כי מקנה רב לכם ישבו ב
בעריכם אשר נתתי לכם
לחוד נשיכון וטפלכון
ובעירכון ידענא ארי
בעיר סגי לכון יתבון ב
בקרויכון דיהבית לכון
עד אשר יניח יהוה ל
לאחיכם ככם וירשו גם
הם את הארץ אשר י
יהוה אלהיכם נתן להם
בעבר הירדן ושבתם א
איש לירשתו אשר

נתתי לכם עד דיניח
קדם יי לאחיכון כותכון
ויירתון אף אנון ית א
ארעא דיי אלהכון יה
יהיב לכון בעיברא ד
דירדנא ותתובון גבר
לירותתיה דיהבית לכון
ואת יהושוע צויתי ב
בעת ההוא לאמר ע
עיניך הראת את כל א
אשר עשה יהוה אל
אלהיכם לשני המלכים
האלה כן יעשה יהוה
לכל הממלכות אשר
אתה עבר שמה ויתי
יהושע פקידית בעדנא
ההוא למימר עינך ח
חזאן ית כל דעבד יי
אלהכון לתרין מלכיא
האלין כן יעביד לכל
מלכותא דאת עבר ל
לתמן לא תיראום כי
יהוה אלהיכם הוא הנ
הנלחם לכם לא תדחלון
מנהון ארי יי אלהכון
מימריה יגיח לכון

פ

מח
ואתחנן אל יהוה בעת
ההוא לאמר וצליתי
קדם יי בעדנא ההוא ל
למימר אדני יהוה א
אתה החלות להראות
את עבדך את גדלך
ואת ידך החזקה אשר

[illegible]

מי אל בשמים ובארץ
אשר יעשה כמעשיך
וכגבורתך ויי אלהים את
שריתא לאחזאה ית ע
עבדך ית רבותך וית יד
ידך תקיפא דאת הוא
אלהא דשכנתך בשמיא
מלעילא ושליט בארע
לית דיעביד כעובדך
וכגבורתך׃ אעברה נא
ואראה את הארץ הט
הטבה אשר בעבר ה
הירדן ההר הטוב הזה
והלבנן׃ איעבר כען
ואחזי ית ארעא טבת
די בעברא דירדנא טורא
טבא הדין ובית מקדשא׃
ויתעבר יהוה בי למע
למענכם ולא שמע א
אלי ויאמר יהוה אלי
רב לך אל תוסף דבר אלי
עוד בדבר הזה׃ והוה ר
רגז מן קדם יי עלי בדי
בדילכון ולא קביל מני
ואמר יי לי סגי לך לא
תוסיף למללא קדמי
עוד בפתגמא הדין׃ ע
עלה ראש הפסגה וש
ושא עיניך ימה וצפ
וצפונה ותימנה ומזר
ומזרחה וראה בעיניך
כי לא תעבר את הירדן
הזה׃ סק לריש רמתא׃
וזקוף עינך למערבא

ולצפונא ולדרומא ומ
ולמדינחא וחזי בעינך
ארי לא תעבר ית ירדנא
הדין׃ וצו את יהושע ו
וחזקהו ואמצהו כי ה
הוא יעבר לפני העם
הזה והוא ינחיל אותם
את הארץ אשר תראה׃
ופקיד ית יהושע ותקי
ותקיפהי ועלימהי ארי
הוא יעבר קדם עמא
הדין והוא יחסין יתהון
ית ארעא דתיחזי׃ ונש
ונשב בגיא מול בית פ
פעור׃ ויתיבנא בחילתא
לקביל בית פעור׃
ועתה ישראל
שמע אל החקים ואל
המשפטים אשר אנכי
מלמד אתכם לעשות
למען תחיון ובאתם
וירשתם את הארץ א
אשר יהוה אלהי אב
אבתיכם נתן לכם׃ וכען
ישראל שמע לקימיא
ולדיניא דאנא מאליף
יתכון למעבד בדיל ד
דתיחון ותיעלון ותר
ותירתון ית ארעא דיי
אלהא דאבהתכון יהיב
לכון׃ לא תוספו על ה
הדבר אשר אנכי מצ
מצוה אתכם ולא תגר
תגרעו ממנו לשמר

את מצות יהוה אלהיכם
אשר אנכי מצוה אתכם׃
לא תוספון על פתגמא
דאנא מפקיד יתכון ו
ולא תמנעון מניה למ
למיטר ית פקודיא דיי
אלהכון דאנא מפקיד
יתכון׃ עיניכם הראת א
את אשר עשה יהוה ב
בבעל פעור כי כל האי
האיש אשר הלך אחר
אחרי בעל פעור השמ
השמידו יי אלהיך מק
מקרבך׃ עיניכון חזאה
ית דעבד יי בפלחי ב
בעלא פעור ארי כל גבר
דהלך בתר בעלא פעור
שיצייה יי אלהך מבינך׃
ואתם הדבקים ביהוה
אלהיכם חיים כלכם ה
היום׃ ואתון דדבקתון
בדחלתא דיי אלהכון ק
קיימין כולכון יומא ד
דין׃ ראה למדתי
אתכם חקים ומשפטים
כאשר צוני יהוה אלהי
לעשות כן בקרב הארץ
אשר אתם באים שמה
לרשתה׃ חזו דאליפית
יתכון קיימין ודינין כ
כמא דפקדני יי אלהי ל
למעבד כן בגו ארעא
דאתון עלין לתמן ל
למירתה׃ ושמרתם וע

[illegible]

ועשיתם כי היא חכמתכם
ובינתכם לעיני העמים
אשר ישמעון את כל ה
החקים האלה ואמרו ר
רק עם חכם ונבון הגוי
הגדול הזה ותטרון ות
ותעבדון ארי היא חכ
חוכמתכון וסוכלתנותכ
לעיני עממיא דישמע
ית כל קימיא האלין וי
ויימרון לחוד עם חכים
וסוכלתן עמא רבא הד
הדין כי מי גוי גדול א
אשר לו אלהים קרבים
אליו כיהוה אלהינו בכ
בכל קראנו אליו ארי
מן עם רב דליה אלה
קריב ליה לקבלא צלו
צלותיה בעדן עקתיה
כיי אלהנא בכל עדן דאנ
דאנחנא מצלן קדמוהי
ומי גוי גדול אשר לו ח
חקים ומשפטים צדיקם
ככל התורה הזאת אש
אשר אנכי נתן לפניכם
היום ומן עם רב דליה
קימין ודינין קשיטין
ככל אוריתא הדא דא
דאנא יהיב קדמיכון
יומא דין רק השמר
לך ושמר נפשך מאד
פן תשכח את הדברים
אשר ראו עיניך ופן יס
יסורו מלבבך כל ימי

חייך והודעתם לבניך
ולבני בניך לחוד אסתמר
לך וטר נפשך לחדא
דילמא תתנשי ית פת
פתגמיא דחזאה עינך
ודילמא יעדון מלבך
כל יומי חייך ותהודע
ותהודענון לבנך ולבני
בנך יום אשר עמדת
לפני יהוה אלהיך בחרב
באמר יהוה אלי הקהל
לי את העם ואשמעם
את דברי אשר ילמדון
ליראה אתי כל הימים
אשר הם חיים על הא
האדמה ואת בניהם יל
ילמדון יומא דקמתא
קדם יי אלהך בחרב כד
אמר יי לי כנוש קדמי
ית עמא ואשמענון
ית פתגמי דילפון למד
למדחל קדמי כל יומי
דאנון קימין על ארעא
וית בניהון ילפון ותקר
ותקרבון ותעמדון תחת
ההר וההר בער באש ע
עד לב השמים חשך
ענן וערפל וקרבתון ו
וקמתון בשיפולי טורא
וטורא בער באשתא ע
עד צית שמיא חשוך
עננא ואמטתא ודבר
יהוה אליכם מתוך ה
האש קול דברים אתם

שמעים ותמונה אינכם
ראים זולתי קול ומלי
יי עמכון מגו אישתא
קל פתגמין אתון שמ
שמעין ודמו ליתיכון
חזן אילהין קלא ויגד
לכם את בריתו אשר
צוה אתכם לעשות ע
עשרת הדברים ויכתבם
על שני לחת אבנים וי
וחוי לכון ית קימיה ד
דפקיד יתכון למעבד
עשרא פתגמין וכתבנון
על תרין לוחי אבניא
ואתי צוה יהוה בעת
ההוא ללמד אתכם ח
חקים ומשפטים לעש
לעשתכם אתם בארץ
אשר אתם עברים שמה
לרשתה ויתי פקיד יי
בעדנא ההוא לאלפא
יתכון קימין ודינין ל
למעבדכון יתהון בארע
דאתון עברין לתמן ל
למירתה ונשמרתם מ
מאד לנפשתיכם כי
לא ראיתם כל תמונה
ביום דבר יהוה אליכם
בחרב מתוך האש ותו
ותסתמרון לחדא לנפ
לנפשתכון ארי לא ח
חזיתון כל דמו ביומא
דמליל יי עמכון בחרב
מגו אישתא פן תשח

אנכי נתן ושמרתם לעשות אתם אשר עברים ... ויאמר אל יהושע ויאמרו אנשי דוד ... הם חיים ג̇ וסימ̇ ... למען יאריך המלך ...
... באמר להם ... אלה באמרו אלה כל ... בכתוב ...
ואת בניהם ל̇ וסימ̇ ואת בניהם ילמדון ואת בניהם יקים תחתם ואת בניהם לא המית ואת בניהם כלו בכית ... אותי ללמד נקראי וכתיבי ללמוד

תשחיתון חס׳ בליש׳ · וסימ׳ · פן תשחיתון ועשיתם · אחרי מותי כי השחת תשחיתון · ישחיתו את בני עמון · אלהי וגריב אשר השחיתו אבותי · כמעט קט ותשחיתו מהם וגבורה

תשחיתון ועשיתם לכם
פסל תמונת כל סמל ת
תבנית זכר או נקבה: ד
דילמא תחבלון ותעבדון
לכון צלמא דמות כל
צורא דמות דכר או נ
נוקבא: תבנית כל בהמה
אשר בארץ תבנית כל
צפור כנף אשר תעוף
בשמים: דמות כל בעיר
די בארעא דמות כל צ
צפר גדפא דפרח בא
באויר רקיע שמיא: ת
תבנית כל רמש באדמ
באדמה תבנית כל דגה
אשר במים מתחת לא
לארץ: דמות כל ריחש
דבארעא דמות כל נונ
די במיא דמלרע לארעא
ופן תשא עיניך השמי
השמימה וראית את ה
השמש ואת הירח ואת
הכוכבים כל צבא השמ
השמים ונדחת והשתח
והשתחוית להם ועבד
ועבדתם אשר חלק יי
יהוה אלהיך אתם לכל
העמים תחת כל השמים:
ודילמא תזקוף עינך
לשמיא ותחזי ית שמ
שמשא וית סיהרא וי
כוכביא כל חילי שמי
ותטעי ותסגוד להון
ותפלחנון דזמין יי אלה

יתהון לכל עממיא דת
דתחות כל שמיא: ואת
ואתכם לקח יהוה ויוצא
אתכם מכור הברזל ממ
ממצרים להיות לו לעם
נחלה כיום הזה: ויתכון
קריב יי לדחלתיה ואפק
יתכון מכורא דברזלא
ממצרים למהוי ליה
לעם אחסנא כיומא ה
הדין: ויהוה התאנף
בי על דבריכם וישבע
לבלתי עברי את הירדן
ולבלתי בא אל הארץ
הטבה אשר יהוה א
אלהיך נתן לך נחלה:
ומן קדם יי הוה רגז עלי
על פתגמיכון וקיים
בדיל דלא למיעבר
ית ירדנא ובדיל דלא
למיעל לארעא טבתא
דיי אלהך יהיב לך אחס
אחסנא: כי אנכי מת ב
בארץ הזאת אינני ע
עבר את הירדן ואתם
עברים וירשתם את ה
הארץ הטבה הזאת:
ארי אנא מית בארעא
הדא לית אנא עבר ית
ירדנא ואתון עברין ו
ותירתון ית ארעא טב
טבתא הדא: השמרו ל
לכם פן תשכחו את בר
ברית יהוה אלהיכם

אשר כרת עמכם ועשיתם
לכם פסל תמונת כל אש
אשר צוך יהוה אלהיך:
אסתמרו לכון דילמא
תתנשון ית קיימא דיי
אלהכון דיגזר עמכון ות
ותעבדון לכון צלם דמ
דמות כלא דפקדך יי א
אלהך: כי יהוה אלהיך ה
אש אכלה הוא אל קנ
קנא: ארי יי אלהך מימרי
אישא אכלה הוא אל קנא
כי תוליד בנים
ובני בנים ונושנתם בא
בארץ והשחתם ועשיתם
פסל תמונת כל ועשיתם
הרע בעיני יהוה אלהיך
להכעיסו: ארי תולדון
בנין ובני בנין ותתעתקון
בארעא ותחבלון ותע
ותעבדון צלם דמות כל
ותעבדון דביש קדם יי
אלהך לארגזא קדמוהי:
העדתי בכם היום את
השמים ואת הארץ כי
אבד תאבדון מהר מ
מעל הארץ אשר אתם
עברים את הירדן שמה
לרשתה לא תאריכן ימ
ימים עליה כי השמד
תשמדון: אסהדית בכ
בכון יומא דין ית שמי
וית ארעא ארי מיבד
תיבדון בפריע מעלא

ארעא דאתון עברין ית
ירדנא תמן למירתה לא
תורכון יומין עלה ארי
אשתיצאה תשתיצון׃ ו
והפיץ יהוה אתכם בעמ
בעמים ונשארתם מתי
מספר בגוים אשר ינהג
יהוה אתכם שמה׃ ויבד
ויבדר יי יתכון ביני עמ
עממיא ותשתארון עמ
דמנין בעממיא דידבר
יי יתכון לתמן׃ ועבדתם
שם אלהים מעשה ידי
אדם עץ ואבן אשר לא
יראון ולא ישמעון ולא
יאכלון ולא יריחן׃ ותפ
ותפלחון תמן לעממיא פ
פלחי טעותא עובד ידי
אינשא אעא ואבנא די
דלא חזן ולא שמעין ו
ולא אכלין ולא מריחין׃
ובקשתם משם את יי
יהוה אלהיך ומצאת
כי תדרשנו בכל לבבך
ובכל נפשך׃ ותתבעון
מתמן ית דחלתא דיי
אלהך ותשכח ארי תתב
תתבע מן קדמוהי בכל
לבך ובכל נפשך׃ בצר
לך ומצאוך כל הדברים
האלה באחרית הימים
ושבת עד יהוה אלהיך
ושמעת בקלו׃ כד תע
תיעק לך וישכחונך

כל פתגמיא האלין בסוף
יומיא ותתוב לדחלתא
דיי אלהך ותקבל למימ
למימריה׃ כי אל רחום
יהוה אלהיך לא ירפך
ולא ישחיתך ולא ישכח
את ברית אבתיך אשר
נשבע להם׃ ארי אלהא
רחמנא יי אלהך לא יש
ישבקנך ולא יחבלנך
ולא יתנשי ית קימא
דאבהתך דקיים להון׃
כי שאל נא לימים רא
ראשנים אשר היו לפ
לפניך למן היום אשר
ברא אלהים אדם על
הארץ ולמקצה השמ
השמים ועד קצה הש
השמים הנהיה כדבר
הגדול הזה או הנשמע
כמהו׃ ארי שאל כען
ליומיא קדמאי דהוו
קדמך למן יומא דברא
יי אדם על ארעא ולמ
ולסיפי שמיא ועד ס
סיפי שמיא האה הות
כפתגמא רבא הדין או
האישתמע דכותיה׃
השמע עם קול אלהים
מדבר מתוך האש כא
כאשר שמעת אתה
ויחי׃ השתמע עמא קל
מימרא דיי ממליל
מגו אישתא כמא די

דשמעת את ואתקיים׃
או הנסה אלהים לבוא
לקחת לו גוי מקרב גוי
במסת באתת ובמופתים
ובמלחמה וביד חזקה
ובזרוע נטויה ובמוראים
גדלים ככל אשר עשה
לכם יהוה אלהיכם במ
במצרים לעיניך׃ או נס
נסין דעבד יי לאתגלא
לאתגלאה למפרק ליה
עם מגו עם בנסין באתין
ובמופתין ובקרבא וביד
תקיפא ובדרעא מרממא
ובחזונין רברבין ככל דעבד
לכון יי אלהכון במ
במצרים לעינך׃ אתה
הראת לדעת כי יהוה
הוא האלהים אין עוד
מלבדו׃ את אחזיתא למ
למדע ארי יי הוא אלהי
לית עוד בר מניה׃ מן
השמים השמיעך את
קלו ליסרך ועל הארץ
הראך את אשו הגדולה
ודבריו שמעת מתוך ה
האש׃ מן שמיא אשמ
אשמעך ית קל מימריה
לאלפותך ועל ארעא
אחזיך ית אישתיה רב
רבתא ופתגמוהי שמעת
שמעת מגו אישתא׃
ותחת כי אהב את אבת
אבתיך ויבחר בזרעו ב

אחריו ויוצאך בפניו בכ
בכחו הגדול ממצרים׃
וחלת ארי רחים ית אבהת
ואיתרעי בבניהון בתרי
בתריהון ואפקך במימ
במימריה בחיליה רבא
ממצרים׃ להוריש גוים
גדולים ועצומים ממך
מפניך להביאך לתת לך
את ארצם נחלה כיום
הזה׃ לתרכא עממין רב
רברבין ותקיפין מנך מ
מקדמך לאעלותך לם
למתן לך ית ארעהון א
אחסנא כיומא הדין׃ ו
וידעת היום והשבת אל
לבבך כי יהוה הוא ה
האלהים בשמים ממ
ממעל ועל הארץ מת
מתחת אין עוד׃ ותדע
יומא דין ותתיב ללבך
ארי יי הוא אלהא דשכנ
דשכנתיה בשמיא מ
מלעילא ושליט על א
ארעא מלרע לית עוד׃
ושמרת את חקיו ואת
מצותיו אשר אנכי מ
מצוך היום אשר ייטב
לך ולבניך אחריך ולמ
ולמען תאריך ימים ע
על האדמה אשר יהוה
אלהיך נתן לך כל הימ
הימים׃ ותטר ית קימ
קימוהי וית פקודוהי

דאנא מפקיד לך יומא
דין דייטב לך ולבנך ב
בתרך ובדיל דתוריך
יומין על ארעא דיי
אלהך יהיב לך כל יומיא׃
אז יבדיל משה
שלש ערים בעבר הירד
הירדן מזרחה שמש׃ בכן
אפריש משה תלת קרוין
בעיברא דירדנא מדנח
שמשא׃ לנס שמה רו
רוצח אשר ירצח את
רעהו בבלי דעת והוא
לא שנא לו מתמל של
שלשם ונס אל אחת
מן הערים האל וחי׃ לם
למיערק לתמן קטול
דיקטול ית חבריה בלא
מדעיה והוא לא סני ליה
מאיתמלי ומדקמוהי
ויעירק לחדא מקרויא
האלין ויתקיים׃ את בצר
במדבר בארץ המישר
לראובני ואת ראמת ב
בגלעד לגדי ואת גולן
בבשן למנשי׃ ית בצר
במדברא בארע מישר
לשבטא דראובן וית רמ
בגלעד לשבט דגד וית
גולן במתנן לשבטא
דמנשה׃ וזאת התורה
אשר שם משה לפני
בני ישראל׃ ודא אוריתא
דיסדר משה קדם בני

ישראל׃ אלה העדת והחקים
והמשפטים אשר דבר
משה אל בני ישראל ב
בצאתם ממצרים׃ אלין
סהידותא וקימיא ודי
ודיניא דימליל משה
עם בני ישראל במפקהון
ממצרים׃ בעבר הירדן
בגיא מול בית פעור בא
בארץ סיחן מלך האמרי
אשר יושב בחשבון א
אשר הכה משה ובני
ישראל בצאתם ממצרים׃
בעיברא דירדנא בחילתא
לקביל בית פעור בארע
סיחן מלכא דאמוראה
דיתיב בחשבון דימחא
משה ובני ישר במפקה
ממצרים׃ וירשו את אר
ארצו ואת ארץ עוג מ
מלך הבשן שני מלכי
האמרי אשר בעבר ה
הירדן מזרח שמש׃ ו
ויריתו ית ארעיה וית
ארע עוג מלכא דמתנן
תרין מלכי אמוראה די
בעיברא דירדנא מדנח
שמשא׃ מערער אשר
על שפת נחל ארנן ועד
הר שיאן הוא חרמון׃
מערער דעל כיף נחלא
ועד טורא דסיאון הוא
חרמון׃ וכל הערבה
עבר הירדן מזרחה ועד

[illegible]

יום הערבה תחת אשדת
הפסגה ׃ וכל מישרא ע
עיברא דירדנא מדינח
ועד ימא דמישרא תחות
משפך מרמתא׃
ויקרא משה אל כל יש
ישראל ויאמר אלהם
שמע ישראל את הח
החקים ואת המשפטים
אשר אנכי דבר באזניכם
היום ולמדתם אתם וש
ושמרתם לעשתם ׃ וק
וקרא משה לכל ישרא
ואמר להון שמע ישר
ית קימיא וית דיניא ד
דאנא ממליל קדמיכ
יומא דין ותילפון יתהו
ותטרון למעבדהון ׃ יי
יהוה אלהינו כרת עמנו
ברית בחרב ׃ יי אלהנא גזר
עמנא קים בחורב ׃ לא
את אבתינו כרת יהוה
את הברית הזאת כי את
אתנו אנחנו אלה פה ה
היום כלנו חיים ׃ לא עם
אבהתנא גזר יי ית קימ
קימא הדין אלהין עמנא אנחנא
אלין כה יומא דין כלנ
קימין ׃ פנים בפנים דבר
יהוה עמכם בהר מתוך
האש ׃ ממלל עם ממלל
מליל יי עמכון בטורא
מגו אישתא ׃ אנכי עמד
בין יהוה וביניכם בעת

ההוא להגיד לכם את ד
דבר יהוה כי יראתם מ
מפני האש ולא עליתם
בהר לאמר ׃ אנא הויתי
קאים בין מימרא דיי ו
וביניכון בעדנא ההיא ל
לחואה לכון ית פתגמא
דיי ארי דחילתון מן ק
אישתא ולא סליקתון
לטורא למימר ׃
אנכי יהוה אלהיך
אשר הוצאתיך מארץ
מצרים מבית עבדים ׃
אנא יי אלהך דאפקתך
מארעא דמצרים מבית
עבדותא ׃ לא יהיה לך
אלהים אחרים על פני ׃
לא יהוי לך אלה אוחרן
בר מני ׃ לא תעשה לך
פסל כל תמונה אשר
בשמים ממעל ואשר
בארץ מתחת ואשר במ
במים מתחת לארץ ׃ לא
תעביד לך צלם וכל דמו
דבשמיא מלעילא ודי
ודי בארעא מלרע ודי במי
מלרע לארעא ׃ לא תש
תשתחוה להם ולא ת
תעבדם כי אנכי יהוה
אלהיך אל קנא פקד
עון אבות על בנים על
שלשים ועל רבעים ל
לשנאי ׃ לא תסגוד להו
ולא תפלחנון ארי אנא

יי אלהך אל קנא מסער
חובי אבהן על בנין מר
מרדין על דר תליתאי
ועל דר רביעאי לשנאי
כד משלמין בניא למי
למיחטי בתר אבהתהון ׃
ועשה חסד לאלפים ל
לאהבי ולשמרי מצותי ׃
ועביד טיבו לאלפי ד
דרין לרחמי ולנטרי פ
פקודי ׃ לא תשא
את שם יהוה אלהיך ל
לשוא כי לא ינקה יהוה
את אשר ישא את שמו
לשוא ׃ לא תימי בשמא
דיי אלהך למגנא ארי לא
יזכי יי ית דיימי בשמיה
לשקרא ׃ שמור
את יום השבת לקדשו
כאשר צוך יהוה א
אלהיך ׃ טר ית יומא
דשבתא לקדשותיה
כמא דפקדך יי אלהך ׃
ששת ימים תעבד ועש
ועשית כל מלאכתך ׃
שתא יומין תפלח ות
ותעביד כל עבידתך ׃
ויום השביעי שבת ל
ליהוה אלהיך לא תע
תעשה כל מלאכה אתה
ובנך ובתך ועבדך ואמ
ואמתך ושורך וחמרך
וכל בהמתך וגרך אשר
בשעריך למען ינוח

[illegible]

עבדך ואמתך כמוך ויו
ויומא שביעאה שבתא
קדם יי אלהך לא תעביד
כל עבידא את ובנך וב
וברתך ועבדך ואמתך
ותורך וחמרך וכל בעיר
וגיורך די בקרוך בדיל
דינוח עבדך ואמתך :
כותך : וזכרת כי עבד :
היית בארץ מצרים וי
ויצאך יהוה אלהיך
משם ביד חזקה ובזרע
נטויה על כן צוך יהוה
אלהיך לעשות את יום
השבת: ותידכר ארי עב
עבדא הויתא בארעא
דמצ׳ ואפקך יי אלהך :
מתמן בידא תקיפא וב
ובדרעא מרמם על כן
פקדך יי אלהך למעבד
ית יומא דשבתא:

כבד את אביך
ואת אמך כאשר צוך
יהוה אלהיך למען יא
יאריכון ימיך ולמען
ייטב לך על האדמה
אשר יהוה אלהיך נתן
לך: יקר ית אבוך וית
אמך כמא דפקדך יי
אלהך בדיל דיורכון יו
יומך ובדיל דיוטיב :
לך על ארעא די יי אלהך
יהיב לך: לא
תרצח: לא תיקטול

נפש: ולא תנאף: ולא
תגוף: ולא תגנב: ולא
תגנוב: ולא תענה בר
ברעך עד שוא: ולא ת
תסהיד בחברך סהדותא
דשקרא: ולא תחמד
אשת רעך ולא תתאוה
בית רעך שדהו ועבדו
ואמתו שורו וחמרו וכ
וכל אשר לרעך: ולא ת
תחמיד איתת חברך ולא
תירוג בית חברך חקליה
עבדיה ואמתיה תוריה
וחמריה וכל די לחברך:

את הדברים
האלה דבר יהוה אל כל
קהלכם בהר מתוך הא
האש הענן והערפל
קול גדול ולא יסף ויכת
ויכתבם על שני לחות
אבנים ויתנם אלי: ית
פתגמיא האלין מליל
יי עם כל קהלכון בטור
מגו אשתא עננא ואמ
ואמטתא קל רב ולא
פסיק וכתבנון על תרין
לוחי אבניא ויהבינון לי:
ויהי כשמעכם את הק
הקול מתוך החשך וה
וההר בער באש ותקר
ותקרבון אלי כל ראשי
שבטיכם וזקניכם: והוה
כד משמעכון ית קלא
מגו חשוכא וטורא ב:

בעיר באישתא וקרבתון
לותי כל רישי שבטיכון
וסביכון: ותאמרו הן ה
הראנו יהוה אלהינו את
כבדו ואת גדלו ואת קלו
שמענו מתוך האש ה
היום הזה ראינו כי ידבר
אלהים את האדם וחי:
ואמרתון הא אחזינא יי
אלהנא ית יקריה וית
רבותיה וית קל מימריה
שמענא מגו אשתא :
יומא הדין חזינא ארי
מליל יי עם אינשא ומ
ומתקיים: ועתה למה
נמות כי תאכלנו האש
הגדלה הזאת אם יס
יספים אנחנו לשמע:
את קול יהוה אלהינו
עוד ומתנו: וכען למא נ
נמות ארי תיכלננא א
אישתא רבתא הדא אם
מוספין אנחנא למשמע
ית קל מימרא דיי עוד
ומייתין אנחנא: כי מי :
כל בשר אשר שמע קול
אלהים חיים מדבר מ
מתוך האש כמנו ויחי:
ארי מן כל בשרא דיש
שמע קל מימרא דיי
קיימא ממליל מגו א:
אישתא כותנא ויתקיים:
קרב אתה ושמע את כ
כל אשר יאמר יהוה :

אלהינו ואת תדבר אל
אלינו את כל אשר ידב
ידבר יהוה אלהינו אל
אליך ושמענו ועשינו
קרב את ושמע ית כל
דיימר יי' אלהנא ואת ת
תמליל עמנא ית כל
דימליל יי' אלהנא עמך
ונקבל ונעביד וישמע
יהוה את קול דבריכם
בדברכם אלי ויאמר
יהוה אלי שמעתי את
קול דברי העם הזה א
אשר דברו אליך היטי
היטיבו אשר דברו ושׁ
ושמיע קדם יי' ית קל פ
פיתגמיכון כממללותכו
עמי דאמר יי' לי שמי
שמיע קדמי ית קל
פתגמי עמא הדין ד
דמלילו עמך אתקינו
דמלילו מי יתן והיה
לבבם זה להם ליראה
אתי ולשמר את כל מ
מצותי כל הימים למ
למען ייטב להם ולבני
ולבניהם לעלם לוי ויה
ויהי לבא הדין להון
למדחל קדמי ולמטר
ית כל פקודיי כל יומין
בדיל דייטב להון ולב
ולבניהון לעלם לך א
אמר להם שובו לכם
לאהליכם איזל אמר

להון תובו לכון למשכ
למשכניכון ואתה פה
עמד עמדי ואדברה א
אליך את כל המצוה ו
והחקים והמשפטים
אשר תלמדם ועשו בא
בארץ אשר אנכי נתן ל
להם לרשתה ואת הכא
קאים קדמי ואמליל
עמך ית כל תפקידתא
קימיא ודיניא דתלפנ
ויעבדון בארעא דאנא
יהיב להון למירתה ושׁ
ושמרתם לעשות כאש
כאשר צוה יהוה א"
אלהיכם אתכם לא תסרו
ימין ושמאל ותטרון
למעבד כמא דפקיד יי'
אלהנא יתכון לא תסטון
לימינא ולשמאלא בכל
הדרך אשר צוה יהוה
אלהיכם אתכם תלכו
למען תחיון וטוב לכם
והארכתם ימים בארץ
אשר תירשון בכל אורח
דפקיד יי' אלהכון יתכון
תהכון בדיל דתיחון וי
ויטב לכון ותורכון יו
יומין בארעא דתירתון
וזאת המצוה החקים
והמשפטים אשר צוה
יהוה אלהיכם ללמד
אתכם לעשות בארץ
אשר אתם עברים שמה

לרשתה ודא תפקידתא
קימיא ודיניא דפקיד
יי' אלהכון לאלפא יתכון
למעבד בארעא דאתון
עברין תמן למירתה ל
למען תירא את יהוה
אלהיך לשמר את כל
חקתיו ומצותיו אשר
אנכי מצוך אתה ובנך
ובן בנך כל ימי חייך ול
ולמען יארכן ימיך בדיל
דתדחל קדם יי' אלהך
למטר ית כל קימוהי
ופקודוהי דאנא מפקיד
לך את וברך ובר ברך כל
יומי חייך ובדיל דיורכון
יומיך ושמעת ישראל
ושמרת לעשות אשר
ייטב לך ואשר תרבון
מאד כאשר דבר יהוה
אלהי אבתיך לך ארץ
זבת חלב ודבש ותקביל
ותטר למעבד דייטב
לך ודתיסגון לחדא כמא
דמליל יי' אלהא דאבהתך
לך ארעא עבדא חלב
ודבש שמע
ישראל יהוה אלהינו
יהוה אחד ואהבת את
יהוה אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך ובכל מאדך
ותרחם קדם יי' אלהך ב
בכל לבך ובכל נפשך
ובכל ניכסך והיו הד

ושוב יי' רפוי · ויענהו יי' אלהים · לא יהיה עונך · בכל הדרך אשר והוא ארמוני · ואמר בא ארצנו עבדיך · והיה בהיות רוח אלהים · ויקרא אפרים אל דוד · ועדנו מדבר והנה יונתן ·
מקול מפליטי הרעשולי ... יעיר ... ויצא אדם ביום ההוא · ומתוק האור · וטוב לא יהיה לרשע · ונופו משכניהם את אשר עשו ··

הדברים האלה אשר
אנכי מצוך היום על ל
לבבך׃ ויהון פתגמיא ה
האלין דאנא מפקיד לך
יומא דין על לבך׃ ושנ
ושננתם לבניך ודברת
בם בשבתך בביתך ובל׃
ובלכתך בדרך ובשכבך
ובקומך׃ ותתנינון לבנך
ותמליל בהון במיתבך
בביתך ובמהכך בארחא
ובמשכבך ובמקימך׃
וקשרתם לאות על ידך
והיו לטטפת בין עיניך׃
ותקטרינון לאת על ידך
ויהון לתפלין בין עינך׃
וכתבתם על מזזות ביתך
ובשעריך׃ ותכתובנון על
מזוזין ותקבעינון בספי
ביתך ובתרעיך׃
והיה כי יביאך יהוה
אלהיך אל הארץ אשר
נשבע לאבתיך לאברהם
ליצחק וליעקב לתת לך
ערים גדלת וטבת אשר
לא בנית׃ ויהי ארי יעל
יעלנך יי אלהך לארעא
דקיים לאבהתך לאב
ליצחק וליעקב למתן לך
קרוין רברבן וטבן דלא
בניתא׃ ובתים מלאים כל
טוב אשר לא מלאת
וברת חצובים אשר לא
חצבת כרמים וזיתים׃

אשר לא נטעת ואכלת
ושבעת׃ ובתין מלן כל
טוב דלא מליתא וגב
וגבין פסילן דלא פסלת
כרמין וזיתין דלא נצבת
ותיכול ותסבע׃ השמר
לך פן תשכח את יהוה
אשר הוציאך מארץ
מצרים מבית עבדים׃
אסתמר לך דילמא ת
תתנשי ית דחלתא דיי
דאפקך מארעא דמצרים מבית
עבדותא׃ את יהוה אלהיך
תירא ואתו תעבד ובשמו
תשבע׃ ית יי אלהך תדחל
וקדמוהי תפלח ובשמי
תתקיים׃ לא תלכון אחרי
אלהים אחרים מאלהי
העמים אשר סביבותיכם׃
לא תהכון בתר טעות
עממיא מטעות עממי
דבסחרניכון׃ כי אל קנא
יהוה אלהיך בקרבך פן
יחרה את יהוה אלהיך
בך והשמידך מעל פני
האדמה׃ ארי אל קנא
יי אלהך שכינתיה ביניך
דילמא יתקף רגזא דיי
אלהך בך וישיצנך מעל
אפי ארעא׃ לא
תנסו את יהוה אלהיכם
כאשר נסיתם במסה׃
לא תנסון קדם יי אלהכון
כמא דנסיתון בנסיתא׃

שמור תשמרון את מצ
מצות יהוה אלהיכם
ועדתיו וחקיו אשר צוך׃
מטר תטרון ית פקודיא
דיי אלהכון וסהדותיה
וקימוהי דפקדך׃ ועשי
ועשית הישר והטוב
בעיני יהוה למען ייט
ייטב לך ובאת וירשת
את הארץ הטבה אשר
נשבע יהוה לאבתיך׃
ותעביד דכשר ודתקין
קדם יי בדיל דייטב לך ו
ותיעול ותירת ית ארעא
טבתא דקיים יי לאבהתך׃
להדף את כל איביך מ
מפניך כאשר דבר יהוה׃
למיתבר ית כל בעלי ד
דבבך מן קדמך כמא
דמליל יי׃ כי
ישאלך בנך מחר לאמ
לאמר מה העדת והח
והחקים והמשפטים
אשר צוה יהוה אלהינו
אתכם׃ ארי ישאלינך
ברך מחר למימר מה
סהדותא וקימיא ודיניא
דפקיד יי אלהנא יתכון׃
ואמרת לבנך עבדים
היינו לפרעה במצרים
ויוציאנו יי ממצרים
ביד חזקה׃ ותימר לברך
עבדין הוינא לפרעה
במצרים ואפקנא יי ממ

ממצרים ביד תקיפא׃
ויתן יהוה אתות ומופ
ומפתים גדלים ורעים
במצרים בפרעה ובכל
ביתו לעינינו׃ ויהב יי
אתין ומופתין רברבין
ובישין במצרים בפר
ובכל אנש ביתיה לעי
לעיננא׃ ואותנו הוציא
משם למען הביא את
אתנו לתת לנו את הא
הארץ אשר נשבע י״ל
לאבתינו׃ ויתנא אפיק
מתמן בדיל לאעלא
יתנא למתן לנא ית א
ארעא דקיים לאבהתנ
ויצונו יהוה לעשות ז
את כל החקים האלה
ליראה את יהוה א״ז
אלהינו לטוב לנו כל
הימים לחיתנו כהיום
הזה׃ ופקדנא יי למעב
ית כל קימיא האלין ל
למדחל קדם יי אלהנא
דייטב לנא כל יומיא
לקיימותנא כיומא ה
הדין׃ וצדקה תהיה ז
לנו כי נשמר לעשות
את כל המצוה הזאת
לפני יהוה אלהינו כא
כאשר צונו׃ וזכותא
תהי לנא ארי נטר למ
למעבד ית כל תפקדתא
הדא מן קדם יי אלהנא

כמא דפקדנא׃
כי יביאך יהוה אלהיך
אל הארץ אשר אתה ב
בא שמה לרשתה ונשל
גוים רבים מפניך החתי
והגרגשי והאמרי והכ
והכנעני והפרזי והחוי
והיבוסי שבעה גוים ר
רבים ועצומים ממך׃ א
ארי יעלנך יי אלהך לא
לארעא דאת עליל תמ
תמן למירתה ויתריך
עממין סגיאין מן קד
קדמך חתאי וגרגשאי
ואמוראי וכנענאי ופ
ופרזאי וחואי ויבוסאי
שבעא עממין סגיאין
ותקיפין מנך׃ ונתנם י״ז
יהוה אלהיך לפניך וה
והכיתם החרם תחרים
אתם לא תכרת להם ב
ברית ולא תחנם׃ וימס
וימסרנון יי אלהך קדמ
ותמחינון גמרא תגמר
יתהון לא תגזר להון ק
קיים ולא תרחם עליהו׃
ולא תתחתן בם בתך ל
לא תתן לבנו ובתו לא
תקח לבנך׃ לא תתחתן
בהון ברתך לא תתן לב
לבריה וברתיה לא תס
תסב לברך׃ כי יסיר את
בנך מאחרי ועבדו א
אלהים אחרים וחרה

אף יהוה בכם והשמידך
מהר׃ ארי יטעין ית ב
ברך מבתר פולחני ויפ
ויפלחון לטעות עממי
ויתקוף רוגזא דיי בכון
וישיצנך בפריע׃ כי אם
כה תעשו להם מזבחתי
מזבחתיהם תתצו ומצ
ומצבתם תשברו ואש
ואשריהם תגדעון ופס
ופסיליהם תשרפון בא
באש׃ ארי אם כדין תע
תעבדון להון אגוריהו
תתרעון וקמתהון תת
תתברון ואשיריהון ת
תקוצון וצלמיהון
תוקדון בנורא׃ כי עם
קדוש אתה ליהוה א
אלהיך בך בחר יהוה
אלהיך להיות לו לעם
סגלה מכל העמים א
אשר על פני האדמה׃
ארי עם קדיש את קד
יי אלהך בך אתרעי יי
אלהך למהוי ליה לעם
חביב מכל עממיא ד
דעל אפי ארעא׃
לא מרבכם מכל
העמים חשק יהוה בכם
ויבחר בכם כי אתם המ
המעט מכל העמים׃ ל
לא מדסגיאין אתון מ
מכל עממיא צבי יי בכו
ואתרעי בכון ארי אתון

ועירין מכל עממיא׃ כי
מאהבת יהוה אתכם ו
ומשמרו את השבעה
אשר נשבע לאבתיכם
הוציא יהוה אתכם מיד
חזקה ויפדך מבית עב
עבדים מיד פרעה מלך
מצרים׃ ארי מדרחם יי
יתכון ומדנטר ית קימא
דקיים לאבהתכון אפק
יי יתכון בידא תקיפא ו
ופרקך מבית עבדותא
מידא דפרעה מלכא דמצ
וידעת כי יהוה אלהיך
הוא האלהים האל ה
הנאמן שמר הברית
והחסד לאהביו ולש
ולשמרי מצותו לאלף
דור׃ ותדע ארי יי אלהך
הוא אלהא אלהא מהימנ
נטר קימא וחסדא ל
לרחמוהי ולנטרי פקו
פקודוהי לאלף דרין׃
ומשלם לשנאיו אל
פניו להאבידו לא יא
יאחר לשנאו אל פניו
ישלם לו׃ ומשלם לש
לסנאוהי טבון דעב
עבדין קדמוהי בחייהון
לאובדיהון לא מאחר
לעובד טב לסנאוהי
טבון דאנון עבדין ק
קדמוהי בחייהון מש
משלם להון׃ ושמרת

את המצוה ואת החקים
ואת המשפטים אשר
אנכי מצוך היום לעש
לעשותם׃ ותטר ית תפ
תפקידתא ית קימיא
וית דיניא דאנא מפקד
לך יומא דין למעבדהון׃

פ

מט

והיה עקב תשמעון את
המשפטים האלה ושמ
ושמרתם ועשיתם אתם
ושמר יהוה אלהיך לך
את הברית ואת החסד
אשר נשבע לאבתיך׃
ויהי חלף דתקבלון ית ד
דיניא האלין ותטרון ו
ותעבדון יתהון ויטר
יי אלהך לך ית קימא ו
וית חסדא דקיים לאב
לאבהתך׃ ואהבך וברכך
והרבך וברך פרי בטנך
ופרי אדמתך דגנך ותי
ותירשך ויצהרך שגר
אלפיך ועשתרת צאנך
על האדמה אשר נשבע
לאבתיך לתת לך׃ ויר
וירחמנך ויברכנך ויסג
ויסגינך ויברך ולדא ו
דמעך ואבא דארעך
עבורך חמרך ומשחך
בקרי תורך ועדרי ענך
על ארעא דקיים לאבהתך
למתן לך׃ ברוך תהיה
מכל העמים לא יהיה

בך עקר ועקרה ובבהמתך׃
בריך תהי מכל עממיא
לא יהי בך עקר ועקרה
ובבעירך׃ והסיר יהוה
ממך כל חלי וכל מדוי
מצרים הרעים אשר
ידעת לא ישימם בך ונ
ונתנם בכל שנאיך׃ ויעדי
יי מנך כל מרעין וכל
מכתשי מצראי בישיא
דידעתא לא ישוינון בך
ויתננון בכל סנאך׃ ואכלת
את כל העמים אשר יהוה
אלהיך נתן לך לא תחס
עינך עליהם ולא תעבד
את אלהיהם כי מוקש
הוא לך׃ ותגמר ית כל
עממיא דיי אלהך יהיב
לך לא תחוס עינך עליהו
ולא תפלח ית טעותהון
ארי לתקלא יהון לך׃
כי תאמר בלבבך
רבים הגוים האלה ממני
איכה אוכל להורישם׃
ארי תימר בלבך סגיאין
עממיא האלין מנא א
איכדין איכול לתרכותהון׃
לא תירא מהם זכר תזכר
את אשר עשה יהוה א
אלהיך לפרעה ולכל מ
מצרים׃ לא תדחל מנהון
אדכרא תדכר ית דעבד
יי אלהך לפרעה ולכל מצרי׃
המסת הגדלת אשר ר

ראו עיניך והאתת והמ
והמפתים והיד החזקה
והזרע הנטויה אשר
הוצאך יהוה אלהיך
כן יעשה יהוה אלהיך
לכל העמים אשר אתה
ירא מפניהם: נסין רבר
רברבין דחזאה עינך ו
ואתיא ומופתיא וידא
תקיפא ודרעא מרממ
דאפקך יי אלהך כן יעבי
יי אלהך לכל עממיא ד
דאת דחיל מקדמיהון:
וגם את הצרעה ישלח
יהוה אלהיך בם עד א
אבד הנשארים והנסת
והנסתרים מפניך: ואף
ית ערעיתא יגרי יי אלהך
בהון עד דיבדון דאש
דאשתארו ודאטמרו
מן קדמך: לא תערץ
מפניהם כי יהוה אלהיך
בקרבך אל גדול ונורא:
לא תתבר מן קדמיהון
ארי יי אלהך שכינתיה
ביניך אלהא רבא ודחילא:
ונשל יהוה אלהיך את
הגוים האל מפניך מעט
מעט לא תוכל כלתם מ
מהר פן תרבה עליך חית
השדה: ויתריך יי אלהך
ית עממיא האלין מן
קדמך זעיר זעיר לא
תיכול לשיציותהון ב

בפריע דילמא תסגי
עלך חית ברא: ונתנם
יהוה אלהיך לפניך ו
והמם מהומה גדלה
עד השמדם: וימסרנון
יי אלהך קדמך וישגשנ
וישגשנון שגוש רב:
עד דישתיצון: ונתן מ
מלכיהם בידך והאבדת
את שמם מתחת השמ
השמים לא יתיצב א
איש בפניך עד השמד
השמדך אתם: וימסר
מלכיהון בידך ותוביד
ית שמהון מתחות שמי
לא יתעתד אינש קדמ
עד דישיציתהון: פס
פסילי אלהיהם תשר
תשרפון באש לא תח
תחמד כסף וזהב עליהם
ולקחת לך פן תוקש בו
כי תועבת יהוה אלהיך
הוא: צלמי טעותהון
תוקדון בנורא לא תח
תחמיד כספא ודהבא
דעליהון ותסב לך די
דילמא תתקל ביה א
ארי מרחק קדם יי אלהך:
הוא: ולא תביא תועב
תועבה אל ביתך והיית
חרם כמהו שקץ תש
תשקצנו ותעב תתעבנו
כי חרם הוא: ולא תעיל
דמרחק לביתך ותהי

חרמא כותיה שקצא
תשקצניה ורחקא תר
תרחקניה ארי חרמא
הוא: כל המצוה
אשר אנכי מצוך היום
תשמרון לעשות למען
תחיון ורביתם ובאתם
וירשתם את הארץ א
אשר נשבע יהוה לא
לאבתיכם: כל תפקידתא
דאנא מפקיד לך יומא
דין תטרון למעבד בדיל
דתיחון ותיסגון ותיעלון
ותירתון ית ארעא ד
דקיים יי לאבהתכון:
וזכרת את כל הדרך א
אשר הוליכך יהוה א
אלהיך זה ארבעים ש
שנה במדבר למען ע
ענתך לנסתך לדעת א
את אשר בלבבך התש
התשמר מצותו אם ל
לא: ותדכר ית כל אורח
דדברך יי אלהך דנן ארב
ארבעין שנין במדברא
בדיל לענייותך לנסיותך
למידע ית דבלבך התט
התטר פקודוהי אם:
לא: ויענך וירעבך ויי
ויאכלך את המן אשר
לא ידעת ולא ידעון:
אבתיך למען הודיעך
כי לא על הלחם לבדו
יחיה האדם כי על כל

[illegible]

יחיה ח׳ וס״ו ישראל לא תענו בי משמואל ויענך ב׳ בו ואמיתותו בעקבה בצוך ותרבית לקח כל נפשעו ובשוב רשע אשר ישרין מי גבר עומר ביתו ואמר למלך

מוצא פי יהוה יחיה ז
האדם: ועניך ואכפנך
ואכלך ית מנא דלא יד
ידעתא ולא ידעון אבה
אבהתך בדיל להודעותך
ארי לא על לחמא בלחודוהי
יתקיים אנשא ארי על
אפקות מימרא דיי׳ ית
מתקיים אנשא: שמל
שמלתך לא בלתה מע
מעליך ורגלך לא בצקה
זה ארבעים שנה: כסות
לא בליאת מנך ומסנך
לא יחיפו דנן ארבעין
שנין: וידעת עם לבבך כי
כאשר ייסר איש את בנו
יהוה אלהיך מיסרך: ויד
ותדע עם לבך ארי כמא
דמליף גברא ית בריה ז
יי׳ אלהך מליף לך: ושמרת
את מצות יהוה אלהיך
ללכת בדרכיו וליראה
אתו: ותטר ית פקודיא
דיי׳ אלהך למהך באורחן
דתקנן קדמוהי ולמדחל
יתיה: כי יהוה אלהיך
מביאך אל ארץ טובה
ארץ נחלי מים עינת ות
ותהמת יצאים בבקעה
ובהר: ארי יי׳ אלהך מע
מעיל לך לארעא טבא
ארעא עבדא נחלין דמיין
מבועי עינן ותהומין
נפקין בביקען ובטורין:

ארץ חטה ושערה וגפן
ותאנה ורמון ארץ זית
שמן ודבש: ארע חטין
ושערין וגופנין ותאינין
ורמונין ארע דזיתהא ע
הא עבדין משחא והיא
עבדא דבש: ארץ אשר
לא במסכנת תאכל בה
לחם לא תחסר כל בה
ארץ אשר אבניה ברזל
ומהרריה תחצב נחשת:
ארע דלא במסכנות
תיכול בה לחמא לא
תחסר כל מדעם בה א
ארעא דאבנהא ברזלא
ומטורהא תפסול נחשא:
ואכלת ושבעת וברכת
את יהוה אלהיך על
הארץ הטבה אשר נתן
לך: ותיכול ותשבע ות
ותברך ית יי׳ אלהך על
ארעא טבתא דיהב ז
לך: השמר לך פן תש
תשכח את יהוה אלהיך
לבלתי שמר מצותיו
ומשפטיו וחקתיו אש
אשר אנכי מצוך היום:
אסתמר לך דילמא ת
תתנשי ית דחלתא דיי׳
אלהך בדיל דלא תטר פ
פקודוהי ודינוהי וק
וקימוהי דאנא מפקד
לך יומא דין: פן תאכל
ושבעת ובתים טבים

תבנה וישבת: דילמא ז
תיכול ותסבע ובתין
שפירין תבני ותיתיב:
ובקרך וצאנך ירבין ז
וכסף וזהב ירבה לך וכל
אשר לך ירבה: ותורך
ועניך יסגון וכספא ודה
ודהבא יסגי לך וכל ד
דלך יסגי: ורם לבבך וש
ושכחת את יהוה א
אלהיך המוציאך מא
מארץ מצרים מבית
עבדים: וירים לבך ות
ותתנשי ית דחלתא ז
דיי׳ אלהך דאפקך מאר
דמצ מבית עבדותא:
המוליכך במדבר הג
הגדול והנורא נחש ש
שרף ועקרב וצמאון ז
אשר אין מים המוציא
לך מים מצור החלמיש:
דדברך במדברא רבא ז
ודחילא אתר חיוין ז
קלן ועקרבין ובית צחוא
אתר דלית מיא דאפק
לך מיא מטינרא תקיפא:
המאכלך מן במדבר
אשר לא ידעון אבתיך
למען ענתך ולמען ז
נסתך להיטבך באחר
באחריתך: דאוכלך
מנא במדברא דלא י
ידעון אבהתך בדיל
לעניותך ובדיל לנסי

מים ב׳ זין קמ׳ וסימ׳ גם בהמות שדה ארץ נחלי מים וכל אגמי וסו׳ נפש׳ ... ושם מרמי לאגמי מים ארץ לא שבעה
מים באמו באמו ובמים וחסר ג׳ ... לא תחסר כל בה כי יקרה ובטן רשעים תחסר ... ואכלת אשר לא כחך

ויעבדתם ד' וסימ' ופן תשא עיניך השמימה' והיה אם שכח תשכח ואם יפנה לבבך' וידברו אליו לאמר המלכים' הביאני ד' וסימ' בחזקתי ארץ ישר' [illegible]

לנסיותך לאוטבא לך ב
בסופך ואמרת בלבבך
כחי ועצם ידי עשה לי
את החיל הזה ותימר
בלבך חילי ותקוף ידי
קנו לי ית נכסיא האלין
וזכרת את יהוה אלהיך
כי הוא הנתן לך כח לע
לעשות חיל למען הק
הקים את בריתו אשר
נשבע לאבתיך כיום ה
הזה ותדכר ית יי אלהך
ארי הוא יהיב לך עצ
עיצא למיקני נכסין בד
בדיל לאקמא ית קימי
דקיים לאבהתך כיומא
הדין והיה אם
שכח תשכח את יהוה
אלהיך והלכת אחרי א
אלהים אחרים ועבדתם
והשתחוית להם העדתי
בכם היום כי אבד תאב
תאבדון ויהי אם אית
איתנשאה תתנשי ית
דחלתא דיי אלהך ותהך
בתר טעות עממיא ו
ותפלחנון ותסגוד להו
אסהידית בכון יומא די
ארי מיבד תיבדון כג
כגוים אשר יהוה מא
מאביד מפניכם כן תא
תאבדון עקב לא תש
תשמעון בקול יהוה
אלהיכם כעממיא די

יי מאביד מן קדמיכון
כן תיבדון חלף דלא ק
קבילתון למימרא דיי
אלהכון שמע
ישראל אתה עבר היום
את הירדן לבא לרשת
גוים גדלים ועצמים מ
ממך ערים גדלת ובצ
ובצרת בשמים שמע
ישראל את עבר יומא
דין ית ירדנא למיעל
למירת עממין רברבין
ותקיפין מנך קרוין רב
רברבן וכריכן עד צית
שמיא עם גדול ורם בני
ענקים אשר אתה ידע
ידעת ואתה שמעת מי
יתיצב לפני בני ענק עם
רב ותקיף בני גבריא ד
דאת ידעת ואת שמעת
מן יכול למקם קדם בני
גבריא וידעת היום כי
יהוה אלהיך הוא העב
העבר לפניך אש אכלה
הוא ישמידם והוא י
יכניעם לפניך והורשתם
והאבדתם מהר כאשר
דבר יהוה לך וידעת ה
יומא דין ארי יי אלהך
הוא עבר קדמך מימ
מימריה אישא אכלא
הוא ישיצנון והוא ית
יתברנון קדמך ותתרי
ותתריכנון ותובידנון

בפריע כמא דמליל יי
לך אל תאמר בלבבך
בהדף יהוה אלהיך א
אתם מלפניך לאמר ב
בצדקתי הביאני יהוה
לרשת את הארץ הזאת
וברשעת הגוים האלה
יהוה מורישם מפניך
לא תימר בלבך כד יתבר
יי אלהך יתהון מן קדמך
למימר בזכותי אעלני
יי למירת ית ארעא ה
הדא ובחובי עממיא
האלין יי מתריך להון
מקדמך לא בצדקתך
ובישר לבבך אתה בא
לרשת את ארצם כי ב
ברשעת הגוים האלה
יהוה אלהיך מורישם
מפניך ולמען הקים
את הדבר אשר נשבע
יהוה לאבתיך לאברהם
ליצחק וליעקב לא בז
בזכותך ובקשטות לבך
את עליל למירת ית אר
ארעהון ארי בחובי ע
עממיא האלין יי אלהך
מתריך להון מן קדמך
ובדיל לאקמא ית פתג
פתגמא דקיים יי לאבה
לאבהתך לאברם ליצחק
וליעקב וידעת כי לא ב
בצדקתך יהוה אלהיך
נתן לך את הארץ הטבה

כגוים ג' וסימ' אשר יי מאביד' ויקטרו שם' והעלה על [illegible] לבא ט' חס ז' וסימ' לבא אפרתה [illegible] ולא [illegible] [illegible]
ישר' כי אתם עברים כי תבאו אל ארץ [illegible] אם שוב תשובון [illegible] ולמען [illegible] ולמען תספר באזני [illegible] תאריכו ימים [illegible]
[illegible] ימים ולמען ספר שמו [illegible]
[illegible]

לוחת ה׳ כתי׳ בן וסי׳ בעלתי ההרה ויתן יי׳ אלי והחר בער באש׳ בעת ההיא׳ וישאר ארוחה׳ לחת כתי׳ בנב׳ דסמ׳ לחותי ויאמר לכם ויהי מקץ ארבעים יום

הזאת לרשתה כי עם ק
קשה ערף אתה׃ ותדע
ארי לא בזכותך יי׳ אלהך
יהיב לך ית ארעא טב
טבתא הדא למירתה
ארי עם קשי קדל את׃
זכר אל תשכח את אש
אשר הקצפת את יהוה
אלהיך במדבר למן היו
היום אשר יצאת מארץ
מצרים עד באכם עד
המקום הזה ממרים ה
הייתם עם יהוה׃ הוי ד
דכיר לא תתנשי ית דר
דארגזתא קדם יי׳ אלהך
במדברא למן יומא ד
נפקתא מארעא דמצר
עד מיתיכון עד אתרא
הדין מסרבין הויתון׃
קדם יי׳׃ ובחרב הקצפתם
את יהוה ויתאנף יהוה
בכם להשמיד אתכם׃
ובחורב ארגזתון קדם יי׳
והוה רגז מן קדם יי׳ בכון
לשיצאה יתכון׃ בעלתי
ההרה לקחת לוחת הא
האבנים לוחת הברית׃
אשר כרת יהוה עמכם
ואשב בהר ארבעים יום
וארבעים לילה לחם לא
אכלתי ומים לא שתיתי׃
במסקי לטורא למסב
לוחי אבניא לוחי קימ
דיגזר יי׳ עמכון ויתיבת

בטורא ארבעין יממין
וארבעין לילון לחמא
לא אכלית ומיא לא א
אשתיתי׃ ויתן יהוה אלי
את שני לחות האבנים
כתבים באצבע אלהים
ועליהם ככל הדברים א
אשר דבר יהוה עמכם
בהר מתוך האש ביום
הקהל׃ ויהב יי׳ לי ית תרי
לוחי אבניא כתיבין בא
באצבעא דיי׳ ועליהון
ככל פתגמיא דמליל
יי׳ עמכון בטורא מגו
אישתא ביומא דקהלא׃
ויהי מקץ ארבעים יום
וארבעים לילה נתן
יהוה אלי את שני לחת
האבנים לחת הברית׃
והוה מסוף ארבעין יממ
יממין וארבעין לילון
ויהב יי׳ לי ית תרין לוחי
אבניא לוחי קימא׃ ויא
ויאמר יהוה אלי קום
רד מהר מזה כי שחת
עמך אשר הוצאת ממ
ממצרים סרו מהר מן
הדרך אשר צויתים ע
עשו להם מסכה׃ ואמ
יי׳ לי קום חות בפריע
מכא ארי חביל עמך
דאפיקתא ממצרים׃
סטו בפריע מן ארחא
דפקידתנון עבדו להון

מתכא׃ ויאמר יהוה אלי
לאמר ראיתי את העם
הזה והנה עם קשה ערף
הוא׃ ואמר יי׳ לי למימר
גלי קדמי עמא הדין
והא עם קשי קדל הוא׃
הרף ממני ואשמידם
ואמחה את שמם מתח
מתחת השמים ואעשה
אותך לגוי עצום ורב ממ
ממנו׃ הנח בעותך מן
קדמי ואשיצנון ואמחי
ית שמהון מתחות שמיא
ואעביד יתך לעם תקיף
וסגי מנהון׃ ואפן וארד
מן ההר וההר בער בא
באש ושני לחת הברית
על שתי ידי׃ ואתפניתי
ונחתית מן טורא וטור
בער באשתא ותרין לו
לוחי קימא על תרתין
ידי׃ וארא והנה חטא
חטאתם ליהוה אלהיכם
עשיתם לכם עגל מסכה
סרתם מהר מן הדרך
אשר צוה יהוה אתכם׃
וחזית והא חבתון קדם יי׳
אלהכון עבדתון לכון ע
עגל מתכא סטיתון
בפריע מן ארחא דפקיד
יי׳ יתכון׃ ואתפש בשני
הלחת ואשלכם מעל
שתי ידי ואשברם לע
לעיניכם׃ ואחרית פתגמי

לוחת האבנים ד׳ וסימ׳ בעלתי ההרה ויתן יי׳ אלי ויסל אחריו אין בארון רק שני לחות האבנים ° לגוי עצום ג׳ וסי׳ הרף ממני ויקטן יחיד לאלף
ושמתי את ירושלים לשואיות ° ורב ה׳ וסימ׳ ורית מכבי ואשמידם ועצית ואמודרו ויהי עד דבר שאול וישלח אבשלום את והיה לאות ולעד זכור ג׳ וסי׳
ואפן וארד מן ההר ותקרבון ותעמדון ויהי כשמעכם את הקול מתוך

לדה֯א ורמיתנון מעל ת
תרתין ידיי ותברתנון ׃
לעיניכון ׃ ואתנפל לפני
יהוה כראשנה ארבעים
יום וארבעים לילה לחם
לא אכלתי ומים לא ש
שתיתי על כל חטאתכם
אשר חטאתם לעשות
הרע בעיני יהוה להכע
להכעיסו ׃ ואשתטחית
קדם יי כקדמיתא ארב
ארבעין יממין וארבעין
לילון לחמא לא אכליה
ומיא לא אשתיתי על
כל חובתכון דחבתון למ
למעבד דביש קדם יי
לארגזא קדמוהי ׃ כי יג
יגרתי מפני האף והח
והחמה אשר קצף ׃
יהוה עליכם להשמיד
אתכם וישמע יהוה א
אלי גם בפעם ההוא ׃
ארי דחילית מן קדם ית
רוגזא וחימתא דירגז יי
עליכון לשיצאה יתכון
וקביל יי צלותי אף בזמנא
ההוא ׃ ובאהרן התאנף
יהוה מאד להשמידו
ואתפלל גם בעד אהרן
בעת ההוא ׃ ועל אהרן
הוה רגז מן קדם יי לחד
לשיציותיה וצליתי אף
על אהרן בעדנא ההוא ׃
ואת חטאתכם אשר

עשיתם את העגל לקח
לקחתי ואשרף אתו בא
באש ואכת אתו טחון
היטב עד אשר דק לע
לעפר ואשלך את עפ
עפרו אל הנחל הירד
מן ההר ׃ וית חובתכון ׃
דעבדתון ית עגלא נס
נסיבית ואוקידית יתיה
בנורא ושפית יתיה ש
שפיפא יאות עד דהוה
דקיק לעפרא ורמית ית
עפרא לנחלא דנחית
מן טורא ׃ ובתבערה וב
ובמסה ובקברות התא
התאוה מקצפים היי
הייתם את יהוה ׃ ובבד
ובבית יקידתא ובנסיתא
ובקברי דמשאלי מרג
מרגזין הויתון קדם יי ׃
ובשלח יהוה אתכם מ
מקדש ברנע לאמר ע
עלו ורשו את הארץ
אשר נתתי לכם ותמ
ותמרו את פי יהוה
אלהיכם ולא האמנתם
לו ולא שמעתם בקלו ׃
וכד שלח יי יתכון מר
מרקם גיאה למימר
סקו ואחסינו ית ארעא
דיהבית לכון וסרבתון
על מימרא דיי אלהכ
ולא הימנתון ליה ול
ולא קבלתון למימריה ׃

ממרים הייתם עם יהוה
מיום דעתי אתכם ׃ מס
מסרבין הויתון קדם יי
מיומא דידעית יתכון ׃
ואתנפל לפני יהוה את
ארבעים היום ואת אר
ארבעים הלילה אשר
התנפלתי כי אמר יהוה
להשמיד אתכם ׃ ואש
ואשתטחית קדם יי ית
ארבעין יממין וית אר
ארבעין לילון דאשת
דאשתטחית ארי אמ
יי לשיצאה יתכון ׃ ואת
ואתפלל אל יהוה ואמר
אדני יהוה אל תשחת
עמך ונחלתך אשר פד
פדית בגדלך אשר הוצ
הוצאת ממצרים ביד
חזקה ׃ וצליתי קדם יי ו
ואמרית יי אלהים לא ת
תחבל עמך ואחסנתך
דפרקת בתוקפך דאפ
דאפקת ממצרים ביד
תקיפא ׃ זכר לעבדיך ל
לאברהם ליצחק וליע
וליעקב אל תפן אל ק
קשי העם הזה ואל רש
רשעו ואל חטאתו ׃ הוי
דכיר לעבדך לאבר ליצ
וליעק לא תתפני לקשי
עמא הדין ולחוביהון ׃
ולחטאיהון ׃ פן יאמרו
הארץ אשר הוצאתנו

משכ מכלי יכלת יהוה
להביאם אל הארץ אש
אשר דבר להם ומשנא
ומשנאתו אותם הוציא
הוציאם להמתם במדבר
דילמא יימרון דיירי אר
דאפקתנא מתמן מדל
מדלית יוכלא קדם יי לא
לאעלותהון לארעא ד
דמליל להון ומדסני יי
יתהון אפקותהון לקטל
לקטלותהון במדברא והם
עמך ונחלתך אשר הוצ
הוצאת בכחך הגדל וב
ובזרעך הנטויה ואנון
עמך ואחסנתך דאפקת
בחילך רבא ובדרעך מ
מרמא׃ בעת
ההיא אמר יהוה אלי
פסל לך שני לחת אבנים
כראשנים ועלה אלי ה
ההרה ועשית לך ארון
עץ׃ בעידנא ההוא אמ
יי לי פסול לך תרין לוחי
אבניא כקדמאי וסק ל
לקדמי לטורא ותעביד
לך ארונא דאעא׃ ואכ
ואכתב על הלחת את
הדברים אשר היו על
הלחת הראשנים אשר
שברת ושמתם בארון׃
ואכתוב על לוחיא ית
פתגמיא דהוו על לוחי
קדמאי דתברתא ותשוינון
בארונא

ואעש ארון עצי שטים
ואפסל שני לחת אבנים
כראשנים ואעל ההרה
ושני הלחת בידי׃ ועבדי
ארונא דאעי שטין ו
ופסלית תרין לוחי אבני
כקדמאי וסלקית לטור
ותרין לוחיא בידי׃ ויכת
ויכתב על הלחת כמכתב
הראשון את עשרת ה
הדברים אשר דבר יהוה
אליכם בהר מתוך האש
ביום הקהל ויתנם יהוה
אלי׃ וכתב על לוחיא כ
ככתבא קדמאה ית עש
פתגמין דמליל יי עמכון
בטורא מגו אשתא ביו
ביומא דקהל ויהבינון
יי לי׃ ואפן וארד מן ה
ההר ואשם את הלחת
בארון אשר עשיתי וי
ויהיו שם כאשר צוני
יהוה׃ ואתפניתי ונחתי
מן טורא ושויתי ית ל
לוחיא בארונא דעבדי
והוו תמן כמא דפקדני
יי׃ ובני ישראל נסעו מ
מבארת בני יעקן מוסר
מוסרה שם מת אהרן
ויקבר שם ויכהן אלעזר
בנו תחתיו׃ ובני ישראל
נטלו מבארות בני יעקן
למוסרה תמן מית אהרן
ואתקבר תמן ושמיש

אלעזר בריה תחותוהי׃
משם נסעו הגדגדה ו
ומן הגדגדה יטבתה׃
ארץ נחלי מים׃ מתמן
נטלו לגדגד ומן גודגד
ליטבת ארע נגדא נחלי
דמיין׃ בעת ההיא הב
הבדיל יהוה את שבט
הלוי לשאת את ארון
ברית יהוה לעמד לפני
יהוה לשרתו ולברך ב
בשמו עד היום הזה׃ ב
בעדנא ההוא אפריש
יי ית שבטא דלוי למ
למיטל ית ארון קימא
דיי למקם קדם יי לשמ
לשמשותיה ולברכא
בשמיה עד יומא הדין׃
על כן לא היה ללוי חל
חלק ונחלה עם אחיו
יהוה הוא נחלתו כאשר
דבר יהוה אלהיך לו׃
על כן לא הוה ללוי חל
חלק ואחסנא עם אח
אחוהי מתנן דיהב יי
ליה אנון אחסנתיה כ
כמא דמליל יי ל
ליה׃ ואנכי עמדתי בהר
כימים הראשנים ארב
ארבעים יום וארבעים
לילה וישמע יהוה א
אלי גם בפעם ההוא ל
לא אבה יהוה השחי
השחיתך׃ ואנא הויתי

קאים כטורא כיומיא
קדמאי ארבעין יממין
וארבעין לילוון וקביל יי
צלותי אף בזמנא ההוא
לא אבה יי לחבלותך
ויאמר יהוה אלי קום
לך למסע לפני העם ו
ויבאו ויירשו את הארץ
אשר נשבעתי לאבתם
לתת להם ואמר יי לי
קום איזיל למטול קדם
עמא ויעלון ויירתון
ית ארעא דקיימית ל
לאבהתהון למתן להון
ועתה ישראל
מה יהוה אלהיך שאל
מעמך כי אם ליראה
את יהוה אלהיך ללכת
בכל דרכיו ולאהבה את
אתו ולעבד את יהוה
אלהיך בכל לבבך ובכל
נפשך וכען ישראל מה
יי אלהך תבע מנך אלהי
למדחל קדם יי אלהך למ
למהך בכל אורחן דתקנ
קדמוהי ולמרחם יתי
ולמפלח קדם יי אלהך בכל
לבך ובכל נפשך לשמר
את מצות יהוה ואת
חקתיו אשר אנכי מצ
מצוך היום לטוב לך
למטר ית פקודיא דיי
וית קימוהי דאנא מ
מפקיד לך יומא דין

דייטב לך יהי ליהוה א
אלהיך השמים ושמי
השמים והארץ וכל
אשר בה הא דיי אלהך
שמיא ושמי שמיא
ארעא וכל דבה רק ב
באבתיך חשק יהוה ל
לאהבה אתם ויבחר ב
בזרעם אחריהם בכם
מכל העמים כיום הזה
להוד באלהך צבי יי
למרחם יתהון ואתרעי
בבניהון בתריהון בכון
מכל עממיא כיומא
הדין ומלתם את ערלת
לבבכם וערפכם לא תק
תקשו עוד ותעדון ית
טפשות לבכון וקדלכון
לא תקשון עוד כי יהוה
אלהיכם הוא אלהי ה
האלהים ואדני האדנים
האל הגדל הגבר והנו
והנורא אשר לא ישא
פנים ולא יקח שחד א
ארי יי אלהכון הוא אלה
דיינין ומרי מלכין אלא
רבא גברא ודחילא ד
דלית קדמוהי למיסב
אפין ואף לא לקבלא
שוחדא עשה משפט
יתום ואלמנה ואהב
גר לתת לו לחם ושמ
ושמלה עביד דין יתם
וארמלא ורחם גיורא

למתן ליה מזון וכסו
ואהבתם את הגר כי ג
גרים הייתם בארץ מ
מצרים ותרחמון ית
גיורא ארי דיירין הויתו
בארעא דמצרים את
יהוה אלהיך תירא וא
אתו תעבד ובו תדבק
ובשמו תשבע ית יי
אלהך תדחל וקדמוהי
תפלח ובדחלתיה תת
תתקרב ובשמיה תקיים
הוא תהלתך והוא אלהיך
אשר עשה אתך את ה
הגדלת ואת הנוראת ה
האלה אשר ראו עיניך
הוא תושבחתך והוא
אלהך דעבד עמך ית ר
רברבתא וית חסינתא
האלין דחזאה עינך
בשבעים נפש ירדו אב
אבתיך מצרימה ועתה
שמך יהוה אלהיך כ
ככוכבי השמים לרב
בשבעין נפשא נחתו
אבהתך למצרים וכען
שויך יי ככוכבי שמיא
למסגי ואהבת את י
יהוה אלהיך ושמרת
משמרתו וחקתיו ומ
ומשפטיו ומצותיו כל
הימים ותרחם ית יי
אלהך ותטר מטרת מ
מימריה וקימוהי וד

ואדני ו׳ מפקין א׳ בליש׳ וסי׳ חטאו האמירות לאיקבם הודו דוד ידעתי כי קדוש חטאו משקה מלך מצרים האמרות לאדניהם הביאה ונשתה כי יי אלהיכם הוא אלהי האלהים
ואדני הודו לאדני האדנים ... כי גדול יי ואדנינו כי קדוש היום לאדנינו תקשו ג׳ וסי׳ ומלתם עתה אל תקשו ערפכם כאבותיכם אל תקשו לבבכם כמריבה
ולא יקח ג׳ וסי׳ ולא יקח שחד ולא יקח פרנך בסתר ... ולא יקח הנשיא ובשבעים ב׳ וסי׳ ובשמו תשבע ... ובשבעים ...

A 96

ודיעהי ופקידוהי כל
יומיא׃ וידעתם היום
כי לא את בניכם אשר לא
ידעו ואשר לא ראו את
מוסר יהוה אלהיכם את
גדלו ואת ידו החזקה
וזרעו הנטויה׃ ותדעון
יומא דין ארי לא ית
בניכון דלא ידעו ודל
ודלא חזו ית אולפנא
דיי אלהכון ית רבותיה
וית ידיה תקיפא ודרעה
מרממא׃ ואת אתתיו
ואת מעשיו אשר ע
עשה בתוך מצרים לפ
לפרעה מלך מצרים ול
ולכל ארצו׃ וית אתותי
וית עובדוהי דעבד בגו
מצרים לפרעה מלכא דמצ
ולכל ארעיה׃ ואשר ע
עשה לחיל מצרים לס
לסוסיו ולרכבו אשר
הציף את מי ים סוף על
פניהם ברדפם אחריכם
ויאבדם יהוה עד היום
הזה׃ ודעבד למשרית
מצראי לסוסותהון ול
ולרתיכיהון דאטיף ית
מי ימא דסוף על אפי
אפיהון כמרדפהון ב
בתריכון ואבדינון יי
עד יומא הדין׃ ואשר
עשה לכם במדבר עד
באכם עד המקום הזה׃

ודעבד לכון במדברא ע
עד מיתיכון עד אתרא
הדין׃ ואשר עשה לדתן
ולאבירם בני אליאב
בן ראובן אשר פצתה
הארץ את פיה ותבלעם
ואת בתיהם ואת אהלי
אהליהם ואת כל היקום
אשר ברגליהם בקרב כל
ישראל׃ ודעבד לדתן
ולאבירם בני אליאב בר
ראובן דפתחת ארעא
ית פומה ובלעתנון וית
אינש בתיהון וית משכ
משכניהון וית כל יקומ
דעמהון בגו כל ישראל׃
כי עיניכם הראת את כל
מעשה יהוה הגדל א
אשר עשה׃ ארי עיניכו
חזאן ית כל עובדא דיי
רבא דעבד׃ ושמרתם
את כל המצוה אשר
אנכי מצוך היום למען
תחזקו ובאתם וירשתם
את הארץ אשר אתם
עברים שמה לרשתה׃
ותטרון ית כל תפקדתא
דאנא מפקיד לך יומא
דין בדיל דתתקפון ו
ותיעלון ותירתון ית א
ארעא דאתון עברין ל
לתמן למירתה׃ ולמען
תאריכו ימים על האד
האדמה אשר נשבע

יהוה לאבתיכם לתת להם
ולזרעם ארץ זבת חלב ו
ודבש׃ ובדיל דתורכון י
יומין על ארעא דקיים
יי לאבהתכון למתן להו
ולבניהון ארע עבדא ח
חלב ודבש׃ כי
הארץ אשר אתה בא ש
שמה לרשתה לא כא
כארץ מצרים הוא אש
אשר יצאתם משם אש
אשר תזרע את זרעך ו
והשקית ברגלך כגן הירק׃
ארי ארעא דאת עליל ת
תמן למירתה לא כארע
דמצרים היא דנפקתון
מתמן דתזרע ית זרעך
ומשקית ליה בריגלך כ
כגנת ירקא׃ והארץ אש
אשר אתם עברים שמה
לרשתה ארץ הרים ובק
ובקעת למטר השמים
תשתה מים׃ וארעא ד
דאתון עברין לתמן למ
למירתה ארע טורין וב
ובקען למטר שמיא
שתיא מיא׃ ארץ אשר
יהוה אלהיך דרש אתה
תמיד עיני יהוה אלהיך
בה מרשית השנה ועד
אחרית שנה׃ ארעא דיי
אלהך תבע יתה תדירא
עיני יי אלהך בה מרישא
דשתא ועד סופא דשתא׃

וסימ׳ כי אם ענה תענה אתו׳ שמוע בין אחיכם ושפטתם צדק׳ והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי׳ שמע שמוע עבדך׳ והיה אם שמוע תשמעון

והיה אם שמע
תשמעו אל מצותי אשר
אנכי מצוה אתכם היום
לאהבה את יהוה אלהיכם
ולעבדו בכל לבבכם ובכל
נפשכם׃ ויהי אם קבלא
תקבלון לפקודי דאנא
מפקיד יתכון יומא דין
למרחם ית יי׳ אלהכון ול
ולמפלח קדמוהי בכל
לבכון ובכל נפשכון׃ ונת
ונתתי מטר ארצכם בע
בעתו יורה ומלקוש ו
ואספת דגנך ותירשך
ויצהרך׃ ואיתין מטר
ארעכון בעידניה בכיר
ולקיש ותכנוש עיבורך
וחמרך ומשחך׃ ונתתי
עשב בשדך לבהמתך
ואכלת ושבעת׃ ואיתין
עשבא בחקלך לבעירך
ותיכול ותשבע׃ השמ
השמרו לכם פן יפתה
לבבכם וסרתם ועבדתם
אלהים אחרים והשת
והשתחויתם להם׃ אז
איסתמרו לכון דילמא
יטעי לבכון ותסטון ותפ
ותפלחון לטעות עממי
ותסגדון להון׃ וחרה
אף יהוה בכם ועצר את
השמים ולא יהיה מטר
והאדמה לא תתן את
יבולה ואבדתם מהרה

מעל הארץ הטבה א
אשר יהוה נתן לכם׃ ו
ויתקיף רוגזא דיי׳ בכון
ויחוד ית שמיא ולא
יהי מטרא וארעא לא
תתן ית עללתה ותיבדון
בפריע מעל ארעא טב
טבתא דיי׳ יהיב לכון׃
ושמתם את דברי אלה
על לבבכם ועל נפשכם
וקשרתם אתם לאות
על ידכם והיו לטוטפת
בין עיניכם׃ ותשוון ית
פתגמי אלין על לבכון
ועל נפשכון ותקטרון
יתהון לאת על ידכון
ויהון לתפלין בין עיניכו׃
ולמדתם אתם את בניכם
לדבר בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך
ובקומך׃ ותלפון יתהו
ית בניכון למללא בהון
במיתבך בביתך ובמהכך
באורחא ובמשכבך וב
ובמקימך׃ וכתבתם על
מזוזות ביתך ובשעריך׃
ותכתובינון על מזוזין׃
ותקבעינון בספי ביתך׃
ובתרעך׃ למען ירבו
ימיכם וימי בניכם על
האדמה אשר נשבע
יהוה לאבתיכם לתת ל
להם כימי השמים על
הארץ׃ כדיל דיסגון

יומיכון ויומי בניכון על
ארעא דקיים יי׳ לאבה
למתן להון כיומי שמי
על ארעא׃ כי
אם שמר תשמרון את
כל המצוה הזאת אשר
אנכי מצוה אתכם
לעשתה לאהבה את
יהוה אלהיכם ללכת
בכל דרכיו ולדבקה בו׃
ארי אם מטר תטרון ית
כל תפקדתא הדא דאנ
מפקיד יתכון יומא דין
למעבדה למרחם ית יי׳
אלהכון למיהך בכל אורחן
דתקנן קדמוהי ולאית
ולאתקרבא בדחלתיה׃
והוריש יהוה את כל
הגוים האלה מלפניכם
וירשתם גוים גדלים
ועצמים מכם׃ ויתריך
יי׳ ית כל עממיא האלין
מן קדמיכון ותירתון ע
עממין רברבין ותקיפי
מנכון׃ כל המקום א
אשר תדרך כף רגלכם
בו לכם יהיה מן המדבר
והלבנון מן הנהר נהר
פרת ועד הים האחרון
יהיה גבלכם׃ כל אתר
דתידרוך פרסת רגליכון
ביה דילכון יהי מן מדב
מדברא ולבנן מן נהר
נהרא פרת ועד ימא׃

ולעבדו ג׳ וסי׳ והיה אם שמעו רק שמרו מאד ולעבדו בכל לבבכם [illegible] מטר ה׳ וסי׳ ונתתי מטר ארצכם [illegible] יפתח יי׳ לך את אוצרו ונתן מטר ארצך
[illegible] ומטר גשם [illegible] והאדמה ג׳ וסי׳ והאדמה לא תשם [illegible] מהרה [illegible]
[illegible] כל המקום אשר תדרך [illegible] מלפניכם ב׳ וסי׳ והוריש יי׳ את כל [illegible]

מערבא יהי תחומכון׃
לא יתיצב איש בפניכם
פחדכם ומוראכם יתן
יהוה אלהיכם על פני
כל הארץ אשר תדרכו
בה כאשר דבר לכם׃ לא
יתעתד אינש קדמיכון
דחלתכון ואימתכון יתן
יי אלהכון על אפי כל
ארעא דתדרכון בה כמ
כמא דמליל לכון׃

פ

ראה אנכי נתן לפניכם
כג היום ברכה וקללה׃ חזו
דאנא יהיב קדמיכון יו
יומא דין בירכן ולוטין׃
את הברכה אשר תשמ
תשמעו אל מצות יהוה
אלהיכם אשר אנכי מצ
מצוה אתכם היום׃ ית
ברכן דתקבלון לפקודי
דיי אלהכון דאנא מפק
יתכון יומא דין׃ והקלל
והקללה אם לא תשמ
תשמעו אל מצות יי
יהוה אלהיכם וסרתם
מן הדרך אשר אנכי
מצוה אתכם היום ללכת
אחרי אלהים אחרים
אשר לא ידעתם׃ ולוטי
אם לא תקבלון לפקודי
דיי אלהכון ותסטון מן
אורחא דאנא מפקיד
יתכון יומא דין למהך

בתר טעות עממיא דלא
ידעתון׃ והיה
כי יביאך יהוה אלהיך
אל הארץ אשר אתה
בא שמה לרשתה ונת
ונתתה את הברכה על
הר גרזים ואת הקללה
על הר עיבל׃ ויהי ארי
יעילנך יי אלהך לארעא
דאת עליל לתמן למי
למירתה ותיתן ית מבר
מברכיא על טורא דגר
דגריזין וית לוטיא על
טורא דעיבל׃ הלא המ
המה בעבר הירדן אח
אחרי דרך מבוא השמ
השמש בארץ הכנעני
היושב בערבה מול הג
הגלגל אצל אלוני מורה׃
הלא אנון בעיברא דיר
דירדנא אחורי אורח
מעלני שמשא בארע
כנענאה דיתיב במישר
לקביל גילגלא בסטר
מישרי מורה׃ כי אתם
עברים את הירדן לבוא
לרשת את הארץ אשר
יהוה אלהיכם נתן לכם
וירשתם אתה וישבתם
בה׃ ארי אתון עברין ית
ירדנא למיעל למירת
ית ארעא דיי אלהכון
יהיב לכון ותירתון יתה
ותיתבון בה׃ ושמרתם

לעשות את כל החקים
ואת המשפטים אשר
אנכי נתן לפניכם היום׃
ותטרון למעבד ית כל
קימיא וית דיניא דאנ
יהיב קדמיכון יומא דין׃
אלה החקים והמשפטים
אשר תשמרון לעשות
בארץ אשר נתן יהוה א
אלהי אבתיך לך לרשתה
כל הימים אשר אתם
חיים על האדמה׃ אלין
קימיא ודיניא דתטרון
למעבד בארעא דיהב
יי אלהא דאבהתך לך לת
למירתה כל יומיא דאתון
קימין על ארעא׃ אבד
תאבדון את כל המקמות
אשר עבדו שם הגוים
אשר אתם ירשים אתם
את אלהיהם על ההרים
הרמים ועל הגבעות
ותחת כל עץ רענן׃ אבד
תאבדון ית כל אתריא
דפלחו תמן עממיא
דאתון ירתין יתהון ית
טעותהון על טוריא ר
רמיא ועל רמתא ותחו
כל אילן עבוף׃ ונתצתם
את מזבחתם ושברתם
את מצבתם ואשריהם
תשרפון באש ופסילי
אלהיהם תגדעון ואבד
ואבדתם את שמם מן

המקום ההוא ותתרעון
ית אגוריהון ותתברון ית
קמתהון ואשיריהון ת
תוקדון בנורא וצלמי ט
טעותהון תקוצצון ותוב
ותובדון ית שמהון מן א
אתרא ההוא: לא תעשון
כן ליהוה אלהיכם: לא ת
תעבדון כן קדם יי אלהכון:
כי אם אל המקום אשר
יבחר יהוה אלהיכם מכל
מכל שבטיכם לשום את
שמו שם לשכנו תדרשו
ובאת שמה: אילהין לא
לאתרא דיתרעי יי אלהכו
מכל שבטיכון לאשרא
שכינתיה תמן לבית שכ
שכנתיה תתבעון ותית
ותיתון לתמן: והבאתם
שמה עלתיכם וזבחיכם
ואת מעשרתיכם ואת
תרומת ידכם ונדריכם ו
ונדבתיכם ובכרת בקרכם
וצאנכם: ותיתון לתמן
עלותכון ונכסת קודשיכ
וית מעשרתיכון וית א
אפרשות ידכון ונדריכו
ונדבתיכון ובכורי תורכ
ועניכון: ואכלתם שם לפ
לפני יהוה אלהיכם וש
ושמחתם בכל משלח
ידכם אתם ובתיכם אש
אשר ברכך יהוה אלהיך:
ותיכלון תמן קדם יי א

אלהכון ותחדון בכל או
אושטות ידכון אתון ו
ואינש בתיכון דבריכך יי
אלהך: לא תעשון ככל
אשר אנחנו עשים פה
היום איש כל הישר ב
בעיניו: לא תעבדון ככל
דאנחנא עבדין כא יומ
דין גבר כל דכשר בעינ
בעינוהי: כי לא באתם
עד עתה אל המנוחה
ואל הנחלה אשר יהוה
אלהיך נתן לך: ארי לא
אתיתון עד כען לבית נ
ניחא ולאחסנתא די יי
אלהך יהיב לך: ועברתם
את הירדן וישבתם בא
בארץ אשר יהוה א
אלהיכם מנחיל אתכם
והניח לכם מכל איביכם
מסביב וישבתם בטח:
ותעברון ית ירדנא ותי
ותיתבון בארעא די יי א
אלהכון מחסין יתכון וינ
ויניח לכון מכל בעלי ד
דבביכון מסחור סחור ותית
ותיתבון לרחצן: והיה
המקום אשר יבחר יי
יהוה אלהיכם בו לש
לשכן שמו שם שמה
תביאו את כל אשר אנ
אנכי מצוה אתכם על
עלתיכם וזבחיכם מע
מעשרתיכם ותרומת

ידכם וכל מבחר נדריכם
אשר תדרו ליהוה: ויהי
אתרא דיתרעי יי אלהכון
ביה לאשראה שכנתיה
תמן לתמן תיתון ית כל
דאנא מפקיד יתכון ע
עלותכון ונכסת קודשיכ
מעשרתכון ואפרשות
ידכון וכל שפר נדריכון
דתדרון קדם יי: ושמחתם
לפני יהוה אלהיכם את
אתם ובניכם ובנתיכם ו
ועבדיכם ואמהתכם וה
והלוי אשר בשעריכם
כי אין לו חלק ונחלה
אתכם: ותחדון קדם יי
אלהכון אתון ובניכון וב
ובנתיכון ועבדיכון ואמ
ואמהתיכון וליואה ד
בקרויכון ארי לית ליה
חלק ואחסנא עמכון:
השמר לך פן תעלה ע
עלתיך בכל מקום אשר
תראה: איסתמר לך ד
דילמא תסיק עלותך
בכל אתרא דתחזי: כי אם
במקום אשר יבחר יהוה
באחד שבטיך שם תע
תעלה עלתיך ושם תע
תעשה כל אשר אנכי:
מצוך: אילהין באתרא
דיתרעי יי בחדא משב
משבטך תמן תסיק ע
עלותך ותמן תעביד כל

לשום את שמו ג׳ וסי׳ כי אם אל המקום והשבעם ... והפרו ויתחזק דרב חיל ובאת שמה ב׳ א׳ סו פסו׳ לשכנו תדרשו ואו ריש פסו׳ וראה שם יהוא בן יהושפט
ו׳ פסו׳ אית בהון שם שמה וסי׳ כי אם אל המקום והיה המקום ויעבר אלישע אל שונם בעשה נא עלית קיר קטנה ועל הארץ אשר הם מבטאים אל אשר יהיה שם הרוח
ול׳ פסו׳ חלופ׳ טעמי׳ שם וסי׳ עלת תמיד לדרתיכם ובאת שמה ומשחתם ויעז מלך אשור שניה קנתה ויבאו אלי׳ בכל מקום ד׳ וסי׳ ואכלתם אתו פן תעלה רב הפנה בכל מקום עיני יי צפות

דאנא מפקיד לך׃ רק בכ
בכל אות נפשך תזבח ו
ואכלת בשר כברכת יהוה
אלהיך אשר נתן לך בכל
שעריך הטמא והטהור
יאכלנו כצבי וכאיל׃ ל
לחוד בכל רעות נפשך ת
תכוס ותיכול בשרא כב
כבירכתא דיי אלהך דיהב
לך בכל קרוך מסאבא
ודכיא ייכלניה כבשר
טביא ואילא׃ רק הדם
לא תאכלו על הארץ ת
תשפכנו כמים׃ לחוד ד
דמא לא תיכלון על אר
ארעא תשדניה כמיא׃ לא
תוכל לאכל בשעריך מ
מעשר דגנך ותירשך ו
ויצהרך ובכרת בקרך ו
וצאנך וכל נדריך אשר
תדר ונדבתיך ותרומת
ידך׃ ליתלך רשו למיכל
בקרוך מעשר עיבורך
וחמרך ומשחך ובכורי
תורך ועני וכל נדרך ו
דתדר ונדבתך ואפרשו
ידך׃ כי אם לפני יהוה
אלהיך תאכלנו במקום
אשר יבחר יהוה אלהיך
בו אתה ובנך ובתך ועבד
ועבדך ואמתך והלוי ו
אשר בשעריך ושמחת
לפני יהוה אלהיך בכל
משלח ידך׃ אילהין קד

יי אלהך תיכלניה באתר
דיתרעי יי אלהך ביה את
וברך וברתך ועבדך וא
ואמתך וליואה דבקרוך
ותיחדי קדם יי אלהך בכל
אושטות ידך׃ השמר
לך פן תעזב את הלוי כ
כל ימיך על אדמתך׃ א
איסתמר לך דילמא ת
תשבק ית ליואי כל יומך
על ארעך׃ כי
ירחיב יהוה אלהיך את
גבולך כאשר דבר לך ו
ואמרת אכלה בשר כי
תאוה נפשך לאכל בש
בשר בכל אות נפשך ת
תאכל בשר׃ ארי יפתי
יי אלהך ית תחומך כמא
דמליל לך ותימר איכול
בשרא ארי תיתרעי נפ
נפשך למיכל בשרא
בכל רעות נפשך תיכול
בשרא׃ כי ירחק ממך ה
המקום אשר יבחר יי ה
יהוה אלהיך לשום ש
שמו שם וזבחת מבקרך
ומצאנך אשר נתן יי ה
יהוה לך כאשר צויתיך
ואכלת בשעריך בכל
אות נפשך׃ ארי יתרחק
מנך אתרא דיתרעי יי
אלהך לאשראה שכנתיה
תמן ותכוס מן תורך ו
ומן ענך דיהב יי לך ו

כמא דפקידתך ותיכול
בקרוך בכל רעות נפשך׃
אך כאשר יאכל את ה
הצבי ואת האיל כן ת
תאכלנו הטמא והטה
והטהור יחדו יאכלנו׃
ברם כמא דמתאכל בש
בשר טביא ואילא כן
תיכלניה מסאבא ודכי
כחדא ייכלניה׃ רק חזק
לבלתי אכל הדם כי ה
הדם הוא הנפש ולא ת
תאכל הנפש עם הבשר׃
לחוד תקיף בדיל דלא ת
למיכל דמא ארי דמא
הוא נפשא ולא תיכול
נפשא עם בשרא׃ לא ת
תאכלנו על הארץ תש
תשפכנו כמים׃ לא תיכ
תיכלניה על ארעא תש
תשדניה כמיא׃ לא תא
תאכלנו למען ייטב לך
ולבניך אחריך כי תעש
תעשה הישר בעיני יי ה
יהוה׃ לא תיכלניה בדי
בדיל דייטב לך ולבנך
בתרך ארי תעביד דכשר
קדם יי׃ רק קדשיך אשר
יהיו לך ונדריך תשא
ובאת אל המקום אש
אשר יבחר יהוה׃ לחוד
מעשר קודשך דיהון
לך ונדרך תטול ותיתי
לאתרא דיתרעי יי׃ ועש

וסימ׳ · אשר שבא · ובגלל · ארור האיש · · וסימ׳ ובא האות והמופת · שמעת חזה כלו · קרא אלי ואענך · והכעסתי לב עמים רבים

ועשית עלתיך הבשר
והדם על מזבח יהוה א
אלהיך ודם זבחיך יש
ישפך על מזבח יהוה יי
אלהיך והבשר תאכל ו
ותעביד עלותך בסרא ו
ודמא על מדבחא דיי
אלהך ודם נכסת קודשך
ישתפיך על מדבחא ית
דיי אלהך ובסרא תיכול
שמור ושמעת את כל
הדברים האלה אשר
אנכי מצוך למען ייטב
לך ולבניך אחריך עד
עולם כי תעשה הטוב
והישר בעיני יהוה יי א
אלהיך טר ותקבל ית
כל פתגמיא האלין דז
דאנא מפקיד לך בדיל
דייטב לך ולבנך בתרך
עד עלמא ארי תעביד
דתקין ודכשר קדם יי
אלהך כי יכרית
יהוה אלהיך את הגוים
אשר אתה בא שמה ל
לרשת אתם מפניך ויר
וירשת אתם וישבת
בארצם ארי ישיצי יי
אלהך ית עממיא דאת
עליל לתמן למירת ית
יתהון מן קדמך ותירת
יתהון ותיתיב בארעהון
השמר לך פן תנקש א
אחריהם אחרי השמד

השמדם מפניך ופן ת
תדרש לאלהיהם לא
לאמר איכה יעבדו ה
הגוים האלה את אלה
אלהיהם ואעשה כן גם
אני איסתמר לך דילמ
תתקיל בתריהון בתר
דישתיצון מן קדמך ז
ודילמא התבע לטע
לטעותהון למימר אי
איכדין פלחין עממיא
האלין ית טעותהון וי
ואעביד כן את אנא לא
תעשה כן ליהוה אלהיך
כי כל תועבת יהוה אש
אשר שנא עשו לאלה
לאלהיהם כי גם את ב
בניהם ואת בנתיהם יי
ישרפו באש לאלהיהם
לא תעבדון כדין קדם
יי אלהך ארי כל דמרחק
קדם יי דסני עבדין לט
לטעותהון ארי אף ית
בניהון וית בנתיהון מ
מוקדין בנורא לטעותה
את כל הדבר אשר אנ
אנכי מצוה אתכם אתו
תשמרו לעשות לא
תסף עליו ולא תגרע
ממנו ית כל פתגמיא
דאנא מפקיד יתכון ית
יתיה תטרון למעבד
לא תוספון עלוהי ולא
תמנעון מניה

יקום בקרבך נביא או
חלם חלום ונתן אליך
אות או מופת ארי יקום
בינך נביא או חלים ח
חלמא ויתן לך את או
מופת ובא האות והמ
והמופת אשר דבר א
אליך לאמר נלכה א
אחרי אלהים אחרים
אשר לא ידעתם ונעב
ונעבדם וייתי אתא ו
ומופתא דמליל עמך
למימר נהך בתר טעות
עממיא דלא ידעתון
ונפלחנון לא תשמע
אל דברי הנביא ההוא
או אל חולם החלום ה
ההוא כי מנסה יהוה
אלהיכם אתכם לדעת
הישכם אהבים את יי
יהוה אלהיכם בכל לב
לבבכם ובכל נפשכם ל
לא תקבל לפתגמי נביי
ההוא או מן חלים חל
חילמא ההוא ארי מנ
מנסי יי אלהכון יתכון
למדע האיתיכון רחמין
ית יי אלהכון בכל לבכון
ובכל נפשכון אחרי
יהוה אלהיכם תלכו
ואתו תיראו ואת מצ
מצותיו תשמרו ובקלו
תשמעו ואתו תעבדו
ובו תדבקון בתר דח

תסף ג̇ וסימ׳ · כי תעבר את האדמה · את כל הדברי אשר · תסתר פניך ובהלון · · שנא ה̇ וסימ׳ · לא תעשה כן · לא וקים לך מצבה · כי שנא שלח · שש הנה שנא
ופן ה̇ וסימ׳ · תשא עיניך · · ופן ירד לבבכם · ופן ארץ ונכבתי · · בניהם ה̇ וסימ׳ · כי גם את · והנה שרופה באש · ובנו במות התפת
אשר · · · וכל עזר · · ·

דחלתא דיי תהכון וית
ויתיה תדחלון וית פק
פקודוהי תטרון ולמימ
ולמימריה תקבלון וק
וקדמוהי תפלחון ולד
ולדחלתיה תתקרבון והנ
והנביא ההוא או חלם
החלום ההוא יומת כי
דבר סרה על יהוה א
אלהיכם המוציא אתכם
מארץ מצרים והפדך
מבית עבדים להדיחך
מן הדרך אשר צוך י
יהוה אלהיך ללכת בה
ובערת הרע מקרבך
ונביא ההוא או חלים
חלמא ההוא יתקטל
ארי מליל סטיא על יי
אלהכון דאפיק יתכון
מארעא דמצרים ודי
ודפרקך מבית עבדותא
לאטעיותך מן ארחא
דפקדך יי אלהך למהך
בה ותפלי עביד דביש
מבינך כי יסיתך
אחיך בן אמך או בנך
או בתך או אשת חיקך
או רעך אשר כנפשך
בסתר לאמר נלכה ונע
ונעבדה אלהים אחרים
אשר לא ידעת אתה וא
ואבתיך ארי ימלכנך
אחוך בר אמך או ברך
או ברתך או אתת קיי

קיימך או חברך די כנפ
כנפשך בסיתרא למימ
נהך ונפלח לטעות עמ
עממיא דלא ידעת את
ואבהתך מאלהי העמ
העמים אשר סביבתיכם
הקרבים אליך או הרחו
הרחקים ממך מקצה
הארץ ועד קצה האר
הארץ מטעות עממיא
די בסחרניכון דקריבין
לך או דרחיקין מנך מ
מסיפי ארעא ועד סי
סיפי ארעא לא תאבה
לו ולא תשמע אליו ו
ולא תחוס עינך עליו
ולא תחמל ולא תכסה
עליו לא תיבי ליה ולא
תקביל מניה ולא תחוס
עינך עלוהי ולא תרחם
ולא תכסי עלוהי כי ה
הרג תהרגנו ידך תהיה
בו בראשונה להמיתו
ויד כל העם באחרנה
ארי מקטל תקטלניה
ידך תהי ביה בקדמיתא
למקטליה וידא דכל
עמא בבתריתא וסק
וסקלתו באבנים ומת
כי בקש להדיחך מעל
יהוה אלהיך המוציאך
מארץ מצרים מבית
עבדים ותרגמנן באבנ
ויימות ארי בעא לאט

לאטעיותך מדחלתא דיי
אלהך דאפקך מארעא
דמצרים מבית עבדותא
וכל ישראל ישמעו ו
ויראון ולא יוספו לע
לעשות כדבר הרע הזה
בקרבך וכל ישראל יש
ישמעון וידחלון ולא
יוספון למעבד כפתגמא
בישא הדין בינך
כי תשמע באחת
עריך אשר יהוה אלהיך
נתן לך לשבת שם לאמר
ארי תשמע בחדא מן ק
קרויך דיי אלהך יהיב לך
למתב תמן למימר יצ
יצאו אנשים בני בליעל
מקרבך וידיחו את ישבי
עירם לאמר נלכה ונע
ונעבדה אלהים אחרים
אשר לא ידעתם נפקו
גברין בני רשעא מבינך
ואטעיאו ית יתבי קרת
קרתהון למימר נהך
ונפלח לטעות עממיא
דלא ידעתון ודרשת
וחקרת ושאלת היטב
והנה אמת נכון הדבר
נעשתה התועבה הזאת
בקרבך ותתבע ותבדק
ותשאל יאות והא קוש
קושטא כיון פתגמא
איתעבידת תועיבתא
הדא בינך הכה תכה

את יושבי העיר ההוא לפי
חרב החרם אתה ואת כל
אשר בה ואת בהמתה
לפי חרב׃ מימחא תמחי
ית יתבי קרתא ההיא ל
לפתגם דחרב גמר יתה
וית כל דבה וית בעירה
לפתגם דחרב׃ ואת כל
שללה תקבץ אל תוך
רחבה ושרפת באש את
העיר ואת כל שללה כ
כליל ליהוה אלהיך וה
והיתה תל עולם לא תב
תבנה עוד׃ וית כל עדאה
תכנוש לגו פתאה ותוק
ותוקיד בנורא ית קרתא
וית כל עדאה גמיר קדם
יי אלהך ותהי תל חריב
לעלם לא תתבני עוד׃
ולא ידבק בידך מאומה
מן החרם למען ישוב
יהוה מחרון אפו ונתן
לך רחמים ורחמך והר
והרבך כאשר נשבע ל
לאבתיך׃ ולא ידבק ביד
מדעם מן חרמא בדיל
דיתוב יי מתקוף רגזיה
ויתן לך רחמין וירחם
עלך ויסגי לך כמא די
דקיים לאבהתך׃ כי תש
תשמע בקול יי אלהיך׃
יהוה אלהיך לשמר את
כל מצותיו אשר אנכי
מצוך היום לעשות ה

הישר בעיני יהוה אלהיך׃
ארי תקבל במימרא דיי
אלהך למטר ית כל פקו
פקודוהי דאנא מפקיד
לך יומא דין למעבד ד
דכשר קדם יי אלהך׃
בנים אתם ליהוה
אלהיכם לא תתגדדו ול
ולא תשימו קרחה בין
עיניכם למת׃ בנין אתון
קדם יי אלהכון לא תתהממון
ולא תשוון מרט בין עי
עיניכון על מית׃ כי עם
קדוש אתה ליהוה א
אלהיך ובך בחר יהוה
להיות לו לעם סגלה מ
מכל העמים אשר על
פני האדמה׃ ארי עם ק
קדיש את קדם יי אלהך ו
ובך אתרעי יי למהוי
ליה לעם חביב מכל עמ
עממיא דעל אפי ארעא׃
לא תאכל כל
תועבה׃ לא תיכול כל
דמרחק׃ ואת הבהמה
אשר תאכלו שור שה
כשבים ושה עזים׃ דין
בעירא דתיכלון תורין
אמרין דרחלין וגדין ד
דעזין׃ איל וצבי ויחמ
ויחמור ואקו ודישן׃
ותאו וזמר׃ אילא וטבי
ויחמורא ויעלא ורימ
ותורבלא ודיצא׃ וכל

בהמה מפרסת פרסה
ושסעת שסע שתי פר
פרסות מעלת גרה בבה
בבהמה אתה תאכלו׃ ו
וכל בעיר דסדיק פרסת
ומטילפן טילפין תרתין
פרסתא מסקא פשרא
בבעירא יתה תיכלון׃ אך
את זה לא תאכלו ממע
ממעלי הגרה וממפריסי
הפרסה השסועה את
הגמל ואת הארנבת וא
ואת השפן כי מעלה ג
גרה המה ופרסה לא
הפריסו טמאים הם לכם׃
ברם ית דין לא תיכלון מ
ממסקי פשרא ומסד
ומסדיקי פרסתא מט
מטילפי טילפיא ית גמל
וית ארנבא וית טפזא
ארי מסקא פשרא אנון
ופרסתהון לא סדיקא
מסאבין אנון לכון׃ ואת
החזיר כי מפריס פרסה
הוא ולא גרה טמא הו
הוא לכם מבשרם לא
תאכלו ובנבלתם לא ת
תגעו׃ וית חזירא ארי
סדיק פרסתא הוא ולא
פשר מסאב הוא לכון
מבסרהון לא תיכלון ו
ובנבלתהון לא תקרבון׃
את זה תאכלו
מכל אשר במים כל א

אשר לו סנפיר וקשקשת
תאכלו׃ יתדין תיכלון׃
מכל דבמיא כל דליה
ציצין וקלפין תיכלון׃
וכל אשר אין לו סנפיר
וקשקשת לא תאכלו׃ ט
טמא הוא לכם׃ וכל דל
דלית ליה ציצין וקלפי
לא תיכלון מסאב הוא
לכון׃ כל צפור
טהרה תאכלו׃ כל צפר
דכי תיכלון׃ וזה אשר
לא תאכלו מהם הנשר
והפרס והעזניה׃ ודין
דלא תיכלון מניה נשר
ושר ועזיה׃ והראה ואת
האיה למינה׃ ובת כנפ
וטרפיתא לזנה׃ ואת כל
ערב למינו׃ וית כל ש
עורבא לזנה׃ ואת בת
היענה ואת התחמס
ואת השחף ואת הנץ
למינהו׃ וית בת נעמיתא
ויענא ושחפא וצ
וצנא לזנוהי׃ את הכוס
ואת הינשוף והתנשמת
והתנשמת׃ וקדיא וק
וקיפופא ובותא׃ והקאת
ואת הרחמה ואת השלך
השלך׃ וקתא וירקרקא
ושלינונא׃ והחסידה
והאנפה למינה והדוכי
והדוכיפת והעטלף׃
וחוריתא ואבו לזנה

ונגר טורא ועטליפא׃
וכל שרץ העוף טמא
הוא לכם לא יאכלו׃ וכל
ריחשא דעופא מסאב
הוא לכון לא יתאכלון׃
כל עוף טהור תאכלו׃
כל עוף דכי תיכלון׃ לא
תאכלו כל נבלה לגר א
אשר בשעריך תתננה
ואכלה או מכר לנכרי
כי עם קדוש אתה ליי
ליהוה אלהיך לא תב
תבשל גדי בחלב אמו׃
לא תיכלון כל נבילא
לתותב ערל דבקרויך ת
תתננה ויכלנה או תזב
תזבננה לבר עממין ארי
עם קדיש את קדם יי
אלהך לא תיכלון בשר
בחלב׃ עשר
תעשר את כל תבואת
זרעך היצא השדה ש
שנה שנה׃ עשרא תעש
תעשר ית כל עללת זר
זרעך דיפיק חקלא ש
שתא בשתא׃ ואכלת לפני
יהוה אלהיך במקום
אשר יבחר לשכן שמו
שם מעשר דגנך תירש
תירשך ויצהרך ובכרת
בקרך וצאנך למען תל
תלמד ליראה את יהוה
אלהיך כל הימים׃ ותי
ותיכול קדם יי אלהך בא

באתרא דיתרעי לאש
לאשראה שכנתיה תמן
מעשר עבורך חמרך ו
ומשחך ובכורי תורך ו
ועאנך בדיל דתילף למ
למדחל קדם יי אלהך כל
יומיא׃ וכי ירבה ממך
הדרך כי לא תוכל שא
שאתו כי ירחק ממך ה
המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשום שמו שם
כי יברכך יהוה אלהיך׃
וארי תסגי מנך אורח
ארי לא תיכול למטליה
ארי יתרחק מנך אתרא
דיתרעי יי אלהך לאש
לאשראה שכנתיה תמן
ארי יברכנך יי אלהך׃ ונתת
בכסף וצרת הכסף בידך
והלכת אל המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך בו׃
ותיתן בכספא ותצור
כספא בידך ותהך לא
לאתרא דיתרעי יי א
אלהך ביה׃ ונתת הכסף
בכל אשר תאוה נפשך
בבקר ובצאן וביין ובש
ובשכר ובכל אשר תש
תשאלך נפשך ואכלת
שם לפני יהוה אלהיך
ושמחת אתה וביתך׃
ותיתן כספא בכל דתי
דתתרעי נפשך בתורי
ובענא ובחמר חדת וב

את אלה מהם תאכלו׳ ואכלו ב׳ וסי׳ לכן
כל אכליו ואכלו וכל שרץ
העוף׳

ותעכיק בכל דתשאלנך
נפשך ותיכול תמן קדם
יי אלהך ותחדי את ואינ
ביתך והלוי אשר בשע
בשעריך לא תעזבנו כי
אין לו חלק ונחלה עמ
עמך וליואה דבקרוך
לא תשבקניה ארי ליה
ליה חלק ואחסנא עמך
מקצה שלש
שנים תוציא את כל מ
מעשר תבואתך בשנה
ההיא והנחת בשעריך
מסוף תלת שנין תפיק
ית כל מעשר עללתך ב
בשתא ההיא ותצנע ב
בקרויך ובא הלוי כי אין
לו חלק ונחלה עמך וה
והגר והיתום והאלמנה
אשר בשעריך ואכלו
ושבעו למען יברכך
יהוה אלהיך בכל מעשה
ידך אשר תעשה וייתי
ליואה ארי לית ליה ח
חלק ואחסנא עמך וגי
וגיורא ויתמא וארמלא
דבקרוך ויכלון וישבעון
בדיל דיברכנך יי אלהך
בכל עובדי ידך דתעבד
מקץ שבע
שנים תעשה שמטה
מסוף שבע שנין תעב
שמטתא וזה דבר הש
השמטה שמוט כל ב

בעל משה ידו אשר יש
ישה ברעהו לא יגש
את רעהו ואת אחיו כי
קרא שמטה ליהוה ית
ודין פתגם שמטתא
דישמט כל גבר מרי ר
רשו דירשי בחבריה
לא יתבע מן חבריה ומן
אחוהי ארי קרא שמ
שמטתא קדם יי את
הנכרי תגש ואשר יהיה
לך את אחיך תשמט
ידך מן בר עממין תת
תתפרע ודי יהי לך עם
אחוך תשמט ידך אפס
כי לא יהיה בך אביון כי
ברך יברכך יהוה בארץ
אשר יהוה אלהיך נתן
לך נחלה לרשתה לחוד
ארי יהי בך מסכינא א
ארי ברכא יברכנך יי ב
בארעא דיי אלהך יהיב
לך אחסנא למירתה
רק אם שמוע תשמע
בקול יהוה אלהיך לש
לשמר לעשות את כל
המצוה הזאת אשר
אנכי מצוך היום לחוד
אם קבלא תקבל למימ
למימרא דיי אלהך למ
למטר למעבד ית כל
תפקדתא הדא דאנא
מפקיד לך יומא דין
כי יהוה אלהיך ברכך

כאשר דבר לך והעבטת
גוים רבים ואתה לא תע
תעבט ומשלת בגוים ר
רבים ובך לא ימשלו א
ארי יהוה אלהך ברכך כ
כמא דמליל לך ותוזיף
לעממין סגיאין ואת ל
לא תזיף ותשלוט בעמ
בעממין סגיאין ובך
לא ישלטון כי
יהיה בך אביון מאחד
אחיך באחד שעריך ב
בארצך אשר יהוה א
אלהיך נתן לך לא תאמ
תאמץ את לבבך ולא
תקפץ את ידך מאחיך
האביון ארי יהי בך מ
מסכינא חד מאחך בח
בחדא מקרוך בארעך
דיי אלהך יהיב לך לא
תתקיף ית לבך ולא ת
תקפוץ ית ידך מאחוך
מסכינא כי פתח תפתח
את ידך לו והעבט תע
תעביטנו די מחסרו א
אשר יחסר לו אלא
מפתח תפתח ית ידך לה
ואוזפא תוזפניה כמסת
חוסרניה דחסיר ליה
השמר לך פן יהיה דבר
עם לבבך בליעל לאמר
קרבה שנת השבע שנת
השמטה ורעה עינך
באחיך האביון ולא ת

נתן לך נחלה לרשתה ג׳ וסימ׳ אפס כי לא יהיה בך אביון והיה בהניח יי׳ אלהיך לך מכל אויביך ורעה ט׳ ומשקן ול׳ סבין וסימ׳ ורעה עינך באחיך
שא נא לפשע אחיך ויצתה קום צא ורעה בלבבם כי יש אדם שעמלו ורעה לא ראותי בישין ושובבתי את ישר והקימותי עליהם רעה ריחוק ועמד ורעה
בעץ ול׳ סבין

תתן לו וקרא עליך אל
יהוה והיה בך חטא׃ א
אסתמר לך דילמא י
יהי פתגמא עם לבך ב
בריש על מימר קריבת
שתא דשביעתא שתא
דשמטתא ותבאיש ע
עינך באחוך מסכינא
ולא תתן ליה ויקרי על
קדם יי ויהי בך חובא׃ נתון
תתן לו ולא ירע לבבך
בתתך לו כי בגלל הדבר
הזה יברכך יהוה אלהיך
בכל מעשיך ובכל מש
משלח ידיך׃ מתתן תתן
ליה ולא יבאש לבך ב
במתנך ליה ארי בדיל
פתגמא הדין יברכנך יי
אלהך בכל עובדך ובכל א
אושטות ידך׃ כי לא י
יחדל אביון מקרב הא
הארץ על כן אנכי מצוך
לאמר פתח תפתח את
ידך לאחיך לעניך ולא
ולאבינך בארצך׃ ארי
לא יפסוק מסכינא מגו
ארעא על כן אנא מפקד
לך למימר מפתח תפתח
ית ידך לענך ולמסכנך
בארעך׃ כי
ימכר לך אחיך העברי
או העבריה ועבדך ש
שש שנים ובשנה הש
השביעית תשלחנו ח

חפשי מעמך׃ ארי יזד
יזדבן לך אחוך בר ישר
או בת ישראל ויפלחנך
שית שנין ובשתא שב
שביעיתא תפטרניה
לבר חורין מעמך׃ וכי
תשלחנו חפשי מעמך
לא תשלחנו ריקם׃ וארי
תפטרניה לבר חורין מ
מעמך לא תפטרניה ר
ריקן׃ העניק תעניק לו
מצאנך מגרנך ומיקבך
אשר ברכך יהוה אלהיך
תתן לו׃ אפרשא תפריש
ליה מענך ומאדרך ו
ומממעצרתך דבריכך יי
אלהך תפריש ליה׃ וזכרת
כי עבד היית בארץ מצ
מצרים ויפדך יהוה א
אלהיך על כן אנכי מצ
מצוך את הדבר הזה ה
היום׃ ותדכר ארי עבדא
הויתא בארעא דמצרי
ופרקך יי אלהך על כן
אנא מפקיד לך ית פת
פתגמא הדין יומא דין׃
והיה כי יאמר אליך
לא אצא מעמך כי א
אהבך ואת ביתך כי ט
טוב לו עמך׃ ויהי ארי
יימר לך לא אפוק מ
מעמך ארי רחמך וית
אינש ביתך ארי טב
ליה עמך׃ ולקחת את

המרצע ונתתה באזנו וב
ובדלת והיה לך עבד ע
עולם ואף לאמתך תע
תעשה כן׃ ותסב ית מר
מרצעא ותתן באודניה
ובדשא ויהי לך עבד פ
פלח לעלם ואף לאמתך
תעביד כן׃ לא יקשה ב
בעיניך בשלחך אתו מ
חפשי מעמך כי משנה
שכר שכיר עבדך שש
שנים וברכך יהוה אלהיך
בכל אשר תעשה׃ לא י
יקשי בעינך במפטרך
יתיה בר חורין מעמך
ארי על חד תרין כאגר
אגירא פלחך שית שנין
ויברכנך יי אלהך בכל דת
דתעביד׃ כל
הבכור אשר יולד בבקרך
ובצאנך הזכר תקדיש
ליהוה אלהיך לא תעב
תעבד בבכר שורך ולא
תגז בכור צאנך׃ כל בוכר
דיתיליד בתורך ובענך
דכרין תקדיש קדם יי
לא תפלח בבוכרא דתורך
ולא תיגוז בוכרא דענך׃
לפני יהוה אלהיך תא
תאכלנו שנה בשנה ב
במקום אשר יבחר יהוה
אתה וביתך׃ קדם יי
אלהך תיכלניה שנה
בשנה באתרא דיתרעי

יי׳ את ואינש ביתך׃ וכי יה
יהיה בו מום פסח או עור
כל מום רע לא תזבחנו ל
ליהוה אלהיך׃ וארי יהי
ביה מומא חגיר או עויר
כל מום ביש לא תכסניה
קדם יי׳ אלהך׃ בשעריך תא
תאכלנו הטמא והטהור
יחדו כצבי וכאיל׃ בקרוך
תיכלניה מסאבא ודכיא
כחדא כבסר טביא ואילא׃
רק את דמו לא תאכל ע
על הארץ תשפכנו כמים׃
לחוד ית דמיה לא תיכל
על ארעא תשדניה כמיא׃

שמור את חדש
האביב ועשית פסח ל
ליהוה אלהיך כי בחדש
האביב הוציאך יהוה
אלהיך ממצרים לילה׃ טר
ית ירחא דאביבא ותעבד
פסחא קדם יי׳ אלהך ארי
בירחא דאביבא אפקך
יי׳ אלהך ממצרים ועבד
לך נסין בליליא׃ וזבחת
פסח ליהוה אלהיך צא
צאן ובקר במקום אשר
יבחר יהוה לשכן שמו
שם׃ ותכוס פסחא קדם יי׳
אלהך מבני ענא ונכסת
קודשיא מן בני תורי בא
באתרא דיתרעי יי׳ לאש
לאשראה שכנתיה תמן׃
לא תאכל עליו חמץ ש

שבעת ימים תאכל עליו
מצות לחם עני כי בחפזון
יצאת מארץ מצרים ל
למען תזכר את יום צא
צאתך מארץ מצרים כל
ימי חייך׃ לא תיכול על
עלוהי חמיע שבעא י
יומין תיכול עלוהי פט
פטיר לחים עני ארי בב
בבהילו נפקת מארעא
דמצרים בדיל דתדכר
ית יום מפקך מארעא
דמצרים כל יומי חייך׃ ו
ולא יראה לך שאר בכל
בכל גבלך שבעת ימים
ולא ילין מן הבשר אש
אשר תזבח בערב ביום
הראשון לבקר׃ לא ית
יתחזי לך חמיר בכל ת
תחומך שבעא יומין ו
ולא יבית מן בשרא דת
דתכוס ברמשא ביומא
קדמאה לצפרא׃ לא ת
תוכל לזבח את הפסח ב
באחד שעריך אשר י
יהוה אלהיך נתן לך׃ לית
לך רשו למכס ית פסחא
בחדא מן קרוך דיי׳ אלהך
יהיב לך׃ כי אם אל המ
המקום אשר יבחר י
יהוה אלהיך לשכן שמו
שם תזבח את הפסח ב
בערב כבוא השמש מ
מועד צאתך ממצרים׃

אלהן לאתרא דיתרעי
יי׳ אלהך לאשראה שכנ
שכנתיה תמן תכוס ית
פסחא ברמשא כמיעל
שמשא זמן מפקך ממ
ממצרים׃ ובשלת ואכלת
במקום אשר יבחר יהוה
אלהיך בו ופנית בבקר
והלכת לאהליך׃ ותבשל
ותיכול באתרא דיתרעי
יי׳ אלהך ביה ותתפני בצ
בצפרא ותהך לקרווך׃ ש
ששת ימים תאכל מצות
וביום השביעי עצרת ל
ליהוה אלהיך לא תעש
תעשה מלאכה׃ שתא
יומין תיכול פטירא ובי
וביומא שביעאה כנוש
קדם יי׳ אלהך לא תעביד
עבידתא׃ שבעה
שבעה תספר לך מהחל
חרמש בקמה תחל לספ
לספר שבעה שבעות׃ ש
שבעא שבועין תמני לך
משריות מגלא בחצר
עמרא דארמותא תש
תשרי למימני שבעא
שבועין׃ ועשית חג שב
שבעות ליהוה אלהיך מ
מסת נדבת ידך אשר
תתן כאשר יברכך י
יהוה אלהיך׃ ותעביד
חגא דשבועיא קדם יי׳ א
אלהך מסת נדבת ידך ד

דתתן כמא די מברכנך יי׳
אלהך׃ ושמחת לפני יהוה
אלהיך אתה ובנך ובתך
ועבדך ואמתך והלוי א
אשר בשעריך והגר והי
והיתום והאלמנה אשר
בקרבך במקום אשר יב
יבחר יהוה אלהיך לשכן
שמו שם׃ ותיחדי קדם יי׳
אלהך את וברך וברתך ו
ועבדך ואמתך וליואה
דבקרוך וגיורא ויתמא
וארמלתא דבינך באתר
דיתרעי יי׳ אלהך לאשר
לאשראה שכנתיה תמן׃
וזכרת כי עבד היית במ
במצרים ושמרת ועש
ועשית את החקים הא
האלה׃ ותדכר ארי עבד
הויתא במצרים ותטר
ותעבד ית קימיא האלין׃
חג הסכת
תעשה לך שבעת ימים
באספך מגרנך ומיקבך׃
חגא דמטליא תעביד
לך שבעא יומין במכנש
מאדרך וממעצרתך׃
ושמחת בחגך אתה ובנ
ובנך ובתך ועבדך ואמ
ואמתך והלוי והגר והי
והיתום והאלמנה אש
אשר בשעריך׃ ותיחדי
בחגך את וברך וברתך
ועבדך ואמתך וליואה

וגיורא ויתמא וארמלתא
דבקירוך׃ שבעת ימים
תחג ליהוה אלהיך במ
במקום אשר יבחר יי׳
יהוה כי יברכך יהוה
אלהיך בכל תבואתך
ובכל מעשה ידיך והיי
והיית אך שמח׃ שבעא
יומין תיחוג קדם יי׳ אלהך
באתרא דיתרעי יי׳ ארי
יברכנך יי׳ אלהך בכל על
עללתך ובכל עובדי ידך
ותהי ברם חדי׃ שלוש פ
פעמים בשנה יראה כל
זכורך את פני יהוה א
אלהיך במקום אשר י
יבחר בחג המצות ובחג
השבעות ובחג הסכות
ולא יראה את פני יהוה
ריקם׃ תלת זמנין בשתא
איתחזון כל דכורך קדם יי׳
אלהך באתרא דיתרעי
בחגא דפטיריא ובחגא
דשבועיא ובחגא דמט
דמטליא ולא יתחזון
קדם יי׳ ריקנין׃ איש כמתנת
ידו כברכת יהוה אלהיך
אשר נתן לך׃ גבר כמתנת
ידיה כברכתא דיי׳ אלהך
דיהב לך׃ פ
שפטים ושטרים תתן
לך בכל שעריך אשר
יהוה אלהיך נתן לך׃
לשבטיך ושפטו את

העם משפט צדק׃ ודינין
ופורענין תמני לך בכל
קרויך דיי׳ אלהך יהיב לך
לשבטך וידונון ית עמא
דין דקשוט׃ לא תטה מ
משפט לא תכיר פנים׃
ולא תקח שחד כי השח
השחד יעור עיני חכמים
ויסלף דברי צדיקים׃ ל
לא תצלי דין לא תשת
תשתמודע אפין ולא
תקבל שוחדא ארי שו
שוחדא מעור עיני חכי
חכימין ומקלקל פתגמי
זכאין׃ צדק צדק תרדף
למען תחיה וירשת את
הארץ אשר יהוה א
אלהיך נתן לך׃ קושטא
קושטא תהדוף בדיל
דתיחי ותירת ית ארעא
דיי׳ אלהך יהיב לך׃
לא תטע לך אש
אשרה כל עץ אצל מז
מזבח יהוה אלהיך אש
אשר תעשה לך׃ לא ת
תיצוב לך אשירת כל א
אילן בסטר דמדבחא
דיי׳ אלהך דתעביד לך׃
ולא תקים לך
מצבה אשר שנא יהוה
אלהיך׃ ולא תקים לך ק
קמא דרחיק יי׳ אלהך׃
לא תזבח ליהוה
אלהיך שור ושה אשר

יהיה בו מום כל דבר ר
רע כי תועבת יהוה א
אלהיך הוא׃ לא תיכוס
קדם יי׳ אלהך תור ואמר
דיהי ביה מומא כל מ
מדעם ביש ארי מרחק
קדם יי׳ אלהך הוא׃
כי ימצא בקרבך באחד
שעריך אשר יהוה א״
אלהיך נתן לך איש או
אשה אשר יעשה את
הרע בעיני יהוה אלהיך
לעבר בריתו׃ ארי ישת
ישתכח ביניך בחדא מן
קרויך דיי׳ אלהך יהיב לך
גבר או איתא דיעביד
דביש קדם יי׳ אלהך למי
למיעבר על קימיה׃
וילך ויעבד אלהים א
אחרים וישתחו להם
ולשמש או לירח או
לכל צבא השמים אשר
לא צויתי׃ ואזל ופלח
לטעות עממיא וסגיד
להון לשמשא או לסי
לסיהרא או לכל חילי
שמיא דלא פקידית׃
והגד לך ושמעת ודר
ודרשת היטב והנה א
אמת נכון הדבר נעשה
נעשתה התועבה הזאת
בישראל׃ ויתחוא לך ו
ותשמע ותתבע יאות
והא קושטא כיון פית

פתגמא אתעבידת תועב
תועבתא הדא בישראל׃
והוצאת את האיש ה
ההוא או את האשה
ההוא אשר עשו את
הדבר הרע הזה אל ש
שעריך את האיש או
את האשה וסקלתם ב
באבנים ומתו׃ ותפיק ית
גברא ההוא או ית א
אתתא ההיא דעבדו ית
פתגמא בישא הדין ל
לתרעי קרויך ית גברא
או ית אתתא ותרגמונון
באבניא וימותון׃ על פי
שנים עדים או שלשה
עדים יומת המת לא
יומת על פי עד אחד׃
על מימר תרין סהדין
או תלתא סהדין יתק
יתקטל דחייב קטול
לא יתקטיל על מימר
סהיד חד׃ יד העדים
תהיה בו בראשנה לה
להמיתו ויד כל העם
באחרנה ובערת הרע׃
מקרבך׃ ידא דסהדיא
תהי ביה בקדמיתא ל
למקטליה וידא דכל
עמא בבתריתא ותפלי
עביד דביש מביניך׃
כי יפלא ממך
דבר למשפט בין דם לדם
בין דין לדין ובין נגע ל

לנגע דברי ריבת בשעריך
וקמת ועלית אל המקום
אשר יבחר יהוה אלהיך
בו׃ ארי יתפרש מנך פ
פתגמא לדינא בין דם
לדם בין דין לדין בין מ
מכתש סגירו למכתש
סגירו פתגמי פלגות דינ
בקרויך ותקום ותסק לא
לאתרא דיתרעי יי׳ אלהך
ביה׃ ובאת אל הכהנים
הלוים ואל השפט אשר
יהיה בימים ההם ודרש
ודרשת והגידו לך את
דבר המשפט׃ ותיתי לות
כהניא ליואי ולות דינא
דיהון ביומיא האינון
ותתבע ויחוון לך ית פ
פתגמא דדינא׃ ועשית
על פי הדבר אשר יגידו
לך מן המקום ההוא א
אשר יבחר יהוה ושמ
ושמרת לעשות ככל
אשר יורוך׃ ותעביד על
מימר פתגמא דיחוון
לך מן אתרא ההוא די
דיתרעי יי׳ ותטר למעב
ככל דילפונך׃ על פי ה
התורה אשר יורוך ועל
המשפט אשר יאמרו
לך תעשה לא תסור מן
הדבר אשר יגידו לך ימ
ימין ושמאל׃ על מימר
אוריתא דילפונך ועל

הכהנים הלוים יג וסימ׳ ובאת אל הכהנים ... הכהנים הלוים ...
... ובני צדוק

דינא דיימרון לך תעביד
לא תסטי מן פתגמא
דיחוון לך לימינא ולס
ולסמלא׃ והאיש אשר
יעשה בזדון לבלתי שמ
שמע אל הכהן העמד
לשרת שם את יהוה א
אלהיך או אל השפט
ומת האיש ההוא ובע
ובערת הרע מישראל׃
וגברא דיעבד ברשע ׃
בדיל דלא לקבלא מן ׃
כהנא דקאים לשמשא
תמן קדם יי אלהך או מן
דינא ויתקטל גברא ׃
ההוא ותפלי עביד דבי
דביש מישראל׃ וכל העם
ישמעו ויראו ולא יזי
יזידון עוד׃ וכל עמא י
ישמעון וידחלון ולא
ירשיעון עוד׃
כי תבא אל הארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך וי
וירשתה וישבתה בה
ואמרת אשימה עלי מ
מלך ככל הגוים אשר
סביבתי׃ ארי תיעול לא
לארעא דיי אלהך יהיב
לך ותירתה ותיתיב בה
ותימר אמני עלי מלכ
ככל עממיא דבסחרני׃
שום תשים עליך מלך
אשר יבחר יהוה אלהיך
בו מקרב אחיך תשים

עליך מלך לא תוכל ל
לתת עליך איש נכרי
אשר לא אחיך הוא׃
מנאה תמני עלך מלכ
דיתרעי יי אלהך ביה מ
מגו אחך תמני עלך מ
מלכא לית לך רשו למ
למנאה עלך גבר נכראי
דלא אחוך הוא׃ רק לא
ירבה לו סוסים ולא יש
ישיב את העם מצרימה
למען הרבות סוס ויהוה
אמר לכם לא תספון
לשוב בדרך הזה עוד׃
לחוד לא יסגי ליה סוסון
ולא יתיב ית עמא למצ
בדיל לאסגאה ליה ס
סוסון ויי אמר לכון לא
תוספון למתב בארחא
הדין עוד׃ ולא ירבה לו
נשים ולא יסור לבבו ׃
וכסף וזהב לא ירבה לו
מאד׃ ולא יסגי ליה נשין
ולא יטעי לביה וכספא
ודהבא לא יסגי ליה
לחדא׃ והיה כשבתו ע
על כסא ממלכתו וכתב
לו את משנה התורה ׃
הזאת על ספר מלפני
הכהנים הלוים׃ ויהי כ
כמיתביה על כורסיה מ
מלכותיה ויכתוב ליה
ית פרשגן אוריתא הד
על ספרא מן קדם כהניא

ליואי׃ והיתה עמו וקרא
בו כל ימי חייו למען ׃
ילמד ליראה את יהוה
אלהיו לשמר את כל
דברי התורה הזאת ואת
החקים האלה לעשתם׃
ותהי עמיה ויקרי ביה
כל יומי חיוהי בדיל ד
דיילף למדחל קדם יי
אלהיה למטר ית כל פת
פתגמי אוריתא הדא
וית קימיא האלין למ
למעבדהון׃ לבלתי רום
לבבו מאחיו ולבלתי ׃
סור מן המצוה ימין ׃
ושמאל למען יאריך
ימים על ממלכתו הוא
ובניו בקרב ישראל׃ בדיל
דלא ירים ליביה מאחוהי
ובדיל דלא יסטי מן ׃
תפקדתא לימינא ולס
ולשמאלא בדיל דיוריך
יומין על מלכותיה ה
הוא ובנוהי בגו ישראל׃
לא יהיה לכהנים
הלוים כל שבט לוי חל
חלק ונחלה עם ישראל
אשי יהוה ונחלתו יא
יאכלון׃ לא יהי לכהני
ליואי כל שבטא דלוי
חלק ואחסנא עם ישר
קורבניא דיי ואחסנתי
יכלון׃ ונחלה לא יהיה
לו בקרב אחיו יהוה ה

ככל הגוים ד׳ וסימ׳ אשימה עלי מלך שימה לנו מלך לשפטנו והיינו גם אנחנו יען אמר מואב ושעיר סביבתי ב׳ חס ו׳ ומל׳ ככל הגוים סביבתי בעברי
שום ב׳ ומל׳ תשים עליך מלך לכן שמעו דברי ה׳ כל׳ רא ושום שכל׳ משנה ה׳ קמ׳ ומל׳ והיה כשבתו ויכתב שם על האבנים ושלמתי ... מכסף ... זמרי גבר

הוא נחלתו כאשר דבר
לו׃ ואחסנא לא תהי לי
בגו אחוהי מתנן דיהב
ליה יי אנון אחסנתיה
כמא דמליל ליה׃
וזה יהיה משפט
הכהנים מאת העם מאת
זבחי הזבח אם שור אם
שה ונתן לכהן הזרע
והלחיים והקבה׃ ודין
יהי חזי לכהני מן עמא
מן נכסי נכסתא אם תור
אם אמר ויתנון לכהנא
דרעא ולועא וקיבתא׃
ראשית דגנך תירשך וי
יצהרך וראשית גז צא
צאנך תתן לו׃ ריש עי
עבורך חמרך ומשחך
וריש גזת ענך תפריש
ליה׃ כי בו בחר יהוה א
אלהיך מכל שבטיך
לעמד לשרת בשם יי
יהוה הוא ובניו כל הי
הימים׃ ארי ביה אתרעי
יי אלהך מכל שבטך למ
למקם לשמשא בשמא
דיי הוא ובנוהי כל יומיא׃
וכי יבא הלוי
מאחד שעריך מכל יש
ישראל אשר הוא גר
שם ובא בכל אות נפשו
אל המקום אשר יבחר
יהוה׃ וארי ייתי ליואה
מחדא מן קרויך מכל

ישראל דהוא דר תמן וייתי
בכל רעות נפשיה לאת
לאתרא דיתרעי יי׃ ושר
ושרת בשם יהוה אלהיו
ככל אחיו הלוים העמד
העמדים שם לפני יהוה׃
וישמש בשמא דיי אלהי
ככל אחוהי ליואי דמש
דמשמשין תמן קדם יי׃
חלק כחלק יאכלו לבד
ממכריו על האבות׃ חלק
כחלק ייכלון בר ממיטת
דיתא שבתא דכן אתק
אתקינו אבהתא׃
כי אתה בא אל הארץ
אשר יהוה אלהיך נתן
לך לא תלמד לעשות
כתועבת הגוים ההם׃ א
ארי את עליל לארעא
דיי אלהך יהיב לך לא
תילף למעבד כתועבת
עממיא האנון׃ לא ימצא
ימצא בך מעביר בנו וב
ובתו באש קסם קסמים
מעונן ומנחש ומכשף׃
לא ישתכח בך מעבר
בריה וברתיה בנורא ק
קסם קסמין מענן ומנ
ומנחיש וחרש׃ וחבר ח
חבר ושאל אוב וידעני
ודרש אל המתים׃ ודטין
רטן ושאיל בבידין וזכ
וזכורו ותבע מן מתיא׃
כי תועבת יהוה כל עשה

אלה ובגלל התועבת הא
האלה יהוה אלהיך מו
מוריש אותם מפניך׃ א
ארי מרחק קדם יי כל עבד
אלין ובדיל תועבתא ה
האלין יי אלהך מתריך
יתהון מן קדמך׃ תמים
תהיה עם יהוה אלהיך׃
שלים תהי בדחלתא דיי
אלהך׃ כי הגוים
האלה אשר אתה יורש
אותם אל מעננים ואל
קסמים ישמעו ואתה
לא כן נתן לך יהוה אלהיך׃
ארי עממיא האלין דא
דאת ירית יתהון מן מע
מעננא ומן קסמיא ש
שמעין ואת לא כן יהב
לך יי אלהך׃ נביא מקרבך
מאחיך כמני יקים לך
יהוה אלהיך אליו תש
תשמעון׃ נביא מבינך
מאחך דכותי יקים לך
יי אלהך מניה תקבלון׃
ככל אשר שאלת מעם
יי אלהיך בחרב ביום ה
הקהל לאמר לא אסף
לשמע את קול יהוה א
אלהי ואת האש הגדלה
הזאת לא אראה עוד
ולא אמות׃ ככל די ש
דשאלתא מן קדם יי אלהך
בחרב ביומא דקהלא
למימר לא אוסיף למ

למשמע ית קל מימרא
דיי אלהי וית אשתא רב
רבתא הדא לא איחזי ת
עוד ולא אימות׃ ויאמר
יהוה אלי היטיבו אשר
דברו׃ ואמר יי לי אתקי
אתקינו דמלילו׃ נביא ז
אקים להם מקרב אח
אחיהם כמוך ונתתי ד
דברי בפיו ודבר אליהם
את כל אשר אצונו׃ נב
נביא אקים להון מגו ז
אחיהון דכותך ואיתן
פתגמי נבואתי בפומיה
וימליל עמהון ית כל
דאפקדניה׃ והיה האיש
אשר לא ישמע אל דב
דברי אשר ידבר בשמי
אנכי אדרש מעמו׃ ויה
ויהי גברא דלא יקבל
לפתגמי דימליל בשמי
מימרי יתבע מניה׃ אך
הנביא אשר יזיד לדבר
דבר בשמי את אשר לא
צויתיו לדבר ואשר ידבר
בשם אלהים אחרים ומת
הנביא ההוא׃ ברם נביא
דירשע למללא פתגמ
בשמי ית דלא פקדתיה
למללא ודימליל בשום
טעות עממיא ויתקטל
נביא ההוא׃ ו
וכי תאמר בלבבך איכה
נדע את הדבר אשר לא

דברו יהוה׃ וארי תימר
בלבך איכדין נדע ית פת
פתגמא דלא מלליה יי׃
אשר ידבר הנביא בשם
יהוה ולא יהיה הדבר ול
ולא יבא הוא הדבר אשר
לא דברו יהוה בזדון דבר
הנביא לא תגור ממנו׃ ד
דימליל נביא בשמא
דיי ולא יהי פתגמא ול
ולא יתקיים הוא פתגמ
דלא מלליה יי ברשע
מלליה נביא לא תדחל
מניה׃ כי יכרית
יהוה אלהיך את הגוים
אשר יהוה אלהיך נתן
לך את ארצם וירשתם
וישבת בעריהם ובבתי
ובבתיהם׃ ארי ישיצי יי
אלהך ית עממיא די
אלהך יהיב לך ית ארע
ארעהון ותירתינון ותי
ותיתב בקרויהון ובבבת
ובבתיהון׃ שלוש ערים
תבדיל לך בתוך ארצך
אשר יהוה אלהיך נתן
לך לרשתה׃ תלת קרוין
תפריש לך בגו ארעך
דיי אלהך יהב לך למרת
למרתה׃ תכין לך הדרך
ושלשת את גבול אר
ארצך אשר ינחילך יי
יהוה אלהיך והיה לנס
שמה כל רצח׃ תתקין לך

אורחא ותתלית ית תחום
ארעך דיחסנך יי אלהך
ויהי למיערק לתמן כל
קטולא׃ וזה דבר הרצח
אשר ינוס שמה וחי׃ א
אשר יכה את רעהו בבלי
דעת והוא לא שנא לו
מתמל שלשם׃ ודין פת
פתגם קטולא דיערוק
לתמן ויתקיים דיקטול
ית חבריה בלא מדעיה
והוא לא סני ליה מאת
מאתמלי ומדקמוהי׃ ו
ואשר יבא את רעהו ב
ביער לחטב עצים ונדח
ונדחה ידו בגרזן לכרת
העץ ונשל הברזל מן ה
העץ ומצא את רעהו
ומת הוא ינוס אל אחת
הערים האלה וחי׃ ודי
ודייעול עם חבריה בחור
בחורשא למקץ אעין
ותיתמריך ידיה בברזל
למיקץ אעא וישתליף
ברזלא מן אעא וישכח
ית חבריה וימות והוא
דיערוק לחדא מקרוי
האלין ויתקיים׃ פן ירדף
גאל הדם אחרי הרצח
כי יחם לבבו והשיגו כי
ירבה הדרך והכהו נפש
ולו אין משפט מות כי
לא שנא הוא לו מתמל
שלשם׃ דילמא ירדף

גאל דמא בתר קטולא
ארי יחם ליביה וידבקנ
ארי תיסגי אורחא ות
ויקטליניה נפש וליה
ליה חובת דין דקטול
ארי לא סני הוא ליה
מאתמלי ומדקמוהי׃
על כן אנכי מצוך לאמר
שלש ערים תבדיל לך׃
על כן אנא מפקיד לך
למימר תלת קרוין תפ
תפריש לך׃ ואם
ירחיב יהוה אלהיך א
את גבלך כאשר נשבע
לאבתיך ונתן לך את
כל הארץ אשר דבר ל
לתת לאבתיך׃ ואם יפתי
יי׳ אלהך ית תחומך כמא
דקיים לאבהתך ויתן
לך ית כל ארעא דמליל
למתן לאבהתך׃
כי תשמר את
כל המצוה הזאת לע
לעשתה אשר אנכי
מצוך היום לאהבה א
את יהוה אלהיך ולל
וללכת בדרכיו כל הימ
הימים ויספת לך עוד
שלש ערים על השל
השלש האלה׃ ארי ת
תטר ית כל תפקדתא
הדא למעבדה דאנא
מפקיד לך יומא דין ל
למרחם ית יי׳ אלהך ול

ולמהך באורחן דתקנן
קדמוהי כל יומיא ות
ותוסיף לך עוד תלת
קרוין על תלת אליין׃
ולא ישפך דם נקי בק
בקרב ארצך אשר יי׳
יהוה אלהיך נתן לך
נחלה והיה עליך דמים׃
ולא ישתפיך דם זכי ב
בגו ארעך דיי׳ אלהך י
יהיב לך אחסנא ויהי
עלך חובת דין דקטול׃
וכי יהיה איש שנא ל
לרעהו וארב לו וקם
עליו והכהו נפש ומת
ונס אל אחת הערים ה
האל׃ וארי יהי גבר סני
לחבריה ויכמון ליה
ויקום עלוהי ויקטלנה
נפש וימות ויעירוק
לחדא מן קרויא האל
האליין׃ ושלחו זקני ע
עירו ולקחו אתו משם
ונתנו אתו ביד גאל הד
הדם ומת׃ וישלחון ס
סבי קרתיה וידברון
יתיה מתמן וימסרון
יתיה ביד גאל דמא
וימות׃ לא תחוס עינך
עליו ובערת דם הנקי
מישראל וטוב לך׃ ול
לא תחוס עינך עלוהי
ותפלי אשדי דם זכי מ
מישראל וייטב לך׃

לא תסיג גבול
רעך אשר גבלו ראשנים
בנחלתך אשר תנחל ב
בארץ אשר יהוה אל
אלהיך נתן לך לרשתה׃
לא תשני תחומא דחב
דחברך דתחימו קדמאי
באחסנתך דתחסין בא
בארעא דיי׳ אלהך יהיב
לך למירתה׃ לא יקום ע
עד אחד באיש לכל עון
ולכל חטאת בכל חטא
אשר יחטא על פי שני
עדים או על פי שלשה
עדים יקום דבר׃ לא יק
יקום סהיד חד בגבר ל
לכל עוין ולכל חובין
בכל חטא דיחטי על מ
מימר תרין סהדין או
על מימר תלתא סהדי
יתקיים פתגמא׃ כי י
יקום עד חמס באיש
לענות בו סרה׃ ארי י
יקום סהיד שקר בגבר
לאסהדא ביה סטיא׃
ועמדו שני האנשים
אשר להם הריב לפני
יהוה לפני הכהנים וה
והשפטים אשר יהיו
בימים ההם׃ ויקומון
תרין גברין דלהון די
קדם יי׳ קדם כהניא ודי
דיהון ביומיא האנון׃
ודרשו השפטים היטב

והנה עד שקר העד ש
שקר ענה באחיו׃ והא כש
הדנא יאות והא סהיד
שקרא סהדא שקרא ׃
אסהיד באחוהי׃ ועשיתם
לו כאשר זמם לעשות
לאחיו ובערת הרע מק
מקרבך׃ ותעבדון ליה כ
כמא דחשיב למעבד
לאחוהי ותפלי עביד
דביש מבינך׃ והנשא
והנשארים ישמעו וי
ויראו ולא יספו לע
לעשות עוד כדבר הרע
הזה בקרבך׃ ודישתארו
ישמעון וידחלון ולא
יוספון למעבד עוד כפ
כפתגמא בישא הדין
בינך׃ ולא תחוס עינך ׃
נפש בנפש עין בעין שן
בשן יד ביד רגל ברגל׃
ולא תחוס עינך נפשא
חלף נפשא עינא חלף
עינא שנא חלף שנא ׃
ידא חלף ידא ריגלא ח
חלף ריגלא׃ כי
תצא למלחמה על אי
איבך וראית סוס ורכב
עם רב ממך לא תירא
מהם כי יהוה אלהיך
עמך המעלך מארץ
מצרים׃ ארי תפוק לא
לאגחא קרבא על בעלי
דבבך ותיחזי סוסון ו

ורתיכין עם סגי מנך לא
תדחל מנהון ארי יי׳ א
אלהך מימריה בסעדך
דאסקך מארעא דמצ׳
והיה כקרבכם אל המ
המלחמה ונגש הכהן
ודבר אל העם׃ ויהי כמ
כמקרבכון לאגחא קרב
ויתקרב כהנא וימליל
עם עמא׃ ואמר אלהם
שמע ישראל אתם קר
קרבים היום למלחמה
על איביכם אל ירך לב
לבבכם אל תיראו ואל
תחפזו ואל תערצו מפ
מפניהם׃ ויימר להון ש
שמעו ישראל אתון מ
מתקרבין יומא דין לא
לאגחא קרבא על בעלי
דבביכון לא יזוע לבכון
לא תדחלון ולא תתבע
תתבעתון ולא תתברון
מן קדמיהון׃ כי יהוה
אלהיכם ההלך עמכם
להלחם לכם עם איביכם
להושיע אתכם׃ ארי יי׳
אלהכון דמדבר קדמיכו
לאגחא לכון עם בעלי
דבביכון למפרק יתכון׃
ודברו השטרים אל הע
העם לאמר מי האיש
אשר בנה בית חדש ולא
חנכו ילך וישב לביתו׃
פן ימות במלחמה ואיש

אחר יחנכנו׃ וימללון ס
סרכיא עם עמא למימ׳
מן גברא דיבנא ביתא ׃
חדתא ולא חנכיה ייהך
ויתוב לביתיה דילמא
יתקטל בקרבא וגבר או
אוחרן יחנכניה׃ ומי ה
האיש אשר נטע כרם
ולא חללו ילך וישב ל
לביתו פן ימות במלחמה
ואיש אחר יחללנו׃ ומן
גברא דנצב כרמא ולא
אחליה ייהך ויתוב לב
לביתיה דילמא יתקטל
בקרבא וגבר אוחרן ית
יחלליניה׃ ומי האיש אשר
ארש אשה ולא לקחה
ילך וישב לביתו פן ימו
ימות במלחמה ואיש ׃
אחר יקחנה׃ ומן גברא
דאירס איתתא ולא נ
נסבה ייהך ויתוב לבי׃
לביתי דילמא יתקטל
בקרבא וגבר אוחרן יס
יסבינה׃ ויספו השטרים
לדבר אל העם ואמרו ׃
מי האיש הירא ורך הל
הלבב ילך וישב לביתו
ולא ימס את לבב אחיו
כלבבו׃ ויוספון סרכיא
למללא עם עמא ויימרון
מן גברא דדחיל ותביר
לבא ייהך ויתוב לביתיה
ולא יתבר ית ליבא דא

ראחוהי כלביה ויהיה כ
ככלת השטרים לדבר
אל העם ופקדו שרי צב
צבאות בראש העם וימני
כר ישיצון סרכיא למלל
וימנון רבני חילא בריש
עמא: כי תקרב
אל עיר להלחם עליה
וקראת אליה לשלום:
ארי תקרב לקרתא לאג
לאגחא קרבא עלה ית
ותיקרי לה מלין דשלם:
והיה אם שלום תענך
ופתחה לך והיה כל הנמ
העם הנמצא בה יהיו
לך למס ועבדוך: ויהי
אם שלם תענינך ותפת
ותפתח לך ויהי כל עמ
דישתכח בה יהון לך ל
מסקי מסין ויפלחונך:
ואם לא תשלים עמך
ועשתה עמך מלחמה
וצרת עליה: ואם לא את
תשלים עמך ותעבד ע
עמך קרב ותצור עלה:
ונתנה יהוה אלהיך בי
בידך והכית את כל זכ
זכורה לפי חרב: וימסר
וימסרנה יי אלהך בידך
ותימחי ית כל דכורה
לפתגם דחרב: רק הנש
הנשים והטף והבהמה
וכל אשר יהיה בעיר
וכל שללה תבז לך וא

ואכלת את שלל איביך
אשר נתן יהוה אלהיך
לך: לחוד נשיא וטפלא
ובעירא וכל דיהי בקרת
וכל עדאה תיבוז לך ות
ותיכול ית עדי סנאך ד
דיתב יי אלהך לך: כן תע
תעשה לכל הערים הר
הרחקת ממך מאד אש
אשר לא מערי הגוים ה
האלה הנה: כן תעבד לכ
לכל קרויא דרחיקין מנ
לחדא די לא מקרוי ע
עממיא האלין אנון:
רק מערי העמים האלה
אשר יהוה אלהיך נתן
לך נחלה לא תחיה כל
נשמה: לחוד מקרוי ע
עממיא האלין די יי אלהך
יהיב לך אחסנא לא ת
תקיים כל נשמא: כי ה
החרם תחרימם החתי ה
והאמרי הכנעני והפר
והפרזי החוי והיבוסי
כאשר צוך יהוה אלהיך:
ארי גמרא תגמרינון ח
חתאי ואמוראי כנענא
ופרזאי חיואי ויבוס
כמא דפקדך יי אלהך:
למען אשר לא ילמדו
אתכם לעשות ככל תע
תעבתם אשר עשו לא
לאלהיהם וחטאתם ל
ליהוה אלהיכם: כי ת

דלא ילפון יתכון למעבד
ככל תועבתהון דעבדין
לטעותהון ותחובון קד
יי אלהכון: כי
תצור אל עיר ימים רבים
להלחם עליה לתפשה
לא תשחית את עצה ל
לנדח עליו גרזן כי ממנו
תאכל ואתו לא תכרת
כי האדם עץ השדה לב
לבא מפניך במצור: ארי
תצור לקרתא יומין סגי
סגיאין לאגחא עלה ל
למכבשה לא תחבל ית
אילנא למרמי עלוהי ב
ברזלא ארי מניה תיכול
ויתיה לא תקוץ ארי לא
כאינשא אילן חקלא ל
למיעל מן קדמך בצירא:
רק עץ אשר תדע כי לא
עץ מאכל הוא אתו תש
תשחית וכרת ובנית מצ
מצור על העיר אשר ה
הוא עשה עמך מלחמה
עד רדתה: לחוד אילן
דתדע ארי לא אילן די
דמיכל הוא יתיה תחבל
ותקוץ ותבני כרקומין
על קרתא דהיא עבדא
עמך קרב עד דתכבשה:
כי ימצא חלל
באדמה אשר יהוה א
אלהיך נתן לך לרשתה
נפל בשדה לא נודע מ

מי הכהו׃ ארי ישתכח ק
קטילא בארעא די יי׳ א׳
אלהך יהיב לך למירתה
רמי בחקלא ולא ידיע׃
מן קטליה׃ ויצאו זקניך
ושפטיך ומדדו אל הע
הערים אשר סביבת ה
החלל׃ ויפקון סבך ודיי
ודייניך וימשחון לקרוי
רי בסחרנות קטילא׃ וה
והיה העיר הקרבה אל
החלל ולקחו זקני העי
העיר ההוא עגלת בקר
אשר לא עבד בה אשר
לא משכה בעל׃ ויהוי ז
קרתא דקריבא לקטיל
ויסבון סבי קרתא ההיא
עגלת תורין דלא אית
איתפלח בה דלא נגדת
בניר׃ והורידו זקני הע
העיר ההיא את העגלה
אל נחל איתן אשר לא
יעבד בו ולא יזרע וע
וערפו שם את העגלה
בנחל׃ ויחתון סבי קרתא
ההוא ית עגלתא לנחל
בייר דלא יתפלח ביה
ולא יזדרע ויקפון תמן
ית עגלתא בנחלא׃ ונג
ונגשו הכהנים בני לוי
כי בם בחר יהוה אלהיך
לשרתו ולברך בשם יי׳
יהוה ועל פיהם יהיה
כל ריב וכל נגע׃ ויתקר

ויתקרבון כהניא בני לוי
ארי בהון אתרעי יי׳ א׳
אלהך לשמשותיה ולבר
ולברכא בשמא דיי׳ ועל
מימרהון יהי כל דין וכ
וכל מכתש סגירו׃ וכל
וזקני העיר ההוא הקר
הקרבים אל החלל ירחצו
את ידיהם על העגלה ה
הערופה בנחל׃ וכל סבי
קרתא ההוא דקריבין ל
לקטילא יסחון ית ידיה
ידיהון על עגלתא דנקיפ
בנחלא׃ וענו ואמרו׃ יד
ידינו לא שפכה את הדם
הזה ועינינו לא ראו׃ ו
ויתיבון ויימרון ידנא ל
לא אשדא ית דמא ה
הדין ועיננא לא חזאה׃
כפר לעמך ישראל אש
אשר פדית יהוה ואל
תתן דם נקי בקרב עמך
ישראל ונכפר להם הדם׃
כהניא יימרון כפר לעמ
ישר׳ דיפרקתא יי׳ ואל
תתן חובת דם זכי בגו עמ
ישר׳ ויתכפר להון על
דמא׃ ואתה תבער הדם
הנקי מקרבך כי תעשה
הישר בעיני יהוה׃ ואת
תפלי אשדא דם זכי ז
מבינך ארי תעביר דכש
דכשר קדם יי׳׃
פ

כי תשא
אנכי
אנכי
נר

כי תצא למלחמה על א
איביך ונתנו יהוה אלהיך
בידך ושבית שביו׳ ארי
תפוק לאגחא קרבא על
בעלי דבבך וימסרינון יי׳
אלהך בידך ותשבי שבי׃
שביהון׃ וראית בשביה
אשת יפת תאר וחשקת
בה ולקחת לך לאשה׃ ו
ותיחזי בשביה אתתא׃
שפירת ריאו ותתרעי בה
ותסבה לך לאתו׃ והבא
והבאתה אל תוך ביתך
וגלחה את ראשה ועש
ועשתה את צפרניה׃ ות
ותעלנה לגו ביתך ותגלח
ית רישה ותרבי ית טופ
טופרנהא׃ והסירה את
שמלת שביה מעליה׃ ו
וישבה בביתך
ובכתה את אביה ואת
אמה ירח ימים ואחר כן
תבא אליה ובעלתה ו
והיתה לך לאשה׃ ותע
ותעדי ית כסות שביה
מנה ותיתב בביתך ית
ותבכי ית אבוהא וית
אמה ירח יומין ובתר כן
תיעול לותה ותבעלנה
ותהי לך לאתו׃ והיה א
אם לא חפצת בה ושל
ושלחתה לנפשה ומכר
לא תמכרנה בכסף לא
תתעמר בה תחת אשר

[illegible]

ויהי ביום י׳ וסימ׳ ויהי ביום הנחילו׳ והיה ביום מלחמת והיה ביום צאתך ועברת את נחל׳ והיה ביום אמרה לך ... והיה ביום זבח יי׳ ופקדתי על השרים׳

עניתה׳ ויהי אם לא תח
תתרעי בה ותפטרנה׳ ל
לנפשה וזבנא לא תזבננה
בכספא לא תתגר בה חלף
דעניתא׳ כי
תהיינה לאיש שתי נשי
נשים האחת אהובה וה
והאחת שנואה וילדו
לו בנים האהובה והשנ
והשנואה והיה הבן ה
הבכור לשניאה׳ ארית
תהוין לגבר תרתין נשין
חדא רחומתא וחדא ס
סנאתה וילדון ליה ב
בנין רחומתא וסנאתה
ויהי ברא בוכרא לסניאתא
והיה ביום הנחילו את
בניו את אשר יהיה לו
לא יוכל לבכר את בן ה
האה האהובה
על פני בן השנואה הב
הבכר׳ ויהי ביומא דיח
דיחסין לבנוהי ית דיהי
ליה לית ליה רשו לבכ
לבכרא ית בר רחומתא
על אפי בר סניאתא בוכ
בוכרא׳ כי את הבכר בן
השנואה יכיר לתת לו
פי שנים בכל אשר ימ
ימצא לו כי הוא ראש
ראשית אנו לו משפט
הבכרה׳ ארי ית בוכרא
בר סניאתא יפריש למ
למתן ליה תרין חלקין

בכל דישתכח ליה ארי
הוא ריש תוקפיה דליה
חזיא בכירותא׳
כי יהיה לאיש בן
סורר ומורה איננו שמ
שמע בקול אביו ובקול
אמו ויסרו אתו ולא י
ישמע אליהם׳ ארי יהי
לגבר בר סטי ומרוד ל
ליתוהי מקבל למימר
אבוהי ולמימר אמיה
ומלפן יתיה ולא מן
מקבל מנהון׳ ותפשו ב
בו אביו ואמו והוציאו
אתו אל זקני עירו ואל
שער מקמו׳ ויחדון ב
ביה אבוהי ואמיה וי
ויפקון יתיה לקדם ס
סבי קרתיה לתרע בית
דין אתריה׳ ואמרו א
אל זקני עירו בננו זה
סורר ומורה איננו שמע
בקלנו זולל וסבא׳ ויימ
ויימרון לסבי קרתיה
ברנא דין סטי ומרוד
ליתוהי מקבל למימרנא
זליל בסר וסבי חמר׳ ו
ורגמהו כל אנשי עירו
באבנים ומת ובערת ה
הרע מקרבך וכל ישרא
ישראל ישמעו ויראו׳
וירגמוניה כל אינשי
קרתיה באבניא וימות
ותפלי עביד דביש מב

מבינך וכל ישראל ישמעו
וידחלון׳ וכי
יהיה באיש חטא מש
משפט מות והומת ות
ותלית אתו על עץ׳ וא
וארי יהי בגבר חובת
דין דקטול ויתקטיל
ותצלוב יתיה על צליבא
לא תלין נבלתו על הע
העץ כי קבור תקברנו
ביום ההוא כי קללת א
אלהים תלוי ולא תטמ
תטמא את אדמתך א
אשר יהוה אלהיך נתן
לך נחלה׳ לא תבית נבי
נבילתיה על צליבא א
ארי מיקבר תקברניה
ביומא ההוא ארי על
דחב קדם יי׳ איצטליב
ולא תסאב ית ארעך ד
דיי אלהך יהיב לך אחס
אחסנא׳ לא
תראה את שור אחיך
או את שיו נדחים וה
והתעלמת מהם השב
השיבם לאחיך׳ לא תי
תיחזי ית תורא דאחוך
או ית אמריה דטעו
ותכבוש מנהון אתבא
תתיבנון לאחוך׳ ואם
לא קרוב אחיך אליך
ולא ידעתו ואספתו א
אל תוך ביתך והיה ע
עמך עד דרש אחיך

את בניו ד׳ בתור׳ וסימ׳ כי ידעתיו למען אשר יצוה׳ ויקם יעקב וישא את בניו׳ ויכל יעקב לצות את בניו׳ והיה ביום הנחילו את בניו׳ ועל נביאה׳ ...
ואת בניו׳ ויקח יהושע את עכן ... ויקדש את ישי ... כי אם איש את אחיו ואת בניו׳ ויכו פלשתים וימצאו את שאול ואת בניו׳ ותלו אתו ואת בניו על העץ׳

אתו והשבתו לו׃ ואם
לא קריב אחוך לותך
ולא ידעת ליה ותכנשני
לגו ביתך ויהי עמך עד
דיתבע אחוך יתיה ות
ותתיבניה ליה׃ וכן תע
תעשה לחמרו וכן ת
תעשה לשמלתו וכן ת
תעשה לכל אבדת אח
אחיך אשר תאבד ממנו
ומצאתה לא תוכל לה
להתעלם׃ וכן תעביד ל
לחמריה וכן תעביד לכ
לכסותיה וכן תעביד ל
לכל אבידתא דאחוך ד
דתיבד מניה ותשכחנה
לית לך רשו לכסיותה׃
לא תראה את
חמור אחיך או שורו
נפלים בדרך והתעלמת
מהם הקם תקים עמו׃
לא תיחזי ית חמרא ד
דאחוך או תוריה רמן
בארחא ותכבוש מנהון
אקמא תקים עמיה׃
לא יהיה כלי
גבר על אשה ולא יל
ילבש גבר שמלת אש
אשה כי תועבת יהוה
אלהיך כל עשה אלה׃
לא יהי תיקון זין דגבר
על אתא ולא יתקן גבר
תקוני אתתא ארי מר
מרחק קדם יי׳ אחד כל

עביד אלין׃ כי
יקרא קן צפור לפניך
בדרך בכל עץ או על
הארץ אפרחים או ביצ
ביצים והאם רבצת על
האפרחים או על הביצ
הביצים לא תקח האם
על הבנים׃ ארי יערע קנא
דצפרא קדמך בארחא
בכל אילן או על ארעא
אפרוחין או ביעין ואמ
ואמא רביעא על אפר
אפרוחין או על ביעין ל
לא תיסב אמא על בניא
שלח תשלח את האם
ואת הבנים תקח לך למ
למען ייטב לך והארכת
ימים׃ שלחא תשלח ית
אמא וית בניא תסב לך
בדיל דייטב לך ותוריך יו
יומין׃ כי תבנה
בית חדש ועשית מעק
מעקה לגגך ולא תש
תשים דמים בביתך כי
יפל הנפל ממנו׃ ארי ת
תבני ביתא חדתא ותע
ותעביד תיקא לאגרך
ולא תשוי חובת קטול
בביתך ארי יפיל דנפיל
מניה׃ לא תזרע
כרמך כלאים פן תקדש
המלאה הזרע אשר
תזרע ותבואת הכרם׃
לא תזרע כרמך עירובין

דילמא תסתאב דמעת
זרעא דתיזרע ועללת
כרמא׃ לא תחרש
בשור ובחמר יחדו׃ לא
תירדי בתורא ובחמרא
כחדא׃ לא תלבש
שעטנז צמר ופשתים
יחדו׃ לא תלבש שעטנז
עמר וכיתן מחבר כחדא׃
גדלים תעשה לך
על ארבע כנפות כסותך
אשר תכסה בה׃ כרוספדין
תעביד לך על ארבע כנ
כנפות כסותך דתתכסי
בה׃ כי יקח איש א
אשה ובא אליה ושנאה׃
ארי יסב גבר אתתא וי
וייעול לותה ויסנינה׃ וי
ושם לה עלילת דברים
והוציא עליה שם רע
ואמר את האשה הזאת
לקחתי ואקרב אליה ו
ולא מצאתי לה בתולים׃
וישוי לה תסקופי מלין
ויפק עלה שום ביש וי
ויימר ית אתתא הדא
נסיבית ועלית לותה ו
ולא אשכחית לה בתו
בתולין׃ ולקח אבי הנער
ואמה והוציאו את בת
בתולי הנער אל זקני ה
העיר השערה׃ ויסב א
אבוהא דעולימתא וא
ואמה ויפקון ית בתולי

ותוציאו ד׳ מל׳ וסימ׳ אל זקני את בתולי ואת הנערי׳ את האשה ... ויאמר יהושע פתחו ... לאשה ויש׳ אמנן

עולימתא לקדם סבי ק
קרתא לתרע בית דינא א
אתרה׳ ואמר אבי הנער
אל הזקנים את בתי נתתי
לאיש הזה לאשה ויש
וישנאה׳ ויימר אבוהא
דעולימתא לסביא ית
ברתי יהבית לגברא הדי
לאתו וסנה׳ והנה הוא
שם עלילת דברים לאמר
לא מצאתי לבתך בתול
בתולים ואלה בתולי בתי
ופרשו השמלה לפני ז
זקני העיר׳ והא הוא ש
שוי תסקופי מלין למי
למימר לא אשכחית
לברתך בתולין ואלין ב
בתולי ברתי ויפרשון ש
שושיפא קדם סבי קרתא
ולקחו זקני העיר ההוא
את האיש ויסרו אתו
וידברון סבי קרתא ההיא
ית גברא וילקון יתיה
וענשו אתו מאה כסף
ונתנו לאבי הנערה כי
הוציא שם רע על בתו
בתולת ישראל ולו תה
תהיה לאשה לא יוכל
לשלחה כל ימיו׳ ויגבון
מניה מאה סלעין דכס
ויתנון לאבוהא דעולי
ארי אפיק שום ביש על
בתולתא דישראל וליה
תהי לאתו לית ליה רש

רשו למפטרה כל יומו
יומוהי׳ ואם אמת
היה הדבר הזה לא נמ
נמצאו בתולים לנער
ואם קושטא הוה פתג
פתגמא הדין לא איש
אישתכחו בתולין לעו
לעולימתא׳ והוציאו
את הנער אל פתח בית
אביה וסקלוה כל אנ
אנשי עירה באבנים ומ
ומתה כי עשתה נבלה
בישראל לזנות בית א
אביה ובערת הרע מקרבך
ויפקון ית עולימתא ז
לתרע בית אבוהא וירג
וירגמונה כל אינשי א
קרתה באבניא ותמות
ארי עבדת קלנא ביש
לזנאה בית אבוהא ות
ותפלי עביד דביש מב
מבינך׳ : כי ימצא
איש שכב עם אשה ב
בעלת בעל ומתו גם ש
שניהם האיש השכב ע
עם האשה והאשה ו
ובערת הרע מישראל׳
ארי ישתכח גבר שכיב
עם אתתא אתת גבר
ויתקטלון אף תרויהון
גברא דשכיב עם אתת
ואתתא ותפלי עביד
דביש מישראל׳ כי
יהיה נער בתולה מאר

מארשה לאיש ומצאה
איש בעיר ושכב עמה
ארי תהי עולימתא בת
בתולתא דמארסה לגב
וישכחנה גבר בקרתא ז
וישכוב עמה׳ והוצאתם
את שניהם אל שער ה
העיר ההוא וסקלתם א
אתם באבנים ומתו את
הנער על דבר אשר לא
צעקה בעיר ואת האיש
על דבר אשר ענה את
אשת רעהו ובערת הרע
מקרבך׳ ותפקון ית תר
תרויהון לתרע קרתא
ההיא ותרגמון יתהון ב
באבניא וימותון ית עו
עולמתא על עיסק דלא
צוחת בקרתא וית גברא
על עיסק דענא ית אתת
חבריה ותפלי עביד דביש
מבינך׳ ואם
בשדה ימצא האיש את
הנער המארשה והחזיק
בה האיש ושכב עמה
ומת האיש השכב עמה
לבדו׳ ואם בחקלא ישכח
גברא ית עולמתא דמא
דמארסה ויתקף בה גבר
וישכוב עמה ויתקטל
גברא דשכיב עמה בל
בלחודוהי׳ ולנער לא
תעשה דבר אין לנער
חטא מות כי כאשר יק

והאשה ח׳ וסימ׳ כי ימצא איש שכב׳ והאשה ההיא תשא את עונה׳ ... והאשה טובת שכל׳ והאשה טובת מראה ... ומתו ה׳ וסימ׳
ויפקום יום אחד ומתו׳ ולא ישאו עון ומתו׳ ... ולא יגעו אל הקדש ומתו׳ ולא יבאו לראות כבלע׳ וסקלתם באבנים׳ וסקלתם אתם באבנים ... אם ...

על רעהו ה׳ וסי׳ על רעהו להרגו בערמה · כי כאשר יקום איש על רעהו · ושעיר על רעהו יקרא · כי תאמרו איש על רעהו · גבר מהלין על רעהו

יקום איש על רעהו ורצ׳
ורצחו נפש כן הדבר
הזה׃ ול עולימתא לא
תעביד מדעם לית לש׳
לעולימתא חובת דין ׃
דקטול ארי כמא דיקום
גברא על חבריה ויקט
ויקטליה נפש כן פתגמ
הדין׃ כי בשדה מצאה
צעקה הנער המארשה
ואין מושיע לה׃ ארי ׃
בחקלא אשכחה צוחת
עולימתא דמארסה וצ
ולית דפריק לה׃
כי ימצא איש נער בתו
בתולה אשר לא ארשה
ותפשה ושכב עמה ונ
ונמצאו׃ ארי ישכח גבר
עולימתא בתולתא דלא
מארסה ויחדינה וישכ
וישכוב עמה וישתכחון׃
ונתן האיש השכב עמה
לאבי הנער חמשים כ
כסף ולו תהיה לאשה
תחת אשר ענה לא יוכל
שלחה כל ימיו׃ ויתן ג׳
גברא דשכב עמה לאב
לאבוה דעולימתא חמשי
סלעין דכסף וליה תהי
לאתו חלף דענה ליה
ליה רשו למפטרה כל
יומוהי׃ לא יקח
איש את אשת אביו ׃
ולא יגלה כנף אביו׃ לא

יסב גבר ית אתת אבוהי
ולא יגלי כנפא דאבוהי׃
לא יבא פצוע ד
דכה וכרות שפכה בקהל
יהוה׃ לא ידכי דפסיק
ודמחבל למיעל בקהל
דיי׃ לא יבא ׃
ממזר בקהל יהוה גם
דור עשירי לא יבא לו
בקהל יהוה׃ לא ידכי ית
ממזרא למיעל בקהל
דיי אף דרא עשיראה׃ ב
לא ידכי ליה למיעל ב
בקהלא דיי׃ לא יבא
עמוני ומואבי בקהל
יהוה גם דור עשירי לא
יבא להם בקהל יהוה ע
עד עולם׃ לא ידכון עמ׳
עמונאי ומואבאי למיעל
בקהלא דיי אף דרא ע
עשיראה לא ידכי להו׳
למיעל בקהלא דיי עד
עלמא׃ על דבר אשר לא
קדמו אתכם בלחם ובמ׳
ובמים בדרך בצאתכם
ממצרים ואשר שכר
עליך את בלעם בן בעור
מפתור ארם נהרים ל
לקללך׃ על עיסק דלא
ערעו יתכון בלחמא ו
ובמיא בארחא במפקכון
ממצרים ודאגר עלך ית
ית בלעם בר בעור מפת׳
ארם דעל פרת ללטיותך׃

ולא אבה יהוה אלהיך
לשמע אל בלעם ויהפך
יהוה אלהיך לך את הק
הקללה לברכה כי אהבך
יהוה אלהיך׃ ולא אבי יי׳
אלהך לקבלא מן בלעם ו
והפך יי׳ לך ית לוטין לב
לברכן ארי רחמך יי׳ א
אלהך׃ לא תדרש
שלמם וטבתם כל ימיך
לעולם׃ לא תתבע שלמ
שלמהון וטבתהון כל
יומך לעלם׃ לא
תתעב אדמי כי אחיך ה
הוא לא תתעב מצרי כי
גר היית בארצו׃ לא תרח
תרחיק אדומאה ארי אח
אחוך הוא ולא תרחיק מ
מצראה ארי דיר הויתא
בארעיה׃ בנים אשר יולדו
להם דור שלישי יבא לה
להם בקהל יהוה׃ בנין ד
דיתילידון להון דרא ת
תליתאה ידכי להון למ
למיעל בקהלא דיי׃
כי תצא מחנה על
איביך ונשמרת מכל דבר
רע׃ ארי תפוק משריתא
על בעלי דבבך ותסתמר
מכל מדעם ביש׃ כי יהיה
בך איש אשר לא יהיה
טהור מקרה לילה ויצא
אל מחוץ למחנה לא
יבא אל תוך המחנה׃ אח

יהי בך גבר דלא יהי דכי
מקרה ליליא ויפוק למב
למברא למשריתא ולא
ייעול לגו משריתא׃ והיה
לפנות ערב ירחץ במים ו
וכבא השמש יבא אל תוך
המחנה׃ ויהי למפני רמ
רמשא יסחי במיא וכמ
וכמיעל שמשא ייעול
לגו משריתא׃ ויד תהיה
לך מחוץ למחנה ויצאת
שמה חוץ׃ ואתר מתקן
יהי לך מברא למשרית
ותפוק תמן לברא׃ ויתד
תהיה לך על אזנך והיה
בשבתך חוץ וחפרתה בה
ושבת וכסית את צאתך׃
וסכתא תהי לך על זינך
ויהי במתבך ברא ותח
ותחפר בה ותתוב ותכסי
ית מפקתך׃ כי יהוה א
אלהיך מתהלך בקרב
מחנך להצילך ולתת א
איביך לפניך והיה מחנ
מחניך קדוש ולא יראה
בך ערות דבר ושב מא
מאחריך׃ ארי יי׳ אלהך
שכנתיה מהלכא בגו מ
משריתך לשיזבותך
ולמימסר בעלי דבבך
קדמך ותהי משריתך
קדישא ולא יתחזי בך ע
עבירת פתגם ויתוב מי
מימריה מלאוטבא לך׃

לא תסגיר עבד
אל אדניו אשר ינצל א
אליך מעם אדניו׃ לא ת
תמסר עבד עממין ליד
רבוניה דישתיזב לותך
מן קדם רבוניה׃ עמך ישב
בקרבך במקום אשר יב
יבחר באחד שעריך בט
בטוב לו לא תוננו׃ עמך
יתיב בינך באתרא דית
דיתרעי בחדא מן קרוך
בדטב ליה לא תונניה׃
לא תהיה קדשה מבנות
ישראל ולא יהיה קדש
מבני ישראל׃ לא תהי א
אתתא מבנת ישר׳ לגבר
עבד ולא יסב גברא מב
מבני ישר׳ איתא אמא׃
לא תביא אתנן
זונה ומחיר כלב בית יי׳
יהוה אלהיך לכל נדר
כי תועבת יהוה אלהיך
גם שניהם׃ לא תעיל אג
אגר זניתא וחולפן כלבא
לבית מקדשא דיי׳ אלהך
לכל נדר ארי מרחק קד
יי׳ אלהך אף תרויהון׃ לא
תשיך לאחיך נשך כסף
נשך אכל נשך כל דבר
אשר ישך׃ לא תרבי לא
לאחוך ריבית כסף רבית
עבור רבית כל מדעם ד
דיתרבי׃ לנכרי תשיך ו
ולאחיך לא תשיך למ

למען יברכך יהוה אלהיך
בכל משלח ידך על הא
הארץ אשר אתה בא
שמה לרשתה׃ לבר עמ
עממין תרבי ולאחוך ל
לא תרבי בדיל דיברכנך
יי׳ אלהך בכל אושטות י
ידך על ארעא דאת על
עליל לתמן למירתה׃
כי תדר נדר
ליהוה אלהיך לא תא
תאחר לשלמו כי דרש
ידרשנו יהוה אלהיך מ
מעמך והיה בך חטא׃
ארי תדר נדר קדם יי׳ אלהך
לא תאחר לשלמותיה
ארי מתבע יתבעניה י
יי׳ אלהך מינך ויהי בך חוב
וכי תחדל לנדר לא יהיה
בך חטא׃ וארי תתמנע
מלמידר לא יהי בך ח
חובא׃ מוצא שפתיך ת
תשמר ועשית כאשר
נדרת ליהוה אלהיך נ
נדבה אשר דברת בפיך׃
אפקות שפותך תטר ו
ותעביד כמא דנדרת
קדם יי׳ אלהך נדבתא דמלילת
בפומך׃ כי תבא
בכרם רעך ואכלת ענב
ענבים כנפשך שבעך
ואל כליך לא תתן׃ ארי
תתגר בכרמא דחברך ות
ותיכול ענבין כנפשך

שבעך

שיבלעך ולמנך לא תתן׃
כי תבא בקמת
רעך וקטפת מלילת בי
בידך וחרמש לא תניף
על קמת רעך׃ ארי תיעול
בקמתא דחברך ותקטף
מלילן בידך ומגלא ז
לא תרים על קמתא ד
דחברך׃ כי יקח
איש אשה ובעלה וה
והיה אם לא תמצא ח
חן בעיניו כי מצא בה
ערות דבר וכתב לה ספ
ספר כריתת ונתן בידה
ושלחה מביתו׃ ארי י
יסב גבר איתתא ויבעו
ויבעלנה ויהי אם לא
תשכח רחמין בעינוהי
ארי אשכח בה עבירת
פתגם ויכתוב לה גט פ
פטורין ויתן בידה ויפ
ויפטרנה מביתיה׃ ויצא
ויצאה מביתו והלכה
והיתה לאיש אחר׃ ותפ
ותיפוק מביתיה ותהך
ותהי לגבר אוחרן׃ וש
ושנאה האיש האחרון
וכתב לה ספר כריתת
ונתן בידה ושלחה מ
מביתו או כי ימות הא
האיש האחרון אשר
לקחה לו לאשה׃ ויסנה
גברא בתראה ויכתוב
לה גט פטורין ויתן ב

בידה ויפטרנה מביתי׃
או ארי ימות גברא ב
בתראה דנסבה ליה
לאתו׃ לא יוכל בעלה
הראשון אשר שלחה
לשוב לקחתה להיות ל
לו לאשה אחרי אשר
הטמאה כי תועבה ה
הוא לפני יהוה ולא ת
תחטיא את הארץ א
אשר יהוה אלהיך נתן
לך נחלה׃ לית ליה רשו
לבעלה קדמאה דפטר
למתב למסבה למהוי
ליה לאתו בתר דאסת
דאסתאבת ארי מרחק
היא קדם יי ולא תחייב י
ית ארעא דיי אלהך יהב
לך אחסנא׃ כי
יקח איש אשה חדשה
לא יצא בצבא ולא יע
יעבר עליו לכל דבר נקי
יהיה לביתו שנה אחת
ושמח את אשתו אש
אשר לקח׃ ארי יסב גב
אתתא חדתא לא יפוק
בחילא ולא יעיבר על
עלוהי לכל פתגם פני
יהי לביתיה שתא חדא
ויחדי ית אתתיה דנ
דנסיב׃ לא יחבל
רחים ורכב כי נפש הו
הוא חבל׃ לא תסב רי
מן שכינא ריחיא ורכב

ארי בהון מתעבד מזון
לכל נפש׃ כי
ימצא איש גנב נפש מ
מאחיו מבני ישראל
והתעמר בו ומכרו ומ
ומת הגנב ההוא ובערת
הרע מקרבך׃ ארי ישתכ
ישתכח גבר גניב נפש
מאחוהי מבני ישראל
ויתגר ביה ויזבניניה וי
ויתקטל גנבא ההוא ז
ותפלי עביד מבינך׃
השמר בנגע
הצרעת לשמר מאד
ולעשות ככל אשר יורו
אתכם הכהנים הלוים
כאשר צויתים תשמרו
לעשות׃ איסתמר במכ
במכתש סגירו למטר
לחדא ולמעבד ככל ד
דילפון יתכון כהניא ז
ליואי כמא דפקידתנון
הטרון למעבד׃
זכור את אשר עשה
יהוה אלהיך למרים
בדרך בצאתכם ממצ
ממצרים׃ הוי
דכיר ית דעבד יי אלהים
למרים בארחא במפ
במפקכון ממצרים׃
כי תשה ברעה
משאת מאומה לא ת
תבוא אל ביתו לעבט
עבטו׃ ארי תרשי בחב

כחבורך רשות מדעם ל
לא תיעול לביתיה למס
למסב משכוניה׃ בחוץ
תעמד והאיש אשר א
אתה נשה בו יוציא א
אליך את העבוט החוצ
החוצה׃ בברא תקים ו
וגברא דאת רשי ביה
יפיק לך ית משכונא
לברא׃ ואם איש עני ה
הוא לא תשכב בעבטו׃
ואם גבר מסכן הוא ל
לא תשכוב במשכוניה׃
השב תשיב לו את העב
העבט כבוא השמש ו
ושכב בשלמתו וברכך
ולך תהיה צדקה לפני
יהוה אלהיך׃ אתבא
תתיב ליה ית משכונא
כמיעל שמשא וישכ
וישכוב בכסותיה ויב
ויברכנך ולך תהי זכו
קדם יי אלהך׃ לא
תעשק שכיר עני ואב
ואביון מאחיך או מגר
מגרך אשר בארצך ב
בשעריך׃ לא תעשוק
אגירא ענא ומסכינא
מאחך או מגיורך די
בארעך בקרוך׃ ביומו
תתן שכרו ולא תבוא
עליו השמש כי עני ה
הוא ואליו הוא נשא
את נפשו ולא יקרא

עליך אל יהוה והיה בך
חטא׃ ביומיה תתן אג
אגריה ולא תיעול ע
עלוהי שמשא ארי
עניא הוא וליה הוא
מסר ית נפשיה ולא
יקרי עלך קדם יי ויהי
בך חובא׃ לא
יומתו אבות על בנים
ובנים לא יומתו על א
אבות איש בחטאו יומ
יומתו׃ לא ימותון אב
אבהן על פום בנין ובנין
לא ימותון על פום אב
אבהן אינש בחוביה י
ימותון׃ לא תטה
משפט גר יתום ולא ת
תחבל בגד אלמנה׃ לא
תצלי דין גייר יתם ולא
תסב משכונא כסות א
ארמלא׃ וזכרת כי עבד
היית במצרים ויפדך
יהוה אלהיך משם על
כן אנכי מצוך לעשות
את הדבר הזה׃ ותדכר
ארי עבדא הויתא במצ
ופרקך יי אלהך מתמן
על כן אנא מפקיד לך
למעבר ית פתגמי הדין׃
כי תקצר
קצירך בשדך ושכחת
עמר בשדה לא תשוב
לקחתו לגר ליתום ול
ולאלמנה יהיה למען

יברכך יהוה אלהיך בכל
מעשה ידיך׃ ארי תח
תחצד חצדא בחקלך
ותתנשי עמרא בחקל
לא תתוב למסביה ל
לגיורא ליתמא ולאר
ולארמלתא יהי בדיל
דיברכנך יי אלהך בכל
עובדי ידך׃ כי
תחבט זיתך לא תפאר
אחריך לגר ליתום ול
ולאלמנה יהיה׃ ארי
תקטוף כרמך לא תעל
תעליל בתרך לגיורא ל
ליתמא ולארמלתא
יהי׃ וזכרת כי עבד היית
בארץ מצרים על כן אנ
אנכי מצוך לעשות את
הדבר הזה׃ ותדכר ארי
עבדא הויתא בארעא
דמצרים על כן אנא מ
מפקיד לך למעבר ית
פתגמא הדין׃ כי
יהיה ריב בין אנשים ו
ונגשו אל המשפט וש
ושפטום והצדיקו את
הצדיק והרשיעו את
הרשע׃ ארי יהי דין בין
גבריא ויתקרבון לדינא
וידונונון ויזכון ית זכאה
ויחייבון ית חייבא׃ והי
והיה אם בן הכות הרש
הרשע והפילו השפט
והכהו לפניו כדי רשע׃

כל אורית יוסף גמב יוסיף · ואנון כוו פסו׳ ארבעים יכנו ל׳ כו׳ וכל נב׳ וסמ׳ דכות׳ יוסיפ׳ כמו׳ יוסף · וסי׳ יוסף ל׳ עליכם · יום חשך ואפלה · ויאמר יואב אל המלך · וחברו׳

רשעתו במספר׃ ריהי א
אם בר חייב לאלקאה
חיבא וירמניה דיינא
וילקניה קדמוהי כמיס
כמיסת חובתיה במנין׃
ארבעים יכנו לא יסיף
פן יסיף להכתו על אל
אלה מכה רבה ונקלה
אחיך לעיניך׃ ארבעין
ילקיניה לא יוסיף דילמ
יוסיף לאלקיותיה על
אלין מחה רבא ויקל
אחוך לעינך׃ לא
תחסם שור בדישו׃ לא
תיחוד פום תורא בדיש
בדישיה׃ כי ישבו
אחים יחדו ומת אחד
מהם ובן אין לו לא ת
תהיה אשת המת החו
החוצה לאיש זר יבמה
יבא עליה ולקחה לו
לאשה ויבמה׃ ארי ית
יתבון אחין כחדא וימ
וימות חד מנהון ובר
לית ליה לא תהי אתת
מיתנא לברא לגבר א
אוחרן יבמה יעול על
עלה ויסבה ליה לאתו
ויבמנה׃ והיה הבכור
אשר תלד יקום על ש
שם אחיו המת ולא
ימחה שמו מישראל׃
ויהי בוכרא דיתליד י
יקום על שמא דאחוהי

מיתנא ולא יתמחי ש
שמיה מישראל׃ ואם
לא יחפץ האיש לקחת
את יבמתו ועלתה יבמ
יבמתו השערה אל הז
הזקנים ואמרה מאין
יבמי להקים לאחיו שם
בישראל לא אבה יבמי׃
ואם לא יצבי גברא למ
למסב ית יבמתיה ותס
ותסק יבמתיה לתרע
בית דינא לקדם סביא
ותימר לא צבי יבמי ל
לאקמא לאחוהי שמא
בישראל לא צבי ליבמותי׃
וקראו לו זקני עירו וד
ודברו אליו ועמד ואמ
ואמר לא חפצתי לקחת
לקחתה׃ ויקרון ליה ס
סבי קרתיה וימללון ע
עמיה ויקום ויימר לא
רעינא למסבה׃ ונגשה
יבמתו אליו לעיני הז
הזקנים וחלצה נעלו
מעל רגלו וירקה בפניו
וענתה ואמרה ככה י
יעשה לאיש אשר לא
יבנה את בית אחיו׃ ות
ותתקרב יבמתיה לותי
לעיני סביא ותשרי ס
סיניה מעל רגליה ותרוק
באנפוהי ותתיב ותימר
כדין יתעבד לגברא דל
יבני ית ביתא דאחוהי׃

ונקרא שמו בישראל ב
בית חלוץ הנעל׃ ויתקרי
שמיה בישראל בית שרי
סינא׃ כי ינצו
אנשים יחדו איש ואח
ואחיו וקרבה אשת הא
האחד להציל את אי
אישה מיד מכהו ושלחה
והחזיקה במבשיו׃ ארי
ינצון גברין כחדא גבר
ואחוהי ותתקרב אתת
חד לשיזבא ית בעלה
מיד מחוהי ותושיט
ידה ותיתקף בבית בהת
בהתתיה׃ וקצתה את
כפה לא תחוס עינך׃ ו
ותקוץ ית ידה לא תחוס
עינך׃ לא יהיה
לך בכיסך אבן ואבן גד
גדולה וקטנה׃ לא יהי
לך בכיסך מתקל ומתקל
רב וזעיר׃ לא יהיה
לך בביתך איפה ואיפה
גדולה וקטנה׃ לא יהי
לך בביתך מכילא ומכ
ומכילא רבתא וזעירתא׃
אבן שלמה וצדק יהיה
לך איפה שלמה וצדק
יהיה לך למען יאריכו
ימיך על האדמה אשר
יהוה אלהיך נתן לך׃ מ
מתקלין שלמין דקשוט
יהון לך מכילן שלמין
דקשוט יהון לך בדיל

כפניו ל׳ וסי׳ ותביאך בפניו · וירקה בפניו · וענה גאון ישראל בפניו · וחמרו יהוא אשר רשע בפניו · לא תחסם ל׳ וסי׳ ואכלת את כל לא תחס עינך וקצתה את כפה
וגם אני אעשה בחימה · וגם אני לא תחס עיני · גדולה ל׳ מל׳ בתור׳ · וסימ׳ · לעשות קטנה או לא יהיה לך בכיסך · לא יהיה לך בביתך את אשר הגדילה

עיף ויגע ל׳ וסימ׳ עיפה מן השדה ג׳ בתי כל הנחשלים אין עיף ואין כושל בו ודיקה נפשו לא מים עיף תשקה כארץ ציה ועיף בלי מים כי אמרו העם רעב

דידרכון יומך על ארעא
דיי אלהך יהיב לך׃ כי תו
תועבת יהוה אלהיך כל
עשה אלה כל עשה ע
עול׃ ארי מרחק קדם יי
אלהך כל עבד אלין כל
עביד שקר׃ זכור
את אשר עשה לך עמ
עמלק בדרך בצאתכם
ממצרים׃ הוי דכיר ית
דעבד לך עמלק באורח
במפקכון ממצרים׃ אש
אשר קרך בדרך ויזנב
בך כל הנחשלים אחריך
ואתה עיף ויגע ולא יר
ירא אלהים׃ דערעך ב
באורחא וקטיל בך כל
דהוו מתאחרין בתרך
ואת משלהי ולאי ולא
דחיל מן קדם יי׃ והיה ב
בהניח יהוה אלהיך לך
מכל איביך מסביב בא
בארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה לרשתה
תמחה את זכר עמלק
מתחת השמים לא ת
תשכח׃ ויהי כד יניח יי
אלהך לך מכל בעלי דבבך
מסחור סחור בארעא דיי
אלהך יהיב לך אחסנא
למירתה תמחי ית דוכרנ
דעמלק מתחות שמיא
לא תתנשי׃ פ בישעי אני עקרה
והיה כי תבא אל נה

הארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה וירשתה
וישבת בה׃ ויהי ארי ת
תיעול לארעא דיי אלהך
יהיב לך אחסנא ותרת
ותירתה ותיתיב בה׃ ול
ולקחת מראשית כל פ
פרי האדמה אשר תב
תביא מארצך אשר יה
יהוה אלהיך נתן לך וי
ושמת בטנא והלכת א
אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשכן שמ
שמו שם׃ ותסב מריש
כל אבא דארעא דתע
דתעיל מארעך דיי אלהך
יהיב לך ותשוי בסלא
ותהך לאתרא דיתרעי
יי אלהך לאשראה שכנ
שכנתיה תמן׃ ובאת א
אל הכהן אשר יהיה ב
בימים ההם ואמרת א
אליו הגדתי היום ל
ליהוה אלהיך כי באתי
אל הארץ אשר נשבע
יהוה לאבתינו לתת ל
לנו׃ ותיתי לות כהנא
דיהי ביומיא האנון וי
ותימר ליה חויתי יומא
דין קדם יי אלהך ארי עלית
לארעא דקיים יי לאב
לאבהתנא למתן לנא׃
ולקח הכהן הטנא מי
מידך והניחו לפני מזבח

יהוה אלהיך׃ ויסב כהנ
סלא מן ידך ויחתניה
קדם מדבחא דיי אלהך׃ ו
וענית ואמרת לפני י
יהוה אלהיך ארמי א
אבד אבי וירד מצרימה
ויגר שם במתי מעט וי
ויהי שם לגוי גדול עצ
עצום ורב׃ ותתיב ותימר
קדם יי אלהך לבן ארמאה
בעא לאובדא ית אבא
ונחת למצרים ודר תמן
בעם זעיר והוה תמן לע
לעם רב תקיף וסגי׃ ויר
וירעו אתנו המצרים וי
ויענונו ויתנו עלינו עב
עבדה קשה׃ ואבאישו
לנא מצראי ועניונא וי
ויהבו עלנא פלחנא ק
קשיא׃ ונצעק אל יהוה
אלהי אבתינו וישמע
יהוה את קלנו וירא א
את ענינו ואת עמלנו
ואת לחצנו׃ וצלינא ק
יי אלהא דאבהתנא וק
וקביל יי צלותנא וגלי ק
קדמוהי עמלנא וליא
ולאותנא ודוחקנא׃ ו
ויוצאנו יהוה ממצרים
ביד חזקה ובזרוע נטויה
ובמורא גדל ובאתות וב
ובמפתים׃ ואפקנא יי מ
ממצרים בידא תקיפא
ובדרעא מרמם ובחזו

רבא ובאתין ובמופתין׃
ויבאנו אל המקום הזה
ויתן לנו את הארץ הזאת
הזאת ארץ זבת חלב וד
ודבש׃ ואיתינא לאתר
הדין ויהב לנא ית ארעא
הדא ארעא עבדא חלב
ודבש׃ ועתה הנה הבאתי
את ראשית פרי האדמה
אשר נתתה לי יהוה וה
והנחתו לפני יהוה אלהיך
והשתחוית לפני יהוה
אלהיך׃ דבש הא איתי
איתיתי ית ריש אבא ד
דארעא דיהבת לי יי ות
ותחתיניה קדם יי אלהך ותס
ותסגוד קדם יי אלהך׃ ושמ
ושמחת בכל הטוב אשר
נתן לך יהוה אלהיך ולב
ולביתך אתה והלוי וה
והגר אשר בקרבך׃ ותח
ותחדי בכל טבתא די
דיהב לך יי אלהך ולאנש
ביתך את וליואה וגיור
דביניך׃ כי תכלה
לעשר את כל מעשר
תבואתך בשנה השלישת
השלישת שנת המעשר
ונתתה ללוי לגר ליתום
ולאלמנה ואכלו בשע
בשעריך ושבעו׃ ארי
תשיצי לעשרא ית כל
מעשר עללתך בשתא
תליתיתא שנת מעשר

ותיתן לליואה לגיורא ל
ליתמא ולארמלתא וי
וייכלון בקרויך ויסבעון׃
ואמרת לפני יהוה אל
אלהיך בערתי הקדש
מן הבית וגם נתתיו לל
ללוי ולגר וליתום ולא
ולאלמנה ככל מצותך
אשר צויתני לא עברתי
ממצותיך ולא שכחתי׃
ותימר קדם יי אלהך פליתי
קדש מעשרא מן ביתא
ואף יהבתיה לליואה ל
לגיורא ליתמא ולארמ
ככל פקודך דפקדתני ל
לא עברית מפקודך ול
ולא איתנשיתי׃ לא א
אכלתי באני ממנו ול
ולא בערתי ממנו בטמ
בטמא ולא נתתי ממנו
למת שמעתי בקול יי
יהוה אלהי עשיתי כ
ככל אשר צויתני׃ לא
אכלית באבלי מניה
ולא חליפית מניה בס
במסאב ולא יהבית מנ
למית קבילית למימר
דיי אלהי עבדית ככל ד
דפקידתני׃ השקיפה מ
ממעון קדשך מן השמ
השמים וברך את עמך
את ישראל ואת האדמ
האדמה אשר נתתה לנו
כאשר נשבעת לאבתינו

ארץ זבת חלב ודבש׃ א
אסתכי ממדור קדשך
מן שמיא וברך ית עמך
ית ישראל וית ארעא די
דיהבת לנא כמא דקי
דקיימתא לאבהתנא׃
ארע עבדא חלב ודבש׃
היום הזה יהוה
אלהיך מצוך לעשות
את החקים האלה ואת
המשפטים ושמרת וע
ועשית אותם בכל לבבך
ובכל נפשך׃ יומא הדין
יי אלהך מפקיד לך למ
למעבד ית קימיא הא
האלין וית דיניא ותטר
ותעבד יתהון בכל לבך
ובכל נפשך׃ את יהוה ה
האמרת היום להיות ל
לך לאלהים וללכת בדר
בדרכיו ולשמר חקיו ו
ומצותיו ומשפטיו ול
ולשמע בקלו׃ ית יי חט
חטבת יומא דין למהוי
לך לאלה ולמהך באר
בארחן דתקנן קדמוהי
ולמטר קימוהי ופקו
ופקודוהי ודינוהי ול
ולקבלא למימריה׃ ו
ויהוה האמירך היום
להיות לו לעם סגלה
כאשר דבר לך ולשמר
כל מצותיו׃ ויי חטבך
יומא דין למהוי ליה

ובאתות ג׳ פתי כן כתיב וסימ׳ בכל האתות אשר עשיתי בקרבו גם לשני האתות האלה ויוציאנו יי ממצרים ... חוד כתי׳ אותת ויתן יי אתת ומופתים
ושאר אוריית׳ אתת כתי׳ וברך ג׳ וסי׳ השקיפה ממעון ויתר הואל וברך השנוא הושיעה את עמך וברך ... יקין ד׳ וסי׳ ושמרת ... האמרת והיה לצבא
וכוכיד המלך דוד ...

[illegible]

לעם סגולה כמא דמליל
לך ולמטר כל פקודוהי
ולתתך עליון על כל ה
הגוים אשר עשה לתה
לתהלה ולשם ולתפארת
ולהיותך עם קדש ל
ליהוה אלהיך כאשר
דבר׃ ולמיתנך עילי על
כל עממיא דעבד לתו
לתושבחא ולשום ולר
ולרבו ולמיהוך עם ק
קדיש קדם יי אלהך כמא
דמליל׃ ויצו
משה וזקני ישראל את
העם לאמר שמר את
כל המצוה אשר אנכי
מצוה אתכם היום׃ ופ
ופקיד משה וסבי ישראל
ית עמא למימר טרו ית
כל תפקידתא דאנא מ
מפקיד יתכון יומא דין׃
והיה ביום אשר תעברו
את הירדן אל הארץ
אשר יהוה אלהיך נתן
לך והקמת לך אבנים
גדלות ושדת אתם בשיד
בשיד׃ ויהי ביומא ד
דתיעברון ית ירדנא ל
לארעא דיי אלהך יהיב לך
ותקים לך אבנין רברבן
ותסוד יתהון בסידא׃
וכתבת עליהן את כל
דברי התורה הזאת בע
בעברך למען אשר ת

תבוא אל הארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך א
ארץ זבת חלב ודבש כא
כאשר דבר יהוה אלהי
אבתיך לך׃ ותכתוב על
עליהון ית כל פתגמי או
אוריתא הדא במעברך
בדיל דתיעול לארעא
דיי אלהך יהיב לך ארע
עבדא חלב ודבש כמא
דמליל יי אלהא דאבהתך
לך׃ והיה בעברכם את
הירדן תקימו את האב
האבנים האלה אשר א
אנכי מצוה אתכם היום
בהר עיבל ושדת אותם
בשיד׃ ויהי כד תעברון
ית ירדנא תקימון ית א
אבניא האלין דאנא מ
מפקיד יתכון יומא דין
בטורא דעיבל ותסוד
יתהון בסידא׃ ובנית שם
מזבח ליהוה אלהיך מ
מזבח אבנים לא תניף
עליהם ברזל׃ ותבני תמן
מדבחא קדם יי אלהך מד
מדבח אבנין לא תרים
עליהון ברזלא׃ אבנים
שלמות תבנה את מזבח
יהוה אלהיך והעלית ע
עליו עולת ליהוה אלהיך׃
אבנין שלמן תבני ית מ
מדבחא דיי אלהך ותסק
עלוהי עלון קדם יי אלהך׃

וזבחת שלמים ואכלת
שם ושמחת לפני יהוה
אלהיך׃ ותכוס נכסת ק
קודשין ותיכול תמן ותח
ותחדי קדם יי אלהך׃ וכת
וכתבת על האבנים את
כל דברי התורה הזאת
באר היטב׃ ותכתוב על
אבניא ית כל פתגמי א
אוריתא הדא פריש יא
יאות׃ וידבר מ
משה והכהנים הלוים
אל כל ישראל לאמר
הסכת ושמע ישראל
היום הזה נהיית לעם
ליהוה אלהיך׃ ומליל
משה וכהניא ליואי עם
כל ישראל למימר אצית
ושמע ישראל יומא הדין
הויתא לעם קדם יי אלהך׃
ושמעת בקול יהוה א
אלהיך ועשית את מצ
מצותיו ואת חקיו אשר
אנכי מצוך היום׃ ותקבל
למימרא דיי אלהך ותע
ותעבד ית פקודוהי וית
קימוהי דאנא מפקד
לך יומא דין׃
ויצו משה את העם ב
ביום ההוא לאמר׃ ופקיד
משה ית עמא ביומ
ההוא למימר׃ אלה יע
יעמדו לברך את העם
על הר גרזים בעברכם

[illegible]

את הירדן שמעון ולוי
ויהודה ויששכר ויוסף
ובנימן׃ אלין יקומון ז
לברכא ית עמא על ט
טורא דגריזין כמעברכון
ית ירדנא שמעון ולוי
ויהודה ויששכר ויוסף ובנ
ואלה יעמדו על הקללה
בהר עיבל ראובן גד וא
ואשר וזבולן דן ונפתלי׃
ואלין יקומון על לוטיא
בטורא דעיבל ראובן גד
ואשר וזבולן דן ונפתלי׃
וענו הלוים ואמרו אל
כל איש ישראל קול רם׃
ויתיבון ליואי ויימרון
לכל אינש ישראל קל רם׃
ארור האיש
אשר יעשה פסל ומסכה
תועבת יהוה מעשה ׃
ידי חרש ושם בסתר
וענו כל העם ואמרו א
אמן׃ ליט גברא דיעבד
צלם ומתכא מרחקא קד
יי עובד ידי אומנא ויש
רישוי בסיתרא ויתיבון
כל עמא ויימרון אמן׃
ארור מקלה אביו
ואמו ואמר כל העם א
אמן׃ ליט דיקלי אבוהי
ואמיה ויימר כל עמא
אמן׃ ארור מסיג
גבול רעהו ואמר כל ז
העם אמן׃ ליט דישני

תחומא דחבריה ויימר
כל עמא אמן׃ ו
ארור משגה עור בדרך
ואמר כל העם אמן׃ ליט
דיטעי עוירא באורחא
ויימר כל עמא אמן׃
ארור מטה משפט
גר יתום ואלמנה ואמר
כל העם אמן׃ ליט דיצ
דיצלי דין גיור יתם וא
וארמלא ויימר כל עמ
אמן׃ ארור שכב ז
עם אשת אביו כי גלה
כנף אביו ואמר כל ה
העם אמן׃ ליט דישכוב
עם אתת אבוהי ארי ג
גלי כנפא דאבוהי ויימר
כל עמא אמן׃ א
ארור שכב עם כל בהמה
ואמר כל העם אמן׃ ל
ליט דישכוב עם כל בז
בעירא ויימר כל עמא ז
אמן׃ ארור שכב עם
אחתו בת אביו או בת
אמו ואמר כל העם או
אמן׃ ליט דישכוב עם
אחתיה בת אבוהי או ז
בת אמיה ויימ׳ כל עמ׳
אמן׃ ארור שכב
עם חתנתו ואמר כל ה
העם אמן׃ ליט דישכוב
עם חמתיה ויימר כל עמ׳
אמן׃ ארור מכה
רעהו בסתר ואמר כל

העם אמן׃ ליט דימחי
חבריה בסיתרא ויימר
כל עמא אמן׃ ו
ארור לקח שחד להכות
נפש דם נקי ואמר כל
העם אמן׃ ליט דיקבל
שוחדא למקטל נפש ז
דם זכאי ויימ׳ כל עמ׳ אמ׳׃
ארור אשר
לא יקים את דברי התו
התורה הזאת לעשות
אותם ואמר כל העם ׃
אמן׃ וליט דלא יקיים ל
ית פתגמי אוריתא הד
למעבד יתהון ויימר כל
עמא אמן׃ ו
והיה אם שמוע תשמע
בקול יהוה אלהיך לז
לשמר לעשות את כל
מצותיו אשר אנכי מצ
מצוך היום ונתנך יהוה
אלהיך עליון על כל
גויי הארץ׃ ויהי אם ק
קבלא תקבל למימרא
דיי אלהך למטר למעבד
ית כל פקודוהי דאנא
מפקיד לך יומא דין וי
ויתנינך יי אלהך עילאי
על עממי ארעא׃ ויבאו
עליך כל הברכות האז
האלה והשיגך כי תש
תשמע בקול יהוה א
אלהיך׃ ויתון עלך כל
ברכתא האלין וידבקנך

וברוך ד ג מנהון רא פסוק וסימ וברוך ל עליך ובדרך שם ממחר ובריך פעמך ובריך אתה בשדה ובריך אתה בבאתך ובריך צדרי ואחרי והקללות

ארי תקבל למימרא דיי
אלהך׃ ברוך אתה בעיר
וברוך אתה בשדה׃ בריך
את בקרתא ובריך את
בחקלא׃ ברוך פרי בטנך
ופרי אדמתך ופרי בה
בהמתך שגר אלפיך וע
ועשתרות צאנך׃ בריך
ולדא דמעך ואבא דא
דארעך ולדא דבעירך
בכרי תורך ועדרי ענך׃
ברוך טנאך ומשארתך׃
בריך סלך ואצותך׃ בר
ברוך אתה בבאך וברוך
אתה בצאתך׃ בריך את
במיעלך ובריך את במ
במפקך׃ יתן יהוה את
איביך הקמים עליך
נגפים לפניך בדרך אחד
יצאו אליך ובשבעה
דרכים ינוסו לפניך׃ יתן
יי ית בעלי דבבך דקימ
דקימין עלך תבירין ק
קדמך באורחא חדא ב
יפקון לותך ובשבעא א
אורחן יערקון מן קדמך׃
יצו יהוה אתך את הבר
הברכה באסמיך ובכל
משלח ידך וברכך בא
בארץ אשר יהוה א
אלהיך נתן לך׃ יפקד
יי לך ית ברכתא באוצ
באוצרך ובכל אושטות
ידך ויברכנך בארעא

דיי אלהך יהיב לך׃ יקימך
יהוה לו לעם קדוש כא
כאשר נשבע לך כי תש
תשמר את מצות יהוה
אלהיך והלכת בדרכיו׃
יקימנך יי קדמוהי לעם
קדיש כמא דקיים לך
ארי תטר ית פקודיא ד
דיי אלהך ותהך באורחן
דתקנן קדמוהי׃ וראו
כל עמי הארץ כי שם
יהוה נקרא עליך ויראו
ממך׃ ויחזון כל עממי א
ארעא ארי שמא דיי
איתקרי עלך וידחלון
מנך׃ והותירך יהוה לט
לטובה בפרי בטנך וב
ובפרי בהמתך ובפרי א
אדמתך על האדמה
אשר נשבע יהוה לא
לאבתיך לתת לך׃ ויות
ויותרינך יי לטבא בו
בולדא דמעך ובולדא
דבעירך ובאיבא דארע
על ארעא דקיים יי לאב
לאבהתך למיתן לך׃ יפ
יפתח יהוה לך את או
אוצרו הטוב את השמ
השמים לתת מטר אר
ארצך בעתו ולברך את
כל מעשה ידיך והלוית
גוים רבים ואתה לא ת
תלוה׃ יפתח יי לך ית
אוצריה טבא ית שמי

שמיא למיתן מטר ארע
בעדניה ולברכא ית כל
עובדי ידך ותוזיף לעמ
לעממין סגיאין ואת ל
לא תיזוף׃ ונתנך יהוה ל
לראש ולא לזנב והיית
רק למעלה ולא תהיה
למטה כי תשמע אל
מצות יהוה אלהיך א
אשר אנכי מצוך היום
לשמר ולעשות׃ ויתננך
יי תקיף ולא חלש ותהי
ברם לעילא ולא תהי ל
לתחתא ארי תקבל לפ
לפקודיא דיי אלהך דא
מפקיד לך יומא דין ל
למטר ולמעבד׃ ולא ת
תסור מכל הדברים א
אשר אנכי מצוה אתכם
היום ימין ושמאול ל
ללכת אחרי אלהים א
אחרים לעבדם׃ ולא ת
תסטון מכל פתגמיא ד
דאנא מפקיד יתכון יו
יומא דין לימינא ולש
ולשמלא למהך בתר
טעות עממיא למפלחהון׃

והיה אם לא
תשמע בקול יהוה א
אלהיך לשמר לעשות
את כל מצותיו וחקתיו
אשר אנכי מצוך היום
ובאו עליך כל הקללות
האלה והשיגך׃ ויהי ד

ויצאו טו וסימ וגם אתהון ולפני אלעזר הכהן יעמד יתן ל את איביך ואני וכל העם אשר אתי והיה אם יצאו בנות שילה ומבנך אשר יצאו חוריו ויקם המלך
ללה ויצאו מים חיים כה אמר יי אל הלוך שים לך שנים דרכים יצאו כלאכים מלפני ביום בבאם הכהנים ואתה בחולים רבים וא ויצאו עלו הסוסים

אם לא תקבל למימרא
דיי אלהך למטר למעבד
ית כל פקודוהי וקימוהי
דאנא מפקיד לך יומא
דין וייתון עלך כל לוטי
האלין וידבקנך׃ ארור
אתה בעיר וארור אתה
בשדה׃ ליט את בקרתא
וליט את בחקלא׃ ארור
טנאך ומשארתך׃ ליט
סלך ואצותך׃ ארור פרי
בטנך ופרי אדמתך ש
שגר אלפיך ועשתרת
צאנך׃ ליט ולדא דמעך
ואבא דארעך בקרי ית
תורך ועדרי ענך׃ ארור
אתה בבאך וארור אתה
בצאתך׃ ליט את במי
במיעלך וליט את במי
במפקך׃ ישלח יהוה בך
את המארה ואת המהומה
ואת המגערת בכל משלח
ידך אשר תעשה עד
השמדך ועד אבדך מפ
מהר מפני רע מעלליך
אשר עזבתני׃ ישלח יי
בך ית מארתא וית שג
שגושיא וית מזופיתא
בכל אושטות ידך דתע
דתעביד עד דתשתיצי
ועד דתיבד בפריע מן
קדם בישות עובדך דש
דשבקתא דחלתי׃ ידבק
יהוה בך את הדבר עד כלתו

אתך מעל האדמה אש
אשר אתה בא שמה ל
לרשתה׃ ידבק יי בך ית
מותא עד דישיצי יתך
מעל ארעא דאת עליל
תמן למירתה׃ יככה כ
יהוה בשחפת ובקדחת
ובדלקת ובחרחר ובחרב
ובשדפון ובירקון ורדפ
ורדפוך עד אבדך׃ ימח
ימחינך יי בשחפתא וב
ובקדחתא ובדליקתא
ובחרחורא ובחרבא וב
ובשדפנא ובירקונא וי
וירדפונך עד דתיבד׃ ו
והיו שמיך אשר על
ראשך נחשת והארץ
אשר תחתיך ברזל׃ ויהו
שמיא דעלוי רישך ת
חסינין כנחשא מלאחת
מטרא וארעא דתחותך
תקיפא כברזלא מלמע
פירין׃ יתן יהוה את מטר
ארצך אבק ועפר מן ה
השמים ירד עליך עד
השמדך׃ יתן יי ית מטר
ארעך אבקא ועפרא מ
מן שמיא יחות עלך
עד דתישתיצי׃ יתנך
יהוה נגף לפני איביך
בדרך אחד תצא אליו
ובשבעה דרכים תנוס
לפניו והיית לזעוה לכל
ממלכות הארץ׃ יתנינך

יי תביר קדם סנאך באורח
חדא תפוק לותיה ובשב
ובשבעא אורחן תיערק
לקדמוהי ותהי לזיעא
לכל מלכות ארעא׃ והי
והיתה נבלתך למאכל
לכל עוף השמים ולבה
ולבהמת הארץ ואין מ
מחריד׃ ותהי נבילתך
משגרא למיכל לכל ע
עופא דשמיא ולבעירא
דארעא ולית דמניד׃ יככה
יהוה בשחין מצרים וב
ובעפלים ובגרב ובחרס
אשר לא תוכל להרפא׃
ימחינך יי בשיחנא דמצ
ובטחורין ובגרבא ובחרס
יביש דלא תיכול לאתס
לאיתסאה׃ יככה יהוה
בשגעון ובעורון ובתמהון
לבב׃ ימחינך יי בטפשותא
ובסמיותא ובשעממות
לבא׃ והיית ממשש מ
בצהרים כאשר ימשש
העור באפלה ולא תצ
תצליח את דרכיך והיית
אך עשוק וגזול כל הי
הימים ואין מושיע׃ ות
ותהי ממשש בטיהרא
כמא דממשש עוירא
בקבלא ולא תצלח ית
אורחתך ותהי ברם עש
עשיק ואניס כל יומיא
ולית דפריק׃ אשה תא

ולא תשב ל׳ וסימ׳ אשר תאמר׳ ושבי׳ ... ולא תעבר בה על ארם׳ והיו כנערים׳ ולא תאכל ג׳ שורך טבוח לעיניך׳ רק זוזן לבלתי אכל הדם׳ ותבואה ולא תאכל׳

תארש ואיש אחר ישג
ישגלנה בית תבנה ולא
תשב בו כרם תטע ולא
תחללנו׃ איתתא תארוס
וגבר אוחרן ישכבנה בית
תבני ולא תיתיב ביה כר
כרמא תיצוב ולא תחלנ׳
שורך טבוח לעיניך ולא
תאכל ממנו חמורך גזול
מלפניך ולא ישוב לך צ
צאנך נתונות לאיביך ׃
ואין לך מושיע׃ תורך
יהי נכיס לעינך ולא תיכ
תיכול מניה חמרך יהי
אניס מן קדמך ולא יתי
יתוב לך ענך מסירין ל
לבעלי דבבך ולית לך פ
פריק׃ בניך ובנתיך נתג
נתנים לעם אחר ועיניך
ראות וכלות אליהם כל
היום ואין לאל ידך׃ בנך
ובנתך מסירין לעם אוח
אוחרן ועינך חזין ויסו
ויסופן בגללהון כל יו
יומיא ולית חילא בידך׃
פרי אדמתך וכל יגיעך
יאכל עם אשר לא ידע
ידעת והיית רק עשוק
ורצוץ כל הימים׃ אבא
דארעך וכל ליאותך יכ
ייכול עם דלא ידעת ות
ותהי ברם עשיק ורציץ
כל יומיא׃ והיית משגע
ממראה עיניך אשר

תראה׃ ותהי משתטי מ
מחיזו עינך דיתחזי חזו׳
יככה יהוה בשחין רע
על הברכים ועל השקים
אשר לא תוכל להרפא
מכף רגלך ועד קדקדך׃
ימחינך יי׳ בשיחנא בי
בישא על רכובין ועל
שקין דלא תיכול לאית
לאתסאה מפרסת ריגל
ועד מוחך׃ יולך יהוה
אתך ואת מלכך אשר
תקים עליך אל גוי אש
אשר לא ידעת אתה
ואבתיך ועבדת שם אל
אלהים אחרים עץ ואבן׃
יגלי יי׳ יתך וית מלכך ד
דתקיים עלך לעם דלא
ידעתא את ואבהתך ו
ותיפלח תמן לעממיא
פלחי טעותא אעא וא
ואבנא׃ והיית לשמה
למשל ולשנינה בכל ה
העמים אשר ינהגך ׃
יהוה שמה׃ ותהי לשיו
למתל ולשועי בכל עמ׳
עממיא דידברינך יי׳
לתמן׃ זרע רב תוציא ׃
השדה ומעט תאסף
כי יחסלנו הארבה׃ בר
זרע סגי תפיק לחקלא
וזעיר תכנוש ארי חס
יחסלניה גובא׃ כרמים
תטע ועבדת ויין לא ת

תשתה ולא תאגר כי ת
תאכלנו התלעת׃ כרמין
תיצוב ותפלח וחמרא
לא תשתי ולא תכנוש
ארי תיכלניה תולעתא׃
זיתים יהיו לך בכל גבו
גבולך ושמן לא תסוך
כי ישל זיתך׃ זיתין יהו׳
לך בכל תחומך ומשח
לא תשוח ארי יתרון זי
זיתך׃ בנים ובנות תוליד
ולא יהיו לך כי ילכו׃ ב
בשבי׃ בנין ובנן תוליד
לא יהון לך ארי יהכון
בשביא׃ כל עצך ופרי ׃
אדמתך יירש הצלצל׃
כל אילנך ואבא דארעך
יחסלניה סקאה׃ הגר
אשר בקרבך יעלה על
עליך מעלה מעלה וא
ואתה תרד מטה מטה׃
תותב דבינך יהי
סליק עילמנך לעילא
לעילא ואת תהי נחית
לתחתא לתחתא׃ הוא
ילוך ואתה לא תלונו ה
הוא יהיה לראש ואתה
תהיה לזנב׃ הוא יוזפנך
ואת לא תוזפניה הוא ׃
יהי תקיף ואת תהי חל
חלש׃ ויבאו עליך כל ה
הקללות האלה והשיג
והשיגוך עד השמדך
כי לא שמעת בקול יי׳

ולא ישוב ו׳ וסימ׳ שורך טבוח כי נשבעתי כה אמר ה׳ הילילו ליבי גבור בבהמה׳ ויזכר כי בשר המה׳ יצחק לפחד׳ וסימ׳ תורא אישתבע ונטל אריא אידכר ואתיך
ולשנינה ג׳ והיית לשמה׳ והיה ישראל למשל ולשנינה׳ ואתננו למשל ולשנינה׳ משגע ג׳ וסימ׳ והיית משגע׳ משגע איש הרוח׳ ...
ועיניך ל׳ וסימ׳ בניך ובנותיך נתנים׳ ...

יהוה אלהיך לשמר מ
מצותיו וחקתיו אשר
צוך׃ וייתון עלך כל לוט
לוטיא האלין וירדפנך
וידבקנך עד דתשתיצי
ארי לא קבלתא למימר
דיי אלהך למטר פקודו
פקודוהי וקיימוהי דפ
דפקדך׃ והיו בך לאות
ולמופת ובזרעך עד ע
עולם׃ ויהון בך לאת ול
ולמופת ובבנך עד עלמ׃
תחת אשר לא עבדת א
את יהוה אלהיך בשמ
בשמחה ובטוב לבב מר
מרב כל׃ חלף דלא פלחת
קדם יי אלהך בחדוא ובשפ
ובשפירות לבא מסגי ת
כולא׃ ועבדת את איביך
אשר ישלחנו יהוה בך
ברעב ובצמא ובעירם
ובחסר כל ונתן על ברזל
על צוארך עד השמידו
אתך׃ ותפלח ית בעלי
דבבך דיגרינון יי בך בכ
בכפנא ובצחותא ובער
ובערטילותא ובחסירות
כלא ויתן ניר דברזל על
צורך עד דישיצי יתך׃
ישא יהוה עליך גוי מר
מרחק מקצה הארץ כ
כאשר ידאה הנשר גוי
אשר לא תשמע לשנו׃
ייתי יי עלך עם מרחיק

מסיפי ארעא כמא דט
דמשתדי נשרא עם ד
דלא תשמע לישניה׃
גוי עז פנים אשר לא יש
ישא פנים לזקן ונער
לא יחן׃ עם תקיף אפין
דלא נסיב אפי לסבא
ועל ינקא לא מרחם׃ ו
ואכל פרי בהמתך ופרי
אדמתך עד השמדך
אשר לא ישאיר לך דגן
תירש ויצהר שגר אל
אלפיך ועשתרת צאנך
עד האבידו אתך׃ וייכול
ולדא דבעירך ואיבא ד
דארעך עד דתישתיצי
דלא ישאר לך עבורא
חמרא ומשחא בקרי
תורך ועדרי ענך עד
דיובד יתך׃ והצר לך ב
בכל שעריך עד רדת
חמתיך הגבהת והבצ
והבצרות אשר אתה ב
בטח בהן בכל ארצך׃ וי
ויעיק לך בכל שעריך
בכל ארעך אשר נתן
יהוה אלהיך לך׃ ויעיק
לך בכל קרוך עד דיכ
דיכביש שורך רמיא
וכריכיא דאת רחיץ ל
לאישתיזבא בהון בכל
ארעך ויעיק לך בכל
קרוך בכל ארעך דיהב
יי אלהך לך׃ ואכלת פרי

בטנך בשר בניך ובנתיך
אשר נתן לך יהוה א
אלהיך במצור ובמצוק
אשר יציק לך איבך׃
ותיכול ולדא דמעך ב
בשר בנך ובנתך דיהב
לך יי אלהך במצרא ובע
ובעקתא דיעיק לך סנ
סנאך׃ האיש הרך בך ו
והענג מאד תרע עינו
באחיו ובאשת חיקו וב
וביתר בניו אשר יותיר׃
גברא דרכיך בך ודמפ
ודמפנק לחדא תבאש
עיניה באחוהי ובאתת
קימיה ובשאר בנוהי ד
דישאר׃ מתת לאחד מ
מהם מבשר בניו אשר
יאכל מבלי השאיר לו
כל במצור ובמצוק אשר
יציק לך איבך בכל שע
שעריך׃ מלמיתן לחד
מנהון מבסר בנוהי די
דיכול מדלא אשתאר
ליה כולא במצרא ובעק
ובעקתא דיעיק לך סנ
סנאך בכל קרוך׃ הרכה
בך והענגה אשר לא נ
נסתה כף רגלה הצג על
הארץ מהתענג ומרך
תרע עינה באיש חיקה
ובבנה ובבתה׃ דרכיכא
בך ודמפנקא דלא נס
נסיאת פרסת ריגלה — לאתחזאה על ארעא

ברעב ד׳ וסימ׳ ועבדת את איביך׳ ברעב פרץ מטות׳ העשופים ברעב׳ הלא יחזקיהו מסית אתכם׳ ... לאחד ד׳ וסי׳ מתת לאחד מהם׳ ואיש ...
הנביא קרא לאחד׳ ויקרא ... לאחד מהעברים׳ ... ואריצה את ... ב׳ ...

מפנקי ומרכיכי תבאש
עינה בגבר קימה ובבנה
ובבתה׃ ובשליתה היוצ
היוצת מבין רגליה ובבנ
ובבניה אשר תלד כי ת
תאכלם בחסר כל בסתר
במצור ובמצוק אשר
יציק לך איבך בשעריך׃
ובזעיר בנהא דיפקון מ
מנה ובבנהא דתוליד ארי
תיכלנון בחסירות כלא
בסיתרא במצרא ובעקתא
דיעיק לך סנאך בקרויך׃
אם לא תשמר לעשות
את כל דברי התורה הז
הזאת הכתבים בספר
הזה ליראה את השם
הנכבד והנורא הזה את
יהוה אלהיך׃ אם לא ת
תטר למעבד ית כל פ
פתגמי אוריתא הדא
דכתיבין בספרא הדין
למדחל ית שמא יקירא
ודחילא הדין קדם יי אלהך׃
והפלא יהוה את מכתך
ואת מכות זרעך מכות
גדלת ונאמנת וחלים
רעים ונאמנים ויפריש
יי ית מחתך וית מחת
בנך מחן רברבן ומהימנן
ומכתשין בישין ומהימנין׃
והשיב בך את כל מדוה
מצרים אשר יגרת מפנ
מפניהם ודבקו בך׃ ויית

ויתיב בך ית כל מכתשי
מצרים דדחילתא מנ
קדמיהון וידבקון בך׃
גם כל חלי וכל מכה א
אשר לא כתוב בספר
התורה הזאת יעלם יי
יהוה עליך עד השמדך׃
את כל מרע וכל מחא
דלא כתיבין בספר אורי
אוריתא הדא ייתינון יי
עלך עד דתישתיצי׃ ונש
ונשארתם במתי מעט
תחת אשר הייתם ככוכ
ככוכבי השמים לרב כי
לא שמעת בקול יהוה
אלהיך׃ ותשתארון בעמ
בעם זעיר חלף דהויתון
ככוכבי שמיא למסגי
ארי לא קבלתא למימר
דיי אלהך׃ והיה כאשר
שש יהוה עליכם להיט
להיטיב אתכם ולהרבות
אתכם כן ישיש יהוה
עליכם להאביד אתכם
ולהשמיד אתכם ונסח
ונסחתם מעל האדמה
אשר אתה בא שמה׃
לרשתה׃ ויהי כמא דחד
דחדי יי עליכון לאוטבא
לכון ולאסגאה יתכון כן
יחדי יי עליכון לאובדא
יתכון ולשיצאה יתכון
ותיטלטלון מעל ארעא
דאת עליל תמן למירתה׃

והפיצך יהוה בכל העמ
העמים מקצה הארץ
ועד קצה הארץ ועבד
ועבדת שם אלהים אח
אחרים אשר לא ידעת
אתה ואבתיך עץ ואבן׃
ויבדרנך יי בכל עממיא
מסיפי ארעא ועד סיפי
ארעא ותפלח תמן לע
לעממיא פלחי טעות
דלא ידעתא את ואבה
ואבהתך אעא ואבנא׃
ובגוים ההם לא תרגיע
ולא יהיה מנוח לכף
רגלך ונתן יהוה לך שם
לב רגז וכליון עינים ודא
ודאבון נפש׃ ובעממיא
האנון לא תנוח ולא יהי
מנח לפרסת ריגלך ויתן
יי לך תמן לב דחיל וח
וחשכות עינין ומפחות
נפש׃ והיו חייך תלאים
לך מנגד ופחדת לילה
ויומם ולא תאמין בחי
בחייך׃ ויהון חייך תלן
לך מקבל ותהי תוה ב
בליליא וביממא ולא
תהימין בחייך׃ בבקר ת
תאמר מי יתן ערב ובע
ובערב תאמר מי יתן׃
בקר מפחד לבבך אשר
תפחד וממראה עיניך
אשר תראה׃ בצפרא
תימר מן יתן רמשא ו

לילה ויומם ג וסימן והיו חייך תלואים · תרדנה עיני דמעה · לילה ויומם לא תמוש · לא תוסיף ג וסימן מצרים באניות · וכמר עליה משנה · ואמר עוד מה תראה

ובדמשא תימר מן יתן
צפרא מתוחת לבך דתהך
תהי ומיחזי עינך דתהוי
חזי׃ והשיבך יהוה מצ
מצרים באניות בדרך א
אשר אמרתי לך לא ת
תסיף עוד לראתה והת
והתמכרתם שם לאיבך
לעבדים ולשפחות ואין
קנה׃ ויתיבנך יי למצרים
בספינן בארחא דאמרית
לך לא תוסיף עוד למחזה
ותזדבנון תמן לבעלי דב
דבביכון לעבדין ולאמהן
ולית דקני׃
אלה דברי הברית אשר
צוה יהוה את משה ל
לכרת את בני ישראל
בארץ מואב מלבד הב
הברית אשר כרת אתם
בחרב׃ אלין פתגמי קי
קימא דפקיד יי ית משה
למיגזר ית בני ישראל
בארעא דמואב בר מן
מקימא דגזר עמהון ׃
בחרב׃ ויקרא
משה אל כל ישראל ו
ויאמר אלהם אתם ר
ראיתם את כל אשר ע
עשה יהוה לעיניכם בא
בארץ מצרים לפרעה
ולכל עבדיו ולכל ארצו׃
וקרא משה לכל ישראל
ואמר להון אתון חזיתון

ית כל דעבד יי לעיניכון
בארעא דמצרים לפרעה ולכל
עבדוהי ולכל ארעיה׃
המסת הגדלת אשר רא
ראו עיניך האתת והמ
והמפתים הגדלים ההם׃
ניסין רברבין דחזאה ע
עינך אתיא ומופתיא ר
רברביא האנון׃ ולא נתן
יהוה לכם לב לדעת וע
ועינים לראות ואזנים ל
לשמע עד היום הזה׃ ו
ולא יהב יי לכון לבא למ
למידע ועינין למיחזי ׃
ואודנין למשמע עד
יומא הדין׃ ואולך אתכם
ארבעים שנה במדבר
לא בלו שלמתיכם מע
מעליכם ונעלך לא בל
בלתה מעל רגלך׃ ודבר
ודברית יתכון ארבעין
שנין במדברא לא בליא
בליאת כסותכון מנכון
ומסנך לא עדו מעל
ריגלך׃ לחם לא אכלתם
ויין ושכר לא שתיתם׃
למען תדעו כי אני יי
יהוה אלהיכם׃ לחמא
לא אכלתון וחמר חדת
ועתיק לא שתיתון בד
בדיל דתידעון ארי אנא
יי אלהכון׃ ותבאו אל ה
המקום הזה ויצא סיחן
מלך חשבון ועוג מלך

הבשן לקראתנו למלח
למלחמה ונכם׃ ואתיתו
לאתרא הדין ונפק סיחן
מלכא דחשבון ועוג מלכא
דמתנן לקדמותנא לא
לאגחא קרבא ומחינונון׃
ונקח את ארצם ונתנה
לנחלה לראובני ולגדי
ולחצי שבט המנשי׃ ונ
ונסיבנא ית ארעהון ויה
ויהבנה לאחסנה לשבט
ראובן ולשבט גד ולפל
ולפלגות שבטא דמנשה׃
ושמרתם את דברי הב
הברית הזאת ועשיתם
אתם למען תשכילו את
כל אשר תעשון׃ ותטרון
ית פתגמי קימא הדין׃
ותעברון יתהון בדיל
דתצלחון ית כל דתעבדון׃
פ
בשעיה קומי אורי
נצבים
אתם נצבים היום כלכם
לפני יהוה אלהיכם ראש
ראשיכם שבטיכם זקנ
וזקניכם ושטריכם כל אי
איש ישראל׃ אתון קימין
יומא דין כולכון קדם יי
אלהכון רישיכון שבטיכון
סביכון וסרכיכון כל א
אינש ישראל׃ טפכם נשיכם
וגרך אשר בקרב מחניך
מחטב עציך עד שאב
מימיך׃ טפלכון נשיכון
וגיורך דבגו משריתך

באניות ד וסימן והשיבך יי מצרים באניות · ולמו עבדי עם עבדיך · יורדי הים באניות
ועינים ג וסימן ולא נתן יי לכם לב

מלקט אעך עד מלי מך
לעברך בברית יהוה א"ה
אלהיך ובאלתו אשר
יהוה אלהיך כרת עמך
היום: לאעלותך בקימא
דיי אלהך ובמומתיה דיי
אלהך גזר עמך יומא דין:
למען הקים אתך היום
לו לעם והוא יהיה לך
לאלהים כאשר דבר לך
וכאשר נשבע לאבתיך
לאברהם ליצחק וליעקב:
בדיל לקיימא יתך יומא
דין קדמוהי לעם והוא
יהוי לך לאלה כמא דמ
מליל לך וכמא דקיים
לאבהתך לאברהם ליצח
וליעקב: ולא אתכם לבדכ
לבדכם אנכי כרת את
הברית הזאת ואת הא
האלה הזאת: ולא עמכו
בלחודיכון אנא גזר ית
קימא הדין וית מומת
הדא: כי את אשר ישנו
פה עמנו עמד היום ל
לפני יהוה אלהינו ואת
אשר איננו פה עמנו ה
היום: ארי ית מן דאיתו
דאיתוהי הכא עמנא
קאים יומא דין קדם יי
יי אלהנא וית דליתוהי
כא עמנא יומא דין: כי
אתם ידעתם את אשר
ישבנו בארץ מצרים ו

ואת אשר עברנו בקרב
הגוים אשר עברתם: א
ארי אתון ידעתון ית
דיתבנא בארעא דמצ
וית דעברנא בגו עממי
דעברתון: ותראו את ש
שקוציהם ואת גלליהם
עץ ואבן כסף וזהב א
אשר עמהם: וחזיתון
ית שקוציהון וית טע
טעותהון אעא ואבנא
כספא ודהבא דעמהון:
פן יש בכם איש או אש
אשה או משפחה או ש
שבט אשר לבבו פנה
היום מעם יהוה אלהינו
ללכת לעבד את אלהי
הגוים ההם פן יש בכם
שרש פרה ראש ולענה:
דילמא אית בכון גבר או
איתא או זרעית או שב
שבטא דלביה פני יומ
דין מדחלתא דיי אלהנא
למהך למפלח ית טעות
עממיא האינון דילמא
אית בכון גבר מהרהר
חטאין או זדון והיה
בשמעו את דברי הא
האלה הזאת והתברך
בלבבו לאמר שלום י
יהיה לי כי בשררות
לבי אלך למען ספות
הרוה את הצמאה: ויהי
כמישמעיה ית פתגמי

מומתא הדא ויתחשיב ב
בליביה למימר שלמא
יהי לי ארי בהרהור לבי
אנא אזיל בדיל לאוספ
ליה חטאי שלותא על
זדונותא: לא יאבה יהוה
סלח לו כי אז יעשן את
יהוה וקנאתו באיש ה
ההוא ורבצה בו כל הא
האלה הכתובה בספר
הזה ומחה יהוה את ש
שמו מתחת השמים: לא
יבעי יי למשבק ליה א
ארי בכין יתקף רוגזא
דיי וחימתיה בגברא ה
ההוא וידבקון ביה כל
לוטיא דכתיבין בספרא
הדין וימחי יי ית שמיה
מתחות שמיא: והבדילו
יהוה לרעה מכל שבטי
ישראל ככל אלות הב
הברית הכתובה בספר
התורה הזה: ויפרשניה
יי לבישא מכל שבטיא
דישראל ככל לוטי קימא
דכתיבין בספר אוריתא
הדא: ואמר הדור הא
האחרון בניכם אשר יק
יקומו מאחריכם והנכ
והנכרי אשר יבא מארץ
רחוקה וראו את מכות
הארץ ההוא ואת תחל
תחלאיה אשר חלה יי
יהוה בה: ויימר דרא בת

ולא יעלה ב׳ וסימ׳ ולא יעלה בה כל עשב׳ ולא יעלה על לבי׳ ולא יעלה עליהם צמד׳ האף ב׳ זקף׳ וסימ׳ כי יגרתי מפני האף׳ מה חרי האף הגדול הזה׳

בתראה בניכון דיקומון
מבתריכון ובר עממין ד
דייתי מארעא רחיקא
ויחזון ית מחתא דארעא
ההיא וית מרעאה דא
דאמרע יי בה׃ גפרית
ומלח שרפה כל ארצה
לא תזרע ולא תצמיח
ולא יעלה בה כל עשב
כמהפכת סדם ועמרה
אדמה וצביים אשר
הפך יהוה באפו ובחמ
ובחמתו׃ גופריתא ומל
ומלחא יקדא כל ארע
לא תזדרע ולא תצמח
ולא יסק בה כל עשבא
כהפיכתא דסדום ועמר
אדמה וצבוים דהפך יי בר
ברוגזיה ובחימתיה׃ וא
ואמרו כל הגוים על מ
מה עשה יהוה ככה ל
לארץ הזאת מה חרי
האף הגדול הזה׃ ויימרו
כל עממיא על מה עב
עבד יי כדין לארעא ה
הדא מה תקוף רוגזא ר
רבא הדין׃ ואמרו על
אשר עזבו את ברית
יהוה אלהי אבתם א
אשר כרת עמם בהוצ
בהוציאו אתם מארץ
מצרים׃ ויימרון על די
די שבקו ית קימא דיי
אלהא דאבהתהון דגזר

עמהון באפקותיה יתהו
מארעא דמצרים׃ וילכו
ויעבדו אלהים אחרים
וישתחוו להם אלהים
אשר לא ידעום ולא
חלק להם׃ ואזלו ופלחו
לטעות עממיא וסגידו
להון דחלן דלא ידעונ
ולא אוטיבא להון׃ ויחר
אף יהוה בארץ ההוא
להביא עליה את כל
הקללה הכתובה בספר
הזה׃ ותקיף רוגזא דיי
בארעא ההיא לאיתאה
עלה ית כל לוטיא דכת
דכתיבין בסיפרא הדין׃
ויתשם יהוה מעל אדמ
אדמתם באף ובחמה ו
ובקצף גדול וישלכם
אל ארץ אחרת כיום
הזה׃ וטלטלנון יי מעל
ארעהון ברגז ובחמה
ובתקוף רב ואגלנון יי
לארעא אוחרי כיומא
הדין׃ הנסתרות ליהוה
אלהינו והנגלת לנו
ולבנינו עד עולם לעש
לעשות את כל דברי ה
התורה הזאת׃ דמטמרן
קדם יי אלהנא ודגליין לנא
ולבננא עד עלמא למ
למעבד ית כל פתגמי
אוריתא הדא׃
והיה כי יבאו עליך כל

הדברים האלה הברכה
והקללה אשר נתתי ל
לפניך והשבת אל לבבך
בכל הגוים אשר הדיחך
יהוה אלהיך שמה׃ וי
ויהי ארי ייתון עלך
כל פתגמיא האלין בר
ברכן ולוטין דיהבית
קדמך ותתיב ללבך ב
בכל עממיא דאגלייך
יי אלהך תמן׃ ושבת עד
יהוה אלהיך ושמעת
בקלו ככל אשר אנכי
מצוך היום אתה ובניך
בכל לבבך ובכל נפשך׃
ותתוב לדחלתא דיי
אלהך ותקביל למימריה
ככל דאנא מפקיד לך
יומא דין את ובנך בכל
לבך ובכל נפשך׃ ושב
יהוה אלהיך את שבות
שבותך ורחמך ושב
וקבצך מכל העמים
אשר הפיצך יהוה
אלהיך שמה׃ ויתיב יי
אלהך ית שבי גלותך
וירחם עלך ויתוב ויכ
ויכנשנך מכל עממיא
דבדרך יי אלהך לתמן׃
אם יהיה נדחך בקצה
השמים משם יקבצך
יהוה אלהיך ומשם י
יקחך׃ אם יהון גלותך
בכסיפי שמיא מתמן י

כמהפכת ו׳ וסימ׳ גפרית ומלח׳ ארינכם שממה׳ ושכניה׳ ואת עמרה ואת שכניה היתה בבל צבי ממלכות׳ והפכתי בכם כמהפכת׳ עד ה׳ ד׳ וסימ׳ ושבת
עד ה׳ אלהיך בצר לך ונגף ה׳ את מצרים׳ שובה ישראל עד נחפשה דרכינו׳ ומשב׳ ה׳ יפרד הפיצם׳ באריה יקדך׳ עבר קדימה מזרחה׳ שב שמרון׳ ומשם לא תאכלו וחכרו׳

[illegible]

יכנשנך יי אלהך ומתמן
יקרבנך׃ והביאך יהוה
אלהיך אל הארץ אש
אשר ירשו אבתיך ו
וירשתה והיטבך והר
והרבך מאבתיך׃ ויע
ויעליגך יי אלהך לאר
דיריתו אבהתך ותירת
ויוטיב לך ויסגי לך מ
מאבהתך׃ ומל יהוה
אלהיך את לבבך ואת
לבב זרעך לאהבה את
יהוה אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך למען חייך׃
ויעדי יי אלהך ית טפש
טפשות לבך וית טפשו
לבא דבנך למירחם ית
יי אלהך בכל לבך ובכל
נפשך בדיל חייך׃ ונתן
יהוה אלהיך את כל
האלות האלה על אי
איביך ועל שנאיך א
אשר רדפוך׃ ויתן יי א
אלהך ית כל לוטיא הא
האלין על בעלי דבבך
ועל סנאך דרדפוך׃ וא
ואתה תשוב ושמעת
בקול יהוה ועשית את
כל מצותיו אשר אנכי
מצוך היום׃ ואת תתוב
ותקביל למימרא דיי
ותעביד ית כל פקודוהי
דאנא מפקיד לך יומא
דין׃ והותירך יהוה א

אלהיך בכל מעשה ידך
בפרי בטנך ובפרי בהמ
בהמתך ובפרי אדמתך
לטבה כי ישוב יהוה ל
לשוש עליך לטוב כא
כאשר שש על אבתיך׃
ויותרינך יי אלהך בכל
עובדי ידך בולדא דמ
דמעך ובולדא דבעירך
ובאבא דארעך לטבא
ארי יתוב יי למיחדי ע
עלך לטב כמא דחדי
על אבהתך׃ כי תשמע
בקול יהוה אלהיך לש
לשמר מצותיו וחקתיו
הכתובה בספר התורה
הזה כי תשוב אל יהוה
אלהיך בכל לבבך ובכל
נפשך׃ ארי תקביל למי
למימרא דיי אלהך למ
למטר פקודוהי וקימוהי
דכתיבין בספר אוריתא
הדין ארי תתוב לדחלת
דיי אלהך בכל לבך ובכל
נפשך׃ כי המצוה
הזאת אשר אנכי מצוך
היום לא נפלאת הוא
ממך ולא רחקה הוא׃
ארי תפקידתא הדא ד
דאנא מפקד לך יומא
דין לא מפרשא היא
מנך ולא רחיקא היא׃
לא בשמים הוא לאמר
מי יעלה לנו השמימה

ויקחה לנו וישמענו א
אתה ונעשנה׃ לא בשמי
היא למימר מן יסק לנ
לשמיא ויסבה לנא וי
וישמענא יתה ונעב
ונעבדנה׃ ולא מעבר
לים הוא לאמר מי יע
יעבר לנו אל עבר הים
ויקחה לנו וישמענו
אתה ונעשנה׃ ולא מע
מעיברא לימא היא ל
למימר מן יעיבר לנא
לעיברא דימא ויסבה
לנא וישמענא יתה
ונעבדנה׃ כי קרוב אליך
הדבר מאד בפיך ובלבב
ובלבבך לעשתו׃ ארי קרי
לך פתגמא לחדא בפ
בפומך ובליבך למיעב
למיעבדיה׃
ראה נתתי לפניך היום
את החיים ואת הטוב
ואת המות ואת הרע׃ ח
חזי דיהבית קדמך יומ
דין ית חיי וית טבתא ו
וית מותא וית בישתא׃
אשר אנכי מצוך היום
לאהבה את יהוה א
אלהיך ללכת בדרכיו
ולשמר מצותיו וחקת
וחקתיו ומשפטיו וחי
וחיית ורבית וברכך יי
יהוה אלהיך בארץ א
אשר אתה בא שמה

[illegible]

לרשתה׃

ועבדתם ה׳ וסימ׳ ופן תשא עיניך השמימה · והיה אם שמע תשמעו תשכחו · ואם יפנה לבבך וידברו אליו לאמר הגלעד׳ · ולבוא ה׳ מלו׳ וסימ׳ · ויאמר אלהים בן מנ׳

לרשתה׃ דאנא מפקד
לך יומא דין למירחם
ית יי׳ אלהך למהך בארחן
דתקנן קדמוהי ולמט
ולמטר פקודוהי וקיי
וקיימוהי ודינוהי ותי
ותיחי ותסגי ויברכנך
יי׳ אלהך בארעא דאת
עליל לתמן למירתה׃
ואם יפנה לבבך ולא ת
תשמע ונדחת והשתח
והשתחוית לאלהים
אחרים ועבדתם׃ ואם
יתפני לבך ולא תקבל
ותטעי ותסגוד לטעו
עממיא ותפלחנון׃ הג
הגדתי לכם היום כי א
אבד תאבדון לא תאר
תאריכן ימים על הא
האדמה אשר אתה ע
עבר את הירדן לבא ש
שמה לרשתה׃ חויתי
לכון יומא דין ארי מי
מיבד תיבדון לא תורכו
יומין על ארעא דאת
עבר ית ירדנא למיעל
תמן למירתה׃ העדתי
בכם היום את השמים
ואת הארץ החיים וה
והמות נתתי לפניך ה
הברכה והקללה ובחו
ובחרת בחיים למען ת
תחיה אתה וזרעך׃ א
אסהידית בכון יומא דין

ית שמיא וית ארעא חיי
ומותא יהבית קדמך׃
ברכן ולוטין ותיתרעי
בחיי בדיל דתיחי את
ובנך׃ לאהבה את יהוה
אלהיך לשמע בקלו
ולדבקה בו כי הוא חייך
וארך ימיך לשבת על
האדמה אשר נשבע יי׳
יהוה לאבתיך לאברהם
ליצחק וליעקב לתת להם׃
למרחם ית יי׳ אלהך לקב
לקבלא למימריה ולא
ולאתקרבא לדחלתיה
ארי הוא חייך ואורכות
יומך למיתב על ארעא
דקיים יי׳ לאבהתך לא
לאברהם ליצחק וליע
למיתן להון׃

בישעי שרש אשיש ס

וילך משה וידבר את
כל הדברים האלה אל
כל ישראל׃ ואזל משה
ומליל ית כל פתגמיא
האלין עם כל ישראל׃
ויאמר אלהם בן מאה
ועשרים שנה אנכי הי
היום לא אוכל עוד לצ
לצאת ולבוא ויהוה א
אמר אלי לא תעבר את
הירדן הזה׃ ואמר להון
בר מאה ועשרין שנין
אנא יומא דין ליתאנא
יכיל עוד למפק ולמיעל
ויי׳ אמר לי לא תעיבר

ית ירדנא הדין׃ יהוה
אלהיך הוא עבר לפניך
הוא ישמיד את הגוים
האלה מלפניך וירשתם
יהושע הוא עבר לפניך
כאשר דבר יהוה׃ יי׳ אלהך
הוא עבר קדמך הוא
ישיצי ית עממיא האלי
מן קדמך ותירתנון יהו
יהושע הוא עבר קדמ
כמא דמליל יי׳׃ ועשה
יהוה להם כאשר עשה
לסיחון ולעוג מלכי הא
האמרי ולארצם אשר
השמיד אתם׃ ויעביד יי׳
להון כמא דעבד לסיח
ולעוג מלכי אמוראה
ולארעהון דשיצי יתהו׃
ונתנם יהוה לפניכם וע
ועשיתם להם ככל המ
המצוה אשר צויתי א
אתכם׃ וימסרינון יי׳ ק
קדמיכון ותעבדון להון
ככל תפקידתא דפקידית
יתכון׃ חזקו ואמצו אל
תיראו ואל תערצו מפנ
מפניהם כי יהוה אלהיך
הוא ההלך עמך לא יר
ירפך ולא יעזבך׃ תקפו
ועלמו לא תידחלון ול
ולא תיתברון מן קדמיהו
ארי יי׳ אלהך מימריה מדבר
בסעדך לא ירטשינך
ולא ישבקנך׃

מאה עודני היום חי עמכם היום ... ויאמר לא אוכל לשוב · ואחרי כן בנה חומה ... · את הירדן הזה ג׳ וסימ׳ · כי מקול ... · עלה ראש הפסגה · בן מאה ועשרי׳
שנה · משה עבדי מת · עברו בקרב המחנה · והודעתם את בניכם · חזקו ואמצו ג׳ וסימ׳ אל תיראו · כי ככה יעשה ה׳ · אל תיראו ואל תחתו

לראות ג̇ וסימ׳ לא יחמד איש את ארצך בבא כל ישראל כי תשמעו לראות ... הקהל ג̇ ... ואת כל העם ... יום אשר עמדת ... הקהל את העם האנשים ... הל קח את המטה והקהל

ויקרא משה ליהושע ׃
ויאמר אליו לעיני כל
ישראל חזק ואמץ כי א
אתה תבוא את העם הזה
אל הארץ אשר נשבע
יהוה לאבתם לתת להם
ואתה תנחילנה אתם ׃ ו
וקרא משה ליהושע ׃ ו
ואמר ליה לעיני כל ישר
תקף ועלם ארי את תיע
תיעול עם עמא הדין
לארעא דקיים יי לאבהתהו
למתן להון ואת תחסננה
להון ׃ ויהוה הוא ההלך
לפניך הוא יהיה עמך ל
לא ירפך ולא יעזבך לא
תירא ולא תחת ׃ ויי הוא
מדבר קדמך מימריה
יהי בסעדך לא ירשינך
ולא ישבקנך לא תדחל
ולא תתבר ׃ ויכתב
משה את התורה הזאת
ויתנה אל הכהנים בני
לוי הנשאים את ארון
ברית יהוה ואל כל זקני
ישראל ׃ וכתב משה ית
אוריתא הדא ויהבה
לכהניא בני לוי דנטלין
ית ארון קימא דיי ולכל
סבי ישראל ׃ ויצו משה א
אתם לאמר מקץ שבע
שנים במעד שנת השמ
השמטה בחג הסכות ׃
ופקיד משה יתהון למי

למימר מסוף שבע שני
בזמן שתא דשמטתא
בחגא דמטליא ׃ בבוא כל
ישראל לראות את פני
יהוה אלהיך במקום א
אשר יבחר תקרא את
התורה הזאת נגד כל
ישראל באזניהם ׃ במיתי
כל ישראל לאתחזאה קד
יי אלהך באתרא דיתרעי
תקרי ית אוריתא הדא
קדם כל ישראל ותשמ
ותשמעינון ׃ הקהל את
העם האנשים והנשים
והטף וגרך אשר בשע
בשעריך למען ישמעו
ולמען ילמדו ויראו את
יהוה אלהיכם ושמרו
לעשות את כל דברי ה
התורה הזאת ׃ כנוש ית
עמא גבריא ונשיא וט
וטפלא ותיורך דבקרוך
בדיל דישמעון ובדיל
דילפון וידחלון קדם יי
אלההון ויטרון למעבד
ית כל פתגמי אוריתא
הדא ׃ ובניהם אשר לא
ידעו ישמעו ולמדו ל
ליראה את יהוה א
אלהיכם כל הימים אש
אשר אתם חיים על הא
האדמה אשר אתם עב
עברים את הירדן שמה
לרשתה ׃ ובניהון דלא

ידעו ישמעון וילפון ל
למדחל קדם יי אלהכון כל
יומיא דאתון קימין ׃
על ארעא דאתון עברין
ית ירדנא לתמן למירתה ׃
ויאמר יהוה
אל משה הן קרבו ימיך
למות קרא את יהושע
והתיצבו באהל מועד
ואצונו וילך משה ויהו
ויהושע ויתיצבו באהל
מועד ׃ ואמר יי למשה
הא קריבו יומך לממת
קרי ית יהושע ואתעתדו
במשכן זמנא ואפקד
ואפקדניה ואזל משה
ויהושע ואתעתדו במש
זמנא ׃ וירא יהוה באהל
בעמוד ענן ויעמד עמ
עמוד הענן על פתח
האהל ׃ ואתגלי יי במש
במשכנא בעמודא דענ
וקם עמודא דענא על
תרע משכנא ׃
ויאמר יהוה אל משה
הנך שכב עם אבתיך ו
וקם העם הזה וזנה אחרי
אלהי נכר הארץ אשר
הוא בא שמה בקרבו ו
ועזבני והפר את בריתי
אשר כרתי אתו ׃ ואמר
יי למשה הא את שכיב
עם אבהתך ויקום עמא
הדין ויטעי בתר טעות

באזניהם ח̇ וסימ׳ ואת הנביאים אשר באו ... ויתפרקו כל העם בבוא כל ישראל לראות הקהילו אלי ... המלך ... והבדו ...
באהל ו̇ וסימ׳ ויאמר הנה באהל ... אשר באהל ... וירא יי באהל בעמוד ענן ... ואת כל כלי הקדש ... באהל ... וחברו ...

218

עממיא ארעא ההיא ׃
עליל תמן ביניהון וישׁ׃
וישבקון דחלתי וישנון
ית קיימי דיגזרית עמהון׃
וחרה אפי בו ביום ההוא
ועזבתים והסתרתי פני
מהם והיה לאכל ומצ
ומצאהו רעות רבות
וצרות ואמר ביום ההוא
הלא על כי אין אלהי ב
בקרבי מצאוני הרעות
האלה׃ ויתקף רוגזי ביה
בעדנא ההוא וארחקנון
ואסליק שכינתי מנהון
ויהון למיבז וירעען יתהון
בישן סגיאן ועקן ויימר
בעדנא ההיא הלא מד
מדלית שכינת אלהי ׳ב
ביני ערעני בישתא הא
האלין׃ ואנכי הסתר א
אסתיר פני ביום ההוא
על כל הרעה אשר עשה
כי פנה אל אלהים אחר
אחרים׃ ואנא סלקא א
אסלק שכנתי בעדנא
ההיא על כל בישתא ׃
דעבד ארי אתפני בתר
טעות עממיא׃ ועתה
כתבו לכם את השירה ׃
הזאת ולמדה את בני
ישראל שימה בפיהם
למען תהיה לי את הש
השירה הזאת לעד בב
בבני ישראל׃ וכען כתו

כתובו לכון ית תושבחת
הדא ואלפה ית בני ישר
שויא בפומהון בדיל ד
דתהי קדמי תושבחת
הדא לסהיד בבני ישרא׳
כי אביאנו אל האדמה
אשר נשבעתי לאבתיו
זבת חלב ודבש ואכל
ושבע ודשן ופנה אל
אלהים אחרים ועבדום
ונאצוני והפר את בריתי׃
ארי אעילניה לארעא
דקיימית לאבהתהון ׃
עבדא חלב ודבש ויכלון
ויסבעון ויתפנקון ויתׄ
ויתפנון בתר טעות עממ
עממיא ויפלחון להון
וירגזון קדמי וישנון ׃
ית קיימי׃ והיה כי תמצ
תמצאן אתו רעות רבות
וצרות וענתה השירה
הזאת לפניו לעד כי לא
תשכח מפי זרעו כי ידע
ידעתי את יצרו אשר
הוא עשה היום בטרם
אביאנו אל הארץ אשר
נשבעתי׃ וידי ארי גלי
תערש יתהון בישן סגי
סגיאן ועקן ותתיב תוש
תושבחתא הדא קדמוהי
לסהיד ארי לא תתנשי
מפום בניהון ארי גלי ׃
קדמי יצרהון דאנון ע
עבדין יומא דין עד לא

אעילנון לארעא דקיימי׳
ויכתב משה את השירה
הזאת ביום ההוא וילמדה
את בני ישראל׃ וכתב מש
ית תושבחתא הדא ביומ
ההוא ואלפה לבני ישר׳
ויצו את יהושע בן נון ׃
ויאמר חזק ואמץ כי א
אתה תביא את בני ישר
ישראל אל הארץ אשר
נשבעתי להם ואנכי אה
אהיה עמך׃ ופקיד ית
יהושע בר נון ואמר תקף
ועילם ארי את תעליה
בני ישראל לארעא דק
דקיימית להון ומימרי
יהי בסעדך׃ ויהי ככלות
משה לכתב את דברי ה
התורה הזאת על ספר
עד תמם׃ והוה כד שיצי
משה למכתב ית פתגמי ה
אוריתא הדא על ספרא
עד דשלימו׃ ויצו משה
משה את הלוים נשאי
ארון ברית יהוה לאמר׃
לקח את ספר התורה הזה
ושמתם אתו מצד ארון
ברית יהוה אלהיכם וה
והיה שם בך לעד׃ סבו
ית סיפרא דאוריתא הד
ותשוון יתיה מסטר אר
ארון קיימא דה׳ אלהכון
ויהי תמן בך לסהיד׃ כי
אנכי ידעתי את מריו

ואעידה ב̇ וסימ׳ את השמים ואת הארץ · על מי אדברה ואעידה · ואעידה לי עדים נאמנים · שמעה עמי ואדברה שמעי עמי ·
קשה ויקשה ה̇ וסימ׳ ושפטו את העם בכל עת · ואת ערפך הקשה · ידעתי כי קשה אתה · וסכרתי את מצרים ביד אדנים קשה · [illegible]

ואת ערפך הקשה הן ב
בעודני חי עמכם היום
ממרים הייתם עם יהוה
ואף כי אחרי מותי: ארי
אנא ידענא ית סרבנותך
וית קדלך קשיא הא כ
דאנא קיים עמכון יומ
דין מסרבין הויתון קד
יי ואף בתר דאימות: הק
הקהילו אלי את כל זקני
שבטיכם ושטריכם ואדברה
באזניהם את הדברים ה
האלה ואעידה בם את
השמים ואת הארץ: כנ
כנשו לותי ית כל סבי
שבטיכון וסרכיכון וא
ואמליל קדמיהון ית
פתגמיא האלין ואסהד
בהון ית שמיא וית ארעא
כי ידעתי אחרי מותי כי
השחת תשחתון וסרתם
מן הדרך אשר צויתי:
אתכם וקראת אתכם
הרעה באחרית הימים
כי תעשו את הרע בע
בעיני יהוה להכעיסו
במעשה ידיכם: ארי
ידענא בתר דאימות
ארי חבלא תחבלון ותס
ותסטון מן אורחא דפ
דפקידית יתכון ותערע
יתכון בישתא בסוף יו
יומיא ארי תעבדון ית
ית דביש קדם יי לארגזא

קדמוהי בעובדי ידכון: וידבר משה באזני
כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם: ז
ומליל משה קדם כל קהלא דישראל ית פתגמי תושבחתא
הדא עד דשלימו:

פ

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי
יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי
כשעירם עלי דשא וכרביבים עלי עשב
כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו
הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט
אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא
שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל
הליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם
הלוא הוא אביך קנך הוא עשך ויכננך
זכר ימות עולם בינו שנות דור ודור
שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך
בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם
יצב גבלת עמים למספר בני ישראל
כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו
ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמן
יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו
כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף
יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו
יהוה בדד ינחנו ואין עמו אל נכר
ירכבהו על במותי ארץ ויאכל תנובת שדי
וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור
חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים
ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה
ודם ענב תשתה חמר וישמן ישרון ויבעט
שמנת עבית כשית ויטש אלוה עשהו
וינבל צור ישעתו יקנאהו בזרים
בתועבת יכעיסהו יזבחו לשדים לא אלה
אלהים לא ידעום חדשים מקרב באו
לא שערום אבתיכם צור ילדך תשי

האזינו ה̇ וסימ׳ האזינו השמים ואדברה · שמעו מלכים האזינו רזנים · האזינו תורת אלהינו עם עמרה · הקשיבו אלי עמי · [illegible]
האזינו ושמעו קולי · [illegible] · ואדברה ה̇ ויאמר אליו · [illegible]
[illegible]
[illegible]

ותשכח אל מחללך	וירא יהוה וינאץ
מכעס בניו ובנתיו	ויאמר אסתירה פני מהם
אראה מה אחריתם	כי דור תהפכת המה
בנים לא אמן בם	הם קנאוני בלא אל
כעסוני בהבליהם	ואני אקניאם בלא עם
בגוי נבל אכעיסם	כי אש קדחה באפי
ותיקד עד שאול תחתית	ותאכל ארץ ויבלה
ותלהט מוסדי הרים	אספה עלימו רעות
חצי אכלה בם	מזי רעב ולחמי רשף
וקטב מרירי	ושן בהמות אשלח בם
עם חמת זחלי עפר	מחוץ תשכל חרב
ומחדרים אימה	גם בחור גם בתולה
יונק עם איש שיבה	אמרתי אפאיהם
אשביתה מאנוש זכרם	לולי כעס אויב אגור
פן ינכרו צרימו	פן יאמרו ידנו רמה
ולא יהוה פעל כל זאת	כי גוי אבד עצות המה
ואין בהם תבונה	לו חכמו ישכילו זאת
יבינו לאחריתם	איכה ירדף אחד אלף
ושנים יניסו רבבה	אם לא כי צורם מכרם
ויהוה הסגירם	כי לא כצורנו צורם
ואיבינו פלילים	כי מגפן סדם גפנם
ומשדמות עמרה	ענבימו ענבי רוש
אשכלת מררת למו	חמת תנינם יינם
וראש פתנים אכזר	הלא הוא כמס עמדי
חתום באוצרתי	לי נקם ושלם
לעת תמוט רגלם	כי קרוב יום אידם
וחש עתדת למו	כי ידין יהוה עמו
ועל עבדיו יתנחם	כי יראה כי אזלת יד
ואפס עצור ועזוב	ואמר אי אלהימו
צור חסיו בו	אשר חלב זבחימו יאכלו
ישתו יין נסיכם	יקומו ויעזרכם
יהי עליכם סתרה	ראו עתה כי אני אני הוא
ואין אלהים עמדי	אני אמית ואחיה
מחצתי ואני ארפא	ואין מידי מציל

כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אנכי לעלם
אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי
אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם
אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר
מדם חלל ושביה מראש פרעות אויב
הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום
ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו

פ׳

האזינו: אציתו שמיא
ואמליל ותשמע ארעא
מימרי פומי: יערף: יבסס
כמיטרא אולפני יתקבל
כטלא מימרי כרוחי מ
מיטרא דנשבין על די
דיתאה וכרסיסי מלקו
מלקושא דעל עישבא:
כי: ארי בשמא דיי אנא
מצלי הבו רבותא קדם
אלהנא: הצור: תקיפא
דשלמין עובדוהי ארי
כל אורחתיה דינא אלהא
מהימנא דמן קדמוהי
עולא לא נפיק מן קדם
דזכי וקשיט הוא: שחת:
חבילו להון לא ליה ב
בניא דפלחו לטעותא
דרא דאשני עובדוהי
ואשתניו: הלייי: הקדם
יי אתון גמלין דא עמא
דקבילו אוריתא ולא
חכימו הלא הוא אבוך
ואת דיליה הוא עבדך
ואתקנך: זכר: אדכר יומי
דמן עלמא איסתכל
בשני דר ודר שאל לא
לאבוך ויחוי לך סבך
ויימרון לך בהנחל עליון:
באחסנא עילאה עמ
עממיא בפרשותיה ב
בני אינשא קיים תחומי
עממיא למנין בני ישראל:
כי חלק: ארי חולקיה ז
דיי עמיה יעקב עדב
אחסנתיה: ימצאהו:
ספיק צרכיהון בארע
מדברא בית צחונא א
אתר דלית מיא אשרא
אשרינון סחס לשכנתיה
אליפינון פתגמי אוריתא
נטרינון כבבת עינהון:
כנשר: כנשרא דמחיש
לקיניה ועל בנוהי מת
מתחופף מפריש גדפ
גדפוהי מקבלהון מנט
מנטלהון על תקוף אר
ארברוהי: יי בדד: יי בל
בלחודיהון עתיד לא:
לאשריותהון בעלמא
דהוא עתיד לאתחדתא
ולא יתקיים קדמוהי
פלחן טעון: ירכבהו:
אשרינון על תוקפי אר
ארעא ואוכילינון ביזת
סנאיהון יהב להון ביזת
שלטי קרוין ונכסי ית
יתבי כרכי תקיפין וחמא:
יהב להון ביזת מלכיהון
ושליטיהון עם עותר
דברכיהון ותקיפיהון ו
ועמא דארעהון ואחס
ואחסנתהון עם כות ח
חיליהון ומשיריתהון
ודם גבריא איתשד כ
כמיא: וישמן: ועתר
ישראל ובעט אצלח תקוף
יקנא נכסין שבק פלחן
אלהא דעבדיה וארגז
קדם תקיפא פרקיה:
יקניאהו: אקניאו קדמ
קדמוהי בפולחן טעון
בתועיבתא ארגיזו קד
קדמוהי: יזבחו: דבחו
לשידין דלית בהון צ
צרוך דחלן דלא ידעונ
חדתן דמקריב אתעבי
אתעבידא דלא אתעסקו
בהין אבהתכון: צור:
דחלת תקיפא דברך א
איתנשיתא שבקתא
פולחן אלהא דעבדך:
וירא יי: וגלי קדם יי ותק
ותקיף רוגזיה מדארגיזו
קדמוהי בנין ובנן: ויאמר
ואמר איסלק שכנתי:

מנהון גלי קדמי מה
יהי בסופהון ארי דרא
דאשני אנון בניא דלית
הימנו: הם: אנון אקניו
קדמי בלא דחלא ארגיזו
קדמי בפלחן טעון ואנ
אקנינון בלא עם בעמא
טפשא ארגיזנון: כי אש:
ארי קדום תקית כאיש
נפק מן קדמי ברגז ושי
ושיציאת עד שאול ארע
ארעיתא ועללתה ושי
ושיציאת עד סיפי טוריא:
אספה: אסית עליהון ב
בישן מכתשי אשיצי
בהון: מזי רעב: נפיחי ז
כפן ואכילי עוף וכתישי
רוחין בישין ושן חות
ברא איגרי בהון עם ח
חמת תניניא דזחלין ב
בעפרא: מחוץ: מברא
תתכיל חרבא ומיתוניא
חרגת מותא את עולימיהון
עולימתהון ינקיהון ע
עם סביהון: אמרתי:
אמרית יחול רוגזי על
עליהון ואשיצינון אב
איבטיל מן בני אינשא
דוכרנהון: לולי: אילולפון
רוגזא דסנאה כניש די
דילמא איתרברב בעיל
דבבא דילמא יימרון י
ידנא תקיפת לנא ולא
מן קדם יי הות כל דא: כי:

ארי עם מאבדי עיצן א
אינון ולית בהון סוכלתנו:
לו: אילו חכימו: אסתכלו
בדא סברו מה יהי בסוף
בסופהון: איכה: איכדין
ירדוף חד לאלפא ותרין
ישרקון לרבותא אילהן
תקיפהון מסרנון ויי אז
אשלימנון: כי לא: ארי
לא כתוקפנא תוקפהון
ובעלי דבבנא הוו דיינ
דיינגא: כי מגפן: ארי כ
כפורענות עמא דסדום
פורענותהון ולקותהון
כעם עמורה ומחתהון
בישן כרישי חיוין ותוש
ותושלימת עובדיהון
כמרירתהון: חמת: הא
כמרת תניניא פורענ
פורענותהון וכריש פי
פיתני חיוין אכזריין: ה
הלא: הלא כל עובדיהון
גלן קדמי גניזן ליום ד
דינא כאוצרי: לי: קדמי
פורענותא ואנא אשלם
לעידן דיגלון מן ארעהון
ארי קריב יום תברהון
ומבע דעתיד להון: כי
ידין: ארי ידין יי דינא ד
דעמיה ופורענות דשב
דעבדוהי צדיקיא יתפר
יתפרע ארי גלי קדמוהי
דיבעדן דתיתקף עליהון
מחת סנאה יהון מטל

מטלטלין ושביקין: ואמר
ויימר או בחלתהון תקיפ
דהוו רחיצין ביה: אשר
דיתרב ניכסתהון הוו אכ
אכלין שתן חמר ניסכיהון
יקומון כען ויסעדונכון
יהון עליכון למגן: ראו:
חזו כען דאנא אנא הוא
ולית אלה בר מני אנא
מימית ומיחי מחינא ו
ואנא מסינא ולית דמן ז
ידי משיזיב: כי אשא: ארי
אתקנית בשמיא בית ש
שכינתי ואמרית קיים א
אנא לעלמין: אם שנותי:
אם על חד תרין כחיזו ב
ברקא מסות שמיא ושר
סות שמיא תתגלי חרבי
ותיתקף בדינא ידי אתיב
פורענותא לשנאי ולבע
ולבעלי דבבי אישלם: ז
אשכיר: אירוי גירי מד
מדמא וחרבי תקטיל ב
בעממיא מדם קטילין
ושבין לאעראה כתרי
מריש סנאה ובעיל דבב
דבבא: הרנינו: שבחו ע
עממיא עמיה ארי פור
פורענות עבדוהי צדיקי
מתפרע ופורענותא יתיב
לסנאוהי ויכפר על אר
ארעיה ועל עמיה:
ויבא משה
וידבר את כל הדברי הש

השירה הזאת באזני הע
העם הוא והושע בן נון:
ואתא משה ומליל ית
כל פתגמי תושבחתא ה
הדא קדם עמא הוא והו
ויהושע בר נון: ויכל מש
משה לדבר את כל הד
הדברים האלה אל כל
ישראל: ושיצי משה ז
למללא ית כל פתגמיא
האלין עם כל ישראל:
ויאמר אלהם שימו לב
לבבכם לכל הדברים א
אשר אנכי מעיד בכם
היום אשר תצום את ב
בניכם לשמר לעשות
את כל דברי התורה הז
הזאת: ואמר להון שוו
לבכון לכל פתגמיא דא
דאנא מסהיד בכון יומ
דין דיתפקדונון ית ב
בניכון למטר למעבד
ית כל פתגמי אוריתא
הדא: כי לא דבר רק ה
הוא מכם כי הוא חייכם
ובדבר הזה תאריכו ימ
ימים על האדמה א
אשר אתם עברים את
הירדן שמה לרשתה:
ארי לא פתגם ריקן ז
הוא מנכון ארי הוא ז
חייכון ובפתגמא הדין
תורכון יומין על ארעא
דאתון עברין ית ירדנ

תמן למרתה: ו
וידבר יהוה אל משה ב
בעצם היום הזה לאמר:
ומליל יי עם משה בכרן
יומא הדין למימר: על
עלה אל הר העברים ה
הזה הר נבו אשר בארץ
מואב אשר על פני ירח
ירחו וראה את ארץ כ
כנען אשר אני נתן לבני
ישראל לאחזה: סק לט
לטורא דעבראי הדין
טורא דנבו די בארעא
דמואב דעל אפי ירחו
וחזי ית ארעא דכנען
דאנא יהיב לבני ישראל
לאחסנא: ומת בהר אש
אשר אתה עלה שמה
והאסף אל עמיך כא
כאשר מת אהרן אחיך
בהר ההר ויאסף אל ע
עמיו: ומית בטורא ד
דאת סליק לתמן ואת
ואיתכניש לעמך כמא
דמית אהרן אחוך בהר
טורא ואתכניש לעמיה:
על אשר מעלתם בי ב
בתוך בני ישראל במי
מריבת קדש מדבר צן
על אשר לא קדשתם
אותי בתוך בני ישראל:
על דשקרתון במימרי
בגו בני ישראל במי מצות
רקם במדברא דצין על

דלא קדישתון יתי בגו ב
בני ישראל: כי מנגד ת
תראה את הארץ ושמה
לא תבא אל הארץ אשר
אני נתן לבני ישראל: א
ארי מקביל תחזי ית ארע
ארעא ולתמן לא תיעול
לארעא דאנא יהיב לבני
ישראל: פ

וזאת הברכה אשר ברך
משה איש האלהים את
בני ישראל לפני מותו:
ודא ברכתא דבריך מש
נביא דיי ית בני ישראל
קדם מותיה: ויאמר יהוה
מסיני בא וזרח משעיר
למו הופיע מהר פארן
ואתה מרבבת קדש מימ
מימינו אשדת למו: וא
ואמר יי מסיני אתגלי ז
וזיהור יקריה משעיר
איתחזי לנא ואתגלי ב
בגבורתיה על טורא דפ
דפארן ועימיה רבותא
קדישין כתב ימיניה מ
מגו אישתא אוריתא ז
יהב לנא: את חבב עממ
כל קדישיו בידך והם ת
תכו לרגליך ישא מדב
מדברתיך: את חביבינון
לשבטיא כל קדישוהי
בית ישראל בגבורא אפיקנון
ממצרים ואנון מדברין
תחות ענני נטלין על

ואת אחיו ל׳ וסימ׳ ויכלכל יוסף · ויושב יוסף · ואת אחיו לא הכיר · ויגרש זבול את געל · בן אבינדב ·· ראיתיו ל׳ וסי׳ · ולא ראיתיו עד הנה · ראמרי · ויהי ראיתיו

מימרך׃ תורה צוה לנו
משה מורשה קהלת
יעקב׃ אוריתא יהב לנא
משה מסרה ירותא ל
לכנשת יעקב׃ ויהי ב
בישרון מלך בהתאסף
ראשי עם יחד שבטי
ישראל׃ והוה בישראל
מלכא באתכנשות ר
רישי עמא כחדא שב
שבטיא דישראל׃
יחי ראובן ואל ימות
ויהי מתיו מספר׃ יחי
ראובן בחיי עלמא ומות
תנינא לא ימות ויקבלו
בנוהי אחסנתהון במנ
במנינהון׃ וזאת
ליהודה ויאמר שמע
יהוה קול יהודה ואל
עמו תביאנו ידיו רב לו
ועזר מצריו תהיה׃ ודא
ליהודה ואמר קביל יי
צלותיה דיהודה במיפ
במיפקיה לקרבא ולע
ולעמיה תתיבניה לש
לשלם ידוהי יעבדן ל
ליה פורענותא מסנאוהי
וסעיד מבעל דבבא ה
הוי ליה׃ וללוי
אמר תמיך ואוריך לאי
לאיש חסידך אשר נס
נסיתו במסה תריבהו׃
על מי מריבה׃ וללוי
אמר תומיא ואוריא

אלבישתא לגבר דאיש
דאשתכח חסיד קדמך
דנסיתהי בניסיתא והוה
שלים בחרתהי על מי
מצותא ואשתכח מ
מהימן׃ האמר לאביו
ולאמו לא ראיתיו ואת
אחיו לא הכיר ואת בנו
לא ידע כי שמרו אמר
אמרתך ובריתך ינצרו׃
דעל אבוהי ועל אמיה
לא רחים כד חבו מן ד
דינא ואפי אחוהי ובנ
ובנוהי לא נסיב ארי נ
נטרו מטרת מימרך ו
וקימך לא אשניאו׃
יורו משפטיך ליעקב
ותורתך לישראל ישימו
ישימו קטורה באפך
וכליל על מזבחך׃ כשרין
אילין דילפון דינך ליע
ואוריתך לישר׳ ישוון
קטורת בוסמין באפך
וגמיר לרעוא על מדבחך׃
ברך יהוה חילו ופעל
ידיו תרצה מחץ מתנים
קמיו ומשנאיו מן יק
יקומון׃ בריך יי ניכסוהי
וקורבן ידוהי קביל בר
ברעוא תבר חרצא דס
דסנאוהי ודבעלי דבב
דבבוהי דלא יקומון׃
לבנימן אמר
ידיד יהוה ישכן לבטח

עליו חפף עליו כל היום
ובין כתפיו שכן׃ לבנימן
אמר רחימא דיי ישרי
לרוחצן עלוהי יהי מגן
עלוהי כל יומא ובאר
ובארעיה תשרי שכינתא׃
וליוסף אמר
מבורכת יהוה ארצו ממ
ממגד שמים מטל ומ
ומתהום רבצת תחת׃ ול
וליוסף אמר מברכא מן
קדם יי ארעיה עבדא מגד
מגדנין מטלא דשמיא
מלעילא ומבועי עינות
תהומין דנגדין ממעמ
ממעמקי ארעא מלרע׃
וממגד תבואת שמש
וממגד גרש ירחים׃ וע
ועבדא מגדנין ועללן
מבול שמשא עבדא מ
מגדנין מריש ירח בירח׃
ומראש הררי קדם ומ
וממגד גבעות עולם׃
ומריש טוריא בכיריא
ומטוב רמן דלא פסקן׃
וממגד ארץ ומלאה
ורצון שכני סנה תבואת
תבואתה לראש יוסף
ולקדקד נזיר אחיו׃ ומ
ומטוב ארעא ומלאה
רעי ליה דשכנתיה בש
בשמיא ועל משה א
איתגלי באסנא יתיה
כל אלין לרישא דיוסף

גנן ה׳ חס׳ וכו׳ · ונר אתו · האמר לאביו לסקלו · ובני יתגרו ·· יקומון ז׳ וסימ׳ · ומשנאיו מן יקומון · ואכלו ואבותם · יהיו מודך נפלתיק · יקומון עד · חמס · ויבו ובני קדמוהי · יקומון · ארבעה מלכין · עשרה מלכין · וחד מושל יקומון מלוך ·· שכני ה׳ וסימ׳ · שכני סנה · שכני בחגוי סלע · חוברי · שכני לבדד

גברא פרישא דאחוהי׃
בכור שורו הדר לו וקרני
ראם קרניו בהם עמים
ינגח יחדו אפסי ארץ
והם רבבות אפרים והם
אלפי מנשה׃ רבא דבנ
רבנוהי זיוא ליה גבורן
איתעבידא ליה מן קד
דתוקפא ורומא דיליה
בגבורתיה עממיא יקט
יקטל כחדא עד סיפי
ארעא ואינון ריבוותא
דבית אפרים ואינון א
אלפיא דבית מנשה׃
ולזבולן אמר
שמח זבולן בצאתך וי
ויששכר באהליך׃ ולזב
ולזבולן אמר חדי זבול
במפקך לאגחא קרבא
על בעלי דבבך ויששכ
במהכך למעבד זמני
מועדיא בירושלם׃ ע
עמים הר יקראו שם
יזבחו זבחי צדק כי שפ
שפע ימים יינקו וספ
ושפוני טמוני חול׃ ש
שבטיא דישראל לטורא ב
בית מקדשא יתכנשון
תמן יכסון ניכסת קודש
קודשין לרעוא ארי נכ
נכסי עממיא יכלון וס
וסימן דמטמרן בחלא
מיתגלין להון׃
ולגד אמר ברוך מרחיב

גד כלביא שכן וטרף זר
זרוע את קדקד׃ ולגד
אמר בריך דאפתי גד
כליתא שרי וקטיל ש
שילטונין עם מלכין׃ ו
וירא ראשית לו כי שם
חלקת מחקק ספון וי
ויתא ראשי עם צדקת
יהוה עשה ומשפטיו
עם ישראל׃ ואתקבל ב
בקדמיתא דיליה ארי
תמן בחסנתיה משה
ספרא רבא דישראל קביר
והוא נפק ועל ברישׁ
עמא וכין קדם יי עבד
ודינוהי עם ישראל׃
ולדן אמר דן
גור אריה יזנק מן הב
הבשן׃ ולדן אמר דן ת
תקיף כגור אריון ארעי
שתיא מן נחליא דנגד
דנגדין מן מתנן׃
ולנפתלי אמר נפתלי
שבע רצון ומלא ברכת
יהוה ים ודרום ירשה׃
ולנפתלי אמר נפתלי
שבע רעון ומלא ברכן
מן קדם יי מערב ים גינ
גינוסר ודרומא ירתי׃
ולאשר אמר ב
ברוך מבנים אשר יהי ר
רצוי אחיו וטבל בשמן
רגלו׃ ולאשר אמר בר
בריך מבירכת בניא א

אשר יהי רעוא לאחו
לאחוהי ויתרבי בתפנוקי
מלכין׃ ברזל ונחשת מ
מנעלך וכימיך דבאך׃
תקיף כפרזלא וכנחשא
וכיומי עולימותך תוק
תוקפך׃ אין כאל ישרו
ישורון רכב שמים בע
בעזרך ובגאותו שחק
שחקים׃ לית אלא אלהא
דישראל דשכנתיה בש
בשמיא בסעדך ותוקפי
בשמי שמיא׃ מענה
אלהי קדם ומתחת זר
זרעת עולם ויגרש מ
מפניך אויב ויאמר ה
השמד׃ מדור אלהא ד
דמלקדמין דבמימרי
יתעבד עלמא ותריך
מן קדמך סנאה ואמר
שיצי׃ וישכן ישראל
בטח בדד עין יעקב אל
ארץ דגן ותירוש את ש
שמיו יערפו טל׃ ויש
וישרי ישראל לרחצן ב
בלחודוהי כעין ברכתא
דבריכנון יעקב אבוהון
בארע עבדא עבור וח
וחמר את שמיא דעי
דעילויהון ישמשונן
בטלא׃ אשריך ישראל
מי כמוך עם נושע ב
ביהוה מגן עזרך ואש
ואשר חרב גאותך וי

ויכחשו איביך לך ואתה
על במותימו תדרך: ט
טובך ישראל דלית דכו
דכותך עמא דפורקניה
מן קדם יי תקוף סעדך
ודמן קדמוהי ניצחן
גבורתך ויתכדבון סנאך
לך ואת על פריקת צוו
צורי מלכיהון תדרוך:
ויעל משה מ
מערבת מואב אל הר
נבו ראש הפסגה אשר
על פני ירחו ויראהו
יהוה את כל הארץ א
את הגלעד עד דן: וס
וסליק משה ממישרי
דמואב לטורא דנבו
ריש רמתא דעל אפי
ירחו ואחזיה יי ית כל
ארעא ית גלעד עד דן:
ואת כל נפתלי ואת א
ארץ אפרים ומנשה
ואת כל ארץ יהודה
עד הים האחרון: וית
כל נפתלי וית ארע א
אפרים ומנשה וית כל
ארע יהודה עד ימא
מערבא: ואת הנגב ו
ואת הככר בקעת ירחו
עיר התמרים עד צער:
וית דרומא וית מישר
בקעתא דירחו קרית
דקליא עד צער:
ויאמר יהוה

אליו זאת הארץ אשר
נשבעתי לאברהם לי
ליצחק וליעקב לאמר
לזרעך אתננה הראית
הראיתיך בעיניך ושמה
לא תעבר: ואמר יי ליה
דא ארעא דקיימית ל
לאבר ליצ וליע למימר
לבנך אתננה אחזיתך
בעינך ולתמן לא תעבר:
וימת שם משה עבד
יהוה בארץ מואב על
פי יהוה: ומית תמן מ
משה עבדא דיי בארעא
דמואב על מימרא דיי:
ויקבר אתו בגי בארץ
מואב מול בית פעור
ולא ידע איש את קבר
קבורתו עד היום הזה:
וקבר יתיה בחילתא
בארעא דמואב לקביל
בית פעור ולא ידע אי
אינש ית קבורתיה עד
יומא הדין: ומשה בר
מאה ועשרים שנה
במתו לא כהתה עינו
ולא נס לחה: ומשה
בר מאה ועשרין שנין
כד מית לא כהת עינה
ולא שנא זיו יקרא דא
דאפוהי: ויבכו בני יש
ישראל את משה בערבת
מואב שלשים יום
ויתמו ימי בכי אבל

משה: ובכו בני ישר ית
משה במישריא דמו
תלתין יומין ושלימו
יומי בכיתא איבליה
דמשה: ויהושע בן נו
נון מלא רוח חכמה כי
סמך משה את ידיו
עליו וישמעו אליו בנ
ישראל ויעשו כאשר
צוה יהוה את משה:
ויהושע בר נון אתמלי
רוח חכמתא ארי סמך
משה ית ידוהי עלוהי
וקבילו מניה בני ישר
ועבדו כמא דפקיד יי
ית משה: ולא קם נביא
עוד בישראל כמשה
אשר ידעו יהוה פנים
אל פנים: ולא קם נביא
עוד בישר כמש דאתגלי
ליה יי אפין באפין: לכל
האותות והמופתים א
אשר שלחו יהוה לע
לעשות בארץ מצרים
לפרעה ולכל עבדיו
ולכל ארצו: לכל אתיא
ומופתיא דשלחיה יי
למעבד בארעא דמצר
לפר ולכל עבדוהי ולכ
ארעיה: ולכל היד החזקה
ולכל המורא הגדול א
אשר עשה משה לע
לעיני כל ישראל:
ולכל ידא תקיפא

ולכל המורא הגדול אשר
עשה משה לעיני כל
ישראל

אני יעקב בר
שמואל הסופר
כתבתי זה הספר
לר' יוסף בר משה
מאולמנא וסיימתי
אותו באחד בשבט
בשנת קקיט"ו
לפ"ק
והשם יזכהו ללמוד
בו הוא ובניו ובני
בניו
חזק ונתחזק והסופר
לא יוזק

יהושע	שיר השירים
שופטים	קהלת
שמואל	איכה
מלכים	דניאל
ירמיה	מגילה
יחזקאל	עזרא
ישעיה	
תרי עשר	דברי הימים

הושע
יואל
עמוס
עובדיה
יונה
מיכה
נחום
חבקוק
צפניה
חגי
זכריה
מלאכי
סוף תרי עשר
רות
תהלים
איוב
משלי

B. 30 P. Inf.

Pars I.ª

Restaurato per la liberalità di
Maria Teresa Ciccolini in memoria
di Adriano Ciccolini.
Gianfranco Ravasi
3 aprile 1992

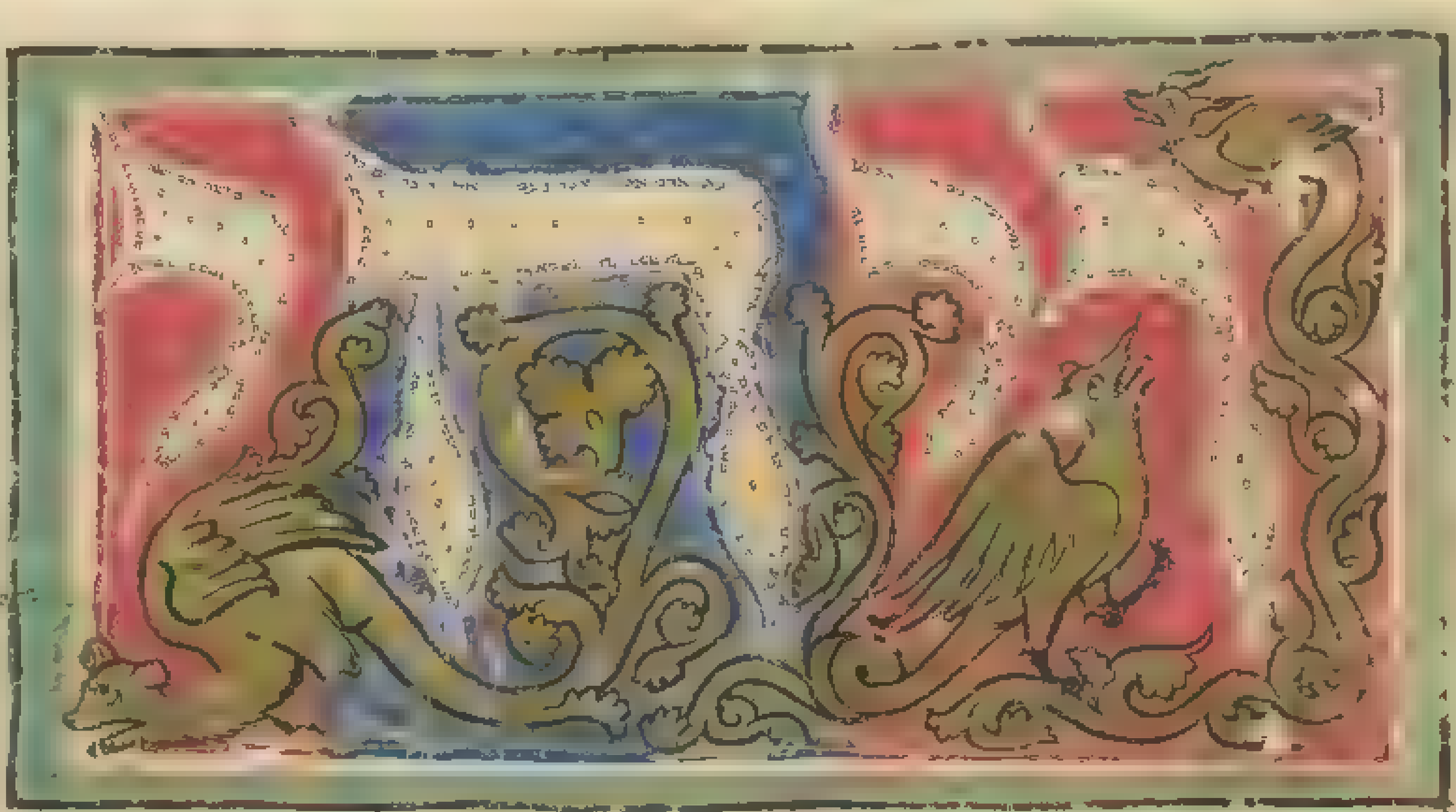

א אחרי מות משה עבד
יהוה ויאמר יהוה אל
יהושע בן נון משרת
משה לאמר: משה
עבדי מת ועתה קום
עבר את הירדן הזה
אתה וכל העם הזה
אל הארץ אשר אנכי
נתן להם לבני ישראל:
כל מקום אשר תדרך
כף רגלכם בו לכם נת
נתתיו כאשר דברתי
אל משה: מהמדבר
והלבנון הזה ועד הנ
הנהר הגדול נהר פרת
כל ארץ החתים ועד
הים הגדול מבוא ה
השמש יהיה גבולכם:
לא יתיצב איש לפניך
כל ימי חייך כאשר
הייתי עם משה אהיה
עמך לא ארפך ולא
אעזבך: חזק ואמץ:
כי אתה תנחיל את

העם הזה את הארץ
אשר נשבעתי לאבותם
לתת להם: רק חזק ו
ואמץ מאד לשמר
לעשות ככל התורה
אשר צוך משה עבדי
אל תסור ממנו ימין ו
ושמאול למען תשכיל
בכל אשר תלך: לא
ימוש ספר התורה
הזה מפיך והגית בו
יומם ולילה למען
תשמר לעשות ככל
הכתוב בו כי אז תצ
תצליח את דרכך ו
ואז תשכיל: הלא צ
צויתיך חזק ואמץ אל
תערץ ואל תחת כי
עמך יהוה אלהיך
בכל אשר תלך:
ויצו יהושע את
שטרי העם לאמר:
עברו בקרב המחנה
וצוו את העם לאמר

הכינו לכם צידה כי בעוד
שלשת ימים אתם ע
עברים את הירדן הזה
לבוא לרשת את הארץ
אשר יהוה אלהיכם נתן
לכם לרשתה: ולראובני
ולגדי ולחצי שבט ה
המנשה אמר יהושע
לאמר: זכור את הדבר
אשר צוה אתכם משה
עבד יהוה לאמר יהוה
אלהיכם מניח לכם ונ
ונתן לכם את הארץ ה
הזאת: נשיכם טפכם
ומקניכם ישבו בארץ
אשר נתן לכם משה
בעבר הירדן ואתם:
תעברו חמשים לפני
אחיכם כל גבורי החיל
ועזרתם אותם: עד אשר
יניח יהוה לאחיכם
ככם וירשו גם המה
את הארץ אשר יהוה
אלהיכם נתן להם ו
ושבתם לארץ ירשת
ירשתכם וירשתם א
אותה אשר נתן לכם
משה עבד יהוה בעבר
הירדן מזרח השמש:
ויענו את יהושע לאמר
כל אשר צויתנו נעשה
ואל כל אשר תשלחנו
נלך: ככל אשר שמ
אל משה כן נשמע

אליך רק יהיה יהוה
אלהיך עמך כאשר
היה עם משה׃ כל איש
אשר ימרה את פיך
ולא ישמע את דבריך
לכל אשר תצונו יומת
רק חזק ואמץ׃
ב הפט וישלח יהושע בן נון
מן השטים שנים אנ
אנשים מרגלים חרש
לאמר לכו ראו את ה
הארץ ואת יריחו וי
וילכו ויבאו בית אשה
זונה ושמה רחב ויש
וישכבו שמה׃ ויאמר
למלך יריחו לאמר
הנה אנשים באו הנה
הלילה מבני ישראל
לחפר את הארץ׃ ויש
וישלח מלך יריחו אל
רחב לאמר הוציאי
האנשים הבאים אל
אליך אשר באו לבי
לביתך כי לחפר את
כל הארץ באו׃ ותקח
האשה את שני הא
האנשים ותצפנו ותא
ותאמר כן באו אלי
האנשים ולא ידעתי
מאין המה׃ ויהי הש
השער לסגור בחשך
והאנשים יצאו לא
ידעתי אנה הלכו
האנשים רדפו מהר

אחריהם כי תשיגום׃
והיא העלתם הגגה
ותטמנם בפשתי העץ
הערכות לה על הגג׃
והאנשים רדפו אחרי
אחריהם דרך הירדן
על המעברות והשער
סגרו אחרי כאשר
יצאו הרדפים אחריהם׃
והמה טרם ישכבון׃
והיא עלתה עליהם
על הגג׃ ותאמר אל
האנשים ידעתי כי
נתן יהוה לכם את ה
הארץ וכי נפלה אי
אימתכם עלינו וכי נ
נמגו כל ישבי הארץ
מפניכם׃ כי שמענו
את אשר הוביש יהוה
את מי ים סוף מפניכם
בצאתכם ממצרים וא
ואשר עשיתם לשני
מלכי האמרי אשר
בעבר הירדן לסיחן
ולעוג אשר החרמתם
אתם׃ ונשמע וימס
לבבנו ולא קמה עוד
רוח באיש מפניכם כי
יהוה אלהיכם הוא
האלהים בשמים ממ
ממעל ועל הארץ מ
מתחת׃ ועתה השבעו
נא לי ביהוה כי עשי
עשיתי עמכם חסד

ועשיתם גם אתם עם
בית אבי חסד ונתתם
לי אות אמת׃ והחיתם
את אבי ואת אמי וא
ואת אחי ואת אחותי
ואת כל אשר להם׃
והצלתם את נפשתינו
ממות׃ ויאמרו לה
האנשים נפשנו תח
תחתיכם למות אם
לא תגידו את דברנו
זה והיה בתת יהוה
לנו את הארץ ועשינו
עמך חסד ואמת׃ ות
ותורדם בחבל בעד
החלון כי ביתה בקיר
החומה ובחומה היא
יושבת׃ ותאמר להם
ההרה לכו פן יפגעו
בכם הרדפים ונחבתם
שמה שלשת ימים ע
עד שוב הרדפים ואחר
תלכו לדרככם׃ ויאמרו
אליה האנשים נקים
אנחנו משבעתך ה
הזה אשר השבעתנו׃
הנה אנחנו באים בא
בארץ את תקות חוט
השני הזה תקשרי
בחלון אשר הורדתנו
בו ואת אביך ואת
אמך ואת אחיך ואת
כל בית אביך תאספי
אליך הביתה׃ והיה

כל אשר יצא מדלתי
ביתך החוצה דמו ב
בראשו ואנחנו נקים
וכל אשר יהיה אתך
בבית דמו בראשנו
אם יד תהיה בו ואם
תגידי את דברנו זה
והיינו נקים משבעתך
אשר השבעתנו ות
ותאמר כדבריכם כן
הוא ותשלחם וילכו
ותקשר את תקות ה
השני בחלון וילכו וי
ויבאו ההרה וישבו
שם שלשת ימים עד
שבו הרדפים ויבקשו
הרדפים בכל הדרך
ולא מצאו וישבו ש
שני האנשים וירדו
מההר ויעברו ויבאו
אל יהושע בן נון ויס
ויספרו לו את כל הנ
המצאות אתם ויא
ויאמרו אל יהושע
כי נתן יהוה בידנו את
כל הארץ וגם נמגו
כל ישבי הארץ מפני
מפנינו
וישכם יהושע בבקר
ויסעו מהשטים ויבאו
עד הירדן הוא וכל בני
ישראל וילנו שם טר
טרם יעברו ויהי מ
מקצה שלשת ימים

ויעברו השטרים בקרב
המחנה ויצוו את העם
לאמר כראותכם את
ארון ברית יהוה א
אלהיכם והכהנים ה
הלוים נשאים אתו ו
ואתם תסעו ממקומכם
והלכתם אחריו אך
רחוק יהיה ביניכם וב
ובינו כאלפים אמה ב
במדה אל תקרבו אל
אליו למען אשר תדעו
את הדרך אשר תלכו
בה כי לא עברתם בד
בדרך מתמול שלשום
ויאמר יהושע
אל העם התקדשו כי
מחר יעשה יהוה ב
בקרבכם נפלאות ויא
ויאמר יהושע אל
הכהנים לאמר שאו
את ארון הברית וע
ועברו לפני העם וי
וישאו את ארון הב
הברית וילכו לפני ה
העם ויאמר
יהוה אל יהושע היום
הזה אחל גדלך בעיני
כל ישראל אשר יד
ידעון כי כאשר הייתי
עם משה אהיה עמך
ואתה תצוה את הכ
הכהנים נשאי ארון
הברית לאמר כבאכם

עד קצה מי הירדן
בירדן תעמדו
ויאמר יהושע אל
בני ישראל גשו הנה
ושמעו את דברי יהוה
אלהיכם ויאמר יה
יהושע בזאת תדעון
כי אל חי בקרבכם ו
והורש יוריש מפניכם
את הכנעני ואת החתי
ואת החוי ואת הפרזי
ואת הגרגשי והאמרי
והיבוסי הנה ארון ה
הברית אדון כל הארץ
עבר לפניכם בירדן ו
ועתה קחו לכם שני
עשר איש משבטי י
ישראל איש אחד א
איש אחד לשבט וה
והיה כנוח כפות רגלי
הכהנים נשאי ארון
יהוה אדון כל הארץ
במי הירדן מי הירדן
יכרתון המים הירדים
מלמעלה ויעמדו נד
אחד ויהי בנסע הע
העם מאהליהם לע
לעבר את הירדן וה
והכהנים נשאי הארון
הברית לפני העם וכ
וכבא נשאי הארון עד
הירדן ורגלי הכהנים
נשאי הארון נטבלו
בקצה המים והירדן

מלא על כל גדותיו כל
ימי קציר׃ ויעמדו ה
המים הירדים מלמע
מלמעלה קמו נד א
אחד הרחק מאד בא
באדם העיר אשר
מצד צרתן והירדים
על ים הערבה ים המ
המלח תמו נכרתו׃
והעם עברו נגד יריחו׃
ויעמדו הכהנים נשאי
הארון ברית יהוה ״
בחרבה בתוך הירדן ׃
הכן וכל ישראל ע
עברים בחרבה עד א
אשר תמו כל הגוי ׃
לעבור את הירדן׃ וי
ויהי כאשר תמו כל ד
הגוי לעבור את הירדן
ויאמר יהוה אל יהו
יהושע לאמר׃ קחו
לכם מן העם שנים
עשר אנשים איש א
אחד איש אחד מ
משבט׃ וצוו אתם
לאמר שאו לכם מזה
מתוך הירדן ממצב
רגלי הכהנים הכין
שתים עשרה אבנים
והעברתם אתם עמ
עמכם והנחתם אתם
במלון אשר תלינו בו
הלילה׃ ויקרא יהושע
אל שנים העשר איש

אשר הכין מבני ישר
ישראל איש אחד
איש אחד משבט׃
ויאמר להם יהושע
עברו לפני ארון יהוה
אלהיכם אל תוך היר
הירדן והרימו לכם
איש אבן אחת על
שכמו למספר שבטי
בני ישראל׃ למען ת
תהיה זאת אות בקר
בקרבכם כי ישאלון
בניכם מחר לאמר
מה האבנים האלה
לכם׃ ואמרתם להם א
אשר נכרתו מימי ה
הירדן מפני ארון ב
ברית יהוה בעברו ׃
בירדן נכרתו מי ה
הירדן והיו האבנים
האלה לזכרון לבני
ישראל עד עולם׃ ו
ויעשו כן בני ישראל
כאשר צוה יהושע
וישאו שתי עשרה
אבנים מתוך הירדן
כאשר דבר יהוה אל
יהושע למספר ש
שבטי בני ישראל
ויעברום עמם אל
המלון וינחום שם׃
ושתים עשרה אבנים
הקים יהושע בתוך
הירדן תחת מצב ר

רגלי הכהנים נשאי
ארון הברית ויהיו ׃
שם עד היום הזה׃ ׃
והכהנים נשאי הארון
עמדים בתוך הירדן
עד תם כל הדבר א
אשר צוה יהוה את
יהושע לדבר אל ה
העם ככל אשר צוה
משה אל יהושע ״
וימהרו העם ויעברו
ויהי כאשר תם כל
העם לעבור ויעבר
ארון יהוה והכהנים
לפני העם׃ ויעברו בנ
ראובן ובני גד וחצי ׃
שבט המנשה חמשים
לפני בני ישראל כא
כאשר דבר אליהם מ
משה׃ כארבעים אלף
חלוצי הצבא עברו
לפני יהוה למלחמה
אל ערבות יריחו׃
ביום ההוא גדל
יהוה את יהושע בע
בעיני כל ישראל ויר
ויראו אתו כאשר
יראו את משה כל
ימי חייו׃
ויאמר יהוה אל יהושע
לאמר צוה את הכהנים
נשאי ארון העדות
ויעלו מן הירדן׃ ויצ
יהושע את הכהנים

לאמר עלו מן הירדן׃
ויהי בעלות הכהנים
נשאי ארון ברית יהוה
מתוך הירדן נתקו כפות
רגלי הכהנים אל הח
החרבה וישבו מי הירדן
למקומם וילכו כתמול
שלשום על כל גדותיו׃
והעם עלו מן הירדן
בעשור לחדש הרא
הראשון ויחנו בגלגל
בקצה מזרח יריחו׃ וא
ואת שתים עשרה ״ז
האבנים האלה אשר
לקחו מן הירדן הקים
יהושע בגלגל׃ ויאמר
אל בני ישראל לאמר
אשר ישאלון בניכם
מחר את אבתם לאמר
מה האבנים האלה׃ וי
והודעתם את בניכם
לאמר ביבשה עבר
ישראל את הירדן ה
הזה׃ אשר הוביש יהוה
אלהיכם את מי הירדן
מפניכם עד עברכם כ
כאשר עשה יהוה א
אלהיכם לים סוף אש
אשר הוביש מפנינו
עד עברנו׃ למען דעת
כל עמי הארץ את יד
יהוה כי חזקה היא
למען יראתם את יהוה
אלהיכם כל הימים׃

ו ויהי כשמע
כל מלכי האמרי אשר
בעבר הירדן ימה וכל
מלכי הכנעני אשר על
הים את אשר הוביש
יהוה את מי הירדן
מפני בני ישראל עד
עברנו וימס לבבם וז
ולא היה בם עוד רוח
מפני בני ישראל׃
בעת ההיא אמר
יהוה אל יהושע עש
עשה לך חרבות צרים
ושוב מל את בני יש
ישראל שנית׃ ויעש
לו יהושע חרבות צר
צרים וימל את בני
ישראל אל גבעת ה
הערלות׃ וזה הדבר
אשר מל יהושע כל
העם היצא ממצרים
הזכרים כל אנשי המ
המלחמה מתו במדבר
בדרך בצאתם ממצרים׃
כי מלים היו כל העם
היצאים וכל העם ה
הילדים במדבר בדרך
בצאתם ממצרים לא
מלו׃ כי ארבעים שנה
הלכו בני ישראל במ
במדבר עד תם כל הגוי
אנשי המלחמה היצא
היצאים ממצרים אש
אשר לא שמעו בקול

יהוה אשר נשבע יהוה
להם לבלתי הראותם
את הארץ אשר נשבע
יהוה לאבותם לתת לנו
ארץ זבת חלב ודבש׃
ואת בניהם הקים תחתם
אתם מל יהושע כי ער
ערלים היו כי לא מלו
אותם בדרך׃ ויהי כאשר
תמו כל הגוי להמול
וישבו תחתם במחנה
עד חיותם׃ ו
ויאמר יהוה אל יהושע
היום גלותי את חרפת
מצרים מעליכם ויקרא
שם המקום ההוא גל
גלגל עד היום הזה׃ ו
ויחנו בני ישראל בגלגל
ויעשו את הפסח בא
בארבעה עשר יום ל
לחדש בערב בערבות
יריחו׃ ויאכלו מעבור
הארץ ממחרת הפסח
מצות וקלוי בעצם ה
היום הזה׃ וישבת המן
ממחרת באכלם מעבור
הארץ ולא היה עוד
לבני ישראל מן ויאכ
ויאכלו מתבואת ארץ
כנען בשנה ההיא׃
ויהי בהיות
יהושע ביריחו וישא
עיניו וירא והנה איש
עמד לנגדו וחרבו ש

שלופה בידו וילך יהו
יהושע אליו ויאמר לו
הלנו אתה אם לצרינו׃
ויאמר לא כי אני שר
צבא יהוה עתה באתי
ויפל יהושע אל פניו
ארצה וישתחו ויאמר
לו מה אדני מדבר אל
עבדו׃ ויאמר שר צבא
יהוה אל יהושע של
נעלך מעל רגלך כי ה
המקום אשר אתה ע
עמד עליו קדש הוא
ויעש יהושע כן׃ ויריחו
סגרת ומסגרת מפני
בני ישראל אין יוצא
ואין בא׃
ויאמר יהוה אל יהוש
יהושע ראה נתתי בי
בידך את יריחו ואת
מלכה גבורי החיל׃ ו
וסבתם את העיר כל
אנשי המלחמה הקף
את העיר פעם אחת
כה תעשה ששת ימים׃
ושבעה כהנים ישאו
שבעה שופרות היובלים
לפני הארון וביום הש
השביעי תסבו את ה
העיר שבע פעמים
והכהנים יתקעו בשו
בשופרות׃ והיה במ
במשך בקרן היובל
בשמעכם את קול ה

השופר יריעו כל העם
תרועה גדולה ונפלה
חומת העיר תחתיה
ועלו העם איש נגדו׃
ויקרא יהושע בן נון
את הכהנים ויאמר א
אלהם שאו את ארון
הברית ושבעה כהנים
ישאו שבעה שופרות
יובלים לפני ארון יהוה׃
ויאמרו אל העם עברו
וסבו את העיר והחלוץ
יעבר לפני ארון יהוה׃
ויהי כאמר יהושע
אל העם ושבעה הכ
הכהנים נשאים שבעה
שופרות היובלים לפני
יהוה עברו ותקעו ב
בשופרות וארון ברית
יהוה הלך אחריהם׃
והחלוץ הלך לפני ה
הכהנים תקעו השופ
השופרות והמאסף
הלך אחרי הארון ה
הלוך ותקוע בשופרות׃
ואת העם צוה יהושע
לאמר לא תריעו ולא
תשמיעו את קולכם
ולא יצא מפיכם דבר
עד יום אמרי אליכם
הריעו והריעתם׃ ויסב
ארון יהוה את העיר
הקף פעם אחת ויבאו
המחנה וילינו במחנה׃

וישכם יהושע בבקר
וישאו הכהנים את א
ארון יהוה׃ ושבעה
הכהנים נשאים שבעה
שופרות היבלים לפני
ארון יהוה הלכים ה
הלוך ותקעו בשופרות
והחלוץ הלך לפניהם
והמאסף הלך אחרי
ארון יהוה הולך ותקוע
בשופרות׃ ויסבו את
העיר ביום השני פעם
אחת וישבו המחנה כה
עשו ששת ימים׃ ויהי
ביום השביעי וישכימו
כעלות השחר ויסבו
את העיר כמשפט הזה
שבע פעמים רק ביום
ההוא סבבו את העיר
שבע פעמים׃ ויהי ב
בפעם השביעית תקעו
הכהנים בשופרות׃ ו
ויאמר יהושע אל ה
העם הריעו כי נתן יהוה
לכם את העיר׃ והיתה
העיר חרם היא וכל
אשר בה ליהוה רק
רחב הזונה תחיה היא
וכל אשר אתה בבית
כי החבאתה את המ
המלאכים אשר של
שלחנו׃ ורק אתם ש
שמרו מן החרם פן
תחרימו ולקחתם מן

החרם ושמתם את מחנה
ישראל לחרם ועכרתם
אותו וכל כסף וזהב ו
וכלי נחשת וברזל קדש
הוא ליהוה אוצר יהוה
יבוא וירע העם ויתקעו
בשופרות ויהי כשמע
העם את קול השופר
ויריעו העם תרועה
גדולה ותפל החומה
תחתיה ויעל העם הע
העירה איש נגדו וילכ
וילכדו את העיר ויחרימו
את כל אשר בעיר מא
מאיש ועד אשה מנ
מנער ועד זקן ועד
שור ושה וחמור לפי
חרב ולשנים האנשים
המרגלים את הארץ א
אמר יהושע באו בית
האשה הזונה והוציאו
משם את האשה ואת
כל אשר לה כאשר נ
נשבעתם לה ויבאו ה
הנערים המרגלים ויו
ויציאו את רחב ואת
אמה ואת אחיה ואת אביה ואת
כל אשר לה ואת כל
משפחותיה הוציאו
ויניחום מחוץ למחנה
ישראל והעיר שרפו
באש וכל אשר בה רק
הכסף והזהב וכלי ה
הנחשת והברזל נתנו

אוצר בית יהוה ואת
רחב הזונה ואת בית
אביה ואת כל אשר
לה החיה יהושע ות
ותשב בקרב ישראל
עד היום הזה כי הח
החביאה את המלאכים
אשר שלח יהושע
לרגל את יריחו
וישבע יהושע
בעת ההיא לאמר א
ארור האיש לפני יהוה
אשר יקום ובנה את
העיר הזאת את יריחו
בבכרו ייסדנה ובצעירו
יציב דלתיה
ויהי יהוה את יהושע
ויהי שמעו בכל הא
הארץ וימעלו בני
ישראל מעל בחרם
ויקח עכן בן כרמי בן
זבדי בן זרח למטה
יהודה מן החרם ויחר
אף יהוה בבני ישראל
וישלח יהושע אנשים
מיריחו העי אשר עם
בית און מקדם לבית
לביתאל ויאמר אלהם
לאמר עלו ורגלו את
הארץ ויעלו האנשים
וירגלו את העי וישבו
אל יהושע ויאמרו
אליו אל יעל כל העם
כאלפים איש או כש

כשלשת אלפים איש
יעלו ויכו את העי אל
תיגע שמה את כל הע
העם כי מעט המה ו
ויעלו מן העם שמה
כשלשת אלפים איש
וינסו לפני אנשי העי
ויכו מהם אנשי העי
כשלשים וששה איש
וירדפום לפני השער
עד השברים ויכום ב
במורד וימס לבב העם
ויהי למים ויקרע יה
יהושע שמלתיו ויפל
על פניו ארצה לפני
ארון יהוה עד הערב
הוא וזקני ישראל ו
ויעלו עפר על ראשם
ויאמר יהושע אהה
אדני יהוה למה העב
העברת העביר את
העם הזה את הירדן
לתת אתנו ביד האמרי
להאבידנו ולו הואלנו
ונשב בעבר הירדן בי
אדני מה אמר אחרי
אשר הפך ישראל
ערף לפני איביו ויש
וישמעו הכנעני וכל
ישבי הארץ ונסבו
עלינו והכריתו את
שמנו מן הארץ ומה
תעשה לשמך הגדול
ויאמר יהוה אל יהושע

קם לך למה זה אתה
נפל על פניך׃ חטא
ישראל וגם עברו את
בריתי אשר צויתי
אותם וגם לקחו מן
החרם וגם גנבו וגם
כחשו וגם שמו בכל
בכליהם׃ ולא יכלו
בני ישראל לקום לפני
איביהם ערף יפנו
לפני איביהם כי היו
לחרם לא אסיף להי
להיות עמכם אם לא
תשמידו החרם מק
מקרבכם׃ קם קדש
את העם ואמרת ה
התקדשו למחר כי
כה אמר יהוה אלהי
ישראל לא תוכל ל
לקום לפני איביך עד
הסירכם החרם מקר
מקרבכם׃ ונקרבתם
בבקר לשבטיכם והיה
והיה השבט אשר
ילכדנו יהוה יקרב
למשפחות והמשפחה
אשר ילכדנה יהוה
תקרב לבתים והבית
אשר ילכדנו יהוה
יקרב לגברים׃ והיה
הנלכד בחרם ישרף
באש אתו ואת כל
אשר לו כי עבר את
ברית יהוה וכי עשה

נבלה בישראל׃ וישכם
יהושע בבקר ויקרב
את ישראל לשבטיו
וילכד שבט יהודה׃
ויקרב את משפחת
יהודה וילכד את
משפחת הזרחי ויקרב
את משפחת הזרחי
לגברים וילכד זבדי׃
ויקרב את ביתו לגב
לגברים וילכד עכן
בן כרמי בן זבדי בן
זרח למטה יהודה׃
ויאמר יהושע אל
עכן בני שים נא כבוד
ליהוה אלהי ישראל
ותן לו תודה והגד
נא לי מה עשית אל
תכחד ממני׃ ויען עכן
את יהושע ויאמר
אמנה אנכי חטאתי
ליהוה אלהי ישראל
וכזאת וכזאת עשיתי׃
ואראה בשלל אדרת
שנער אחת טובה ומ
ומאתים שקלים כסף
ולשון זהב אחד חמ
חמשים שקלים מש
משקלו ואחמדם וא
ואקחם והנם טמונים
בארץ בתוך האהלי
והכסף תחתיה׃ ויש
וישלח יהושע מל
מלאכים וירצו האהלה

והנה טמונה באהלו
והכסף תחתיה׃ ויקחום
מתוך האהל ויביאום
אל יהושע ואל כל
בני ישראל ויצקם ל
לפני יהוה׃ ויקח יהו
יהושע את עכן בן
זרח ואת הכסף ואת
האדרת ואת לשון
הזהב ואת בניו ואת
בנתיו ואת שורו ואת
חמורו ואת צאנו וא
ואת אהלו ואת כל
אשר לו וכל ישראל
עמו ויעלו אתם עמק
עכור׃ ויאמר יהושע
מה עכרתנו יעכרך
יהוה ביום הזה ויר
וירגמו אתו כל ישראל
אבן וישרפו אתם ב
באש ויסקלו אתם
באבנים׃ ויקימו עליו
גל אבנים גדול עד
היום הזה וישב יהוה
מחרון אפו על כן ק
קרא שם המקום ה
המקום ההוא עמק
עכור עד היום הזה׃
ויאמר יהוה
אל יהושע אל תירא
ואל תחת קח עמך א
את כל עם המלחמה
וקום עלה העי ראה
נתתי בידך את מלך

העי ואת עמו ואת
עירו ואת ארצו׃ ועש
ועשית לעי ולמלכה
כאשר עשית ליריחו
ולמלכה רק שללה
ובהמתה תבזו לכם
שים לך ארב לעיר
מאחריה׃ ויקם יהושע
וכל עם המלחמה לע
לעלות העי ויבחר
יהושע שלשים אלף
איש גבורי החיל וי
וישלחם לילה׃ ויצו
אתם לאמר ראו אתם
ארבים לעיר מאחרי
העיר אל תרחיקו מן
העיר מאד והייתם
נכנים׃ ואני וכל העם
אשר אתי נקרב אל
העיר והיה כי יצאו
לקראתנו כאשר בר
בראשנה ונסנו לפניהם
ויצאו אחרינו עד ה
התיקנו אתם מן העיר
כי יאמרו נסים לפננו
כאשר בראשנה ונסנו
לפניהם׃ ואתם תקמו
מהארב והורשתם א
את העיר ונתנה יהוה
אלהיכם בידכם׃ והיה
כתפשכם את העיר
תציתו את העיר באש
כדבר יהוה תעשו ר
ראו צויתי אתכם׃

וישלחם יהושע ויל
וילכו אל המארב וי
וישבו בין בית אל ובין
העי מים לעי וילן יה
יהושע בלילה ההוא
בתוך העם׃ וישכם י
יהושע בבקר ויפקד
את העם ויעל הוא ו
וזקני ישראל לפני ה
העם העי׃ וכל העם
המלחמה אשר אתו
עלו ויגשו ויבאו נגד
העיר ויחנו מצפון ל
לעי והגי בינו ובין ה
העי׃ ויקח כחמשת
אלפים איש וישם א
אתם ארב בין בית אל
ובין העי מים לעיר׃
וישימו העם את כל
המחנה אשר מצפון
לעיר ואת עקבו מים
לעיר וילך יהושע ב
בלילה ההוא בתוך
העמק׃ ויהי כראות
מלך העי וימהרו ו
וישכימו ויצאו אנשי
העיר לקראת ישראל
למלחמה הוא וכל ע
עמו למועד לפני הע
הערבה והוא לא ידע
כי ארב לו מאחרי ה
העיר׃ וינגעו יהושע
וכל ישראל לפניהם
וינסו דרך המדבר׃ ו

ויזעקו כל העם אשר
בעיר לרדף אחריהם
וירדפו אחרי יהושע
וינתקו מן העיר׃ ולא
נשאר איש בעי ובית
בית אל אשר לא יצ
יצאו אחרי ישראל
ויעזבו את העיר פת
פתוחה וירדפו אחרי
ישראל׃ ויאמר
יהוה אל יהושע נטה
בכידון אשר בידך אל
העי כי בידך אתננה
ויט יהושע בכידון א
אשר בידו אל העיר׃
והארב קם מהרה ממ
ממקומו וירוצו כנ
כנטות ידו ויבאו העיר
וילכדוה וימהרו ויצ
ויציתו את העיר באש׃
ויפנו אנשי העי אחריהם
ויראו והנה עלה עש
עשן העיר השמימה
ולא היה בהם ידים ל
לנוס הנה והנה והעם
הנס המדבר נהפך אל
הרודף׃ ויהושע וכל
ישראל ראו כי לכד
הארב את העיר וכי
עלה עשן העיר ויש
וישבו ויכו את אנשי
העי׃ ואלה יצאו מן ה
העיר לקראתם ויהיו
לישראל בתוך אלה

מזה ואלה מזה ויכו
אתם עד בלתי השאיר
להם שריד ופליט ואת
מלך העי תפשו חי ויק
ויקרבו אתו אל יהושע
ויהי ככלות ישראל
להרג את כל ישבי העי
בשדה במדבר אשר
רדפום בו ויפלו כלם
לפי חרב עד תמם ויש
וישבו כל ישראל העי
ויכו אתה לפי חרב ויהי
כל הנפלים ביום ההוא
מאיש ועד אשה שנ
שנים עשר אלף כל
אנשי העי ויהושע
לא השיב ידו אשר
נטה בכידון עד אשר
החרים את כל ישבי
העי רק הבהמה ושלל
העיר ההיא בזזו להם
בני ישראל כדבר יהוה
אשר צוה את יהושע
וישרף יהושע את ה
העי וישימה תל עולם
שממה עד היום הזה
ואת מלך העי תלה על
העץ עד עת הערב וכ
וכבוא השמש צוה יה
יהושע וירידו את נב
נבלתו מן העץ וישליכו
אתה אל פתח שער
העיר ויקימו עליו גל
אבנים גדול עד היום

הזה אז יבנה
יהושע מזבח ליהוה
אלהי ישראל בהר ע
עיבל כאשר צוה מש
משה עבד יהוה את
בני ישראל ככתוב ב
בספר תורת משה מ
מזבח אבנים שלמות
אשר לא הניף עליהן
ברזל ויעלו עליו עלות
ליהוה ויזבחו שלמים
ויכתב שם על האבנים
את משנה תורת משה
אשר כתב לפני בני
ישראל וכל ישראל
וזקניו ושטרים ושפ
ושפטיו עמדים מזה
ומזה לארון נגד הכ
הכהנים הלוים נשאי
ארון ברית יהוה כגר
כאזרח חציו אל מול
הר גרזים והחציו אל
מול הר עיבל כאשר
צוה משה עבד יהוה
לברך את העם ישראל
בראשנה ואחרי כן קרא
את כל דברי התורה ה
הברכה והקללה ככל
הכתוב בספר התורה
לא היה דבר מכל אש
אשר צוה משה אשר
לא קרא יהושע נגד
כל קהל ישראל והנשים
והטף והגר ההלך בק

בקרבם ויהי
כשמע כל המלכים א
אשר בעבר הירדן ב
בהר ובשפלה ובכל
חוף הים הגדול אל מ
מול הלבנון החתי וה
והאמרי הכנעני וה
והפרזי החוי והיבוסי
ויתקבצו יחדו להלחם
עם יהושע ועם ישראל
פה אחד ו
וישבי גבעון שמעו א
את אשר עשה יהושע
ליריחו ולעי ויעשו גם
המה בערמה וילכו וי
ויצטירו ויקחו שקים
בלים לחמוריהם ונא
ונאדות יין בלים ומב
ומבקעים ומצררים
ונעלות בלות ומטלא
ברגליהם ושלמות בלות
עליהם וכל לחם צידם
יבש היה נקדים וילכו
אל יהושע אל המחנה
הגלגל ויאמרו אליו
ואל איש ישראל מא
מארץ רחוקה מאר
באנו ועתה כרתו לנו
ברית ויאמרו איש
ישראל אל החוי אולי
בקרבי אתה יושב ואיך
אכרות לך ברית ויאמ
ויאמרו אל יהושע
עבדיך אנחנו ויאמר

אלהם יהושע מי אתם
ומאין תבאו ויאמרו
אליו מארץ רחוקה
מאד באו עבדיך לשם
יהוה אלהיך כי שמ
שמענו שמעו ואת
כל אשר עשה במצר
במצרים ואת כל אש
אשר עשה לשני מ
מלכי האמרי אשר
בעבר הירדן לסיחון
מלך חשבון ולעוג
מלך הבשן אשר בע
בעשתרות ויאמרו א
אלינו זקנינו וכל יש
ישבי ארצנו לאמר
קחו בידכם צדה לדרך
ולכו לקראתם ואמרתם
אליהם עבדיכם אנחנו
ועתה כרתו לנו ברית
זה לחמנו חם הצטידנו
אתו מבתינו ביום צא
צאתנו ללכת אליכם
ועתה הנה יבש והיה
נקדים ואלה נאדות
היין אשר מלאנו חד
חדשים והנה התבקעו
ואלה שלמותינו ונע
ונעלינו בלו מרב הדרך
מאד ויקחו האנשים
מצידם ואת פי יהוה
לא שאלו ויעש להם
יהושע שלום ויכרת
להם ברית לחיותם וי

וישבעו להם נשיאי
העדה ויהי מקצה
שלשת ימים אחרי
אשר כרתו להם ברית
וישמעו כי קרבים הם
אליו ובקרבו הם יש
ישבים ויסעו בני יש
ישראל ויבאו אל ער
עריהם ביום השלישי
ועריהם גבעון והכפירה
ובארות וקרית יערים
ולא הכום בני ישראל
כי נשבעו להם נשיאי
העדה ביהוה אלהי
ישראל וילנו כל הע
העדה על הנשיאים
ויאמרו כל הנשיאים
אל כל העדה אנחנו
נשבענו להם ביהוה
אלהי ישראל ועתה
לא נוכל לנגע בהם
זאת נעשה להם והח
והחיה אתם ולא יה
יהיה עלינו קצף על
השבועה אשר נשבענו
להם ויאמרו אליהם
הנשיאים יחיו ויהיו
חטבי עצים ושאבי
מים לכל העדה כא
כאשר דברו להם
הנשיאים ויקרא ל
להם יהושע וידבר
אליהם לאמר למה
רמיתם אתנו לאמר

רחוקים אנחנו מכם מאד
ואתם בקרבנו ישבים
ועתה ארורים אתם
ולא יכרת מכם עבד
וחטבי עצים ושאבי
מים לבית אלהי ויענו
את יהושע ויאמרו כי
הגד הגד לעבדיך את
אשר צוה יהוה אלהיך
את משה עבדו לתת
לכם את כל הארץ ול
ולהשמיד את כל ישבי
הארץ מפניכם ונירא
מאד לנפשתינו מפניכם
ונעשה את הדבר הזה
ועתה הננו בידך כטוב
וכישר בעיניך לעשות
לנו עשה ויעש להם
כן ויצל אתם מיד בני
ישראל ולא הרגום וי
ויתנם יהושע ביום ה
ההוא חטבי עצים ול
ושאבי מים לעדה ו
ולמזבח יהוה עד היום
הזה אל המקום אשר
יבחר ויהי
כשמע אדני צדק מ
מלך ירושלם כי לכד
יהושע את העי ויח
ויחרימה כאשר עשה
ליריחו ולמלכה כן
עשה לעי ולמלכה
וכי השלימו ישבי ג
גבעון את ישראל

ויהיו בקרבם׃ וייראו
מאד כי עיר גדולה
גבעון כאחת ערי
הממלכה כי היא גדולה
מן העי וכל אנשיה
גבורים׃ וישלח אדני
צדק מלך ירושלם אל
הוהם מלך חברון
ואל פראם מלך ירמות
ואל יפיע מלך לכיש
ואל דביר מלך עגלון
לאמר׃ עלו אלי
ועזרני ונכה את
גבעון כי השלימה
את יהושע ואת בני
ישראל׃ ויאספו ויעלו
חמשת מלכי האמרי
מלך ירושלם מלך
חברון מלך ירמות
מלך לכיש מלך
עגלון הם וכל מחניהם
ויחנו על גבעון
וילחמו עליה׃ וישלחו
אנשי גבעון אל
יהושע אל המחנה
הגלגלה לאמר אל
תרף ידיך מעבדיך
עלה אלינו מהרה
והושיעה לנו ועזרנו
כי נקבצו אלינו כל
מלכי האמרי ישבי
ההר׃ ויעל יהושע מן
הגלגל הוא וכל עם
המלחמה עמו וכל

גבורי החיל׃
ויאמר יהוה אל
יהושע אל תירא
מהם כי בידך נתתים
לא יעמד איש מהם
בפניך׃ ויבא אליהם
יהושע פתאום כל
הלילה עלה מן הגלגל׃
ויהמם יהוה לפני
ישראל ויכם מכה
גדולה בגבעון וירדפם
דרך מעלה בית חורון
ויכם עד עזקה ועד
מקדה׃ ויהי בנסם
מפני ישראל הם
במורד בית חורון
ויהוה השליך עליהם
אבנים גדלות מן
השמים עד עזקה
וימתו רבים אשר
מתו באבני הברד
מאשר הרגו בני
ישראל בחרב׃
אז ידבר יהושע
ליהוה ביום תת יהוה
את האמרי לפני בני
ישראל ויאמר לעיני
ישראל שמש בגבעון
דום וירח בעמק
אילון׃ וידם השמש
וירח עמד עד יקם
גוי איביו הלא היא
כתובה על ספר
הישר ויעמד השמש

בחצי השמים ולא
אץ לבוא כיום תמים׃
ולא היה כיום ההוא
לפניו ואחריו לשמע
יהוה בקול איש כי
יהוה נלחם לישראל׃
וישב יהושע
וכל ישראל עמו אל
המחנה הגלגלה׃
וינסו חמשת המלכים
האלה ויחבאו
במערה במקדה׃ ויגד
ליהושע לאמר
נמצאו חמשת
המלכים נחבאים
במערה במקדה׃
ויאמר יהושע גלו
אבנים גדלות אל פי
המערה והפקידו עליה
אנשים לשמרם׃ ואתם
אל תעמדו רדפו את
אחרי איביכם וזנבתם
אתם אל תתנום לבוא
אל עריהם כי נתנם
יהוה אלהיכם בידכם׃
ויהי ככלות יהושע
ובני ישראל להכותם
מכה גדולה מאד עד
תמם והשרידים
שרדו מהם ויבאו אל
ערי המבצר׃ וישבו
כל העם אל המחנה
אל יהושע מקדה
בשלום לא חרץ לבני

ישראל לאיש את
לשונו ויאמר יהושע
פתחו את פי המערה
והוציאו אלי את חמ
חמשת המלכים הא
האלה מן המערה ו
ויעשו כן ויוציאו א
אליו את חמשת המ
המלכים האלה מן ה
המערה את מלך י
ירושלם את מלך ח
חברון את מלך ירמות
את מלך לכיש ואת
מלך עגלון ויהי כה
כהוציאם את חמשת
המלכים האלה אל
יהושע ויקרא יהו
יהושע אל כל איש
ישראל ויאמר אל
קציני אנשי המלחמה
ההלכוא אתו קרבו
שימו את רגליכם על
צוארי המלכים האלה
ויקרבו וישימו את
רגליהם על צואריהם
ויאמר אלהם יהושע
אל תיראו ואל תחתו
חזקו ואמצו כי ככה
יעשה יהוה לכל אי
איביכם אשר אתם נ
נלחמים אתם ויכם
יהושע אחרי כן וימ
וימיתם ויתלם על
חמשה עצים ויהיו

תלוים על העצים עד
הערב ויהי לעת בוא
השמש צוה יהושע
ויורידום מעל העצ
העצים וישלכם אל
המערה אשר נחבאו
שם וישימו אבנים ג
גדלות על פי המער
המערה עד עצם היום
הזה: ואת
מקדה לכד יהושע ב
ביום ההוא ויכה לפי
חרב ואת מלכה החר
החרם אתם ואת כל
הנפש אשר בה לא
השאיר שריד ויעש
למלך מקדה כאשר
עשה למלך יריחו: ו
ויעבר יהושע וכל יש
ישראל עמו ממקדה
לבנה וילחם עם לבנה:
ויתן יהוה גם אתה
ביד ישראל ואת מל
מלכה ויכה לפי חרב
ואת כל הנפש אשר
בה לא השאיר שריד
ויעש למלכה כאשר
עשה למלך יריחו:
ויעבר יהושע
וכל ישראל עמו מל
מלבנה לכישה ויחן
עליה וילחם בה ויתן
יהוה את לכיש ביד
ישראל וילכדה ביום

השני ויכה לפי חרב
ואת כל הנפש אשר
בה ככל אשר עשה
ללבנה: אז
עלה הרם מלך גזר ל
לעזר את לכיש ויכהו
יהושע ואת עמו עד
בלתי השאיר לו שר
שריד: ויעבר
יהושע וכל ישראל
עמו מלכיש עגלנה
ויחנו עליה וילחמו ע
עליה: וילכדוה ביום
ההוא ויכוה לפי חרב
ואת כל הנפש אשר
בה ביום ההוא החר
החרים ככל אשר ע
עשה ללכיש: ויעל
יהושע וכל ישראל
עמו מעגלונה חברו
חברונה וילחמו עליה:
וילכדוה ויכוה לפי
חרב ואת מלכה ואת
כל עריה ואת כל הנ
הנפש אשר בה לא
השאיר שריד ככל
אשר עשה לעגלון
ויחרם אתה ואת כל
הנפש אשר בה:
וישב יהושע
וכל ישראל עמו דב
דבירה וילחם עליה:
וילכדה ואת מלכה
ואת כל עריה ויכום

לפי חרב ויחרימו את
כל הנפש אשר בה ל
לא השאיר שריד כ
כאשר עשה לחברון
כן עשה לדבירה ולמ
ולמלכה וכאשר עש
עשה ללבנה ולמלכה׃
ויכה יהושע
את כל הארץ ההר
והנגב והשפלה והא
והאשדות ואת כל
מלכיהם לא השאיר
שריד ואת כל הנשמה
החרים כאשר צוה
יהוה אלהי ישראל׃
ויכם יהושע מקדש
ברנע ועד עזה ואת
כל ארץ גשן ועד גב
גבעון׃ ואת כל המ
המלכים האלה ואת
ארצם לכד יהושע פ
פעם אחת כי יהוה א
אלהי ישראל נלחם
לישראל׃ וישב יהוש
יהושע וכל ישראל
עמו אל המחנה הג
הגלגלה׃ ויהי
כשמע יבין מלך חצ
חצור וישלח אל יוב
יובב מלך מדון ואל
מלך שמרון ואל מ
מלך אכשף׃ ואל ה
המלכים אשר מצפון
בהר ובערבה נגב כנ
כנרות ובשפלה ובנ
ובנפות דור מים׃ הכ
הכנעני ממזרח ומים
והאמרי והחתי והפ
והפרזי והיבוסי בהר
והחוי תחת חרמון ב
בארץ המצפה׃ ויצאו
הם וכל מחניהם עמם
עם רב כחול אשר על
שפת הים לרב וסוס
ורכב רב מאד׃ ויועדו
כל המלכים האלה
ויבאו ויחנו יחדו אל
מי מרום להלחם עם
ישראל׃
ויאמר יהוה אל יהו
יהושע אל תירא מפ
מפניהם כי מחר כעת
הזאת אנכי נתן את
כלם חללים לפני יש
ישראל את סוסיהם
תעקר ואת מרכבתיהם
תשרף באש׃ ויבא יה
יהושע וכל עם המ
המלחמה עמו עליהם
על מי מרום פתאם
ויפלו בהם׃ ויתנם י
יהוה ביד ישראל ויכ
ויכום וירדפום עד צי
צידון רבה ועד מש
משרפות מים ועד
בקעת מצפה מזרחה
ויכם עד בלתי השאיר
להם שריד׃ ויעש ל
להם יהושע כאשר
אמר לו יהוה את ס
סוסיהם עקר ואת
מרכבתיהם שרף באש׃
וישב יהושע
בעת ההיא וילכד את
חצור ואת מלכה הכה
לפי חרב כי חצור לפ
לפנים היא ראש לכל
הממלכות האלה׃ ויכו
את כל הנפש אשר בה
לפי חרב החרם לא נ
נותר כל נשמה ואת
חצור שרף באש׃ ואת
כל ערי המלכים האלה
ואת כל מלכיהם לכד
יהושע ויכם לפי חרב
החרים אותם כאשר
צוה משה עבד יהוה׃
רק כל הערים העמדות
על תלם לא שרפם יש
ישראל זולתי את חצ
חצור לבדה שרף בא
יהושע׃ וכל שלל הע
הערים האלה והבהמ
והבהמה בזזו להם בנ
בני ישראל רק את כל ה
האדם הכו לפי חרב
עד השמדם אתם לא
השאירו כל נשמה׃ כ
כאשר צוה יהוה את
משה עבדו כן צוה
משה את יהושע וכן
עשה יהושע לא הסיר

דבר מכל אשר צוה
יהוה את משה׃ ויקח
יהושע את כל הארץ
הזאת ההר ואת כל
הנגב ואת כל ארץ
הגשן ואת השפלה ו
ואת הערבה ואת הר
ישראל ושפלה׃ מן
ההר החלק העולה שע
שעיר ועד בעל גד ב
בבקעת הלבנון תחת
הר חרמון ואת כל
מלכיהם לכד ויכם ו
וימיתם׃ ימים רבים
עשה יהושע את כל
המלכים האלה מל
מלחמה׃ לא היתה ע
עיר אשר השלימה
את בני ישראל בלתי
החוי ישבי גבעון את
הכל לקחו במלחמה׃
כי מאת יהוה היתה ל
לחזק את לבם לקראת
המלחמה את ישראל
למען החרימם לבלתי
היות להם תחנה כי
למען השמידם כא
כאשר צוה יהוה את
משה׃ ויבא
יהושע בעת ההיא וי
ויכרת את הענקים מן
ההר מן חברון מן דב
דביר ומן ענב ומכל
הר יהודה ומכל הר

ישראל עם עריהם׃
החרימם יהושע׃ לא
נותר ענקים בארץ בני
ישראל רק בעזה בגת
ובאשדוד נשארו׃ ו
ויקח יהושע את כל
הארץ ככל אשר דבר
יהוה אל משה ויתנה
יהושע לנחלה ליש
לישראל כמחלקתם
לשבטיהם והארץ
שקטה ממלחמה׃
ואלה מלכי
הארץ אשר הכו בני
ישראל וירשו את א
ארצם בעבר הירדן
מזרחה השמש מנ
מנחל ארנון עד הר
חרמון וכל הערבה מ
מזרחה׃ סיחון מלך
האמרי היושב בחש
בחשבון מושל מ
מערוער אשר על ש
שפת נחל ארנון ותוך
הנחל וחצי הגלעד ו
ועד יבק הנחל גבול
בני עמון׃ והערבה עד
ים כנרות מזרחה ועד
ים הערבה ים המלח
מזרחה דרך בית הי
הישימות ומתימן׃
תחת אשדות הפסגה
וגבול עוג מלך הבשן
מיתר הרפאים היושב

בעשתרות ובאדרעי׃
ומושל בהר חרמון
ובסלכה ובכל הבשן
עד גבול הגשורי והמ
והמעכתי וחצי הגלעד
גבול סיחון מלך חש
חשבון׃ משה עבד
יהוה ובני ישראל הכ
הכום ויתנה משה ע
עבד יהוה ירשה לר
לראובני ולגדי ולחצי
שבט המנשה׃
ואלה מלכי הארץ׃
אשר הכה יהושע וב
ובני ישראל בעבר ה
הירדן ימה מבעל גד
בבקעת הלבנון ועד
ההר החלק העלה ש
שעירה ויתנה יהושע
לשבטי ישראל ירשה
כמחלקתם׃ בהר ובש
ובשפלה ובערבה וב
ובאשדות ובמדבר
ובנגב החתי האמרי
והכנעני הפרזי החוי
והיבוסי׃

מלך יריחו אחד
מלך העי אשר מצ
מצד בית אל אחד׃
מלך ירושלם אחד
מלך חברון אחד׃
מלך ירמות אחד
מלך לכיש אחד׃
מלך עגלון אחד

מלך גזר אחד
מלך דביר אחד
מלך גדר אחד
מלך חרמה אחד
מלך ערד אחד
מלך לבנה אחד
מלך עדלם אחד
מלך מקדה אחד
מלך בית אל אחד
מלך תפוח אחד
מלך חפר אחד
מלך אפק אחד
מלך לשרון אחד
מלך מדון אחד
מלך חצור אחד
מלך שמרון מראון
אחד מלך אכשף
אחד מלך תענך
אחד מלך מגדו
אחד מלך קדש
אחד מלך יקנעם
לכרמל אחד
מלך דור לנפת דור
אחד מלך גוים לגלגל
אחד מלך תרצה
אחד כל מלכים
שלשים ואחד

ויהושע זקן
בא בימים ויאמר
יהוה אליו אתה זקנת
ובאת בימים
והארץ נשארה הרבה מאד לרשתה
זאת הארץ הנשארת

כל גלילות הפלשתים
וכל הגשורי מן
השיחור אשר על פני
מצרים ועד גבול
עקרון צפונה לכנעני
תחשב חמשת סרני
פלשתים העזתי
והאשדודי האשקלוני
והגתי והעקרוני
והעוים מתימן כל
ארץ הכנעני ומערה
אשר לצידנים עד
אפקה עד גבול
האמרי והארץ
הגבלי וכל הלבנון
מזרח השמש מבעל
גד תחת הר חרמון
עד לבוא חמת כל
ישבי ההר מן הלבנון
עד משרפת מים כל
צידנים אנכי אורישם
מפני בני ישראל רק
הפלה לישראל
בנחלה כאשר צויתיך
ועתה חלק את הארץ
הזאת בנחלה לתשעת
השבטים וחצי שבט
המנשה עמו
הראובני והגדי לקחו
נחלתם אשר נתן להם
משה בעבר הירדן
מזרחה כאשר נתן
להם משה עבד יהוה
מערוער אשר על

שפת נחל ארנון והעיר
אשר בתוך הנחל וכל
המישור מידבא עד
דיבון וכל ערי סיחון
מלך האמרי אשר
מלך בחשבון עד גבול
בני עמון והגלעד
וגבול הגשורי
והמעכתי וכל הר
חרמון וכל הבשן עד
סלכה כל ממלכות
עוג בבשן אשר מלך
בעשתרות ובאדרעי
הוא נשאר מיתר
הרפאים ויכם משה
ויורשם ולא הורישו
בני ישראל את הגשורי
ואת המעכתי וישב
גשור ומעכת בקרב
ישראל עד היום הזה
רק לשבט הלוי לא
נתן נחלה אשי יהוה
אלהי ישראל הוא
נחלתו כאשר דבר לו

ויתן משה
למטה בני ראובן
למשפחתם ויהי להם
הגבול מערוער אשר
על שפת נחל ארנון
והעיר אשר בתוך
הנחל וכל המישור
על מידבא חשבון וכל
עריה אשר במישור
דיבון ובמות בעל

ובית בעל מעון׃ ויהצה
וקדמות ומיפעת׃
וקריתים ושבמה
וצרת השחר בהר
העמק׃ ובית פעור
ואשדות הפסגה ובית
הישימות׃ וכל ערי
המישור וכל ממלכות
סיחון מלך האמרי
אשר מלך בחשבון
אשר הכה משה אתו
ואת נשיאי מדין את
אוי ואת רקם ואת צור
ואת חור ואת רבע
נסיכי סיחון ישבי
הארץ׃ ואת בלעם בן
בעור הקוסם הרגו בני
ישראל בחרב אל
חלליהם׃ ויהי גבול
בני ראובן הירדן וגבול
זאת נחלת בני ראובן
למשפחתם הערים
וחצריהן׃
ויתן משה למטה גד
לבני גד למשפחתם׃
ויהי להם הגבול יעזר
וכל ערי הגלעד וחצי
ארץ בני עמון עד
ערוער אשר על פני
רבה׃ ומחשבון עד
רמת המצפה ובטנים
וממחנים עד גבול
לדבר׃ ובעמק בית
הרם ובית נמרה וסכ

וסכות וצפון יתר
ממלכות סיחון מלך
חשבון הירדן וגבל
עד קצה ים כנרת עבר
הירדן מזרחה׃ זאת
נחלת בני גד למשפחתם
הערים וחצריהם׃
ויתן משה
לחצי שבט מנשה
ויהי לחצי מטה בני
מנשה למשפחותם׃
ויהי גבולם ממחנים
כל הבשן כל ממלכות
עוג מלך הבשן וכל
חות יאיר אשר בבשן
ששים עיר׃ וחצי
הגלעד ועשתרות
ואדרעי ערי ממלכות
עוג בבשן לבני מכיר
בן מנשה לחצי בני
מכיר למשפחותם׃ אלה
אשר נחל משה
בערבות מואב מעבר
לירדן ירחו מזרחה׃
ולשבט הלוי לא נתן
משה נחלה יהוה
אלהי ישראל הוא
נחלתם כאשר דבר
להם׃ ואלה
אשר נחלו בני ישראל
בארץ כנען אשר
נחלו אותם אלעזר
הכהן ויהושע בן נון
וראשי אבות המטות

לבני ישראל׃ בגורל
נחלתם כאשר צוה
יהוה ביד משה
לתשעת המטות
וחצי המטה׃ כי נתן
משה נחלת שני
המטות וחצי המטה
מעבר לירדן וללוים
לא נתן נחלה בתוכם׃
כי היו בני יוסף שני
המטות מנשה
ואפרים ולא נתנו
חלק ללוים בארץ כי
אם ערים לשבת
ומגרשיהם למקניהם
ולקנינם׃ כאשר צוה
יהוה את משה כן
עשו בני ישראל
ויחלקו את הארץ׃
ויגשו בני
יהודה אל יהושע
בגלגל ויאמר אליו
כלב בן יפנה הקנזי
אתה ידעת את הדבר
אשר דבר יהוה אל
משה איש האלהים
על אדותי ועל אדותיך
בקדש ברנע׃ בן
ארבעים שנה אנכי
בשלח משה עבד
יהוה אתי מקדש
ברנע לרגל את
הארץ ואשב אתו
דבר כאשר עם לבבי

ואחי אשר עלו עמי
המסיו את לב העם
ואנכי מלאתי אחרי
יהוה אלהי וישבע
משה ביום ההוא
לאמר אם לא הארץ
אשר דרכה רגלך בה
לך תהיה לנחלה ול
בניך עד עולם כי
מלאת אחרי יהוה
אלהי ועתה הנה
החיה יהוה אתי כ
כאשר דבר זה
ארבעים וחמש שנה מאז
דבר יהוה את הדבר
הזה אל משה אשר
הלך ישראל במדבר
ועתה הנה אנכי היום
בן חמש ושמונים
שנה עודני היום חזק
כאשר ביום שלח
אותי משה ככחי אז
וככחי עתה למלחמה
ולצאת ולבוא ועתה
תנה לי את ההר הזה
אשר דבר יהוה ביום
ההוא כי אתה שמעת
ביום ההוא כי ענקים
שם וערים גדלות
בצרות אולי יהוה
אותי והורשתים
כאשר דבר יהוה
ויברכהו יהושע ויתן
את חברון לכלב בן

יפנה לנחלה על כן
היתה חברון לכלב בן
יפנה הקנזי לנחלה
עד היום הזה יען
אשר מלא אחרי יהוה
אלהי ישראל ושם
חברון לפנים קרית
ארבע האדם הגדול
בענקים הוא והארץ
שקטה ממלחמה
ויהי הגורל
למטה בני יהודה
למשפחתם אל גבול
אדום מדבר צן נגבה
מקצה תימן ויהי להם
גבול נגב מקצה ים
המלח מן הלשן הפנה
נגבה ויצא אל מנגב
למעלה עקרבים ועבר
צנה ועלה מנגב לקדש
ברנע ועבר חצרון
ועלה אדרה ונסב
הקרקעה ועבר
עצמונה ויצא נחל
מצרים והיה תצאות
הגבול ימה זה יהיה
לכם גבול נגב וגבול
קדמה ים המלח עד
קצה הירדן וגבול
לפאת צפונה מלשון
הים מקצה הירדן
ועלה הגבול בית חגלה
ועבר מצפון לבית
הערבה ועלה הגבול

אבן בהן בן ראובן ועלה
הגבול דבירה מעמק
עכור וצפונה פנה אל
הגלגל אשר נכח
למעלה אדמים אשר
מנגב לנחל ועבר הגבול
אל מי עין שמש והיו
תצאתיו אל עין רגל
ועלה הגבול גי בן הנם
אל כתף היבוסי מנגב
היא ירושלם ועלה
הגבול אל ראש ההר
אשר על פני גי הנם
ימה אשר בקצה עמק
רפאים צפונה ותאר
הגבול מראש ההר
אל מעין מי נפתוח ויצא
אל ערי הר עפרון ותאר
הגבול בעלה היא
קרית יערים ונסב
הגבול מבעלה ימה אל
הר שעיר ועבר אל
כתף הר יערים מצפונה
היא כסלון וירד בית
שמש ועבר תמנה
ויצא הגבול אל כתף
עקרון צפונה ותאר
הגבול שכרונה ועבר
הר הבעלה ויצא
יבנאל והיו תצאות
הגבול ימה וגבול ים
הימה הגדול וגבול זה
גבול בני יהודה סביב
למשפחתם ולכלב בן

יגל פי ר וסימ ויאמר יהושע גלו ולכלב בן יפנה נתן חלק והקרבנה לפני אלעזר הכהן ויהושע ויתנו בני ישר ללוים לחם חמודות לא אכלתי ושאר קריא זגל פי נחיתי ב פת וסי כי ארץ הנגב
נחתי ויהושע וחברו השפטים ותינח ב וסי ויהי בבואה ותסיתהו לשאול ויהושע וחברו השפטים ותקעו את היתד בדקתו ותינח בארץ

יפנה נתן חלק בתוך ב
בני יהודה אל פי יהוה
ליהושע את קרית א
ארבע אבי הענק היא
חברון׃ וירש משם כלב
את שלושה בני הענק
את ששי ואת אחימן
ואת תלמי ילידי הענק׃
ויעל משם אל ישבי ד
דביר ושם דביר לפנים
קרית ספר׃ ויאמר כ
כלב אשר יכה את ק
קרית ספר ולכדה ונ
ונתתי לו את עכסה ב
בתי לאשה׃ וילכדה
עתניאל בן קנז אחי כ
כלב ויתן לו את עכסה
בתו לאשה׃ ויהי בבואה
ותסיתהו לשאול מא
מאת אביה שדה ותצ
ותצנח מעל החמור
ויאמר לה כלב מה לך׃
ותאמר תנה לי כי ארץ
הנגב נתתני ונתתה לי
גלת מים ויתן לה כלב
את גלת עליות ואת
גלת תחתיות׃
זאת נחלת מטה בני
יהודה למשפחתם׃ ו
ויהיו הערים מקצה
למטה בני יהודה אל
גבול אדום בנגבה קב
קבצאל ועדר ויגור׃
וקינה ודימונה ועדע

ועדעדה׃ וקדש וחצור
ויתנן׃ זיף וטלם ובעלות׃
וחצור חדתה וקריות ח
חצרון היא חצור׃ אמ
אמם ושמע ומולדה׃
וחצר גדה וחשמון ובי
ובית פלט׃ וחצר שועל
ובאר שבע ובזיותיה׃
בעלה ועיים ועצם׃ וא
ואלתולד וכסיל וחרמה׃
וצקלג ומדמנה וסנסנה׃
ולבאות ושלחים ועין
ורמון כל ערים עשרים
ותשע וחצריהן׃ בשפ
בשפלה אשתאול וצר
וצרעה ואשנה׃ וזנוח ו
ועין גנים תפוח והעינם׃
ירמות ועדלם שוכה ו
ועזקה׃ ושערים ועדי
ועדיתים והגדרה וגד
וגדרתים ערים ארבע
עשרה וחצריהן׃ צנן
וחדשה ומגדל גד׃ ודל
ודלען והמצפה ויקתא
ויקתאל׃ לכיש ובצקת
ועגלון׃ וכבון ולחמס
וכתליש׃ וגדרות בית
דגון ונעמה ומקדה
ערים שש עשרה וחצ
וחצריהן׃ לבנה ועתר
ועשן׃ ויפתח ואשנה
ונציב׃ וקעילה ואכזיב
ומראשה ערים תשע
וחצריהן׃ עקרון ובנ

ובנתיה וחצריה׃ מע
מעקרון וימה כל אשר
על יד אשדוד וחצריהן׃
אשדוד בנותיה וחצריה
עזה בנותיה וחצריה
עד נחל מצרים והים
הגדול וגבול׃ ובהר ש
שמיר ויתיר ושוכה׃
ודנה וקרית סנה היא
דביר׃ וענב ואשתמה
וענים׃ וגשן וחלן וגלה
ערים אחת עשרה וח
וחצריהן׃ ארב ורומה
ואשען׃ וינים ובית תפ
ובית תפוח ואפקה׃ וח
וחמטה וקרית ארבע
היא חברון וציער ערי
ערים תשע וחצריהן׃
מעון כרמל וזיף ויוטה׃
ויזרעאל ויקדעם וזנ
וזנוח׃ הקין גבעה ותמ
ותמנה ערים עשר
וחצריהן׃ חלחול ובי
ובית צור וגדור׃ ומע
ומערת ובית ענות וא
ואלתקן ערים שש
וחצריהן׃ קרית בעל
היא קרית יערים ו
והרבה ערים שתים ו
וחצריהן׃ במדבר בית
הערבה מדין וסככה׃
והנבשן ועיר המלח
ועין גדי ערים שש ו
וחצריהן׃ ואת היבוסי

לוזה ד וסימ׳ ויבא יעקב לוזה ויצא מבית אל לוזה ועבר משם הגבול לוזה ב כו ׃ ואלה שמות ו וסימ׳ ואלה שמות בני ישר הבאים מ צרימה וחברו ואלה שמות בני
אהרן הכהנים המשחים ותקרבנה בנות צלפחד וחברו ואלה שמות הילדים ל״ב ירושלם ׃ המכמתת ב ובעג וסימ׳ ויצא הגבול מיד ויהי גבול מנשה כאשר המכמתת

יושבי ירושלם ולא
יכלו בני יהודה להו
להורישם וישב היבוסי
את בני יהודה בירוש
בירושלם עד היום הזה
ויצא הגורל
לבני יוסף מירדן ירד
יריחו למי יריחו מזת
מזרחה המדבר עלה
מיריחו בהר בית אל
ויצא מבית אל לוזה
ועבר אל גבול הארכי
עטרות וירד ימה אל
גבול היפלטי עד גבול
בית חורון תחתון ועד
גזר והיו תצאתו הימ
הימה וינחלו בני יוסף
מנשה ואפרים ויהי
גבול בני אפרים למש
למשפחתם ויהי גבול
נחלתם מזרחה עטרות
אדר עד בית חורון ע
עליון ויצא הגבול ה
הימה המכמתת מצ
מצפון ונסב הגבול מ
מזרחה תאנת שלה
ועבר אותו ממזרח י
ינוחה וירד מינוחה
עטרות ונערתה ופגע
ביריחו ויצא הירדן
מתפוח ילך הגבול ימה
נחל קנה והיו תצאתיו
הימה זאת נחלת מטה
בני אפרים למשפחתם

והערים המבדלות לב
לבני אפרים בתוך נח
נחלת בני מנשה כל
הערים וחצריהן ולא
הורישו את הכנעני
היושב בגזר וישב הכנ
הכנעני בקרב אפרים
עד היום הזה ויהי למ
למס עבד
ויהי הגורל למטה מנ
מנשה כי הוא בכור
יוסף למכיר בכור מנ
מנשה אבי הגלעד כי
הוא היה איש מלחמ
מלחמה ויהי לו הגל
הגלעד והבשן ויהי
לבני מנשה הנותרים ל
למשפחתם לבני אבי
אביעזר ולבני חלק
ולבני אשריאל ולבני
שכם ולבני חפר ולבני
שמידע אלה בני מנ
מנשה בן יוסף הזכרים
למשפחתם ולצלפחד
בן חפר בן גלעד בן מכ
מכיר בן מנשה לא היו
לו בנים כי אם בנות וא
ואלה שמות בנתיו
מחלה ונעה חגלה מ
מלכה ותרצה ותקרבנה
לפני אלעזר הכהן ול
ולפני יהושע בן נון ו
ולפני הנשיאים לאמר
יהוה צוה את משה

לתת לנו נחלה בתוך א
אחינו ויתן להם אל
פי יהוה נחלה בתוך
אחי אביהן ויפלו חב
חבלי מנשה עשרה
לבד מארץ הגלעד
והבשן אשר מעבר
לירדן כי בנות מנשה
נחלו נחלה בתוך בניו
וארץ הגלעד היתה
לבני מנשה הנותרים ו
ויהי גבול מנשה מא
מאשר המכמתת אש
אשר על פני שכם וה
והלך הגבול אל הימין
הימין אל ישבי עין
תפוח למנשה היתה
ארץ תפוח ותפוח אל
גבול מנשה לבני אפ
אפרים וירד הגבול
נחל קנה נגבה לנחל
ערים האלה לאפרים
בתוך ערי מנשה וגבול
מנשה מצפון לנחל
ויהי תצאתיו הימה
נגבה לאפרים וצפונה
למנשה ויהי הים גב
גבולו ובאשר יפגעון
מצפון וביששכר מז
ממזרח ויהי למנשה
ביששכר ובאשר בית
שאן ובנותיה ויבלעם
ובנותיה ואת ישבי ד
דאר ובנותיה וישבי

אביהן ז וסימ׳ ותשקין את אביהן יין ותסתר ... בן בנות צלפחד דברות ... בנות צלפחד ...
נבקעות וסימ׳ בן בנות צלפחד ... אשר נחלו בני ישר כי בנות מנשה אך ...
... ותפוח אל גבול מנשה ... ותפוח ... קרא ותפוח נבראו

עין דאר ובנתיה וישבי
תענך ובנתיה וישבי
מגדו ובנתיה שלשת
הנפת ולא יכלו בני
מנשה להוריש את
הערים האלה ויואל
הכנעני לשבת בארץ
הזאת ויהי כי חזקו
בני ישראל ויתנו את
הכנעני למס והורש
לא הורישו
וידברו בני יוסף אל
יהושע לאמר מדוע
נתתה לי נחלה גורל
אחד וחבל אחד ואני
עם רב עד אשר עד
כה ברכני יהוה ויאמר
אליהם יהושע אם עם
רב אתה עלה לך היע
רה ובראת לך שם
בארץ הפרזי והרפאים
כי אץ לך הר אפרים
ויאמרו בני יוסף לא
ימצא לנו ההר ורכב
ברזל בכל הכנעני הי
ישב בארץ העמק
לאשר בבית שאן וב
ובנתיה ולאשר בעמק
יזרעאל ויאמר יהוש
יהושע אל בית יוסף
לאפרים ולמנשה לא
לאמר עם רב אתה וכ
וכח גדול לך לא יהיה
לך גורל אחד כי

הר יהיה לך כי יער ה
הוא ובראתו והיה לך
תצאתיו כי תוריש א
את הכנעני כי רכב
ברזל לו כי חזק הוא
ויקהלו כל
עדת בני ישראל שלה
וישכינו שם את אהל
מועד והארץ נכבשה
לפניהם ויותרו בבני
ישראל אשר לא חל
חלקו את נחלתם ש
שבעה שבטים ויאמ
ויאמר יהושע אל בני
ישראל עד אנה אתם
מתרפים לבוא לרשת
את הארץ אשר נתן
לכם יהוה אלהי ישר
אבותיכם הבו לכם ש
שלשה אנשים לשבט
ואשלחם ויקמו ויתה
ויתהלכו בארץ ויכתבו
אותה לפי נחלתם ויבא
ויבאו אלי ויתחלקו
אתה לשבעה חלקים
יהודה יעמד על גבו
גבולו מנגב ובית יוסף
יעמדו על גבולם מצ
מצפון ואתם תכתבו
את הארץ שבעה
חלקים והבאתם אלי
הנה וירתי לכם גורל
פה לפני יהוה אלהינו
כי אין חלק ללוים ב

בקרבכם כי כהנת יה
יהוה נחלתו וגד ורא
וראובן וחצי שבט
המנשה לקחו נחלתם
מעבר לירדן מזרחה
אשר נתן להם משה
עבד יהוה ויקמו ה
האנשים וילכו ויצ
יהושע את ההלכים
לכתב את הארץ לא
לאמר לכו והתהלכו
בארץ וכתבו אותה
ושובו אלי ופה א
אשליך לכם גורל
לפני יהוה בשלה
וילכו האנשים ויעב
ויעברו בארץ ויכתב
ויכתבוה לערים ל
לשבעה חלקים על
ספר ויבאו אל יהושע
אל המחנה שלה
וישלך להם יהושע
גורל בשלה לפני יה
יהוה ויחלק שם יה
יהושע את הארץ
לבני ישראל כמחלק
כמחלקתם
ויעל גורל מטה בני
בנימן למשפחתם
ויצא גבול גורלם ב
בין בני יהודה ובין
בני יוסף ויהי להם
הגבול לפאת צפונה
מן הירדן ועלה הג

הגבול אל כתף יריחו
מצפון ועלה בהר ימ
ימה והיה תצאתיו
מדברה בית און וע
ועבר משם הגבול לוזה
אל כתף לוזה נגבה
היא בית אל וירד הג
הגבול עטרות אדר
על ההר אשר מנגב
לבית חרון תחתון ות
ותאר הגבול ונסב ל
לפאת ים נגבה מן ה
ההר אשר על פני בית
חרון נגבה והיה הי
תצאתיו אל קרית ב
בעל היא קרית יערים
עיר בני יהודה זאת
פאת ים ופאת נגבה
מקצה קרית יערים
ויצא הגבול ימה וי
ויצא אל מעין מי נ
נפתוח וירד הגבול
אל קצה ההר אשר
על פני גי בן הנם אש
אשר בעמק רפאים
צפונה וירד גי הנם
אל כתף היבוסי נגבה
וירד אל עין רגל ותא
ותאר מצפון ויצא ש
שמש ויצא אל גלילות
אשר נכח למעלה א
אדמים וירד אבן בהן
בן ראובן ועבר אל
כתף מול הערבה צפ

צפונה וירד הערבתה
ועבר הגבול אל כתף
בית חגלה צפונה והיה
תצאותיו הגבול אל לש
לשון ים המלח צפונה
אל קצה הירדן נגבה
זה גבול נגב והירדן
יגבל אתו לפאת קדמה
זאת נחלת בני בנימן
לגבלתיה סביב למש
למשפחתם והיו הע
הערים למטה בני בנ
בנימן למשפחותיהם
יריחו ובית חגלה וע
ועמק קציץ ובית הי
הערבה וצמרים וב
וביתאל והעוים וה
והפרה ועפרה וכפר
העמני והעפני וגבע
ערים שתים עשרה
וחצריהן גבעון והר
והרמה ובארות והמ
והמצפה והכפירה
והמצה ורקם וירפאל
ותראלה וצלע האלף
והיבוסי היא ירושלם
גבעת קרית ערים אר
ארבע עשרה וחצריהן
זאת נחלת בני בנימן
למשפחתם
ויצא הגורל השני לש
לשמעון למטה בני ש
שמעון למשפחתם
ויהי נחלתם בתוך נ

נחלת בני יהודה ויהי
להם בנחלתם באר ש
באר שבע ושבע ומו
ומולדה וחצר שועל
ובלה ועצם ואלתולד
ובתול וחרמה וצקלג
ובית המרכבות וחצר
סוסה ובית לבאות
ושרוחן ערים שלש
עשרה וחצריהן עין
רמון ועתר ועשן ע
ערים ארבע וחצריהן
וכל החצרים אשר ס
סביבות הערים האלה
עד בעלת באר ראמת
נגב זאת נחלת מטה
בני שמעון למשפחתם
מחבל בני יהודה נח
נחלת בני שמעון כי ה
היה חלק בני יהודה
רב מהם ויתנחלו בני
שמעון בתוך נחלתם
ויעל הגורל
השלישי לבני זבולן
למשפחתם ויהי גבול
נחלתם עד שריד וע
ועלה גבולם לימה ומ
ומרעלה ופגע בדבשת
ופגע אל הנחל אשר
על פני יקנעם ושב
משריד קדמה מזרח
השמש על גבול כס
כסלת תבר ויצא א
אל הדברת ועלה

יפיע׃ ומשם עבר קדמ
קדמה מזרחה גתה ח
חפר עתה קצין ויצא
רמון המתאר הנעה׃
ונסב אתו הגבול מצ
מצפון חנתן והיו ת
תצאתיו גי יפתח אל׃
וקטת ונהלל ושמרון
וידאלה ובית לחם ע
ערים שתים עשרה
וחצריהן׃ זאת נחלת
בני זבולן למשפחתם
הערים האלה וחצרי
וחצריהן׃
ליששכר יצא הגורל
הרביעי לבני יששכר
למשפחתם׃ ויהי גבו
גבולם יזרעאלה וה
והכסולת ושונם׃ וחפ
וחפרים ושיאן וא
ואנחרת׃ והרבית
וקשיון ואבץ׃ ורמת
ועין גנים ועין חדה ו
ובית פצץ׃ ופגע הגבול
בתבור ושחצומה ובית
שמש והיו תוצאות
גבולם הירדן ערים
שש עשרה וחצריהן׃
זאת נחלת מטה בני
יששכר למשפחתם
הערים וחצריהן׃
ויצא הגורל
החמישי למטה בני
אשר למשפחתם׃ ויהי

גבולם חלקת וחלי וב
ובטן ואכשף׃ ואלמלך
ועמעד ומשאל ופגע
בכרמל הימה ובשי
ובשיחור לבנת׃ ושב
מזרח השמש בית ד
דגן ופגע בזבלון ובגי
יפתח אל צפונה ובית
העמק ונעיאל ויצא
אל כבול משמאל׃ ו
ועברן ורחב וחמון ו
וקנה עד צידון רבה׃
ושב הגבול הרמה וע
ועד עיר מבצר צר
ושב הגבול חסה ויהיו
תצאתיו הימה מחבל
אכזיבה׃ ועמה ואפק
ורחב ערים עשרים
ושתים וחצריהן׃ זאת
נחלת מטה בני אשר
למשפחתם הערים ה
וחצריהן׃
לבני נפתלי יצא הגו
הגורל הששי לבני נ
נפתלי למשפחתם׃ ו
ויהי גבולם מחלף מ
מאילון בצעננים וא
ואדמי הנקב ויבנאל
עד לקום ויהיו תצאתיו
הירדן׃ ושב הגבול י
ימה אזנות תבור ויצא
משם חקקה ופגע ב
בזבלון מנגב ובאשר
פגע מים וביהודה

הירדן מזרח השמש׃
וערי מבצר הצדים צ
צר וחמת רקת וכנרת׃
ואדמה והרמה וחצ
וחצור׃ וקדש ואדרעי
ועין חצור׃ ויראון ומ
ומגדל אל חרם ובית
ענת ובית שמש ערים
תשע עשרה וחצריהן׃
זאת נחלת מטה בני
נפתלי למשפחתם ה
הערים האלה וחצרי
וחצריהן׃
למטה בני דן למשפ
למשפחתם יצא הג
הגורל השביעי׃ ויהי
גבול נחלתם צרעה
ואשתאול ועיר שמש׃
ושעלבין ואילון וית
ויתלה׃ ואילון ותמנתה
ועקרון׃ ואלתקה וג
וגבתון ובעלת׃ ויהוד
ובני ברק וגת רמון׃ ומ
ומי הירקון והרקון
עם הגבול מול יפו׃
ויצא גבול בני דן מ
מהם ויעלו בני דן
וילחמו עם לשם וי
וילכדו אותה ויכו
אותה לפי חרב וירשו
אותה וישבו בה ויק
ויקראו ללשם דן כ
כשם דן אביהם׃ זאת
נחלת מטה בני דן

למשפחתם הערים
האלה וחצריהן׃
ויכלו לנחל
את הארץ לגבולתיה
ויתנו בני ישראל נח
נחלה ליהושע בן נון
בתוכם׃ על פי יהוה
נתנו לו את העיר אש
אשר שאל את תמנה
סרח בהר אפרים ויב
ויבנה את העיר וישב
בה׃ אלה הנחלת אש
אשר נחלו אלעזר
הכהן ויהושע בן נון
וראשי האבות למט
למטות בני ישראל
בגורל בשלה לפני י
יהוה פתח אהל מועד
ויכלו מחלק את האר
הארץ׃ וידבר
יהוה אל יהושע לא
לאמר׃ דבר אל בני ז
ישראל לאמר תנו
לכם את ערי המקלט
אשר דברתי אליכם
ביד משה׃ לנוס שמה
רוצח מכה נפש בשג
בשגגה בבלי דעת וה
והיו לכם למקלט
מגאל הדם׃ ונס אל
אחת מהערים האלה
ועמד פתח שער הע
העיר ודבר באזני ז
זקני העיר ההיא את

דבריו ואספו אתו הע
העירה אליהם ונתנו
לו מקום וישב עמם׃
וכי ירדף גאל הדם
אחריו ולא יסגרו א
את הרצח בידו כי ב
בבלי דעת הכה את
רעהו ולא שנא הוא
לו מתמול שלשום׃ ו
וישב בעיר ההיא עד
עמדו לפני העדה למ
למשפט עד מות הכ
הכהן הגדול אשר ה
יהיה בימים ההם אז
ישוב הרוצח ובא אל
עירו ואל ביתו אל ה
העיר אשר נס משם׃
ויקדשו את קדש ב
בגליל בהר נפתלי וא
ואת שכם בהר אפרים
ואת קרית ארבע הי
היא חברון בהר יהוד
יהודה׃ ומעבר לירדן
יריחו מזרחה נתנו א
את בצר במדבר במ
במישר ממטה ראו
ראובן ואת ראמות
בגלעד ממטה גד וא
ואת גלון בבשן ממ
ממטה מנשה׃ אלה
היו ערי המועדה ל
לכל בני ישראל ולגר
הגר בתוכם לנוס שמ
שמה כל מכה

נפש בשגגה ולא ימ
ימות ביד גאל הדם
עד עמדו לפני העדה׃
ויגשו ראשי אבות ה
הלוים אל אלעזר ה
הכהן ואל יהושע ב
בן נון ואל ראשי אב
אבות המטות לבני
ישראל׃ וידברו אליהם
בשלה בארץ כנען ל
לאמר יהוה צוה ביד
משה לתת לנו ערים
לשבת ומגרשיהן ל
לבהמתנו׃ ויתנו בני
ישראל ללוים מנח
מנחלתם אל פי יהוה
את הערים האלה וא
ואת מגרשיהן׃ ויצא
הגורל למשפחת הק
הקהתי ויהי לבני א
אהרן הכהן מן הלוים
ממטה יהודה וממ
וממטה השמעני ומ
וממטה בנימן בגורל
ערים שלש עשרה׃
ולבני קהת הנותרים
ממשפחת מטה א
אפרים וממטה דן
ומחצי מטה מנשה
בגורל ערים עשר׃
ולבני גרשון
ממשפחות מטה י
יששכר וממטה א
אשר וממטה נפתלי

ומחצי מטה מנשה
בבשן בגורל ערים ש
שלש עשרה
לבני מררי למשפחתם
ממטה ראובן וממטה
גד וממטה זבולן ער
ערים שתים עשרה
ויתנו בני
ישראל ללוים את ה
הערים האלה ואת מ
מגרשיהן כאשר צוה
יהוה ביד משה בגורל
ויתנו ממטה
בני יהודה וממטה
בני שמעון את הערים
האלה אשר יקרא א
אתהן בשם
ויהי לבני אהרן ממש
ממשפחות הקהתי מ
מבני לוי כי להם היה
הגורל ראשנה
ויתנו להם את
קרית ארבע אבי הע
הענק היא חברון ב
בהר יהודה ואת מג
מגרשה סביבתיה
ואת שדה העיר ואת
חצריה נתנו לכלב
בן יפנה באחזתו
ולבני אהרן
הכהן נתנו את עיר
מקלט הרצח את ח
חברון ואת מגרשיה
ואת לבנה ואת מגר

מגרשיה ואת יתר
ואת מגרשיה ואת
אשתמע ואת מגרש
מגרשיה ואת חלן
ואת מגרשיה ואת
דבר ואת מגרשיה
ואת עין ואת מגרשיה
ואת יטה ואת מגרש
מגרשיה ואת בית ש
שמש ואת מגרשיה
ערים תשע מאת שני
השבטים האלה
וממטה בנימן
את גבעון ואת מגרש
מגרשיה ואת גבע
ואת מגרשיה ואת
ענתות ואת מגרשיה
ואת עלמון ואת מגר
מגרשיה ערים ארבע
כל ערי בני אהרן ה
הכהנים שלש עשרה
ערים ומגרשיהן
ולמשפחת בני
קהת הלוים הנותרים
מבני קהת ויהי ערי
גורלם ממטה אפרים
ויתנו להם את עיר
מקלט הרצח את ש
שכם ואת מגרשיה
בהר אפרים ואת גזר
ואת מגרשיה ואת
קבצים ואת מגרשיה
ואת בית חורן ואת
מגרשיה ערים ארבע

וממטה דן
את אלתקא ואת מג
מגרשיה ואת גבתון
ואת מגרשיה את א
אילון ואת מגרשיה
את גת רמון ואת מג
מגרשיה ערים ארבע
וממחצית מטה
מנשה את תענך ואת
מגרשיה ואת גת רמון
ואת מגרשיה ערים
שתים כל ערים עשר
ומגרשיהן למשפחות
בני קהת הנותרים
ולבני גרשון
ממשפחת הלוים מ
מחצי מטה מנשה א
את עיר מקלט הרצח
את גלון בבשן ואת מ
מגרשיה ואת בעשת
בעשתרה ואת מגר
מגרשיה ערים שתים
וממטה יששכר את
קשיון ואת מגרשיה
ואת דברת ואת מגר
מגרשיה ואת ירמות
ואת מגרשיה את עין
גנים ואת מגרשיה
ערים ארבע
וממטה אשר את
משאל ואת מגרשיה
את עבדון ואת מג
מגרשיה את חלקת
ואת מגרשיה ואת

רחוב ואת מגרשיה
ערים ארבע׃
וממטה נפתלי את עיר
מקלט הרצח את קד
קדש בגליל ואת מגר
מגרשיה ואת חמת ד
דאר ואת מגרשיה ער
ערים שלש׃ כל ערי ה
הגרשני למשפחתם
שלש עשרה עיר ומ
ומגרשיהן׃
ולמשפחות בני מררי
הלוים הנותרים מאת
מטה זבולן את יקנע
יקנעם ואת מגרשיה
את קרתה ואת מגרש
מגרשיה׃ את רמנה
ואת מגרשיה את נה
נהלל ואת מגרשיה׃ ע
ערים ארבע׃
וממטה גד את עיר
מקלט הרצח את רא
ראמות בגלעד ואת
מגרשיה את מחנים
ואת מגרשיה׃ את ח
חשבון ואת מגרשיה
ואת יעזר ואת מגרש
מגרשיה כל ערים א
ארבע׃ כל
הערים לבני מררי למ
למשפחתם הנותרים
ממשפחות הלוים ויהי
גורלם ערים שתים ע
עשרה׃ כל ערי הלוים

בתוך אחזת בני ישראל
ערים ארבעים ושמנה
ומגרשיהן׃ תהיינה
הערים האלה עיר
עיר ומגרשיה סביבת
סביבתיה כן לכל הע
הערים האלה׃
ויתן יהוה לישראל
את כל הארץ אשר
נשבע לאבתם וירשו
וירשוה וישבו בה׃ ו
וינח יהוה להם מסב
מסביב ככל אשר נש
נשבע לתת לאבתם
ולא עמד איש בפני
בפניהם מכל איביהם
את כל איביהם נתן
יהוה בידם׃ לא נפל
דבר מכל הדבר הטוב
אשר דבר יהוה אל
בית ישראל הכל בא׃
אז יקרא
יהושע לראובני ולגדי
ולחצי שבט המנשה׃
ויאמר אליהם אתם ש
שמרתם את כל אשר
צוה אתכם משה עבד
עבד יהוה ותשמעו
בקולי לכל אשר צויתי
אתכם׃ לא עזבתם א
את אחיכם זה ימים
רבים עד היום הזה ו
ושמרתם את משמרת
מצות יהוה אלהיכם׃

ועתה הניח יהוה
אלהיכם לאחיכם
כאשר דבר להם ועת
ועתה פנו ולכו לכם
לאהליכם אל ארץ
אחזתכם אשר נתן
לכם משה עבד יהוה
בעבר הירדן׃ רק שמ
שמרו מאד לעשות
את המצוה ואת הת
התורה אשר צוה א
אתכם משה עבד יה
יהוה לאהבה את
יהוה אלהיכם וללכת
בכל דרכיו ולשמר
מצותיו ולדבקה בו
ולעבדו בכל לבבכם
ובכל נפשכם׃ ויברכם
יהושע וישלחם וילכו
וילכו אל אהליהם׃
ולחצי שבט המנשה
נתן משה בבשן ולח
ולחציו נתן יהושע
עם אחיהם מעבר ה
הירדן ימה וגם כי ש
שלחם יהושע אל
אהליהם ויברכם׃ וי
ויאמר אלהם לאמר
בנכסים רבים שובו
אל אהליכם ובמקנה
רב מאד בכסף ובזהב
ובנחשת ובברזל וב
ובשלמות הרבה מ
מאד חלקו שלל א

איביכם עם אחיכם׃
וישבו וילכו בני ראובן
ובני גד וחצי שבט המ
המנשה מאת בני ישר
ישראל משלה אשר
בארץ כנען ללכת אל
ארץ הגלעד אל ארץ
אחזתם אשר נאחזו
בה על פי יהוה ביד מ
משה׃ ויבאו אל גליל
גלילות הירדן אשר
בארץ כנען ויבנו בני
ראובן ובני גד וחצי
שבט המנשה שם מ
מזבח על הירדן מזבח
גדול למראה׃ וישמעו
בני ישראל לאמר הנה
בנו בני ראובן ובני גד
וחצי שבט המנשה א
את המזבח אל מול
ארץ כנען אל גלילת
הירדן אל עבר בני י
ישראל׃ וישמעו בני
ישראל ויקהלו כל ע
עדת בני ישראל שלה
לעלות עליהם לצבא׃
וישלחו בני
ישראל אל בני ראובן
ואל בני גד ואל חצי
שבט המנשה אל א
ארץ הגלעד את פינח
פינחס בן אלעזר הכהן׃
ועשרה נשאים עמו
נשיא אחד נשיא אח

אחד לבית אב לכל מ
מטות ישראל ואיש
ראש בית אבתם המה
לאלפי ישראל׃ ויבאו
אל בני ראובן ואל בני
גד ואל חצי שבט מנ
מנשה אל ארץ הגל
הגלעד וידברו אתם
לאמר׃ כה אמרו כל
עדת יהוה מה המעל
הזה אשר מעלתם בא
באלהי ישראל לשוב
היום מאחרי יהוה ב
בבנתכם לכם מזבח למ
למרדכם היום ביהוה׃
המעט לנו את עון פע
פעור אשר לא הטהרנו
ממנו עד היום הזה וי
ויהי הנגף בעדת יהוה׃
ואתם תשבו היום מ
מאחרי יהוה והיה א
אתם תמרדו היום ב
ביהוה ומחר אל כל
עדת ישראל יקצף׃ ואך
אם טמאה ארץ אחזת
אחזתכם עברו לכם אל
ארץ אחזת יהוה אשר
שכן שם משכן יהוה׃
והאחזו בתוכנו וביהוה
אל תמרדו בבנתכם
לכם מזבח מבלעדי מ
מזבח יהוה אלהינו׃ ה
הלא עכן בן זרח מעל
מעל בחרם ועל כל עדת

ישראל היה קצף והוא
איש אחד לא גוע בעונו׃
ויענו בני ראובן
ובני גד וחצי שבט המ
המנשה וידברו את
ראשי אלפי ישראל׃ אל
אלהים יהוה אל אלהים
יהוה הוא ידע וישראל
הוא ידע אם במרד וא
ואם במעל ביהוה אל
תושיענו היום הזה׃ ל
לבנות לנו מזבח לשוב
מאחרי יהוה ואם
להעלות עליו עלה ומ
ומנחה ואם לעשות
עליו זבחי שלמים יהוה
הוא יבקש׃ ואם לא מ
מדאגה מדבר עשינו
את זאת לאמר מחר
יאמרו בניכם לבנינו
לאמר מה לכם וליהוה
אלהי ישראל׃ וגבול
נתן יהוה בינינו וביניכם
בני ראובן ובני גד את
הירדן אין לכם חלק
ביהוה והשביתו בניכם
את בנינו לבלתי ירא
את יהוה׃ ונאמר נעש
נעשה נא לנו לבנות
את המזבח לא לעלה
ולא לזבח׃ כי עד הוא
בינינו וביניכם ובין דר
דרתינו אחרינו לעבד
את עבדת יהוה לפניו

בעלתינו ובזבחינו ובש
ובשלמינו ולא יאמרו
בניכם מחר לבנינו אין
לכם חלק ביהוה׃ ונאמ
ונאמר והיה כי יאמרו
אלינו ואל דרתינו מחר
ואמרנו ראו את תבנית
מזבח יהוה אשר עשו
אבותינו לא לעולה ולא
לזבח כי עד הוא בינינו
וביניכם׃ חלילה לנו מ
ממנו למרד ביהוה ול
ולשוב היום מאחרי
יהוה לבנות מזבח לע
לעלה למנחה ולזבח
מלבד מזבח יהוה א
אלהינו אשר לפני מל
משכנו׃ ס
וישמע פינחס הכהן
ונשיאי העדה וראשי
אלפי ישראל אשר א
אתו את הדברים אשר
דברו בני ראובן ובני גד
ובני מנשה וייטב בעי
בעיניהם׃ ויאמר פינחס
בן אלעזר הכהן אל
בני ראובן ואל בני גד
ואל בני מנשה היום
ידענו כי בתוכנו יהוה
אשר לא מעלתם ב
ביהוה המעל הזה אז
הצלתם את בני ישראל
מיד יהוה׃
וישב פינחס בן אלעזר

הכהן והנשיאים מאת
בני ראובן ומאת בני גד
מארץ הגלעד אל ארץ
כנען אל בני ישראל
וישבו אתם דבר׃ וייטב
הדבר בעיני בני ישראל
ויברכו אלהים בני ישר
ישראל ולא אמרו לע
לעלות עליהם לצבא
לשחת את הארץ אש
אשר בני ראובן ובני ג
גד ישבים בה׃ ויקראו
בני ראובן ובני גד למ
למזבח כי עד הוא בינ
בינתינו כי יהוה הוא
האלהים׃ ויהי
מימים רבים אחרי א
אשר הניח יהוה ליש
לישראל מכל איביהם
מסביב ויהושע זקן
בא בימים׃ ויקרא יהו
יהושע לכל ישראל
לזקניו ולראשיו ולש
ולשפטיו ולשטריו
ויאמר אלהם אני זק
זקנתי באתי בימים׃
ואתם ראיתם את כל
אשר עשה יהוה א
אלהיכם לכל הגוים
האלה מלפניכם כי
יהוה אלהיכם הוא
הנלחם לכם׃ ראו הפ
הפלתי לכם את הגוים
הנשארים האלה בנח

בנחלה לשבטיכם מן
הירדן וכל הגוים אש
אשר הכרתי והים
הגדול מבוא השמש׃
ויהוה אלהיכם הוא
יהדפם מפניכם והו
והוריש אתם מלפניכם
וירשתם את ארצם
כאשר דבר יהוה א
אלהיכם לכם׃ וחזק
וחזקתם מאד לשמר
ולעשות את כל הכ
הכתוב בספר תורת מ
משה לבלתי סור ממ
ממנו ימין ושמאל׃
לבלתי בא בגוים האלה
הנשארים האלה את
אתכם ובשם אלהיהם
לא תזכירו ולא תשב
תשביעו ולא תעבדום
ולא תשתחוו להם׃ כי
אם ביהוה אלהיכם
תדבקו כאשר עשיתם
עד היום הזה׃ ויורש
יהוה מפניכם גוים ג
גדלים ועצמים ואת
ואתם לא עמד איש
בפניכם עד היום הזה׃
איש אחד מכם ירדף
אלף כי יהוה אלהיכם
הוא הנלחם לכם כא
כאשר דבר לכם׃ ונ
ונשמרתם מאד לנ
לנפשתיכם לאהבה

ורנה אנכי ח וסימ והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והנה אנכי הולך היום בדרך כל הארץ והנה אנכי בא עד קצה המחנה והנה אנכי מביא את האדם
לא עמד ג וסימ ואתם לא יעמד איש בפניכם לא יעמד כי יי הדפו ואיש לא עמד לפניהם סיג אורית ואבדתם מהרה ירבעו יהושע ואבדתם מהרה זקני ושל משה וישב ומשרתו עומד

את יהוה אלהיכם כי
אם שוב תשובו ודבק
ודבקתם ביתר הגוים
האלה הנשארים הא
האלה אתכם והתח
והתחתנתם בהם ובא
ובאתם בהם והם בכם
ידוע תדעו כי לא יו
יוסיף יהוה אלהיכם
להוריש את כל הגוים
האלה מלפניכם והי
לכם לפח ולמוקש וי
ולשטט בצדיכם וי
ולצננים בעיניכם עד
אבדכם מעל האדמה
הטובה הזאת אשר
נתן לכם יהוה אלהיכם
והנה אנכי הולך היום
בדרך כל הארץ וי
וידעתם בכל לבבכם
ובכל נפשכם כי לא נ
נפל דבר אחד מכל
הדברים הטובים אשר
דבר יהוה אלהיכם ע
עליכם הכל באו לכם
לא נפל ממנו דבר א
אחד והיה כאשר ב
בא עליכם כל הדבר
הטוב אשר דבר י
יהוה אלהיכם עליכם
כן יביא יהוה עליכם
את כל הדבר הרע ע
עד השמידו אותכם
מעל האדמה הטובה

הזאת אשר נתן לכם
יהוה אלהיכם בעברכם
בעברכם את ברית י
יהוה אלהיכם אשר
צוה אתכם והלכתם
ועבדתם אלהים א
אחרים והשתחויתם
להם וחרה אף יהוה
בכם ואבדתם מהרה
מעל הארץ הטובה
אשר נתן לכם
ויאסף יהושע
את כל שבטי ישראל
שכמה ויקרא לזקני
ישראל ולראשיו ול
ולשפטיו ולשטריו
ויתיצבו לפני האלהים
ויאמר יהושע אל
כל העם כה אמר
יהוה אלהי ישראל
בעבר הנהר ישבו א
אבותיכם מעולם תרח
אבי אברהם ואבי נ
נחור ויעבדו אלהים
אחרים ואקח את א
אביכם את אברהם
מעבר הנהר ואולך
אתו בכל ארץ כנען
וארבה את זרעו ואתן
לו את יצחק ואתן
ליצחק את יעקב ואת
עשו ואתן לעשו את
הר שעיר לרשת אתו
ויעקב ובניו ירדו מ

מצרים ואשלח את
משה ואת אהרן וא
ואגף את מצרים כ
כאשר עשיתי בקרבו
ואחר הוצאתי אתכם
ואוציא את אבותיכם
ממצרים ותבאו הי
הימה וירדפו מצרים
אחרי אבותיכם ברכב
ובפרשים ים סוף ויי
ויצעקו אל יהוה וישם
מאפל ביניכם ובין ה
המצרים ויבא עליו
את הים ויכסהו ותר
ותראינה עיניכם את
אשר עשיתי במצרים
ותשבו במדבר ימים
רבים ואבאה אתכם
אל ארץ האמרי הי
היושב בעבר הירדן
וילחמו אתכם ואתן
אתם בידכם ותירשו
את ארצם ואשמידם
מפניכם ויקם בלק בן
צפור מלך מואב וי
וילחם בישראל וי
וישלח ויקרא לבלעם
בן בעור לקלל אתכם
ולא אביתי לשמע ל
לבלעם ויברך ברוך
אתכם ואצל אתכם
מידו ותעברו את
הירדן ותבאו אל
יריחו וילחמו בכם

ואולך ד וסימ ואולך אתכם קוממיות ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה ואולך אתו בכל ארץ כנען וירד מצרים ד וסימ וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף ויעקב ובניו
ירדו מצרים ... ויענקו ... ויצאו ...
יהודה ... כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים לחם ... ויראו אתנו

בעלי יריחו האמרי
והפרזי והכנעני והח
והחתי והגרגשי החוי
והיבוסי ואתן אתם
בידכם ואשלח לפני
לפניכם את הצרעה
ותגרש אותם מפניכם
שני מלכי האמרי לא
בחרבך ולא בקשתך
ואתן לכם ארץ אשר
לא יגעת בה וערים
אשר לא בניתם ותש
בו בהם כרמים
וזיתים אשר לא נטעתם
אתם אכלים
ועתה יראו את יהוה
ועבדו אתו בתמים ו
ובאמת והסירו את
אלהים אשר עבדו
אבותיכם בעבר הנהר
ובמצרים ועבדו את
יהוה ואם רע בעיניכם
לעבד את יהוה בחרו
לכם היום את מי תע
תעבדון אם את
אלהים אשר עבדו
אבותיכם אשר בעבר
הנהר ואם את אלהי
האמרי אשר אתם
ישבים בארצם ואנכי
וביתי נעבד את יהוה
ויען העם ויאמר
חלילה לנו מעזב את
יהוה לעבד אלהים

אחרים כי יהוה אלהינו
הוא המעלה אתנו וא
ואת אבותינו מארץ מ
מצרים מבית עבדים
ואשר עשה לעינינו
את האתות הגדלות
האלה וישמרנו בכל
הדרך אשר הלכנו בה
ובכל העמים אשר ע
עברנו בקרבם ויגרש
יהוה את כל העמים
ואת האמרי ישב
הארץ מפנינו גם אנ
אנחנו נעבד את יהוה
אלהינו
ויאמר יהושע אל כל
העם לא תוכלו לעבד
את יהוה כי אלהים
קדשים הוא אל קנא
הוא לא ישא לפשעכם
ולחטאתיכם כי תעזבו
את יהוה ועבדתם א
אלהי נכר ושב והרע
לכם וכלה אתכם אחרי
אשר היטיב לכם ויאמ
ויאמר העם אל יהוש
יהושע לא כי את יהוה
נעבד ויאמר יהושע
אל העם עדים אתם
בכם כי אתם בחרתם
לכם את יהוה לעבד
אתו ויאמרו עדים
ועתה הסירו את אלהי
הנכר אשר בקרבכם

והטו את לבבכם אל
יהוה אלהי ישראל
ויאמרו העם אל יהוש
יהושע את יהוה
אלהינו נעבד ובקולו
נשמע ויכרת יהושע
ברית לעם ביום ההוא
וישם לו חק ומשפט
בשכם ויכתב יהושע
את הדברים האלה
בספר תורת אלהים
ויקח אבן גדולה ויק
ויקימה שם תחת הא
האלה אשר במקדש
יהוה ויאמר יהושע
אל כל העם הנה הא
האבן הזאת תהיה
בנו לעדה כי היא שמ
שמעה את כל אמרי
יהוה אשר דבר עמנו
והיתה בכם לעדה פן
תכחשון באלהיכם
וישלח יהושע את
העם איש לנחלתו
ויהי אחרי
הדברים האלה וימת
יהושע בן נון עבד
יהוה בן מאה ועשר
שנים ויקברו אתו בג
בגבול נחלתו בתמנת
סרח אשר בהר אפרים
מצפון להר געש וי
ויעבד ישראל את
יהוה כל ימי יהושע

וכל ימי הזקנים אשר
האריכו ימים אחרי
יהושע ואשר ידעו
את כל מעשה יהוה א
אשר עשה לישראל
ואת עצמות יוסף א
אשר העלו בני ישראל
ממצרים קברו בשכם
בחלקת השדה אשר
קנה יעקב מאת בני
חמור אבי שכם במא
במאה קשיטה ויהיו
לבני יוסף לנחלה
ואלעזר בן אהרן מת
ויקברו אתו בגבעת
פינחס בנו אשר
נתן לו בהר
אפרים

ויהי

אחרי מות יהושע וי
וישאלו בני ישראל
ביהוה לאמר מי יע
יעלה לנו אל הכנעני
בתחלה להלחם בו ו
ויאמר יהוה יהודה
יעלה הנה נתתי את
הארץ בידו ויאמר
יהודה לשמעון את
אחיו עלה אתי בגורלי
ונלחמה בכנעני והלכ
והלכתי גם אני אתך
בגורלך וילך אתו ש
שמעון ויעל יהודה
ויתן יהוה את הכנעני
והפרזי בידם ויכום
בבזק עשרת אלפים
איש וימצאו את אד
אדני בזק בבזק וילח
וילחמו בו ויכו את
הכנעני ואת הפרזי וי
וינס אדני בזק וירדפו
אחריו ויאחזו אתו
ויקצצו את בהונות
ידיו ורגליו ויאמר
אדני בזק שבעים מ
מלכים בהנות ידיהם
ורגליהם מקצצים ה
היו מלקטים תחת
שלחני כאשר עשיתי
כן שלם לי אלהים וי
ויביאהו ירושלם וימ
וימת שם
וילחמו בני יהודה ב
בירושלם וילכדו אותה
ויכוה לפי חרב ואת
העיר שלחו באש וא
ואחר ירדו בני יהודה
להלחם בכנעני יושב
ההר והנגב והשפלה
וילך יהודה אל הכנ
הכנעני היושב בחברון
ושם חברון לפנים ק
קרית ארבע ויכו את
ששי ואת אחימן וא
ואת תלמי וילך מש
משם אל יושבי דביר
ושם דביר לפנים קר
קרית ספר ויאמר
כלב אשר יכה את
קרית ספר ולכדה ו
ונתתי לו את עכסה
בתי לאשה וילכדה
עתניאל בן קנז אחי
כלב הקטן ממנו ויתן
לו את עכסה בתו לא
לאשה ויהי בבואה
ותסיתהו לשאול מא
מאת אביה השדה
ותצנח מעל החמור
ויאמר לה כלב מה
לך ותאמר לו הבה
לי ברכה כי ארץ הנגב
נתתני ונתתה לי גלת
מים ויתן לה כלב את
גלת עלית ואת גלת

החתי׃ ובני
קיני חתן משה עלו מ
מעיר התמרים את
בני יהודה מדבר יהו
יהודה אשר בנגב ערד
וילך וישב את העם׃
וילך יהודה את שמ
שמעון אחיו ויכו את
הכנעני יושב צפת וי
ויחרימו אותה ויקרא
את שם העיר חרמה׃
וילכד יהודה את עזה
ואת גבולה ואת אשק
אשקלון ואת גבולה
ואת עקרון ואת גבו
גבולה׃ ויהי יהוה את
יהודה ויורש את הה
ההר כי לא להוריש
את ישבי העמק כי
רכב ברזל להם׃ ויתנו
לכלב את חברון כא
כאשר דבר משה ויו
ויורש משם את של
שלשה בני הענק׃ וא
ואת היבוסי יושב
ירושלם לא הורישו
בני בנימן וישב היבו
היבוסי את בני בנימן
בירושלם עד היום
הזה׃ ויעלו
בית יוסף גם הם
ביתאל ויהוה עמם׃
ויתירו בית יוסף בב
בביתאל ושם העיר

לפנים לוז׃ ויראו הש
השמרים איש יוצא
מן העיר ויאמרו לו
הראנו נא את מבוא
העיר ועשינו עמך
חסד׃ ויראם את מבוא
העיר ויכו את העיר
לפי חרב ואת האיש
ואת כל משפחתו ש
שלחו׃ וילך האיש א
ארץ החתים ויבן עיר
ויקרא שמה לוז הוא
שמה עד היום הזה׃
ולא הוריש
מנשה את בית שאן
ואת בנתיה ואת תענ
תענך ואת בנתיה ואת
יושב דאר ואת בנתיה
ואת ישבי עין דאר
ואת בנתיה ואת ישבי
יבלעם ואת בנתיה י
ואת ישבי מגדו ואת
בנתיה ויואל הכנעני
לשבת בארץ הזאת׃
ויהי כי חזק ישראל
וישם את הכנעני למס
והורש לא הורישו׃
ואפרים לא
הוריש את הכנעני ה
היושב בגזר וישב ה
הכנעני בקרבו בגזר׃
זבולן לא הוריש
את ישבי קטרון ואת
ישבי נהלל וישב ה

הכנעני בקרבו ויהיו
למס׃ אשר לא
הוריש את ישבי עכו
ואת ישבי צידון ואת
אחלב ואת אכזיב וא
ואת חלבה ואת אפיק
ואת רחוב׃ וישב הא
האשרי בקרב הכנעני
ישבי הארץ כי לא ה
הורישו׃ נפתלי
לא הוריש את ישבי
בית שמש ואת ישבי
בית ענת וישב בקרב
הכנעני ישבי הארץ
וישבי בית שמש ובי
ובית ענת היו להם ל
למס׃ וילחצו האמרי
את בני דן ההרה כי
לא נתנו לרדת לעמק׃
ויואל האמרי לשבת
בהר חרס באילון וב
ובשעלבים ותכבד יד
בית יוסף ויהיו למס׃
וגבול האמרי ממעלה
עקרבים מהסלע ו
ומעלה׃ ויעל
מלאך יהוה מן הגל
הגלגל אל הבכים
ויאמר אעלה אתכם
ממצרים ואביא א
אתכם אל הארץ א
אשר נשבעתי לאב
לאבתיכם ואמר לא
אפר בריתי אתכם ע

לעלם ואתם לא תכרתו
ברית ליושבי הארץ ה
הזאת מזבחותיהם תת
תתצון ולא שמעתם
בקולי מה זאת עשיתם
וגם אמרתי לא אגרש
אתם מפניכם והיו ל
לכם לצדים ואלהיהם
יהיו לכם למוקש ויהי
כדבר מלאך יהוה את
הדברים האלה אל
כל בני ישראל וישאו
העם את קולם ויבכו
ויקראו שם המקום ה
ההוא בכים ויזבחו ש
שם ליהוה
וישלח יהושע את
העם וילכו בני ישרא
ישראל איש לנחלתו
לרשת את הארץ ויע
ויעבדו העם את יהוה
כל ימי יהושע וכל י
ימי הזקנים אשר ה
האריכו ימים אחרי
יהושע אשר ראו את
מעשה הגדול אשר
עשה לישראל וימת
יהושע בן נון עבד יי
יהוה בן מאה ועשר
שנים ויקברו אתו בג
בגבול נחלתו בתמנת
חרס בהר אפרים מ
מצפון להר געש וגם
כל הדור ההוא נאספו

נאספו אל אבותיו ויקם
דור אחר אחריהם אש
אשר לא ידעו את
יהוה וגם את המעשה
אשר עשה לישראל
ויעשו בני
ישראל את הרע בעיני
יהוה ויעבדו את הבע
הבעלים ויעזבו את י
יהוה אלהי אבותם המ
המוציא אתם מארץ מ
מצרים וילכו אחרי
אלהים אחרים מאלהי
העמים אשר סביבותי
סביבותיהם וישתחוו
להם ויכעסו את יהוה
ויעזבו את יהוה ויע
ויעבדו לבעל ולעשת
ולעשתרות ויחר את
יהוה בישראל ויתנם
ביד שסים וישסו אתם
וימכרם ביד אויביהם
מסביב ולא יכלו עוד
לעמוד לפני אויביהם
בכל אשר יצאו יד
יהוה היתה בם לרעה
כאשר דבר יהוה וכא
וכאשר נשבע יהוה
להם ויצר להם מאד
ויקם יהוה שפטים וי
ויושיעום מיד שסיהם
וגם אל שפטיהם לא
שמעו כי זנו אחרי א
אלהים אחרים וישתחוו

להם סרו מהר מן הד
הדרך אשר הלכו אב
אבותם לשמע מצות
יהוה ולא עשו כן וכי
הקים יהוה להם שפ
שפטים והיה יהוה
עם השפט והושיעם
מיד איביהם כל ימי
השופט כי ינחם יהוה
מנאקתם מפני לחציה
לחציהם ודחקיהם
והיה במות השופט
ישבו והשחיתו מ
מאבותם ללכת אחרי
אלהים אחרים לעב
לעבדם ולהשתחות
להם לא הפילו ממ
ממעלליהם ומדרכם
הקשה ויחר אף יהוה
בישראל ויאמר יען
אשר עברו הגוי הזה
את בריתי אשר צויתי
את אבותם ולא שמעו
לקולי גם אני לא א
אוסיף להוריש איש
מפניהם מן הגוים א
אשר עזב יהושע וימת
למען נסות בם את
ישראל השמרים הם
את דרך יהוה ללכת
בם כאשר שמרו אב
אבותם אם לא וינח
יהוה את הגוים האלה
לבלתי הורישם מהר

עשיה את הרע ו וסימ׳ כי ימצא בקרבך באחד שעריך כי ירשעתי אחרי כולי כי השחת תשחיתון וקדמא ואזלא רשפעים על כי עשו את הרע ויתעם מנשה לעשות את הרע יען אשר עשו את
שמונה ג׳ מל׳ בנביאי׳ וסימ׳ ויעבדו בני ישראל את עגלון בשנת שמונה עשרה למלכו נער ומעלות שלומה עולתו וכל דברי הימים דכותהון מלאים

ולא נתנם ביד יהו
יהושע ואלה
הגוים אשר הניח יהוה
לנסות בם את ישראל
את כל אשר לא ידעו
את כל מלחמות כנען׃
רק למען דעת דורות
בני ישראל ללמדם
מלחמה רק אשר לפ
לפנים לא ידעום׃ חמש
חמשת סרני פלשתים
וכל הכנעני והצידני
והחוי ישב הר הלבנון
מהר בעל חרמון עד
לבוא חמת׃ ויהיו לנס
לנסות בם את ישראל
לדעת הישמעו את
מצות יהוה אשר צוה
יהוה את אבתם ביד
משה׃ ובני ישראל
ישבו בקרב הכנעני ה
החתי והאמרי והפרזי
והחוי והיבוסי׃ ויקחו
את בנתיהם להם לנ
לנשים ואת בנותיהם
נתנו לבניהם ויעבדו
את אלהיהם׃
ויעשו בני ישראל את
הרע בעיני יהוה וישכ
וישכחו את יהוה א
אלהיהם ויעבדו את
הבעלים ואת האשרות׃
ויחר אף יהוה בישר
בישראל וימכרם ביד

כושן רשעתים מלך
ארם נהרים ויעבדו
בני ישראל את כושן
רשעתים שמנה שנים׃
ויזעקו בני ישראל אל
יהוה ויקם יהוה מו
מושיע לבני ישראל
ויושיעם את עתניאל
בן קנז אחי כלב הקטן
ממנו׃ ותהי עליו רוח
יהוה וישפט את יש
ישראל ויצא למלח
למלחמה ויתן יהוה
בידו את כושן רשע
רשעתים מלך ארם ו
ותעז ידו על כושן ר
רשעתים׃ ותשקט הא
הארץ ארבעים שנה
וימת עתניאל בן קנז׃
ויספו בני
ישראל לעשות הרע
בעיני יהוה ויחזק יהוה
את עגלון מלך מואב
על ישראל על כי עשו
את הרע בעיני יהוה׃
ויאסף אליו את בני
עמון ועמלק וילך ויך
את ישראל ויירשו א
את עיר התמרים׃ ויע
ויעבדו בני ישראל
את עגלון מלך מואב
שמנה עשרה שנה׃ ו
ויזעקו בני ישראל אל
יהוה ויקם יהוה להם

מושיע את אהוד בן
גרא בן הימיני איש
אטר יד ימינו וישלחו
בני ישראל בידו מנחה
לעגלון מלך מואב׃ ו
ויעש לו אהוד חרב
ולה שני פיות גמד א
ארכה ויחגר אותה מ
מתחת למדיו על ירך
ימינו׃ ויקרב את המ
המנחה לעגלון מלך
מואב ועגלון איש ב
בריא מאד׃ ויהי כאש
כאשר כלה להקריב
את המנחה וישלח א
את העם נשאי המנחה׃
והוא שב מן הפסילים
אשר את הגלגל ויא
ויאמר דבר סתר לי
אליך המלך ויאמר
הס ויצאו מעליו כל
העמדים עליו׃ ואהוד
בא אליו והוא ישב
בעלית המקרה אשר
לו לבדו ויאמר אהוד
דבר אלהים לי אליך
ויקם מעל הכסא׃ ויש
וישלח אהוד את יד
שמאלו ויקח את ה
החרב מעל ירך ימינו
ותתקעה בבטנו׃ ויבא
גם הנצב אחר הלהב
ויסגר החלב בעד הל
הלהב כי לא שלף ה

החרב מבטנו ויצא
הפרשדנה ויצא אהוד
המסדרונה ויסגר
דלתות העליה בעדו
ונעל והוא יצא
ועבדיו באו ויראו וה
והנה דלתות העליה
נעלות ויאמרו אך
מסיך הוא את רגליו
בחדר המקרה ויחילו
עד בוש והנה איננו
פתח דלתות העליה
ויקחו את המפתח וי
ויפתחו והנה אדניהם
נפל ארצה מת ואהוד
נמלט עד התמהמהם
והוא עבר את הפסילים
הפסילים וימלט הש
השעירתה ויהי בבואו
ויתקע בשופר בהר אפרים
וירדו עמו בני ישראל
מן ההר והוא לפניהם
הפ ויאמר אלהם רדפו
אחרי כי נתן יהוה את
איביכם את מואב
בידכם וירדו אחריו
וילכדו את מעברות
הירדן למואב ולא
נתנו איש לעבר ויכו
את מואב בעת ההיא
כעשרת אלפים איש
כל שמן וכל איש חיל
ולא נמלט איש ותכ
ותכנע מואב ביום ה

ההוא תחת יד ישראל
ותשקט הארץ ארב
שמונים שנה
ואחריו היה
שמגר בן ענת ויך את
פלשתים שש מאות
איש במלמד הבקר וי
ויושע גם הוא את יש
ישראל ויספו בני
ישראל לעשות הרע
בעיני יהוה ואהוד מ
מת וימכרם יהוה ב
ביד יבין מלך כנען
אשר מלך בחצור
ושר צבאו סיסרא
והוא יושב בחרשת
הגוים ויצעקו בני
ישראל אל יהוה כי
תשע מאות רכב בר
ברזל לו והוא לחץ א
את בני ישראל בח
בחזקה עשרים שנה
ודבורה
אשה נביאה אשת ל
לפידות היא שפטה
את ישראל בעת הה
ההיא והיא יושבת
תחת תמר דבורה בין
הרמה ובין בית אל
בהר אפרים ויעלו
אליה בני ישראל
למשפט ותשלח ות
ותקרא לברק בן אב
אבינעם מקדש נפתלי

ותאמר אליו הלא צ
צוה יהוה אלהי יש
ישראל לך ומשכת
בהר תבור ולקחת ע
עמך עשרת אלפים
איש מבני נפתלי ומ
ומבני זבלון ומשכתי
אליך אל נחל קישון
את סיסרא שר צבא
יבין ואת רכבו ואת
המונו ונתתיהו בידך
ויאמר אליה ברק אם
תלכי עמי והלכתי וא
ואם לא תלכי עמי לא
אלך ותאמר הלך א
אלך עמך אפס כי לא
תהיה תפארתך על ה
הדרך אשר אתה הו
הולך כי ביד אשה ימ
ימכר יהוה את סיס
סיסרא ותקם דבורה
ותלך עם ברק קדשה
ויזעק ברק את זבולן
ואת נפתלי קדשה ויע
ויעל ברגליו עשרת
אלפי איש ותעל עמו
דבורה וחבר הקיני
נפרד מקין מבני חבב
חבב חתן משה ויט
אהלו עד אלון בצ
בצעננים אשר את ק
קדש ויגדו לסיסרא
כי עלה ברק בן אבינ
אבינעם הר תבור ויז

ויזעק סיסרא את כל
רכבו תשע מאות רכ
רכב ברזל ואת כל הע
העם אשר אתו מחר
מחרשת הגוים אל
נחל קישון ותאמר
דברה אל ברק קום כי
זה היום אשר נתן
יהוה את סיסרא ביד
בידך הלא יהוה יצא
לפניך וירד ברק מהר
תבור ועשרת אלפים
איש אחריו ויהם יה
יהוה את סיסרא ואת
כל הרכב ואת כל המ
המחנה לפי חרב לפני
ברק וירד סיסרא מע
מעל המרכבה וינס
ברגליו וברק רדף אח
אחרי הרכב ואחרי
המחנה עד חרשת ה
הגוים ויפל כל מחנה
סיסרא לפי חרב לא
נשאר עד אחד וסיס
וסיסרא נס ברגליו א
אל אהל יעל אשת
חבר הקיני כי שלום
בין יבין מלך חצור ו
ובין בית חבר הקיני
ותצא יעל לקראת
סיסרא ותאמר אליו
סורה אדני סורה אלי
אל תירא ויסר אליה
האהלה ותכסהו ות

בשמיכה ויאמר אליה
השקיני נא מעט מים
כי צמתי ותפתח את
נאוד החלב ותשקהו
ותכסהו ותאמר אליה
עמד פתח האהל והיה
אם איש יבוא ושאלך
ואמר היש פה איש וא
ואמרת אין ותקח יעל
אשת חבר את יתד ה
האהל ותשם את המק
המקבת בידה ותבוא
אליו בלאט ותתקע א
את היתד ברקתו ותצ
ותצנח בארץ והוא נר
נרדם ויעף וימת והנ
והנה ברק רדף את סי
סיסרא ותצא יעל ל
לקראתו ותאמר לו
לך ואראך את האיש
אשר אתה מבקש ויב
ויבא אליה והנה סי
סיסרא נפל מת והיתד
ברקתו ויכנע אלהים
ביום ההוא את יבין מ
מלך כנען לפני בני יש
ישראל ותלך יד בני
ישראל הלוך וקשה
על יבין מלך כנען עד
אשר הכריתו את יבין
מלך כנען
ותשר דבורה וברק
בן אבינעם ביום הה
ההוא לאמר בפרע

פרעות בישראל בה
בהתנדב עם ברכו
יהוה שמעו מלכים
האזינו רזנים אנכי
ליהוה אנכי אשירה
אזמר ליהוה אלהי
ישראל יהוה בצא
בצאתך משעיר בצ
בצעדך משדה אד
אדום ארץ רעשה
גם שמים נטפו גם
עבים נטפו מים הר
הרים נזלו מפני יהוה
זה סיני מפני יהוה
אלהי ישראל בימי
שמגר בן ענת בימי
יעל חדלו ארחות
והלכי נתיבות ילכו
ארחות עקלקלות
חדלו פרזון בישראל
חדלו עד שקמתי
דבורה שקמתי אם
בישראל יבחר
אלהים חדשים אז
לחם שערים מגן א
אם יראה ורמח בא
בארבעים אלף ב
בישראל לבי לחוקקי
ישראל המתנדבים
בעם ברכו יהוה רכ
רכבי אתנות צחרות
ישבי על מדין והל
והלכי על דרך שיחו
מקול מחצצים בין

[illegible]

משאבים שם יתנו צדקות יהוה צדקת פרזונו בישראל אז
ירדו לשערים עם יהוה עורי עורי דבורה עורי עורי
דברי שיר קום ברק ושבה שביך בן אבינעם אז ירד שריד
לאדירים עם יהוה ירד לי בגבורים מני אפרים שרשם
בעמלק אחריך בנימין בעממיך מני מכיר ירדו מחקקים ומזבולן
משכים בשבט ספר ושרי בישכר עם דברה וישכר
כן ברק בעמק שלח ברגליו בפלגות ראובן גדלים חקקי לב למה
ישבת בין המשפתים לשמע שרקות עדרים לפלגות ראובן
גדולים חקרי לב גלעד בעבר הירדן שכן ודן למה יגור א
אניות אשר ישב לחוף ימים ועל מפרציו ישכון זבלון
עם חרף נפשו למות ונפתלי על מרומי שדה באו מלכים נלחמו אז
נלחמו מלכי כנען בתענך על מי מגדו בצע כסף לא
לקחו מן שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם נלחמו עם
סיסרא נחל קישון גרפם נחל קדומים נחל קישון תדרכי נפשי עז אז
הלמו עקבי סוס מדהרות דהרות אביריו אורו מרוז
אמר מלאך יהוה ארו ארור ישביה כי לא באו
לעזרת יהוה לעזרת יהוה בגבורים תברך מנשים יעל אשת חבר
הקיני מנשים באהל תברך מים שאל חלב נתנה בספל
אדירים הקריבה חמאה ידה ליתד תשלחנה וימינה
להלמות עמלים והלמה סיסרא מחקה ראשו ומחצה וחלפה
רקתו בין רגליה כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל באשר כרע
שם נפל שדוד בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא
בעד האשנב מדוע בשש רכבו לבוא מדוע אחרו פעמי
מרכבותיו חכמות שרותיה תענינה אף היא תשיב אמריה
לה הלא ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתים לראש גבר שלל
צבעים לסיסרא שלל צבעים רקמה צבע
רקמתים לצוארי שלל כן יאבדו כל אויביך יהוה ואהביו
כצאת השמש בגבורתו ותשקט הארץ ארבעים שנה

ויעשו בני ישראל
את הרע בעיני יהוה
ויתנם יהוה ביד מדין
שבע שנים ותעז יד
מדין על ישראל מ

מפני מדין עשו להם
בני ישראל את המנ
המנהרות אשר בה
בהרים ואת המערות
ואת המצדות והיה

אם זרע ישראל ועלה
מדין ועמלק ובני קד
קדם ועלו עליו ויחנו
עליהם וישחיתו את
יבול הארץ עד באך

[illegible]

[illegible]

עזה ולא ישאירו מ
מחיה בישראל ושה
ושור וחמור׃ כי הם ו
ומקניהם יעלו ואה
ואהליהם יבאו כדי
ארבה לרב ולהם ולג
ולגמליהם אין מספר
ויבאו בארץ לשחתה׃
וידל ישראל מאד
מפני מדין ויזעקו בני
ישראל אל יהוה׃ ויהי
כי זעקו בני ישראל
אל יהוה על אדות
מדין׃ וישלח יהוה
איש נביא אל בני
ישראל ויאמר להם
כה אמר יהוה אלהי
ישראל אנכי העליתי
אתכם מארץ מצרים
ואוציא אתכם מבית
עבדים׃ ואציל אתכם
מיד מצרים ומיד כל
לחציכם ואגרש אתם
מפניכם ואתנה לכם
את ארצם׃ ואמרה
לכם אני יהוה אלהיכם
לא תיראו את אלהי
האמרי אשר אתם
יושבים בארצם ולא
שמעתם בקולי׃
ויבא מלאך
יהוה וישב תחת האלה
האלה אשר בעפרה
אשר ליואש אבי ה

העזרי וגדעון בנו ח
חבט חטים בגת לה
להניס מפני מדין׃ ו
וירא אליו מלאך יה
יהוה ויאמר אליו יה
יהוה עמך גבור החיל׃
ויאמר אליו גדעון בי
אדני ויש יהוה עמנו
ולמה מצאתנו כל זא
זאת ואיה כל נפלאתיו
אשר ספרו לנו אבת
אבותינו לאמר הלא
ממצרים העלנו יהוה
ועתה נטשנו יהוה
ויתננו בכף מדין׃ ויפן
אליו יהוה ויאמר לך
בכחך זה והושעת את
ישראל מכף מדין ה
הלא שלחתיך׃ ויאמר
אליו בי אדני במה א
אושיע את ישראל
הנה אלפי הדל במנ
במנשה ואנכי הצעיר
בבית אבי׃ ויאמר אליו
יהוה כי אהיה עמך ו
והכית את מדין כאיש
אחד׃ ויאמר
אליו אם נא מצאתי
חן בעיניך ועשית לי
אות שאתה מדבר ע
עמי׃ אל נא תמש מ
מזה עד באי אליך ו
והצאתי את מנחתי
והנחתי לפניך ויאמר

אנכי אשב עד שובך׃
וגדעון בא ויעש גדי
עזים ואיפת קמח מצ
מצות הבשר שם בסל
והמרק שם בפרור ויו
ויוצא אליו אל תחת
האלה ויגש׃ ויאמר
אליו מלאך האלהים
קח את הבשר ואת ה
המצות והנח אל הס
הסלע הלז ואת המרק
שפוך ויעש כן׃ וישלח
מלאך יהוה את קצה
המשענת אשר בידו
ויגע בבשר ובמצות
ותעל האש מן הצור
ותאכל את הבשר ואת
המצות ומלאך יהוה
הלך מעיניו׃ וירא גד
גדעון כי מלאך יהוה
הוא ויאמר גדעון אה
אהה אדני יהוה כי ע
על כן ראיתי מלאך
יהוה פנים אל פנים׃
ויאמר לו יהוה שלום
לך אל תירא לא תמות׃
ויבן שם גדעון מזבח
ליהוה ויקרא לו יהוה
שלום עד היום הזה ע
עודנו בעפרת אבי ה
העזרי׃ ויהי
בלילה ההוא ויאמר
לו יהוה קח את פר ה
השור אשר לאביך

[illegible]

ופר השני שבע שנים
והרסת את מזבח הב
הבעל אשר לאביך ׃
ואת האשרה אשר
עליו תכרת׃ ובנית מז
מזבח ליהוה אלהיך
על ראש המעוז הזה
במערכה ולקחת את
הפר השני והעלית ע
עולה בעצי האשרה
אשר תכרת׃ ויקח גד
גדעון עשרה אנשים
מעבדיו ויעש כאשר
דבר אליו יהוה ויהי
כאשר ירא את בית
אביו ואת אנשי העיר
מעשות יומם ויעש ׃
לילה׃ וישכימו אנשי
העיר בבקר והנה נתץ
מזבח הבעל והאשרה
אשר עליו כרתה ואת
הפר השני העלה על
המזבח הבנוי׃ ויאמרו
איש אל רעהו מי עש
עשה הדבר הזה ויד
וידרשו ויבקשו ויאמ
ויאמרו גדעון בן יוא
יואש עשה את הדבר
הזה׃ ויאמר יואש לכ
לכל אשר עמדו עליו
האתם תריבון לבעל
אם אתם תושיעון או
אתו אשר יריב לו יומ
יומת עד הבקר אם

אלהים הוא ירב לו כי
נתץ את מזבחו׃ ויקרא
לו ביום ההוא ירבעל
לאמר ירב בו הבעל כי
נתץ את מזבחו׃ וכל
מדין ועמלק ובני קד
קדם נאספו יחדו ויע
ויעברו ויחנו בעמק
יזרעאל׃ ורוח יהוה ׃
לבשה בשופר ויזעק (margin: את גדעון ויתקע)
אביעזר אחריו׃ ומל
ומלאכים שלח בכל
מנשה ויזעק גם הוא
אחריו ומלאכים שלח
באשר ובזבולן ובנפתלי
ויעלו לקראתם׃ ויאמ
ויאמר גדעון אל ה
האלהים אם ישך מו
מושיע בידי את יש
ישראל כאשר דברת׃
הנה אנכי מציג את
גזת הצמר בגרן אם
טל יהיה על הגזה ׃
לבדה ועל כל הארץ
חרב וידעתי כי תושי
תושיע בידי את ישראל
כאשר דברת׃
ויהי כן וישכם ממח
ממחרת ויזר את הגזה
וימץ טל מן הגזה מ
מלא הספל מים׃ ויאמ
ויאמר גדעון אל ה
האלהים אל יחר אפך
בי ואדברה אך הפעם

אנסה נא רק הפעם ב
בגזה יהי נא חרב אל
הגזה לבדה ועל כל ה
הארץ יהיה טל׃ ויעש
אלהים כן בלילה ההוא
ויהי חרב על הגזה לבד
לבדה ועל כל הארץ ה
היה טל׃
וישכם ירבעל הוא גד
גדעון וכל העם אשר
אתו ויחנו על עין חרד
ומחנה מדין היה לו ׃
מצפון מגבעת המורה
בעמק׃ ויאמר יהוה ׃
אל גדעון רב העם א
אשר אתך מתתי את
מדין בידם פן יתפאר
עלי ישראל לאמר ידי
הושיעה לי׃ ועתה קר
קרא נא באזני העם ל
לאמר מי ירא וחרד
ישב ויצפר מהר הגלעד
וישב מן העם עשרים
ושנים אלף ועשרת
אלפים נשארו׃
ויאמר יהוה
אל גדעון עוד העם ׃
רב הורד אותם אל
המים ואצרפנו לך שם
והיה אשר אמר אליך
אליך זה ילך אתך ה
הוא ילך אתך וכל א
אשר אמר אליך זה
לא ילך עמך הוא לא

ילך׳ ויורד
את העם אל המים וי
ויאמר יהוה אל גד
גדעון כל אשר ילק
בלשונו מן המים כא
כאשר ילק הכלב
תציג אתו לבד וכל
אשר יכרע על ברכיו
לשתות ויהי מספר
המלקקים בידם אל
פיהם שלש מאות
איש וכל יתר העם
כרעו על ברכיהם ל
לשתות מים
ויאמר יהוה
אל גדעון בשלש מ
מאות האיש המלק
המלקקים אושיע
אתכם ונתתי את מ
מדין בידך וכל העם
ילכו איש למקמו
ויקחו את צדת העם
בידם ואת שופרתיהם
ואת כל איש ישראל
שלח איש לאהליו
ובשלש מאות האיש
החזיק ומחנה מדין
היה לו מתחת בעמק
ויהי בלילה
ההוא ויאמר אליו
יהוה קום רד במחנה
כי נתתיו בידך ואם
ירא אתה לרדת רד
אתה ופרה נערך א

אל המחנה ושמעת
מה ידברו ואחר תחז
תחזקנה ידיך וירדת
במחנה וירד הוא ו
ופרה נערו אל קצה
החמשים אשר במחנה
ומדין ועמלק וכל בני
קדם נפלים בעמק כ
כארבה לרב ולגמליהם
אין מספר כחול שעל
שפת הים לרב ויבא
גדעון והנה איש מס
מספר לרעהו חלום
ויאמר הנה חלום ח
חלמתי והנה צליל
לחם שערים מתהפך
במחנה מדין ויבא
עד האהל ויכהו ויפל
ויהפכהו למעלה ונפל
האהל ויען רעהו ו
ויאמר אין זאת בלתי
אם חרב גדעון בן י
יואש איש ישראל
נתן האלהים בידו את
מדין ואת כל המחנה
ויהי כשמע גדעון את
מספר החלום ואת
שברו וישתחו וישב
אל מחנה ישראל
ויאמר קומו כי נתן
יהוה בידכם את מחנה
מדין ויחץ את שלש
מאות האיש שלשה
ראשים ויתן שופרות

בידם כלם וכדים רקים
ולפדים בתוך הכדים
ויאמר אלהם ממני
תראו וכן תעשו והנה
אנכי בא בקצה המח
המחנה והיה כאשר
אעשה כן תעשון ות
ותקעתי בשופר אנכי
וכל אשר אתי ותקעת
ותקעתם בשופרות גם
אתם סביבות כל המחנה
ואמרתם ליהוה ולגדעון
ויבא גדעון
ומאה איש אשר אתו
בקצה המחנה ראש
האשמרת התיכונה
אך הקם הקימו את
השמרים ויתקעו ב
בשופרות ונפוץ הכדים
אשר בידם ויתקעו
שלשת הראשים בש
בשופרות וישברו הכ
הכדים ויחזיקו ביד
שמאלם בלפידים וביד
ימינם השופרות לתקע
ויקראו חרב ליהוה
ולגדעון ויעמדו איש
תחתיו סביב למחנה
וירץ כל המחנה ויר
ויריעו וינוסו ויתקעו
שלש מאות השופרות
וישם יהוה את חרב
את חרב איש ברעהו
ובכל המחנה וינס

המחנה עד בית השטה
צררתה עד שפת אבל
מחולה על טבת׃
ויצעק איש
ישראל מנפתלי ומן
אשר ומן מנשה ויר
וירדפו אחרי מדין׃
ומלאכים שלח גדעון
בכל הר אפרים לאמר
רדו לקראת מדין
ולכדו להם את המים
עד בית ברה ואת הי
הירדן ויצעק כל איש
איש אפרים וילכדו א
את המים עד בית בר
ברה ואת הירדן׃ וילכ
וילכדו את שני שרי
מדין את ערב ואת
זאב ויהרגו את ערב
בצור ערב ואת זאב
הרגו ביקב זאב וירדפו
וירדפו אל מדין וראש
ערב וזאב הביאו אל
גדעון מעבר לירדן׃
ויאמרו אליו איש
אפרים מה הדבר הזה
עשית לנו לבלתי קר
קראות לנו כי הלכת ל
להלחם במדין ויריבון
אתו בחזקה׃ ויאמר
אליהם מה עשיתי
עתה ככם הלא טוב
עללות אפרים מבציר
אביעזר׃ בידכם נתן

אלהים את שרי מדין
את ערב ואת זאב ומ
ומה יכלתי עשות
ככם אז רפתה רוחם
מעליו בדברו הדבר
הזה׃ ויבא גדעון הירד
הירדנה עבר הוא וש
ושלש מאות האיש א
אשר אתו עיפים ורד
ורדפים׃ ויאמר לאנשי
סכות תנו נא ככרות ל
לחם לעם אשר ברגלי
כי עיפים הם ואנכי רדף
אחרי זבח וצלמנע מ
מלכי מדין׃ ויאמר ש
שרי סכות הכף זבח
וצלמנע עתה בידך כי
נתן לצבאך לחם׃ ויא
ויאמר גדעון לכן בתת
יהוה את זבח ואת צל
צלמנע בידי ודשתי א
את בשרכם את קוצי
המדבר ואת הברקנים׃
ויעל משם פנואל וידב
וידבר אליהם כזאת וי
ויענו אתו אנשי פנואל
כאשר ענו אנשי סכות׃
ויאמר גם לאנשי פנו
פנואל לאמר בשובי
בשלום אתץ את המג
המגדל הזה׃
וזבח וצלמנע בקרקר
ומחניהם עמם כחמש
כחמשת עשר אלף כל

הנותרים מכל מחנה בני
קדם והנפלים מאה ו
ועשרים אלף איש ש
שלף חרב׃ ויעל גדעון
דרך השכוני באהלים
מקדם לנבח ויגבהה
ויך את המחנה והמח
והמחנה היה בטח׃
וינסו זבח וצלמנע ו
וירדף אחריהם וילכד
את שני מלכי מדין את
זבח ואת צלמנע וכל
המחנה החריד׃ וישב
גדעון בן יואש מן ה
המלחמה מלמעלה
החרס׃ וילכד נער א
מאנשי סכות וישא
וישאלהו ויכתב אליו
את שרי סכות ואת ז
זקניה שבעים ושבעה
איש׃ ויבא אל אנשי
סכות ויאמר הנה זבח
וצלמנע אשר חרפתם
אותי לאמר הכף זבח
וצלמנע עתה בידך
כי נתן לאנשיך היעפ
היעפים לחם׃ ויקח א
את זקני העיר ואת
קוצי המדבר ואת ה
הברקנים וידע בהם
את אנשי סכות׃ ואת
מגדל פנואל נתץ וי
ויהרג את אנשי העיר׃
ויאמר אל זבח ואל

צלמנע איפה האנשים
אשר הרגתם בתבור
ויאמרו כמוך כמוהם
אחד כתאר בני המלך
ויאמר אחי בני אמי
הם חי יהוה לו החיי
החייתם אותם לא
הרגתי אתכם ויאמר
ליתר בכורו קום הרג
אותם ולא שלף הנער
את חרבו כי ירא כי ע
ודנו נער ויאמר זבח
וצלמנע קום אתה ופ
געבנו כי כאיש גבו
רתו ויקם גדעון ו
יהרג את זבח ואת צ
למנע ויקח את הש
הרנים אשר בצוא
רי גמליהם
ויאמרו איש ישראל
אל גדעון משל בנו גם
אתה גם בנך גם בן בנ
ך כי הושעתנו מיד
מדין ויאמר אלהם
גדעון לא אמשל אני
בכם ולא ימשל בני
בכם יהוה ימשל בכם
ויאמר אלהם גדעון
אשאלה מכם שאלה
ותנו לי איש נזם שללו
כי נזמי זהב להם כי
ישמעאלים הם ויא
ויאמרו נתון נתן ויפ
ויפרשו את השמלה ויש

וישליכו שמה איש נ
זם שללו ויהי מש
קל נזמי הזהב
אשר שאל אלף וש
בע מאות זהב ל
בד מן השהרנים ו
הנטפות ובגדי הא
רגמן שעל מלכי
מדין ולבד מן הענקות
אשר בצוארי גמליהם
ויעש אתו גדעון לא
פוד ויצג אתו בע
ירו בעפרה ויזנו
כל ישראל אחריו שם
ויהי לגדעון ולביתו ל
מוקש ויכנע מדין
לפני בני ישראל ולא
יספו לשאת ראשם
ותשקט הארץ א
ארבעים שנה בימי
גדעון
וילך ירבעל בן יואש
וישב בביתו ולגדעון
היו שבעים בנים יצאי
ירכו כי נשים רבות
היו לו ופילגשו אשר
אשר בשכם ילדה לו
גם היא בן וישם את
שמו אבימלך וימת
גדעון בן יואש בשי
בה טובה ויקבר
בקבר יואש אביו ב
בעפרת אבי העזרי
ויהי כאשר מת גד

עון וישובו בני יש
ישראל ויזנו אחרי
הבעלים וישימו להם
בעל ברית לאלהים
ולא זכרו בני ישראל
את יהוה אלהיהם
המציל אתם מיד כל
איביהם מסביב ולא
עשו חסד עם בית יר
ירבעל גדעון ככל
הטובה אשר עשה
ישראל וילך אבימ
אבימלך בן ירבעל
שכמה אל אחי אמו
וידבר אלהם ואל כל
משפחת בית אבי א
אמו לאמר דברו נא
באזני כל בעלי שכם
מה טוב לכם המשל
בכם שבעים איש כל
בני ירבעל אם משל
בכם איש אחד וזכר
וזכרתם כי עצמכם ו
ובשרכם אני וידברו
אחי אמו עליו באזני
כל בעלי שכם את כל
הדברים האלה ויט
לבם אחרי אבימלך
כי אמרו אחינו הוא
ויתנו לו שבעים כסף
מבית בעל ברית וישכר
בהם אבימלך אנשים
רקים ופחזים וילכו
אחריו ויבא בית אביו

עפרתה ויהרג את אחיו
בני ירבעל שבעים א
איש על אבן אחת ו
ויותר יותם בן ירבעל
הקטן כי נחבא ויא
ויאספו כל בעלי שכ
שכם וכל בית מלוא
וילכו וימליכו את א
אבימלך למלך עם
אלון מצב אשר בש
בשכם ויגדו ליותם
וילך ויעמד בראש ה
הר גרזים וישא קולו
ויקרא ויאמר להם
שמעו אלי בעלי שכ
שכם וישמע אליכם
אלהים הלוך הלכו
העצים למשח עליהם
מלך ויאמרו לזית
מלוכה עלינו ויאמר
להם הזית החדלתי
את דשני אשר בי יכ
יכבדו אלהים ואנש
ואנשים והלכתי לנוע
על העצים ויאמרו
העצים לתאנה לכי א
את מלוכי עלינו ות
ותאמר להם התאנה
החדלתי את מתקי
ואת תנובתי הטובה
והלכתי לנוע על ה
העצים ויאמרו ה
העצים לגפן לכי את
מלוכי עלינו ותאמר

להם הגפן החדלתי את
תירושי המשמח א
אלהים ואנשים והלכתי
לנוע על העצים ויא
ויאמרו כל העצים אל
האטד לך אתה מלך
עלינו ויאמר האטד
אל העצים אם באמת
אתם משחים אתי למ
למלך עליכם באו חסו
בצלי ואם אין תצא א
אש מן האטד ותאכל
את ארזי הלבנון ועתה
אם באמת ובתמים ע
עשיתם ותמליכו את
אבימלך ואם טובה ע
עשיתם עם ירבעל ועם
ביתו ואם כגמול ידיו ע
עשיתם לו אשר נלחם
אבי עליכם וישלך א
את נפשו מנגד ויצל
אתכם מיד מדין וא
ואתם קמתם על בית
אבי היום ותהרגו את
בניו שבעים איש על
אבן אחת ותמליכו את
אבימלך בן אמתו על
בעלי שכם כי אחיכם
הוא ואם באמת ובת
ובתמים עשיתם עם
ירבעל ועם ביתו היום
הזה שמחו באבימלך
וישמח גם הוא בכם
ואם אין תצא אש מ

מאבימלך ותאכל את
בעלי שכם ואת בית
מלוא ותצא אש מ
מבעלי שכם ומבית
מלוא ותאכל את א
אבימלך וינס יותם
ויברח וילך בארה וי
וישב שם מפני אבי
אבימלך אחיו
וישר אבימלך
על ישראל שלש ש
שנים וישלח אלהים
רוח רעה בין אבימלך
ובין בעלי שכם ויבג
ויבגדו בעלי שכם ב
באבימלך לבוא חמס
שבעים בני ירבעל ו
ודמם לשום על אבי
אבימלך אחיהם א
אשר הרג אתם ועל
בעלי שכם אשר חז
חזקו את ידיו להרג
את אחיו וישימו לו
בעלי שכם מארבים
על ראשי ההרים וי
ויגזלו את כל אשר
יעבר עליהם בדרך
ויגד לאבימלך
ויבא געל בן
עבד ואחיו ויעברו
בשכם ויבטחו בו
בעלי שכם ויצאו
השדה ויבצרו את
כרמיהם וידרכו וי

ויעשו הלולים ויבאו
בית אלהיהם ויאכלו
וישתו ויקללו את א
אבימלך ויאמר געל
בן עבד מי אבימלך
ומי שכם כי נעבדנו
הלא בן ירבעל וזבל
פקידו עבדו את אנ
אנשי חמור אבי שכם
ומדוע נעבדנו אנחנו
ומי יתן את העם הזה
בידי ואסירה את אב
אבימלך ויאמר
לאבימלך רבה צבאך
ויצאה וישמע זבול
שר העיר את דברי
געל בן עבד ויחר א
אפו וישלח מלאכים
אל אבימלך בתרמה
לאמר הנה געל בן
עבד ואחיו באים
שכמה והנם צרים א
את העיר עליך ועתה
קום לילה אתה והעם
אשר אתך וארב בש
בשדה והיה בבקר
כזרח השמש תשכים
ופשטת על העיר
והנה הוא והעם
אשר אתו יצאים
אליך ועשית לו כא
כאשר תמצא ידך
ויקם
אבימלך וכל העם א

אשר אתו לילה ויא
ויארבו על שכם
ארבעה ראשים ויצא
געל בן עבד ויעמד
פתח שער העיר ויקם
אבימלך והעם אשר
אתו מן המארב וירא
געל את העם ויאמר
אל זבול הנה עם יורד
מראשי ההרים ויאמר
אליו זבול את צל הה
ההרים אתה ראה כא
כאנשים ויסף עוד
געל לדבר ויאמר ה
הנה עם יורדים מעם
טבור הארץ וראש
אחד בא מדרך אלון
מעוננים ויאמר אליו
זבול איה אפוא פיך
אשר תאמר מי אבי
אבימלך כי נעבדנו
הלא זה העם אשר
מאסתה בו צא נא
עתה והלחם בו ויצ
ויצא געל לפני בעלי
שכם וילחם באבימלך
וירדפהו אבימלך וי
וינס מפניו ויפלו ח
חללים רבים עד פתח
השער וישב
אבימלך בארומה
ויגרש זבל את געל
ואת אחיו משבת בש
בשכם ויהי ממחרת

ויצא העם השדה וי
ויגדו לאבימלך ויקח
את העם ויחצם לש
לשלשה ראשים ויא
ויארב בשדה וירא
והנה העם יצא מן
העיר ויקם עליהם ו
ויכם ואבימלך והר
והראשים אשר עמו
פשטו ויעמדו פתח
שער העיר ושני ה
הראשים פשטו על כל
אשר בשדה ויכום
ואבימלך נלחם בעיר
כל היום ההוא וילכד
את העיר ואת העם
אשר בה הרג ויתץ א
את העיר ויזרעה מ
מלח וישמעו
כל בעלי מגדל שכם
ויבאו אל צריח בית
אל ברית ויגד לאבי
לאבימלך כי התקבצו
כל בעלי מגדל שכם
ויעל אבימלך הר צ
צלמון הוא וכל העם
אשר אתו ויקח אב
אבימלך את הקרדמות
הקרדמות בידו ויכרת
שוכת עצים וישאה
וישם על שכמו ויאמר
אל העם אשר עמו
מה ראיתם עשיתי
מהרו עשו כמוני

ויכרתו גם כל העם א׃
איש שוכה וילכו אחרי
אבימלך וישימו על
הצריח ויציתו עליהם
את הצריח באש וימ׳
וימתו גם כל אנשי מ׳
מגדל שכם כאלף איש
ואשה׃ וילך
אבימלך אל תבץ ויחן
בתבץ וילכדה׃ ומגדל
עז היה בתוך העיר וי
וינסו שמה כל האנש
האנשים והנשים וכל
בעלי העיר ויסגרו בע
בעדם ויעלו על גג ה
המגדל׃ ויבא אבימלך
עד המגדל וילחם בו ו
ויגש עד פתח המגדל
לשרפו באש׃ ותשלך
אשה אחת פלח רכב
על ראש אבימלך ות
ותרץ את גלגלתו׃ ויק
ויקרא מהרה אל הנער
נשא כליו ויאמר לו ש
שלף חרבך ומותתני
פן יאמרו לי אשה ה
הרגתהו וידקרהו נע
נערו וימת׃ ויראו איש
ישראל כי מת אבימלך
וילכו איש למקמו׃
וישב אלהים את רעת
אבימלך אשר עשה
לאביו להרג את שב
שבעים אחיו׃ ואת כל

רעת אנשי שכם השיב
אלהים בראשם ותבא
אליהם קללת יותם בן
ירבעל׃ ויקם
אחרי אבימלך להושיע
את ישראל תולע בן
פואה בן דודו איש
יששכר והוא ישב בש
בשמיר בהר אפרים׃ ו
וישפט את ישראל ע
עשרים ושלש שנה ו
וימת ויקבר בשמיר׃
ויקם אחריו
יאיר הגלעדי וישפט
את ישראל עשרים וש
ושתים שנה׃ ויהי לו ש
שלשים בנים רכבים ע
על שלשים עירים וש
ושלשים עירים להם להם
יקראו חות יאיר עד
היום הזה אשר בארץ
הגלעד׃ וימת יאיר ו
ויקבר בקמון׃
ויספו בני ישראל ל
לעשות הרע בעיני יהוה
ויעבדו את הבעלים
ואת העשתרות ואת
אלהי ארם ואת אלהי
צידון ואת אלהי מואב
ואת אלהי בני עמון
ואת אלהי פלשתים
ויעזבו את יהוה ולא
עבדוהו׃ ויחר אף י
יהוה בישראל וימכרם

ביד פלשתים וביד בני
עמון׃ וירעצו וירצצו
את ישראל בשנה הה
בשנה ההיא שמנה
עשרה שנה את כל בני
ישראל בעבר הירדן
בארץ האמרי אשר
בגלעד׃ ויעברו בני ע
עמון את הירדן להל
להלחם גם ביהודה
ובבנימין ובבית אפרים
ותצר לישראל מאד׃
ויזעקו בני ישראל אל
יהוה לאמר חטאנו ל
לך כי עזבנו את אלהינו
ונעבד את הבעלים׃
ויאמר יהוה אל בני
ישראל הלא ממצרים
ומן האמרי ומן בני
עמון ומן פלשתים׃
וצידנים ועמלק ומעון
לחצו אתכם ותצעקו
אלי ואושיעה אתכם
מידם׃ ואתם עזבתם
אותי ותעבדו אלהים
אחרים לכן לא אוסיף
להושיע אתכם׃ לכו
וזעקו אל האלהים א
אשר בחרתם בם המה
יושיעו לכם בעת צר
צרתכם׃ ויאמרו בני
ישראל אל יהוה ח
חטאנו עשה אתה ל
לנו ככל הטוב בעיני

אך הצילנו נא היום
הזה׃ ויסירו את אלהי
הנכר מקרבם ויעבדו
את יהוה ותקצר נ
נפשו בעמל ישראל׃
ויצעקו בני
עמון ויחנו בגלעד וי
ויאספו בני ישראל
ויחנו במצפה׃ ויאמרו
העם שרי גלעד איש
אל רעהו מי האיש א
אשר יחל להלחם בב
בבני עמון יהיה לראש
לכל ישבי גלעד׃
ויפתח הגלעדי
היה גבור חיל והוא ב
בן אשה זונה ויולד
גלעד את יפתח׃ ותלד
אשת גלעד לו בנים
ויגדלו בני האשה וי
ויגרשו את יפתח וי
ויאמרו לו לא תנחל
בבית אבינו כי בן א
אשה אחרת אתה׃
ויברח יפתח מפני א
אחיו וישב בארץ ט
טוב ויתלקטו אל
יפתח אנשים רקים
ויצאו עמו׃
ויהי מימים וילחמו
בני עמון עם ישראל׃
ויהי כאשר נלחמו
בני עמון עם ישראל
וילכו זקני גלעד לקחת

את יפתח מארץ טוב׃
ויאמרו ליפתח לכה וה
והייתה לנו לקצין ונ
ונלחמה בבני עמון׃ ו
ויאמר יפתח לזקני גל
גלעד הלא אתם שנא
שנאתם אתי ותגרשוני
מבית אבי ומדוע באת
באתם אלי עתה כאשר
צר לכם׃ ויאמרו זקני
גלעד אל יפתח לכן ע
עתה שבנו אליך והל
והלכת עמנו ונלחמת
בבני עמון והיית לנו
לראש לכל ישבי גלעד׃
ויאמר יפתח
אל זקני גלעד אם מ
משיבים אתם אותי ל
להלחם בבני עמון ונתן
יהוה אתם לפני אנכי
אהיה לכם לראש׃ ויא
ויאמרו זקני גלעד א
אל יפתח יהוה יהיה
שמע בינותינו אם לא
כדברך כן נעשה׃ וילך
יפתח עם זקני גלעד
וישימו העם אותו על
עליהם לראש ולקצין
וידבר יפתח את כל
דבריו לפני יהוה במ
במצפה׃
וישלח יפתח מלאכים
אל מלך בני עמון ל
לאמר מה לי ולך כי

באת אלי להלחם בא
בארצי׃ ויאמר מלך
בני עמון אל מלאכי
יפתח כי לקח ישראל
את ארצי בעלותו ממ
ממצרים מארנון וע
ועד היבק ועד הירדן
ועתה השיבה אתהן
בשלום׃ ויוסף עוד יפ
יפתח וישלח מלאכים
אל מלך בני עמון׃ ויא
ויאמר לו כה אמר יפ
יפתח לא לקח ישראל
את ארץ מואב ואת א
ארץ בני עמון׃ כי בע
בעלותם ממצרים וילך
ישראל במדבר עד ים
סוף ויבא קדשה׃ ויש
וישלח ישראל מלא
מלאכים אל מלך א
אדום לאמר אעברה
בארצך ולא שמע מ
מלך אדום וגם אל
מלך מואב שלח ולא
אבה וישב ישראל
בקדש׃ וילך במדבר
ויסב את ארץ אדום
ואת ארץ מואב ויבא
ממזרח שמש לארץ
מואב ויחנון בעבר
ארנון ולא באו בגבול
מואב כי ארנון גבול
מואב׃ וישלח ישראל
מלאכים אל סיחון מ

מלך האמרי מלך חש
חשבון ויאמר לו ישר
ישראל נעברה נא ב
בארצך עד מקומי ו
ולא האמין סיחון את
ישראל עבר בגבולו ו
ויאסף סיחון את כל
עמו ויחנו ביהצה וי
וילחם עם ישראל ו
ויתן יהוה אלהי יש
ישראל את סיחון ואת
כל עמו ביד ישראל
ויכום ויירש ישראל
את כל ארץ האמרי
יושב הארץ ההיא
ויירשו את כל גבול
האמרי מארנון ועד
היבק ומן המדבר ועד
הירדן ועתה יהוה
אלהי ישראל הוריש
את האמרי מפני עמו
ישראל ואתה תירשנו
הלא את אשר יורישך
כמוש אלהיך אותו
תירש ואת כל אשר
הוריש יהוה אלהינו
מפנינו אותו נירש ועת
ועתה הטוב טוב אתה
מבלק בן צפור מלך
מואב הרוב רב עם יש
ישראל אם נלחם נלח
נלחם בם בשבת ישר
ישראל בחשבון ובב
ובבנותיה ובערער ובב

ובבנותיה ובכל הערים
אשר על ידי ארנון
שלש מאות שנה ומ
ומדוע לא הצלתם ב
בעת ההיא ואנכי לא
חטאתי לך ואתה
עשה אתי רעה להלחם
בי ישפט יהוה השפט
היום בין בני ישראל
ובין בני עמון ולא ש
שמע מלך בני עמון
אל דברי יפתח אשר
שלח אליו
ויהי על יפתח רוח
יהוה ויעבר את הגלעד
ואת מנשה ויעבר את
מצפה גלעד וממצפה
גלעד עבר בני עמון
וידר יפתח נדר ליהוה
ויאמר אם נתון תתן
את בני עמון בידי
והיה היוצא אשר יצ
יצא מדלתי ביתי לק
לקראתי בשובי בשלום
מבני עמון והיה
ליהוה והעליתיהו
עולה ויעבר
יפתח אל בני עמון
להלחם בם ויתנם
יהוה בידו ויכם מע
מערער ועד בואך מנ
מנית עשרים עיר עד
אבל כרמים מכה גד
גדולה מאד ויכנעו

בני עמון מפני בני יש
ישראל ויבא
יפתח המצפה אל ביתו
והנה בתו יצאת לקר
לקראתו בתפים ובמ
ובמחלות ורק היא יח
יחידה אין לו ממנו
בן או בת ויהי כראותו
אותה ויקרע את בגדיו
ויאמר אהה בתי הכרע
הכרעתני ואת היית
בעכרי ואנכי פציתי
פי אל יהוה ולא אוכל
לשוב ותאמר אליו
אבי פציתה את פיך
אל יהוה עשה לי כא
כאשר יצא מפיך אח
אחרי אשר עשה לך
יהוה נקמות מאיביך
מבני עמון ותאמר אל
אביה יעשה לי הדבר
הזה הרפה ממני שנים
חדשים ואלכה וירדתי
על ההרים ואבכה על
בתולי אנכי ורעיתי
ויאמר לכי וישלח את
אותה שני חדשים ות
ותלך היא ורעותיה
ותבך על בתוליה על
ההרים ויהי מקץ שנ
שנים חדשים ותשב
אל אביה ויעש לה
את נדרו אשר נדר וה
והיא לא ידעה איש

ותהי חק בישראל: מי
מימים ימימה תלכנה
בנות ישראל לתנות ל
לבת יפתח הגלעדי א
ארבעת ימים בשנה:
ויצעק איש
אפרים ויעבר צפונה
ויאמרו ליפתח מדוע
עברת להלחם בבני ע
עמון ולנו לא קראת
ללכת אתך ביתך נש
נשרף עליך באש: ויא
ויאמר יפתח אליהם
איש ריב הייתי אני
ועמי ובני עמון מאד
ואזעק אתכם ולא
הושעתם אותי מידם:
ואראה כי אינך מוש
מושיע ואשימה נ
נפשי בכפי ואעברה
אל בני עמון ויתנם
יהוה בידי ולמה ע
עליתם אלי היום הזה
להלחם בי:
ויקבץ יפתח את כל
אנשי גלעד וילחם את
אפרים ויכו אנשי ג
גלעד את אפרים כי
אמרו פליטי אפרים
אתם גלעד בתוך אפ
אפרים בתוך מנשה:
וילכד גלעד את מע
מעברות הירדן לא
לאפרים והיה כי יא

יאמרו פליטי אפרים
אעברה ויאמרו לו א
אנשי גלעד האפרתי
אתה ויאמר לא: ויא
ויאמרו לו אמר נא ש
שבלת ויאמר סבלת
ולא יכין לדבר כן ויא
ויאחזו אותו וישחטוהו
אל מעברות הירדן ו
ויפל בעת ההיא מאפ
מאפרים ארבעים וש
ושנים אלף: וישפט יפ
יפתח את ישראל שש
שנים וימת יפתח הגל
הגלעדי ויקבר בערי
גלעד: וישפט
אחריו את ישראל אב
אבצן מבית לחם: ויהי
לו שלשים בנים ושל
ושלשים בנות שלח
החוצה ושלשים בנות
הביא לבניו מן החוץ
וישפט את ישראל ש
שבע שנים: וימת אב
אבצן ויקבר בבית לח
לחם: וישפט
אחריו את ישראל
אילון הזבולני וישפט
את ישראל עשר שנ
שנים: וימת אילון הז
הזבולני ויקבר בא
באילון בארץ זבולן:
וישפט אחריו
את ישראל עבדון בן

הלל הפרעתוני: ויהי
לו ארבעים בנים וש
ושלשים בני בנים ר
רכבים על שבעים עי
עירים וישפט את
ישראל שמנה שנים:
וימת עבדון בן הלל
הפרעתוני ויקבר בפ
בפרעתון בארץ אפרים
בהר העמלקי:
ויספו בני ישראל
לעשות הרע בעיני
יהוה ויתנם יהוה ביד
פלשתים ארבעים שנה:
ויהי איש
אחד מצרעה ממשפחת
הדני ושמו מנוח וא
ואשתו עקרה ולא י
ילדה: וירא מלאך
יהוה אל האשה ויא
ויאמר אליה הנה נא
את עקרה ולא ילדת
והרית וילדת בן: וע
ועתה השמרי נא אל
תשתי יין ושכר ואל
תאכלי כל טמא: כי
הנך הרה וילדת בן
ומורה לא יעלה על
ראשו כי נזיר אלהים
יהיה הנער מן הבטן
והוא יחל להושיע
את ישראל מיד פל
פלשתים: ותבא האש
האשה ותאמר לא

לאישה

לאישה לאמר איש
האלהים בא אלי ומ
ראהו כמראה מ
לאך האלהים נורא
מאד ולא שאלתיהו
אי מזה הוא ואת ש
מו לא הגיד לי ויא
מר לי הנך הרה ו
ילדת בן ועתה אל
תשתי יין ושכר ואל
תאכלי כל טמאה כי
נזיר אלהים יהיה ה
נער מן הבטן עד יום
מותו: ויעתר
מנוח אל יהוה ויאמר
בי אדוני איש האלהים
אשר שלחת יבוא נא
עוד אלינו ויורנו מה
נעשה לנער היולד:
וישמע האלהים ב
קול מנוח ויבא מ
לאך האלהים עוד
אל האשה והיא יו
שבת בשדה ומנוח
אישה אין עמה: ות
ותמהר האשה ותרץ
ותגד לאישה ותאמר
אליו הנה נראה אלי
האיש אשר בא ביום
אלי: ויקם וילך מנוח
אחרי אשתו ויבא
אל האיש ויאמר לו
האתה האיש אשר
דברת אל האשה וי

ויאמר אני: ויאמר מ
נוח עתה יבא דברך
מה יהיה משפט הנער
ומעשהו: ויאמר
מלאך יהוה אל מנוח
מכל אשר אמרתי אל
האשה תשמר: מכל
אשר יצא מגפן היין
לא תאכל ויין ושכר
אל תשת וכל טמאה
לא תאכל כל אשר צ
ציויתיה תשמר: ויאמר
מנוח אל מלאך יהוה
נעצרה נא אותך ונע
ונעשה לפניך גדי עזים:
ויאמר מלאך יהוה
אל מנוח אם תעצרני
לא אכל בלחמך ואם
תעשה עלה ליהוה
תעלנה כי לא ידע מ
מנוח כי מלאך יהוה
הוא: ויאמר מנוח אל
מלאך יהוה מי שמך
כי יבא דבריך וכבדנוך:
ויאמר לו מלאך יהוה
למה זה תשאל לשמי
והוא פלאי:
ויקח מנוח את גדי ה
העזים ואת המנחה
ויעל על הצור ליהוה
ומפלא לעשות ומנוח
ואשתו ראים: ויהי ב
בעלות הלהב מעל
המזבח השמימה ו

ויעל מלאך יהוה בלהב
המזבח ומנוח ואשתו
ראים ויפלו על פניהם
ארצה: ולא יסף עוד
מלאך יהוה להראה
אל מנוח ואל אשתו:
אז ידע מנוח כי מלאך
יהוה הוא: ויאמר מנוח
אל אשתו מות נמות
כי אלהים ראינו: ות
ותאמר לו אשתו לו
חפץ יהוה להמיתנו
לא לקח מידנו עלה
ומנחה ולא הראנו את
כל אלה וכעת לא הש
השמיענו כזאת: ותלד
האשה בן ותקרא את
שמו שמשון ויגדל
הנער ויברכהו יהוה:
ותחל רוח יהוה לפעמו
במחנה דן בין צרעה
ובין אשתאול:
וירד שמשון
תמנתה וירא אשה ב
בתמנתה מבנות פלש
פלשתים: ויעל ויגד
לאביו ולאמו ויאמר
אשה ראיתי בתמנתה
מבנות פלשתים ועתה
קחו אותה לי לאשה:
ויאמר לו אביו ואמו
האין בבנות אחיך וב
ובכל עמי אשה כי
אתה הולך לקחת א

[illegible]

[illegible]

אשה מפלשתים הע
הערלים ויאמר שמשון
אל אביו אותה קח לי
כי היא ישרה בעיני
ואביו ואמו לא ידעו
כי מיהוה היא כי תא
תאנה הוא מבקש מ
מפלשתים ובעת ההיא
פלשתים משלים בי
בישראל׃ וירד
שמשון ואביו ואמו ת
תמנתה ויבאו עד כרמי
תמנתה והנה כפיר א
אריות שאג לקראתו׃
ותצלח עליו רוח יהוה
וישסעהו כשסע הגדי
ומאומה אין בידו ולא
הגיד לאביו ולאמו את
אשר עשה׃ וירד וידב
וידבר לאשה ותישר
בעיני שמשון׃
וישב מימים לקחתה
ויסר לראות את מפ
מפלת האריה והנה
עדת דבורים בגוית הא
האריה ודבש׃ וירדהו
אל כפיו וילך הלוך וא
ואכל וילך אל אביו ו
ואל אמו ויתן להם
ויאכלו ולא הגיד להם
כי מגוית האריה רדה
הדבש׃ וירד אביהו
אל האשה ויעש שם
שמשון משתה כי כן

יעשו הבחורים׃ ויהי
כראותם אותו ויקחו
שלשים מרעים ויהיו
אתו׃ ויאמר להם שמ
שמשון אחודה נא
לכם חידה אם הגד
הגידו אותה לי שבעת
ימי המשתה ומצאתם
ונתתי לכם שלשים
סדינים ושלשים חל
חלפת בגדים׃ ואם לא
תוכלו להגיד לי ונתתם
אתם לי שלשים סדי
סדינים ושלשים חלי
חליפות בגדים ויאמרו
לו חודה חידתך ונש
ונשמענה׃ ויאמר לה
להם מהאכל יצא מ
מאכל ומעז יצא מ
מתוק ולא יכלו לה
להגיד החידה שלש
שלשת ימים׃ ויהי ב
ויהי ביום השביעי ו
ויאמרו לאשת שמ
שמשון פתי את א
אישך ויגד לנו את
החידה פן נשרף את
אתך ואת בית אביך
באש הלירשנו קרא
קראתם לנו הלא׃ ות
ותבך אשת שמשון
עליו ותאמר רק שנ
שנאתני ולא אהבתני
החידה חדת לבני

עמי ולי לא הגדת וי
ויאמר לה הנה לאבי
ולאמי לא הגדתי ולך
אגיד׃ ותבך עליו שב
שבעת הימים אשר
היה להם המשתה ו
ויהי ביום השביעי ו
ויגד לה כי הציקתהו
ותגד החידה לבני ע
עמה׃ ויאמרו לו אנ
אנשי העיר ביום ה
השביעי בטרם יבא
החרסה מה מתוק מ
מדבש ומה עז מארי
ויאמר להם לולא ח
חרשתם בעגלתי לא
מצאתם חידתי׃ ותצ
ותצלח עליו רוח
יהוה וירד אשקלון
ויך מהם שלשים א
איש ויקח את חלי
חליצותם ויתן החלי
החליפות למגידי ה
החידה ויחר אפו ו
ויעל בית אביהו׃
ותהי אשת
שמשון למרעהו אשר
רעה לו׃ ויהי מימים
בימי קציר חטים וי
ויפקד שמשון את
אשתו בגדי עזים וי
ויאמר אבאה אל
אשתי החדרה ולא
נתנו אביה לבוא׃ ויא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ויאמר אביה אמר א
אמרתי כי שנא שני
שנאתה ואתננה למר
למרעך הלא אחתה
הקטנה טובה ממנה
תהי נא לך תחתיה׃ ו
ויאמר להם שמשון׃
נקיתי הפעם מפלשתים
כי עשה אני עמם רעה׃
וילך שמשון וילכד
שלש מאות שועלים
ויקח לפדים ויפן זנב
אל זנב וישם לפיד א
אחד בין שני הזנבות
בתוך׃ ויבער אש בל
בלפידים וישלח בק
בקמות פלשתים ויב
ויבער מגדיש ועד׃
קמה ועד כרם זית׃
ויאמרו פלשתים מי
עשה זאת ויאמרו׃
שמשון חתן התמני
כי לקח את אשתו׃ ו
ויתנה למרעהו ויעלו
פלשתים וישרפו אותה
ואת בית אביה באש׃
ויאמר להם שמשון
אם תעשון כזאת כי
אם נקמתי בכם ואחר
אחדל׃ ויך אותם שוק
על ירך מכה גדולה׃
וילך וישב בסעיף
סלע עיטם׃
ויעלו פלשתים ויחנו

ביהודה וינטשו בלחי׃
ויאמרו איש יהודה
למה עליתם עלינו וי
ויאמרו לאסור את
שמשון עלינו לעשות
לו כאשר עשה לנו׃
וירדו שלשת אלפים
איש מיהודה אל ס
סעיף סלע עיטם ויא
ויאמרו לשמשון הל
הלא ידעת כי משלים
בנו פלשתים ומה זאת
עשית לנו ויאמר להם
כאשר עשו לי כן עש
עשיתי להם׃ ויאמרו
לו לאסרך ירדנו לתתך
ביד פלשתים ויאמר
להם שמשון השבעו
לי פן תפגעון בי אתם׃
ויאמרו לו לאמר לא
כי אסר נאסרך ונתנ
ונתנוך בידם והמת לא
נמיתך ויאסרהו בשנ
בשנים עבתים חדשים
ויעלוהו מן הסלע׃ הוא
בא עד לחי ופלשתים
הריעו לקראתו ותצ
ותצלח עליו רוח י
יהוה ותהיינה העבתים
אשר על זרועותיו כ
כפשתים אשר בערו
באש וימסו אסוריו׃
מעל ידיו׃ וימצא לח
לחי חמור טריה ויש

וישלח ידו ויקחה ויך
בה אלף איש׃ ויאמר
שמשון בלחי החמור
חמור חמרתים בלחי
החמור הכיתי אלף
איש׃ ויהי ככלתו לדב
לדבר וישלך הלחי׃
מידו ויקרא למקום
ההוא רמת לחי׃ ויצ
ויצמא מאד ויקרא׃
אל יהוה ויאמר אתה
נתת ביד עבדך את
התשועה הגדלה הזאת
ועתה אמות בצמא ונ
ונפלתי ביד הערלים׃
ויבקע אלהים את המ
המכתש אשר בלחי׃
ויצאו ממנו מים וישת
ותשב רוחו ויחי על
כן קרא שמה עין הק
הקורא אשר בלחי עד
היום הזה׃ וישפט את
ישראל בימי פלשתים
עשרים שנה׃
וילך שמשון עזתה וי
וירא שם אשה זונה
ויבא אליה׃ לעזתים
לאמר בא שמשון הנ
הנה ויסבו ויארבו לו
כל הלילה בשער העיר
ויתחרשו כל הלילה
לאמר עד אור הבקר
והרגנהו׃ וישכב שמ
שמשון עד חצי הלילה׃

הלילה ויקם בחצי הל
הלילה ויאחז בדלתות
שער העיר ובשתי ה
המזוזות ויסעם עם
הבריח וישם על כתפ
כתפיו ויעלם אל רא
ראש ההר אשר על
פני חברון׃
ויהי אחרי כן ויאהב
אשה בנחל שורק וש
ושמה דלילה׃ ויעלו
אליה סרני פלשתים
ויאמרו לה פתי אותו
וראי במה כחו גדול
ובמה נוכל לו ואסרנ
ואסרנוהו לענותו וא
ואנחנו נתן לך איש
אלף ומאה כסף׃ ותא
ותאמר דלילה אל ש
שמשון הגידה נא לי
במה כחך גדול ובמה
תאסר לענותך׃ ויאמר
אליה שמשון אם יא
יאסרני בשבעה יתרים
לחים אשר לא חרבו
וחליתי והייתי כאחד
האדם׃ ויעלו לה סרני
פלשתים שבעה יתרים
לחים אשר לא חרבו
ותאסרהו בהם׃ והא
והארב ישב לה בחדר
ותאמר אליו פלשתים
עליך שמשון וינתק
את היתרים כאשר

ינתק פתיל הנערת בה
בהריחו אש ולא נודע
כחו׃ ותאמר דלילה א
אל שמשון הנה התל
התלת בי ותדבר אלי
כזבים עתה הגידה נא
לי במה תאסר׃ ויאמר
אליה אם אסור יאסרוני
בעבתים חדשים אשר
לא נעשה בהם מלאכה
וחליתי והייתי כאחד
האדם׃ ותקח דלילה
עבתים חדשים ותאס
ותאסרהו בהם ותא
ותאמר אליו פלשתים
עליך שמשון והארב
ישב בחדר וינתקם מ
מעל זרעתיו כחוט׃
ותאמר דלילה אל ש
שמשון עד הנה התל
התלת בי ותדבר אלי
כזבים הגידה לי במה
תאסר ויאמר אליה
אם תארגי את שבע
מחלפות ראשי עם ה
המסכת׃ ותתקע ביתד
ותאמר אליו פלשתים
עליך שמשון ויקץ
משנתו ויסע את הי
היתד הארג ואת המ
המסכת׃ ותאמר אליו
איך תאמר אהבתיך
ולבך אין אתי זה ש
שלש פעמים התלת

בי ולא הגדת לי במה
כחך גדול׃ ויהי כי ה
הציקה לו בדבריה
כל הימים ותאלצהו
ותקצר נפשו למות׃
ויגד לה את כל לבו ו
ויאמר לה מורה לא
עלה על ראשי כי נז
נזיר אלהים אני מב
מבטן אמי אם גלחתי
וסר ממני כחי וחליתי
והייתי כאחד האדם׃
ותרא דלילה כי הגיד
לה את כל לבו ותשלח
ותקרא לסרני פלשתים
לאמר עלו הפעם כי
הגיד לה את כל לבו
ועלו אליה סרני פ
פלשתים ויעלו הכסף
בידם׃ ותישנהו על
ברכיה ותקרא לאיש
ותגלח את שבע מחל
מחלפות ראשו ותחל
לענותו ויסר כחו מ
מעליו׃ ותאמר פלש
פלשתים עליך שמ
שמשון ויקץ מש
משנתו ויאמר אצא
כפעם בפעם ואנער
והוא לא ידע כי יהוה
סר מעליו׃ ויאחזוהו
פלשתים וינקרו את
עיניו ויורידו אותו
עזתה ויאסרוהו בנח

בנחשתים ויהי טוחן
בבית האסירים ויחל
שער ראשו לצמח כ
כאשר גלח׃
וסרני פלשתים נאספו
לזבח זבח גדול לדגון
אלהיהם ולשמחה וי
ויאמרו נתן אלהינו
בידנו את שמשון א
איבנו׃ ויראו אתו ה
העם ויהללו את א
אלהיהם כי אמרו נתן
אלהינו בידנו את א
איבנו ואת מחריב א
ארצנו ואשר הרבה את
חללינו׃ ויהי כי טוב ל
לבם ויאמרו קראו לש
לשמשון וישחק לנו
ויקראו לשמשון מ
מבית האסירים ויצחק
לפניהם ויעמידו אתו
בין העמודים׃ ויאמר
שמשון אל הנער המ
המחזיק בידו הניחה
אותי והימשני את ה
העמדים אשר הבית
נכון עליהם ואשען
עליהם׃ והבית מלא
האנשים והנשים וש
ושמה כל סרני פלש
פלשתים ועל הגג כ
כשלשת אלפים איש
ואשה הראים בשחק
שמשון׃ ויקרא שמ

שמשון אל יהוה וי
ויאמר אדני יהוה ז
זכרני נא וחזקני נא
אך הפעם הזה ה
האלהים ואנקמה נ
נקם אחת משתי עיני
מפלשתים׃ וילפת ש
שמשון את שני עמ
עמודי התוך אשר
הבית נכון עליהם וי
ויסמך עליהם אחד
בימינו ואחד בשמ
בשמאלו׃ ויאמר שמ
שמשון תמות נפשי ע
עם פלשתים ויט בכח
ויפל הבית על הסרנים
ועל כל העם אשר בו
ויהיו המתים אשר
המית במותו רבים מ
מאשר המית בחייו׃
וירדו אחיו וכל בית
אביהו וישאו אתו ו
ויעלו ויקברו אתו ב
בין צרעה ובין אשת
אשתאול בקבר מנוח
אביו והוא שפט את
ישראל עשרים שנה׃
ויהי איש
מהר אפרים ושמו מ
מיכיהו׃ ויאמר לאמו
אלף ומאה הכסף א
אשר לקח לך ואת א
אלית וגם אמרת בא
באזני הנה הכסף א

אתי אני לקחתיו ותא
ותאמר אמו ברוך בני
ליהוה׃ וישב את אל
אלף ומאה הכסף ל
לאמו ותאמר אמו
הקדש הקדשתי את
הכסף ליהוה מידי ל
לבני לעשות פסל ומ
ומסכה ועתה אשיבנו
לך׃ וישב את הכסף ל
לאמו ותקח אמו מא
מאתים כסף ותתנהו
ליצרף ויעשהו פסל
ומסכה ויהי בבית
מיכיהו׃ והאיש מיכ
מיכה לו בית אלהים
ויעש אפוד ותרפים
וימלא את יד אחד
מבניו ויהי לו לכהן׃
בימים ההם
אין מלך בישראל א
איש הישר בעיניו י
יעשה׃ ויהי
נער מבית לחם יהודה
ממשפחת יהודה וה
והוא לוי והוא גר שם׃
וילך האיש מהעיר
מבית לחם יהודה ל
לגור באשר ימצא
ויבא הר אפרים עד
בית מיכה לעשות
דרכו׃ ויאמר לו מ
מיכה מאין תבוא וי
ויאמר אליו לוי אנכי

[illegible]
[illegible]

מבית לחם יהודה וא
ואנכי הלך לגור באשר
אמצא ויאמר לו מי
מיכה שבה עמדי וה
והיה לי לאב ולכהן
ואנכי אתן לך עשרת
כסף לימים וערך בג
בגדים ומחיתך וילך
הלוי ויואל הלוי לש
לשבת את האיש וי
ויהי הנער לו כאחד
מבניו וימלא מיכה
את יד הלוי ויהי לו
הנער לכהן ויהי בבית
מיכה ויאמר מיכה
עתה ידעתי כי ייטיב
יהוה לי כי היה לי ה
הלוי לכהן בימים ה
ההם אין מלך בישר
בישראל ובימים ההם
שבט הדני מבקש לו
נחלה לשבת כי לא נ
נפלה לו עד היום הה
ההוא בתוך שבטי י
ישראל בנחלה וישל
וישלחו בני דן ממש
ממשפחתם חמשה
אנשים מקצותם אנ
אנשים בני חיל מצר
מצרעה ומאשתאול
לרגל את הארץ ולח
ולחקרה ויאמרו אל
אליהם לכו חקרו את
הארץ ויבאו הר אפ

אפרים עד בית מיכה
וילינו שם המה עם ב
בית מיכה והמה הכ
הכירו את קול הנער
הלוי ויסרו שם ויא
ויאמרו לו מי הביאך
הלום ומה אתה עשה
בזה ומה לך פה ויאמ
ויאמר אלהם כזה וכז
וכזה עשה לי מיכה
וישכרני ואהי לו לכהן
ויאמרו לו שאל נא ב
באלהים ונדעה התצליח
דרכנו אשר אנחנו ה
הלכים עליה ויאמר
להם הכהן לכו לשלום
נכח יהוה דרככם א
אשר תלכו בה וילכו
חמשת האנשים ויבא
ויבאו לישה ויראו את
העם אשר בקרבה יש
יושבת לבטח כמשפט
צדנים שקט ובטח וא
ואין מכלים דבר בארץ
יורש עצר ורחקים ה
המה מצדנים ודבר
אין להם עם אדם וי
ויבאו אל אחיהם צ
צרעה ואשתאל ויא
ויאמרו להם אחיהם
מה אתם ויאמרו קו
קומה ונעלה עליהם
כי ראינו את הארץ
והנה טובה מאד וא

ואתם מחשים אל תע
תעצלו ללכת לבא ל
לרשת את הארץ כב
כבאכם תבאו אל עם
בטח והארץ רחבת י
ידים כי נתנה אלהים
בידכם מקום אשר א
אין שם מחסור כל דבר
אשר בארץ ויסעו מ
משם ממשפחת הדני
מצרעה ומאשתאול ש
שש מאות איש חגור
כלי מלחמה ויעלו
ויחנו בקרית יערים
ביהודה על כן קראו
למקום ההוא מחנה
דן עד היום הזה הנה
אחרי קרית יערים ו
ויעברו משם הר אפ
אפרים ויבאו עד בית
מיכה ויענו חמשת
האנשים ההלכים לרגל
את הארץ ליש ויאמ
ויאמרו אל אחיהם
הידעתם כי יש בבתים
האלה אפוד ותרפים
ופסל ומסכה ועתה
דעו מה תעשו ויסרו
שמה ויבאו אל בית
הנער הלוי בית מיכה
וישאלו לו לשלום ו
ושש מאות איש
חגורים כלי מלחמתם
נצבים פתח השער

[illegible]
[illegible]
[illegible]

אשר מבני דן ויעלו
חמשת האנשים הה
ההלכים לרגל את ה
הארץ באו שמה לק
לקחו את הפסל ואת
האפד ואת התרפים ואת
המסכה והכהן נצב
פתח השער ושש מ
מאות האיש החגור
כלי המלחמה ואלה
באו בית מיכה ויקחו
את פסל האפד ואת
התרפים ואת המסכה
ויאמר אליהם הכהן
מה אתם עשים ויא
ויאמרו לו החרש ש
שים ידך על פיך ו
ולך עמנו והיה לנו
לאב ולכהן הטוב ה
היותך כהן לבית א
איש אחד או היותך
כהן לשבט ולמשפחה
בישראל וייטב לב
הכהן ויקח את הא
האפד ואת התרפים
ואת הפסל ויבא בק
בקרב העם ויפנו וילו
וילכו וישימו את הט
הטף ואת המקנה ו
ואת הכבודה לפניהם
המה הרחיקו מבית
מיכה והאנשים אשר
בבתים אשר עם בית
מיכה נזעקו וידביקו

את בני דן ויקראו
אל בני דן ויסבו פני
פניהם ויאמרו למי
למיכה מה לך כי נ
נזעקת ויאמר את
אלהי אשר עשיתי
לקחתם ואת הכהן ו
ותלכו ומה לי עוד ו
ומה זה תאמרו אלי
מה לך ויאמרו אליו
בני דן אל תשמע קו
קולך עמנו פן יפגעו
בכם אנשים מרי נפש
ואספתה נפשך ונפש
ביתך וילכו בני דן
לדרכם וירא מיכה
כי חזקים המה ממנו
ויפן וישב אל ביתו
והמה לקחו את אש
אשר עשה מיכה וא
ואת הכהן אשר היה
לו ויבאו על ליש על
עם שקט ובטח ויכו
אתם לפי חרב ואת
העיר שרפו באש וא
ואין מציל כי רחוקה
היא מצידון ודבר א
אין להם עם אדם וה
והיא בעמק אשר
לבית רחוב ויבנו את
העיר וישבו בה ויק
ויקראו שם העיר
דן בשם דן אביהם
אשר יולד לישראל

ואולם ליש שם העיר
לראשנה ויקימו להם
בני דן את הפסל ויה
ויהונתן בן גרשם בן
מנשה הוא ובניו היו
כהנים לשבט הדני ע
עד יום גלות הארץ
וישימו להם את פסל
מיכה אשר עשה כל
ימי היות בית האלהים
בשלה ויהי
בימים ההם ומלך אין
בישראל ויהי איש ל
לוי גר בירכתי הר א
אפרים ויקח לו אשה
פילגש מבית לחם י
יהודה ותזנה עליו
פילגשו ותלך מאתו
אל בית אביה אל ב
בית לחם יהודה ותהי
שם ימים ארבעה ח
חדשים ויקם אישה
וילך אחריה לדבר
על לבה להשיבו ו
ונערו עמו וצמד חמ
חמרים ותביאהו בית
אביה ויראהו אבי
הנערה וישמח לקרא
לקראתו ויחזק בו
חתנו אבי הנערה ו
וישב אתו שלשה י
ימים ויאכלו וישתו
וילינו שם ויהי ביום
הרביעי וישכימו ב

בבקר ויקם ללכת וי
ויאמר אבי הנערה
אל חתנו סעד לבך פת
לחם ואחר תלכו ויש
וישבו ויאכלו שניהם
יחדו וישתו ויאמר
אבי הנערה אל האיש
הואל נא ולין ויטב
לבך ויקם האיש לל
ללכת ויפצר בו חתנו
וישב וילן שם וישכם
בבקר ביום החמישי
ללכת ויאמר אבי הנ
הנערה סעד נא לבבך
והתמהמהו עד נטות
היום ויאכלו שניהם
ויקם האיש ללכת ה
הוא ופילגשו ונערו
ויאמר לו חתנו אבי
הנערה הנה נא רפה
היום לערב לינו נא
הנה חנות היום לין
פה וייטב לבבך והש
והשכמתם מחר
לדרככם והלכת לא
לאהלך ולא אבה
האיש ללון ויקם וי
וילך ויבא עד נכח
יבוס היא ירושלם
ועמו צמד חמורים
חבושים ופילגשו ע
עמו והם עם יבוס
והיום רד מאד ויא
ויאמר הנער אל

אדניו לכה נא ונסורה
אל עיר היבוסי הזאת
ונלין בה ויאמר אליו
אדניו לא נסור אל ע
עיר נכרי אשר לא מ
מבני ישראל הנה וע
ועברנו עד גבעה ויא
ויאמר לנערו לך ונק
ונקרבה באחד המק
המקמות ולנו בגבעה
או ברמה ויעברו וילכ
וילכו ותבא להם הש
השמש אצל הגבעה
אשר לבנימן ויסורו
שם לבוא ללון בגבעה
ויבא וישב ברחוב הע
העיר ואין איש מאסף
אתם הביתה ללון וה
והנה איש זקן בא מן
מעשהו מן השדה ב
בערב והאיש מהר
אפרים והוא גר בגב
בגבעה ואנשי המקום
בני ימיני וישא עיניו
וירא את האיש הארח
ברחוב העיר ויאמר
האיש הזקן אנה תלך
ומאין תבא ויאמר
אליו עברים אנחנו
מבית לחם יהודה עד
ירכתי הר אפרים מש
משם אנכי ואלך עד
בית לחם יהודה ואת
בית יהוה אני הלך

ואין איש מאסף אותי
הביתה וגם תבן וגם
מספוא יש לחמורינו
וגם לחם ויין יש לי
ולאמתך ולנער עם
עבדיך אין מחסור כל
דבר ויאמר האיש הז
הזקן שלום לך רק כל
מחסורך עלי רק בר
ברחוב אל תלן ויבי
ויביאהו לביתו ויבול
לחמורים וירחצו רג
רגליהם ויאכלו ויש
וישתו המה מטיבים
את לבם והנה אנשי
העיר אנשי בני בלי
בליעל נסבו את הבית
מתדפקים על הדלת
ויאמרו אל האיש בע
בעל הבית הזקן לאמר
הוצא את האיש א
אשר בא אל ביתך ונ
ונדענו ויצא אליהם
האיש בעל הבית ויא
ויאמר אלהם אל אחי
אל תרעו נא אחרי
אשר בא האיש הזה
אל ביתי אל תעשו א
את הנבלה הזאת
הנה בתי הבתולה ו
ופילגשהו אוציאה
נא אותם וענו אותם
ועשו להם הטוב בע
בעיניכם ולאיש הזה

אל תעשו את דבר ה
הנבלה הזאת ולא א
אבו האנשים לשמע
לו ויחזק האיש בפי
בפילגשו ויצא אלהם
החוץ וידעו אתה וי
ויתעללו בה כל הלי
הלילה עד הבקר
וישלחוה בעלות ה
השחר ותבא האשה
לפנות הבקר ותפל
פתח בית האיש אשר
אדוניה שם עד האור
ויקם אדניה בבקר
ויפתח דלתות הבית
ויצא ללכת לדרכו וה
והנה האשה פילגשו
נפלת פתח הבית וידי
וידיה על הסף ויאמ
ויאמר אליה קומי
ונלכה ואין ענה ויק
ויקחה על החמור וי
ויקם האיש וילך למ
למקמו ויבא אל ביתו
ויקח את המאכלת וי
ויחזק בפילגשו וינת
וינתחה לעצמיה
לשנים עשר נתחים
וישלחה בכל גבול
ישראל והיה כל הר
הראה ואמר לא נהי
נהיתה ולא נראתה
כזאת למיום עלות בני
ישראל מארץ מצרים

עד היום הזה שימו
לכם עליה עצו ו
ודברו ויצאו
בני ישראל ותקהל
העדה כאיש אחד
למדן ועד באר שבע
וארץ הגלעד אל יי
יהוה המצפה ויתי
ויתיצבו פנות כל הע
העם כל שבטי ישר
ישראל בקהל עם ה
האלהים ארבע מאות
אלף איש רגלי שלף
חרב וישמעו
בני בנימן כי עלו בני
ישראל המצפה ויד
ויאמרו בני ישראל
דברו איכה נהיתה
הרעה הזאת ויען ה
האיש הלוי איש ה
האשה הנרצחה ויא
ויאמר הגבעתה אשר
לבנימן באתי אני ופי
ופילגשי ללון ויקמו
עלי בעלי הגבעה וי
ויסבו עלי את הבית
לילה אתי דמו להרג
ואת פילגשי ענו ות
ותמת ואחז בפילגשי
ואנתחה ואשלחה
בכל שדה נחלת יש
ישראל כי עשו זמה
ונבלה בישראל הנה
כלכם בני ישראל הבו

לכם דבר ועצה הלם
ויקם כל העם כאיש
אחד לאמר לא נלך
איש לאהלו ולא נס
נסור איש לביתו וע
ועתה זה הדבר אשר
נעשה לגבעה עליה
בגורל ולקחנו עשרה
אנשים למאה לכל
שבטי ישראל ומאה
לאלף ואלף לרבבה
לקחת צדה לעם לע
לעשות לבואם לגבע
בנימן ככל הנבלה א
אשר עשה בישראל
ויאסף כל איש ישראל
אל העיר כאיש אחד
חברים
וישלחו שבטי ישראל
אנשים בכל שבטי ב
בנימן לאמר מה הר
הרעה הזאת אשר
נהיתה בכם ועתה
תנו את האנשים בני
בליעל אשר בגבעה
ונמיתם ונבערה רעה
מישראל ולא אבו
בנימן לשמע בקול
אחיהם בני ישראל
ויאספו בני בנימן מן
הערים הגבעתה לצ
לצאת למלחמה עם
בני ישראל ויתפקדו
בני בנימן ביום ההוא

מהערים עשרים וששה
אלף איש שלף חרב
לבד מישבי הגבעה
התפקדו שבע מאות
איש בחור׃ מכל העם
הזה שבע מאות איש
בחור אטר יד ימינו כל
זה קלע באבן אל הש
השערה ולא יחטא׃
ואיש ישראל
התפקדו לבד מבנימן
ארבע מאות אלף איש
שלף חרב כל זה איש
מלחמה׃ ויקמו ויעלו
בית אל וישאלו ב״ ׃
באלהים ויאמרו בני
ישראל מי יעלה לנו
בתחלה למלחמה עם
בני בנימן ויאמר יהוה
יהודה בתחלה׃ ויקמו
בני ישראל בבקר ויח
ויחנו על הגבעה׃ ויצ
ויצא איש ישראל לז
למלחמה עם בנימן ו
ויערכו אתם איש יש
ישראל מלחמה אל
הגבעה׃ ויצאו בני בנ
בנימן מן הגבעה ויש
וישחיתו בישראל בי
ביום ההוא שנים וע
ועשרים אלף איש׃
ארצה׃ ויתחזק העם
איש ישראל ויספו
לערך מלחמה במקום

אשר ערכו שם ביום ׃
הראשון׃ ויעלו בני יש
ישראל ויבכו לפני יי
יהוה עד הערב ויש
וישאלו ביהוה לאמר
האוסיף לגשת למלח
למלחמה עם בני בנימן
אחי ויאמר יהוה עלו
אליו׃ ויקרבו
בני ישראל אל בני בנ
בנימן ביום השני׃ ויצ
ויצא בנימן לקראתם
מן הגבעה ביום השני
וישחיתו בבני ישראל
עוד שמנת עשר אלף
איש ארצה כל אלה
שלפי חרב׃ ויעלו כל
בני ישראל וכל העם
ויבאו בית אל ויבכו ו׃
וישבו שם לפני יהוה
ויצומו ביום ההוא עד
הערב ויעלו עלות ׃
ושלמים לפני יהוה׃
וישאלו בני
ישראל ביהוה ושם א
ארון ברית האלהים
בימים ההם׃ ופינחס
בן אלעזר בן אהרן עמ
עמד לפניו בימים ההם
לאמר האוסף עוד ל
לצאת למלחמה עם
בני בנימן אחי אם אחדל
ויאמר יהוה עלו כי ׃
מחר אתננו בידך׃ ויש

וישם ישראל ארבים
אל הגבעה סביב׃ ויע
ויעלו בני ישראל אל
בני בנימן ביום השלישי
ויערכו אל הגבעה כ
כפעם בפעם׃ ויצאו ׃
בני בנימן לקראת העם
הנתקו מן העיר ויחלו
להכות מהעם חללים
כפעם בפעם במסלות
אשר אחת עלה בית אל
ואחת גבעתה בשדה
כשלשים איש בישראל׃
ויאמרו בני בנימן נגפים
הם לפנינו כבראשנה
ובני ישראל אמרו נ
ננוסה ונתקנהו מן ה
העיר אל המסלות׃ ׃
וכל איש ישראל קמו
ממקומו ויערכו בבע
בבעל תמר וארב יש
ישראל מגיח ממקומו
ממערה גבע׃ ויבאו
מנגד לגבעה עשרת
אלפים איש בחור מכ
מכל ישראל והמלחמה
כבדה והם לא ידעו ׃
כי נגעת עליהם הרעה׃
ויגף יהוה
את בנימן לפני ישראל
וישחיתו בני ישראל
בבנימן ביום ההוא ׃
עשרים וחמשה אלף
ומאה איש כל אלה

שלף חרב׃ ויראו בני
בנימן כי נגפו ויתנו
איש ישראל מקום
לבנימן כי בטחו אל
הארב אשר שמו אל
הגבעה׃ והארב החיש
החישו ויפשטו אל
הגבעה וימשך הארב
ויך את כל העיר לפי
חרב׃ והמועד היה לא
לאיש ישראל עם ה
הארב הרב להעלתם
משאת העשן מן ה
העיר׃ ויהפך איש יש
ישראל במלחמה וב
ובנימן החל להכות
חללים באיש ישראל
כשלשים איש כי אמ
אמרו אך נגוף נגף
הוא לפנינו כמלחמה
הראשנה׃ והמשאת
החלה לעלות מן העיר
עמוד עשן ויפן בנימן
אחריו והנה עלה כל
כליל העיר השמימה׃
ואיש ישראל הפך
ויבהל איש בנימן כי
ראה כי נגעה אליו ה
הרעה׃ ויפנו לפני איש
ישראל אל דרך המד
המדבר והמלחמה ה
הדביקתהו ואשר מ
מהערים משחיתים
אותו בתוכו׃ כתרו את

בנימן הרדיפהו מנו
מנוחה הדריכהו עד
נכח הגבעה ממזרח
שמש׃ ויפלו מבנימן
שמנה עשר אלף א
איש את כל אלה א
אנשי חיל׃
ויפנו וינסו המדברה
אל סלע הרמון ויע
ויעללהו במסלות ח
חמשת אלפים איש
וידביקו אחריו עד
גדעם ויכו ממנו אל
אלפים איש׃ ויהי כל
הנפלים מבנימן עש
עשרים וחמשה אלף
איש שלף חרב ביום
ההוא את כל אלה א
אנשי חיל׃ ויפנו וינסו
המדברה אל סלעה
הרמון שש מאות א
איש וישבו בסלע ה
רמון ארבעה חדשים׃
ואיש ישראל שבו א
אל בני בנימן ויכום
לפי חרב מעיר מתם
ועד בהמה עד כל ה
הנמצא גם כל הערים
הנמצאות שלחו בא
באש׃ ואיש
ישראל נשבע במצפה
לאמר איש ממנו לא
יתן בתו לבנימן לאשה׃
ויבאו העם בית אל

וישבו שם עד הערב
לפני האלהים וישאו
קולם ויבכו בכי גדול׃
ויאמרו למה יהוה
אלהי ישראל היתה
זאת בישראל להפקד
היום מישראל שבט
אחד׃ ויהי ממחרת
וישכימו העם ויבנו
שם מזבח ויעלו עלות
ושלמים׃ ויאמרו בני
ישראל מי אשר לא
עלה בקהל מכל שב
שבטי ישראל אל
יהוה כי השבועה הג
הגדולה היתה לאשר
לא עלה אל יהוה המ
המצפה לאמר מות
יומת׃ וינחמו בני יש
ישראל אל בנימן א
אחיו ויאמרו נגדע
היום שבט אחד מי
מישראל׃ מה נעשה
להם לנותרים לנשים
ואנחנו נשבענו ביהוה
לבלתי תת להם מבנ
מבנותינו לנשים׃ ויא
ויאמרו מי אחד מ
משבטי ישראל א
אשר לא עלה אל
יהוה המצפה והנה
לא בא איש אל המ
המחנה מיבש גלעד
אל הקהל׃ ויתפקד

העם והנה אין שם א
איש מיושבי יבש גלעד׃
וישלחו שם העדה ע
שנים עשר אלף איש
מבני החיל ויצוו אתם
לאמר לכו והכיתם את
יושבי יבש גלעד לפי ח
חרב והנשים והטף׃ ו
וזה הדבר אשר תעשו
כל זכר וכל אשה ידד
ידעת משכב זכר תח
תחרימו׃ וימצאו מי
מיושבי גלעד ארבע
מאות נערה בתולה
אשר לא ידעה איש
למשכב זכר ויביאו
אותם אל המחנה ש
שלה אשר בארץ כנ
כנען׃ וישלחו
כל העדה וידברו אל
בני בנימן אשר בסלע
רמון ויקראו להם ש
שלום׃ וישב בנימן ב
בעת ההיא ויתנו להם
הנשים אשר חיו מנ
מנשי יבש גלעד ולא
מצאו להם כן׃ והעם
נחם לבנימן כי עשה
יהוה פרץ בשבטי יש
ישראל׃ ויאמרו זקני
העדה מה נעשה לנ
לנותרים לנשים כי נש
נשמדה מבנימן אשה׃
ויאמרו ירשת פליטה
לבנימן ולא ימחה שב
שבט מישראל׃ ואנחנו
לא נוכל לתת להם נש
נשים מבנותינו כי נש
נשבעו בני ישראל לא
לאמר ארור נתן אשה
לבנימן׃ ויאמרו הנה
חג יהוה בשלו מימ
מימים ימימה אשר
מצפונה לבית אל מז
מזרחה השמש למס
למסלה העלה מבית
בית אל שכמה ומנג
ומנגב ללבונה׃ ויצו
את בני בנימן לאמר ל
לכו וארבתם בכרמים׃
וראיתם והנה אם יצ
יצאו בנות שילו לח
לחול במחלות ויצאת
ויצאתם מן הכרמים
וחטפתם לכם איש א
אשתו מבנות שילו
והלכתם ארץ בנימן׃
והיה כי יבאו אבותם
או אחיהם לרוב אלינו
ואמרנו אליהם חנונו
אותם כי לא לקחנו א
איש אשתו במלחמה
כי לא אתם נתתם להם
כעת תאשמו׃ ויעשו
כן בני בנימן וישאו נ
נשים למספרם מן הח
המחללות אשר גזלו
וילכו וישובו אל נח
נחלתם ויבנו את הע
הערים וישבו בהם׃
ויתהלכו משם בני יש
ישראל בעת ההיא א
איש לשבטו ולמשפ
ולמשפחתו ויצאו מ
משם איש לנחלתו׃
בימים ההם אין מלך
בישראל איש הישר
בעיניו יעשה׃

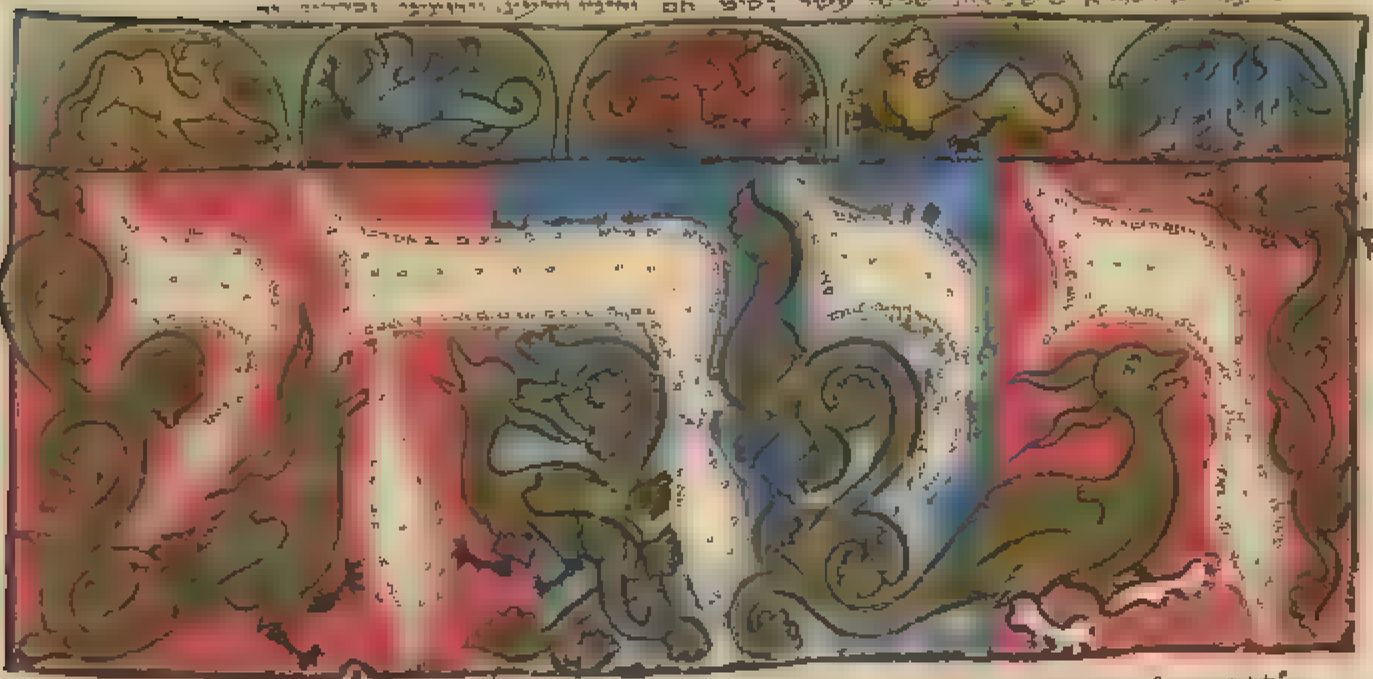

איש אחד מן הרמתים
צופים מהר אפרים ו
ושמו אלקנה בן ירחם
בן אליהוא בן תחו בן

צוף אפרתי ולו שתי
נשים שם אחת חנה
ושם השנית פננה ויהי
לפננה ילדים ולחנה
אין ילדים ועלה הא
האיש ההוא מעירו
מימים ימימה להשת
להשתחות ולזבח
ליהוה צבאות בשלה
ושם שני בני עלי ח
חפני ופנחס כהנים
ליהוה ויהי
היום ויזבח אלקנה
ונתן לפננה אשתו ו
ולכל בניה ובנותיה
מנות ולחנה יתן מנה
אחת אפים כי את חנה
אהב ויהוה סגר רח
רחמה וכעסתה צרתה
גם כעס בעבור הרעמ
הרעמה כי סגר יהוה
בעד רחמה וכן יעשה
שנה בשנה מדי על
עלתה בבית יהוה כן
תכעסנה ותבכה ולא
תאכל ויאמר לה א
אלקנה אישה חנה
למה תבכי ולמה לא
תאכלי ולמה ירע ל
לבבך הלא אנכי טוב
לך מעשרה בנים ות
ותקם חנה אחרי א
אכלה ואחרי שתה
ועלי הכהן ישב על

הכסא על מזוזת היכל
יהוה והיא מרת נפ
נפש ותתפלל על יהוה
יהוה ובכה תבכה ות
ותדר נדר ותאמר יהוה
יהוה צבאות אם רא
ראה תראה בעני אמ
אמתך וזכרתני ולא
תשכח את אמתך ונ
ונתתה לאמתך זרע
אנשים ונתתיו ליהוה
כל ימי חייו ומורה
לא יעלה על ראשו
והיה כי הרבתה לה
להתפלל לפני יהוה
ועלי שמר את פיה
וחנה היא מדברת על
לבה רק שפתיה נעות
וקולה לא ישמע וי
ויחשבה עלי לשכרה
ויאמר אליה עלי עד
מתי תשתכרין הסירי
את יינך מעליך ות
ותען חנה ותאמר לא
אדני אשה קשת רוח
אנכי ויין ושכר לא
שתיתי ואשפך את
נפשי לפני יהוה אל
תתן את אמתך לפני
בת בליעל כי מרב ש
שיחי וכעסי דברתי
עד הנה ויען עלי ו
ויאמר לכי לשלום
ואלהי ישראל יתן

את שלתך אשר שא
שאלת מעמו ותאמר
תמצא שפחתך חן
בעיניך ותלך האשה
לדרכה ותאכל ופניה
לא היו לה עוד ויש
וישכמו בבקר ויש
וישתחוו לפני יהוה
וישבו ויבאו אל בי
ביתם הרמתה וידע
אלקנה את חנה א
אשתו ויזכרה יהוה
ויהי לתקפות הימים
ותהר חנה ותלד בן
ותקרא את שמו ש
שמואל כי מיהוה ש
שאלתיו ויעל האיש
אלקנה וכל ביתו לז
לזבח ליהוה את זבח
הימים ואת נדרו
וחנה לא עלתה כי א
אמרה לאישה עד
יגמל הנער והביאתיו
ונראה את פני יהוה
וישב שם עד עולם
ויאמר לה אלקנה א
אישה עשי הטוב ב
בעיניך שבי עד גמ
גמלך אתו אך יקם
יהוה את דברו ותשב
האשה ותינק את בנה
עד גמלה אתו ות
ותעלהו עמה כאשר
גמלתו בפרים של

ותאמר ה׳ וסימנ׳ ותדר נדר ותאמר י״י צבאות אם ראה תראה ותתפלל חנה ותאמר ותען אסתר ותאמר ותען אסתר המלכה ותאמר [illegible] ותאמר לו בתראה מלעיל
וגם אנכי ח׳ וסי׳ וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום וגם אנכי השאלתיהו וגם אנכי אעשה אתכם וגם אנכי שמעתי נאם י״י דמלכים וגם אנכי מנעתי מכם את הגשם

שלשה ואיפה אחת
קמח ונבל יין ותבאהו
בית יהוה שלו
והנער נער וישחטו
את הפר ויביאו את
הנער אל עלי ותאמר
בי אדני חי נפשך אדני
אני האשה הנ
הנצבת עמכה בזה
להתפלל אל יהוה א
אל הנער הזה התפ
התפללתי ויתן יהוה
לי את שאלתי אשר
שאלתי מעמו וגם
אנכי השאלתיהו
ליהוה כל הימים אשר
היה הוא שאול
ליהוה וישתחו שם
ליהוה
ותתפלל חנה ותאמר
עלץ לבי ביהוה רמה
קרני ביהוה רחב פי
על אויבי כי שמחתי
בישועתך אין קדוש
כיהוה כי אין בלתך
ואין צור כאלהינו
אל תרבו תדברו גבהה
גבהה יצא עתק מפ
מפיכם כי אל דעות
יהוה ולא נתכנו ע
עלילות קשת גברים
חתים ונכשלים אזרו
חיל שבעים בלחם נ
נשכרו ורעבים חדלו

חדלו עד עקרה ילדה
שבעה ורבת בנים אמ
אמללה יהוה ממית
ומחיה מוריד שאול
ויעל יהוה מוריש
ומעשיר משפיל את
מרומם מקים מעפר
דל מאשפת ירים א
אביון להושיב עם נ
נדיבים וכסא כבוד י
ינחלם כי ליהוה מצ
מצקי ארץ וישת ע
עליהם תבל רגלי ח
חסידו ישמר ורשעים
בחשך ידמו כי לא
בכח יגבר איש יהוה
יחתו מריבו עלו בש
בשמים ירעם יהוה
ידין אפסי ארץ ויתן
עז למלכו וירם קרן
משיחו וילך
אלקנה הרמתה על
ביתו והנער היה מש
משרת את יהוה את
פני עלי הכהן ובני
עלי בני בליעל לא
ידעו את יהוה ומש
ומשפט הכהנים את
העם כל איש זבח זבח
ובא נער הכהן כבשל
הבשר והמזלג שלש
השנים בידו והכה ב
בכיור או בדוד או
בקלחת או בפרור

כל אשר יעלה המזלג
יקח הכהן בו ככה יע
יעשו לכל ישראל הב
הבאים שם בשלה גם
בטרם יקטרון את ה
החלב ובא נער הכהן
ואמר לאיש הזבח תנה
בשר לצלות לכהן ולא
יקח ממך בשר מבשל
כי אם חי ויאמר אליו
האיש קטר יקטרון כ
כיום החלב וקח לך כ
כאשר תאוה נפשך
ואמר לו כי עתה תתן
ואם לא לקחתי בחזקה
ותהי חטאת הנערים
גדולה מאד את פני יהוה
כי נאצו האנשים את
מנחת יהוה ושמואל
משרת את פני יהוה
נער חגור אפוד בד ומ
ומעיל קטן תעשה לו
אמו והעלתה לו מימים
ימימה בעלותה את א
אישה לזבח את זבח
הימים וברך עלי את
אלקנה ואת אשתו וא
ואמר ישם יהוה לך ז
זרע מן האשה הזאת
תחת השאלה אשר
שאל ליהוה והלכו ל
למקמו כי פקד יהוה
את חנה ותהר ותלד
שלשה בנים ושתי ב

אויבי יא מל׳ וסימ׳ רחב פי על אויבי ואנקמה מאויבי פרץ האלהים את אויבי [illegible] כי אז ישובו אויבי אחור
[illegible]
[illegible]

ישעון ה׳ וסימ׳ והזהרתה אתהם את החקים ועלי זקן מאד ותשלח איזבל מלאך וישלח אליו בן הדד הכה אפרים שרשם יבש ה׳ העשן יד׳ וסימ׳ והוריתי אתכם
לא הועשו אתי אם תחללו ואצוה אתכם לא תעשון כן לו כל איש ושמרתם את דברי הברית מפני תראו תג׳ רפאי ויאמר להם למה תעו ויאמר המלכים וכל ריב אשר יבא

בנות ויגדל הנער שמו
שמואל עם יהוה׃
ועלי זקן מאד
ושמע את כל אשר
יעשון בניו לכל ישר
ישראל ואת אשר יש
ישכבן את הנשים הצ
הצבאות פתח אהל
מועד׃ ויאמר להם לו
למה תעשון כדברים
האלה אשר אנכי שמ
שמע את דבריכם רע
רעים מאת כל העם
אלה׃ אל בני כי לוא
טובה השמעה אשר
אנכי שמע מעברים
עם יהוה׃ אם יחטא
איש לאיש ופללו א
אלהים ואם ליהוה
יחטא איש מי יתפלל
לו ולא ישמעו לקול
אביהם כי חפץ יהוה
להמיתם׃ והנער שמו
שמואל הלך וגדל וט
וטוב גם עם יהוה וגם
עם אנשים׃
ויבא איש האלהים
אל עלי ויאמר אליו
כה אמר יהוה הנגלה
נגליתי אל בית אביך
בהיותם במצרים לבית
פרעה׃ ובחר אתו מכל
שבטי ישראל לי לכהן
לעלות על מזבחי לה

להקטיר קטרת לשאת
אפוד לפני ואתנה
לבית אביך את כל
אשי בני ישראל׃ למה
למה תבעטו בזבחי
ובמנחתי אשר צויתי
מעון ותכבד את בניך
ממני להבריאכם מר
מראשית כל מנחת
ישראל לעמי׃ לכן נ
נאם יהוה אלהי יש
ישראל אמור אמרתי
ביתך ובית אביך ית
יתהלכו לפני עד ע
עולם ועתה נאם
יהוה חלילה לי כי
מכבדי אכבד ובזי
יקלו׃ הנה ימים באים
וגדעתי את זרעך
ואת זרוע בית אביך
מהיות זקן בביתך׃
והבטת צר מעון בכל
אשר ייטיב את יש
ישראל ולא יהיה ז
זקן בביתך כל הימים׃
ואיש לא אכרית לך
מעם מזבחי לכלות
את עיניך ולאדיב א
את נפשך וכל מרבית
ביתך ימותו אנשים׃
וזה לך האות אשר
יבא אל שני בניך אל
חפני ופינחס ביום א
אחד ימותו שניהם׃

והקימתי לי כהן נא
נאמן כאשר בלבבי
ובנפשי יעשה ובניתי
לו בית נאמן והתהלך
לפני משיחי כל הימ
הימים׃ והיה כל הנותר
בביתך יבא להשתחות
לו לאגורת כסף וככר
לחם ואמר ספחני נא
אל אחת הכהנות ל
לאכל פת לחם׃ והנער
שמואל משרת את
יהוה לפני עלי ודבר
יהוה היה יקר בימים
ההם אין חזון נפרץ׃
ויהי ביום
ההוא ועלי שכב במ
במקומו ועינו החלו
כהות לא יוכל לראות׃
ונר אלהים טרם יכ
יכבה ושמואל שכב
בהיכל יהוה אשר
שם ארון האלהים׃
ויקרא יהוה אל שמ
שמואל ויאמר הנני׃
וירץ אל עלי ויאמר
הנני כי קראת לי ויא
ויאמר לא קראתי ש
שוב שכב וילך ויש
וישכב׃ ויסף
יהוה קרא עוד שמו
שמואל ויקם שמואל
וילך אל עלי ויאמר
הנני כי קראת לי ויא

מזבח א׳ וסימ׳ לא תעלה במעלות ופני יודו איש על רעהו ובחור אתו לא אכרית איש ונביאותים אל הר קדשי כל יצאן הדר יקרעו לך צינים בכם ויסגר דלתים מגישים על מזבחי לחם
ולא ישמעו ד׳ וסימ׳ והן לא יאמינו לי והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקול אביהם ודברת אליהם ולא ישמעו מראשית ה׳ ד מל׳ וא׳ חס׳ א׳ וסימ׳ בראשית עיסתכם
תתנו לו מרשית השנה ועד אחרית ולקחת מראשית כל פרי האדמה ולהביא את מראשית אחרית מעון ד׳ וסי׳ והבטת צר מעון יהוה לגור במעון הקדש מעון אתה וכל עום

ויאמר לא קראתי ב
בני שוב שכב ושמוא
ושמואל טרם ידע
את יהוה וטרם יגלה
אליו דבר יהוה ויס
ויסף יהוה קרא שמ
שמואל בשלשית ו
ויקם וילך אל עלי ו
ויאמר הנני כי קראת
לי ויבן עלי כי יהוה
קרא לנער ויאמר
עלי לשמואל לך ש
שכב והיה אם יקרא
אליך ואמרת דבר
יהוה כי שמע עבדך
וילך שמואל וישכב
במקומו ויבא יהוה
ויתיצב ויקרא כפעם
בפעם שמואל שמואל
ויאמר שמואל דבר
כי שמע עבדך ויאמ
ויאמר יהוה אל ש
שמואל הנה אנכי
עשה דבר בישראל
אשר כל שמעו תצ
תצלנה שתי אזניו
ביום ההוא אקים א
אל עלי אשר דברתי
אל ביתו החל וכלה
והגדתי לו כי שפט
אני את ביתו עד ע
עולם בעון אשר י
ידע כי מקללים להם
בניו ולא כהה בם

ולכן נשבעתי לבית ע
עלי אם יתכפר עון
בית עלי בזבח ובמנחה
עד עולם וישכב שמ
שמואל עד הבקר ויפ
ויפתח את דלתות בי
בית יהוה ושמואל
ירא מהגיד את המרא
המראה אל עלי ויק
ויקרא עלי את שמוא
שמואל ויאמר שמו
שמואל בני ויאמר
הנני ויאמר מה הדבר
אשר דבר אליך אל נא תכח
תכחד ממני כה יעשה
לך אלהים וכה יסיף
אם תכחד ממני דבר
מכל הדבר אשר דבר
אליך ויגד לו שמואל
את כל הדברים ולא
כחד ממנו ויאמר יה
יהוה הוא הטוב בע
בעינו יעשה ויגדל
שמואל ויהוה היה
עמו ולא הפיל מכל
דבריו ארצה וידע
כל ישראל מדן ועד
באר שבע כי נאמן ש
שמואל לנביא ליהוה
ויסף יהוה להראה ב
בשילה כי נגלה יהוה
אל שמואל בשלו ב
בדבר יהוה
ויהי דבר שמואל ל

לכל ישראל ויצא יש
ישראל לקראת הפ
הפלשתים למלחמה
ויחנו על האבן העזר
ופלשתים חנו באפק
ויערכו פלשתים לק
לקראת ישראל ותטש
המלחמה וינגף ישר
ישראל לפני פלשתים
ויכו במערכה בשדה
כארבעת אלפים איש
ויבא העם אל המחנה
ויאמרו זקני ישראל
למה נגפנו יהוה היום
לפני פלשתים נקחה
אלינו משילה את
ארון ברית יהוה ויבא
בקרבנו וישענו מכף
איבינו וישלח העם
שילה וישאו משם
את ארון ברית יהוה
צבאות ישב הכרבים
ושם שני בני עלי עם
ארון ברית האלהים
חפני ופינחס ויהי כבא
ארון ברית יהוה אל
המחנה וירעו כל יש
העם תרועה גדולה ות
ותהם הארץ וישמעו
פלשתים את קול הת
התרועה ויאמרו מה
קול התרועה הגדולה
הזאת במחנה העברים
וידעו כי ארון יהוה

בא אל המחנה ויראו
הפלשתים כי אמרו
בא אלהים אל המח
המחנה ויאמרו אוי
לנו כי לא היתה כזאת
אתמול שלשם: אוי
לנו מי יצילנו מיד
האלהים האדירים
האלה אלה הם הא
האלהים המכים את
מצרים בכל מכה במ
במדבר: התחזקו והיו
לאנשים פלשתים
פן תעבדו לעברים
כאשר עבדו לכם וה
והייתם לאנשים ונ
ונלחמתם: וילחמו פ
פלשתים וינגף ישר
ישראל וינסו איש
לאהליו ותהי המכה
גדולה מאד ויפל מי
מישראל שלשים א
אלף רגלי: וארון א
אלהים נלקח ושני
בני עלי מתו חפני
ופינחס: וירץ איש
בנימן מהמערכה וי
ויבא שילה ביום הה
ההוא ומדיו קרעים
ואדמה על ראשו: ו
ויבוא והנה עלי ישב
על הכסא יך דרך מ
מצפה כי היה לבו
חרד על ארון האלהים

והאיש בא להגיד בע
בעיר ותזעק כל העיר
וישמע עלי את קול
הצעקה ויאמר מה
קול ההמון הזה בעיר
והאיש מהר ויבא וי
ויגד לעלי: ועלי בן
תשעים ושמנה שנה
ועיניו קמה ולא יכ
יכול לראות: ויאמר
האיש אל עלי אנכי
הבא מן המערכה וא
ואני מן המערכה נ
נסתי היום ויאמר
מה היה הדבר בני:
ויען המבשר ויאמר
נס ישראל לפני פל
פלשתים וגם מגפה
גדולה היתה בעם וגם
שני בניך מתו חפני
ופינחס וארון הא
האלהים נלקחה: ויהי
כהזכירו את ארון
האלהים ויפל מעל
הכסא אחרנית בעד
יד השער ותשבר מ
מפרקתו וימת כי זקן
האיש וכבד והוא ש
שפט את ישראל א
ארבעים שנה: וכלתו
אשת פינחס הרה ל
ללת ותשמע את ה
השמעה אל הלקח
ארון האלהים ומת

חמיה ואישה ותכרע
ותלד כי נהפכו עליה
ציריה: וכעת מותה ו
ותדברנה הנצבות ע
עליה אל תיראי כי בן
ילדת ולא ענתה ולא
שתה לבה: ותקרא ל
לנער אי כבוד לאמר
גלה כבוד מישראל
אל הלקח ארון הא
האלהים ואל חמיה
ואישה: ותאמר גלה
כבוד מישראל כי נ
נלקח ארון האלהים:
ופלשתים
לקחו את ארון הא
האלהים ויבאהו מ
מאבן העזר אשדודה:
ויקחו פלשתים את
ארון האלהים ויביאו
אתו בית דגון ויציגו א
אתו אצל דגון: וישכ
וישכמו אשדודים מ
ממחרת והנה דגון
נפל לפניו ארצה לפני
ארון יהוה ויקחו את
דגון וישבו אתו למ
למקומו: וישכמו בב
בבקר ממחרת והנה
דגון נפל לפניו ארצה
לפני ארון יהוה ורא
וראש דגון ושתי כפ
כפות ידיו כרתות אל
המפתן רק דגון נשאר

ארון אלהי ישראל ׃ יסובותיו ויראו אנשי אשדוד כי נעשה לארון אלהי ישראל הסבו אלי את ארון אלהי ישראל שלחו את ארון אלהי ישראל וישב
תם משלחים את ׃ ויאספו ׃ יסובותיו וילך משה ואהרן ויקהל העם כל היום ההוא וישלחו ויאספו את כל סרני שלחו את ארון אלהי ישראל

עליו׃ על כן לא ידרכו
כהני דגון וכל הבאים ב
בית דגון על מפתן דג
דגון באשדוד עד הי
היום הזה׃ ותכבד יד
יהוה אל האשדודים
וישמם ויך אתם בע
בעפלים את אשדוד
ואת גבוליה׃ ויראו א
אנשי אשדוד כי כן וא
ואמרו לא ישב ארון
אלהי ישראל עמנו
כי קשתה ידו עלינו
ועל דגון אלהינו׃ ויש
וישלחו ויאספו את
כל סרני פלשתים א
אליהם ויאמרו מה
נעשה לארון אלהי
ישראל ויאמרו גת
יסב ארון אלהי יש
ישראל ויסבו את א
ארון אלהי ישראל׃
ויהי אחרי הסבו אתו
ותהי יד יהוה בעיר
מהומה גדולה מאד
ויך את אנשי העיר
מקטן ועד גדול וי
וישתרו להם עפלים׃
וישלחו את ארון ה
האלהים עקרון ויהי
כבא ארון האלהים
עקרון ויזעקו העק
העקרנים לאמר הס
הסבו אלי את ארון

אלהי ישראל להמי
להמיתני ואת עמי׃
וישלחו ויאספו את
כל סרני פלשתים ויא
ויאמרו שלחו את א
ארון אלהי ישראל ו
וישב למקמו ולא ימ
ימית אתי ואת עמי׃
כי היתה מהומת מות
בכל העיר כבדה מאד
יד האלהים שם׃ והא
והאנשים אשר לא מ
מתו הכו בעפלים ות
ותעל שועת העיר ה
השמים׃ ויהי
ארון יהוה בשדה פ
פלשתים שבעה חד
חדשים׃ ויקראו פ
פלשתים לכהנים ול
ולקסמים לאמר מה
נעשה לארון יהוה
הודענו במה נשלחנו
למקומו׃ ויאמרו אם
משלחים אתם את
ארון אלהי ישראל
אל תשלחו אתו רי
ריקם כי השב תשיבו
לו אשם אז תרפאו ו
ונודע לכם למה לא
תסור ידו מכם׃ ויאמ
ויאמרו מה האשם
אשר נשיב לו ויאמרו
מספר סרני פלשתים
חמשה עפלי זהב וח

וחמשה עכברי זהב כי
מגפה אחת לכלם ול
ולסרניכם׃ ועשיתם
צלמי עפליכם וצלמי
עכבריכם המשחיתם
את הארץ ונתתם ל
לאלהי ישראל כבוד
אולי יקל ידו מעלי
מעליכם ומעל א
אלהיכם ומעל ארצ
ארצכם׃ ולמה תכבדו
את לבבכם כאשר כב
כבדו מצרים ופרעה
את לבם הלא כאשר
התעלל בהם וישלחום
וילכו׃ ועתה קחו וע
ועשו עגלה חדשה א
אחת ושתי פרות עלות
אשר לא עלה עליהם
על ואסרתם את הפ
הפרות בעגלה והש
והשבתם בניהם מא
מאחריהם הביתה׃ ו
ולקחתם את ארון י
יהוה ונתתם אתו אל
העגלה ואת כלי
הזהב אשר השבתם
לו אשם תשימו בא
בארגז מצדו ושלחתם
אתו והלך׃ וראיתם א
אם דרך גבולו יעלה
בית שמש הוא עשה
לנו את הרעה הגדלה
הזאת ואם לא וידענו

ויאספו פלשתים את מחניהם ויעלו ... ושלח המלך ... ויאספו את אחיהם ויהי כעת ...
ואת עמי ׃ להמיתני ואת עמי ולא ימית אתי ואת עמי ... כל הירודים
וישלחו את ארון האלהים ויקחו את ... ויכרתו את ראשו ... וישאו את ראשו ... ישלחו ׃ יסים
... ויעלו ... את ירדם

כי לא ידו נגעה בנו
מקרה הוא היה לנו
ויעשו האנשים כן
ויקחו שתי פרות
עלות ויאסרום בעגלה
ואת בניהם כלו בבית
וישמו את ארון יהוה
אל העגלה ואת
הארגז ואת עכברי
הזהב ואת צלמי
טחריהם וישרנה
הפרות בדרך על דרך
בית שמש במסלה
אחת הלכו הלך וגעו
ולא סרו ימין ושמאל
וסרני פלשתים הלכים
אחריהם עד גבול בית
שמש ובית שמש
קצרים קציר חטים
בעמק וישאו את
עיניהם ויראו את
הארון וישמחו לראות
והעגלה באה אל
שדה יהושע בית
השמשי ותעמד שם
ושם אבן גדולה
ויבקעו את עצי
העגלה ואת הפרות
העלו עלה ליהוה
והלוים הורידו
את ארון יהוה ואת
הארגז אשר אתו
אשר בו כלי הזהב
וישמו על האבן

הגדלה ואנשי בית
שמש העלו עלות
ויזבחו זבחים ביום
ההוא ליהוה וחמשה
סרני פלשתים ראו
וישבו עקרון ביום
ההוא ואלה
טחורי הזהב אשר
השיבו פלשתים אשם
ליהוה לאשדוד אחד
לעזה אחד לאשקלון
אחד לגת אחד לעקרון
אחד ועכברי
הזהב מספר כל ערי
פלשתים לחמשת
הסרנים מעיר מבצר
ועד כפר הפרזי ועד
אבל הגדלה אשר
הניחו עליה את ארון
יהוה עד היום הזה
בשדה יהושע בית
השמשי ויך באנשי
בית שמש כי ראו
בארון יהוה ויך בעם
שבעים איש חמשים
אלף איש ויתאבלו
העם כי הכה יהוה
בעם מכה גדלה
ויאמרו אנשי בית
שמש מי יוכל לעמד
לפני יהוה האלהים
הקדוש הזה ואל מי
יעלה מעלינו וישלחו
מלאכים אל יושבי

קרית יערים לאמר
השיבו פלשתים את
ארון יהוה רדו העלו
אתו אליכם ויבאו
אנשי קרית יערים
ויעלו את ארון יהוה
ויבאו אתו אל בית
אבינדב אשר בגבעה
ואת אלעזר בנו קדשו
לשמר את ארון יהוה
ויהי מיום
שבת הארון בקרית
יערים וירבו הימים
ויהיו עשרים שנה
וינהו כל בית ישראל
אחרי יהוה
ויאמר שמואל אל כל
בית ישראל לאמר
אם בכל לבבכם אתם
שבים אל יהוה
הסירו את אלהי
הנכר מתוככם
והעשתרות והכינו
לבבכם ועבדהו
לבדו ויצל אתכם
מיד פלשתים ויסירו
בני ישראל את
הבעלים ואת
העשתרת ויעבדו את
יהוה לבדו ויאמר
שמואל קבצו את כל
ישראל המצפתה
ואתפלל בעדכם אל
יהוה ויקבצו

המצפה וישאבו מ
מים וישפכו לפני יי
יהוה ויצומו ביום הה
ההוא ויאמרו שם ח
חטאנו ליהוה וישפט
שמואל את בני ישרא
ישראל במצפה ויש
וישמעו פלשתים כי
התקבצו בני ישראל
המצפה ויעלו סרני
פלשתים אל ישראל
וישמעו בני ישראל
וייראו מפני פלשתים
ויאמרו בני ישראל
אל שמואל אל תחר
החרש ממנו מזעק א
אל יהוה אלהינו וי
וישענו מיד פלש
פלשתים ויקח שמו
שמואל טלה חלב א
אחד ויעלה עולה כ
כליל ליהוה ויזעק
שמואל אל יהוה בע
בעד ישראל ויענהו
יהוה ויהי שמואל
מעלה העלה ופלש
ופלשתים נגשו למל
למלחמה בישראל
וירעם יהוה בקול ג
גדול ביום ההוא על
פלשתים ויהמם וינג
וינגפו לפני ישראל
ויצאו אנשי ישראל
מן המצפה וירדפו

את פלשתים ויכום עד
מתחת לבית כר ויקח
שמואל אבן אחת וי
וישם בין המצפה ובין
השן ויקרא שמה אבן
העזר ויאמר עד הנה
עזרנו יהוה ויכנעו
הפלשתים ולא יספו
עוד לבוא בגבול יש
ישראל ותהי יד יהוה
בפלשתים כל ימי שמ
שמואל ותשבנה הע
הערים אשר לקחו
פלשתים מאת ישראל
לישראל מעקרון ועד
גת ואת גבולן הציל
ישראל מיד פלשתים
ויהי שלום בין ישראל
ובין האמרי וישפט
שמואל את ישראל
כל ימי חייו והלך מ
מדי שנה בשנה וסבב
בית אל והגלגל והמ
והמצפה ושפט את
ישראל את כל המק
המקומות האלה ות
ותשבתו הרמתה כי
שם ביתו ושם שפט
את ישראל ויבן שם
מזבח ליהוה
ויהי כאשר ז
זקן שמואל וישם א
את בניו שפטים ל
לישראל ויהי שם

בנו הבכור יואל ושם
משנהו אביה שפטים
בבאר שבע ולא הלכו
בניו בדרכו ויטו אחרי
הבצע ויקחו שחד
ויטו משפט
ויתקבצו כל זקני יש
ישראל ויבאו אל ש
שמואל הרמתה ויא
ויאמרו אליו הנה א
אתה זקנת ובניך לא
הלכו בדרכיך עתה
שימה לנו מלך לשפ
לשפטנו ככל הגוים
וירע הדבר בעיני ש
שמואל כאשר אמרו
תנה לנו מלך לשפטנו
ויתפלל שמואל אל
יהוה ויאמר יהוה אל
שמואל שמע בקול
העם לכל אשר יאמרו
אליך כי לא אתך מ
מאסו כי אתי מאסו
ממלך עליהם ככל
המעשים אשר עשו
עשו מיום העלתי א
אתם ממצרים ועד
היום הזה ויעזבני
ויעבדו אלהים אחרים
כן המה עשים גם לך
ועתה שמע בקולם
אך כי העד תעיד ב
בהם והגדת להם מ
משפט המלך אשר

ימלך עליהם׃ ו
ויאמר שמואל את
כל דברי יהוה אל ה
העם השאלים מאתו
מלך׃ ויאמר זה יהיה
משפט המלך אשר
ימלך עליכם את בני
בניכם יקח ושם לו ב
במרכבתו ובפרשיו ו
ורצו לפני מרכבתו׃
ולשום לו שרי אלפים
ושרי חמשים ולחרש
חרישו ולקצר קצירו
ולעשות כלי מלחמ
מלחמתו וכלי רכבו׃
ואת בנותיכם יקח
לרקחות ולטבחות
ולאפות׃ ואת שדו׃
שדותיכם ואת כרמיכם
וזיתיכם הטובים יקח
ונתן לעבדיו׃ וזרעיכם
וכרמיכם יעשר ונתן
לסריסיו ולעבדיו׃ ו
ואת עבדיכם ואת ו
שפחותיכם ואת בח
בחוריכם הטובים וא
ואת חמוריכם יקח ו
ועשה למלאכתו׃ צ
צאנכם יעשר ואתם
תהיו לו לעבדים׃ ו
וזעקתם ביום ההוא
מלפני מלככם אשר
בחרתם לכם ולא
יענה יהוה אתכם׃

ביום ההוא׃ וימאנו
העם לשמע בקול ש
שמואל ויאמרו לא
כי אם מלך יהיה על
עלינו׃ והיינו גם אנח
אנחנו ככל הגוים וש
ושפטנו מלכנו ויצא
לפנינו ונלחם את מל
מלחמתנו׃ וישמע ש
שמואל את כל דברי
העם וידברם באזני
יהוה׃ ויאמר
יהוה אל שמואל ש
שמע בקולם והמלכת
להם מלך ויאמר ש
שמואל אל אנשי
ישראל לכו איש לע
לעירו׃ ויהי
איש מבן ימין ושמו
קיש בן אביאל בן צר
צרור בן בכורת בן א
אפיח בן איש ימיני
גבור חיל׃ ולו היה בן
ושמו שאול בחור ו
וטוב ואין איש מבני
ישראל טוב ממנו מ
משכמו ומעלה גבה
מכל העם׃
ותאבדנה האתנות ל
לקיש אבי שאול ויא
ויאמר קיש אל שאול
בנו קח נא את אחד
מהנערים וקום לך ב
בקש את האתנת׃ ו

ויעבר בהר אפרים ו
ויעבר בארץ שלשה
ולא מצאו ויעברו
שעלים ואין ויעבר
בארץ ימיני ולא מצ
מצאו׃ המה באו בא
בארץ צוף ושאול א
אמר לנערו אשר עמו
לכה ונשובה פן יחדל
אבי מן האתנות ודאג
לנו׃ ויאמר לו הנה נא
איש אלהים בעיר ה
הזאת והאיש נכבד
כל אשר ידבר בוא י
יבוא עתה נלכה שם
אולי יגיד לנו את דר
דרכנו אשר הלכנו
עליה׃ ויאמר שאול
לנערו והנה נלך ומה
נביא לאיש כי הלחם
אזל מכלינו ותשורה
אין להביא לאיש ה
האלהים מה אתנו׃
ויסף הנער לענות את
שאול ויאמר הנה נ
נמצא בידי רבע ש
שקל כסף ונתתי לא
לאיש האלהים והגיד
לנו את דרכנו׃ לפנים
בישראל כה אמר ה
האיש בלכתו לדרוש
אלהים לכו ונלכה עד
הראה כי לנביא היום
יקרא לפנים הראה׃

ויאמר שאול לנערו ט
טוב דברך לכה נלכה
וילכו אל העיר אשר
שם איש האלהים׃ המ
המה עלים במעלה ה
העיר והמה מצאו נע
נערות יצאות לשאב
מים ויאמרו להן היש
בזה הראה׃ ותענינה ו
אתם ותאמרנה יש ה
הנה לפניך מהר עתה
כי היום בא לעיר כי ז
זבח היום לעם בבמה׃
כבאכם העיר כן תמצ
תמצאון אתו בטרם
יעלה הבמתה לאכל
כי לא יאכל העם עד
באו כי הוא יברך הזב
הזבח ואחרי כן יאכלו
הקראים ועתה עלו כי
אתו כהיום תמצאון א
אתו׃ ויעלו העיר המה
באים בתוך העיר והנה
שמואל יצא לקראתם
לעלות הבמה׃ ויהוה
גלה את אזן שמואל
יום אחד לפני בוא שא
שאול לאמר׃ כעת מ
מחר אשלח אליך א
איש מארץ בנימן ומ
ומשחתו לנגיד על
עמי ישראל והושיע
את עמי מיד פלשתים
כי ראיתי את עמי כי

באה צעקתו אלי׃ וש
ושמואל ראה את ש
שאול ויהוה ענהו הנה
האיש אשר אמרתי ו
אליך זה יעצר בעמי׃
ויגש שאול את שמו
שמואל בתוך השער
ויאמר הגידה נא לי
איזה בית הראה׃ ויע
שמואל את שאול וי
ויאמר אנכי הראה ע
עלה לפני הבמה ואכל
ואכלתם עמי היום ו
ושלחתיך בבקר וכל
אשר בלבבך אגיד לך׃
ולאתנות האבדות לך
היום שלשת הימים א
אל תשם את לבך להם
כי נמצאו ולמי כל חמ
חמדת ישראל הלוא ל
לך ולכל בית אביך׃
ויען שאול
ויאמר הלוא בן ימיני
אנכי מקטני שבטי יש
ישראל ומשפחתי ה
הצערה מכל משפחות
שבטי בנימן ולמה ד
דברת אלי כדבר הזה׃
ויקח שמואל את ש
שאול ואת נערו ויב
ויביאם לשכתה ויתן
להם מקום בראש ה
הקראים והמה כש
כשלשים איש׃ ויאמר

שמואל לטבח תנה א
את המנה אשר נתתי
לך אשר אמרתי אליך
שים אתה עמך׃ וירם
הטבח את השוק והע
והעליה וישם לפני
שאול ויאמר הנה ה
הנשאר שים לפניך
אכל כי למועד שמור
לך לאמר העם קראתי
ויאכל שאול עם שמו
שמואל ביום ההוא׃
וירדו מהבמה העיר
וידבר עם שאול על
הגג׃ וישכמו ויהי כע
כעלות השחר ויקרא
שמואל אל שאול ה
הגג לאמר קומה וא
ואשלחך ויקם שאול
ויצאו שניהם הוא וש
ושמואל החוצה׃ הם
המה יורדים בקצה
העיר ושמואל אמר
אל שאול אמר לנער
ויעבר לפנינו ויעבר
ואתה עמד כיום וא
ואשמיעך את דבר
אלהים׃ ויקח
שמואל את פך הש
השמן ויצק על ראשו
וישקהו ויאמר הלוא
כי משחך יהוה על
נחלתו לנגיד׃ בלכתך
היום מעמדי ומצאת

קברת ג וסימנהון היא מצבת קברת רחל עם קברת רחל בגבול בנימן דבורת מינקת רבקה ... ישא חפ ט מ דלתים ג וסימנהון
ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה והיה כי תבאינה האתות האלה לך כי האלהים מצפה בשמירה לכי ... המלוכה ב וסימנהון ואת דבר המלוכה

שני אנשים עם קבורת
רחל בגבול בנימן בצל
בצלצח ואמרו אליך נ
נמצאו האתנות אשר
הלכת לבקש והנה נטש
אביך את דברי האתו
האתנות ודאג לכם ל
לאמר מה אעשה לב
לבני והלפת משם וה
והלאה ובאת עד אל
אלון תבור ומצאוך ש
שם שלשה אנשים ע
עלים אל האלהים ב
בית אל אחד נשא ש
שלשה גדיים ואחד
נשא שלשת ככרות
לחם ואחד נשא נבל
יין ושאלו לך לשלום
ונתנו לך שתי לחם ול
ולקחת מידם אחר כן
תבא גבעת האלהים
אשר שם נצבי פלש
פלשתים ויהי כבאך
שם העיר ופגעת חבל
נביאים ירדים מהבמה
ולפניהם נבל ותף וחל
וחליל וכנור והמה מ
מתנבאים וצלחה ע
עליך רוח יהוה והת
והתנבית עמם ונהפ
ונהפכת לאיש אחר
והיה כי תבאינה כל
האתות האלה לך עש
עשה לך כאשר תמ

תמצא ידך כי האלהים
עמך וירדת לפני הג
הגלגל והנה אנכי ירד
אליך להעלות עלות
לזבח זבחי שלמים
שבעת ימים תוחל עד
בואי אליך והודעתי
לך את אשר תעשה
והיה כהפנתו שכמו
ללכת מעם שמואל
ויהפך לו אלהים לב
אחר ויבאו כל האתות
האלה ביום ההוא ויב
ויבאו שם הגבעתה ו
והנה חבל נבאים ל
לקראתו ותצלח עליו
רוח אלהים ויתנבא ב
בתוכם ויהי כל יודעו
מאתמול שלשם ויר
ויראו והנה עם נבאים
נבא ויאמר העם איש
אל רעהו מה זה היה
לבן קיש הגם שאול
בנביאים ויען איש מ
משם ויאמר ומי אב
אביהם על כן היתה
למשל הגם שאול ב
בנבאים ויכל מהתנ
מהתנבות ויבא הבמה
ויאמר דוד שאול א
אליו ואל נערו אן ה
הלכתם ויאמר לבקש
את האתנות ונראה כי
אין ונבוא אל שמואל

ויאמר דוד שאול הג
הגידה נא לי מה אמר
לכם שמואל ויאמר
שאול אל דודו הגד
הגיד לנו כי נמצאו ה
האתנות ואת דבר המ
המלוכה לא הגיד לו
אשר אמר שמואל
ויזעק שמואל אל
העם אל יהוה המצפה
ויאמר אל בני ישראל
כה אמר יהוה אלהי
ישראל אנכי העליתי
אתכם ממצרים ואצ
ואציל אתכם מיד מצ
מצרים ומיד כל הממ
הממלכות הלחצים
אתכם ואתם היום
מאסתם את אלהיכם
אשר הוא מושיע לכ
לכם מכל רעותיכם ו
וצרתיכם ותאמרו לו
כי מלך תשים עלינו
ועתה התיצבו לפני י
יהוה לשבטיכם ולא
ולאלפיכם ויקרב ש
שמואל את כל שבטי
ישראל וילכד שבט
בנימן ויקרב את שבט
בנימן למשפחתו ותל
ותלכד משפחת המט
המטרי וילכד שאול
בן קיש ויבקשהו ולא
נמצא וישאלו עוד

לא הגיד לו אשר אמר שמואל את משפט המלכה ויחדש שם המלוכה ויגד לו את המלוכה ושאול לו המלוכה ... ויטב עליו ... את דבר שאול
וגם ישב שלמה על כסא ה ותסב המלוכה ... ושאול לכד המלוכה על ישראל להסב המלוכה ... ותהי לו המלוכה ... בן ... ויקדש
מזרע המלוכה ולא דרשו ... ולפניהם ג וסימנהון ולפניהם נבל ותף וחליל וכנור ולפניהם ישתחוו ולהם יקטרו

ביהוה הבא עוד הלם
איש ויאמר יהוה הנה
הוא נחבא אל הכלים׃
וירצו ויקחהו משם ו
ויתיצב בתוך העם ויג
ויגבה מכל העם מש
משכמו ומעלה׃ ויא
ויאמר שמואל אל כל
העם הראיתם אשר
בחר בו יהוה כי אין כ
כמהו בכל העם וירעו
כל העם ויאמרו יחי
המלך׃ וידבר
שמואל אל העם את
משפט המלכה ויכתב
בספר וינח לפני יהוה׃
וישלח שמואל את
כל העם איש לביתו׃ ו
וגם שאול הלך לביתו
גבעתה וילכו עמו הח
החיל אשר נגע אלהים
בלבם׃ ובני בליעל אמ
אמרו מה ישענו ז
זה ויבזהו ולא הביאו
לו מנחה ויהי כמחריש׃
ויעל נחש ה
העמני על יביש גלעד
ויאמרו כל אנשי יביש
אל נחש כרת לנו ברית
ונעבדך׃ ויאמר אליהם
נחש העמני בזאת א
אכרת לכם בנקור לכם
כל עין ימין ושמתיה
חרפה על כל ישראל׃

ויאמרו אליו זקני יבי
יביש הרף לנו שבעת
ימים ונשלחה מלאכים
בכל גבול ישראל ואם
אין מושיע אתנו ויצ
ויצאנו אליך׃ ויבאו ה
המלאכים גבעת שא
שאול וידברו הדברים
באזני העם וישאו כל
העם את קולם ויבכו׃
והנה שאול בא אחרי
הבקר מן השדה ויאמ
ויאמר שאול מה לעם
כי יבכו ויספרו לו את
דברי אנשי יביש׃
ותצלח רוח
אלהים על שאול בש
בשמעו את הדברים
האלה ויחר אפו מאד׃
ויקח צמד בקר וינתח
וינתחהו וישלח בכל
גבול ישראל ביד המ
המלאכים לאמר אש
אשר איננו יצא אחרי
שאול ואחר שמואל
כה יעשה לבקרו ויפל
פחד יהוה על העם וי
ויצאו כאיש אחד׃ וי
ויפקדם בבזק ויהיו ב
בני ישראל שלש מא
מאות אלף ואיש יה
יהודה שלשים אלף׃
ויאמרו למלאכים ה
הבאים כה תאמרון׃

לאיש יביש גלעד מחר
תהיה לכם תשועה בח
בחם השמש ויבאו ה
המלאכים ויגידו לאנ
לאנשי יביש וישמחו׃
ויאמרו אנשי יביש מח
מחר נצא אליכם ועש
ועשיתם לנו ככל הטוב
בעיניכם׃ ויהי
ממחרת וישם שאול
את העם שלשה רא
ראשים ויבאו בתוך ה
המחנה באשמרת הב
הבקר ויכו את עמון
עד חם היום ויהי הנ
הנשארים ויפצו ולא
נשארו בם שנים יחד׃
ויאמר העם אל שמוא
שמואל מי האמר ש
שאול ימלך עלינו תנ
האנשים ונמיתם׃ ויא
ויאמר שאול לא יומ
יומת איש ביום הזה
כי היום עשה יהוה
תשועה בישראל׃
הפט ויאמר שמואל
ח אל העם לכו ונלכה ה
הגלגל ונחדש שם המ
המלוכה׃ וילכו כל ה
העם הגלגל וימלכו
שם את שאול לפני
יהוה בגלגל ויזבחו ש
שם זבחים שלמים ל
לפני יהוה וישמח שם

שאול וכל אנשי ישרא
ישראל עד מאד׃
ויאמר שמואל
אל כל ישראל הנה שמ
שמעתי בקלכם לכל א
אשר אמרתם לי וא
ואמליך עליכם מלך׃
ועתה הנה המלך מת
מתהלך לפניכם ואני
זקנתי ושבתי ובני הנם
אתכם ואני התהלכתי
לפניכם מנערי עד ה
היום הזה׃ הנני ענו בי
נגד יהוה ונגד משיחו
את שור מי לקחתי ׃
וחמור מי לקחתי ואת
מי עשקתי את מי ׃
רצותי ומיד מי לקחתי
כפר ואעלים עיני בו וא
ואשיב לכם׃ ויאמרו ׃
לא עשקתנו ולא רצ
רצותנו ולא לקחת ׃
מיד איש מאומה׃ ויא
ויאמר אלהם עד יהוה
בכם ועד משיחו היום
הזה כי לא מצאתם ב
בידי מאומה ויאמרו
עד׃ ויאמר
שמואל אל העם ׃
יהוה אשר עשה את
משה ואת אהרן ואש
ואשר העלה את אב
אבתיכם מארץ מצר
מצרים׃ ועתה התיצבו

ואשפטה אתכם לפני
יהוה את כל צדקות
יהוה אשר עשה את
אתכם ואת אבתיכם׃
כאשר בא יעקב מצר
מצרים ויזעקו אבתי
אבתיכם אל יהוה ויש
וישלח יהוה את מש
משה ואת אהרן ויו
ויוציאו את אבתיכם
ממצרים וישבום במ
במקום הזה׃ וישכחו
את יהוה אלהיהם וי
וימכר אתם ביד סיס
סיסרא שר צבא חצ
חצור וביד פלשתים
וביד מלך מואב וילח
וילחמו בם׃ ויזעקו אל
יהוה ויאמרו חטאנו
כי עזבנו את יהוה ונע
ונעבד את הבעלים וא
ואת העשתרות ועתה
הצילנו מיד איבינו ׃
ונעבדך׃ וישלח יהוה
את ירבעל ואת בדן ו
ואת יפתח ואת שמו
שמואל ויצל אתכם
מיד איביכם מסביב
ותשבו בטח׃ ותראו ׃
כי נחש מלך בני עמון
בא עליכם ותאמרו לי
לא כי מלך ימלך על
עלינו ויהוה אלהיכם
מלככם׃ ועתה הנה

המלך אשר בחרתם
אשר שאלתם והנה
נתן יהוה עליכם מלך׃
אם תיראו את יהוה
ועבדתם אתו ושמ
ושמעתם בקלו ולא
תמרו את פי יהוה ו
והיתם גם אתם וגם
המלך אשר מלך על
עליכם אחר יהוה א
אלהיכם׃ ואם לא ת
תשמעו בקול יהוה
ומריתם את פי יהוה
והיתה יד יהוה בכם
ובאבתיכם׃ גם עתה
התיצבו וראו את ה
הדבר הגדול הזה א
אשר יהוה עשה ל
לעיניכם׃ הלוא קציר
חטים היום אקרא א
אל יהוה ויתן קלות ו
ומטר ודעו וראו כי ׃
רעתכם רבה אשר ע
עשיתם בעיני יהוה
לשאול לכם מלך׃ ויק
ויקרא שמואל אל
יהוה ויתן יהוה קלת
ומטר ביום ההוא וי
וייראו כל העם מאד
את יהוה ואת שמו
שמואל׃ ויאמרו כל
העם אל שמואל הת
התפלל בעד עבדיך
אל יהוה אלהיך ואל

נמות כי יספנו על כל
חטאתינו רעה לשאל
לנו מלך ויאמר שמו
שמואל אל העם אל
תיראו אתם עשיתם
את כל הרעה הזאת
אך אל תסורו מאחרי
יהוה ועבדתם את
יהוה בכל לבבכם ול
ולא תסורו כי אחרי
התהו אשר לא יועילו
ולא יצילו כי תהו המ
המה כי לא יטש יה
יהוה את עמו בעבור
שמו הגדול כי הואיל
יהוה לעשות אתכם
לו לעם גם אנכי חל
חלילה לי מחטא
ליהוה מחדל להתפלל
בעדכם והוריתי את
אתכם בדרך הטובה
והישרה אך יראו א
את יהוה ועבדתם א
אתו באמת בכל לבב
לבבכם כי ראו את
אשר הגדל עמכם וא
ואם הרע תרעו גם א
אתם גם מלככם תס
תספו   בן
שנה שאול במלכו
ושתי שנים מלך על
ישראל ויבחר לו ש
שאול שלשת אלפים
מישראל ויהיו עם

שאול אלפים במכמש
ובהר בית אל ואלף היו
עם יונתן בגבעת בנימן
ויתר העם שלח איש
לאהליו ויך יונתן את
נציב פלשתים אשר
בגבע וישמעו פלשתים
ושאול תקע בשופר ב
בכל הארץ לאמר יש
ישמעו העברים וכל יש
ישראל שמעו לאמר
הכה שאול את נציב
פלשתים וגם נבאש י
ישראל בפלשתים ויצ
ויצעקו העם אחרי ש
שאול הגלגל ופלשתים
נאספו להלחם עם יש
ישראל שלשים אלף
רכב וששת אלפים פר
פרשים ועם כחול אש
אשר על שפת הים ל
לרב ויעלו ויחנו במכ
במכמש קדמת בית א
און ואיש ישראל ראו
כי צר לו כי נגש העם
ויתחבאו העם במער
במערות ובחוחים וב
ובסלעים ובצרחים
ובברות ועברים עב
עברו את הירדן ארץ
גד וגלעד ושאול עד
עודנו בגלגל וכל העם
חרדו אחריו וייחל
שבעת ימים למועד

אשר שמואל ולא בא
שמואל הגלגל ויפץ ה
העם מעליו ויאמר ש
שאול הגשו אלי הע
העלה והשלמים ויעל
העלה ויהי ככלתו לה
להעלות העלה והנה
שמואל בא ויצא שא
שאול לקראתו לברכו
ויאמר שמואל מה ע
עשית ויאמר שאול
כי ראיתי כי נפץ העם
מעלי ואתה לא באת
למועד הימים ופלש
ופלשתים נאספים מ
מכמש ואמר עתה י
ירדו פלשתים אלי ה
הגלגל ופני יהוה לא
חליתי ואתאפק ואע
ואעלה העלה
ויאמר שמואל אל ש
שאול נסכלת לא שמ
שמרת את מצות יהוה
אלהיך אשר צוך כי
עתה הכין יהוה את
ממלכתך אל ישראל
עד עולם ועתה ממל
ממלכתך לא תקום ב
בקש יהוה לו איש כ
כלבבו ויצוהו יהוה
לנגיד על עמו כי לא
שמרת את אשר צוך
יהוה   ויקם
שמואל ויעל מן הגל

הגלגל גבעת בנימן׃
ויפקד שאול את
העם הנמצאים עמו
כשש מאות איש׃
ושאול ויונתן בנו
והעם הנמצא עמם
ישבים בגבע בנימן׃
ופלשתים חנו במכמש׃
ויצא המשחית
ממחנה פלשתים
שלשה ראשים
הראש אחד יפנה אל
דרך עפרה אל ארץ
שועל׃ והראש אחד
יפנה דרך בית חרון
והראש אחד יפנה
דרך הגבול הנשקף
על גיא הצבעים
המדברה׃ וחרש לא
ימצא בכל ארץ
ישראל כי אמר
פלשתים פן יעשו
העברים חרב או חנית׃
וירדו כל ישראל
הפלשתים ללטוש
איש את מחרשתו
ואת אתו ואת קרדמו
ואת מחרשתו׃ והיתה
הפצירה פים למחרשות
ולאתים ולשלש קלשון
ולהקרדמים
ולהציב הדרבן׃ והיה
ביום מלחמת ולא
נמצא חרב וחנית ביד

כל העם אשר את
שאול ואת יונתן
ותמצא לשאול
וליונתן בנו׃
ויצא מצב פלשתים
אל מעבר מכמש׃
ויהי היום
ויאמר יונתן בן שאול
אל הנער נשא כליו
לכה ונעברה אל מצב
פלשתים אשר מעבר
הלז ולאביו לא הגיד׃
ושאול יושב בקצה
הגבעה תחת הרמון
אשר במגרון והעם
אשר עמו כשש מאות
איש׃ ואחיה בן
אחיטוב אחי איכבוד
בן פינחס בן עלי כהן
יהוה בשלו נשא
אפוד והעם לא ידע
כי הלך יונתן׃ ובין
המעברות אשר בקש
יונתן לעבר על מצב
פלשתים שן הסלע
מהעבר מזה ושן
הסלע מהעבר מזה
שם האחד בוצץ ושם
האחד סנה׃ השן
האחד מצוק מצפון
מול מכמש והאחד
מנגב מול גבע׃
ויאמר יהונתן אל
הנער נשא כליו לכה

ונעברה אל מצב
הערלים האלה אולי
יעשה יהוה לנו כי
אין ליהוה מעצור
להושיע ברב או
במעט׃ ויאמר לו נשא
כליו עשה כל אשר
בלבבך נטה לך הנני
עמך כלבבך׃ ויאמר
יהונתן הנה אנחנו
עברים אל האנשים
ונגלינו אליהם׃ אם
כה יאמרו אלינו דמו
עד הגיענו אליכם
ועמדנו תחתינו ולא
נעלה אליהם׃ ואם כה
יאמרו עלו עלינו
ועלינו כי נתנם יהוה
בידנו וזה לנו האות׃
ויגלו שניהם אל מצב
פלשתים ויאמרו
פלשתים הנה עברים
יצאים מן החרים
אשר התחבאו שם׃
ויענו אנשי המצבה
את יונתן ואת נשא
כליו ויאמרו עלו אלינו
ונודיעה אתכם דבר
ויאמר יונתן אל נשא
כליו עלה אחרי כי
נתנם יהוה ביד ישראל׃
ויעל יונתן על ידיו
ועל רגליו ונשא כליו
אחריו ויפלו לפני יונתן

יונתן ונשא כליו ממו
ממותת אחריו׃ ותהי
המכה הראשנה אשר
הכה יונתן ונשא כליו
כעשרים איש כבחצי
מענה צמד שדה׃ ותה
ותהי חרדה במחנה
בשדה ובכל העם המ
המצב והמשחית חר
חרדו גם המה ותהי ז
לחרדת אלהים׃ ויראו
הצפים לשאול בגבע
בגבעת בנימן והנה ה
ההמון נמוג וילך וה
והלם׃ ויאמר
שאול לעם אשר אתו
פקדו נא וראו מי הלך
מעמנו ויפקדו והנה
אין יונתן ונשא כליו׃
ויאמר שאול לאחיה
הגישה ארון האלהים
כי היה ארון האלהים
ביום ההוא ובני ישר
ישראל׃ ויהי
עד דבר שאול אל
הכהן וההמון אשר
במחנה פלשתים וילך
הלוך ורב ויאמר
שאול אל הכהן אסף
ידך׃ ויזעק שאול וכל
העם אשר אתו ויבאו
עד המלחמה והנה
היתה חרב איש ברע
ברעהו מהומה גדולה

מאד׃ והעברים היו
לפלשתים כאתמול
שלשום אשר עלו עמ
עמם במחנה סביב וג
וגם המה להיות עם
ישראל אשר עם שא
שאול ויונתן׃ וכל איש
ישראל המתחבאים ב
בהר אפרים שמעו כי
נסו פלשתים וידבקו
גם המה אחריהם במ
במלחמה׃
ויושע יהוה ביום הה
ההוא את ישראל וה
והמלחמה עברה את
בית און׃ ואיש ישראל
נגש ביום ההוא ויאל
שאול את העם לאמ
לאמר ארור האיש א
אשר יאכל לחם עד
הערב ונקמתי מאיבי
ולא טעם כל העם ל
לחם׃ וכל הארץ באו
ביער ויהי דבש על
פני השדה׃ ויבא העם
היער והנה הלך דבש
ואין משיג ידו אל
פיו כי ירא העם את
השבעה׃ ויונתן לא
שמע בהשביע אביו
את העם וישלח את
קצה המטה אשר
בידו ויטבל אתה ב
ביערת הדבש וישב

ידו אל פיו ותראנה
עיניו׃ ויען איש מה
מהעם ויאמר השבע
השביע אביך את הע
העם לאמר ארור הא
האיש אשר יאכל ל
לחם היום ויעף העם׃
ויאמר יונתן עכר אבי
את הארץ ראו נא כי
ארו עיני כי טעמתי
מעט דבש הזה׃ אף
כי לוא אכל אכל היום
העם משלל איביו
אשר מצא כי עתה ל
לא רבתה מכה בפלש
בפלשתים׃ ויכו ביום
ההוא בפלשתים ממ
ממכמש אילנה ויעף
העם מאד׃ ויעש העם
אל שלל ויקחו צאן
ובקר ובני בקר וישח
וישחטו ארצה ויא
ויאכל העם על הדם׃
ויגדו לשאול לאמר
הנה העם חטאים ליה
ליהוה לאכל על הדם
ויאמר בגדתם גלו א
אלי היום אבן גדלה׃
ויאמר שאול פצו ב
בעם ואמרתם להם
הגישו אלי איש שו
שורו ואיש שיהו וש
ושחטתם בזה ואכלתם
ואכלתם ולא תחטאו

ליהוה לאכל אל הדם
ויגשו כל העם איש
שורו בידו הלילה ויש
וישחטו שם׃ ויבן שא
שאול מזבח ליהוה׃
אתו החל לבנות מזבח
ליהוה׃ ויאמר
שאול נרדה אחרי פ
פלשתים לילה ונבזה
בהם עד אור הבקר ו
ולא נשאר בהם איש
ויאמרו כל הטוב בע
בעיניך עשה ויאמר
הכהן נקרבה הלם
אל האלהים׃ וישאל
שאול באלהים הארד
אחרי פלשתים התתנם
ביד ישראל ולא ענהו
ביום ההוא׃ ויאמר ש
שאול גשו הלם כל
פנות העם ודעו וראו
במה היתה החטאת
הזאת היום׃ כי חי יהוה
יהוה המושיע את
ישראל כי אם ישנו
ביונתן בני כי מות ימ
ימות ואין ענהו מכל
העם׃ ויאמר אל כל
ישראל אתם תהיו
לעבר אחד ואני ויו
ויונתן בני נהיה לעבר
אחד ויאמרו העם א
אל שאול הטוב בע
בעיניך עשה׃

ויאמר שאול אל יהוה
אלהי ישראל הבה תמ
תמים וילכד יונתן וש
ושאול והעם יצאו׃
ויאמר שאול הפילו
ביני ובין יונתן בני וי
וילכד יונתן׃ ויאמר
שאול אל יונתן הגידה
לי מה עשיתה ויגד לו
יונתן ויאמר טעם ט
טעמתי בקצה המטה
אשר בידי מעט דבש
הנני אמות׃ ויאמר שא
שאול כה יעשה לי
אלהים וכה יוסף כי
מות תמות יונתן׃ ויאמ
ויאמר העם אל שאול
היונתן ימות אשר עש
עשה הישועה הגדלה
הזאת בישראל חלילה
חי יהוה אם יפל מש
משערת ראשו ארצה
כי עם אלהים עשה
היום הזה ויפדו העם
את יונתן ולא מת׃
ויעל שאול
מאחרי פלשתים ופל
ופלשתים הלכו למק
למקומם׃ ושאול לכד
המלוכה על ישראל
וילחם סביב בכל איביו
במואב ובבני עמון וב
ובאדום ובמלכי צובה
ובפלשתים ובכל אשר

יפנה ירשיע׃ ויעש חיל
ויך את עמלק ויצל
את ישראל מיד שס
שסהו׃ ויהיו
בני שאול יונתן וישוי
ומלכי שוע ושם שתי
בנתיו שם הבכירה מ
מרב ושם הקטנה מי
מיכל׃ ושם אשת שא
שאול אחינעם בת
אחימעץ ושם שר
צבאו אבינר בן נר דוד
שאול׃ וקיש אבי שא
שאול ונר אבי אבנר
בן אביאל׃
ותהי המלחמה חזקה
על פלשתים כל ימי
שאול וראה שאול
כל איש גבור וכל בן
חיל ויאספהו אליו׃
ויאמר שמואל אל
שאול אתי שלח יהוה
למשחך למלך על עמ
עמו על ישראל ועתה
שמע לקול דברי יהוה׃
כה אמר יהוה
צבאות פקדתי את א
אשר עשה עמלק ל
לישראל אשר שם לו
בדרך בעלתו ממצ
ממצרים׃ עתה לך וה
והכיתה את עמלק׃
והחרמתם את כל א
אשר לו ולא תחמל

עליו והמתה מאיש ו
עד אשה מעלל ועד
יונק משור ועד שה
מגמל ועד חמור׃
וישמע שאול
את העם ויפקדם בט
בטלאים מאתים אלף
רגלי ועשרת אלפים
את איש יהודה׃ ויבא
שאול עד עיר עמלק
וירב בנחל׃ ויאמר ש
שאול אל הקיני לכו
סרו רדו מתוך עמלקי
פן אסיפך עמו ואתה
עשיתה חסד עם כל בני
ישראל בעלותם ממ
ממצרים ויסר קיני מ
מתוך עמלק׃ ויך שא
שאול את עמלק מח
מחוילה בואך שור א
אשר על פני מצרים׃
ויתפש את אגג מלך
עמלק חי ואת כל הע
העם החרים לפי חרב׃
ויחמל שאול והעם
על אגג ועל מיטב ה
הצאן והבקר והמש
והמשנים ועל הכרים
ועל כל הטוב ולא א
אבו החרימם וכל ה
המלאכה נמבזה ונמ
ונמס אתה החרימו׃
ויהי דבר
יהוה אל שמואל ל

לאמר׃ נחמתי כי המ
המלכתי את שאול
למלך כי שב מאחרי
ואת דברי לא הקים
ויחר לשמואל ויזעק
אל יהוה כל הלילה׃
וישכם שמואל לקר
לקראת שאול בבקר
ויגד לשמואל לאמר
בא שאול הכרמלה
והנה מציב לו יד ויסב
ויעבר וירד הגלגל׃
ויבא שמואל אל שא
שאול ויאמר לו שא
שאול ברוך אתה ל
ליהוה הקימתי את
דבר יהוה׃ ויאמר ש
שמואל ומה קול הצ
הצאן הזה באזני א
אשר אנכי שמע׃ ויא
ויאמר שאול מעמ
מעמלקי הביאום א
אשר חמל העם על
מיטב הצאן והבקר
למען זבח ליהוה א
אלהיך ואת היותר
החרמנו׃
ויאמר שמואל אל ש
שאול הרף ואגידה
לך את אשר דבר י
יהוה אלי הלילה ויא
ויאמרו לו דבר׃ ויא
ויאמר שמואל הלא
אם קטן אתה בעיניך

ראש שבטי ישראל
אתה וימשחך יהוה
למלך על ישראל׃
וישלחך יהוה בדרך
ויאמר לך והחרמתה
את החטאים את עמ
עמלק ונלחמת בו עד
כלותם אתם׃ ולמה לא
שמעת בקול יהוה ו
ותעט אל השלל ות
ותעש הרע בעיני יהוה׃
ויאמר
שאול אל שמואל
אשר שמעתי בקול
יהוה ואלך בדרך א
אשר שלחני יהוה וא
ואביא את אגג מלך
עמלק ואת עמלק ה
החרמתי׃ ויקח העם
מהשלל צאן ובקר ר
ראשית החרם לזבח
ליהוה אלהיך בגלגל׃
ויאמר
שמואל החפץ ליהוה
בעלות וזבחים כשמע
בקול יהוה הנה שמע
מזבח טוב להקשיב
מחלב אילים׃ כי חט
חטאת קסם מרי ואון
ותרפים הפצר יען מ
מאסת את דבר יהוה
וימאסך ממלך׃
ויאמר שאול
אל שמואל חטאתי

כי עברתי את פי יהוה
ואת דבריך כי יראתי
את העם ואשמע בק
בקולם ועתה שא נא
את חטאתי ושוב עמי
ואשתחוה ליהוה ויא
ויאמר שמואל אל
שאול לא אשוב עמך
כי מאסתה את דבר יהוה
וימאסך יהוה מהיות
מלך על ישראל ויסב
שמואל ללכת ויחזק
בכנף מעילו ויקרע
ויאמר אליו שמואל
קרע יהוה את ממלכות
ישראל מעליך היום
ונתנה לרעך הטוב ממ
ממך וגם נצח ישראל
לא ישקר ולא ינחם
כי לא אדם הוא להנחם
להנחם ויאמר חטאתי
עתה כבדני נא נגד ז
זקני עמי ונגד ישראל
ושוב עמי והשתחויתי
ליהוה אלהיך וישב
שמואל אחרי שאול
וישתחו שאול ליהוה
ויאמר
שמואל הגישו אלי
את אגג מלך עמלק
וילך אליו אגג מעדנת
ויאמר אגג אכן סר
מר המות ויאמר שמ
שמואל כאשר שכלה

נשים חרבך כן תשכל
מנשים אמך וישסף
שמואל את אגג לפני
יהוה בגלגל
וילך שמואל הרמתה
ושאול עלה אל ביתו
גבעת שאול ולא יסף
שמואל לראות את
שאול עד יום מותו כי
התאבל שמואל אל
שאול ויהוה נחם כי
המליך את שאול על
ישראל ויאמר
יהוה אל שמואל עד
מתי אתה מתאבל על
שאול ואני מאסתיו
ממלך על ישראל מ
מלא קרנך שמן ולך א
אשלחך אל ישי בית
הלחמי כי ראיתי בבניו
לי מלך ויאמר שמוא
שמואל איך אלך וש
ושמע שאול והרגני
ויאמר יהוה עגלת בקר
תקח בידך ואמרת לז
לזבח ליהוה באתי וק
וקראת לישי בזבח וא
ואנכי אודיעך את א
אשר תעשה ומשחת
לי את אשר אמר א
אליך ויעש שמואל
את אשר דבר יהוה
ויבא בית לחם ויחרדו
זקני העיר לקראתו

ויאמר שלם באך ויא
ויאמר שלום לזבח ל
ליהוה באתי התקדשו
ובאתם אתי בזבח ויק
ויקדש את ישי ואת
בניו ויקרא להם לזבח
ויהי בבואם וירא את
אליאב ויאמר אך נ
נגד יהוה משיחו וי
ויאמר יהוה אל שמ
שמואל אל תבט אל
מראהו ואל גבה קמ
קומתו כי מאסתיהו
כי לא אשר יראה ה
האדם כי האדם יראה
לעינים ויהוה יראה
ללבב ויקרא ישי אל
אבינדב ויעברהו ל
לפני שמואל ויאמר
גם בזה לא בחר יהוה
ויעבר ישי שמה ויא
ויאמר גם בזה לא בחר
יהוה ויעבר ישי ש
שבעת בניו לפני שמ
שמואל ויאמר שמו
שמואל אל ישי לא
בחר יהוה באלה ויא
ויאמר שמואל אל יש
ישי התמו הנערים וי
ויאמר עוד שאר הק
הקטן והנה רעה בצאן
ויאמר שמואל אל
ישי שלחה וקחנו כי
לא נסב עד באו פה

וישלח ויביאהו והוא
אדמוני עם יפה עינים
וטוב ראי ויאמר יהוה
קום משחהו כי זה
הוא ויקח שמואל
את קרן השמן וימשח
אתו בקרב אחיו ותצ
ותצלח רוח יהוה אל
דוד מהיום ההוא ומ
ומעלה ויקם שמואל
וילך הרמתה ורוח
יהוה סרה מעם שא
שאול ובעתתו רוח
רעה מאת יהוה ויא
ויאמרו עבדי שאול
אליו הנה נא רוח
אלהים רעה מבעתך
יאמר נא אדננו עב
עבדיך לפניך יבקשו
איש ידע מנגן בכ
בכנור והיה בהיות ע
עליך רוח רעה ונגן
בידו וטוב לך ויאמר
שאול אל עבדיו ראו
נא לי איש מיטיב לנ
לנגן והביאותם אלי
ויען אחד מהנערים
ויאמר הנה ראיתי בן
לישי בית הלחמי יד
ידע נגן וגבור חיל
ואיש מלחמה ונבון
דבר ואיש תאר ויהוה
עמו וישלח שאול
מלאכים אל ישי ויא

ויאמר שלחה אלי את
דוד בנך אשר בצאן
ויקח ישי חמור לחם
ונאד יין וגדי עזים א
אחד וישלח ביד דוד
בנו אל שאול ויבא
דוד אל שאול ויעמד
לפניו ויאהבהו מאד
ויהי לו נשא כלים
וישלח שאול אל ישי
לאמר יעמד נא דוד
לפני כי מצא חן בעיני
והיה בהיות רוח א
אלהים אל שאול ול
ולקח דוד את הכנור
ונגן בידו ורוח לשא
לשאול וטוב לו וסרה
מעליו רוח הרעה

ויאספו
פלשתים את מחניהם
למלחמה ויאספו שו
שכה אשר ליהודה
ויחנו בין שוכה ובין
עזקה באפס דמים
ושאול ואיש ישראל
נאספו ויחנו בעמק
האלה ויערכו מלחמה
לקראת פלשתים ו
ופלשתים עמדים אל
ההר מזה וישראל ע
עמדים אל ההר מזה
והגיא ביניהם ויצא
איש הבנים ממחנות
פלשתים גלית שמו
מגת גבהו שש אמות
וזרת וכובע נחשת ע
על ראשו ושריון ק
קשקשים הוא לבוש
ומשקל השריון חמ
חמשת אלפים שק
שקלים נחשת ומצחת
נחשת על רגליו וכיד
וכידון נחשת בין כת
כתפיו וחץ חניתו כמ
כמנור ארגים ולהבת
חניתו שש מאות ש
שקלים ברזל ונשא
הצנה הלך לפניו ויע
ויעמד ויקרא אל מ
מערכת ישראל ויא
ויאמר להם למה תצ
תצאו לערך מלחמה
הלוא אנכי הפלשתי
ואתם עבדים לשאול
ברו לכם איש וירד
אלי אם יוכל להלחם
אתי והכני והיינו לכם
לעבדים ואם אני א
אוכל לו והכיתיו והי
והייתם לנו לעבדים
ועבדתם אתנו ויאמר
הפלשתי אני חרפתי
את מערכות ישראל
היום הזה תנו לי איש
ונלחמה יחד

וישמע שאול וכל
ישראל את דברי ה
הפלשתי האלה ויח

ויחתו

ויחתו ויראו מאד׃
ודוד בן איש
אפרתי הזה מבית ל
לחם יהודה ושמו יש
ישי ולו שמונה בנים
והאיש בימי שאול
זקן בא באנשים׃ ויל
וילכו שלשת בני ישי
הגדלים הלכו אחרי
שאול למלחמה ושם
שלשת בניו אשר הלכו
במלחמה אליאב הב
הבכור ומשנהו אבינ
אבינדב והשלשי ש
שמה׃ ודוד הוא הק
הקטן ושלשה ה הג
הגדלים הלכו אחרי
שאול׃ ודוד הלך וש
ושב מעל שאול לרע
לרעות את צאן אביו
בית לחם׃ ויגש הפל
הפלשתי השכם והע
והערב ויתיצב ארב
ארבעים יום׃
ויאמר ישי לדוד בנו
קח נא לאחיך איפת
הקליא הזה ועשרה
לחם הזה והרץ המח
המחנה לאחיך׃ ואת
עשרת חריצי החלב
האלה תביא לשר
האלה ואת אחיך ת
תפקד לשלום ואת
ערבתם תקח׃ ושאול

והמה וכל איש ישראל
בעמק האלה נלחמים
עם פלשתים׃
וישכם דוד בבקר ויט
ויטש את הצאן על
שמר וישא וילך כאש
כאשר צוהו ישי ויבא
המעגלה והחיל היצא
אל המערכה והרעו ב
במלחמה׃ ותערך יש
ישראל ופלשתים מ
מערכה לקראת מע
מערכה׃ ויטש דוד א
את הכלים מעליו על
יד שומר הכלים וירץ
המערכה ויבא וישאל
לאחיו לשלום׃ והוא
מדבר עמם והנה איש
הבינים עולה גלית הפ
הפלשתי שמו מגת מנ
ממערות פלשתים ויד
וידבר כדברים האלה
וישמע דוד׃ וכל איש
ישראל בראותם את ה
האיש וינסו מפניו וי
ויראו מאד׃ ויאמרו
איש ישראל הראיתם
האיש העלה הזה כי
לחרף את ישראל עלה
והיה האיש אשר יכנו
יעשרנו המלך עשר
גדול ואת בתו יתן לו
ואת בית אביו יעשה
חפשי בישראל׃

ויאמר דוד אל האנשים
העמדים עמו לאמר
מה יעשה לאיש אשר
יכה את הפלשתי הלז
והסיר חרפה מעל יש
ישראל כי מי הפלשתי
הערל הזה כי חרף מע
מערכות אלהים חיים׃
ויאמר לו העם כדבר
הזה לאמר כה יעשה
לאיש אשר יכנו׃ ויש
וישמע אליאב אח
אחיו הגדול בדברו אל
האנשים ויחר אף א
אליאב בדוד ויאמר
למה זה ירדת ועל מי
נטשת מעט הצאן ה
ההנה במדבר אני יד
ידעתי את זדנך ואת
רע לבבך כי למען רא
ראות המלחמה ירדת׃
ויאמר דוד מה עשיתי
עתה הלא דבר הוא׃ ו
ויסב מאצלו אל מול
אחר ויאמר כדבר הזה
וישבהו העם דבר כ
כדבר הראשון׃ וישמ
וישמעו הדברים אש
אשר דבר דוד ויגדו
לפני שאול ויקחהו׃
ויאמר דוד אל שאול
אל יפל לב אדם עליו
עבדך ילך ונלחם עם
הפלשתי הזה׃ ויאמר

שאול אל דוד לא תו
כל ללכת אל הפל
שתי הזה להלחם
עמו כי נער אתה והו
והוא איש מלחמה מ
נעריו ויאמר דוד
אל שאול רעה היה
עבדך לאביו בצאן
ובא הארי ואת הדב
ונשא שה מהעדר
ויצאתי אחריו והכתיו
והצלתי מ
מפיו ויקם עלי והח
והחזקתי בזקנו והכ
והכתיו והמתיו גם
את הארי גם הדב
הכה עבדך והיה ה
הפלשתי הערל הזה
כאחד מהם כי חרף מ
מערכת אלהים חיים
ויאמר דוד
יהוה אשר הצלני מי
מיד הארי ומיד הדב
הוא יצילני מיד הפ
הפלשתי הזה ויאמר
שאול אל דוד לך
ויהוה יהיה עמך וי
וילבש שאול את דוד
מדיו ונתן קובע נחשת
על ראשו וילבש אתו
שריון ויחגר דוד את
חרבו מעל למדיו וי
ויאל ללכת כי לא נ
נסה ויאמר דוד אל

שאול לא אוכל ללכת
באלה כי לא נסתי וי
ויסרם דוד מעליו וי
ויקח מקלו בידו ויב
ויבחר לו חמשה ח
חלקי אבנים מן הנחל
וישם אתם בכלי הר
הרעים אשר לו ובי
ובילקוט וקלעו בידו
ויגש אל הפלשתי
וילך הפלשתי הלך
וקרב אל דוד והאיש
נשא הצנה לפניו ויב
ויבט הפלשתי ויראה
את דוד ויבזהו כי היה
נער ואדמני עם יפה
מראה ויאמר הפל
הפלשתי אל דוד הה
הכלב אנכי כי אתה
בא אלי במקלות וי
ויקלל הפלשתי את
דוד באלהיו ויאמר
הפלשתי אל דוד
לכה אלי ואתנה את
בשרך לעוף השמים
ולבהמת השדה
ויאמר דוד
אל הפלשתי אתה
בא אלי בחרב ובחנית
ובכידון ואנכי בא א
אליך בשם יהוה צב
צבאות אלהי מער
מערכות ישראל א
אשר חרפת היום

היום הזה יסגרך יהוה בידי
והכיתך והסרתי את
ראשך מעליך ונתתי
פגר מחנה פלשתים
היום הזה לעוף הש
השמים ולחית הארץ
וידעו כל הארץ כי יש
אלהים בישראל וידעו
וידעו כל הקהל הזה
כי לא בחרב ובחנית
יהושיע יהוה כי ליהוה
המלחמה ונתן אתכם
בידנו והיה כי קם ה
הפלשתי וילך ויקרב
לקראת דוד וימהר
דוד וירץ המערכה
לקראת הפלשתי ויש
וישלח דוד את ידו
אל הכלי ויקח משם
אבן ויקלע ויך את
הפלשתי אל מצחו
ותטבע האבן במצחו
ויפל על פניו ארצה
ויחזק דוד מן הפלשתי
בקלע ובאבן ויך את
הפלשתי וימיתהו וחר
וחרב אין ביד דוד וי
וירץ דוד ויעמד אל
הפלשתי ויקח את
חרבו וישלפה מתע
מתערה וימתתהו
ויכרת בה את ראשו
ויראו הפלשתים כי מ
מת גבורם וינסו

ויקמו אנשי ישראל
ויהודה ויריעו וירד
וירדפו את הפלשתים
עד בואך גיא ועד ש
שערי עקרון ויפלו
חללי פלשתים בדרך
שערים ועד גת ועד
עקרון וישבו בני
ישראל מדלק אחרי
פלשתים וישסו את
מחניהם ויקח דוד א
את ראש הפלשתי
ויבאהו ירושלם וא
ואת כליו שם באהלו
וכראות שאול את ד
דוד יצא לקראת ה
הפלשתי אמר אל
אבנר שר הצבא בן מ
מי זה הנער אבנר וי
ויאמר אבנר חי נפש
נפשך המלך אם ידע
ידעתי ויאמר המלך
שאל אתה בן מי זה
העלם וכשוב דוד מ
מהכות את הפלשתי
ויקח אתו אבנר ויב
ויבאהו לפני שאול
וראש הפלשתי בידו
ויאמר אליו שאול
בן מי אתה הנער וי
ויאמר דוד בן עבדך
ישי בית הלחמי ויהי
ככלתו לדבר אל ש
שאול ונפש יהונתן

נקשרה בנפש דוד וי
ויאהבו יהונתן כנפשו
ויקחהו שאול ביום
ההוא ולא נתנו לש
לשוב אל בית אביו
ויכרת יהונתן ודוד
ברית באהבתו אתו
כנפשו ויתפשט יהונ
יהונתן את המעיל
אשר עליו ויתנהו
לדוד ומדיו ועד חרב
חרבו ועד קשתו ועד
חגרו ויצא דוד בכל
אשר ישלחנו שאול
ישכיל וישמהו שא
שאול על אנשי המל
המלחמה וייטב בע
בעיני כל העם וגם בע
בעיני עבדי שאול
ויהי בבואם
בשוב דוד מהכות
את הפלשתי ותצאנה
הנשים מכל ערי יש
ישראל לשור והמח
והמחלות לקראת שא
שאול המלך בתפים
בשמחה ובשלשים
ותענינה הנשים המ
המשחקות ותאמרנה
הכה שאול באלפו וד
ודוד ברבבתיו ויחר
לשאול מאד וירע מ
בעיניו הדבר הזה ויא
ויאמר נתנו לדוד ר

רבבות ולי נתנו האלפים
ועוד לו אך המלוכה
ויהי שאול עוין את
דוד מהיום ההוא וה
והלאה ויהי
ממחרת ותצלח רוח
אלהים רעה אל שאול
ויתנבא בתוך הבית
ודוד מנגן בידו כיום
ביום והחנית ביד ש
שאול ויטל שאול
את החנית ויאמר
אכה בדוד ובקיר וי
ויסב דוד מפניו פעמ
פעמים וירא שאול
מלפני דוד כי היה י
יהוה עמו ומעם שא
שאול סר ויסרהו ש
שאול מעמו וישמהו
לו שר אלף ויצא ויבא
לפני העם ויהי דוד
לכל דרכו משכיל וי
ויהוה עמו וירא שא
שאול אשר הוא מש
משכיל מאד ויגר מ
מפניו וכל ישראל ו
ויהודה אהב את דוד
כי הוא יוצא ובא לפ
לפניהם
ויאמר שאול אל דוד
הנה בתי הגדלה מרב
אתה אתן לך לאשה
אך היה לי לבן חיל
והלחם מלחמות יהוה

ושאול אמר אל תהי
ידי בו ותהי בו יד פלש
פלשתים׃
ויאמר דוד אל שאול
מי אנכי ומי חיי מש
משפחת אבי בישראל
כי אהיה חתן למלך׃
ויהי בעת תת את מרב
בת שאול לדוד והיא
נתנה לעדריאל המחלתי
המחלתי לאשה׃ ויהי
ותאהב מיכל בת שאול
את דוד ויגדו לשאול
ויישר הדבר בעיניו׃
ויאמר שאול אתננה
לו ותהי לו למוקש ו
ותהי בו יד פלשתים
ויאמר שאול אל דוד
בשתים תתחתן בי ה
היום׃ ויצו שאול את
עבדו דברו אל דוד
בלט לאמר הנה חפץ
בך המלך וכל עבדיו
אהבוך ועתה התחתן
במלך׃ וידברו עבדי
שאול באזני דוד את
הדברים האלה ויאמר
דוד הנקלה בעיניכם
להתחתן במלך ואנכי
איש רש ונקלה׃ ויגדו
ויגדו עבדי שאול לו
לאמר כדברים האלה
דבר דוד׃ ויאמר שא
שאול כה תאמרו לד

לדוד אין חפץ למלך
למלך במהר כי במאה
ערלות פלשתים להנ
להנקם באיבי המלך
ושאול חשב להפיל
את דוד ביד פלשתים׃
ויגדו עבדיו לדוד א
את הדברים האלה
ויישר הדבר בעיני
דוד להתחתן במלך
ולא מלאו הימים׃ ויק
ויקם דוד וילך הוא
ואנשיו ויך בפלשתים
מאתים איש ויבא דוד
את ערלתיהם וימלא
וימלאום למלך להת
להתחתן במלך ויתן
לו שאול את מיכל
בתו לאשה׃ וירא שא
שאול וידע כי יהוה
עם דוד ומיכל בת
שאול אהבתהו׃ ויא
ויאסף שאול לרא מ
מפני דוד עוד ויהי
שאול איב את דוד
כל הימים׃ ויצאו שרי
פלשתים ויהי מדי צ
צאתם שכל דוד מכל
עבדי שאול וייקר
שמו מאד׃
וידבר שאול אל יונתן
בנו ואל כל עבדיו ל
להמית את דוד ויהו
ויהונתן בן שאול ח

חפץ בדוד מאד׃ ויגד
יהונתן לדוד לאמר
מבקש שאול אבי ל
להמיתך ועתה השמר
נא בבקר וישבת בסתר
ונחבאת׃ ואני אצא
ועמדתי ליד אבי בש
בשדה אשר אתה שם
ואני אדבר בך אל אבי
וראיתי מה והגדתי לך׃
וידבר יהונתן בדוד ט
טוב אל שאול אביו׃
ויאמר אליו אל יחטא
המלך בעבדו בדוד כי
לא חטא לך וכי מעשיו
טוב לך מאד׃ וישם
את נפשו בכפו ויך
את הפלשתי ויעש
יהוה תשועה גדולה
לכל ישראל ראית ות
ותשמח ולמה תחטא
בדם נקי להמית את
דוד חנם׃ וישמע שא
שאול בקול יהונתן
וישבע שאול חי יהוה
אם יומת׃ ויקרא יה
יהונתן לדוד ויגד לו
יהונתן את כל הדבר
הדברים האלה ויבא
יהונתן את דוד אל
שאול ויהי לפניו כ
כאתמול שלשום׃
ותסף המלחמה להיות
להיות ויצא דוד ויל

וילחם בפלשתים ויך
בהם מכה גדולה וינסו
מפניו׃ ותהי רוח יהוה
רעה אל שאול והוא
בביתו ישב וחניתו ב
בידו ודוד מנגן ביד׃
ויבקש שאול להכות
בחנית בדוד ובקיר ו
ויפטר מפני שאול וי
ויך את החנית בקיר
ודוד נס וימלט בלי
בלילה הוא׃
וישלח שאול מלאכים
אל בית דוד לשמרו ו
ולהמיתו בבקר ותגד
לדוד מיכל אשתו ל
לאמר אם אינך ממ
ממלט את נפשך הל
הלילה מחר אתה מ
מומת׃ ותרד מיכל את
דוד בעד החלון וילך
ויברח וימלט׃ ותקח
מיכל את התרפים ו
ותשם אל המטה ואת
כביר העזים שמה מ
מראשתיו ותכס בבגד׃
וישלח שאול מלאכים
לקחת את דוד ותאמר
חלה הוא׃ וישלח ש
שאול את המלאכים
לראות את דוד לא
לאמר העלו אתו ב
במטה אלי להמיתו׃
ויבאו המלאכים והנה

התרפים אל המטה
וכביר העזים מראש
מראשתיו׃ ויאמר ש
שאול אל מיכל למה
ככה רמיתני ותשלחי
את איבי וימלט ותא
ותאמר מיכל אל ש
שאול הוא אמר אלי
שלחני למה אמיתך׃
ודוד ברח וימלט ויבא
אל שמואל הרמתה׃
ויגד לו את כל אשר
עשה לו שאול וילך
הוא ושמואל וישבו
בנוית׃ ויגד לשאול ל
לאמר הנה דוד בנוית
ברמה׃ וישלח שאול
מלאכים לקחת את
דוד וירא את להקת
הנביאים נבאים ושמ
ושמואל עמד נצב
עליהם ותהי על מ
מלאכי שאול אלהים
ויתנבאו גם המה ויג
ויגדו לשאול וישלח
מלאכים אחרים וית
ויתנבאו גם המה וי
ויסף שאול וישלח
מלאכים שלשים וי
ויתנבאו גם המה׃ וי
וילך גם הוא הרמתה
ויבא עד בור הגדול
אשר בשכו וישאל
ויאמר איפה שמואל

ודוד ויאמר הנה בנוית
ברמה׃ וילך שם אל
נוית ברמה ותהי עליו
גם הוא רוח אלהים ו
וילך הלוך ויתנבא ע
עד באו בנוית ברמה׃
ויפשט גם הוא בגדיו
ויתנבא גם הוא לפני
שמואל ויפל ערם כל
היום ההוא וכל הלי
הלילה על כן יאמרו
הגם שאול בנביאם׃
ויברח דוד מנוית בר
ברמה ויבא ויאמר
לפני יהונתן מה עשי
עשיתי מה עוני ומה
חטאתי לפני אביך כי
מבקש את נפשי׃ ויא
ויאמר לו חלילה לא
תמות הנה לו עשה
אבי דבר גדול או דבר
קטן ולא יגלה את
אזני ומדוע יסתיר א
אבי ממני את הדבר
הזה אין זאת׃ וישבע
עוד דוד ויאמר ידע
ידע אביך כי מצאתי
חן בעיניך ויאמר אל
ידע זאת יהונתן פן
יעצב ואולם חי יהוה
וחי נפשך כי כפשע
ביני ובין המות׃ ויאמר
יהונתן אל דוד מה
תאמר נפשך ואעש

ואעשה לך׃ ויאמר
דוד אל יהונתן הנה
חדש מחר ואנכי ישב
אשב עם המלך לאכ
לאכל ושלחתני ונס׃
ונסתרתי בשדה עד
הערב השלשית׃ אם
פקד יפקדני אביך וא
ואמרת נשאל נשאל
ממני דוד לרוץ עד
בית לחם עירו כי זבח
הימים שם לכל המש
המשפחה׃ אם כה יא
יאמר טוב שלום לע
לעבדך ואם חרה יח
יחרה לו דע כי כלתה
הרעה מעמו׃ ועשית
חסד על עבדך כי בב
בברית יהוה הבאת
את עבדך עמך ואם
יש בי עון המיתני ׃
אתה ועד אביך למ
למה זה תביאני׃ ויא
ויאמר יהונתן חלילה
לך כי אם ידע אדע
כי כלתה הרעה מעם
אבי לבוא עליך ולא
אתה אגיד לך׃ ויאמר
דוד אל יהונתן מי י
יגיד לי או מה יענך
אביך קשה׃ ויאמר
יהונתן אל דוד לכה
ונצא השדה ויצאו
שניהם השדה׃ ויאמ

ויאמר יהונתן אל דוד
יהוה אלהי ישראל כי
אחקר את אבי כעת
מחר השלשית והנה
טוב אל דוד ולא אז
אשלח אליך וגליתי
את אזנך׃ כה יעשה
יהוה ליהונתן וכה יס
יסיף כי ייטב אל א
אבי את הרעה עליך
וגליתי את אזנך ושׁ׃
ושלחתיך והלכת׃ לש
לשלום ויהי יהוה עמ
עמך כאשר היה עם׃
אבי׃ ולא אם עודני חי
ולא תעשה עמדי ח׃
חסד ולא אמות׃ ולא
תכרית את חסדך מע
מעם ביתי עד עולם
ולא בהכרית יהוה א
את איבי דוד איש׃
מעל פני האדמה׃ ויכ
ויכרת יהונתן עם בית
דוד ובקש יהוה מיד
איבי דוד׃ ויוסף יהונ
יהונתן להשביע את
דוד באהבתו אתו כי
אהבת נפשו אהבו׃
ויאמר לו
הפט
יהונתן מחר חדש ונ
ונפקדת כי יפקד מוז
מושבך׃ ושלשת תר
תרד מאד ובאת אל
המקום אשר נסתרת

שם ביום המעשה וי
וישבת אצל האבן ה׃
האזל׃ ואני שלשה ה
החצים צדה אורה ל
לשלח לי למטרה׃ וה
והנה אשלח את הנע
הנער לך מצא את הח׃
החצים׃ אם אמר אמ
אמר לנער הנה החצים
ממך והנה קחנו ובאה
כי שלום לך ואין דבר
חי יהוה׃ ואם כה אמר
לעלם הנה החצים ממ
ממך והלאה לך כי ש
שלחך יהוה׃ והדבר
אשר דברנו אני ואתה
הנה יהוה ביני ובינך
עד עולם׃

ויסתר דוד בשדה וי
ויהי החדש וישב המ
המלך על הלחם לאכל׃
וישב המלך על מושבו
כפעם בפעם אל מוש
מושב הקיר ויקם יהונ
יהונתן וישב אבנר מ
מצד שאול ויפקד מ׃
מקום דוד׃ ולא דבר
שאול מאומה ביום׃
ההוא כי אמר מקרה
הוא בלתי טהור הוא
כי לא טהור׃

ויהי ממחרת החדש
השני ויפקד מקום
דוד ויאמר שאול א

אל יהונתן בנו מדוע
לא בא בן ישי גם תמול
גם היום אל הלחם׃
ויען יהונתן את שאול
נשאל נשאל דוד מע
מעמדי עד בית לחם׃
ויאמר שלחני נא כי
זבח משפחה לנו בעיר
והוא צוה לי אחי ועת
ועתה אם מצאתי חן
בעיניך אמלטה נא ו
ואראה את אחי על
כן לא בא אל שלחן
המלך׃ ויחר אף שאול
ביהונתן ויאמר
לו בן נעות המרדות
הלוא ידעתי כי בחר
אתה לבן ישי לבשתך
ולבשת ערות אמך׃
כי כל הימים אשר בן
ישי חי על האדמה
לא תכון אתה ומלכו
ומלכותך ועתה שלח
וקח אתו אלי כי בן
מות הוא׃ ויען
יהונתן את שאול אב
אביו ויאמר אליו למה
יומת מה עשה׃ ויטל
שאול את החנית
עליו להכתו וידע
יהונתן כי כלה היא
מעם אביו להמית
את דוד׃ ויקם
יהונתן מעם השלחן

בחרי אף ולא אכל ב
ביום החדש השני ל
לחם כי נעצב אל דוד
כי הכלמו אביו׃ ויהי
בבקר ויצא יהונתן
השדה למועד דוד
ונער קטן עמו׃ ויאמר
לנערו רץ מצא נא
את החצים אשר אנ
אנכי מורה הנער רץ
והוא ירה החצי לה
להעברו׃ ויבא הנער
עד מקום החצי אשר
ירה יהונתן ויקרא
יהונתן אחרי הנער
ויאמר הלא החצי
ממך והלאה׃ ויקרא
יהונתן אחרי הנער
מהרה חושה אל תע
תעמד וילקט נער
יהונתן את החצי וי
ויבא אל אדניו׃ והנ
והנער לא ידע מאומה
אך יהונתן ודוד ידעו
את הדבר׃ ויתן
יהונתן את כליו אל
הנער אשר לו ויאמר
לו לך הביא העיר׃ הנ
הנער בא ודוד קם מא
מאצל הנגב ויפל לא
לאפיו ארצה וישתחו
שלש פעמים וישקו
איש את רעהו ויבכו
איש את רעהו עד

דוד הגדיל׃ ויאמר
יהונתן לדוד לך
לשלום אשר נשבענו
שנינו אנחנו בשם
יהוה לאמר יהוה יהיה
ביני ובינך ובין זרעי
ובין זרעך עד עולם׃
ויקם וילך
ויהונתן בא העיר׃ ויב
ויבא דוד נבה אל א
אחימלך הכהן ויחרד
אחימלך לקראת דוד
ויאמר לו מדוע אתה
לבדך ואיש אין אתך׃
ויאמר דוד לאחימלך
הכהן המלך צוני דבר
ויאמר אלי איש אל
ידע מאומה את הדבר
אשר אנכי שלחך וא
ואשר צויתך ואת
הנערים יודעתי אל
מקום פלני אלמוני׃ ועת
ועתה מה יש תחת י
ידך חמשה לחם תנה
בידי או הנמצא׃ ויען
הכהן את דוד ויאמר
אין לחם חל אל תחת
ידי כי אם לחם קדש
יש אם נשמרו הנערים
אך מאשה׃ ויען דוד
את הכהן ויאמר לו
כי אם אשה עצרה
לנו כתמול שלשום בצ
בצאתי ויהיו כלי ה

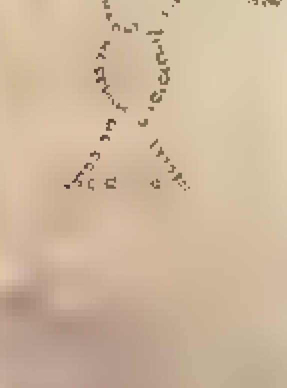

הנערים קדש והוא
דרך חל ואף כי היום
יקדש בכלי׃ ויתן לו
הכהן קדש כי לא היה
שם כי אם לחם הפנים
המוסרים מלפני יהוה
לשום לחם חם ביום
הלקחו׃ ושם איש מ
מעבדי שאול ביום ה
ההוא נעצר לפני
יהוה ושמו דאג הא
האדמי אביר הרעים
אשר לשאול׃ ויאמר
דוד לאחימלך ואין
יש פה תחת ידך חנית
או חרב כי גם חרבי וגם
כלי לא לקחתי בידי
כי היה דבר המלך נ
נחוץ׃ ויאמר הכהן ח
חרב גלית הפלשתי א
אשר הכית בעמק ה
האלה הנה היא לוטה
בשמלה אחרי האפד
אם אתה תקח לך קח
כי אין אחרת זולתה
בזה ויאמר דוד אין
כמוה תנה לי׃ ויקם
דוד ויברח ביום ההוא
מפני שאול ויבא אל
אכיש מלך גת׃ ויאמרו
עבדי אכיש אליו הלא
זה דוד מלך הארץ ה
הלא לזה יענו במחלות
לאמר הכה שאול ב

באלפו ודוד ברבבתו׃
וישם דוד את הדברים
האלה בלבבו וירא מ
מאד מפני אכיש מל
אכיש מלך גת׃ וישנו
את טעמו בעיניהם
ויתהלל בידם ויתו
על דלתות השער ויו
ויורד רירו על זקנו׃
ויאמר אכיש אל עב
עבדיו הנה תראו א
איש משתגע למה
תביאו אתו אלי׃ חסר
משגעים אני כי הבא
הבאתם את זה להש
להשתגע עלי הזה י
יבא אל ביתי׃ וילך ד
דוד משם וימלט אל
מערת עדלם וישמעו
אחיו וכל בית אביו
וירדו אליו שמה׃ ו
ויתקבצו אליו כל א
איש מצוק וכל איש
אשר לו נשא וכל א
איש מר נפש ויהי
עליהם לשר ויהיו
עמו כארבע מאות א
איש׃ וילך דוד משם
מצפה מואב ויאמר
אל מלך מואב יצא
נא אבי ואמי אתכם
עד אשר אדע מה
יעשה לי אלהים׃
וינחם את פני מלך

מואב וישבו עמו כל
ימי היות דוד במצו
במצודה׃ ויאמר גד
הנביא אל דוד לא
תשב במצודה לך וב
ובאת לך ארץ יהודה
וילך דוד ויבא יער
חרת׃ וישמע
שאול כי נודע דוד
ואנשים אשר אתו
ושאול ישב בגבעה
תחת האשל ברמה
וחניתו בידו וכל עב
עבדיו נצבים עליו׃
ויאמר שאול לעב
לעבדיו הנצבים עליו
שמעו נא בני ימיני ג
גם לכלכם יתן בן ישי
שדות וכרמים לכלכם
ישים שרי אלפים
ושרי מאות׃ כי קשו
קשרתם כלכם עלי
ואין גלה את אזני
בכרת בני עם בן ישי
ואין חלה מכם עלי
וגלה את אזני כי ה
הקים בני את עבדי
עלי לארב כיום הזה׃
ויען דאג
האדמי והוא נצב על
עבדי שאול ויאמר
ראיתי את בן ישי בא
נבה אל אחימלך בן
אחיטוב׃ וישאל לו

ביהוה וצידה נתן לו
ואת חרב גלית הפל
הפלשתי נתן לו׃ ויש
וישלח המלך לקרא
את אחימלך בן א
אחיטוב הכהן ואת
ואת כל בית אביו הכ
הכהנים אשר בנב וי
ויבאו כלם אל המלך׃
ויאמר שאול שמע
נא בן אחיטוב ויאמר
הנני אדני׃ ויאמר א
אלו שאול למה קש
קשרתם עלי אתה ו
ובן ישי בתתך לו ל
לחם וחרב ושאול ל
לו באלהים לקום אלי
לארב כיום הזה׃
ויען אחימלך
את המלך ויאמר ומי
בכל עבדיך כדוד נא
נאמן וחתן המלך ו
וסר אל משמעתך ו
ונכבד בביתך׃ היום ה
החלתי לשאול לו
באלהים חלילה לי א
אל ישם המלך בעב
בעבדו דבר בכל בית
אבי כי לא ידע עבדך
בכל זאת דבר קטן
או גדול׃
ויאמר המלך מות
תמות אחימלך את
אתה וכל בית אביך׃

ויאמר המלך לרצים
הנצבים עליו סבו וה
והמיתו כהני יהוה כי
גם ידם עם דוד וכי י
ידעו כי ברח הוא ול
ולא גלו את אזנו ולא
אבו עבדי המלך לש
לשלח ידם לפגע בכה
בכהני יהוה׃ ויאמר
המלך לדויג סב אתה
ופגע בכהנים ויסב דו
דויג האדמי ויפגע ה
הוא בכהנים וימת בי
ביום ההוא שמנים ו
וחמשה איש נשא
אפד בד׃ ואת נב עיר
הכהנים הכה לפי חרב
מאיש ועד אשה מע
מעולל ועד יונק וש
ושור וחמור ושה לפי
חרב׃ וימלט בן אחד
לאחימלך בן אחיטוב
ושמו אביתר ויברח
אחרי דוד׃ ויגד אבי
אביתר לדוד כי הרג
שאול את כהני יהוה׃
ויאמר דוד לאביתר
ידעתי ביום ההוא כי
שם דויג האדמי כי
הגד יגיד לשאול א
אנכי סבתי בכל נפש
בית אביך׃ שבה אתי
אל תירא כי אשר יב
יבקש את נפשי יבקש

את נפשך כי משמרת
אתה עמדי׃ ויגדו ל
לדוד לאמר הנה פלש
פלשתים נלחמים בק
בקעילה והמה שסים
את הגרנות׃ וישאל
דוד ביהוה לאמר הא
האלך והכיתי בפלשתים
האלה ויאמר יהוה
אל דוד לך והכית ב
בפלשתים והושעת
את קעילה׃ ויאמרו
אנשי דוד אליו הנה
אנחנו פה ביהודה יר
יראים ואף כי נלך ק
קעלה אל מערכות
פלשתים׃ ויסף
עוד דוד לשאול ב
ביהוה ויענהו יהוה
ויאמר קום רד קע
קעילה כי אני נתן את
פלשתים בידך׃ וילך
דוד ואנשו קעילה ו
וילחם בפלשתים ויג
וינהג את מקניהם ויך
בהם מכה גדולה ויש
דוד את ישבי קעילה׃
ויהי בברח
אביתר בן אחימלך
אל דוד קעילה אפוד
ירד בידו׃ ויגד לשא
לשאול כי בא דוד
קעילה ויאמר שאול
נכר אתו אלהים בידי

[illegible]

כי נסגר לבא בעיר דל
דלתים ובריח׃ וישמע
שאול את כל העם ל
למלחמה לרדת קעילה
לצר אל דוד ואל אנ
אנשיו׃ וידע דוד כי ע
עליו שאול מחריש
הרעה ויאמר אל אב
אביתר הכהן הגישה
האפוד׃
ויאמר דוד יהוה אלהי
ישראל שמע שמע
עבדך כי מבקש שאול
לבא אל קעילה לשחת
לעיר בעבורי׃ היסגרני
היסגרני בעלי קעילה
בידו הירד שאול כא
כאשר שמע עבדך י
יהוה אלהי ישראל
הגד נא לעבדך ויאמר
יהוה ירד׃ ויאמר דוד
היסגרו בעלי קעילה
אתי ואת אנשי ביד ש
שאול ויאמר יהוה י
יסגירו׃ ויקם
דוד ואנשיו כשש מ
מאות איש ויצאו מ
מקעלה ויתהלכו בא
באשר יתהלכו ולש
ולשאול הגד כי נמלט
דוד מקעילה ויחדל
לצאת׃ וישב דוד במ
במדבר במצדות וישב
בהר במדבר זיף ויבק

ויבקשהו שאול כל
הימים ולא נתנו ״ א
אלהים בידו׃ וירא דוד
כי יצא שאול לבקש
את נפשו ודוד במדבר
זיף בחרשה׃
ויקם יהונתן בן שאול
וילך אל דוד חרשה׃
ויחזק את ידו באלהים׃
ויאמר אליו אל תירא
כי לא תמצאך יד ש
שאול אבי ואתה תמ
תמלך על ישראל וא
ואנכי אהיה לך למ
למשנה וגם שאול א
אבי ידע כן׃ ויכרתו
שניהם ברית לפני ״ י
יהוה וישב דוד בחר
בחרשה ויהונתן הלך
לביתו׃ ויעלו
זפים אל שאול הגב
הגבעתה לאמר הלא
דוד מסתתר עמנו במ
במצדות בחרשה בג
בגבעת החכילה אשר
מימין הישימון׃ ועת
ועתה לכל אות נפשך
המלך לרדת רד ולנו
הסגירו ביד המלך׃ וי
ויאמר שאול ברוכים
אתם ליהוה כי חמלתם
עלי׃ לכו נא הכינו עוד
ודעו וראו את מקומו
אשר תהיה רגלו מי ר

ראהו שם כי אמר אלי
ערום יערם הוא׃ וראו
ודעו מכל המחבאים
אשר יתחבא שם וש
ושבתם אלי אל נכון
והלכתי אתכם והיה
אם ישנו בארץ וחפ
וחפשתי אתו בכל א
אלפי יהודה׃ ויקומו
וילכו זיפה לפני שאול
ודוד ואנשיו במדבר
מעון בערבה אל ימין
הישימון׃ וילך שאול
ואנשיו לבקש ויגדו
לדוד וירד הסלע וישב
במדבר מעון וישמע
שאול וירדף אחרי
דוד מדבר מעון׃ וילך
שאול מצד ההר מזה
ודוד ואנשיו מצד ה
ההר מזה ויהי דוד
נחפז ללכת מפני שא
שאול ושאול ואנשיו
עטרים אל דוד ואל
אנשיו לתפשם׃ ומלא
ומלאך בא אל שאול
לאמר מהרה ולכה כ
כי פשטו פלשתים ע
על הארץ׃ וישב שא
שאול מרדף אחרי
דוד וילך לקראת ״
פלשתים על כן קראו
למקום ההוא סלע
המחלקות׃ ויעל דוד

[illegible]

ויעל דוד משם וישב
במצדות עין גדי ויהי
כאשר שב שאול מא
מאחרי פלשתים ויגי
ויגדו לו לאמר הנה
דוד במדבר עין גדי
ויקח שאול שלשת
אלפים איש בחור מ
מכל ישראל וילך
לבקש את דוד ואת
אנשיו על פני צורי
היעלים ויבא אל גד
גדרות הצאן על הד
הדרך ושם מערה ו
ויבא שאול להסך א
את רגליו ודוד ואנ
ואנשיו בירכתי ה
המערה ישבים ויא
ויאמרו אנשי דוד
אליו הנה היום אשר
אמר יהוה אליך הנה
אנכי נתן את איביך
בידך ועשית לו כא
כאשר יטב בעיניך
ויקם דוד ויכרת את
כנף המעיל אשר
לשאול בלט ויהי א
אחרי כן ויך לב דוד
אתו על אשר כרת
את כנף אשר לשאול
ויאמר לאנשיו חלי
חלילה לי מיהוה אם
אעשה את הדבר ה
הזה לאדני למשיח
יהוה לשלח ידי בו כי
משיח יהוה הוא וי
וישסע דוד את אנש
אנשיו בדברים ולא
נתנם לקום אל שאול
ושאול קם מהמערה
וילך בדרך
ויקם דוד אחרי כן ו
ויצא מן המערה וי
ויקרא אחרי שאול
לאמר אדני המלך וי
ויבט שאול אחריו
ויקד דוד אפים ארצ
ארצה וישתחו ויא
ויאמר דוד לשאול
למה תשמע את דברי
אדם לאמר הנה דוד
מבקש רעתך הנה ה
היום הזה ראו עיניך
את אשר נתנך יהוה
היום בידי במערה
ואמר להרגך ותחס
עליך ואמר לא אש
אשלח ידי בארני כי
משיח יהוה הוא וא
ואבי ראה גם ראה
את כנף מעילך בידי
כי בכרתי את כנף מ
מעילך ולא הרגתיך
דע וראה כי אין בידי
רעה ופשע ולא חטא
חטאתי לך ואתה צד
צדה את נפשי לקחה
לקחתה ישפט יהוה
ביני ובינך ונקמני יהוה
ממך וידי לא תהיה
בך כאשר יאמר משל
הקדמני מרשעים יצא
רשע וידי לא תהיה
בך אחרי מי יצא מ
מלך ישראל אחרי מי
אתה רדף אחרי כלב
מת אחרי פרעש א
אחד והיה יהוה לדין
ושפט ביני ובינך וי
וירא וירב את ריבי וי
וישפטני מידך
ויהי ככלות
דוד לדבר את הדברים
האלה אל שאול ויא
ויאמר שאול הקלך
זה בני דוד וישא שא
שאול קלו ויבך וי
ויאמר אל דוד צדיק
אתה ממני כי אתה
גמלתני הטובה ואני
גמלתיך הרעה ואת
הגדת היום את אשר
עשיתה אתי טובה א
את אשר סגרני יהוה
בידך ולא הרגתני וכי
ימצא איש את איבו
ושלחו בדרך טובה וי
ויהוה ישלמך טובה
תחת היום הזה אשר
עשיתה לי ועתה הנה
ידעתי כי מלך תמלך
וקמה בידך ממלכת

ישראל ועתה השבע
השבעה לי ביהוה אם
תכרית את זרעי אחרי
ואם תשמיד את שמי
מבית אבי וישבע דוד
לשאול וילך שאול
אל ביתו ודוד ואנשיו
עלו על המצודה
וימת שמואל
ויקבצו כל ישראל
ויספדו לו ויקברהו
בביתו ברמה ויקם דו
דוד וירד מדבר פארן
ואיש
במעון ומעשהו בכר
בכרמל והאיש גדול
מאד ולו צאן שלשת
אלפים ואלף עזים ויהי
בגזז את צאנו בכרמל
ושם האיש נבל ושם
אשתו אבגיל והאשה
טובת שכל ויפת תאר
והאיש קשה ורע מ
מעללים והוא כלבו
וישמע דוד במדבר
כי גזז נבל את צאנו
וישלח דוד עשרה נ
נערים ויאמר דוד
לנערים עלו כרמלה
ובאתם אל נבל ושא
ושאלתם לו בשמי
לשלום ואמרתם כה
לחי ואתה שלום וב
וביתך שלום וכל א

אשר לך שלום ועתה
שמעתי כי גזזים לך
ועתה הרעים אשר
לך היו עמנו ולא הכ
הכלמנום ולא נפקד
להם מאומה כל ימי
היותם בכרמל שאל
את נעריך ויגידו לך
וימצאו הנערים חן
בעיניך כי על יום טוב
באנו תנה נא את אשר
תמצא ידך לעבדיך
ולבנך לדוד ויבאו נע
נערי דוד וידברו אל
נבל ככל הדברים הא
האלה בשם דוד וינו
וינוחו ויען נבל את
עבדי דוד ויאמר מי
דוד ומי בן ישי היום
רבו עבדים המתפרצים
איש מפני אדניו ול
ולקחתי את לחמי וא
ואת מימי ואת טבחתי
אשר טבחתי לגזזי
ונתתי לאנשים אשר
לא ידעתי אי מזה
המה ויהפכו נערי
דוד לדרכם וישבו
ויבאו ויגדו לו ככל ה
הדברים האלה ויא
ויאמר דוד לאנשיו
חגרו איש את חרבו
ויחגרו איש את חר
חרבו ויחגר גם דוד

את חרבו ויעלו אחרי
דוד כארבע מאות א
איש ומאתים ישבו
על הכלים ולאביגיל
אשת נבל הגיד נער
אחד מהנערים לאמר
הנה שלח דוד מלאכים
ממדבר לברך את
אדנינו ויעט בהם וה
והאנשים טבים לנו
מאד ולא הכלמנו ולא
פקדנו מאומה כל ימי
התהלכנו אתם בהיות
בהיותנו בשדה חומ
חומה היו עלינו גם
לילה גם יומם כל ימי
היותנו עמם רעים הצאן
ועתה דעי וראי מה
תעשי כי כלתה הרע
הרעה אל אדנינו וע
ועל כל ביתו והוא בן
בליעל מדבר אליו
ותמהר אבוגיל ותקח
מאתים לחם ושנים
נבלי יין וחמש צאן
עשוות וחמש סאים
קליא ומאה צמקים
ומאתים דבלים ות
ותשם על החמרים
ותאמר לנעריה עברו
לפני הנני אחריכם ב
באה ולאישה נבל
לא הגידה והיה היא
רכבת על החמור ות

וירדת בסתר ההר ו
והנה דוד ואנשיו י
ירדים לקראתה ותפ
ותפגש אתם׃ ודוד א
אמר אך לשקר שמ
שמרתי את כל אשר
לזה במדבר ולא נפ
נפקד מכל אשר לו׃
מאומה וישב לי רע
רעה תחת טובה׃ כה
יעשה אלהים לאיבי
דוד וכה יסיף אם
אשאיר מכל אשר לו
עד הבקר משתין ב
בקיר׃ ותרא אביגיל
את דוד ותמהר ותרד
מעל החמור ותפל
לאפי דוד על פניה
ותשתחו ארץ׃ ותפל
על רגליו ותאמר בי
אני אדני העון ותדב
ותדבר נא אמתך בא
באזניך ושמע את
דברי אמתך׃ אל נא
ישים אדני את לבו
אל איש הבליעל הז
הזה על נבל כי כשמו
כן הוא נבל שמו ונ
ונבלה עמו ואני אמ
אמתך לא ראיתי א
את נערי אדני אשר
שלחת׃ ועתה אדני
חי יהוה וחי נפשך
אשר מנעך יהוה מב

מבוא בדמים והושע
ידך לך ועתה יהיו
כנבל איביך והמבק
והמבקשים אל אדני
רעה׃ ועתה הברכה
הזאת אשר הביאה
שפחתך לאדני ונתנה
לנערים המתהלכים
ברגלי אדני׃ שא נא
לפשע אמתך כי עש
עשה יעשה יהוה
לאדני בית נאמן כי
מלחמות יהוה אדני
נלחם ורעה לא תמצ
תמצא בך מימיך׃ ו
ויקם אדם לרדפך ו
ולבקש את נפשך ו
והיתה נפש אדני צ
צרורה בצרור החיים
את יהוה אלהיך וא
ואת נפש איביך יק
יקלענה בתוך כף ה
הקלע׃ והיה כי יעש
יעשה יהוה לאדני
ככל אשר דבר את ה
הטובה עליך וצוך
לנגיד על ישראל׃ ו
ולא תהיה זאת לך׃
לפוקה ולמכשול לב
לאדני ולשפך דם ח
חנם ולהושיע אדני
וזכרת את אמתך׃
ויאמר דוד
לאביגל ברוך יהוה

אלהי ישראל אשר
שלחך היום הזה לק
לקראתי׃ וברוך טעמ
טעמך וברוכה את
אשר כליתני היום׃
הזה מבוא בדמים וה
והושע ידי לי׃ ואולם
חי יהוה אלהי ישראל
אשר מנעני מהרע׃
אתך כי לולא מהרת
ותבאתי כי אם נותר
לנבל עד אור אור ה
הבקר משתין בקיר׃
ויקח דוד מידה את
אשר הביאה לו ולה
אמר עלי לשלום לבי
לביתך ראי שמעתי
בקולך ואשא פניך׃
ותבא אביגיל אל נב
נבל והנה לו משתה
בביתו כמשתה המ
המלך ולב נבל טוב
עליו והוא שכר עד
מאד ולא הגידה לו
דבר קטן וגדול עד א
אור הבקר׃ ויהי בבקר
בצאת היין מנבל ותג
ותגד לו אשתו את
הדברים האלה וימת
לבו בקרבו והוא היה
לאבן׃ ויהי כעשרת
הימים ויגף יהוה את
נבל וימת׃ וישמע ד
דוד כי מת נבל ויאמ

ויאמר ברוך יהוה אש
אשר רב את ריב חרפ
חרפתי מיד נבל ואת
עבדו חשך מרעה ו
ואת רעת נבל השיב
יהוה בראשו וישלח
דוד וידבר באביגיל
לקחתה לו לאשה׃
ויבאו עבדי
דוד אל אביגיל הכרמ
הכרמלה וידברו אל
אליה לאמר דוד של
שלחנו אליך לקחתך
לו לאשה׃ ותקם ות
ותשתחו אפים ארצ
ארצה ותאמר הנה
אמתך לשפחה לר
לרחץ רגלי עבדי א
אדני׃ ותמהר ותקם
אביגיל ותרכב על ה
החמור וחמש נערת
נערתיה ההלכות לר
לרגלה ותלך אחרי
מלאכי דוד ותהי לו
לאשה׃ ואת אחינעם
לקח דוד מיזרעאל
ותהיין גם שתיהן לו
לנשים׃
ושאול נתן את מיכל
בתו אשת דוד לפלטי
בן ליש אשר מגלים׃
ויבאו הזפים
אל שאול הגבעתה
לאמר הלוא דוד מס

מסתתר בגבעת החכ
החכילה על פני הי
הישימן׃ ויקם שא
שאול וירד אל מדבר
זיף ואתו שלשת א
אלפים איש בחורי יש
ישראל לבקש את ד
דוד במדבר זיף׃ ויחן
שאול בגבעת החכילה
אשר על פני הישימון
על הדרך ודוד ישב ב
במדבר וירא כי בא ש
שאול אחריו המדברה׃
וישלח דוד מרגלים
וידע כי בא שאול אל
נכון׃ ויקם דוד ויבא
אל המקום אשר חנ
חנה שם שאול וירא
דוד את המקום אשר
שכב שם שאול ואב
ואבנר בן נר שר צב
צבאו ושאול שכב ב
במעגל והעם חנים ס
סביבתו׃ ויען דוד וי
ויאמר אל אחימלך
החתי ואל אבישי בן
צרויה אחי יואב לא
לאמר מי ירד אתי א
אל שאול אל המחנה
ויאמר אבישי אני א
ארד עמך׃ ויבא דוד
ואבישי אל העם לילה
והנה שאול שכב יש
ישן במעגל וחניתו

מעוכה בארץ מראשתו
ואבנר והעם שכבים ס
סביבתו׃ ויאמר אבישי
אל דוד סגר אלהים
היום את איבך בידך
ועתה אכנו נא בחנית
ובארץ פעם אחת ולא
אשנה לו׃ ויאמר דוד
אל אבישי אל תשח
תשחיתהו כי מי שלח
ידו במשיח יהוה ונקה׃
ויאמר דוד חי יהוה
כי אם יהוה יגפנו או
יומו יבוא ומת או במ
במלחמה ירד ונספה׃
חלילה לי מיהוה מש
משלח ידי במשיח
יהוה ועתה קח נא
את החנית אשר מר
מראשתו ואת צפחת
המים ונלכה לנו׃ ויקח
דוד את החנית ואת
צפחת המים מראשתי
שאול וילכו להם ואין
ראה ואין יודע ואין
מקיץ כי כלם ישנים
כי תרדמת יהוה נפלה
עליהם׃ ויעבר דוד
העבר ויעמד על רא
ראש ההר מרחוק רב
המקום ביניהם׃ ויק
ויקרא דוד אל העם
ואל אבנר בן נר לא
לאמר הלוא תענה א

אבנר ויען אבנר ויאמ׳
ויאמר מי אתה קראת
אל המלך ויאמר דוד
אל אבנר הלא איש
אתה ומי כמוך בישר
בישראל ולמה לא ש
שמרת אל אדניך המ
המלך כי בא אחד הע
העם להשחית את ה
המלך אדניך לא טוב
הדבר הזה אשר עש
עשית חי יהוה כי בני
מות אתם אשר לא
שמרתם על אדניכם
על משיח יהוה ועתה
ראה אי חנית המלך
ואת צפחת המים א
אשר מראשתו ויכר
שאול את קול דוד
ויאמר הקולך זה בני
דוד ויאמר דוד קולי
אדני המלך ויאמר
למה זה אדני רדף את
אחרי עבדו כי מה ע
עשיתי ומה בידי ר
רעה ועתה ישמע נ
נא אדני המלך את
דברי עבדו אם יהוה
הסיתך בי ירח מנחה
ואם בני האדם ארורים
הם לפני יהוה כי גרש
גרשוני היום מהסת
מהסתפח בנחלת
יהוה לאמר לך עבד

אלהים אחרים ועתה
אל יפל דמי ארצה
מנגד פני יהוה כי יצא
מלך ישראל לבקש
את פרעש אחד כא
כאשר ירדף הקרא
בהרים ויאמר שאול
חטאתי שוב בני דוד
כי לא ארע לך עוד
תחת אשר יקרה נפשי
בעיניך היום הזה הנה
הסכלתי ואשגה הרב
הרבה מאד ויען דוד
ויאמר הנה החנית
המלך ויעבר אחד
מהנערים ויקחה
ויהוה ישיב לאיש
את צדקתו ואת אמו
אמנתו אשר נתנך
יהוה היום ביד ולא
אביתי לשלח ידי במ
במשיח יהוה והנה
כאשר גדלה נפשך
היום הזה בעיני כן
תגדל נפשי בעיני
יהוה ויצלני מכל
צרה ויאמר שאול
אל דוד ברוך אתה
בני דוד גם עשה
תעשה וגם יכל תוכל
וילך דוד לדרכו ושא
ושאול שב למקומו
ויאמר דוד
אל לבו עתה אספה

יום אחד ביד שאול א
אין לי טוב כי המלט
אמלט אל ארץ פלש
פלשתים ונואש ממני
שאול לבקשני עוד
בכל גבול ישראל ונמ
ונמלטתי מידו ויקם
דוד ויעבר הוא ושש
מאות איש אשר ע
עמו אל אכיש בן מ
מעוך מלך גת וישב
דוד עם אכיש בגת ה
הוא ואנשיו איש וב
וביתו דוד ושתי נשיו
אחינעם היזרעאלית
ואביגיל אשת נבל ה
הכרמלית ויגד לשאול
כי ברח דוד גת ולא
יסף עוד לבקשו ויא
ויאמר דוד אל אכיש
אם נא מצאתי חן ב
בעיניך יתנו לי מקום
באחת ערי השדה וא
ואשבה שם ולמה יש
ישב עבדך בעיר המ
הממלכה עמך ויתן
לו אכיש ביום ההוא
את צקלג לכן היתה
צקלג למלכי יהודה
עד היום הזה
ויהי מספר הימים א
אשר ישב דוד בשדה
פלשתים ימים וא
וארבעה חדשים

ויעל דוד ואנשיו ויפ
ויפשטו אל הגשורי
והגרזי והעמלקי כי
הנה ישבות הארץ
אשר מעולם באכה ע
שורה ועד ארץ מצ
מצרים והכה דוד א
את הארץ ולא יחיה
איש ואשה ולקח צ
צאן ובקר וחמרים
וגמלים ובגדים וישב
ויבא אל אכיש ויאמ
ויאמר אכיש אל פש
פשטתם היום ויאמר
דוד על נגב יהודה
ועל נגב הירחמאלי
ואל נגב הקיני ואיש
ואשה לא יחיה דוד
להביא גת לאמר פן
יגדו עלינו לאמר כה
עשה דוד וכה משפ
משפטו כל הימים א
אשר ישב דוד בשד
בשדה פלשתים ויא
ויאמן אכיש בדוד
לאמר הבאש הבאיש
בעמו בישראל והיה
לי לעבד עולם
ויהי בימים ההם ויק
ויקבצו פלשתים את
מחניהם לצבא לה
להלחם בישראל ויא
ויאמר אכיש אל דוד
ידע תדע כי אתי תצ

תצא במחנה אתה וא
ואנשיך ויאמר דוד
אל אכיש לכן אתה
תדע את אשר יעשה
עבדך ויאמר אכיש
אל דוד לכן שמר לר
לראשי אשימך כל
הימים   חצי
ושמואל מת ויספדו
לו כל ישראל ויקברהו
ויקברהו ברמה ובע
ובעירו ושאול הסיר
את האבות ואת היד
הידענים מן הארץ
ויקבצו פלשתים ויב
ויבאו ויחנו בשונם וי
ויקבץ שאול את כל
ישראל ויחנו בגלבע
וירא שאול את מחנה
פלשתים ויירא ויחרד
לבו מאד וישאל ש
שאול ביהוה ולא ענ
ענהו יהוה גם בחלמות
גם באורים גם בנביאם
ויאמר שאול לעבדיו
בקשו לי אשת בעלת
אוב ואלכה אליה וא
ואדרשה בה ויאמרו
עבדיו אליו הנה אשת
בעלת אוב בעין דור
ויתחפש שאול וילבש
בגדים אחרים וילך
הוא ושני אנשים עמ
עמו ויבאו אל האשה

לילה ויאמר קסומי נא
לי באוב והעלי לי את
אשר אמר אליך ות
ותאמר האשה אליו
הנה אתה ידעת את
אשר עשה שאול א
אשר הכרית את הא
האבות ואת הידעני
מן הארץ ולמה אתה
מתנקש בנפשי להמי
להמיתני וישבע לה
שאול ביהוה לאמר
חי יהוה אם יקרך עון
בדבר הזה ותאמר ה
האשה את מי אעלה
לך ויאמר את שמואל
העלי לי ותרא האשה
את שמואל ותזעק ב
בקול גדול ותאמר ה
האשה אל שאול ל
לאמר למה רמיתני
ואתה שאול ויאמר
לה המלך אל תיראי
כי מה ראית ותאמר
האשה אל שאול א
אלהים ראיתי עלים
מן הארץ ויאמר לה
מה תארו ותאמר א
איש זקן עלה והוא
עטה מעיל וידע ש
שאול כי שמואל ה
הוא ויקד אפים ארצ
ארצה וישתחו
ויאמר שמואל

אל שאול למה הרגז
הרגזתני להעלות אתי
ויאמר שאול צר לי
מאד ופלשתים נלחמ
נלחמים בי והאלהים
סר מעלי ולא ענני ע
עוד גם ביד הנביאם
גם בחלמות ואקראה
לך להודיעני מה א
אעשה ויאמר שמוא
שמואל ולמה תשאל
תשאלני ויהוה סר מע
מעליך ויהי ערך ויע
ויעש יהוה לו כאשר
דבר בידי ויקרע
יהוה את הממלכה
מידך ויתנה לרעך
לדוד כאשר לא שמ
שמעת בקול יהוה ו
ולא עשית חרון אפו
בעמלק על כן הדבר
הזה עשה לך יהוה
היום הזה ויתן יהוה
גם את ישראל עמך
ביד פלשתים ומחר
אתה ובניך עמי גם
את מחנה ישראל
יתן יהוה ביד פלש
פלשתים וימהר שא
שאול ויפל מלא קמ
קומתו ארצה וירא
מאד מדברי שמואל
גם כח לא היה בו כי
לא אכל לחם כל היום

וכל הלילה ותבוא הא
האשה אל שאול ות
ותרא כי נבהל מאד
ותאמר אליו הנה ש
שמעה שפחתך בק
בקולך ואשים נפשי
בכפי ואשמע את ד
דבריך אשר דברת
אלי ועתה שמע נא
גם אתה בקול שפח
שפחתך ואשמה לפ
לפניך פת לחם ואכל
ויהי בך כח כי תלך
בדרך וימאן ויאמר
לא אכל ויפרצו בו
עבדיו וגם האשה ו
וישמע לקלם ויקם
מהארץ וישב אל ה
המטה ולאשה עגל
מרבק בבית ותמהר
ותזבחהו ותקח קמח
ותלש ותפהו מצות
ותגש לפני שאול ול
ולפני עבדיו ויאכלו
ויקמו וילכו בלילה
ההוא

ויקבצו פלשתים את
כל מחניהם אפקה ו
וישראל חנים בעין
אשר ביזרעאל וסרני
פלשתים עברים למ
למאות ולאלפים וד
ודוד ואנשיו עברים
באחרנה עם אכיש

ויאמרו שרי פלשתים
מה העברים האלה
ויאמר אכיש אל ש
שרי פלשתים הלוא
זה דוד עבד שאול
מלך ישראל אשר
היה אתי זה ימים או
זה שנים ולא מצאתי
בו מאומה מיום
נפלו עד היום הזה ו
ויקצפו עליו שרי
פלשתים ויאמרו לו
שרי פלשתים השב
את האיש וישב אל
מקומו אשר הפקדתו
שם ולא ירד עמנו ב
במלחמה ולא יהיה
לנו לשטן במלחמה
ובמה יתרצה זה אל
אדניו הלוא בראשי
האנשים ההם הלוא
זה דוד אשר יענו לו
במחלות לאמר הכה
שאול באלפו ודוד
ברבבתו ויקרא אכי
אכיש אל דוד ויאמר
אליו חי יהוה כי ישר
אתה וטוב בעיני צא
צאתך ובאך אתי ב
במחנה כי לא מצאתי
בך רעה מיום באך
אלי עד היום הזה ו
ובעיני הסרנים לא
טוב אתה ועתה ש

שוב ולך בשלום ולא
תעשה רע בעיני סרני
פלשתים׃
ויאמר דוד אל אכיש
כי מה עשיתי ומה מ
מצאת בעבדך מיום
אשר הייתי לפניך עד
היום הזה כי לא אבוא
ונלחמתי באיבי אד
אדני המלך׃ ויען אכ
אכיש ויאמר אל דוד
ידעתי כי טוב אתה
בעיני כמלאך אלהים׃
אך שרי פלשתים א
אמרו לא יעלה עמנו
במלחמה׃ ועתה השכ
השכם בבקר ועבדי
אדניך אשר באו א
אתך והשכמתם בב
בבקר ואור לכם ולכו׃
וישכם דוד הוא וא
ואנשיו ללכת בבקר
לשוב אל ארץ פלש
פלשתים ופלשתים
עלו יזרעאל׃
ויהי בבא דוד ואנשיו
צקלג ביום השלישי
ועמלקי פשטו אל נ
נגב ואל צקלג ויכו
את צקלג וישרפו א
אתה באש׃ וישבו את
הנשים אשר בה מק
מקטן ועד גדול לא
המיתו איש וינהגו׃

וילכו לדרכם׃ ויבא
דוד ואנשיו אל העיר
והנה שרופה באש׃
ונשיהם ובניהם ובנ
ובנתיהם נשבו׃ וישא
דוד והעם אשר אתו
את קולם ויבכו עד
אשר אין בהם כח׃
לבכות׃ ושתי נשי דוד
נשבו אחינעם היזר
היזרעלית ואביגיל
אשת נבל הכרמלי׃
ותצר לדוד מאד כי
אמרו העם לסקלו׃
כי מרה נפש כל העם
איש על בנו ועל בנתיו
ויתחזק דוד ביהוה א
אלהיו׃
ויאמר דוד אל אביתר
הכהן בן אחימלך הג
הגישה נא לי האפד
ויגש אביתר את הא
האפד אל דוד׃ וישאל
דוד ביהוה לאמר אר
ארדף אחרי הגדוד הזה
האשגנו ויאמר לו׃
רדף כי השג תשיג ו
והצל תציל׃ וילך דוד
הוא ושש מאות איש
אשר אתו ויבאו עד
נחל הבשור והנותרים
עמדו׃ וירדף דוד ה
הוא וארבע מאות א
איש ויעמדו מאתים

איש אשר פגרו מעבר
את נחל הבשור׃ וימצ
וימצאו איש מצרי ב
בשדה ויקחו אתו אל
דוד ויתנו לו לחם ויא
ויאכל וישקהו מים׃
ויתנו לו פלח דבלה
ושני צמקים ויאכל
ותשב רוחו אליו כי
לא אכל לחם ולא ש
שתה מים שלשה ימ
ימים ושלשה לילות׃
ויאמר לו דוד למי א
אתה ואי מזה אתה
ויאמר נער מצרי אנ
אנכי עבד לאיש עמ
עמלקי ויעזבני אדני
כי חליתי היום שלשה׃
אנחנו פשטנו נגב ה
הכרתי ועל אשר ל
ליהודה ועל נגב כלב
ואת צקלג שרפנו בא
באש׃ ויאמר אליו דוד
התורדני אל הגדוד
הזה ויאמר השבעה
לי באלהים אם תמית
תמיתני ואם תסגרני
ביד אדני ואורדך א
אל הגדוד הזה׃ וירד
וירדהו והנה נטש
נטשים על פני כל
הארץ אכלים ושתים
וחגגים בכל השלל ה
הגדול אשר לקחו מ

מארץ פלשתים ומא
ומארץ יהודה׃ ויכם
דוד מהנשף ועד ה
הערב למחרתם ולא
נמלט מהם איש כי
אם ארבע מאות איש
איש נער אשר רכבו
על הגמלים וינסו׃ וי
ויצל דוד את כל אשר
לקחו עמלק ואת ש
שתי נשיו הציל דוד׃
ולא נעדר להם מן ה
הקטן ועד הגדול ועד
בנים ובנות ומשלל ו
ועד כל אשר לקחו ל
להם הכל השיב דוד׃
ויקח דוד את כל ה
הצאן והבקר נהגו ל
לפני המקנה ההוא
ויאמרו זה שלל דוד׃
ויבא דוד אל מאתים
האנשים אשר פגרו
מלכת אחרי דוד ויש
וישיבם בנחל הבשור
ויצאו לקראת דוד ו
ולקראת העם אשר
אתו ויגש דוד את ה
העם וישאל להם ל
לשלום׃ ויען
כל איש רע ובליעל
מהאנשים אשר הל
הלכו עם דוד ויאמרו
יען אשר לא הלכו ע
עמי לא נתן להם מ

מהשלל אשר הצלנו
כי אם את אשתו ואת
בניו וינהגו וילכו׃
ויאמר דוד
לא תעשו כן אחי את
אשר נתן יהוה לנו ו
וישמר אתנו ויתן את
הגדוד הבא עלינו ב
בידנו׃ ומי ישמע ל
לכם לדבר הזה כי כ
כחלק היורד במלחמ
במלחמה וכחלק הי
הישב על הכלים יח
יחדו יחלקו׃
ויהי מהיום ההוא ו
ומעלה וישמה לחק
ולמשפט בישראל עד
היום הזה׃ ויבא דוד
אל צקלג וישלח מה
מהשלל לזקני יהודה
לרעהו לאמר הנה ל
לכם ברכה משלל א
איבי יהוה׃
לאשר בבית אל ולא
ולאשר ברמות נגב
ולאשר ביתר׃ ולאשר
בערער ולאשר בשפ
בשפמות ולאשר בא
באשתמע׃ ולאשר
ברכל ולאשר בערי
הירחמאלי ולאשר
בערי הקיני׃ ולאשר
בחרמה ולאשר בבור
עשן ולאשר בעתך׃

ולאשר בחברון ולכל
המקמות אשר הת
התהלך שם דוד הוא
ואנשיו׃
ופלשתים נלחמים ב
בישראל וינסו אנשי
ישראל מפני פלש
פלשתים ויפלו חלל
חללים בהר הגלבע׃
וידבקו פלשתים את
שאול ואת בניו ויכו
פלשתים את יהונתן
ואת אבינדב ואת מ
מלכי שוע בני שאול׃
ותכבד המלחמה אל
שאול וימצאהו המ
המורים אנשים בק
בקשת ויחל מאד מ
מהמורים׃ ויאמר ש
שאול לנשא כליו ש
שלף חרבך ודקרני ב
בה פן יבאו הערלים
האלה ודקרני והתע
והתעללו בי ולא אבה
נשא כליו כי ירא מ
מאד ויקח שאול את
החרב ויפל עליה׃ וי
וירא נשא כליו כי מ
מת שאול ויפל גם
הוא על חרבו וימת
עמו׃ וימת שאול ו
ושלשת בניו ונשא כ
כליו וגם כל אנשיו ב
ביום ההוא יחדו׃

ויראו אנשי ישראל
אשר בעבר העמק ׃
ואשר בעבר הירדן
כי נסו אנשי ישראל
וכי מתו שאול ובניו
ויעזבו את הערים וי
וינסו ויבאו פלשתים
וישבו בהן ׃
ויהי ממחרת ויבאו
פלשתים לפשט את
החללים וימצאו את
שאול ואת שלשת
בניו נפלים בהר הג
הגלבע ׃ ויכרתו את
ראשו ויפשטו את
כליו וישלחו בארץ
פלשתים סביב לבש
לבשר את בית עצב
עצביהם ואת העם ׃
וישימו את כליו בית
עשתרות ואת גויתו
תקעו בחומת בית ש
שאן ׃ וישמעו אליו
ישבי יבש גלעד את
אשר עשו פלשתים
לשאול ׃ ויקומו כל
איש חיל וילכו כל
הלילה ויקחו את גו
גוית שאול ואת גוית
בניו מחומת בית ש
שאן ויבאו יבשה
וישרפו אתם שם ׃
ויקחו את עצמתיהם
ויקברו תחת האשל

ביבשה ויצמו שבעה
ימים ׃ ויהי
אחרי מות שאול וד
ודוד שב מהכות את
העמלק וישב דוד
בצקלג ימים שנים ׃
ויהי ביום השלישי
והנה איש בא מן ה
המחנה מעם שאול
ובגדיו קרעים ואדמה
על ראשו ויהי בבאו
אל דוד ויפל ארצה
וישתחו ׃ ויאמר לו
דוד אי מזה תבוא וי
ויאמר אליו ממחנה
ישראל נמלטתי ׃
ויאמר אליו דוד מה
היה הדבר הגד נא
לי ויאמר אשר נס
העם מן המלחמה
וגם הרבה נפל מן ה
העם וימתו וגם שא
שאול ויהונתן בנו
מתו ׃ ויאמר דוד אל
הנער המגיד לו איך
ידעת כי מת שאול
ויהונתן בנו ׃ ויאמר
הנער המגיד לו נק
נקרא נקריתי בהר
הגלבע והנה שאול
נשען על חניתו וה
והנה הרכב ובעלי
הפרשים הדבקהו ׃
ויפן אחריו ויראני

ויקרא אלי ואמר ה
הנני ׃ ויאמר לי מי א
אתה ויאמר אליו ׃
עמלקי אנכי ׃ ויאמר
אלי עמד נא עלי ומ
ומתתני כי אחזני ה
השבץ כי כל עוד נ
נפשי בי ׃ ואעמד ע
עליו ואמתתהו כי
ידעתי כי לא יחיה
אחרי נפלו ואקח ה
הנזר אשר על ראשו
ואצעדה אשר על
זרעו ואביאם אל
אדני הנה ׃ ויחזק דוד
בבגדיו ויקרעם וגם
כל האנשים אשר א
אתו ׃ ויספדו ויבכו ׃
ויצמו עד הערב על
שאול ועל יהונתן בנו
ועל עם יהוה ועל בית
ישראל כי נפלו בחר
בחרב ׃ ויאמר
דוד אל הנער המגיד
לו אי מזה אתה ויא
ויאמר בן איש גר ע
עמלקי אנכי ׃ ויאמר
אליו דוד איך לא ׃
יראת לשלח ידך ל
לשחת את משיח ׃
יהוה ׃ ויקרא דוד לא
לאחד מהנערים ויא
ויאמר גש פגע בו
ויכהו וימת ׃ ויאמר

אליו דוד דמך על
ראשך כי פיך ענה ב
בך לאמר אנכי מת
מותתי את משיח
יהוה׃ ויקנן
דוד את הקינה הזאת
על שאול ועל יהונתן בנו׃
ויאמר ללמד בני יהו
יהודה קשת הנה כ
כתובה על ספר הישר׃
הצבי ישראל על במו
במותיך חלל איך נפ
נפלו גבורים׃ אל תגי
תגידו בגת אל תבשרו
בחוצת אשקלון פן
תשמחנה בנות פלש
פלשתים פן תעלזנה
בנות הערלים׃ הרי
בגלבע אל טל ואל
מטר עליכם ושדי
תרומת כי שם נגעל
מגן גבורים מגן שאול
בלי משיח בשמן׃ מד
מדם חללים מחלב ג
גבורים קשת יהונתן
לא נשוג אחור וחרב
שאול לא תשוב ריק
ריקם׃ שאול ויהונתן
הנאהבים והנעימם
בחייהם ובמותם לא
נפרדו מנשרים קלו
מאריות גברו׃ בנות
ישראל אל שאול
בכינה המלבשכם

שני עם עדנים המ
המעלה עדי זהב על
לבושכן׃ איך נפלו
גברים בתוך המלח
המלחמה יהונתן על
במותיך חלל׃ צר לי
עליך אחי יהונתן נ
נעמת לי מאד נפלא
נפלאתה אהבתך לי
מאהבת נשים׃ איך
נפלו גבורים ויאבדו
כלי מלחמה׃ ויהי
אחרי כן וישאל דוד
ביהוה לאמר האעלה
באחת ערי יהודה ויא
ויאמר יהוה אליו
עלה ויאמר דוד אנ
אנה אעלה ויאמר
חברנה׃ ויעל שם דוד
וגם שתי נשיו אחינ
אחינעם היזרעלית
ואביגיל אשת נבל
הכרמלי׃ ואנשיו א
אשר עמו העלה
דוד איש וביתו וי
וישבו בערי חברון׃
ויבאו אנשי יהודה
וימשחו שם את דוד
למלך על בית יהודה
ויגדו לדוד לאמר א
אנשי יבש גלעד א
אשר קברו את שאו
שאול׃
וישלח דוד מלאכים

אל אנשי יבש גלעד
ויאמר אלהם ברכים
אתם ליהוה אשר
עשיתם החסד הזה
אדניכם עם שאול ו
ותקברו אתו׃ ועתה
יעש יהוה עמכם ח
חסד ואמת וגם אנכי
אעשה אתכם הטובה
הזאת אשר עשיתם
הדבר הזה׃ ועתה
תחזקנה ידיכם והיו
לבני חיל כי מת אדני
אדניכם שאול וגם א
אתי משחו בית
יהודה למלך עליהם׃
ואבנר בן
נר שר צבא אשר
לשאול לקח את א
אישבשת בן שאול
ויעברהו מחנים׃ וי
וימלכהו אל הגלעד
ואל האשורי ואל יז
יזרעאל ועל אפרים
ועל בנימן ועל ישר
ישראל כלה׃
בן ארבעים שנה א
אישבשת בן שאול
במלכו על
ישראל [illegible] ושתים
שנים מלך אך בית
יהודה היו אחרי
דוד׃ ויהי מספר ה
הימים אשר היה

דוד מלך בחברון על
בית יהודה שבע שנ
שנים וששה חדשים׃
ויצא אבנר בן נר וע
ועבדי איש בשת בן
שאול ממחנים גבעונ
גבעונה׃ ויואב בן צר
צרויה ועבדי דוד יצ
יצאו ויפגשום על
ברכת גבעון יחדו וי
וישבו אלה על הבר
הברכה מזה ואלה ע
על הברכה מזה׃ ויא
ויאמר אבנר אל יוא
יואב יקומו נא הנע
הנערים וישחקו לפ
לפנינו ויאמר יואב
יקמו׃ ויקמו ויעברו
במספר שנים עשר
לבנימן ולאיש בשת
בן שאול ושנים עשר
מעבדי דוד׃ ויחזקו
איש בראש רעהו
וחרבו בצד רעהו וי
ויפלו יחדו ויקרא
למקום ההוא חלקת
הצרים אשר בגבעון׃
ותהי המלחמה קש
קשה עד מאד ביום
ההוא׃ וינגף אב
אבנר ואנשי ישראל
לפני עבדי דוד׃ ויהיו
שם שלשה בני צרוי
צרויה יואב ואבישי

ועשהאל ועשהאל
קל ברגליו כאחד ה
הצבים אשר בשדה
וירדף עשהאל אח
אחרי אבנר ולא נטה
ללכת על הימין ועל
השמאול מאחרי אב
אבנר׃ ויפן אבנר אח
אחריו ויאמר האת
האתה זה עשהאל
ויאמר אנכי׃ ויאמר
לו אבנר נטה לך על
ימינך או על שמאל
שמאלך ואחז לך א
אחד מהנערים וקח
לך את חלצתו ולא
אבה עשהאל לסור
מאחריו׃ ויסף עוד
אבנר לאמר אל עש
עשהאל סור לך מא
מאחרי למה אככה
ארצה ואיך אשא
פני אל יואב אחיך׃
וימאן לסור ויכהו
אבנר באחרי החנית
אל החמש ותצא
החנית מאחריו ויפל
שם וימת תחתו ויהי
כל הבא אל המקום
אשר נפל שם עשה
עשהאל וימת ויעמ
ויעמדו׃ וירדפו יואב
ואבישי אחרי אבנר
והשמש באה והמה

באו עד גבעת אמה
אשר על פני גיח דרך
מדבר גבעון׃ ויתקבצו
בני בנימן אחרי אבנר
ויהיו לאגדה אחת
ויעמדו על ראש ג
גבעה אחת׃ ויקרא
אבנר אל יואב ויאמ
ויאמר הלנצח תאכל
חרב הלא ידעתה כי
מרה תהיה באחרונה
ועד מתי לא תאמר
לעם לשוב מאחרי
אחיהם׃ ויאמר יואב
חי האלהים כי לולא
דברת כי אז מהבקר
נעלה העם איש מא
מאחרי אחיו׃ ויתקע
יואב בשופר ויעמדו
כל העם ולא ירדפו
עוד אחרי ישראל
ולא יספו עוד להלח
להלחם׃ ואבנר ואנ
ואנשיו הלכו בערבה
כל הלילה ההוא ויע
ויעברו את הירדן וי
וילכו כל הבתרון וי
ויבאו מחנים׃ ויואב
שב מאחרי אבנר
ויקבץ את כל העם
ויפקדו מעבדי דוד
תשעה עשר איש׃
ועשהאל׃ ועבדי דוד
הכו מבנימן ובאנשי

אבנר שלש מאות וש
וששים איש מתו׃ וי
וישאו את עשהאל
ויקברהו בקבר אביו
אשר בית לחם וילכו
כל הלילה יואב ואנש
ואנשיו ויאר להם ב
בחברון׃ ותהי המלח
המלחמה ארכה בין
בית שאול ובין בית
דוד ודוד הלך וחזק
ובית שאול הלכים
ודלים׃ ויולדו
לדוד בנים בחברון וי
ויהי בכורו אמנון ל
לאחינעם היזרעאלית׃
ומשנהו כלאב לאב
לאביגל אשת נבל
הכרמלי והשלשי
אבשלום בן מעכה בת
תלמי מלך גשור׃ והר
והרביעי אדניה בן
חגית והחמישי שפ
שפטיה בן אביטל׃
והששי יתרעם לעג
לעגלה אשת דוד אל
אלה ילדו לדוד בחב
בחברון׃ ויהי
בהיות המלחמה בין
בית שאול ובין בית
דוד ואבנר היה מת
מתחזק בבית שאול׃
ולשאול פלגש וש
ושמה רצפה בת איה

ויאמר אל אבנר מד
מדוע באתה אל פיל
פילגש אבי׃ ויחר לא
לאבנר מאד על דברי
איש בשת ויאמר הר
הראש כלב אנכי אש
אשר ליהודה היום
אעשה חסד עם בית
שאול אביך ואל את
אחיו ואל מרעהו ול
ולא המציתך ביד ד
דוד ותפקד עלי עון
האשה היום׃ כה יע
יעשה אלהים לאבנר
וכה יסיף לו כי כאשר
נשבע יהוה לדוד כי
כן אעשה לו׃ להעביר
הממלכה מבית שא
שאול ולהקים את כ
כסא דוד על ישראל
ועל יהודה מדן וע
באר שבע׃ ולא יכל
עוד להשיב את אבנר
דבר מיראתו אתו׃
וישלח
אבנר מלאכים אל
דוד תחתו לאמר למי
ארץ לאמר כרתה בר
בריתך אתי והנה ידי
עמך להסב אליך א
את כל ישראל׃ ויאמר
טוב אני אכרת אתך
ברית אך דבר אחד
אנכי שאל מאתך ל

לאמר לא תראה את
פני כי אם לפני הביא
את מיכל בת שאול
בבאך לראות את פ
פני׃ וישלח
דוד מלאכים אל א
איש בשת בן שאול
לאמר תנה את אשתי
את מיכל אשר ארשתי
לי במאה ערלות פל
פלשתים׃ וישלח א
איש בשת ויקחה מ
מעם איש מעם פלט
פלטיאל בן ליש׃ וילך
אתה אישה הלך וב
ובכה אחריה עד בח
בחרים ויאמר אליו
אבנר לך שוב וישב׃
ודבר אבנר היה עם
זקני ישראל לאמר
גם תמול גם שלשם
הייתם מבקשים את
דוד למלך עליכם׃ וע
ועתה עשו כי יהוה
אמר אל דוד לאמר
ביד עבדי הושיע את
עמי ישראל מיד פ
פלשתים ומיד כל
איביהם׃ וידבר גם א
אבנר באזני בנימין׃
וילך גם אבנר לדבר
באזני דוד בחברון
כל אשר טוב בעיני
ישראל ובעיני כל ב

בית בנימן׃ ויבא אבנר
אל דוד חברון ואתו
עשרים אנשים ויעש
דוד לאבנר ולאנשים
אשר אתו משתה׃
ויאמר אבנר אל דוד
אקומה ואלכה ואק
ואקבצה אל אדני ה
המלך את כל ישראל
ויכרתו אתך ברית ומ
ומלכת בכל אשר ת
תאוה נפשך וישלח
דוד את אבנר וילך
בשלום׃ והנה עבדי
דוד ויואב בא מהג
מהגדוד ושלל רב
עמם הביאו ואבנר
איננו עם דוד בחברון
כי שלחו וילך בשלום׃
ויואב וכל הצבא א
אשר אתו באו ויגדו
ליואב לאמר בא א
אבנר בן נר אל המ
המלך וישלחהו ויל
וילך בשלום׃ ויבא
יואב אל המלך ויא
ויאמר מה עשיתה
הנה בא אבנר אליך
למה זה שלחתו וילך
הלוך׃ ידעת את אב
אבנר בן נר כי לפתתך
בא ולדעת את מוצ
מוצאך ואת מבואך
ולדעת את כל אשר

אתה עשה׃ ויצא יוא
יואב מעם דוד ויש
וישלח מלאכים א
אחרי אבנר וישבו
אתו מבור הסרה וד
ודוד לא ידע׃ וישב
אבנר חברון ויטהו
יואב אל תוך השער
לדבר אתו בשלי וי
ויכהו שם החמש וי
וימת בדם עשהאל
אחיו׃
וישמע דוד מאחרי
כן ויאמר נקי אנכי
וממלכתי מעם יהוה
עד עולם מדמי אבנר
בן נר׃ יחלו על ראש
יואב ואל כל בית אביו
ולא יכרת מבית יואב זב
ומצרע ומחזיק בפ
בפלך ונפל בחרב וח
וחסר לחם׃ ויואב וא
ואבישי אחיו הרגו
לאבנר על אשר המ
המית את עשהאל
אחיהם בגבעון במל
במלחמה׃
ויאמר דוד אל יואב
ואל כל העם אשר
אתו קרעו בגדיכם ו
וחגרו שקים וספדו
לפני אבנר והמלך ד
דוד הלך אחרי המ
המטה׃ ויקברו את

אבנר בחברון וישא
המלך את קולו ויבך
אל קבר אבנר ויבכו
כל העם׃
ויקנן המלך אל א
אבנר ויאמר הכמות
נבל ימות אבנר׃ ידך
לא אסרות ורגליך לא
לנחשתים הגשו כנפ
כנפול לפני בני עולה
נפלת ויספו כל העם
לבכות עליו׃ ויבא כל
העם להברות את ד
דוד לחם בעוד היום
וישבע דוד לאמר
כה יעשה לי אלהים
וכה יסיף כי אם לפני
בא השמש אטעם
לחם או כל מאומה׃
וכל העם הכירו וייטב
בעיניהם ככל אשר
עשה המלך בעיני
כל העם טוב׃ וידעו
כל העם וכל ישראל
ביום ההוא כי לא ה
היתה מהמלך להמ
להמית את אבנר בן
נר׃ ויאמר
המלך אל עבדיו ה
הלוא תדעו כי שר וג
וגדול נפל היום הזה
בישראל׃ ואנכי היום
רך ומשוח מלך והא
והאנשים האלה בנ

צרויה קשים ממני
ישלם יהוה לעשה
הרעה כרעתו׃
וישמע בן שאול כי
מת אבנר בחברון וי
וירפו ידיו וכל ישר
ישראל נבהלו׃ ושני
אנשים שרי גדודים
היו בן שאול שם הא
האחד בענה ושם ה
השני רכב בני רמון
הבארתי מבני בנימן
כי גם בארות תחשב
על בנימן׃ ויברחו ה
הבארתים גתימה
ויהיו שם גרים עד
היום הזה׃
וליהונתן בן שאול
בן נכה רגלים בן חמ
חמש שנים היה בב
בבא שמעת שאול
ויהונתן מיזרעאל ות
ותשאהו אמנתו ות
ותנס ויהי בחפזה ל
לנוס ויפל ויפסח וש
ושמו מפיבשת׃ וילכו
בני רמון הבארתי
רכב ובענה ויבאו כ
כחם היום אל בית
איש בשת והוא ש
שכב את משכב הצ
הצהרים׃ והנה באו
עד תוך הבית לקחי
חטים ויכהו אל החמ

החמש ורכב ובענה
אחיו נמלטו׃ ויבאו
הבית והוא שכב על
מטתו בחדר משכבו
ויכהו וימתהו ויסירו
את ראשו ויקחו את
ראשו וילכו דרך הע
הערבה כל הלילה׃ ו
ויבאו את ראש א
איש בשת אל דוד ח
ויאמרו אל המלך ה
הנה ראש איש בשת
בן שאול איבך אשר
בקש את נפשך ויתן
יהוה לאדני המלך
נקמות היום הזה מ
משאול ומזרעו׃ ויען
דוד את רכב ואת ב
בענה אחיו בני רמון
הבארתי ויאמר להם
חי יהוה אשר פדה א
את נפשי מכל צרה׃
כי המגיד לי לאמר
הנה מת שאול והוא
היה כמבשר בעיניו
ואחזה בו ואהרגהו
בצקלג אשר לתתי ל
לו בשרה׃ אף כי אנ
אנשים רשעים הרגו
את איש צדיק בביתו
על משכבו ועתה ה
הלא אבקש את דמו
מידכם ובערתי אתכם
מן הארץ׃ ויצו דוד

את הנערים ויהרגום
ויקצצו את ידיהם
ואת רגליהם ויתלו ע
על הברכה בחברון׃
ואת ראש איש בשת
לקחו ויקברו בקבר
אבנר בחברון׃ ויבאו
כל שבטי ישראל אל
דוד חברונה ויאמרו
לאמר הננו עצמך ו
ובשרך אנחנו׃ גם א
אתמול גם שלשום
בהיות שאול מלך ע
עלינו אתה היית ה
מוציא והמבי את יש
ישראל ויאמר יהוה
לך אתה תרעה את
עמי את ישראל וא
ואתה תהיה לנגיד
על ישראל׃ ויבאו כל
זקני ישראל אל המ
המלך חברונה ויכרת
להם המלך דוד ברית
בחברון לפני יהוה וי
וימשחו את דוד למ
למלך על ישראל׃
בן שלשים ש
שנה דוד במלכו אר
ארבעים שנה מלך׃
בחברון מלך על יהוד
יהודה שבע שנים וש
וששה חדשים ובי
ובירושלם מלך של
שלשים ושלש שנה

על כל ישראל ויהודה
וילך המלך ואנשיו
ירושלם אל היבסי י
ישב הארץ ויאמר
לדוד לאמר לא תבא
הנה כי אם הסירך ה
העורים והפסחים ל
לאמר לא יבא דוד
הנה וילכד דוד את
מצדת ציון היא עיר
דוד ויאמר דוד ביום
ההוא כל מכה יבסי
ויגע בצנור ואת הפ
הפסחים ואת העורים
שנאו נפש דוד על כן
יאמרו עור ופסח לא
יבא אל הבית וישב
דוד במצדה ויקרא
לה עיר דוד ויבן דוד
סביב מן המלא ובי
וביתה וילך דוד הל
הלך וגדול ויהוה א
אלהי צבאות עמו
וישלח
חירם מלך צר מלא
מלאכים אל דוד וע
ועצי ארזים וחרשי
עץ וחרשי אבן קיר
ויבנו בית לדוד וידע
דוד כי הכינו יהוה
למלך על ישראל וכי
נשא ממלכתו בעבור
עמו ישראל
ויקח דוד עוד

פלגשים ונשים מיר
מירושלם אחרי באו
מחברון ויולדו עוד
לדוד בנים ובנות
ואלה שמות
הילדים לו בירושלם
שמוע ושובב ונתן
ושלמה ויבחר ואלי
ואלישוע ונפג ויפיע
ואלישמע ואלידע
ואליפלט
וישמעו פלשתים כי
משחו את דוד למלך
על ישראל ויעלו כל
פלשתים לבקש את
דוד וישמע דוד ויר
וירד אל המצודה ו
ופלשתים באו וינט
וינטשו בעמק רפא
רפאים וישאל דוד
ביהוה לאמר האע
האעלה אל פלשתים
התתנם בידי ויאמר
יהוה אל דוד עלה
כי נתן אתן את הפ
הפלשתים בידך וי
ויבא דוד בבעל פרצ
פרצים ויכם שם דוד
ויאמר פרץ יהוה את
איבי לפני כפרץ מים
על כן קרא שם המ
המקום ההוא בעל
פרצים ויעזבו שם א
את עצביהם וישאם

דוד ואנשיו
ויספו עוד פלשתים
לעלות וינטשו בעמ
בעמק רפאים וישאל
דוד ביהוה ויאמר
לא תעלה הסב אל א
אחריהם ובאת להם
ממול בכאים ויהי
בשמעך את קול צע
צעדה בראשי הבכא
הבכאים אז תחרץ
כי אז יצא יהוה לפני
להכות במחנה פלש
פלשתים ויעש דוד
כן כאשר צוהו יהוה
ויך את פלשתים מג
מגבע עד באך גזר
חפט א ויסף עוד
דוד את כל בחור בי
בישראל שלשים א
אלף ויקם וילך דוד
וכל העם אשר אתו
מבעלי יהודה להעל
להעלות משם את
ארון האלהים אשר
נקרא שם שם יהוה
צבאות ישב הכרבים
עליו וירכבו את א
ארון האלהים אל
עגלה חדשה וישא
וישאהו מבית אב
אבינדב אשר בגבעה
ועזא ואחיו בני אב
אבינדב נהגים את

העגלה חדשה וישא
הו מבית אבינדב
אשר בגבעה עם ארון
האלהים ואחיו הלך
לפני הארון׃
ודוד וכל בית ישראל
משחקים לפני יהוה
בכל עצי ברושים ובכ
ובכנרות ובנבלים ובת
ובתפים ובמנענעים
ובצלצלים׃ ויבאו עד
גרן נכון וישלח עזא
אל ארון האלהים ו
ויאחז בו כי שמטו
הבקר׃ ויחר אף יהוה
בעזא ויכהו שם ה
ה האלהים על
השל וימת שם עם
ארון האלהים׃ ויחר
לדוד על אשר
פרץ יהוה פרץ בעזא
ויקרא למקום ההוא
פרץ עזא עד
היום הזה׃ ויירא דוד
את יהוה ביום ההוא
ויאמר איך יבא אלי
ארון יהוה׃ ולא אבה
דוד להסיר אליו את
ארון יהוה על עיר
דוד ויטהו דוד בית
עבד אדום הגתי׃ ו
וישב ארון יהוה בי
בית עבד אדום הגתי
שלשה חדשים ויב

ויברך יהוה את עבד
אדום ואת כל ביתו׃ ו
ויגד למלך דוד לאמר
ברך יהוה את בית ע
עבד אדום ואת כל
אשר לו בעבור ארון
האלהים וילך דוד ו
ויעל את ארון ה
האלהים מבית עבד
אדום עיר דוד בשמ
בשמחה׃ ויהי כי צעדו
צעדו נשאי ארון
יהוה ששה צעדים
ויזבח שור ומריא׃ ו
ודוד מכרכר בכל ע
לפני יהוה ודוד חגור
אפוד בד׃ ודוד וכל
בית ישראל מעלים
את ארון יהוה בתר
בתרועה ובקול שופר׃
והיה ארון יהוה בא
עיר דוד ומיכל בת
שאול נשקפה בעד
החלון ותרא את המ
המלך דוד מפזז ומ
ומכרכר לפני יהוה
ותבז לו בלבה׃ ויבאו
את ארון יהוה ויצ
ויצגו אתו במקומו
בתוך האהל אשר
נטה לו דוד ויעל ד
דוד עלות לפני יהוה
ושלמים׃
ויכל דוד מהעלות

העלה והשלמים ויב
ויברך את העם בשם
יהוה צבאות׃ ויחלק
לכל העם לכל המון
ישראל למאיש ועד
אשה לאיש חלת ל
לחם אחת ואשפר
אחד ואשישה אחת
וילך כל העם איש
לביתו׃ וישב דוד לב
לברך את ביתו ותצ
ותצא מיכל בת שא
שאול לקראת דוד ו
ותאמר מה נכבד הי
היום מלך ישראל
אשר נגלה היום לע
לעיני אמהות עבדיו
כהגלות נגלות אחד
הרקים׃ ויאמר דוד
אל מיכל לפני יהוה
אשר בחר בי מאביך
ומכל ביתו לצות אתי
לנגיד על עם יהוה
על ישראל ושחקתי
לפני יהוה׃ ונקלתי
עוד מזאת והייתי ש
שפל בעיני ועם הא
האמהות אשר אמרת
אמרת עמם אכבדה׃
ולמיכל בת שאול
לא היה לה ילד עד
יום מותה׃
ויהי כי ישב המלך
בביתו ויהוה הניח

לו מסביב מכל איביו
ויאמר המלך אל נתן
הנביא ראה נא אנכי
ישב בבית ארזים וא
וארון האלהים ישב
בתוך היריעה׃ ויאמ
ויאמר נתן אל המלך
כל אשר בלבבך עשה
כי יהוה עמך׃
ויהי בלילה ההוא
ויהי דבר יהוה אל
נתן לאמר׃ לך ואמ
ואמרת אל עבדי א
אל דוד כה אמר ״
יהוה האתה תבנה לי
בית לשבתי׃ כי לא יש
ישבתי בבית למיום
העלתי את בני יש
ישראל ממצרים ו
ועד היום הזה ואהיה
מתהלך באהל ובמ
ובמשכן׃ בכל אשר
התהלכתי בכל בני י
ישראל הדבר דברתי
את אחד שבטי יש
ישראל אשר צויתי
לרעות את עמי את
ישראל לאמר למה
לא בניתם לי בית א
ארזים׃ ועתה כה תא
תאמר לעבדי לדוד
כה אמר יהוה צבא
צבאות אני לקחתיך
מן הנוה מאחר ה

הצאן להיות נגיד
על עמי על ישראל׃
ואהיה עמך בכל א
אשר הלכת ואכרתה
את כל איביך מפניך
ועשתי לך שם גדול
כשם הגדלים אשר
בארץ׃ ושמתי מקום
לעמי ישראל ונטע
ונטעתיו ושכן תחתיו
ולא ירגז עוד ולא
יסיפו בני עולה לענ
לעניתו כאשר בר
בראשונה׃ ולמן היום
אשר צויתי שפטים
על עמי ישראל והנ
והניחתי לך מכל אי
איביך והגיד לך יהוה
כי בית יעשה לך ״
יהוה׃ כי ימלאו ימיך
ושכבת את אבתיך
והקימתי את זרעך
אחריך אשר יצא מ
ממעיך והכינתי את
ממלכתו׃ הוא יבנה
בית לשמי וכננתי
את כסא ממלכתו ע
עד עולם׃ אני אהיה
לו לאב והוא יהיה לי
לבן אשר בהעותו
והוכחתיו בשבט א
אנשים ובנגעי בני
אדם׃ וחסדי לא יס
יסור ממנו כאשר

הסירתי מעם שאול
אשר הסירתי מלפניך׃
ונאמן ביתך וממלכ
וממלכתך עד עולם
לפניך כסאך יהיה
נכון עד עולם׃ ככל
הדברים האלה וככל
החזיון הזה כן דבר
נתן אל דוד׃
ויבא המלך דוד וי
וישב לפני יהוה ויא
ויאמר מי אנכי אד
יהוה ומי ביתי כי ה
הביאתני עד הלם׃
ותקטן עוד זאת בע
בעיניך אדני יהוה ״
ותדבר גם אל בית
עבדך למרחוק וזאת
תורת האדם אדני
יהוה׃ ומה יוסיף דוד
עוד לדבר אליך וא
ואתה ידעת את ע
עבדך אדני יהוה׃ ב
בעבור דברך וכלבך
עשית את כל הגדלה
הזאת להודיע את
עבדך׃ על כן גדלת
יהוה אלהים כי אין
כמוך ואין אלהים
זולתך בכל אשר
שמענו באזנינו׃ ומי
כעמך כישראל גוי
אחד בארץ אשר
הלכו אלהים לפדות

לו לעם ולשום לו ש
שם ולעשות לכם הג
הגדלה ונראות לאר
לארצך מפני עמך א
אשר פדית לך ממצ
ממצרים גוים ואלהיו
ותכונן לך את עמך
ישראל לך לעם עד
עולם ואתה יהוה ה
היית להם לאלהים:
ועתה יהוה אלהים
הדבר אשר דברת ע
על עבדך ועל ביתו ה
הקם עד עולם ועשה
כאשר דברת: ויגדל
שמך עד עולם לאמר
יהוה צבאות אלהים
על ישראל ובית עב
עבדך דוד יהיה נכון
לפניך: כי אתה יהוה
צבאות אלהי ישראל
גליתה את אזן עבדך:
לאמר בית אבנה לך
על כן מצא עבדך את
לבו להתפלל אליך
את התפלה הזאת: ו
ועתה אדני יהוה אתה
הוא האלהים ודבריך
יהיו אמת ותדבר אל
עבדך את הטובה ה
הזאת: ועתה הואל
וברך את בית עבדך
להיות לעולם לפניך
כי אתה אדני יהוה

דברת ומברכתך יברך
בית עבדך לעולם:
ויהי אחרי כן
ויך דוד את פלשתים
ויכניעם ויקח דוד א
את מתג האמה מיד
פלשתים: ויך את מו
מואב וימדדם בחבל
השכב אותם ארצה
וימדד שני חבלים ל
להמית ומלא החבל
להחיות ותהי מואב
לדוד לעבדים נשאי
מנחה: ויך דוד את
הדדעזר בן רחב מ
מלך צובה בלכתו ל
להשיב ידו בנהר:
וילכד דוד ממנו אלף
ושבע מאות פרשים
ועשרים אלף איש ר
רגלי ויעקר דוד את
כל הרכב ויותר ממנו
מאה רכב: ותבא ארם
דמשק לעזר להדדע
להדדעזר מלך צובה
ויך דוד בארם עשרים
ושנים אלף איש: ויש
וישם דוד נצבים בא
בארם דמשק ותהי
ארם לדוד לעבדים
נושאי מנחה ויושע
יהוה את דוד בכל
אשר הלך: ויקח דו
דוד את שלטי הזהב

אשר היו אל עבדי ה
הדדעזר ויביאם ירו
ירושלם: ומבטח ומ
ומברתי ערי הדדעזר
לקח המלך דוד נחשת
הרבה מאד:
וישמע תעי מלך חמ
חמת כי הכה דוד את
כל חיל הדדעזר: ויש
וישלח תעי את יורם
בנו אל המלך דוד ל
לשאל לו לשלום ול
ולברכו על אשר נל
נלחם בהדדעזר ויכהו
כי איש מלחמות תעי
היה הדדעזר ובידו
היו כלי כסף וכלי ז
זהב וכלי נחשת: גם
אתם הקדיש המלך
דוד ליהוה עם הכסף
והזהב אשר הקדיש
מכל הגוים אשר כב
כבש: מארם וממואב
ומבני עמון ומפלש
ומפלשתים ומעמלק
ומשלל הדדעזר בן
רחב מלך צובה: ויע
ויעש דוד שם בשובו
מהכותו את ארם ב
בגיא מלח שמנה ע
עשר אלף: וישם ב
באדום נצבים בכל
אדום שם נצבים ו
ויהי כל אדום עבד

עבדים לדוד ויושע
יהוה את דוד בכל
אשר הלך וימלך דו
דוד על כל ישראל וי
ויהי דוד עשה מש
משפט וצדקה לכל
עמו ויואב בן צרויה
על הצבא ויהושפט
בן אחילוד מזכיר וצ
וצדוק בן אחיטוב וא
ואחימלך בן אביתר
כהנים ושריה סופר
ובניהו בן יהוידע ו
והכרתי והפלתי ובני
דוד כהנים היו
ויאמר דוד ה
הכי יש עוד אשר נ
נותר לבית שאול וא
ואעשה עמו חסד ב
בעבור יהונתן ולבית
שאול עבד ושמו צ
ציבא ויקראו לו אל
דוד ויאמר המלך א
אליו האתה ציבא ו
ויאמר עבדך ויאמר
המלך האפס עוד
איש לבית שאול וא
ואעשה עמו חסד
אלהים ויאמר ציבא
אל המלך עוד בן לי
ליהונתן נכה רגלים
ויאמר לו המלך אי
איפה הוא ויאמר צ
ציבא אל המלך הנה

הוא בית מכיר בן ע
עמיאל בלו דבר וי
וישלח המלך דוד ו
ויקחהו מבית מכיר
בן עמיאל מלו דבר
ויבא מפיבשת בן יהו
יהונתן בן שאול אל
דוד ויפל על פניו וי
וישתחו ויאמר דוד
מפיבשת ויאמר הנה
עבדך ויאמר לו דוד
אל תירא כי עשה ו
אעשה עמך חסד
בעבור יהונתן אביך
והשבתי לך את כל
שדה שאול אביך וא
ואתה תאכל לחם על
שלחני תמיד וישת
וישתחו ויאמר מה
עבדך כי פנית אל ה
הכלב המת אשר כמ
כמוני ויקרא המלך
אל ציבא נער שאול
ויאמר אליו כל אשר
היה לשאול ולכל בי
ביתו נתתי לבן אדניך
ועבדת לו את האד
האדמה אתה ובניך
ועבדיך והבאת והיו
והיה לבן אדניך לחם
ואכלו ומפיבשת בן
אדניך יאכל תמיד
לחם על שלחני ולצ
ולציבא חמשה עשר

עשר בנים ועשרים ע
עבדים ויאמר ציבא
אל המלך ככל אשר
יצוה אדני המלך את
עבדו כן יעשה עבדך
ומפיבשת אכל על
שלחני כאחד מבני
המלך ולמפיבשת ב
בן קטן ושמו מיכא
וכל מושב בית ציבא
עבדים למפיבשת ו
ומפיבשת ישב בירו
בירושלם כי על של
שלחן המלך תמיד
הוא אכל והוא פסח
שתי רגליו
ויהי אחרי כן וימת
מלך בני עמון וימלך
חנון בנו תחתיו ויא
ויאמר דוד אעשה
חסד עם חנון בן נח
נחש כאשר עשה א
אביו עמדי חסד וי
וישלח דוד לנחמו
ביד עבדיו אל אביו
ויבאו עבדי דוד ארץ
בני עמון ויאמרו ש
שרי בני עמון אל
חנון אדניהם המכבד
דוד את אביך בעיניך
כי שלח לך מנחמים
הלא בעבור חקר
את העיר ולרגלה
ולהפכה שלח דוד

את עבדיו אליך׃ ויק
ויקח חנון את עבדי
דוד ויגלח את חצי
זקנם ויכרת את מד
מדויהם בחצי עד ש
שתותיהם וישלחם׃
ויגדו לדוד וישלח
לקראתם כי היו הא
האנשים נכלמים מ
מאד ויאמר המלך
שבו בירחו עד יצמח
זקנכם ושבתם׃ ויראו
בני עמון כי נבאשו
בדוד וישלחו בני עמ
עמון וישכרו את א
ארם בית רחוב ואת
ארם צובה עשרים א
אלף רגלי ואת מלך
מעכה אלף איש וא
ואיש טוב שנים עשר
אלף איש׃ וישמע ד
דוד וישלח את יואב
ואת כל הצבא הגב
הגברים׃ ויצאו בני
עמון ויערכו מלחמה
פתח השער וארם צ
צובה ורחוב ואיש ט
טוב ומעכה לבדם בש
בשדה׃ וירא יואב כי
היתה אליו פני המל
המלחמה מפנים ומ
ומאחור ויבחר מכל
בחורי בישראל ויע
ויערך לקראת ארם׃

ואת יתר העם נתן ביד
אבשי אחיו ויערך
לקראת בני עמון׃ ויא
ויאמר אם תחזק אר
ארם ממני והיית לי
לישועה ואם בני עמ
עמון יחזקו ממך וה
והלכתי להושיע לך׃
חזק ונתחזק בעד ע
עמנו ובעד ערי א
אלהינו ויהוה יעשה
הטוב בעיניו׃ ויגש
יואב והעם אשר ע
עמו למלחמה בארם
וינסו מפניו׃ ובני ע
עמון ראו כי נס ארם
וינסו מפני אבישי׃
ויבאו העיר וישב י
יואב מעל בני עמון
ויבא ירושלם׃ וירא
ארם כי נגף לפני יש
ישראל ויאספו יחד׃
וישלח הדדעזר ויצ
ויצא את ארם אשר
מעבר הנהר ויבאו
חילם ושובך שר צ
צבא הדדעזר לפנ
לפניהם׃ ויגד לדוד
ויאסף את כל ישרא
ישראל ויעבר את ה
הירדן ויבא חלאמה
ויערכו ארם לקראת
דוד וילחמו עמו׃ ו
וינס ארם מפני יש

ישראל ויהרג דוד מ
מארם שבע מאות
רכב וארבעים אלף
פרשים ואת שובך׃
שר צבאו הכה וימת
שם׃ ויראו כל המלכ
המלכים עבדי הד
הדדעזר כי נגפו לפני
ישראל וישלמו את
ישראל ויעבדום וי
ויראו ארם להושיע
עוד את בני עמון׃
ויהי לתשובת
השנה לעת צאת ה
המלאכים וישלח
דוד את יואב ואת
עבדיו עמו ואת כל
ישראל וישחתו את
בני עמון ויצרו על
רבה ודוד ישב ביר
בירושלם׃ ויהי לעת
הערב ויקם דוד מ
מעל משכבו ויתה
ויתהלך על גג בית
המלך וירא אשה
רחצת מעל הגג וה
והאשה טובת מראה
מאד׃ וישלח דוד וי
וידרש לאשה ויאמר
הלוא זאת בת שבע
בת אליעם אשת א
אוריה החתי׃ וישלח
דוד מלאכים ויקחה
ותבוא אליו וישכב

עמה והיא מתקדשת
מטמאתה ותשב אל
ביתה׃ ותהר האשה
ותשלח ותגד לדוד
ותאמר הרה אנכי׃
וישלח דוד אל יואב
שלח אלי את אוריה
החתי וישלח יואב
את אוריה אל דוד׃
ויבא אוריה אליו
וישאל דוד לשלום
יואב ולשלום העם
ולשלום המלחמה׃
ויאמר דוד לאוריה
רד לביתך ורחץ רג
רגליך ויצא אוריה
מבית המלך ותצא
אחריו משאת המ
המלך׃ וישכב אוריה
פתח בית המלך את
כל עבדי אדניו ולא
ירד אל ביתו׃ ויגדו
לדוד לאמר לא ירד
אוריה אל ביתו ויא
ויאמר דוד אל או
אוריה הלוא מדרך
אתה בא מדוע לא
ירדת אל ביתך׃ ויא
ויאמר אוריה אל
דוד הארון וישראל
ויהודה ישבים בס
בסכות ואדני יואב
ועבדי אדני על פני
השדה חנים ואני א

אבוא אל ביתי לאכל
ולשתות ולשכב עם
אשתי חיך וחי נפ
נפשך אם אעשה
את הדבר הזה׃ ויא
ויאמר דוד אל או
אוריה שב בזה גם
היום ומחר אשלחך
וישב אוריה בירוש
בירושלם ביום ההו
ההוא וממחרת׃ ויק
ויקרא לו דוד ויאכל
לפניו וישת וישכרהו
ויצא בערב לשכב ב
במשכבו עם עבדי
אדניו ואל ביתו לא
ירד׃ ויהי בבקר ויכ
ויכתב דוד ספר אל
יואב וישלח ביד א
אוריה׃ ויכתב בספר
לאמר הבו את אור
אוריה אל מול פני
המלחמה החזקה ו
ושבתם מאחריו ונ
ונכה ומת׃
ויהי בשמור יואב
אל העיר ויתן את
אוריה אל המקום
אשר ידע כי אנשי
חיל שם׃ ויצאו אנשי
העיר וילחמו את
יואב ויפל מן העם
מעבדי דוד וימת
גם אוריה החתי׃

וישלח יואב ויגד לד
לדוד את כל דברי ה
המלחמה׃ ויצו את
המלאך לאמר ככלו
ככלותך את כל דברי
המלחמה לדבר אל
המלך׃ והיה אם תע
תעלה חמת המלך ו
ואמר לך מדוע נגש
נגשתם אל העיר ל
להלחם הלוא ידעתם
את אשר ירו מעל
החומה׃ מי הכה את
אבימלך בן ירבשת
הלא אשה השליכה
עליו פלח רכב מעל
החומה וימת בתבץ
למה נגשתם אל הח
החומה ואמרת גם ע
עבדך אוריה החתי
מת׃ וילך המלאך ו
ויבא ויגד לדוד את
כל אשר שלחו יואב
ויאמר המלאך אל
דוד כי גברו עלינו
האנשים ויצאו א
אלינו השדה ונהיה
עליהם עד פתח ה
השער׃ ויראו המור
המוראים אל עבדיך
מעל החומה וימתו
מעבדי המלך וגם
עבדך אוריה החתי
מת׃ ויאמר דוד אל

המלאך

המלאך כה תאמר אל
יואב אל ירע בעיניך
את הדבר כי כזה וכזה
תאכל החרב החזק מ
מלחמתך אל העיר
והרסה וחזקהו ותש
ותשמע אשת אוריה
כי מת אוריה אישה
ותספד על בעלה ויע
ויעבר האבל וישלח
דוד ויאספה אל ביתו
ותהי לו לאשה ותלד
לו בן וירע הדבר אש
אשר עשה דוד בעיני
יהוה   וישלח
יהוה את נתן אל דוד
ויבא אליו ויאמר לו
שני אנשים היו בעיר
אחת אחד עשיר ואח
ואחד ראש לעשיר
היה צאן ובקר הרבה
מאד ולרש אין כל
כי אם כבשה אחת קט
קטנה אשר קנה ויחיה
ותגדל עמו ועם בניו
יחדו מפתו תאכל
ומכסו תשתה ובחיקו
תשכב ותהי לו כבת
ויבא הלך לאיש הע
העשיר ויחמל לקחת
מצאנו ומבקרו לעש
לעשות לארח הבא
לו ויקח את כבשת
האיש הראש ויעשה

לאיש הבא אליו ויחר
אף דוד באיש מאד
ויאמר אל נתן חי יהוה
כי בן מות האיש הע
העשה זאת ואת הכב
הכבשה ישלם ארב
ארבעתים עקב אשר
עשה את הדבר הזה
ועל אשר לא חמל
ויאמר נתן
אל דוד אתה האיש
כה אמר יהוה אלהי
ישראל אנכי משחת
משחתיך למלך על
ישראל ואנכי הצל
הצלתיך מיד שאול
ואתנה לך את בית א
אדניך ואת נשי אדניך
בחיקך ואתנה לך את
בית ישראל ויהודה
ואם מעט ואספה לך
כהנה וכהנה מדוע
בזית את דבר יהוה
לעשות הרע בעינו
את אוריה החתי הכ
הכית בחרב ואת אש
אשתו לקחת לך לא
לאשה ואתו הרגת
בחרב בני עמון ועתה
לא תסור חרב מביתך
עד עולם עקב כי בז
בזתני ותקח את אש
אשת אוריה החתי
להיות לך לאשה

כה אמר יהוה
הנני מקים עליך רעה
מביתך ולקחתי את
נשיך לעיניך ונתתי
לרעיך ושכב עם נשיך
לעיני השמש הזאת
כי אתה עשית בסתר
ואני אעשה את הדבר
הזה נגד כל ישראל
ונגד השמש
ויאמר דוד אל נתן
חטאתי ליהוה ויאמר
נתן אל דוד גם יהוה
העביר חטאתך לא
תמות אפס כי נאץ
נאצת את איבי יהוה
בדבר הזה גם הבן הי
הילוד לך מות ימות
וילך נתן אל ביתו וי
ויגף יהוה את הילד
אשר ילדה אשת א
אוריה לדוד ויאנש
ויבקש דוד את הא
האלהים בעד הנער
ויצם דוד צום ובא
ולן ושכב ארצה ויק
ויקמו זקני ביתו עליו
להקימו מן הארץ
ולא אבה ולא ברא
אתם לחם ויהי ביום
השביעי וימת הילד
ויראו עבדי דוד ל
להגיד לו כי מת הי
הילד כי אמרו הנה

בהיות הילד חי דברנו
אליו ולא שמע בקלנו
ואיך נאמר אליו מת
הילד ועשה רעה׃ ויר
וירא דוד כי עבדיו מ
מתלחשים ויבן דוד
כי מת הילד ויאמר
דוד אל עבדיו המת
הילד ויאמרו מת׃ ו
ויקם דוד מהארץ וי
וירחץ ויסך ויחלף
שמלתו ויבא בית
יהוה וישתחו ויבא
אל ביתו וישאל ויש
וישימו לו לחם ויאכ
ויאכל׃ ויאמרו עבדיו
אליו מה הדבר הזה
אשר עשיתה בעבור
הילד חי צמת ותבך
וכאשר מת הילד ק
קמת ותאכל לחם׃
ויאמר בעוד הילד
חי צמתי ואבכה כי
אמרתי מי יודע יחנ
יחנני יהוה וחי הילד
ועתה מת למה זה א
אני צם האוכל להש
להשיבו עוד אני ה
הולך אליו והוא לא
ישוב אלי׃ וינחם דוד
את בת שבע אשתו
ויבא אליה וישכב
עמה ותלד בן ויקרא
את שמו שלמה

ויהוה אהבו׃ וישלח
ביד נתן הנביא ויקרא
את שמו ידידיה בע
בעבור יהוה׃
וילחם יואב
ברבת בני עמון וילכד
את עיר המלוכה׃ ו
וישלח יואב מלאכים
אל דוד ויאמר נלחמ
נלחמתי ברבה וגם ל
לכדתי את עיר המים׃
ועתה אסף את יתר
העם וחנה על העיר
ולכדה פן אלכד אני
את העיר ונקרא שמי
עליה׃ ויאסף דוד את
כל העם וילך רבתה
וילחם בה וילכדה׃ וי
ויקח את עטרת מל
מלכם מעל ראשו ומ
ומשקלה ככר זהב
ואבן יקרה ותהי על
ראש דוד ושלל העיר
הוציא הרבה מאד׃
ואת העם אשר בה
הוציא וישם במגרה
ובחרצי הברזל ובמג
ובמגזרת הברזל וה
והעביר אותם במלכן
וכן יעשה לכל ערי
בני עמון וישב דוד
וכל העם ירושלם׃
ויהי אחרי כן
ולאבשלום בן דוד

אחות יפה ושמה תמר
ויאהבה אמנון בן ד
דוד׃ ויצר לאמנון לה
להתחלות בעבור תמר
אחתו כי בתולה היא
ויפלא בעיני אמנון
לעשות לה מאומה׃
ולאמנון רע ושמו
יונדב בן שמעה אחי
דוד ויונדב איש חכם
מאד׃ ויאמר לו מד
מדוע אתה ככה דל
בן המלך בבקר בבקר
הלוא תגיד לי ויאמר
לו אמנון את תמר
אחות אבשלם אחי
אני אהב׃ ויאמר לו
יהונדב שכב על מש
משכבך והתחל ובא
אביך לראתך ואמרת
אליו תבא נא תמר
אחותי ותברני לחם
ועשתה לעיני את ה
הבריה למען אשר
אראה ואכלתי מידה׃
וישכב אמנון ויתחל
ויבא המלך לראותו
ויאמר אמנון אל ה
המלך תבא נא תמר
אחתי ותלבב לעיני
שתי לבבות ואברה
מידה׃ וישלח דוד אל
תמר הביתה לאמר
לכי נא בית אמנון א

אחיך ועשי לי הבריה
ותלך תמר בית אמנון
אחיה והוא שכב ות
ותקח את הבצק ותלוש
ותלבב לעיניו
ותבשל את הלבבות
ותקח את המשרת ות
ותצק לפניו וימאן
לאכול ויאמר אמנון
הוציאו כל איש מעלי
ויצאו כל איש מעליו
ויאמר אמנון אל תמר
הביאי הבריה החדר
ואברה מידך ותקח
תמר את הלבבות א
אשר עשתה ותבא ל
לאמנון אחיה החדרה
ותגש אליו לאכל ויח
ויחזק בה ויאמר לה
באי שכבי עמי אחותי
ותאמר לו אל אחי א
אל תענני כי לא יעשה
כן בישראל אל תעש
תעשה את הנבלה
הזאת ואני אנה אול
אוליך את חרפתי וא
ואתה תהיה כאחד
הנבלים בישראל וע
ועתה דבר נא אל ה
המלך כי לא ימנעני
ממך ולא אבה לשמ
לשמע בקולה ויחזק
ממנה ויענה וישכב
אתה וישנאה אמנון

שנאה גדלה מאד כי
גדלה השנאה אשר
שנאה מאהבה אשר
אהבה ויאמר לה אמ
אמנון קומי לכי ותא
ותאמר לו אל אודות
הרעה הגדלה הזאת
מאחרת אשר עשית
עמי לשלחני ולא אבה
לשמע לה ויקרא א
את נערו משרתו ויא
ויאמר שלחו נא את
זאת מעלי החוצה
ונעל הדלת אחריה
ועליה כתנת פסים כי
כן תלבשן בנות המלך
הבתולת מעילים וי
ויצא אתה משרתו
החוץ ונעל הדלת א
אחריה ותקח תמר א
אפר על ראשה וכתנת
הפסים אשר עליה
קרעה ותשם ידה על
ראשה ותלך הלוך
וזעקה ויאמר אליה
אבשלום אחיה האמ
האמינון אחיך היה
עמך ועתה אחותי ה
החרישי אחיך הוא
אל תשיתי את לבך
לדבר הזה ותשב תמ
תמר ושממה בית
אבשלום אחיה והמ
והמלך דוד שמע את

כל הדברים האלה ו
ויחר לו מאד ולא ד
דבר אבשלום את א
אמנון למרע ועד ט
טוב כי שנא אבשלום
את אמנון על דבר
אשר ענה את תמר
אחתו ויהי
לשנתים ימים ויהיו
גוזזים לאבשלום בבע
בבעל חצור אשר עם
אפרים ויקרא אבש
אבשלום לכל בני המ
המלך ויבא אבשלום
אל המלך ויאמר ה
הנה נא גוזזים לעבדך
ילך נא המלך ועבדיו
עם עבדך ויאמר ה
המלך אל אבשלום
אל בני אל נא נלך
כלנו ולא נכבד עליך
ויפרץ בו ולא אבה
ללכת ויברכהו ויאמר
אבשלום ולא ילך נא
אתנו אמנון אחי ויא
ויאמר לו המלך למה
ילך עמך ויפרץ בו א
אבשלום וישלח אתו
את אמנון ואת כל בני
המלך ויצו
אבשלום את נעריו
לאמר ראו נא כטוב
לב אמנון ביין ואמרתי
אליכם הכו את אמנון

והמתם אתו אל
תיראו הלא כי אנכי
צויתי אתכם חזקו
והיו לבני חיל ויעשו
נערי אבשלום לאמנון
כאשר צוה אבשלום
ויקמו כל בני המלך
וירכבו איש על פרדו
וינסו ויהי המה בדרך
והשמעה באה אל
דוד לאמר הכה
אבשלום את כל בני
המלך ולא נותר מהם
אחד ויקם
המלך ויקרע את
בגדיו וישכב ארצה
וכל עבדיו נצבים
קרעי בגדים ויען
יונדב בן שמעה אחי
דוד ויאמר אל יאמר
אדני את כל הנערים
בני המלך המיתו כי
אמנון לבדו מת כי על
פי אבשלום היתה
שומה מיום ענתו
את תמר אחתו
ועתה אל ישם אדני
המלך אל לבו דבר
לאמר כל בני המלך
מתו כי אם אמנון לבדו
מת ויברח אבשלום
וישא הנער הצפה
את עינו וירא והנה
עם רב הלכים מדרך

אחריו מצד ההר
ויאמר יונדב אל המלך
הנה בני המלך
באו כדבר עבדך כן
היה ויהי ככלתו לדבר
והנה בני המלך באו
וישאו קולם ויבכו וגם
המלך וכל עבדיו בכו
בכי גדול מאד
ואבשלום ברח וילך
אל תלמי בן עמיחור
מלך גשור ויתאבל על
בנו כל הימים
ואבשלום ברח וילך
גשור ויהי שם שלש
שנים ותכל דוד המלך
לצאת אל אבשלום כי
נחם על אמנון כי מת
וידע יואב
בן צריה כי לב המלך
על אבשלום וישלח
יואב תקועה ויקח
משם אשה חכמה
ויאמר אליה התאבלי
נא ולבשי נא בגדי
אבל ואל תסוכי שמן
והיית כאשה זה ימים
רבים מתאבלת על
מת ובאת אל המלך
ודברת אליו כדבר
הזה וישם יואב את
הדברים בפיה ותאמר
האשה התקעית אל
המלך ותפל על אפיה

ארצה ותשתחו
ותאמר הושעה
המלך ויאמר לה
המלך מה לך ותאמר
אבל אשה אלמנה אני
וימת אישי ולשפחתך
שני בנים וינצו שניהם
בשדה ואין מציל
ביניהם ויכו האחד את
האחד וימת אתו והנה
קמה כל המשפחה על
שפחתך ויאמרו תני
את מכה אחיו
ונמיתהו בנפש אחיו
אשר הרג ונשמידה
גם את היורש וכבו
את גחלתי אשר
נשארה לבלתי שום
לאישי שם ושארית
על פני האדמה
ויאמר המלך
אל האשה לכי לביתך
ואני אצוה עליך
ותאמר האשה
התקועית אל המלך
עלי אדני המלך העון
ועל בית אבי והמלך
וכסאו נקי ויאמר
המלך המדבר אליך
והבאתו אלי ולא
יסיף עוד לגעת בך
ותאמר יזכר נא המלך
את יהוה אלהיך
מהרבית גאל הדם

לשחת ולא ישמידו א
ת בני ויאמר חי יהוה
אם יפל משערת בנך
ארצה ותאמר האשה
תדבר נא שפחתך אל
אדני המלך דבר ויא
ויאמר דברי ותאמר
האשה ולמה חשבתה
כזאת על עם אלהים
ומדבר המלך הדבר
הזה כאשם לבלתי הש
השיב המלך את נדחו
כי מות נמות וכמים
הנגרים ארצה אשר
לא יאספו ולא ישא
אלהים נפש וחשב מ
מחשבות לבלתי ידח
ממנו נדח ועתה אשר
באתי לדבר אל המלך
אדני את הדבר הזה
כי יראני העם ותאמר
שפחתך אדברה נא
אל המלך אולי יעשה
יעשה המלך את דבר
אמתו כי ישמע המלך
להציל את אמתו מכף
האיש להשמיד אתי
ואת בני יחד מנחלת
אלהים ותאמר שפח
שפחתך יהי נא דבר
אדני המלך למנחה כי
כמלאך האלהים כן
אדני המלך לשמע
הטוב והרע ויהוה

אלהיך יהי עמך
ויען המלך ויא
ויאמר אל האשה אל
נא תכחדי ממני דבר
אשר אנכי שאל את
אתך ותאמר האשה
ידבר נא אדני המלך
ויאמר המלך היד
יואב אתך בכל זאת
ותען האשה ותאמר
חי נפשך אדני המלך
אם אש להמין ולהש
ולהשמיל מכל אשר
דבר אדני המלך כי
עבדך יואב הוא צוני
והוא שם בפי שפחתך
את כל הדברים האלה
לבעבור סבב את פני
הדבר עשה יואב את
הדבר הזה ואדני חכם
כחכמת מלאך האלהים
לדעת את כל אשר
בארץ ויאמר
המלך אל יואב הנה
נא עשיתי את הדבר
הזה ולך השב את
הנער את אבשלום
ויפל יואב אל פניו א
ארצה וישתחו ויברך
את המלך ויאמר יו
יואב היום ידע עבדך
כי מצאתי חן בעיניך
אדני המלך אשר ע
עשה המלך את דבר

עבדו ויקם
יואב וילך גשורה וי
ויבא את אבשלום י
ירושלם ויאמר המלך
יסב אל ביתו ופני לא
יראה ויסב אבשלום
אל ביתו ופני המלך
לא ראה וכאבשלום
לא היה איש יפה בכל
ישראל להלל מאד מ
מכף רגלו ועד קדקדו
לא היה בו מום ובגל
ובגלחו את ראשו וה
והיה מקץ ימים לימ
לימים אשר יגלח כי
כבד עליו וגלחו וש
ושקל את שער ראשו
מאתים שקלים באבן
המלך ויולדו לאבש
לאבשלום שלושה ב
בנים ובת אחת ושמה
תמר היא היתה אשה
יפת מראה
וישב אבשלום בירו
בירושלם שנתים ימים
ופני המלך לא ראה
וישלח אבשלום
אל יואב לשלח אתו
אל המלך ולא אבה
לבוא אליו וישלח עוד
שנית ולא אבה לבוא
ויאמר אל עבדיו ראו
חלקת יואב אל ידי
ולו שם שערים לכו

והציתה באש ויצתו
עבדי אבשלום את
החלקה באש ויקם
יואב ויבא אל אבש
אבשלום הביתה ויא
ויאמר אליו למה הצ
הציתו עבדיך את הח
החלקה אשר לי באש:
ויאמר אבשלום אל
יואב הנה שלחתי א
אליך לאמר באה הנה
ואשלחה אתך אל ה
המלך לאמר למה ב
באתי מגשור טוב לי
עד אני שם ועתה אר
אראה פני המלך ואם
יש בי עון והמתני
ויבא יואב אל המלך
ויגד לו ויקרא אל א
אבשלום ויבא אל ה
המלך וישתחו לו על
אפיו ארצה לפני ה
המלך וישק המלך
לאבשלום:
ויהי מאחרי כן ויעש
לו אבשלום מרכבה
וססים וחמשים איש
רצים לפניו והשכים
אבשלום ועמד על יד
דרך השער ויהי כל
האיש אשר יהיה לו
ריב לבוא אל המלך
למשפט ויקרא אב
אבשלום אליו ויאמר

אי מזה עיר אתה ויא
ויאמר מאחד שבטי
ישראל עבדך ויאמר
אליו אבשלום ראה
דבריך טובים ונכחים
ושמע אין לך מאת
המלך: ויאמר אבש
אבשלום מי ישמני
שופט בארץ ועלי י
יבוא כל איש אשר י
יהיה לו ריב ומשפט
והצדקתיו: והיה בק
בקרב איש להשתחות
לו ושלח את ידו והח
והחזיק לו ונשק לו:
ויעש אבשלום כדבר
הזה לכל ישראל אש
אשר יבאו למשפט
אל המלך ויגנב אבש
אבשלום את לב אנש
אנשי ישראל:
ויהי מקץ ארבעים
שנה ויאמר אבשלום
אל המלך אלכה נא
ואשלם את נדרי אשר
נדרתי ליהוה בחברון:
כי נדר נדר עבדך בש
בשבתי בגשור בארם
לאמר אם ישיב ישי
ישיבני יהוה ירושלם
ועבדתי את יהוה: ויא
ויאמר לו המלך לך
בשלום ויקם וילך חב
חברונה:

וישלח אבשלום מרגלים
בכל שבטי ישראל לא
לאמר כשמעכם את
קול השפר ואמרתם
מלך אבשלום בחברון:
ואת אבשלום הלכו
מאתים איש מירושלם
קראים והלכים לתמם
ולא ידעו כל דבר: ויש
וישלח אבשלום את
אחיתפל הגלני יועץ
דוד מעירו מגלה בזב
בזבחו את הזבחים ויהי
הקשר אמץ והעם ה
הולך ורב את אבשלום:
ויבא המגיד אל דוד
לאמר היה לב איש י
ישראל אחרי אבש
אבשלום: ויאמר דוד
לכל עבדיו אשר אתו
בירושלם קומו ונבר
ונברחה כי לא תהיה
לנו פליטה מפני אב
אבשלם מהרו ללכת
פן ימהר והשגנו וה
והדיח עלינו את הרעה
והכה העיר לפי חרב:
ויאמרו עבדי המלך
אל המלך ככל אשר יב
יבחר אדני המלך הנה
עבדיך: ויצא המלך
וכל ביתו ברגליו ויעזב
המלך את עשר נשים
פלגשים לשמר הבית:

ויצא המלך וכל העם
ברגליו ויעמדו בית ה
המרחק׃ וכל עבדיו
עברים על ידו וכל ה
הכרתי וכל הפלתי וכל
הגתים שש מאות א
איש אשר באו ברגלו
מגת עברים על פני ה
המלך׃ ויאמר
המלך אל אתי הגתי
למה תלך גם אתה ע
עמנו שוב ושב עם ה
המלך כי נכרי אתה
וגם גלה אתה למקומך׃
תמול בואך והיום אנ
אנועך עמנו ללכת ו
ואני הולך על אשר
אני הולך שוב והשב
את אחיך עמך חסד
ואמת׃ ויען אתי את
המלך ויאמר חי יהוה
וחי אדני המלך כי א
אם במקום אשר
יהיה שם אדני המלך
אם למות אם לחיים
כי שם יהיה עבדך׃
ויאמר דוד אל אתי
הגתי וכל אנשיו וכל
הטף אשר אתו׃ וכל
הארץ בוכים קול גדול
וכל העם עברים והמ
והמלך עבר בנחל
קדרון וכל העם עבר
עברים על פני דרך א

את המדבר׃ והנה גם
צדוק וכל הלוים אתו
נשאים את ארון ברית
האלהים ויצקו את א
ארון האלהים ויעל
אביתר עד תם כל הע
העם לעבור מן העיר׃
ויאמר המלך
לצדוק השב את אר
ארון האלהים העיר
אם אמצא חן בעיני
יהוה והשבני והראני
אתו ואת נוהו׃ ואם
כה יאמר לא חפצתי
בך הנני יעשה לי
כאשר טוב בעיניו׃
ויאמר המלך
אל צדוק הכהן הרו
הרואה אתה שבה
העיר בשלום ואחימ
ואחימעץ בנך ויהונ
ויהונתן בן אביתר ש
שני בניכם אתכם׃ ראו
אנכי מתמהמה בעב
בעברות המדבר עד
בא דבר מעמכם להג
להגיד לי׃ וישב צדוק
ואביתר את ארון
האלהים ירושלם וי
וישבו שם׃ ודוד עלה
במעלה הזיתים עלה
ובכה וראש לו חפוי
והוא הלך יחף וכל
העם אשר אתו חפו

איש ראשו ועלו עלה
ובכה׃ ודוד הגיד לא
לאמר אחיתפל בקש
בקשרים עם אבשלום
ויאמר דוד סכל נא
את עצת אחיתפל
יהוה׃ ויהי
דוד בא עד הראש א
אשר ישתחוה שם
לאלהים והנה לקרא
לקראתו חושי הארכי
קרוע כתנתו ואדמה
על ראשו׃ ויאמר לו
דוד אם עברת אתי
והיית עלי למשא׃ ו
ואם העיר תשוב וא
ואמרת לאבשלום ע
עבדך אני המלך א
אהיה עבד אביך וא
ואני מאז ועתה ואני
עבדך והפרתה לי את
עצת אחיתפל׃ והלוא
עמך שם צדוק ואב
ואביתר הכהנים והיה
כל הדבר אשר תשמ
תשמע מבית המלך
תגיד לצדוק ולאביתר
הכהנים׃ הנה שם ע
עמם שני בניהם א
אחימעץ לצדוק
ויהונתן לאביתר וש
ושלחתם בידם אלי
כל דבר אשר תשמעו׃
ויבא חושי רעה דוד

העיר ואבשלום יבוא
ירושלם׃ ודוד
עבר מעט מהראש ו
והנה ציבא נער מפיב
מפיבשת לקראתו וצ
וצמד חמרים חבשים
ועליהם מאתים לחם
ומאה צמוקים ומאה
קיץ ונבל יין׃ ויאמר
המלך אל ציבא מה
אלה לך ויאמר ציבא
החמורים לבית המלך
לרכב ולהלחם והקיץ
לאכול הנערים והיין
לשתות היעף במדבר׃
ויאמר המלך ואיה
בן אדניך ויאמר צי
ציבא אל המלך הנה
יושב בירושלם כי א
אמר היום ישיבו לי
בית ישראל את ממ
ממלכות אבי׃ ויאמר
המלך לצבא הנה לך
כל אשר למפיבשת
ויאמר ציבא השתח
השתחויתי אמצא
חן בעיניך אדני המלך׃
ובא המלך דוד עד
בחורים והנה משם
איש יוצא ממשפחת
בית שאול ושמו שמ
שמעי בן גרא יצא
יצוא ומקלל׃ ויסקל
באבנים את דוד ואת

כל עבדי המלך דוד
וכל העם וכל הגברים
מימינו ומשמאלו׃
וכה אמר שמעי בק
בקללו צא צא איש
הדמים ואיש הבלי
הבליעל׃ השיב עליך
יהוה כל דמי בית ש
שאול אשר מלכת
תחתו ויתן יהוה את
המלוכה ביד אבשלום
בנך והנך ברעתך כי
איש דמים אתה׃ ויא
ויאמר אבישי בן צר
צרויה אל המלך למה
יקלל הכלב המת הזה
את אדני המלך אעב
אעברה נא ואסירה
את ראשו׃
ויאמר המלך מה לי
ולכם בני צרויה כי יק
יקלל וכי יהוה אמר
לו קלל את דוד ומי
יאמר מדוע עשיתה
כן׃ ויאמר דוד אל א
אבישי ואל כל עבדיו
הנה בני אשר יצא מ
ממעי מבקש את נפ
נפשי ואף כי עתה בן
הימיני הניחו לו ויק
ויקלל כי אמר לו יי
יהוה׃ אולי יראה יי
יהוה בעיני והשיב
יהוה לי טובה תחת

קללתו היום הזה׃ וילך
דוד ואנשיו בדרך ו
ושמעי הלך בצלע
ההר לעמתו הלך
ויקלל ויסקל באבנים
לעמתו ועפר בעפר׃
ויבא המלך
וכל העם אשר אתו
עיפים וינפש שם׃ וא
ואבשלום וכל העם א
איש ישראל באו ירו
ירושלם ואחיתפל א
אתו׃ ויהי כאשר בא
חושי הארכי רעה ד
דוד אל אבשלם ויא
ויאמר חושי אל אב
אבשלום יחי המלך׃
יחי המלך׃ ויאמר א
אבשלום אל חושי זה
חסדך את רעך למה
לא הלכת את רעך׃
ויאמר חושי אל אב
אבשלום לא כי אשר
בחר יהוה והעם הזה
וכל איש ישראל לא
אהיה ואתו אשב׃ וה
והשנית למי אני אע
אעבד הלא לפני בנ
כאשר עבדתי לפני׃
בנו כאשר עבדתי לפני
אביך כן אהיה לפניך׃
ויאמר אבשלום
אל אחיתפל הבו לכם
עצה מה נעשה׃ ויא

ויאמר אחיתפל אל א
אבשלם בא אל פלגשי
אביך אשר הניח לש
לשמר הבית ושמע
כל ישראל כי נבאשת
את אביך וחזקו ידי
כל אשר אתך ויטו
לאבשלום האהל על
הגג ויבא אבשלום
אל פילגשי אביו לעיני
כל ישראל ועצת אח
אחיתפל אשר יעץ ב
בימים ההם כאשר יש
ישאל בדבר האלהים
כן כל עצת אחיתפל
גם לדוד גם לאבשלם
ויאמר אחיתפל
אל אבשלם אבחרה נ
נא שנים עשר אלף
איש ואקומה וארדפה
אחרי דוד הלילה וא
ואבא עליו והוא יגע
ורפה ידים והחרדתי
אתו ונס כל העם אשר
אתו והכיתי את המלך
לבדו ואשיבה כל העם
אליך כשוב הכל הא
האיש אשר אתה מב
מבקש כל העם יהיה
שלום ויישר
הדבר בעיני אבשלם
ובעיני כל זקני ישראל
ויאמר אבשלום קרא
נא גם לחושי הארכי

ונשמעה מה בפיו גם
הוא ויבא חושי אל
אבשלום ויאמר אב
אבשלום אליו לאמר
כדבר הזה דבר אחי
אחיתפל הנעשה את
דברו ואם אין אתה
דבר ויאמר
חושי אל אבשלם לא
טובה העצה אשר י
יעץ אחיתפל בפעם ה
הזאת ויאמר חושי
אתה ידעת את אביך
ואת אנשיו כי גברים
המה ומרי נפש המה
כדב שכול בשדה וא
ואביך איש מלחמה
ולא ילין את העם ה
הנה עתה הוא נחבא
באחת הפחתים או ב
באחת המקומת והיה
כנפל בהם בתחלה
ושמע השמע ואמר
היתה מגפה בעם א
אשר אחרי אבשלם
והוא גם בן חיל אשר
לבו כלב האריה המס
ימס כי ידע כל יש
ישראל כי גבור אביך
ובני חיל אשר אתו כי
יעצתי האסף יאסף
עליך כל ישראל מדן
ועד באר שבע כחול
אשר על הים לרב ו

ופניך הלכים בקרב ו
ובאנו אליו באחת ה
המקומת אשר נמצא
שם ונחנו עליו כאשר
יפל הטל על האדמה
ולא נותר בו ובכל ה
האנשים אשר אתו
גם אחד ואם אל עיר
יאסף והשיאו כל יש
ישראל אל העיר הה
ההיא חבלים וסחבנו
אתו עד הנחל עד א
אשר לא נמצא שם
גם צרור
ויאמר אבשלום וכל
איש ישראל טובה
עצת חושי הארכי
מעצת אחיתפל וי
ויהוה צוה להפר את
עצת אחיתפל הטובה
לבעבור הביא יהוה
אל אבשלום את הר
הרעה ויאמר
חושי אל צדוק ואל
אביתר הכהנים כזאת
וכזאת יעץ אחיתפל
את אבשלם ואת זקני
ישראל וכזאת וכזאת
יעצתי אני ועתה ש
שלחו מהרה והגידו
לדוד לאמר אל תלן
הלילה בערבות המ
המדבר וגם עבור תע
תעבור פן יבלע למלך

[illegible]

ולכל העם אשר אתו׃
ויהונתן ואחימעץ ע
עמדים בעין רגל והל
והלכה השפחה והגי
והגידה להם והם ילכו
והגידו למלך דוד כי
לא יוכלו להראות לב
לבוא העירה׃ וירא את
אתם נער ויגד לאבש
לאבשלם וילכו שניה
מהרה ויבאו אל בית
איש בבחורים ולו בא
באר בחצרו וירדו שם׃
ותקח האשה ותפרש
את המסך על פני ה
הבאר ותשטח עליו ה
הרפות ולא נודע דבר׃
ויבאו עבדי אבשלום
אל האשה הביתה וי
ויאמרו איה אחימעץ
ויהונתן ותאמר להם
האשה עברו מיכל ה
המים ויבקשו ולא מ
מצאו וישבו ירושלם׃
ויהי אחרי
לכתם ויעלו מהבאר
וילכו ויגדו למלך ד
דוד ויאמרו אל דוד
קומו ועברו מהרה א
את המים כי ככה יעץ
עליכם אחיתפל׃ ויקם
דוד וכל העם אשר
אתו ויעברו את הי
הירדן עד אור הבקר

עד אחד לא נעדר א
אשר לא עבר את הי
הירדן׃ ואחיתפל ראה
כי לא נעשתה עצתו
ויחבש את החמור וי
ויקם וילך אל ביתו א
ואל עירו ויצו אל בי
ביתו ויחנק וימת ויק
ויקבר בקבר אביו׃
ודוד בא מחנימה
ואבשלם עבר את הי
הירדן הוא וכל איש
ישראל עמו׃ ואת עמ
עמשא שם אבשלם
תחת יואב על הצבא
ועמשא בן איש ושמ
ושמו יתרא הישראלי
אשר בא אל אביגל
בת נחש אחות צרויה
אם יואב׃ ויחן ישראל
ואבשלם ארץ הגלעד׃
ויהי כבוא ד
דוד מחנימה ושבי בן
נחש מרבת בני עמון׃
ומכיר בן עמיאל מלו
דבר וברזלי הגלעדי׃
מרגלים׃ משכב וספ
וספות וכלי יוצר וחט
וחטים ושערים וקמח
וקלי ופול ועדשים׃
וקלי׃ ודבש וחמאה
וצאן ושפות בקר׃
הגישו לדוד ולעם א
אשר אתו לאכול כי

אמרו העם רעב ועיף
וצמא במדבר׃
ויפקד דוד את העם א
אשר אתו וישם עלי
עליהם שרי אלפים׃
ושרי מאות׃ וישלח
דוד את העם השלש
השלשית ביד יואב
והשלשית ביד אבישי
בן צרויה אחי יואב׃
והשלשית ביד אתי
הגתי ויאמר המלך א
אל העם יצא אצא גם
אני עמכם׃ ויאמר הע
העם לא תצא כי אם
נס ננוס לא ישימו׃
אלינו לב ואם ימתו
חצינו לא ישימו אלי
אלינו לב כי עתה כמו
כמונו עשרה אלפים
ועתה טוב כי תהיה׃
לנו מעיר לעזור׃ ויא
ויאמר אליהם המלך
אשר ייטב בעיניכם׃
אעשה ויעמד המלך
אל יד השער וכל הע
העם יצאו למאות׃
ולאלפים׃ ויצו המלך
את יואב ואת אבישי
ואת אתי לאמר לאט
לי לנער לאבשלום ו
וכל העם שמעו בצות
המלך את כל השרים
על דבר אבשלום׃ וי

[illegible]

ויצא העם השדה לק
לקראת ישראל ותהי
המלחמה ביער אפר
אפרים׃ וינגפו שם עם
ישראל לפני עבדי דוד
ותהי שם המגפה גדו
גדולה ביום ההוא עש
עשרים אלף׃ ותהי שם
המלחמה נפצית על
פני כל הארץ וירב ה
היער לאכל בעם מא
מאשר אכלה החרב
ביום ההוא׃ ויקרא א
אבשלום לפני עבדי
דוד ואבשלום רכב על
הפרד ויבא הפרד תח
תחת שבך האלה הג
הגדלה ויחזק ראשו ב
באלה ויתן בין השמים
ובין הארץ והפרד אש
אשר תחתיו עבר׃ וירא
איש אחד ויגד ליואב
ויאמר הנה ראיתי את
אבשלם תלוי באלה׃
ויאמר יואב לאיש ה
המגיד לו והנה ראית
ומדוע לא הכיתו שם
ארצה ועלי לתת לך
עשרה כסף וחגרה א
אחת׃ ויאמר האיש
אל יואב ולוא אנכי
שקל על כפי אלף כס
כסף לא אשלח ידי
אל בן המלך כי באז

באזנינו צוה המלך א
אתך ואת אבישי ואת
אתי לאמר שמרו מי
בנער באבשלום׃ או ע
עשיתי בנפשו שקר
וכל דבר לא יכחד מן
המלך ואתה תתיצב
מנגד׃ ויאמר יואב לא
כן אחולה לפניך ויקח
שלשה שבטים בכפו
ויתקעם בלב אבשלום
עודנו חי בלב האלה׃
ויסבו עשרה נערים
נשאי כלי יואב ויכו
את אבשלום וימיתהו׃
ויתקע יואב בשפר
וישב העם מרדף א
אחרי ישראל כי חש
חשך יואב את העם׃
ויקחו את אבשלום
וישליכו אתו ביער
אל הפחת הגדול ויצ
ויצבו עליו גל אבנים
גדול מאד וכל ישרא
ישראל נסו איש לא
לאהלו׃ ואבשלם לקח
ויצב לו בחיו את מ
מצבת אשר בעמק
המלך כי אמר אין לי
בן בעבור הזכיר שמי
ויקרא למצבת על
שמו ויקרא לה יד
אבשלום עד היום ה
הזה׃ ואחימעץ

בן צדוק אמר ארוצה
נא ואבשרה את המ
המלך כי שפטו יהוה
מיד איביו׃ ויאמר לו
יואב לא איש בשרה
אתה היום הזה ובש
ובשרת ביום אחר
והיום הזה לא תבשר
כי על בן המלך מת׃
ויאמר יואב לכושי
לך הגד למלך אשר
ראיתה וישתחו כושי
ליואב וירץ׃ ויסף עוד
אחימעץ בן צדוק ו
ויאמר אל יואב ויהי
מה ארצה נא גם אני
אחרי הכושי ויאמר
יואב למה זה אתה רץ
בני ולכה אין בשורה
מצאת׃ ויהי מה א
ארוץ ויאמר לו רוץ
וירץ אחימעץ דרך
הככר ויעבר את הכ
הכושי׃ ודוד ישב בין
שני השערים וילך
הצפה אל גג השער
אל החומה וישא את
עיניו וירא והנה איש
רץ לבדו׃ ויקרא הצ
הצפה ויגד למלך וי
ויאמר המלך אם לב
לבדו בשורה בפיו ו
וילך הלוך וקרב׃
וירא הצפה איש א

אחר רץ ויקרא הצפה
אל השער ויאמר הנ
הנה איש רץ לבדו
ויאמר המלך גם זה
מבשר ויאמר
הצפה אני ראה את
מרוצת הראשון כמ
כמרצת אחימעץ בן צדוק
ויאמר המלך איש
טוב זה ואל בשורה
טובה יבוא ויקרא א
אחימעץ ויאמר אל
המלך שלום וישתחו
למלך לאפיו ארצה
ויאמר ברוך יהוה
אלהיך אשר סגר את
האנשים אשר נשאו
את ידם באדני המלך
ויאמר המלך שלום
לנער לאבשלום ויא
ויאמר אחימעץ ר
ראיתי ההמון הגדול
לשלח את עבד המ
המלך יואב ואת ע
עבדך ולא ידעתי מה
ויאמר המלך סב הת
התיצב כה ויסב ויע
ויעמד והנה הכושי
בא ויאמר הכושי ית
יתבשר אדני המלך
כי שפטך יהוה הי
היום מיד כל הקמי
הקמים עליך ויא
ויאמר המלך אל

הכושי השלום לנער
לאבשלום ויאמר ה
הכושי יהיו כנער א
איבי אדני המלך וכ
וכל אשר קמו עליך
לרעה וירגז
המלך ויעל על עלית
השער ויבך וכה אמר
בלכתו בני אבשלום
בני בני אבשלום מי
יתן מותי אני תחתיך
אבשלום בני בני ויגד
ליואב הנה המלך ב
בכה ויתאבל על אב
אבשלום ותהי התש
התשעה ביום ההוא
לאבל לכל העם כי ש
שמע העם ביום ההו
ההוא לאמר נעצב ה
המלך על בנו
ויתגנב העם ביום הה
ההוא לבוא העיר כא
כאשר יתגנב העם ה
הנכלמים בנוסם במ
במלחמה והמלך ל
לאט את פניו ויזעק
המלך קול גדול בני
אבשלום אבשלום
בני בני ויבא
יואב אל המלך הב
הבית ויאמר הבשת
היום את פני כל עב
עבדיך הממלטים א
את נפשך היום ואת

נפש בניך ובנתיך ונ
ונפש נשיך ונפש פ
פילגשיך לאהבה את
שנאיך ולשנא את
אהביך כי הגדת היו
היום כי אין לך שרי
שרים ועבדים כי י
ידעתי היום כי לוא
אבשלום חי וכלנו ה
היום מתים כי אז י
ישר בעיניך ועתה ק
קום צא ודבר על לב
עבדיך כי ביהוה נש
נשבעתי כי אינך יו
יוצא אם ילין איש
אתך הלילה ורעה ל
לך זאת מכל הרעה
אשר באה עליך מנ
מנעריך עד עתה
ויקם המלך
וישב בשער ולכל ה
העם הגידו לאמר ה
הנה המלך יושב בש
בשער ויבא כל העם
לפני המלך וישראל
נס איש לאהליו
ויהי כל העם
נדון בכל שבטי יש
ישראל לאמר המלך
הצילנו מכף איבינו
והוא מלטנו מכף ה
פלשתים ועתה ברח
מן הארץ מעל אב
אבשלום ואבשלום

אשר משחנו עלינו
מת במלחמה ועתה
למה אתם מחרשים
להשיב את המלך׃
והמלך דוד
שלח אל צדוק ואל
אביתר הכהנים לאמר
דברו אל זקני יהודה
לאמר למה תהיו אח
אחרנים להשיב את
המלך אל ביתו ודבר
כל ישראל בא אל
המלך אל ביתו׃ אחי
אתם עצמי ובשרי
אתם ולמה תהיו אח
אחרנים להשיב את
המלך׃ ולעמשא תא
תמרו הלא עצמי וב
ובשרי אתה כה יעש
יעשה לי אלהים וכה
יוסיף אם לא שר צ
צבא תהיה לפני כל
הימים תחת יואב׃
ויט את לבב כל איש
יהודה כאיש אחד
וישלחו אל המלך
שוב אתה וכל עבד
עבדיך׃ וישב המלך
ויבא עד הירדן ויה
ויהודה בא הגלגלה
ללכת לקראת המלך
להעביר את המלך
את הירדן׃ וימהר
שמעי בן גרא בן ה

הימיני אשר מבחורים
וירד עם איש יהודה
לקראת המלך דוד׃
ואלף איש עמו מבנ
מבנימן וציבא נער
בית שאול וחמשת
עשר בניו ועשרים ע
עבדיו אתו וצלחו את
הירדן לפני המלך׃
ועברה העברה לעביר
את בית המלך ולעש
ולעשות הטוב בעינו
ושמעי בן גרא נפל
לפני המלך בעברו ב
בירדן׃ ויאמר אל המ
המלך אל יחשב לי
אדני עון ואל תזכר
את אשר העוה עבדך
ביום אשר יצא אדני
המלך מירושלם לש
לשום המלך אל לבו׃
כי ידע עבדך כי אני
חטאתי והנה באתי
היום ראשון לכל בית
יוסף לרדת לקראת
אדני המלך׃
ויען אבישי בן צרויה
ויאמר התחת זאת
לא יומת שמעי כי
קלל את משיח יהוה׃
ויאמר דוד
מה לי ולכם בני צרויה
כי תהיו לי היום לש
לשטן היום יומת א

איש בישראל כי הלא
ידעתי כי היום אני
מלך על ישראל׃ ויא
ויאמר המלך אל
שמעי לא תמות ויש
וישבע לו המלך׃
ומפבשת בן
שאול ירד לקראת ה
המלך ולא עשה רג
רגליו ולא עשה שפ
שפמו ואת בגדיו לא
כבס למן היום לכת
המלך עד היום אשר
בא בשלום׃ ויהי כי
בא ירושלם לקראת
המלך ויאמר לו המ
המלך למה לא הלכת
עמי מפיבשת׃ ויאמר
אדני המלך עבדי רמ
רמני כי אמר עבדך
אחבשה לי החמור
וארכב עליה ואלך
אל המלך כי פסח ע
עבדך׃ וירגל בעבדך
אל אדני המלך ואדני
המלך כמלאך הא
האלהים ועשה הטו
הטוב בעיניך׃ כי לא
היה כל בית אבי כי
אם אנשי מות לאדני
המלך ותשת את ע
עבדך באכלי שלחנך
ומה יש לי עוד צדקה
ולזעק עוד אל המ

המלך ויאמר לו המ
המלך למה תדבר עוד
דבריך אמרתי אתה
וציבא תחלקו את ה
השדה ויאמר מפיבש
מפיבשת אל המלך
גם את הכל יקח אחרי
אשר בא אדני המלך
בשלום אל ביתו וברז
וברזלי הגלעדי ירד
מרגלים ויעבר את
המלך את הירדן לש
לשלחו את בירדן
וברזלי זקן מאד
בן שמנים שנה והוא
כלכל את המלך בשב
בשיבתו במחנים כי
איש גדול הוא מאד
ויאמר המלך אל בר
ברזלי אתה עבר את
וכלכלתי אתך עמדי
בירושלם
ויאמר ברזלי אל המ
המלך כמה ימי שני
חיי כי אעלה את המ
המלך ירושלם בן ש
שמנים שנה אנכי ה
היום האדע בין טוב
לרע אם יטעם עבדך
את אשר אכל ואת א
אשר אשתה אם א
אשמע עוד בקול ש
שרים ושרות ולמה
יהיה עבדך עוד למ

למשא אל אדני המ
המלך כמעט יעבר
עבדך את הירדן את
המלך ולמה יגמלני
המלך הגמולה הזאת
ישב נא עבדך ואמת
בעירי עם קבר אבי
ואמי והנה עבדך כמ
כמהם יעבר עם אדני
המלך ועשה לו את
אשר טוב בעיניך וי
ויאמר המלך אתי י
יעבר כמהם ואני א
אעשה לו את הטוב
בעיניך וכל אשר תב
תבחר עלי אעשה לך
ויעבר כל העם את
הירדן והמלך עבר
וישק המלך לברזלי
ויברכהו וישב למק
למקמו ויעבר
המלך הגלגלה וכמהן
עבר עמו וכל עם י
יהודה העבירו את
המלך וגם חצי עם
ישראל והנה כל איש
ישראל באים אל המלך
ויאמרו אל המלך מדוע
גנבוך אחינו איש
יהודה ויעברו את
המלך ואת ביתו את
הירדן וכל אנשי דוד
עמו ויען כל איש
יהודה על איש יש

ישראל כי קרוב המ
המלך אלי ולמה זה
חרה לך על הדבר הז
הזה האכול אכלנו מן
המלך אם נשאת נש
נשא לנו ויען
איש ישראל את איש
איש יהודה ויאמר
עשר ידות לי במלך
וגם בדוד אני ממך
ומדוע הקלתני ולא
היה דברי ראשון לי
להשיב את מלכי ויק
ויקש דבר איש יהודה
מדבר איש ישראל
ושם נקרא
איש בליעל ושמו ש
שבע בן בכרי איש י
ימיני ויתקע בשפר
ויאמר אין לנו חלק
בדוד ולא נחלה לנו
בבן ישי איש לאה
לאהליו ישראל ויע
ויעל כל איש ישראל
מאחרי דוד אחרי
שבע בן בכרי ואיש
יהודה דבקו במלכם
מן הירדן ועד ירוש
ירושלם ויבא
דוד אל ביתו ירושלם
ויקח המלך את עשר
נשים פלגשים אשר
הניח לשמר הבית
ויתנם בית משמרת

ויכלכלם ואליהם לא ב
א ותהיינה צררות עד
יום מתן אלמנות חיו
ת׃ ויאמר
המלך אל עמשא הז
עק לי את איש יהו
דה שלשת ימים ו
אתה פה עמד׃ וילך
עמשא להזעיק את
יהודה וייחר מן המ
ועד אשר יעדו׃ וי
אמר דוד אל אבישי
עתה ירע לנו שבע בן
בכרי מן אבשלום אתה
קח את עבדי אדניך ור
דף אחריו פן מצא לו
ערים בצרות והציל עי
ננו׃ ויצאו אחריו א
נשי יואב והכרתי וה
פלתי וכל הגברים וי
צאו מירושלם לרדף
אחרי שבע בן בכרי׃ הן
הם עם האבן הגדלה א
שר בגבעון ועמשא
בא לפניהם ויואב חגור
מדו לבשו ועלו חגור
חרב מצמדת על מתניו
בתערה והוא יצא ות
פל׃ ויאמר
יואב לעמשא השלום
אתה אחי ותחז יד ימין
יואב בזקן עמשא לנ
שק לו׃ ועמשא לא
נשמר בחרב אשר

ביד יואב ויכהו בה אל
החמש וישפך מעיו
ארצה ולא שנה לו
וימת ויואב ואבישי
אחיו רדף אחרי שבע
בן בכרי׃ ואיש עמד
עליו מנערי יואב וי
אמר מי אשר חפץ
ביואב ומי אשר לדוד
אחרי יואב׃ ועמשא
מתגלל בדם בתוך המ
סלה וירא האיש
כי עמד כל העם ויסב
את עמשא מן המסלה
השדה וישלך עליו
בגד כאשר ראה כל
הבא עליו ועמד׃ כא
שר הגה מן המסלה
עבר כל איש אחרי י
ואב לרדף אחרי ש
בע בן בכרי׃ ויעבר
בכל שבטי ישראל א
בלה ובית מעכה וכל
הברים ויקלהו ויבאו
אף אחריו׃ ויבאו וי
צרו עליו באבלה
ובית המעכה וישפכו
סללה אל העיר ותע
מד בחל וכל העם
אשר את יואב משחי
תם להפיל החו
מה׃ ותקרא אשה
חכמה מן העיר שמ
עו שמעו אמרו נא אל

יואב קרב עד הנה וא
דברה אליך׃ ויקרב
אליה ותאמר האשה
האתה יואב ויאמר
אני ותאמר לו שמע
דברי אמתך ויאמר
שמע אנכי׃ ותאמר ל
אמר דבר ידברו בר
אשנה לאמר שאל
ישאלו באבל וכן הת
מו׃ אנכי שלמי א
מוני ישראל אתה
מבקש להמית עיר
ואם בישראל למה ת
בלע נחלת יהוה׃
ויען יואב
ויאמר חלילה חלילה
לי אם אבלע ואם א
שחית׃ לא כן הדבר
כי איש מהר אפרים
שבע בן בכרי שמו נ
שא ידו במלך דוד
תנו אתו לבדו ואלכה
מעל העיר ותאמר ה
אשה אל יואב הנה
ראשו משלך אליך
בעד החומה׃ ותבוא
האשה אל כל העם
בחכמתה ויכרתו את
ראש שבע בן בכרי׃
וישלכו אל יואב וי
תקע בשופר ויפצו
מעל העיר איש ל
אהליו ויואב שב

ירושלם אל המלך׃
ויואב אל כל הצבא׃
ישראל ובניה בן יהוי׃
יהוידע על הכרי ועל
ועל הפלתי׃ ואדרם׃
על המס ויהושפט׃
בן אחילוד המזכיר׃
ושיא ספר וצדוק ו׃
ואביתר כהנים׃ וגם׃
עירא היארי היה כ׃
כהן לדוד׃ ויהי
רעב בימי דוד שלש
שנים שנה אחרי שנ
שנה ויבקש דוד את
פני יהוה ויאמר ״
יהוה אל שאול ואל
בית הדמים על אשר
המית את הגבענים׃
ויקרא המלך לגבענ
לגבענים ויאמר אל׳
אליהם והגבענים לא
מבני ישראל המה כי
אם מיתר האמרי ובנ
ובני ישראל נשבעו׃
להם ויבקש שאול ל׃
להכותם בקנאתו לבני
ישראל ויהודה׃ ויא׃
ויאמר דוד אל הגב׃
הגבענים מה אעשה
לכם ובמה אכפר וב׃
וברכו את נחלת יהוה׃
ויאמרו לו הגבענים
אין לו כסף וזהב עם
שאול ועם ביתו ואין

לנו איש להמית בי׳
בישראל ויאמר מה
אתם אמרים אעשה
לכם׃ ויאמרו אל המ׳
המלך האיש אשר
כלנו ואשר דמה לנו
נשמדנו מהתיצב ב׃
בכל גבול ישראל׃ ינ׃
ינתן לנו שבעה אנש
אנשים מבניו והוקע׃
והוקענום ליהוה בג
בגבעת שאול בחיר
יהוה ויאמר המלך
אני אתן׃ ויחמל המ׃
המלך על מפיבשת
בן יהונתן בן שאול
על שבעת יהוה אשר
בינתם בין דוד ובין י׃
יהונתן בן שאול׃ ויקח
המלך את שני בני ר׃
רצפה בת איה אשר
ילדה לשאול את א׃
ארמני ואת מפיבשת
ואת חמשת בני מיכל
בת שאול אשר ילדה
לעדריאל בן ברזלי׃
המחלתי׃ ויתנם ביד
הגבענים ויקיעם בהר
לפני יהוה ויפלו שב
שבעתים יחד והם ה׃
המתו בימי קציר ב׃
בראשנים תחלת קצי
קציר שערים׃ ותקח
רצפה בת איה את

השק ותטהו לה אל
הצור מתחלת קציר
עד נתך מים עליהם
מן השמים ולא נתנה
עוף השמים לנוח על
עליהם יומם ואת חית
השדה לילה׃ ויגד לד׃
לדוד את אשר עשתה
רצפה בת איה פלגש
שאול׃ וילך דוד ויקח
את עצמות שאול ״
ואת עצמות יהונתן׃
בנו מאת בעלי יבש׃
גלעד אשר גנבו אתם
מרחב בית שן אשר
תלום שם הפלשתים
ביום הכות פלשתים
את שאול בגלבע׃ וי׃
ויעל משם את עצמ׳
עצמות שאול ואת׳
עצמות יהונתן בנו ״
ויאספו את עצמות
המוקעים׃ ויקברו את
עצמות שאול ויהונ׃
ויהונתן בנו בארץ ב
בנימן בצלע בקבר ״
קיש אביו ויעשו כל
אשר צוה המלך ויי׃
ויעתר אלהים לארץ
אחרי כן׃ ויהי
עוד מלחמה לפלש
לפלשתים את ישראל
וירד דוד ועבדיו ע׃
עמו וילחמו את פל

פלשתים

פלשתים ויעף דוד וי
וישבו בנב אשר ביל
ילידי הרפה ומשקל
קינו שלש מאות מש
משקל נחשת והוא
חגור חדשה ויאמר
להכות את דוד ויעזר
לו אבישי בן צרויה
ויך את הפלשתי וימ
וימיתהו אז נשבעו
אנשי דוד לו לאמר
לא תצא עוד אתנו
למלחמה ולא תכבה
את נר ישראל׃
ויהי אחרי כן ותהי ע
עוד המלחמה בגוב
עם פלשתים אז הכה
סבכי החשתי את ס
סף אשר בילדי הרפה
הרפה ותהי עוד
המלחמה בגוב עם
פלשתים ויך אלחנן
בן יערי ארגים בית ה
הלחמי את גלית הגתי
ועץ חניתו כמנור א
ארגים ותהי
עוד מלחמה בגת ויהי
איש מדין ואצבעת
ידיו ואצבעת רגליו
שש ושש עשרים וא
וארבע מספר וגם הוא
ילד להרפה ויחרף
את ישראל ויכהו
יהונתן בן שמעי אחי

דוד את ארבעת אלה ילדו להרפה בגת ויפלו ביד
דוד וביד עבדיו׃ הפטרה
וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום ה
הציל יהוה אתו מכף כל איביו ומכף שאול׃
ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטי
לי׃ אלהי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי ו
משגבי ומנוסי משעי מחמס תשעני׃
מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע׃ כי א
אפפני משברי מות נחלי בליעל
יבעתני׃ חבלי שאול סבני קדמני מקשי
מות׃ בצר לי אקרא יהוה ו ואל
אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושועתי
באזניו׃ ותגעש ותרעש הארץ מוסדות
השמים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו׃
עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל
גחלים בערו ממנו׃ ו ויט שמים וירד וערפל
תחת רגליו׃ וירכב על כרוב ויעף
וירא על כנפי רוח׃ ו וישת חשך סביבתיו
סכות חשרת מים עבי שחקים׃
מנגה נגדו בערו גחלי אש׃ ירעם מן שמים
יהוה ועליון יתן קולו׃ ויש וישלח
חצים ויפיצם ברק וי ויהמם׃ ויראו אפקי
ים יגלו מסדות תבל בגערת
יהוה מנשמת רוח אפו׃ ישלח ממרום
יקחני ימשני ממים רבים׃ י יצילני
מאיבי עז משנאי כי אמצו ממני׃ יקדמ
יקדמני ביום אידי ויהי יהוה משען
לי׃ ויצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי׃ יג
יגמלני יהוה כצדקתי כבר י ידי יש
ישיב לי׃ כי שמרתי דרכי יהוה ולא רש
רשעתי מאלהי׃ כי כל משפטו לנגדי
וחקתיו לא אסור מ ממנה׃ ואהיה תמים
לו ואש ואשתמרה מעוני׃ ו וישב
יהוה לי כצדקתי כב כברי לנגד עיניו עם

חסיד תתחסד עם גב   גבור תמים תתמם׃ ע
עם   נבר תתבר ועם עקש ׃   תתפל׃
ואת עם עני תושיע   ועיניך על רמים תש
השפיל׃   כי אתה נרי יהוה ׃   ויהוה
יגיה חשכי׃ כי בכה א   ארוץ גדוד באלהי א
ארלג   שורי׃ האל תמים דרכו   אמרת
יהוה צרופה מגן הוא   לכל החסים בו׃ כי מי
אל   מבלעדי יהוה ומי צ   צור
מבלעדי אלהינו׃ האל   מעוזי חיל ויתר תמים
דרכי׃   משוה רגליו כאילות   ועל
במתי יעמדני׃ מלמד   ידי למלחמה ונחת
קשת   נחושה זרועתי׃ ותתן   לי מגן
ישעך וענתך תרבני׃   תרחיב צעדי תחתני
ולא   מעדו קרסלי׃ ארדפה   איבי
ואשמידם ולא אשוב   עד כלותם׃ ואכלם
ואמחצם   ולא יקומון ויפלו תחת   רגלי׃
ותזרני חיל למלחמה   תכריע קמי תחתני׃
ואיבי   תתה לי ערף משנאי ׃   ואצמ
ואצמיתם׃ ישעו ואין   מושיע אל יהוה ולא
ענם׃   ואשחקם כעפר ארץ   כטיט
חוצות אדקם ארקעם׃   ותפלטני מריבי עמי
תשמרני   לראש גוים עם לא יד׃   ידעתי
יעבדני׃ בני נכר יתכחשו׃   יתכחשו לי לשמע אזן
ישמעו   לי׃ בני נכר יבלו ויחגרו   ממכ׃
ממסגרותם׃ חי יהוה   וברוך צורי וירום א
אלהי   צור ישעי׃ האל הנתן   נקמות
לי ומוריד עמים תח   תחתני׃ ומוציאי מא
מאיבי   ומקמי תרוממני ומ׃   ומאיש
חמסים תצילני׃ על   כן אודך יהוה בגוים
ולשמך   אזמר׃ מגדיל ישועות   מלכו
ועשה חסד למשיחו   לדוד ולזרעו עד עולם׃
ואלה דברי דוד האחרנים נא
נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי
יעקב ונעים זמרות ישראל׃ רוח יהוה דבר בי ומ׃

ומלתו על לשוני׃ אמ
אמר אלהי ישראל לי
דבר צור ישראל מוש
מושל באדם צדיק מ
מושל יראת אלהים׃ ו
וכאור בקר יזרח שמ׃
שמש בקר לא עבות׃
מנגה ממטר דשא מ׃
מארץ׃ כי לא כן ביתי ׃
עם אל כי ברית עולם
שם לי ערוכה בכל וש
ושמרה כי כל ישעי ו
וכל חפץ כי לא יצמיח׃
ובליעל כקוץ מנד כל׃
כלהם כי לא ביד יקחו׃
ואיש יגע בהם ימלא
ברזל ועץ חנית ובאש
שרוף ישרפו בשבת׃
אלה שמות
הגברים אשר לדוד ׃
ישב בשבת תחכמני׃
ראש השלשי הוא
עדינו העצנו על שמ
שמנה מאות חלל ב׃
בפעם אחד׃
ואחריו אלעזר בן דדי
בן אחחי בשלשה ג׃
גברים עם דוד בחרפם
בפלשתים נאספו שם
למלחמה ויעלו איש
ישראל׃   הוא
קם ויך בפלשתים עד
כי יגעה ידו ותדבק ׃
ידו אל החרב ויעש ׃

יהוה תשועה גדולה
ביום ההוא והעם ישבו
אחריו אך לפשט׃
ואחריו שמא
בן אגא הררי ויאספו
פלשתים לחיה ותהי
שם חלקת השדה מל
מלאה עדשים והעם
נס מפני פלשתים׃ ויתי
ויתיצב בתוך החלקה
ויצילה ויך את פלש
פלשתים ויעש יהוה
תשועה גדולה׃ וירדו
שלשים מהשלשים
ראש ויבאו אל קציר
אל דוד אל מערת עד
עדלם וחית פלשתים
חנה בעמק רפאים׃ ו
ודוד אז במצודה ומ
ומצב פלשתים אז ב
בית לחם׃ ויתאוה דוד
ויאמר מי ישקני מי
מים מבאר בית לחם
אשר בשער׃ ויבקעו
שלשת הגברים במ
במחנה פלשתים ויש
וישאבו מים מבאר
בית לחם אשר בשער
וישאו ויבאו אל דוד
ולא אבה לשתותם ו
ויסך אתם ליהוה׃ ו
ויאמר חלילה לי י
יהוה מעשתי זאת ה
הדם האנשים ההלכ

ההלכים בנפשותם ולא
אבה לשתותם אלה
עשו שלשת הגברים׃
ואבישי אחי יואב בן
צרויה הוא ראש הש
השלשי והוא עורר
את חניתו על שלש מ
מאות חלל ולו שם ב
בשלשה׃ מן השלשה
הכי נכבד ויהי להם ל
לשר ועד השלשה לא
בא׃ ובניהו בן
יהוידע בן איש חי רב
פעלים מקבצאל הוא
הכה את שני אריאל
מואב והוא ירד והכה
את האריה בתוך הב
הבאר ביום השלג׃ ו
והוא הכה את איש
מצרי אשר מראה וב
וביד המצרי חנית
וירד אליו בשבט ויג
ויגזל את החנית מיד
המצרי ויהרגהו בחני
בחניתו׃ אלה עשה
בניהו בן יהוידע ולו
שם בשלשה הגברים׃
מן השלשים נכבד
ואל השלשה לא בא
וישמהו דוד אל מש
משמעתו׃
עשהאל אחי יואב
בשלשים אלחנן בן
דודו בית לחם׃

שמה החרדי אליקא
החרדי׃ חלץ הפלטי
עירא בן עקש התקועי׃
אביעזר הענתתי מבני
החשתי׃ צלמון האח
האחוחי מהרי הנט
הנטפתי׃ חלב בן בע
בענה הנטפתי אתי
בן ריבי מגבעת בני
בנימן׃ בניהו
הפרעתני הדי מנחלי
געש׃ אבי עלבון הע
הערבתי עזמות הבר
הברחמי׃ אליחבא ה
השעלבני בני ישן י
יהונתן׃ שמה ההררי
אחיאם בן שרר הא
הארדי׃ אליפלט בן
אחסבי בן המעכתי
אליעם בן אחיתפל
הגלני׃ חצרו הכרמלי
פערי הארבי׃ יגאל בן
נתן מצבה בני הגדי׃
צלק העמני נחרי ה
הבארתי נשאי כלי י
יואב בן צרויה׃ עירא
היתרי גרב היתרי׃
אוריה החתי כל ש
שלשים ושבעה׃
ויסף אף יהוה ל
לחרות בישראל ויסת
את דוד בהם לאמר
לך מנה את ישראל
ואת יהודה׃ ויאמר

המלך אל יואב שר
החיל אשר אתו שוט
נא בכל שבטי ישראל
מדן ועד באר שבע ו
ופקדו את העם וידע
וידעתי את מספר הע
העם: ויאמר יואב אל
המלך ויוסף יהוה א
אלהיך אל העם כהם
וכהם מאה פעמים ו
ועיני אדני המלך ר
ראות ואדני המלך
למה חפץ בדבר הזה:
ויחזק דבר המלך אל
יואב ועל שרי החיל
ויצא יואב ושרי הח
החיל לפני המלך ל
לפקד את העם את
ישראל: ויעברו את
הירדן ויחנו בערער
ימין העיר אשר בתוך
הנחל הגד ואל יעזר
ויבאו הגלעדה ואל
ארץ תחתים חדשי ו
ויבאו דנה יען וסביב
אל צידון: ויבאו מבצר
צר וכל ערי החוי וה
והכנעני ויצאו אל
נגב יהודה באר שבע
וישטו בכל הארץ וי
ויבאו מקצה תשעה
חדשים ועשרים יום
ירושלם: ויתן יואב
את מספר מפקד

העם אל המלך ותהי
ישראל שמנה מאות
אלף איש חיל שלף
חרב ואיש יהודה חמ
חמש מאות אלף א
איש: ויך לב דוד אתו
אחרי כן ספר את הע
העם ויאמר דוד אל
יהוה חטאתי מאד
אשר עשיתי ועתה
יהוה העבר נא את
עון עבדך כי נסכלתי
מאד: ויקם דוד בבקר
ודבר יהוה היה אל
גד הנביא חזה דוד
לאמר: הלוך ודברת
אל דוד כה אמר יהוה
שלש אנכי נוטל עליך
בחר לך אחת מהם:
ואעשה לך: ויבא גד
אל דוד ויגד לו ויאמ
ויאמר לו התבוא לך
שבע שנים רעב באר
בארצך אם שלשה
חדשים נסך לפני צר
צריך והוא רדפך ואם
היות שלשת ימים ד
דבר בארצך עתה דע
וראה מה אשיב שלחי
דבר: ויאמר
דוד אל גד צר לי מא
מאד נפלה נא ביד
יהוה כי רבים רחמו
וביד אדם אל אפלה:

ויתן יהוה דבר בישראל
מהבקר ועד עת מועד
וימת מן העם מדן וע
ועד באר שבע שבעים
אלף איש: וישלח ידו
המלאך ירושלם לש
לשחתה וינחם יהוה
על הרעה ויאמר למ
למלאך המשחית בע
בעם רב עתה הרף ידך
ומלאך יהוה היה עם
גרן האורנה היבסי:
ויאמר דוד
אל יהוה בראתו את
המלאך המכה בעם
ויאמר הנה אנכי חט
חטאתי ואנכי העויתי
ואלה הצאן מה עשו
תהי נא ידך בי ובבית
אבי: ויבא גד
אל דוד ביום ההוא
ויאמר לו עלה הקם
ליהוה מזבח בגרן א
ארונה היבסי: ויעל
דוד כדבר גד כאשר
צוה יהוה: וישקף א
ארונה וירא את המ
המלך ואת עבדיו ע
עברים עליו ויצא א
ארונה וישתחו למלך
לאפיו ארצה: ויאמר
ארונה מדוע בא אדני
המלך אל עבדו ויא
ויאמר דוד לקנות

מעמך את הגרן לבנ
לבנות מזבח ליהוה ו
ותעצר המגפה מעל
העם׃ ויאמר ארונה
אל דוד יקח ויעל את
אדני המלך הטוב בע
בעינו ראה הבקר לע
לעלה והמרגים וכלי
הבקר לעצים׃ הכל נת
נתן ארונה המלך ויא
למלך ויאמר ארונה
אל המלך יהוה א״ת
אלהיך ירצך׃ ויאמר
המלך אל ארונה לא
כי קנה אקנה מאותך
במחיר ולא אעלה
ליהוה אלהי עלות
חנם ויקן דוד את ה
הגרן ואת הבקר בכ
בכסף שקלים חמשי
חמשים׃ ויבן שם דוד
מזבח ליהוה ויעל
עלות ושלמים ויעתר
יהוה לארץ ותעצר
המגפה מעל
ישראל׃

סך
פסוקי דשמואל
אף תו״

והמלך

דוד זקן בא בימים
ויכסהו בבגדים ולא
יחם לו׃ ויאמרו לו ע
עבדיו יבקשו לאדני
המלך נערה בתולה
ועמדה לפני המלך
ותהי לו סכנת ושכבה
בחיקך וחם לאדני ה
המלך׃ ויבקשו נערה
יפה בכל גבול ישראל
וימצאו את אבישג ה
השונמית ויבאו את
אתה למלך׃ והנערה
יפה עד מאד ותהי ל
למלך סכנת ותשרת
ותשרתהו והמלך לא
ידעה׃ ואדניה בן חגי
חגית מתנשא לאמר
אני אמלך ויעש לו ר
רכב ופרשים וחמשים
איש רצים לפניו׃ ולא
עצבו אביו מימיו לא
לאמר מדוע ככה ע
עשית וגם הוא טוב
תאר מאד ואתו ילדה
אבשלום׃ ויהיו דבריו אחרי
עם יואב בן צרויה
ועם אביתר הכהן ויע
ויעזרו אחרי אדניה׃

וצדוק הכהן ובניהו
בן יהוידע ונתן הנב
הנביא ושמעי ורעי
והגבורים אשר לדוד
לא היו עם אדניהו׃
ויזבח אדניהו צאן
ובקר ומריא עם אבן
הזחלת אשר אצל
עין רגל ויקרא את
כל אחיו בני המלך
ולכל אנשי יהודה
עבדי המלך׃ ואת
נתן הנביא ובניהו וא
ואת הגבורים ואת ש
שלמה אחיו לא קרא׃
ויאמר נתן אל בתשב
בת שבע אם שלמה
לאמר הלוא שמעת
כי מלך אדניהו בן ח
חגית ואדנינו דוד לא
ידע׃ ועתה לכי איעצך
נא עצה ומלטי את
נפשך ואת נפש בנך
שלמה׃ לכי ובאי אל
המלך דוד ואמרת
אליו הלא אתה אדני
המלך נשבעת לאמ
לאמתך לאמר כי ש
שלמה בנך ימלך אח

אחרי והוא ישב על
כסאי ומדוע מלך א
אדניהו: הנה עודך
מדברת שם עם המלך
ואני אבוא אחריך ומ
ומלאתי את דבריך: ס
ותבא בת שבע אל ה
המלך החדרה והמ
והמלך זקן מאד ו
ואבישג השונמית
משרת את המלך: ס
ותקד בת שבע ותשתחו
למלך ויאמר המלך
מה לך: ותאמר לו
אדני אתה נשבעת
ביהוה אלהיך לאמתך
כי שלמה בנך ימלך
אחרי והוא ישב על
כסאי: ועתה הנה אד
אדניה מלך ואתה
אדני המלך לא ידעת:
ויזבח שור ומריא ו
ויצאן לרב ויקרא לכל
בני המלך ולאביתר
הכהן וליאב שר הצ
הצבא ולשלמה עב
עבדך לא קרא: ועתה
אדני המלך עיני כל
ישראל עליך להגיד
להם מי ישב על כסא
אדני המלך אחריו: ס
והיה כשכב אדני
המלך עם אבתיו
והייתי אני ובני שלמה

חטאים: והנה עודנה
מדברת עם המלך
ונתן הנביא בא: ויגידו
למלך לאמר הנה נתן
הנביא ויבא לפני
המלך וישתחו למלך
על אפיו ארצה: ויא
ויאמר נתן אדני
המלך אתה אמרת
אדניהו ימלך אחרי
והוא ישב על כסאי
כי ירד היום ויזבח
שור ומריא וצאן לרב
ויקרא לכל בני המלך
ולשרי הצבא ולאביתר
הכהן והנם אכלים
ושתים לפניו ויאמרו
יחי המלך אדניהו:
ולי אני עבדך ולצדק
הכהן ולבניהו בן
יהוידע ולשלמה עבדך
לא קרא: אם מאת
אדני המלך נהיה
הדבר הזה ולא הודעת
את עבדך מי ישב על
כסא אדני המלך
אחריו: ויען המלך
דוד ויאמר קראו לי
לבת שבע ותבא לפני
המלך ותעמד לפני
המלך: וישבע המלך
ויאמר חי יהוה אשר
פדה את נפשי מכל
צרה: כי כאשר נש

נשבעתי לך ביהוה
אלהי ישראל לאמר
כי שלמה בנך ימלך
אחרי והוא ישב על
כסאי תחתי כי כן אע
אעשה היום הזה: ות
ותקד בת שבע אפים
ארץ ותשתחו למלך
ותאמר יחי אדני
המלך דוד לעלם: ס
ויאמר המלך
דוד קראו לי לצדוק
הכהן ולנתן הנביא
ולבניהו בן יהוידע
ויבאו לפני המלך: ו
ויאמר המלך להם
קחו עמכם את עבדי
אדניכם והרכבתם את
שלמה בני על הפרדה
אשר לי והורדתם א
אתו אל גחון: ומשח
אתו שם צדוק הכהן
ונתן הנביא למלך על
ישראל ותקעתם בש
בשופר ואמרתם יחי
המלך שלמה: ועלי
ועליתם אחריו ובא
וישב על כסאי והוא
ימלך תחתי ואתי צ
צויתי להיות נגיד על
ישראל ועל יהודה:
ויען בניהו בן יהוידע
את המלך ויאמר
אמן כן יאמר יהוה

אלהי אדני המלך׃ כ
כאשר היה יהוה עם
אדני המלך כן יהי
עם שלמה ויגדל את
כסאו מכסא אדני ה
המלך דוד׃ וירד צדוק
הכהן ונתן הנביא ובנ
ובניהו בן יהוידע וה
הכרתי והפלתי
וירכבו את שלמה ע
על פרדת המלך דוד
וילכו אתו על גחון׃
ויקח צדוק הכהן את
קרן השמן מן האהל
וימשח את שלמה
ויתקעו בשופר ויאמ
ויאמרו כל העם יחי
המלך שלמה׃ ויעלו
כל העם אחריו והעם
מחללים בחללים
ושמחים שמחה גד
גדולה ותבקע הארץ
בקולם׃ וישמע אדני
אדניהו וכל הקראים
אשר אתו והם כלו
לאכל וישמע יואב
את קול השופר ויא
ויאמר מדוע קול
הקריה המה׃ עודנו
מדבר והנה יונתן בן
אביתר הכהן בא ויא
ויאמר אדניהו בא כי
איש חיל אתה וטוב
תבשר׃ ויען יונתן וי

ויאמר לאדניהו אבל
אדנינו המלך דוד ה
המליך את שלמה׃
וישלח אתו המלך א
את צדוק הכהן ואת
נתן הנביא ובניהו ב
בן יהוידע והכרתי
והפלתי וירכבו אתו
על פרדת המלך׃ וימ
וימשחו אתו צדוק
הכהן ונתן הנביא ל
למלך בגחון ויעלו
משם שמחים ותהם
הקריה היא הקול
אשר שמעתם׃ וגם
ישב שלמה על כסא
המלוכה׃ וגם באו ע הפט
עבדי המלך לברך
את אדנינו המלך דו
דוד לאמר ייטב א
אלהיך את שם ש
שלמה משמך ויגדל
את כסאו מכסאך
וישתחו המלך על המשכב׃
וגם ככה אמר המלך
ברוך יהוה אלהי י
ישראל אשר נתן
היום ישב על כסאי
ועיני ראות׃ ויחרדו
ויקמו כל הקראים
אשר לאדניהו וילכו
איש לדרכו׃ ואדניהו
ירא מפני שלמה וי
ויקם וילך ויחזק ב

בקרנות המזבח׃ ויגד
לשלמה לאמר הנה
אדניהו ירא את המ
המלך שלמה והנה
אחז בקרנות המזבח
לאמר ישבע לי כיום
המלך שלמה אם י
ימית את עבדו בחר
בחרב׃ ויאמר שלמה
אם יהיה לבן חיל ל
לא יפל משערתו א
ארצה ואם רעה תמ
תמצא בו ומת׃ וישלח המלך שלמה וירדהו מעל המזבח
ויבא וישתחו למלך של
שלמה ויאמר לו ש
שלמה לך לביתך׃
ויקרבו ימי ד
דוד למות ויצו את
שלמה בנו לאמר׃
אנכי הלך בדרך כל
הארץ וחזקת והיית
לאיש׃ ושמרת את
משמרת יהוה אלהיך
ללכת בדרכיו לשמר
חקתיו ומצותיו ומ
ומשפטיו ועדותיו
ככתוב בתורת משה
למען תשכיל את כל
אשר תעשה ואת כל
אשר תפנה שם׃ למ
למען יקים יהוה את
דברו אשר דבר עלי
לאמר אם ישמרו
בניך את דרכם ללכת

לפני באמת בכל לבבם
ובכל נפשם לאמר ל
לא יכרת לך איש מע
מעל כסא ישראל
וגם אתה ידעת את
אשר עשה לי יואב
בן צרויה אשר עשה
לשני שרי צבאות
ישראל לאבנר בן נר
ולעמשא בן יתר ויה
ויהרגם וישם דמי
מלחמת בשלם ויתן
דמי מלחמה בחגרתו
אשר במתניו ובנעלו
אשר ברגליו ועשית
כחכמתך ולא תורד
שיבתו בשלם שאל
ולבני ברזלי
הגלעדי תעשה חסד
והיו באכלי שלחנך
כי כן קרבו אלי בבר
בברחי מפני אבשלום
אחיך והנה עמך
שמעי בן גרא בן הימי
הימיני מבחרים ו
והוא קללני קללה
נמרצת ביום לכתי
מחנים והוא ירד
לקראתי הירדן ואש
ואשבע לו ביהוה ל
לאמר אם אמיתך
בחרב ועתה אל תנ
תנקהו כי איש חכם
אתה וידעת את אשר

תעשה לו והורדת את
שיבתו בדם שאול
וישכב דוד עם אבתיו
ויקבר בעיר דוד
והימים אשר
מלך דוד על ישראל
ארבעים שנה בחברון
מלך שבע שנים ובי
ובירושלם מלך שלש
שלשים ושלש שנים
ושלמה ישב על כסא
דוד אביו ותכן מלכתו
מלכתו מאד
ויבא אדניהו בן חגית
אל בת שבע אם ש
שלמה ותאמר השל
השלום באך ויאמר
שלום ויאמר דבר לי
אליך ותאמר דבר
ויאמר את ידעת כי
לי היתה המלוכה וע
ועלי שמו כל ישראל
פניהם למלך ותסב
המלוכה ותהי לאחי
כי מיהוה היתה לו
ועתה שאלה אחת
אנכי שאל מאתך א
אל תשבי את פני ות
ותאמר אליו דבר
ויאמר אמרי נא לש
לשלמה המלך כי ל
לא ישיב את פניך ו
ויתן לי את אבישג
השונמית לאשה ות

ותאמר בת שבע טוב
אנכי אדבר עליך אל
המלך ותבא בת שבע
אל המלך שלמה לד
לדבר לו על אדניהו
ויקם המלך לקראתה
וישתחו לה וישב על
כסאו וישם כסא לאם
המלך ותשב לימינו
ותאמר שאלה אחת
קטנה אנכי שאלת מ
מאתך אל תשב את
פני ויאמר לה המלך
שאלי אמי כי לא א
אשיב את פניך ותא
ותאמר יתן את אבי
אבישג השנמית לא
לאדניהו אחיך לאשה
ויען המלך שלמה
ויאמר לאמו ולמה
את שאלת את אבי
אבישג השונמית לא
לאדניהו ושאלי לו
את המלוכה כי הוא
אחי הגדול ממני ולו
ולאביתר הכהן וליו
וליואב בן צרויה ול
וישבע המלך שלמה
ביהוה לאמר כה יע
יעשה לי אלהים וכה
יסיף כי בנפשו דבר
אדניהו את הדבר
הזה ועתה חי יהוה
אשר הכינני ויושיבני

על כסא דוד אבי ואש
ואשר עשה לי בית
כאשר דבר כי היום
יומת אדניהו׃ וישלח
המלך שלמה ביד בנ
בניהו בן יהוידע ויפגע
בו וימת׃
ולאביתר הכהן אמר
המלך ענתת לך על
שדיך כי איש מות
אתה וביום הזה לא
אמיתך כי נשאת את
ארון אדני יהוה לפני
דוד אבי וכי התענית
בכל אשר התענה אבי׃
ויגרש שלמה את אב
אביתר מהיות כהן
ליהוה למלא את דבר
יהוה אשר דבר על
בית עלי בשלה׃
והשמעה באה
עד יואב כי יואב נטה
אחרי אדניה ואחרי
אבשלום לא נטה וינס
יואב אל אהל יהוה
ויחזק בקרנות המזבח׃
ויגד למלך שלמה כי
נס יואב אל אהל
יהוה והנה אצל המ
המזבח וישלח שלמה
את בניהו בן יהוידע
לאמר לך פגע בו׃
ויבא בניהו אל
אהל יהוה ויאמר

אליו כה אמר המלך
צא ויאמר לא כי פה
אמות וישב בניהו
את המלך דבר לאמר
כה דבר יואב וכה
ענני׃ ויאמר
לו המלך עשה כאשר
דבר ופגע בו וקברתו
והסירות דמי חנם א
אשר שפך יואב מע
מעלי ומעל בית אבי׃
והשיב יהוה את דמו
על ראשו אשר פגע
בשני אנשים צדקים
וטבים ממנו ויהרגם
בחרב ואבי דוד לא
ידע את אבנר בן נר
שר צבא ישראל וא
ואת עמשא בן יתר
שר צבא יהודה׃ ושב
ושבו דמיהם בראש
יואב ובראש זרעו
לעלם ולדוד ולזרעו
ולביתו ולכסאו יהיה
שלום עד עולם מעם
יהוה׃ ויעל בניהו בן
יהוידע ויפגע בו וי
וימתהו ויקבר בביתו
במדבר׃ ויתן המלך
את בניהו בן יהוידע
תחתיו על הצבא
ואת צדוק הכהן נתן
המלך תחת אביתר׃
וישלח המלך

ויקרא לשמעי ויאמר
לו בנה לך בית בירושלם
וישבת שם ולא תצא
משם אנה ואנה׃ והיה
ביום צאתך ועברת
את נחל קדרון ידע ת
תדע כי מות תמות
דמך יהיה בראשך׃
ויאמר שמעי למלך
טוב הדבר כאשר דב
דבר אדני המלך כן
יעשה עבדך וישב
שמעי בירושלם ימ
ימים רבים׃ ויהי
מקץ שלש שנים וי
ויברחו שני עבדים
לשמעי אל אכיש בן
מעכה מלך גת ויגדו
לשמעי לאמר הנה
עבדיך בגת׃ ויקם ש
שמעי ויחבש את
חמרו וילך שמעי
ויבא את עבדיו מגת׃
ויגד לשלמה כי הלך
שמעי מירושלם גת
וישב׃ וישלח המלך
ויקרא לשמעי ויאמר
אליו הלוא השבעתיך
ביהוה ואעד בך לאמ
לאמר ביום צאתך
והלכת אנה ואנה יד
ידע תדע כי מות תמ
תמות ותאמר אלי ט
טוב הדבר שמעתי׃

ומדוע לא שמרת את
שבעת יהוה ואת המ
המצוה אשר צויתי
עליך: ויאמר המלך
אל שמעי אתה ידעת
את כל הרעה אשר
ידע לבבך אשר עשית
לדוד אבי והשיב יהוה
את רעתך בראשך: ו
והמלך שלמה ברוך
וכסא דוד יהיה נכון
לפני יהוה עד עולם:
ויצו המלך את בניהו
בן יהוידע ויצא ויפגע
בו וימת והממלכה נ
נכונה ביד שלמה:
ויתחתן שלמה
את פרעה מלך מצר
מצרים ויקח את בת
פרעה ויביאה אל ע
עיר דוד עד כלתו לב
לבנות את ביתו ואת
בית יהוה ואת חומת
ירושלם סביב: רק הע
העם מזבחים בבמות
כי לא נבנה בית לשם
יהוה עד הימים ההם:
ויאהב שלמה
את יהוה ללכת בחקות
דוד אביו רק בבמות
הוא מזבח ומקטיר:
וילך המלך גבענה
לזבח שם כי היא הב
הבמה הגדולה אלף

עלות יעלה שלמה ע
על המזבח ההוא:
בגבעון נראה
יהוה אל שלמה בח
בחלום הלילה ויאמר
אלהים שאל מה אתן
לך: ויאמר שלמה את
אתה עשית עם עבדך
דוד אבי חסד גדול
כאשר הלך לפניך בא
באמת ובצדקה ובישר
ובישרת לבב עמך
ותשמר לו את החסד
הגדול הזה ותתן לו בן
ישב על כסאו כיום ה
הזה: ועתה יהוה אלהי
אתה המלכת את עב
עבדך תחת דוד אבי
ואנכי נער קטן לא א
ארע צאת ובא:
ועבדך בתוך עמך
אשר בחרת עם רב א
אשר לא ימנה ולא י
יספר מרב: ונתת לעב
לעבדך לב שמע לש
לשפט את עמך לה
להבין בין טוב לרע
כי מי יוכל לשפט את
עמך הכבד הזה: וייט
וייטב הדבר בעיני א
יהוה כי שאל שלמה
את הדבר הזה: ויאמר
אלהים אליו יען אש
אשר שאלת את הד

הדבר הזה ולא שאלת
לך ימים רבים ולא ש
שאלת לך עשר ולא
שאלת נפש איביך ו
ושאלת לך הבין לשמ
לשמע משפט: הנה
עשיתי כדבריך הנה נ
נתתי לך לב חכם ונבון
אשר כמוך לא היה
לפניך ואחריך לא י
יקום כמוך: וגם אשר
לא שאלת נתתי לך גם
עשר גם כבוד אשר ל
לא היה כמוך איש ב
במלכים כל ימיך: ואם
תלך בדרכי לשמר ח
חקי ומצותי כאשר
הלך דויד אביך והא
והארכתי את ימיך:
הפט ויקץ שלמה
והנה חלום ויבוא ירו
ירושלם ויעמד לפני
ארון ברית אדני ויעל
עלות ויעש שלמים
ויעש משתה לכל ע
עבדיו: אז
תבאנה שתים נשים
זנות אל המלך ותע
ותעמדנה לפניו ותא
ותאמר האשה האחת
בי אדני אני והאשה
הזאת ישבת בבית א
אחד ואלד עמה בבית:
ויהי ביום השלישי

ללדתי ותלד גם האשה
הזאת ואנחנו יחדו אין
זר אתנו בבית זולתי ש
שתים אנחנו בבית: וי
וימת בן האשה הזאת
לילה אשר שכבה ע
עליו: ותקם בתוך הל
הלילה ותקח את בני
מאצלי ואמתך ישנה
ותשכיבהו בחיקה וא
ואת בנה המת השכיב
השכיבה בחיקי: ואק
ואקם בבקר להניק את
בני והנה מת ואתבונן
אליו בבקר והנה לא
היה בני אשר ילדתי:
ותאמר האשה האח
האחרת לא כי בני החי
ובנך המת וזאת אמר
אמרת לא כי בנך המת
ובני החי ותדברנה ל
לפני המלך: ויאמר
המלך זאת אמרת זה
בני החי ובנך המת וז
וזאת אמרת לא כי ב
בנך המת ובני החי:
ויאמר המלך
קחו לי חרב ויבאו את
החרב לפני המלך: וי
ויאמר המלך גזרו את
הילד החי לשנים ות
ותנו את החצי לאחת
ואת החצי לאחת: ות
ותאמר האשה אשר

בנה החי אל המלך
כי נכמרו רחמיה על
בנה ותאמר בי אדני
תנו לה את הילד הח
החי והמת אל תמ
תמיתהו וזאת אמרת
גם לי גם לך לא יהיה
גזרו: ויען
המלך ויאמר תנו לה
את הילד החי והמת
לא תמיתהו היא א
אמו: וישמעו
כל ישראל את המש
המשפט אשר שפט
המלך ויראו מפני ה
המלך כי ראו כי חכ
חכמת אלהים בקרבו
לעשות משפט:
ויהי המלך שלמה
מלך על כל ישראל:
ואלה השרים
אשר לו עזריהו בן צ
צדוק הכהן: אליחרף
ואחיה בני שישא ס
ספרים יהושפט בן
אחילוד המזכיר:
ובניהו בן
יהוידע על הצבא ו
וצדוק ואביתר כהנים:
ועזריהו בן נתן על
הנצבים וזבוד בן נתן
כהן רעה המלך: ואח
ואחישר על הבית ו
ואדנירם בן עבדא על

המס: ולשלמה
שנים עשר נצבים ע
על כל ישראל וכלכלו
את המלך ואת ביתו
חדש בשנה יהיה על
אחד לכלכל: ואלה
שמותם בן חור בהר
אפרים: בן דקר במקץ
ובשעלבים ובית שמ
שמש ואילון בית חנן:
בן חסד בארבות
לו שכה וכל ארץ ח
חפר: בן אבינדב
כל נפת דאר טפת בת
שלמה היתה לו לא
לאשה: בענא בן
אחילוד תענך ומגדו
וכל בית שאן אשר
אצל צרתנה מתחת
ליזרעאל מבית שאן
עד אבל מחולה עד
מעבר ליקמעם:
בן גבר ברמת גלעד
לו חות יאיר בן מנשה
אשר בגלעד לו חבל
ארגב אשר בבשן ש
ששים ערים גדלות
חומה ובריח נחשת:
אחינדב בן עדא מ
מחנימה:
אחימעץ בנפתלי
גם הוא לקח את בש
בשמת בת שלמה ל
לאשה: בענא בן חוש

חושי באשר ובעלות׃
יהושפט בן פרוח
ביששכר׃ שמעי
בן אלא בבנימן׃
גבר בן ארי בארץ גל
גלעד ארץ סיחון
מלך האמרי ועג מ
מלך הבשן ונציב א
אחד אשר בארץ׃
יהודה וישראל
רבים כחול אשר על
הים לרב אכלים וש
ושתים ושמחים׃
ושלמה היה מושל
בכל הממלכות מן
הנהר ארץ פלשתים
ועד גבול מצרים
מגשים מנחה ועב
ועבדים את שלמה
כל ימי חייו׃
ויהי לחם שלמה
ליום אחד שלשים
כר סלת וששים כר
קמח׃ עשרה בקר
בראים ועשרים בקר
רעי ומאה צאן לבד
מאיל וצבי ויחמור
וברברים אבוסים׃
כי הוא רדה בכל עבר
הנהר מתפסח ועד
עזה בכל מלכי עבר
הנהר ושלום היה לו
מכל עבריו מסביב׃
וישב יהודה וישראל

לבטח איש תחת גפנו
ותחת תאנתו מדן ועד
באר שבע כל ימי של
שלמה׃ ויהי
לשלמה ארבעים אלף
ארות סוסים למרכבו
ושנים עשר אלף פר
פרשים׃ וכלכלו הנצ
הנצבים האלה את
המלך שלמה ואת כל
הקרב אל שלחן המ
המלך שלמה איש
חדשו לא יעדרו דב
דבר׃ והשערים והתבן
לסוסים ולרכש יבאו
אל המקום אשר יהיה
שם איש כמשפטו׃
ויתן אלהים
חכמה לשלמה ותב
ותבונה הרבה מאד
ורחב לב כחול אשר
על שפת הים׃ ותרב
חכמת שלמה מחכמת
כל בני קדם ומכל חכ
חכמת מצרים׃
ויחכם מכל האדם מ
מאיתן האזרחי והי
והימן וכלכל ודרדע
בני מחול ויהי שמו
בכל הגוים סביב׃ ויד
וידבר שלשת אלפים
משל ויהי שירו חמ
חמשה ואלף׃ וידבר
על העצים מן הארז

אשר בלבנון ועד ה
האזוב אשר יצא בק
בקיר וידבר על הבהמה
ועל העוף ועל הרמש
ועל הדגים׃ ויבאו מכ
מכל העמים לשמע
את חכמת שלמה מא
מאת כל מלכי הארץ
אשר שמעו את חכמ
חכמתו׃ וישלח
חירם מלך צור את
עבדיו אל שלמה כי
שמע כי אתו משחו
למלך תחת אביהו כי
אהב היה חירם לדוד
כל הימים׃
וישלח שלמה אל
חירם לאמר׃ אתה יד
ידעת את דוד אבי כי
לא יכל לבנות בית לש
לשם יהוה אלהיו מ
מפני המלחמה אשר
סבבהו עד תת יהוה
אתם תחת כפות רגלו׃
ועתה הניח יהוה א
אלהי לי מסביב אין
שטן ואין פגע רע׃
והנני אמר לבנות בית
לשם יהוה אלהי כא
כאשר דבר יהוה אל
דוד אבי לאמר בנך
אשר אתן תחתיך על
כסאך הוא יבנה הב
הבית לשמי׃ ועתה

צוה ויכרתו לי ארזים
מן הלבנון ועבדי יהיו
יהיו עם עבדיך ושכר
עבדיך אתן לך ככל
אשר תאמר כי אתה
ידעת כי אין בנו איש
ידע לכרות עצים כצ
כצידנים: ויהי
כשמע חירם את דב
דברי שלמה וישמח
מאד ויאמר ברוך
יהוה היום אשר נתן
לדוד בן חכם על הע
העם הרב הזה: וישל
וישלח חירם אל ש
שלמה לאמר שמעתי
את אשר שלחת אלי
אני אעשה את כל
חפצך בעצי ארזים
ובעצי ברושים: עבדי
ירדו מן הלבנון ימה
ואני אשימם דברות
בים עד המקום אשר
תשלח אלי ונפצתים
שם ואתה תשא ואת
ואתה תעשה את
חפצי לתת לחם ביתי:
ויהי חירום נתן לש
לשלמה עצי ארזים
ועצי ברושים כל
חפצו: ושלמה נתן
לחירם עשרים אלף
כר חטים מכלת לבי
לביתו ועשרים כר

שמן כתית כה יתן ש
שלמה לחירם שנה
בשנה: ויהוה
נתן חכמה לשלמה
כאשר דבר לו ויהי
שלם בין חירם ובין
שלמה ויכרתו ברית
שניהם: ויעל המלך
שלמה מס מכל יש
ישראל ויהי המס
שלשים אלף איש:
וישלחם לבנונה עש
עשרת אלפים בחד
בחדש חליפות חדש
יהיו בלבנון שנים
חדשים בביתו ואדנ
ואדנירם על המס:
ויהי לשלמה
שבעים אלף נשא
סבל ושמנים אלף ח
חצב בהר: לבד משרי
הנצבים לשלמה אש
אשר על המלאכה
שלשת אלפים ושלש
מאות הרדים בעם ה
העשים במלאכה: וי
ויצו המלך ויסעו
אבנים גדלות אבנים
יקרות ליסד הבית
אבני גזית: ויפסלו ב
בני שלמה ובני חירום
והגבלים ויכינו העצ
העצים והאבנים לב
לבנות הבית:

ויהי בשמונים שנה
וארבע מאות שנה
לצאת בני ישראל
מארץ מצרים בשנה
הרביעית בחדש זו
הוא החדש השני
למלך שלמה על
ישראל ויבן הבית
ליהוה: והבית אשר
בנה המלך שלמה
ליהוה ששים אמה
ארכו ועשרים רחבו
ושלשים אמה קומתו:
והאולם על פני היכל
הבית עשרים אמה
ארכו על פני רחב ה
הבית עשר באמה
רחבו על פני הבית:
ויעש לבית חלוני ש
שקפים אטמים: ויבן
על קיר הבית יצוע
סביב את קירות הבית
סביב להיכל ולדביר
ויעש צלעות סביב:
היצוע התחתנה ח
חמש באמה רחבה
והתיכנה שש באמה
רחבה והשלישית ש
שבע באמה רחבה כי
מגרעות נתן לבית
סביב חוצה לבלתי
אחז בקירות הבית:
והבית בהבנתו אבן
שלמה מסע נבנה

ומקבות והגרזן כל
כלי ברזל לא נשמע
בבית בהבנתו: פתח
הצלע התיכנה אל
כתף הבית הימנית
ובלולים יעלו על הת
התיכנה ומן התיכנה
אל השלשים: ויבן
את הבית ויכלהו ויס
ויספן את הבית גבים
ושדרת בארזים: ויבן
את היצוע על כל הב
הבית חמש אמות ק
קומתו ויאחז את ה
הבית בעצי ארזים:
ויהי דבר יהוה
אל שלמה לאמר:
הבית הזה אשר אתה
בנה אם תלך בחקתי
ואת משפטי תעשה
ושמרת את כל מצו
מצותי ללכת בהם וה
והקמתי את דברי א
אתך אשר דברתי אל
דוד אביך: ושכנתי ב
בתוך בני ישראל ול
ולא אעזב את עמי
ישראל: ויבן
שלמה את הבית ויכ
ויכלהו: ויבן את קיר
קירות הבית מביתה
בצלעות ארזים מ
מקרקע הבית עד ק
קירות הספן צפה עץ

מבית ויצף את קרקע
הבית בצלעות ברושים:
ויבן את עשרים אמה
מירכותי הבית בצלעות
ארזים מן הקרקע עד
הקירות ויבן לו מבית
לדביר לקדש הקדשים:
וארבעים באמה היה
הבית הוא ההיכל לפני:
וארז אל הבית פנימה
מקלעת פקעים ופטורי
צצים הכל ארז אין
אבן נראה: ודביר ב
בתוך הבית מפנימה
הכין לתתן שם את
ארון ברית יהוה: ול
ולפני הדביר עשרים
אמה ארך ועשרים
אמה רחב ועשרים
אמה קומתו ויצפהו
זהב סגור ויצף מזבח
ארז: ויצף שלמה את
הבית מפנימה זהב ס
סגור ויעבר ברתיקות
זהב לפני הדביר ויצ
ויצפהו זהב: ואת כל
הבית צפה זהב עד תם
כל הבית וכל המזבח
אשר לדביר צפה זהב:
ויעש בדביר שני כר
כרבים עצי שמן עשר
אמות קומתו: וחמש
אמות כנף הכרוב הא
האחת וחמש אמות

כנף הכרוב השנית ע
עשר אמות מקצות
כנפיו ועד קצות כנפיו:
ועשר באמה הכרוב
השני מדה אחת וק
וקצב אחד לשני הכ
הכרובים: קומת הכרוב
האחד עשר באמה וכן
הכרוב השני: ויתן את
הכרבים בתוך הבית ה
הפנימי ויפרשו את
כנפי הכרובים ותגע כ
כנף האחד בקיר וכנף
הכרוב השני נגעת ב
בקיר השני וכנפיהם א
אל תוך הבית נגעת
כנף אל כנף: ויצף את
הכרובים זהב: ואת כל
קירות הבית מסב קלע
פתוחי מקלעות כרבים
ותמרת ופטורי צצים
מלפנים ולחיצון: ואת
קרקע הבית צפה זהב
לפנימה ולחיצון: ואת
פתח הדביר עשה דל
דלתות עצי שמן ה
האיל מזוזות חמשית:
ושתי דלתות עצי ש
שמן וקלע עליהם מ
מקלעות כרובים ות
ותמרות ופטורי צצים
וצפה זהב וירד על
הכרובים ועל התמרות
את הזהב: וכן עשה

לפתח ההיכל מזוזות
עצי שמן מאת רבעית׃
ושתי דלתות עצי ב
ברושים שני צלעים
הדלת האחת גלילים
ושני קלעים הדלת ה
השנית גלילים׃ וקלע
כרבים ותמרות ופטורי
צצים וצפה זהב מי
מישר על המחקה׃ וי
ויבן את החצר הפני
הפנימית שלשה טורי
גזית וטור כרתות אר
ארזים׃ בשנה הרביעית
יסד בית יהוה בירח
זו׃ ובשנה האחת עש
עשרה בירח בול הוא
החדש השמיני כלה
הבית לכל דבריו ולכל
משפטו ויבנהו שבע
שנים׃ ואת ביתו בנה
שלמה שלש עשרה
שנה ויכל את כל ביתו׃
ויבן את בית יער הלב
הלבנון מאה אמה
ארכו וחמשים אמה
רחבו ושלשים אמה
קומתו על ארבעה ט
טורי עמודי ארזים
וכרתות ארזים על ה
העמודים׃ וספן בא
בארז ממעל על הצ
הצלעת אשר על ה
העמודים ארבעים ו

וחמשה חמשה עשר
הטור׃ ושקפים שלש
שלשה טורים ומחזה
אל מחזה שלש פ
פעמים׃ וכל הפתחים
והמזוזות רבעים שקף
ומול מחזה אל מחזה
שלש פעמים׃ ואת
אולם העמודים עשה
חמשים אמה ארכו
ושלשים אמה רחבו
ואולם על פניהם וע
ועמדים ועב על פני
פניהם׃ ואולם הכסא
אשר ישפט שם אול
אולם המשפט עשה
וספון בארז מן הקר
הקרקע עד הקרקע׃
וביתו אשר ישב שם
חצר האחרת מבית
לאולם כמעשה הזה
היה ובית יעשה לבת
פרעה אשר לקח ש
שלמה כאולם הזה׃
כל אלה אבנים יקרות
כמדות גזית מגררות
במגרה מבית ומחוץ
וממסד עד הטפחות
ומחוץ עד החצר הג
הגדולה׃ ומיסד אבנ
אבנים יקרות אבנים
גדלות אבני עשר אמ
אמות ואבני שמנה
אמות׃ ומלמעלה אב

אבנים יקרות כמדות
גזית וארז׃ וחצר הג
הגדולה סביב שלשה
טורי גזית וטור כרת
כרתת ארזים ולחצר
בית יהוה הפנימית
ולאלם הבית׃
וישלח המלך שלמה
ויקח את חירם מצר׃
בן אשה אלמנה הו
הוא ממטה נפתלי
ואביו איש צרי חר
חרש נחשת וימלא
את החכמה ואת הת
התבונה ואת הדעת
לעשות כל מלאכה
בנחשת ויבוא אל ה
המלך שלמה ויעש
את כל מלאכתו׃ וי
ויצר את שני העמו
העמודים נחשת שמ
שמנה עשרה אמה
קומת העמוד האחד
וחוט שתים עשרה
אמה יסב את העמ
העמוד השני׃ ושתי
כתרת עשה לתת
על ראשי העמודים
מצק נחשת חמש
אמות קומת הכתרת
האחת וחמש אמות
קומת הכתרת השנית׃
שבכים מעשה שבכ
שבכה גדלים מעש

מעשה שרשרות ל
לכתרת אשר על ר
ראש העמודים שב
שבעה לכתרת הא
האחת ושבעה לכת
לכתרת השנית׃ ויע
ויעש את העמודים
ושני טורים סביב
על השבכה האחת
לכסות את הכתרת
אשר על ראש הע
העמודים וכן עשה
לכתרת השנית׃ וכתרת
אשר על ראש הע
העמודים מעשה
שושן באולם ארבע
אמות׃ וכתרת על
שני העמודים גם מ
ממעל מלעמת הבטן
הבטן אשר לעבר
שבכה והרמנים מ
מאתים טרים סביב
על הכתרת השנית׃
ויקם את העמדים
לאלם ההיכל ויקם
את העמוד הימני
ויקרא את שמו יכין
ויקם את העמוד ה
השמאלי ויקרא את
שמו בעז׃ ועל ראש
העמודים מעשה
שושן ותתם מלאכת
העמודים׃ ויעש א
את הים מוצק עשר

באמה משפתו אל
שפתו עגל סביב ו
וחמש באמה קומתו
וקוה שלשים באמה
יסב אתו סביב׃ ופ
ופקעים מתחת לשפ
לשפתו סביב סבבים
אתו עשר באמה מ
מקפים את הים סביב
שני טורים הפקעים
יצקים ביצקתו׃ עמד
על שני עשר בקר של
שלשה פנים צפונה
ושלשה פנים ימה
ושלשה פנים נגבה
ושלשה פנים מזרחה
והים עליהם מלמעלה
וכל אחריהם ביתה׃
ועביו טפח ושפתו כ
כמעשה שפת כוס
פרח שושן אלפים
בת יכיל׃ ויעש
את המכונות עשר נח
נחשת ארבע באמה
ארך המכונה האחת
וארבע באמה רחבה
ושלש באמה קומתה׃
וזה מעשה המכונה
מסגרת להם ומסגרת
בין השלבים׃ ועל ה
המסגרות אשר בין ה
השלבים אריות בקר
וכרובים ועל השלבים
כן ממעל ומתחת

לאריות ולבקר ליות
כמעשה מורד׃ ואת
וארבעה אופני נחשת
למכונה האחת וסרני
נחשת וארבעה פע
פעמתיו כתפת להם
מתחת לכיר הכתפות
יצקות מעבר איש ל
ליות׃ ופיהו מבית ל
לכתרת ומעלה באמה
ופיה עגל מעשה כן
אמה וחצי האמה וג
וגם על פיה מקלעות
ומסגרתיהם מרבעות
לא עגלות׃ וארבעת
האופנים למתחת ל
למסגרות וידות הא
האופנים במכונה ו
וקומת האופן האחד
אמה וחצי האמה׃
ומעשה האופנים כ
כמעשה אופן המר
המרכבה ידותם וגביהם
וחשקיהם וחשריהם
הכל מוצק׃ וארבע כ
כתפות אל ארבע פ
פנות המכונה האחת
מן המכונה כתפיה׃
ובראש המכונה חצ
חצי האמה קומה ע
עגל סביב ועל ראש
המכונה ידתיה ו
ומסגרתיה ממנה׃ ו
ויפתח על הלחת

ירמיה

ידתיה ועל ומסגרותיה
כרובים אריות ותמרת
כמער איש ולית סביב
כזאת עשה את עשר
המכנות מוצק אחד
מדה אחת קצב אחד
לכלהנה׃ ויעש
עשרה כירות נחשת
ארבעים בת יכיל הכיור
האחד ארבע באמה
הכיור האחד כיור א
אחד על המכונה הא
האחת לעשר המכנות׃
ויתן את המכנות חמש
חמש על כתף הבית
מימין וחמש על כתף
הבית משמאלו ואת
הים נתן מכתף הבית
הימנית קדמה ממול
נגבה׃ ויעש
חירום את הכירות וא
ואת היעים ואת המז
המזרקות ויכל חירם
לעשות את כל המלא
המלאכה אשר עשה
למלך שלמה בית יי
יהוה׃ עמדים שנים
וגלת הכתרת אשר
על ראש העמודים׃
שתים והשבכות שתים
לכסות את שתי גלות
הכתרות אשר על רא
ראש העמודים׃ ואת
הרמנים ארבע מאות

לשתי השבכות שני
טורים רמנים לשבכה
האחת לכסות את ש
שתי גלת הכתרת א
אשר על ראש העמ
העמודים׃ ואת המכ
המכנות עשר ואת
הכירות עשרה על
המכנות׃ ואת הים הא
האחד ואת הבקר
שנים עשר תחת הים׃
ואת הסירות ואת היעים
ואת המזרקות ואת
כל הכלים האהל את
אשר עשה חירם למ
למלך שלמה בית יי
יהוה נחשת ממרט׃
בככר הירדן יצקם
המלך במעבה הא
האדמה בין סכות ו
ובין צרתן׃ וינח שלמ
שלמה את כל הכלים
מרב מאד מאד לא
נחקר משקל הנחשת׃
ויעש שלמה את כל
הכלים אשר בית יי
יהוה את מזבח הזהב
ואת השלחן אשר
עליו לחם הפנים זהב׃
ואת המנרות חמש
מימין וחמש משמאל
לפני הדביר זהב סגור
והפרח והנרות והכ
והמלקחים זהב׃ וה

והספות והמזמרות
והמזרקות והכפות
והמחתות זהב סגור
והפתות לדלתות הבית
הפנימי לקדש הקד
הקדשים לדלתי הבי
הבית להיכל זהב׃
ותשלם כל
המלאכה אשר עשה
המלך שלמה בית יי
יהוה ויבא שלמה
את קדשי דוד אביו
את הכסף ואת הזהב
ואת הכלים נתן בא
באצרות בית יהוה׃
אז יקהל שלמה
את זקני ישראל ואת
כל ראשי המטות נש
נשיאי האבות לבני
ישראל אל המלך
שלמה ירושלם לה
להעלות את ארון
ברית יהוה מעיר
דוד היא ציון׃ ויקה
ויקהלו אל המלך
שלמה כל איש יש
ישראל בירח האית
האיתנים בחג הוא
החדש השביעי׃ ויב
ויבאו כל זקני ישר
ישראל וישאו הכ
הכהנים את הארון׃
ויעלו את ארון יהוה
ואת אהל מועד ואת

כל כלי הקדש אשר
באהל ויעלו אתם ה
הכהנים והלוים׃ והמ
והמלך שלמה וכל
עדת ישראל הנועדים
עליו אתו לפני הארון
מזבחים צאן ובקר
אשר לא יספרו ולא
ימנו מרב׃ ויבאו ה
הכהנים את ארון בר
ברית יהוה אל מקומו
אל דביר הבית אל
קדש הקדשים אל
תחת כנפי הכרובים׃
כי הכרובים פרשים
כנפים אל מקום הא
הארון ויסכו הכרבים
על הארון ועל בדיו
מלמעלה׃ ויארכו
הבדים ויראו ראשי
הבדים מן הקדש על
פני הדביר ולא יראו
החוצה ויהיו שם עד
היום הזה׃ אין בארון
רק שני לחות האבנים
אשר הנח שם משה
בחרב אשר כרת יהוה
עם בני ישראל בצאתם
מארץ מצרים׃ ויהי
בצאת הכהנים מן ה
הקדש והענן מלא
את בית יהוה׃ ולא יכ
יכלו הכהנים לעמד
לשרת מפני הענן כי

מלא כבוד יהוה את
בית יהוה׃ אז
אמר שלמה יהוה
אמר לשכן בערפל׃
בנה בניתי בית זבל
לך מכון לשבתך ע
עולמים׃ ויסב המלך
את פניו ויברך את כל
קהל ישראל וכל קהל
ישראל עמד׃ ויאמר
ברוך יהוה אלהי יש
ישראל אשר דבר ב
בפיו את דוד אבי ובי
ובידו מלא לאמר׃ מן
היום אשר הוצאתי
את עמי את ישראל
ממצרים לא בחרתי
בעיר מכל שבטי יש
ישראל לבנות בית ל
להיות שמי שם ואב
ואבחר בדוד להיות
על עמי ישראל׃ ויהי
עם לבב דוד אבי לבנות
בית לשם יהוה אלהי
ישראל׃ ויאמר יהוה
אל דוד אבי יען אשר
היה עם לבבך לבנות
בית לשמי הטיבת כי
היה עם לבבך׃ רק את
אתה לא תבנה הבית
כי אם בנך היצא מח
מחלציך הוא יבנה
הבית לשמי׃ ויקם י
יהוה את דברו אשר

דבר ואקם תחת דוד א
אבי ואשב על כסא י
ישראל כאשר דבר י
יהוה ואבנה הבית לש
לשם יהוה אלהי יש
ישראל׃ ואשם שם מ
מקום לארון אשר שם
ברית יהוה אשר כרת
עם אבתינו בהוציאו
אתם מארץ מצרים׃
ויעמד שלמה לפני מ
מזבח יהוה נגד כל ק
קהל ישראל ויפרש כ
כפיו השמים׃
ויאמר יהוה אלהי יש
ישראל אין כמוך א
אלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת ש
שמר הברית והחסד
לעבדיך ההלכים לפ
לפניך בכל לבם׃ אשר
שמרת לעבדך דוד
אבי את אשר דברת
לו ותדבר בפיך ובידך
מלאת כיום הזה׃ ועתה
יהוה אלהי ישראל
שמר לעבדך דוד אבי
את אשר דברת לו ל
לאמר לא יכרת לך א
איש מלפני ישב על
כסא ישראל רק אם
ישמרו בניך את דרכם
ללכת לפני כאשר הל
הלכת לפני׃ ועתה אל

אלהי ישראל יאמן נא
דבריך אשר דברת לע
לעבדך דוד אבי׃ כי ה
האמנם ישב אלהים
על הארץ הנה השמים
ושמי השמים לא יכל
יכלכלוך אף כי הבית
הזה אשר בניתי׃ ופנית
אל תפלת עבדך ואל
תחנתו יהוה אלהי לש
לשמע אל הרנה ואל
התפלה אשר עבדך מ
מתפלל לפניך היום׃ ל
להיות עינך פתחות אל
הבית הזה לילה ויום א
אל המקום אשר אמרת
יהיה שמי שם לשמע
אל התפלה אשר יתפ
יתפלל עבדך אל המ
המקום הזה׃ ושמעת
אל תחנת עבדך ועמך
ישראל אשר יתפללו
אל המקום הזה ואתה
תשמע אל מקום שב
שבתך אל השמים
ושמעת וסלחת׃ את
אשר יחטא לרעהו
ונשא בו אלה להאלתו
ובא אלה לפני מזבחך
בבית הזה׃ ואתה תש
תשמע השמים ועש
ועשית ושפטת את
עבדיך להרשיע רשע
לתת דרכו בראשו ול

ולהצדיק צדיק לתת
לו כצדקתו׃
בהנגף עמך ישראל
לפני אויב אשר יחטאו
יחטאו לך ושבו אליך
והודו את שמך והתפ
והתפללו והתחננו אל
אליך בבית הזה׃ ואתה
תשמע השמים וסלחת
לחטאת עמך ישראל
והשבתם אל האדמה
אשר נתתה לאבותם׃
בהעצר שמים
ולא יהיה מטר כי יח
יחטאו לך והתפללו
אל המקום הזה והודו
את שמך ומחטאתם
ישובון כי תענם׃ ואתה
תשמע השמים וסלחת
לחטאת עבדיך ועמך
ישראל כי תורם את
הדרך הטובה אשר יל
ילכו בה ונתתה מטר
על ארצך אשר נתתה
לעמך לנחלה׃
רעב כי יהיה בארץ ד
דבר כי יהיה שדפון י
ירקון ארבה חסיל כי
יהיה כי יצר לו איבו
בארץ שעריו כל נגע כ
כל מחלה׃ כל תפלה כ
כל תחנה אשר תהיה
לכל האדם לכל עמך
ישראל אשר ידעון

איש נגע לבבו ופרש
כפיו אל הבית הזה׃
ואתה תשמע השמים
מכון שבתך וסלחת ו
ועשית ונתת לאיש כ
ככל דרכיו אשר תדע
את לבבו כי אתה ידע
ידעת לבדך את לבב
כל בני האדם׃ למען י
ייראוך כל הימים א
אשר הם חיים על פני
האדמה אשר נתתה
לאבתינו׃ וגם
אל הנכרי אשר לא
מעמך ישראל הוא
ובא מארץ רחוקה ל
למען שמך׃ כי ישמ
ישמעון את שמך ה
הגדול ואת ידך החז
החזקה וזרעך הנט
הנטויה ובא והתפלל
אל הבית הזה׃ אתה
תשמע השמים מכון
שבתך ועשית ככל א
אשר יקרא אליך ה
הנכרי למען ידעון כל
עמי הארץ את שמך
ליראה אתך כעמך
ישראל ולדעת כי ש
שמך נקרא על הבית
הזה אשר בניתי׃
כי יצא עמך ל
למלחמה על איבו ב
בדרך אשר תשלחם

והתפללו אל יהוה דר
דרך העיר אשר בחרת
בה והבית אשר בנתי
לשמך ושמעת השמ
השמים את תפלתם
ואת תחנתם ועשית
משפטם כי יחטאו
לך כי אין אדם אשר
לא יחטא ואנפת בם
ונתתם לפני אויב ושב
ושבום שביהם אל
ארץ האויב רחוקה או
קרובה והשיבו אל
לבם בארץ אשר נש
נשבו שם ושבו והת
והתחננו אליך בארץ
שביהם לאמר חטא
חטאנו והעוינו רשע
רשענו ושבו אליך
בכל לבבם ובכל נפשם
בארץ איביהם אשר
שבו אתם והתפללו
אליך דרך ארצם א
אשר נתתה לאבותם
העיר אשר בחרת וה
והבית אשר בנית לש
לשמך ושמעת הש
השמים מכון שבתך
את תפלתם ואת תח
תחנתם ועשית מש
משפטם וסלחת
לעמך אשר חטאו ל
לך ולכל פשעיהם
אשר פשעו בך ונתתם

לרחמים לפני שביהם
ורחמום כי עמך ונח
ונחלתך הם אשר
הוצאת ממצרים מ
מתוך כור הברזל לה
להיות עיניך פתחות
אל תחנת עבדך ואל
תחנת עמך ישראל
לשמע אליהם בכל
קראם אליך כי אתה
הבדלתם לך לנחלה
מכל עמי הארץ כא
כאשר דברת ביד מש
משה עבדך בהוציאך
את אבתינו ממצרים
הפט׳ יט אדני יהוה׃ ויהי
ככלות שלמה להתפלל
אל יהוה את כל התפ
התפלה והתחנה הזא
הזאת קם מלפני מזבח
יהוה מכרע על ברכיו
וכפיו פרשות השמים׃
ויעמד ויברך את כל
קהל ישראל קול גד
גדול לאמר׃ ברוך
יהוה אשר נתן מנוחה
לעמו ישראל ככל אש
אשר דבר לא נפל דבר
אחד מכל דברו הטו
הטוב אשר דבר ביד
משה עבדו׃ יהי יהוה
אלהינו עמנו כאשר
היה עם אבתינו אל
יעזבנו ואל יטשנו׃

להטות לבבנו אליו ל
ללכת בכל דרכיו ולש
ולשמר מצותיו וחקיו
ומשפטיו אשר צוה
את אבתינו׃ ויהיו ד
דברי אלה אשר הת
התחננתי לפני יהוה
קרבים אל יהוה א
אלהינו יומם ולילה
לעשות משפט עבדו
ומשפט עמו ישראל
דבר יום ביומו׃ למש
דעת כל עמי הארץ
כי יהוה הוא האלהים
אין עוד׃ והיה לבבכם
שלם עם יהוה אלהינו
ללכת בחקיו ולשמר
מצותיו כיום הזה׃ וה
והמלך וכל ישראל
עמו זבחים זבח לפני
יהוה׃ ויזבח שלמה
את זבח השלמים אש
אשר זבח ליהוה בקר
עשרים ושנים אלף
וצאן מאה ועשרים
אלף ויחנכו את בית
יהוה המלך וכל בני
ישראל׃ ביום ההוא
קדש המלך את תוך
החצר אשר לפני בית
יהוה כי עשה שם
את העלה ואת המנחה
ואת חלבי השלמים׃
כי מזבח הנחשת אש

אשר לפני יהוה קטן
מהכיל את העלה
ואת המנחה ואת
חלבי השלמים׃
ויעש שלמה בעת
ההיא את החג וכל
ישראל עמו קהל
גדול מלבוא חמת עד
נחל מצרים לפני
יהוה אלהינו שבעת
ימים ושבעת ימים
ארבעה עשר יום׃
ביום השמיני שלח
את העם ויברכו את
המלך וילכו לאהליהם
שמחים וטובי לב
על כל הטובה אשר
עשה יהוה לדוד
עבדו ולישראל עמו׃
ויהי ככלות שלמה
לבנות את בית יהוה
ואת בית המלך ואת
כל חשק שלמה
אשר חפץ לעשות׃
וירא יהוה אל
שלמה שנית כאשר
נראה אליו בגבעון׃
ויאמר יהוה אליו
שמעתי את תפלתך
ואת תחנתך אשר
התחננתה לפני
הקדשתי את הבית
הזה אשר בנתה לשום
שמי שם עד עולם

והיו עיני ולבי שם כל
הימים׃ ואתה אם
תלך לפני כאשר הלך
דוד אביך בתם לבב
ובישר לעשות ככל
אשר צויתיך חקי
ומשפטי תשמר׃
והקמתי את כסא
ממלכתך על ישראל
לעלם כאשר דברתי
על דוד אביך לאמר
לא יכרת לך איש
מעל כסא ישראל׃
אם שוב תשבון
אתם ובניכם מאחרי
ולא תשמרו מצותי
חקתי אשר נתתי
לפניכם והלכתם
ועבדתם אלהים
אחרים והשתחויתם
להם׃ והכרתי את
ישראל מעל פני
האדמה אשר נתתי
להם ואת הבית אשר
הקדשתי לשמי
אשלח מעל פני והיה
ישראל למשל
ולשנינה בכל העמים׃
והבית הזה יהיה
עליון כל עבר עליו
ישם ושרק ואמרו
על מה עשה יהוה
ככה לארץ הזאת
ולבית הזה׃ ואמרו

על אשר עזבו את
יהוה אלהיהם אשר
הוציא את אבתם
מארץ מצרים
ויחזקו באלהים
אחרים וישתחו להם
ויעבדם על כן הביא
יהוה עליהם את כל
הרעה הזאת׃
ויהי מקצה עשרים
שנה אשר בנה
שלמה את שני
הבתים את בית יהוה
ואת בית המלך׃
חירם מלך צר נשא
את שלמה בעצי
ארזים ובעצי ברושים
ובזהב לכל חפצו אז
יתן המלך שלמה
לחירם עשרים עיר
בארץ הגליל׃ ויצא
חירם מצר לראות
את הערים אשר נתן
לו שלמה ולא ישרו
בעיניו׃ ויאמר מה
הערים האלה אשר
נתתה לי אחי ויקרא
להם ארץ כבול עד
היום הזה׃
וישלח חירם למלך
מאה ועשרים ככר
זהב׃ וזה דבר המס
אשר העלה המלך
שלמה לבנות את

בית יהוה ואת ביתו
ואת המלוא ואת חומת
ירושלם ואת חצר
ואת מגדו ואת גזר׃ פ
פרעה מלך מצרים
עלה וילכד את גזר
וישרפה באש ואת
הכנעני הישב בעיר
הרג ויתנה שלחים
לבתו אשת שלמה׃
ויבן שלמה את גזר
ואת בית חרן תחתון׃
ואת בעלת ואת תמר
במדבר בארץ׃ ואת
כל ערי המסכנות א
אשר היו לשלמה
ואת ערי הרכב ואת
ערי הפרשים ואת כל
חשק שלמה אשר
חשק לבנות בירושלם
ובלבנון ובכל ארץ
ממשלתו׃ כל העם
הנותר מן האמרי הח
החתי הפרזי החוי
והיבוסי אשר לא מ
מבני ישראל המה׃
בניהם אשר נתרו
אחריהם בארץ אשר
לא יכלו בני ישראל
להחרימם ויעלם ש
שלמה למס עבד עד
היום הזה׃ ומבני
ישראל לא נתן שלמה
עבד כי הם אנשי המ

המלחמה ועבדיו ושר
ושריו ושלישיו ושרי
רכבו ופרשיו׃
אלה שרי הנצבים אש
אשר על המלאכה ל
לשלמה חמשים וחמ
וחמש מאות הרדים
בעם העשים במלאכה׃
אך בת פרעה עלתה
מעיר דוד אל ביתה
אשר בנה לה אז בנה
את המלוא׃ והעלה ש
שלמה שלש פעמים
בשנה עלות ושלמים
על המזבח אשר בנה
ליהוה והקטיר אתו
אשר לפני יהוה ושלם
את הבית׃ ואני עשה
המלך שלמה בעציון
גבר אשר את אילות
על שפת ים סוף בארץ
אדום׃ וישלח חירם ב
באני את עבדיו אנשי
אניות ידעי הים עם
עבדי שלמה׃ ויבאו א
אופירה ויקחו משם
זהב ארבע מאות ועש
ועשרים ככר ויבאו
אל המלך שלמה׃
ומלכת שבא ש
שמעת את שמע ש
שלמה לשם יהוה
ותבא לנסתו בחידות׃
ותבא ירושלמה בחיל

כבד מאד גמלים נש
נשאים בשמים וזהב
רב מאד ואבן יקרה
ותבא אל המלך ש
שלמה ותדבר אליו
את כל אשר היה עם
לבבה׃ ויגד לה שלמה
את כל דבריה לא היה
דבר נעלם מן המלך
אשר לא הגיד לה׃ ות
ותרא מלכת שבא את
כל חכמת שלמה והב
והבית אשר בנה׃ ומא
ומאכל שלחנו ומושב
עבדיו ומעמד משרתו
ומלבשיהם ומשקיו
ועלתו אשר יעלה בית
יהוה ולא היה בה עוד
רוח׃ ותאמר אל המלך
אמת היה הדבר אשר
שמעתי בארצי על
דבריך ועל חכמתך׃
ולא האמנתי לדברים
עד אשר באתי ותראינה
עיני והנה לא הגד לי
החצי הוספת חכמה
וטוב אל השמועה
אשר שמעתי׃ אשרי
אנשיך ואשרי עבדיך
אלה העמדים לפניך
תמיד השמעים את
חכמתך׃ יהי יהוה
אלהיך ברוך אשר ח
חפץ בך לתתך על כסא

ישראל באהבת יהוה
את ישראל לעלם
וישימך למלך לעשות
משפט וצדקה׃ ותתן
למלך מאה ועשרים
ככר זהב ובשמים ה
הרבה מאד ואבן יקרה
לא בא כבשם ההוא
עוד לרב אשר נתנה
מלכת שבא למלך ש
שלמה׃ וגם אני חירם
אשר נשא זהב מאופיר
הביא מאופיר עצי א
אלמגים הרבה מאד
ואבן יקרה׃ ויעש ה
המלך את עצי האלמ
האלמגים מסעד לבית
יהוה ולבית המלך
וכנרות ונבלים לשרים
לא בא כן עצי אלמגים
ולא נראה עד היום
הזה׃ והמלך שלמה
נתן למלכת שבא את
כל חפצה אשר שאלה
מלבד אשר נתן לה
כיד המלך שלמה ות
ותפן ותלך לארצה ה
היא ועבדיה׃
ויהי משקל הזהב א
אשר בא לשלמה בש
בשנה אחת שש מא
מאות וששים ושש
ככר זהב׃ לבד מאנשי
התרים ומסחר הרכ

הרכלים וכל מלכי ה
הערב ופחות הארץ׃
ויעש המלך
שלמה מאתים צנה
זהב שחוט שש מאו
מאות זהב יעלה על
הצנה האחת׃ ושלש
מאות מגנים זהב ש
שחוט שלשת מנים
זהב יעלה על המגן
האחת ויתנם המלך
בית יער הלבנון׃
ויעש המלך כסא
שן גדול ויצפהו זהב
מופז׃ שש מעלות ל
לכסא וראש עגול ל
לכסה מאחריו וידת
מזה ומזה אל מקום
השבת ושנים אריות
עמדים אצל הידות׃
ושנים עשר אריים ש
עמדים שם על שש
המעלות מזה ומזה
לא נעשה כן לכל המ
הממלכות׃ וכל כלי מ
משקה המלך שלמה
זהב וכל כלי בית יער
הלבנון זהב סגור אין
כסף לא נחשב בימי
שלמה למאומה׃ כי
אני תרשיש למלך
בים עם אני חירם אחת
לשלש שנים תבוא ת
אני תרשיש נשאת

זהב וכסף שנהבים
וקפים ותכיים׃ ויגדל
המלך שלמה מכל מ
מלכי הארץ לעשר
ולחכמה׃ וכל הארץ
מבקשים את פני ש
שלמה לשמע את
חכמתו אשר נתן א
אלהים בלבו׃ והמה
מביאים איש מנחתו
כלי כסף וכלי זהב
ושלמות ונשק ובשמים
סוסים ופרדים דבר
שנה בשנה׃ ו
ויאסף שלמה רכב
ופרשים ויהי לו אלף
וארבע מאות רכב ו
ושנים עשר אלף פ
פרשים וינחם בערי
הרכב ועם המלך ב
בירושלם׃ ויתן המלך
את הכסף בירושלם
כאבנים ואת הארזים
נתן כשקמים אשר
בשפלה לרב׃ ומוצא
הסוסים אשר לשלמה
ממצרים ומקוה ס
סחרי המלך יקחו מ
מקוה במחיר׃ ותעלה
ותצא מרכבה ממצרים
בשש מאות כסף וס
וסוס בחמשים ומאה
וכן לכל מלכי החתים
ולמלכי ארם בידם

יוציאו׃ והמלך
שלמה אהב נשים
נכריות רבות ואת בת
פרעה מואביות עמניות
אדמיות צדנית חתית׃
מן הגוים אשר אמר
יהוה אל בני ישראל
לא תבאו בהם והם
לא יבאו בכם אכן
יטו את לבבכם אחרי
אלהיהם בהם דבק
שלמה לאהבה׃ ויהי
לו נשים שרות שבע
מאות ופלגשים
שלש מאות ויטו
נשיו את לבו׃ ויהי
לעת זקנת שלמה
נשיו הטו את לבבו
אחרי אלהים אחרים
ולא היה לבבו שלם
עם יהוה אלהיו כלבב
דויד אביו׃ וילך
שלמה אחרי עשתרת
אלהי צדנים ואחרי
מלכם שקץ עמנים׃
ויעש שלמה הרע
בעיני יהוה ולא מלא
אחרי יהוה כדוד
אביו׃ אז יבנה
שלמה במה לכמוש
שקץ מואב בהר
אשר על פני ירושלם
ולמלך שקץ בני עמון׃
וכן עשה לכל נשיו

הנכריות מקטירות
ומזבחות לאלהיהן׃
ויתאנף יהוה בשלמה
כי נטה לבבו מעם
יהוה אלהי ישראל
הנראה אליו פעמים׃
וצוה אליו על הדבר
הזה לבלתי לכת אחרי
אלהים אחרים ולא
שמר את אשר צוה
יהוה׃ ויאמר
יהוה לשלמה יען
אשר היתה זאת עמך
ולא שמרת בריתי
וחקתי אשר צויתי
עליך קרע אקרע
את הממלכה מעליך
ונתתיה לעבדך׃ אך
בימיך לא אעשנה
למען דוד אביך מיד
בנך אקרענה׃ רק את
הממלכה אקרע שבט
אחד אתן לבנך
דוד עבדי ולמען
ירושלם אשר בחרתי׃
ויקם יהוה שטן
לשלמה את הדד
האדמי מזרע המלך
הוא באדום׃ ויהי
בהיות דוד את אדום
בעלות יואב שר
הצבא לקבר את
החללים ויך כל זכר
באדום׃ כי ששת

חדשים ישב שם יואב
וכל ישראל עד
הכרית כל זכר באדום׃
ויברח אדד הוא
ואנשים אדמיים
מעבדי אביו אתו
לבא מצרים והדד
נער קטן׃ ויקמו
ממדין ויבאו פארן
ויקחו אנשים עמם
מפארן ויבאו מצרים
אל פרעה מלך מצרים
ויתן לו בית ולחם אמר
לו וארץ נתן לו׃
וימצא הדד חן בעיני
פרעה מאד ויתן לו
אשה את אחות
אשתו אחות תחפנס
הגבירה׃ ותלד לו את
אחות תחפנס
גנבת בנו ותגמלהו
תחפנס בתוך בית
פרעה ויהי גנבת בית
פרעה בתוך בני פרעה׃
והדד שמע במצרים
כי שכב דוד עם
אבתיו וכי מת יואב
שר הצבא ויאמר
הדד אל פרעה שלחני
ואלך אל ארצי׃
ויאמר לו פרעה כי מה
אתה חסר עמי והנך
מבקש ללכת אל
ארצך ויאמר לא כי

שלח תשלחני׃ ויקם א
אלהים לו שטן את ר
זון בן אלידע אשר
ברח מאת הדדעזר
מלך צובה אדניו׃ ויק
ויקבץ עליו אנשים
ויהי שר גדוד בהרג
דוד אתם וילכו דמשק
וישבו בה וימלכו בד
בדמשק׃ ויהי שטן ל
לישראל כל ימי שלמה
ואת הרעה אשר את
הדד ויקץ בישראל
וימלך על ארם׃
וירבעם בן נבט
אפרתי מן הצרדה וש
ושם אמו צרועה אש
אשה אלמנה עבד ל
לשלמה וירם יד במל
במלך׃ וזה הדבר אשר
הרים יד במלך שלמה
בנה את המלוא סגר
את פרץ עיר דוד אביו׃
והאיש ירבעם גבור
חיל וירא שלמה את
הנער כי עשה מלאכה
הוא ויפקד אתו לכל
סבל בית יוסף׃
ויהי בעת ההיא וירב
ירבעם יצא מירושלם
וימצאו אתו אחיה ה
השילני הנביא בדרך
והוא מתכסה בשלמה
חדשה ושניהם לבדם

בשדה׃ ויתפש אחיה
בשלמה החדשה אש
אשר עליו ויקרעה
לשנים עשר קרעים׃
ויאמר לירבעם קח
לך עשרה קרעים כי
כה אמר יהוה אלהי
ישראל הנני קרע את
הממלכה מיד שלמה
ונתתי לך את עשרת
השבטים׃ והשבט הא
האחד יהיה לו למען
עבדי דוד ולמען יר
ירושלם העיר אשר
בחרתי בה מכל שבטי
ישראל׃ יען אשר עז
עזבוני וישתחוו לעש
לעשתרת אלהי צדנ
צידנין לכמוש אלהי
מואב ולמלכם אלהי
בני עמון ולא הלכו ב
בדרכי לעשות הישר
בעיני וחקתי ומשפטי
כדוד אביו׃ ולא אקח
את כל הממלכה מידו
כי נשיא אשתנו כל י
ימי חייו למען דוד
עבדי אשר בחרתי
אתו אשר שמר מצ
מצותי וחקתי׃ ולקח
ולקחתי המלוכה מיד
בנו ונתתיה לך את ע
עשרת השבטים׃ ולבנו
אתן שבט אחד למע

חיות ניר לדויד עבדי
כל הימים לפני בירוש
בירושלם העיר אשר
בחרתי לי לשום את
שמי שם׃ ואתך אקח
ומלכת בכל אשר ת
תאוה נפשך והיית
מלך על ישראל׃ והיה
אם תשמע את כל א
אשר אצוך והלכת ב
בדרכי ועשית הישר
בעיני לשמור חקותי
ומצותי כאשר עשה
דוד עבדי והייתי עמך
ובניתי לך בית נאמן
כאשר בניתי לדוד ו
ונתתי לך את ישראל׃
ואענה את זרע דוד
למען זאת אך לא כ
כל הימים׃ ויבקש ש
שלמה להמית את
ירבעם ויקם ירבעם
ויברח מצרים אל
שישק מלך מצרים
ויהי במצרים עד מות
שלמה׃ ויתר דברי
שלמה וכל אשר ע
עשה וחכמתו הלוא
הם כתבים על ספר
דברי שלמה׃ והימים
אשר מלך שלמה ב
בירושלם על כל יש
ישראל ארבעים שנה
וישכב שלמה עם

אבתיו ויקבר בעיר
דוד אביו וימלך רחב
רחבעם בנו תחתיו
וילך רחבעם
שכם כי שכם בא כל
ישראל להמליך אתו
ויהי כשמע ירבעם בן
נבט והוא עודנו במצ
במצרים אשר ברח
מפני המלך שלמה
וישב ירבעם במצרים
וישלחו ויקראו לו וי
ויבאו ירבעם וכל קה
קהל ישראל וידברו
אל רחבעם לאמר
אביך הקשה את על
עלנו ואתה עתה הקל
מעבדת אביך ומעלו
הכבד אשר נתן עלינו
ונעבדך ויאמר אלי
אליהם לכו עד שלשה
שלשה ימים ושובו
אלי וילכו העם ויועץ
המלך רחבעם את ה
הזקנים אשר היו עמ
עמדים את פני שלמה
אביו בהיתו חי לאמר
איך אתם נועצים לה
להשיב את העם הזה
דבר וידברו אליו לא
לאמר אם היום תהיה
עבד לעם הזה ועבד
ועבדתם ועניתם וד
ודברת אליהם דברים

טובים והיו לך עבדים
כל הימים ויעזב את
עצת הזקנים אשר יע
יעצהו ויועץ את ה
הילדים אשר גדלו א
אתו אשר העמדים
לפניו ויאמר אלהם
מה אתם נועצים ונ
ונשיב דבר את העם
הזה אשר דברו אלי
לאמר הקל מן העל
אשר נתן אביך עלינו
וידברו אליו הילדים
אשר גדלו אתו לאמר
כה תאמר לעם הזה
אשר דברו אליך לא
לאמר אביך הכביד
את עלנו ואתה הקל
מעלינו כה תדבר אל
אליהם קטני עבה מ
ממתני אבי ועתה אבי
העמיס עליכם על כ
כבד ואני אוסיף על
עלכם אבי יסר אתכם
בשוטים ואני איסר
אתכם בעקרבים ויבו
ירבעם וכל העם אל
רחבעם ביום השלישי
כאשר דבר המלך ל
לאמר שובו אלי ביום
השלישי ויען המלך
את העם קשה ויעזב
את עצת הזקנים אשר
יעצהו וידבר אלהם

כעצת הילדים לאמר
אבי הכביד את עלכם
ואני אסיף על עלכם
אבי יסר אתכם בש
בשטים ואני איסר
אתכם בעקרבים ולא
שמע המלך אל העם
כי היתה סבה מעם י
יהוה למען הקים את
דברו אשר דבר יהוה
ביד אחיה השילני א
אל ירבעם בן נבט וי
וירא כל ישראל כי
לא שמע המלך אלהם
וישבו העם את המלך
דבר לאמר מה לנו ח
חלק בדוד ולא נחלה
בבן ישי לאהליך י
ישראל עתה ראה ב
ביתך דוד וילך ישראל
לאהליו ובני ישראל
הישבים בערי יהודה
וימלך עליהם רחבעם
וישלח המלך רחבעם
את אדרם אשר על
המס וירגמו כל ישראל
בו אבן וימת והמלך
רחבעם התאמץ לע
לעלות במרכבה לנס
ירושלם ויפשעו יש
ישראל בבית דוד עד
היום הזה ויהי כשמע
כל ישראל כי שב ירב
ירבעם וישלחו ויקראו

אל העדה וימליכו אתו
על כל ישראל לא היה
אחרי בית דוד זולתי
שבט יהודה לבדו ׃
ויבאו רחבעם ירושלם
ויקהל את כל בית
יהודה ואת שבט ב
בנימן מאה ושמנים
אלף בחור עשה מלח
מלחמה להלחם עם
בית ישראל להשיב
את המלוכה לרחבעם
בן שלמה ׃ ויהי
דבר האלהים אל שמ
שמעיה איש האלהים
לאמר ׃ אמר אל רחב
רחבעם בן שלמה מל
מלך יהודה ואל כל
בית יהודה ובנימין ו
ויתר העם לאמר ׃ כה
אמר יהוה לא תעלו
ולא תלחמון עם אח
אחיכם בני ישראל
שובו איש לביתו כי
מאתי נהיה הדבר הזה
וישמעו את דבר יהוה
וישבו ללכת כדבר
יהוה ׃ ויבן
ירבעם את שכם בהר
אפרים וישב בה ויצא
משם ויבן את פנואל ׃
ויאמר ירבעם בלבו
עתה תשוב הממלכה
לבית דוד ׃ אם יעלה

העם הזה לעשות זב
זבחים בבית יהוה ב
בירושלם ושב לב ה
העם הזה אל אדניהם
אל רחבעם מלך יהודה
והרגני ושבו אל רחב
רחבעם מלך יהודה ׃
ויועץ המלך ויעש ש
שני עגלי זהב ויאמר
אלהם רב לכם מעלות
ירושלם הנה אלהיך
ישראל אשר העלוך
מארץ מצרים ׃ וישם
את האחד בבית אל
ואת האחד נתן בדן ׃
ויהי הדבר הזה לחט
לחטאת וילכו העם
לפני האחד עד דן ׃
ויעש את בית במות
ויעש כהנים מקצות
העם אשר לא היו
מבני לוי ׃ ויעש ירבעם
חג בחדש השמיני ב
בחמשה עשר יום ל
לחדש כחג אשר ב
ביהודה ויעל על
המזבח כן עשה ב
בבית אל לזבח לעגלים
אשר עשה והעמיד
בבית אל את כהני ה
הבמות אשר עשה ׃
ויעל על המזבח אשר
עשה בבית אל בחמשה
עשר יום לחדש הש

השמיני בחדש אשר
בדא מלבו ויעש חג
לבני ישראל ויעל על
המזבח להקטיר ׃
והנה איש אלהים
בא מיהודה בדבר י
יהוה אל בית אל וי
וירבעם עמד על המ
המזבח להקטיר ׃ ויקרא
אל המזבח בדבר יהוה
ויאמר מזבח מזבח כה
אמר יהוה הנה בן נ
נולד לבית דוד יאשיהו
שמו וזבח עליך את
כהני הבמות המקטרים
עליך ועצמות אדם
ישרפו עליך ׃ ונתן ב
ביום ההוא מופת לא
לאמר זה המופת א
אשר דבר יהוה הנה
המזבח נקרע ונשפך
הדשן אשר עליו ׃ וי
ויהי כשמע המלך
את דבר איש האלהים
אשר קרא על המזבח
בבית אל וישלח ירב
ירבעם את ידו מעל
המזבח לאמר תפש
תפשהו ותיבש ידו
אשר שלח עליו ולא
יכל להשיבה אליו ׃
והמזבח נקרע וישפך
הדשן מן המזבח כמ
כמופת אשר נתן איש

האלהים בדבר יהוה׃
ויען המלך ויאמר
אל איש האלהים חל
נא את פני יהוה א
אלהיך והתפלל בעדי
ותשב ידי אלי ויחל
איש האלהים את
פני יהוה ותשב יד
המלך אליו ותהי
כבראשנה׃ וידבר ה
המלך אל איש הא
האלהים באה אתי
הביתה וסעדה ואתנה
לך מתת׃ ויאמר אל
איש האלהים אל ה
המלך אם תתן לי את
חצי ביתך לא אבא
עמך ולא אכל לחם
ולא אשתה מים ב
במקום הזה׃ כי כן צ
צוה אתי בדבר יהוה
לאמר לא תאכל ל
לחם ולא תשתה מים
ולא תשוב בדרך א
אשר הלכת׃ וילך ב
בדרך אחר ולא שב
בדרך אשר בא בה
אל בית אל׃
ונביא אחד זקן ישב
בבית אל ויבוא בנו וי
ויספר לו את כל המ
המעשה אשר עשה
איש האלהים היום
בבית אל את הדברים

אשר דבר אל המלך
ויספרום לאביהם׃ וי
וידבר אלהם אביהם
אי זה הדרך הלך וי
ויראו בניו את הדרך
אשר הלך איש ה
האלהים אשר בא מ
מיהודה׃ ויאמר אל
בניו חבשו לי החמור
ויחבשו לו החמור וי
וירכב עליו׃ וילך אח
אחרי איש האלהים
וימצאהו ישב תחת
האלה ויאמר אליו
האתה איש האלהים
אשר באת מיהודה
ויאמר אני׃ ויאמר
אליו לך אתי הביתה
ואכל לחם׃ ויאמר לא
אוכל לשוב אתך ול
ולבוא אתך ולא אכל
לחם ולא אשתה אתך
מים במקום הזה׃ כי
דבר אלי בדבר יהוה
לא תאכל לחם ולא
תשתה שם מים ולא
תשוב ללכת בדרך א
אשר הלכת בה׃ ויא
ויאמר לו גם אני נב
נביא כמוך ומלאך
דבר אלי בדבר יהוה
לאמר השבהו אתך
אל ביתך ויאכל לחם
וישת מים כחש לו׃

וישב אתו ויאכל לחם
בביתו וישת מים׃ ויהי
הם ישבים אל השלחן
ויהי דבר יהוה
אל הנביא אשר הש
השיבו׃ ויקרא אל א
איש האלהים אשר
בא מיהודה לאמר
כה אמר יהוה יען כי
מרית את פי יהוה ול
ולא שמרת את המצ
המצוה אשר צוך י
יהוה אלהיך׃ ותשב
ותאכל לחם ותשת מ
מים במקום אשר ד
דבר אליך אל תאכל
לחם ואל תשת מים
לא תבוא נבלתך אל
קבר אבתיך׃ ויהי א
אחרי אכלו לחם וא
ואחרי שתותו ויחבש
לו החמור לנביא אשר
השיבו׃ וילך וימצאהו
אריה בדרך וימיתהו
ותהי נבלתו משלכת
בדרך והחמור עמד
אצלה והאריה עמד
אצל הנבלה׃ והנה
אנשים עברים ויראו
את הנבלה משלכת
בדרך ואת האריה
עמד אצל הנבלה
ויבאו וידברו בעיר
אשר הנביא הזקן ישב

ישב בה וישמע הנב
הנביא אשר השיבו
מהדרך ויאמר איש
האלהים הוא מרה
את פי יהוה ויתנהו
יהוה לאריה וישברהו
וימתהו כדבר יהוה
אשר דבר לו וידבר
אל בניו לאמר חבשו
לי את החמור ויחב
ויחבשו׃ וילך וימצא
את נבלתו משלכת
בדרך וחמור והאריה
עמדים אצל הנבלה
ולא אכל האריה את
הנבלה ולא שבר את
החמור׃ וישא הנביא
את נבלת איש ה
האלהים וינחהו אל
החמור וישיבהו ויב
ויבא אל עיר הנביא
הזקן לספד ולקברו׃
ויניח את נבלתו בק
בקברו ויספדו עליו
הוי אחי׃ ויהי אחרי
קברו אתו ויאמר אל
בניו במותי וקברתם
אתי בקבר אשר אי
איש האלהים קבור
בו אצל עצמתיו הנ
הניחו את עצמתי׃ כי
היה יהיה הדבר אש
אשר קרא בדבר יהוה
על המזבח אשר בבי

בבית אל ועל כל בתי
הבמות אשר בערי
שמרון׃ אחר
הדבר הזה לא שב י
ירבעם מדרכו הרעה
וישב ויעש מקצות
העם כהני במות הח
החפץ ימלא את ידו
ויהי כהני במות׃ ויהי
בדבר הזה לחטאת
בית ירבעם ולהכחיד
ולהשמיד מעל פני
האדמה׃ בעת
ההיא חלה אביה בן
ירבעם׃ ויאמר ירבעם
לאשתו קומי נא ו
והשתנית ולא ידעו
כי אתי אשת ירבעם
והלכת שלה הנה
שם אחיה הנביא ה
הוא דבר עלי למלך
על העם הזה׃ ולקחת
בידך עשרה לחם ו
ונקדים ובקבק דבש
ובאת אליו הוא יגיד
לך מה יהיה לנער׃
ותעש כן אשת ירבע
ירבעם ותקם ותלך
שלה ותבא בית אח
אחיה ואחיהו לא י
יכל לראות כי קמו
עיניו משיבו׃
ויהוה אמר אל אח
אחיהו הנה אשת

ירבעם באה לדרש ד
דבר מעמך אל בנה
כי חלה הוא כזה וכ
וכזה תדבר אליה
ויהי כבאה והיא מ
מתנכרה׃ ויהי כשמע
אחיהו את קול רגל
רגליה באה בפתח
ויאמר באי אשת י
ירבעם למה זה את
מתנכרה ואנכי של
שלוח אליך קשה׃ ל
לכי אמרי לירבעם
כה אמר יהוה אלהי
ישראל יען אשר ה
הרימתיך מתוך ה
העם ואתנך נגיד על
עמי ישראל׃ ואקרע
את הממלכה מבית
דוד ואתנה לך ולא
היית כעבדי דוד אש
אשר שמר מצותי
ואשר הלך אחרי בכל
בכל לבבו לעשות רק
הישר בעיני׃ ותרע
לעשות מכל אשר
היו לפניך ותלך ות
ותעשה לך אלהים
אחרים ומסכות ל
להכעיסני ואתי ה
השלכת אחרי גוך׃
לכן הנני מביא
רעה אל בית ירבעם
והכרתי לירבעם מ

משתין בקיר ועצור
ועזוב בישראל ובערתי
אחרי בית ירבעם כאש
כאשר יבער הגלל עד
תמו׃ המת לירבעם
בעיר יאכלו הכלבים
והמת לו בשדה יאכלו
עוף השמים כי יהוה
דבר׃ ואת קומי לכי ל
לביתך בבאה רגליך
העירה ומת הילד׃ וס
וספדו לו כל ישראל
וקברו אתו כי זה לבדו
יבא לירבעם אל קבר
יען נמצא בו דבר ט
טוב אל יהוה אלהי
ישראל בבית ירבעם׃
והקים יהוה לו מלך
על ישראל אשר יכר
יכרית בית ירבעם זה
היום ומה גם עתה׃ ו
והכה יהוה את ישרא
ישראל כאשר ינוד ה
הקנה במים ונתש את
ישראל מעל האדמה
הטובה הזאת אשר
נתן לאבותיהם וזרם
מעבר לנהר יען אשר
עשו את אשריהם מ
מכעיסים את יהוה׃
ויתן את ישראל בגלל
חטאות ירבעם אשר
חטא ואשר החטיא
את ישראל׃ ותקם א

אשת ירבעם ותלך ו
ותבא תרצתה היא בא
באה בסף הבית והנער
מת׃ ויקברו אתו ויספ
ויספדו לו כל ישראל
כדבר יהוה אשר דבר
ביד עבדו אחיהו הנב
הנביא׃ ויתר דברי ירב
ירבעם אשר נלחם ו
ואשר מלך הנם כתוב
כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל׃
והימים אשר מלך יר
ירבעם עשרים ושתים
שנה וישכב עם אבתיו
וימלך נדב בנו תחתיו׃
ורחבעם בן
שלמה מלך ביהודה
בן ארבעים ואחת שנה
רחבעם במלכו ושבע
עשרה שנה מלך ביר
בירושלם העיר אשר
בחר יהוה לשום את
שמו שם מכל שבטי
ישראל ושם אמו נע
נעמה העמנית׃ ויעש
יהודה הרע בעיני י
יהוה ויקנאו אתו מכ
מכל אשר עשו אבתם
בחטאתם אשר חטאו׃
ויבנו גם המה להם ב
במות ומצבות ואשר
ואשרים על כל גבעה
גבהה ותחת כל עץ ר

רענן׃ וגם קדש היה
בארץ עשו ככל התו
התועבת הגוים אשר
הוריש יהוה מפני בני
ישראל׃ ויהי
בשנה החמישית למ
למלך רחבעם עלה
שושק מלך מצרים
על ירושלם׃ ויקח את
אצרות בית יהוה ואת
אצרות בית המלך וא
ואת הכל לקח ויקח
את כל מגני הזהב א
אשר עשה שלמה׃
ויעש המלך רחבעם
תחתם מגני נחשת ו
והפקיד על יד שרי
הרצים השמרים פתח
בית המלך׃ ויהי מדי
בא המלך בית יהוה
ישאום הרצים והשי
והשיבום אל תא הר
הרצים׃ ויתר דברי רח
רחבעם וכל אשר ע
עשה הלוא המה כ
כתובים על ספר דב
דברי הימים למלכי
יהודה׃ ומלחמה היתה
בין רחבעם ובין ירבע
ירבעם כל הימים׃ וי
וישכב רחבעם עם א
אבתיו ויקבר עם אב
אבתיו בעיר דוד ושם
אמו נעמה העמנית

וימלך אבים בנו תחתיו׃
ובשנת שמנה
עשרה למלך ירבעם
בן נבט מלך אבים על
יהודה׃ שלש שנים מ
מלך בירושלם ושם א
אמו מעכה בת אביש
אבישלום׃ וילך בכל
חטאת אביו אשר עש
עשה לפניו ולא היה
לבבו שלם עם יהוה
אלהיו כלבב דוד אביו׃
כי למען דוד נתן יהוה
אלהיו לו ניר בירושלם
להקים את בנו אחריו
ולהעמיד את ירושלם׃
אשר עשה דוד את ה
הישר בעיני יהוה ולא
סר מכל אשר צוהו כל
ימי חייו רק בדבר א
אוריה החתי׃ ומלחמה
היתה בין רחבעם ובי
ובין ירבעם כל ימי ח
חייו׃ ויתר דברי
אבים וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למ
למלכי יהודה ומלחמה
היתה בין אבים ובין י
ירבעם׃ וישכב אבים
עם אבתיו ויקברו אתו
בעיר דוד וימלך אסא
אסא בנו תחתיו׃
ובשנת עשרים

לירבעם מלך ישראל
מלך אסא על יהודה׃
וארבעים ואחת שנה
מלך בירושלם ושם א
אמו מעכה בת אבי
אבישלום׃ ויעש אסא
הישר בעיני יהוה כדוד
אביו׃ ויעבר הקדשים
מן הארץ ויסר את כל
הגללים אשר עשו א
אבתיו׃ וגם את מעכה
אמו ויסרה מגבירה
אשר עשתה מפלצת
לאשרה ויכרת אסא
את מפלצתה וישרף
בנחל קדרון׃ והבמות
לא סרו רק לבב אסא
היה שלם עם יהוה כל
ימיו׃ ויבא את קדשי
אביו וקדשו בית יהוה
כסף וזהב וכלים׃ ומל
ומלחמה היתה בין א
אסא ובין בעשא מלך
ישראל כל ימיהם׃ ויע
ויעל בעשא מלך יש
ישראל על יהודה ויב
ויבן את הרמה לבלתי
תת יצא ובא לאסא
מלך יהודה׃ ויקח א
אסא את כל הכסף ו
והזהב הנותרים באוצרות
בית יהוה ואת אוצרות
בית מלך ויתנם ביד
עבדיו וישלחם המלך

אסא אל בן הדד בן
טברמן בן חזיון מלך
ארם הישב בדמשק
לאמר׃ ברית ביני ובינך
ובין אבי ובין אביך הנה
שלחתי לך שחד כסף
וזהב לך הפרה את ב
בריתך את בעשא מ
מלך ישראל ויעלה
מעלי׃ וישמע בן הדד
אל המלך אסא ויש
וישלח את שרי החי
החילים אשר לו על
ערי ישראל ויך את
עיון ואת דן ואת אבל
בית מעכה ואת כל
כנרות על כל ארץ נ
נפתלי׃ ויהי כשמע ב
בעשא ויחדל מבנות את
הרמה וישב בתרצה׃
והמלך אסא השמיע
את כל יהודה אין נקי
וישאו את אבני הר
הרמה ואת עציה א
אשר בנה בעשא ויבן
בם המלך אסא את
גבע בנימן ואת המצ
המצפה׃ ויתר כל דברי
אסא וכל גבורתו וכל
אשר עשה והערים
אשר בנה הלא המה
כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה
רק לעת זקנתו חלה

את רגליו׃ וישכב אסא
עם אבתיו ויקבר עם
אבתיו בעיר דוד אביו
וימלך יהושפט בנו
תחתיו׃ ונדב בן
ירבעם מלך על
ישראל בשנת שתים
לאסא מלך יהודה
וימלך על ישראל
שנתים׃ ויעש הרע
בעיני יהוה וילך בדרך
אביו ובחטאתו אשר
החטיא את ישראל׃
ויקשר עליו בעשא בן
אחיה לבית יששכר
ויכהו בעשא בגבתון
אשר לפלשתים ונדב
וכל ישראל צרים על
גבתון׃ וימתהו
בעשא בשנת שלש
לאסא מלך יהודה
וימלך תחתיו׃ ויהי
כמלכו הכה את כל
בית ירבעם לא השאיר
כל נשמה לירבעם עד
השמדו כדבר יהוה
אשר דבר ביד עבדו
אחיה השילני׃ על
חטאת ירבעם אשר
חטא ואשר החטיא
את ישראל בכעסו
אשר הכעיס את יהוה
אלהי ישראל׃ ויתר
דברי נדב וכל אשר

עשה הלא הם כתבים
על ספר דברי הימים
למלכי ישראל׃
ומלחמה היתה בין
אסא ובין בעשא מלך
ישראל כל ימיהם׃
בשנת שלש
לאסא מלך יהודה
מלך בעשא בן אחיה
על ישראל בתרצה
עשרים וארבע שנה׃
ויעש הרע בעיני יהוה
וילך בדרך ירבעם
ובחטאתו אשר
החטיא את ישראל׃
ויהי דבר יהוה
אל יהוא בן חנני על
בעשא לאמר׃ יען
אשר הרימתיך מן
העפר ואתנך נגיד על
עמי ישראל ותלך
בדרך ירבעם ותחטא
את עמי ישראל
להכעיסני בחטאתם׃
הנני מבעיר אחרי
בעשא ואחרי ביתו
ונתתי את ביתך כבית
ירבעם בן נבט׃ המת
לבעשא בעיר יאכלו
הכלבים והמת לו
בשדה יאכלו עוף
השמים׃ ויתר דברי
בעשא ואשר עשה
וגבורתו הלא הם

כתבים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל׃
וישכב בעשא עם
אבתיו ויקבר בתרצה
וימלך אלה בנו תחתיו׃
וגם ביד יהוא בן חנני
הנביא דבר יהוה היה
אל בעשא ואל ביתו
ועל כל הרעה אשר
עשה בעיני יהוה
להכעיסו במעשה
ידיו להיות כבית
ירבעם ועל אשר
הכה אתו׃ בשנת
עשרים ושש שנה
לאסא מלך יהודה
מלך אלה בן בעשא
על ישראל בתרצה
שנתים׃ ויקשר עליו
עבדו זמרי שר
מחצית הרכב והוא
בתרצה שתה שכור
בית ארצא אשר על
הבית בתרצה׃ ויבא
זמרי ויכהו וימיתהו
בשנת עשרים ושבע
לאסא מלך יהודה
וימלך תחתיו׃ ויהי
במלכו כשבתו על
כסאו הכה את כל
בית בעשא לא
השאיר לו משתין
בקיר וגאליו ורעהו׃
וישמד זמרי

את כל בית בעשא כד
כדבר יהוה אשר דבר
אל בעשא ביד יהוא
הנביא׃ אל כל חטאות
בעשא וחטאות אלה
בנו אשר חטאו ואשר
החטיאו את ישראל
להכעיס את יהוה א
אלהי ישראל בהבלי
בהבליהם׃ ויתר דברי
אלה וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ס
ספר דברי הימים למ
למלכי ישראל׃
בשנת עשרים ושבע
שנה לאסא מלך יהו
יהודה מלך זמרי בת
שבעת ימים בתרצה
והעם חנים על גבתון
אשר לפלשתים׃ וישמ
וישמע העם החנים ל
לאמר קשר זמרי וג
וגם הכה את המלך
וימלכו כל ישראל
את עמרי שר צבא ע
על ישראל ביום ההוא
במחנה׃ ויעל עמרי
וכל ישראל עמו מג
מגבתון ויצרו על ת
תרצה׃ ויהי כראות
זמרי כי נלכדה העיר
ויבא אל ארמון בית
מלך וישרף עליו א
את בית מלך באש ו

וימת׃ על חטאתו א
אשר חטא לעשות
הרע בעיני יהוה לל
ללכת בדרך ירבעם ו
ובחטאתו אשר עשה
להחטיא את ישראל׃
ויתר דברי זמרי וקש
וקשרו אשר קשר ה
הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים ל
למלכי ישראל׃ אז י
יחלק העם ישראל
לחצי חצי העם היה
אחרי תבני בן גינת להמליכו
והחצי אחרי עמרי׃
ויחזק העם אשר א
אחרי עמרי את העם
אשר אחרי תבני בן
גינת וימת תבני וימלך
עמרי׃ בשנת שלשים
ואחת שנה לאסא מ
מלך יהודה מלך עמ
עמרי על ישראל ש
שתים עשרה שנה ב
בתרצה מלך שש ש
שנים׃ ויקן את ההר
שמרון מאת שמר
בככרים כסף ויבן את
ההר ויקרא את שם
העיר אשר בנה על
שם שמר אדני ההר
שמרון׃ ויעשה עמרי
הרע בעיני יהוה וי
וירע מכל אשר לפניו׃

וילך בכל דרך ירבעם
בן נבט ובחטאתו א
אשר החטיא את י
ישראל להכעיס את
יהוה אלהי ישראל
בהבליהם׃ ויתר דברי
עמרי וכל אשר עשה
וגבורתו אשר עשה
הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למ
למלכי ישראל׃ ויש
וישכב עמרי עם א
אבתיו ויקבר בשמרון
וימלך אחאב בנו תח
תחתיו׃ ואחאב
בן עמרי מלך על יש
ישראל בשנת שלשים
ושמנה שנה לאסא
מלך יהודה וימלך
אחאב בן עמרי על
ישראל בשמרון עש
עשרים ושתים שנה׃
ויעש אחאב בן עמ
עמרי הרע בעיני י
יהוה מכל אשר לפניו׃
ויהי הנקל לכתו בח
בחטאות ירבעם בן נ
נבט ויקח אשה את
איזבל בת אתבעל מ
מלך צידנים וילך וי
ויעבד את הבעל ויש
וישתחו לו׃
ויקם את מזבח לבעל
בית הבעל אשר בנה

בשמרון ויעש אחאב
את האשרה ויוסף א
אחאב להכעיס את
יהוה אלהי ישראל
מכל מלכי ישראל
אשר היו לפניו בימיו
בנה חיאל בית האלי
את יריחה באבירם
בכרו יסדה ובשגיב
צעירה הציב דלתיה
כדבר יהוה אשר דבר
ביד יהושע בן נון
ויאמר אליהו
התשבי מתשבי גלע
גלעד אל אחאב חי
יהוה אלהי ישראל
אשר עמדתי לפניו
אם יהיה השנים הא
האלה טל ומטר כי
אם לפי דברי
ויהי דבר יהוה אליו
לאמר לך מזה ופנית
לך קדמה ונסתרת
בנחל כרית אשר על
פני הירדן והיה מה
מהנחל תשתה ואת
הערבים צויתי לכלכ
לכלכלך שם וילך וי
ויעש כדבר יהוה וי
וילך וישב בנחל כרית
אשר על פני הירדן
והערבים מביאים לו
לחם ובשר בבקר ולחם
ובשר בערב ומן הנ

הנחל ישתה ויהי מ
מקץ ימים וייבש הנ
הנחל כי לא היה גשם
בארץ ויהי דבר
יהוה אליו לאמר
קום לך צרפתה אשר
לצידון וישבת שם ה
הנה צויתי שם אשה
אלמנה לכלכלך וי
ויקם וילך צרפתה וי
ויבא אל פתח העיר
והנה שם אשה אלמ
אלמנה מקששת ע
עצים ויקרא אליה
ויאמר קחי נא לי מ
מעט מים בכלי וא
ואשתה ותלך לקחת
ויקרא אליה ויאמר
לקחי נא לי פת לחם
בידך ותאמר חי יהוה
אלהיך אם יש לי מ
מעוג כי אם מלא כף
קמח בכד ומעט שמן
בצפחת והנני מקשש
מקששת שנים עצים
ובאתי ועשיתיהו לי
ולבני ואכלנהו ומתנו
ויאמר אליה אליהו
אל תיראי באי עשי
כדברך אך עשי לי מ
משם עגה קטנה ב
בראשנה והוצאת לי
ולך ולבנך תעשי ב
באחרנה כי

כה אמר יהוה אלהי
ישראל כד הקמח לא
תכלה וצפחת השמן
לא תכלה וצפחת הש
השמן לא תחסר עד
יום תתן יהוה גשם על
פני האדמה ותלך ו
ותעשה כדבר יהוה
אליהו ותאכל הוא ו
והיא וביתה ימים כד
הקמח לא כלתה וצ
וצפחת השמן לא ח
חסר כדבר יהוה אשר
דבר ביד אליהו
ויהי אחר הדברים
האלה חלה בן האשה
בעלת הבית ויהי חל
חליו חזק מאד עד
אשר לא נותרה בו נ
נשמה ותאמר אל
אליהו מה לי ולך א
איש האלהים באת
אלי להזכיר את עוני
ולהמית את בני ויא
ויאמר אליה תני לי
את בנך ויקחהו מח
מחיקה ויעלהו אל
העליה אשר הוא
ישב שם וישכבהו ע
על מטתו ויקרא אל
יהוה ויאמר יהוה א
אלהי הגם על האל
האלמנה אשר אני
מתגורר עמה הרעת

[illegible]

להמית את בנה׃ ויתמ
ויתמדד על הילד ש
שלש פעמים ויקרא
אל יהוה ויאמר יהוה
אלהי תשב נא נפש
הילד הזה על קרבו׃ ו
וישמע יהוה בקול
אליהו ותשב נפש ה
הילד על קרבו ויחי׃
ויקח אליהו את הילד
וירדהו מן העליה ה
הביתה ויתנהו לאמו
ויאמר אליהו ראי חי
בנך׃ ותאמר האשה
אל אליהו עתה זה
ידעתי כי איש א
אלהים אתה ודבר
יהוה בפיך אמת׃
ויהי ימים הפט״
רבים ודבר יהוה היה כ
אל אליהו בשנה הש
השלישית לאמר לך
הראה אל אחאב וא
ואתנה מטר על פני ה
האדמה׃ וילך אליהו
להראות אל אחאב
והרעב חזק בשמרון׃
ויקרא אחאב אל ע
עבדיהו אשר על ה
הבית ועבדיהו היה
ירא את יהוה מאד׃
ויהי בהכרית איזבל
את נביאי יהוה ויקח
עבדיהו מאה נביא

נביאים ויחביאם חמ
חמשים איש במערה
וכלכלם לחם ומים׃ וי
ויאמר אחאב אל ע
עבדיהו לך בארץ אל
כל מעיני המים ואל
כל הנחלים אולי נמצ
נמצא חציר ונחיה
סוס ופרד ולוא נכרית
מהבהמה׃ ויחלקו ל
להם את הארץ לעבר
בה אחאב הלך בדרך
אחד לבדו ועבדיהו
הלך בדרך אחד לבדו׃
ויהי עבדיהו בדרך
והנה אליהו לקראתו
ויכרהו ויפל על פניו
ויאמר האתה זה אדני
אליהו׃ ויאמר לו אני
לך אמר לאדניך הנה
אליהו׃ ויאמר מה
חטאתי כי אתה נתן
את עבדך ביד אחאב
להמיתני׃ חי יהוה
אלהיך אם יש גוי ו
וממלכה אשר לא ש
שלח אדני שם לבקש
לבקשך ואמרו אין
והשביע את הממלכה
ואת הגוי כי לא ימצ
ימצאכה׃ ועתה אתה
אמר לך אמר לאדניך
הנה אליהו׃ והיה
אני אלך מאתך ורוח

יהוה ישאך על אשר
לא ארע ובאתי להג
להגיד לאחאב ולא
ימצאך והרגני ועב
ועבדך ירא את י
יהוה מנעורי׃ הלא
הגד לאדני את אשר
עשיתי בהרג איזבל
את נביאי יהוה ואח
ואחבא מנביאי יהוה
מאה איש חמשים
חמשים איש במערה
ואכלכלם לחם ומים׃
ועתה אתה אמר לך
אמר לאדניך הנה
אליהו והרגני׃ ויאמר
אליהו חי יהוה צבא
צבאות אשר עמדתי
לפניו כי היום אראה
אליו׃ וילך עבדיהו
לקראת אחאב ויגד
לו וילך אחאב לקרא
לקראת אליהו׃ ויהי
כראות אחאב את א
אליהו ויאמר אחאב
אליו האתה זה עכר
ישראל׃ ויאמר לא
עכרתי את ישראל
כי אם אתה ובית אב
אביך בעזבכם את מ
מצות יהוה ותלך א
אחרי הבעלים׃ ועתה
שלח קבץ אלי את
כל ישראל אל הר ה

[illegible]

הכרמל ואת נביאי ה
הבעל ארבע מאות
וחמשים ונביאי הא
האשרה ארבע מאות
אכלי שלחן איזבל
וישלח אחאב
בכל בני ישראל ויקבץ
את הנביאים אל הר
הכרמל ויגש אליהו
אל כל העם ויאמר
עד מתי אתם פסחים
על שתי הסעפים אם
יהוה האלהים לכו
אחריו ואם הבעל לכו
אחריו ולא ענו העם
אתו דבר ויאמר אל
אליהו אל העם אני
נותרתי נביא ליהוה
לבדי ונביאי הבעל
ארבע מאות וחמשים
איש ויתנו לנו שנים
פרים ויבחרו להם הא
הפר האחד וינתחהו
וישימו על העצים
ואש לא ישימו ואני
אעשה את הפר הא
האחד ונתתי על הע
העצים ואש לא אש
אשים וקראתם בשם
אלהיכם ואני אקרא
בשם יהוה והיה הא
האלהים אשר יענה
באש הוא האלהים
ויען כל העם ויאמרו

טוב הדבר ויאמר א
אליהו לנביאי הבעל
בחרו לכם הפר האחד
ועשו ראשנה כי אתם
הרבים וקראו בשם
אלהיכם ואש לא ת
תשימו ויקחו את ה
הפר אשר נתן להם
ויעשו ויקראו בשם
הבעל מהבקר ועד ה
הצהרים לאמר הבעל
עננו ואין קול ואין ע
ענה ויפסחו על המז
המזבח אשר עשה
ויהי בצהרים ויהתל
בהם אליהו ויאמר
קראו בקול גדול כי א
אלהים הוא כי שיח
וכי שיג לו וכי דרך
לו אולי ישן הוא וא
ויקץ ויקראו בקול
גדול ויתגדדו כמש
כמשפטם בחרבות
וברמחים עד שפך ד
דם עליהם ויהי כעבר
הצהרים ויתנבאו עד
לעלות המנחה ואין
קול ואין ענה ואין ק
קשב ויאמר אליהו
לכל העם גשו אלי
ויגשו כל העם אליו
וירפא את מזבח יהוה
ההרוס ויקח אליהו
שתים עשרה אבנים

כמספר שבטי בני יע
יעקב אשר היה דבר
יהוה אליו לאמר יש
ישראל יהיה שמך
ויבנה את האבנים מ
מזבח בשם יהוה ויעש
תעלה כבית סאתים ז
זרע סביב למזבח ויע
ויערך את העצים וינ
וינתח את הפר וישם
על העצים ויאמר
מלאו ארבעה כדים
מים ויצקו על העלה
ועל העצים ויאמר שנו
וישנו ויאמר שלשו
וישלשו וילכו המים
סביב למזבח וגם את
התעלה מלא מים ויהי
בעלות המנחה ויגש
אליהו הנביא ויאמר
יהוה אלהי אברהם
יצחק וישראל היום
יודע כי אתה אלהים
בישראל ואני עבדך
ובדבריך עשיתי את
כל הדברים האלה ענני
יהוה ענני וידעו העם
הזה כי אתה יהוה ה
ואתה הסבת את לבם
אחרנית ותפל אש יהוה
ותאכל את העלה ואת
העצים ואת האבנים
ואת העפר ואת המים
אשר בתעלה לחכה

וירא כל העם ויפלו על
פניהם ויאמרו יהוה
הוא האלהים יהוה
הוא האלהים ויאמר
אליהו להם תפשו את
נביאי הבעל איש אל
ימלט מהם ויתפשום
ויורדם אליהו אל נחל
קישון וישחטם שם׃
ויאמר אליהו לאחאב
עלה אכל ושתה כי קול
המון הגשם׃ ויעלה
אחאב לאכל ולשתות
ואליהו עלה אל ראש
הכרמל ויגהר ארצה
וישם פניו בין ברכו׃
ויאמר אל נערו עלה
נא הבט דרך ים ויעל
ויבט ויאמר אין מאומה
ויאמר שב שבע פעמים׃
ויהי בשבעית ויאמר
הנה עב קטנה ככף
איש עלה מים ויאמר
עלה אמר אל אחאב
אסר ורד ולא יעצרכה
הגשם׃ ויהי עד כה
ועד כה והשמים
התקדרו עבים ורוח
ויהי גשם גדול וירכב
אחאב וילך יזרעאלה׃
הפט כא ויד יהוה היתה אל
אליהו וישנס מתניו
וירץ לפני אחאב עד
באכה יזרעאלה׃ ויגד

אחאב לאיזבל את
כל אשר עשה אליהו
ואת כל אשר הרג את
כל הנביאים בחרב׃
ותשלח איזבל מלאך
אל אליהו לאמר כה
יעשון אלהים וכה
יוספון כי כעת מחר
אשים את נפשך כנפש
אחד מהם׃ וירא ויקם
וילך אל נפשו ויבא
באר שבע אשר ליהודה
וינח את נערו שם׃
והוא הלך במדבר דרך
יום ויבא וישב תחת
רתם אחת וישאל את
נפשו למות ויאמר
רב עתה יהוה קח נפ
נפשי כי לא טוב אנכי
מאבתי׃ וישכב ויישן
תחת רתם אחד והנה
זה מלאך נגע בו
ויאמר לו קום אכול׃
ויבט והנה מראשתיו
עגת רצפים וצפחת
מים ויאכל וישת
וישב וישכב׃ וישב
מלאך יהוה שנית
ויגע בו ויאמר קום
אכל כי רב ממך הדרך׃
ויקם ויאכל וישתה
וילך בכח האכילה
ההיא ארבעים יום
וארבעים לילה עד

הר האלהים חרב׃
ויבא שם אל המערה
וילן שם והנה דבר
יהוה אליו ויאמר
מה לך פה אליהו׃
ויאמר קנא קנאתי
ליהוה אלהי צבאות
כי עזבו בריתך בני
ישראל את מזבחתיך
הרסו ואת נביאיך
הרגו בחרב ואותר אני
לבדי ויבקשו את נפשי
לקחתה׃ ויאמר צא
ועמדת בהר לפני יהוה
והנה יהוה עבר ורוח
גדולה וחזק מפרק הרים
ומשבר סלעים לפני
יהוה לא ברוח יהוה
ואחר הרוח רעש לא
ברעש יהוה׃ ואחר
הרעש אש לא באש
יהוה ואחר האש קול
דממה דקה׃ ויהי
כשמע אליהו וילט
פניו באדרתו ויצא
ויעמד פתח המערה
והנה אליו קול ויאמר
מה לך פה אליהו׃
ויאמר קנא קנאתי
ליהוה אלהי צבאות
כי עזבו בריתך בני
ישראל את מזבחתיך
הרסו ואת נביאיך
הרגו בחרב ואותר אני

לבדי ויבקשו את נפשי
לקחתה׃ ויאמר
יהוה אליו לך שוב
לדרכך מדברה דמשק
ובאת ומשחת את
חזאל למלך על ארם׃
ואת יהוא בן נמשי
תמשח למלך על
ישראל ואת אלישע
בן שפט מאבל מחולה
תמשח לנביא תחתיך׃
והיה הנמלט מחרב
חזאל ימית יהוא
והנמלט מחרב יהוא
ימית אלישע׃
והשארתי בישראל
שבעת אלפים כל
הברכים אשר לא
כרעו לבעל וכל הפה
אשר לא נשק לו׃ וילך
משם וימצא את
אלישע בן שפט והוא
חרש שנים עשר
צמדים לפניו והוא
בשנים העשר ויעבר
אליהו אליו וישלך
אדרתו אליו׃ ויעזב
את הבקר וירץ אחרי
אליהו ויאמר אשקה
נא לאבי ולאמי
ואלכה אחריך ויאמר
לו לך שוב כי מה
עשיתי לך׃ וישב
מאחריו ויקח את

צמד הבקר ויזבחהו
ובכלי הבקר בשלם
הבשר ויתן לעם
ויאכלו ויקם וילך
אחרי אליהו וישרתהו׃
ובן הדד מלך ארם
קבץ את כל חילו
ושלשים ושנים מלך
אתו וסוס ורכב ויעל
ויצר על שמרון
וילחם בה׃ וישלח
מלאכים אל אחאב
מלך ישראל העירה׃
ויאמר לו כה אמר
בן הדד כספך וזהבך
לי הוא ונשיך ובניך
הטובים לי הם׃ ויען
מלך ישראל ויאמר
כדברך אדני המלך
לך אני וכל אשר לי׃
וישבו המלאכים
ויאמרו כה אמר בן
הדד לאמר כי שלחתי
אליך לאמר כספך
וזהבך ונשיך ובניך
לי תתן׃ כי אם כעת
מחר אשלח את עבדי
אליך וחפשו את ביתך
ואת בתי עבדיך והיה
כל מחמד עיניך ישימו
בידם ולקחו׃ ויקרא
מלך ישראל לכל
זקני הארץ ויאמר
דעו נא וראו כי רעה

זה מבקש כי שלח
אלי לנשי ולבני
ולכספי ולזהבי ולא
מנעתי ממנו׃ ויאמרו
אליו כל הזקנים וכל
העם אל תשמע ולוא
תאבה׃ ויאמר למלאכי
בן הדד אמרו לאדני
המלך כל אשר שלחת
אל עבדך בראשנה
אעשה והדבר הזה
לא אוכל לעשות׃
וילכו המלאכים
וישבהו דבר׃
וישלח אליו בן הדד
ויאמר כה יעשון לי
אלהים וכה יוספו׃
אם ישפק עפר שמרון
לשעלים לכל העם
אשר ברגלי׃ ויען מלך
ישראל ויאמר דברו
אל יתהלל חגר
כמפתח׃ ויהי כשמע
את הדבר הזה והוא
שתה הוא והמלכים
בסכות ויאמר אל
עבדיו שימו וישימו
על העיר׃ והנה נביא
אחד נגש אל אחאב
מלך ישראל ויאמר
כה אמר יהוה הראית
את כל ההמון הגדול
הזה הנני נתנו בידך
היום וידעת כי אני

יהוה׃ ויאמר אחאב
במי ויאמר כה אמר
יהוה בנערי שרי המ
המדינות ויאמר מי
יאסר המלחמה ויאמר
אתה׃ ויפקד את נערי
שרי המדינות ויהיו
מאתים שנים ושלשים
ואחריהם פקד את כל
העם כל בני ישראל
שבעת אלפים׃ ויצאו
בצהרים ובן הדד שתה
שכור בסכות הוא וה
והמלכים שלשים ושנים
מלך עזר אתו׃ ויצאו
נערי שרי המדינות ב
בראשנה וישלח בן
הדד ויגידו לו לאמר
אנשים יצאו משמרון׃
ויאמר אם לשלום
יצאו תפשום חיים ו
ואם למלחמה יצאו
חיים תפשום׃ ואלה
יצאו מן העיר נערי
שרי המדינות והחיל
אשר אחריהם׃ ויכו
איש אישו וינסו א
ארם וירדפם ישראל
וימלט בן הדד מלך
ארם על סוס ופרשים׃
ויצא מלך ישראל
ויך את הסוס ואת
הרכב והכה בארם מ
מכה גדולה׃ ויגש ה

הנביא אל מלך ישראל
ויאמר לו לך התחזק
ודע וראה את אשר
תעשה כי לתשובת
השנה מלך ארם עלה
עליך׃ ועבדי
מלך ארם אמרו אליו
אלהי הרים אלהיהם
על כן חזקו ממנו ו
ואולם נלחם אתם ב
במישור אם לא נחזק
מהם׃ ואת הדבר הזה
עשה הסר המלכים
איש ממקומו ושים
פחות תחתיהם׃ ואתה
תמנה לך חיל כחיל ב
הנפל מאתך וסוס כ
כסוס ורכב כרכב ו
ונלחמה אתם במישור
אם לא נחזק מהם ו
וישמע לקלם ויעש
כן׃ ויהי לתשובת
השנה ויפקד בן הדד
את ארם ויעל אפקה
למלחמה עם ישראל׃
ובני ישראל התפקדו
וכלכלו וילכו לקראתם
ויחנו בני ישראל נגדם
כשני חשפי עזים ו
וארם מלאו את הארץ׃
ויגש איש האלהים
ויאמר אל מלך יש
ישראל ויאמר כה
אמר יהוה יען אשר

אמרו ארם אלהי הרים
יהוה ולא אלהי עמקים
הוא ונתתי את כל ה
ההמון הגדול הזה
בידך וידעתם כי אני
יהוה׃ ויחנו אלה נכח
אלה שבעת ימים ו
ויהי ביום השביעי
ותקרב המלחמה ויכו
בני ישראל את ארם
מאה אלף רגלי ביום
אחד׃ וינסו הנותרים
אפקה אל העיר ותפל
החומה על עשרים
ושבעה אלף איש ה
הנותרים ובן הדד נס
ויבא אל העיר חדר
בחדר׃ ויאמרו אליו
עבדיו הנה נא שמענו
כי מלכי בית ישראל
כי מלכי חסד הם נש
נשימה נא שקים
במתנינו וחבלים ב
בראשנו ונצא אל
מלך ישראל אולי י
יחיה את נפשך׃ ויחגרו
שקים במתניהם וחב
וחבלים בראשיהם
ויבאו אל מלך ישראל
ויאמרו עבדך בן הדד
אמר תחי נא נפשי
ויאמר העודנו חי א
אחי הוא׃ והאנשים
ינחשו וימהרו ויחל

בברית ה׳ וסימנהון ואתה בברית אשלחך · ויעמדו כל העם בברית · השמעו כל השרים וכל העם אשר באו ובשנה השביעית
[illegible]

ויחלטו הממנו ויאמרו
אחיך בן הדד ויאמר
באו קחהו ויצא אליו
בן הדד ויעלהו על
המרכבה ויאמר אליו
הערים אשר לקח אבי
מאת אביך אשיב וח
וצות תשים לך ב
דמשק כאשר שם
אבי בשמרון ואני בברית
אשלחך ויכרת לו בר
ית וישלחהו
ואיש אחד מבני
הנביאים אמר אל רע
הו בדבר יהוה הכני
נא וימאן האיש להכתו
ויאמר לו יען אשר
לא שמעת בקול יהוה
הנך הולך מאתי והכך
האריה וילך מאצלו
וימצאהו האריה וי
ויכהו וימצא איש
אחר ויאמר הכני נא
ויכהו האיש הכה
ופצע וילך הנביא
ויעמד למלך על הדרך
ויתחפש באפר על עי
ניו ויהי המלך עבר
והוא צעק אל המלך
ויאמר עבדך יצא ב
קרב המלחמה והנה
איש סר ויבא אלי
איש ויאמר שמר את
האיש הזה אם הפקד

יפקד והיתה נפשך
תחת נפשו או ככר כ
כסף תשקל ויהי עב
דך עשה הנה והנה
והוא איננו ויאמר
אליו מלך ישראל כן
משפטך אתה חרצת
וימהר ויסר את הא
האפר מעל עיניו ויכר
אתו מלך ישראל כי
מהנביאים הוא ויאמר
אליו כה אמר יהוה
יען שלחת את איש
חרמי מיד והיתה
נפשך תחת נפשו ו
ועמך תחת עמו וילך
מלך ישראל על ביתו
סר וזעף ויבא שמרנה
חצי
ויהי אחר הדברים ה
האלה כרם היה לנבות
היזרעאלי אשר ביז
ביזרעאל אצל היכל
אחאב מלך שמרון
וידבר אחאב אל נבות
לאמר תנה לי את כ
כרמך ויהי לי לגן ירק
כי הוא קרוב אצל
ביתי ואתנה לך תחתיו
כרם טוב ממנו אם ט
טוב בעיניך אתנה לך
כסף מחיר זה ויאמר
נבות אל אחאב חלילה
לי מיהוה מתתי את

נחלת אבתי לך ויבא
אחאב אל ביתו סר
וזעף על הדבר אשר
דבר אליו נבות היזר
היזרעאלי ויאמר לא
אתן לך את נחלת אבתי
וישכב על מטתו ויסב
את פניו ולא אכל לחם
ותבא אליו איזבל אש
אשתו ותדבר אליו
מה זה רוחך סרה ו
ואינך אכל לחם וידבר
אליה כי אדבר אל נ
נבות היזרעאלי ואמר
לו תנה לי את כרמך
בכסף או אם חפץ א
אתה אתנה לך כרם
תחתיו ויאמר לא אתן
לך את כרמי ותאמר
אליו איזבל אשתו א
אתה עתה תעשה מ
מלוכה על ישראל קום
אכל לחם ויטב לבך
אני אתן לך את כרם
נבות היזרעאלי ותכ
ותכתב ספרים בשם
אחאב ותחתם בחתמו
ותשלח הספרים אל
הזקנים ואל החרים
אשר בעירו הישבים
את נבות ותכתב ב
בספרים לאמר קראו
צום והשיבו את נבות
בראש העם והשיבו

[illegible]

שנים אנשים בני בלי
בליעל נגדו ויעדהו
לאמר ברכת אלהים
ומלך והוציאהו וסקל
וסקלהו וימת ויעשו
אנשי עירו הזקנים
והחרים אשר הישבים
בעירו כאשר שלחה
אליהם איזבל כאשר
כתוב בספרים אשר
שלחה אליהם קראו
צום והשיבו את נבות
בראש העם ויבאו ש
שני האנשים בני בלי
בליעל וישבו נגדו
ויעדהו אנשי הבליעל
את נבות נגד העם
לאמר ברך נבות אלהים
ומלך ויצאהו מחוץ
לעיר ויסקלהו באבנ
באבנים וימת וישלחו
אל איזבל לאמר סקל
נבות וימת
ויהי כשמע איזבל
כי סקל נבות וימת
ותאמר איזבל אל א
אחאב קום רש את כרם
נבות היזרעאלי אשר
מאן לתת לך בכסף
כי אין נבות חי כי מת
ויהי כשמע אחאב כי
מת נבות ויקם אחאב
לרדת אל כרם נבות ה
היזרעאלי לרשתו

ויהי דבר יהוה
אל אליהו התשבי ל
לאמר קום רד לקראת
אחאב מלך ישראל
אשר בשמרון הנה
בכרם נבות אשר ירד
שם לרשתו ודברת
אליו לאמר כה אמר
יהוה הרצחת וגם ירש
ירשת ודברת אליו
לאמר כה אמר יהוה
במקום אשר לקקו ה
הכלבים את דם נבות
ילקו הכלבים את דמ
דמך גם אתה ויאמר
אחאב אל אליהו ה
המצאתני איבי ויאמ
ויאמר מצאתי יען
התמכרך לעשות הרע
בעיני יהוה הנני מבי
אליך רעה ובערתי
אחריך והכרתי לאחאב
משתין בקיר ועצור
ועזוב בישראל ונתתי
את ביתך כבית ירבעם
בן נבט וכבית בעשא
בן אחיה אל הכעס א
אשר הכעסת ותחטא
את ישראל וגם לאי
לאיזבל דבר יהוה ל
לאמר הכלבים יאכלו
את איזבל בחל יזרעאל
המת לאחאב בעיר
יאכלו הכלבים והמת

בשדה יאכלו עוף ה
השמים רק לא היה
כאחאב אשר התמכר
לעשות הרע בעיני
יהוה אשר הסתה אתו
איזבל אשתו ויתעב
מאד ללכת אחרי ה
הגללים ככל אשר
עשו האמרי אשר
הוריש יהוה מפני
בני ישראל
ויהי כשמע אחאב את
הדברים האלה ויקרע
בגדיו וישם שק על
בשרו ויצום וישכב
בשק ויהלך אט
ויהי דבר יהוה
אל אליהו התשבי ל
לאמר הראית כי נכנ
נכנע אחאב מלפני
יען כי נכנע מפני לא
אבי הרעה בימיו בימי
בנו אביא הרעה על
ביתו וישבו שלש שנ
שנים אין מלחמה בין
ארם ובין ישראל
ויהי בשנה
השלישית וירד יהוש
יהושפט מלך יהודה
אל מלך ישראל ויא
ויאמר מלך ישראל
אל עבדיו הידעתם
כי לנו רמת גלעד ואנ
ואנחנו מחשים מקחת

אתה מיד מלך ארם׃
ויאמר אל יהושפט
התלך אתי למלחמה
רמת גלעד ויאמר יש
יהושפט אל מלך י
ישראל כמוני כמוך כ
כעמי כעמך כסוסי
כסוסיך׃ ויאמר יהושפט
אל מלך ישראל דרש
נא כיום את דבר יהוה׃
ויקבץ מלך ישראל
את הנביאים כארבע
מאות איש ויאמר
אלהם האלך על רמת
גלעד למלחמה אם
אחדל ויאמרו עלה
ויתן אדני ביד המלך׃
ויאמר יהושפט האין
פה נביא ליהוה עוד
ונדרשה מאותו׃ ויא
ויאמר מלך ישראל
אל יהושפט עוד איש
אחד לדרש את יהוה
מאתו ואני שנאתיו
כי לא יתנבא עלי טוב
כי אם רע מיכיהו בן
ימלא ויאמר יהושפט
אל יאמר המלך כן׃
ויקרא מלך ישראל
אל סריס אחד ויאמר
מהרה מיכיהו בן ימל
ימלא׃ ומלך
ישראל ויהושפט י
מלך יהודה ישבים

איש על כסאו מלבשים
בגדים בגרן פתח שער
שמרון וכל הנביאים
מתנבאים לפניהם׃ ויע
ויעש לו צדקיה בן כנ
כנענה קרני ברזל וי
ויאמר כה אמר יהוה
באלה תנגח את ארם
עד כלתם׃ וכל הנביאים
נבאים כן לאמר עלה
רמת גלעד והצלח ו
ונתן יהוה ביד המלך׃
והמלאך אשר הלך
לקרא מיכיהו דבר א
אליו לאמר הנה נא
דברי הנביאים פה א
אחד טוב אל המלך
יהי נא דבריך כדבר
אחד מהם ודברת טוב׃
ויאמר מיכיהו חי י
יהוה כי את אשר י
יאמר יהוה אלי אתו
אדבר׃ ויבוא אל המלך
ויאמר המלך אליו
מיכיהו הנלך אל רמת
גלעד למלחמה אם
נחדל ויאמר אליו ע
עלה והצלח ונתן י
יהוה ביד המלך׃ ויאמר
אליו המלך עד כמה
פעמים אני משביעך
אשר לא תדבר אלי
רק אמת בשם יהוה׃
ויאמר ראיתי את כל

ישראל נפצים אל ה
ההרים כצאן אשר אין
להם רעה ויאמר יהוה
לא אדנים לאלה ישובו
איש לביתו בשלום׃ וי
ויאמר מלך ישראל
אל יהושפט הלוא אמ
אמרתי אליך לוא יתנ
יתנבא עלי טוב כי אם
רע׃ ויאמר לכן שמע
דבר יהוה ראיתי את
יהוה ישב על כסאו וכל
צבא השמים עמד על
עליו מימינו ומשמאלו׃
ויאמר יהוה מי יפתה
את אחאב ויעל ויפל
ברמת גלעד ויאמר זה
בכה וזה אמר בכה׃ וי
ויצא הרוח ויעמד ל
לפני יהוה ויאמר אני
אפתנו ויאמר יהוה
אליו במה׃ ויאמר אצא
והייתי רוח שקר בפי
כל נביאיו ויאמר תפ
תפתה וגם תוכל צא ו
ועשה כן׃ ועתה הנה
נתן יהוה רוח שקר
בפי כל נביאיך אלה
ויהוה דבר עליך רעה׃
ויגש צדקיהו בן כנענה
ויכה את מיכיהו על
הלחי ויאמר אי זה עב
עבר רוח יהוה מאתי
לדבר אתך׃ ויאמר מי

מיכיהו הנך ראה ביום
ההוא אשר תבא חדר
בחדר להחבא ויאמר
מלך ישראל קח את
מיכיהו והשיבהו אל
אמן שר העיר ואל
יואש בן המלך ואמרת
כה אמר המלך שימו
את זה בית הכלא והכ
והאכלהו לחם לחץ
ומים לחץ עד באי ב
בשלום ויאמר מיכיהו
אם שוב תשוב בשלום
לא דבר יהוה בי ויאמר
שמעו עמים כלם ויעל
מלך ישראל ויהושפט
מלך יהודה רמת גלעד
ויאמר מלך ישראל
אל יהושפט התחפש
ובא במלחמה ואתה
לבש בגדיך ויתחפש
מלך ישראל ויבא ב
במלחמה ומלך ארם
צוה את שרי הרכב
אשר לו שלשים ושנים
לאמר לא תלחמו את
הקטן ואת הגדול כי
אם את מלך ישראל
לבדו ויהי כראות ש
שרי הרכב את יהושׁ
יהושפט והמה אמרו
אך מלך ישראל הוא
ויסרו עליו להלחם
ויזעק יהושפט ויהי

כראות שרי הרכב כי
לא מלך ישראל הוא
וישבו מאחריו ואיש
משך בקשת לתמו ו
ויכה את מלך ישראל
בין הדבקים ובין השר
השרין ויאמר לרכבו
הפך ידך והוציאני
מן המחנה כי החליתי
ותעלה המלחמה ביום
ההוא והמלך היה
מעמד במרכבה נכח
ארם וימת בערב ויצ
ויצק דם המכה אל
חיק הרכב ויעבר הר
הרנה במחנה כבא ה
השמש לאמר איש
אל עירו ואיש אל
ארצו וימת המלך
ויבוא שמרון ויקברו
את המלך בשמרון
וישטפו את הרכב על
ברכת שמרון וילקו
הכלבים את דמו וה
והזנות רחצו כדבר
יהוה אשר דבר ויתר
דברי אחאב וכל אש
אשר עשה ובית השן
אשר בנה וכל הערים
אשר בנה הלוא הם
כתבים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל
וישכב אחאב עם א
אבתיו וימלך אחזיהו

בנו תחתיו
ויהושפט בן אסא מ
מלך על יהודה בשנת
ארבע לאחאב מלך
ישראל יהושפט בן
שלשים וחמש שנה
במלכו ועשרים וחמש
שנה מלך בירושלם
ושם אמו עזובה בת
שלחי וילך בכל דרך
אסא אביו לא סר
ממנו לעשות הישר
בעיני יהוה אך הבמ
הבמות לא סרו עוד
העם מזבחים ומקטרים
בבמות וישלם יהוש
יהושפט עם מלך יש
ישראל ויתר דברי
יהושפט וגבורתו א
אשר עשה ואשר
נלחם הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים
למלכי יהודה ויתר
הקדש אשר נשאר
בימי אסא אביו בער
מן הארץ ומלך אין
באדום נצב מלך יה
יהושפט עשר אניות
תרשיש ללכת אופירה
לזהב ולא הלך כי נ
נשברה אניות בעציון
גבר אז אמר אחזיהו
בן אחאב אל יהושפט
ילכו עבדי עם עבדיך

באניות ולא אבה יהוש
יהושפט׃ וישכב יהוש
יהושפט עם אבתיו
ויקבר עם אבתיו בעיר
דוד אביו וימלך יהורם
בנו תחתיו׃
אחזיהו בן אחאב מז
מלך על ישראל בש
בשמרון בשנת שבע
עשרה ליהושפט מלך
יהודה וימלך על יש
ישראל שנתים׃ ויעש
הרע בעיני יהוה וימ
וילך בדרך אביו ובד
ובדרך אמו ובדרך
ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל׃
ויעבד את הבעל וי
וישתחוה לו ויכעס
את יהוה אלהי ישרא
ישראל ככל אשר עש
עשה אביו׃ ויפשע
מואב בישראל אחרי
מות אחאב׃ ויפל אח
אחזיה בעד השבכה
בעליתו אשר בשמרון
ויחל וישלח מלאכים
ויאמר אלהם לכו ד
דרשו בבעל זבוב א
אלהי עקרון אם אחיה
מחלי זה׃ ומלאך יהוה
דבר אל אליה התשבי
קום עלה לקראת מ
מלאכי מלך שמרון

ודבר אלהם המבלי אין
אלהים בישראל אתם
הולכים לדרש בבעל
זבוב אלהי עקרון׃ ול
ולכן כה אמר יהוה
המטה אשר עלית
שם לא תרד ממנה
כי מות תמות וילך א
אליה׃ וישובו המלאכים
אליו ויאמר אלהם מה
זה שבתם׃ ויאמרו אליו
איש עלה לקראתנו
ויאמר אלינו לכו שובו
אל המלך אשר שלח
אתכם ודברתם אליו
כה אמר יהוה המבלי
אין אלהים בישראל
אתה שלח לדרש ב
בבעל זבוב אלהי ע
עקרון לכן המטה א
אשר עלית שם לא
תרד ממנה כי מות
תמות׃ וידבר אלהם
מה משפט האיש א
אשר עלה לקראתכם
וידבר אליכם את הד
הדברים האלה׃ ויאמ
ויאמרו אליו איש ב
בעל שער ואזור עור
אזור במתניו ויאמר
אליה התשבי הוא׃ וי
וישלח אליו שר ח
חמשים וחמשיו ויעל
אליו והנה ישב על

ראש ההר וידבר אליו
איש האלהים המלך
דבר רדה׃ ויענה אליהו
וידבר אל שר החמשים
אם איש אלהים אני
תרד אש מן השמים
ותאכל אתך ואת חמ
חמשיך ותרד אש מן
השמים ותאכל אתו
ואת חמשיו׃ וישב
וישלח אליו שר חמ
חמשים אחר וחמשיו
ויען וידבר אליו איש
האלהים כה אמר
המלך מהרה רדה׃
ויען אליה וידבר אל
אליהם אם איש האלהים
אני תרד אש מן השמ
השמים ותאכל אתך
ואת חמשיך ותרד א
אש מן השמים ותאכל
אתו ואת חמשיו׃ ויש
וישב וישלח שר חמש
חמשים שלשים וחמ
וחמשיו ויעל ויבא
שר החמשים השלשי
ויכרע על ברכיו לנגד א
אליהו ויתחנן אליו
וידבר אליו איש ה
האלהים תיקר נא נ
נפשי ונפש עבדיך
אלה חמשים בעיניך
הנה ירדה אש מן ה
השמים ותאכל את

שני שרי החמשים ׃
הראשנים ואת חמשיהם
ועתה תיקר נפשי
בעיניך׃ וידבר מלאך
יהוה אל אליהו רד
אותו אל תירא מפניו
ויקם וירד אותו אל
המלך׃ וידבר אליו כה
אמר יהוה יען אשר
שלחת מלאכים לדרש
בבעל זבוב אלהי עקרון
המבלי אין אלהים
בישראל לדרש בדברו
לכן המטה אשר עלית
שם לא תרד ממנה כי
כי מות תמות׃ וימת
כדבר יהוה אשר דבר
אליהו וימלך יהורם
תחתיו בשנת שתים
ליהורם בן יהושפט׃
מלך יהודה כי לא ה
היה לו בן׃ ויתר דברי
אחזיהו אשר עשה
הלוא הם כתובים ע
על ספר דברי הימים
למלכי ישראל׃
ויהי בהעלות יהוה את
אליהו בסערה השמים
וילך אליהו ואלישע׃
מן הגלגל׃ ויאמר אליהו
אל אלישע שב נא פה
כי יהוה שלחני עד ב
בית אל ויאמר אלישע
חי יהוה וחי נפשך א

אם אעזבך וירדו בית
ביתאל׃ ויצאו בני ה
הנביאים אשר ביתאל
אל אלישע ויאמרו
אליו הידעת כי היום
יהוה לקח את אדניך
מעל ראשך ויאמר גם
אני ידעתי החשו׃ ויא
ויאמר לו אליהו אל
אלישע שב נא פה כי
יהוה שלחני יריחו ו
ויאמר חי יהוה וחי נ
נפשך אם אעזבך וי
ויבאו יריחו׃ ויגשו ב
בני הנביאים אשר ב
ביריחו אל אלישע׃
ויאמרו אליו הידעת
כי היום יהוה לקח את
אדניך מעל ראשך
ויאמר גם אני ידעתי
החשו׃ ויאמר לו אל
אליהו שב נא פה כי
יהוה שלחני הירדנה
ויאמר חי יהוה וחי
נפשך אם אעזבך וי
וילכו שניהם׃ וחמשים
איש מבני הנביאים
הלכו ויעמדו מנגד
מרחוק ושניהם עמדו
על הירדן׃ ויקח אל
אליהו את אדרתו וי
ויגלם ויכה את המים
ויחצו הנה והנה ויע
ויעברו שניהם בחרבה׃

ויהי כעברם ואליהו
אמר אל אלישע שאל
מה אעשה לך בטרם
אלקח מעמך ויאמר
אלישע ויהי נא פי ש
שנים ברוחך אלי׃ ויא
ויאמר הקשית לשאול
אם תראה אתי לקח
מאתך יהי לך כן ואם
אין לא יהיה׃ ויהי ה
המה הלכים הלוך וד
ודבר והנה רכב אש
וסוסי אש ויפרדו בין
שניהם ויעל אליהו
בסערה השמים׃ ואל
ואלישע ראה והוא
מצעק אבי אבי רכב
ישראל ופרשיו ולא
ראהו עוד ויחזק בב
בבגדיו ויקרעם לשנים
קרעים׃ וירם את אדרת
אליהו אשר נפלה מ
מעליו וישב ויעמד
על שפת הירדן׃ ויקח
את אדרת אליהו א
אשר נפלה מעליו וי
ויכה את המים ויאמר
איה יהוה אלהי אליהו
אף הוא ויכה את המ
המים ויחצו הנה וה
והנה ויעבר אלישע׃
ויראהו בני הנביאים
אשר ביריחו מנגד
ויאמרו נחה רוח א

אליהו על אלישע ויב
ויבאו לקראתו וישתחוו
לו ארצה ויאמרו אליו
הנה נא יש את עבדיך
חמשים אנשים בני ב
חיל ילכו נא ויבקשו
את אדניך פן נשאו ר
רוח יהוה וישלכהו ב
באחד ההרים או באחת
הגאות ויאמר לא ת
תשלחו ויפצרו בו עד
בש ויאמר שלחו ו
וישלחו חמשים איש
ויבקשו שלשה ימים
ולא מצאהו וישבו
אליו והוא ישב ביריחו
ויאמר אלהם הלא
אמרתי אליכם אל ת
תלכו ויאמרו אנשי
העיר אל אלישע הנה
נא מושב העיר טוב
כאשר אדני ראה והמ
והמים רעים והארץ
משכלת ויאמר קחו
לי צלחית חדשה וש
ושימו שם מלח ויקחו
אליו ויצא אל מוצא
המים וישלך שם מלח
ויאמר כה אמר יהוה
רפאתי למים האלה
לא יהיה משם עוד
מות ומשכלת וירפו
המים עד היום הזה
כדבר אלישע אשר

דבר: ויעל משם
בית אל והוא עלה ב
בדרך ונערים קטנים
יצאו מן העיר ויתקל
ויתקלסו בו ויאמרו לו
עלה קרח עלה קרח:
ויפן אחריו ויראם ו
ויקללם בשם יהוה ו
ותצאנה שתים דבים
מן היער ותבקענה מ
מהם ארבעים ושני י
ילדים: וילך משם אל
הר הכרמל ומשם שב
שמרון: ויהורם
בן אחאב מלך על י
ישראל בשמרון בשנת
שמנה עשרה ליהושפט
מלך יהודה וימלך ש
שתים עשרה שנה: ו
ויעשה הרע בעיני י
יהוה רק לא כאביו ו
וכאמו ויסר את מצבת
הבעל אשר עשה אביו:
רק בחטאת ירבעם בן
נבט אשר החטיא את
ישראל דבק לא סר
ממנה: ומישע
מלך מואב היה נקד
והשיב למלך ישראל
מאה אלף כרים ומאה
אלף אילים צמר: ויהי
כמות אחאב ויפשע
מלך מואב במלך יש
ישראל: ויצא המלך

יהורם ביום ההוא מ
משמרון ויפקד את
כל ישראל: וילך ויש
וישלח אל יהושפט
מלך יהודה לאמר מ
מלך מואב פשע בי ה
התלך אתי אל מואב
למלחמה ויאמר אע
אעלה כמוני כמוך כ
כעמי כעמך כסוסי
כסוסיך: ויאמר אי זה
הדרך נעלה ויאמר
דרך מדבר אדום: ויל
וילך מלך ישראל ו
ומלך יהודה ומלך
אדום ויסבו דרך שב
שבעת ימים ולא היה
מים למחנה ולבהמה
אשר ברגליהם: ויאמר
מלך ישראל אהה כי
קרא יהוה לשלשת
המלכים האלה לתת
אתם ביד מואב: ויא
ויאמר יהושפט הא
האין פה נביא ליהוה
ונדרשה את יהוה מ
מאתו ויען אחד
מעבדי מלך ישראל
ויאמר פה אלישע
בן שפט אשר יצק
מים על ידי אליהו: ו
ויאמר יהושפט יש
אתו דבר יהוה וירדו
אליו מלך ישראל

ויהושפט ומלך אדום
ויאמר אלישע אל מ
מלך ישראל מה לי ול
לך לך אל נביאי אביך
ואל נביאי אמך ויאמר
לו מלך ישראל אל כי
קרא יהוה לשלשת ה
המלכים האלה לתת
אתם ביד מואב ויאמר
אלישע חי יהוה צבאות
אשר עמדתי לפניו כי
לולי פני יהושפט מ
מלך יהודה אני נשא
אם אביט אליך ואם
אראך ועתה
קחו לי מנגן והיה כ
כנגן המנגן ותהי על
עליו יד יהוה ויאמר
כה אמר יהוה עשה
הנחל הזה גבים גבים
כי כה אמר יהוה לא
תראו רוח ולא תראו
גשם והנחל ההוא ימ
ימלא מים ושתיתם
אתם ומקניכם ובהמ
ובהמתכם ונקל זאת
בעיני יהוה ונתן את
מואב בידכם והכיתם
כל עיר מבצר וכל עיר
מבחור וכל עץ טוב ת
תפילו וכל מעיני מים
תסתמו וכל החלקה
הטובה תכאבו באבנים
ויהי בבקר כעלות ה

המנחה והנה מים ב
באים מדרך אדום
ותמלא הארץ את ה
המים וכל מואב ש
שמעו כי עלו המלכים
להלחם בם ויצעקו
מכל חגר חגרה ומע
ומעלה ויעמדו על
הגבול וישכימו בבקר
והשמש זרחה על
המים ויראו מואב
מנגד את המים אדמ
אדמים כדם ויאמרו
דם זה החרב נחרבו ה
המלכים ויכו איש א
את רעהו ועתה לשלל
מואב ויבאו אל מחנה
ישראל ויקמו ישראל
ויכו את מואב וינסו
מפניהם ויבו בה והכות
את מואב והערים י
יהרסו וכל חלקה ט
טובה ישליכו איש
אבנו ומלאוה וכל מ
מעין מים יסתמו וכל
עץ טוב יפילו עד ה
השאיר אבניה בקיר
חרשת ויסבו הקלעים
ויכוה וירא מלך מו
מואב כי חזק ממנו
המלחמה ויקח אותו
שבע מאות איש ש
שלף חרב להבקיע
אל מלך אדום ולא

יכלו ויקח את בנו
הבכור אשר ימלך
תחתיו ויעלהו עלה
על החמה ויהי קצף
גדול על ישראל ויס
ויסעו מעליו וישבו
לארץ
ואשה אחת מנשי ב
בני הנביאים צעקה א
אל אלישע לאמר ע
עבדך אישי מת וא
ואתה ידעת כי עבדך
היה ירא את יהוה ו
והנשה בא לקחת א
את שני ילדי לו לעב
לעבדים ויאמר אליה
אלישע מה אעשה
לך הגידי לי מה יש
לכי בבית ותאמר אין
לשפחתך כל בבית כי
אם אסוך שמן ויאמ
ויאמר לכי שאלי לך
כלים מן החוץ מאת
כל שכניכי כלים רק
רקים אל תמעיטי ו
ובאת וסגרת הדלת
בעדך ובעד בניך ו
ויצקת על כל הכלים
האלה והמלא תסיעי
ותלך מאתו ותסגר
הדלת בעדה ובעד
בניה הם מגישים אל
אליה והיא מיצקת
ויהי כמלאת הכלים

ותאמר אל בנה הג
הגישה אלי עוד כלי
ויאמר אליה אין עוד
כלי ויעמד השמן׃
ותבא ותגד לאיש ה
האלהים ויאמר לכי
מכרי את השמן ושלמי
את נשיכי ואת בניכי
תחיי בנותר׃
ויהי היום ויעבר
אלישע אל שונם ו
ושם אשה גדולה ו
ותחזק בו לאכל לחם
ויהי מדי עברו יסר
שמה לאכל לחם׃ ות
ותאמר אל אישה הנה
נא ידעתי כי איש א
אלהים קדוש הוא ע
עבר עלינו תמיד׃ נע
נעשה נא עלית קיר
קטנה ונשים לו שם
מטה ושלחן וכסא
ומנורה והיה בבאו
אלינו יסור שמה׃ ויהי
היום ויבא שמה ויסר
אל העליה וישכב ש
שמה׃ ויסר אל העליה
וישכב שמה׃ ויאמר
אל גיחזי נערו קרא
לשונמית הזאת ויק
ויקרא לה ותעמד ל
לפניו׃ ויאמר לו אמר
נא אליה הנה חרדת
אלינו את כל החרדה

הזאת מה לעשות לך
היש לדבר לך אל ה
המלך או אל שר ה
הצבא ותאמר בתוך
עמי אנכי ישבת׃ וי
ויאמר ומה לעשות
לה ויאמר גיחזי אבל
בן אין לה ואישה זקן׃
ויאמר קרא לה ויקרא
לה ותעמד בפתח׃ וי
ויאמר למועד הזה
כעת חיה את חבקת בן
ותאמר אל אדני איש
האלהים אל תכזב ב
בשפחתך׃ ותהר האשה
ותלד בן למועד הזה
כעת חיה אשר דבר
אליה אלישע׃ ויגדל
הילד ויהי היום ויצא
אל אביו אל הקצרים׃
ויאמר אל אביו ראש
ראשי ויאמר
אל הנער שאהו אל
אמו׃ וישאהו ויביאהו
אל אמו וישב על ברכ
ברכיה עד הצהרים
וימת׃ ותעל ותשכבהו
על מטת איש האלהים
ותסגר בעדו ותצא׃ ות
ותקרא אל אישה וי
ותאמר שלחה נא לי
אחד מן הנערים ואחת
האתנות וארוצה עד
איש האלהים ואש

ואשובה׃ ויאמר מדוע
את הלכתי אליו הי
היום לא חדש ולא ש
שבת ותאמר שלום׃
ותחבש האתון ותאמר
אל נערה נהג ולך אל
תעצר לי לרכב כי אם
אמרתי לך׃ ותלך ותבא
אל איש האלהים אל
הר הכרמל ויהי כר
כראות איש האלהים
אתה מנגד ויאמר אל
גיחזי נערו הנה הש
השונמית הלז׃ עתה
רוץ נא לקראתה וא
ואמר לה השלום לך
השלום לאישך השלום
לילד ותאמר שלום׃
ותבא אל איש האלהים
אל ההר ותחזק ברגליו
ויגש גיחזי להדפה
ויאמר איש האלהים
הרפה לה כי נפשה
מרה לה ויהוה העלים
ממני ולא הגיד לי׃ ו
ותאמר השאלתי בן
מאת אדני הלא אמ
אמרתי לא תשלה א
אתי׃ ויאמר לגיחזי ח
חגר מתניך וקח ב
משענתי בידך ולך כי
תמצא איש לא תברכ
תברכנו וכי יברכך א
איש לא תעננו ושמה

משענתי על פני הנער
ותאמר אם הנער חי
יהוה וחי נפשך אם
אעזבך ויקם וילך
אחריה וגחזי עבר
לפניהם וישם את
המשענת על פני הנער
ואין קול ואין קשב
וישב לקראתו ויגד לו
לאמר לא הקיץ הנער
ויבא אלישע הביתה
והנה הנער מת משכב
על מטתו ויבא ויסגר
הדלת בעד שניהם
ויתפלל אל יהוה ויעל
וישכב על הילד וישם
פיו על פיו ועיניו על
עיניו וכפיו על כפיו
ויגהר עליו ויחם בשר הפט
הילד וישב וילך בבית כג
אחת הנה ואחת הנה
ויעל ויגהר עליו ויזורר
הנער עד שבע פעמים
ויפקח הנער את עיניו
ויקרא אל גיחזי ויאמר
קרא אל השנמית הזאת
ויקראה ותבוא אליו
ויאמר שאי בנך ותבא
ותפל על רגליו
ותשתחו ארצה ותשא
את בנה ותצא
ואלישע שב הגלגלה
והרעב בארץ ובני
הנביאים ישבים לפניו

ויאמר לנערו שפת
הסיר הגדולה ובשל
נזיד לבני הנביאים
ויצא אחד אל השדה
ללקט ארת וימצא
גפן שדה וילקט ממנו
פקעת שדה מלא בגדו
ויבא ויפלח אל סיר
הנזיד כי לא ידעו
ויצקו לאנשים לאכול
ויהי כאכלם מהנזיד
והמה צעקו ויאמרו
מות בסיר איש
האלהים ולא יכלו
לאכל ויאמר וקחו
קמח וישלך אל הסיר
ויאמר צק לעם ויאכלו
ולא היה דבר רע בסיר
ואיש בא
מבעל שלשה ויבא
לאיש האלהים לחם
בכורים עשרים לחם
שעורים וכרמל בצקלנו
ויאמר תן לעם ויאכלו
ויאמר משרתו מה
אתן זה לפני מאה
איש ויאמר תן לעם
ויאכלו כי כה אמר
יהוה אכל והותר ויתן
לפניהם ויאכלו ויותרו
כדבר יהוה ונעמן שר
צבא מלך ארם היה
איש גדול לפני אדניו
ונשא פנים כי בו נתן

יהוה תשועה לארם
והאיש היה גבור חיל
מצרע וארם יצאו
גדודים וישבו מארץ
ישראל נערה קטנה
ותהי לפני אשת נעמן
ותאמר אל גברתה
אחלי אדני לפני הנביא
אשר בשמרון אז
יאסף אתו מצרעתו
ויבא ויגד לאדניו
לאמר כזאת וכזאת
דברה הנערה אשר
מארץ ישראל ויאמר
מלך ארם לך בא
ואשלחה ספר אל
מלך ישראל וילך
ויקח בידו עשר ככרי
כסף וששת אלפים
זהב ועשר חליפות
בגדים ויבא הספר אל
מלך ישראל לאמר
ועתה כבוא הספר הזה
אליך הנה שלחתי אליך
את נעמן עבדי ואספתו
מצרעתו ויהי כקרא
מלך ישראל את הספר
ויקרע בגדיו ויאמר
האלהים אני להמית
ולהחיות כי זה שלח
אלי לאסף איש
מצרעתו כי אך דעו
נא וראו כי מתאנה
הוא לי ויהי

כשמע אלישע איש ה
האלהים כי קרע מלך
ישראל את בגדיו וי
וישלח אל המלך לאמר
למה קרעת בגדיך יבא
נא אלי וידע כי יש נ
נביא בישראל ויבא
נעמן בסוסו וברכבו
ויעמד פתח הבית ל
לאלישע וישלח אליו
אלישע מלאך לאמר
הלוך ורחצת שבע פ
פעמים בירדן וישב
בשרך לך וטהר ויקצף
נעמן וילך ויאמר הנה
אמרתי אלי יצא יצוא
ועמד וקרא בשם יהוה
אלהיו והניף ידו אל
המקום ואסף המצרע
הלא טוב אבנה ופרפר
נהרות דמשק מכל
מימי ישראל הלוא
ארחץ בהם וטהרתי
ויפן וילך בחמה ויגש
ויגשו עבדיו וידברו
אליו ויאמרו אבי דב
דבר גדול הנביא דבר
אליך הלוא תעשה ו
ואף כי אמר אליך ר
רחץ וטהר וירד ויטבל
בירדן שבע פעמים
כדבר איש האלהים
וישב בשרו כבשר נע
נער קטן ויטהר וישב

אל איש האלהים הוא
וכל מחנהו ויבא ויע
ויעמד לפניו ויאמר
הנה נא ידעתי כי אין
אלהים בכל הארץ כי
אם בישראל ועתה קח
נא ברכה מאת עבדך
ויאמר חי יהוה אשר
עמדתי לפניו אם א
אקח ויפצר בו לקחת
וימאן ויאמר נעמן
ולא יתן נא לעבדך מ
משא צמד פרדים
אדמה כי לא יעשה
עוד עבדך עלה וזבח
לאלהים אחרים כי אם
ליהוה לדבר הזה יס
יסלח יהוה לעבדך ב
בבוא אדני בית רמון
להשתחות שמה והוא
נשען על ידי והשתחויתי
בית רמן בהשתחויתי
בית רמן יסלח נא יהוה
לעבדך בדבר הזה ו
ויאמר לו לך לשלום
וילך מאתו כברת א
ארץ ויאמר
גיחזי נער אלישע א
איש האלהים הנה ח
חשך אדני את נעמן
הארמי הזה מקחת
מידו את אשר הביא חי
יהוה כי אם רצתי א
אחריו ולקחתי מאתו

מאומה וירדף גיחזי
אחרי נעמן ויראה
נעמן רץ אחריו ויפל
מעל המרכבה לקראתו
ויאמר השלום ויאמר
שלום אדני שלחני ל
לאמר הנה עתה זה
באו אלי שני נערים
מהר אפרים מבני ה
הנביאים תנה נא להם
ככר כסף ושתי חלפת
בגדים ויאמר נעמן
הואל קח ככרים ויפרץ
בו ויצר ככרים כסף
בשני חרטים ושתי
חלפות בגדים ויתן אל
שני נעריו וישאו לפניו
ויבא אל העפל ויקח
מידם ויפקד בבית וי
וישלח את האנשים
וילכו והוא בא ויעמד
אל אדניו ויאמר אליו
אלישע מאן גחזי וי
ויאמר לא הלך עבדך
אנה ואנה ויאמר א
אליו לא לבי הלך כ
כאשר הפך איש מעל
מרכבתו לקראתך הע
העת לקחת את הכסף
ולקחת בגדים וזיתים
וכרמים וצאן ובקר
ועבדים ושפחות וצרעת
וצרעת נעמן תדבק
בך ובזרעך לעלם

ויצא מלפניו מצרע כ
כשלג׃ ויאמרו בני ה
הנביאים אל אלישע
הנה נא המקום אשר
אנחנו ישבים שם לפניך
צר ממנו׃ נלכה נא עד
הירדן ונקחה משם א
איש קורה אחת ונעשה
לנו שם מקום לשבת ש
שם ויאמר לכו׃ ויאמר
האחד הואל נא ולך את
עבדיך ויאמר אני אלך׃
וילך אתם ויבאו הירדנה
ויגזרו העצים׃ ויהי ה
האחד מפיל הקורה
ואת הברזל נפל אל
המים ויצעק ויאמר
אהה אדני והוא שאול׃
ויאמר איש האלהים
אנה נפל ויראהו את
המקום ויקצב עץ וי
וישלך שמה ויצף ה
הברזל׃ ויאמר הרם ל
לך וישלח ידו ויקחהו׃
ומלך ארם
היה נלחם בישראל ו
ויועץ אל עבדיו לאמר
אל מקום פלני אלמני
תחנתי׃ וישלח איש ה
האלהים אל מלך יש
ישראל לאמר השמר
מעבר את המקום הזה
כי שם ארם נחתים׃ ו
וישלח מלך ישראל

אל המקום אשר אמר
לו איש האלהים והזה
והזהירה ונשמר שם
לא אחת ולא שתים׃
ויסער לב מלך ארם
על הדבר הזה ויקרא
אל עבדיו ויאמר אל
אליהם הלוא תגידו לי
מי משלנו אל מלך י
ישראל׃ ויאמר אחד
מעבדיו לוא אדני המלך
כי אלישע הנביא אשר
בישראל יגיד למלך י
ישראל את הדברים
אשר תדבר בחדר מש
משכבך׃ ויאמר לכו ו
וראו איכה הוא ואש
ואשלח ואקחהו׃ וי
ויגד לו לאמר הנה
בדתן׃ וישלח שמה
סוסים ורכב וחיל כבד
ויקפו על העיר׃ ויש
וישכם משרת איש ה
האלהים לקום ויצא
והנה חיל סובב את ה
העיר וסוס ורכב ויא
ויאמר נערו אליו אהה
אדני איכה נעשה׃ וי
ויאמר אל תירא כי ר
רבים אשר אתנו מאש
מאשר אתם׃ ויתפלל
אלישע ויאמר יהוה
פקח נא את עיניו ויר
ויראה ויפקח יהוה

את עיני הנער וירא ה
והנה ההר מלא סוסים
ורכב אש סביבת אלי ה
אלישע׃ וירדו אליו ו
ויתפלל אלישע אל
יהוה ויאמר הך נא א
את הגוי הזה בסנורים
ויכם בסנורים כדבר
אלישע׃ ויאמר אלהם
אלישע לא זה הדרך
ולא זה העיר לכו א
אחרי ואוליכה אתכם
אל האיש אשר תבק
תבקשון וילך אתם
שמרונה׃ ויהי כבאם
שמרון ויאמר אלישע
יהוה פקח את עיני א
אלה ויראו ויפקח ה
יהוה את עיניהם ויר
ויראו והנה בתוך ש
שמרון׃ ויאמר מלך
ישראל אל אלישע
כראותו אתם האכה
אכה אבי׃ ויאמר לא
תכה האשר שבית
בחרבך ובקשתך אתה
מכה שים לחם ומים
לפניהם ויאכלו וישתו
וילכו אל אדניהם׃ ו
ויכרה להם כרה גד
גדולה ויאכלו וישתו
וישלחם וילכו אל
אדניהם׃ ולא יספו ע
עוד גדודי ארם לבא

בארץ ישראל׃
ויהי אחרי כן ויקבץ בן
הדד מלך ארם את כל
מחנהו ויעל ויצר על
שמרון׃ ויהי רעב גד
גדול בשמרון והנה
צרים עליה עד היות
ראש חמור בשמנים
כסף ורבע הקב חרי
חרי יונים בחמשה כ
כסף׃ ויהי מלך ישראל
עבר על החמה ואשה
צעקה אליו לאמר
הושיעה אדני המלך׃
ויאמר אל יושעך י
יהוה מאין אושיעך
המן הגרן או מן היקב׃
ויאמר לה המלך מה
לך ותאמר האשה
הזאת אמרה אלי תני
את בנך ונאכלנו היו
היום ואת בני נאכל
מחר׃ ונבשל את בני
ונאכלהו ואמר אליה
ביום האחר תני את
בנך ונאכלנו ותחבא
את בנה׃ ויהי כשמע
המלך את דברי האשה
ויקרע את בגדיו והו
והוא עבר על החמה
וירא העם והנה השק
על בשרו מבית׃ ויאמר
כה יעשה לי אלהים
וכה יסף אם יעמד

ראש אלישע בן שפט
עליו היום׃ ואלישע
ישב בביתו והזקנים
ישבים אתו וישלח
איש מלפניו בטרם
יבא המלאך אליו ו
והוא אמר אל הזקנים
הראיתם כי שלח בן
המרצח הזה להסיר
את ראשי ראו כבא
המלאך סגרו את הד
הדלת ולחצתם אתו
בדלת הלא קול רגלי
אדניו אחריו׃ עודנו
מדבר עמם והנה ה
המלאך ירד אליו ו
ויאמר הנה זאת ה
הרעה מאת יהוה מה
אוחיל ליהוה עוד׃
ויאמר אלישע
שמעו דבר יהוה כה
אמר יהוה כעת מחר
סאה סלת בשקל ו
וסאתים שערים בש
בשקל בשער שמרון׃
ויען השליש אשר
למלך נשען על ידו
את איש האלהים
ויאמר הנה יהוה ע
עשה ארבות בשמים
היהיה הדבר הזה וי
ויאמר הנכה ראה ב
בעיניך ומשם לא ת
תאכל׃ וארבעה אנשים

הפט
כ״ד

היו מצרעים פתח ה
השער ויאמרו איש
אל רעהו מה אנחנו
ישבים פה עד מתנו׃
אם אמרנו נבוא העיר
והרעב בעיר ומתנו
שם ואם ישבנו פה ו
ומתנו ועתה לכו ונפלה
אל מחנה ארם אם יח
יחינו נחיה ואם ימיתנו
ומתנו׃ ויקמו בנשף
לבוא אל מחנה ארם
ויבאו עד קצה מחנה
ארם והנה אין שם א
איש׃ ואדני השמיע
את מחנה ארם קול
רכב וקול סוס וקול
חיל גדול ויאמרו א
איש אל אחיו הנה
שכר עלינו מלך יש
ישראל את מלכי ה
החתים ואת מלכי ה
מצרים לבוא עלינו׃
ויקומו וינוסו בנשף
ויעזבו את אהליהם
ואת סוסיהם ואת ח
חמריהם המחנה כא
כאשר היא וינסו את
אל נפשם׃ ויבאו המ
המצרעים האלה
עד קצה המחנה ויב
ויבאו אל אהל אחד
ויאכלו וישתו וישאו
משם כסף וזהב ובג

וכגדים וילכו ויטמנו
וישבו ויבאו אל אהל
אחר וישאו משם ויל
וילכו ויטמנו ויאמרו
איש אל רעהו לא כן
אנחנו עשים היום הזה
יום בשרה הוא ואנחנו
מחשים וחכינו עד אור
הבקר ומצאנו עון וע
ועתה לכו ונבאה ונגידה
בית המלך ויבאו ויק
ויקראו אל שער העיר
ויגידו להם לאמר בא
באנו אל מחנה ארם
והנה אין שם איש וק
וקול אדם כי אם הסוס
אסור והחמור אסור
ואהלים כאשר המה
ויקרא השערים ויגידו
בית המלך פנימה ויק
ויקם המלך לילה ויא
ויאמר אל עבדיו אגי
אגידה נא לכם את א
אשר עשו לנו ארם
ידעו כי רעבים אנחנו
ויצאו מן המחנה לה
להחבא בשדה לאמר
כי יצאו מן העיר ונת
ונתפשם חיים ואל
העיר נבא ויען אחד
מעבדיו ויאמר ויקחו
נא חמשה מן הסוסים
הנשארים אשר נשארו
בה הנם ככל ההמון

ישראל אשר נשארו
בה הנם ככל המון
ישראל אשר תמו
ונשלחה ונראה ויקחו
שני רכב סוסים ויש
וישלח המלך אחרי
מחנה ארם לאמר לכו
וראו וילכו אחריהם
עד הירדן והנה כל
הדרך מלאה בגדים
וכלים אשר השליכו
ארם בחפזם וישבו
המלאכים ויגדו למ
למלך ויצא העם ויב
ויבזו את מחנה ארם
ויהי סאה סלת בש
בשקל וסאתים שע
שערים בשקל כדבר
יהוה והמלך הפקיד
את השליש אשר נ
נשען על ידו על הש
השער וירמסהו העם
בשער וימת כאשר
דבר איש האלהים
אשר דבר ברדת המלך
אליו ויהי כדבר איש
האלהים אל המלך ל
לאמר סאתים שערים
בשקל וסאה סלת ב
בשקל יהיה כעת מחר
בשער שמרון ויען ה
השליש את איש ה
האלהים ויאמר והנה
יהוה עשה ארבות

בשמים היהיה הדבר
הזה ויאמר הנך ראה
בעיניך ומשם לא תא
תאכל ויהי לו כן ויר
וירמסו אתו העם בש
בשער וימת
ואלישע דבר אל הא
האשה אשר החיה
את בנה לאמר קומי
ולכי את וביתך וגורי
באשר תגורי כי קרא
יהוה לרעב וגם בא
אל הארץ שבע שנים
ותקם האשה ותעש
כדבר איש האלהים
ותלך היא וביתה ותגר
בארץ פלשתים שבע
שנים ויהי מקצה ש
שבע שנים ותשב הא
האשה מארץ פלשתים
ותצא לצעק אל המלך
אל ביתה ואל שדה
והמלך מדבר אל גחזי
נער איש האלהים ל
לאמר ספרה נא לי א
כל הגדלות אשר ע
עשה אלישע ויהי ה
הוא מספר למלך א
אשר החיה את המ
והנה האשה אשר
החיה את בנה צעקת
אל המלך על ביתה
ועל שדה ויאמר גחזי
אדני המלך זאת הא

האשה וזה בנה אשר
החיה אלישע ותשאל
המלך לאשה ותספר
לו ויתן לה המלך סריס
אחד לאמר השיב את
כל אשר לה ואת כל ת
תבואת השדה מיום
עזבה את הארץ ועד
עתה׃ ויבא
אלישע דמשק ובן ה
הדד מלך ארם חלה
ויגד לו לאמר בא אי
איש האלהים עד הנה׃
ויאמר המלך אל חזה
חזהאל קח בידך מנחה
ולך לקראת איש ה
האלהים ודרשת את
יהוה מאותו לאמר
האחיה מחלי זה׃ וילך
חזאל לקראתו ויקח
מנחה בידו וכל טוב
דמשק משא ארבעים
גמל ויבא ויעמד לפניו
ויאמר בנך בן הדד מ
מלך ארם שלחני אליך
לאמר האחיה מחלי
זה׃ ויאמר אליו אלי
אלישע לך אמר לא
חיה תחיה והראני י
יהוה כי מות ימות׃ ו
ויעמד את פניו וישם
עד בש ויבך איש ה
האלהים׃ ויאמר חזה
חזהאל מדוע אדני

בכה ויאמר כי ידעתי
את אשר תעשה לבני
ישראל רעה מבצריהם
תשלח באש ובחוריהם
בחרב תהרג ועלליהם
תרטש והרתיהם תבק
תבקע׃ ויאמר חזהאל
כי מה עבדך הכלב כי
יעשה הדבר הגדול
הזה ויאמר אלישע׃
הראני יהוה אתך מלך
על ארם׃ וילך מאת א
אלישע ויבא אל אד
אדניו ויאמר לו מה
אמר לך אלישע ויאמ
ויאמר אמר לי חיה
תחיה׃ ויהי ממחרת
ויקח המכבר ויטבל
במים ויפרש על פניו
וימת וימלך חזהאל
תחתיו׃ ובשנת
חמש ליורם בן אחאב
מלך ישראל ויהושפט
מלך יהודה מלך יהור
יהורם בן יהושפט מ
מלך יהודה׃ בן שלשים
ושתים שנה היה במל
במלכו ושמנה שנה
מלך בירושלם׃ וילך
בדרך מלכי ישראל
כאשר עשו בית אחא
אחאב כי בת אחאב
היתה לו לאשה ויעש
הרע בעיני יהוה׃ ולא

אבה יהוה להשחית
את יהודה למען דוד
עבדו כאשר אמר לו
לתת לו ניר ולבניו כל
הימים׃ בימיו פשע א
אדום מתחת יד יהודה
וימליכו עליהם מלך׃
ויעבר יורם צעירה וכל
הרכב עמו ויהי הוא
קם לילה ויכה את א
אדום הסביב אליו וא
ואת שרי הרכב וינס
העם לאהליו׃ ויפשע
אדום מתחת יד יהודה
עד היום הזה אז תפשע
לבנה בעת ההיא׃ ויתר
דברי יורם וכל אשר
עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים
למלכי יהודה׃ וישכב
יורם עם אבתיו ויקבר
עם אבתיו בעיר דוד
וימלך אחזיהו בנו
תחתיו׃ בשנת
שתים עשרה שנה
ליורם בן אחאב מלך
ישראל מלך אחזיהו
בן יהורם מלך יהודה׃
בן עשרים ושתים שנה
אחזיהו במלכו ושנה
אחת מלך בירושלם
ושם אמו עתליהו בת
עמרי מלך ישראל׃
וילך בדרך בית אחאב

ויעש הרע בעיני יהוה
כבית אחאב כי חתן בית
אחאב הוא׃ וילך את
יורם בן אחאב למלחמ
למלחמה עם חזהאל
מלך ארם ברמת גלעד
ויכו ארמים את יורם׃
וישב יורם המלך לה
להתרפא ביזרעאל מן
המכים אשר יכהו אר
ארמים ברמה בהלחמו
את חזהאל מלך ארם
ואחזיהו בן יהורם מל
מלך יהודה ירד לראות
את יורם בן אחאב ב
ביזרעאל כי חלה הוא׃
ואלישע הנביא
קרא לאחד מבני הנב
הנביאים ויאמר לו ח
חגר מתניך וקח פך ה
השמן הזה בידך ולך
רמת גלעד׃ ובאת שמה
וראה שם יהוא בן יה
יהושפט בן נמשי וב
ובאת והקמתו מתוך
אחיו והביאת אתו ח
חדר בחדר׃ ולקחת פך
השמן ויצקת על ראש
ראשו ואמרת כה אמ
אמר יהוה משחתיך
למלך אל ישראל ופ
ופתחת הדלת ונסתה
ולא תחכה׃ וילך הנער
הנער הנביא רמת גל

גלעד׃ ויבא והנה שרי
החיל ישבים ויאמר
דבר לי אליך השר
ויאמר יהוא אל מי
מכלנו ויאמר אליך
השר׃ ויקם ויבא הביתה
ויצק השמן אל ראשו
ויאמר לו כה אמר
יהוה אלהי ישראל
משחתיך למלך אל
עם יהוה אל ישראל׃
והכיתה את בית אחאב
אדניך ונקמתי דמי
עבדי הנביאים ודמי
כל עבדי יהוה מיד
איזבל׃ ואבד כל בית
אחאב והכרתי לאחאב
משתין בקיר ועצור
ועזוב בישראל׃ ונתתי
את בית אחאב כבית
ירבעם בן נבט וכבית
בעשא בן אחיה׃ ואת
איזבל יאכלו הכלבים
בחלק יזרעאל ואין
קבר ויפתח הדלת וינס׃
ויהוא יצא אל עבדי
אדניו ויאמר לו הש
השלום מדוע בא ה
המשגע הזה אליך
ויאמר אליהם אתם
ידעתם את האיש ואת
שיחו׃ ויאמרו שקר
הגד נא לנו ויאמר כ
כזאת וכזאת אמר אלי

לאמר כה אמר יהוה
משחתיך למלך אל
ישראל׃ וימהרו ויקחו
איש בגדו וישימו ת
תחתיו אל גרם המעלות
ויתקעו בשופר ויאמ
ויאמרו מלך יהוא׃
ויתקשר יהוא בן יה
יהושפט בן נמשי אל
יורם ויורם היה שמר
ברמת גלעד הוא וכל
ישראל מפני חזאל מ
מלך ארם׃ וישב יורם
המלך להתרפא ביזר
ביזרעאל מן המכים
אשר יכהו ארמים ב
בהלחמו את חזאל
מלך ארם ויאמר יה
יהוא אם יש את נ
נפשכם אל יצא פליט
מן העיר ללכת לגיד
ביזרעאל׃ וירכב יהוא
וילך יזרעאלה כי יו
יורם שכב שמה ואח
ואחזיה מלך יהודה
ירד לראות את יורם׃
והצפה עמד על
המגדל ביזרעאל וירא
את שפעת יהוא בבאו
ויאמר שפעת אני ר
ראה ויאמר יהורם קח
רכב ושלח לקראתם
ויאמר השלום׃ וילך
רכב הסוס לקראתו

ויאמר כה אמר המלך
השלום ויאמר יהוא
מה לך ולשלום סב ל
אל אחרי ויגד הצפה
לאמר בא המלאך עד
הם ולא שב וישלח ר
רכב סוס שני ויבא א
אליהם ויאמר כה א
אמר המלך השלום
ויאמר יהוא מה לך
ולשלום סב אל אחרי
ויגד הצפה לאמר
בא עד אליהם ולא
שב והמנהג כמנהג
יהוא בן נמשי כי בש
בשגעון ינהג ויאמר
יהורם אסר ויאסר
רכבו ויצא יהורם מ
מלך ישראל ואחזיהו
מלך יהודה איש בר
ברכבו ויצאו לקראת
יהוא וימצאהו בחל
בחלקת נבות היזרעאלי
ויהי כראות יהורם
את יהוא ויאמר הש
השלום יהוא ויאמר
מה השלום עד זנוני
איזבל אמך וכשפיה
הרבים ויהפך יהורם
ידיו וינס ויאמר אל
אחזיהו מרמה אחז
אחזיהו ויהוא מלא
ידו בקשת ויך את
יהורם בין זרעיו ויצ

ויצא החצי מלבו ויכ
ויכרע ברכבו ויאמר
אל בדקר שלשה ש
שא השלכהו בחלקת
שדה נבות היזרעאלי
כי זכר אני ואתה את
רכבים צמדים אחרי
אחאב אביו ויהוה נ
נשא עליו את המשא
הזה אם לא את דמי
נבות ואת דמי בניו
ראיתי אמש נאם יהוה
יהוה ושלמתי לך בח
בחלקה הזאת נאם
יהוה ועתה שא הש
השלכהו בחלקה כד
כדבר יהוה ואחזיהו
מלך יהודה ראה וינס
דרך בית הגן וירדף
אחריו יהוא ויאמר
גם אתו הכהו אל
המרכבה במעלה גור
אשר את יבלעם וינס
מגדו וימת שם וירכבו
אתו עבדיו ירושלמה
ויקברו אתו בקברתו
עם אבתיו בעיר דוד
ובשנת אחת
עשרה שנה ליורם בן
אחאב מלך אחזיהו
על יהודה ויבא יהוא
יזרעאלה ואיזבל שמ
שמעה ותשם בפוך
עיניה ותיטב את רא

ראשה ותשקף בעד
החלון ויהוא בא בש
בשער ותאמר השלום
זמרי הרג אדניו ויש
וישא פניו אל החלון
ויאמר מי אתי מי
וישקיפו אליו שנים
שלשה סריסים ויאמ
ויאמר שמטוהו ויש
וישמטוה ויז מדמה
אל הקיר ואל הסוסים
וירמסנה ויבא ויאכל
וישת ויאמר פקדו
נא את הארורה הזאת
וקברוה כי בת מלך
היא וילכו לקברה
ולא מצאו בה כי אם
הגלגלת והרגלים וכ
וכפות הידים וישבו
ויגידו לו ויאמר דבר
יהוה הוא אשר דבר
ביד עבדו אליהו הת
התשבי לאמר בחלק
יזרעאל יאכלו הכל
הכלבים את בשר א
איזבל והיתה נבלת
איזבל כדמן על פני
השדה בחלק יזרעאל
אשר לא יאמרו זאת
איזבל ולאחאב
שבעים בנים בשמרון
ויכתב יהוא ספרים
וישלח שמרון אל ש
שרי יזרעאל הזקנים

ואל האמנים אחאב ׃
לאמר ועתה כבא הס
הספר הזה אליכם וא
ואתכם בני אדניכם ו
ואתכם הרכב והסוסים
ועיר מבצר והנשק ו
וראיתם הטוב והישר
מבני אדניכם ושמתם
על כסא אביו והלחמו
על בית אדניכם ויראו
מאד מאד ויאמרו ה
הנה שני המלכים לא
עמדו לפניו ואיך נע
נעמד אנחנו וישלח
אשר על הבית ואשר
על העיר והזקנים וה
והאמנים אל יהוא ׀
לאמר עבדיך אנחנו
וכל אשר תאמר אלינו
נעשה לא נמליך איש
הטוב בעיניך עשה ו
ויכתב אליהם ספר
שנית לאמר אם לי א
אתם ולקלי אתם שמ
שמעים קחו את ראש
ראשי בני אדניכם וב
ובאו אלי כעת מחר
יזרעאלה ובני המלך
שבעים איש את גדלי
העיר מגדלים אותם ׃
ויהי כבא הספר אלי
אליהם ויקחו את בני
המלך וישחטו שבעים
איש וישימו את רא

ראשיהם בדודים ויש
וישלחו אליו יזרעאלה
ויבא המלאך ויגד לו
לאמר הביאו ראשי בני
המלך ויאמר שימו ׃
אתם שני צברים פתח
השער עד הבקר ויהי
בבקר ויצא ויעמד וי
ויאמר אל כל העם צ
צדקים אתם הנה אני
קשרתי על אדני ואהר
ואהרגהו ומי הכה את
כל אלה דעו אפוא כי
לא יפל מדבר יהוה א
ארצה אשר דבר יהוה
על בית אחאב ויהוה
עשה את אשר דבר
ביד עבדו אליהו ויך
יהוא את כל הנשארים
לבית אחאב ביזרעאל
וכל גדליו ומידעיו
וכהניו עד בלתי הש
השאיר לו שריד ויקם
ויבא וילך שמרון הוא
בית עקד הרעים בדרך
ויהוא מצא את אחי
אחזיהו מלך יהודה
ויאמר מי אתם ויאמ
ויאמרו אחי אחזיהו
אנחנו ונרד לשלום ב
בני המלך ובני הגבירה
ויאמר תפשום חיים
ויתפשום חיים וישח
וישחטום אל בור בית

עקד ארבעים ושנים
איש ולא השאיר איש
מהם ׃ וילך
משם וימצא את י
יהונדב בן רכב לקראתו
לקראתו ויברכהו ויא
ויאמר אליו היש את
לבבך ישר כאשר לבבי
עם לבבך ויאמר יהונדב
יש ויש תנה את ידך
ויתן ידו ויעלהו אליו
על המרכבה ויאמר
לכה אתי וראה בקנאתי
ליהוה וירכבו אתו ב
ברכבו ויבא שמרון ׃
ויך את כל הנשארים
לאחאב בשמרון עד
השמידו כדבר יהוה
אשר דבר אל אליהו ׃
ויקבץ יהוא את כל
העם ויאמר אלהם ׃
אחאב עבד את הבעל
מעט יהוא יעבדנו ה
הרבה ועתה כל נביאי
הבעל כל עבדיו וכל
כהניו קראו אלי איש
אל יפקד כי זבח גדול
לי לבעל כל אשר יפ
יפקד לא יחיה ויהוא
עשה בעקבה למען ׃
האביד את עבדי הב
הבעל ויאמר יהוא
קדשו עצרה לבעל ׃
ויקראו וישלח יהוא

בכל ישראל ויבאו כל
עבדי הבעל ולא נשאר
איש אשר לא בא ויבאו
בית הבעל וימלא בית
הבעל פה לפה ויאמר
לאשר על המלתחה
הוצא לבוש לכל עבדי
הבעל ויצא להם המל
המלבוש ויבא יהוא
ויהונדב בן רכב בית ה
הבעל ויאמר לעבדי
הבעל חפשו וראו פן
יש פה עמכם מעבדי
יהוה כי אם עבדי ה
הבעל לבדם ויבאו לע
לעשות זבחים ועלות
ויהוא שם לו בחוץ ש
שמנים איש ויאמר
האיש אשר ימלט מן
האנשים אשר אני מב
מביא על ידיכם נפשו
תחת נפשו ויהי ככלתו
לעשות העלה ויאמר
יהוא לרצים ולשלשים
באו הכום איש אל יצא
ויכום לפי חרב וי
וישלכו הרצים והשל
והשלשים וילכו עד
עיר בית הבעל ויצאו
את מצבות בית הבעל
וישרפוה ויתצו את
מצבת הבעל ויתצו א
את בית הבעל וישמהו
למחראות עד היום

וישמד יהוא את הבעל
מישראל רק חטאי
ירבעם בן נבט אשר ה
החטיא את ישראל לא
סר יהוא מאחריהם
עגלי הזהב אשר בבית
בבית אל ואשר בדן
ויאמר יהוה
אל יהוא יען אשר ה
הטיבת לעשות הישר
בעיני ככל אשר בלבבי
עשית לבית אחאב בני
רבעים ישבו לך על כס
כסא ישראל ויהוא לא
שמר ללכת בתורת י
יהוה אלהי ישראל
בכל לבבו לא סר מעל
חטאות ירבעם אשר
החטיא את ישראל
בימים ההם החל יהוה
לקצות בישראל ויכם
חזאל בכל גבול ישראל
מן הירדן מזרח השמש
את כל ארץ הגלעד ה
הגדי והראובני והמנשי
מערער אשר על שפת
נחל ארנן והגלעד ו
והבשן ויתר דברי יהוא
וכל אשר עשה וכל גב
גבורתו הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים
למלכי ישראל וישכב
יהוא עם אבתיו ויקברו
אתו בשמרון וימלך

יהואחז בנו תחתיו והי
והימים אשר מלך
יהוא על ישראל עשרים
ושמנה שנה בשמרון
ועתליה אם
אחזיהו וראתה כי מת
בנה ותקם ותאבד את
כל זרע הממלכה ותקח
יהושבע בת המלך יורם
אחות אחזיהו את יואש
בן אחזיה ותגנב אתו
מתוך בני המלך הממ
הממותתים אתו ואת
מינקתו בחדר המטות
ויסתרו אתו מפני עת
עתליהו ולא הומת ויהי
אתה בית יהוה מתחבא
שש שנים ועתליה מל
מלכת על הארץ
ובשנה השביעית
שלח יהוידע ויקח את
שרי המאיות לכרי ולר
ולרצים ויבא אתם אל
אליו בית יהוה ויכרת
להם ברית וישבע אתם
בבית יהוה וירא אתם
את בן המלך ויצום לא
לאמר זה הדבר אשר
תעשון השלשית מכם
באי השבת ושמרי מש
משמרת בית המלך
והשלשית בשער סור
והשלשית בשער אחר
הרצים ושמרתם את

משמרת הבית מסח׃
ושתי הידות בכם כל
יצאי השבת ושמרו
את משמרת בית יהוה
אל המלך׃ והקפתם ע
על המלך סביב איש
וכליו בידו והבא אל
השדרות יומת והיו
את המלך בצאתו וב
ובבאו׃
ויעשו שרי המאיות
ככל אשר צוה יהוידע
הכהן ויקחו איש את
אנשיו באי השבת עם
יצאי השבת ויבאו אל
יהוידע הכהן׃ ויתן ה
הכהן לשרי המאיות
את החנית ואת השל
השלטים אשר למלך
דוד אשר בבית יהוה׃
ויעמדו הרצים איש
וכליו בידו מכתף הבית
הימנית עד כתף הבית
השמאלית למזבח ול
ולבית על המלך סביב׃
ויוצא את בן המלך
ויתן עליו את הנזר ו
ואת העדות וימלכו
אתו וימשחהו ויכו
כף ויאמרו יחי המלך׃
ותשמע עתליה
את קול הרצין העם
ותבא אל העם בית
יהוה׃ ותרא והנה המ

המלך עמד על העמוד
כמשפט והשרים וה
והחצצרות אל המלך
וכל עם הארץ שמח
ותקע בחצצרות ותק
ותקרע עתליה את בגד
בגדיה ותקרא קשר ק
קשר׃ ויצו
יהוידע הכהן את שרי
המאיות פקדי החיל
ויאמר אליהם הוציאו
אתה אל מבית לשדר
לשדרות והבא אחריה
המת בחרב כי אמר
הכהן אל תומת בית
יהוה׃ וישמו לה ידים
ותבוא דרך מבוא הסוס
הסוסים בית המלך
ותומת שם׃ ויכרת
יהוידע את הברית
בין יהוה ובין המלך
ובין העם להיות לעם
ליהוה ובין המלך ובין
העם׃ ויבאו כל עם הא
הארץ בית הבעל ויתצ
ויתצהו ואת מזבחתו
ואת צלמיו שברו הי
היטב ואת מתן כהן
הבעל הרגו לפני המז
המזבחות וישם הכהן
פקדת על בית יהוה׃
ויקח את שרי המאות
ואת הכרי ואת הרצים
ואת כל עם הארץ ויר

וירידו את המלך מ
מבית יהוה ויבאו דרך
שער הרצים בית המלך
וישב על כסא המלכים׃
וישמח כל עם הארץ
והעיר שקטה ואת
עתליהו המיתו בחרב
בית מלך׃ בן
שבע שנים יהואש ב
במלכו׃ בשנת שבע ל
ליהוא מלך יהואש
וארבעים שנה מלך
בירושלם ושם אמו
צביה מבאר שבע׃
ויעש יהואש הישר
בעיני יהוה כל ימיו
אשר הורהו יהוידע
הכהן׃ רק הבמות לא
סרו עוד העם מזבחים
ומקטרים בבמות׃
ויאמר יהואש אל
הכהנים כל כסף הק
הקדשים אשר יובא
בית יהוה כסף עובר
איש כסף נפשות ער
ערכו כל כסף אשר
יעלה על לב איש ל
להביא בית יהוה׃ יקחו
להם הכהנים איש מ
מאת מכרו והם יחז
יחזקו את בדק הבית
לכל אשר ימצא שם
בדק׃ ויהי בשנת
עשרים ושלש שנה

למלך יהואש לא חזקו
הכהנים את בדק הבית׃
ויקרא המלך יהואש
ליהוידע הכהן ולכה
ולכהנים ויאמר אלהם
מדוע אינכם מחזקים
את בדק הבית ועתה ז
אל תקחו כסף מאת
מכריכם כי לבדק הב
הבית תתנהו׃ ויאתו
הכהנים לבלתי קחת
כסף מאת העם ולבלתי
חזק את בדק הבית׃
ויקח יהוידע הכהן
ארון אחד ויקב חר
בדלתו ויתן אתו אצ
אצל המזבח בימין
בבוא איש בית יהוה
ונתנו שמה הכהנים
שמרי הסף את כל
הכסף המובא בית
יהוה׃ ויהי כראותם
כי רב הכסף בארון
ויעל ספר המלך וה
והכהן הגדול ויצרו
וימנו את הכסף הנ
הנמצא בית יהוה׃
ונתנו את הכסף המ
המתכן על יד עשי
המלאכה הפקדים
בית יהוה ויוציאהו
לחרשי העץ ולבנים
העשים בית יהוה׃
ולגדרים ולחצבי ה

האבן ולקנות עצים
ואבני מחצב לחזק
את בדק בית יהוה ו
ולכל אשר יצא על
הבית לחזקה׃ אך לא
יעשה בית יהוה ספות
כסף מזמרות מזרקות
חצצרות כל כלי זהב
וכלי כסף מן הכסף
המובא בית יהוה׃ כי
לעשי המלאכה יתנהו
וחזקו בו את בית
יהוה׃ ולא יחשבו את
האנשים אשר יתנו
את הכסף על ידם
לתת לעשי המלאכה
כי באמנה הם עשים׃
כסף אשם וכסף חט
חטאות לא יובא בית
יהוה לכהנים יהיו׃
אז יעלה
חזאל מלך ארם ויל
וילחם על גת וילכדה
וישם חזאל פניו לע
לעלות על ירושלם׃
ויקח יהואש מלך
יהודה את כל הקדש
הקדשים אשר הק
הקדישו יהושפט
ויהורם ואחזיהו
אבתיו מלכי יהודה
ואת קדשיו ואת כל
הזהב הנמצא באצ
באצרות בית יהוה

ובית המלך וישלח
לחזאל מלך ארם ויעל
מעל ירושלם׃ ויתר ד
דברי יואש וכל אשר
עשה הלוא הם כתובים
על ספר דברי הימים
למלכי יהודה׃ ויקמו
עבדיו ויקשרו קשר
ויכו את יואש בית מ
מלא היורד סלא׃ ויוז
ויוזבד בן שמעת וי
ויהוזבד בן שמר עב
עבדיו הכהו וימת ו
ויקברו אתו עם אב
אבתיו בעיר דוד וימ
וימלך אמציה בנו ת
יג תחתיו׃ בשנת
עשרים ושלש שנה
ליואש בן אחזיהו מ
מלך יהודה מלך יהו
יהואחז בן יהוא על
ישראל בשמרון שב
שבע עשרה שנה׃ וי
ויעש הרע בעיני
יהוה וילך אחר חט
חטאת ירבעם בן נבט
אשר החטיא את
ישראל לא סר ממנה׃
ויחר אף יהוה בישר
בישראל ויתנם ביד
חזאל מלך ארם וביד
בן הדד בן חזאל כל
הימים׃ ויחל יהואחז
את פני יהוה וישמע

אליו יהוה כי ראה
את לחץ ישראל כי
לחץ אתם מלך ארם
ויתן יהוה לישראל
מושיע ויצאו מתחת
יד ארם וישבו בני
ישראל באהליהם כת
כתמול שלשום אך
לא סרו מחטאות בית
ירבעם אשר החטי
את ישראל בה הלך
וגם האשרה עמדה
בשמרון כי לא הש
השאיר ליהואחז עם
כי אם חמשים פרשים
ועשרה רכב ועשרת
אלפים רגלי כי אבדם
מלך ארם וישמם כע
כעפר לדש ויתר דברי
יהואחז וכל אשר ע
עשה וגבורתו הלוא
הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי
ישראל וישכב יהוא
יהואחז עם אבתיו
ויקברהו בשמרון
וימלך יואש בנו תח
תחתיו בשנה
שלשים ושבע שנה
ליואש מלך יהודה
מלך יהואש בן יהואחז
על ישראל בשמרון
שש עשרה שנה ויע
ויעשה הרע בעיני

יהוה לא סר מכל
חטאות ירבעם בן נ
נבט אשר החטיא
את ישראל בה הלך
ויתר דברי יואש וכל
אשר עשה וגבורתו
אשר נלחם עם אמצ
אמציה מלך יהודה
הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למ
למלכי ישראל וישכב
יואש עם אבתיו וי
וירבעם ישב על כסאו
ויקבר יואש בשמרון
עם מלכי ישראל

ואלישע חלה
את חליו אשר ימות
בו וירד אליו יואש
מלך ישראל ויבך על
פניו ויאמר אבי אבי
רכב ישראל ופרשיו
ויאמר לו אלישע ק
קח קשת וחצים ויקח
אליו קשת וחצים
ויאמר למלך ישראל
הרכב ידך על הקשת
וירכב ידו וישם אלי
אלישע ידיו על ידי
המלך ויאמר פתח
החלון קדמה ויפתח
ויאמר אלישע ירה
ויור ויאמר חץ תשו
תשועה ליהוה וחץ
תשועה בארם והכית

את ארם באפק עד כ
כלה ויאמר קח החצים
ויקח ויאמר למלך
ישראל הך ארצה
ויך שלש פעמים ויע
ויעמד ויקצף עליו
איש האלהים ויאמר
להכות חמש או שש
פעמים או הכית את
ארם עד כלה ועתה
שלש פעמים תכה את
ארם וימת אלישע
ויקברהו וגדודי מואב
יבאו בארץ בא שנה
ויהי הם קברים איש
והנה ראו את הגדוד
וישליכו את האיש
בקבר אלישע וילך
ויגע האיש בעצמות
אלישע ויחי ויקם
על רגליו

וחזאל מלך ארם לחץ
לחץ את ישראל כל
ימי יהואחז ויחן
יהוה אתם וירחמם
ויפן אלהם למען ב
בריתו את אברהם
יצחק ויעקב ולא א
אבה השחיתם ולא
השליכם מעל פניו ע
עד עתה וימת חזאל
מלך ארם וימלך בן
הדד בנו תחתיו וישב
יהואש בן יהואחז ו

ויקח את הערים מיד
בן הדד בן חזאל אשר
לקח מיד יהואחז אביו
במלחמה שלש פעמים
הכהו יואש וישב את
ערי ישראל׃
בשנת שתים ליואש
בן יואחז מלך ישראל
מלך אמציהו בן יוא
יואש מלך יהודה׃ בן
עשרים וחמש שנה
היה במלכו ועשרים
ותשע שנה מלך בי
בירושלם ושם אמו
יהועדין מן ירושלם׃
ויעש הישר בעיני
יהוה רק לא כדוד א
אביו ככל אשר עשה
יואש אביו עשה׃ רק
הבמות לא סרו עוד
העם מזבחים ומקטרים
בבמות׃ ויהי כאשר
חזקה הממלכה בידו
ויך את עבדיו המכים
את המלך אביו׃ ואת
בני המכים לא המית
ככתוב בספר תורת מ
משה אשר צוה יהוה
לאמר לא יומתו אבות
על בנים ובנים לא יומ
יומתו על אבות כי אם
איש בחטאו ימות׃ ה
הוא הכה את אדום ב
בגיא המלח עשרת

אלפים ותפש את הס
הסלע במלחמה ויקר
ויקרא את שמה יקתא
יקתאל עד היום הזה׃
אז שלח אמצ
אמציה מלאכים אל
יהואש בן יהואחז בן
יהוא מלך ישראל ל
לאמר לכה נתראה פ
פנים׃ וישלח יהואש
מלך ישראל אל אמ
אמציה מלך יהודה
לאמר החוח אשר
בלבנון שלח אל הארז
אשר בלבנון לאמר ת
תנה את בתך לבני לא
לאשה ותעבר חית ה
השדה אשר בלבנון
ותרמס את החוח׃ הכה
הכית את אדום ונשא
ונשאך לבך הכבד ושב
בביתך ולמה תתגרה
ברעה ונפלתה אתה
ויהודה עמך׃ ולא ש
שמע אמציהו ויעל
יהואש מלך ישראל
ויתראו פנים הוא ו
ואמציהו מלך יהודה
בבית שמש אשר ל
ליהודה׃ וינגף יהודה
לפני ישראל וינסו א
איש לאהלו׃ ואת א
אמציהו מלך יהודה
בן יהואש בן אחזיהו

תפש יהואש מלך י
ישראל בבית שמש ו
ויבאו ירושלם ויפרץ
בחומת ירושלם בשע
בשער אפרים עד ש
שער הפנה ארבע מ
מאות אמה׃ ולקח את
כל הזהב והכסף ואת
כל הכלים הנמצאים
בבית יהוה ובאוצרות
בית המלך ואת בני
התערבות וישב שמר
שמרונה׃ ויתר דברי
יהואש אשר עשה ו
וגבורתו ואשר נלחם
עם אמציהו מלך י
יהודה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים
למלכי ישראל׃
וישכב יהואש
עם אבתיו ויקבר ב
בשמרון עם מלכי י
ישראל וימלך ירבעם
בנו תחתיו׃ ויחי
אמציהו בן יואש מל
מלך יהודה אחרי מות
יהואש בן יהואחז מ
מלך ישראל חמש ע
עשרה שנה׃ ויתר דברי
אמציהו הלא הם כ
כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה׃
ויקשרו עליו קשר ב
בירושלם וינס לכישה

וישלחו אחריו לכישה
וימתהו שם׃ וישאו
אתו על הסוסים ויקבר
בירושלם עם אבתיו׃
בעיר דוד׃ ויקחו כל עם
יהודה את עזריה והוא
בן שש עשרה שנה
וימלכו אתו תחת אב
אביו אמציהו׃ הוא ב
בנה את אילת וישבה
ליהודה אחרי שכב ה
המלך עם אבתיו׃
בשנת חמש
עשרה שנה לאמציהו
בן יואש מלך יהודה
מלך ירבעם בן יואש
מלך ישראל בשמרון
ארבעים ואחת שנה׃ ו
ויעש הרע בעיני יהוה
לא סר מכל חטאות
ירבעם בן נבט אשר ה
החטיא את ישראל׃
הוא השיב את גבול
ישראל מלבוא חמת
עד ים הערבה כדבר
יהוה אלהי ישראל׃
אשר דבר ביד עבדו
יונה בן אמתי הנביא
אשר מגת החפר׃ כי ראה
יהוה את עני ישראל
מרה מאד ואפס עצור
ואפס עזוב ואין עזר
לישראל׃ ולא דבר י
יהוה למחות את שם

ישראל מתחת השמים
ויושיעם ביד ירבעם בן
יואש׃ ויתר דברי ירבעם
וכל אשר עשה וגבורתו
אשר נלחם ואשר הש
השיב את דמשק ואת
חמת ליהודה בישראל
הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למ
למלכי ישראל׃ וישכב
ירבעם עם אבתיו עם
מלכי ישראל וימלך
זכריה בנו תחתיו׃
בשנת עשרים
ושבע שנה לירבעם
מלך ישראל מלך עז
עזריה בן אמציה מלך
יהודה׃ בן שש עשרה
שנה היה במלכו וחמ
וחמשים ושתים שנה
מלך בירושלם ושם
אמו יכליהו מירושלם׃
ויעש הישר בעיני י
יהוה ככל אשר עשה
אמציהו אביו׃ רק ה
הבמות לא סרו עוד
העם מזבחים ומקטר
ומקטרים בבמות׃ וינ
וינגע יהוה את המלך
ויהי מצרע עד יום מ
מותו וישב בבית החפ
החפשית ויתם בן ה
המלך על הבית שפט
את עם הארץ׃ ויתר

דברי עזריהו וכל אשר
עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים
למלכי יהודה׃ וישכב
עזריהו עם אבתיו וי
ויקברו אתו עם אבתיו
בעיר דוד וימלך יותם
בנו תחתיו׃
בשנת שלשים ושמנה
שנה לעזריהו מלך י
יהודה מלך זכריהו
בן ירבעם על ישראל
בשמרון ששה חדשים׃
ויעש הרע בעיני יהוה
כאשר עשו אבתיו לא
סר מחטאות ירבעם בן
נבט אשר החטיא את
ישראל׃ ויקשר עליו
שלם בן יבש ויכהו ק
קבל עם וימיתהו וימל
וימלך תחתיו׃ ויתר ד
דברי זכריה הנם כתו
כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל׃
הוא דבר יהוה
אשר דבר אל יהוא
לאמר בני רביעים ישבו
לך על כסא ישראל ו
ויהי כן׃ שלום
בן יבש מלך בשנת ש
שלשים ותשע שנה
לעזיה מלך יהודה
וימלך ירח ימים בש
בשמרון׃ ויעל מנחם

בן גדי מתרצה ויבא
שמרון ויך את שלום
בן יבש בשמרון וימי
וימיתהו וימלך תחתיו׃
ויתר דברי שלום וקש
וקשרו אשר קשר הנם
כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל׃
אז יכה מנחם את תפ
תפסח ואת כל אשר
בה ואת גבוליה מתרצה
כי לא פתח ויך את כל
ההריותיה בקע׃
בשנת שלשים
ותשע שנה לעזריה
מלך יהודה מלך מנ
מנחם בן גדי על ישר
ישראל עשר שנים
בשמרון׃ ויעש הרע
בעיני יהוה לא סר
מעל חטאות ירבעם
בן נבט אשר החטיא
את ישראל כל ימיו׃
בא פול מלך אשור
על הארץ ויתן מנחם
לפול אלף ככר כסף
להיות ידיו אתו לחז
להחזיק הממלכה בידו׃
ויצא מנחם את הכסף
על ישראל על כל גב
גבורי החיל לתת למ
למלך אשור חמשים
שקלים כסף לאיש
אחד וישב מלך אש

אשור ולא עמד שם
בארץ׃ ויתר דברי מנ
מנחם וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
ישראל׃ וישכב מנחם
עם אבתיו וימלך פק
פקחיה בנו תחתיו׃
בשנת חמשים
שנה לעזריה מלך יה
יהודה מלך פקחיה
בן מנחם על ישראל
בשמרון שנתים׃ ויעש
הרע בעיני יהוה לא
סר מחטאות ירבעם
בן נבט אשר החטיא
את ישראל׃ ויקשר
עליו פקח בן רמליהו
שלישו ויכהו בשמרון
בארמון בית מלך את
הארגב ואת האריה
ועמו חמשים איש
מבני גלעדים וימיתהו
וימלך תחתיו׃ ויתר
דברי פקחיה וכל אשר
עשה הנם כתובים על
ספר דברי הימים למ
למלכי ישראל׃
בשנת חמשים
ושתים שנה לעזריה
מלך יהודה מלך פ
פקח בן רמליהו על
ישראל בשמרון עש
עשרים שנה׃ ויעש

הרע בעיני יהוה לא
סר מן חטאת ירבעם
בן נבט אשר החטיא
את ישראל׃ בימי פקח
מלך ישראל בא תגלת
פלאסר מלך אשור
ויקח את עיון ואת א
אבל בית מעכה ואת
ינוח ואת קדש ואת
חצור ואת הגלעד ואת
הגלילה כל ארץ נפתלי
ויגלם אשורה׃ ויקשר
קשר הושע בן אלה
על פקח בן רמליהו
ויכהו וימיתהו וימלך
תחתיו בשנת עשרים
ליותם בן עזיהו׃ ויתר
דברי פקח וכל אשר
עשה הנם כתובים על
ספר דברי הימים למ
למלכי ישראל׃
בשנת שתים לפקח בן
רמליהו מלך ישראל
מלך יותם בן עזיהו
מלך יהודה׃ בן עש
עשרים וחמש שנה
היה במלכו ושש עש
עשרה שנה מלך ביר
בירושלם ושם אמו
ירושא בת צדוק׃ ויע
ויעש הישר בעיני יה
יהוה ככל אשר עשה
עזיהו אביו עשה׃ רק
הבמות לא סרו עוד

העם מזבחים ומקטרים
בבמות הוא בנה את
שער בית יהוה העליון׃
ויתר דברי יותם אשר
עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים
למלכי יהודה׃ בימים
ההם החל יהוה להשל
להשליח ביהודה רצין
מלך ארם ואת פקח בן
רמליהו׃ וישכב יותם
עם אבתיו ויקבר עם
אבתיו בעיר דוד אביו
וימלך אחז בנו תחתיו׃
בשנת שבע
עשרה שנה לפקח בן
רמליהו מלך אחז בן
יותם מלך יהודה׃
בן עשרים שנה אחז
במלכו ושש עשרה
שנה מלך בירושלם
ולא עשה הישר בעיני
יהוה אלהיו כדוד אביו׃
וילך בדרך מלכי
ישראל וגם את בנו
העביר באש כתועבת
הגוים אשר הוריש
יהוה אתם מפני בני
ישראל׃ ויזבח ויקטר
בבמות ועל הגבעות
ותחת כל עץ רענן׃ אז
יעלה רצין מלך ארם
ופקח בן רמליהו מלך
ישראל ירושלם למ

למלחמה ויצרו על
אחז ולא יכלו להלחם׃
בעת ההיא השיב רצין
מלך ארם את אילת
לארם וינשל את
היהודים מאילות׃
וארומים באו אילת
וישבו שם עד היום
הזה׃ וישלח אחז מל
מלאכים אל תגלת
פלסר מלך אשור לא
לאמר עבדך ובנך אני
עלה והושעני מכף
מלך ארם ומכף מלך
ישראל הקומים עלי׃
ויקח אחז את הכסף
ואת הזהב הנמצא
בית יהוה ובאוצרות
בית המלך וישלח
למלך אשור שחד׃
וישמע אליו מלך א
אשור ויעל מלך א
אשור אל דמשק וי
ויתפשה ויגלה קירה
ואת רצין המית׃ וילך
המלך אחז לקראת
תגלת פלאסר מלך א
אשור דומשק וירא
את המזבח אשר בד
בדמשק וישלח המלך
אחז אל אוריה הכהן
את דמות המזבח ואת
תבניתו לכל מעשהו׃
ויבן אוריה הכהן את

המזבח ככל אשר שלח
המלך אחז מדמשק
כן עשה אוריה הכהן
עד בוא המלך אחז מד
מדמשק׃ ויבא המלך
מדמשק וירא המלך
את המזבח ויקרב המ
המלך על המזבח ויעל
עליו׃ ויקטר את עלתו
ואת מנחתו ויסך את
נסכו ויזרק את דם ה
השלמים אשר לו על
המזבח׃ ואת המזבח
הנחשת אשר לפני
יהוה ויקרב מאת פני
הבית מבין המזבח ו
ומבין בית יהוה ויתן
אתו על ירך המזבח
צפונה׃ ויצוהו המלך
אחז את אוריה הכהן
לאמר על המזבח ה
הגדול הקטר את ע
עלת הבקר ואת מנ
מנחת הערב ואת עלת
המלך ואת מנחתו וא
ואת עלת כל עם הא
הארץ ומנחתם ונסכ
ונסכיהם וכל דם עלה
וכל דם זבח עליו ת
תזרק ומזבח הנחשת
יהיה לי לבקר׃ ויעש
אוריה הכהן ככל א
אשר צוה המלך אחז׃
ויקצץ המלך אחז

את המסגרות המכונות
ויסר מעליהם ואת ה
הכיור ואת הים הורד
מעל הבקר הנחשת
אשר תחתיה ויתן א
אתו על מרצפת אבנ
אבנים ואת מוסך ה
השבת אשר בנו בבית
ואת מבוא המלך ה
החיצונה הסב בית
יהוה מפני מלך אשור
ויתר דברי אחז וכל
אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה
יהודה וישכב אחז
עם אבתיו ויקבר עם
אבתיו בעיר דוד וימ
וימלך חזקיהו בנו
תחתיו   בשנת
שתים עשרה לאחז
מלך יהודה מלך הוש
הושע בן אלה בשמ
בשמרון על ישראל
תשע שנים ויעש ה
הרע בעיני יהוה רק
לא כמלכי ישראל
אשר היו לפניו עליו
עלה שלמנאסר מלך
אשור ויהי לו הושע
עבד וישב לו מנחה
וימצא מלך אשור
בהושע קשר אשר
שלח מלאכים אל סוא

מלך מצרים ולא העלה
מנחה למלך אשור
כשנה בשנה ויעצרהו
מלך אשור ויאסרהו
בית כלא ויעל מלך
אשור בכל הארץ ויעל
שמרון ויצר עליה ש
שלש שנים בשנת ה
התשיעית להושע ל
לכד מלך אשור את
שמרון ויגל את ישר
ישראל אשורה וישב
אתם בחלח ובחבור נ
נהר גוזן וערי מדי
ויהי כי חטאו
בני ישראל ליהוה
אלהיהם המעלה אתם
מארץ מצרים מתחת
יד פרעה מלך מצרים
וייראו אלהים אחרים
וילכו בחקות הגוים
אשר הוריש יהוה מ
מפני בני ישראל ומ
ומלכי ישראל אשר
עשו ויחפאו בני יש
ישראל דברים אשר
לא כן על יהוה אלהיהם
ויבנו להם במות בכל
עריהם ממגדל נוצרים
עד עיר מבצר ויצבו
להם מצבות ואשרים
על כל גבעה גבהה ות
ותחת כל עץ רענן ויק
ויקטרו שם בכל במ

במות כגוים אשר הג
הגלה יהוה מפניהם
ויעשו דברים רעים
להכעיס את יהוה ויע
ויעבדו הגללים אשר
אמר יהוה להם לא ת
תעשו את הדבר הזה
ויעד יהוה בישראל וב
וביהודה ביד כל נביאו
כל חזה לאמר שבו
מדרכיכם הרעים וש
ושמרו מצותי חקותי
ככל התורה אשר צוית
צויתי את אבתיכם ו
ואשר שלחתי אליכם
ביד עבדי הנביאים ול
ולא שמעו ויקשו את
ערפם כערף אבתם א
אשר לא האמינו ב
ביהוה אלהיהם וימא
וימאסו את חקיו ואת
בריתו אשר כרת את
אבותם ואת עדותיו א
אשר העיד בם וילכו
אחרי ההבל ויהבלו
ואחרי הגוים אשר
סביבתם אשר צוה
יהוה אתם לבלתי עש
עשות כהם ויעזבו את
כל מצות יהוה אלהיהם
ויעשו להם מסכה ש
שנים עגלים ויעשו א
אשירה וישתחוו לכל
צבא השמים ויעבדו

את הבעל ויעבירו את
בניהם ואת בנותיהם בא
באש ויקסמו קסמים
וינחשו ויתמכרו לעש
לעשות הרע בעיני יי
יהוה להכעיסו ויתאנף
יהוה מאד בישראל ו
ויסירם מעל פניו לא נ
נשאר רק שבט יהודה
לבדו גם יהודה לא ש
שמר את מצות יהוה
אלהיהם וילכו בחקות
ישראל אשר עשו וי
וימאס יהוה בכל זרע
ישראל ויענם ויתנם
ביד שסים עד אשר
השליכם מפניו כי ק
קרע ישראל מעל בית
דוד וימליכו את ירב
ירבעם בן נבט וידא
ירבעם את ישראל מ
מאחרי יהוה והחטיאם
חטאה גדלה וילכו
בני ישראל בכל חטא
חטאות ירבעם אשר
עשה לא סרו ממנה
עד אשר הסיר יהוה
את ישראל מעל פניו
כאשר דבר ביד כל
עבדיו הנביאים ויגל
ישראל מעל אדמתו
אשורה עד היום הזה
ויבא מלך
אשור מבבל ומכותה

ומעוא ומחמת וספרו
וספרוים וישב בערי ע
שמרון תחת בני ישראל
וירשו את שמרון וישבו
בעריה ויהי בתחלת ש
שבתם שם לא יראו א
את יהוה וישלח יהוה
בהם את האריות ויהיו
הרגים בהם ויאמרו ל
למלך אשור לאמר ה
הגוים אשר הגלית ות
ותשב בערי שמרון לא
ידעו את משפט אלהי
הארץ וישלח בם את
האריות והנם ממיתים
אתם כאשר אינם יו
יודעים את משפט א
אלהי הארץ ויצו מלך
אשור לאמר הוליכו
שמה אחד מהכהנים
אשר הגליתם משם
וילכו וישבו שם וירם
את משפט אלהי ישר
הארץ ויבא אחד מה
מהכהנים אשר הגלו
משמרון וישב בבית אל
ויהי מורה אתם איך
ייראו את יהוה ויהיו
עשים גוי גוי אלהיו
ויניחו בבית הבמות
אשר עשו השמרנים
גוי גוי בעריהם אשר
הם ישבים שם ואנשי
בבל עשו את סכות ב

בנות ואנשי כות עשו
את נרגל ואנשי חמת
עשו את אשימא והע
והעוים עשו נבחז ואת
תרתק והספרוים שרפים
את בניהם באש לאדר
לאדרמלך וענמלך אל
אלהי ספרוים ויהיו יר
יראים את יהוה ויעשו
להם מקצותם כהני במ
במות ויהיו עשים להם
בבית הבמות את יהוה
היו יראים ואת אלהיהם
היו עבדים כמשפט הג
הגוים אשר הגלו אתם
משם עד היום הזה ה
הם עשים כמשפטים
הראשנים אינם יראים
את יהוה ואינם עשים
כחקתם וכמשפטם וכ
וכתורה וכמצוה אשר
צוה יהוה את בני יע
יעקב אשר שם שמו
ישראל ויכרת יהוה
אתם ברית ויצום לא
לאמר לא תיראו א
אלהים אחרים ולא
תעבדום ולא תזבחו
להם כי אם את יהוה
אשר העלה אתכם מ
מארץ מצרים בכח גד
גדול ובזרוע נטויה אתו
תיראו ולו תשתחוו ולו
תזבחו ואת החקים

ואת המשפטים והתו
רה והמצוה אשר
כתב לכם תשמרון ל
לעשות כל הימים ולא
תיראו אלהים אחרים:
והברית אשר כרתי א
אתכם לא תשכחו ולא
תיראו אלהים אחרים:
כי אם את יהוה אלהיכם
תיראו והוא יציל את
אתכם מיד כל איביכם:
ולא שמעו כי אם כמ
כמשפטם הראשון ה
הם עשים: ויהיו הגוים
האלה יראים את יהוה
ואת פסיליהם היו עב
עבדים גם בניהם ובני
בניהם כאשר עשו אב
אבתם הם עשים עד
היום הזה: ויהי
בשנת שלש להושע
בן אלה מלך ישראל
מלך חזקיה בן אחז מ
מלך יהודה: בן עשרים
וחמש שנה היה במל
במלכו ועשרים ותשע
שנה מלך בירושלם ו
ושם אמו אבי בת זכ
זכריה: ויעש הישר ב
בעיני יהוה ככל אשר
עשה דוד אביו: הוא
הסיר את הבמות וש
ושבר את המצבת ו
וכרת את האשרה ו

וכתת נחש הנחשת א
אשר עשה משה כי ע
עד הימים ההמה היו
בני ישראל מקטרים
לו ויקרא לו נחשתן:
ביהוה אלהי ישראל
בטח ואחריו לא היה
כמהו בכל מלכי יהודה
ואשר היו לפניו: וידב
וידבק ביהוה לא סר
מאחריו וישמר מצו
מצותיו אשר צוה י
יהוה את משה: והיה
יהוה עמו בכל אשר
יצא ישכיל וימרד ב
במלך אשור ולא עב
עבדו: הוא הכה את
פלשתים עד עזה ואת
גבוליה ממגדל נצרים
עד עיר מבצר:
ויהי בשנה הרביעית
למלך חזקיהו היא הש
השנה השביעית להוש
להושע בן אלה מלך
ישראל עלה שלמנאסר
מלך אשור על שמרון
ויצר עליה: וילכדה מ
מקצה שלש שנים ב
בשנת שש לחזקיה
היא שנת תשע להושע
מלך ישראל נלכדה
שמרון: ויגל מלך אש
אשור את ישראל א
אשורה וינחם בחלח

ובחבור נהר גוזן וערי
מדי: על אשר לא ש
שמעו בקול יהוה א
אלהיהם ויעברו את
בריתו את כל אשר צ
צוה משה עבד יהוה
ולא שמעו ולא עשו:
ובארבע עשרה
שנה למלך חזקיה ע
עלה סנחריב מלך א
אשור על כל ערי יהודה
הבצרות ויתפשם: ויש
וישלח חזקיה מלך י
יהודה אל מלך אשור
לכישה לאמר חטאתי
שוב מעלי את אשר
תתן עלי אשא וישם
מלך אשור על חזקיה
מלך יהודה שלש מא
מאות ככר כסף ושלש
ושלשים ככר זהב: וי
ויתן חזקיה את כל ה
הכסף הנמצא בית י
יהוה ובאצרות בית ה
המלך: בעת ההיא ק
קצץ חזקיה את דלתות
היכל יהוה ואת האמ
האמנות אשר צפה ח
חזקיה מלך יהודה וי
ויתנם למלך אשור:
וישלח מלך
אשור את תרתן ואת
רב סריס ואת רבשקה
מן לכיש אל המלך י

חזקיהו בחיל כבד ירוש
ירושלם ויעלו ויבאו
ירושלם ויעלו ויבאו
בתעלת הברכה העליונה
אשר במסלת שדה כו
כובס׃ ויקראו אל המ
המלך ויצא אליהם
אליקים בן חלקיהו א
אשר על הבית ושבנא
הסופר ויואח בן אסף
המזכיר ויאמר אליהם
רבשקה אמרו נא אל
חזקיהו כה אמר המלך
הגדול מלך אשור מה
הבטחון הזה אשר בט
בטחת׃ אמרת אך דבר
שפתים עצה וגבורה
למלחמה עתה על מי
בטחת כי מרדת בי׃ עת
עתה הנה בטחת לך
על משענת הקנה הר
הרצוץ הזה על מצרים
אשר יסמך איש עליו
ובא בכפו ונקבה כן
פרעה מלך מצרים לכל
הבטחים עליו׃ וכי תא
תאמרון אלי אל יהוה
אלהינו בטחנו הלוא
הוא אשר הסיר חז
חזקיהו את במתיו ואת
מזבחתיו ויאמר ליהודה
ולירושלם לפני המזבח
הזה תשתחוו בירושלם׃
ועתה התערב נא את

אדני המלך אשור
ואתנה לך אלפים סו
סוסים אם תוכל לתת
לך רכבים עליהם׃ ואיך
תשיב את פני פחת אחד
עבדי אדני הקטנים
ותבטח לך על מצרים
לרכב ולפרשים׃ ועתה
המבלעדי יהוה עליתי
על המקום הזה להש
להשחיתו יהוה אמר
אלי עלה על הארץ
הזאת והשחיתה׃ ויא
ויאמר אליקים בן ח
חלקיהו ושבנא ויואח
אל רבשקה דבר נא
אל עבדיך ארמית כי
שמעים אנחנו ואל
תדבר עמנו יהודית
באזני העם אשר על
החומה׃ ויאמר אליהם
רבשקה העל אדניך
ואליך שלחני אדני
לדבר את הדברים ה
האלה הלא על האנשים
הישבים על החמה
לאכל את חריהם ול
ולשתות את שיניהם
עמכם׃ ויעמד רבשקה
ויקרא בקול גדול י
יהודית ויאמר שמעו
דבר המלך הגדול
מלך אשור׃ כה אמר
המלך אל ישא לכם

חזקיהו כי לא יוכל לה
להציל אתכם מידו׃
ואל יבטח אתכם חז
חזקיהו אל יהוה לא
לאמר הצל יצילנו י
יהוה ולא תנתן העיר
הזאת ביד מלך אשור׃
אל תשמעו אל חזקי
חזקיהו כי כה אמר
מלך אשור עשו אתי
ברכה וצאו אלי וא
ואכלו איש גפנו וא
ואיש תאנתו ושתו
איש מי בורו׃ עד באי
ולקחתי אתכם אל א
ארץ כארצכם ארץ
דגן ותירוש ארץ לחם
וכרמים ארץ זית יצ
יצהר ודבש וחיו ולא
תמתו ואל תשמעו
אל חזקיהו כי יסית
אתכם לאמר יהוה
יצילנו׃ ההצל הצילו
אלהי הגוים איש את
ארצו מיד מלך א
אשור׃ איה אלהי
חמת וארפד איה
אלהי ספרוים הנע
ועוה כי הצילו את
שמרון מידי׃ מי בכל
אלהי הארצות אשר
הצילו את ארצם כי
מידי כי יציל יהוה
את ירושלם מידי׃

ויחרישו העם ולא
ענו אתו דבר כי מצות
המלך היא לאמר לא
תענהו ויבא אליקים
בן חלקיהו אשר על
הבית ושבנא הספר
ויואח בן אסף המזכיר
אל חזקיהו קרעי ב
ויגדו לו את דברי ר
רבשקה ויהי כשמע
המלך חזקיהו ויקרע
את בגדיו ויתכס בש
בשק ויבא בית יהוה
וישלח את אליקים
אשר על הבית ושבנא
הספר ואת זקני הכה
הכהנים מתכסים בש
בשקים אל ישעיהו
הנביא בן אמוץ ויא
ויאמרו אליו כה אמר
חזקיהו יום צרה ותו
ותוכחה ונאצה היום
כי באו בנים עד משבר
וכח אין ללדה אולי
ישמע יהוה אלהיך
את דברי רבשקה א
אשר שלחו מלך א
אשור אדניו לחרף
אלהים חי והוכיח בד
בדברים אשר שמע
יהוה אלהיך ונשאת
תפלה בעד השארית
הנמצאה ויבאו עבדי
המלך חזקיהו אל

ישעיהו ויאמר להם
ישעיהו כה תאמרון
אל אדניכם כה אמר
יהוה אל תירא מפני
הדברים אשר שמעת
אשר גדפו נערי מלך
אשור אתי הנני נתן
בו רוח ושמע שמועה
ושב לארצו והפלתיו
בחרב בארצו וישב ר
רבשקה וימצא את
מלך אשור נלחם על
לבנה כי שמע כי נסע
מלכיש וישמע אל
תרהקה מלך כוש ל
לאמר הנה יצא להל
להלחם אתך וישב ו
וישלח מלאכים אל
חזקיהו לאמר כה ת
תאמרון אל חזקיהו
מלך יהודה לאמר
אל ישאך אלהיך א
אשר אתה בטח בו ל
לאמר לא תנתן ירוש
ירושלם ביד מלך א
אשור הנה אתה ש
שמעת את אשר עשו
מלכי אשור לכל הא
הארצות להחרימם
ואתה תנצל ההצילו
אתם אלהי הגוים א
אשר שחתו אבתי א
את גוזן ואת חרן ור
ורצף ובני עדן אשר

בתלאשר איה מלך חמת
ומלך ארפד ומלך לעיר
ספרוים הנע ועוה ויקח
חזקיהו את הספרים מ
מיד המלאכים ויקראם
ויעל בית יהוה ויפרשהו
חזקיהו לפני יהוה
ויתפלל חזקיהו
לפני יהוה ויאמר יהוה
אלהי ישראל ישב ה
הכרבים אתה הוא ה
האלהים לבדך לכל מ
ממלכות הארץ אתה
עשית את השמים ואת
הארץ הטה יהוה או
אזנך ושמע פקח י
יהוה עיניך וראה וש
ושמע את כל דברי
סנחריב אשר שלחו ל
לחרף אלהים חי אמ
אמנם יהוה החריבו
מלכי אשור את הגוים
ואת ארצם ונתנו את
אלהיהם באש כי לא
אלהים המה כי אם
מעשה ידי אדם עץ
ואבן ויאבדום ועתה
יהוה אלהינו הושיענו
נא מידו וידעו כל מ
ממלכות הארץ כי א
אתה יהוה אלהים לבדך
וישלח ישעיהו
בן אמוץ אל חזקיהו
לאמר כה אמר יהוה

אלהי ישראל אשר ה
התפללת אלי אל סנח
סנחריב מלך אשור
שמעתי זה הדבר אש
אשר דבר יהוה עליו
בזה לך לעגה לך בתולת
בת ציון אחריך ראש
הניעה בת ירושלם את
מי חרפת וגדפת ועל
מי הרימות קול ותשא
מרום עיניך על קדוש
ישראל ביד מלאכיך
חרפת אדני ותאמר ב
ברכב רכבי אני עליתי
מרום הרים ירכתי לב
לבנון ואכרת קומת
ארזיו מבחור ברושיו
ואבואה מלון קצה
יער כרמלו אני קרתי
ושתיתי מים זרים וא
ואחרב בכף פעמי כל
יארי מצור הלא שמ
שמעת למרחוק אותה
עשיתי למימי קדם
ויצרתיה עתה הבאת
הבאתיה ותהי להשות
גלים נצים ערים בצר
בצרות וישביהן קצרי
יד חתו ויבשו היו עש
עשב שדה וירק דשא
חציר גגות ושדפה ל
לפני קמה ושבתך וצ
וצאתך ובאך ידעתי
ואת התרגזך אלי יען

התרגזך אלי ושאננך
עלה באזני ושמתי ח
חחי באפך ומתגי בש
בשפתיך והשבתיך
בדרך אשר באת בה וז
וזה לך האות אכול ה
השנה ספיח ובשנה
השנית סחיש ובשנה
השלישית זרעו וקצרו
ונטעו כרמים ואכלו
פרים ויספה פליטת
בית יהודה הנשארה
שרש למטה ועשה
פרי למעלה כי מירוש
מירושלם תצא שארית
ופליטה מהר ציון קנ
קנאת יהוה צבאות ת
תעשה זאת
לכן כה אמר יהוה אל
מלך אשור לא יבא א
אל העיר הזאת ולא
יורה שם חץ ולא יקד
יקדמנה מגן ולא ישפך
עליה סללה בדרך אש
אשר יבא בה ישוב וא
ואל העיר הזאת לא י
יבא נאם יהוה וגנותי
אל העיר הזאת להו
להושיעה למעני ול
ולמען דוד עבדי
ויהי בלילה
ההוא ויצא מלאך י
יהוה ויך במחנה א
אשור מאה שמונים

וחמשה אלף וישכימו
בבקר והנה כלם פגרים
מתים ויסע וילך וישב
סנחריב מלך אשור וי
וישב בנינוה ויהי הוא
משתחוה בית נסרך א
אלהיו ואדרמלך וש
ושראצר הכהו בחרב
והמה נמלטו ארץ א
אררט וימלך אסרחדון
בנו תחתיו בימים
ההם חלה חזקיהו למות
ויבא אליו ישעיהו בן
אמוץ הנביא ויאמר
אליו כה אמר יהוה צו
לביתך כי מת אתה ול
ולא תחיה ויסב את פ
פניו אל הקיר ויתפלל
אל יהוה אנה יהוה זכר
נא את אשר התהלכתי
לפניך באמת ובלבב ש
שלם והטוב בעיניך ע
עשיתי ויבך חזקיהו
בכי גדול ויהי
ישעיהו לא יצא חצר
התיכנה ודבר יהוה ה
היה אליו לאמר שוב
ואמרת אל חזקיהו נג
נגיד עמי כה אמר י
יהוה אלהי דוד אביך
שמעתי את תפלתך
ראיתי את דמעתך ה
הנני רפא לך ביום ה
השלישי תעלה בית י

יהוה והוספתי על ימי
ימיך חמש עשרה ש
שנה ומכף מלך אשור
אצילך ואת העיר הז
הזאת וגנותי על העיר
הלמען דוד עבדי ויא
ויאמר ישעיהו קחו
דבלת תאנים ויקחו על
השחין ויחי ויאמר
חזקיהו אל ישעיהו מה
אות כי ירפא יהוה לי
ועליתי ביום השלישי
בית יהוה ויאמר ישע
ישעיהו זה לך האות
מאת יהוה כי יעשה
יהוה את הדבר אשר
דבר הלך הצל עשר
מעלות אם ישוב עשר
מעלות ויאמר יחזקיהו
נקל לצל לנטות עשר
מעלות לא כי ישוב
הצל אחרנית עשר מ
מעלות ויקרא ישעיהו
הנביא אל יהוה וישב
את הצל במעלות אש
אשר ירדה במעלות
אחז אחרנית עשר מ
מעלות בעת
ההיא שלח בראדך
בלאדן בן בלאדן מלך
בבל ספרים ומנחה אל
חזקיהו כי שמע כי
חלה חזקיהו וישמע
עליהם חזקיהו ויראם

את בית נכתה את הכסף
ואת הזהב ואת הבשמים
ואת שמן הטוב ואת
כל בית כליו ואת כל
אשר נמצא באוצרתיו
לא היה דבר אשר לא
הראם חזקיהו בביתו
ובכל ממשלתו
ויבא ישעיהו הנביא
אל המלך חזקיהו ויא
ויאמר אליו מה אמרו
האנשים האלה ומאין
יבאו אליך ויאמר חז
חזקיהו מארץ רחוקה
באו מבבל ויאמר מה
ראו בביתך ויאמר חז
חזקיהו את כל אשר
בביתי ראו לא היה דב
דבר אשר לא הראיתם
באוצרתי ויאמר ישע
ישעיהו אל חזקיהו
שמע דבר יהוה הנה
ימים באים ונשא כל
אשר בביתך ואשר
אצרו אבתיך עד היום
הזה בבלה לא יותר
דבר אמר יהוה ומבני
ומבניך אשר יצאו מ
ממך אשר תוליד יקח
והיו סריסים בהיכל
מלך בבל ויאמר חז
חזקיהו אל ישעיהו
טוב דבר יהוה אשר
דברת ויאמר הלא אם

שלום ואמת יהיה בי
בימי ויתר דברי חזק
חזקיהו וכל גבורתו
ואשר עשה את הבר
הברכה ואת התעלה
ויבא את המים העירה
הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למל
למלכי יהודה וישכב
חזקיהו עם אבתיו וי
וימלך מנשה בנו תח
תחתיו בן
שתים עשרה שנה מ
מנשה במלכו וחמשים
וחמש שנה מלך בירו
בירושלם ושם אמו
חפצי בה ויעש הרע
בעיני יהוה כתועבת
הגוים אשר הוריש י
יהוה מפני בני ישראל
וישב ויבן את הבמות
אשר אבד חזקיהו א
אביו ויקם מזבחות ל
לבעל ויעש אשרה כ
כאשר עשה אחאב
מלך ישראל וישתחו
לכל צבא השמים וי
ויעבד אתם ובנה מזב
מזבחות בבית יהוה
אשר אמר יהוה בירוש
בירושלם אשים את
שמי ויבן מזבחות לכל
צבא השמים בשתי ח
חצרות בית יהוה וה

והעביר את בנו באש ו
ועונן ונחש ועשה אוב
וידענים הרבה לעשות
הרע בעיני יהוה להכ
להכעיס׃ וישם את פס
פסל האשרה אשר עש
עשה בבית אשר אמר
יהוה אל דוד ואל של
שלמה בנו בבית הזה
ובירושלם אשר בחרתי
מכל שבטי ישראל א
אשים את שמי לעולם׃
ולא אסיף להניד רגל
ישראל מן האדמה א
אשר נתתי לאבותם רק
אם ישמרו לעשות כ
ככל אשר צויתם ולכל
התורה אשר צוה אתם
עבדי משה׃ ולא שמ
שמעו ויתעם מנשה
לעשות את הרע מן ה
הגוים אשר השמיד
יהוה מפני בני ישראל׃
וידבר יהוה ביד עבדיו
הנביאים לאמר׃ יען
אשר עשה מנשה מ
מלך יהודה התעבות
האלה הרע מכל אשר
עשו האמרי אשר לפניו
ויחטא גם את יהודה
בגלוליו׃ לכן
כה אמר יהוה אלהי
ישראל הנני מביא ר
רעה על ירושלם ויה

ויהודה אשר כל שמ
שמעיו תצלנה שתי
אזניו׃ ונטיתי על יר
ירושלם את קו שמרון
ואת משקלת בית א
אחאב ומחיתי את יר
ירושלם כאשר ימחה
את הצלחת מחה והפך
על פניה׃ ונטשתי את
שארית נחלתי ונתתים
ביד איביהם והיו לבז
ולמשסה לכל איביהם׃
יען אשר עשו את ה
הרע בעיני ויהיו מכ
מכעסים אתי מן ה
היום אשר יצאו אב
אבתם ממצרים ועד
היום הזה׃ וגם דם נקי
שפך מנשה הרבה מ
מאד עד אשר מלא
את ירושלם פה לפה
לבד מחטאתו אשר
החטיא את יהודה
לעשות הרע בעיני
יהוה׃ ויתר דברי מנש
מנשה וכל אשר עשה
וחטאתו אשר חטא
הלא הם כתובים על ס
ספר דברי הימים למ
למלכי יהודה׃ וישכב
מנשה עם אבתיו וי
ויקבר בגן ביתו בגן
עזא וימלך אמון בנו
תחתיו׃ בן

עשרים ושתים שנה
אמון במלכו ושתים
שנים מלך בירושלם
ושם אמו משלמת בת
חרוץ מן יטבה׃ ויעש
הרע בעיני יהוה כא
כאשר עשה מנשה
אביו׃ וילך בכל הדרך
אשר הלך אביו ויעבד
את הגללים אשר ע
עבד אביו וישתחו לה
להם׃ ויעזב את יהוה
אלהי אבתיו ולא הלך
בדרך יהוה׃ ויקשרו
עבדי אמון עליו וימ
וימיתו את המלך ב
בביתו׃ ויך עם הארץ
את כל הקשרים על
המלך אמון וימליכו
עם הארץ את יאשיהו
בנו תחתיו׃ ויתר דברי
אמון וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למ
למלכי יהודה׃ ויקבר
אתו בקברתו בגן ע
עזא וימלך יאשיהו
בנו תחתיו׃ בן
שמנה שנה יאשיהו
במלכו ושלשים וא
ואחת שנה מלך ביר
בירושלם ושם אמו
ידידה בת עדיה מבצ
מבצקת׃ ויעש הישר

בעיני יהוה וילך בכל
דרך דוד אביו ולא סר
ימין ושמאול׃
ויהי בשמנה עשרה
שנה למלך יאשיהו ש
שלח המלך את שפן
בן אצליהו בן משלם
הספר בית יהוה לאמר׃
עלה אל חלקיהו הכהן
הגדול ויתם את הכסף
המובא בית יהוה אש
אשר אספו שמרי הס
הסף מאת העם׃ ויתנה
על יד עשי המלאכה
המפקדים בבית יהוה
ויתנו אתו לעשי המ
המלאכה אשר בבית
יהוה לחזק בדק הבית׃
לחרשים ולבנים ולג
ולגדרים ולקנות עצים
ואבני מחצב לחזק א
את הבית׃ אך לא יחש
יחשב אתם הכסף הנ
הנתן על ידם כי ב
באמונה הם עשים׃
ויאמר חלקיהו הכהן
הגדול אל שפן הספר
ספר התורה מצאתי
בבית יהוה ויתן חלק
חלקיהו את הספר אל
שפן ויקראהו׃ ויבא
שפן הספר אל המלך
וישב את המלך דבר
ויאמר התיכו עבדיך

את הכסף הנמצא בב
בבית ויתנהו על יד עש
עשי המלאכה המפ
המפקדים בית יהוה׃
ויגד שפן הספר למ
למלך לאמר ספר נתן
לי חלקיהו הכהן ויק
ויקראהו שפן לפני
המלך׃ ויהי כשמע ה
המלך את דברי ספר
התורה ויקרע את ב
בגדיו׃ ויצו המלך א
את חלקיהו הכהן וא
ואת אחיקם בן שפן
ואת עכבור בן מיכיה
ואת שפן הספר ואת
עשיה עבד המלך ל
לאמר׃ לכו דרשו את
יהוה בעדי ובעד העם
ובעד כל יהודה על
דברי הספר הנמצא
הזה כי גדולה חמת יה
יהוה אשר היא נצתה
בנו על אשר לא שמ
שמעו אבתינו על
דברי הספר הזה לע
לעשות ככל הכתוב
עלינו׃ וילך חלקיהו ה
הכהן ואחיקם ועכבור
ושפן ועשיה אל חל
חלדה הנביאה אשת
שלם בן תקוה בן חר
חרחס שמר הבגדים
והיא ישבת בירושלם

במשנה וידברו אליה׃
ותאמר אליהם כה א
אמר יהוה אלהי יש
ישראל אמרו לאיש
אשר שלח אתכם אלי׃
כה אמר יהוה הנני מ
מביא רעה אל המקום
הזה ועל ישביו את כל
דברי הספר אשר קרא
מלך יהודה׃ תחת אש
אשר עזבוני ויקטרו
לאלהים אחרים למע
הכעיסני בכל מעשה
ידיהם ונצתה חמתי
במקום הזה ולא תכבה׃
ואל מלך יהודה הש
השלח אתכם לדרש
את יהוה כה תאמרו
אליו כה אמר יהוה
אלהי ישראל הדברים
אשר שמעת׃ יען רך
לבבך ותכנע מפני יה
יהוה בשמעך אשר
דברתי על המקום הזה
ועל ישביו להיות
לשמה ולקללה ותק
ותקרע את בגדיך ות
ותבכה לפני וגם אנכי
שמעתי נאם יהוה׃ ל
לכן הנני אספך על א
אבתיך ונאספת אל
קברתיך בשלום ולא
תראינה עיניך בכל ה
הרעה אשר אני מביא

על המקום הזה ויש
וישבו את המלך דבר׃ הפט׳ כה
וישלח המלך ויאספו
אליו כל זקני יהודה
וירושלם׃ ויעל המלך
בית יהוה וכל איש
יהודה וכל ישבי ירו
ירושלם אתו והכהנים
והנביאים וכל העם
למקטן ועד גדול וי
ויקרא באזניהם את
כל דברי ספר הברית
הנמצא בבית יהוה׃ ויע
ויעמד המלך על הע
העמוד ויכרת את ה
הברית לפני יהוה לל
ללכת אחר יהוה ולש
ולשמר מצותיו ואת
עדותיו ואת חקתיו בכ
בכל לב ובכל נפש לה
להקים את דברי הב
הברית הזאת הכתבים
על הספר הזה ויעמד
כל העם בברית׃ ויצו
המלך את חלקיהו ה
הכהן הגדול ואת כה
כהני המשנה ואת ש
שמרי הסף להוציא
מהיכל יהוה את כל
הכלים העשוים לבעל
ולאשרה ולכל צבא
השמים וישרפם מ
מחוץ לירושלם בש
בשדמות קדרון ונש

ונשא את עפרם בית אל׃
והשבית את הכמרים
אשר נתנו מלכי יהודה
ויקטר במות בערי יה
יהודה ומסבי ירושלם
ואת המקטרים לבעל
לשמש ולירח ולמזלות
ולכל צבא השמים׃ ויצ
ויצא את האשרה מב
מבית יהוה מחוץ ל
לירושלם אל נחל ק
קדרון וישרף אתה ב
בנחל קדרון וידק לעפר
וישלך את עפרה על
קבר בני העם׃ ויתץ את
בתי הקדשים אשר ב
בבית יהוה אשר הנשים
ארגות שם בתים לא
לאשרה׃ ויבא את כל
הכהנים מערי יהודה
ויטמא את הבמות
אשר קטרו שמה ה
הכהנים מגבע עד בא
באר שבע ונתץ את
במות השערים אשר
פתח שער יהושע שר
העיר אשר על שמאול
איש בשער העיר׃ אך
לא יעלו כהני הבמות
אל מזבח יהוה בירושלם
כי אם אכלו מצות בתוך
אחיהם׃ וטמא את ה
התפת אשר בגיא בנ
הנם לבלתי להעביר

איש את בנו ואת בתו
באש למלך׃ וישבת
את הסוסים אשר נתנו
מלכי יהודה לשמש
מבא בית יהוה אל ל
לשכת נתן מלך הסריס
אשר בפרורים ואת
מרכבות השמש שרף
באש׃ ואת המזבחות
אשר על הגג עלית א
אחז אשר עשו מלכי
יהודה ואת המזבחות
אשר עשה מנשה בש
בשתי חצרות בית ה
יהוה נתץ המלך וירץ
משם והשליך את ע
עפרם אל נחל קדרון׃
ואת הבמות אשר על
פני ירושלם אשר מי
מימין להר המשחית
אשר בנה שלמה מלך
ישראל לעשתרת ש
שקץ צידנים ולכמוש
שקץ מואב ולמלכם
תועבת בני עמון טמא
המלך׃ ושבר את המ
המצבות ויכרת את
האשרים וימלא את
מקומם עצמות אדם׃
וגם את המזבח אשר
בבית אל הבמה אשר
עשה ירבעם בן נבט
אשר החטיא את יש
ישראל גם את המזבח

ההוא ואת הבמה נתץ
וישרף את הבמה הדק
לעפר ושרף אשרה׃ וי
ויפן יאשיהו וירא את
הקברים אשר שם בהר
וישלח ויקח את העצמ
העצמות מן הקברים
וישרף על המזבח ויט
ויטמאהו כדבר יהוה
אשר קרא איש האל
האלהים אשר קרא ׃
את הדברים האלה׃ וי
ויאמר מה הציון הלז
אשר אני ראה ויאמ
ויאמרו אליו אנשי ׃
העיר הקבר איש ה
האלהים אשר בא מ
מיהודה ויקרא את
הדברים האלה אשר
עשית על המזבח בית
ביתאל׃ ויאמר הניחו
לו איש אל ינע עצמ
עצמתיו וימלטו עצ
עצמתיו את עצמות
הנביא אשר בא משמ
משמרון׃ וגם את כל
בתי הבמות אשר בערי
שמרון אשר עשו מל
מלכי ישראל להכעיס
הסיר יאשיהו ויעש ׃
להם ככל המעשים א
אשר עשה בבית אל׃
ויזבח את כל כהני הב
הבמות אשר שם על

המזבחות וישרף את
עצמות אדם עליהם
וישב ירושלם׃ ויצו
המלך את כל העם לא
לאמר עשו פסח ל
ליהוה אלהיכם ככתוב
על ספר הברית הזה׃
כי לא נעשה כפסח ה
הזה מימי השפטים
אשר שפטו את ישר
ישראל וכל ימי מלכי
ישראל ומלכי יהודה׃
כי אם בשמנה עשרה
שנה למלך יאשיהו
נעשה הפסח הזה ׃
ליהוה בירושלם׃ וגם
את האבת ואת הידענים
ואת התרפים ואת הגלו
הגללים ואת כל השק
השקצים אשר נראו ׃
בארץ יהודה ובירושלם
בער יאשיהו למען ׃
הקים את דברי התורה
הכתבים על הספר
אשר מצא חלקיהו ה
הכהן בית יהוה׃ וכמהו
לא היה לפניו מלך ׃
אשר שב אל יהוה ב
בכל לבבו ובכל נפשו
ובכל מאדו ככל תו
תורת משה ואחריו
לא קם כמהו׃ אך לא
שב יהוה מחרון אפו
הגדול אשר חרה א

אפו ביהודה על כל ה
הכעסים אשר הכעיסו
מנשה׃ ויאמר יהוה
גם את יהודה אסיר
מעל פני כאשר הסרתי
את ישראל ומאסתי
את העיר הזאת אשר
בחרתי את ירושלם ׃
ואת הבית אשר אמר
אמרתי יהיה שמי שם׃
ויתר דברי יאשיהו ׃
וכל אשר עשה הלא ׃
הם כתובים על ספר ׃
דברי הימים למלכי ׃
יהודה׃ בימיו עלה פר
פרעה נכה מלך מצרים
מצרים על מלך אשור
על נהר פרת וילך המ
המלך יאשיהו לקראו
לקראתו וימיתהו במ
במגדו כראתו אתו׃ וי
וירכבהו עבדיו מת
ממגדו ויבאהו ירו
ירושלם ויקברהו בק
בקברתו ויקח עם ה
הארץ את יהואחז בן
יאשיהו וימשחו אתו
וימליכו אתו תחת א
אביו׃ בן עשרים
ושלש שנה יהואחז
במלכו ושלשה חדש
חדשים מלך בירושלם
ושם אמו חמיטל בת חמוטל
ירמיהו מלבנה׃ ויעש

הרע בעיני יהוה ככל
אשר עשו אבתיו ויא
ויאסרהו פרעה נכה
ברבלה בארץ חמת מ
ממלך בירושלם ויתן
ענש על הארץ מאה כ
ככר כסף וככר זהב וימ
וימלך פרעה נכה את
אליקים בן יאשיהו ת
תחת יאשיהו אביו ו
ויסב את שמו יהויקים
ואת יהואחז לקח ויבא
מצרים וימת שם והכ
והכסף והזהב נתן יה
יהויקים לפרעה אך
העריך את הארץ לתת
את הכסף על פי פרעה
איש כערכו נגש את
הכסף ואת הזהב את
עם הארץ לתת לפרעה
נכה׃ בן עשרים
וחמש שנה יהויקים
במלכו ואחת עשרה ש
שנה מלך בירושלם
ושם אמו זבידה בת
פדיה מן רומה׃ ויעש
הרע בעיני יהוה ככל
אשר עשו אבתיו׃ בימ
בימיו עלה נבכדנאצר
מלך בבל ויהי לו יהוי
יהויקים עבד שלש
שנים וישב וימרד בו
וישלח יהוה בו את גד
גדודי כשדים ואת ג

גדודי ארם ואת גדודי
מואב ואת גדודי בני
עמון וישלחם ביהודה
להאבידו כדבר יהוה
אשר דבר ביד עבדיו
הנביאים׃ אך על פי
יהוה היתה ביהודה ל
להסיר מעל פניו בחט
בחטאת מנשה ככל
אשר עשה׃ וגם דם ה
הנקי אשר שפך וימ
וימלא את ירושלם
דם נקי ולא אבה יהוה
לסלח׃ ויתר דברי יהו
יהויקים וכל אשר ע
עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים
למלכי יהודה׃ וישכב
יהויקים עם אבתיו ו
וימלך יהויכין בנו ת
תחתיו׃ ולא הסיף עוד
מלך מצרים לצאת
מארצו כי לקח מלך
בבל מנחל מצרים עד
נהר פרת כל אשר הי
היתה למלך מצרים׃
בן שמנה ע
עשרה שנה יהויכין
במלכו ושלשה חד
חדשים מלך בירושלם
ושם אמו נחשתא בת
אלנתן מירושלם׃ וי
ויעש הרע בעיני
יהוה ככל אשר עשה

אביו׃ בעת ההיא עלה
עבדי נבוכדנאצר מ
מלך בבל ירושלם ות
ותבא העיר במצור׃ ו
ויבא נבוכדנאצר מלך
בבל על העיר ועבדיו
צרים עליה׃ ויצא יה
יהויכין מלך יהודה
על מלך בבל הוא ואמו
ועבדיו ושריו וסריסיו
ויקח אתו מלך בבל ב
בשנת שמנה למלכו׃
ויוצא משם את כל
אוצרות בית יהוה וא
ואוצרות בית המלך
ויקצץ את כל כלי הז
הזהב אשר עשה של
שלמה מלך ישראל
בהיכל יהוה כאשר
דבר יהוה׃ והגלה את
כל ירושלם ואת כל
גבורי החיל עשרה א
אלפים גולה וכל החרש
והמסגר לא נשאר זולת
דלת עם הארץ׃ ויגל
את יהויכין בבלה ואת
אם המלך ואת נשי ה
המלך ואת סריסיו וא
ואת אולי הארץ הול
הוליך גולה מירושלם
בבלה׃ ואת כל אנשי
החיל שבעת אלפים
והחרש והמסגר אלף
הכל גבורים עשי מל

מלחמה ויביאם מלך
בבל גולה בבלה וימלך
מלך בבל את מתניה ז
דדו תחתיו ויסב את
שמו צדקיהו
בן עשרים ואחת שנה
צדקיהו במלכו ואחת
עשרה שנה מלך בירו
בירושלם ושם אמו ח
חמיטל בת ירמיהו מז
מלבנה ויעש הרע ב
בעיני יהוה ככל אשר
עשה יהויקים כי על
אף יהוה היתה בירו
בירושלם וביהודה ע
עד השליכו אתם מז
מעל פניו וימרד צד
צדקיהו במלך בבל
ויהי בשנת
התשיעית למלכו בחז
בחדש העשירי בעשור
לחדש בא נבוכדנאצר
מלך בבל הוא וכל חז
חילו על ירושלם ויחן
עליה ויבנו עליה דיק
סביב ותבא העיר במ
במצור עד עשתי ע
עשרה שנה למלך צד
צדקיהו בתשעה לח
לחדש ויחזק הרעב
בעיר ולא היה לחם
לעם הארץ ותבקע ז
העיר וכל אנשי המל
המלחמה הלילה דרך

שער בין החמתים א
אשר על גן המלך וכז
וכשדים על העיר סביב
וילך דרך הערבה ויר
וירדפו חיל כשדים א
אחרי המלך וישגו ז
אתו בערבות ירחו וכל
חילו נפצו מעליו ויז
ויתפשו את המלך ויז
ויעלו אתו אל מלך ב
בבל רבלתה וידברו אתו
משפט ואת בני צדק
צדקיהו שחטו לעיניו
ואת עיני צדקיהו עור
ויאסרהו בנחשתים ו
ויבאהו בבל
ובחדש החמישי בתז
בתשעה לחדש היא
שנת תשע עשרה שנה
למלך נבוכדנאצר ז
מלך בבל בא נבוזראדן
רב טבחים עבד מלך
בבל ירושלם וישרף
את בית יהוה ואת בית
המלך ואת כל בתי יר
ירושלם ואת כל בית
גדול שרף באש ואת
חומת ירושלם סביב
נתצו כל חיל כשדים
אשר את רב טבחים
ואת יתר העם הנשא
הנשארים בעיר ואת
הנפלים אשר נפלו על
המלך בבל ואת יתר

ההמון הגלה נבוזראדן
רב טבחים ומדלת הא
הארץ השאיר רב טז
טבחים לכרמים ולגבים
ואת עמודי הנחשת
אשר בית יהוה ואת
המכנות ואת ים הנחז
הנחשת אשר בבית יז
יהוה שברו כשדים ויז
וישאו את נחשתם בז
בבלה ואת הסירות
ואת היעים ואת המז
המזמרות ואת הכפות
ואת כל כלי הנחשת
אשר ישרתו בם לקחו
ואת המחתות ואת ה
המזרקות אשר זהב
זהב ואשר כסף כסף
לקח רב טבחים העמ
העמודים שנים הים
האחד והמכנות אשר
עשה שלמה לבית יז
יהוה לא היה משקל
לנחשת כל הכלים הא
האלה שמנה עשרה
אמה קומת העמוד
האחד וכתרת עליו ז
נחשת וקומת הכתרת
שלש אמה ושבכה ז
ורמנים על הכתרת סז
סביב הכל נחשת וכא
וכאלה לעמוד השני
על השבכה ויקח רב
טבחים את שריה

כהן הראש ואת צפניהו
כהן משנה ואת שלשת
שמרי הסף ומן העיר
לקח סריס אחד אשר
הוא פקיד על אנשי ה
המלחמה וחמשה א
אנשים מראי פני המ
המלך אשר נמצאו ב
בעיר ואת הספר שר
הצבא המצבא את ע
עם הארץ וששים אי
איש מעם הארץ ה
הנמצאים בעיר ויקח
אתם נבוזר אדן רב ט
טבחים וילך אתם ה
אל מלך בבל רבלתה
ויך אתם מלך בבל וי
וימיתם ברבלה בארץ
חמת ויגל יהודה מע
מעל אדמתו והעם
הנשאר בארץ יהודה
אשר השאיר נבוכד
נבוכדנאצר מלך בבל
ויפקד עליהם את גד
גדליהו בן אחיקם בן
שפן וישמעו כל שרי
החילים המה והאנ
והאנשים כי הפקיד
מלך בבל את גדליהו
ויבאו אל גדליהו המ
המצפה וישמעאל
בן נתניה ויוחנן בן ק
קרח ושריה בן תנחמ
תנחמת הנטפתי ויא

ויאזניהו בן המעכתי המה ואנשיהם וישבע להם
גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל תיראו מעברי
הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל וייטב לכם
ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה
בן אלישמע מזרע המלוכה ועשרה אנשים אתו וי
ויכו את גדליהו וימת ואת היהודים ואת הכשדים
אשר היו אתו במצפה ויקמו כל העם מקטן ועד
גדול ושרי החילים ויבאו מצרים כי יראו מפני ה
הכשדים ויהי בשלשים ושבע שנה לג
לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בע
בעשרים ושבעה לחדש נשא אויל מרדך מלך ב
בבל בשנת מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה מ
מבית כלא וידבר אתו טבות ויתן את כסאו מעל
כסא המלכים אשר אתו בבבל ושנא את בגדי ה
כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כל ימי חייו וארחתו
ארחת תמיד נתנה לו מאת המלך דבר יום ביומו
כל ימי חיו

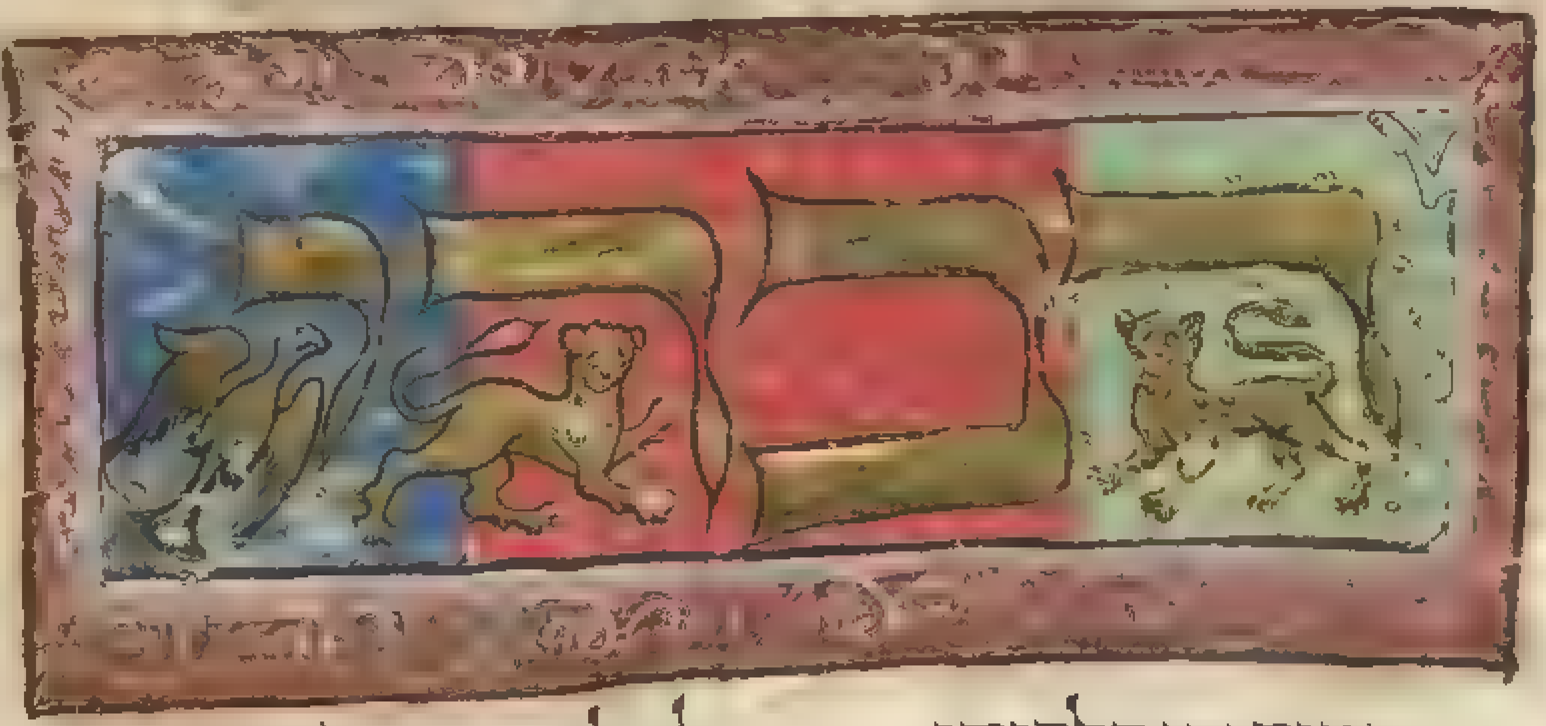

ירמיהו בן חלקיהו
מן הכהנים אשר בע
בענתות בארץ בנימן
אשר היה דבר יהוה
אליו בימי יאשיהו
בן אמון מלך יהודה
בשלש עשרה שנה

למלכו ויהי בימי יה
יהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה עד תם
עשרה שנה לצדקיהו
בן יאשיהו מלך יה
יהודה עד גלות ירו
ירושלם בחדש החמ

החמשי׃ ויהי
דבר יהוה אלי לאמר׃
בטרם אצורך בבטן י
ידעתיך ובטרם תצא
מרחם הקדשתיך נביא
לגוים נתתיך׃ ואמר
אהה אדני יהוה הנה
לא ידעתי דבר כי נער
אנכי׃ ויאמר יהוה אלי
אל תאמר נער אנכי כ
כי על כל אשר אשלחך
תלך ואת כל אשר אצ
אצוך תדבר׃ אל תירא
מפניהם כי אתך אני
להצלך נאם יהוה׃ וי
וישלח יהוה את ידו
ויגע יהוה על פי ויא
ויאמר יהוה אלי הנה
נתתי דברי בפיך׃ ראה
הפקדתיך היום הזה
על הגוים ועל הממ
הממלכות לנתוש ול
ולנתוץ ולהאביד ול
ולהרוס לבנות ולנטוע׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר מה אתה
ראה ירמיהו ואמר
מקל שקד אני ראה׃
ויאמר יהוה אלי הי
היטבת לראות כי ש
שקד אני על דברי כ
לעשתו׃ ויהי
דבר יהוה אלי שנית
לאמר מה אתה ראה

ואמר סיר נפוח אני ר
ראה ופניו מפני צפונה׃
ויאמר יהוה אלי מצ
מצפון תפתח הרעה
על כל ישבי הארץ׃ כי
הנני קרא לכל משפח
משפחות ממלכות
צפונה נאם יהוה ובאו
ונתנו איש כסאו פתח
שערי ירושלם ועל כל
חומתיה סביב ועל כל
ערי יהודה׃ ודברתי
משפטי אותם על כל
רעתם אשר עזבוני ו
ויקטרו לאלהים אח
אחרים וישתחוו למ
למעשי ידיהם׃ ואתה
תאזר מתניך וקמת ו
ודברת אליהם את כל
אשר אנכי אצוך אל
תחת מפניהם פן אח
אחתך לפניהם׃ ואני
הנה נתתיך היום לעיר
מבצר ולעמוד ברזל
ולחמות נחשת על כל
הארץ למלכי יהודה
לשריה לכהניה ולעם
הארץ׃ ונלחמו אליך
ולא יוכלו לך כי אתך
אני נאם יהוה להצילך׃
ויהי דבר י
יהוה אלי לאמר׃ הל
הלך וקראת באזני
ירושלם לאמר כה א

אמר יהוה זכרתי לך
חסד נעוריך אהבת כ
כלולתיך לכתך אחרי
במדבר בארץ לא זרו
זרועה׃ קדש ישראל
ליהוה ראשית תבואתה
כל אכליו יאשמו רעה
תבא אליהם נאם יהוה׃
הפט
שמעו דבר
יהוה בית יעקב וכל
משפחות בית ישראל׃
כה אמר יהוה מה מצ
מצאו אבותיכם בי על
כי רחקו מעלי וילכו
אחרי ההבל ויהבלו׃ ו
ולא אמרו איה יהוה
המעלה אתנו מארץ
מצרים המוליך אתנו
במדבר בארץ ערבה
ושוחה בארץ ציה וצ
וצלמות בארץ לא עב
עבר בה איש ולא ישב
אדם שם׃ ואבא אתכם
אל ארץ הכרמל לאכ
לאכל פריה וטובה ות
ותבאו ותטמאו את
ארצי ונחלתי שמתם
לתועבה׃ הכהנים לא
אמרו איה יהוה ות
ותפשי התורה לא יד
ידעוני והרעים פשע
פשעו בי והנביאים נ
נבאו בבעל ואחרי ל
לא יועילו הלכו׃ לכן

ער

עד אריב אתכם נאם
יהוה ואת בני בניכם א
ריב׃ כי עברו איי כתי
ים וראו וקדר שלחו׃
והתבוננו מאד וראו הן
היתה כזאת׃ ההימיר
גוי אלהים והמה לא
אלהים ועמי המיר
כבודו בלוא יועיל׃
שמו שמים על זאת ו
ושערו חרבו מאד נא
נאם יהוה׃ כי שתים ר
רעות עשה עמי אתי
עזבו מקור מים חיים
לחצב להם בארות בא
בארת נשברים אשר
לא יכלו המים׃ העבד
ישראל אם יליד בית׃
הוא מדוע היה לבז׃
עליו ישאגו כפרים נ
נתנו קולם וישיתו א
ארצו לשמה עריו נצ
נצתה מבלי ישב׃ גם
בני נף ותחפנס ירעוך
קדקד׃ הלוא זאת תעש
תעשה לך עזבך את
יהוה אלהיך בעת מו
מוליכך בדרך׃ ועתה מ
מה לך לדרך מצרים׃
לשתות מי שיחור ומה
לך לדרך אשור לשתות
מי נהר׃ תיסרך רעתך
ומשבותיך תוכחך וד
ודעי וראי כי רע ומר

עזבך את יהוה אלהיך
ולא פחדתי אליך נאם
אדני יהוה צבאות׃ כי
מעולם שברתי עלך נת
נתקתי מוסרותיך ות
ותאמרי לא אעבוד כי
על כל גבעה גבוהה ות
ותחת כל עץ רענן את
צעה זנה׃ ואנכי נטעתיך
שורק כלה זרע אמת
ואיך נהפכת לי סורי
הגפן נכריה׃ כי אם תכ
תכבסי בנתר ותרבי לך
ברית נכתם עונך לפני
נאם אדני יהוה׃ איך
תאמרי לא נטמאתי
אחרי הבעלים לא הל
הלכתי ראי דרכך בגיא
דעי מה עשית בכרה
קלה משרכת דרכיה׃
פרה למד מדבר באות
נפשו שאפה רוח תא
תאנתה מי ישיבנה כל
מבקשיה לא ייעפו בח
בחדשה ימצאונה׃ מנ
מנעי רגלך מיחף וגורנך
מצמאה ותאמרי נואש
לוא כי אהבתי זרים ו
ואחריהם אלך׃ כבשת
גנב כי ימצא כן הובישו
בית ישראל המה מלכ
מלכיהם שריהם כהנ
כהניהם ונביאיהם׃ א
אמרים לעץ אבי אתה

ולאבן את ילדתנו כי
פנו אלי ערף ולא פנים
ובעת רעתם יאמרו ק
קומה והושיענו׃ ואיה
אלהיך אשר עשית
לך יקומו אם יושיעוך
בעת רעתך כי מספר ע
עריך היו אלהיך יהודה׃
למה תריבו
אלי כלכם פשעתם בי נ
נאם יהוה׃ לשוא הכיתי
את בניכם מוסר לא ל
לקחו אכלה חרבכם נ
נביאיכם כאריה משח
משחית׃ הדור אתם
ראו דבר יהוה המדבר
הייתי לישראל אם
ארץ מאפליה מדוע
אמרו עמי רדנו לוא
נבוא עוד אליך׃ הת
התשכח בתולה עדיה
כלה קשריה ועמי ש
שכחוני ימים אין מס
מספר׃ מה תיטבי דר
דרכך לבקש אהבה ל
לכן גם את הרעות לי
למדתי את דרכיך׃ גם
בכנפיך נמצאו דם נפ
נפשות אביונים נקיים
לא במחתרת מצאתים
כי על כל אלה׃ ותאמרי
כי נקיתי אך שב אפו
ממני הנני נשפט אותך
על אמרך לא חטאתי׃

מה תזלי מאד לשנות
את דרכך גם ממצרים
תבושי כאשר בשת
מאשור׃ גם מאת זה
תצאי וידיך על ראשך
כי מאס יהוה במבטחיך
ולא תצליחי להם׃ לא
לאמר הן ישלח איש
את אשתו והלכה
מאתו והיתה לאיש
אחר הישוב אליה עוד
הלוא חנוף תחנף הארץ
ההיא ואת זנית רעים
רבים ושוב אלי נאם
יהוה׃ שאי עיניך על
שפים וראי איפה לא
שגלת על דרכים ישבת
להם כערבי במדבר
ותחניפי ארץ בזנותיך
וברעתך׃ וימנעו רבבים
ומלקוש לוא היה
ומצח אשה זונה היה
לך מאנת הכלם׃ הלוא
מעתה קראתי לי אבי
אלוף נעורי אתה׃
הינטר לעולם אם
ישמר לנצח הנה דברתי
ותעשי הרעות ותוכל׃
ויאמר יהוה
אלי בימי יאשיהו
המלך הראית
אשר עשתה
משבה ישראל
הלכה היא על

כל הר גבוה ואל
תחת כל עץ רענן ותזני
שם׃ ואמר אחרי עשו
עשותה את כל אלה
אלי תשוב ולא שבה
ותראה בגודה אחותה
יהודה׃ וארא כי על
כל ארות אשר נאפה
משבה ישראל שלחתיה
ואתן את ספר כריתתיה
אליה ולא יראה בגדה
יהודה אחותה ותלך
ותזן גם היא׃ והיה
מקל זנותה ותחנף את
האבן ואת העץ׃ וגם
בכל זאת לא שבה
אלי בגודה אחותה
יהודה בכל לבה כי אם
בשקר נאם יהוה׃
ויאמר יהוה
אלי צדקה נפשה
משבה ישראל מבגדה
יהודה׃ הלך וקראת
את הדברים האלה
צפונה ואמרת שובה
משבה ישראל נאם
יהוה לוא אפיל פני
בכם כי חסיד אני נאם
יהוה לא אטור
לעולם׃ אך דעי עונך
כי ביהוה אלהיך
פשעת ותפזרי את
דרכיך לזרים תחת כל
עץ רענן ובקולי לא

שמעתם נאם יהוה׃
שובו בנים שובבים
נאם יהוה כי אנכי
בעלתי בכם ולקחתי
אתכם אחד מעיר
ושנים ממשפחה
והבאתי אתכם ציון׃
ונתתי לכם רעים כלבי
ורעו אתכם דעה
והשכיל׃ והיה כי תרבו
ופריתם בארץ בימים
ההמה נאם יהוה לא
יאמרו עוד ארון ברית
יהוה ולא יעלה על
לב ולא יזכרו עוד ולא
יעשה עוד׃ בעת
ההיא יקראו לירושלם
כסא יהוה ונקוו אליה
כל הגוים לשם יהוה
לירושלם ולא ילכו
עוד אחרי שררות
לבם הרע׃
בימים ההמה ילכו
בית יהודה על בית
ישראל ויבאו יחדו
מארץ צפון על
הארץ אשר הנחלתי
את אבותיכם׃ ואנכי
אמרתי איך אשיתך
בבנים ואתן לך ארץ
חמדה נחלת צבי
צבאות גוים ואמר
אבי תקראו לי
ומאחרי לא תשובו׃

אכן בגדה אשה מרעה
כן בגדתם בי בית
ישראל נאם יהוה ק
קול על שפיים נשמע
בכי תחנוני בני ישראל
כי העוו את דרכם שכ
שכחו את יהוה א
אלהיהם שובו בנים
שובבים ארפא מש
משובתיכם הננו אתנו
לך כי אתה יהוה א
אלהינו אכן לשקר
מגבעות המון הרים
אכן ביהוה אלהינו
תשועת ישראל והב
והבשת אכלה את יג
יגיע אבותינו מנע
מנעורינו את צאנם
ואת בקרם ואת בניה
בניהם ואת בנותיהם
נשכבה בבשתנו ות
ותכסנו כלמתנו כי ל
ליהוה אלהינו חטאנו
אנחנו ואבותינו מנע
מנעורינו ועד היום
הזה ולא שמענו בק
בקול יהוה אלהינו
אם תשוב
ישראל נאם יהוה א
אלי תשוב ואם תסיר
שקוציך מפני ולא ת
תנוד ונשבעת חי יהוה
באמת במשפט ובצ
ובצדקה והתברכו בו

גוים ובו יתהללו
כי כה אמר י
יהוה לאיש יהודה
ולירושלם נירו
לכם ניר ואל תזרעו
אל קצים המלו ליהוה
והסרו ערלות לבבכם
איש יהודה וישבי
ירושלם פן תצא כאש
חמתי ובערה ואין מכ
מכבה מפני רע מעלל
מעלליכם הגידו ביהודה
ובירושלם השמיעו
ואמרו ותקעו שופר
בארץ קראו מלאו
ואמרו האספו ונבואה
אל ערי המבצר שאו
נס ציונה העיזו אל
תעמדו כי רעה אנכי
מביא מצפון ושבר
גדול עלה אריה מסבכו
ומשחית גוים נסע
יצא ממקומו לשום
ארצך לשמה עריך
תצינה מאין יושב על
זאת חגרו שקים ספדו
והילילו כי לא שב חרון
אף יהוה ממנו
והיה ביום ההוא נאם
יהוה יאבד לב המלך
ולב השרים ונשמו ה
הכהנים והנביאים ית
יתמהו ואמר אהה
אדני יהוה אכן השא

השאת לעם הזה ולי
ולירושלם לאמר של
שלום יהיה לכם ונגעה
חרב עד הנפש בעת
ההיא יאמר לעם הזה
ולירושלם רוח צח ש
שפים במדבר דרך
בת עמי לוא לזרות
ולוא להבר רוח מלא
מאלה יבוא לי עתה גם
אני אדבר משפטים
אותם הנה כעננים
יעלה וכסופה מרכבותיו
קלו מנשרים סוסיו
אוי לנו כי שדדנו כב
כבסי מרעה לבך יר
ירושלם למען תושעי
עד מתי תלין בקרבך
מחשבות אונך כי קול
מגיד מדן ומשמיע
און מהר אפרים הז
הזכירו לגוים הנה ה
השמיעו על ירושלם
נצרים באים מארץ
המרחק ויתנו על ערי
יהודה קולם כשומרי
שדי היו עליה מסביב
כי אתי מרתה נאם
יהוה דרכך ומעלליך
עשו אלה לך זאת
רעתך כי מר כי נגע
עד לבך מעי
מעי אחולה קירות
לבי הומה לי לבי לא

אחרש כי קול שופר
שמעת נפשי תרועת
מלחמה׃ שבר על ש
שבר נקרא כי שדדה
כל הארץ פתאום שד
שדדו אהלי רגע יר
יריעתי׃ עד מתי ארא
אראה נס אשמעה ׃
קול שופר׃ כי
אויל עמי בנים סכלים
המה ולא נבנים המה
חכמים המה להרע
ולהטיב לא ידעו׃ רא
ראיתי את הארץ וה
והנה תהו ובהו ואל
השמים ואין אורם׃
ראיתי ההרים והנה
רעשים וכל הגבעות
התקלקלו׃ ראיתי וה
והנה אין האדם וכל
עוף השמים נדדו׃ ר
ראיתי והנה הכרמל
המדבר וכל עריו נת
נתצו מפני יהוה ומפני
חרון אפו׃ כי
כה אמר יהוה שממה
תהיה כל הארץ וכלה
לא אעשה׃ על זאת
תאבל הארץ וקדרו
השמים ממעל כי על
כי דברתי זמתי ולא
נחמתי ולא אשוב
ממנה׃ מקול פרש ׃
ורמה קשת ברחת כל

העיר באו בעבים וב
ובכפים עלו כל העיר
עזובה ואין ישב בהן
איש׃ ואתי שדוד מה
תעשי כי תלבשי שני
וכי תעדי עדי זהב כי
תקרעי בפוך עיניך ׃
לשוא תתיפי מאסו ׃
בך עגבים נפשך יבק
יבקשו׃ כי קול כחולה
שמעתי צרה כמבכי
כמבכירה קול בת ציון
תתיפח תפרש כפיה
אוי נא לי כי עיפה נ
נפשי להרגים׃
שוטטו בחוצות ׃
ירושלם וראו נא ור
ודעו ובקשו ברחובותיה
אם תמצאו איש אם
יש עשה משפט מב
מבקש אמונה ואסלח
לה׃ ואם חי יהוה יא
יאמרו לכן לשקר יש
ישבעו׃ יהוה עיניך
הלוא לאמונה הכיתה
אתם ולא חלו כליתם
מאנו קחת מוסר חז
חזקו פניהם מסלע ׃
מאנו לשוב׃ ואני א
אמרתי אך דלים הם
נואלו כי לא ידעו דרך
יהוה משפט אלהיהם׃
אלכה לי אל הגדולים
ואדברה אותם כי ה ׃

המה ידעו דרך יהוה
משפט אלהיהם אך
המה יחדו שברו על
נתקו מוסרות׃ על כן
הכם אריה מיער ואב
ערבות ישדדם נמר
שקד על עריהם כל ה
היוצא מהנה יטרף כי
רבו פשעיהם עצמו מ
משובתיהם׃ אי לזאת
אסלוח לך בניך עזבוני
וישבעו בלא אלהים
ואשבע אתם וינאפו
ובית זונה יתגדדו׃ סו
סוסים מוזנים משכים
היו איש אל אשת ר
רעהו יצהלו׃ העל א
אלה לא אפקד נאם
יהוה ואם בגוי אשר
כזה לא תתנקם נפשי׃
עלו בשרותיה
ושחתו וכלה אל תעשו
הסירו נטישותיה כי
לא ליהוה המה׃ כי ב
בגד בגדו בי בית יש ׃
ישראל ובית יהודה ׃
נאם יהוה׃ כחשו יי ׃
ביהוה ויאמרו לוא
הוא ולא תבוא עלינו
רעה וחרב ורעב לוא
נראה׃ והנביאים יהיו
לרוח והדבר אין בהם
כה יעשה להם׃
לכן כה אמר יי ׃

יהוה אלהי צבאות יען
דברכם את הדבר
הזה הנני נתן דברי ב
פיך לאש והעם הזה
עצים ואכלתם הנני
מביא עליכם גוי ממר
מרחק בית ישראל
נאם יהוה גוי איתן ה
הוא גוי מעולם הוא
גוי לא תדע לשנו ול
ולא תשמע מה ידבר
אשפתו כקבר פתוח
כלם גבורים ואכל ק
קצירך ולחמך יאכלו
בניך ובנותיך יאכל צ
צאנך ובקרך יאכל
גפנך ותאנתך ירשש
ערי מבצריך אשר
אתה בוטח בהנה בח
בחרב וגם בימים הה
ההמה נאם יהוה לא
אעשה אתכם כלה
והיה כי תאמרו תחת
מה עשה יהוה אלהינו
לנו את כל אלה ואמ
ואמרת אלהם כאשר
עזבתם אותי ותעבדו
אלהי נכר בארצכם
כן תעבדו זרים בארץ
לא לכם הגידו זאת ב
בבית יעקב והשמיעוה
ביהודה לאמר שמעו
נא זאת עם סכל ואין
לב עינים להם ולא יראו

אזנים להם ולא ישמעו
האותי לא תיראו נאם
יהוה אם מפני לא ת
תחילו אשר שמתי ח
חול גבול גבול לים חק
עולם ולא יעברנהו וי
ויתגעשו ולא יוכלו ו
והמו גליו ולא יעברנ
יעברנהו ולעם הזה
היה לב סורר ומורה
סרו וילכו ולוא אמרו
בלבבם נירא נא את ה
יהוה אלהינו הנתן ה
גשם יורה ומלקוש ב
בעתו שבעת חקות
קציר ישמר לנו עונ
עונתיכם הטו אלה
וחטאתיכם מנעו הט
הטוב מכם כי נמצאו
בעמי רשעים ישור
כשך יקושים הציבו
משחית אנשים ילכדו
ככלוב מלא עוף כן ה
בתיהם מלאים מרמה
על כן גדלו ויעשירו
שמנו עשתו גם עברו
דברי רע דין לא דנו ד
דין יתום ויצליחו ומ
ומשפט אביונים לא
שפטו העל אלה לא
אפקד נאם יהוה אם
בגוי אשר כזה לא ת
תתנקם נפשי
שמה ושערורה נהי

נהיתה בארץ הנביאים
נבאו בשקר והכהנים
על ידיהם ועמי אהבו
כן ומה תעשו לאחרי
לאחריתה העזו בני
בנימן מקרב ירושלם
ובתקוע תקעו שופר
ועל בית הכרם שאו מ
משאת כי רעה נשקפה
מצפון ושבר גדול ה
הנוה והמענגה דמיתי
בת ציון אליה יבאו ר
רעים ועדריהם תקעו
עליה אהלים סביב ר
רעו איש את ידו ק
קדשו עליה מלחמה
קומו ונעלה בצהרים
אוי לנו כי פנה היום כי
ינטו צללי ערב קומו
ונעלה בלילה ונשחי
ונשחיתה ארמנותיה
כי כה אמר
יהוה צבאות כרתו ע
עצה ושפכו על ירוש
ירושלם סללה היא
העיר הפקד כלה עשק
בקרבה כהקיר בור
מימיה כן הקרה רע
רעתה חמס ושד יש
ישמע בה על פני ת
תמיד חלי ומכה הו
הוסרי ירושלם פן ת
תקע נפשי ממך פן
אשימך שממה ארץ

לא נושבה: כה
אמר יהוה צבאות ע
עולל יעוללו כגפן ש
שארית ישראל השב
ידך כבוצר על סלסלות:
על מי אדברה ואעידה
וישמעו הנה ערלה
אזנם ולא יוכלו להק
להקשיב הנה דבר
יהוה היה להם לחרפה
ולא יחפצו בו: ואת חמ
חמת יהוה מלאתי נל
נלאיתי הכיל שפך על
עולל בחוץ ועל סוד
בחורים יחדו כי גם
איש עם אשה ילכדו
זקן עם מלא ימים: ונ
ונסבו בתיהם לאחרים
שדות ונשים יחדו כי
אטה את ידי על ישבי
הארץ נאם יהוה: כי
מקטנם ועד גדולם כלו
בוצע בצע ומנביא ועד
כהן כלה עשה שקר:
וירפאו את
שבר בת עמי על נקל
נקלה לאמר שלום:
שלום ואין שלום: הו
הובישו כי תועבה עש
עשו גם בוש לא יבושו
גם הכלים לא ידעו לכ
לכן יפלו בנפלים בעת
פקדתים יכשלו אמר
יהוה: כה אמר

יהוה עמדו על דרכים
וראו ושאלו לנתבות
עולם איזה דרך הטוב
ולכו בה ומצאו מרגוע
לנפשכם ויאמרו לא נ
נלך: והקימתי עליכם
צפים והקשיבו לקול
שופר ויאמרו לא נ
נקשיב: לכן שמעו ה
הגוים ודעי עדה את
אשר בם: שמעי הארץ
הנה אנכי מביא רעה
אל העם הזה פרי מח
מחשבותם כי על דברי
לא הקשיבו ותורתי
וימאסו בה: למה זה לי
לבונה משבא תבוא ו
וקנה הטוב מארץ מ
מרחק עלותיכם לא ל
לרצון וזבחיכם לא ע
ערבו לי: לכן
כה אמר יהוה הנני נ
נתן אל העם הזה מ
מכשלים וכשלו בם
אבות ובנים יחדו שכן
ורעו יאבדו:
כה אמר יהוה הנה ע
עם בא מארץ צפון ו
וגוי גדול יעור מירכתי
ארץ: קשת וכידון יח
יחזיקו אכזרי הוא ו
ולא ירחמו קולם כ
כים יהמה ועל סוסים
ירכבו ערוך כאיש ל

למלחמה עליך בת צ
ציון: שמענו את שמ
שמעו רפו ידינו צרה
החזיקתנו חיל כיולדה:
אל תצאי השדה ובד
ובדרך אל תלכי כי ח
חרב לאיב מגור מסביב:
בת עמי חגרי שק וה
והתפלשי באפר אבל
יחיד עשי לך מספד
תמרורים כי פתאם
יבא השדד עלינו: ב
בחון נתתיך בעמי מ
מבצר ותדע ובחנת א
את דרכם: כלם סרי ס
סוררים הלכי רכיל נ
נחשת וברזל כלם מ
משחיתים המה: נחר
מפח מאשתם עפרת
לשוא צרף צרוף ורע
ורעים לא נתקו: כסף
נמאס קראו להם כי
מאס יהוה בהם:
הדבר אשר היה
אל ירמיהו מאת יהוה
לאמר: עמד בשער בית
יהוה וקראת שם את
הדבר הזה ואמרת ש
שמעו דבר יהוה כל
יהודה הבאים בשערים
האלה להשתחות
ליהוה: כה אמר
יהוה צבאות אלהי
ישראל היטיבו דרכיכם

ומעלליכם ואשכנה א
אתכם במקום הזה׃ אל
תבטחו לכם אל דברי
השקר לאמר היכל י״ה
יהוה היכל יהוה היכל
יהוה המה׃ כי אם הי
היטיב היטיבו את ד
דרכיכם ואת מעלליכם
אם עשו תעשו מש
משפט בין איש ובין
רעהו׃ גר יתום ואלמנה
לא תעשקו ודם נקי
אל תשפכו במקום הזה
ואחרי אלהים אחרים
לא תלכו לרע לכם׃ וש
ושכנתי אתכם במקום
הזה בארץ אשר נתתי
לאבותיכם למן עולם
ועד עולם׃ הנה אתם
בטחים לכם על דברי
השקר לבלתי הועיל׃
הגנב רצח ונאף והש
והשבע לשקר וקטר
לבעל והלך אחרי א
אלהים אחרים אשר
לא ידעתם׃ ובאתם וע
ועמדתם לפני בבית
הזה אשר נקרא שמי
עליו ואמרתם נצלנו
למען עשות את כל
התועבות האלה׃ המערת
פריצים היה הבית הז
הזה אשר נקרא שמי
עליו בעיניכם גם אנכי

הנה ראיתי נאם יהוה׃
כי לכו נא אל
מקומי אשר בשילו
אשר שכנתי שמי שם
בראשונה וראו את א
אשר עשיתי לו מפני
רעת עמי ישראל׃ וע
ועתה יען עשותכם את
כל המעשים האלה
נאם יהוה ואדבר א
אליכם השכם ודבר
ולא שמעתם ואקרא
אתכם ולא עניתם׃ וע
ועשיתי לבית אשר
נקרא שמי עליו אשר
אתם בטחים בו ולמק
ולמקום אשר נתתי ל
לכם ולאבותיכם כאשר
עשיתי לשלו׃ והשלכ
והשלכתי אתכם מע
מעל פני כאשר השל
השלכתי את כל אח
אחיכם את כל זרע
אפרים׃ ואתה
אל תתפלל בעד העם
הזה ואל תשא בעדם
רנה ותפלה ואל תפגע
בי כי אינני שמע את
אתך׃ האינך ראה מה
המה עשים בערי יהוד
יהודה ובחצות ירוש
ירושלם׃ הבנים מלק
מלקטים עצים והא
והאבות מבערים את

האש והנשים לשות
בצק לעשות כונים ל
למלכת השמים והסך
נסכים לאלהים אחרים
למען הכעסני׃ האתי
הם מכעסים נאם י״ה
יהוה הלא אתם למע
למען בשת פניהם׃
לכן כה אמר
אדני יהוה הנה אפי
וחמתי נתכת אל המ
המקום הזה על הא
האדם ועל הבהמה
ועל עץ השדה ועל
פרי האדמה ובערה
הפט״ ולא תכבה׃ כה
כח אמר יהוה צבאות א
אלהי ישראל עלותיכם
ספו על זבחיכם ואכ
ואכלו בשר׃ כי לא ד
דברתי את אבותיכם
ולא צויתים ביום ה
הוציא אתם מארץ
מצרים על דברי על
עלה וזבח׃ כי אם את
הדבר הזה צויתי א
אתם לאמר שמעו ב
בקולי והייתי לכם
לאלהים ואתם תהיו
לי לעם והלכתם בכל
הדרך אשר אצוה
אתכם למען ייטב ל
לכם׃ ולא שמעו ול
ולא הטו את אזנם

וילכו במעצות בשר
בשרירות לבם הרע
ויהיו לאחור ולא ל
לפנים׃ למן היום אשר
יצאו אבותיכם מארץ
מצרים עד היום הזה
ואשלח אליכם את
כל עבדי הנביאים יו
יום השכם ושלח׃ ולא
שמעו אלי ולא הטו
את אזנם ויקשו את
ערפם הרעו מאבותם׃
ודברת אליהם את כל
הדברים האלה ולא
ישמעו אליך וקראת
אליהם ולא יענוכה׃
ואמרת אליהם זה הג
הגוי אשר לא שמעו
בקול יהוה אלהיו
ולא לקחו מוסר אב
אבדה האמונה ונכ
ונכרתה מפיהם׃
גזי נזרך וה
והשליכי ושאי על
שפים קינה כי מאס
יהוה ויטש את דור
עברתו׃ כי עשו בני
יהודה הרע בעיני
נאם יהוה שמו שק
שקוציהם בבית אשר
נקרא שמי עליו לט
לטמאו׃ ובנו את במ
במות התפת אשר
בגיא בן הנם לשר

לשרוף את בניהם וא
ואת בנתיהם באש
אשר לא צויתי ולא
עלתה על לבי׃
לכן הנה ימים באים
נאם יהוה ולא יאמר
עוד התפת וגיא בן ה
הנם כי אם גיא ההרגה
וקברו בתפת מאין
מקום׃ והיתה נבלת
העם הזה למאכל לע
לעוף השמים ולבהמת
הארץ ואין מחריד׃
והשבתי מערי יהודה
ומחצות ירושלם
קול ששון וקול שמ
שמחה קול חתן וקול
כלה כי לחרבה תהיה
הארץ׃ בעת ההיא נ
נאם יהוה ויוציאו
את עצמות מלכי יה
יהודה ואת עצמות
שריו ואת עצמות
הכהנים ואת עצמות
הנביאים ואת עצמות
יושבי ירושלם מקב
מקבריהם׃ ושטחום
לשמש ולירח ולכל
צבא השמים אשר
אהבום ואשר עבדום
ואשר הלכו אחריהם
ואשר דרשום ואשר
השתחוו להם לא יא
יאספו ולא יקברו

לדמן על פני האדמה
יהיו׃ ונבחר מות מחי
מחיים לכל השארית
הנשארים מן המש
המשפחה הרעה הז
הזאת בכל המקמות
הנשארים אשר הדח
הדחתים שם נאם יי
יהוה צבאות׃
ואמרת אליהם כה א
אמר יהוה היפלו ול
ולא יקומו אם ישוב
ולא ישוב׃ מדוע שו
שובבה העם הזה יר
ירושלם משבה נצחת
החזיקו בתרמית מאנו
לשוב׃ הקשבתי ואש
ואשמע לוא כן ידברו
אין איש נחם על רע
רעתו לאמר מה עש
עשיתי כלה שב במ
במרוצתם כסוס שוטף
במלחמה׃ גם חסידה
בשמים ידעה מועדיה
ותר וסוס ועגור שמ
שמרו את עת באנה
ועמי לא ידעו את
משפט יהוה׃ איכה
תאמרו חכמים אנח
אנחנו ותורת יהוה
אתנו אכן הנה לשקר
עשה עט שקר ספרים׃
הובישו חכמים חתו
וילכדו הנה בדבר

יהוה מאסו וחכמת מה
להם׃ לכן אתן
את נשיהם לאחרים
שדותיהם ליורשים כי
מקטן ועד גדול כלה
בצע בצע מנביא ועד
כהן כלה עשה שקר׃
וירפו את שבר בת עמי
על נקלה לאמר שלום
שלום ואין שלום׃ הה
הובישו כי תועבה עשו
עשו גם בוש לא יבשו
והכלם לא ידעו לכן
יפלו בנפלים בעת פק
פקדתם יכשלו אמר
יהוה׃ אסף הפט׳
אסיפם נאם יהוה אין כט
ענבים בגפן ואין תאנים
בתאנה והעלה נבל ו
ואתן להם יעברום׃ על
מה אנחנו ישבים הא
האספו ונבוא אל ערי
המבצר ונדמה שם כי
יהוה אלהינו הדמנו
וישקנו מי ראש כי ה
חטאנו ליהוה׃ קוה ל
לשלום ואין טוב לעת
מרפא והנה בעתה׃ מ
מדן נשמע נחרת סוס
סוסיו מקול מצהלות
אביריו רעשה כל הא
הארץ ויבואו ויאכלו
ארץ ומלואה עיר וי
וישבי בה׃ כי

הנני משלח בכם נ
נחשים צפענים אשר
אין להם לחש ונשכו
אתכם נאם יהוה׃
מבליגיתי עלי
יגון עלי לבי דוי׃ הנה
קול שועת בת עמי
מארץ מרחקים ה
היהוה אין בציון אם
מלכה אין בה מדוע
הכעסוני בפסליהם
בהבלי נכר׃ עבר קציר
כלה קיץ ואנחנו לוא
נושענו׃ על שבר בת
עמי השברתי קדרתי
שמה החזקתני׃ הצרי
אין בגלעד אם רופא
אין שם כי מדוע לא
עלתה ארכת בת עמי׃
מי יתן ראשי מים ו
ועיני מקור דמעה ו
ואבכה יומם ולילה א
את חללי בת עמי׃ מי
יתנני במדבר מלון א
ארחים ואעזבה את
עמי ואלכה מאתם כי
כלם מנאפים עצרת
בגדים׃ וידרכו את
לשונם קשתם שקר
ולא לאמונה גברו כי
בארץ כי מרעה אל
רעה יצאו ואתי לא
ידעו נאם יהוה׃ איש
מרעהו השמרו ועל

כל אח אל תבטחו כי
כל אח עקוב יעקב
וכל רע רכיל יהלך׃
ואיש ברעהו יהתלו
ואמת לא ידברו למדו
לשונם דבר שקר הע
העוה נלאו׃ שבתך ב
בתוך מרמה במרמה
מאנו דעת אותי נאם
יהוה׃ לכן כה אמר
יהוה צבאות הנני צ
צורפם ובחנתים כי
איך אעשה מפני בת
עמי׃ חץ שוחט לשו
לשונם מרמה דבר
בפיו שלום את רעהו
ידבר ובקרבו ישים
ארבו׃ העל אלה לא
אפקד בם נאם יהוה׃
אם בגוי אשר כזה לא
תתנקם נפשי׃ על הה
ההרים אשא בכי ונהי
ועל נאות מדבר קינה
כי נצתו מבלי איש
עבר ולא שמעו קול
מקנה מעוף השמים
ועד בהמה נדדו הלכו׃
ונתתי את ירושלם ל
לגלים מעון תנים ואת
ערי יהודה אתן שמ
שממה מבלי יושב׃
מי האיש
החכם ויבן את זאת
ואשר דבר פי יהוה

אליו ויגדה על מה
אבדה הארץ נצתה
כמדבר מבלי עבר׃
ויאמר יהוה
על עזבם את תורתי א
אשר נתתי לפניהם ול
ולא שמעו בקולי ולא
הלכו בה׃ וילכו אחרי
שררות לבם ואחרי
הבעלים אשר למדום
אבותם׃ לכן כה
אמר יהוה צבאות א
אלהי ישראל הנני
מאכילם את העם ה
הזה לענה והשקיתם
מי ראש׃ והפצותים
בגוים אשר לא ידעו
המה ואבתם ושלחתי
אחריהם את החרב
עד כלותי אתם׃
כה אמר יהוה צבאות
התבוננו וקראו למק
למקוננות ותבואינה
ואל החכמות שלחו
ותבואנה׃ ותמהרנה
ותשנה עלינו נהי ות
ותרדנה עינינו דמעה
ועפעפינו יזלו מים׃
כי קול נהי נשמע מצ
מציון איך שדדנו ב
בשנו מאד כי עזבנו
ארץ כי השליכו מש
משכנותינו׃ כי
שמענה נשים דבר י

יהוה ותקח אזנכם דבר
פיו ולמדנה בנתיכם נ
נהי ואשה רעותה קינה׃
כי עלה מות בחלונינו
בא בארמנותינו להכרית
עולל מחוץ בחורים מ
מרחבות׃ דבר כה נאם
יהוה ונפלה נבלת הא
האדם כדמן על פני ה
השדה וכעמיר מאח
מאחרי הקוצר ואין מ
מאסף׃ כה אמר
יהוה אל יתהלל חכם
בחכמתו ואל יתהלל
הגבור בגבורתו ואל
יתהלל עשיר בעשרו׃
כי אם בזאת יתהלל
המתהלל השכל וידע
אתי כי אני יהוה עשה
חסד משפט וצדקה ב
בארץ כי באלה חפצ
חפצתי נאם יהוה׃
הנה ימים באים
נאם יהוה ופקדתי על
כל מול בערלה׃ על מ
מצרים ועל יהודה ועל
אדום ועל בני עמון ו
ועל מואב ועל כל קצ
קצוצי פאה הישבים
במדבר כי כל הגוים ע
ערלים וכל בית ישרא
ישראל ערלי לב׃
שמעו את הדבר
אשר דבר יהוה עליכם

בית ישראל׃ כה אמר
יהוה אל דרך הגוים
אל תלמדו ומאתות
השמים אל תחתו כי
יחתו הגוים מהמה׃
כי חקות העמים הבל
הוא כי עץ מיער כרתו
מעשה ידי חרש במ
במעצד׃ בכסף ובזהב
ייפהו במסמרות ובמ
ובמקבות יחזקום ולא
יפיק׃ כתמר מקשה ה
המה ולא ידברו נשוא
ינשוא כי לא יצעדו
אל תיראו מהם כי לא
ירעו וגם היטב אין א
אתם׃ מאין כמוך
יהוה גדול אתה וגדול
שמך בגבורה׃ מי לא
יראך מלך הגוים כי
לך יאתה כי בכל חכמי
הגוים ובכל מלכותם
מאין כמוך׃ ובאחת
יבערו ויכסלו מוסר
הבלים עץ הוא׃ כסף
מרקע מתרשיש יובא
וזהב מאופז מעשה
חרש וידי צורף תכלת
וארגמן לבושם מעשי
מעשה חכמים כלם׃
ויהוה אלהים אמת
הוא אלהים חיים ומ
ומלך עולם מקצפו
תרעש הארץ ולא

יכלו גוים זעמו׃
כדנה תאמרון
להום אלהיא די שמיא
וארקא לא עבדו יאבדו
מארעא ומתחות
שמיא אלה׃
עשה ארץ בכחו מכין
תבל בחכמתו ובתבונתו
נטה שמים׃ לקול תתו
המון מים בשמים
ויעלה נשאים מקצה
ארץ ברקים למטר
עשה ויוצא רוח
מאצרתיו׃ נבער כל
אדם מדעת הביש
כל צורף מפסל כי
שקר נסכו ולא רוח
בם׃ הבל המה מעשה
תעתעים בעת פקדתם
יאבדו׃ לא כאלה חלק
יעקוב כי יוצר הכל
הוא וישראל שבט
נחלתו יהוה צבאות
שמו׃ אספי
מארץ כנעתך ישבתי
במצור׃ כי כה אמר
יהוה הנני קולע את
יושבי הארץ בפעם
הזאת והצרותי להם
למען ימצאו׃
אוי לי על שברי נחלה
מכתי ואני אמרתי אך
זה חלי ואשאנו׃ אהלי
שדד וכל מיתרי נתקו׃

בני יצאני ואינם אין
נטה עוד אהלי ומקים
יריעותי׃ כי נבערו
הרעים ואת יהוה לא
דרשו׃ על כן לא
השכילו וכל מרעיתם
נפוצה׃ קול
שמועה הנה באה
ורעש גדול מארץ
צפון לשום את ערי
יהודה שממה מעון
תנים׃ ידעתי יהוה כי
לא לאדם דרכו ולא
לאיש הלך והכין את
צעדו׃ יסרני יהוה אך
במשפט אל באפך פן
תמעיטני׃ שפך
חמתך על הגוים אשר
לא ידעוך ועל
משפחות אשר בשמך
לא קראו כי אכלו את
יעקב ואכלהו ויכלהו
ואת נוהו השמו׃
הדבר אשר היה
אל ירמיהו מאת
יהוה לאמר׃ שמעו
את דברי הברית הזאת
ודברתם אל איש
יהודה ועל ישבי
ירושלם׃ ואמרת אל
אלהם כה אמר יהוה
אלהי ישראל ארור
האיש אשר לא
ישמע את דברי

הברית הזאת׃ אשר
צויתי את אבותיכם
ביום הוציאי אותם
מארץ מצרים מכור
הברזל לאמר שמעו
בקולי ועשיתם אותם
ככל אשר אצוה אתכם
והייתם לי לעם ואנכי
אהיה לכם לאלהים׃
למען הקים את
השבועה אשר נשבעתי
לאבותיכם לתת להם
ארץ זבת חלב ודבש
כיום הזה ואען ואמר
אמן יהוה׃
ויאמר יהוה אלי קרא
את כל הדברים האלה
בערי יהודה ובחצות
ירושלם לאמר שמעו
את דברי הברית
הזאת ועשיתם אותם׃
כי העד העדתי
באבותיכם ביום העלותי
אותם מארץ מצרים
עד היום הזה השכם
והעד לאמר שמעו
בקולי׃ ולא שמעו ולא
הטו את אזנם וילכו
איש בשרירות לבם
הרע ואביא עליהם
את כל דברי הברית
הזאת אשר צויתי
לעשות ולא עשו׃
ויאמר יהוה אלי

נמצא קשר באיש י
יהודה ובישבי ירושלם:
שבו על עונת אבתם
הראשנים אשר מאנו
לשמוע את דברי והמה
הלכו אחרי אלהים
אחרים לעבדם הפרו
בית ישראל ובית יהודה
את בריתי אשר כרתי
את אבתם: לכן
כה אמר יהוה הנני מ
מביא אליהם רעה א
אשר לא יוכלו לצאת
ממנה וזעקו אלי ולא
אשמע אליהם: והלכו
ערי יהודה וישבי ירו
ירושלם וזעקו אל ה
האלהים אשר הם מ
מקטרים להם והושע
לא יושיעו להם בעת
רעתם: כי מספר עריך
היו אלהיך יהודה ו
ומספר חצות ירושלם
שמתם מזבחות לבשת
מזבחות לקטר לבעל:
ואתה אל
תתפלל בעד העם הזה
ואל תשא בעדם רנה
ותפלה כי אינני שמע
בעת קראם אלי בעד
רעתם: מה
לידידי בביתי עשותה
המזמתה הרבים ובשר
קדש יעברו מעליך

כי רעתכי אז תעלזי:
זית רענן יפה פרי תאר
קרא יהוה שמך לקול
המולה גדלה הצית
אש עליה ורעו דליותיו:
ויהוה צבאות הנוטע
אותך דבר עליך רעה
בגלל רעת בית ישראל
ובית יהודה אשר עשו
להם להכעסני לקטר
לבעל: ויהוה
הודיעני ואדעה אז
הראיתני מעלליהם:
ואני ככבש אלוף יובל
לטבוח ולא ידעתי כי
עלי חשבו מחשבות
נשחיתה עץ בלחמו
ונכרתנו מארץ חיים
ושמו לא יזכר עוד:
ויהוה צבאות
שפט צדק בחן כליות
ולב אראה נקמתך מ
מהם כי אליך גליתי
את ריבי: לכן כה אמר
יהוה על אנשי ענתות
המבקשים את נפשך
לאמר לא תנבא בשם
יהוה ולא תמות בידנו:
לכן כה אמר
יהוה צבאות הנני פ
פקד עליהם הבחורים
ימתו בחרב בניהם ו
ובנתיהם ימתו ברעב:
ושארית לא תהיה

להם כי אביא אל אנשי
ענתות שנת פקדתם: צ
צדיק אתה יהוה כי
אריב אליך אך משפ
משפטים אדבר אותך
מדוע דרך רשעים צ
צלחה שלו כל בגדי
בגד: נטעתם גם שרשו
שרשו ילכו גם עשו
פרי קרוב אתה בפיהם
ורחוק מכליותיהם: וא
ואתה יהוה ידעתני תראני
ובחנת לבי אתך התקם
כצאן לטבחה והקד
והקדשם ליום הרגה:
עד מתי תאבל הארץ
ועשב כל השדה ייבש
מרעת ישבי בה ספתה
בהמות ועוף כי אמרו
לא יראה את אחריתנו:
כי את רגלים רצתה וי
וילאוך ואיך תתחרה
את הסוסים ובארץ ש
שלום אתה בוטח ואיך
תעשה בגאון הירדן:
כי גם אחיך ובית אביך
גם המה בגדו בך גם
המה קראו אחריך מ
מלא אל תאמן בם כי
ידברו אליך טובות:
עזבתי את
ביתי נטשתי את נחל
נחלתי נתתי את ידדות
ידדות נפשי בכף

איביה׃ היתה לי נחלתי
כאריה ביער נתנה עלי
בקולה על כן שנאתיה׃
העיט צבוע נחלתי לי
העיט סביב עליה לכו
אספו כל חית השדה
התיו לאכלה׃ רעים רב
רבים שחתו כרמי ב
בססו את חלקתי נתנו
את חלקת חמדתי למ
למדבר שממה׃ שמה
לשממה אבלה עלי
שממה נשמה כל ה
הארץ כי אין איש ש
שם על לב׃ על כל שפ
שפיים במדבר באו ש
שדדים כי חרב ליהוה
אכלה מקצה ארץ וע
ועד קצה ארץ אין ש
שלום לכל בשר׃ זרעו
חטים וקצים קצרו
נחלו לא יועלו ובש
ובשו מתבואתיכם מ
מחרון אף יהוה׃
כה אמר יהוה
על כל שכני הרעים ה
הנגעים בנחלה אשר
הנחלתי את עמי את
ישראל הנני נתשם מ
מעל אדמתם ואת ב
בית יהודה אתוש מת
מתוכם׃ והיה אחרי נ
נתשי אתם אשוב ו
ורחמתים והשבתים

איש לנחלתו ואיש ל
לארצו׃ והיה אם למד
ילמדו את דרכי עמי
להשבע בשמי חי ה
יהוה כאשר למדו את
עמי להשבע בבעל ו
ונבנו בתוך עמי׃ ואם
לא ישמעו ונתשתי א
את הגוי ההוא נתוש
ואבד נאם יהוה׃
כה אמר יהוה
אלי הלוך וקנית לך
אזור פשתים ושמתו
על מתניך ובמים לא
תבאהו׃ ואקנה את
האזור כדבר יהוה ו
ואשם על מתני׃
ויהי דבר יהוה אלי ש
שנית לאמר׃ קח את
האזור אשר קנית א
אשר על מתניך וקום
לך פרתה וטמנהו ש
שם בנקיק הסלע׃ וא
ואלך ואטמנהו בפרת
כאשר צוה יהוה אתי׃
ויהי מקץ ימים רבים
ויאמר יהוה
אלי קום לך פרתה ו
וקח משם את האזור
אשר צויתיך לטמנו
שם׃ ואלך פרתה ואח
ואחפר ואקח את ה
האזור מן המקום א
אשר טמנתיו שמה

והנה נשחת האזור לא
יצלח לכל׃ ויהי
דבר יהוה אלי לאמר׃
כה אמר יהוה ככה א
אשחית את גאון יהודה
ואת גאון ירושלם הרב׃
העם הזה הרע המאנים
לשמוע את דברי הה
ההלכים בשררות לבם
וילכו אחרי אלהים א
אחרים לעבדם ולהש
ולהשתחות להם ויהי
כאזור הזה אשר לא
יצלח לכל׃ כי כאשר
ידבק האזור אל מתני
איש כן הדבקתי אלי
את כל בית ישראל ו
ואת כל בית יהודה נ
נאם יהוה להיות לי ל
לעם ולשם ולתהלה
ולתפארת ולא שמעו׃
ואמרת אליהם
את הדבר הזה כה א
אמר יהוה אלהי יש
ישראל כל נבל ימלא
יין ואמרו אליך הי
הידע לא נדע כי כל
נבל ימלא יין׃ ואמרת
אליהם כה אמר יהוה
הנני ממלא את כל
ישבי הארץ הזאת
ואת המלכים הישבים
לדוד על כסאו ואת
הכהנים ואת הנביאים

ואת כל ישבי ירושלם
שכרון׃ ונפצתים איש
אל אחיו והאבות והב
והבנים יחדו נאם יהוה
לא אחמול ולא אחוס
ולא ארחם מהשחיתם׃
שמעו והאזינו
אל תגבהו כי יהוה ד
דבר׃ תנו ליהוה א
אלהיכם כבוד בטרם
יחשך ובטרם יתנגפו
רגליכם על הרי נשף
וקויתם לאור ושמה
לצלמות ישית לערפל׃
ואם לא תשמעוה במ
במסתרים תבכה נפשי
מפני גוה ודמע תד
תדמע ותרד עיני דמ
דמעה כי נשבה עדר
יהוה׃ אמר למלך ולג
ולגבירה השפילו שבו
כי ירד מראשתיכם ע
עטרת תפארתכם׃ ערי
הנגב סגרו ואין פתח
הגלת יהודה כלה הג
הגלת שלומים׃
שאי עיניכם
וראי הבאים מצפון
איה העדר נתן לך צ
צאן תפארתך׃ מה ת
תאמרי כי יפקד עליך
ואת למדת אתם עש
עליך אלופים לראש
הלא חבלים יאחזוך

כמו אשת לדה׃ וכי
תאמרי בלבבך מדוע
קראני אלה ברב עונך
נגלו שוליך נחמסו
עקביך׃ היהפך כושי
עורו ונמר חברברתיו
גם אתם תוכלו להיטיב
למדי הרע׃ ואפיצם
כקש עובר לרוח מדבר׃
זה גורלך מנת מדיך
מאתי נאם יהוה אשר
שכחת אותי ותבטחי
בשקר׃ וגם אני חשפתי
שוליך על פניך ונראה
קלונך׃ ניאפיך ומצ
ומצהלותיך זמת זנ
זנותך על גבעות בש
בשדה ראיתי שקוציך
אוי לך ירושלם לא
תטהרי אחרי מתי
עד׃ אשר היה
דבר יהוה אל ירמיהו
על דברי הבצרות׃ א
אבלה יהודה ושעריה
אמללו קדרו לארץ
וצוחת ירושלם עלתה׃
ואדיריהם שלחו צע
צעוריהם למים באו
על גבים ולא מצאו
מים שבו כליהם ריקם
בשו והכלמו וחפו ר
ראשם׃ בעבור האדמ
האדמה חתה כי לא
היה גשם בארץ בשו

אכרים חפו ראשם׃ כי
גם אילת בשדה ילדה
ועזוב כי לא היה דשא׃
ופראים עמדו על ש
שפיים שאפו רוח כת
כתנים כלו עיניהם כי
אין עשב׃ אם עונינו
ענו בנו יהוה עשה ל
למען שמך כי רבו מש
משובתינו לך חטאנו׃
מקוה ישראל מושיעו
בעת צרה למה תהיה
כגר בארץ וכארח נט
נטה ללון׃ למה תהיה
כאיש נדהם כגבור לא
יוכל להושיע ואתה
בקרבנו יהוה ושמך
עלינו נקרא אל תנחנו׃
כה אמר יהוה
לעם הזה כן אהבו לנ
לנוע רגליהם לא חשכו
ויהוה לא רצם עתה
יזכר עונם ויפקד חט
חטאתם׃ ויאמר יהוה
אלי אל תתפלל בעד
העם הזה לטובה׃ כי
יצמו אינני שמע
אל רנתם וכי יעלו עלה
ומנחה אינני רצם כי
בחרב וברעב ובדבר
אנכי מכלה אתם׃ ויא
ויאמר אהה אדני יהוה
הנה הנביאים אמרים
להם לא תראו חרב

ורעב לא יהיה לכם כי
שלום אמת אתן לכם
במקום הזה ויאמר יֹ
יהוה אלי שקר הנבא
הנבאים נבאים בשמי
לא שלחתים ולא צו
ציתים ולא דברתי א
אליהם חזון שקר וק
וקסם ואליל ותרמית
לבם המה מתנבאים ל
לכם׃ לכן כה
אמר יהוה על הנביא
הנבאים הנבאים בש
בשמי ואני לא שלחת
שלחתים והמה אמ
אמרים חרב ורעב לא
יהיה בארץ הזאת ב
בחרב וברעב יתמו ה
הנביאים ההמה והעם
אשר המה נבאים להם
יהיו משלכים בחצות
ירושלם מפני הרעב
והחרב ואין מקבר
להמה המה נשיהם
בניהם ובנתיהם ושפ
ושפכתי עליהם את
רעתם׃ ואמרת אליהם
את הדבר הזה תרדנה
עיני דמעה לילה ויו
ויומם ואל תדמינה כי
שבר גדול נשברה בת
בתולת בת עמי מכה
נחלה מאד׃ אם יצאתי
השדה והנה חללי ח

חרב ואם באתי העיר
והנה תחלאי רעב כי
גם נביא גם כהן סחרו
אל ארץ ולא ידעו׃
המאס מאסת
את יהודה אם בציון ג
געלה נפשך מדוע הכ
הכיתנו ואין לנו מרפא
קוה לשלום ואין טוב
ולעת מרפא והנה בעת
בעתה׃ ידענו יהוה ר
רשענו עון אבותינו כי
חטאנו לך׃ אל תנאץ
למען שמך אל תנבל
כסא כבודך זכר אל
תפר בריתך אתנו׃ ה
היש בהבלי הגוים מ
מגשמים ואם השמים
יתנו רבבים הלא אתה
הוא יהוה אלהינו ונ
ונקוה לך כי אתה ע
עשית את כל אלה׃
ויאמר יהוה
אלי אם יעמד משה
ושמואל לפני אין נ
נפשי אל העם הזה
שלח מעל פני ויצאו׃
והיה כי יאמרו אליך
אנה נצא ואמרת אל
אליהם כה אמר יהוה
אשר למות למות וא
ואשר לחרב לחרב וא
ואשר לרעב לרעב ו
ואשר לשבי לשבי׃ ו

ופקדתי עליהם ארבע
משפחות נאם יהוה
את החרב להרג ואת
הכלבים לסחב ואת
עוף השמים ואת בה
בהמת הארץ לאכל
ולהשחית׃ ונתתים ל
לזועה לכל ממלכות
הארץ בגלל מנשה
בן יחזקיהו מלך יה
יהודה על אשר עשה
בירושלם׃ כי מי יחמל
עליך ירושלם ומי ינ
ינוד לך ומי יסור ל
לשאל לשלם לך׃ את
נטשת אתי נאם יהוה
אחור תלכי ואט את
ידי עליך ואשחיתך
נלאיתי הנחם׃ ואזרם
במזרה בשערי הארץ
שכלתי אבדתי את
עמי מדרכיהם לא ש
שבו׃ עצמו לי אלמנ
אלמנתו מחול ימים
הבאתי להם על אם
בחור שדד בצהרים
הפלתי עליה פתאם
עיר ובהלות׃ אמללה
ילדת השבעה נפחה
נפשה באה שמשה
בעד יומם בושה וח
וחפרה ושאריתם ל
לחרב אתן לפני איב
איביהם נאם יהוה׃

אוי לי אמי
כי ילדתני איש ריב ואיש
ומדון לכל הארץ לא
נשיתי ולא נשו בי כ
לה מקללוני׃ אמר
יהוה אם לא שרותך
לטוב אם לא הפגעתי
בך בעת רעה ובעת
צרה את האיב׃ היר
הירע ברזל ברזל ונח
ברזל מצפון ונחשת׃
חילך ואוצרותיך לבז
אתן לא במחיר ובכל
חטאתיך ובכל גבוליך׃
והעברתי את איביך
בארץ לא ידעת כי
אש קדחה באפי על
עליכם תוקד׃ אתה י
ידעת יהוה זכרני ו
ופקדני והנקם לי מ
מרדפי אל לארך א
אפך תקחני דע שא
שאתי עליך חרפה׃
נמצאו דבריך ואכלם
ויהי דבריך לי לשש
לששון ולשמחת ל
לבבי כי נקרא שמך
עלי יהוה אלהי צבא
צבאות׃ לא ישבתי ב
בסוד משחקים ואעלז
מפני ידך בדד ישבתי
כי זעם מלאתני׃ למה
היה כאבי נצח ומכ
ומכתי אנושה מאנה

הרפא היו תהיה לי כ
כמו אכזב מים לא נ
נאמנו׃ לכן כה
אמר יהוה אם תשוב
ואשיבך לפני תעמד
ואם תוציא יקר מזולל
כפי תהיה ישבו המ
המה אליך ואתה לא
תשוב אליהם׃ ונתתיך
לעם הזה לחומת נחש
נחשת בצורה ונלחמו
אליך ולא יוכלו לך
כי אתך אני להושיעך
ולהצילך נאם יהוה׃
והצלתיך מיד רעים
ופדיתך מכף עריצים׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ לא תקח
לך אשה ולא יהיו
לך בנים ובנות במקום
הזה׃ כי כה אמר
יהוה על הבנים ועל
הבנות הילודים במ
במקום הזה ועל אמ
אמותם הילדות אתם
ועל אבותם המולדים
אתם בארץ הזאת׃ מ
ממותי תחלואים י
ימתו לא יספדו ולא
יקברו לדמן על פני
האדמה יהיו ובחרב
וברעב יכלו והיתה
נבלתם למאכל לעוף
השמים ולבהמת הא

הארץ׃ כי כה
אמר יהוה אל תבוא
בית מרזח ואל תלך
לספד ואל תנד להם
כי אספתי את שלומי
מאת העם הזה נאם
יהוה את החסד ואת
הרחמים׃ ומתו גדלים
וקטנים בארץ הזאת
לא יקברו ולא יספדו
להם ולא יתגדד ולא
יקרח להם׃ ולא יפר
יפרשו להם על אבל
לנחמו על מת ולא י
ישקו כוס תנחומים
על אביו ועל אמו׃
ובית משתה לא תבוא
לשבת אתם לאכל ול
ולשתות׃ כי כה
אמר יהוה צבאות א
אלהי ישראל הנני מ
משבית מן המקום ה
הזה לעיניכם ובימיכם
קול ששון וקול שמ
שמחה קול חתן וקו
וקול כלה׃ והיה כי ת
תגיד לעם הזה את
כל הדברים האלה
ואמרו אליך על מה
דבר יהוה עלינו את
כל הרעה הגדולה
הזאת ומה עונינו ומ
ומה חטאתנו אשר
חטאנו ליהוה אלהינו׃

ואמרת

ואמרת אליהם על אשר
עזבו אבותיכם אותי נאם
יהוה וילכו אחרי אלהים
אחרים ויעבדום וישת
וישתחוו להם ואתי
עזבו ואת תורתי לא
שמרו׃ ואתם הרעתם
לעשות מאבותיכם וה
והנכם הלכים איש אח
אחרי שרירות לבו הר
הרע לבלתי שמע אלי׃
והטלתי אתכם
מעל הארץ הזאת על
הארץ אשר לא ידעתם
ידעתם אתם ואבותיכם
ועבדתם שם את א
אלהים אחרים יומם
ולילה אשר לא אתן
לכם חנינה׃ לכן
הנה ימים באים נאם
יהוה ולא יאמר עוד
חי יהוה אשר העלה
את בני ישראל מארץ
מצרים׃ כי אם חי יהוה
אשר העלה את בני
ישראל מארץ צפון׃
ומכל הארצות אשר
הדיחם שמה והשיבתים
על אדמתם אשר נת
נתתי לאבותם׃ הנני ש
שלח לדוגים רבים
נאם יהוה ודיגום ואח
ואחרי כן אשלח לרבים
צידים וצדום מעל

כל הר ומעל כל גבעה
ומנקיקי הסלעים׃ כי
עיני על כל דרכיהם לא
נסתרו מלפני ולא נצ
נצפן עונם מנגד עיני׃
ושלמתי ראשנה מ
משנה עונם וחטאתם
על חללם את ארצי ב
בנבלת שקוציהם ות
ותועבותיהם מלאו
את נחלתי׃
יהוה עזי ומעזי ומנ
ומנוסי ביום צרה א
אליך גוים יבאו מא
מאפסי ארץ ויאמרו
אך שקר נחלו אבותינו
הבל ואין בם מועיל׃
היעשה לו אדם א
אלהים והמה לא א
אלהים׃ לכן הנני מ
מודיעם בפעם הזאת
אודיעם את ידי ואת
גבורתי וידעו כי ש
שמי יהוה׃
חטאת יהודה כתובה
בעט ברזל בצפרן שמ
שמיר חרושה על ל
לוח לבם ולקרנות מז
מזבחותיכם׃ כזכר בנ
בניהם מזבחותם ואש
ואשריהם על עץ רע
רענן ועל גבעות הגב
הגבהות׃ הררי בשדה
חילך כל אוצרותיך

לבז אתן במתיך בחטאת
בכל גבוליך׃ ושמטתה
ובך מנחלתך אשר
נתתי לך והעבדתיך
את איביך בארץ א
אשר לא ידעת כי א
אש קדחתם באפי עד
עולם תוקד׃
כה אמר יהוה ארור
הגבר אשר יבטח בא
באדם ושם בשר זרעו
ומן יהוה יסור לבו׃
והיה כערער בערבה
ולא יראה כי יבוא ט
טוב ושכן חררים במ
במדבר ארץ מלחה
ולא תשב׃
ברוך הגבר אשר יב
יבטח ביהוה והיה
יהוה מבטחו׃ והיה
כעץ שתול על מים
ועל יובל ישלח שר
שרשיו ולא ירא כי
יבא חם והיה עלהו
רענן ובשנת בצרת ל
לא ידאג ולא ימיש
מעשות פרי׃ עקב ה
הלב מכל ואנש הוא
מי ידענו׃ אני יהוה
חקר לב בחן כליות
ולתת לאיש כדרכו
כפרי מעלליו׃ קורא
דגר ולא ילד עשה
עשר ולא במשפט

בחצי ימו יעזבנו ובא
ובאחריתו יהיה נבל׃
כסא כבוד מרום מרא
מראשון מקום מקדש
מקדשנו׃ מקוה ישר
ישראל יהוה כל עזביך
יבשו יסורי בארץ יכתבו
כי עזבו מקור מים ח
חיים את יהוה׃
רפאני יהוה וארפא
הושיעני ואושעה כי
תהלתי אתה׃ הנה הז
המה אמרים אלי איה
דבר יהוה יבוא נא׃ וא
ואני לא אצתי מרעה
אחריך ויום אנוש לא
התאויתי אתה ידעת
מוצא שפתי נכח פניך
היה׃ אל תהיה לי למ
למחתה מחסי אתה
ביום רעה׃ יבשו רדפי
ואל אבשה אני יחתו
המה ואל אחתה אני
הביא עליהם יום רעה
ומשנה שברון שברם׃
כה אמר יהוה א
אלי הלך ועמדת ב
בשער בני עם אשר
יבאו בו מלכי יהודה
ואשר יצאו בו ובכל
שערי ירושלם׃ ואמ
ואמרת אליהם שמעו
דבר יהוה מלכי יהודה
וכל יהודה וכל ישבי

ירושלם הבאים בשע
בשערים האלה׃ כה
אמר יהוה השמרו
בנפשותיכם ואל תשאו
משא ביום השבת וה
והבאתם בשערי יר
ירושלם׃ ולא תוציאו
משא מבתיכם ביום
השבת וכל מלאכה
לא תעשו וקדשתם
את יום השבת כאשר
צויתי את אבותיכם׃ ול
ולא שמעו ולא הטו
את אזנם ויקשו את
ערפם לבלתי שומע
ולבלתי קחת מוסר׃ וה
והיה אם שמע תשמ
תשמעון אלי נאם יי
יהוה לבלתי הביא מ
משא בשערי העיר
הזאת ביום השבת ול
ולקדש את יום השבת
לבלתי עשות בה כל
מלאכה׃ ובאו בשערי
העיר הזאת מלכים וש
ושרים ישבים על כסא
דוד רכבים ברכב ובס
ובסוסים המה ושרי
ושריהם איש יהודה
וישבי ירושלם וישב
וישבה העיר הזאת
לעולם׃ ובאו מערי
יהודה ומסביבות ירו
ירושלם ומארץ בנימן

ומן השפלה ומן ההר
ומן הנגב מבאים על
עלה וזבח ומנחה ולב
ולבונה ומבאי תודה
בית יהוה׃ ואם לא תש
תשמעו אלי לקדש
את יום השבת ולבלתי
שאת משא ובא בשע
בשערי ירושלם ביום
השבת והצתי אש ב
בשעריה ואכלה אר
ארמנות ירושלם ולא
תכבה׃ הדבר
אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר׃ קום
וירדת בית היוצר וש
ושמה אשמיעך את
דברי׃ וארד בית היוצר
והנהו עשה מלאכה
על האבנים׃ ונשחת
הכלי אשר הוא עשה
בחמר ביד היוצר ושב
ויעשהו כלי אחר כא
כאשר ישר בעיני הי
היוצר לעשות׃
ויהי דבר יהוה אלי לא
לאמור׃ הכיוצר הזה
לא אוכל לעשות לכם
בית ישראל נאם יהוה
הנה כחמר ביד היוצר
כן אתם בידי בית ישר
ישראל׃ רגע אדבר על
גוי ועל ממלכה לנתוש
ולנתוץ ולהאביד ושב

הגוי ההוא מרעתו אש
אשר דברתי עליו ונח
ונחמתי על הרעה אש
אשר חשבתי לעשות
לו׃ ורגע אדבר
על גוי ועל ממלכה לב
לבנות ולנטע׃ ועשה
הרעה בעיני לבלתי ש
שמע בקולי ונחמתי על
הטובה אשר אמרתי
להיטיב אותו׃
ועתה אמר נא אל א
איש יהודה ועל יושבי
ירושלם לאמר כה א
אמר יהוה הנה אנכי
יוצר עליכם רעה וחשב
עליכם מחשבה שובו
נא איש מדרכו הרעה
והיטיבו דרכיכם ומע
ומעלליכם׃ ואמרו נו
נואש כי אחרי מחש
מחשבותינו נלך ואיש
שררות לבו הרע נע
נעשה׃ לכן כה
אמר יהוה שאלו נא
בגוים מי שמע כאלה
שערורת עשתה מאד
בתולת ישראל׃ היעזב
מצור שדי שלג לבנון
אם ינתשו מים זרים
קרים נוזלים׃ כי שכחני
עמי לשוא יקטרו וי
ויכשלום בדרכיהם ש
שבילי עולם ללכת נ

נתיבות דרך לא סלולה׃
לשום ארצם לשמה
שרוקת עולם כל עובר
עליה ישם וינידברא
בראשו׃ כרוח קדים
אפיצם לפני אויב ע
ערף ולא פנים אראם
ביום אידם׃
ויאמרו לכו ונחשבה
על ירמיהו מחשבות
כי לא תאבד תורה מכ
מכהן ועצה מחכם
ודבר מנביא לכו
ונכהו בלשון ואל נקשיבה א
אל כל דבריו׃ הקשיבה
יהוה אלי ושמע לקול
יריבי׃ הישלם תחת
טובה רעה כי כרו שו
שוחה לנפשי זכר עמ
עמדי לפניך לדבר על
עליהם טובה להשיב
חמתך מהם׃ לכן תן את
בניהם לרעב והגרם ע
על ידי חרב ותהיינה
נשיהם שכלות ואלמ
ואלמנות ואנשיהם י
יהיו הרגי מות בחו
בחוריהם מכי חרב ב
במלחמה׃ תשמע זעק
זעקה מבתיהם כי תב
תביא עליהם גדוד פת
פתאם כי כרו שיחה
ללכדני ופחים טמנו
לרגלי׃ ואתה יהוה י

ידעת את כל עצתם ע
עלי למות אל תכפר על
עונם וחטאתם מלפניך
אל תמחי והיו מכשלים
לפניך בעת אפך עשה
בהם׃ כה אמר
יהוה הלך וקנית בק
בקבק יוצר חרש ומ
ומזקני העם ומזקני ה
הכהנים׃ ויצאת אל גיא
בן הנם אשר פתח שער
החרסות וקראת שם
את הדברים אשר אד
אדבר אליך׃ ואמרת
שמעו דבר יהוה מלכי
יהודה וישבי ירושלם
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני מב
מביא רעה על המקום
הזה אשר כל שמעה ת
תצלנה אזניו׃ יען אשר
עזבני וינכרו את המקום
הזה ויקטרו בו לאלהים
אחרים אשר לא ידעום
המה ואבותיהם ומלכי
יהודה ומלאו את המ
המקום הזה דם נקים׃
ובנו את במות הבעל
לשרף את בניהם באש
עלות לבעל אשר לא
צויתי ולא דברתי ולא
עלתה על לבי׃
לכן הנה ימים באים נאם
יהוה ולא יקרא למקום

הזה עוד התפת וגיא בן
הנם כי אם ההרגה׃ ובק
ובקתי את עצת יהודה
וירושלם במקום הזה
והפלתים בחרב לפני
איביהם וביד מבקשי
נפשם ונתתי את נבלתם
נבלתם למאכל לעוף
השמים ולבהמת הא
הארץ׃ ושמתי את הע
העיר הזאת לשמה
ולשרקה כל עבר עליה
ישם וישרק על כל מ
מכותה׃ והאכלתים את
בשר בניהם ואת בשר
בנתיהם ואיש בשר ר
רעהו יאכלו במצור
ובמצוק אשר יציקו
להם איביהם מבקשי
נפשם׃ ושברת הבקבק
לעיני האנשים ההלכ
ההלכים אותך׃ ואמרת
אליהם כה אמר יהוה
צבאות ככה אשבור
את העם הזה ואת הע
העיר הזאת כאשר יש
ישבר את כלי היוצר
אשר לא יוכל להרפא
עוד ובתפת יקברו מ
מאין מקום לקבור׃ כן
אעשה למקום הזה
נאם יהוה וליושביו׃
ולתת את העיר הזאת
כתפת׃ והיו בתי ירו

ירושלם ובתי מלכי
יהודה כמקום התפת
הטמאים לכל הבתים
אשר קטרו על גגת
גגתיהם לכל צבא הש
השמים והסך נסכים
לאלהים אחרים׃
ויבא ירמיהו
מהתפת אשר שלחו
יהוה שם להנבא ויע
ויעמד בחצר בית יה
יהוה ויאמר אל כל
העם׃ כה
אמר יהוה צבאות
אלהי צבאות הנני
מביא אל העיר הזאת
ועל כל עריה את כל
הרעה אשר דברתי
עליה כי הקשו את ע
ערפם לבלתי שמוע
את דברי׃ וישמע פ
פשחור בן אמר הכהן
והוא פקיד נגיד בבית
יהוה את ירמיהו נבא
את הדברים האלה׃
ויכה פשחור את ירמ
ירמיהו הנביא ויתן
אתו על המהפכת א
אשר בשער בנימן
העליון אשר בבית
יהוה׃ ויהי ממחרת
ויצא פשחור את יר
ירמיהו מן המהפכת
ויאמר אליו ירמיהו

לא פשחור קרא יהוה
שמך כי אם מגור מס
מסביב׃ כי כה
אמר יהוה הנני נתנך
למגור לך ולכל אהביך
ונפלו בחרב איביהם
ועיניך ראות ואת כל
יהודה אתן ביד מלך
בבל והגלם בבלה והכ
והכם בחרב׃ ונתתי את
כל חסן העיר הזאת
ואת כל יגיעה ואת כל
יקרה ואת כל אוצרות
מלכי יהודה אתן ביד
איביהם ובזזום ולקחם
ולקחום והביאום בב
בבלה׃ ואתה פשחור
וכל ישבי ביתך תלכו
בשבי ובבל תבוא ושם
תמות ושם תקבר אתה
וכל אהביך אשר נבאת
נבאת להם בשקר׃
פתיתני יהוה
ואפת חזקתני ותוכל
הייתי לשחוק כל היום
כלה לעג לי׃ כי מדי א
אדבר אזעק חמס וש
ושד אקרא כי היה
דבר יהוה לי לחרפה
ולקלס כל היום׃ ואמ
ואמרתי לא אזכרנו
ולא אדבר עוד בשמו
והיה בלבי כאש בע
בערת עצר בעצמתי

ונלאיתי כלכל ולא א
אוכל׃ כי שמעתי דבת
רבים מגור מסביב ה
הגידו ונגידנו כל אנוש
שלומי שמרי צלעי
אולי יפתה ונוכלה לו
ונקחה נקמתנו ממנו׃
ויהוה אותי כגבור ע
עריץ על כן רדפי יכ
יכשלו ולא יכלו בש
בשו מאד כי לא הש
השכילו כלמת עולם
לא תשכח׃ ויהוה צב
צבאות בחן צדיק
ראה כליות ולב אראה
נקמתך מהם כי אליך
גליתי את ריבי׃
שירו ליהוה הללו את
יהוה כי הציל את נפ
נפש אביון מיד מרעי
מרעים׃ ארור היום א
אשר ילדתי בו יום א
אשר ילדתני אמי אל
יהי ברוך׃ ארור האיש
אשר בשר את אבי ל
לאמר ילד לך בן זכר
שמח שמחהו׃ והיה
האיש ההוא כערים
אשר הפך יהוה ולא
נחם ושמע זעקה בב
בבקר ותרועה בעת צ
צהרים׃ אשר לא מו
מותתני מרחם ותהי
לי אמי קברי ורחמה

הרת עולם׃ למה זה
מרחם יצאתי לראות
עמל ויגון ויכלו בבש
בבשת ימי׃
הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה
בשלח אליו המלך
צדקיהו את פשחור
בן מלכיה ואת צפניה
בן מעשיה הכהן לא
לאמר׃ דרש נא בעדנו
את יהוה כי נבוכדרא
נבוכדראצר מלך בבל
נלחם עלינו אולי יע
יעשה יהוה אותנו ככל
נפלאתיו ויעלה מע
מעלינו׃
ויאמר ירמיהו אלהם
כה תאמרון אל צדק
צדקיהו׃ כה אמר
יהוה אלהי ישראל
הנני מסב את כלי ה
המלחמה אשר בידכם
אשר אתם נלחמים
בם את מלך בבל ואת
הכשדים הצרים על
עליכם מחוץ לחומה
ואספתי אתם אל תוך
העיר הזאת׃ ונלחמתי
אני אתכם ביד נטויה
ובזרוע חזקה ובאף
ובחמה ובקצף גדול׃
והכיתי את יושבי ה
העיר הזאת ואת הב

האדם ואת הבהמה
בדבר גדול ימתו׃
ואחרי כן נאם יהוה
אתן את צדקיהו מלך
יהודה ואת עבדיו ואת
העם ואת הנשארים
בעיר הזאת מן הדבר
ומן החרב ומן הרעב
ביד נבוכדראצר מלך
בבל וביד איביהם וביד
מבקשי נפשם והכם
לפי חרב לא יחוס על
עליהם ולא יחמל וה
ולא ירחם׃ ואל העם
הזה תאמר כה אמר
יהוה הנני נתן לפניכם
את דרך החיים ואת
דרך המות׃ הישב ב
בעיר הזאת ימות ב
בחרב וברעב ובדבר
והיוצא ונפל על ה
הכשדים הצרים על
עליכם יחיה והיתה
לו נפשו לשלל׃ כי ש
שמתי פני בעיר הז
הזאת לרעה ולא לט
לטובה נאם יהוה ביד
מלך בבל תנתן ושרפה
באש׃ ולבית
מלך יהודה שמעו׃
דבר יהוה׃ בית דוד
כה אמר יהוה דינו
לבקר משפט והצילו
גזול מיד עושק פן

[illegible]

תצא כאש חמתי ובע
ובערה ואין מכבה מ
מפני רע מעלליהם׃
הנני אליך ישבת הע
העמק צור המישר
נאם יהוה האמרים מי
יחת עלינו ומי יבא במ
במעונותינו׃ ופקדתי
עליכם כפרי מעלליכם
נאם יהוה והצתי אש
ביערה ואכלה כל סב
סביביה׃ כה
אמר יהוה רד בית מ
מלך יהודה ודברת ש
שם את הדבר הזה וא
ואמרת שמע דבר י
יהוה מלך יהודה ה
הישב על כסא דוד
אתה ועבדיך ועמך
הבאים בשערים הא
האלה׃ כה אמר יהוה
עשו משפט וצדקה
והצילו גזול מיד ע
עשוק וגר יתום ואל
ואלמנה אל תנו ואל
תחמסו ודם נקי אל
תשפכו במקום הזה׃
כי אם עשו תעשו את
הדבר הזה ובאו בשע
בשערי הבית הזה
מלכים ישבים לדוד
על כסאו רכבים ברכב
ובסוסים הוא ועבדו
ועמו׃ ואם לא תשמעו

את הדברים האלה
בי נשבעתי נאם יהוה
כי לחרבה יהיה הבית
הזה׃ כי כה
אמר יהוה על בית מ
מלך יהודה גלעד א
אתה לי ראש הלבנון
אם לא אשיתך מדבר
ערים לא נושבה׃ וקד
וקדשתי עליך משחת
משחתים איש וכליו
וכרתו מבחר ארזיך
והפילו על האש׃ ועב
ועברו גוים רבים על
העיר הזאת ואמרו
איש אל רעהו על מ
מה עשה יהוה ככה
לעיר הגדולה הזאת׃
ואמרו על אשר עזבו
את ברית יהוה אל
אלהיהם וישתחוו ל
לאלהים אחרים ויע
ויעבדום׃ אל
תבכו למת ואל תנדו
לו בכו בכו להלך כי
לא ישוב עוד וראה
את ארץ מולדתו׃ כי
כה אמר יהוה אל
שלם בן יאשיהו מל
מלך יהודה המלך
תחת יאשיהו אביו
אשר יצא מן המקום
הזה לא ישוב שם עו
עוד׃ כי במקום אשר

הגלו אתו שם ימות
ואת הארץ הזאת לא
יראה עוד׃ הוי
בנה ביתו בלא צדק
ועליותיו בלא משפט
ברעהו יעבד חנם ופ
ופעלו לא יתן לו׃ הא
האמר אבנה לי בית
מדות ועליות מרוחים
וקרע לו חלוני וספון
בארז ומשוח בששר׃
התמלך כי אתה מת
מתחרה בארז אביך
הלוא אכל ושתה וע
ועשה משפט וצדקה
אז טוב לו׃ דן דין ע
ואביון אז טוב הלא
היא הדעת אתי נאם
יהוה׃ כי אין עיניך ו
ולבך כי אם על בצעך
ועל דם הנקי לשפוך
ועל העשק ועל המ
המרוצה לעשות׃
לכן כה אמר
יהוה אל יהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה
לא יספדו לו הוי א
אחי והוי אחות לא
יספדו לו הוי אדון
והוי הדה׃ קבורת ח
חמור יקבר סחוב ו
והשלך מהלאה ל
לשערי ירושלם׃
עלי הלבנון

[illegible]

צמרת ז וסימנהון ועל האמירות אשר צמרתי ואת אלית וגב צמרת אמרת לא אשמע זה דרכך מנעוריך כי לא שמעת
שמעת ד וסימנהון הלא שמעת כי מלך אדניהו· זה דרכך מנעוריך כי לא שמעת בקולי· כי קול שופר שמעת נפשי תרועת מלחמה· הלא שמעת

ותצעקי ובבשן תני קולך
וצעקי מעברים כי נש
נשברו כל מאהביך׃ דב
דברתי אליך בשלותיך
אמרת לא אשמע זה
דרכך מנעוריך כי לא
שמעת בקולי׃ כל רעיך
תרעה רוח ומאהביך
בשבי ילכו כי אז תבשי
ונכלמת מכל רעתך׃ ית
ישבתי בלבנון מקננתי
בארזים מה נחנת בבא
לך חבלים חיל כילדה׃
חי אני נאם יהוה כי א
אם יהיה כניהו בן יה
יהויקים מלך יהודה
חותם על יד ימיני כי
משם אתקנך׃ ונתתיך
ביד מבקשי נפשך ו
וביד אשר אתה יגור
מפניהם וביד נבוכדראצר
מלך בבל וביד הכשר
הכשדים׃ והטלתי אתך
ואת אמך אשר ילדתך
על הארץ אחרת אשר
לא ילדתם שם ושם ת
תמותו׃ ועל הארץ א
אשר הם מנשאים את
נפשם לשוב שם שמה
לא ישובו׃
העצב נבזה נפוץ הא
האיש הזה כניהו אם
כלי אין חפץ בו מדוע
הוטלו הוא וזרעו וה
והשלכו על הארץ׃
אשר לא ידעו׃ ארץ
ארץ ארץ שמעי דבר
יהוה׃ כה אמר יהוה
כתבו את האיש הזה
ערירי גבר לא יצלח
בימיו כי לא יצלח מ
מזרעו איש ישב על
כסא דוד ומושל עוד
ביהודה׃ הוי
רעים מאבדים ומפצים
את צאן מרעיתי נאם
יהוה׃ לכן כה
אמר יהוה אלהי ישר
ישראל על הרעים הר
הרעים את עמי אתם
הפצתם את צאני ו
ותדחום ולא פקדתם
אתם הנני פוקד על
עליכם את רע מעל
מעלליכם נאם יהוה׃
ואני אקבץ את שאר
שארית צאני מכל ה
הארצות אשר הדחתי
אתם שם והשבתי א
אתהן על נוהן ופרו
ורבו׃ והקמתי עליהם
רעים ורעום ולא ייראו
עוד ולא יחתו ולא יפ
יפקדו נאם יהוה׃
הנה ימים באים
נאם יהוה והקמתי׃
לדוד צמח צדיק ומ
ומלך מלך והשכיל
ועשה משפט וצדקה
בארץ בימיו
תושע יהודה וישראל
ישכן לבטח וזה שמו
אשר יקראו יהוה צ
צדקנו׃ לכן הנה
ימים באים נאם יהוה
ולא יאמרו עוד חי י
יהוה אשר העלה את
בני ישראל מארץ מ
מצרים׃ כי אם חי יהוה
אשר העלה ואשר ה
הביא את זרע בית יש
ישראל מארץ צפנה
ומכל הארצות אשר
הדחתים שם וישבו׃
על אדמתם׃
לנבאים נשבר לבי בק
בקרבי רחפו כל עצמותי
הייתי כאיש שכור וכ
וכגבר עברו יין מפני
יהוה ומפני דברי קדשו׃
כי מנאפים מלאה הא
הארץ כי מפני אלה
אבלה הארץ יבשו נ
נאות מדבר ותהי מר
מרוצתם רעה וגבורתם
לא כן׃ כי גם נביא גם
כהן חנפו גם בביתי מ
מצאתי רעתם נאם
יהוה׃ לכן יהיה דרכם
להם כחלקלקות בא
באפלה ידחו ונפלו בה
כי אביא עליהם רעה

ארץ יג ר״פ וסימנהון ארץ מצרים לפניך היא· ארץ רפאים תחשב את היא ארץ חטה ושעורה· ארץ אשר לא במסכנות· ארץ אשר ה׳ אלהיך דרש אתה· ארץ זבת
ארץ שמעי ארץ נתנה יבולה ארץ רעשה ארץ פרי למלחה ארץ נתנה כי רשע ארץ עיפתה כמו אפל ארץ ציה ארץ מנוחה ועם לחם
כניו ג מליץ דמין ארץ בתר ארץ וסימנהון ארץ ארץ ארץ שמעי דבר ה׳ קדוש קדוש קדוש ה׳ צבאות היכל ה׳ היכל ה׳ היכל ה׳ המה ערה ערה ערה עד היסוד בה

שנת פקדתם נאם יהוה
ובנביאי שמרון ראיתי
תפלה הנבאו בבעל
ויתעו את עמי את יש
ישראל ובנביאי ירוש
ירושלם ראיתי שער
שערורה נאוף והלך
בשקר וחזקו ידי מרע
מרעים לבלתי שבו א
איש מרעתו היו לי כ
כלם כסדם וישביה כ
כעמרה׃ לכן כה
אמר יהוה צבאות על
הנבאים הנני מאכיל
אתם לענה והשקתים
מי ראש כי מאת נביאי
ירושלם יצאה חנפה
לכל הארץ׃ כה
אמר יהוה צבאות אל
תשמעו על דברי ה
הנבאים הנבאים לכם
מהבלים המה אתכם
חזון לבם ידברו לא
מפי יהוה׃ אמרים א
אמור למנאצי דבר
יהוה שלום יהיה לכם
וכל הלך בשררות לבו
אמרו לא תבוא עליכם
רעה׃ כי מי עמד בסוד
יהוה וירא וישמע א
את דברו מי הקשיב
דברו וישמע׃
הנה סערת יהוה חמה
יצאה וסער מתחולל

על ראש רשעים יחול׃
לא ישוב אף יהוה עד
עשתו ועד הקימו
מזמות לבו באחרית ה
הימים תתבוננו בה בי
בינה׃ לא שלחתי את
הנבאים והם רצו לא
דברתי אליהם והם נבאו׃
ואם עמדו בסודי ויש
וישמעו דברי את ע
עמי וישבום מדרכם
הרע ומרע מעלליהם׃
האלהי מקרב
אני נאם יהוה ולא
אלהי מרחק׃ אם יסתר
איש במסתרים ואני
לא אראנו נאם יהוה
הלא את השמים ואת
הארץ אני מלא נאם
יהוה׃ שמעתי את אשר
אמרו הנבאים הנבאים
בשמי שקר לאמר חל
חלמתי חלמתי׃ עד מתי
היש בלב הנבאים נ
נבאי השקר ונביאי
תרמית לבם׃ החשבים
להשכיח את עמי שמי
בחלומתם אשר יספרו
איש לרעהו כאשר
שכחו אבותם את שמי
בבעל׃ הנביא אשר
אשר אתו חלום יספר
חלום ואשר דברי אתו
ידבר דברי אמת מה

לתבן את הבר נאם יה
יהוה׃ הלא כה דברי כא
כאש נאם יהוה וכפטיש
יפצץ סלע׃ לכן הנני
על הנבאים נאם יהוה
מגנבי דברי איש מאת
רעהו׃ הנני על הנבאים
נאם יהוה הלקחים
לשונם וינאמו נאם׃
הנני על נבאי חלמות
שקר נאם יהוה ויספ
ויספרום ויתעו את ע
עמי בשקריהם ובפח
ובפחזותם ואנכי לא
שלחתים ולא צויתים
והועיל לא יועילו ל
לעם הזה נאם יהוה וכי
ישאלך העם הזה או
הנביא או כהן לאמר
מה משא יהוה ואמרת
אלהם את מה משא
ונטשתי אתכם נאם
יהוה׃ והנביא והכהן
והעם אשר יאמר משא
יהוה ופקדתי על האיש
ההוא ועל ביתו׃ כה ת
תאמרו איש אל רעהו
ואיש אל אחיו מה
ענה יהוה ומה דבר
יהוה׃ ומשא יהוה לא
תזכרו עוד כי המשא
יהיה לאיש דברו והפ
והפכתם את דברי אלהים
חיים יהוה צבאות

אלהינו׃ כה תאמר אל
הנביא מה ענך יהוה
ומה דבר יהוה׃ ואם
משא יהוה תאמרו
לכן כה אמר יהוה יען
אמרכם את הדבר הזה
משא יהוה ואשלח א
אליכם לאמר לא תאמרו
משא יהוה׃ לכן הנני
ונשיתי אתכם נשא
ונטשתי אתכם ואת
העיר אשר נתתי לכם
ולאבותיכם מעל פני׃
ונתתי עליכם חרפת
עולם וכלמות עולם
אשר לא תשכח׃
הראני יהוה
והנה שני דודאי תא
תאנים מועדים לפני
היכל יהוה אחרי הגלות
נבוכדראצר מלך בבל
את יכניהו בן יהויקים
מלך יהודה ואת שרי
יהודה ואת החרש וא
ואת המסגר מירושלם
ויבאם בבל׃ הדוד א
אחד תאנים טבות מא
מאד כתאני הבכרות
והדוד אחד תאנים ר
רעות מאד אשר לא
תאכלנה מרע׃
ויאמר יהוה אלי מה
אתה ראה ירמיהו
ואמר תאנים התאנים

הטבות טבות מאד ו
אשר לא תאכלנה מ
מרע׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ כה
אמר יהוה אלהי יש
ישראל כתאנים הט
הטבות האלה כן א
אכיר את גלות יהודה
אשר שלחתי מן המ
המקום הזה ארץ כ
כשדים לטובה׃ ושמ
ושמתי עיני עליהם ל
לטובה והשבתים על
הארץ הזאת ובניתים
ולא אהרס ונטעתים
ולא אתוש׃ ונתתי להם
לב לדעת אתי כי אני
יהוה והיו לי לעם וא
ואנכי אהיה להם ל
לאלהים כי ישבו א
אלי בכל לבם׃
וכתאנים הרעות אשר
לא תאכלנה מרע כי
כה אמר יהוה כן אתן
את צדקיהו מלך י
יהודה ואת שריו וא
ואת שארית ירושלם
הנשארים בארץ הזא
הזאת והישבים בארץ
מצרים׃ ונתתים לזועה
לרעה לכל ממלכות
הארץ לחרפה ולמשל
ולשנינה ולקללה בכל
המקמות אשר אד

אדיחם שם׃ ושלחתי בם
את החרב ואת הרעב
ואת הדבר עד תמם מ
מעל האדמה אשר
נתתי להם ולאבותיהם׃
הדבר אשר
היה על ירמיהו על
כל עם יהודה בשנה
הרבעית ליהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה
היא השנה הראשנית
לנבוכדראצר מלך ב
בבל׃ אשר דבר ירמיהו
הנביא על כל עם יהודה
ואל כל ישבי ירושלם
לאמר׃ מן שלש עש
עשרה שנה ליאשיהו
בן אמון מלך יהודה
ועד היום הזה זה ש
שלש ועשרים שנה
היה דבר יהוה אלי
ואדבר אליכם אשכים
ודבר ולא שמעתם׃
ושלח יהוה אליכם
את כל עבדיו הנבאים
השכם ושלח ולא ש
שמעתם ולא הטיתם
את אזנכם לשמע׃
לאמר שובו נא איש
מדרכו הרעה ומרע
מעלליכם ושבו על
האדמה אשר נתן
יהוה לכם ולאבותיכם
למן עולם ועד עולם׃

ואל תלכו אחרי אלהים
אחרים לעבדם ולהש
ולהשתחות להם ולא
תכעיסו אותי במעשה
ידיכם ולא ארע לכם׃
ולא שמעתם אלי נאם
יהוה למען הכעסוני
במעשה ידיכם לרע ל
לכם׃ לכן כה
אמר יהוה צבאות יען
אשר לא שמעתם את
דברי׃ הנני שלח ולק
ולקחתי את כל משפחת
צפון נאם יהוה ואל
נבוכדראצר מלך בבל
עבדי והבאתים על
הארץ הזאת ועל יש
ישביה ועל כל הגוים
האלה סביב והחרמתים
ושמתים לשמה ולש
ולשרקה ולחרבות
עולם׃ והאבדתי מהם
קול ששון וקול שמ
שמחה קול חתן וקול
כלה קול רחים ואור
נר׃ והיתה כל הארץ
הזאת לחרבה לשמה
ועבדו הגוים האלה
את מלך בבל שבעים
שנה׃ והיה כמלאות
שבעים שנה אפקוד
על מלך בבל ועל הגוי
ההוא נאם יהוה את
עונם ועל ארץ כשד

כשדים ושמתי אתו
לשממות עולם׃ והב
והבאותי על הארץ ה
ההיא את כל דברי א
אשר דברתי עליה את
כל הכתוב בספר הזה
אשר נבא ירמיהו על
כל הגוים׃ כי עבדו בם
גם המה גוים רבים ו
ומלכים גדולים ושל
ושלמתי להם כפעלם
וכמעשה ידיהם׃
כי כה אמר יהוה
אלהי ישראל אלי ק
קח את כוס היין החמ
החמה הזאת מידי ו
והשקיתה אתו את
כל הגוים אשר אנכי
שלח אותך אליהם׃ ו
ושתו והתגעשו והת
והתהללו מפני החרב
אשר אנכי שלח בינ
בינתם׃ ואקח את הכוס
מיד יהוה ואשקה
את כל הגוים אשר ש
שלחני יהוה אליהם׃
את ירושלם ואת ערי
יהודה ואת מלכיה
ואת שריה לתת אתם
לחרבה לשמה ולש
ולשרקה ולקללה כי
כיום הזה׃ את פרעה
מלך מצרים ואת ע
עבדיו ואת שריו וא

ואת כל עמו׃ ואת כל
הערב ואת כל מלכי א
ארץ העוץ ואת כל
מלכי ארץ פלשתים
ואת אשקלון ואת עזה
ואת עקרון ואת שארית
אשדוד׃ ואת אדום ואת
מואב ואת בני עמון׃
ואת כל מלכי צר ואת
כל מלכי צידון ואת כל
מלכי האי אשר בעבר
הים׃ ואת דדן ואת תי
תימא ואת בוז ואת כל
קצוצי פאה׃ ואת כל
מלכי ערב ואת כל מ
מלכי הערב השכנים
במדבר׃ ואת כל מלכי
זמרי ואת כל מלכי ע
עילם ואת כל מלכי מ
מדי׃ ואת כל מלכי ה
הצפון הקרבים והרח
והרחקים איש אל א
אחיו ואת כל הממלכות
הארץ אשר על פני ה
האדמה ומלך ששך
ישתה אחריהם׃ ואמ
ואמרת אליהם כה א
אמר יהוה צבאות א
אלהי ישראל שתו ו
ושכרו וקיו ונפלו ול
ולא תקומו מפני הח
החרב אשר אנכי ש
שלח ביניכם׃ והיה
כי ימאנו לקחת הכוס

מִיָּדְךָ לִשְׁתּוֹת וְאָמַרְתָּ
אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת שָׁתוֹ תִשְׁתּוּ׃ כִּי
הִנֵּה בָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא
שְׁמִי עָלֶיהָ אָנֹכִי מֵחֵל
לְהָרַע וְאַתֶּם הִנָּקֵה
תִנָּקוּ לֹא תִנָּקוּ כִּי חֶרֶב
אֲנִי קֹרֵא עַל כָּל יֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ נְאֻם יְהוָה
צְבָאוֹת׃ וְאַתָּה תִּנָּבֵא
אֲלֵיהֶם אֵת כָּל הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
יְהוָה מִמָּרוֹם יִשְׁאָג
וּמִמְּעוֹן קָדְשׁוֹ יִתֵּן
קוֹלוֹ שָׁאֹג יִשְׁאַג עַל
נָוֵהוּ הֵידָד כְּדֹרְכִים
יַעֲנֶה אֶל כָּל יֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ׃ בָּא שָׁאוֹן עַד
קְצֵה הָאָרֶץ כִּי רִיב
לַיהוָה בַּגּוֹיִם נִשְׁפָּט
הוּא לְכָל בָּשָׂר
הָרְשָׁעִים נְתָנָם לַחֶרֶב
נְאֻם יְהוָה׃ כֹּה
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
הִנֵּה רָעָה יֹצֵאת מִגּוֹי
אֶל גּוֹי וְסַעַר גָּדוֹל
יֵעוֹר מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ׃
וְהָיוּ חַלְלֵי יְהוָה בַּיּוֹם
הַהוּא מִקְצֵה הָאָרֶץ
וְעַד קְצֵה הָאָרֶץ לֹא
יִסָּפְדוּ וְלֹא יֵאָסְפוּ
וְלֹא יִקָּבֵרוּ לְדֹמֶן עַל
פְּנֵי הָאֲדָמָה יִהְיוּ׃
הֵילִילוּ הָרֹעִים וְזַעֲקוּ

וְהִתְפַּלְּשׁוּ אַדִּירֵי הַצֹּאן
כִּי מָלְאוּ יְמֵיכֶם לִטְבוֹחַ
וּתְפוֹצוֹתִיכֶם וּנְפַלְתֶּם
כִּכְלִי חֶמְדָּה׃ וְאָבַד
מָנוֹס מִן הָרֹעִים
וּפְלֵיטָה מֵאַדִּירֵי הַצֹּאן׃
קוֹל צַעֲקַת הָרֹעִים
וִילְלַת אַדִּירֵי הַצֹּאן׃
כִּי שֹׁדֵד יְהוָה אֶת
מַרְעִיתָם׃ וְנָדַמּוּ נְאוֹת
הַשָּׁלוֹם מִפְּנֵי חֲרוֹן אַף
יְהוָה׃ עָזַב כַּכְּפִיר סֻכּוֹ
כִּי הָיְתָה אַרְצָם לְשַׁמָּה
מִפְּנֵי חֲרוֹן הַיּוֹנָה וּמִפְּנֵי
חֲרוֹן אַפּוֹ׃

חצי

בְּרֵאשִׁית מַמְלְכוּת
יְהוֹיָקִים בֶּן יֹאשִׁיָּהוּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה הָיָה הַדָּבָר
הַזֶּה מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃
כֹּה אָמַר יְהוָה עֲמֹד
בַּחֲצַר בֵּית יְהוָה וְדִבַּרְתָּ
עַל כָּל עָרֵי יְהוּדָה
הַבָּאִים לְהִשְׁתַּחֲוֹת בֵּית
יְהוָה אֵת כָּל הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְדַבֵּר
אֲלֵיהֶם אַל תִּגְרַע דָּבָר׃
אוּלַי יִשְׁמְעוּ וְיָשֻׁבוּ
אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה
וְנִחַמְתִּי אֶל הָרָעָה
אֲשֶׁר אָנֹכִי חֹשֵׁב
לַעֲשׂוֹת לָהֶם מִפְּנֵי רֹעַ
מַעַלְלֵיהֶם׃ וְאָמַרְתָּ
אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה

אִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלַי
לָלֶכֶת בְּתוֹרָתִי אֲשֶׁר
נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם׃ לִשְׁמֹעַ
עַל דִּבְרֵי עֲבָדַי הַנְּבִאִים
אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁלֵחַ
אֲלֵיכֶם וְהַשְׁכֵּם וְשָׁלֹחַ
וְלֹא שְׁמַעְתֶּם׃ וְנָתַתִּי
אֶת הַבַּיִת הַזֶּה כְּשִׁלֹה
וְאֶת הָעִיר הַזֹּאתָה אֶתֵּן
לִקְלָלָה לְכֹל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃
וַיִּשְׁמְעוּ הַכֹּהֲנִים
וְהַנְּבִאִים וְכָל הָעָם
אֶת יִרְמְיָהוּ מְדַבֵּר אֶת
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּבֵית
יְהוָה׃ וַיְהִי כְּכַלּוֹת
יִרְמְיָהוּ לְדַבֵּר אֵת כָּל
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְדַבֵּר
אֶל כָּל הָעָם וַיִּתְפְּשׂוּ
אֹתוֹ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִאִים
וְכָל הָעָם לֵאמֹר מוֹת
תָּמוּת׃ מַדּוּעַ נִבֵּיתָ
בְשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר
כְּשִׁלוֹ יִהְיֶה הַבַּיִת
הַזֶּה וְהָעִיר הַזֹּאת
תֶּחֱרַב מֵאֵין יוֹשֵׁב
וַיִּקָּהֵל כָּל הָעָם אֶל
יִרְמְיָהוּ בְּבֵית יְהוָה׃
וַיִּשְׁמְעוּ שָׂרֵי יְהוּדָה
אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וַיַּעֲלוּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל
בֵּית יְהוָה וַיֵּשְׁבוּ בְּפֶתַח
שַׁעַר בֵּית יְהוָה הֶחָדָשׁ׃
וַיֹּאמְרוּ הַכֹּהֲנִים
וְהַנְּבִאִים אֶל הַשָּׂרִים

ואל כל העם לאמר
משפט מות לאיש הזה
כי נבא אל העיר הזאת
כאשר שמעתם באזני
באזניכם ויאמר ירמ
ירמיהו אל כל השר
השרים ואל כל העם
לאמר יהוה שלחני
להנבא אל הבית הזה
ואל העיר הזאת את
כל הדברים אשר שמ
שמעתם ועתה היטיבו
דרכיכם ומעלליכם
ושמעו בקול יהוה א
אלהיכם וינחם יהוה
אל הרעה אשר דבר
עליכם ואני הנני ביד
בידכם עשו לי כטוב
וכישר בעיניכם אך
ידע תדעו כי אם ממתי
ממתים אתם אתי כי
דם נקי אתם נתנים ע
עליכם ואל העיר הז
הזאת ועל ישביה כי
באמת שלחני יהוה
עליכם לדבר באזניכם
את כל הדברים האלה

ויאמרו השרים
וכל העם אל הכהנים
ואל הנביאים אין לא
לאיש הזה משפט
מות כי בשם יהוה
אלהינו דבר אלינו
ויקמו אנשים מזקני

הארץ ויאמרו אל כל
קהל העם לאמר מיכה
מיכיה המורשתי היה
נבא בימי חזקיהו מלך
יהודה ויאמר אל כל
עם יהודה לאמר כה
אמר יהוה צבאות
ציון שדה תחרש
וירושלם עיים תהיה
והר הבית לבמות יער
ההמת המיתהו חזקיהו
מלך יהודה וכל יהודה
הלא ירא את יהוה
ויחל את פני יהוה
וינחם יהוה אל
הרעה אשר דבר על
עליהם ואנחנו עשים
רעה גדולה על נפשת
נפשותינו וגם איש ה
היה מתנבא בשם
יהוה אוריהו בן שמ
שמעיהו מקרית היע
היערים וינבא על הע
העיר הזאת ועל הא
הארץ הזאת ככל דברי
ירמיהו וישמע המלך
יהויקים וכל גבוריו
וכל השרים את דבריו
ויבקש המלך המיתו
וישמע אוריהו ויירא
ויברח ויבא מצרים
וישלח המלך יהויקים
אנשים מצרים את א
אלנתן בן עכבור ואנשים

אתו אל מצרים ויוצי
ויוציאו את אוריהו
ממצרים ויבאהו אל
המלך יהויקים ויכהו
בחרב וישלך את נבלתו
אל קברי בני העם אך
יד אחיקם בן שפן הי
היתה את ירמיהו לב
לבלתי תת אתו ביד
העם להמיתו

בראשית ממלכת
יהויקם בן יאושיהו
מלך יהודה היה הד
הדבר הזה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר כה
אמר יהוה אלי עשה
לך מוסרות ומטות
ונתתם על צוארך וש
ושלחתם אל מלך א
אדום ואל מלך מואב
ואל מלך בני עמון
ואל מלך צר ואל מלך
צידון ביד מלאכים
הבאים ירושלם אל
צדקיהו מלך יהודה
וצוית אתם אל אד
אדניהם לאמר כה אמר
יהוה צבאות אלהי
ישראל כה תאמרו
אל אדניכם אנכי עש
עשיתי את הארץ את
האדם ואת הבהמה
אשר על פני הארץ
בכחי הגדול ובזרעי

הנטויה ונתתיה לאשר
ישר בעיני ועתה אנכי
נתתי את כל הארצות
האלה ביד נבוכדנאצר
מלך בבל עבדי וגם את
חית השדה נתתי לו ל
לעבדו ועבדו אתו כל
הגוים ואת בנו ואת בן
בנו עד בא עת ארצו ג
גם הוא ועבדו בו גוים
רבים ומלכים גדולים
והיה הגוי והממלכה
אשר לא יעבדו אתו
את נבוכדנאצר מלך
בבל ואת אשר לא יתן
את צוארו בעל מלך
בבל בחרב וברעב ובר
בדבר אפקד על הגוי
ההוא נאם יהוה עד ת
תמי אתם בידו ואתם
אל תשמעו אל נביאי
נביאיכם ואל קסמיכם
ואל חלמתיכם ואל
ענניכם ואל כשפיכם
אשר הם אמרים אליכם
לאמר לא תעבדו את
מלך בבל כי שקר הם
נבאים לכם למען הר
הרחיק אתכם מעל א
אדמתכם והדחתי א
אתכם ואבדתם והגוי
אשר יביא את צוארו
בעל מלך בבל ועבדו ו
והנחתיו על אדמתו

נאם יהוה וישב בה
ואל צדקיה מלך יהודה
דברתי ככל הדברים
האלה לאמר הביאו
את צואריכם בעל מלך
בבל ועבדו אתו ועמו
וחיו למה תמותו א
אתה ועמך בחרב בר
ברעב ובדבר כאשר
דבר יהוה אל הגוי
אשר לא יעבד את
מלך בבל ואל תשמעו
אל דברי הנבאים ה
האמרים אליכם לאמ
לאמר לא תעבדו את
מלך בבל כי שקר הם
נבאים לכם כי לא ש
שלחתים נאם יהוה
והם נבאים בשמי לש
לשקר למען הדיחי
אתכם ואבדתם אתם
והנבאים הנבאים לכם
ואל הכהנים ואל כל
העם הזה דברתי לאמר
כה אמר יהוה אל תש
תשמעו אל דברי נבי
נביאיכם הנבאים לכם
לאמר הנה כלי בית
יהוה מושבים מבבלה
עתה מהרה כי שקר
המה נבאים לכם אל
תשמעו אליהם עבדו
את מלך בבל וחיו ל
למה תהיה העיר הזאת

הזאת חרבה ואם נבאים
הם ואם יש דבר יהוה
אתם יפגעו נא ביהוה
צבאות לבלתי באו הכ
הכלים הנותרים בבית
יהוה ובית מלך יהודה
ובירושלם בבלה כי כה
אמר יהוה צבאות אל
העמדים ועל הים ועל
המכנות ועל יתר הכ
הכלים הנותרים בעיר
הזאת אשר לא לקחם
נבוכדנאצר מלך בבל
בגלותו את יכוניה בן
יהויקים מלך יהודה
מירושלם בבלה ואת
כל חרי יהודה וירושלם
כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
על הכלים הנותרים בית
יהוה ובית מלך יהודה
וירושלם בבלה יובאו
ושמה יהיו עד יום
פקדי אתם נאם יהוה
והעליתים והשיבתים
אל המקום הזה
ויהי בשנה ההיא בר
בראשית ממלכת צד
צדקיה מלך יהודה
בשנת הרבעית בחד
בחדש החמישי אמר
אלי חנניה בן עזור
הנביא אשר מגבעון
בבית יהוה לעיני הכ

הכהנים וכל העם לאמר
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל לאמר
שברתי את על מלך ב
בבל בעוד שנתים ימים
אני משיב אל המקום
הזה את כל כלי בית
יהוה אשר לקח נבוכ
נבוכדנאצר מלך בבל
מן המקום הזה ויביאם
בבל ואת יכניה בן יהו
יהויקים מלך יהודה
ואת כל גלות יהודה ה
הבאים בבלה אני מש
משיב אל המקום הזה
נאם יהוה כי אשבר
את על מלך בבל ויאמר
ירמיה הנביא אל חנניה
הנביא לעיני הכהנים
ולעיני כל העם העמדים
בבית יהוה ויאמר ירמ
ירמיה הנביא אמן כן
יעשה יהוה יקם יהוה
את דבריך אשר נבאת
להשיב כלי בית יהוה
וכל הגולה מבבל אל
המקום הזה אך שמע
נא הדבר הזה אשר
אנכי דבר באזניך ובא
ובאזני כל העם הנבי
הנביאים אשר היו לפ
לפני ולפניך מן העולם
ויבאו אל ארצות רבות
ועל ממלכות גדלות

למלחמה ולרעה ולדבר
הנביא אשר ינבא לש
לשלום בבא דבר הנב
הנביא יודע הנב
הנביא אשר שלחו
יהוה באמת ויקח ח
חנניה הנביא את המ
המוטה מעל צואר
ירמיה הנביא וישברהו
ויאמר חנניה לעיני כ
כל העם לאמר כה א
אמר יהוה ככה אשב
אשבר את על נבוכ
נבוכדנאצר מלך בבל
בעוד שנתים ימים מעל
צואר כל הגוים וילך
ירמיה הנביא לדרכו
ויהי דבר יהוה
אל ירמיה אחרי שבור
חנניה הנביא את המ
המוטה מעל צואר
ירמיה הנביא לאמר
הלוך ואמרת אל חנניה
לאמר כה אמר יהוה
מוטת עץ שברת ועש
ועשית תחתיהן מטות
ברזל כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
על ברזל נתתי על צואר
כל הגוים האלה לעבד
את נבכדנאצר מלך
בבל ועבדהו וגם את
חית השדה נתתי לו
ויאמר ירמיה

הנביא אל חנניה הנביא
שמע נא חנניה לא ש
שלחך יהוה ואתה ה
הבטחת את העם הזה
על שקר לכן כה אמר
יהוה הנני משלחך מעל
פני האדמה השנה את
אתה מת כי סרה דברת
על יהוה וימת חנניה
הנביא בשנה ההיא בח
בחדש השביעי

ואלה דברי הספר
אשר שלח ירמיה הנביא
מירושלם אל יתר זקני
הגולה ואל הכהנים ו
ואל הנביאים ואל כל
העם אשר הגלה נבוכ
נבוכדנאצר מירושלם
בבלה אחרי צאת יכניה
המלך והגבירה והסר
והסריסים שרי יהודה
וירושלם והחרש וה
והמסגר מירושלם
ביד אלעשה בן שפן
וגמריה בן חלקיה א
אשר שלח צדקיה מ
מלך יהודה אל נבוכ
נבוכדנאצר מלך בבל
בבלה לאמר כה אמר
יהוה צבאות אלהי י
ישראל לכל הגולה א
אשר הגליתי מירושלם
בבלה בנו בתים ושבו
ונטעו גנות ואכלו את

פרין׃ קחו נשים והולי
והולידו בנים ובנות ו
וקחו לבניכם נשים וא
ואת בנותיכם תנו לאנ
לאנשים ותלדנה בנים
ובנות ורבו שם ואל ת
תמעטו׃ ודרשו את ש
שלום העיר אשר הג
הגליתי אתכם שמה
והתפללו בעדה אל
יהוה כי בשלומה יהיה
לכם שלום׃ כי
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל אל יש
ישיאו לכם נביאיכם
אשר בקרבכם וקסמי
קסמיכם ואל תשמעו
אל חלמתיכם אשר
אתם מחלמים׃ כי בש
בשקר הם נבאים לכם
בשמי לא שלחתים נ
נאם יהוה׃ כי
כה אמר יהוה כי לפי
מלאות לבבל שבעים
שנה אפקד אתכם ו
והקמתי עליכם את
דברי הטוב להשיב א
אתכם אל המקום הזה׃
כי אנכי ידעתי את ה
המחשבת אשר אנכי
חשב עליכם נאם יהוה
מחשבות שלום ולא
לרעה לתת לכם אחר
אחרית ותקוה׃ וקרא

וקראתם אתי והלכתם
והתפללתם אלי ושמ
ושמעתי אליכם׃ ובק
ובקשתם אתי ומצאתם
כי תדרשני בכל לבבכם׃
ונמצאתי לכם נאם י
יהוה ושבתי את שבי
שביתכם וקבצתי את
אתכם מכל הגוים ומכל
המקומות אשר הדחתי
אתכם שם נאם יהוה
והשבתי אתכם אל
המקום אשר הגליתי
אתכם משם׃ כי אמרתם
הקים לנו יהוה נבאים
בבלה׃ כי כה
אמר יהוה אל המלך
היושב אל כסא דוד
ואל כל העם היושב ב
בעיר הזאת אחיכם א
אשר לא יצאו אתכם
בגולה׃ כה אמר
יהוה צבאות הנני מ
משלח בם את החרב
ואת הרעב ואת הדבר
ונתתי אותם כתאנים
השערים אשר לא
תאכלנה מרע׃ ורדפתי
אחריהם בחרב ברעב
ובדבר ונתתים לזועה
לכל ממלכות הארץ
לאלה ולשמה ולשר
ולשרקה ולחרפה בכ
בכל הגוים אשר הדח

הדחתים שם׃ תחת אשר
לא שמעו אל דברי
נאם יהוה אשר שלחתי
אליהם את עבדי הנב
הנבאים השכם ושלח
ולא שמעתם נאם יהוה׃
ואתם שמעו דבר יהוה
כל הגולה אשר שלחתי
מירושלם בבלה׃
כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
אל אחאב בן קוליה
ואל צדקיהו בן מעש
מעשיה הנבאים לכם
בשמי שקר הנני נתן
אתם ביד נבוכדראצר
מלך בבל והכם לעיניכם׃
ולקח מהם קללה לכל
גלות יהודה אשר בבב
בבבל לאמר ישמך י
יהוה כצדקיהו וכאחב
אשר קלם מלך בבל
באש׃ יען אשר עשו
נבלה בישראל וינא
וינאפו את נשי רע
רעיהם וידברו דבר
בשמי שקר אשר לא
צויתים ואנכי הוידע
ועד נאם יהוה׃
ואל שמעיהו
הנחלמי תאמר לאמר׃
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל לאמר
יען אשר אתה שלח

שלחת בשמכה ספרים
אל כל העם אשר בי
ירושלם ואל צפניה
בן מעשיה הכהן ואל
כל הכהנים לאמר
יהוה נתנך כהן תחת
יהוידע הכהן להיות
פקדים בית יהוה לכל
איש משגע ומתנבא
ונתתה אתו אל המה
פכת ואל הצינק
ועתה למה לא גערת
בירמיהו הענתתי
המתנבא לכם כי על
כן שלח אלינו בבל
לאמר ארכה היא בנו
בתים ושבו ונטעו
גנות ואכלו את פריהן
ויקרא צפניה הכהן
את הספר הזה באזני
ירמיהו הנביא
ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו לאמר שלח
על כל הגולה לאמר
כה אמר יהוה אל
שמעיה הנחלמי יען
אשר נבא לכם שמעיה
ואני לא
שלחתיו ויבטח
אתכם על שקר לכן
כה אמר יהוה הנני
פקד על שמעיה
הנחלמי ועל זרעו
לא יהיה לו איש

יושב בתוך העם הזה
ולא יראה בטוב אשר
אני עשה לעמי נאם
יהוה כי סרה דבר על
יהוה הדבר
אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר כה
אמר יהוה אלהי
ישראל לאמר כתב
לך את כל הדברים
אשר דברתי אליך
אל ספר כי הנה ימים
באים נאם יהוה ושבתי
את שבות עמי ישראל
ויהודה נאם יהוה
והשבתים אל הארץ
אשר נתתי לאבתם
וירשוה ואלה
הדברים אשר דבר
יהוה אל ישראל
ואל יהודה כי כה
אמר יהוה קול חרדה
שמענו פחד ואין
שלום שאלו נא וראו
אם ילד זכר מדוע
ראיתי כל גבר ידיו
על חלציו כיולדה
ונהפכו כל פנים
לירקון הוי כי גדול
היום ההוא מאין
כמהו ועת צרה היא
ליעקב וממנה יושע
והיה ביום ההוא
נאם יהוה צבאות

אשבר עלו מעל צוארך
ומוסרותיך אנתק ולא
יעבדו בו עוד זרים
ועבדו את יהוה אלהיהם
ואת דוד מלכם אשר
אקים להם
ואתה אל תירא עבדי
יעקב נאם יהוה ואל
תחת ישראל כי הנני
מושיעך מרחוק ואת
זרעך מארץ שבים
ושב יעקב ושקט
ושאנן ואין מחריד
כי אתך אני נאם
יהוה להושיעך כי
אעשה כלה בכל
הגוים אשר הפצותיך
שם אך אתך לא
אעשה כלה ויסרתיך
למשפט ונקה לא
אנקך כי כה
אמר יהוה אנוש
לשברך נחלה מכתך
אין דן דינך למזור
רפאות תעלה אין לך
כל מאהביך שכחוך
אותך לא ידרשו כי
מכת אויב הכיתיך
מוסר אכזרי על רב
עונך עצמו חטאתיך
מה תזעק על שברך
אנוש מכאבך על רב
עונך עצמו חטאתיך
עשיתי אלה לך לכן

כל אכליך יאכלו וכל
צריך כלם בשבי ילכו
והיו שאסיך למשסה
וכל בזזיך אתן לבז כי
אעלה ארכה לך ומ
וממכותיך ארפאך נ
נאם יהוה כי נדחה ק
קראו לך ציון היא ד
דרש אין לה
כה אמר יהוה הנני
שב שבות אהלי יעקוב
ומשכנתיו ארחם ונ
ונבנתה עיר על תלה
וארמון על משפטו
ישב ויצא מהם תודה
וקול משחקים והרבתים
ולא ימעטו והכבדתים
ולא יצערו והיו בניו
כקדם ועדתו לפני תכון
ופקדתי על כל לחציו
והיה אדירו ממנו ומ
ומשלו מקרבו יצא
והקרבתיו ונגש אלי
כי מי הוא זה ערב את
לבו לגשת אלי נאם
יהוה והייתם לי לעם
ואנכי אהיה לכם ל
לאלהים הנה
סערת יהוה חמה יצא
יצאה סער מתגורר
על ראש רשעים יחול
לא ישוב חרון אף י
יהוה עד עשתו ועד
הקימו מזמות לבו בא

באחרית הימים תתבנ
תתבוננו בה בעת ההיא
נאם יהוה אהיה לאלהים
לכל משפחות ישראל
והמה יהיו לי לעם
כה אמר יהוה
מצא חן במדבר עם
שרידי חרב הלוך ל
להרגיעו ישראל מ
מרחוק יהוה נראה לי
ואהבת עולם אהבתיך
על כן משכתיך חסד
עוד אבנך ונבנית בת
בתולת ישראל עוד
תעדי תפיך ויצאת ב
במחול משחקים עוד
תטעי כרמים בהרי ש
שמרון נטעו נטעים
וחללו כי יש יום קרא
קראו נצרים בהר א
אפרים קומו ונעלה
ציון אל יהוה אלהינו
כי כה אמר יהוה
רנו ליעקב שמחה ו
וצהלו בראש הגוים
השמיעו הללו ואמרו
הושע יהוה את עמך
את שארית ישראל
הנני מביא אותם מ
מארץ צפון וקבצתים
מירכתי ארץ בם עור
ופסח הרה וילדת יח
יחדו קהל גדול ישו
ישובו הנה בבכי יב

יבאו ובתחנונים אובילם
אוליכם אל נחלי מים
בדרך ישר לא יכשלו
בה כי הייתי לישראל
לאב ואפרים בכרי הוא
שמעו דבר
יהוה גוים והגידו בא
באיים ממרחק ואמרו
מזרה ישראל יקבצנו
ושמרו כרעה עדרו
כי פדה יהוה את יע
יעקב וגאלו מיד חזק
ממנו ובאו ורננו במ
במרום ציון ונהרו אל
טוב יהוה על דגן ועל
תירש ועל יצהר ועל
בני צאן ובקר והיתה
נפשם כגן רוה ולא
יוסיפו לדאבה עוד אז
תשמח בתולה במחול
ובחרים וזקנים יחדו
והפכתי אבלם לששון
ונחמתים ושמחתים
מיגונם ורויתי נפש
הכהנים דשן ועמי א
את טובי ישבעו נאם
יהוה כה אמר
יהוה קול ברמה נש
נשמע נהי בכי תמרו
תמרורים רחל מבכה
על בניה מאנה להנחם
על בניה כי איננו
כה אמר יהוה
מנעי קולך מבכי וע

ועיניך מדמעה כי יש
שכר לפעלתך נאם יהוה
ושבו מארץ אויב ויש
תקוה לאחריתך נאם
יהוה ושבו בנים לגבולם
שמוע שמעתי אפרים
מתנודד יסרתני ואוסר
כעגל לא למד השיבני
ואשובה כי אתה יהוה
אלהי כי אחרי שובי
נחמתי ואחרי הודעי
ספקתי על ירך בשתי
וגם נכלמתי כי נשאתי
חרפת נעורי
הבן יקיר לי אפרים אם
ילד שעשעים כי מדי
דברי בו זכר אזכרנו
עוד על כן המו מעי
לו רחם ארחמנו נאם
יהוה הציבי
לך ציונים שמי לך ת
תמרורים שתי לבך
למסלה דרך הלכתי
שובי בתולת ישראל
שבי אל עריך אלה
עד מתי תתחמקין
הבת השובבה כי ברא
יהוה חדשה בארץ
נקבה תסובב גבר
כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
עוד יאמרו את הדבר
הזה בארץ יהודה וב
ובעריו בשובי את ש

שבותם יברכך יהוה
נוה צדק הר הקדש
וישבו בה יהודה וכל
עריו יחדו אכרים ונס
ונסעו בעדר כי הרויתי
נפש עיפה וכל נפש
דאבה מלאתי על זאת
הקיצתי ואראה ושנתי
ערבה לי הנה
ימים באים נאם יהוה
וזרעתי את בית ישראל
ואת בית יהודה זרע
אדם וזרע בהמה
והיה כאשר שקדתי
עליהם לנתוש ולנתוץ
ולהרס ולהאביד ולה
ולהרע כן אשקד עלי
עליהם לבנות ולנטוע
נאם יהוה בימים ההם
לא יאמרו עוד אבות
אכלו בסר ושני בנים
תקהינה כי אם איש
בעונו ימות כל האדם
האכל הבסר תקהינה
שניו הנה ימים
באים נאם יהוה וכרתי
את בית ישראל ואת
בית יהודה ברית חדש
חדשה לא כברית אש
אשר כרתי את אבותם
ביום החזיקי בידם ל
להוציאם מארץ מצ
מצרים אשר המה ה
הפרו את בריתי ואנכי

בעלתי בם נאם יהוה
כי זאת הברית
אשר אכרת את בית
ישראל אחרי הימים
ההם נאם יהוה נתתי
את תורתי בקרבם ועל
לבם אכתבנה והייתי
להם לאלהים והמה
יהיו לי לעם ולא ילמ
ילמדו עוד איש את
רעהו ואיש את אחיו
לאמר דעו את יהוה
כי כולם ידעו אותי למ
למקטנם ועד גדולם
נאם יהוה כי אסלח
לעונם ולחטאתם לא
אזכר עוד כה
אמר יהוה נתן שמש
לאור יומם חקת ירח
וכוכבים לאור לילה
רגע הים ויהמו גליו
יהוה צבאות שמו א
אם ימשו החקים הא
האלה מלפני נאם
יהוה גם זרע ישראל
ישבתו מהיות גוי ל
לפני כל הימים
כה אמר יהוה אם
ימדו שמים מלמעלה
ויחקרו מוסדי ארץ
למטה גם אני אמאס
בכל זרע ישראל על
כל אשר עשו נאם
יהוה הנה ימים

נאם יהוה ונבנתה
העיר ליהוה ממגדל
חננאל עד שער הפנה׃
ויצא עוד קוה המדה
נגדו על גבעת גרב ונס
ונסב געתה׃
וכל העמק הפגרים והד
הדשן וכל השרמות
עד נחל קדרון עד פנה
שער הסוסים מזרחה
קדש ליהוה לא ינתש
ולא יהרס עוד לעולם׃
הדבר אשר הי
היה אל ירמיהו מאת
יהוה בשנת העשרית
לצדקיהו מלך יהודה
היא השנה שמנה ע
עשרה שנה לנבוכדראצר׃
ואז חיל מלך בבל צרי
צרים על ירושלם וירמ
וירמיהו הנביא היה
כלוא בחצר המטרה
אשר בית מלך יהודה׃
אשר כלאו צדקיהו
מלך יהודה לאמר
כה אמר יהוה הנני נ
נתן את העיר הזאת ב
ביד מלך בבל ולכדה׃
וצדקיהו מלך
יהודה לא ימלט מיד
הכשדים כי הנתן ינתן
ביד מלך בבל ודבר פי
פיו עם פיו ועיניו את
עיניו תראינה׃ ובבל יו

יולך את צדקיהו ושם
יהיה עד פקדי אתו נ
נאם יהוה כי תלחמו א
את הכשדים לא תצל
תצליחו׃ ויאמר
ירמיהו היה דבר יהוה
אלי לאמר׃ הנה חנמ
חנמאל בן שלם דדך
בא אליך לאמר קנה
לך את שדי אשר בע
בענתות כי לך משפט
הגאלה לקנות׃ ויבא
אלי חנמאל בן דדי כ
כדבר יהוה אל חצר
המטרה ויאמר אלי
קנה נא את שדי אשר
בענתות אשר בארץ ב
בנימין כי לך משפט ה
הירשה ולך הגאלה
קנה לך ואדע כי דבר
יהוה הוא׃ ואקנה את
השדה מאת חנמאל
בן דדי אשר בענתות
ואשקלה לו את הכסף
שבעה שקלים ועשרה
הכסף׃ ואכתב בספר וא
ואחתם ואעד עדים ו
ואשקל הכסף במאזנים׃
ואקח את ספר המקנה
ואת החתום המצוה
והחקים ואת הגלוי׃ ו
ואתן את הספר המק
המקנה אל ברוך בן נ
נריה בן מחסיה לעי

חנמאל דדי ולעיני
העדים הכתבים בספר
המקנה לעיני כל הי
היהודים הישבים בח
בחצר המטרה׃ ואצו
ואצוה את ברוך לעי
לעיניהם לאמר׃ כה
אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל לקח את
הספרים האלה את ס
ספר המקנה הזה ואת
החתום ואת ספר הגל
הגלוי הזה ונתתם בכ
בכלי חרש למען יע
יעמדו ימים רבים׃
כי כה אמר יהוה צב
צבאות אלהי ישראל
עוד יקנו בתים ושדות
וכרמים בארץ הזאת׃
ואתפלל אל
יהוה אחרי תתי את
ספר המקנה אל ברוך
בן נריה לאמר׃ אהה
אדני יהוה הנה אתה
עשית את השמים ו
ואת הארץ בכחך הג
הגדול ובזרעך הנטו
הנטויה לא יפלא ממ
ממך כל דבר׃ עשה ח
חסד לאלפים ומשלם
עון אבות אל חיק ב
בניהם אחריהם האל
הגדול הגבור יהוה
צבאות שמו׃ גדל ה

העצה ורב העליליה
אשר עיניך פקחות ע
על כל דרכי בני אדם
לתת לאיש כדרכיו ו
וכפרי מעלליו׃ אשר
שמת אתות ומפתים
בארץ מצרים עד ה
היום הזה ובישראל
ובאדם ותעשה לך
שם כיום הזה׃ ותוצא
את עמך את ישראל
מארץ מצרים באתות
ובמופתים וביד חזקה
ובאזרוע נטויה ובמורא
גדול׃ ותתן להם את
הארץ הזאת אשר
נשבעת לאבתם לתת
להם ארץ זבת חלב
ודבש׃ ויבאו וירשו
אתה ולא שמעו בק
בקולך ובתורותך לא
הלכו את כל אשר צ
צויתה להם לעשות
לא עשו ותקרא אתם
את כל הרעה הזאת׃
הנה הסללות באו ה
העיר ללכדה והעיר
נתנה ביד הכשדים ה
הנלחמים עליה מפני
החרב והרעב והדבר
ואשר דברת היה וה
והנך ראה׃ ואתה א
אמרת אלי אדני יי
יהוה קנה לך השדה

בכסף והעד עדים וה
והעיר נתנה ביד הכ
הכשדים׃ ויהי דבר
יהוה אל ירמיהו לא
לאמר׃ הנה אני יהוה
אלהי כל בשר הממני
יפלא כל דבר׃ לכן כה
אמר יהוה הנני נתן
את העיר הזאת ביד
הכשדים וביד נבוכ
נבוכדראצר מלך בבל
ולכדה׃ ובאו הכשדים
הנלחמים על העיר
הזאת והציתו את ה
העיר הזאת באש וש
ושרפוה ואת הבתים
אשר קטרו על גגותיהם
לבעל והסכו נסכים
לאלהים אחרים למע
הכעסני׃ כי היו בני
ישראל ובני יהודה
אך עשים הרע בעיני
מנעריהם כי בני יש
ישראל אך מכעסים
אתי במעשה ידיהם
נאם יהוה׃ כי על אפי
ועל חמתי היתה לי
העיר הזאת למן ה
היום אשר בנו אתה
ועד היום הזה להסירה
מעל פני׃ על כל רעת
בני ישראל ובני יהודה
אשר עשו להכעסני
המה מלכיהם שריהם

כהניהם ונביאיהם וא
ואיש יהודה וישבי
ירושלם׃ ויפנו אלי
ערף ולא פנים ולמד
אתם השכם ולמד וא
ואינם שמעים לקחת
מוסר׃ וישימו שקוציהם
בבית אשר נקרא שמי
עליו לטמאו׃ ויבנו א
את במות הבעל אשר
בגיא בן הנם להעביר
את בניהם ואת בנותיהם
למלך אשר לא צויתים
ולא עלתה על לבי לע
לעשות התועבה הזא
הזאת למען החטי
את יהודה׃
ועתה לכן כה אמר
יהוה אלהי ישראל
אל העיר הזאת אשר
אתם אמרים נתנה ביד
מלך בבל בחרב ברעב
ובדבר׃ הנני מקבצם
מכל הארצות אשר
הדחתים שם באפי ו
ובחמתי ובקצף גדול
והשבתים אל המקום
הזה והושבתים לבטח׃
והיו לי לעם ואני א
אהיה להם לאלהים׃
ונתתי להם לב אחד
ודרך אחד ליראה א
אותי כל הימים לטוב
להם ולבניהם אחריהם׃

וכרתי להם ברית עולם
אשר לא אשוב מאח
מאחריהם להיטיבי
אותם ואת יראתי אתן
בלבבם לבלתי סור מע
מעלי וששתי עליהם
להטיב אתם ונטעתים
בארץ הזאת באמת
בכל לבי ובכל נפשי
כי כה אמר
יהוה כאשר הבאתי
אל העם הזה את כל
הרעה הגדולה הזאת
כן אנכי מביא עליהם
את כל הטובה אשר
אנכי דבר עליהם ונ
ונקנה השדה בארץ ה
הזאת אשר אתם אמ
אמרים שממה היא
מאין אדם ובהמה נ
נתנה ביד הכשדים
שדות בכסף יקנו וכ
וכתוב בספר וחתום
והעד עדים בארץ ב
בנימן ובסביבי ירושלם
ובערי יהודה ובערי
ההר ובערי השפלה
ובערי הנגב כי אשיב
את שבותם נאם יהוה
ויהי דבר יהוה
אל ירמיהו שנית וה
והוא עודנו עצור ב
בחצר המטרה לאמר
כה אמר יהוה עשה

יהוה יוצר אותה להכ
להכינה יהוה שמו
קרא אלי ואענך וא
ואגידה לך גדלות
ובצרות לא ידעתם
כי כה אמר
יהוה אלהי ישראל
על בתי העיר הזאת
ועל בתי מלכי יהודה
הנתצים אל הסללות
ואל החרב באים לה
להלחם את הכשדים
ולמלאם את פגרי ה
האדם אשר הכיתי ב
באפי ובחמתי ואשר
הסתרתי פני מהעיר
הזאת על כל רעתם
הנני מעלה לה ארכה
ומרפא ורפאתים וגל
וגליתי להם עתרת ש
שלום ואמת והשבתי
את שבות יהודה ואת
שבות ישראל ובנתים
כבראשנה וטהרתים
מכל עונם אשר חטאו
לי וסלחתי לכול עונ
עונותיהם אשר חטאו
לי ואשר פשעו בי ו
והיתה לי לשם ששון
לתהלה ולתפארת לכל
גויי הארץ אשר ישמ
ישמעו את כל הטובה
אשר אנכי עשה אתם
ופחדו ורגזו על כל

הטובה ועל כל הש
השלום אשר אנכי
עשה לה כה
אמר יהוה עוד ישמע
במקום הזה אשר את
אתם אמרים חרב הוא
מאין אדם ומאין בה
בהמה בערי יהודה
ובחצות ירושלם ה
הנשמות מאין אדם
ומאין יושב ומאין ב
בהמה קול ששון וק
וקול שמחה קול חתן
וקול כלה קול אמרים
הודו את יהוה צבאות
כי טוב יהוה כי לעולם
חסדו מבאים תודה
בית יהוה כי אשיב
את שבות הארץ כב
כבראשנה אמר יהוה
כה אמר
יהוה צבאות עוד יה
יהיה במקום הזה הח
החרב מאין אדם ועד
בהמה ובכל עריו נוה
רעים מרבצים צאן
בערי ההר ובערי הש
השפלה ובערי הנגב
ובארץ בנימן ובסביבי
ירושלם ובערי יהודה
עד תעברנה הצאן על
ידי מונה אמר יהוה
הנה ימים באים
נאם יהוה והקימתי

את הדבר הטוב אשר
דברתי אל בית ישראל
ועל בית יהודה׃ בימים
ההם ובעת ההיא אצ
אצמיח לדוד צמח
צדקה ועשה משפט
וצדקה בארץ׃ בימים
ההם תושע יהודה וי
וירושלם תשכון לבטח
וזה אשר יקרא לה
יהוה צדקנו׃
כי כה אמר יהוה לא
יכרת לדוד איש ישב
על כסא בית ישראל׃
ולכהנים הלוים לא יכ
יכרת איש מלפני מ
מעלה עולה ומקטיר
מנחה ועשה זבח כל
הימים׃ ויהי
דבר יהוה אל ירמיהו
לאמור׃ כה אמר יה
יהוה אם תפרו את
בריתי היום ואת ברי
בריתי הלילה ולבלתי
היות יומם ולילה בע
בעתם׃ גם בריתי תפר
את דוד עבדי מהיות
לו בן מלך על כסאו
ואת הלוים הכהנים
משרתי׃ אשר לא יס
יספר צבא השמים
ולא ימד חול הים כן
ארבה את זרע דוד
עבדי ואת הלוים מ

משרתי אתי׃
ויהי דבר יהוה אל יר
ירמיהו לאמר׃ הלא
ראית מה העם הזה
דברו לאמר שתי ה
המשפחות אשר בחר
יהוה בהם וימאסם
ואת עמי ינאצון מה
מהיות עוד גוי לפניהם׃
כה אמר יהוה
אם לא בריתי יומם
ולילה חקות שמים
וארץ לא שמתי׃ גם
זרע יעקוב ודוד עבדי
אמאס מקחת מזרעו
משלים אל זרע אבר
אברהם ישחק ויעקב
כי אשוב את שבותם
ורחמתים׃
הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה ונ
ונבכדראצר מלך בבל
וכל חילו וכל ממלכות
ארץ ממשלת ידו וכל
העמים נלחמים על
ירושלם ועל כל עריה
לאמר׃ כה אמר יהוה
אלהי ישראל הלך
ואמרת אל צדקיהו
מלך יהודה ואמרת
אליו כה אמר יהוה
הנני נתן את העיר
הזאת ביד מלך בבל
ושרפה באש׃ ואתה

לא תמלט מידו כי תפ
תפש תתפש ובידו תנתן
ועיניך את עיני מלך
בבל תראינה ופיהו את
פיך ידבר ובבל תבוא׃
אך שמע דבר יהוה צ
צדקיהו מלך יהודה
כה אמר יהוה עליך
לא תמות בחרב׃ בשלום
תמות ובמשרפות א
אבותיך המלכים הר
הראשנים אשר היו ל
לפניך כן ישרפו לך
והוי אדון יספדו לך
כי דבר אני דברתי נא
נאם יהוה׃
וידבר ירמיהו הנביא
אל צדקיהו מלך יהו
יהודה את כל הדברים
האלה בירושלם׃ וחיל
מלך בבל נלחמים על
ירושלם ועל כל ערי
יהודה הנותרות אל
לכיש ואל עזקה כי ה
הנה נשארו בערי יהו
יהודה ערי מבצר׃
הפט הדבר אשר
לג היה אל ירמיהו מאת
יהוה אחרי כרות ה
המלך צדקיהו ברית
את כל העם אשר בי
בירושלם לקרא להם
דרור׃ לשלח איש את
עבדו ואיש את שפחתו

כה אמר יי אלהי ישראל כל וכיוצא בו ויאמר משה ואהרן · שומו איש חרבו על ירכו · עברו ושובו אמותיכם ומשליח לו · אנחנו העליתו אתכם ממצרים למלך
על ישראל לכן אמרו לרכבים ויקם ויבא הביתה וירא השטן · אשר התפללת אלי · וחזרו · ותאמר אליהם · ויאמר להם · ועל מלך יהודה השלח וחזרי אחר האיש כל גבר

שפחתו העברי והעבריה
חפשים לבלתי עבד בם
ביהודי אחיהו איש׃ ו
וישמעו כל השרים וכ
וכל העם אשר באו ב
בברית לשלח איש את
עבדו ואיש את שפח
שפחתו חפשים לבלתי
עבד בם עוד וישמעו ו
וישלחו׃ וישובו אחרי כן
וישבו את העבדים
ואת השפחות אשר
שלחו חפשים ויכבישום
לעבדים ולשפחות׃
ויהי דבר יהוה
אל ירמיהו מאת יי
יהוה לאמר׃ כה אמר
יהוה אלהי ישראל
אנכי כרתי ברית את
אבותיכם ביום הוצאי
אתם מארץ מצרים
מבית עבדים לאמר׃
מקץ שבע שנים תש
תשלחו איש את אחיו
העברי אשר ימכר לך
ועבדך שש שנים וש
ושלחתו חפשי מעמך
ולא שמעו אבותיכם
אלי ולא הטו את או
אזנם׃ ותשבו אתם הי
היום ותעשו את הי
הישר בעיני לקרא ד
דרור איש לרעהו ות
ותכרתו ברית לפני ב

בבית אשר נקרא שמי
עליו׃ ותשבו ותחללו
את שמי ותשבו איש
את עבדו ואיש את
שפחתו אשר שלחתם
חפשים לנפשם ותכב
ותכבשו אתם להיות
לכם לעבדים ולשפחות׃
לכן כה אמר
יהוה אתם לא שמע
שמעתם אלי לקרא
דרור איש לאחיו וא
ואיש לרעהו הנני ק
קרא לכם דרור נאם
יהוה אל החרב ואל
הדבר ואל הרעב ונ
ונתתי אתכם לזועה
לכל ממלכות הארץ׃
ונתתי את האנשים
העברים את בריתי א
אשר לא הקימו את
דברי הברית אשר
כרתו לפני העגל אש
אשר כרתו לשנים יי
ויעברו בין בתריו׃ שרי
יהודה ושרי ירושלם
הסריסים והכהנים וכל
עם הארץ העברים
בין בתרי העגל׃ ונתתי
אתם ביד איביהם וביד
מבקשי נפשם והיתה
נבלתם למאכל לעוף
השמים ולבהמת הא
הארץ׃ ואת צדקיהו

מלך יהודה ואת שריו
אתן ביד איביהם וב
וביד מבקשי נפשם
וביד חיל מלך בבל
העלים מעליכם׃ הנני
מצוה נאם יהוה וה
והשבתים אל העיר
הזאת ונלחמו עליה
ולכדוה ושרפה באש
ואת ערי יהודה אתן
שממה מאין ישב׃
הדבר אשר
היה אל ירמיהו מאת
יהוה בימי יהויקים
בן יאשיהו מלך יי
יהודה לאמר׃ הלוך
אל בית הרכבים ודב
ודברת אותם והבאותם
בית יהוה אל אחת
הלשכות והשקית
אותם יין׃ ואקח את
יאזניה בן ירמיהו בן
חבצניה ואת אחיו
ואת כל בניו ואת כל
בית הרכבים׃ ואבא
אתם בית יהוה אל
לשכת בני חנן בן יג
יגדליהו איש האלהים
אשר אצל לשכת יי
השרים אשר ממעל
ללשכת מעשיהו בן
שלם שמר הסף׃ וא
ואתן לפני בני בית
הרכבים גבעים מלאים

ימלא יין כתאנים השערת כתב יי את הדברים ולך ואמרת אל צדקיהו אנכי כרתי ברית הנני כסף השלח אתכם אשר שלחתם אתי אליך ... וכל עם
וכיוצא בו ויקם יהושע ויעל יהושע ויעבר יהושע וכל עם המלחמה ויעבר המלך הגלגל ויכרתו עבר ויקרא יהוה ויכרו שרי יהודה ושרי ירושלם הסריסים
ואת אחיו ד וכיוצא בו ויקח את אביו ואת אחיו וישב יוסף במצרים ויאמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ויגרש וכל את עגל ויקח את יאזניה בן

יין וכסות ואמר להם
שתו יין׃ ויאמרו לא
נשתה יין כי יונדב בן
רכב אבינו צוה עלינו
לאמר לא תשתו יין
אתם ובניכם עד עולם׃
ובית לא תבנו וזרע
לא תזרעו וכרם לא
תטעו ולא יהיה לכם
כי באהלים תשבו כל
ימיכם למען תחיו ימים
רבים על פני
האדמה אשר אתם
גרים שם׃ ונשמע בקול
יהונדב בן רכב
אבינו לכל אשר צונו
לבלתי שתות יין כל
ימינו אנחנו נשינו
בנינו ובנתינו׃ ולבלתי
בנות בתים לשבתנו
וכרם ושדה וזרע לא
יהיה לנו׃ ונשב באהלים
ונשמע ונעש
ככל אשר צונו יונדב
אבינו׃ ויהי בעלות
נבוכדראצר מלך בבל
אל הארץ ונאמר באו
ונבוא ירושלם מפני
חיל הכשדים ומפני
חיל ארם ונשב
בירושלם׃
ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו לאמר׃ כה
אמר יהוה צבאות

אלהי ישראל הלוך
ואמרת לאיש יהודה
וליושבי ירושלם הלוא
תקחו מוסר לשמע
אל דברי נאם יהוה׃
הוקם את דברי יהונדב
בן רכב אשר
צוה את בניו לבלתי
שתות יין ולא שתו
עד היום הזה כי שמעו
את מצות
אביהם ואנכי דברתי
אליכם השכם ודבר
ולא שמעתם אלי׃
ואשלח אליכם את
כל עבדי הנביאים
השכם ושלח לאמר
שבו נא איש מדרכו
הרעה והיטיבו מעלליכם
ואל תלכו
אחרי אלהים אחרים
לעבדם ושבו אל
האדמה אשר נתתי
לכם ולאבתיכם ולא
הטיתם את אזנכם
ולא שמעתם אלי׃ כי
הקימו בני יהונדב בן
רכב את מצות אביהם
אשר צום והעם הזה
לא שמעו אלי׃ לכן
כה אמר יהוה אלהי
צבאות אלהי ישראל
הנני מביא אל יהודה
ואל כל יושבי ירושלם

את כל הרעה אשר
דברתי עליהם יען
דברתי אליהם ולא
שמעו ואקרא להם
ולא ענו׃ ולבית
הרכבים אמר ירמיהו
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל יען
אשר שמעתם אל
מצות יהונדב אביכם
ותשמרו את כל
מצותיו ותעשו ככל
אשר צוה אתכם׃
לכן כה אמר
יהוה צבאות אלהי
ישראל לא יכרת איש
ליונדב בן רכב עמד
לפני כל הימים׃
ויהי בשנה הרביעית
ליהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה היה
הדבר הזה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר׃ קח
לך מגלת ספר וכתבת
אליה את כל הדברים
אשר דברתי אליך על
ישראל ועל יהודה
ועל כל הגוים מיום
דברתי אליך מימי
יאשיהו ועד היום
הזה׃ אולי ישמעו בית
יהודה את כל הרעה
אשר אנכי חשב לעשות
להם למען

ישובו איש מדרכו ה
הרעה וסלחתי לעונם
ולחטאתם׃
ויקרא ירמיהו את בר
ברוך בן נריה ויכתב
ברוך מפי ירמיהו את
כל דברי יהוה אשר
אליו על מגלת ספר׃
ויצוה ירמיהו את בר
ברוך לאמר אני עצור
לא אוכל לבוא בית
יהוה׃ ובאת אתה וק
וקראת במגלה אשר
כתבת מפי את דברי
יהוה באזני העם בית
יהוה ביום צום וגם
באזני כל יהודה הבאים
מעריהם תקראם׃ אולי
תפל תחנתם לפני י
יהוה וישבו איש מד
מדרכו הרעה כי גדול
האף והחמה אשר
דבר יהוה אל העם ה
הזה׃ ויעש ברוך בן
נריה ככל אשר צוהו
ירמיהו הנביא לקרא
בספר דברי יהוה בית
יהוה׃ ויהי בשנה
החמשית ליהויקים
בן יאשיהו מלך יהו
יהודה בחדש התשעי
קראו צום לפני יהוה
כל העם בירושלם וכל
העם הבאים מערי י

יהודה בירושלם׃ ויק
ויקרא ברוך בספר את
דברי ירמיהו בית י
יהוה בלשכת גמריהו
בן שפן הספר בחצר
העליון פתח שער בית
יהוה החדש באזני כל
העם׃ וישמע מכיהו
בן גמריהו בן שפן את
כל דברי יהוה מעל
הספר׃ וירד בית המלך
על לשכת הסופר והנ
והנה שם כל השרים
ישבים אלישמע הס
הסופר ודליהו בן שמ
שמעיהו ואלנתן בן
עכבור וגמריהו בן ש
שפן וצדקיהו בן חנ
חנניהו וכל השרים׃ ו
ויגד להם מכיהו את
כל הדברים אשר שמ
שמע בקרא ברוך בס
בספר באזני העם׃ וי
וישלחו כל השרים
נתניהו אל ברוך את יהודי בן
שלמיהו בן כושי ל
לאמר המגלה אשר
קראת בה באזני העם
קחנה בידך ולך ויקח
ברוך בן נריהו את ה
המגלה בידו ויבא א
אליהם׃ ויאמרו אליו
שב נא וקראנה באז
באזנינו ויקרא ברוך

באזניהם׃ ויהי כשמעם
את כל הדברים פחדו
איש אל רעהו ויאמ
ויאמרו אל ברוך הגד
נגיד למלך את כל ה
הדברים האלה׃ ואת
ברוך שאלו לאמר
הגד נא לנו איך כתבת
את כל הדברים האלה
מפיו׃ ויאמר להם ב
ברוך מפיו יקרא אלי
את כל הדברים האלה
ואני כתב על הספר ב
בדיו׃ ויאמרו
השרים אל ברוך לך
הסתר אתה וירמיהו
ואיש אל ידע איפה
אתם׃ ויבאו אל המל
המלך חצרה ואת ה
המגלה הפקידו בלש
בלשכת אלישמע ה
הסופר ויגידו באזני
המלך את כל הדברים
האלה׃ וישלח המלך
את יהודי לקחת את
המגלה ויקחה מלש
מלשכת אלישמע ה
הסופר ויקראה יהו
יהודי באזני המלך
ובאזני כל השרים
העמדים מעל המלך׃
והמלך ישב בית הח
החרף בחדש התשיעי
ואת האח לפניו מבע

מבערת׃ ויהי כקרוא
יהודי שלש דלתות
וארבעה יקרעה בת
בתער הספר והשלך
אל האש אשר אל ה
האח עד תם כל המגלה
על האש אשר על ה
האח׃ ולא פחדו ולא
קרעו את בגדיהם ה
המלך וכל עבדיו ה
השמעים את כל הד
הדברים האלה׃ וגם
אלנתן ודליהו וגמר
וגמריהו הפגעו במלך
לבלתי שרף את המג
המגלה ולא שמע א
אליהם׃ ויצוה
המלך את ירחמאל
בן המלך ואת שריהו
בן עזריאל ואת של
שלמיהו בן עבדאל
לקחת את ברוך הסו
הספר ואת ירמיהו
הנביא ויסתרם יהוה׃
ויהי דבר יהוה
אל ירמיהו אחרי שרף
המלך את המגלה ואת
הדברים אשר כתב ב
ברוך מפי ירמיהו לא
לאמר׃ שוב קח לך מ
מגלה אחרת וכתב ע
עליה את כל הדברים
הראשנים אשר היו
על המגלה הראשנה

אשר שרף יהויקים ז
מלך יהודה׃ ועל יה
יהויקים מלך יהודה
תאמר כה אמר יהוה
אתה שרפת את המג
המגלה הזאת לאמר
מדוע כתבת עליה ל
לאמר בא יבא מלך
בבל והשחית את הא
הארץ הזאת והשבית
ממנה אדם ובהמה׃
לכן כה אמר
יהוה על יהויקים מ
מלך יהודה לא יהיה
לו ישב על כסא דוד
ונבלתו תהיה משלכת
לחרב ביום ולקרח בל
בלילה׃ ופקדתי עליו
ועל זרעו ועל עבדיו
את עונם והבאתי על
עליהם ועל ישבי ירוש
ירושלם ואל איש יה
יהודה את כל הרעה
אשר דברתי אליהם ו
ולא שמעו׃
וירמיהו לקח מגלה
אחרת ויתנה אל ברוך
בן נריהו הספר ויכתב
עליה מפי ירמיהו ז
את כל דברי הספר
אשר שרף יהויקים
מלך יהודה באש ו
ועוד נוסף עליהם דב
דברים רבים כהמה׃

וימלך מלך
צדקיהו בן יאשיהו
תחת כניהו בן יהויקים
אשר המליך נבוכדראצר
מלך בבל בארץ יהודה׃
ולא שמע הוא ועבדיו
ועם הארץ אל דברי
יהוה אשר דבר ביד יר
ירמיהו הנביא׃ וישלח
המלך צדקיהו את י
יהוכל בן שלמיה ואת
צפניהו בן מעשיה ה
הכהן אל ירמיהו הנב
הנביא לאמר התפלל
נא בעדנו אל יהוה א
אלהינו׃ וירמיהו בא
ויצא בתוך העם ולא
נתנו אתו בית הכליא׃
וחיל פרעה יצא ממצ
ממצרים וישמעו הכ
הכשדים הצרים על
ירושלם את שמעם ו
ויעלו מעל ירושלם׃
ויהי דבר יהוה
אל ירמיהו הנביא לא
לאמר׃ כה אמר יהוה
אלהי ישראל כה תא
תאמרו אל מלך יהודה
השלח אתכם אלי לד
לדרשני הנה חיל פרעה
היצא לכם לעזרה שב
לארצו מצרים׃ ושבו
הכשדים ונלחמו על
העיר הזאת ולכדה ו

ושרפה באש׃
כה אמר יהוה אל תשי
תשיאו נפשתיכם לאמר
הלך ילכו מעלינו הכש
הכשדים כי לא ילכו׃ כי
אם הכיתם כל חיל כשד
כשדים הנלחמים אתכם
ונשארו בם אנשים מד
מדקרים איש באהלו
יקמו ושרפו את העיר
הזאת באש׃ והיה בה
בהעלות חיל הכשדים
מעל ירושלם מפני חיל
פרעה׃ ויצא
ירמיהו מירושלם ללכ
ללכת ארץ בנימן לחלק
משם בתוך העם׃ ויהי
הוא בשער בנימן ושם
בעל פקדת ושמו יראיה
בן שלמיה בן חנניה וי
ויתפש את ירמיהו הנ
הנביא לאמר אל הכש
הכשדים אתה נפל׃ ויא
ויאמר ירמיהו שקר
אינני נפל על הכשדים
ולא שמע אליו ויתפש
יראיה בירמיהו ויבאהו
אל השרים׃ ויקצפו הש
השרים על ירמיהו וה
והכו אתו ונתנו אתו
בית האסור בית יהונתן
הספר כי אתו עשו לבית
הכלא׃ כי בא ירמיהו א
אל בית הבור ואל החנ

החניות וישב שם יר
ירמיהו ימים רבים׃
וישלח המלך צדקיהו
ויקחהו וישאלהו ה
המלך בביתו בסתר
ויאמר היש דבר מאת
יהוה ויאמר ירמיהו
יש ויאמר ביד מלך
בבל תנתן׃ ויאמר ירמ
ירמיהו אל המלך צ
צדקיהו מה חטאתי
לך ולעבדיך ולעם הזה
כי נתתם אותי אל בית
הכלא׃ ואיו נביאיכם
אשר נבאו לכם לאמר
לא יבא מלך בבל עלי
עליכם ועל הארץ הז
הזאת׃ ועתה שמע נא
אדני המלך תפל נא
תחנתי לפניך ואל תש
תשבני בית יהונתן ה
הספר ולא אמות שם׃
ויצוה המלך צדקיהו
ויפקדו את ירמיהו ב
בחצר המטרה ונתון
לו ככר לחם ליום מחוץ
האפים עד תם כל הל
הלחם מן העיר וישב
ירמיהו בחצר המטרה׃
וישמע שפטיה בן מ
מתן וגדליהו בן פשחור
ויוכל בן שלמיהו ופש
ופשחור בן מלכיה את
הדברים אשר ירמיהו

מדבר אל כל העם לא
לאמר כה אמר יהוה
הישב בעיר הזאת ימ
ימות בחרב ברעב ובדבר
והיצא אל הכשדים י
יחיה והיתה לו נפשו
לשלל וחי׃ כה
אמר יהוה הנתן תנתן
העיר הזאת ביד חיל
מלך בבל ולכדה׃ ויאמ
ויאמרו השרים אל
המלך יומת נא את
האיש הזה כי על כן ה
הוא מרפא את ידי א
אנשי המלחמה הנש
הנשארים בעיר הזאת
ואת ידי כל העם לדבר
אליהם כדברים האלה
כי האיש הזה איננו
דרש לשלום לעם הזה
כי אם לרעה׃ ויאמר
המלך צדקיהו הנה
הוא בידכם כי אין ה
המלך יוכל אתכם ד
דבר׃ ויקחו את ירמיהו
וישלכו אתו אל הבור
מלכיהו בן המלך אש
אשר בחצר המטרה
וישלחו את ירמיהו׃
ובבור אין מים
כי אם טיט ויטבע יר
ירמיהו בטיט׃ וישמע
עבד מלך הכושי איש
סריס והוא בבית המ

[illegible]
[illegible]

בבית המלך כי נתנו א
את ירמיהו אל הבור
והמלך ישב בשער בנ
בנימן׃ ויצא עבד מלך
מבית המלך וידבר אל
המלך לאמר׃ אדני ה
המלך הרעו האנשים
האלה את כל אשר ע
עשו לירמיהו הנביא
את אשר השליכו אל
הבור וימת תחתיו מ
מפני הרעב כי אין ה
הלחם עוד בעיר׃ ויצ
ויצוה המלך את עבד
מלך הכושי לאמר
קח בידך מזה שלשים
אנשים והעלית את
ירמיהו הנביא מן ה
הבור בטרם ימות׃ ויק
ויקח עבד מלך את ה
האנשים בידו ויבא
בית המלך אל תחת
האוצר ויקח משם
בלוי הסחבות ובלוי
מלחים וישלחם אל
ירמיהו אל הבור בח
בחבלים׃ ויאמר עבד
מלך הכושי אל ירמ
ירמיהו שים נא בלו
בלואי הסחבות והמ
והמלחים תחת אציל
אצלות ידיך מתחת
לחבלים ויעש ירמיהו
כן׃ וימשכו את ירמי

ירמיהו בחבלים ויעלו
אתו מן הבור וישב ירמ
וישב ירמיהו בחצר
המטרה׃ וישלח המלך
צדקיהו ויקח את יר
ירמיהו הנביא אליו
אל מבוא השלישי
אשר בבית יהוה ויא
ויאמר המלך אל יר
ירמיהו שאל אני את
אתך דבר אל תכחד מ
ממני דבר׃ ויאמר יר
ירמיהו אל צדקיהו
כי אגיד הלוא המית
תמיתני וכי איעצך
לא תשמע אלי׃ וישבע
המלך צדקיהו אל יר
ירמיהו בסתר לאמר
חי יהוה את אשר ע
עשה לנו את הנפש הז
הזאת אם אמיתך וא
ואם אתנך ביד האנש
האנשים האלה אשר
מבקשים את נפשך׃
ויאמר ירמיהו
אל צדקיהו כה אמר
יהוה אלהי צבאות
אלהי ישראל אם יצא
תצא אל שרי מלך ב
בבל וחיתה נפשך וה
והעיר הזאת לא תש
תשרף באש וחיתה
אתה וביתך׃ ואם לא
תצא אל שרי מלך ב

בבל ונתנה העיר הזאת
ביד הכשדים ושרפוה
באש ואתה לא תמלט
מידם׃ ויאמר
המלך צדקיהו אל
ירמיהו אני דאג את
היהודים אשר נפלו א
אל הכשדים פן יתנו
אתי בידם והתעללו
בי׃ ויאמר ירמיהו לא
יתנו שמע נא בקול
יהוה לאשר אני דבר
אליך וייטב לך ותחי
נפשך׃ ואם מאן אתה
לצאת זה הדבר אשר
הראני יהוה׃ והנה כל
הנשים אשר נשארו
בבית מלך יהודה מו
מוצאות אל שרי מ
מלך בבל והנה אמ
אמרות הסיתוך ויכלו
לך אנשי שלמך ה
הטבעו בבץ רגלך
נסגו אחור׃ ואת כל
נשיך ואת בניך מוצ
מוצאים אל הכשדים
ואתה לא תמלט מי
מידם כי ביד מלך בב
בבל תתפש ואת העיר
הזאת תשרף באש׃
ויאמר צדקיהו
אל ירמיהו איש אל
ידע בדברים האלה
ולא תמות׃ כי ישמעו

[illegible]
[illegible]
[illegible]

השרים כי דברתי אתך
ובאו אליך ואמרו אל
אליך הגידה נא לנו מ
מה דברת אל המלך
אל תכחד ממנו ולא
נמיתך ומה דבר אליך
המלך: ואמרת אליהם
מפיל אני תחנתי לפני
המלך לבלתי השיבני
בית יהונתן למות שם:
ויבאו כל
השרים אל ירמיהו וי
וישאלו אתו ויגד להם
ככל הדברים האלה
אשר צוהו המלך וי
ויחרשו ממנו כי לא
נשמע הדבר: וישב
ירמיהו בחצר המטרה
עד יום אשר נלכדה
ירושלם   והיה
כאשר נלכדה ירושלם:
בשנה התשיעית לצד
לצדקיהו מלך יהודה
בחדש העשירי בא נב
נבוכדראצר מלך בבל
וכל חילו אל ירושלם
ויצרו עליה: בעשתי
עשרה שנה לצדקיהו
בחדש הרביעי בתשע
בתשעה לחדש הבקעה
העיר: ויבאו כל שרי
מלך בבל וישבו בש
בשער התוך נרגל שר
שראצר סמגר נבו

שר סכים רב סריס
נרגל שר אצר רב מג
וכל שארית שרי מלך
בבל: ויהי כאשר ראם
צדקיהו מלך יהודה
וכל אנשי המלחמה
ויברחו ויצאו לילה
מן העיר דרך גן המ
המלך בשער בין הח
החמתים ויצא דרך
הערבה: וירדפו חיל
כשדים אחריהם וי
וישגו את צדקיהו
בערבות ירחו ויקחו
אתו ויעלהו אל נבו
נבוכדראצר מלך בבל
רבלתה בארץ חמת
וידבר אתו משפטים:
וישחט מלך בבל את
בני צדקיהו ברבלה
לעיניו ואת כל חרי
יהודה שחט מלך ב
בבל: ואת עיני צדקיהו
עור ויאסרהו בנחש
בנחשתים לביא אתו
בבלה: ואת בית המלך
ואת בית העם שרפו
הכשדים באש ואת
חמות ירושלם נתצו:
ואת יתר העם הנשא
הנשארים בעיר ואת
הנפלים אשר נפלו
עליו ואת יתר העם
הנשארים הגלה נ

נבוזר אדן רב טבחים
בבל: ומן העם הדלים
אשר אין להם מאומה
השאיר נבוזר אדן רב
טבחים בארץ יהודה
ויתן להם כרמים ויג
ויגבים ביום ההוא: ו
ויצו נבוכדראצר
מלך בבל על ירמיהו
ביד נבוזר אדן רב ט
טבחים לאמר: קחנו
ועיניך שים עליו ואל
תעש לו מאומה רע
כי אם כאשר ידבר
אליך כן עשה עמו:
וישלח נבוזר אדן רב
טבחים ונבושזבן רב
סריס ונרגל שר אצר
רב מג וכל רבי מלך
בבל: וישלחו ויקחו
את ירמיהו מחצר
המטרה ויתנו אתו
אל גדליהו בן אחי
אחיקם בן שפן להו
להוציאהו אל הבית
וישב בתוך העם:
ואל ירמיהו היה דבר
יהוה בהיותו עצור
בחצר המטרה לאמר:
הלוך ואמרת לעבד
מלך הכושי לאמר
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני
מבי את דברי אל

העיר הזאת לרעה ול
לא לטובה והיו לפנ
לפניך ביום ההוא׃ וה
והצלתיך ביום ההוא
נאם יהוה ולא תנתן
ביד האנשים אשר
אתה יגור מפניהם׃ כי
מלט אמלטך ובחרב
לא תפל והיתה לך נ
נפשך לשלל כי בטח
בטחת בי נאם יהוה׃
הדבר אשר
היה אל ירמיהו מאת
יהוה אחר שלח אתו
נבוזר אדן רב טבחים
מן הרמה בקחתו אתו
והוא אסור באזקים
בתוך כל גלות ירושלם
ויהודה המגלים בבלה׃
ויקח רב טבחים לירמ
לירמיהו ויאמר אליו
יהוה אלהיך דבר את
הרעה הזאת אל המ
המקום הזה׃ ויבא וי
ויעש יהוה כאשר
דבר כי חטאתם לי
ליהוה ולא שמעתם
בקולו והיה לכם הד
דבר הזה׃ ועתה הנה
פתחתיך היום מן הא
האזקים אשר על
ידיך אם טוב בעיניך
לבא אתי בבל בא וא
ואשים את עיני עליך

ואם רע בעיניך לבא
אתי בבל חדל ראה
כל הארץ לפניך אל
טוב ואל הישר בעי
בעיניך ללכת שמה לך׃
ועודנו לא ישוב ושבה
אל גדליה בן אחיקם
בן שפן אשר הפקיד
מלך בבל בערי יהודה
ושב אתו בתוך העם
או אל כל הישר בעיניך
ללכת לך ויתן לו רב
טבחים ארחה ומש
ומשאת וישלחהו׃
ויבא ירמיהו אל גדל
גדליה בן אחיקם הה
המצפתה וישב אתו
בתוך העם הנשארים
בארץ׃ וישמעו כל
שרי החילים אשר
בשדה המה ואנשיהם
כי הפקיד מלך בבל
את גדליהו בן אחיקם
בארץ וכי הפקיד אתו
אנשים ונשים וטף
ומדלת הארץ מאשר
לא הגלו בבלה׃ ויבאו
אל גדליה המצפתה
וישמעאל בן נתניהו
ויוחנן ויונתן בני קר
קרח ושריה בן תנחמת
ובני עופי הנטפתי
ויזניה בן המעכתי
המה ואנשיהם׃ ויש

וישבע להם גדליהו
בן אחיקם בן שפן
ולאנשיהם לאמר אל
תיראו מעבד את הכ
הכשדים שבו בארץ
ועבדו את מלך בבל
וייטב לכם׃ ואני הנני
ישב במצפה לעמד
לפני הכשדים אשר
יבאו אלינו ואתם אס
אספו יין וקיץ ושמן
ושמו בכליכם ושבו
בעריכם אשר תפשתם׃
וגם כל היהודים אשר
במואב ובבני עמון
ובאדום ואשר בכל
הארצות שמעו כי נתן
מלך בבל שארית לי
ליהודה וכי הפקיד ע
עליהם את גדליהו בן
אחיקם בן שפן׃ וישבו
כל היהודים מכל המ
המקמות אשר נדחו
שם ויבאו ארץ יהודה
אל גדליהו המצפתה
ויאספו יין וקיץ הרבה
מאד׃ ויוחנן
בן קרח וכל שרי הח
החילים אשר אתו ב
באו אל גדליהו המצ
המצפתה׃ ויאמרו א
אליו הידע תדע כי
בעליס מלך בני עמון
שלח את ישמעאל

בן נתניה להכותך נפש
ולא האמין להם גדלי׳
גדליהו בן אחיקם׃ ויוח
ויוחנן בן קרח אמר א
אל גדליהו בסתר במצ
במצפה לאמר אלכה
נא ואכה את ישמעאל
בן נתניה ואיש לא יד
ידע למה יכבה נפש ונ
ונפוצו כל יהודה הנק
הנקבצים אליך ואבדה
שארית יהודה׃ ויאמר
גדליהו בן אחיקם אל
יוחנן בן קרח אל תעש
תעשה את הדבר הזה
כי שקר אתה דבר אל
ישמעאל׃ ויהי
בחדש השביעי בא יש
ישמעאל בן נתניה בן
אלישמע מזרע המל
המלוכה ורבי המלך
ועשרה אנשים אתו
אל גדליהו בן אחיקם
המצפתה ויאכלו שם
לחם יחדו במצפה׃ ויק
ויקם ישמעאל בן נתנ
נתניה ועשרת האנשים
אשר היו אתו ויכו א
את גדליהו בן אחיקם
בן שפן בחרב וימת
אתו אשר הפקיד מלך
בבל בארץ׃ ואת כל ה
היהודים אשר היו א
אתו את גדליהו במצ

במצפה ואת הכשדים
אשר נמצאו שם את
אנשי המלחמה הכה
ישמעאל׃ ויהי ביום
השני להמית את גד
גדליהו ואיש לא יד
ידע׃ ויבאו אנשים מ
משכם משלו ומש
ומשמרון שמנים איש
מגלחי זקן וקרעי ב
בגדים ומתגדדים ו
ומנחה ולבונה בידם
להביא בית יהוה׃ ויצ
ויצא ישמעאל בן נ
נתניה לקראתם מן ה
המצפה הלך הלך
ובכה ויהי כפגש את
אתם ויאמר אליהם
באו אל גדליהו בן א
אחיקם׃ ויהי כבאם
אל תוך העיר וישח
וישחטם ישמעאל
בן נתניה אל תוך הבו
הבור הוא והאנשים
אשר אתו׃ ועשרה
אנשים נמצאו בם ו
ויאמרו אל ישמעאל
אל תמיתנו כי יש לנו
מטמנים בשדה חט
חטים ושערים ושמן
ודבש ויחדל ולא ה
המיתם בתוך אחיהם׃
והבור אשר השליך
שם ישמעאל את כל

פגרי האנשים אשר
הכה ביד גדליהו הוא
אשר עשה המלך א
אסא מפני בעשא מ
מלך ישראל אתו מלא
ישמעאל בן נתניהו ח
חללים׃ וישב ישמעאל
את כל שארית העם
אשר במצפה ואת ב
בנות המלך ואת כל
העם הנשארים במצ
במצפה אשר הפקיד
נבוזר אדן רב טבחים
את גדליהו בן אחיקם
וישבם ישמעאל בן
נתניה וילך לעבר אל
בני עמון׃
וישמע יוחנן בן קרח
וכל שרי החילים אשר
אתו את כל הרעה א
אשר עשה ישמעאל
בן נתניה׃ ויקחו את
כל האנשים וילכו ל
להלחם עם ישמעאל
בן נתניה וימצאו אתו
אל מים רבים אשר
בגבעון׃ ויהי כראות
כל העם אשר את י
ישמעאל ואת יוחנן
בן קרח ואת כל שרי
החילים אשר אתו
וישמחו׃ ויסבו כל
העם אשר שבה יש
ישמעאל מן המצפה

וישבו וילכו אל יוחנן
בן קרח׃ וישמעאל בן
נתניה נמלט בשמנה
אנשים מפני יוחנן וי
וילך אל בני עמון׃ וי
ויקח יוחנן בן קרח וכל
שרי החילים אשר א
אתו את כל שארית הע
העם אשר השיב מאת
ישמעאל בן נתניה מן
המצפה אחר הכה את
גדליה בן אחיקם גבר
גברים אנשי המלחמה
ונשים וטף וסריסים
אשר השיב מגבעון׃
וילכו וישבו בגרות כ
כמוהם אשר אצל בית
לחם ללכת לבוא מצרים
מפני הכשדים כי יראו
מפניהם כי הכה ישמ
ישמעאל בן נתניה את
גדליהו בן אחיקם את
אשר הפקיד מלך בבל
בארץ׃ ויגשו
כל שרי החילים ויוחנן
בן קרח ויזניה בן הוש
הושעיה וכל העם מק
מקטן ועד גדול׃ ויא
ויאמרו אל ירמיהו
הנביא תפל נא תחנת
תחנתנו לפניך והתפלל
בעדנו אל יהוה א
אלהיך בעד כל השא
השארית הזאת כי נ

נשארנו מעט מהרבה
כאשר עיניך ראות א
אתנו׃ ויגד לנו יהוה
אלהיך את הדרך א
אשר נלך בה ואת הד
הדבר אשר נעשה׃ ו
ויאמר אליהם ירמיהו
הנביא שמעתי הנני
מתפלל אל יהוה א
אלהיכם כדבריכם וה
והיה כל הדבר אשר
יענה יהוה אתכם אג
אגיד לכם ולא אמנע
מכם דבר׃ והמה אמ
אמרו אל ירמיהו יהי
יהוה בנו לעד אמת
ונאמן אם לא ככל ה
הדבר אשר ישלחך
יהוה אלהיך אלינו
כן נעשה׃ אם טוב וא
ואם רע בקול יהוה א
אלהינו אשר אנו ש
שלחים אתך אליו נ
נשמע למען אשר
ייטב לנו כי נשמע בק
בקול יהוה אלהינו׃
ויהי מקץ ע
עשרת ימים ויהי דבר
יהוה אל ירמיהו׃ וי
ויקרא אל יוחנן בן ק
קרח ואל כל שרי הח
החילים אשר אתו׃
ולכל העם למקטן ועד
גדול׃ ויאמר אליהם

כה אמר יהוה אלהי
ישראל אשר שלחתם
אתי אליו להפיל תחנ
תחנתכם לפניו׃ אם שוב
תשבו בארץ הזאת ו
ובניתי אתכם ולא אה
אהרס ונטעתי אתכם
ולא אתוש כי נחמתי
אל הרעה אשר עשיתי
לכם׃ אל תיראו מפני
מלך בבל אשר אתם
יראים מפניו אל תיראו
ממנו נאם יהוה כי א
אתכם אני להושיע א
אתכם ולהציל אתכם
מידו׃ ואתן לכם רחמ
רחמים ורחם אתכם
והשיב אתכם אל אד
אדמתכם׃ ואם אמרים
אתם לא נשב בארץ
הזאת לבלתי שמע
בקול יהוה אלהיכם׃
לאמר לא כי ארץ מ
מצרים נבוא אשר לא
נראה מלחמה וקול
שופר לא נשמע ולל
וללחם לא נרעב ושם
נשב׃ ועתה לכן שמעו
דבר יהוה שארית יה
יהודה כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
אם אתם שום תשמון
פניכם לבא מצרים וב
ובאתם לגור שם׃ והיתה

החרב

החרב אשר אתם ירא
יראים ממנה שם תשיג
אתכם בארץ מצרים ו
והרעב אשר אתם דא
דאגים ממנו שם יד
ידבק אחריכם מצרים
ושם תמתו: ויהיו כל
האנשים אשר שמו
את פניהם לבוא מצרים
לגור שם ימותו בחרב
ברעב ובדבר ולא יהיה
להם שריד ופליט מ
מפני הרעה אשר אני
מביא עליהם: כי כה
אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל כאשר
נתך אפי וחמתי על
ישבי ירושלם כן תתך
חמתי עליכם בבאכם
מצרים והייתם לאלה
ולשמה ולקללה ולח
ולחרפה ולא תראו עוד
את המקום הזה: דבר
יהוה עליכם שארית
יהודה אל תבאו מצר
מצרים ידע תדעו כי
העידתי בכם היום: כי
התעתים בנפשותיכם
כי אתם שלחתם אתי
אל יהוה אלהיכם ל
לאמר התפלל בעדנו
אל יהוה אלהינו וככל
אשר יאמר יהוה
אלהינו כן הגד לנו

ועשינו: ואגד לכם ה
היום ולא שמעתם ב
בקול יהוה אלהיכם ו
ולכל אשר שלחני א
אליכם: ועתה ידע תד
תדעו כי בחרב ברעב
ובדבר תמותו במקום
אשר חפצתם לבוא
לגור שם: ויהי
ככלות ירמיהו לדבר
אל כל העם את כל דב
דברי יהוה אלהיהם
אשר שלחו יהוה
אלהיהם אליהם את כל
הדברים האלה:
ויאמר עזריה בן הוש
הושעיה ויוחנן בן ק
קרח וכל האנשים הז
הזדים אמרים אל יר
ירמיהו שקר אתה מ
מדבר לא שלחך יהוה
אלהינו לאמר לא תב
תבאו מצרים לגור שם:
כי ברוך בן נריה מסית
אתך בנו למען תת את
אתנו ביד הכשדים לה
להמית אתנו ולהגלות
אתנו בבל: ולא שמע
יוחנן בן קרח וכל שרי
החילים וכל העם בקול
יהוה לשבת בארץ יה
יהודה: ויקח יוחנן בן
קרח וכל שרי החילים
את כל שארית יהודה

אשר שבו מכל הגוים
אשר נדחו שם לגור
בארץ יהודה: את ה
הגברים ואת הנשים
ואת הטף ואת בנות
המלך ואת כל הנפש
אשר הניח נבוזר אדן
רב טבחים את גדליהו
בן אחיקם בן שפן ואת
ירמיהו הנביא ואת ב
ברוך בן נריהו: ויבאו א
ארץ מצרים כי לא ש
שמעו בקול יהוה ויב
ויבאו עד תחפנחס:
ויהי דבר יהוה
אל ירמיהו בתחפנחס
לאמר: קח בידך אבנים
גדלות וטמנתם במלט
במלבן אשר בפתח ב
בית פרעה בתחפנחס
לעיני אנשים יהודים:
ואמרת אליהם כה אמר
יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני שלח ול
ולקחתי את נבוכדראצר
מלך בבל עבדי ושמתי
כסאו ממעל לאבנים
האלה אשר טמנתי
ונטה את שפרורו על
עליהם: ובאה והכה את
ארץ מצרים אשר למ
למות למות ואשר לש
לשבי לשבי ואשר לח
לחרב לחרב: והצתי א

אש בבתי אלהי מצרים
ושרפם ושבם ועטה
את ארץ מצרים כאשר
יעטה הרעה את בגדו
ויצא משם בשלום: וש
ושבר את מצבות בית
שמש אשר בארץ מ
מצרים ואת בתי אלהי
מצרים ישרף באש:
הדבר אשר היה
אל ירמיהו אל כל היה
היהודים הישבים בא
בארץ מצרים הישבים
במגדל ובתחפנחס וב
ובנף ובארץ פתרוס
לאמר: כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
אתם ראיתם את כל ה
הרעה אשר הבאתי ע
על ירושלם ועל כל ערי
יהודה והנם חרבה ה
היום הזה ואין בהם יש
ישב: מפני רעתם אשר
עשו להכעסני ללכת
לקטר לעבד לאלהים
אחרים אשר לא ידע
ידעום המה אתם וא
ואבתיכם: ואשלח א
אליכם את כל עבדי
הנביאים השכים ושלח
לאמר אל נא תעשו א
את דבר התעבה הזאת
אשר שנאתי: ולא ש
שמעו ולא הטו את

אזנם לשוב מרעתם ל
לבלתי קטר לאלהים
אחרים: ותתך חמתי וא
ואפי ותבער בערי יהו
יהודה ובחצות ירושלם
ותהיינה לחרבה לשמ
לשממה כיום הזה:
ועתה כה
אמר יהוה אלהי צב
צבאות אלהי ישראל
למה אתם עשים רעה
גדולה אל נפשתכם
להכרית לכם איש וא
ואשה עולל ויונק מתו
מתוך יהודה לבלתי
הותיר לכם שארית: ל
להכעסני במעשי יד
ידיכם לקטר לאלהים
אחרים בארץ מצרים
אשר אתם באים לגור
שם למען הכרית לכם
ולמען היותכם לקללה
ולחרפה בכל גויי הא
הארץ: השכחתם את
רעות אבתיכם ואת רע
רעות מלכי יהודה ואת
רעות נשיו ואת רעת
רעתיכם ואת רעת נש
נשיכם אשר עשו בא
בארץ יהודה ובחצות
ירושלם: לא דכאו עד
היום הזה ולא יראו ו
ולא הלכו בתורתי ובח
ובחקתי אשר נתתי ל

לפניכם ולפני אבתיכם:
לכן כה אמר
יהוה צבאות אלהי יש
ישראל הנני שם פני ב
בכם לרעה ולהכרית
את כל יהודה: ולקחתי
את שארית יהודה א
אשר שמו פניהם לבא
ארץ מצרים לגור שם
ותמו כל בארץ מצרים
יפלו בחרב ברעב יתמו
מקטן ועד גדול בחרב
וברעב ימתו והיו לא
לאלה ולשמה ולקללה
ולחרפה: ופקדתי על
הישבים בארץ מצרים
כאשר פקדתי על ירוש
ירושלם בחרב ברעב
ובדבר: ולא יהיה פליט
ושריד לשארית יהודה
הבאים לגור שם בארץ
מצרים ולשוב ארץ י
יהודה אשר המה מנ
מנשאים את נפשם לש
לשוב לשבת שם כי לא
ישובו כי אם פלטים:
ויענו את
ירמיהו כל האנשים
הידעים כי מקטרות
נשיהם לאלהים אחרים
וכל הנשים העמדות
קהל גדול וכל העם ה
הישבים בארץ מצרים
בפתרוס לאמר: הדבר

אשר דברת אלינו בשם
יהוה איננו שמעים א
אליך׃ כי עשה נעשה א
את כל הדבר אשר יצא
מפינו לקטר למלכת ׃
השמים והסיך לה נסכ
נסכים כאשר עשינו א
אנחנו ואבתינו מלכינו
ושרינו בערי יהודה וב
ובחצות ירושלם ונשב
ונשבע לחם ונהיה טו
טובים ורעה לא ראינו׃
ומן אז חדלנו לקטר
למלכת השמים והסך
לה נסכים חסרנו כל
ובחרב וברעב תמנו׃ וכי
אנחנו מקטרים למלכת
השמים ולהסך לה נס
נסכים המבלעדי אנש
אנשינו עשינו לה כו
כונים להעצבה והסך
לה נסכים׃
ויאמר ירמיהו אל כל
העם על הגברים ועל
הנשים ועל כל העם ׃
הענים אתו דבר לאמר׃
הלא את הקטר אשר
קטרתם בערי יהודה
ובחצות ירושלם אתם
ואבותיכם מלכיכם וש
ושריכם ועם הארץ׃
אתם זכר יהוה ותעלה
על לבו׃ ולא יוכל יהוה
עוד לשאת מפני רע

מעלליכם מפני התעבת
אשר עשיתם ותהי
ארצכם לחרבה ולשמה
ולקללה מאין יושב׃
כהיום הזה׃ מפני אשר
קטרתם ואשר חטאתם
ליהוה ולא שמעתם
בקול יהוה ובתרתו וב
ובחקתיו ובעדותיו לא
הלכתם על כן קראת
אתכם הרעה הזאת
כיום הזה׃
ויאמר ירמיהו אל כל
העם ואל כל הנשים׃
שמעו דבר יהוה כל
יהודה אשר בארץ מ
מצרים׃ כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
לאמר אתם ונשיכם
ותדברנה בפיכם וביד
ובידיכם מלאתם לא
לאמר עשה נעשה
את נדרינו אשר נדרנו
לקטר למלכת השמים
ולהסך לה נסכים הקם
תקימנה את נדריכם
ועשה תעשינה את
נדריכם׃ לכן
שמעו דבר יהוה כל
יהודה הישבים בארץ
מצרים הנני נשבעתי
בשמי הגדול אמר
יהוה אם יהיה עוד
שמי נקרא בפי כל

איש יהודה אמר חי
אדני יהוה בכל ארץ׃
מצרים׃ הנני שקד עלי
עליהם לרעה ולא לט
לטובה ותמו כל איש
יהודה אשר בארץ מ
מצרים בחרב וברעב עד כלותם׃
ופליטי חרב ישבון מן
ארץ מצרים ארץ יהוד
יהודה מתי מספר וי
וידעו כל שארית יהודה
הבאים לארץ מצרים
לגור שם דבר מי יקום
ממני ומהם׃ וזאת לכם
האות נאם יהוה כי פ
פקד אני עליכם במקום
הזה למען תדעו כי ק
קום יקומו דברי עליכם
לרעה׃ כה אמר
יהוה הנני נתן את פרעה
חפרע מלך מצרים ביד
איביו וביד מבקשי
נפשו כאשר נתתי את
צדקיהו מלך יהודה
ביד נבוכדראצר מלך
בבל איבו ומבקש נפ
נפשו׃ הדבר
אשר דבר ירמיהו הנ
הנביא אל ברוך בן נר
נריה בכתבו את הדבר
הדברים האלה על ספ
ספר מפי ירמיהו בש
בשנה הרביעית ליהו
ליהויקים בן יאשיהו

מלך יהודה לאמר׃
כה אמר יהוה
אלהי ישראל עליך ב׃
ברוך׃ אמרת אוי נא לי
כי יסף יהוה יגון על
מכאבי יגעתי באנחתי
ומנוחה לא מצאתי׃
כה תאמר אליו כה א
אמר יהוה הנה אשר
בניתי אני הרס ואת
אשר נטעתי אני נתש
ואת כל הארץ היא׃ ו
ואתה תבקש לך גדלות
אל תבקש כי הנני מב
מביא רעה על כל בשר
נאם יהוה ונתתי לך
את נפשך לשלל על
כל המקמות אשר
תלך שם׃ אשר היה
דבר יהוה אל ירמיהו
הנביא על הגוים׃ למ
למצרים על חיל פרעה
נכו מלך מצרים אשר
היה על נהר פרת בכ
בכרכמש אשר הכה
נבוכדראצר מלך בבל
בשנת הרביעית ליהוי
ליהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה׃ ערכו מגן
וצנה וגשו למלחמה׃
אסרו הסוסים ועלו ה
הפרשים והתיצבו ב
בכובעים מרקו הרמ
הרמחים לבשו הסרי

הסרינת׃ מדוע ראיתי
המה חתים נסגים א
אחור וגבוריהם יכתו
ומנוס נסו ולא הפנו
מגור מסביב נאם י
יהוה׃ אל ינוס הקל
ואל ימלט הגבור צפ
צפונה על יד נהר פרת
כשלו ונפלו׃ מי זה כי
כיאר יעלה כנהרות
יתגעשו מימיו׃ מצר
מצרים כיאר יעלה
וכנהרות יתגעשו מים
ויאמר אעלה אכסה
ארץ אבידה עיר וי
וישבי בה׃ עלו הסוסים
והתהללו הרכב ויצאו
הגבורים כוש ופוט ת
תפשי מגן ולודים ת
תפשי דרכי קשת׃ והי
והיום ההוא לאדני
יהוה צבאות יום נק
נקמה להנקם מצריו
ואכלה חרב ושבעה
ורותה מדמם כי זבח
לאדני יהוה צבאות
בארץ צפון על נהר
פרת׃ עלי גלעד וקחי
צרי בתולת בת מצר
מצרים לשוא הרביתי
רפאות תעלה אין לך׃
שמעו גוים קלונך ו
וצוחתך מלאה הארץ
כי גבור בגבור כשלו

יחדיו נפלו שניהם׃
הדבר אשר דבר   הפט
יהוה אל ירמיהו הנב   לד
הנביא לבוא נבוכדראצר
מלך בבל להכות את
ארץ מצרים׃ הגידו ב
במצרים והשמיעו ב
במגדול והשמיעו בנ
בנף ובתחפנחס אמרו
התיצב והכן לך כי א
אכלה חרב סביביך׃ מ
מדוע נסחף אביריך
לא עמד כי יהוה הד
הדפו׃ הרבה כושל גם
נפל איש אל רעהו ו
ויאמרו קומה ונשבה
אל עמנו ואל ארץ מ
מולדתנו מפני חרב
היונה׃ קראו שם פרע
פרעה מלך מצרים שא
שאון העביר המועד׃
חי אני נאם המלך י
יהוה צבאות שמו כי
כתבור בהרים וככרמל
בים יבוא׃ כלי גולה ע
עשי לך יושבת בת מ
מצרים כי נף לשמה
תהיה ונצתה מאין י
יושב׃ עגלה
יפה פיה מצרים קרץ
מצפון בא בא׃ גם ש
שכריה בקרבה כעגלי
מרבק כי גם המה ה
הפנו נסו יחדיו לא

עמדו כי יום אידם בא
עליהם עת פקדתם קו
קולה כנחש ילך כי בח
בחיל ילכו ובקרדמות
באו לה כחטבי עצים
כרתו יערה נאם יהוה
כי לא יחקר כי רבו מ
מארבה ואין להם מ
מספר הבישה בת
מצרים נתנה ביד עם
צפון אמר יהוה צב
צבאות אלהי ישראל
הנני פקד אל אמון מ
מנא ועל פרעה ועל
מצרים ועל אלהיה
ועל מלכיה ועל פרעה
ועל הבטחים בו ונת
ונתתים ביד מבקשי נ
נפשם וביד נבוכדראצר
מלך בבל וביד עבדיו
ואחרי כן תשכן כימי
קדם נאם יהוה
ואתה אל תירא
עבדי יעקב ואל תחת
ישראל כי הנני מושע
מושעך מרחוק ואת
זרעך מארץ שבים ו
ושב יעקוב ושקט ו
ושאנן ואין מחריד
אתה אל תירא
עבדי יעקב נאם יהוה
כי אתך אני כי אעש
אעשה כלה בכל הג
הגוים אשר הדחתיך

שמה ואתך לא אעשה
כלה ויסרתיך למש
למשפט ונקה לא א
אנקך   אשר היה
דבר יהוה אל ירמיהו
הנביא אל פלשתים
בטרם יכה פרעה את
עזה כה אמר יהוה
הנה מים עלים מצפון
והיו לנחל שוטף ו
וישטפו ארץ ומלואה
עיר וישבי בה וזעקו
האדם והילל כל ישב
הארץ מקול שעטת
פרסות אביריו מרע
מרעש לרכבו המון
גלגליו לא הפנו אבות
אל בנים מרפיון ידים
על היום הבא לשדוד
לשדוד את כל פלש
פלשתים להכרית לצ
לצר ולצידון כל שריד
עזר כי שודד יהוה
את פלשתים שארית
אי כפתור באה קרחה
אל עזה נדמתה אש
אשקלון שארית עמ
עמקם עד מתי תתג
תתגדדי הוי חרב ל
ליהוה עד אנה לא
תשקטי האספי אל
תערך הרגעי ודמי
איך תשקטי ויהוה
צוה לה אל אשקלון

ואל חוף הים שם יע
יעדה   למואב
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הוי אל
נבו כי שדדה הובישה
נלכדה קריתים הבישה
המשגב וחתה אין עו
עוד תהלת מואב בח
בחשבון חשבו עליה
רעה לכו ונכריתנה
מגוי גם מדמן תדמי
אחריך תלך חרב קול
צעקה מחרונים שד
ושבר גדול נשברה
מואב השמיעו זעקה
צעיריה כי מעלה ה
הלחית בבכי יעלה ב
בכי כי במורד חרנים
צרי צעקת שבר שמ
שמעו נסו מלטו נ
נפשכם ותהיינה כע
כערער במדבר כי יען
בטחך במעשיך ובא
ובאוצרותיך גם את ת
תלכדי ויצא כמיש
בגולה כהניו ושריו
יחדיו ויבא שודד אל
כל עיר ועיר לא תמ
תמלט ואבד העמק
ונשמד המישור א
אשר אמר יהוה תנו
ציץ למואב כי נצא
תצא ועריה לשמה
תהיינה מאין יושב ב

כחו ארור עשה מלא
מלאכת יהוה רמיה
וארור מנע חרבו מדם׃
שאנן מואב מנעוריו
ושקט הוא אל שמריו
ולא הורק מכלי אל כלי
ובגולה לא הלך על כן
עמד טעמו בו וריחו
לא נמר׃ לכן
הנה ימים באים נאם
יהוה ושלחתי לו צע
צעים וצעהו וכליו
יריקו ונבליהם ינפצו׃
ובש מואב מכמוש
כאשר בשו בית יש
ישראל מבית אל מב
מבטחם׃ איך תאמרו
גבורים אנחנו ואנשי
חיל למלחמה׃ שדד
מואב ועריה עלה ומ
ומבחר בחוריו ירדו
לטבח נאם המלך יה
יהוה צבאות שמו׃
קרוב איד מואב לבוא
ורעתו מהרה מאד׃ נדו לו
כל סביביו וכל ידעי
שמו אמרו איכה
נשבר מטה עז מקל
תפארה׃ רדי מכבוד
ושבי בצמא ישבת ב
בת דיבון כי שדד מ
מואב עלה בך שחת
מבצריך׃ אל דרך עמדי
וצפי יושבת ערוער ש

שאלי נס ונמלטה א
אמרי מה נהיתה׃ הו
הוביש מואב כי חתה
הילילי וזעקי הגידו ב
בארנון כי שדד מואב׃
ומשפט בא אל ארץ
המישור אל חלון ואל
יהצה ועל מופעת׃ ועל
דיבון ועל נבו ועל בית
דבלתים׃ ועל קריתים
ועל בית גמול ועל בית
מעון׃ ועל קריות ועל
בצרה ועל כל ערי ארץ
מואב הרחקות והקר
והקרבות׃ נגדעה קרן
מואב וזרעו נשברה
נאם יהוה׃ השכירהו
כי על יהוה הגדיל וס
וספק מואב בקיאו וה
והיה לשחק גם הוא׃
ואם לוא השחק היה
לך ישראל אם בגנבים
נמצאה כי מדי דבריך
בו תתנודד׃ עזבו ערים
ושכנו בסלע ישבי מ
מואב והיו כיונה תקנן
בעברי פי פחת׃ שמענו
גאון מואב גאה מאד
גבהו וגאונו וגאותו ו
ורם לבו׃ אני ידעתי נ
נאם יהוה עברתו ולא
כן בדיו לא כן עשו׃
על כן על מואב איליל
ולמואב כלה אזעק

אל אנשי קיר חרש יה
יהגה׃ מבכי יעזר אבכה
לך הגפן שבמה נטי
נטישתיך עברו ים עד
ים יעזר נגעו על קיצך
ועל בצירך שדד נפל׃
ונאספה שמחה וגיל
מכרמל ומארץ מואב
ויין מיקבים השבתי
לא ידרך הידד הידד
לא הידד׃ מזעקת חש
חשבון עד אלעלה
עד יהץ נתנו קולם
מצער עד חרנים עגלת
שלשיה כי גם מי נמ
נמרים למשמות יהיו׃
והשבתי למואב נאם
יהוה מעלה במה ומ
ומקטיר לאלהיו׃ על
כן לבי למואב כחללים
יהמה ולבי אל אנשי
קיר חרש כחלילים יה
יהמה על כן יתרת עשה
עשה אבדו׃ כי כל רא
ראש קרחה וכל זקן ג
גרעה על כל ידים גדד
גדדת ועל מתנים
שק׃ על כל גגות מואב
וברחבתיה כלה מספד
מספד כי שברתי את
מואב ככלי אין חפץ
בו נאם יהוה׃ איך חת
חתה הילילו איך הפנה
ערף מואב בוש והיה

סל ה' וכיוצ' יהוה מן חיל אשר למו כל האריה כלב אשר כי ערי ותכרו יתנו לך כל אחים וחברי ה' רמם ג' וכיוצ' והעם הנה המדבר
כתפך אל הדירת הנה מפני הפחד יפול אל הפחת הנה מפני הפחת י'ע' יחדיו ג' מל' וכיכי כי נגיד כגוי משלו יחדיו נגלו עמיהם כי גם המה ואת כמו יחדיו

מואב לשחוק ולמחתה
לכל סביביו׃
כי כה אמר יהוה הנה
כנשר ידאה ופרש כנ
כנפיו אל מואב׃ נלכדה
הקריות והמצדות נת
נתפשה והיה לב גבורי
מואב ביום ההוא כלב
אשה מצרה׃ ונשמד
מואב מעם כי על יהוה
הגדיל׃ פחד ופחת ופח
עליך ישב מואב נאם
יהוה׃ הניס מפני הפחד
יפל אל הפחת והעלה
מן הפחת ילכד בפח כי
אביא אליה אל מואב
שנת פקדתם נאם יהוה׃
בצל חשבון עמדו מכח
נסים כי אש יצא מח
מחשבון ולהבה מבין
סיחון ותאכל פאת מ
מואב וקדקד בני שא
שאון׃ אוי לך מואב
אבד עם כמוש כי לקחו
בניך בשבי ובנתיך ב
בשביה׃ ושבתי שבות
מואב באחרית הימים
נאם יהוה עד הנה מ
משפט מואב׃
לבני עמון כה אמר
יהוה הבנים אין ליש
לישראל אם יורש אין
לו מדוע ירש מלכם
את גד ועמו בעריו יש

ישב׃ לכן הנה ימים בא
באים נאם יהוה והש
והשמעתי אל רבת בני
עמון תרועת מלחמה
והיתה לתל שממה
ובנתיה באש תצתנה
וירש ישראל את יור
יורשיו אמר יהוה׃
הילילי חשבון
כי שדדה עי צעקנה
בנות רבה חגרנה שקים
ספדנה והתשוטטנה
בגדרות כי מלכם בגולה
ילך כהניו ושריו יחדיו׃
מה תתהללי בעמקים
זב עמקך הבת השובב
השובבה הבטחה בא
באצרותיה מי יבא א
אלי׃ הנני מביא עליך
פחד נאם אדני יהוה
צבאות מכל סביביך
ונדחתם איש לפניו ות
ואין מקבץ לנדד׃ וא
ואחרי כן אשיב את ש
שבות בני עמון נאם
יהוה׃ לאדום
כה אמר יהוה צבאות
האין עוד חכמה בתימן
אבדה עצה מבנים נס
נסרחה חכמתם׃ נסו
הפנו העמיקו לשבת
ישבי דדן כי איד עשו
הבאתי עליו עת פק
פקדתיו׃ אם בצרים בא

באו לך לא ישאירו
עוללות אם גנבים כל
בלילה השחיתו דים׃
כי אני חשפתי את עש
עשו גליתי את מסתריו
ונחבה לא יוכל שדד
זרעו ואחיו ושכניו ו
ואיננו׃ עזבה יתמיך
אני אחיה ואלמנתיך
עלי תבטחו׃
כי כה אמר יהוה הנה
אשר אין משפטם לש
לשתות הכוס שתו יש
ישתו ואתה הוא נקה
תנקה לא תנקה כי ש
שתה תשתה׃ כי בי נש
נשבעתי נאם יהוה כי
לשמה לחרפה לחרב
ולקללה תהיה בצרה
וכל עריה תהיינה לח
לחרבות עולם׃
שמועה שמעתי מאת
יהוה וציר בגוים שלוח
התקבצו ובאו עליה
וקומו למלחמה׃ כי ה
הנה קטן נתתיך בגוים
בזוי באדם׃ תפלצתך
השיא אתך זדון לבך
שכני בחגוי הסלע ת
תפשי מרום גבעה כי
תגביה כנשר קנך מש
משם אורידך נאם י
יהוה׃ והיתה אדום לש
לשמה כל עבר עליה

כי מלכם בגולה ילך כהניו ושריו יחדיו ס' רים ג' וכיוצ' ואחרי כן
שלוח ד' וכיוצ' ואנכי שלוח אליך קשה כי לא אל עם עמקי שפה אשר מלאך שלוח ס' ס'
סנה שכני בחגוי הסלע תפשי מרום גבעה שכני בחגוי סלע מרום שבתו ס' שכנו ד' וכיוצ' ודרעו שכני
לבדד יער בתוך כרמל ס' בחגוי ג' וכיוצ' שכני בחגוי הסלע שכני בחגוי סלע

ישם וישרק על כל מכ
כותה: כמהפכת סדם
ועמרה ושכניה אמר
יהוה לא ישב שם איש
ולא יגור בה בן אדם:
הנה כאריה יעלה מגא
מגאון הירדן אל נוה
איתן כי ארגיעה ארוצ
ארוצנו מעליה ומי
בחור אליה אפקד כי
מי כמוני ומי יועדני
ומי זה רעה אשר יע
יעמד לפני לכן שמעו
עצת יהוה אשר יעץ
אל אדום ומחשבותיו
אשר חשב על ישבי ת
תימן אם לא יסחבום
צעירי הצאן אם לא
ישים עליהם נוהם: מ
מקול נפלם רעשה ה
הארץ צעקה בים סוף
נשמע קולה: הנה כנ
כנשר יעלה וידאה וי
ויפרש כנפיו על בצרה
והיה לב גבורי אדום
ביום ההוא כלב אשה
מצרה: לדמשק
בושה חמת וארפד כי
שמועה רעה שמעו
נמגו בים דאגה השקט
השקט לא יוכל: רפתה
דמשק הפנתה לנוס
ורטט החזיקה צרה
וחבלים אחזתה כיולדה

כיולדה: איך לא עזבה
עיר תהלה קרית משו
משושי: לכן יפלו בחו
בחוריה ברחבתיה וכל
אנשי המלחמה ידמו
ביום ההוא נאם יהוה
צבאות: והצתי אש ב
בחומת דמשק ואכלה
ארמנות בן הדד:
לקדר ולממלכות
חצור אשר הכה נ
נבוכדראצר מלך בבל
כה אמר יהוה קומו
עלו אל קדר ושדדו
את בני קדם: אהליהם
וצאנם יקחו יריעותיהם
וכל כליהם וגמליהם
ישאו להם וקראו על
עליהם מגור מסביב:
נסו נדו מאד העמיקו
לשבת ישבי חצור נ
נאם יהוה כי יעץ על
עליכם נבוכדראצר
מלך בבל עצה וחשב
עליהם מחשבה: קומו
עלו אל גוי שליו יוש
יושב לבטח נאם יהוה
לא דלתים ולא בריח
לו בדד ישכנו: והיו
גמליהם לבז והמון
מקניהם לשלל וזרית
וזרתים לכל רוח קצ
קצוצי פאה ומכל ע
עבריו אביא את אי

אידם נאם יהוה: והי
והיתה חצור למעון
תנים שממה עד עולם
לא ישב שם איש ולא
יגור בה בן אדם:
אשר היה דבר יהוה
אל ירמיהו הנביא אל
עילם בראשית מלכות
צדקיה מלך יהודה
לאמר: כה אמר יהוה
צבאות הנני שבר את
קשת עילם ראשית
גבורתם: והבאתי אל
עילם ארבע רוחות מ
מארבע קצות השמים
וזרתים לכל הרחות
האלה ולא יהיה הגוי
אשר לא יבוא שם נדחי
עולם: והחתתי את ע
עילם לפני איביהם ול
ולפני מבקשי נפשם
והבאתי עליהם רעה
את חרון אפי נאם
יהוה ושלחתי אחריהם
את החרב עד כלותי
אותם: ושמתי כסאי
בעילם והאבדתי מ
משם מלך ושרים נ
נאם יהוה: והיה באח
באחרית הימים אשוב
את שבית עילם נאם
יהוה: הדבר
אשר דבר יהוה אל
בבל אל ארץ כשדים

ביד ירמיהו הנביא׃ ה
הגידו בגוים והשמיעו
ושאו נס השמיעו אל
תכחדו אמרו נלכדה ב
בבל הביש בל חת מרדך
הבישו עצביה חתו גל
גלוליה׃ כי עלה עליה
גוי מצפון הוא ישית
את ארצה לשמה ולא
יהיה יושב בה מאדם
ועד בהמה נדו הלכו׃
בימים ההמה ובעת ה
ההיא נאם יהוה יבאו
בני ישראל המה ובני
יהודה יחדו הלוך ו
ובכו ילכו ואת יהוה
אלהיהם יבקשו׃ ציון
ישאלו דרך הנה פניהם
באו ונלוו אל יהוה ב
ברית עולם לא תשכח׃
צאן אבדות
היו עמי רעיהם הת
עום הרים שובבום
מהר אל גבעה הלכו
שכחו רבצם׃ כל מוצ
מוציאיהם אכלום וצ
וצריהם אמרו לא נא
נאשם תחת אשר חט
חטאו ליהוה נוה צדק
ומקוה אבותיהם יהוה׃
נדו מתוך בבל ומארץ
כשדים יצאו והיו כע
כעתודים לפני צאן׃ כי
הנה אנכי מעיר ומע

ומעלה על בבל קהל ג
גוים גדלים מארץ צ
צפון וערכו לה משם
תלכד חציו כגבור מש
משכיל לא ישוב ריקם׃
והיתה כשדים לשלל
כל שלליה ישבעו נאם
יהוה׃ כי תשמחי כי ת
תעלזי שסי נחלתי כי
תפושי כעגלה דשה ות
ותצהלי כאברים׃ בוש
בושה אמכם מאד ח
חפרה יולדתכם הנה
אחרית גוים מדבר
ציה וערבה׃ מקצף י
יהוה לא תשב והיתה
שממה כלה כל עבר
על בבל ישם וישרק
על כל מכותיה׃ ערכו על
בבל סביב כל דרכי קש
קשת ידו אליה אל
תחמלו אל חץ כי ח
ליהוה חטאה׃ הריעו
עליה סביב נתנה ידה
נפלו אשויתיה נהרסו
חומותיה כי נקמת יהוה
היא הנקמו בה כאשר
עשתה עשו לה׃ כרתו
זורע מבבל ותפש מגל
בעת קציר מפני חרב
היונה איש אל עמו
יפנו ואיש אל ארצו י
ינוסו׃ שה
פזורה ישראל אריות

הדיחו הראשון אכלו
מלך אשור וזה האח
האחרון עצמו נבוכ
נבוכדראצר מלך בבל׃
לכן כה אמר יהוה צב
צבאות אלהי ישראל
הנני פקד אל מלך בבל
ואל ארצו כאשר פק
פקדתי אל מלך אשור׃
ושבבתי את ישראל
אל נוהו ורעה הכרמל
והבשן ובהר אפרים
והגלעד תשבע נפשו׃
בימים ההם ובעת ה
ההיא נאם יהוה יבקש
את עון ישראל ואיננו
ואת חטאת יהודה ו
ולא תמצאינה כי אס
אסלח לאשר אשאיר׃
על הארץ מ
מרתים עלה עליה
ואל יושבי פקוד חרב
והחרם אחריהם נאם
יהוה ועשה ככל אשר
צויתיך׃ קול מלחמה
בארץ ושבר גדול׃ אי
איך נגדע וישבר פט
פטיש כל הארץ איך
היתה לשמה בבל בג
בגוים׃ יקשתי לך וגם
נלכדת בבל ואת לא י
ידעת נמצאת וגם נ
נתפשת כי ביהוה ה
התגרית׃ פתח יהוה

את אוצרו ויוצא את
כלי זעמו כי מלאכה
היא לאדני יהוה צבא
צבאות בארץ כשדים׃
באו לה מקץ פתחו מ
מאבסיה סלוה כמו
ערמים והחרימוה אל
תהי לה שארית׃ חרבו
כל פריה ירדו לטבח
הוי עליהם כי בא יומם
עת פקדתם׃ קול נסים
ופלטים מארץ בבל
להגיד בציון את נקמת
יהוה אלהינו נקמת
היכלו׃ השמיעו אל
בבל רבים כל דרכי קש
קשת חנו עליה סביב
אל יהי פליטה של
שלמו לה כפעלה ככל
אשר עשתה עשו לה
כי אל יהוה זדה
אל קדוש ישראל׃ לכן
יפלו בחוריה ברחבתיה
וכל אנשי מלחמתה
ידמו ביום ההוא נאם
יהוה׃ הנני
אליך זדון נאם אדני
יהוה צבאות כי בא
יומך עת פקדתיך׃ וכ
וכשל זדון ונפל ואין
לו מקים והצתי אש
בעריו ואכלה כל סב
סביביו׃ כה
אמר יהוה צבאות

עשוקים בני ישראל
ובני יהודה יחדו וכל
שביהם החזיקו בם מ
מאנו שלחם׃ גאלם חזק
יהוה צבאות שמו ריב
יריב את ריבם למען
הרגיע את הארץ והר
והרגיז לישבי בבל׃ חרב
על כשדים נאם יהוה
ואל ישבי בבל ואל ש
שריה ואל חכמיה׃ חר
חרב אל הבדים ונאלו
חרב אל גבוריה וחתו׃
חרב אל סוסיו ואל ר
רכבו ואל כל הערב א
אשר בתוכה והיו לנ
לנשים חרב אל אוצר
אוצרתיה ובזזו׃ חרב
אל מימיה ויבשו כי
ארץ פסלים היא ובא
ובאימים יתהללו׃ לכן
ישבו ציים את איים
וישבו בה בנות יענה
ולא תשב עוד לנצח
ולא תשכון עד דור ודר
ודר׃ כמהפכת אלהים
את סדם ואת עמרה
ואת שכניה נאם י״
יהוה לא ישב שם איש
איש ולא יגור בה בן אדם׃
הנה עם בא מצפון וג
וגוי גדול ומלכים רבים
יערו מירכתי ארץ׃ ק
קשת וכידן יחזיקו

אכזרי המה ולא ירחמו
קולם כים יהמה ועל סוסים
ירכבו ערוך כאיש למ
למלחמה עליך בת בבל׃
שמע מלך בבל את ש
שמעם ורפו ידיו צרה
החזיקתהו חיל כיולדה׃
הנה כאריה יעלה מג
מגאון הירדן אל נוה
איתן כי ארגעה ארוצם
מעליה ומי בחור אליה
אפקד כי מי כמוני ומ
ומי יועדני ומי זה
רעה אשר יעמד לפני׃
לכן שמעו עצת יהוה
אשר יעץ אל בבל ומ
ומחשבותיו אשר חשב
אל ארץ כשדים אם
לא יסחבום צעירי
הצאן אם לא ישים
עליהם נוה׃ מקול נת
נתפשה בבל נרעשה
הארץ וזעקה בגוים
נשמע׃ כה
אמר יהוה הנני מעיר
על בבל ואל ישבי לב
קמי רוח משחית׃ ושל
ושלחתי לבבל זרים
וזרוה ויבקקו את ארצה
כי היו עליה מסביב
ביום רעה׃ אל ידרך
ידרך הדרך קשתו
ואל יתעל בסרינו וא
ואל תחמלו אל בחריה

החרימו כל צבאה ונפלו
חללים בארץ כשדים
ומדקרים בחוצותיה
כי לא אלמן ישראל
מאלהיו מיהוה צבא
צבאות כי ארצם מלא
מלאה אשם מקדוש
ישראל נסו מתוך בבל
ומלטו איש נפשו אל
תדמו בעונה כי עת נ
נקמה היא ליהוה גם
גמול הוא משלם לה
כוס זהב בבל ביד יהוה
משכרת כל הארץ מי
מיינה שתו גוים על כן
יתהללו גוים פתאם
נפלה בבל ותשבר הי
הילילו עליה קחו צרי
למכאובה אולי תרפא
רפאנו את בבל ולא
נרפתה עזבוה ונלך א
איש לארצו כי נגע א
אל השמים משפטה
ונשא עד שחקים הו
הוציא יהוה את צד
צדקתינו באו ונספרה
בציון את מעשה יי
יהוה אלהינו הברו ה
החצים מלאו השלט
השלטים העיר יהוה
את רוח מלכי מדי כי
על בבל מזמתו להש
להשחיתה כי נקמת
יהוה היא נקמת היכל

היכלו אל חומת בבל
שאו נס החזיקו המש
המשמר הקימו שמ
שמרים הכינו הארב
הארבים כי גם זמם יי
יהוה גם עשה את א
אשר דבר אל ישבי ב
בבל שכנתי על מים ר
רבים רבת אוצרת בא
קצך אמת בצעך נשב
נשבע יהוה צבאות ב
בנפשו כי אם מלאתיך
אדם כילק וענו עליך
הידד עשה
ארץ בכחו מכין תבל
בחכמתו ובתבונתו נ
נטה שמים לקול תתו
המון מים בשמים וי
ויעל נשאים מקצה
הארץ ברקים למטר
עשה ויוצא רוח מא
מאצרתיו נבער כל
אדם מדעת הביש נ
כל צרף מפסל כי שקר
נסכו ולא רוח בם הבל
המה מעשה תעתוע
העתועים בעת פקדתם
יאבדו לא כאלה חלק
יעקוב כי יוצר הכל
הוא ושבט נחלתו יי
יהוה צבאות שמו
מפץ אתה לי
כלי מלחמה ונפצתי
בך גוים והשחתי בך

ממלכות ונפצתי בך
סוס ורכבו ונפצתי
בך רכב ורכבו ונפצ
ונפצתי בך איש ואשה
ונפצתי בך זקן ונער
ונפצתי בך בחור וב
ובתולה ונפצתי בך
רועה ועדרו ונפצתי
בך אכר וצמדו ונ
ונפצתי בך פחות וס
וסגנים ושלמתי ל
לבבל ולכל יושבי כש
כשדים את כל רעתם
אשר עשו בציון ל
לעיניכם נאם יהוה
הנני אליך הר המש
המשחית נאם יהוה
המשחית את כל הא
הארץ ונטיתי את
ידי עליך וגלגלתיך
מן הסלעים ונתתיך
להר שרפה ולא יקחו
ממך אבן לפנה ואבן
למוסדות כי שממות
עלם תהיה נאם יהוה
שאו נס בארץ תקעו
שופר קדשו עליה
גוים השמיעו עליה
ממלכות ארדט מני
ואשכנז פקדו עליה
טפסר העלו סוס כי
ילק סמר קדשו ע
עליה גוים את מלכי
מדי את פחותיה ואת

ואת כל סגניה ואת כל
ארץ ממשלתו ותרע
ותרעש הארץ ותחול
כי קמה על בבל מחש
מחשבות יהוה לשום
את ארץ בבל לשמה
מאין יושב חדלו גבו
גבורי בבל להלחם יש
ישבו במצדות נשתה
גבורתם היו לנשים ב
הציתו משכנתיה נ
נשברו בריחיה רץ ל
לקראת רץ ירוץ ומ
ומגיד לקראת מגיד
להגיד למלך בבל כי
נלכדה עירו מקצה
והמעברות נתפשו ו
ואת האגמים שרפו
באש ואנשי המלחמ
המלחמה נבהלו
כי כה אמר
יהוה צבאות אלהי
ישראל בת בבל כגרן
עת הדריכה עוד מע
מעט ובאה עת הקציר
לה אכלנו הממנו נ
נבוכדראצר מלך בבל
הציגנו כלי ריק בלע
בלענו כתנין מלא כ
כרשו מעדני הדיחנו
חמסי ושארי על בבל
תאמר ישבת ציון ו
ודמי אל ישבי כשד
כשדים תאמר ירוש

ירושלם לכן כה אמר
יהוה הנני רב את ריבך
ונקמתי את נקמתך ו
והחרבתי את ימה וה
והבשתי את מקורה
והיתה בבל לגלים מ
מעון תנים שמה ושר
ושריקה מאין יושב ו
יחדו ככפרים ישאגו
נערו כגורי אריות ב
בחמם אשית את מש
משתיהם והשכרתים
למען יעלזו וישנו ש
שנת עולם ולא יקיצו
נאם יהוה אורידם כ
ככרים לטבוח כאילים
עם עתודים איך נלכדה
ששך ותתפש תהלת
כל הארץ איך היתה
לשמה בבל בגוים עלה
על בבל הים בהמון ג
גליו נכסתה היו עריה
לשמה ארץ ציה וע
וערבה ארץ לא ישב
בהן כל איש ולא יעב
יעבר בהן בן אדם ופ
ופקדתי על בל בבבל
והצאתי את בלעו
מפיו ולא ינהרו אליו
עוד גוים גם חומת ב
בבל נפלה צאו מתו
מתוכה עמי ומלטו
איש את נפשו מחרון
אף יהוה ופן ירך ל

לבבכם ותיראו בשמועה
הנשמעת בארץ ובא ב
בשנה השמועה ואחר
ואחריו בשנה השמועה
וחמס בארץ ומשל על
משל לכן הנה ימים ב
באים ופקדתי על פסי
פסילי בבל וכל ארצה
תבוש וכל חלליה יפלו
בתוכה ורננו על בבל ש
שמים וארץ וכל אשר
בהם כי מצפון יבוא לה
השודדים נאם יהוה
גם בבל לנפל חללי יש
ישראל גם לבבל נפלו
חללי כל הארץ פליטים
מחרב הלכו אל תעמדו
זכרו מרחוק את יהוה
וירושלם תעלה על ל
לבבכם בשנו כי שמענו
חרפה כסתה כלמה פנ
פנינו כי באו זרים על
מקדשי בית יהוה
לכן הנה ימים
באים נאם יהוה ופקד
ופקדתי על פסיליה
ובכל ארצה יאנק חלל
כי תעלה בבל השמים
וכי תבצר מרום עזה
מאתי יבאו שדדים ל
לה נאם יהוה קול ז
זעקה מבבל ושבר
גדול מארץ כשדים
כי שדד יהוה את בבל

ואבד ממנה קול גדול
והמו גליהם כמים רב
רבים נתן שאון קולם׃
כי בא עליה על בבל ש
שודד ונלכדו גבוריה
חתתה קשתותם כי אל
גמלות יהוה שלם יש
ישלם׃ והשכרתי
שריה וחכמיה פחותיה
וסגניה וגבוריה וישנו
שנת עולם ולא יקיצו
נאם המלך יהוה צבא
צבאות שמו׃
כה אמר יהוה צבאות
חמות בבל הרחבה ער
ערער תתערער ושע
ושעריה הגבהים באש
יצתו ויגעו עמים בדי
ריק ולאמים בדי אש
ויעפו׃ הדבר
אשר צוה ירמיהו הנב
ירמיהו הנביא את ש
שריה בן נריה בן מ
מחסיה בלכתו את צד
צדקיהו מלך יהודה
בבל בשנת הרבעית
למלכו ושריה שר מ
מנוחה׃ ויכתב ירמיהו
את כל הרעה אשר ת
תבוא אל בבל אל ספר
אחד את כל הדברים
האלה הכתבים אל
בבל׃ ויאמר ירמיהו
אל שריה כבאך בבל

וראית וקראת את כל
הדברים האלה׃ ואמ
ואמרת יהוה אתה ד
דברת אל המקום הזה
להכריתו לבלתי היות
בו יושב למאדם ועד
כי שממות עולם תה
תהיה׃ והיה ככלותך
לקרא את הספר הזה
תקשר עליו אבן והש
והשלכתו אל תוך פרת׃
ואמרת ככה תשקע ב
בבל ולא תקום מפני
הרעה אשר אנכי מב
מביא עליה ויעפו ע
עד הנה דברי ירמיהו׃
בן עשרים ואחת
שנה צדקיהו במלכו
ואחת עשרה שנה מ
מלך בירושלם ושם
אמו חמיטל בת ירמ
ירמיהו מלבנה׃ ויעש
הרע בעיני יהוה ככל
אשר עשה יהויקים׃
כי על אף יהוה היתה
בירושלם וביהודה עד
השליכו אתם מעל
פניו וימרד צדקיהו ב
במלך בבל׃ ויהי בשנה
התשיעית למלכו בחד
בחדש העשירי בעש
בעשור לחדש בא נ
נבוכדראצר מלך בבל
הוא וכל חילו על יר

ירושלם ויחנו עליה
ויבנו עליה דיק סביב׃
ותבא העיר במצור
עד עשתי עשרה שנה
למלך צדקיהו׃ בחד
בחדש הרביעי בתשעה
לחדש ויחזק הרעב ב
בעיר ולא היה לחם
לעם הארץ׃ ותבקע ה
העיר וכל אנשי המל
המלחמה יברחו ויצ
ויצאו מהעיר לילה
דרך שער בין החמתים
אשר על גן המלך וכ
וכשדים על העיר סב
סביב וילכו דרך הער
הערבה׃ וירדפו חיל
כשדים אחרי המלך
וישיגו את צדקיהו ב
בערבת ירחו וכל חי
חילו נפצו מעליו׃ וי
ויתפשו את המלך ו
ויעלו אתו אל מלך
בבל רבלתה בארץ חמ
חמת וידבר אתו מש
משפטים׃ וישחט מ
מלך בבל את בני צד
צדקיהו לעיניו וגם
את כל שרי יהודה ש
שחט ברבלתה׃ ואת
עיני צדקיהו עור וי
ויאסרהו בנחשתים
ויביאהו מלך בבל ב
בבלה ויתנהו בבית

הפקדות עד יום מותו׃
ובחדש החמישי בע
בעשור לחדש היא׃
שנת תשע עשרה שנ
שנה למלך נבוכדראצר
מלך בבל בא נבוזר אדן
רב טבחים עמד לפני
מלך בבל בירושלם׃
וישרף את בית יהוה
ואת בית המלך ואת
כל בתי ירושלם ואת
כל בית הגדול שרף ב
באש ואת כל חמות
ירושלם סביב נתצו׃
כל חיל כשדים את רב
טבחים ומדלות העם
ואת יתר העם הנשא
הנשארים בעיר ואת
הנפלים אשר נפלו
אל מלך בבל ואת יתר
האמון הגלה נבוז
נבוזר אדן רב טבחים
ומדלות הארץ השא
השאיר נבוזר אדן רב
טבחים לכרמים וליג
וליגבים ואת עמודי
הנחשת אשר לבית
יהוה ואת המכנות ואת
ים הנחשת אשר בבית
יהוה שברו כשדים וי
וישאו את כל נחשתם
בבלה ואת הסירות
ואת היעים ואת המ
המזמרות ואת המז

המזרקות ואת הכפות
ואת כל כלי הנחשת
אשר ישרתו בהם לק
לקחו ואת הספים ו
ואת המחתות ואת
המזרקות ואת הסירות
ואת המנרות ואת הכ
הכפות ואת המנקיות
אשר זהב זהב ואשר
כסף כסף לקח רב ט
טבחים העמודים ש
שנים הים אחד והב
והבקר שנים עשר נ
נחשת אשר תחת ה
המכונות אשר עשה
המלך שלמה לבית
יהוה לא היה משקל
לנחשתם כל הכלים
האלה והעמודים ש
שמנה עשרה אמה
קומה העמוד האחד
וחוט שתים עשרה א
אמה יסבנו ועביו אר
ארבע אצבעות נבוב
וכתרת עליו נחשת ו
וקומת הכתרת האחת
חמש אמות ושבכה
ורמנים על הכתרת
סביב הכל נחשת וכא
וכאלה לעמוד השני
ורמנים ויהיו הרמנ
הרמונים תשעים וש
וששה רוחה כל הר
הרמנים מאה על הש

השבכה סביב ויקח רב
טבחים את שריה כהן
הראש ואת צפניה כ
כהן המשנה ואת ש
שלשת שמרי הסף
ומן העיר לקח סריס
אחד אשר היה פקיד
על אנשי המלחמה
ושבעה אנשים מרא
פני המלך אשר נמצ
נמצאו בעיר ואת ספר
שר הצבא המצבא
את עם הארץ וששים
איש מעם הארץ הנ
הנמצאים בתוך הע
העיר ויקח אתם נב
נבוזר אדן רב טבחים
וילך אתם אל מלך
בבל רבלתה ויכה א
אתם מלך בבל וימית
וימיתם ברבלה בארץ
חמת ויגל יהודה מ
מעל אדמתו זה העם
אשר הגלה נבוכדראצר
בשנת שבע יהודים ש
שלשת אלפים ועש
ועשרים ושלשה בש
בשנת שמנה עשרה
לנבוכדראצר מירוש
מירושלם נפש שמנ
שמנה מאות שלשים
ושנים בשנת שלש ו
ועשרים לנבוכדראצר
הגלה נבוזר אדן רב

טבחים יהודים נפש ע
שבע מאות ארבעים ו
וחמשה כל נפש ארבעה
אלפים ושש מאות׃
ויהי בשלשים
ושבע שנה לגלות יהוי
יהויכין מלך יהודה ב
בשנים עשר חדש בע
בעשרים וחמשה לח
לחדש נשא אויל מ
מרודך מלך בבל בשנ
בשנת מלכתו את רא
ראש יהויכין מלך י
יהודה ויצא אתו
מבית הכליא וידבר
אתו טובות ויתן את
כסאו ממעל לכסא
מלכים אשר
אתו בבבל׃
ושנא
את בגדי כלאו ואכל
לחם
לפניו תמיד
כל ימי חייו׃
וארחתו ארחת תמיד
נתנה לו מאת מלך
בבל דבר יום ביו
מיומו עד
יום מ
מותו כל ימי חייו׃

בשלשים שנה ברביעי
בחמשה לחדש ואני
בתוך הגולה על נהר
כבר נפתחו השמים וא
ואראה מראות אלהים׃
בחמשה לחדש היא
השנה החמישית לגל
לגלות המלך יויכין׃ ה
היה היה דבר יהוה אל
יחזקאל בן בוזי הכהן
בארץ כשדים על נהר
כבר ותהי עליו שם יד
יהוה׃ וארא והנה רוח
סערה באה מן הצפון
ענן גדול ואש מתלקח
מתלקחת ונגה לו סביב
ומתוכה כעין החשמל
מתוך האש׃ ומתוכה
דמות ארבע חיות וזה
מראיהן דמות אדם
להנה׃ וארבעה פנים
לאחת וארבע כנפים
לאחת להם׃ ורגליהם
רגל ישרה וכף רגליהם
ככף רגל עגל ונצצים
כעין נחשת קלל׃ וידו

אדם מתחת כנפיהם
על ארבעת רבעיהם
ופניהם וכנפיהם לאר
לארבעתם׃ חברות אש
אשה אל אחותה כנ
כנפיהם לא יסבו בלכ
בלכתם איש אל עבר
פניו ילכו׃ ודמות פני
פניהם פני אדם ופני
אריה אל הימין לא
לארבעתם ופני שור
מהשמאל לארבעתן
ופני נשר לארבעתן׃
ופניהם וכנפיהם פרדות
מלמעלה לאיש שתים
חברות איש ושתים מ
מכסות את גויתיהנה׃
ואיש אל עבר פניו יל
ילכו אל אשר יהיה
שמה הרוח ללכת
ילכו לא יסבו בלכתן׃
ודמות החיות מראיהם
כגחלי אש בערות כמ
כמראה הלפידים היא
מתהלכת בין החיות
ונגה לאש ומן האש

יוצא ברק והחיות ר
רצוא ושוב כמראה
הבזק וארא החיות ו
והנה אופן אחד בארץ
אצל החיות לארבעת
פניו מראה האופנים
ומעשיהם כעין תרש
תרשיש ודמות אחד
לארבעתן ומראיהם
ומעשיהם כאשר יה
יהיה האופן בתוך הא
האופן על ארבעת ר
רבעיהם בלכתם ילכו
לא יסבו בלכתן וגביהן
וגבה להם ויראה להם
וגבתם מלאות עינים
סביב לארבעתן ובלכת
החיות ילכו האופנים
אצלם ובהנשא החיות
מעל הארץ ינשאו
האופנים על אשר
יהיה שם הרוח לל
ללכת ילכו שמה הרוח
ללכת והאופנים ינשו
ינשאו לעמתם כי רוח
החיה באופנים בלכתם
ילכו ובעמדם יעמדו
ובהנשאם מעל הארץ
ינשאו האופנים לעמ
לעמתם כי רוח החיה
באופנים ודמות על
ראשי החיה רקיע
כעין הקרח הנורא נ
נטוי על ראשיהם

מלמעלה ותחת הר
הרקיע כנפיהם ישרות
אשה אל אחותה לא
לאיש שתים מכסות
להנה ולאיש שתים
מכסות להנה את גו
גויתיהם ואשמע את
קול כנפיהם כקול מים
רבים כקול שדי בלכ
בלכתם קול המלה
כקול מחנה בעמדם
תרפינה כנפיהן ויהי
קול מעל לרקיע אשר
על ראשם בעמדם ת
תרפינה כנפיהן וממ
וממעל לרקיע אשר
על ראשם כמראה אבן
ספיר דמות כסא ועל
דמות הכסא דמות
כמראה אדם עליו מ
מלמעלה וארא כעין
חשמל כמראה אש
בית לה סביב ממראה
מתניו ולמעלה וממ
וממראה מתניו ולמ
ולמטה ראיתי כמראה
אש ונגה לו סביב כמ
כמראה הקשת אשר
יהיה בענן ביום הג
הגשם כן מראה הנגה
סביב הוא מראה דמות
כבוד יהוה ואראה
ואפל על פני ואשמע
קול מדבר

ויאמר אלי בן אדם ע
עמד על רגליך ואדבר
אתך ותבא בי רוח כ
כאשר דבר אלי ותע
ותעמדני על רגלי וא
ואשמע את מדבר
אלי ויאמר
אלי בן אדם שולח אני
אותך אל בני ישראל
אל גוים המורדים א
אשר מרדו בי המה
ואבותם פשעו בי עד
עצם היום הזה והבנים
קשי פנים וחזקי לב א
אני שולח אותך אלי
אליהם ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה
והמה אם ישמעו וא
ואם יחדלו כי בית מ
מרי המה וידעו כי
נביא היה בתוכם וא
ואתה בן אדם
אל תירא מהם ומדב
ומדבריהם אל תירא
כי סרבים וסלונים אותך
ואל עקרבים אתה יו
יושב מדבריהם אל
תירא ומפניהם אל
תחת כי בית מרי המה
ודברת את דברי אליהם
אם ישמעו ואם יחדלו
יחדלו כי מרי המה
ואתה בן אדם
שמע את אשר אני

מדבר

מדבר אליך אל תהי
מרי כבית המרי פצה
פיך ואכל את אשר
אני נתן אליך׃ ואראה
והנה יד שלוחה אלי
והנה בו מגלת ספר׃
ויפרש אותה לפני והי
והיא כתובה פנים וא
ואחור וכתוב אליה
קנים והגה והי׃
ויאמר אלי בן
אדם את אשר תמצא
אכול אכל את המגלה
הזאת ולך דבר אל ב
בית ישראל׃ ואפתח
את פי ויאכלני את
המגלה הזאת׃ ויאמר
אלי בן אדם תאכל א
ומעיך תמלא את ה
המגלה הזאת אשר
אני נתן אליך ואכלה
ותהי בפי כדבש למת
למתוק׃ ויאמר
אלי בן אדם לך בא אל
בית ישראל ודברת בד
בדברי אלהים׃ כי לא
אל עם עמקי שפה ו
לשון אתה שלוח אל
בית ישראל׃ לא אל
עמים רבים עמקי ש
שפה וכבדי לשון א
אשר לא תשמע רב
דבריהם אם לא אליהם
שלחתיך והמה ישמ

ישמעו אליך׃ ובית י
ישראל לא יאבו לש
לשמע אליך כי אינם
אבים לשמע אלי כי
כל בית ישראל חזקי
מצח וקשי לב המה׃
הנה נתתי את פניך חז
חזקים לעמת פניהם
ואת מצחך חזק לע
לעמת מצחם׃ כשמיר
חזק מצר נתתי מצ
מצחך לא תירא אותם
ולא תחת מפניהם כי
בית מרי המה׃
ויאמר אלי בן
אדם את כל דברי א
אשר אדבר אליך קח
בלבבך ובאזניך שמע׃
ולך בא אל הגולה א
אל בני עמך ודברת
אליהם ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה
אם ישמעו ואם יחד
יחדלו׃ ותשאני רוח
ואשמע אחרי קול
רעש גדול ברוך כבוד
יהוה ממקומו׃ וקול
כנפי החיות משיקות
אשה אל אחותה ו
וקול האופנים לעמתם
וקול רעש גדול׃ ורוח
נשאתני ותקחני וא
ואלך מר בחמת רוחי
ויד יהוה עלי חזקה׃

ואבוא אל הגולה תל
אביב הישבים אל נהר
כבר ואשר המה יש
ישבים שם ואשב שם
שבעת ימים משמים
בתוכם׃ ויהי מקצה
שבעת ימים
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ בן אדם צפה
נתתיך לבית ישראל
ושמעת מפי דבר וה
והזהרת אתם ממני׃
באמרי לרשע מות ת
תמות ולא הזהרתו
ולא דברת להזהיר
רשע מדרכו הרשעה
לחיתו הוא רשע בע
בעונו ימות ודמו מ
מידך אבקש׃ ואתה
כי הזהרת רשע ולא
שב מרשעו ומדרכו
הרשעה הוא בעונו
ימות ואתה את נפשך
הצלת׃ ובשוב צדיק
מצדקו ועשה עול
ונתתי מכשול לפניו
הוא ימות כי לא הז
הזהרתו בחטאתו י
ימות ולא תזכרן צ
צדקתו אשר עשה
ודמו מידך אבקש׃
ואתה כי
הזהרתו צדיק לבלתי
חטא צדיק ולא חטא

חיה יחיה כי נזהר ואת
ואתה את נפשך הצלת
ותהי עלי שם
יד יהוה ויאמר אלי
קום צא אל הבקעה
ושם אדבר אתך ואקום
ואצא אל הבקעה והנה
שם כבוד יהוה עמד
ככבוד אשר ראיתי ע
על נהר כבר ואפל על
פני ותבא בי רוח ותע
ותעמדני על רגלי ויד
וידבר אתי ויאמר אלי
בא הסגר בתוך ביתך
ואתה בן אדם הנה נ
נתנו עליך עבותים ואס
ואסרוך בהם ולא תצא
בתוכם ולשונך אדביק
אל חכך ונאלמת ולא
תהיה להם לאיש מוכ
מוכיח כי בית מרי המ
המה ובדברי אותך א
אפתח את פיך ואמרת
אליהם כה אמר אדני
יהוה השמע ישמע
והחדל יחדל כי בית
מרי המה
ואתה בן אדם קח לך ל
לבנה ונתתה אותה לפ
לפניך וחקות עליה ע
עיר את ירושלם ונתת
ונתתה עליה מצור וב
ובנית עליה דיק ושפ
ושפכת עליה סללה

ונתתה עליה מחנות ונ
ושים עליה כרים סביב
ואתה קח לך מחבת ב
ברזל ונתתה אותה קיר
ברזל בינך ובין העיר
והכינתה את פניך א
אליה והיתה במצור
וצרת עליה אות לבית
ישראל ואתה
שכב על צדך השמא
השמאלי ושמת את
עון בית ישראל עליו
מספר הימים אשר
תשכב עליו תשא את
עונם ואני נתתי לך א
את שני עונם למספר
ימים שלש מאות ות
ותשעים יום ונשאת
את עון בית ישראל
וכלית את אלה ושכ
ושכבת על צדך הימי
הימיני ונשאת את עון
בית יהודה ארבעים
יום יום לשנה נתתיו
לך ואל מצור ירושלם
תכין פניך וזרעך חש
חשופה ונבאת עליה
והנה נתתי עליך עבתים
ולא תהפך מצדך אל
צדך עד כלותך ימי מ
מצורך ואתה קח לך
חטין ושערים ופול
ועדשים ודחן וכסמים
ונתתה אותם בכלי א

אחד ועשית אותם לך
ללחם מספר הימים א
אשר אתה שכב על צ
צדך שלש מאות ות
ותשעים יום תאכלנו
ומאכלך אשר תאכלנו
במשקול עשרים שקל
ליום מעת ועד עת ת
תאכלנו ומים במשורה
תשתה ששית ההין מ
מעת עד עת תשתה
ועגת שערים תאכל
תאכלנה והיא בגללי
צאת האדם תעגנה ל
לעיניהם
ויאמר יהוה ככה יאכלו
בני ישראל את לחמם
טמא בגוים אשר אד
אדיחם שם ואמר א
אהה אדני יהוה הנה
נפשי לא מטמאה ונ
ונבלה וטרפה לא אכ
אכלתי מנעורי ועד ע
עתה ולא בא בפי בשר
פגול ויאמר אלי ראה
נתתי לך את צפועי ה
הבקר תחת גללי הא
האדם ועשית את לח
לחמך עליהם
ויאמר אלי בן אדם הנ
הנני שובר מטה לחם
בירושלם ואכלו לחם
במשקל ובדאגה ומים
במשורה ובשממון י

למען יחסרו לחם ומים
ונשמו איש ואחיו ונ
ונמקו בעונם׃
ואתה בן אדם קח לך ח
חרב חדה תער הגלבים
תקחנה לך והעברת על
ראשך ועל זקנך ולקחת
לך מאזני משקל וחלק
וחלקתם׃ שלשית באו
באור תבעיר בתוך הע
העיר כמלאות ימי ה
המצור ולקחת את ה
השלשית תכה בחרב
סביבותיה והשלשית
תזרה לרוח וחרב אר
אריק אחריהם׃ ולקחת
משם מעט במספר
וצרת אותם בכנפיך׃ ו
ומהם עוד תקח והשל
והשלכת אותם אל ת
תוך האש ושרפת א
אותם באש ממנו תצ
תצא אש אל כל בית
ישראל׃ כה אמר
אדני יהוה זאת ירוש
ירושלם בתוך הגוים
שמתיה וסביבותיה א
ארצות׃ ותמר את מ
משפטי לרשעה מן
הגוים ואת חקתי מן
הארצות אשר סביבו
סביבותיה כי במשפטי
מאסו וחקותי לא ה
הלכו בהם׃ לכן

כה אמר אדני יהוה
יען המנכם מן הגוים
אשר סביבותיכם בחק
בחקותי לא הלכתם ו
ואת משפטי לא עש
עשיתם וכמשפטי הג
הגוים אשר סביבותיכם
עשיתם׃ לכן
כה אמר אדני יהוה
הנני עליך גם אני וע
ועשיתי בתוכך משפ
משפטים לעיני הגוים׃
ועשיתי בך את אשר
לא עשיתי ואת אשר
לא אעשה כמהו עוד
יען כל תועבתיך׃ לכן א
אבות יאכלו בנים בת
בתוכך ובנים יאכלו א
אבותם ועשיתי בך ש
שפטים וזריתי את
כל שאריתך לכל רוח׃
לכן חי אני
נאם אדני יהוה אם לא
יען את מקדשי טמאת
בכל שקוציך ובכל ת
תועבתיך וגם אני אג
אגרע ולא תחוס עיני
וגם אני לא אחמול׃ ש
שלשתיך בדבר ימות
ימותו וברעב יכלו ב
בתוכך והשלשית
בחרב יפלו סביבותיך
והשלשית לכל רוח
אזרה וחרב אריק א

אחריהם׃ וכלה אפי ו
והנחותי חמתי בם ו
והנחמתי וידעו כי א
אני יהוה דברתי בקנ
בקנאתי בכלותי חמתי
בם׃ ואתנך לחרבה ו
ולחרפה בגוים אשר
סביבותיך לעיני כל
עובר׃ והיתה חרפה
וגדופה מוסר ומשמה
לגוים אשר סביבותיך
בעשותי בך שפטים
באף ובחמה ובתכחות
חמה אני יהוה דברתי׃
בשלחי את חצי הרעב
הרעים בהם אשר היו
למשחית אשר אשלח
אותם לשחתכם ורעב
אסף עליכם ושברתי
לכם מטה לחם׃ ושלח
ושלחתי עליכם רעב
וחיה רעה ושכלך ו
ודבר ודם יעבר בך
וחרב אביא עליך אני
יהוה דברתי׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ בן אדם שים
פניך אל הרי ישראל
והנבא אליהם׃ ואמרת
הרי ישראל שמעו ד
דבר אדני יהוה כה א
אמר אדני יהוה להר
להרים ולגבעות לא
לאפיקים ולגאית הגי

הנני אני מביא עליכם
חרב ואבדתי במותיכם׃
ונשמו מזבחותיכם ונ
ונשברו חמניכם והפ
והפלתי חלליכם לפני
גלוליכם׃ ונתתי את
פגרי בני ישראל לפני
גלוליכם וזריתי את
עצמותיכם סביבות מ
מזבחותיכם׃ בכל מוש
מושבותיכם הערים ת
תחרבנה והבמות ת
תישמנה למען יחרבו
ויאשמו מזבחותיכם
ונשברו ונשבתו גלו
גלוליכם ונגדעו חמנ
חמניכם ונמחו מעש
מעשיכם׃ ונפל חלל
בתוככם וידעתם כי
אני יהוה׃ והותרתי בה
בהיות לכם פליטי חר
חרב בגוים בהזרותיכם
בארצות׃ וזכרו פליט
פליטיכם אותי בגוים
אשר נשבו שם אשר
נשברתי את לבם הזונה
אשר סר מעלי ואת
עיניהם הזנות אחרי
גלוליהם ונקטו בפניהם
אל הרעות אשר עשו
לכל תועבתיהם׃ וידעו
כי אני יהוה לא אל
חנם דברתי לעשות
להם הרעה הזאת׃

כה אמר אדני
יהוה הכה בכפך ורק
ירקע ברגלך ואמר
אח אל כל תועבות ר
רעות בית ישראל אש
אשר בחרב ברעב וב
ובדבר יפלו׃ הרחוק ב
בדבר ימות והקרוב ב
בחרב יפל והנשאר
והנצור ברעב ימות
וכליתי חמתי בם׃ וי
וידעתם כי אני יהוה
בהיות חלליהם בתוך
גלוליהם סביבות מ
מזבחותיהם אל כל
גבעה רמה בכל ראשי
ההרים ותחת כל עץ
רענן ותחת כל אלה
עבתה מקום אשר נ
נתנו שם ריח ניחח ל
לכל גלוליהם׃ ונטיתי
את ידי עליהם ונת
ונתתי את הארץ שמ
שממה ממדבר
דבלתה בכל מושבותיהם
וידעו כי אני יהוה׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ ואתה בן
אדם כה אמר אדני
יהוה לאדמת ישראל
קץ בא הקץ על ארב
ארבעת כנפות הארץ׃
עתה הקץ עליך וש
ושלחתי אפי בך וש

ושפטתיך כדרכיך ונ
ונתתי עליך את כל
תועבתיך׃ ולא תחוס
עיני עליך ולא אחמול
כי דרכיך עליך אתן ות
ותועבותיך בתוכך תה
תהיין וידעתם כי אני
יהוה׃ כה אמר
אדני יהוה רעה אחת
רעה הנה באה׃ קץ בא
בא הקץ הקיץ אליך
הנה באה׃ באה הצפ
הצפירה אליך ישב
בא העת קרוב היום
מהומה ולא הד הרים׃
עתה מקרוב אשפוך
עליך וכליתי אפי בך
ושפטתיך כדרכיך ונ
ונתתי עליך את כל
תועבותיך׃ ולא תחוס
עיני ולא אחמול כי
דרכיך עליך אתן ות
ותועבותיך בתוכך ת
תהיין וידעתם כי אני
יהוה מכה׃ הנה היום
הנה באה יצאה הצ
הצפרה צץ המטה
פרח הזדון׃ החמס
קם למטה רשע לא
מהם ולא מהמונם
ולא מהמהם ולא נה
בהם׃ בא העת הגיע ה
היום הקונה אל ישמח
והמוכר אל יתאבל

כי חרון אל כל המונה׃
כי המוכר לא ישוב
ועוד בחיים חיתם כי
חזון אל המונה לא
ישוב ואיש בעונו
חיתו לא יתחזקו׃
תקעו בתקוע והכין ה
הכל ואין הולך למלח
למלחמה כי חרוני אל
כל המונה׃ החרב בחוץ
והדבר והרעב מבית
אשר בשדה בחרב ימ
ימות ואשר בעיר ר
רעב ודבר יאכלנו׃ ופ
ופלטו פליטיהם והיו
אל ההרים כיוני הגא
הגאיות כלם המות א
איש בעונו׃ כל הידים
תרפינה וכל ברכים ת
תלכנה מים׃ וחגרו ש
שקים וכסתה אתם ׃
פלצות ואל כל פנים
בושה ובכל ראשיהם
קרחה׃ כספם בחוצות
ישליכו וזהבם לנדה
יהיה כספם וזהבם לא
יוכל להצילם ביום עב
עברת יהוה נפשם לא
ומעיהם לא ימלאו
כי מכשול עונם היה׃
וצבי עדיו לגאון שמהו׃
וצלמי תועבתם שקוצ
שקוציהם עשו בו על
כן נתתיו להם לנדה׃

ונתתיו ביד הזרים לבז
ולרשעי הארץ לשלל
וחללוהו׃ והסבותי פני
מהם וחללו את צפוני
ובאו בה פריצים וחל
וחללוה׃ ׃
עשה הרתוק כי הא
הארץ מלאה משפט
דמים והעיר מלאה
חמס׃ והבאתי רעי גו
גוים וירשו את בתיהם
והשבתי גאון עזים ׃
ונחלו מקדשיהם׃ קפ
קפדה בא ובקשו של
שלום ואין׃ הוה על
הוה תבא ושמעה
אל שמועה תהיה
ובקשו חזון מנביא ׃
ותורה תאבד מכהן ו
ועצה מזקנים׃ המלך
יתאבל ונשיא ילבש
שממה וידי עם הארץ
תבהלנה מדרכם או
אעשה אתם
ובמשפטיהם אשפטם
וידעו כי אני יהוה׃
ויהי בשנה
הששית בששי בחמ
בחמשה לחדש אני
ישב בביתי וזקני
יהודה ישבים לפני ׃
ותפל עלי שם יד א
אדני יהוה׃ ואראה
והנה דמות כמראה

אש ממראה מתניו
ולמטה אש וממתניו
ולמעלה כמראה זהר
כעין החשמלה׃ ויש
וישלח תבנית יד ויק
ויקחני בציצת ראשי
ותשא אתי רוח בין
הארץ ובין השמים
ותבוא אתי ירושלמה
במראות אלהים אל
פתח שער הפנימית
הפונה צפונה אשר
שם מושב סמל הקנ
הקנאה המקנה׃ והנה
שם כבוד אלהי ישר
ישראל כמראה אשר
ראיתי בבקעה׃ ויאמר
אלי בן אדם שא נא
עיניך דרך צפונה
ואשא עיני דרך צפ
צפונה והנה מצפון
לשער המזבח סמל
הקנאה הזאת בבאה׃
ויאמר אלי בן אדם
הראה אתה מהם ׃
עשים תועבות גדלות
אשר בית ישראל ע
עשים פה לרחקה מ
מעל מקדשי ועוד
תשוב תראה תועבות
גדולות׃ ויבא
אתי אל פתח החצר
ואראה והנה חר אחד
בקיר׃ ויאמר אלי בן

אדם חתר נא בקיר
ואחתר בקיר והנה
פתח אחד ויאמר
אלי בא וראה את
התועבת הרעות א
אשר הם עשים פה
ואבא ואראה והנה
כל תבנית רמש ובהמ
ובהמה שקץ וכל ג
גלולי בית ישראל
מחקה על הקיר סב
סביב סביב ושבעים
איש מזקני בית ישר
ישראל ויאזניהו בן
שפן עמד בתוכם ע
עמדים לפניהם ואיש
מקטרתו בידו ועתר
ענן הקטרת עלה ויא
ויאמר אלי הראית
בן אדם אשר זקני
בית ישראל עשים
בחשך איש בחדרי
משכיתו כי אמרים
אין יהוה ראה אתנו
עזב יהוה את הארץ
ויאמר אלי עוד תשוב
תראה תעבות גדלות
אשר המה עשים ויב
ויבא אתי אל פתח
שער בית יהוה אשר
אל הצפונה והנה שם
הנשים ישבות מבכות
את התמוז
ויאמר אלי הראית

בן אדם עוד תשוב ת
תראה תעבות גדלות
מאלה ויבא אתי אל
חצר בית יהוה הפני
הפנימית והנה פתח
היכל יהוה בין האולם
ובין המזבח כעשרים
וחמשה איש אחורי
אחוריהם אל היכל
יהוה ופניהם קדמה
והמה משתחויתם
קדמה לשמש ויאמ
ויאמר אלי הראית בן
אדם הנקל לבית יהו
יהודה מעשות את
התועבת אשר עשו
פה כי מלאו את הארץ
חמס וישבו להכעיסני
והנם שלחים את הז
הזמורה אל אפם וגם
אני אעשה בחמה לא
תחוס עיני ולא אחמ
אחמול וקראו באזני
קול גדול ולא אשמע
אתם ויקרא באזני
קול גדול לאמר קרבו
פקדות העיר ואיש
כלי משחתו בידו
והנה ששה אנשים
באים מדרך שער הע
העליון אשר מפנה
צפונה ואיש כלי מ
מפצו בידו ואיש א
אחד בתוכם לבוש ב

בדים וקסת הספר
במתניו ויבאו ויעמדו
אצל מזבח הנחשת
וכבוד אלהי ישראל
נעלה מעל הכרוב א
אשר היה עליו אל
מפתן הבית ויקרא
אל האיש הלבש הב
הבדים אשר קסת
הספר במתניו
ויאמר יהוה אלו ע
עבור בתוך העיר בתוך
ירושלם והתוית תו
על מצחות האנשים
הנאנחים והנאנקים
על כל התעבות הנע
הנעשות בתוכה ולא
ולאלה אמר באזני
עברו בעיר אחריו ו
והכו על תחוס עיניכם
ואל תחמלו זקן בחור
ובתולה וטף ונשים
תהרגו למשחית ועל
כל איש אשר עליו
התו אל תגשו וממקדשי
וממקדשי תחלו ויח
ויחלו באנשים הזקנים
אשר לפני הבית ויא
ויאמר אלהם טמאו
את הבית ומלאו את
החצרות חללים צאו
ויצאו והכו בעיר ויהי
כהכותם ונאשאר אני
ואפלה על פני ואזעק

ויאמר אהה אדני יהוה
המשחית אתה את כל
שארית ישראל בשפכ
בשפכך את חמתך על
ירושלם׃ ויאמר אלי
עון בית ישראל ויהודה
גדול במאד מאד ותמ
ותמלא הארץ דמים
והעיר מלאה מטה כי
אמרו עזב יהוה את
הארץ ואין יהוה ראה
ראה׃ וגם אני לא תחו
תחוס עיני ולא אחמל
דרכם בראשם נתתי׃
והנה האיש לבש הב
הבדים אשר הקסת
במתניו משיב דבר ל
לאמר עשיתי כ אשר
צויתני׃ ואראה והנה
אל הרקיע אשר על
ראש הכרבים כאבן
ספיר כמראה דמות
כסא נראה עליהם׃
ויאמר אל האיש לבש
הבדים ויאמר בא אל
בינות לגלגל אל תחת
לכרוב ומלא חפניך
גחלי אש מבינות לכ
לכרבים וזרק על הע
העיר ויבא לעיני׃ והכ
והכרבים עמדים מ
מימין הבית בבאו
האיש והענן מלא
את החצר הפנימית׃

וירם כבוד יהוה מעל
הכרוב על מפתן הבית
וימלא הבית את הענן
והחצר מלאה את נגה
כבוד יהוה׃ וקול כנפי
הכרובים נשמע עד
החצר החיצנה כקול
אל שדי בדברו׃ ויהי
בצותו את האיש לבש
הבדים לאמר קח אש
מבינות לגלגל מבינות
לכרבים ויבא ויעמד
אצל האופן׃ וישלח
הכרוב את ידו מבינות
לכרובים אל האש א
אשר בינות לכרובים
וישא ויתן אל חפני
לבש הבדים ויקח וי
ויצא׃ וירא לכרבים
תבנית יד אדם תחת
כנפיהם׃ ואראה והנה
ארבעה אופנים אצל
הכרובים אופן אחד
אצל הכרוב אחד ואו
ואופן אחד אצל הכ
הכרוב אחד ומראה
האופנים כעין אבן ת
תרשיש׃ ומראיהם ד
דמות אחד לארבעתם
כאשר יהיה האופן
בתוך האופן׃ בלכתם
אל ארבעת רבעיהם
ילכו ולא יסבו בלכתם
כי המקום אשר יפנה

הראש אחריו ילכו לא
יסבו בלכתם׃ וכל בשרם
וגבהם וידיהם וכנפ
וכנפיהם והאופנים מ
מלאים עינים סביב
לארבעתם אופניהם׃ ל
לאופנים להם קורא
הגלגל באזני׃ וארבעה
פנים לאחד פני האחד
פני הכרוב ופני השני
פני אדם והשלישי
פני אריה והרביעי פ
פני נשר׃ וירמו הכרבים
היא החיה אשר ראיתי
בנהר כבר׃ ובלכת כרו
הכרובים ילכו האופנים
אצלם ובשאת הכרוב
הכרובים את כנפיהם
לרום מעל הארץ לא
יסבו האופנים גם הם
מאצלם׃ בעמדם יע
יעמדו וברומם ירמו
אתם כי רוח החיה ב
בהם׃ ויצא כבוד יהוה
מעל מפתן הבית ויע
ויעמד על הכרובים׃
וישאו הכרובים את
כנפיהם וירומו מן ה
הארץ לעיני בצאתם
והאופנים לעמתם וי
ויעמד פתח שער בית
יהוה הקדמוני וכבוד
אלהי ישראל עליהם
מלמעלה׃ היא החיה

אשר ראיתי תחת א
אלהי ישראל בנהר
כבר וארע כי כרובים
המה׃ ארבעה ארבעה
פנים לאחד וארבע כ
כנפים לאחד ודמות
ידי אדם תחת כנפיהם׃
ודמות פניהם המה
הפנים אשר ראיתי
על נהר כבר מראיהם
ואותם איש אל עבר
פניו ילכו׃ ותשא אתי
רוח ותבא אתי אל
שער בית יהוה הקד
הקדמוני הפונה קדי
קדימה והנה בפתח
השער עשרים וחמ
וחמשה איש ואר
ואראה בתוכם את
יאזניה בן עזר ואת
פלטיהו בן בניהו ש
שרי העם׃ ויאמר א
אלי בן אדם אלה ה
האנשים החשבים
און והיעצים עצת
רע בעיר הזאת׃ האמ
האמרים לא בקרוב
בנות בתים היא הסיר
ואנחנו הבשר׃ לכן
הנבא עליהם הנבא
בן אדם׃ ותפל עלי
רוח יהוה ויאמר א
אלי אמור כה אמר
יהוה כן אמרתם בית

ישראל ומעלות רוח
רוחכם אני ידעתיה׃
הרביתם חלליכם בעיר
הזאת ומלאתם חוצתיה
חלל׃ לכן כה
אמר אדני יהוה חל
חלליכם אשר שמתם
בתוכה המה הבשר
והיא הסיר ואתכם ה
הוציא מתוכה׃ חרב
יראתם וחרב אביא׃
עליכם נאם אדני י
יהוה׃ והוצאתי אתכם
מתוכה ונתתי אתכם
ביד זרים ועשיתי בכם
שפטים׃ בחרב תפלו
על גבול ישראל אש
אשפט אתכם וידעתם
כי אני יהוה׃ היא לא
תהיה לכם לסיר ואתם
תהיו בתוכה לבשר אל
גבול ישראל אשפט
אתכם׃ וידעתם כי אני
יהוה אשר בחקי לא
הלכתם ומשפטי לא
עשיתם וכמשפטי ה
הגוים אשר סביבותיכם
עשיתם׃ ויהי כהנבאי
ופלטיהו בן בניה מת
ואפל על פני ואזעק
קול גדול ואמר אהה
אדני יהוה כלה אתה
עשה את שארית יש
ישראל׃ ויהי

דבר יהוה אלי לאמר׃
אחיך אחיך אנשי גא
גאלתך וכל בית ישרא
ישראל כלה אשר א
אמרו להם ישבי ירו
ירושלם רחקו מעל
יהוה לנו היא נתנה
הארץ למורשה׃
לכן אמר כה
אמר אדני יהוה כי ה
הרחקתים בגוים וכי
הפיצותים בארצות
ואהי להם למקדש מ
מעט בארצות אשר
באו שם׃ לכן
אמר כה אמר אדני י
יהוה וקבצתי אתכם
מן העמים ואספתי א
אתכם מן הארצות
אשר נפצותם בהם
ונתתי לכם את אדמת
ישראל׃ ובאו שמה
והסירו את כל שקוציה
ואת כל תועבתיה ממנ
ממנה׃ ונתתי להם לב
אחד ורוח חדשה אתן
בקרבכם והסרתי את
לב האבן מבשרם ונ
ונתתי להם לב בשר׃
למען בחקתי ילכו ו
ומשפטי ישמרו וע
ועשו אתם והיו לי ל
לעם ואני אהיה להם
לאלהים׃ ואל לב ש

שקוציהם ותועבותיהם
לבם הולך דרכם ברא
בראשם נתתי נאם יז
אדני יהוה וישאו הז
הכרובים את כנפיהם
והאופנים לעמתם וכב
וכבוד אלהי ישראל
עליהם מלמעלה ויז
ויעל כבוד יהוה מעל
תוך העיר ויעמד על
ההר אשר מקדם לע
לעיר ורוח נשאתני ו
ותבאני כשדימה א
אל הגולה במראה ב
ברוח אלהים ויעל מ
מעלי המראה אשר
ראיתי ואדבר אל ה
הגולה את כל דברי
יהוה אשר הראני
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר בן אדם ב
בתוך בית המרי אתה
ישב אשר עינים להם
לראות ולא ראו ואזנ
ואזנים להם לשמע
ולא שמעו כי בית מ
מרי הם
ואתה בן אדם עשה
לך כלי גולה וגלה יז
יומם לעיניהם וגלית
ממקומך אל מקום
אחר לעיניהם אולי
יראו כי בית מרי המ
המה והוצאת כליך

כליך ככלי גולה יומם
לעיניהם ואתה תצא
בערב לעיניהם כמוצ
כמוצאי גולה לעיניהם
חתר לך בקיר והוצאת
בו לעיניהם על כתף
תשא בעלטה תוציא
פניך תכסה ולא תראה
את הארץ כי מופת נ
נתתיך לבית ישראל
ואעש כן כאשר צוי
צויתי כלי הוצאתי כ
ככלי גולה יומם ובע
ובערב חתרתי לי בקיר
ביד בעלטה הוצאתי
על כתף נשאתי לע
לעיניהם ויהי
דבר יהוה אלי בבקר
לאמר בן אדם הלוא
אמרו אליך בית יש
ישראל בית המרי ב
מה אתה עשה אמר
אליהם כה אמר אדני
יהוה הנשיא המשא
הזה בירושלם וכל ב
בית ישראל אשר ה
המה בתוכם אמר אני
מופתכם כאשר עשי
עשיתי כן יעשה להם
בגולה בשבי ילכו ו
והנשיא אשר בתוכם
אל כתף ישא בעלטה
ויצא בקיר יחתרו ב
להוציא בו פניו יכסה

יען אשר לא יראה
לעין הוא את הארץ
ופרשתי את רשתי ע
עליו ונתפש במצודתי
והבאתי אתו בבלה
ארץ כשדים ואותה
לא יראה ושם ימות
וכל אשר סביבתיו ע
עזרה וכל אגפיו אז
אזרה לכל רוח וחרב
אריק אחריהם וידעו
כי אני יהוה בהפיצי
אותם בגוים וזריתי א
אותם בארצות והותרתי
מהם אנשי מספר מ
מחרב מרעב ומדבר
למען יספרו את כל
תועבותיהם בגוים אשר
באו שם וידעו כי אני
יהוה ויהי דבר
יהוה אלי לאמר בן
אדם לחמך ברעש ת
האכל ומימיך ברגזה
ובדאגה תשתה ואמרת
ואמרת אל עם הארץ
כה אמר אדני יהוה
ליושבי ירושלם אל
אדמת ישראל לחמם
בדאגה יאכלו ומימ
ומימיהם בשממון
ישתו למען תשם אר
ארצה ממלואה מחמס
מחמס כל הישבים בה
והערים הנושבות ת

תחרבנה והארץ שממ
שממה תהיה וידעתם
כי אני יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי ה
לאמר׃ בן אדם מה ה
המשל הזה לכם על
אדמת ישראל לאמר
יארכו הימים ואבד כ
כל חזון׃ לכן אמר אלה
אליהם כה אמר אדני
יהוה השבתי את המ
המשל הזה ולא ימשלו
אתו עוד בישראל כי
אם דבר אליהם קרבו ה
הימים ודבר כל חזון׃
כי לא יהיה עוד כל ח
חזון שוא ומקסם חלק
בתוך בית ישראל׃ כי
אני יהוה אדבר את א
אשר אדבר דבר ויעש
ויעשה לא תמשך עו
עוד כי בימיכם בית ה
המרי אדבר דבר ועש
ועשיתיו נאם אדני
יהוה׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ בן
אדם הנה בית ישראל
אמרים החזון אשר
הוא חזה לימים רבים
ולעתים רחוקות הוא
נבא׃ לכן אמר אלהם
כה אמר אדני יהוה ל
לא תמשך עוד כל דב
דברי ויעשה נאם יי

אדני יהוה׃ ויהי
דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם הנבא על נביאי
ישראל הנבאים ואמרת
לנביאי מלבם שמעו
דבר יהוה׃ כה אמר יי
אדני יהוה הוי על הנ
הנבאים הנבלים אשר
הלכים אחר רוחם ול
ולבלתי ראו׃ כשעלים
בחרבות נביאיך ישראל
היו׃ לא עליתם בפרצות
ותגדרו גדר על בית יש
ישראל לעמוד במלחמ
במלחמה ביום יהוה׃
חזו שוא וקסם כזב ה
האמרים נאם יהוה וי
ויהוה לא שלחם ויחלו
לקים דבר׃ הלוא מחזה
שוא חזיתם ומקסם כז
כזב אמרתם ואמרים
נאם יהוה ואני לא דב
דברתי׃ לכן כה
אמר אדני יהוה יען ד
דברכם שוא וחזיתם כ
כזב לכן הנני אליכם
נאם אדני יהוה׃ והיה
והיתה ידי אל הנביא
הנביאים החזים שוא
והקסמים כזב בסוד
עמי לא יהיו ובכתב
בית ישראל לא יכתבו
ואל אדמת ישראל לא
יבאו וידעתם כי אני

אדני יהוה׃ יען וביען
הטעו את עמי לאמר
שלום ואין שלום והוא
בנה חיץ והנם טחים
אתו תפל׃ אמר אל טח
תפל ויפל היה גשם ש
שטף ואתנה אבני אל
אלגביש תפלנה ורוח
סערות תבקע׃ והנה נ
נפל הקיר הלוא יאמר
אליכם איה הטיח א
אשר טחתם׃
לכן כה אמר אדני יהוה
ובקעתי רוח סערות
בחמתי וגשם שוטף
באפי יהיה ואבני א
אלגביש בחמה לכלה׃
והרסתי את הקיר אש
אשר טחתם תפל והג
והגעתיהו אל הארץ
ונגלה יסדו ונפלה
וכליתם בתוכה וידעתם
כי אני יהוה׃ וכליתי א
את חמתי בקיר ובטחים
אתו תפל ואמר לכם א
אין הקיר ואין הטחים
אתו׃ נביאי ישראל הנ
הנבאים על ירושלם
והחזים לה חזון שלם
ואין שלם נאם אדני
יהוה׃ ואתה בן
אדם שים פניך אל ב
בנות עמך המתנבאות
מלבהן והנבא עליהן

ואמרת כה אמר אדני
יהוה הוי למתפרות כ
כסתות על כל אצילי
ידי ועשות המספחות
על ראש כל קומה לצ
לצודד נפשות הנפשות
תצודדנה לעמי ונפשות
לכנה תחיינה ותחללנה
אתי אל עמי בשעלי ש
שערים ובפתותי לחם
להמית נפשות אשר
לא תמותנה ולחיות נ
נפשות אשר לא תחיי
תחיינה בכזבכם לעמי
שמעי כזב לכן
כה אמר אדני יהוה
הנני אל כסתותיכנה א
אשר אתנה מצדדות
שם את הנפשות לפר
לפרחות וקרעתי אתם
מעל זרועתיכם ושלחתי
את הנפשות אשר את
אתם מצדדות את נפש
נפשים לפרחת וקרעתי
את מספחתיכם והצלתי
את עמי מידכן ולא
יהיו עוד בידכן למצ
למצודה וידעתן כי
אני יהוה יען הכאות
לב צדיק שקר ואני לא
הכאבתיו ולחזק ידי
רשע לבלתי שוב מ
מדרכו הרע להחיותו
לכן שוא לא תחזינה

וקסם לא תקסמנה עוד
והצלתי את עמי מי
מידכן וידעתן כי אני
יהוה ויבוא אלי אנש
אנשים מזקני ישראל
וישבו לפני ויבוא אלי
אנשים מזקני ישראל
וישבו לפני
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם האנש
האנשים האלה העלו
גלוליהם על לבם ומכ
ומכשול עונם נתנו נכח
פניהם האדרש אדרש
להם לכן דבר אותם
ואמרת אליהם כה א
אמר אדני יהוה איש
איש מבית ישראל א
אשר יעלה את גלוליו
אל לבו ומכשול עונו
ישים נכח פניו ובא אל
הנביא אני יהוה נענ
נעניתי לו בה ברב גלו
גלוליו למען תפש את
בית ישראל בלבם אשר
נזרו מעלי בגלוליהם
כלם לכן אמר אל בית
ישראל כה אמר אדני
יהוה שובו והשיבו
מעל גלוליכם ומעל
כל תועבתיכם השיבו
פניכם כי איש איש
מבית ישראל ומהגר
אשר יגור בישראל וי

וינזר מאחרי ויעל גל
גלוליו אל לבו ומכש
ומכשול עונו ישים
נכח פניו ובא אל הנב
הנביא לדרש לו בי אני
יהוה נענה לו בי ונתתי
פני באיש ההוא והש
והשמתיהו לאות ול
ולמשלים והכרתיו מ
מתוך עמי וידעתם
כי אני יהוה
והנביא כי יפתה ודבר
דבר אני יהוה פתיתי
את הנביא ההוא ונט
ונטיתי את ידי עליו
והשמדתיו מתוך עמ
עמי ישראל ונשאו
עונם כעון הדרש
כעון הנביא יהיה לכ
למען לא יתעו עוד
בית ישראל מאחרי
ולא יטמאו עוד בכל
פשעיהם והיו לי לעם
ואני אהיה להם לא
לאלהים נאם אדני
יהוה ויהי דבר
יהוה אלי לאמר בן א
אדם ארץ כי תחטא
לי למעל מעל ונטיתי
ידי עליה ושברתי לה
מטה לחם והשלחתי
בה רעב והכרתי ממנה
אדם ובהמה והיו ש
שלשת האנשים האלה

בתוכה נח דנאל ואיוב
המה בצדקתם ינצלו
נפשם נאם אדני יהוה
לו חיה רעה אעביר ב
בארץ ושכלתה והיתה
שממה מבלי עובר
מפני החיה׃ שלשת
האנשים האלה בתוכה
חי אני נאם אדני יהוה
אם בנים ואם בנות ינ
ינצלו המה לבדם ינצ
ינצלו והארץ תהיה
שממה׃ או חרב אביא
על הארץ ההיא ואמ
ואמרתי חרב תעבר
בארץ והכרתי ממנה
אדם ובהמה׃ ושלשת
האנשים האלה בתו
בתוכה חי אני נאם
אדני יהוה לא יצילו
בנים ובנות כי הם לב
לבדם ינצלו׃ או דבר
אשלח אל הארץ הה
ההיא ושפכתי חמתי
עליה בדם להכרית מ
ממנה אדם ובהמה׃
ונח דנאל ואיוב בתוכה
חי אני נאם אדני יהוה
אם בן אם בת יצילו
המה בצדקתם יצילו
נפשם׃ כי כה
אמר אדני יהוה אף כי
ארבעת שפטי הרעים
חרב ורעב וחיה רעה

ודבר שלחתי אל ירוש
ירושלם להכרית ממנה
אדם ובהמה׃ והנה נו
נותרה בה פלטה המו
המוצאים בנים ובנות
הנם יוצאים אליכם ור
וראיתם את דרכם ואת
עלילותם ונחמתם על
הרעה אשר הבאתי
על ירושלם את כל א
אשר הבאתי עליה׃
ונחמו אתכם כי תראו
את דרכם ואת עלילותם
וידעתם כי לא אל חנ
חנם עשיתי את כל א
אשר עשיתי בה נאם
אדני יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי ל
לאמר׃ בן אדם מה
יהיה עץ הגפן מכל
עץ הזמורה אשר ה
היה בעצי היער׃
היקח ממנו עץ לעש
לעשות למלאכה אם
יקחו ממנו יתד לתלות
עליו כל כלי׃ הנה לאש
נתן לאכלה את שני
קצותיו אכלה האש
ותוכו נחר היצלח ל
למלאכה׃ הנה בהיותו
תמים לא יעשה
למלאכה אף כי אש
אכלתהו ויחר ונעשה
עוד למלאכה׃ לכן כה

אמר אדני יהוה כאשר
עץ הגפן בעץ היער
אשר נתתיו לאש לא
לאכלה כן נתתי את יש
ישבי ירושלם׃ ונתתי
את פני בהם מהאש
יצאו והאש תאכלם
וידעתם כי אני יהוה
בשומי את פני בהם׃
ונתתי את הארץ שמ
שממה יען מעלו מ
מעל נאם אדני יהוה׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ בן אדם ה
הודע את ירושלם א
את תועבתיה׃ ואמרת
כה אמר אדני יהוה
לירושלם מכרתיך
ומלדתיך מארץ הכ
הכנעני אביך האמרי
ואמך חתית׃ ומולדותיך
ביום הולדת אתך לא
כרת שרך ובמים לא
רחצת למשעי והמלח
לא המלחת והחתל
לא חתלת׃ לא חסה
עליך עין לעשות לך
אחת מאלה לחמלה
עליך ותשלכי אל פני
השדה בגעל נפשך
ביום הולדת אתך׃ ואע
ואעבר עליך ואראך
מתבוססת בדמיך ואמ
ואמר לך בדמיך חיי

[illegible]

ואמר לך בדמיך חיי
רבבה כצמח השדה נ
נתתיך ותרבי ותגדלי
ותבאי בעדי עדיים ש
שדים נכנו ושערך צ
צמח ואת ערם ועריה
ואעבר עליך ואראך
והנה עתך עת דדים ו
ואפרש כנפי עליך וא
ואכסה ערותך ואשבע
לך ואבוא בברית אתך
נאם אדני יהוה ותהיי
לי וארחצך במים וא
ואשטף דמיך מעליך
ואסכך בשמן ואלבש
ואלבישך רקמה ואנ
ואנעלך תחש ואחבשך
בשש ואכסך משי וא
ואעדך עדי ואתנה צ
צמידים על ידיך ור
ורביד על גרונך ואתן
נזם על אפך ועגילים
על אזניך ועטרת ת
תפארת בראשך ותע
ותעדי זהב וכסף ומ
ומלבושך שש ומשי
ורקמה סלת ודבש ו
ושמן אכלתי ותיפי
במאד מאד ותצלחי
למלוכה ויצא לך שם
בגוים ביפיך כי כליל
הוא בהדרי אשר ש
שמתי עליך נאם יי
אדני יהוה ותבטחי

ביפיך ותזני על שמך
ותשפכי את תזנותיך
על כל עובר לו יהי ו
ותקחי מבגדיך ותעש
ותעשי לך במות טל
טלאות ותזני עליהם
לא באות ולא יהיה
ותקחי כלי תפארתך
מזהבי ומכספי אשר
נתתי לך ותעשי לך
צלמי זכר ותזני בם ו
ותקחי את בגדי רקמ
רקמתך ותכסים ושמני
וקטרתי נתתי לפניהם
ולחמי אשר נתתי לך
סלת ושמן ודבש הא
האכלתיך ונתתיהו ל
לפניהם לריח ניחח
ויהי נאם אדני יהוה
ותקחי את בניך ואת
בנתיך אשר ילדת לי
ותזבחים להם לאכול
המעט מתזנותיך ו
ותשחטי את בני ותת
ותתנים בהעביר אתם
להם ואת כל תועבתיך
ותזנתיך לא זכרתי
את ימי נעוריך בהי
בהיותך ערם ועריה ו
מתבוססת בדמך היית
ויהי אחרי כל רעתך
אוי אוי לך נאם אדני
יהוה ותבני לך גב ו
אדני ותעשי לך רמה

בכל רחוב אל כל ראש
דרך בנית רמתך ותת
ותתעבי את יפיך ות
ותפשקי את רגליך ל
לכל עובר ותרבי את
תזנותך ותזני אל בני
מצרים שכניך גדלי
בשר ותרבי את תזנתך
להכעיסני והנה נטיתי
ידי עליך ואגרע חקך
ואתנך בנפש שנאותיך
בנות פלשתים הנכלמ
הנכלמות מדרכך זמה
ותזני אל בני אשור
מבלתי שבעתך ותזנים
וגם לא שבעת ותרבי
את תזנותך אל ארץ
כנען כשדימה וגם ל
לא שבעת מה אמלה
לבתך נאם אדני יהוה
בעשותך את כל אלה
מעשה אשה זונה ש
שלטת בבנ[illegible] ב
בבנותיך גבך בראש
כל דרך ורמתך עשיתי
בכל רחוב ולא הייתי
כזונה לקלס אתנן ה
האשה המנאפת תחת
אישה תקח את זרים
לכל זנות יתנו נדה ו
ואת נתת את נדניך לכל
מאהביך ותשחדי א
אתם לבוא אליך מסב
מסביב בתזנותיך ויהי

[illegible]

כך הפך מן הנשים בת
כהזנותיך ואחריך לא
זונה׃ בתתך אתנן ואתנן
לא נתן לך ותהי להפך׃
לכן זונה שמעי דבר
יהוה׃ כה אמר
אדני יהוה יען השפך
נחשתך ותגלה ערותך
בתזנותיך על מאהביך
ועל כל גלולי תועבותיך
וכדמי בניך אשר נתת
להם׃ לכן הנני מקבץ
את מאהביך אשר ע
ערבת עליהם ואת כל
אשר אהבת על כל
אשר שנאת וקבצתי
אתם עליך מסביב וג
וגליתי ערותך אלהם
וראו את כל ערותך׃
ושפטתיך משפטי
נאפות ושפכות דם
ונתתיך דם חמה וקנ
וקנאה׃ ונתתי אותך
בידם והרסו גבך ונ
ונתצו רמתיך והפשי
והפשיטו אותך בגדיך
ולקחו כלי תפארתך
והניחוך עירם ועריה
והעלו עליך קהל ו
ורגמו אותך באבן וב
ובתקוך בחרבותם׃ ו
ושרפו בתיך באש ו
ועשו בך שפטים ל
לעיני נשים רבות וה

והשבתיך מזונה וגם
אתנן לא תתני עוד׃
והנחתי חמתי בך ו
וסרה קנאתי ממך ו
ושקטתי ולא אכעס
עוד׃ יען אשר לא זכ
זכרתי את ימי נעוריך
ותרגזי לי בכל אלה
וגם אני הא דרכך ב
בראש נתתי נאם אדני
יהוה ולא עשיתי את
הזמה על כל תועבתיך
הנה כל המשל עליך
ימשל לאמר כאמה
בתה׃ בת אמך את גע
געלת אישה ובניה וא
ואחות אחותך את א
אשר געלו אנשיהן׃
אמכן חתית ו
ואביכן אמרי׃ ואחותך
הגדולה שמרון היא
ובנותיה היושבת על
שמאלך ואחותך ה
הקטנה ממך היושבת
מימינך סדם ובנותיה
ולא בדרכיהן הלכת
ובתועבותיהן עשיתי
כמעט קט ותשחיתי
מהן בכל דרכיך׃ חי
אני נאם אדני יהוה
אם עשתה סדם אחות
אחותך היא ובנותיה
כאשר עשית את ובנ
ובנותיך׃ הנה זה היה

עון סדם אחותך גאון
שבעת לחם ושלות ה
השקט היה לה ולבנ
ולבנותיה ויד עני וא
ואביון לא החזיקה׃
ותגבהינה ותעשינה ת
תועבה לפני ואסיר
אתהן כאשר ראיתי׃
ושמרון כחצי חטאתיך
לא חטאה ותרבי את
תועבותיך מהנה ותצ
ותצדקי את אחותך בכל
תעבותיך אשר עשיתי׃
גם את שאי כלמתך א
אשר פללת לאחותך׃
בחטאתיך אשר התע
התעבת מהן תצדקנה
ממך וגם את בושי וש
ושאי כלמתך בצדקתך
אחיותך׃ ושבתי את ש
שביתהן את שבית סדם
ובנותיה ואת שבית ש
שמרון ובנותיה ושבית
שביתיך בתוכהנה׃ ל
למען תשאי כלמתך
ונכלמת מכל אשר ע
עשית בנחמך אתן׃
ואחותיך סדם ובנותיה
תשבן לקדמתן ושמרון
ובנותיה תשבן לקדמתן
ואת ובנותיך תשבינה
לקדמתכן׃ ולוא היתה
סדם אחותך לשמועה
בפיך ביום גאוניך׃ בט

בטרם תגלה רעתך כמו
עת חרפת בנות ארם וכל
סביבותיה בנות פלשתים
השאטות אותך מסביב׃
את זמתך ואת תועבותיך
את נשאתים נאם אדני
יהוה׃ כי כה
אמר אדני יהוה ועשית
אותך כאשר עשית אש
אשר בזית אלה להפר
ברית׃ וזכרתי אני את
בריתי אותך בימי נעור
נעוריך והקימותי לך
ברית עולם׃ וזכרת את
דרכיך ונכלמת בקחתך
את אחותיך הגדלות ממ
ממך אל הקטנות ממך
ונתתי אתהן לך לבנות
ולא מבריתך׃ והקימותי
אני את בריתי אתך
וידעת כי אני יהוה׃ למ
למען תזכרי ובושת
ולא יהיה לך עוד פת
פתחון פה מפני כלמתך
בכפרי לך לכל אשר
עשית נאם אדני יהוה׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ בן אדם ח
חוד חידה ומשל משל
אל בית ישראל׃ ואמר
ואמרת כה אמר אדני
יהוה הנשר הגדול גד
גדול הכנפים ארך הא
האבר מלא הנוצה אש

אשר לו הרקמה בא
אל הלבנון ויקח את
צמרת הארז׃ את ראש
ינקותיו קטף ויביאהו
אל ארץ כנען בעיר ר
רכלים שמו׃ ויקח מז
מזרע הארץ ויתנהו
בשדה זרע קח על מ
מים רבים צפצפה ש
שמו׃ ויצמח ויהי לג
לגפן סרחת שפלת קו
קומה לפנות דליותיו
אליו ושרשיו תחתיו
יהיו ותהי לגפן ותע
ותעש בדים ותשלח
פארות׃ ויהי נשר אחד
גדול גדול כנפים ורב
נוצה והנה הגפן הזאת
כנפה שרשיה עליו
ודליותיו שלחה לו ל
להשקות אותה מערו
מערגות מטעה׃ אל
שדה טוב אל מים ר
רבים היא שתולה ל
לעשות ענף ולשאת
פרי להיות לגפן אדרת
אדרת׃ אמר
כה אמר אדני יהוה
תצלח הלוא את שר
שרשיה ינתק ואת
פריה יקוסס ויבש
כל טרפי צמחה תיבש
תיבש ולא בזרוע גדולה
ובעם רב למשאות׃

אותה משרשיה׃ והנה
שתולה התצלח הלא
כגעת בה רוח הקדים
תיבש יבש על ערגת
צמחה תיבש׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ אמר נא לבית
המרי הלא ידעתם מ
מה אלה אמר הנה
בא מלך בבל ירושלם
ויקח את מלכה ואת
שריה ויבא אותם אליו
בבלה׃ ויקח מזרע ה
המלוכה ויכרת אתו
ברית ויבא אתו באלה
ואת אילי הארץ לק
לקח׃ להיות ממלכה
שפלה לבלתי התנשא
לשמר את בריתו לע
לעמדה׃ וימרד בו לש
לשלח מלאכיו מצר
מצרים לתת לו סוסים
ועם רב היצלח הימ
הימלט העשה אלה
והפר ברית ונמלט׃ חי
אני נאם אדני יהוה
אם לא במקום המלך
הממליך אתו אשר
בזה את אלתו ואשר
הפר את בריתו אתו
בתוך בבל ימות׃ ולא
בחיל גדול ובקהל רב
יעשה אותו פרעה׃
במלחמה בשפך סל

[illegible]

סללה ובבנות דיק לה
להכרית נפשות רבות׃
ובזה אלה להפר ברית
והנה נתן ידו וכל א
אלה עשה לא ימלט׃
לכן כה אמר
אדני יהוה חי אני אם
לא אלתי אשר בזה
ובריתי אשר הפיר
ונתתיו בראשו׃ ופר
ופרשתי עליו רש
רשתי ונתפש במצו
במצודתי והבאותיהו
בבלה ונשפטתי אתו
שם מעלו אשר מעל
בי׃ ואת כל מברחו ובכל
אגפיו בחרב יפלו וה
והנשארים לכל רוח
יפרשו וידעתם כי א
אני יהוה דברתי׃
כה אמר אדני
יהוה ולקחתי אני מ
מצמרת הארז הרמה
ונתתי מראש ינקותיו
רך אקטף ושתלתי
אני על הר גבה ותל
ותלול בהר מרום יש
ישראל אשתלנו ונש
ונשא ענף ועשה פרי
והיה לארז אדיר וש
ושכנו תחתיו כל צפ
צפור כל כנף בצל
דליותיו תשכנה׃ וידע
וידעו כל עצי השדה

כי אני יהוה השפלתי
עץ גבה הגבהתי עץ
שפל הובשתי עץ לח
והפרחתי עץ יבש אני
יהוה דברתי ועשיתי׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ מה לכם
אתם משלים את המ
המשל הזה על אדמת
אדמת ישראל לאמר
אבות יאכלו בסר ושי
ושני בנים תקהינה׃
חי אני נאם אדני י
יהוה אם יהיה לכם
עוד משל המשל ה
הזה בישראל׃ הן כל
הנפשות לי הנה כנפש
כנפש האב וכנפש ה
הבן לי הנה הנפש ה
החטאת היא תמות׃
ואיש כי יהיה
צדיק ועשה משפט
וצדקה׃ אל ההרים ל
לא אכל ועיניו לא נ
נשא אל גלולי בית
ישראל ואת אשת
רעהו לא טמא ואל
אשה נדה לא יקרב׃
ואיש לא יונה חבלו
חבלתו חוב ישיב גז
גזלה לא יגזל לחמו
לרעב יתן וערום יכ
יכסה בגד׃ בנשך לא
יתן ותרבית לא יקח

מעול ישיב ידו משפט
אמת יעשה בין איש
לאיש׃ בחקותי יהלך
ומשפטי שמר לעשות
אמת צדיק הוא חיה
יחיה נאם אדני יהוה׃
והוליד בן פריץ שפך
דם ועשה אח מאחד
מאלה׃ והוא את כל
אלה לא עשה כי גם
אל ההרים אכל ואת
אשת רעהו טמא׃ עני
ואביון הונה גזלות גז
גזל חבל לא ישיב ואל
הגלולים נשא עיניו
תועבה עשה׃ בנשך
נתן ותרבית לקח וחי
לא יחיה את כל התוע
התועבות האלה עשה
מות יומת דמיו בו
יהיה׃ והנה הוליד בן
וירא את כל חטאת
אביו אשר עשה ויר
ויראה ולא יעשה כ
כהן׃ על ההרים לא
אכל ועיניו לא נשא
אל גלולי בית ישראל
את אשת רעהו לא
טמא׃ ואיש לא הונה
חבל לא חבל וגזלה
לא גזל לחמו לרעב
נתן וערום כסה בגד׃
מעני השיב ידו נשך
ותרבית לא לקח מש

[illegible]

משפטי

משפטי עשה בחקתי
הלך הוא לא ימות בע
בעון אביו חיה יחיה׃
אביו כי עשק עשק ג
גזל גזל אח ואשר לא
טוב עשה בתוך עמיו
והנה מת בעונו׃ ואמ
ואמרתם מדע לא נש
נשא הבן בעון האב
והבן משפט וצדקה
עשה את כל חקתי ש
שמר ויעשה אתם ח
חיה יחיה׃ הנפש החט
החטאת היא תמות
בן לא ישא בעון האב
ואב לא ישא בעון הב
הבן צדקת הצדיק ע
עליו תהיה ורשעת
רשע עליו תהיה׃
והרשע כי ישוב
מכל חטאתו אשר ע
עשה ושמר את כל
חקותי ועשה משפט
וצדקה חיה יחיה ל
לא ימות׃ כל פשעיו
אשר עשה לא יזכרו
לו בצדקתו אשר עש
עשה יחיה׃ החפץ א
אחפץ מות רשע נא
נאם אדני יהוה הלוא
בשובו מדרכיו וחיה׃
ובשוב צדיק
מצדקתו ועשה עול
ככל התועבות אשר

עשה הרשע יעשה ה
וחי כל צדקתו אשר
עשה לא תזכרנה במ
במעלו אשר מעל וב
ובחטאתו אשר חטא
בם ימות׃ ואמרתם לא
יתכן דרך אדני שמעו
נא בית ישראל הדרכי
לא יתכן הלא דרכיכם
לא יתכנו׃ בשוב צדיק
מצדקתו ועשה עול
ומת עליהם בעולו א
אשר עשה ימות׃ ובש
ובשוב רשע מרשעתו
אשר עשה ויעש מש
משפט וצדקה הוא
את נפשו יחיה׃ ויראה
וישוב מכל פשעיו א
אשר עשה חיו יחיה
לא ימות׃ ואמרו בית
ישראל לא יתכן דרך
אדני הדרכי לא יתכנו
לכן איש כדרכיו אש
אשפט אתכם בית יש
ישראל נאם אדני יה
יהוה שובו והשיבו
מכל פשעיכם ולא ה
ולא יהיה לכם למכש
למכשול עון׃ השליכו
מעליכם את כל פשע
פשעיכם אשר פשעתם
בם ועשו לכם לב חדש
ורוח חדשה ולמה ת
תמתו בית ישראל׃

כי לא אחפץ במות ה
המת נאם אדני יהוה
והשיבו וחיו׃
ואתה שא קינה אל
נשיאי ישראל׃ ואמרת
מה אמך לביא בין א
אריות רבצה בתוך כ
כפירים רבתה גוריה׃
ותעל אחד מגוריה כ
כפיר היה וילמד לט
לטרף טרף אדם אכל
וישמעו אליו גוים
בשחתם נתפש ויבא
ויבאהו בחחים אל
ארץ מצרים׃ ותרא כי
נוחלה אבדה תקותה
ותקח אחד מגוריה
כפיר שמתהו׃ ויתהלך
בתוך אריות כפיר היה
וילמד לטרף טרף א
אדם אכל׃ וידע אלמ
אלמנותיו ועריהם ה
החריב ותשם ארץ ומ
ומלאה מקול שאג
שאגתו׃ ויתנו עליו גו
גוים סביב ממדינות
ויפרשו עליו רשתם
בשחתם נתפש׃ ויתנהו
בסוגר בחחים ויבאהו
אל מלך בבל יביאהו
במצדות למען לא י
ישמע קולו עוד אל
הרי ישראל׃
אמך כגפנך בדמך על

מים שתולה פריה וע
נפה היתה ממים ר
בים: ויהיו לה מטות
עז אל שבטי משלים
ותגבה קומתו על בין
עבתים וירא בגבהו ב
רב דליתיו: ותתש ב
חמה לארץ השלכה
ורוח הקדים הוביש
פריה התפרקו ויבשו
מטה עזה אש אכלתהו:
ועתה שתולה במדבר
בארץ ציה וצמא: ות
תצא אש ממטה ב
דיה פריה אכלה ולא
היה בה מטה עז שבט
למשול קינה היא ותהי
לקינה: ויהי
בשנה השביעית בחמ
בחמישי בעשור לח
לחדש באו אנשים מ
מזקני ישראל לדרש
את יהוה וישבו לפני:
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר: בן אדם
דבר את זקני ישראל
ואמרת אלהם כה אמ
אמר אדני יהוה הל
הלדרש אתי אתם בא
באים חי אני אם אדרש
לכם נאם אדני יהוה:
התשפט אתם התשפוט
בן אדם את תועבת
אבותם הודיעם: ואמרת

אלהם כה אמר אדני
יהוה ביום בחרי ביש
בישראל ואשא ידי
לזרע בית יעקב ואודע
להם בארץ מצרים וא
ואשא ידי להם לאמר
אני יהוה אלהיכם: בי
ביום ההוא נשאתי ידי
להם להוציאם מארץ
מצרים אל ארץ אשר
תרתי להם זבת חלב ו
ודבש צבי היא לכל
הארצות: ואמר אלהם
איש שקוצי עיניו ה
השליכו ובגלולי מצ
מצרים אל תטמאו
אני יהוה אלהיכם: ו
וימרו בי ולא אבו ל
לשמע אלי איש את
שקוצי עיניהם לא ה
השליכו ואת גלולי מ
מצרים לא עזבו ואמ
ואמר לשפך חמתי
עליהם לכלות אפי ב
בהם בתוך ארץ מצרים:
ואעש למען שמי לב
לבלתי החל לעיני הג
הגוים אשר המה בת
בתוכם אשר נודעתי
אליהם לעיניהם להוצ
להוציאם מארץ מצ
מצרים: ואוציאם מ
מארץ מצרים ואבאם
אל המדבר: ואתן להם

את חקותי ואת משפטי
הודעתי אותם יעשה
אתם האדם וחי בהם
וגם את שבתותי נתתי
להם להיות לאות בינ
וביניהם לדעת כי אני יהוה
מקדשם: וימרו בי בית
ישראל במדבר בחקותי
לא הלכו ואת משפטי
מאסו אשר יעשה א
אותם האדם וחי בהם
ואת שבתתי חללו מאד
ואמר לשפך חמתי ע
עליהם במדבר לכלותם:
ואעשה למען שמי
לבלתי החל לעיני ה
הגוים אשר הוצאתים
לעיניהם: וגם אני נש
נשאתי ידי להם במ
במדבר לבלתי הביא
אתם אל הארץ אשר
נתתי זבת חלב ודבש
צבי היא לכל הארצות:
יען במשפטי מאסו
ואת חקותי לא הלכו
בהם ואת שבתותי חללו
מאד כי אחרי גלוליהם
לבם הלך: ותחס עיני
עליהם משחתם ולא
עשיתי אותם כלה במ
במדבר: ואמר אל בני
בניהם במדבר בחוקי
אבותיכם אל תלכו ואת
משפטיהם אל תשמרו

ובגלוליהם אל תטמאו׃
אני יהוה אלהיכם בח
בחקותי לכו ואת משפטי
שמרו ועשו אותם׃ ואת
שבתותי קדשו והיו ל
לאות ביני וביניכם לד
לדעת כי אני יהוה א
אלהיכם׃ וימרו בי הב
הבנים בחקותי לא הלכו
ואת משפטי לא שמרו
לעשות אותם אשר יע
יעשה אתם האדם וחי
בהם את שבתותי חללו
ואמר לשפך חמתי ע
עליהם לכלות אפי בם
במדבר׃ והשבתי את
ידי ואעש למען שמי
לבלתי החל לעיני הגו
הגוים אשר הוצאתי
אותם לעיניהם׃ וגם אני
נשאתי את ידי להם ב
במדבר להפיץ אתם ב
בגוים ולזרות אתם בא
בארצות׃ יען משפטי
לא עשו וחקותי מאסו
ואת שבתותי חללו וא
ואחרי גלולי אבותם ה
היו עיניהם׃ וגם אני
נתתי להם חקים לא
טובים ומשפטים לא
לא יחיו בהם׃ ואטמא
אותם במתנותם בה
בהעביר כל פטר רחם
למען אשמם למען

אשר ידעו אשר אני
יהוה׃ לכן דבר
אל בית ישראל בן אד
אדם ואמרת אלהם כה
אמר אדני יהוה עוד
זאת גדפו אותי אבותי
אבותיכם במעלם בי מ
מעל׃ ואביאם אל הא
הארץ אשר נשאתי
את ידי לתת אותה להם
ויראו כל גבעה רמה ו
וכל עץ עבות ויזבחו ש
שם את זבחיהם ויתנו
שם כעס קרבנם וישימו
וישימו שם ריח ניחו
ניחוחיהם ויסיכו שם
את נסכיהם׃ ואמר אל
אלהם מה הבמה אש
אשר אתם הבאים שם
ויקרא שמה במה עד
היום הזה׃ לכן אמר
אל בית ישראל כה
אמר אדני יהוה הב
הבדרך אבותיכם אתם
נטמאים ואחרי שק
שקוציהם אתם זנים׃
ובשאת מתנתיכם בה
בהעביר בניכם באש
אתם נטמאים לכל גל
גלוליכם עד היום ואני
אדרש לכם בית ישראל
חי אני נאם אדני יהוה
אם אדרש לכם׃ והעלה
והעלה על רוחכם היו

לא תהיה אשר אתם
אמרים נהיה כגוים כ
כמשפחות הארצות
לשרת עץ ואבן׃ חי אני
נאם אדני יהוה אם לא
ביד חזקה ובזרוע נטויה
ובחמה שפוכה אמלוך
עליכם׃ והוצאתי אתכם
מן העמים וקבצתי מ
אתכם מן הארצות א
אשר נפוצתם בם ביד
חזקה ובזרוע נטויה
ובחמה שפוכה׃ והבא
והבאתי אתכם אל
מדבר העמים ונשפט
ונשפטתי אתכם
שם פנים אל פנים׃ כ
כאשר נשפטתי את
אבותיכם במדבר ארץ
מצרים כן אשפט את
אתכם נאם אדני יהוה׃
והעברתי אתכם תחת
השבט והבאתי אתכם
במסרת הברית׃ וברותי
מכם המרדים והפש
והפושעים בי מארץ
מגוריהם אוציא אתם
ואל אדמת ישראל לא
יבוא וידעתם כי אני
יהוה׃ ואתם בית ישר
ישראל כה אמר אדני
יהוה איש גלוליו לכו
עבדו ואחר אם אינכם
שמעים אלי ואת שם

קדשי לא תחללו עוד
במתנותיכם ובגלוליכם׃
כי בהר קדשי בהר מר
מרום ישראל נאם
אדני יהוה שם יעבדני
כל בית ישראל כלה
בארץ שם ארצם ושם
אדרוש את תרומתיכם
ואת ראשית משאותיכם
בכל קדשיכם׃ בריח ני
ניחח ארצה אתכם ב
בהוציאי אתכם מן ה
העמים וקבצתי אתכם
מן הארצות אשר נפ
נפצתם בם ונקדשתי
בכם לעיני הגוים׃
וידעתם כי אני יהוה
בהביאי אתכם אל אד
אדמת ישראל אל ה
הארץ אשר נשאתי
את ידי לתת אותה לא
לאבותיכם׃ וזכרתם שם
את דרכיכם ואת כל
עלילותיכם אשר נטמ
נטמאתם בם ונקטתם
בפניכם בכל רעתיכם
אשר עשיתם׃ וידעתם
כי אני יהוה בעשותי א
אתכם למען שמי לא
כדרכיכם הרעים וכע
וכעלילותיכם הנשחתות
בית ישראל נאם אדני
יהוה׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ בן

אדם שים פניך דרך ת
תימנה והטף אל דרום
והנבא אל יער השדה
נגב׃ ואמרת ליער הנגב
שמע דבר אדני יהוה
כה אמר אדני יהוה׃
הנני מצית בך אש׃
ואכלה בך כל עץ לח
וכל עץ יבש לא תכבה
להבת שלהבת ונצרבו
בה כל פנים מנגב צפונה׃
וראו כל בשר כי אני׃
יהוה בערתיה לא תכב
תכבה׃ ואמר אהה׃
אדני יהוה המה אמ
אמרים לי הלא ממשל
משלים הוא׃
ויהי דבר יהוה אלי ל
לאמר׃ בן אדם שים
פניך אל ירושלם והט
והטף אל מקדשים
והנבא אל אדמת י
ישראל׃ ואמרת לאד
לאדמת ישראל כה
אמר אדני יהוה הנני
אליך והוצאתי חרבי
מתערה והכרתי ממך
צדיק ורשע יען אשר
הכרתי ממך צדיק ור
ורשע לכן תצא חרבי
מתערה אל כל בשר
מנגב צפון׃ וידעו כל
בשר כי אני יהוה הו
הוצאתי חרבי מתע

מתערה לא תשוב עוד׃
ואתה בן אדם׃
האנח בשברון מתנים
ובמרירות האנח לעי
לעיניהם׃ והיה כי יא
יאמרו אליך על מה
אתה נאנח ואמרת א
אל שמועה כי באה
ונמס כל לב ורפו כל
ידים וכהתה כל רוח ו
וכל ברכים תלכנה מים
הנה באה ונהיתה נאם
אדני יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי׃
לאמר׃ בן אדם הנבא
ואמרת כה אמר אדני
יהוה אמר חרב חרב
הוחדה וגם מרוטה׃
למען טבח טבח הוח
הוחדה למען היה לה
ברק מרטה או נשיש
שבט בני מאסת כל
עץ׃ ויתן אתה למרטה
לתפש בכף היא הוחדה
חרב והיא מרטה לתת
אתה ביד הורג׃ זעק וה
והילל בן אדם כי היא
היתה בעמי היא בכל
נשיאי ישראל מגורי
אל חרב היו את עמי
לכן ספק אל ירך׃ כי ב
בחן ומה אם גם שבט
מאסת לא יהיה נאם
אדני יהוה׃ ואתה

בן אדם הנבא והך כף
אל כף ותכפל חרב ש
שלישתה חרב חלל
חללים היא חרב חלל
הגדול החדרת להם ל
למען למוג לב והרבה
המכשלים על כל שע
שעריהם נתתי אבחת
חרב אח עשויה לברק
מעטה לטבח התאחדי
הימני השימי השמ
השמאילי אנה פניך
מעדות וגם אני אכה
כפי אל כפי והניחתי
חמתי אני יהוה דברתי
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר ואתה בן
אדם שים לך שנים ד
דרכים לבוא חרב מלך
בבל מארץ אחד יצאו
שניהם ויד ברא בראש
דרך עיר ברא דרך ת
תשים לבוא חרב את
רבת בני עמון ואת י
יהודה בירושלם בצו
בצורה כי עמד מלך
בבל אל אם הדרך ב
בראש שני הדרכים ל
לקסם קסם קלקל ב
בחצים שאל בתרפים
ראה בכבד בימינו ה
היה הקסם ירושלם
לשום כרים לפתח פה
ברצח להרים קול ב

בתרועה לשום כרים ע
על שערים לשפך סלה
סוללה לבנות דיק
והיה להם כקסום ש
שוא בעיניהם שבעי
שבעות להם והוא מ
מזכיר עון להתפשם
לכן כה אמר
אדני יהוה יען הזכרכם
עונכם בהגלות פשעי
פשעיכם להראות ח
חטאותיכם בכל עלילו
עלילותיכם יען הזכר
הזכרכם בכף תתפשו
ואתה חלל רשע נשיא
ישראל אשר בא יומו
בעת עון קץ כה אמר
אדני יהוה הסיר המ
המצנפת והרים הע
העטרה זאת לא זאת
השפלה הגבה והגבה
השפיל עוה עוה ע
אשימנה גם זאת לא
היה עד בא אשר לו
המשפט ונתתיו
ואתה בן אדם
הנבא ואמרת כה אמ
אמר אדני יהוה אל
בני עמון ואל חרפתם
ואמרת חרב חרב פת
פתוחה לטבח מרוטה
להכיל למען ברק כ
בחזות לך שוא בקסם
לך כזב לתת אותך א

אל צוארי חללי רשע
רשעים אשר בא יומם
בעת עון קץ השב אל
תערה במקום אשר
נבראת בארץ מכרתיך
אשפט אתך ושפכתי
עליך זעמי באש עב
עברתי אפיח עליך ונ
ונתתיך ביד אנשים ב
בערים חרשי משחית
לאש תהיה לאכלה
דמך יהיה בתוך הא
הארץ לא תזכרי כי
אני יהוה דברתי
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר ואתה בן
אדם התשפט התשפט
את עיר הדמים והוד
והודעתה את כל תו
תועבותיה ואמרת כה
אמר אדני יהוה עיר
שפכת דם בתוכה ל
לבוא עתה ועשתה ג
גלולים עליה לטמאה
בדמך אשר שפכת א
אשמת ובגלוליך אש
אשר עשית טמאת
ותקריבי ימיך ותבוא
עד שנותיך על כן נת
נתתיך חרפה לגוים
וקלסה לכל הארצות
הקרבות והרחקות ממך
יתקלסו בך טמאת
השם רבת המהומה

הנה נשיאי ישראל א
איש לזרעו היו למען
שפך דם: אב ואם הקלו
בך לגר עשו בעשק ב
בתוכך יתום ואלמנה
הונו בך: קדשי בזית וא
ואת שבתתי חללת:
אנשי רכיל היו בך ל
למען שפך דם ואל ה
ההרים אכלו בך זמה
עשו בתוכך: ערות אב
גלה בך טמאת הנדה
ענו בך: ואיש את אשת
רעהו עשה תועבה
ואיש את כלתו טמא
בזמה ואיש את אחתו
בת אביו ענה בך: שחד
לקחו בך למען שפך
דם נשך ותרבית לקחת
ותבצעי רעיך בעשק
ואתי שכחת נאם א'
אדני יהוה: והנה הכ
הכיתי כפי אל בצעך:
אשר עשית ועל דמך
אשר היו בתוכך: היעמ
היעמד לבך אם תחזק
החזקנה ידיך לימים
אשר אני עשה אתך
אני יהוה דברתי ועש
ועשיתי: והפיצותי את
אותך בגוים וזריתיך:
בארצות והתמתי טמ
טמאתך ממך: ונחלת
בך לעיני הגוים וידעת

כי אני יהוה: ו
ויהי דבר יהוה אלי:
לאמר: בן אדם היו לי
בית ישראל לסיג כלם
נחשת ובדיל וברזל ו
ועופרת בתוך כור סיג
סיגים כסף היו: לכן כה
אמר אדני יהוה יען
היות כלכם לסגים לכן
הנני קבץ אתכם אל
תוך ירושלם: קבצת
כסף ונחשת וברזל ו
ועופרת ובדיל אל ת
תוך כור לפחת עליו
אש להנתיך כן אקבץ
באפי ובחמתי והנחתי
והתכתי אתכם: וכנסתי
אתכם ונפחתי עליכם
באש עברתי ונתכתם
בתוכה: כהתוך כסף בת
בתוך כור כן תתכו ב
בתוכה וידעתם כי אני
יהוה שפכתי חמתי
עליכם: ויהי
דבר יהוה אלי לאמר:
בן אדם אמר לה את
ארץ לא מטהרה היא
ולא גשמה ביום זעם:
קשר נביאיה בתוכה
כארי שואג טרף טרף
נפש אכלו חסן ויקר
יקחו אלמנותיה הרבו
בתוכה: כהניה חמסו
תורתי ויחללו קדשי

בין קדש לחול לא הב
הבדילו ובין הטמא
לטהור לא הודיעו:
ומשבתותי העלימו ע
עיניהם ואחל בתוכם:
שריה בקרבה כזאבים
טרפי טרף לשפך דם
לאבד נפשות למען:
בצע בצע: ונביאיה ט
טחו להם תפל חזים
שוא וקסמים להם כזב
אמרים כה אמר אדני
יהוה ויהוה לא דבר:
עם הארץ עשקו עשק
וגזלו גזל ועני ואביון:
הונו ואת הגר עשקו ב
בלא משפט: ואבקש
מהם איש גדר גדר
ועמד בפרץ לפני בעד
הארץ לבלתי שחתה
ולא מצאתי: ואשפך
עליהם זעמי באש ע
עברתי כליתים דרכם
בראשם נתתי נאם י':
אדני יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי:
לאמר: בן אדם שתים
נשים בנות אם אחת היו:
ותזנינה במצרים בנע
בנעוריהן זנו שמה מ
מעכו שדיהן ושם ע
עשו דדי בתוליהן:
ושמותן אהלה הגדולה
ואהליבה אחותה ות

ותהיינה לי ותלדנה ב
בנים ובנות ושמותן ש
שמרון אהלה וירוש
וירושלם אהליבה׃ ות
ותזן אהלה תחתי ותע
ותעגב על מאהביה
אל אשור קרובים׃ לבשי
תכלת פחות וסגנים ב
בחורי חמד כלם פרשים
רכבי סוסים׃ ותתן תז
תזנותיה עליהם מבחר
בני אשור כלם ובכל
אשר עגבה בכל גלו
גלוליהם נטמאה׃ ואת
תזנותיה ממצרים לא
עזבה כי אותה שכבו ב
בנעוריה והמה עשו
דדי בתוליה וישפכו ת
תזנותם עליה׃ לכן נת
נתתיה ביד מאהביה
ביד בני אשור אשר
עגבה עליהם׃ המה גלו
ערותה בניה ובנותיה ל
לקחו ואותה בחרב הרגו
ותהי שם לנשים ושפ
ושפוטים עשו בה׃ ו
ותרא אחותה
אהליבה ותשחת עגבתה
ממנה ואת תזנותיה מ
מזנוני אחותה׃ אל בני
אשור עגבה פחות וס
וסגנים קרובים לבשי
מכלול פרשים רכבי ס
סוסים בחורי חמד כ

כלם׃ וארא כי נטמאה
דרך אחד לשתיהן׃ ות
ותוסף אל תזנותיה ו
ותרא אנשי מחקה על
הקיר צלמי כשדיים
חקקים בששר׃ חגורי
אזור במתניהם סרוחי
טבולים בראשיהם מ
מראה שלישים כלם
דמות בני בבל כשדים
ארץ מולדתם׃ ותעגב
עליהם למראה עיניה
ותשלח מלאכים אלי
אליהם כשדימה׃ ויב
ויבאו אליה בני בבל
למשכב דדים ויטמאו
אותה בתזנותם ותטמא
בם ותקע נפשה מהם׃
ותגל תזנותיה ותגל
ערותה ותקע נפשי
מעליה כאשר נקעה
נפשי מעל אחותה׃ ו
ותרבה את תזנותיה
לזכור את ימי נעוריה
אשר זנתה בארץ מצ
מצרים׃ ותעגבה על
פלגשיהם אשר בשר
חמורים בשרם וזרמת
סוסים זרמתם׃ ותפק
ותפקדי את זמת נעו
נעוריך בעשות ממצ
ממצרים דדיך למע
שדי נעוריך׃
לכן אהליבה כה אמר

אדני יהוה הנני מעיר
את מאהביך עליך א
את אשר נקעה נפשך
מהם והבאתים עליך
מסביב׃ בני בבל וכל כ
כשדים פקוד ושוע
וקוע כל בני אשור א
אותם בחורי חמד פ
פחות וסגנים כלם ש
שלשים וקרואים ר
רכבי סוסים כלם׃ ובאו
עליך הצן רכב וגלגל
ובקהל עמים צנה ומ
ומגן וקובע ישימו ע
עליך סביב ונתתי לפ
לפניהם משפט ושפ
ושפטוך במשפטיהם׃
ונתתי קנאתי בך וע
ועשו אותך בחמה א
אפך ואזניך יסירו ו
ואחריתך בחרב תפל
המה בניך ובנותיך י
יקחו ואחריתך תאכל
באש׃ והפשיטוך את
בגדיך ולקחו כלי ת
תפארתך׃ והשבתי ז
זמתך ממך ואת זנו
זנותך מארץ מצרים
ולא תשאי עיניך אל
אליהם ומצרים לא ת
תזכרי עוד׃ ס
כי כה אמר אדני יה
יהוה הנני נתנך ביד
אשר שנאת ביד אשר

נקעה נפשך מהם׃ וע
ועשו אותך בשנאה
ולקחו כל יגיעך ועזבוך
עירם ועריה ונגלה
ערות זנוניך וזמתך
ותזנותיך׃ עשה אלה
לך בזנותך אחרי גוים
על אשר נטמאת בג
בגלוליהם׃ בדרך אח
אחותך הלכת ונתתי
כוסה בידך׃ כה אמר
אדני יהוה כוס אחותך
תשתי העמקה והרחבה
תהיה לצחק וללעג
מרבה להכיל׃ שכרון
ויגון תמלאי כוס שמה
ושממה כוס אחותך
שמרון׃ ושתית אותה
ומצית ואת חרשיה
ושדיך תנתקי כי אני
דברתי נאם אדני
יהוה׃ לכן כה
אמר אדני יהוה יען
שכחת אותי ותשליכי
אותי אחרי גוך וגם את
שאי זמתך ואת תזנו
תזנותיך׃ פ
ויאמר יהוה אלי בן
אדם התשפוט את א
אהלה ואת אהליבה
והגד להן את תועבו
תיהן׃ כי נאפו
ודם בידיהן ואת גלו
גלוליהן נאפו וגם את

בניהן אשר ילדו לי
העבירו להם לאכלה׃
עוד זאת עשו לי טמ
טמאו את מקדשי ב
ביום ההוא ואת שבתותי
חללו׃ ובשחטם את ב
בניהם לגלוליהם ויבאו
אל מקדשי ביום ההוא
לחללו והנה כה עשו
בתוך ביתי׃ ואף כי תש
תשלחנה לאנשים ב
באים ממרחק אשר
מלאך שלוח אליהם
והנה באו לאשר רחצ
רחצת כחלת עיניך וע
ועדית עדי׃ וישבת על
מטה כבודה ושלחן
ערוך לפניה וקטרתי
ושמני שמת עליה׃
וקול המון שלו בה ו
ואל אנשים מרב אדם
מובאים סובאים ממ
ממדבר ויתנו צמידים
על ידיהן ועטרת תפ
תפארת על ראשיהן׃
ואמר לבלה נאופים
עת יזנה תזנותה והיא
ויבוא אליה כבוא אל
אשה זונה כן באו אל
אהלה ואל אהליבה
אשת הזמה׃ ואנשים
צדיקם המה ישפטו
אותהם משפט נאפת
ומשפט שפכות דם

כי נאפת הנה ודם ביד
בידיהן׃ כי כה
אמר אדני יהוה העלה
עליהם קהל ונתן את
אתהן לזעוה ולבז׃ ור
ורגמו עליהן אבן קהל
וברא אותהן בחרבותם
בניהם ובנותיהם יהרגו
ובתיהם באש ישרפו׃
והשבתי זמה מן הארץ
ונוסרו כל הנשים ולא
תעשינה כזמתכנה׃ ונ
ונתנו זמתכנה עליכן
וחטאי גלוליכן תשאנה
וידעתן כי אני אדני׃
יהוה׃ ויהי דבר
יהוה אלי בשנה התש
התשיעית בחדש הע
העשירי בעשור לחדש
לאמר׃ בן אדם כתוב
לך את שם ואת עצם
היום הזה סמך מלך
בבל אל ירושלם בעצם
היום הזה׃ ומשל אל
בית המרי משל ואמרת
אליהם כה אמר אדני
יהוה שפת הסיר שפ
שפות וגם יצק בו מים׃
אסף נתחיה אליה כל
נתח טוב ירך וכתף מ
מבחר עצמים מלא׃
מבחר הצאן לקוח וגם
דור העצמים תחתיה
רתח רתחיה גם בשלו

עצמיה בתוכה׃
לכן כה אמר אדני
יהוה אוי עיר הדמים
סיר אשר חלאתה בה
וחלאתה לא יצאה
ממנה לנתחיה לנתחיה
הוציאה לא נפל עליה
גורל׃ כי דמה בתוכה
היה על צחיח סלע
שמתהו לא שפכתהו
על הארץ לכסות עליו
עפר׃ להעלות חמה
לנקום נקם נתתי את
דמה על צחיח סלע
לבלתי הכסות׃
לכן כה אמר אדני יהוה
אוי עיר הדמים גם אני
אגדיל המדורה׃ הרבה
העצים הדלק האש
התם הבשר והרקח
המרקחה והעצמות
יחרו׃ והעמידה על
גחליה רקה למען
תחם וחרה נחשתה
ונתכה בתוכה טמאתה
תתם חלאתה׃ תאנים
הלאת ולא תצא ממנה
רבת חלאתה באש
חלאתה׃ בטמאתך זמה
יען טהרתיך ולא
טהרת מטמאתך לא
תטהרי עוד עד הניחי
את חמתי בך׃ אני יהוה
דברתי באה ועשיתי

לא אפרע ולא אחוס
ולא אנחם כדרכיך
וכעלילותיך שפטוך
נאם אדני יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ בן אדם הנני
לקח ממך את מחמד
עיניך במגפה לא
תספד ולא תבכה ולא
תבוא דמעתך׃ האנק
דם מתים אבל לא
תעשה פארך חבוש
עליך ונעליך תשים
ברגליך ולא תעטה על
שפם ולחם אנשים לא
תאכל׃ ואדבר אל העם
בבקר ותמת אשתי
בערב ואעש בבקר
כאשר צויתי׃ ויאמרו
אלי העם הלא תגיד
לנו מה אלה לנו כי
אתה עשה׃ ואמר
אליהם דבר יהוה היה
אלי לאמר׃ אמר לבית
ישראל כה אמר אדני
יהוה הנני מחלל את
מקדשי גאון עזכם
מחמד עיניכם ומחמל
נפשכם ובניכם ובנתיכם
אשר עזבתם בחרב
יפלו׃ ועשיתם כאשר
עשיתי על שפם לא
תעטו ולחם אנשים
לא תאכלו׃ ופארכם

על ראשיכם ונעליכם
ברגליכם לא תספדו
ולא תבכו ונמקתם
בעונתיכם ונהמתם
איש אל אחיו׃
והיה יחזקאל לכם
למופת ככל אשר
עשה תעשו בבאה
וידעתם כי אני אדני
יהוה׃ ואתה בן אדם
הלא ביום קחתי מהם
את מעזם משוש
תפארתם את מחמד
עיניהם ואת משא
נפשם בניהם ובנותיהם׃
ביום ההוא יבוא הפליט
אליך להשמעות
אזנים׃ ביום ההוא
יפתח פיך את הפליט
ותדבר ולא תאלם עוד
והיית להם למופת
וידעו כי אני יהוה׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ בן אדם
שים פניך אל בני עמון
והנבא עליהם׃ ואמרת
לבני עמון שמעו דבר
אדני יהוה כה אמר
אדני יהוה יען אמרך
האח אל מקדשי כי
נחל ואל אדמת
ישראל כי נשמה ואל
בית יהודה כי הלכו
בגולה׃ לכן הנני נתנך

לבני קדם למורשה וי
ישבו טירותיהם בך ו
ונתנו בך משכניהם ה
המה יאכלו פריך והמ
והמה ישתו חלבך ונ
ונתתי את רבה לנוה
גמלים ואת בני עמון
למרבץ צאן וידעתם
כי אני יהוה׃
כי כה אמר אדני יהוה
יען מחאך יד ורקעך
ברגל ותשמח בכל שא
שאטך בנפש אל אד
אדמת ישראל׃ לכן ה
הנני נטיתי את ידי ע
עליך ונתתיך לבג לג
לגוים והכרתיך מן ה
העמים והאבדתיך מן
הארצות אשמידך ו
וידעת כי אני יהוה׃
כה אמר אדני
יהוה יען אמר מואב
ושעיר הנה ככל הגוים
בית יהודה׃ לכן
הנני פתח את כתף מ
מואב מהערים מעריו
מקצהו צבי ארץ בית
הישימת בעל מעון
וקריתמה׃ לבני קדם
על בני עמון ונתתיה
למורשה למען לא ת
תזכר בני עמון בגוים׃
ובמואב אעשה שפט
שפטים וידעו כי אני

יהוה׃ כה אמר
אדני יהוה יען עשות
אדום בנקם נקם לבית
יהודה ויאשמו אשום
ונקמו בהם׃ לכן כה א
אמר אדני יהוה ונטתי
ידי על אדום והכרתי
ממנה אדם ובהמה ונ
ונתתיה חרבה מתימן
ודדנה בחרב יפלו׃ ונ
ונתתי את נקמתי באד
באדום ביד עמי ישראל
ועשו באדום כאפי וכ
וכחמתי וידעו את נק
נקמתי נאם אדני י
יהוה׃ חצי
כה אמר אדני יהוה׃ י
יען עשות פלשתים ב
בנקמה וינקמו נקם
בשאט בנפש למשחית
איבת עולם׃
לכן כה אמר אדני יהוה
הנני נוטה ידי על פל
פלשתים והכרתי את
כרתים והאבדתי את
שארית חוף הים׃ ועש
ועשיתי בם נקמות גד
גדלות בתוכחות חמה
וידעו כי אני יהוה בת
בתתי את נקמתי בם׃
ויהי בעשתי עשרה
שנה באחד לחדש היה
דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם יען אשר אמ

אמרה צר על ירושלם
האח נשברה דלתות
העמים נסבה אלי אמ
אמלאה החרבה׃
לכן כה אמר
אדני יהוה הנני עליך
צר והעליתי עליך גוים
כהעלות הים לגליו׃ ו
ושחתו חומות צר והר
והרסו מגדליה וסחיתי
עפרה ממנה ונתתי א
אותה לצחיח סלע׃ מש
משטח חרמים תהיה
בתוך הים כי אני דברתי
נאם אדני יהוה והיתה
לבז לגוים׃ ובנותיה א
אשר בשדה בחרב תה
תהרגנה וידעו כי אני
יהוה׃ כה אמר
אדני יהוה הנני מביא
אל צר נבוכדראצר
מלך בבל מצפון מל
מלך מלכים בסוס וב
וברכב ובפרשים וקהל
ועם רב׃ בנותיך בשדה
בחרב יהרג ונתן עליך
דיק ושפך עליך סללה
והקים עליך צנה׃ ומחי
קבלו יתן בחמותיך ומ
ומגדלותיך יתץ בחרב
בחרבותיו׃ משפעת סו
סוסיו יכסך אבקם מ
מקול פרש וגלגל ורכב
תרעשנה חומותיך בב

בבאו בשעריך כמבואי
עיר מבקעה׃ בפרסות
סוסיו ירמס את כל ח
חוצותיך עמך בחרב י
יהרג ומצבות עזך ל
לארץ תרד׃ ושללו חי
חילך ובזזו רכלתך וה
והרסו חומותיך ובתי ח
חמדתך יתצו ואבניך
ועציך ועפרך בתוך מ
מים ישימו׃ והשבתי
המון שיריך וקול כנ
כנוריך לא ישמע עוד׃
ונתתיך לצחיח סלע
משטח חרמים תהיה
לא תבנה עוד כי אני יהוה
דברתי נאם אדני יהוה׃
כה אמר אדני
יהוה לצור הלא מקול
מפלתך באנק חלל ב
בהרג הרג בתוכך ירע
ירעשו האיים׃ וירדו
מעל כסאותם כל נשיאי
הים והסירו את מעיל
מעיליהם ואת בגדי
רקמתם יפשטו חרדות
ילבשו על הארץ ישבו
וחרדו לרגעים ושממו
עליך׃ ונשאו עליך קי
קינה ואמרו לך איך
אבדת נושבת מימים
העיר ההללה אשר ה
היתה חזקה בים היא
וישביה אשר נתנו ח

חתיתם לכל יושביה׃ ע
עתה יחרדו האין יום
יום מפלתך ונבהלו
האיים אשר בים מצ
מצאתך׃ כי כה
אמר אדני יהוה בתתי
אתך עיר נחרבת כערים
אשר לא נושבו בהע
בהעלות עליך את ת
תהום וכסוך המים ה
הרבים׃ והורדתיך את
יורדי בור אל עם עולם
והושבתיך בארץ תח
תחתיות כחרבות מע
מעולם את יורדי בור
למען לא תשבי ונתתי
צבי בארץ חיים׃ בלהות
אתנך ואינך ותבקשי
ולא תמצאי עוד לע
לעולם נאם אדני
יהוה׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ ואתה
ואתה בן אדם שא על
צר קינה׃ ואמרת לצור
הישבתי על מבואת ים
רכלת העמים אל א
איים רבים כה אמר
אדני יהוה צר את א
אמרת אני כלילת יפי׃
בלב ימים גבוליך בניך
כללו יפיך׃ ברושים מ
משניר בנו לך את כל
לחתים ארז מלבנון
לקחו לעשות תרן ע

עליך׃ אלונים מבשן
עשו משוטיך קרשך
עשו שן בת אשרים
מאיי כתים׃ שש ברק
ברקמה ממצרים היה
מפרשך להיות לך לנס
תכלת וארגמן מאיי
אלישה היה מכסך׃
ישבי צידון וארוד היו
שטים לך חכמיך צור
היו בך המה חבליך׃
זקני גבל וחכמיה היו
בך מחזיקי בדקך כל
אניות הים ומלחיהם
היו בך לערב מערבך׃
פרס ולוד ופוט היו
בחילך אנשי מלחמתך
מגן וכובע תלו בך המה
נתנו הדרך׃ בני ארוד
וחילך על חומותיך סב
סביב וגמדים במגדל
במגדלותיך היו שלטיהם
תלו על חומותיך סביב
המה כללו יפיך׃ תרש
תרשיש סחרתך מרב
כל הון בכסף ברזל בדיל
ועפרת נתנו עזבוניך׃
יון תבל ומשך המה
רכליך בנפש אדם וכלי
נחשת נתנו מערבך׃ מ
מבית תוגרמה סוסים
ופרשים ופרדים נתנו
עזבוניך׃ בני דדן רכליך
איים סחרת ידך קרנות

שן והובנים השיבו א
אשכרך ארם סחרתך
מרב מעשיך בנפך
ארגמן ורקמה ובוץ
וראמות וכדכד נתנו
בעזבוניך יהודה וא
וארץ ישראל המה
רכליך בחטי מנית ו
ופנג ודבש ושמן וצרי
נתנו מערבך דמשק
סחרתך ברב מעשיך
מרב כל הון ביין חלב
חלבון וצמר צחר ודן
ויון מאוזל בעזבוניך
נתנו ברזל עשות קדה
וקנה במערבך היה ד
דדן רכלתך בבגדי ח
חפש לרכבה ערב וכל
נשיאי קדר המה סח
סחרי ידך בכרים וא
ואלים ועתודים בם ס
סחריך רכלי שבא ו
ורעמה המה רכליך
בראש כל בשם ובכל
אבן יקרה וזהב נתנו
עזבוניך חרן וכנה וע
ועדן רכלי שבא אש
אשור כלמד רכלתך
המה רכליך במכללים
בגלומי תכלת ורקמה
ובגנזי ברומים בחבלים
חבשים וארזים במ
במרכלתך אניות תר
תרשיש שרותיך מ

מערבך ותמלאי ותכב
ותכבדי מאד בלב ימים
במים רבים הביאוך
השטים אתך רוח
הקדים שברך בלב ימ
ימים הונך ועזבוניך
מערבך מלחיך מחז
מחזיקי בדקך וערבי
מערבך וכל אנשי מ
מלחמתך אשר בך
ובכל קהלך אשר בתו
בתוכך יפלו בלב ימים
ביום מפלתך לקול זע
זעקת חבליך ירעשו
מגרשות וירדו מאנ
מאניותיהם כל תפשי
משוט מלחים כל חו
חבלי הים אל הארץ
יעמדו והשמיעו ע
עליך בקולם ויזעקו
מרה ויעלו עפר על
ראשיהם באפר יתפ
יתפלשו והקריחו א
אליך קרחה וחגרו
שקים ובכו אליך במר
נפש מספד מר ונש
ונשאו אליך בניהם
קינה וקוננו עליך מי
כצור כדמה בתוך הים
בצאת עזבוניך מימים
השבעת עמים רבים
ברב הוניך ומערביך
העשרת מלכי ארץ
עת נשברת מימים ב

במעמקי מים מערבך
וכל קהלך בתוכך נפלו
כל ישבי האיים שממו
עליך ומלכיהם שערו
שער רעמו פנים סחרים
בעמים שרקו עליך
בלהות היית ואינך עד
עולם ויהי
דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם אמר לנגיד צר
כה אמר אדני יהוה
יען גבה לבך ותאמר
אל אני מושב אלהים
ישבתי בלב ימים ואתה
אדם ולא אל ותתן
לבך כלב אלהים הנה
חכם אתה מדנאל כל
סתום לא עממוך בח
בחכמתך ובתבונתך
עשית לך חיל ותעש
זהב וכסף באוצרותיך
ברב חכמתך ברכלתך
הרבית חילך ויגבה ל
לבבך בחילך
לכן כה אמר אדני
יהוה יען תתך את לב
לבבך כלב אלהים לכן
הנני מביא עליך זרים
עריצי גוים והריקו ח
חרבותם על יפי חכמ
חכמתך וחללו יפעתך
לשחת יורדוך ומתה
ממותי חלל בלב ימים
האמר תאמר אלהים

אני לפני הורגך ואתה
אדם ולא אל ביד מחל
מחלליך מותי ערלים
תמות ביד זרים כי אני
דברתי נאם אדני יהוה׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ בן אדם ש
שא קינה על מלך צר
ואמרת לו כה אמר א
אדני יהוה אתה חותם
תכנית מלא חכמה וכ
וכליל יפי׃ בעדן גן
אלהים היית כל אבן
יקרה מסכתך אדם
פטדה ויהלם תרשיש
שהם וישפה ספיר נפך
וברקת וזהב מלאכת
תפיך ונקביך בך ביום
הבראך כוננו׃ את כרוב
ממשח הסוכך ונתתיך
בהר קדש אלהים היית
בתוך אבני אש התהלכת׃
תמים אתה בדרכיך מ
מיום הבראך עד נמצ
נמצא עולתה בך׃ ברב
רכלתך מלו תוכך חמס
ותחטא ואחללך מהר
אלהים ואבדך כרוב ה
הסוכך מתוך אבני אש׃
גבה לבך ביפיך שחת
חכמתך על יפעתך על
ארץ השלכתיך לפני
מלכים נתתיך לראוה
בך׃ מרב עוניך בעול

רכלתך חללת מקדשך
ואוצא אש מתוכך ה
היא אכלתך ואתנך
לאפר על הארץ לעיני
כל ראיך׃ כל יודעיך
בעמים שממו עליך
בלהות היית ואינך עד
עולם׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ בן
אדם שים פניך אל צי
צידון והנבא עליה׃
ואמרת כה אמר אדני
הנני עליך צידון ונכ
ונכבדתי בתוכך וידעו
כי אני יהוה בעשותי
בה שפטים ונקדשתי
בה׃ ושלחתי בה דבר
ודם בחוצותיה ונפלל
חלל בתוכה בחרב על
עליה מסביב וידעו׃
כי אני יהוה׃ ולא יהיה
עוד לבית ישראל סלון
ממאיר וקוץ מכאיב
מכל סביבתם השאט
השאטים אותם וידעו
כי אני אדני יהוה׃
כה אמר
אדני יהוה בקבצי את
בית ישראל מן העמים
אשר נפצו שם ונקדש
ונקדשתי בם לעיני
הגוים וישבו על א
אדמתם אשר נתתי
לעבדי ליעקב׃ וישבו

עליה לבטח ובנו בתים
ונטעו כרמים וישבו
לבטח בעשותי שפט
שפטים בכל השאטים
אתם מסביבתם וידעו
כי אני יהוה אלהיהם׃
בשנה העשירית
בעשירי בשנים עשר
לחדש היה דבר יהוה
אלי לאמר׃ בן אדם
שים פניך על פרעה
מלך מצרים והנבא
עליו ועל מצרים כלה
דבר ואמרת כה אמר
אדני יהוה הנני עליך
פרעה מלך מצרים׃
התנים הגדול הרובץ
בתוך יאריו אשר אמ
אמר לי יארי ואני׃
עשיתני׃ ונתתי חחיים
בלחייך והדבקתי דגת
יאריך בקשקשתיך
והעליתיך מתוך יא
יאריך ואת כל דגת
יאריך בקשקשתיך
תדבק׃ ונטשתיך המ
המדברה אותך ואת
כל דגת יאריך על פני
השדה תפול לא תאסף
ולא תקבץ לחית הא
הארץ ולעוף השמים
נתתיך לאכלה׃ וידעו
כל ישבי מצרים כי א
אני יהוה יען היותם

משענת קנה לבית יש
ישראל׃ בתפשם בך ב
בכפך תרוץ ובקעת ל
להם כל כתף ובהשע
ובהשענם עליך תש
תשבר והעמדת להם
כל מתנים׃ לכן
כה אמר אדני יהוה
הנני מביא עליך חרב
והכרתי ממך אדם ו
ובהמה׃ והיתה ארץ
מצרים לשממה וח
וחרבה וידעו כי אני
יהוה יען אמר יאר
לי ואני עשיתי׃ לכן ה
הנני אליך ואל יאריך
ונתתי את ארץ מצרים
לחרבות חרב שממה
ממגדל סונה ועד גב
גבול כוש׃ לא תעבר
בה רגל אדם ורגל בה
בהמה לא תעבר בה
ולא תשב ארבעים ש
שנה׃ ונתתי את ארץ
מצרים שממה בתוך
ארצות נשמות ועריה
בתוך ערים מחרבות
תהיין שממה ארבעים
שנה והפצתי את מ
מצרים בגוים וזריתים
בארצות׃ כי כה
אמר אדני יהוה מ
מקץ ארבעים שנה
אקבץ את מצרים מן

העמים אשר נפצו ש
שמה׃ ושבתי את שב
שבית מצרים והשבתי
והשבתי אתם ארץ
פתרוס על ארץ מכו
מכורתם והיו שם מ
ממלכה שפלה׃ מן ה
הממלכות תהיה שפלה
ולא תתנשא עוד על
הגוים והמעטתים ז
לבלתי רדות בגוים׃ ז
ולא יהיה עוד לבית
ישראל למבטח מזכי
מזכיר עון בפנותם א
אחריהם וידעו כי אני
אדני יהוה׃
ויהי בעשרים ושבע
שנה בראשון באחד
לחדש היה דבר יהוה
אלי לאמר׃ בן אדם
נבוכדראצר מלך בבל
העביד את חילו עבדה
גדלה אל צר כל ראש
מקרח וכל כתף מרוטה
ושכר לא היה לו ולח
ולחילו מצר על העב
העבדה אשר עבד עז
עליה׃ לכן כה אמר
אדני יהוה הנני נתן ז
לנבוכדראצר מלך ב
בבל את ארץ מצרים
ונשא המנה ושלל ש
שללה ובזז בזה והיתה
שכר לחילו׃ פעלתו ז

אשר עבד בה נתתי לו
את ארץ מצרים אשר
עשו לי נאם אדני יהוה׃
ביום ההוא אצמיח
קרן לבית ישראל ולך
אתן פתחון פה בתוכם
וידעו כי אני יהוה׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ בן אדם ז
הנבא ואמרת כה אמר
אדני יהוה הילילו הה
ליום׃ כי קרוב יום וק
וקרוב יום וקרוב יום
ליהוה יום ענן עת ג
גוים יהיה׃ ובאה חרב
במצרים והיתה חלח
חלחלה בכוש בנפל
חלל במצרים ולקחו
המונה ונהרסו יסוד
יסודתיה׃ כוש ופוט
ולוד וכל הערב וכוב
ובני ארץ הברית אתם
בחרב יפלו׃ כה
אמר יהוה ונפלו סמ
סמכי מצרים וירד ג
גאון עזה ממגדל סונה
בחרב יפלו בה נאם ז
אדני יהוה׃ ונשמו ב
בתוך ארצות נשמות
ועריו בתוך ערים נח
נחרבות תהיינה׃ וידע
וידעו כי אני יהוה ב
בתתי אש במצרים ז
ונשברו כל עזריה׃

ביום ההוא יצאו מלא
מלאכים מלפני בצים
להחריד את כוש בטח
והיתה חלחלה בהם
ביום מצרים כי הנה
באה׃ כה אמר
אדני יהוה והשבתי
את המון מצרים ביד
נבוכדראצר מלך בבל׃
הוא ועמו אתו עריצי
גוים מובאים לשחת
הארץ והריקו חרבותם
על מצרים ומלאו את
הארץ חלל׃ ונתתי יא
יארים חרבה ומכרתי
את הארץ ביד רעים
והשמתי ארץ ומלוא
ומלואה ביד זרים אני
יהוה דברתי׃ כה אמר
אדני יהוה והאבדתי
גלולים והשבתי אלי
אלילים מנף ונשיא
מארץ מצרים לא יה
יהיה עוד ונתתי יראה
בארץ מצרים׃ והשמ
והשמתי את פתרוס
ונתתי אש בצען ועש
ועשיתי שפטים בנא׃
ושפכתי חמתי על סין
מעוז מצרים והכרתי
את המון נא׃ ונתתי
אש במצרים חול תח
תחיל סין ונא תהיה
להבקע ונף צרי יומם׃

בחורי און ופיבסת בח
בחרב יפלו והנה בשבי
תלכנה׃ ובתחפנחס חש
חשך היום בשברי ש
שם את מטות מצרים
ונשבת בה גאון עזה
היא ענן יכסנה ובנותיה
בשבי תלכנה׃ ועשיתי
שפטים במצרים וידעו
כי אני יהוה׃
ויהי באחת עשרה שנ
שנה בראשון בשבעה
לחדש היה דבר יהוה
אלי לאמר׃ בן אדם את
את זרוע פרעה מלך
מצרים שברתי והנה
לא חבשה לתת רפאות
לשום חתול לחבשה
לחזקה לתפש בחרב׃
לכן כה אמר
אדני יהוה הנני אל פ
פרעה מלך מצרים וש
ושברתי את זרעתיו
את החזקה ואת הנש
הנשברת והפלתי את
החרב מידו׃ והפצותי
את מצרים בגוים וזר
וזריתים בארצות׃ וחז
וחזקתי את זרעות מ
מלך בבל ונתתי את
חרבי בידו ושברתי
את זרעות פרעה ונ
ונאק נאקות חלל לפ
לפניו׃ והחזקתי את

זרעות מלך בבל וזר
וזרעות פרעה תפלנה
וידעו כי אני יהוה בת
בתתי את חרבי ביד מ
מלך בבל ונטה אותה
אל ארץ מצרים׃ והפ
והפיצותי את מצרים
בגוים וזריתי אותם
בארצות וידעו כי אני
יהוה׃ ויהי
באחת עשרה שנה ב
בשלשי באחד לחדש
היה דבר יהוה אלי
לאמר׃ בן אדם אמר
אל פרעה מלך מצרים
ואל המונו אל מי ד
דמית בגדלך׃ הנה א
אשור ארז בלבנון יפ
יפה ענף וחרש מצל
וגבה קומה ובין עבתים
היתה צמרתו׃ מים ג
גדלוהו תהום רממתהו
את נהרתיה הלך ס
סביבת מטעה ואת
תעלתיה שלחה אל
כל עצי השדה׃ על כן
גבהא קמתו מכל עצי
השדה ותרבינה סרע
סרעפתיו ותארכנה
פארתיו ממים רבים
בשלחו׃ בסעפתיו קננו
כל עוף השמים ותחת
פארתיו ילדו כל חית
השדה ובצלו ישבו כל

גוים רבים׃ וייף בגדלו
בארך דליותיו כי היה
שרשו אל מים רבים׃
ארזים לא עממהו
בגן אלהים ברושים
לא דמו אל סעפתיו
וערמנים לא היו כפא
כפארתיו כל עץ בגן
אלהים לא דמה אליו
ביפיו׃ יפה עשיתיו ב
ברב דליותיו ויקנאהו
כל עצי עדן אשר בגן
האלהים׃ לכן כה
אמר אדני יהוה יען
אשר גבהת בקומה
ויתן צמרתו אל בין
עבתים ורם לבבו בג
בגבהו׃ ואתנהו ביד
איל גוים עשו יעשה
לו כרשעו גרשתיהו׃
ויכרתהו זרים עריצי
גוים ויטשהו אל ה
ההרים ובכל גאיות
נפלו דליותיו ותשב
ותשברנה פארתיו ב
בכל אפיקי הארץ וי
וירדו מצלו כל עמי
הארץ ויטשהו׃ על
מפלתו ישכנו כל עוף
השמים ועל פארתיו
היו כל חית השדה׃
למען אשר לא יגבהו
בקומתם כל עצי מים
ולא יתנו את צמרתם

אל בין עבתים ולא יע
יעמדו אליהם בגבהם
כל שתי מים כי כלם נ
נתנו למות אל ארץ
תחתית בתוך בני אדם
אל יורדי בור׃
כה אמר אדני יהוה
ביום רדתו שאלה הא
האבלתי כסתי עליו
את תהום ואמנע נה
נהרותיה ויכלאו מים
רבים ואקדר עליו לב
לבנון וכל עצי השדה
עלפה׃ מקול מפלתו
הרעשתי גוים בהורידי
אתו שאולה את יורדי
בור וינחמו בארץ תח
תחתית כל עצי עדן מ
מבחר וטוב לבנון כל
שתי מים׃ גם הם אתו
ירדו שאולה אל חל
חללי חרב וזרעו יש
ישבו בצלו בתוך הג
הגוים׃ אל מי דמית כ
ככה בכבוד ובגדל בע
בעצי עדן והורדת את
עצי עדן אל ארץ תח
תחתית בתוך ערלים
תשכב את חללי חרב
הוא פרעה וכל המונה
נאם אדני יהוה׃
ויהי בשתי
עשרה שנה בשני ע
עשר חדש באחד לח

לחדש היה דבר יהוה
אלי לאמר׃ בן אדם נ
שא קינה אל פרעה
מלך מצרים ואמרת
אליו כפיר גוים נדמית
ואתה כתנים בימים
ותגח בנהרותיך ותדלח
מים ברגליך ותרפס
נהרותם׃ כה
אמר אדני יהוה ופר
ופרשתי עליך את רש
רשתי בקהל עמים רב
רבים והעלוך בחרמי׃
ונטשתיך בארץ על
פני השדה אטילך ו
והשכנתי עליך כל
עוף השמים והשבעתי
ממך חית כל הארץ׃
ונתתי את בשרך על
ההרים ומלאתי הגאי
הגאיות רמותך׃ והש
והשקיתי ארץ צפתך
מדמך אל ההרים וא
ואפיקים ימלאון ממך׃
וכסיתי בכבותך
שמים והקדרתי את
כוכביהם שמש בענן
אכסנו וירח לא יאיר
אורו׃ כל מאורי אור
בשמים אקדירם עליך
ונתתי חשך על ארצך
נאם אדני יהוה׃
והכעסתי לב עמים
רבים בהביאי שברך

בגוים על ארצות אשר
לא ידעתם׃ והשמותי
עליך עמים רבים ומל
ומלכיהם ישערו עליך
בעופפי חרבי על פניהם
וחרדו לרגעים איש ל
לנפשו ביום מפלתך׃
כי כה אמר
אדני יהוה חרב מלך
בבל תבואך׃ בחרבות
גבורים אפיל המונך
עריצי גוים כלם ושדדו
את גאון מצרים ונשמד
כל המונה׃ והאבדתי
את כל בהמתה מעל
מים רבים ולא תדלחם
רגל אדם עוד ופרסות
בהמה לא תדלחם׃ אז
אשקיע מימיהם ונה
נהרותם כשמן אוליך
נאם אדני יהוה׃ בתתי
את ארץ מצרים שמ
שממה ונשמה ארץ
ממלאה בהכותי את כל
יושבי בה וידעו כי אני
יהוה׃ קינה היא וקונ
וקוננוה בנות הגוים
תקוננה אותה על מצ
מצרים ועל כל המונה
תקוננה אותה נאם
אדני יהוה׃
ויהי בשתי עשרה שנ
שנה בחמשה עשר
לחדש היה דבר יהוה

אלי לאמר׃ בן אדם נהה
על המון מצרים והור
והורדהו אותה ובנות
גוים אדרם אל ארץ
תחתיות את יורדי בור׃
ממי נעמת רדה והש
והשכבה את ערלים׃
בתוך חללי חרב יפלו׃
חרב נתנה משכו אותה
וכל המוניה׃ ידברו לו
אלי גבורים מתוך שא
שאול את עזריו ירדו
שכבו הערלים חללי
חרב׃ שם אשור וכל ק
קהלה סביבותיו קברו
קברותיו כלם חללים
הנפלים בחרב׃ אשר
נתנו קברתיה בירכתי
בור ויהי קהלה סביבות
קברתה כלם חללים נ
נפלים בחרב אשר נתנו
חתית בארץ חיים׃ שם
עילם וכל המונה סבי
סביבות קברתה כלם
חללים הנפלים בחרב
אשר ירדו ערלים אל
ארץ תחתיות אשר נ
נתנו חתיתם בארץ חי
חיים וישאו כלמתם
את יורדי בור׃ בתוך ח
חללים נתנו משכב לה
בכל המונה סביבותיו
קברתה כלם ערלים ח
חללי חרב כי נתן חתי

חתיתם בארץ חיים ויש
וישאו כלמתם את יו
יורדי בור בתוך חללים
נתן׃ שם משך תבל
וכל המונה סביבותיו
קברותיה כלם ערלים
מחללי חרב כי נתנו ח
חתיתם בארץ חיים׃ ו
ולא ישכבו את גבורים
נפלים מערלים אשר
ירדו שאול בכלי מל
מלחמתם ויתנו את
חרבותם תחת ראשיהם
ותהי עונתם על עצמ
עצמותם כי חתית גב
גבורים בארץ חיים׃ ו
ואתה בתוך ערלים ת
תשבר ותשכב את חל
חללי חרב׃ שמה אדום
מלכיה וכל נשיאיה
אשר נתנו בגבורתם א
את חללי חרב המה
את ערלים ישכבו ואת
יורדי בור׃ שמה נסיכי
צפון כלם וכל צידני
אשר ירדו את חללים
בחתיתם מגבורתם ב
בושים וישכבו ערלים
את חללי חרב וישאו
כלמתם את יורדי בור׃
אותם יראה פרעה ונ
ונחם על כל המונה
חללי חרב פרעה וכל
חילו נאם אדני יהוה׃

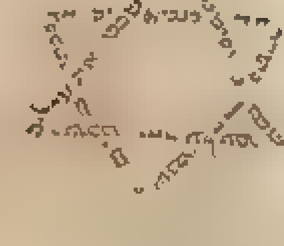

כי נתתי את חתיתו בא
בארץ חיים והשכב בה
בתוך ערלים את חללי
חרב פרעה וכל המונה
נאם אדני יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי ל
לאמר׃ בן אדם דבר אל
בני עמך ואמרת אלהם
ארץ כי אביא עליה ח
חרב ולקחו עם הארץ
איש אחד מקציהם
ונתנו אתו להם לצפה׃
וראה את החרב באה
על הארץ ותקע בשופר
והזהיר את העם׃ ושמ
ושמע השמע את קול
השופר ולא נזהר ותב
ותבא חרב ותקחהו ד
דמו בראשו יהיה׃ את
קול השופר שמע ול
ולא נזהר דמו בו יהיה
והוא נזהר נפשו מלט׃
והצפה כי יראה את
החרב באה ולא תקע
בשופר והעם לא נזהר
ותבא חרב ותקח מהם
נפש הוא בעונו נלקח
ודמו מיד הצפה אד
אדרש׃ ואתה
בן אדם צפה נתתיך
לבית ישראל ושמעת
מפי דבר והזהרת אתם
ממני׃ באמרי לרשע
רשע מות תמות ולא

דברת להזהיר רשע
מדרכו הוא רשע בעו
בעונו ימות ודמו מיד
מידך אבקש׃ ואתה כי
הזהרת רשע מדרכו ל
לשוב ממנה ולא שב
מדרכו הוא בעונו ימות
ואתה נפשך הצלת׃
ואתה בן אד
אדם אמר אל בית יש
ישראל כן אמרתם לא
לאמר כי פשעינו וחט
וחטאתינו עלינו ובם
אנחנו נמקים ואיך נח
נחיה׃ אמר אלהם חי
אני נאם אדני יהוה א
אם אחפץ במות הרש
הרשע כי אם בשוב ר
רשע מדרכו וחיה ש
שובו שובו מדרכיכם
הרעים ולמה תמותו ב
בית ישראל׃
ואתה בן אדם אמר אל
בני עמך צדקת הצדיק
לא תצילנו ביום פשעו
ורשעת הרשע לא יכ
יכשל בה ביום שובו מ
מרשעו וצדיק לא יוכ
יוכל לחיות בה ביום ח
חטאתו׃ באמרי לצדיק
חיה יחיה והוא בטח
על צדקתו ועשה עול
כל צדקתו לא תזכרנה
ובעולו אשר עשה בו

ימות׃ ובאמרי לרשע
מות תמות ושב מחט
מחטאתו ועשה מש
משפט וצדקה׃ חבל
ישיב רשע גזלה ישלם
בחקות החיים הלך ל
לבלתי עשות עול חיה
יחיה לא ימות׃ כל חט
חטאתו אשר חטא לא
תזכרנה לו משפט וצ
וצדקה עשה חיו יחיה׃
ואמרו בני עמך לא ית
יתכן דרך אדני והמה
דרכם לא יתכן׃ בשוב
צדיק מצדקתו ועשה
עול ומת בהם׃ ובשוב
רשע מרשעתו ועשה
משפט וצדקה עליהם
הוא יחיה׃ ואמרתם
לא יתכן דרך אדני אי
איש כדרכיו אשפוט
אתכם בית ישראל׃
ויהי בשתי
עשרה שנה בעשירי
בחמשה לחדש לגלות
לגלותנו בא אלי הפ
הפליט מירושלם לא
לאמר הכתה העיר׃ ו
ויד יהוה היתה אלי
בערב לפני בוא הפליט
ויפתח את פי עד בוא
אלי בבקר ויפתח פי
ולא נאלמתי עוד׃
ויהי דבר יהוה

אלי לאמר׃ בן אדם יש
ישבי החרבות האלה
על אדמת ישראל א
אמרים לאמר אחד
היה אברהם ויירש א
את הארץ ואנחנו רבים
לנו נתנה הארץ למור
למורשה׃
לכן אמר אליהם כה ׃
אמר אדני יהוה על
הדם תאכלו ועיניכם
תשאו אל גלוליכם ו׃
ודם תשפכו והארץ ת
תירשו׃ עמדתם על ח
חרבכם עשיתן תועבה
ואיש את אשת רעהו
טמאתם והארץ תירשו׃
כה תאמר אליהם כה ׳
אמר אדני יהוה חי ׃
אני אם לא אשר בחר
בחרבות בחרב יפלו ו׳
ואשר על פני השדה
לחיה נתתיו לאכלו וא
ואשר במצדות ובמע
ובמערות בדבר ימותו׃
ונתתי את הארץ שמ
שממה ומשמה ונש
ונשבת גאון עזה ונש
ושממו הרי ישראל
מאין עובר׃ וידעו כי
אני יהוה בתתי את
הארץ שממה ומשמ
ומשמה על כל תועב
תועבתם אשר עשו׃

ואתה בן אדם בני עמך
הנדברים בך אצל הק׃
הקירות ובפתחי הבת
הבתים ודבר חד את
אחד איש את אחיו
לאמר באו נא ושמעו
מה הדבר היוצא מאת
יהוה׃ ויבואו אליך כ׃
כמבוא עם וישבו לפ
לפניך עמי ושמעו ׃
את דבריך ואותם לא
יעשו כי עגבים בפיהם
המה עשים אחרי
בצעם לבם הלך׃ וה
והנך להם כשיר עגבים
יפה קול ומטב נגן ׃
ושמעו את דבריך ׃
ועשים אינם אותם׃ וב
ובבאה הנה באה וי
וידעו כי נביא היה
בתוכם׃ ויהי
דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם הנבא על רו׃
רועי ישראל הנבא ׃
ואמרת אליהם לרעים
כה אמר אדני יהוה
הוי רעי ישראל אשר
היו רעים אותם הלא
הצאן ירעו הרעים׃
את החלב תאכלו וא
ואת הצמר תלבשו ׃
ואת הבריאה תזבחו
הצאן לא תרעו׃ את
הנחלות לא חזקתם

ואת החולה לא רפא
רפאתם ולנשברת ל
לא חבשתם ואת הנ
הנדחת לא השבתם
ואת האבדת לא בקש
בקשתם ובחזקה ור
רדיתם אתם ובפרך׃
ותפוצינה מבלי רעה
ותהיינה לאכלה לכל
חית השדה ותפוצינה׃
ישגו צאני בכל הה
ההרים ועל כל גבעה
רמה ועל כל פני הא
הארץ נפצו צאני וא
ואין דרש ואין מבקש׃
לכן רעים ׃
שמעו דבר יהוה׃ חי
אני נאם אדני יהוה
אם לא יען היות צאני
לבז ותהיינה צאני ׃
לאכלה לכל חית הש
השדה מאין רעה ו׳
ולא דרשו רעי את
צאני וירעו הרעים
אתם ואת צאני לא
רעו׃ לכן הרעים שמ
שמעו דבר יהוה׃
כה אמר אדני יהוה
הנני אל הרעים ודר
ודרשתי את צאני
מידם והשבתים מר
מרעות צאן ולא י׳
ירעו עוד הרעים א
אתם והצלתי את צ

צאני מפיהם ולא תה
תהיינה להם לאכלה׃
כי כה אמר
אדני יהוה הנני אני
ודרשתי את צאני ובק
ובקרתים׃ כבקרת רעה
עדרו ביום היותו בת
בתוך צאנו נפרשות
כן אבקר את צאני וה
והצלתי אתהם מכל
המקומת אשר נפצו
שם ביום ענן וערפל׃
והוצאתים מן העמים
וקבצתים מן הארצות
והביאתים אל אדמת
אדמתם ורעיתים אל
הרי ישראל באפיקים
ובכל מושבי הארץ׃ ב
במרעה טוב ארעה
אתם ובהרי מרום
ישראל יהיה נוהם ש
שם תרבצנה בנוה טו
טוב ומרעה שמן ת
תרעינה אל הרי ישר
ישראל׃ אני ארעה
צאני ואני ארביצם
נאם אדני יהוה׃ את
האבדת אבקש ואת
הנדחת אשיב ולנשברת
אחבש ואת החולה
אחזק ואת השמנה
ואת החזקה אשמיד
ארענה במשפט׃ וא
ואתנה צאני כה אמר

אדני יהוה הנני שפט
בין שה לשה לאילים
ולעתודים׃ המעט מכם
מכם המרעה הטוב
תרעו ויתר מרעיכם
תרמסו ברגליכם ומש
ומשקע מים תשתו ו
ואת הנותרים ברגליכם
תרפשון׃ וצאני מרמס
רגליכם תרעינה ומרפש
רגליכם תשתינה׃
לכן כה אמר
אדני יהוה אליהם הנ
הנני אני ושפטתי בין
שה בריה ובין שה רזה׃
יען בצד ובכתף תהדפו
ובקרניכם תנגחו כל ה
הנחלות עד אשר הפי
הפיצותם אותנה אל
החוצה׃ והושעתי לצ
לצאני ולא תהיינה
עוד לבז ושפטתי בין
שה לשה׃ והקמתי ע
עליהם רעה אחד ורע
ורעה אתהן את עבדי
דויד הוא ירעה אתם
והוא יהיה להן לרעה
ואני יהוה אהיה להם
לאלהים ועבדי דויד
נשיא בתוכם אני יהוה
דברתי׃ וכרתי להם ב
ברית שלום והשבתי
חיה רעה מן הארץ
וישבו במדבר לבטח

וישנו ביערים׃ ונתתי
אותם וסביבות גבעתי
ברכה והורדתי הגשם
בעתו גשמי ברכה יהיו׃
ונתן עץ השדה את פ
פריו והארץ תתן יבולה
והיו על אדמתם לבטח
וידעו כי אני יהוה בש
בשברי את מטות עלם
והצלתים מיד העבדים
בהם׃ ולא יהיו עוד בז
לגוים וחית הארץ לא
תאכלם וישבו לבטח
ואין מחריד׃ והקמתי
להם מטע לשם ולא
יהיו עוד אספי רעב
בארץ ולא ישאו עוד
כלמת הגוים׃ וידעו כי
אני יהוה אלהיהם
אתם והמה עמי בית
ישראל נאם אדני ״
יהוה׃ ואתן צאני צאן
מרעיתי אדם אתם אני
אלהיכם נאם אדני ״
יהוה׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ בן
אדם שים פניך על הר
שעיר והנבא עליו׃
ואמרת לו כה אמר
אדני יהוה הנני אליך
הר שעיר ונטיתי ידי
עליך ונתתיך שממה
ומשמה׃ עריך חרבה
אשים ואתה שממה

תהיינה וידעתם כי אני י״
יהוה: יען היות לך א
איבת עולם ותגר את
בני ישראל על ידי חרב
בעת אידם בעת עון קץ:
לכן חי אני נאם אדני
יהוה כי לדם אעשך ו
ודם ירדפך אם לא דם
שנאת ודם ירדפך: ונ
ונתתי את הר שעיר ל
לשממה ושממה והכ
והכרתי ממנו עבר ו
ושב: ומלאתי את הריו
חלליו גבעותיך וגאו
וגאיותיך וכל אפיקיך
חללי חרב יפלו בהם:
שממות עולם אתנך
ועריך לא תשבנה וי
וידעתם כי אני יהוה:
יען אמרך את שני הג
הגוים ואת שתי האר
הארצות לי תהיינה
וירשנוה ויהוה שם
היה: לכן חי אני נאם
אדני יהוה ועשיתי כ
כאפך וכקנאתך אשר
עשיתה משנאתיך בם
ונודעתי בם כאשר א
אשפטך: וידעת כי אני
יהוה שמעתי את כל
נאצותיך אשר אמרת
על הרי ישראל לאמר
שממה לנו נתנו לאכ
לאכלה: ותגדילו עלי

בפיכם והעתרתם עלי
דבריכם אני שמעתי:
כה אמר אדני
יהוה כשמח כל הארץ
שממה אעשה לך: כ
כשמחתך לנחלת בית
ישראל על אשר שמ
שממה כן אעשה לך
שממה תהיה הר שע
שעיר וכל אדום כלה
וידעו כי אני יהוה:
ואתה בן אדם
הנבא אל הרי ישראל
ואמרת הרי ישראל
שמעו דבר יהוה: כה
אמר אדני יהוה יען
אמר האויב עליכם
האח ובמות עולם ל
למורשה היתה לנו:
לכן הנבא ואמ
ואמרת כה אמר אדני
יהוה יען ביען שמות
ושאף אתכם מסביב
להיותכם מורשה לש
לשארית הגוים ותע
ותעלו על שפת לשון
ודבת עם: לכן הרי יש
ישראל שמעו דבר
אדני יהוה כה אמר
אדני יהוה להרים
ולגבעות לאפיקים
ולגאיות ולחרבות
השממות ולערים
הנעזבות אשר היו

לבז וללעג לשארית
הגוים אשר מסביב:
לכן כה אמר אדני י״
יהוה אם לא באש
קנאתי דברתי על ש
שארית הגוים ועל א
אדום כלא אשר נתנו
את ארצי להם למור
למורשה בשמחת כל
לבב בשאט בנפש למ
למען מגרשה לבז:
לכן הנבא על אדמת
ישראל ואמרת להר
להרים ולגבעות לא
לאפיקים ולגאיות כה
אמר אדני יהוה הנני
בקנאתי ובחמתי דבר
דברתי יען כלמת גוים
נשאתם: לכן כה אמר
אדני יהוה אני נשאתי
את ידי אם לא הגוים
אשר לכם מסביב המ
המה כלמתם ישאו:
ואתם הרי ישראל ע
ענפכם תתנו ופריכם
תשאו לעמי ישראל
כי קרבו לבוא: כי הנני
אליכם ופניתי אליכם
ונעבדתם ונזרעתם:
והרביתי עליכם אדם
כל בית ישראל כלה
ונשבו הערים והח
והחרבות תבנינה: ו
והרביתי עליכם אדם

ובהמה ורבו ופרו והו
והושבתי אתכם כקדמ
כקדמותיכם והטיבתי
מראשתיכם וידעתם
כי אני יהוה׃ והולכתי
עליכם אדם את עמי
ישראל וירשוך והיית
להם לנחלה ולא תוסף
עוד לשכלם׃ כה אמר
אדני יהוה יען אמרים
לכם אכלת אדם אתי
ומשכלת גויך היית׃
לכן אדם לא תאכלי
עוד וגויך לא תכשלי
עוד נאם אדני יהוה׃
ולא אשמיע אליך
עוד כלמת הגוים וחר
וחרפת עמים לא תשא
תשאי עוד וגויך לא
תכשלי עוד נאם אדני
יהוה׃ ויהי דבר הפט
יהוה אלי לאמר׃ בן לח
אדם בית ישראל ישב
ישבים על אדמתם וי
ויטמאו אתה בדרכם
ובעלילותם כטמאת
הנדה היתה דרכם לפ
לפני׃ ואשפך חמתי
עליהם על הדם אשר
שפכו על הארץ ובג
ובגלוליהם טמאוה׃
ואפיץ אתם בגוים וי
ויזרו בארצות כדרכם
ובעלילותם שפטתים׃

ויבוא אל הגוים אשר
באו שם ויחללו את
שם קדשי באמר להם
עם יהוה אלה ומארצ
ומארצו יצאו׃ ואחמל
על שם קדשי אשר ח
חללוהו בית ישראל
בגוים אשר באו שמה׃
לכן אמר לבית
כה אמר אדני יהוה לא
למענכם אני עשה בית
ישראל כי אם לשם ק
קדשי אשר חללתם ב
בגוים אשר באתם שם׃
וקדשתי את שמי ה
הגדול המחלל בגוים
אשר חללתם בתוכם ו
וידעו הגוים כי אני י
יהוה נאם אדני יהוה
בהקדשי בכם לעיניהם׃
ולקחתי אתכם מן הג
הגוים וקבצתי אתכם
מכל הארצות והבאתי
אתכם אל אדמתכם׃ וז
וזרקתי עליכם מים טה
טהורים וטהרתם מכל
טמאותיכם ומכל גלולי
גלוליכם אטהר אתכם׃
ונתתי לכם לב חדש ור
ורוח חדשה אתן בקר
בקרבכם והסרתי את
לב האבן מבשרכם ונ
ונתתי לכם לב בשר׃ ואת
רוחי אתן בקרבכם וע

ועשיתי את אשר בחקי
תלכו ומשפטי תשמרו
ועשיתם׃ וישבתם בא
בארץ אשר נתתי לא
לאבתיכם והייתם לי
לעם ואנכי אהיה לכם
לאלהים׃ והושעתי א
אתכם מכל טמאותיכם
וקראתי אל הדגן והר
והרביתי אתו ולא אתן
עליכם רעב׃ והרביתי א
את פרי העץ ותנובת
השדה למען אשר
לא תקחו עוד חרפת
רעב בגוים׃ וזכרתם את
דרכיכם הרעים ומע
ומעלליכם אשר לא
טובים ונקטתם בפניכם
על עונתיכם ועל תו
תועבתיכם׃ לא למענכם
אני עשה נאם אדני י
יהוה יודע לכם בושו
והכלמו מדרכיכם בית
ישראל׃ כה
אמר אדני יהוה ביום
טהרי אתכם מכל עו
עונותיכם והושבתי א
את הערים ונבנו החר
החרבות׃ והארץ הנש
הנשמה תעבד תחת
אשר היתה שממה
לעיני כל עובר׃ ואמרו
הארץ הלזו הנשמה
היתה כגן עדן והערים

כצאן ד וסימניהון והקים כצאן עבודה כצאן קדשים כצאן ירושלם [illegible]
מאד מאד ג וסימניהון [illegible]

החרבות הנשמות והנ
והנהרסות בצורות ישבו׃
וידעו הגוים אשר ישא
ישארו סביבותיכם כי
אני יהוה בניתי הנהר
הנהרסות נטעתי הנש
הנשמה אני יהוה דב
דברתי ועשיתי׃
כה אמר אדני יהוה ע
עוד זאת אדרש לבית
ישראל לעשות להם
ארבה אתם כצאן אד
אדם׃ כצאן קדשים
כצאן ירושלם במועד
במועדיה כן תהיינה
הערים החרבות מלאו
מלאות צאן אדם וי
וידעו כי אני יהוה׃
היתה עלי הפט
לט יד יהוה ויוצאני בר
ברוח יהוה ויניחני ב
בתוך הבקעה והיא מ
מלאה עצמות׃ והע
והעבירני עליהם סביב
סביב והנה רבות מאד
על פני הבקעה והנה יבש
יבשות מאד׃ ויאמר
אלי בן אדם התחיינה
העצמות האלה ואמר
אדני יהוה אתה ידעת
ויאמר אלי הנבא על
העצמות האלה ואמ
ואמרת אליהם העצמ
העצמות היבשות ש

שמעו דבר יהוה׃ כה
אמר אדני יהוה לעצ
לעצמות האלה הנה
אני מביא בכם רוח וח
וחייתם׃ ונתתי עליכם
עליכם גידים והעליתי
עליכם בשר וקרמתי
עליכם עור ונתתי בכם
רוח וחייתם וידעתם
כי אני יהוה׃ ונבאתי
כאשר צויתי ויהי קול
כהנבאי והנה רעש ו
ותקרבו עצמות עצם
אל עצמו׃ וראיתי וה
והנה עליהם גידים וב
ובשר עלה ויקרם על
עליהם עור מלמעלה
ורוח אין בהם׃ ויאמר
אלי הנבא אל הרוח ה
הנבא בן אדם ואמרת
אל הרוח כה אמר א
אדני יהוה מארבע ר
רוחות באי הרוח ופחי
בהרוגים האלה ויחיו׃
והנבאתי כאשר צוני
ותבא בהם הרוח ויחיו
ויעמדו על רגליהם
חיל גדול מאד מאד׃
ויאמר אלי בן אדם ה
העצמות האלה כל
בית ישראל המה והנ
והנה אמרים יבשו ע
עצמותינו ואבדה תק
תקותנו נגזרנו לנו׃

לכן הנבא ואמרת א
אליהם כה אמר אדני
יהוה הנה אני פתח
את קברותיכם והעליתי
אתכם מקברותיכם עמי
והבאתי אתכם אל א
אדמת ישראל׃ וידע
וידעתם כי אני יהוה
בפתחי את קברותיכם
ובהעלותי אתכם מקב
מקברותיכם עמי׃ ונת
ונתתי רוחי בכם וחי
וחייתם והנחתי את
אתכם על אדמתכם
וידעתם כי אני יהוה
דברתי ועשיתי נאם
הפט יהוה׃ ויהי
מ דבר יהוה אלי לאמר׃
ואתה בן אדם קח לך
עץ אחד וכתב עליו
ליהודה ולבני ישראל
חברו׃ ולקח עץ אחד
וכתוב עליו ליוסף ע
עץ אפרים וכל בית
ישראל חברו׃ וקרב
אתם אחד אל אחד
לך לעץ אחד והיו ל
לאחדים בידך׃ וכאשר
יאמרו אליך בני עמך
לאמר הלא תגיד לנו
מה אלה לך׃ דבר א
אליהם כה אמר אדני
יהוה הנה אני לקח
את עץ יוסף אשר

וראיתי יב וסימניהון וראיתי את הדם [illegible]
[illegible]
[illegible]

ביד אפרים ושבטי יש
ישראל חבריו ונתתי א
אתם עליו את עץ יהו
יהודה ועשיתם לעץ
אחד והיו אחד בידי׃
והיו העצים אשר תכ
תכתב עליהם בידך ל
לעיניהם׃ ודבר אליהם
כה אמר אדני יהוה
הנה אני לקח את בני
ישראל מבין הגוים
אשר הלכו שם וקבצ
וקבצתי אתם מסביב
והבאתי אותם אל
אדמתם׃ ועשיתי אתם
לגוי אחד בארץ בהרי
ישראל ומלך אחד
יהיה לכלם למלך ו
ולא יהיה עוד לשני
גוים ולא יחצו עוד לש
לשתי ממלכות עוד׃
ולא יטמאו עוד בג
בגלוליהם ובשקוציהם
ובכל פשעיהם והוש
והושעתי אותם מכל
מושבתיהם אשר ח
חטאו בהם וטהרתי
אותם והיו לי לעם
ואני אהיה להם לא
לאלהים׃ ועבדי דוד
מלך עליהם ורועה
אחד יהיה לכלם ו
ובמשפטי ילכו וחקתי
ישמרו ועשו אותם׃

וישבו על הארץ אשר
נתתי לעבדי ליעקב א
אשר ישבו בה אבתי
אבתיכם וישבו עליה
המה ובניהם ובני בנ
בניהם עד עולם ודוד
עבדי נשיא להם לע
לעולם׃ וכרתי להם ש
שלום ברית עולם יה
יהיה אתם ונתתים וה
והרביתי אותם ונתתי
את מקדשי בתוכם ל
לעולם׃ והיה משכני
עליהם והייתי להם ל
לאלהים והמה יהיו ל
לי לעם׃ וידעו הגוים כ
כי אני יהוה מקדש
את ישראל בהיות מ
מקדשי בתוכם לעו
לעולם׃ ויהי
דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם שים פניך אל
גוג ארץ המגוג נשיא
ראש משך ותבל וה
והנבא עליו׃ ואמרת
כה אמר אדני יהוה׃
הנני אליך גוג נשיא
ראש משך ותבל׃ וש
ושובבתיך ונתתי חחים
בלחייך והוצאתי א
אותך ואת כל חילך ס
סוסים ופרשים לבשי
מכלול כלם קהל רב צ
צנה ומגן תפשי חרבו

חרבות כלם׃ פרס כוש
ופוט אתם כלם מגן ו
וכובע׃ גמר וכל אגפיה
בית תוגרמה ירכתי צ
צפון ואת כל אגפיו ע
עמים רבים אתך׃ הכן
והכן לך אתה וכל ק
קהלך הנקהלים עליך
והיית להם למשמר׃
מימים רבים תפקד ב
באחרית השנים תבא
אל ארץ משובבת מ
מחרב מקבצת מעמים
רבים על הרי ישראל
אשר היו לחרבה תמ
תמיד והיא מעמים
הוצאה וישבו לבטח
כלם׃ ועלית כשאה
תבא כענן לכסות הא
הארץ תהיה אתה וכל
אגפיך ועמים רבים א
אתך׃ כה אמר
אדני יהוה ביום ההוא
יעלו דברים על לבבך
וחשבת מחשבת רעה׃
ואמרת אעלה על א
ארץ פרזות אבוא הש
השקטים ישבי לבטח
כלם ישבים באין חומה
ובריח ודלתים אין ל
להם׃ לשלל שלל ולבז
בז להשיב ידך על ח
חרבות נושבת ואל
עם מאסף מגוים עשה

מקנה וקנין ישבי על
טבור הארץ׃ שבא ו
דדן וסחרי תרשיש
וכל כפיריה יאמרו לך
הלשלל שלל אתה בא
הלבז בז הקהלת קהליך
לשאת כסף וזהב לקחת
מקנה וקנין לשלל ש
שלל גדול׃ לכן הנבא
בן אדם ואמרת לגוג
כה אמר אדני יהוה
הלוא ביום ההוא בשבת
עמי ישראל לבטח ת
תדע׃ ובאת ממקומך
מירכתי צפון אתה וע
ועמים רבים אתך רכבי
סוסים כלם קהל גדול
וחיל רב׃ ועלית על עמי
ישראל כענן לכסות
הארץ באחרית הימים
תהיה והבאותיך על
ארצי למען דעת הג
הגוים אתי בהקדשי
בך לעיניהם׃ כה אמר
אדני יהוה האתה הוא
אשר דברתי בימים ק
קדמונים ביד עבדי נ
נביאי ישראל הנבאים
בימים ההם שנים לה
להביא אתך עליהם׃
הפט והיה ביום
מא ההוא ביום בוא גוג על
אדמת ישראל נאם י
אדני יהוה תעלה חמ

חמתי באפי׃ ובקנאתי
באש עברתי דברתי
אם לא ביום ההוא
יהיה רעש גדול על
אדמת ישראל׃ ורעשו
מפני דגי הים ועוף
השמים וחית השדה
וכל הרמש הרמש
על האדמה וכל האדם
אשר על פני האדמה
ונהרסו ההרים ונפלו
המדרגות וכל חומה
לארץ תפול׃ וקראתי
עליו לכל הרי חרב
נאם אדני יהוה חרב
איש באחיו תהיה׃ ונ
ונשפטתי אתו בדבר
ובדם וגשם שוטף וא
ואבני אלגביש אש
וגפרית אמטיר עליו
ועל אגפיו ועל עמים
רבים אשר אתו׃ והת
והתגדלתי והתקדשתי
ונודעתי לעיני גוים
רבים וידעו כי אני
יהוה׃ ואתה בן
אדם הנבא על גוג וא
ואמרת כה אמר אדני
יהוה הנני אליך גוג
נשיא ראש משך ות
ותבל׃ ושבבתיך וש
וששאתיך והעליתיך
מירכתי צפון והבאותך
על הרי ישראל׃ והכי

והכיתי קשתך מיד
שמאלך וחציך מיד
ימינך אפיל׃ על הרי
ישראל תפול אתה וכל
אגפיך ועמים רבים א
אשר אתך לעיט צפ
צפור כל כנף וחית ה
השדה נתתיך לאכלה׃
על פני השדה תפול כי
אני דברתי נאם אדני
יהוה׃ ושלחתי אש ב
במגוג וביושבי האיים
לבטח וידעו כי אני י
יהוה׃ ואת שם קדשי
אודיע בתוך עמי יש
ישראל ולא אחל את
שם קדשי עוד וידעו
הגוים כי אני יהוה ק
הוא היום אשר דברתי׃
ויצאו ישבי ערי יש
ישראל ובערו והשיקו
בנשק ומגן וצנה בק
בקשת ובחצים ובמקל
יד וברמח ובערו בהם
אש שבע שנים׃ ולא
ישאו עצים מן השדה
ולא יחטבו מן היערים
כי בנשק יבערו אש
ושללו את שלליהם
ובזזו את בוזזיהם נאם
אדני יהוה׃
והיה ביום ההוא אתן
לגוג מקום שם קבר
בישראל גי העברים

קדמת הים וחסמת הי
היא את העברים וקברו
שם את גוג ואת כל ה
המונה וקראו גיא המ
המון גוג: וקברום בית
ישראל למען טהר את
הארץ שבעה חדשים:
וקברו כל עם
הארץ והיה להם לשם
יום הכבדי נאם אדני
יהוה: ואנשי תמיד יב
יבדילו עברים בארץ
מקברים את העברים
ואת הנותרים על פני
הארץ לטהרה מקצה
שבעה חדשים יחקרו:
ועברו העברים בארץ
וראה עצם אדם ובנה
אצלו ציון עד קברו
אתו המקברים אל גיא
המון גוג: וגם שם עיר
המונה וטהרו הארץ:
ואתה בן אדם
כה אמר אדני יהוה א
אמר לצפור כל כנף
ולכל חית השדה הק
הקבצו ובאו האספו
מסביב על זבחי אשר
אני זבח לכם זבח גדול
על הרי ישראל ואכל
ואכלתם בשר ושתיתם
דם: בשר גבורים תאכלו
ודם נשיאי הארץ תש
תשתו אילים כרים וע

ועתודים פרים מריאי
בשן כלם: ואכלתם חלב
לשבעה ושתיתם דם לש
לשכרון מזבחי אשר
זבחתי לכם: ושבעתם
על שלחני סוס ורכב
גבור וכל איש מלחמה
נאם אדני יהוה: ונתתי
את כבודי בגוים וראו כל
הגוים את משפטי אשר
עשיתי ואת ידי אשר
שמתי בהם: וידעו בית
ישראל כי אני יהוה
אלהיהם מן היום הה
ההוא והלאה: וידעו
הגוים כי בעונם גלו
בית ישראל על אשר
מעלו בי ואסתר פני מ
מהם ואתנם ביד צריהם
ויפלו בחרב כלם: כטמ
כטמאתם וכפשעיהם
עשיתי אתם ואסתיר
פני מהם: לכן
כה אמר אדני יהוה ע
עתה אשיב את שבית
יעקב ורחמתי כל בית
ישראל וקנאתי לשם
קדשי: ונשו את כלמתם
ואת כל מעלם אשר
מעלו בי בשבתם על
אדמתם לבטח ואין מ
מחריד: בשובבי אתם
מן העמים וקבצתי
אתם מארצות איביהם

איביהם ונקדשתי בם
לעיני הגוים רבים: וידעו
כי אני יהוה אלהיהם
בהגלותי אתם אל הגוים
וכנסתים על אדמתם
ולא אותיר עוד מהם
שם: ולא אסתיר עוד
פני מהם אשר שפכתי
את רוחי על בית ישר
ישראל נאם אדני יהוה:

בעשרים וחמש
שנה לגלותינו בראש
השנה בעשור לחדש
בארבע עשרה שנה א
אחר אשר הכתה העיר
בעצם היום הזה היתה
עלי יד יהוה ויבא אתי
שמה: במראות אלהים
הביאני אל ארץ ישרא
ישראל ויניחני אל הר
גבה מאד ועליו כמב
כמבנה עיר מנגב: ויבא
ויביא אתי שמה והנה
איש מראהו כמראה
נחשת ופתיל פשתים
בידו וקנה המדה והוא
עמד בשער: וידבר אלי
האיש בן אדם ראה
בעיניך ובאזניך שמע
ושים לבך לכל אשר
אני מראה אותך כי
למען הראותכה הובא
הבאתה הנה הגד את
כל אשר אתה ראה

לבית ישראל׃ והנה חו
חומה מחוץ לבית סביב
וביד האיש קנה המדה
שש אמות באמה וטפ
וטפח וימד את רחב ה
הבנין קנה אחד וקומה
קנה אחד׃ ויבוא אל ש
שער אשר פניו דרך
קדימה ויעל במעלתו
וימד את סף השער ק
קנה אחד רחב ואת סף
אחד קנה אחד רחב׃ ו
והתא קנה אחד ארך
וקנה אחד רחב ובין ה
התאים חמש אמות
וסף השער מאצל א
אולם השער מהבית
קנה אחד׃ וימד את א
אולם השער מהבית׃
קנה אחד׃ וימד את א
אלם השער שמנה א
אמות ואילו שתים
אמות ואלם השער
מהבית׃ ותאי השער
דרך הקדים שלשה מ
מפה ושלשה מפה מ
מדה אחת לשלשתם
ומדה אחת לאילים מ
מפה ומפה׃ וימד את
רחב פתח השער עשר
אמות ארך השער ש
שלוש עשרה אמות׃
וגבול לפני התאות אמ
אמה אחת ואמה אחת

גבול מפו והתא שש
אמות מפו ושש אמות
מפו׃ וימד את השער
מגג התא לגגו רחב ע
עשרים וחמש אמות
פתח נגד פתח׃ ויעש
את אילים ששים אמה
ואל איל החצר השער
סביב סביב׃ ועל פני ה
השער היאתון על ל
לפני אולם השער ה
הפנימי חמשים אמה׃
וחלנות אטמות אל
התאים ואל אליהמה
לפנימה לשער סביב
סביב וכן לאלמות וח
וחלנות סביב סביב ל
לפנימה ואל איל תמ
תמרים׃ ויביאני אל
החצר החיצונה והנה לשכות
ורצפה עשוי לחצר ס
סביב סביב שלשים ל
לשכות אל הרצפה׃
והרצפה אל כתף הש
השערים לעמת ארך
השערים הרצפה התח
התחתונה׃ וימד רחב
מלפני השער התחתונה
לפני החצר הפנימי
מחוץ מאה אמה הק
הקדים והצפון׃ והשע
והשער אשר פניו ד
דרך הצפון לחצר הח
החיצונה מדד ארכו

ורחבו׃ ותאו שלשה
מפה ושלשה מפה
ואילו ואילמו היה כמ
כמדת השער הראשון
חמשים אמה ארכו
ורחב חמש ועשרים
באמה׃ וחלונו ואילמו
ותמרו כמדת השער
אשר פניו דרך הקדים
ובמעלות שבע יעלו
בו ואילמו לפניהם׃ וש
ושער לחצר הפנימי
נגד השער לצפון ולק
ולקדים וימד משער
אל שער מאה אמה׃
ויולכני דרך הדרום
והנה שער דרך הדרום
ומדד אילו ואילמו
כמדות האלה׃ וחלונים
לו ולאילמו סביב סב
סביב כהחלנות האלה
חמשים אמה ארך ו
ורחב חמש ועשרים
אמה׃ ומעלות שבעה
עלותו ואילמו לפניהם
ותמרים לו אחד מפה
ואחד מפה אל אילו׃
ושער לחצר הפנימי
דרך הדרום וימד
משער אל השער דרך
הדרום מאה אמות׃ ו
ויביאני אל חצר הפ
הפנימי בשער הדרום
וימד את השער הד

הדרום כמדות האלה׃
ותאו ואילו ואילמיו׃
כמדות האלה וחלונות
לו ולאילמו סביב סביב
חמשים אמה ארך ור
ורחב עשרים וחמש׃
אמות׃ ואילמות סביב
סביב ארך חמש ועש
ועשרים אמה ורחב׃
חמש אמות׃ ואילמו
אל חצר החיצונה ותמ
ותמרים אל אילו ומ׃
ומעלות שמנה מעלו׃
ויביאני אל החצר הפ
הפנימי דרך הקדים׃
וימד את השער כמ׃
כמדות האלה׃ ותאו
ואילו ואילמו כמדות
האלה וחלונות לו ולא
ולאילמו סביב סביב
ארך חמשים אמה
ורחב חמש ועשרים
אמה׃ ואילמו לחצר
החיצונה ותמרים אל
אילו מפה ומפה וש
ושמנה מעלות מעלו׃
ויביאני אל שער הצפ
הצפון ומדד כמדות
האלה׃ תאו אילו וא
ואילמו וחלונות לו׃
סביב סביב ארך חמ
חמשים אמה ורחב
חמש ועשרים אמה׃
ואילו לחצר החיצנה

ותמרים אל אילו מפו
ומפו ושמנה מעלות
מעלו׃ ולשכה ופתחה
באילים השערים שם
ידיחו את העלה׃ ובא
ובאולם השער שנים
שלחנות מפו ושנים
שלחנות מפו לשחוט
אליהם העלה והחט׃
והחטאת והאשם׃ ואל
הכתף מחוצה לעולה
לפתח השער הצפונה
שנים שלחנות ואל ה
הכתף האחרת אשר
לאולם השער שנים
שלחנות׃ ארבעה של
שלחנות מפה וארבעה
שלחנות מפה לכתף
השער שמונה שלחנות
אליהם ישחטו׃ וארבעה
שלחנות לעלה אבני
גזית ארך אמה אחת
וחצי ורחב אמה אחת
וחצי וגבה אמה אחת
אליהם ויניחו את הכל
הכלים אשר ישחטו
את העלה בם והזבח׃
והשפתים טפח אחד
מוכנים בבית סביב׃
סביב ואל השלחנות
בשר הקרבן׃ ומחוצה
לשער הפנימי לשכות
שרים בחצר הפנימי
אשר לכתף שער׃

הצפון ופניהם דרך ה
הדרום אחד אל כתף
שער הקדים פני דרך
הצפן׃ וידבר אלי זה
הלשכה אשר פניה
דרך הדרום לכהנים
שמרי משמרת הבית׃
והלשכה אשר פניה
דרך הצפון לכהנים
שמרי משמרת המז׃
המזבח המה בני צדוק
הקרבים מבני לוי אל
יהוה לשרתו׃ וימד את
החצר ארך מאה אמה
ורחב מאה אמה מר
מרבעת והמזבח לפני
הבית׃ ויביאני אל אל
אולם הבית וימד אל
אולם חמש אמות מ
מפה וחמש אמות׃
מפה ורחב השער ש
שלש אמות מפה וש
ושלש אמות מפה׃
ארך האולם עשרים
אמה ורחב עשתי ע׃
עשרה אמה ובמעלות
אשר יעלו אליו ועמ
ועמדים אל האילים
אחד מפה ואחד מפה׃
ויביאני אל ההיכל וי
וימד את האילם שש
אמות רחב מפה ושש
אמות רחב מפה רחב
האהל׃ ורחב הפתח

עשר אמות וכתפות
הפתח חמש אמות מ
מפה וחמש אמות
מפה וימד ארכו אר
ארבעים אמה ורחב
עשרים אמה׃ ובא ל
לפנימה וימד איל ה
הפתח שתים אמות
והפתח שש אמות ור
ורחב הפתח שבע אמ
אמות׃ וימד את ארכו
עשרים אמה ורחב
עשרים אמה אל פני
ההיכל ויאמר אלי זה
קדש הקדשים׃ וימד
את קיר הבית שש א
אמות ורחב הצלע
ארבע אמות סביב ס
סביב לבית סביב׃ והצ
והצלעות צלע אל
צלע שלש ושלשים
פעמים ובאות בקיר
אשר לבית לצלעות
סביב להיות אחוזים
ולא יהיו אחוזים בק
בקיר הבית׃ ורחבה ונ
ונסבה למעלה למע
למעלה לצלעות כי
מוסב הבית למעלה
למעלה סביב סביב
לבית על כן רחב הבית
למעלה וכן התחתונה
יעלה על העליונה
לתיכונה׃ וראיתי לב

לבית גבה סביב סביב
מיסדות הצלעות מ
מלו הקנה שש אמ
אמות אצילה׃ רחב
הקיר אשר לצלע אל
החוץ חמש אמות ו
ואשר מנח בית צלעות
אשר לבית׃ ובין הלש
הלשכות רחב עשרים
אמה סביב לבית סביב
סביב׃ ופתח הצלע
למנח פתח אחד דרך
הצפון ופתח אחד לד
לדרום ורחב מקום
המנח חמש אמות
סביב סביב׃ והבנין א
אשר אל פני הגזרה
פאת דרך הים רחב
שבעים אמה וקיר
הבנין חמש אמות
רחב סביב סביב וא
וארכו תשעים אמה׃
ומדד את הבית ארך
מאה והגזרה והבניה
וקירותיה ארך מאה
אמה׃ ורחב פני הבית
והגזרה לקדים מאה
אמה׃ ומדד ארך הב
הבנין אל פני הגזרה
אשר על אחריה וא
ואתוקיהא מפו ומ
ומפו מאה אמה
וההיכל הפנימי וא
ואלמי החצר׃ הס

הספים והחלונים הא
האטמות והאתיקים
סביב לשלשתם נגד
הסף שחיף עץ סביב
סביב והארץ עד הח
החלנות והחלנות מ
מכסות׃ על מעל הפ
הפתח ועד הבית הפ
הפנימי ולחוץ ואל
כל הקיר סביב סביב
בפנימי ובחיצון מ
מדות׃ ועשוי כרובים
ותמרים ותמרה בין
כרוב לכרוב ושנים
פנים לכרוב׃ ופני א
אדם אל התמרה
מפו ופני כפיר אל
התמרה מפו עשוי
אל כל הבית סביב ס
סביב׃ מהארץ עד
מעל הפתח הכרבים
והתמרים עשוים
וקיר ההיכל׃ ההיכל
מזוזת רבעה ופני ה
הקדש המראה כמ
כמראה׃ המזבח עץ
שלש אמות גבה וא
וארכו שתים אמות
ומקצעותיו לו וארכו
וקירתיו עץ וידבר
אלי זה השלחן אשר
לפני יהוה׃ ושתים
דלתות להיכל ולקדש׃
ושתים דלתות לדלתות

שתים מוסבות דלתות
שתים לדלת אחת וש
ושתי דלתות לאחרת:
ועשויה אליהן אל ד
דלתות ההיכל כרובים
ותמרים כאשר עשוים
לקירות ועב עץ אל
פני האולם מהחוץ:
וחלונים אטמות ותמ
ותמרים מפו ומפו אל
כתפות האולם וצלע
וצלעות הבית והעבים:
ויוציאני אל החצר
החיצונה הדרך דרך
הצפון ויבאני אל הל
הלשכה אשר נגד הג
הגזרה ואשר
נגד הבנין אל הצפון:
אל פני ארך אמות ה
המאה פתח הצפון ו
והרחב חמשים אמה:
נגד העשרים אשר ל
לחצר הפנימי ונגד
רצפה אשר לחצר ה
החיצונה אתיק אל
פני אתיק בשלשים:
ולפני הלשכות מהלך
עשר אמות רחב אל
הפנימית דרך אמה
אחת ופתחיהם לצפון:
והלשכות העליונת
קצרות כי יוכלו את
אתיקים מהנה מהת
מהתחתנות ומהתכנות

בנין: כי משלשות הנה
ואין להן עמודים כע
כעמודי החצרות על
כן נאצל מהתחתונות
ומהתיכנות מהארץ:
וגדר אשר לחוץ לעמת
הלשכות דרך החצר
החיצנה אל פני הלש
הלשכות ארכו חמש
חמשים אמה: כי ארך
הלשכות אשר לחצר
החיצנה אל פני הלש:
הלשכות ארכו חמשים
אמה: כי ארך הלשכות
אשר לחצר החיצנה
אל פני הלשכות ארכו
חמשים אמה: כי ארך
הלשכות אשר לחצר
החיצנה חמשים אמ
אמה והנה על פני הה
ההיכל מאה אמה: ומ
ומתחתה לשכות האלה
המבוא מהקדים בבאו
להנה מהחצר החצנה:
ברחב גדר החצר דרך
הקדים אל פני הגזרה
ואל פני הבנין לשכות:
ודרך לפניהם כמראה
הלשכות אשר דרך ה
הצפון כארכן כן רחבן
וכל מוצאיהן וכמשפ
וכמשפטיהן וכפתחיהן:
וכפתחי הלשכות אשר
דרך הדרום פתח בראש

דרך דרך בפני הגדרת
הגינה דרך הקדים ב
בבאן: ויאמר אלי ל
לשכות הצפון לשכות
הדרום אשר אל פני ה
הגזרה הנה לשכות ה
הקדש אשר יאכלו ש
שם הכהנים אשר קר
קרבים ליהוה קדשי ה
הקדשים שם יניחו ק
קדשי הקדשים והמ
והמנחה והחטאת
והאשם כי המקום
קדש: בבאם הכהנים
ולא יצאו מהקדש
אל החצר החיצנה
ושם יניחו בגדיהם א
אשר ישרתו בהן כי ק
קדש הנה ילבשו בג
בגדים אחרים וקרבו
אל אשר לעם: וכלה
את מדות הבית הפנ
הפנימי והוציאני ד
דרך השער אשר פניו
דרך הקדים ומדדו ס
סביב סביב: מדד רוח
הקדים בקנה המדה
חמש אמות קנים ב
בקנה המדה סביב: מ
מדד רוח הצפון חמ
חמש מאות קנים ב
בקנה המדה סביב: א
את רוח הדרום מדד
חמש מאות קנים

[illegible]

בקנה המדה׃ סבב אל
רוח הים מדד חמש
מאות קנים בקנה המדה׃
לארבע רוחות מדדו
חומה לו סביב סביב
ארך חמש מאות ורחב
חמש מאות להבדיל
בין הקדש לחל׃ ויול
ויולכני אל השער
שער אשר פנה דרך
הקדים׃ והנה כבוד
אלהי ישראל בא מדר
מדרך הקדים וקולו
כקול מים רבים והארץ
הפט האירה מכבדו׃ וכמר
מג וכמראה המראה אשר
ראיתי כמראה אשר
ראיתי בבאי לשחת
את העיר ומראות כ
כמראה אשר ראיתי
אל נהר כבר ואפל על
פני׃ וכבוד יהוה בא
אל הבית דרך שער
אשר פניו דרך הקדים׃
ותשאני רוח ותבאני
אל החצר הפנימי וה
והנה מלא כבוד יהוה
את הבית׃ ואשמע מ
מדבר אלי מהבית וא
ואיש היה עמד אצלי׃
ויאמר אלי בן אדם
את מקום כסאי ואת
מקום כפות רגלי אשר
אשכן שם בתוך בני

ישראל לעולם ולא
יטמאו עוד בית יש
ישראל את שם קדשי
המה ומלכיהם בזנו׃
בזנותם ובפגרי מלכיהם
במותם׃ בתתם ספם את
ספי ומזוזתם אצל
מזוזתי והקיר ביני
וביניהם וטמאו את
שם קדשי בתועבתם
אשר עשו ואכל אתם
באפי׃ עתה ירחקו את
זנותם ופגרי מלכיהם
ממני ושכנתי בתוכם
לעולם׃ אתה
בן אדם הגד את בית
ישראל את הבית ויכ
ויכלמו מעונתיהם ומ
ומדדו את תכנית׃ ואם
נכלמו מכל אשר עש
עשו צורת הבית ות
ותכונתו ומוצאיו ומ
ומובאיו וכל צורתו
ואת כל חקתיו וכל צ
צורתו וכל תורתו הו
הודע אתם וכתוב ל
לעיניהם וישמרו את
כל צורתו ואת כל ח
חקתיו ועשו אתם׃ זאת
תורת הבית על ראש
ההר כל גבלו סביב ס
סביב קדש קדשים
הנה זאת תורת הבית׃
ואלה מדות המזבח ב

באמות אמה אמה וט
וטפח וחיק האמה
ואמה רחב וגבולה א
אל שפתה סביב זרת
האחד וזה גב המזבח׃
ומחיק הארץ עד הע
העזרה התחתונה ש
שתים אמות ורחב א
אמה אחת ומהעזרה
הקטנה עד העזרה ה
הגדולה ארבע אמות
ורחב האמה׃ וההראל
ארבע אמות ומהאראיל
ומהאראיל ולמעלה
הקרנות ארבע׃ והאר
והאראיל שתים עש
עשרה ארך בשתים
עשרה רחב רבוע אל
ארבעת רבעיו׃ והעז
והעזרה ארבע עשרה
ארך בארבע עשרה
רחב אל ארבעת רבעיה
והגבול סביב אתה ח
חצי האמה והחיק לה
אמה סביב ומעלתהו
פנות קדים׃ ויאמר
אלי בן אדם כה אמר
אדני יהוה אלה חקות
המזבח ביום העשותו
להעלות עליו עלה ו
ולזרק עליו דם׃ ונת
ונתתה אל הכהנים ה
הלוים אשר הם מזרע
צדוק הקרבים אלי

נאם אדני יהוה לשר
לשרתני פר בן בקר
לחטאת׃ ולקחת מדמו
ונתתה אל ארבע קרנתיו
ואל ארבע פנות הע
העזרה ואל הגבול
סביב וחטאת אותו
וכפרתהו׃ ולקחת את
הפר החטאת ושרפו
במפקד הבית מחוץ
למקדש׃ וביום השני
תקריב שעיר עזים ת
תמים לחטאת וחטאו
את המזבח כאשר ח
חטאו בפר׃ בכלותך
מחטא תקריב פר בן
בקר תמים ואיל מן ה
הצאן תמים׃ והקרבתם
לפני יהוה והשליכו
הכהנים עליהם מלח
והעלו אותם עלה ל
ליהוה׃ שבעת ימים
תעשה שעיר חטאת
ליום ופר בן בקר ואיל
מן הצאן תמימים י
יעשו׃ שבעת ימים
יכפרו את המזבח וט
וטהרו אתו ומלאו
ידו׃ ויכלו את הימים
והיה ביום השמיני
והלאה יעשו הכהנים
על המזבח את עולתי
עולתיכם ואת שלמיכם
ורצאתי אתכם נאם

אדני יהוה׃
וישב אתי דרך שער
המקדש החיצון הפנה
קדים והוא סגור׃ ויא
ויאמר אלי יהוה הש
השער הזה סגור יהיה
לא יפתח ואיש לא יבא
בו כי יהוה אלהי ישרא
ישראל בא בו והיה ס
סגור׃ את הנשיא נשי
נשיא הוא ישב בו לא
לאכל לחם לפני יהוה
מדרך אולם השער
יבוא ומדרכו יצא׃ ויב
ויביאני דרך שער הצ
הצפון אל פני הבית
וארא והנה מלא כבוד
יהוה את בית יהוה ו
ואפל על פני׃ ויאמר
אלי יהוה בן אדם שים
לבך וראה בעיניך וב
ובאזניך שמע את כל
אשר אני מדבר אתך לכל
חקות בית יהוה ולכל
תורתו ושמת לבך למ
למבוא הבית בכל מ
מוצאי המקדש׃ ואמ
ואמרת אל מרי אל
בית ישראל כה אמר
אדני יהוה רב לכם מ
מכל תועבותיכם בית
ישראל׃ בהביאכם בני
נכר ערלי לב וערלי ב
בשר להיות במקדשי

לחללו את ביתי בהק
בהקריבכם את לחמי
חלב ודם ויפרו את ב
בריתי אל כל תועבותיכם׃
ולא שמרתם משמרת
קדשי ותשימון לש
לשמרי משמרתי במ
במקדשי לכם׃
כה אמר אדני יהוה
כל בן נכר ערל לב וערל
בשר לא יבוא אל מקד
מקדשי לכל בן נכר א
אשר בתוך בני ישראל׃
כי אם הלוים אשר ר
רחקו מעלי בתעות
ישראל אשר תעו מ
מעלי אחרי גלוליהם
ונשאו עונם׃ והיו במ
במקדשי משרתים פ
פקדות אל שערי הב
הבית ומשרתים את
הבית המה ישחטו א
את העלה ואת הזבח
לעם והמה יעמדו ל
לפניהם לשרתם׃ יען
אשר ישרתו אותם לפ
לפני גלוליהם והיו לב
לבית ישראל למכשול
עון על כן נשאתי ידי
עליהם נאם אדני יהוה
ונשאו את עונם׃ ולא
יגשו אלי לכהן לי ול
ולגשת על כל קדשי
אל קדשי הקדשים

ונשאו

ונשאו כלמתם ותועבתם
אשר עשו׃ ונתתי אתם
שמרי משמרת הבית
לכל עבדתו ולכל אשר
יעשה בו׃ הפט מג
והכהנים הלוים בני צ
צדוק אשר שמרו מ׃
מקדשי בתעות בני יש
ישראל מעלי המה יק
יקרבו אלי לשרתני וע
ועמדו לפני להקריב
לי חלב ודם נאם אדני
יהוה׃ המה יבאו אל
מקדשי והמה יקרבו
אל שלחני לשרתני וש
ושמרו את מש מש
משמרתי׃ והיה בבאם
אל שערי החצר הפנ
הפנימית בגדי פשתים
ילבשו ולא יעלה עלי
עליהם צמר בשרתם
בשערי החצר הפנימית
וביתה׃ פארי פשתים
יהיו על ראשם ומכנסי
פשתים יהיו על מתני
מתניהם לא יחגרו בי
ביזע׃ ובצאתם אל הח
החצר החיצנה אל
החצר החיצנה אל
העם יפשטו את בגדי
בגדיהם אשר המה
משרתם בם והניחו
אתם בלשכת הקדש
ולבשו בגדים אחרים

ולא יקדשו את העם
בבגדיהם׃ וראשם לא
יגלחו ופרע לא ישלחו
כסום יכסמו את ראש
ראשיהם׃ ויין לא ישתו
כל כהן בבאם אל החצר
הפנימית׃ ואלמנה וג׳
וגרושה לא יקחו להם
לנשים כי אם בתולת
מזרע בית ישראל וה
והאלמנה אשר תהיה
אלמנה מכהן יקחו׃
ואת עמי יורו בין קדש
לחל ובין טמא לטהור
יודעם׃ ועל ריב המה
יעמדו לשפט במשפטי
ושפטהו ואת תורתי
ואת חקתי בכל מועדי
ישמרו ואת שבתותי
יקדשו׃ ואל מת אדם
לא יבא לטמאה כי א
כי אם לאב ולאם ולבן
ולבת לאח ולאחות א
אשר לא היתה לאיש
יטמאו׃ ואחרי טהרתו
שבעת ימים יספרו לו׃
וביום באו אל הקדש
אל החצר הפנימית ל
לשרת בקדש יקריב
חטאתו נאם אדני י
יהוה׃ והיתה להם לנ
לנחלה אני נחלתם וא
ואחזה לא תתנו להם
בישראל אני אחזתם׃

המנחה והחטאת והא
והאשם המה יאכלום
וכל חרם בישראל להם
יהיה׃ וראשית כל בכו
בכורי כל וכל תרומת
כל מכל תרומתיכם ל
לכהנים יהיה וראשית
עריסותיכם תתנו לכהן
להניח ברכה אל ביתך׃
כל נבלה וטרפה מן ה
העוף ומן הבהמה לא
יאכלו הכהנים׃
ובהפילכם את הארץ ב
בנחלה תרימו תרומה
ליהוה קדש מן הארץ
ארך חמשה ועשרים
אלף ארך ורחב עשרה
אלף קדש הוא בכל ג
גבולה סביב׃ יהיה מזה
אל הקדש חמש מאות
בחמש מאות מרבע ס
סביב וחמשים אמה
מגרש לו סביב׃ ומן ה
המדה הזאת תמוד
ארך חמש ועשרים
אלף ורחב עשרת א
אלפים ובו יהיה המ
המקדש קדש קדשים׃
קדש מן הארץ הוא ל
לכהנים משרתי המק
המקדש יהיה הקרבים
לשרת את יהוה והיה
להם מקום לבתים ומ
ומקדש למקדש׃ וה

וחמשה ועשרים אלף
ארך ועשרת אלפים ׃
רחב יהיה ללוים משרתי
הבית להם לאחזה עש
עשרים לשכות׃ ואחזת
העיר תתנו חמשת אל
אלפים רחב וארך חמ
חמשה ועשרים אלף
לעמת תרומת הקדש
לכל בית ישראל יהיה׃
ולנשיא מזה ומזה לת
לתרומת הקדש ולאח
ולאחזת העיר אל פני
תרומת הקדש ואל פני
אחזת העיר מפאת ים
ימה ומפאת קדמה
קדימה וארך לעמות
אחד החלקים מגבול
ים אל גבול קדימה׃
לארץ יהיה לו לאחזה
בישראל ולא יונו עוד
נשיאי את עמי והארץ
יתנו לבית ישראל לש
לשבטיהם׃
כה אמר אדני יהוה
רב לכם נשיאי ישראל
חמס ושד הסירו ומ
ומשפט וצדקה עשו
הרימו גרשתיכם מ
מעל עמי נאם אדני
יהוה׃ מאזני צדק ואי
ואיפת צדק ובת צדק
יהי לכם׃ האיפה והבת
תכן אחד יהיה לשאת

מעשר החמר הבת
ועשירית החמר האיפה
אל החמר יהיה מתכ
מתכנתו׃ והשקל עש
עשרים גרה עשרים ׃
שקלים חמשה ועשרים
שקלים עשרה וחמש
וחמשה שקל המנה
יהיה לכם׃ זאת התרומה
אשר תרימו ששית ׃
האיפה מחמר החטים
וששיתם האיפה מחמר
השערים׃ וחק השמן
הבת השמן מעשר
הבת מן הכר עשרת
הבתים חמר כי עשרת
הבתים חמר׃ ושה את
אחת מן הצאן מן ה
המאתים ממשקה
ישראל למנחה ולעלה
ולשלמים לכפר עליהם
נאם אדני יהוה׃ כל ה
העם הארץ יהיו אל
התרומה הזאת לנש
לנשיא בישראל׃ ועל
הנשיא יהיה העולות
והמנחה והנסך בחגים
ובחדשים ובשבתות
ובכל מועדי בית ישר
ישראל הוא יעשה את
החטאת ואת המנחה
ואת העלה ואת השל
השלמים לכפר בעד
בית ישראל׃ כה

אמר אדני יהוה בראש
בראשון באחד לחדש
תקח פר בן בקר תמים
וחטאת את המקדש׃
ולקח הכהן מדם החט
החטאת ונתן אל מזוזת
הבית ואל ארבע פנות
העזרה למזבח ועל
מזוזת שער החצר
הפנימית׃ וכן תעשה
בשבעה בחדש מאיש
שגה ומפתי וכפרתם
את הבית׃ בראשון בא
בארבעה עשר יום לח
לחדש יהיה לכם הפ
הפסח חג שבעות ימים
מצות יאכל׃ ועשה
הנשיא ביום ההוא ב
בעדו ובעד כל עם הא
הארץ פר חטאת׃ וש
ושבעת ימי החג יעשה
עלה ליהוה שבעת פ
פרים ושבעת אילם ת
תמימם ליום שבעת
הימים וחטאת שעיר
עזים ליום׃ ומנחה א
איפה לפר ואיפה לאיל
יעשה ושמן הין לא
לאיפה׃ בשביעי בחמ
בחמשה עשר יום לח
לחדש בחג יעשה כא
כאלה שבעת הימים
כחטאת כעלה וכמנחה
וכשמן׃ כה

אמר אדני יהוה שער
החצר הפנימית הפנה
קדים יהיה סגור ששת
ימי המעשה וביום
השבת יפתח וביום הח
החדש יפתח ובא הנ
הנשיא דרך אולם הה
השער מחוץ ועמד
על מזוזת השער ועשו
הכהנים את עלתו ואת
שלמיו והשתחוה על
מפתן השער ויצא וה
והשער לא יסגר עד
הערב והשתחוו עם
הארץ פתח השער
ההוא בשבתות ובחד
ובחדשים לפני יהוה
והעלה אשר יקרב הנ
הנשיא ליהוה ביום הה
השבת ששה כבשים
תמימים ואיל תמים
ומנחה איפה לאיל
ולכבשים מנחה מתת
ידו ושמן הין לאיפה
וביום החדש
פר בן בקר תמימם וש
וששה כבשים ואיל
תמימים יהיו ואיפה
לפר ואיפה לאיל יעשה
מנחה ולכבשים כאשר
תשיג ידו ושמן הין ה
לאיפה ובבוא הנשיא
דרך אולם השער יבא
ובדרכו יצא ובבואו ע

עם הארץ לפני יהוה
במועדים הבא דרך ש
שער צפון להשתחות
יצא דרך שער נגב ו
והבא דרך שער נגב
יצא דרך שער צפונה
לא ישוב דרך השער
אשר בא בו כי נכחו
יצאו והנשיא בתוכם
בבואם יבוא ובצאתם
יצאו ובחגים ובמועדים
תהיה המנחה איפה
לפר ואיפה לאיל ולכ
ולכבשים מתת ידו ו
ושמן הין לאיפה
וכי יעשה
הנשיא נדבה עולה או
שלמים נדבה ליהוה
ופתח לו את השער
הפנה קדים ועשה את
עלתו ואת שלמיו כא
כאשר יעשה ביום הה
השבת ויצא וסגר את
השער אחרי צאתו ו
וכבש בן שנתו תמים
תעשה עולה ליום ל
ליהוה בבקר בבקר ת
תעשה אתו ומנחה
תעשה עליו בבקר ב
בבקר ששית האיפה
ושמן שלישית ההין
לרס את הסלת מנחה
ליהוה חקות עולם תמ
תמיד ועשו את הכב

הכבש ואת המנחה ואת
השמן בבקר בבקר ע
עולת תמיד
כה אמר אדני יהוה
כי יתן הנשיא מתנה
לאיש מבניו נחלתו ה
היא לבניו תהיה אח
אחזתם היא בנחלה
וכי יתן מתנה
מנחלתו לאחד מעבדיו
והיתה לו עד שנת ה
הדרור ושבת לנשיא
אך נחלתו בניו להם
תהיה ולא יקח הנש
הנשיא מנחלת העם
להונתם מאחזתם מ
מאחזתו ינחל את בניו
למען אשר לא יפצו
עמי איש מאחזתו ו
ויביאני במבוא אשר
על כתף השער אל
הלשכות הקדש אל
הכהנים הפנות צפונה
והנה שם מקום בירכ
בירכתם ימה ויאמר
אלי זה המקום אשר
יבשלו שם הכהנים א
את האשם ואת החט
החטאת אשר יאפו ה
את המנחה לבלתי ה
הוציא אל החצר הח
החיצנה לקדש את
העם ויוציאני
אל החצר החיצנה

ויעברני אל ארבעת
מקצעי החצר והנה
חצר במקצע החצר
חצר במקצע החצר
בארבעת מקצעות ה
החצר חצרות קטרות
ארבעים ארך ושלשים
רחב מדה אחת לארב
לארבעתם מהקצעות
וטור סביב בהם סביב
לארבעתם ומבשלות
עשוי מתחת הטירות
סביב ויאמר אלי אלה
בית המבשלים אשר
יבשלו שם משרתי ה
הבית את זבח העם
וישבני אל פתח הבית
והנה מים יצאים מת
מתחת מפתן הבית ק
קדימה כי פני הבית
קדים והמים ירדים
מתחת מכתף הבית
הימנית מנגב למזבח
ויוצאני דרך שער צ
צפונה ויסבני דרך ח
חוץ אל שער החוץ
דרך הפונה קדים והנה
מים מפכים מן הכתף
הימנית בצאת האיש
קדים וקו בידו וימד
אלף באמה ויעברני
במים מי אפסים וימד
אלף ויעברני במים
מים ברכים וימד אלף

ויעברני מי מתנים וימד
אלף נחל אשר לא אוכל
אוכל לעבור כי גאו ה
המים מי שחו נחל א
אשר לא יעבר ויאמר
אלי הראית בן אדם וי
ויולכני וישבני שפת
הנחל בשובני והנה אל
שפת הנחל עץ רב מאד
מזה ומזה ויאמר אלי
המים האלה יוצאים
אל הגלילה הקדמונה
וירדו על הערבה ובאו
הימה אל הימה המ
המוצאים ונרפאו המ
המים והיה כל נפש ח
חיה אשר ישרץ אל
כל אשר יבוא שם נחלי
נחלים יחיה והיה הדגה
רבה מאד כי באו שמה
המים האלה וירפאו
וחי כל אשר יבוא שמה
הנחל והיה
ועמדו עליו דוגים מ
מעין גדי ועד עין ג
עגלים משטוח לחרמים
יהיו למינה תהיה דג
דגתם כדגת הים הגדול
רבה מאד בצאתו וג
וגבאיו ולא ירפאו ל
למלח נתנו ועל הנחל
יעלה על שפתו מזה
ומזה כל עץ מאכל
לא יבול עלהו ולא

יתם פריו לחדשיו יב
יבכר כי מימיו מן ה
המקדש המה יוצאים
והיה פריו למאכל וע
ועלהו לתרופה
כה אמר אדני
יהוה גה גבול אשר
התנחלו את הארץ ל
לשני עשר שבטי יש
ישראל יוסף חבלים
ונחלתם אותה איש כא
כאחיו אשר נשאתי
את ידי לתתה לאבתיכם
ונפלה הארץ הזאת
לכם בנחלה וזה גבול
הארץ לפאת צפונה
מן הים הגדול הדרך
חתלן לבוא צדדה
חמת ברותה סברים א
אשר בין גבול דמשק
ובין גבול חמת חצר
התיכון אשר על גבול
חורן והיה גבול מן ה
הים חצר עינון גבול ד
דמשק וצפון צפונה
וגבול חמת ואת פאת
צפון ופאת קדים מבין
חורן ומבין דמשק ומ
ומבין הגלעד ומבין
ארץ ישראל הירדן
מגבול על הים הקדמני
תמדו ואת פאת קדים
קדימה ופאת נגב ת
תימנה מתמר עד מי

מריבות קדש נחלה אל
הים הגדול ואת פאת
תימנה נגבה׃ ופאת ים
הים הגדול מגבול עד
נכח לבוא חמת זאת
פאת ים׃ וחלקתם את
הארץ הזאת לכם לש
לשבטי ישראל׃ והיה
תפלו אתה בנחלה לכם
ולהגרים הגרים בתוככם
אשר הולידו בנים בת
בתוככם והיו לכם כא
כאזרח בבני ישראל
אתכם יפלו בנחלה בת
בתוך שבטי ישראל׃
והיה בשבט אשר גר
הגר אתו שם תתנו נח
נחלתו נאם אדני יהוה׃
ואלה שמות השבטים
מקצה צפונה אל יד
דרך חתלן לבוא חמת
חצר עינן גבול דמשק
צפונה אל יד חמת וה
והיו לו פאת קדים ה
הים דן אחד׃ ועל גבול
דן מפאת קדים עד
פאת ימה אשר אחד׃
ועל גבול אשר מפאת
קדימה ועד פאת ימה
נפתלי אחד׃ ועל גבו
גבול נפתלי מפאת קד
קדימה עד פאת ימה
מנשה אחד׃ ועל גבול
מנשה מפאת קדימה

עד פאת ימה אפרים
אחד׃ ועל גבול אפרים
מפאת קדים ועד פאת
ימה ראובן אחד׃ ועל
גבול ראובן מפאת ק
קדים עד פאת ימה י
יהודה אחד׃ ועל גבול
יהודה מפאת קדים
עד פאת ימה תהיה
התרומה אשר תרימו
חמשה ועשרים אלף
רחב וארך כאחד הח
החלקים מפאת קדימה
עד פאת ימה והיה המ
המקדש בתוכו׃ התרו
התרומה אשר תרימו
ליהוה ארך חמשה וע
ועשרים אלף ורחב
עשרת אלפים׃ ולאלה
תהיה תרומת הקדש
לכהנים צפונה חמשה
ועשרים אלף וימה
רחב עשרת אלפים וק
וקדימה רחב עשרת
אלפים ונגבה ארך חמ
ועשרים אלף והיה
מקדש יהוה בתוכו׃
לכהנים המקדש מבני
צדוק אשר שמרו מ
משמרתי אשר לא ת
תעו בתעות בני ישראל
כאשר תעו הלוים׃ וה
והיתה להם תרומיה
מתרומת הארץ קדש

הקדשים אל גבול הל
הלוים׃ והלוים לעמת
גבול הכהנים חמשה
ועשרים אלף ארך וה
ורחב עשרת אלפים כ
כל ארך חמשה ועש
ועשרים אלף ורחב
עשרת אלפים׃ ולא
ימכרו ממנו ולא ימר
ולא יעבור ראשית
הארץ כי קדש ליהוה׃
וחמשת אלפים הנותר
ברחב על פני חמשה
ועשרים אלף חל הוא
לעיר למושב ולמגרש
והיתה העיר בתוכה׃
ואלה מדותיה פאת
צפון חמש מאות וא
וארבעת אלפים ופאת
נגב חמש חמש מאות
וארבעת אלפים ומפאת
קדים חמש מאות וא
וארבעת אלפים ומפאת
ימה חמש מאות וא
וארבעת אלפים׃
והיה מגרש
לעיר צפונה חמשים
ומאתים ונגבה חמשים
ומאתים וקדימה חמשים
ומאתים וימה חמשים
ומאתים׃ והנותר בארך
לעמת תרומת הקדש
עשרת אלפים קדימה
ועשרת אלפים ימה׃

והיה לעמת התרומת ה
והיתה תבואתה ללחם
לעבדי העיר והעבד
העיר יעבדוהו מכל ש
שבטי ישראל כל הת
התרומה חמשה וע
ועשרים אלף בחמשה
ועשרים אלף רביעית
תרימו את תרומת הק
הקדש אל אחזת העיר
והנותר לנשיא מזה
ומזה לתרומת הקדש
ולאחזת העיר אל פני
חמשה ועשרים אלף
תרומה עד גבול קדי
קדימה וימה על פני ה
חמשה ועשרים אלף
על גבול ימה לעמת
חלקים לנשיא והיתה
תרומת הקדש ומקדש
הבית בתוכה ומאחזת
הלוים ומאחזת העיר
בתוך אשר לנשיא יה
יהיה בין גבול יהודה
ובין גבול בנימן לנשיא
יהיה ויתר השבטים
מפאת קדימה עד פאת
ימה בנימן אחד ועל
גבול בנימן מפאת קד
קדימה עד פאת ימה
שמעון אחד ועל גבול
שמעון מפאת קדימ
קדימה עד פאת ימה
יששכר אחד ועל גב

גבול יששכר מפאת ק
קדימה עד פאת ימה
זבולן אחד ועל גבול
זבולן מפאת קדמה ע
עד פאת ימה גד אחד
ועל גבול גד אל פאת
נגב תימנה והיה גבול
מתמר מי מריבת ק
קדש נחלה על הים ה
הגדול זאת הארץ א
אשר תפילו מנחלה
לשבטי ישראל ואלה
מחלקותם נאם אדני
יהוה ואלה
תוצאת העיר מפאת
צפון חמש מאות וא
וארבעת אלפים מדה
ושערי העיר על שמ
שמות שבטי בני יש
ישראל שערים שלו
שלושה צפונה שער
ראובן אחד שער יהו
יהודה אחד שער לוי
אחד ואל פאת קדימה
חמש מאות וארבעת
אלפים ושערים שלשה
ושער יוסף אחד שער
בנימן אחד שער דן
אחד ופאת נגבה חמ
חמש מאות וארבעת
אלפים מדה ושערים
שלשה שער שמעון
אחד שער יששכר א
אחד שער זבולן אחד

פאת ימה חמש מאות
וארבעת אלפים שע
שעריהם שלשה שער
גד אחד שער אשר א
אחד שער נפתלי אחד
סביב שמנה עשר אלף
ושם העיר מיום יהוה
שמה

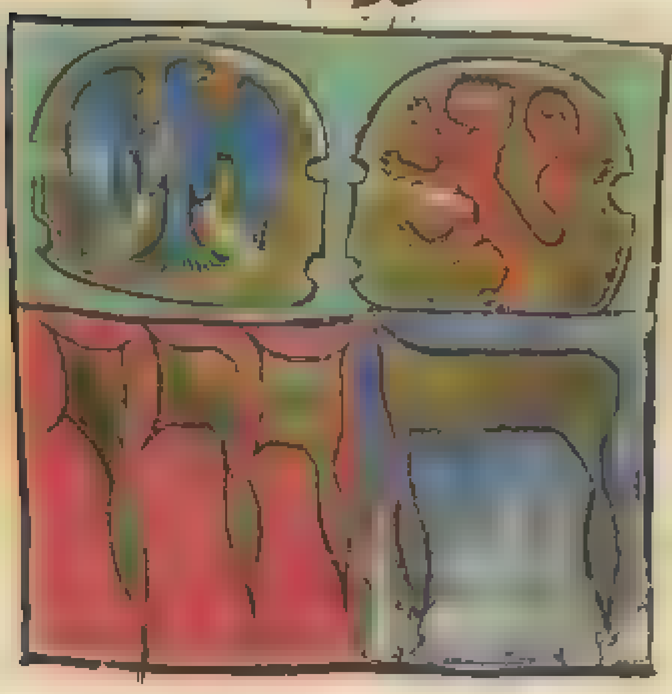

ישעיהו בן אמוץ אשר
חזה על יהודה וירוש
ירושלם בימי עזיהו
יותם אחז יחזקיהו מ
מלכי יהודה שמעו
שמים והאזיני ארץ
כי יהוה דבר בנים גד
גדלתי ורוממתי והם
פשעו בי ידע שור
קנהו וחמור אבוס ב
בעליו ישראל לא ידע
עמי לא התבוננו הוי
גוי חטא עם כבד עון
זרע מרעים בנים מש
משחיתים עזבו את
יהוה נאצו את קדוש
ישראל נזרו אחור

על מה תכו עוד תוסיפו
סרה כל ראש לחלי
וכל לבב דוי׃ מכף רגל
ועד ראש אין בו מתם
פצע וחבורה ומכה ט
טריה לא זרו ולא חב
חבשו ולא רככה בשמן
ארצכם שממה
עריכם שרפות אש
אדמתכם לנגדכם זרים
אכלים אתה ושממה
כמהפכת זרים׃ ונותרה
בת ציון כסכה בכרם
כמלונה במקשה כע
כעיר נצורה׃ לולי יהוה
צבאות הותיר לנו ש
שריד כמעט כסדום
היינו לעמרה דמינו׃
שמעו דבר
יהוה קציני סדם האז
האזינו תורת אלהינו
עם עמרה׃ למה לי רב
זבחיכם יאמר יהוה
שבעתי עלות אילים
וחלב מריאים ודם פר
פרים וכבשים ועתודים
לא חפצתי׃ כי תבאו ל
לראות פני מי בקש ז
זאת מידכם רמס חצרי׃
לא תוסיפו הביא מנ
מנחת שוא קטרת תו
תועבה היא לי חדש
ושבת קרא מקרא לא
אוכל און ועצרה׃ חד

חדשיכם ומועדיכם
שנאה נפשי היו עלי
לטרח נלאיתי נשוא׃
ובפרשכם כפיכם אע
אעלים עיני מכם גם
כי תרבו תפלה אינני
שמע ידיכם דמים
מלאו׃ רחצו הזכו
הסירו רע מעלליכם
מנגד עיני חדלו הרע׃
למדו היטב דרשו מ
משפט אשרו חמוץ
שפטו יתום ריבו אל
אלמנה׃ לכו
נא ונוכחה יאמר
יהוה אם יהיו חטאי
חטאיכם כשנים כשלג
ילבינו אם יאדימו כ
כתולע כצמר יהיו׃ א
אם תאבו ושמעתם
טוב הארץ תאכלו׃
ואם תמאנו ומריתם
חרב תאכלו כי פי יהוה
דבר׃ איכה
היתה לזונה קריה נ
נאמנה מלאתי מש
משפט צדק ילין בה
ועתה מרצחים׃ כספך
היה לסיגים סבאך מ
מהול במים׃ שריך ס
סוררים וחברי גנבים
כלו אהב שחד ורדף
שלמנים יתום לא יש
ישפטו וריב אלמנה

לא יבא אליהם
לכן נאם האדון
יהוה צבאות אביר
ישראל הוי אנחם מ
מצרי ואנקמה מאויבי׃
ואשיבה ידי עליך
ואצרף כבר סיגיך
ואסירה כל בדיליך׃
ואשיבה שפטיך כב
כבראשנה ויעציך
כבתחלה אחרי כן
יקרא לך עיר הצדק
קריה נאמנה׃ ציון ב
במשפט תפדה ושביה
בצדקה׃ ושבר פשעים
וחטאים יחדו ועזבי
יהוה יכלו׃ כי יבשו
מאילים אשר חמדתם
ותחפרו מהגנות אשר
בחרתם׃ כי תהיו כאלה
נבלת עלה וכגנה א
אשר מים אין לה׃ ו
והיה החסן לנערת
ופעלו לניצוץ ובערו
שניהם יחדו ואין מכ
מכבה׃ הדבר
אשר חזה ישעיהו בן
אמוץ על יהודה ו
וירושלם׃ והיה בא
באחרית הימים נכון
יהיה הר בית יהוה
בראש ההרים ונשא
מגבעות ונהרו אליו
כל הגוים׃ והלכו עמ

עמים רבים ואמרו
לכו ונעלה אל הר יי
יהוה ואל בית אלהי
יעקב וירנו מדרכיו
ונלכה בארחתיו כי
מציון תצא תורה וד
ודבר יהוה מירושלם׃
ושפט בין הגוים וה
והוכיח לעמים רבים
וכתתו חרבותם לאתים
וחניתותיהם למזמרות
לא ישא גוי אל גוי
חרב ולא ילמדו עוד
מלחמה׃ בית
יעקב לכו ונלכה בא
באור יהוה׃ כי נטש
נטשתה עמך בית
יעקב כי מלאו מ
מקדם ועננים כפל
כפלשתים ובילדי נכ
נכרים ישפיקו׃ ותמלא
ארצו כסף וזהב ואין
קצה לאצרתיו ותמלא
ותמלא ארצו אלי
אלילים למעשה ידיו
ישתחוו לאשר עשו
אצבעתיו׃ וישח אדם
וישפל איש ואל ת
תשא להם׃ בוא בצור
והטמן בעפר מפני
פחד יהוה ומהדר
גאונו׃ עיני גבהות
אדם שפל ושח רום
אנשים ונשגב יהוה

לבדו ביום ההוא׃ כי
יום ליהוה צבאות על
כל גאה ורם ועל כל
נשא ושפל׃ ועל כל
ארזי הלבנון הרמים
והנשאים ועל כל א
אלוני הבשן׃ ועל כל
ההרים הרמים ועל
כל הגבעות הנשאות׃
ועל כל מגדל גבוה
ועל כל חומה בצורה׃
ועל כל אניות תרשיש
ועל כל שכיות החמ
החמדה׃ ושח גבהות
אדם ושפל רום אנש
אנשים ונשגב יהוה
לבדו ביום ההוא׃
והאלילים
כליל יחלף׃ ובאו במ
במערות צרים ובמח
ובמחלות עפר מפני
פחד יהוה ומהדר
גאונו בקומו לערץ
הארץ׃ ביום ההוא
ישליך האדם את
אלילי כספו ואת א
אלילי זהבו אשר ע
עשו לו להשתחות
לחפר פרות ולעטלפים׃
לבוא בנקרות הצרים
ובסעפי הסלעים
מפני פחד יהוה ומה
ומהדר גאונו בקומו
לערץ הארץ׃ חדלו

לכם מן האדם אשר
נשמה באפו כי במה
נחשב הוא׃ כי
הנה האדון יהוה צב
צבאות מסיר מירושלם
ומיהודה משען ומש
ומשענה כל משען
לחם וכל משען מים׃
גבור ואיש מלחמה
שופט ונביא וקסם
וזקן׃ שר חמשים ונש
ונשוא פנים ויועץ וחכם
חרשים ונבון לחש׃ ונ
ונתתי נערים שריהם
ותעלולים ימשלו בם׃
ונגש העם איש באיש
ואיש ברעהו ירהבו
הנער בזקן והנקלה
בנכבד׃ כי יתפש איש
באחיו בית אביו שמ
שמלה לכה קצין תה
תהיה לנו והמכשלה
הזאת תחת ידך׃ ישא
ביום ההוא לאמר לא
אהיה חבש ובביתי
אין לחם ואין שמלה
לא תשימני קצין עם׃
כי כשלה ירושלם ו
ויהודה נפל כי לשונם
ומעלליהם אל יהוה
למרות עני כבודו׃ הכ
הכרת פניהם ענתה בם
וחטאתם כסדם הגי
הגידו לא כחדו אוי

לנפשם כי גמלו להם
רעה׃ אמרו צדיק כי ט
טוב כי פרי מעלליהם
יאכלו׃ אוי לרשע רע
כי גמול ידיו יעשה לו׃
עמי נגשיו מעולל ונ
ונשים משלו בו עמי ז
מאשריך מתעים ודרך
ארחתיך בלעו׃
נצב לריב יהוה ועמד
לדין עמים׃ יהוה במ
במשפט יבא עם זקני
עמו ושריו ואתם בז
בערתם הכרם גזלת
העני בבתיכם׃ מלכם
תדכאו עמי ופני עניים
תטחנו נאם אדני יהוה
צבאות׃ ויאמר
יהוה יען כי גבהו בנות
ציון ותלכנה נטוות ג
גרון ומשקרות עינים
הלוך וטפף תלכנה ו
וברגליהם תעכסנה׃
ושפח אדני קדקד בנות
ציון ויהוה פתהן יערה׃
ביום ההוא י
יסיר אדני את תפארת
העכסים והשביסים
והשהרנים׃ הנטפות
והשרות והרעלות׃ ה
הפארים והצעדות
והקשרים ובתי הנפש
והלחשים׃ הטבעות
ונזמי האף׃ המחלצות

והמעטפות והמטפחות
והחריטים׃ והגליונים
והסדינים והצניפות
והרדידים׃ והיה תחת
בשם מק יהיה ותחת
חגורה נקפה ותחת מ
מעשה מקשה קרחה
ותחת פתיגיל מחגרת
שק כי תחת יפי׃ מתיך
בחרב יפלו וגבורתך במ
במלחמה׃ ואנו ואבלו
פתחיה ונקתה לארץ
תשב׃ והחזיקו שבע
נשים באיש אחד ביום
ההוא לאמר לחמנו נ
נאכל ושמלתנו נלבש
רק יקרא שמך עלינו
אסף חרפתנו׃
ביום ההוא יהיה צמח
יהוה לצבי ולכבוד ופ
ופרי הארץ לגאון ול
ולתפארת לפליטת יש
ישראל׃ והיה הנשאר
בציון והנותר בירוש
בירושלם קדוש יאמר
לו כל הכתוב לחיים ב
בירושלם׃ אם רחץ א
אדני את צאת בנות
ציון ואת דמי ירוש
ירושלם ידיח מקרבה
ברוח משפט וברוח ב
בער׃ וברא יהוה על כ
כל מכון הר ציון ועל
מקראה ענן יומם ו

ועשן ונגה אש להבה
לילה כי על כל כבוד
חפה׃ וסכה תהיה לצל
יומם מחרב ולמחסה
ולמסתר מזרם וממט
וממטר׃
אשירה נא לידידי ש
שירת דודי לכרמו כ
כרם היה לידידי בקרן
בן שמן׃ ויעזקהו ויס
ויסקלהו ויטעהו ש
שורק ויבן מגדל בתוכו
וגם יקב חצב בו ויקו
לעשות ענבים ויעש
באשים׃ ועתה יושב
ירושלם ואיש יהודה
שפטו נא ביני ובין כ
כרמי׃ מה לעשות ע
עוד לכרמי ולא עש
עשיתי בו מדוע קויתי
לעשות ענבים ויעש
באשים׃ ועתה אודיעה
נא אתכם את אשר
אני עשה לכרמי הסר
משוכתו והיה לבער
פרץ גדרו והיה למר
למרמס׃ ואשיתהו ב
בתה לא יזמר ולא יע
יעדר ועלה שמיר וש
ושית ועל העבים אצ
אצוה מהמטיר עליו
מטר׃ כי כרם יהוה צ
צבאות בית ישראל
ואיש יהודה נטע שע

שעשועיו ויקו למשפ
למשפט והנה צעקה׃
הוי מגיעי ב
בית בבית שדה בשדה
יקריבו עד אפס מקום
והושבתם לבדכם בקרב
הארץ׃ באזני יהוה צב
צבאות אם לא בתים
רבים לשמה יהיו גדל
גדלים וטובים מאין יו
יושב׃ כי עשרת צמדי
כרם יעשו בת אחת׃
וזרע חמר יעשה אי
איפה׃ הוי
משכימי בבקר שכר
מאחרי בנשף יין ידל
ידליקם׃ והיה כנור ונ
ונבל תף וחליל ויין
משתיהם ואת פעל
יהוה לא יביטו ומע
ומעשה ידיו לא ראו׃
לכן גלה עמי מבלי ד
דעת וכבודו מתי רעב
והמונו צחה צמא׃ ל
לכן הרחיבה שאול נ
נפשה ופערה פיה לב
לבלי חק וירד הדרה
והמונה ושאונה וע
ועלז בה׃ וישח אדם
וישפל איש ועיני גב
גבוהים תשפלנה׃ ויג
ויגבה יהוה צבאות
במשפט והאל הקד
הקדוש נקדש בצדקה׃

ורעו כבשים כדברם
וחרבות מחים גרים
יאכלו׃ הוי
משכי העון בחבלי הש
השוא וכעבות העגלה
חטאה׃ האמרים ימהר
יחישה מעשהו למע
נראה ותקרב ותבואה
עצת קדוש ישראל ו
ונדעה׃ הוי
האמרים לרע טוב ול
ולטוב רע שמים חש
שמים חשך לאור וא
ואור לחשך שמים מר
למתוק ומתוק למר׃
הוי חכמים
בעיניהם ונגד פניהם
נבנים׃ הוי גבורים
לשתות יין ואנשי חיל
למסך שכר׃ מצדיקי
רשע עקב שחד וצדקת
צדיקים יסירו ממנו׃
לכן כאכל קש
לשון אש וחשש להבה
להבה ירפה שרשם כ
כמק יהיה ופרחם כא
כאבק יעלה כי מאסו
את תורת יהוה צבאות
ואת אמרת קדוש יש
ישראל נאצו׃ על כן
חרה אף יהוה בעמו
ויט ידו עליו ויכהו
וירגזו ההרים ותהי נב
נבלתם כסוחה בקרב

חוצות בכל זאת לא שב
אפו ועוד ידו נטויה׃
ונשא נס לגוים מרחוק
ושרק לו מקצה הא
הארץ והנה מהרה
קל יבוא׃ אין עיף ואין
כושל בו לא ינום ולא
יישן ולא נפתח אזור
חלציו ולא נתק שרוך
נעליו׃ אשר חציו שנ
שנונים וכל קשתתיו
דרכות פרסות סוסיו
כצר נחשבו וגלגליו
כסופה׃ שאגה לו כלב
כלביא ושאג ככפירים
וינהם ויאחז טרף ויפ
ויפליט ואין מציל׃ וי
וינהם עליו ביום ההוא
כנהמת ים ונבט לארץ
והנה חשך צר ואור
חשך בעריפיה׃
בשנת מות
המלך עזיהו ואראה
את אדני ישב על
כסא רם ונשא ושוליו
מלאים את ההיכל׃
שרפים עמדים ממעל
לו שש כנפים שש כנ
כנפים לאחד בשתים
יכסה פניו ובשתים יכ
יכסה רגליו ובשתים
יעופף׃ וקרא זה אל זה
ואמר קדוש קדוש
קדוש יהוה צבאות

מלא כל הארץ כבודו׃
וינעו אמות הספים מ
מקול הקורא והבית י
ימלא עשן׃ ואמר אוי
לי כי נדמיתי כי איש ט
טמא שפתים אנכי וב
ובתוך עם טמא שפתים
אנכי ישב כי את המלך
יהוה צבאות ראו עיני׃
ויעף אלי אחד מן הש
השרפים ובידו רצפה
במלקחים לקח מעל
המזבח׃ ויגע על פי ויא
ויאמר הנה נגע זה על
שפתיך וסר עונך וחט
וחטאתך תכפר׃ ואשמ
ואשמע את קול אדני
אמר את מי אשלח ומי
ילך לנו ואמר הנני ש
שלחני׃ ויאמר לך ואמ
ואמרת לעם הזה שמ
שמעו שמוע ואל תב
תבינו וראו ראו ואל
תדעו׃ השמן לב העם
הזה ואזניו הכבד ועי
ועיניו השע פן יראה
בעיניו ובאזניו ישמע
ולבבו יבין ושב ורפא
לו׃ ואמר עד מתי יהוה
אדני ויאמר עד אשר
אם שאו ערים מאין
יושב ובתים מאין אדם
והאדמה תשאה שמ
שממה׃ ורחק יהוה א

את האדם ורבה העזובה
בקרב הארץ׃ ועוד בה
עשיריה ושבה והיתה
לבער כאלה וכאלון א
אשר בשלכת מצבת
בם זרע קדש מצבתה׃
ויהי בימי א
אחז בן יותם בן עזיהו
מלך יהודה עלה רצין
מלך ארם ופקח בן רמ
רמליהו מלך ישראל
ירושלם למלחמה עלי
עליה ולא יכל להלחם
עליה׃ ויגד לבית דוד
לאמר נחה ארם על
אפרים וינע לבבו ולבב
עמו כנוע עצי יער מפ
מפני רוח׃
ויאמר יהוה אל ישעיהו
צא נא לקראת אחז א
אתה ושאר ישוב בנך
אל קצה תעלת הברכה
העליונה אל מסלת ש
שדה כובס׃ ואמרת א
אליו השמר והשקט
אל תירא ולבבך אל
ירך משני זנבות האו
האודים העשנים האלה
בחרי אף רצין וארם ו
ובן רמליהו׃ יען כי יעץ
עליך ארם רעה אפרים
ובן רמליהו לאמר׃ נע
נעלה ביהודה ונקיצנה
ונבקענה אלינו ונמל

ונמליך מלך בתוכה א
את בן טבאל׃
כה אמר אדני יהוה
לא תקום ולא תהיה׃
כי ראש ארם דמשק
וראש דמשק רצין ו
ובעוד ששים וחמש
שנה יחת אפרים מעם׃
וראש אפרים שמרון
וראש שמרון בן רמלי
רמליהו אם לא תאמ
תאמינו כי לא תאמנו׃
ויסף יהוה דבר אל א
אחז לאמר׃ שאל לך
אות מעם יהוה א
אלהיך העמק שאלה
או הגבה למעלה׃ וי
ויאמר אחז לא אשא
אשאל ולא אנסה את
יהוה׃ ויאמר שמעו
נא בית דוד המעט
מכם הלאות אנשים
כי תלאו גם את אלהי
לכן יתן אדני יהוה
הוא לכם אות הנה ה
העלמה הרה וילדת בן
וקראת שמו עמנו אל
חמאה ודבש יאכל
לדעתו מאוס ברע ובח
ובחור בטוב׃ כי בטרם
ידע הנער מאוס ברע
ובחור בטוב תעזב ה
האדמה אשר אתה
קץ מפני שני מלכיה׃

יביא יהוה עליך ועל
עמך ועל בית אביך ׃
ימים אשר לא באו ל
למיום סור אפרים מ
מעל יהודה את מלך
אשור׃ והיה
ביום ההוא ישרק יה
יהוה לזבוב אשר בק
בקצה יארי מצרים ו
ולדבורה אשר בארץ
אשור׃ ובאו ונחו כלם
בנחלי הבתות ובנקיקי
הסלעים ובכל הנעצ
הנעצוצים ובכל הנ
הנהללים׃ ביום ההוא
יגלח אדני בתער הש
השכירה בעברי נהר
במלך אשור את הר
הראש ושער הרגלים
וגם את הזקן תספה׃
והיה ביום
ההוא יחיה איש עג
עגלת בקר ושתי צאן׃
והיה מרב עשות חלב
יאכל חמאה כי חמא
חמאה ודבש יאכל
כל הנותר בקרב הארץ׃
והיה ביום ההוא יהיה
כל מקום אשר יהיה
שם אלף גפן באלף
כסף לשמיר ולשית
יהיה׃ בחצים ובקשת
יבוא שמה כי שמיר
ושית תהיה כל הארץ׃

וכל ההרים אשר במ
במעדר יעדרון לא
תבוא שמה יראת ש
שמיר ושית והיה ל
למשלח שור ולמרמ
ולמרמס שה׃ ויאמר
יהוה אלי קח לך גליון
גדול וכתב עליו בח
בחרט אנוש למהר
שלל חש בז׃ ואעידה
לי עדים נאמנים את
אוריה הכהן ואת זכ
זכריהו בן יברכיהו׃ וא
ואקרב אל הנביאה ות
ותהר ותלד בן
ויאמר יהוה אלי קרא
שמו מהר שלל חש
בז׃ כי בטרם ידע הנער
קרא אבי ואמי ישא
את חיל דמשק ואת
שלל שמרון לפני מ
מלך אשור׃
ויסף יהוה דבר אלי
עוד לאמר׃ יען כי מא
מאס העם הזה את
מי השלח ההלכים
לאט ומשוש את רצין
ובן רמליהו׃ ולכן הנה
אדני מעלה עליהם
את מי הנהר העצומים
והרבים את מלך א
אשור ואת כל כבודו
ועלה על כל אפיקיו
והלך על כל גדותיו׃ וח

וחלף ביהודה שטף
ועבר עד צואר יגיע
והיה מטות כנפיו מ
מלא רחב ארצך עמ
עמנו אל׃ רעו
עמים וחתו והאזינו
כל מרחקי ארץ התא
התאזרו וחתו התאזרו
וחתו׃ עצו עצה ותפר
דברו דבר ולא יקום כי
עמנו אל׃ כי
כה אמר יהוה אלי כ
כחזקת היד ויסרני מ
מלכת בדרך העם הזה
לאמר׃ לא תאמרון
קשר לכל אשר יאמר
העם הזה קשר ואת
מוראו לא תיראו ו
ולא תעריצו׃ את יהוה
צבאות אתו תקדישו
הוא מוראכם והוא
מעריצכם׃ והיה למ
למקדש ולאבן נגף
ולצור מכשול לשני
בתי ישראל לפח ול
ולמוקש ליושב ירוש
ירושלם׃ וכשלו בם
רבים ונפלו ונשברו ׃
ונוקשו ונלכדו׃
צור תעודה חתום ת
תורה בלמדי׃ וחכיתי
ליהוה המסתיר פניו
מבית יעקב וקויתי ׃
לו׃ הנה אנכי והילדים

אשר נתן לי יהוה לא
לאותת ולמופתים בי
בישראל מעם יהוה
צבאות השכן בהר צ
ציון׃ וכי יאמרו
אליכם דרשו אל הא
האבות ואל הידענים
המצפצפים והמהגים
הלא עם אל אלהיו יד
ידרש בעד החיים אל
המתים׃ לתורה ולתע
ולתעודה אם לא יא
יאמרו כדבר הזה אש
אשר אין לו שחר׃ וע
ועבר בה נקשה ורעב
והיה כי ירעב והתקצף
וקלל במלכו ובאלהיו
ופנה למעלה׃ ואל א
ארץ יביט והנה צרה
וחשכה מעוף צוקה
ואפלה מנדח׃ כי לא
מועף לאשר מוצק
לה כעת הראשון הקל
ארצה זבלון וארצה
נפתלי והאחרון הכב
הכביד דרך הים עבר
הירדן גליל הגוים׃ ה
העם ההלכים בחשך
ראו אור גדול ישבי
ארץ צלמות אור נגה
עליהם׃ הרבית הגוי ל
לא הגדלת השמחה
שמחו לפניך כשמחת
בקציר כאשר יגילו

בחלקם שלל׃ כי את
על סבלו ואת מטה ש
שכמו שבט הנגש בו
החתת כיום מדין׃ כי
כל סאון סאן ברעש
ושמלה מגוללה בדמ
בדמים והיתה לשר
לשרפה מאכלת אש׃
כי ילד ילד לנו בן נתן
לנו ותהי המשרה על
שכמו ויקרא שמו פל
פלא יועץ אל גבור
אבי עד שר שלום׃ לם
למרבה המשרה ולש
ולשלום אין קץ על
כסא דוד ועל ממלכתו
להכין אתה ולסעדה
במשפט ובצדקה מע
מעתה ועד עולם קנ
קנאת יהוה צבאות
תעשה זאת׃
דבר שלח אדני ביעקב
ונפל בישראל׃ וידעו
העם כלו אפרים ויושב
שמרון בגאוה ובגדל
לבב לאמר׃ לבנים נפ
נפלו וגזית נבנה שק
שקמים גדעו וארזים
נחליף׃ וישגב יהוה
את צרי רצין עליו וא
ואת איביו יסכסך׃ א
ארם מקדם ופלשתים
מאחור ויאכלו את יש
ישראל בכל פה בכל

זאת לא שב אפו ועוד
ידו נטויה׃ והעם לא
שב עד המכהו ואת
יהוה צבאות לא דרש
דרשו׃ ויכרת
יהוה מישראל ראש
וזנב כפה ואגמון יום
אחד׃ זקן ונשוא פנים
הוא הראש ונביא מ
מורה שקר הוא הזנב׃
ויהיו מאשרי העם
הזה מתעים ומאשריו
מבלעים׃ על כן על ב
בחוריו לא ישמח א
אדני ואת יתמיו ואת
אלמנתיו לא ירחם
כי כלו חנף ומרע וכל
פה דבר נבלה בכל ז
זאת לא שב אפו וע
ועוד ידו נטויה׃ כי ב
בערה כאש רשעה ש
שמיר ושית תאכל
ותצת בסבכי היער
ויתאבכו גאות עשן׃
בעברת יהוה צבאות
נעתם ארץ ויהי העם
כמאכלת אש איש
אל אחיו לא יחמלו׃
ויגזר על ימין ורעב
ויאכל על שמאל ולא
שבעו איש בשר זרעו
יאכלו׃ מנשה את א
אפרים ואפרים את
מנשה יחדו המה ע

על יהודה בכל זאת
לא שב אפו ועוד ידו
נטויה הוי
החקקים חקקי און
ומכתבים עמל כתבו
להטות מדין דלים ול
ולגזל משפט עניי ע
עמי להיות אלמנות
שללם ואת יתומים
יבזו ומה תעשו ליום
פקדה ולשואה ממ
ממרחק תבא על מי
תנוסו לעזרה ואנה ת
תעזבו כבודכם בלתי
כרע תחת אסיר ותחת
הרוגים יפלו בכל זאת
לא שב אפו ועוד ידו
נטויה הוי
אשור שבט אפי ומ
ומטהו בידם זעמי
בגוי חנף אשלחנו ו
ועל עם עברתי אצונו
לשלל שלל ולבז בז
ולשימו מרמס כחמר
חוצות והוא לא כן י
ידמה ולבבו לא כן י
יחשב כי להשמיד ב
בלבבו ולהכרית גוים
לא מעט כי יאמר
הלא שרי יחדו מלכ
מלכים הלא ככרכמיש
כלנו אם לא כארפד
חמת אם לא כדמשק
שמרון כאשר מצא

מצאה ידי לממלכת
האליל ופסיליהם מ
מירושלם ומשמרון
הלא כאשר עשיתי
לשמרון ולאליליה כן
אעשה לירושלם ולע
ולעצביה והיה
כי יבצע אדני את כל
מעשהו בהר ציון וב
ובירושלם אפקד על
פרי גדל לבב מלך א
אשור ועל תפארת ר
רום עיניו כי אמר בכח
ידי עשיתי ובחכמתי
כי נבנותי ואסיר גבו
גבולת עמים ועתידתי
ועתודתיהם שוסתי
ואוריד כאביר יושבים
ותמצא כקן ידי לחיל
העמים וכאסף ביצים
עזבות כל הארץ אני
אספתי ולא היה נדד
כנף ופצה פה ומצפצף
היתפאר הגרזן על החו
החצב בו אם יתגדל ה
המשור על מניפו כה
כהניף שבט ואת מרי
מרימיו כהרים מטה
לא עץ לכן
ישלח האדון יהוה צ
צבאות במשמניו רזון
ותחת כבדו יקד יקוד
כיקוד אש והיה אור
ישראל לאש וקדושו

להבה ובערה ואכלה
שיתו ושמירו ביום א
אחד וכבוד יערו וכר
וכרמלו מנפש ועד
בשר יכלה והיה כמסס
נסס ושאר עץ יערו
מספר יהיו ונער יכתב
יכתבם והיה
ביום ההוא לא יוסיף
עוד שאר ישראל ופ
ופליטת בית יעקב לה
להשען על מכהו ונש
ונשען על יהוה קדוש
ישראל באמת שאר
ישוב שאר יעקב אל
אל גבור כי אם יהיה
עמך ישראל כחול ה
הים שאר ישוב בו כל
כליון חרוץ שוטף צד
צדקה כי כלה ונחרצה
אדני יהוה צבאות ע
עשה בקרב כל הארץ
לכן כה אמר
אדני יהוה צבאות א
אל תירא עמי ישב
ציון מאשור בשבט
יככה ומטהו ישא ע
עליך בדרך מצרים
כי עוד מעט מזער ו
וכלה זעם ואפי על ת
תבליתם ועורר עליו
יהוה צבאות שוט כמ
כמכת מדין בצור ע
עורב ומטהו על הים

ונשאו בדרך מצרים׃ וה
והיה ביום ההוא יסור
סבלו מעל שכמך ועלו
מעל צוארך וחבל על
מפני שמן׃ בא על עית
עבר במגרון למכמש׃
יפקיד כליו׃ עברו מעב
מעברה גבע מלון לנו
חרדה הרמה גבעת ש
שאול נסה׃ צהלי קולך
בת גלים הקשיבי לישה
עניה ענתות׃ נדדה מד
מדמנה ישבי הגבים ה
העיזו׃ עוד היום בנב ל
לעמד ינפף ידו הר ב
בית ציון גבעת ירושלם׃
הנה האדון ״ ׃
יהוה צבאות מסעף
פארה במערצה ורמי
הקומה גדועים והגב
והגבהים ישפלו׃ ונקף
סבכי היער בברזל וה
והלבנון באדיר יפול׃
ויצא חטר
מגזע ישי ונצר משרש
משרשיו יפרה׃ ונחה
עליו רוח יהוה רוח ח
חכמה ובינה רוח עצה
וגבורה רוח דעת ויראת
יהוה׃ והריחו ביראת
יהוה ולא למראה עיניו
ישפוט ולא למשמע ׃
אזניו יוכיח׃ ושפט בצ
בצדק דלים והוכיח ׃

הפטמ

במישור לענוי ארץ׃
והכה ארץ בשבט פיו
וברוח שפתיו ימית רש
רשע׃ והיה צדק אזור
מתניו והאמונה אזור
חלציו׃ וגר זאב עם כב
כבש ונמר עם גדי ירב
ירבץ ועגל וכפיר ומרי
ומריא יחדו ונער קטן
נהג בם׃ ופרה ודב תרע
תרעינה יחדו ירבצו ״
ילדיהן ואריה כבקר
יאכל תבן׃ ושעשע יונ
יונק על חר פתן ועל
מאורת צפעוני גמול
ידו הדה׃ לא ירעו ולא
ישחיתו בכל הר קדשי
כי מלאה הארץ דעה
את יהוה כמים לים
מכסים׃ והיה ביום הה
ההוא שרש ישי אשר
עמד לנס עמים אליו
גוים ידרשו והיתה מנ
מנחתו כבוד׃
והיה ביום ההוא יוסי
יוסיף אדני יהוה שנית
ידו לקנות את שאר
עמו אשר ישאר מא
מאשור וממצרים ו
ומפתרוס ומכוש ומ
ומעילם ומשנער ומ
ומחמת ומאיי הים׃
ונשא נס לגוים ואסף
נדחי ישראל ונפצות

יהודה יקבץ מארבע
כנפות הארץ׃ וסרה
קנאת אפרים וצררי
יהודה יכרתו אפרים
לא יקנא את יהודה
ויהודה לא יצר את
אפרים׃ ועפו בכתף ׃
פלשתים ימה יחדו׃
יבזו את בני קדם אדום
ומואב משלוח ידם ו
ובני עמון משמעתם׃
והחרים יהוה את לש
לשון ים מצרים והניף
ידו על הנהר בעים ר
רוחו והכהו לשבעה
נחלים והדריך בנעלים׃
והיתה מסלה לשאר
עמו אשר ישאר מא
מאשור כאשר היתה
לישראל ביום עלתו
מארץ מצרים׃ ואמרת
ביום ההוא אודך ״ ׃
יהוה כי אנפת בי ישב
אפך ותנחמני׃ הנה אל
ישועתי אבטח ולא ׃
אפחד כי עזי וזמרת
יה יהוה ויהי לי ליש
לישועה׃ ושאבתם מ
מים בששון ממעיני
הישועה׃ ואמרתם
ביום ההוא הודו ״ ל
ליהוה קראו בשמו׃
הודיעו בעמים עליל
עלילתיו הזכירו כי נ

נשגב שמו׃ זמרו יהוה
כי גאות עשה מידעת
זאת בכל הארץ׃ צהלי
ורני ישבת ציון כי גד
גדול בקרבך קדוש ׃
ישראל׃ משא
בבל אשר חזה ישעיהו
בן אמוץ׃ על הר נשפ
נשפה שאו נס הרימו
קול להם הניפו יד ׃
ויבאו פתחי נדיבים׃
אני צויתי למקדשי
גם קראתי גבורי לא
לאפי עליזי גאותי׃
קול המון בהרים דמ
דמות עם רב קול ש
שאון ממלכות גוים
נאספים יהוה צבאות
מפקד צבא מלחמה׃
באים מארץ מרחק
מקצה השמים יהוה
וכלי זעמו לחבל כל
הארץ׃ הילילו כי קרו
קרוב יום יהוה כשד
משדי יבוא׃ על כן כל
ידים תרפינה וכל לבב
אנוש ימס׃ ונבהלו׃
צירים וחבלים יאחז
יאחזון כיולדה יחילון
איש אל רעהו יתמהו
פני להבים פניהם׃ הנ
הנה יום יהוה בא א
אכזרי ועברה וחרון
את לשום הארץ לש

לשמה וחטאיה ישמיד
ממנה׃ כי כוכבי השמים
וכסיליהם לא יהלו א
אורם חשך השמש ׃
בצאתו וירח לא יגיה ׃
אורו׃ ופקדתי על תבל
רעה ועל רשעים עונם
והשבתי גאון זדים וג
וגאות עריצים אשפיל
אוקיר אנוש מפז ואד
ואדם מכתם אופיר׃
על כן שמים ארגיז ות
ותרעש הארץ ממקומ
ממקומה בעברת יה
יהוה צבאות וביום ח
חרון אפו׃ והיה כצבי
מדח וכצאן ואין מק
מקבץ איש אל עמו ׃
יפנו ואיש אל ארצו ׃
ינוסו׃ כל הנמצא ידקר
וכל הנספה יפול בחרב׃
ועלליהם ירטשו לעי
לעיניהם ישסו בתיהם
ונשיהם תשגלנה׃ הנני
מעיר עליהם את מדי
אשר כסף לא יחשבו
וזהב לא יחפצו בו׃ וק
וקשתות נערים תרט
תרטשנה ופרי בטן ל
לא ירחמו על בנים
לא תחוס עינם׃ והיתה
בבל צבי ממלכות ת
תפארת גאון כשדים
כמהפכת אלהים את

סדם ואת עמרה׃ לא ת
תשב לנצח ולא תשכן
עד דור ודור ולא יהל
שם ערבי ורעים לא יר
ירבצו שם׃ ורבצו שם
ציים ומלאו בתיהם א
אחים ושכנו שם בנות
יענה ושעירים ירקדו
שם׃ וענה איים באלמ
באלמנותיו ותנים בה
בהיכלי ענג וקרוב לב
לבא עתה וימיה לא ׃
ימשכו׃ כי ירחם יהוה
את יעקב ובחר עוד ב
בישראל והניחם על
אדמתם ונלוה הגר ע
עליהם ונספחו על בית
יעקב׃ ולקחום עמים
והביאום אל מקומם
והתנחלום בית ישראל
על אדמת יהוה לעבד
לעבדים ולשפחות והי
שבים לשביהם ורדו ׃
בנגשיהם׃
והיה ביום הניח יהוה
לך מעצבך ומרגזך ומן
העבדה הקשה אשר
עבד בך׃ ונשאת המ
המשל הזה על מלך
בבל ואמרת איך שבת
נגש שבתה מדהבה׃
שבר יהוה מטה רש ׃
רשעים שבט משלים׃
מכה עמים בעברה ב

נחה ג מלעיל וסימנהון נחה רוח אליהו על אלישע נחה ארב על אפרים נחה שקטה כל הארץ ׳ס רדה ג וסימ׳ כי הוא רדה בכל עבר הנהר
מתנשא רדה באף גוים מרדת [illegible] ויאמרו ט וסימנהון זכר ימות עולם בינו שנות [illegible] עוז ומעוז [illegible]

מכת בלתי סרה רדה ב
באף גוים מרדף בלי ח
חשך נחה שקטה כל
הארץ פצחו רנה
גם ברושים ש
שמחו לך ארזי לבנון
מאז שכבת לא יעלה
הכרת עלינו שאול מת
מתחת רגזה לך לקראת
בואך עורר לך רפאים
כל עתודי ארץ הקים
מכסאתם כל מלכי גוים
כלם יענו ויאמרו אליך
גם אתה חלית כמונו א
אלינו נמשלת הורד
שאול גאונך המית נב
נבליך תחתיך יצע רמה
ומכסך תולעה איך נ
נפלת משמים הילל בן
שחר נגדעת לארץ חו
חולש על גוים ואתה א
אמרת בלבבך השמים
אעלה ממעל לכוכבי
אל ארים כסאי ואשב
בהר מועד בירכתי צ
צפון אעלה על במתי
עב אדמה לעליון אך
אל שאול תורד אל יר
ירכתי בור ראיך אליך
ישגיחו אליך יתבוננו
הזה האיש מרגיז הא
הארץ מרעיש ממלכ
ממלכות שם תבל כמ
כמדבר ועריו הרס

אסיריו לא פתח ביתה
כל מלכי גוים כלם שכ
שכבו בכבוד איש בבי
בביתו ואתה השלכת
מקברך כנצר נתעב ל
לבוש הרגים מטעני
חרב יורדי אל אבני ב
בור כפגר מובס לא ת
תחד אתם בקבורה כי
ארצך שחת עמך הרג
הרגת לא יקרא לעולם
זרע מרעים הכינו לבנ
לבניו מטבח בעון את
אבתם בל יקמו וירשו
ארץ ומלאו פני תבל
ערים וקמתי עליהם נ
נאם יהוה צבאות וה
והכרתי לבבל שם ושא
ושאר ונין ונכד נאם
יהוה ושמתיה למור
למורש קפד ואגמי
מים וטאטאתיה במט
במטאטא השמד נאם
יהוה צבאות
נשבע יהוה צבאות ל
לאמר אם לא כאשר
דמיתי כן היתה וכאשר
יעצתי היא תקום לש
לשבר אשור בארצי
ועל הרי אבוסנו וסר
מעליהם עלו וסבלו מ
מעל שכמו יסור זאת
העצה היעוצה על כל
הארץ וזאת היד הנ

הנטויה על כל הגוים
כי יהוה צבאות יעץ ו
ומי יפר וידו הנטויה
ומי ישיבנה
בשנת מות המלך אחז
היה המשא הזה אל
תשמחי פלשת כלך
כי נשבר שבט מכך
כי משרש נחש יצא
צפע ופריו שרף מע
מעופף ורעו בכורי דל
דלים ואביונים לבטח
ירבצו והמתי ברעב
שרשך ושאריתך יה
יהרג הילילי שער ז
זעקי עיר נמוג פלשת
כלך כי מצפון עשן ב
בא ואין בודד במועדיו
ומה יענה מלאכי גוי
כי יהוה יסד ציון ובה
יחסו עניי עמו
משא מואב
כי בליל שדד ער מואב
נדמה כי בליל שדד ק
קיר מואב נדמה עלה
הבית ודיבן הבמות
לבכי על נבו ועל מיד
מידבא מואב ייליל
בכל ראשיו קרחה כל
זקן גרועה בחוצתיו
חגרו שק על גגותיה
וברחבתיה כלה ייליל
ירד בבכי ותזעק חש
חשבון ואלעלה עד

כלם יענו ויאמרו אליך כל הגוים נקבצו יחדו [illegible] ישמחו השמים ותגל הארץ [illegible]
והזה ד וסימנהון הזה אליכם הקטן אשר אמרתם [illegible] הזה האיש מרגיז הארץ [illegible]
כסיים אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבודי לא תחד אתם בקבורה [illegible]
[illegible] כאשר זממתי לעשות להם כאשר דמיתי כן היתה

אדמות ה׳ וסימנהון וקין היה עבד אדמה אם כיכה אדמה תעשה לו ויאמר נעמן ולא יתן נא לעבדך כי מי דיבון מלאו דם הוי רב את יצרו חרש עורד
עזרה אמליה אדמה אל תיראי אדמה לכן כה אמר ה׳ אשורך בעיר · לא נביא אנכי איש עבד אדמה אנכי · ויתן בגורלים רבים תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה

יהץ נשמע קולם על
כן חלצי מואב יריעו
נפשו ירעה לו׃ לבי ל
למואב יזעק בריחיה
עד צער עגלת שלש
שלשיה כי מעלה
הלוחית בבכי יעלה בו
כי דרך חורנים זעקת
שבר יעערו׃ כי מי נמ
נמרים משמות יהיו
כי יבש חציר כלה דש
דשא ירק לא היה׃ על
כן יתרה עשה ופקדתם
על נחל הערבים ישא
ישאום׃ כי הקיפה הז
הזעקה את גבול מוא
מואב עד אגלים יל
יללתה ובאר אילים י
יללתה׃ כי מי דימון מ
מלאו דם כי אשית ע
על דימון נוספות לפל
לפליטת מואב אריה
לשארית אדמה׃ ש
שלחו כר משל ארץ
מסלע מדברה אל הר
בת ציון׃ והיה כעוף
נודד קן משלח תהיינה
בנות מואב מעברות
לארנן׃ הביאו עצה
עשו פלילה שיתי כ
כליל צלך בתוך צה
צהרים סתרי נדחים
נדד אל תגלי׃ יגורו
בך נדחי מואב הוי

סתר למו מפני שודד
כי אפס המץ כלה שד
תמו רמס מן הארץ׃
והוכן בחסד
כסא וישב עליו באמת
באהל דוד שפט ודר
ודרש משפט ומהר
צדק׃ שמענו גאון מו
מואב גא מאד גאותו
וגאונו ועברתו לא כן
בדיו׃ לכן ייליל מואב
למואב כלה ייליל לאשישי
קיר חרשת תהגו אך
נכאים׃ כי שדמות חש
חשבון אמלל גפן ש
שבמה בעלי גוים הלמו
שרוקיה עד יעזר נגעו
תעו מדבר שלחתיה
נטשו עברו ים׃ על כן
אבכה בבכי יעזר גפן
שבמה אריוך דמעתי
חשבון ואלעלה כי על
קיצך ועל קצירך הידד
נפל׃ ונאסף שמחה וג
וגיל מן הכרמל ובכר
ובכרמים לא ירנן ולא
ירעע יין ביקבים לא
ידרך הדרך הידד ה
השבתי׃ על כן מעי
למואב ככנור יהמו
וקרבי לקיר חרש׃ והי
והיה כי נראה כי נלאה
מואב על הבמה ובא
אל מקדשו להתפלל

ולא יוכל׃ זה הדבר א
אשר דבר יהוה אל
מואב מאז׃ ועתה דבר
יהוה לאמר בשלש ש
שנים כשני שכיר ונקלה
כבוד מואב בכל ההמון
הרב ושאר מעט מזער
לוא כביר׃ משא
דמשק הנה דמשק
מוסר מעיר והיתה מ
מעי מפלה׃ עזבות ערי
ערער לעדרים תהיינה
ורבצו ואין מחריד׃ ונ
ונשבת מבצר מאפרים
וממלכה מדמשק וש
ושאר ארם ככבוד בני
ישראל יהיו נאם יהוה
צבאות׃ והיה
ביום ההוא ידל כבוד
יעקב ומשמן בשרו
ירזה׃ והיה כאסף קצ
קציר קמה וזרעו שב
שבלים יקצור והיה כמ
כמלקט שבלים בעמק
רפאים׃ ונשאר בו עוללת
כנקף זית שנים שלשה
גרגרים בראש אמיר
ארבעה חמשה בסעפיה
פריה נאם יהוה אלהי
ישראל׃ ביום ההוא י
ישעה האדם על עשהו
ועיניו אל קדוש ישר
ישראל תראינה׃ ולא
ישעה אל המזבחות

והוכן ג׳ וסימנהון והוכן הכסא והוכן בחסד כסא · ונכון והמוחה חד ... כלה ג׳ כת כן ... וסימ׳ בחזיונותיה סגרו שך ... ויבליכהו אל
הגלעד ואל האשורי · לכן ייליל מואב למואב · ... ולא יוכל ... וסימ׳ ולא יוכל לראות ... ולא יוכל ...
עוד לפורת · ובא אל מקדשו להתפלל ולא יוכל · ולא יוכל לדין עם שתקיף ממנו ... ונקלה ג׳ וסימ׳ אחיך לעיניך ונקלה כבוד מואב · ...

מעשה ידיו ואשר עש
עשו אצבעתיו לא יר
יראה והאשרים והחמ
והחמנים׃ ביום
ההוא יהיו ערי מעזו
כעזובת החרש והאמיר
אשר עזבו מפני בני יש
ישראל והיתה שממה׃
כי שכחת אלהי ישעך
וצור מעזך לא זכרת
על כן תטעי נטעי נע
נעמנים וזמרת זר תזר
תזרעניו׃ ביום נטעך ת
תשגשגי ובבקר זרעך
תפריחי נד קציר ביום
נחלה וכאב אנוש׃
הוי המון ע
עמים רבים כהמות ימ
ימים יהמיון ושאון ל
לאמים כשאון מים
כבירים ישאון׃ לאמים
כשאון מים רבים ישאון
וגער בו ונס ממרחק ו
ורדף כמץ הרים לפני
רוח וכגלגל לפני סופה׃
לעת ערב והנה בלהה
בטרם בקר איננו זה ח
חלק שוסינו וגורל ל
לבוזזינו׃ הוי
ארץ צלצל כנפים א
אשר מעבר לנהרי כ
כוש׃ השלח בים צירים
ובכלי גמא על פני מ
מים לכו מלאכים קלים

אל גוי ממשך ומורט
אל עם נורא מן הוא
והלאה גוי קו קו ומ
ומבוסה אשר בזאו נ
נהרים ארצו׃ כל ישבי
תבל ושכני ארץ כנשא
נס הרים תראו וכתקע
שופר תשמעו׃
כי כה אמר יהוה אלי
אשקוטה ואביטה במ
במכוני כחם צח עלי א
אור כעב טל בחם קציר׃
כי לפני קציר כתם פרח
ובסר גמל יהיה נצה
וכרת הזלזלים במזמרות
ואת הנטישות הסיר
התז׃ יעזבו יחדו לעיט
הרים ולבהמת הארץ
וקץ עליו העיט וכל
בהמת הארץ עליו ת
תחרף׃ בעת
ההיא יובל שי ליהוה
צבאות עם ממשך ומ
ומורט ומעם נורא מן
הוא והלאה גוי קו קו
ומבוסה אשר בזאו נה
נהריו ארצו אל מקום
שם יהוה צבאות הר
ציון׃ משא
מצרים הנה יהוה רכ
רכב על עב קל ובא מ
מצרים ונעו אלילי מ
מצרים מפניו ולבב מ
מצרים ימס בקרבו׃

וסכסכתי מצרים במ
במצרים ונלחמו איש
באחיו ואיש ברעהו ע
עיר בעיר ממלכה ב
בממלכה׃ ונבקה רוח
מצרים בקרבו ועצתו
אבלע ודרשו אל הא
האלילים ואל האטים
אל האבות ואל הידע
הידענים׃ וסכרתי את
מצרים ביד אדנים ק
קשה ומלך עז ימשל
בם נאם האדון יהוה
צבאות׃ ונשתו מים
מהים ונהר יחרב ויבש׃
והאזניחו נהרות דללו
וחרבו יארי מצור ק
קנה וסוף קמלו׃ ערו
ערות על יאור על פי
יאור וכל מזרע יאור
ייבש נדף ואיננו׃ ואנו
הדיגים ואבלו כל מש
משליכי ביאור חכה
ופרשי מכמרת על
פני מים אמללו׃ וב
ובשו עבדי פשתים ש
שריקות וארגים חורי
והיו שתתיה מדכאים
כל עשי שכר אגמי נ
נפש׃ אך אוילים שרי
צען חכמי יעצי פ
פרעה עצה נבערה א
איך תאמרו אל פרעה
בן חכמים אני בן מלכי

איה ל׳ חד ואחד ... וסימנהון אים איפוא חכמיך ולא נודע מקימי איב ס ולא ... ויסימנהון ולא ישען על המזבחות
ולא הדי ימי ... ולא אתי קראת יעקב ולא ישיב אל לבו ולא יצביאו כחרמות דוליכם ולא השעינה עינו ... ג׳ וסימנהון כי ישעה

קדם איה אפוא חכמי
חכמיך ויגידו נא לך
וידעו מה יעץ יהוה
צבאות על מצרים נו
נואלו שרי צען נש
נשאו שרי נף התעו
את מצרים פנת שבט
שבטיה יהוה מסך
בקרבה רוח עועים ו
והתעו את מצרים בכ
בכל מעשהו כהתעות
שכור בקיאו ולא יה
יהיה למצרים מעשה
אשר יעשה ראש וז
וזנב כפה ואגמון ביום
ההוא יהיה מצרים
כנשים וחרד ופחד מ
מפני תנופת יד יהוה
צבאות אשר הוא מ
מניף עליו והיתה א
אדמת יהודה למצר
למצרים לחגא כל א
אשר יזכיר אתה אליו
יפחד מפני עצת יהוה
צבאות אשר הוא יו
יועץ עליו
ביום ההוא יהיו חמ
חמש ערים בארץ
מצרים מדברות שפת
כנען ונשבעות ל
ליהוה צבאות עיר
ההרס יאמר לאחת
ביום ההוא יהיה מז
מזבח ליהוה בתוך

ארץ מצרים ומצבה
אצל גבולה ליהוה
והיה לאות ולעד ל
ליהוה צבאות בארץ
מצרים כי יצעקו אל
יהוה מפני לחצים וי
וישלח להם מושיע
ורב והצילם ונודע
יהוה למצרים וידעו
מצרים את יהוה בי
ביום ההוא ועבדו
זבח ומנחה ונדרו נדר
ליהוה ושלמו ונגף
יהוה את מצרים נגף
ורפוא ושבו עד יהוה
ונעתר להם ורפאם
ביום ההוא תהיה מ
מסלה ממצרים אל
אשורה ובא אשור
במצרים ומצרים בא
באשור ועבדו מצר
מצרים את אשור ב
ביום ההוא
יהיה ישראל שליש
שלישיה למצרים
ולאשור ברכה בקרב
הארץ אשר ברכו
יהוה צבאות לאמר
ברוך עמי מצרים
ומעשה ידי אשור
ונחלתי ישראל
בשנת בא
תרתן אשדודה בש
בשלח אתו סרגון מלך

אשור וילחם באשדוד
וילכדה בעת ההיא
דבר יהוה ביד ישעיהו
בן אמוץ לאמר לך
ופתחת השק מעל מ
מתניך ונעלך תחלץ
מעל רגלך ויעש כן ה
הלך ערום ויחף
ויאמר יהוה
כאשר הלך עבדי ישע
ישעיהו ערום ויחף
שלש שנים אות ומו
ומופת על מצרים ועל
כוש כן ינהג מלך אש
אשור את שבי מצרים
ואת גלות כוש נערים
וזקנים ערום ויחף וח
וחשופי שת ערות מ
מצרים וחתו ובשו מ
מכוש מבטם ומן מ
מצרים תפארתם ואמ
ואמר ישב האי הזה
ביום ההוא הנה כה
מבטנו אשר נסנו של
לעזרה להנצל מפני
מלך אשור ואיך נמ
נמלט אנחנו
משא מדבר ים כסופות
בנגב לחלות ממדבר
בא מארץ נוראה חזות
קשה הגד לי הבוגד
בוגד והשודד שודד
עלי עילם צורי מדי
כל אנחתה השבתי

אל יי מפני להיכם שם ויעקו ולא יגיד ובעת ... ס׳ ... וסימנהון דרה מיטבי ואשמידם ויאעשר אותך ועונות ואמרת לפני יי אלהיך ארמי
וידי עד דבר שאול ויעלה אבשלום את אחיתפל יהיה לאות ולעד ליי צבאות ... אשורה ו׳ וסימנהון וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצ
נימי היה מלך ישראל בא תגלת פלאסר ויגל מלך אשור את ישראל אשורה כשפטי התשועות להושע ביום ההוא תהיה מסלה ממצרים עד אשר

על כן מלאו מתני חלח
חלחלה צירים אחזוני
כצירי יולדה נעויתי
משמע נבהלתי מראות
תעה לבבי פלצות בע
בעתתני את נשף חשקי
שם לי לחרדה ערך
השלחן צפה הצפית
אכול שתה קומו הש
השרים משחו מגן
כי כה אמר
אלי אדני לך העמד
המצפה אשר יראה י
יגיד וראה רכב צמד
פרשים רכב חמור רכב
גמל והקשיב קשב רב
קשב ויקרא אריה על
מצפה אדני אנכי עמד
תמיד יומם ועל משמ
משמרתי אנכי נצב כ
כל הלילות והנה זה
בא רכב איש צמד
פרשים ויען ויאמר
נפלה נפלה בבל וכל
פסילי אלהיה שבר
לארץ מדשתי ובן
גרני אשר שמעתי מ
מאת יהוה צבאות
אלהי ישראל הגדתי
לכם משא דומה
אלי קרא משעיר ש
שמר מה מלילה שו
שמר מה מליל אמר
שמר אתא בקר וגם

לילה אם תבעיון בעיו
שבו אתיו
משא בערב ביער בע
בערב תלינו ארחות
דדנים לקראת צמא
התיו מים ישבי ארץ
תימא בלחמו קדמו
נדד כי מפני חרבות
נדדו מפני חרב נטושה
מפני קשת דרוכה ומ
ומפני כבד מלחמה
כי כה אמר
אדני אלי בעוד שנה
כשני שכיר וכלה כל
כבוד קדר ושאר מס
מספר קשת גבורי ב
בני קדר ימעטו כי
יהוה אלהי ישראל
דבר משא
גיא חזיון מה לך אפ
איפוא כי עלית כלך
לגגות תשאות מלאה
מלאה עיר הומיה
קריה עליזה חלליך
לא חללי חרב ולא
מתי מלחמה כל קצ
קציניך נדדו יחד מ
מקשת אסרו כל נמ
נמצאיך אסרו יחדו
מרחוק ברחו על כן
אמרתי שעו מני א
אמרר בבכי אל תאיצו
לנחמני על שד בת
עמי כי יום מהומה

ומבוסה ומבוכה לאדני
יהוה צבאות בגיא ח
חזיון מקרקר קר וש
ושוע אל ההר ועילם
נשא אשפה ברכב א
אדם ופרשים וקיר
ערה מגן ויהי מבחר
עמקיך מלאו רכב
והפרשים שת שתו
השערה ויגל את מ
מסך יהודה ותבט ב
ביום ההוא אל נשק
בית היער ואת בק
בקיעי עיר דוד רא
ראיתם כי רבו ותקבצו
את מי הברכה התח
התחתונה ואת בתי
ירושלם ספרתם ותת
ותתצו הבתים לבצר
החומה ומקוה עשיתם
בין החמתים למי הב
הברכה הישנה ולא
הבטתם אל עשיה ו
ויצרה מרחוק לא ר
ראיתם ויקרא אדני
יהוה צבאות ביום
ההוא לבכי ולמספד
ולקרחה ולחגר שק
והנה ששון ושמחה
הרג בקר ושחט צ
צאן אכל בשר וש
ושתות יין אכול ושתו
כי מחר נמות ונגלה
באזני יהוה צבאות

אם יכפר העון הזה
לכם עד תמתון אמר
אדני יהוה צבאות
כה אמר אדני
יהוה צבאות לך בא
אל הסכן הזה על שב
שבנא אשר על הבית
מה לך פה ומי לך פה
כי חצבת לך פה קבר
חצבי מרום קברו חקק
חקקי בסלע משכן לו
הנה יהוה מטלטלך
טלטלה גבר ועטך
עטה צנוף יצנפך צנ
צנפה כדור אל ארץ
רחבת ידים שמה ת
תמות ושמה מרכבות
כבודך קלון בית אדניך
והדפתיך ממצבך ומ
וממעמדך יהרסך
והיה ביום ההוא וקר
וקראתי לעבדי לאל
לאליקים בן חלקיהו
והלבשתיו כתנתך וא
ואבנטך אחזקנו ומ
וממשלתך אתן בידו
והיה לאב ליושב ירו
ירושלם ולבית יהודה
ונתתי מפתח בית דוד
על שכמו ופתח ואין
סגר וסגר ואין פתח
ותקעתיו יתד במקום
נאמן והיה לכסא כב
כבוד לבית אביו ותלו

עליו כל כבוד בית אביו
הצאצאים והצפעות
כל כלי הקטן מכלי ה
האגנות ועד כל כלי ה
הנבלים ביום ההוא נ
נאם יהוה צבאות תמ
תמוש היתד התקועה
במקום נאמן ונגדעה
ונפלה ונכרת המשא
אשר עליה כי יהוה ד
דבר משא צר
הילילו אניות תרשיש כי
שדד מבית מבוא מא
מארץ כתים נגלה למו
דמו ישבי אי סחר צי
צידון עבר ים מלאוך
ובמים רבים זרע שחר
קציר יאור תבואתה
ותהי סחר גוים בושי
צידון כי אמר ים מעוז
הים לאמר לא חלתי
ולא ילדתי ולא גדלתי
בחורים רוממתי בתו
בתולות כאשר שמע
למצרים יחילו כשמע
צר עברו תרשישה ה
הילילו ישבי אי הזאת
לכם עליזה מימי קדם
קדמתה יבלוה רגליה
מרחוק לגור מי יעץ ז
זאת על צר המעטירה
אשר סחריה שרים כנ
כנעניה נכבדי ארץ
יהוה צבאות יעצה ל

לחלל גאון כל צבי להקל
כל נכבדי ארץ עברי
ארצך כיאר בת תרשיש
אין מזח עוד ידו נטה
על הים הרגיז ממלכות
יהוה צוה אל כנען לש
לשמד מעזניה ויאמר
לא תוסיפי עוד לעלוז
המעשקה בתולת בת
צידון כתיים קומי עברי
גם שם לא ינוח לך הן
ארץ כשדים זה העם
לא היה אשור יסדה
לציים הקימו בחיניו
עררו ארמנותיה שמה
למפלה הילילו אניות
תרשיש כי שדד מעז
מעזכן והיה
ביום ההוא ונשכחת
צר שבעים שנה כימי
מלך אחד מקץ שבע
שבעים שנה יהיה לצר
כשירת הזונה קחי כנור
סבי עיר זונה נשכחה
היטיבי נגן הרבי שיר
למען תזכרי והיה מק
מקץ שבעים שנה יפקד
יהוה את צר ושבה
לאתננה וזנתה את כל ממ
ממלכות הארץ על פני
האדמה והיה סחרה
ואתננה קדש ליהוה
צבאות לא יאצר ולא
יחסן כי לישבים לפני

יהוה יהיה סחרה לאכל
לשבעה ולמכסה עתיק:
הנה יהוה ב
בוקק הארץ ובולקה
ועוה פניה והפיץ ישב
ישביה: והיה כעם ככהן
כעבד כאדניו כשפחה
כגברתה כקונה כמוכר
כמלוה כלוה כנשה
כאשר נשא בו: הבוק
תבוק הארץ והבוז תב
תבוז כי יהוה דבר את
הדבר הזה: אבלה נבלה
הארץ אמללה נבלה
תבל אמללו מרום עם
הארץ: והארץ חנפה
תחת ישביה כי עברו
תורות חלפו חק הפרו
ברית עולם: על כן אלה
אכלה ארץ ויאשמו
ישבי בה על כן חרו
ישבי ארץ ונשאר אנ
אנוש מזער: אבל תירוש
תירוש אמללה גפן
נאנחו כל שמחי לב: ש
שבת משוש תפים חד
חדל שאון עליזים ש
שבת משוש כנור: בש
בשיר לא ישתו יין ימ
ימר שכר לשתיו: נש
נשברה קרית תהו סגר
כל בית מבוא: צוחה על
היין בחוצות ערבה כל
שמחה גלה משוש

הארץ: נשאר בעיר
שמה ושאיה יכת
שער: כי כה יהיה בק
בקרב הארץ בתוך ה
העמים כנקף זית כע
כעוללת אם כלה
בציר: המה ישאו קו
קולם ירנו בגאון ה
יהוה צהלו מים: על
כן באורים כבדו יהוה
באיי הים שם יהוה
אלהי ישראל:
מכנף הארץ זמרת
שמענו צבי לצדיק
ואמר רזי לי רזי לי א
אוי לי בגדים בגדו
ובגד בוגדים בגדו: פחד
ופחת ופח עליך יושב
הארץ: והיה הנס מ
מקול הפחד יפל אל
הפחת והעולה מתוך
הפחת ילכד בפח כי
ארבות ממרום נפתחו
וירעשו מוסדי ארץ:
רעה התרועעה הארץ
פור התפוררה ארץ
מוט התמוטטה ארץ:
נוע תנוע ארץ כשכור
והתנודדה כמלונה
וכבד עליה פשעה
ונפלה ולא תסיף קום:
והיה ביום ההוא יפקד
יהוה על צבא המרום
במרום ועל מלכי הא

האדמה על האדמה:
ואספו אספה אסיר על
בור וסגרו על מסגר
ומרב ימים יפקדו:
וחפרה הלבנה
ובושה החמה כי מלך
יהוה צבאות בהר ציון
ובירושלם ונגד זקניו כ
כבוד: יהוה אלהי
אתה ארוממך אודה
שמך כי עשית פלא ע
עצות מרחוק אמונה
אמן: כי שמת מעיר
לגל קריה בצורה למ
למפלה ארמון זרים מ
מעיר לעולם לא יבנה:
על כן יכבדוך עם עז
קרית גוים עריצים יר
ייראוך: כי היית מעוז
לדל מעוז לאביון בצר
לו מחסה מזרם צל מ
מחרב כי רוח עריצים
כזרם קיר: כחרב בציון
שאון זרים תכניע חרב
בצל עב זמיר עריצים
יענה: ועשה
יהוה צבאות לכל הע
העמים בהר הזה מש
משתה שמנים משתה
שמרים שמנים ממחים
שמרים מזקקים: ובלע
בהר הזה פני הלוט הל
הלוט על כל העמים:
והמסכה הנסוכה על

כל הגוים׃ בלע המות
לנצח ומחה אדני יהוה
דמעה מעל כל פנים
וחרפת עמו יסיר מ
מעל כל הארץ כי
יהוה דבר׃
ואמר ביום ההוא הנה
אלהינו זה קוינו לו
ויושיענו זה יהוה קוינו
לו נגילה ונשמחה ב
בישועתו׃ כי
תנוח יד יהוה בהר ה
הזה ונדוש מואב
תחתיו כהדוש מתבן
במי מדמנה׃ ופרש
ידיו בקרבו כאשר יפ
יפרש השחה לשח
לשחות והשפיל גאו
גאותו עם ארבות ידיו׃
ומבצר משגב חומתיך
השח השפיל הגיע
לארץ עד עפר׃ ביום
ההוא יושר השיר הזה
בארץ יהודה עיר עז
לנו ישועה ישית חו
חומות וחל׃ פתחו
שערים ויבא גוי צדיק
שמר אמנים׃ יצר
סמוך תצר שלום של
שלום כי בך בטוח׃ בט
בטחו ביהוה עדי עד
כי ביה יהוה צור ע
עולמים׃ כי השח ישבי
מרום קריה נשגבה

ישפילנה ישפילה עד
ארץ יגיענה עד עפר׃
תרמסנה רגל רגלי עני
פעמי דלים׃ ארח לצ
לצדיק מישרים ישר
מעגל צדיק תפלס׃
אף ארח משפטיך
יהוה קוינוך לשמך
ולזכרך תאות נפש׃
נפשי אויתיך בלילה
אף רוחי בקרבי אש
אשחרך כי כאשר
משפטיך לארץ צדק
למדו ישבי תבל׃ יחן
רשע בל למד צדק ב
בארץ נכחות יעול
ובל יראה גאות יהוה׃
יהוה רמה ידך
בל יחזיון יחזו ויבשו
קנאת עם אף אש צ
צריך תאכלם׃ יהוה
תשפת שלום לנו כי
גם כל מעשינו פעלת
לנו׃ יהוה
אלהינו בעלונו אדנים
זולתך לבד בך נזכיר
שמך׃ מתים בל יחיו
רפאים בל יקמו לכן
פקדת ותשמידם ותא
ותאבד כל זכר למו׃
יספת לגוי יהוה יספת
לגוי נכבדת רחקת כל
קצוי ארץ׃
יהוה בצר פקדוך צקון

לחש מוסרך למו׃ כמו
הרה תקריב ללדת ת
תחיל תזעק בחבליה
כן היינו מפניך יהוה׃
הרינו חלנו כמו ילדנו
רוח ישועת בל נעשה
ארץ ובל יפלו ישבי
תבל׃ יחיו מתיך נבלתי
יקומון הקיצו ורננו
שכני עפר כי טל אורת
טלך וארץ רפאים ת
תפיל׃ לך עמי בא ב
בחדריך וסגר דלתיך
בעדך חבי כמעט רגע
עד יעבר זעם׃ כי הנה
יהוה יצא ממקומו
לפקד עון ישב הארץ
עליו וגלתה הארץ את
דמיה ולא תכסה עוד
על הרוגיה׃
ביום ההוא יפקד יהוה
בחרבו הקשה והגדולה
והחזקה על לויתן נח
נחש ברח ועל לויתן
נחש עקלתון והרג את
התנין אשר בים׃ ביום
ההוא כרם חמר ענו
לה׃ אני יהוה נצרה
לרגעים אשקנה פן
אפקד עליה לילה ויו
ויום אצרנה׃ חמה אין
לי מי יתנני שמיר
שית במלחמה אפש
אפשעה בה אציתנה

יחד׃ או יחזק במעזי
יעשה שלום לי שלום
יעשה לי׃ הבאים ישר הפט׳
ישרש יעקב יציץ ופ מיח
ופרח ישראל ומלאו
פני תבל תנובה׃ הכמכת
מכהו הכהו אם כהרג
הרגיו הרג׃ בסאסאה
בשלחה תריבנה הגה
ברוחו הקשה ביום ק
קדים׃ לכן בזאת יכפר
עון וזה כל פרי הסר יעקב
חטאתו בשומו כל אב
אבני מזבח כאבני גר
מנפצות לא יקמו אש
אשרים וחמנים׃ כי עיר
בצורה בדד נוה משלח
ונעזב כמדבר שם ירע
ירעה עגל ושם ירבץ
וכלה סעפיה׃ ביבש ק
קצירה תשברנה נשים
באות מאירות אותה כי
לא עם בינות הוא על
כן לא ירחמנו עשהו ו
ויצרו לא יחננו׃
והיה ביום ההוא
יחבט יהוה משבלת
הנהר עד נחל מצרים
ואתם תלקטו לאחד
אחד בני ישראל׃
והיה ביום ההוא
יתקע בשופר גדול ובא
ובאו האבדים בארץ
אשור והנדחים בארץ

מצרים והשתחוו לי״ ב
ליהוה בהר הקדש וב
בירושלם׃ הוי
עטרת גאות שכרי ז
אפרים וציץ נבל צבי
תפארתו אשר על ראש
גיא שמנים הלומי יין׃
הנה חזק ואמץ לי״
לאדני כזרם ברד שער
קטב כזרם מים כביר
כבירים שטפים הניח
לארץ ביד׃ ברגלים ת
תרמסנה עטרת גאות
שכורי אפרים׃ והיתה
ציצת נבל צבי תפאר
תפארתו אשר על רא
ראש גיא שמנים כבכ
כבכורה בטרם קיץ א
אשר יראה הראה
אתה בעודה בכפו יב
יבלענה׃ ביום
ההוא יהיה יהוה צב
צבאות לעטרת צבי
ולצפירת תפארה לש
לשאר עמו׃ ולרוח
משפט ליושב על המ
המשפט ולגבורה מ
משיבי מלחמה שערה׃
וגם אלה ביין
שגו ובשכר תעו כהן
ונביא שגו בשכר נבל
נבלעו מן היין תעו מן
השכר שגו בראה פקו
פליליה׃ כי כל שלחנות

מלאו קיא צאה בלי
מקום׃ את מי
יורה דעה ואת מי יב
יבין שמועה גמולי
מחלב עתיקי משדים׃
כי צו לצו צו לצו קו
לקו קו לקו זעיר שם
זעיר שם׃ כי בלעגי ש
שפה ובלשון אחרת
ידבר אל העם הזה׃ א
אשר אמר אלהם זו
זאת המנוחה הניחו
לעיף וזאת המרגעה
ולא אבוא שמוע׃ והיה
להם דבר יהוה צו לצו
צו לצו קו לקו קו לקו
זעיר שם זעיר שם למ
למען ילכו וכשלו א
אחור ונשברו ונוקשו
ונלכדו׃ לכן
שמעו דבר יהוה אנ
אנשי לצון משלי ה
העם הזה אשר בירו
בירושלם׃ כי אמרתם כ
כרתנו ברית את מות
ועם שאול עשינו חזה
שיט שוטף כי עבר לא
יבואנו כי שמנו כזב
מחסנו ובשקר נסתרנו׃
לכן כה אמר
אדני יהוה הנני יסד
בציון אבן אבן בחן
פנת יקרת מוסד מוסד
המאמין לא יחיש׃

ושמתי משפט לקו וצ
וצדקה למשקלת ויעה
ברד מחסה כזב וסתר
מים ישטפו׃ וכפר בר
בריתכם את מות וחזו
וחזותכם את שאול לא
תקום שוט שוטף כי יע
יעבר והייתם לו למרמ
למרמס׃ מדי עברו יקח
אתכם כי בבקר בבקר
יעבר ביום ובלילה וה
והיה רק זועה הבין
שמועה׃ כי קצר המ
המצע מהשתרע והמ
והמסכה צרה כהתכנס׃
כי כהר פרצים יקום יה
יהוה כעמק בגבעון יר
ירגז לעשות מעשהו
זר מעשהו ולעבד ע
עבדתו נכריה עבדתו׃
ועתה אל תתלוצצו פן
יחזקו מוסריכם כי כ
כלה ונחרצה שמעתי
מאת אדני יהוה
צבאות על כל הארץ׃
האזינו ושמעו קולי ה
הקשיבו ושמעו אמ
אמרתי׃ הכל היום יח
יחרש החרש לזרע י
יפתח וישדד אדמתו׃
הלא אם שוה פניה וה
והפיץ קצח וכמן יזרק
ושם חטה שורה וש
ושעורה נסמן וכסמת

גבלתו׃ ויסרו למשפט
אלהיו יורנו׃ כי לא בח
בחרוץ יודש קצח וא
ואופן עגלה על כמון
יסב כי במטה יחבט
קצח וכמן בשבט׃ לחם
יודק כי לא לנצח אדו
אדוש ידושנו והמם
גלגל עגלתו ופרשיו ל
לא ידקנו׃ גם זאת מע
מעם יהוה צבאות יצ
יצאה הפליא עצה ה
הגדיל תושיה׃
הוי אריאל אריאל ק
קרית חנה דוד ספו ש
שנה על שנה חגים י
ינקפו׃ והציקותי לאר
לאריאל והיתה תאניה
ואניה והיתה לי כאר
כאריאל׃ וחניתי כדור
עליך וצרתי עליך מ
מצב והקימתי עליך
מצרת׃ ושפלת מא
מארץ תדברי ומעפר
תשח אמרתך והיה
כאוב מארץ קולך ו
ומעפר אמרתך תצפ
תצפצף׃ והיה כאבק
דק המון זריך וכמץ
עבר המון עריצים וה
והיה לפתע פתאם׃ מ
מעם יהוה צבאות
תפקד ברעם וברעש ו
וקול גדול סופה וסע

וסערה ולהב אש או
אוכלה׃ והיה כחלום
חזון לילה המון כל ה
הגוים הצבאים על
אריאל וכל צביה ומ
ומצדתה והמציקים
לה׃ והיה כאשר יחלם
הרעב והנה אוכל וה
והקיץ וריקה נפשו ו
וכאשר יחלם הצמא
והנה שותה והקיץ וה
והנה עיף ונפשו שוק
שוקקה כן יהיה המון
כל הגוים הצבאים על
הר ציון׃
התמהמהו ותמהו ה
השתעשעו ושעו ש
שכרו ולא יין נעו ולא
שכר׃ כי נסך עליכם י
יהוה רוח תרדמה וי
ויעצם את עיניכם את
הנביאים ואת ראשיכם
החזים כסה׃ ותהי לכם
חזות הכל כדברי הספר
החתום אשר יתנו אתו
אל יודע הספר לאמר
קרא נא זה ואמר לא
אוכל כי חתום הוא׃ ו
ונתן הספר על אשר
לא ידע ספר לאמר
קרא נא זה ואמר לא
ידעתי ספר׃
ויאמר אדני יען כי נ
נגש העם הזה בפיו

ובשפתיו כבדוני ולבו
רחק ממני ותהי יראתם
אתי מצות אנשים מל
מלמדה׃ לכן הנני יו
יוסף להפליא את ה
העם הזה הפלא ופלא
ואבדה חכמת חכמיו
ובינת נבניו תסתתר׃
הוי המעמיקים
מיהוה לסתר עצה
והיה במחשך מעשי
מעשיהם ויאמרו מי
מי ראנו ומי ידענו׃ הז
הפככם אם כחמר הי
היוצר יחשב כי יאמר
מעשה לעשהו לא
עשני ויצר אמר ליצ
ליוצרו לא הבין׃ הלא
עוד מעט מזער ושב
לבנון לכרמל והכרמל
ליער יחשב׃ ושמעו ב
ביום ההוא החרשים
דברי ספר ומאפל ומ
ומחשך עיני עורים
תראינה׃ ויספו ענוים
ביהוה שמחה ואביוני
אדם בקדוש ישראל
יגילו׃ כי אפס עריץ ו
וכלה לץ ונכרתו כל
שקדי און׃ מחטיאי
אדם בדבר ולמוכיח
בשער יקשון ויטו ב
בתהו צדיק׃
לכן כה אמר יהוה אל

בית יעקב אשר פדה
את אברהם לא עתה
יבוש יעקב ולא עתה
פניו יחורו׃ כי בראתו
ילדיו מעשה ידי בקר
בקרבו יקדישו שמי ו
והקדישו את קדוש
יעקב ואת אלהי יש
ישראל יעריצו׃ וידעו
תעי רוח בינה ורגנים
ילמדו לקח׃
הוי בנים סוררים נאם
יהוה לעשות עצה ו
ולא מני ולנסך מס
מסכה ולא רוחי למ
למען ספות חטאת על
חטאת׃ ההלכים לרדת
מצרים ופי לא שאלו׃
לעוז במעוז פרעה ו
ולחסות בצל מצרים׃
והיה לכם מעוז פרעה
לבשת והחסות בצל
מצרים לכלמה׃ כי היו
בצען שריו ומלאכיו
חנס יגיעו׃ כל הבאיש
על עם לא יועילו למו
לא לעזר ולא להועיל
כי לבשת וגם לחרפה׃
משא בהמות
נגב בארץ צרה וצוקה
לביא וליש מהם אפ
אפעה ושרף מעופף
ישאו על כתף עירים
חיליהם ועל דבשת

גמלים אוצרתם על עם
לא יועילו׃ ומצרים ה
הבל וריק יעזרו לכן
קראתי לזאת רהב הם
שבת׃ עתה בוא כתבה
על לוח אתם ועל ספר
חקה ותהי ליום אחר
אחרון לעד עד עולם׃
כי עם מרי הוא בנים
כחשים בנים לא אבו
שמוע תורת יהוה׃ אש
אשר אמרו לראים
לא תראו ולחזים לא
תחזו לנו נכחות דברו
לנו חלקות חזו מהתו
מהתלות׃ סורו מני ד
דרך הטו מני ארח ה
השביתו מפנינו את
קדוש ישראל׃
לכן כה אמר ק
קדוש ישראל יען מא
מאסכם בדבר הזה ו
ותבטחו בעשק ונלוז
ותשענו עליו׃ לכן ה
יהיה לכם העון הזה
כפרץ נפל נבעה בחומה
נשגבה אשר פתאם
לפתע יבוא שברה׃ וש
ושברה כשבר נבל יו
יוצרים כתות לא יח
יחמל ולא ימצא במ
במכתתו חרש לחתות
אש מיקוד ולחשף
מים מגבא׃ כי כה אמ

אמר אדני יהוה קדוש
ישראל בשובה ונחת
תושעון בהשקט ובבט
ובבטחה תהיה גבורתכם
ולא אביתם ותאמרו
לא כי על סוס ננוס על
כן תנוסון ועל קל נרכב
על כן יקלו רדפיכם א
אלף אחד מפני גערת
אחד מפני גערת חמש
חמשה תנסו עד אם
נותרתם כתרן על ראש
ההר וכנס על הגבעה
ולכן יחכה יהוה לחננ
לחננכם ולכן ירום
לרחמכם כי אלהי מ
משפט יהוה אשרי כל
חוכי לו כי
עם בציון ישב בירוש
בירושלם בכו לא תב
תבכה חנון יחנך לקול
זעקך כשמעתו ענך
ונתן לכם אדני לחם צ
צר ומים לחץ ולא יכ
יכנף עוד מוריך והיו
עיניך ראות את מוריך
ואזניך תשמענה דבר
מאחריך לאמר זה ה
הדרך לכו בו כי תאמינו
וכי תשמאילו וטמא
וטמאתם את צפוי פ
פסילי כספך ואת א
אפדת מסכת זהבך
תזרם כמו דוה צא

תאמר לו ונתן מטר
זרעך אשר תזרע את
האדמה ולחם תבואת
האדמה והיה דשן ו
ושמן ירעה מקניך ביום
ביום ההוא כר נרחב
והאלפים והעירים ע
עבדי האדמה בליל ח
חמיץ יאכלו אשר
זרה ברחת ובמזרה ו
והיה על כל הר גבה
ועל כל גבעה נשא
נשאה פלגים יבלי מים
ביום הרג רב בנפל מג
מגדלים והיה אור
הלבנה כאור החמה
ואור החמה יהיה ש
שבעתים כאור שבעת
הימים ביום חבש
יהוה את שבר עמו ו
ומחץ מכתו ירפא
הנה שם יהוה
בא ממרחק בער אפו
וכבד משאה שפתיו
מלאו זעם ולשונו כ
כאש אכלת ורוחו
כנחל שוטף עד צואר
יחצה להנפה גוים בנ
בנפת שוא ורסן מתע
מתעה על לחיי עמים
השיר יהיה לכם כליל
התקדש חג ושמחת
לבב כהולך בחליל
לבוא בהר יהוה אל

צור ישראל והשמיע
יהוה את הוד קולו
ונחת זרועו יראה בז
בזעף אף ולהב אש
אוכלה נפץ וזרם ואבן
ברד כי מקול יהוה
יחת אשור בשבט יכה
והיה כל מעבר מטה
מוסדה אשר יניח יהוה
יהוה עליו בתפים וב
ובכנרות ובמלחמות
תנופה נלחם בה כי
ערוך מאתמול תפתה
גם היא למלך הוכן
העמיק הרחב מדור
מדרתה אש ועצים
הרבה נשמת יהוה כ
כנחל גפרית בערה בה
הוי הירדים מ
מצרים לעזרה ועל ס
סוסים ישענו ויבטחו
על רכב כי רב ועל פ
פרשים כי עצמו מאד
ולא שעו על קדוש
ישראל ואת יהוה לא
דרשו וגם הוא חכם
ויבא רע ואת דבריו
לא הסיר וקם על בית
מרעים ועל עזרת פע
פעלי און ומצרים א
אדם ולא אל וסוסיהם
בשר ולא רוח ויהוה
יטה ידו וכשל עוזר
ונפל עזור ויחדו כלם

יכליון׃ כי כה
אמר יהוה אלי כאשר
יהגה האריה והכפיר
על טרפו אשר יקרא
עליו מלא רעים מקולם
לא יחת ומהמונם לא
יענה כן ירד יהוה צב
צבאות לצבא על הר
ציון ועל גבעתה׃ כצפ
כצפרים עפות כן יגן
יהוה צבאות על ירוש
ירושלם גנון והציל פ
פסוח והמליט׃ שובו
לאשר העמיקו סרה
בני ישראל׃ כי ביום ה
ההוא ימאסון איש
את אלילי כספו ואלילי
זהבו אשר עשו לכם
ידיכם חטא׃ ונפל אש
אשור בחרב לא איש
וחרב לא אדם תאכלנו
ונס לו מפני חרב ובחו
ובחוריו למס יהיו׃ וסל
וסלעו ממגור יעבור
וחתו מנס שריו נאם
יהוה אשר אור לו בצ
בציון ותנור לו בירוש
בירושלם׃ הן
לצדק ימלך מלך ולש
ולשרים למשפט ישרו׃
והיה איש כמחבא רו
רוח וסתר זרם כפלגי
מים בציון כצל סלע
כבד בארץ עיפה׃ ולא

תשעינה עיני ראים
ואזני שמעים תקשבנה׃
ולבב נמהרים יבין לדע
לדעת ולשון עלגים
תמהר לדבר צחות׃ לא
יקרא עוד לנבל נדיב
ולכילי לא יאמר שוע׃
כי נבל נבלה ידבר ול
ולבו יעשה און לעשות
חנף ולדבר אל יהוה
תועה להריק נפש ר
רעב ומשקה צמא
יחסיר׃ וכלי כליו רע
רעים הוא זמות יעץ
לחבל ענוים באמרי
שקר ובדבר אביון מ
משפט׃ ונדיב נדיבות
יעץ והוא על נדיבות
יקום׃ נשים
שאננות קמנה שמענה
קולי בנות בטחות הא
האזנה אמרתי׃ ימים
על שנה תרגזנה בטחות
כי כלה בציר אסף בלי
יבוא׃ חרדו שאננות רגז
רגזה בטחות פשטה
וערה וחגורה על חל
חלצים׃ על שדים ספ
סופדים על שדי חמד
על גפן פריה׃ על אד
אדמת עמי קוץ שמיר
תעלה כי על כל בתי
משוש קריה עליזה׃
כי ארמון נטש המון

עיר עזב עפל ובחן היה
בעד מערות עד עולם
משוש פראים מרעה
עדרים׃ עד יערה עלינו
רוח ממרום והיה מדב
מדבר לכרמל וכרמל
ליער יחשב׃ ושכן במ
במדבר משפט וצדקה
בכרמל תשב׃ והיה מ
מעשה הצדקה שלום
ועבדת הצדקה השקט
ובטח עד עולם׃ וישב
עמי בנוה שלום ובמ
ובמשכנות מבטחים
ובמנוחת שאננות׃
וברד ברדת היער וב
ובשפלה תשפל העיר׃
אשריכם זרעי על כל
מים משלחי רגל הש
השור והחמור׃
הוי שודד ואתה לא
שדוד ובוגד ולא בגדו
בו כהתמך שודד ת
תושד כנלתך לבגד
יבגדו בך׃
יהוה חננו לך קוינו
היה זרעם לבקרים
אף ישועתנו בעת צ
צרה׃ מקול המון נ
נדדו עמים מרוממ
מרוממתך נפצו גוים׃
ואסף שללכם אסף
החסיל כמשק גבים
שוקק בו׃ נשגב יהוה

כי שכן מרום מלא צ
יון משפט וצדקה׃ וה
והיה אמונת עתיך חס
חסן ישועת חכמת
ודעת יראת יהוה היא
אוצרו׃ הן
אראלם צעקו חצה מ
מלאכי שלום מר יבכיון
נשמו מסלות שבת עבר
ארח הפר ברית מאס
ערים לא חשב אנוש׃
אבל אמללה ארץ הח
החפיר לבנון קמל והי
והיה השרון כערבה
ונער בשן וכרמל׃ עתה
אקום יאמר יהוה עתה
ארומם עתה אנשא׃ ת
תהרו חשש תלדו קש
רוחכם אש תאכלכם׃
והיו עמים משרפות
שיד קוצים כסוחים
באש יצתו׃
שמעו רחוקים אשר
עשיתי ודעו קרובים
גבורתי׃ פחדו בציון ח
חטאים אחזה רעדה
חנפים מי יגור לנו אש
אוכלה מי יגור לנו מוק
מוקדי עולם׃ הולך צ
צדקות ודבר מישרים
מאס בבצע מעשקות
נער כפיו מתמך בשחד
אטם אזנו משמע ד
דמים ועצם עיניו מר

מראות ברע׃ הוא מרומ
מרומים ישכן מצדות
סלעים משגבו לחמו
נתן מימיו נאמנים׃ מ
מלך ביפיו תחזינה עינ
עיניך תראינה ארץ מ
מרחקים׃ לבך יהגה א
אימה איה ספר איה
שקל איה ספר את ה
המגדלים׃ את עם נועז
לא תראה עם עמקי ש
שפה משמוע נלעג ל
לשון אין בינה׃ חזה צ
ציון קרית מועדנו ע
עיניך תראינה ירושלם
נוה שאנן אהל בל יצ
יצען בל יסע יתדותיו
לנצח וכל חבליו בל
ינתקו׃ כי אם שם אדיר
יהוה לנו מקום נהרים
יארים רחבי ידים בל
תלך בו אני שיט וצי
אדיר לא יעברנו׃ כי
יהוה שפטנו יהוה מ
מחקקנו יהוה מלכנו
הוא יושיענו׃ נטשו ח
חבליך בל יחזקו כן ת
תרנם בל פרשו נס אז
חלק עד שלל מרבה
פסחים בזזו בז׃ ובל יא
יאמר שכן חליתי העם
היושב בה נשוא עון׃
קרבו גוים ל
לשמוע ולאמים הקשי

הקשיבו תשמע הארץ
ומלואה תבל וכל צא
צאצאיה׃ כי קצף ל
ליהוה על כל הגוים
וחמה על כל צבאם
החרימם נתנם לטבח׃
וחלליהם ישלכו ופגר
ופגריהם יעלה באשם
ונמסו הרים מדמם׃ ו
ונמקו כל צבא השמים
ונגלו כספר השמים
וכל צבאם יבול כנבל
עלה מגפן וכנבלת מת
מתאנה׃ כי רותה בש
בשמים חרבי הנה על
אדום תרד ועל עם חר
חרמי למשפט׃ חרב
ליהוה מלאה דם ה
הדשנה מחלב מדם
כרים ועתודים מחלב
כליות אילים כי זבח
ליהוה בבצרה וטבח
גדול בארץ אדום׃ ויר
וירדו ראמים עמם
ופרים עם אבירים ורו
ורותה ארצם מדם וע
ועפרם מחלב ידשן׃
כי יום נקם ליהוה שנת
שלומים לריב ציון׃ ו
ונהפכו נחליה לזפת
ועפרה לגפרית והיתה
ארצה לזפת בערה׃ ל
לילה ויומם לא תכבה
לעולם יעלה עשנה׃

מזור לדור תחרב לנצח
נצחים אין עבר בה וירש
וירשוה קאת וקפד
וינשוף וערב ישכנו בה
ונטה עליה קו תהו ו
ואבני בהו חריה ואין
שם מלוכה יקראו וכל
שריה יהיו אפס ועלתה
ארמנתיה סירים קמוש
וחוח במבצריה והיתה
נוה תנים חציר לבנות
יענה ופגשו ציים את
איים ושעיר על רעהו
יקרא אך שם הרגיעה
לילית ומצאה לה מנ
מנוח שמה קננה פ
קפוז ותמלט ובקעה
ודגרה בצלה אך שם
נקבצו דיות אשה רע
רעותה דרשו מעל ס
ספר יהוה וקראו אחת
מהנה לא נעדרה אשה
רעותה לא פקדו כי פי
הוא צוה ורוחו הוא ק
קבצן והוא הפיל להן
גורל וידו חלקתה להם
בקו עד עולם יירשוה
לדור ודור ישכנו בה
ישׂשׂום מדבר
וציה ותגל ערבה ותפרח
כחבצלת פרח תפרח
ותגל אף גילת ורנן כב
כבוד הלבנון נתן לה ה
הדר הכרמל והשרון

המה יראו כבוד יהוה
הדר אלהינו
חזקו ידים רפות וברכים
כשלות אמצו אמרו
לנמהרי לב חזקו אל
תיראו הנה אלהיכם נ
נקם יבוא גמול אלהים
הוא יבוא וישעכם או
תפקחנה עיני עורים ו
ואזני חרשים תפתחנה
אז ידלג כאיל פסח ות
ותרן לשון אלם כי נ
נבקעו במדבר מים ונ
ונחלים בערבה והיה
השרב לאגם וצמאון
למבועי מים בנוה ת
תנים רבצה חציר לקנה
וגמא והיה שם מסלול
מסלול ודרך ודרך ה
הקדש יקרא לה לא
יעברנו טמא והוא למו
הלך דרך ואוילים לא
יתעו לא יהיה שם א
אריה ופריץ חיות בל
יעלנה לא תמצא שם
והלכו גאולים ופדויי
יהוה ישבון ובאו ציון
ברנה ושמחת עולם
על ראשם ששון וש
ושמחה ישיגו ונסו
יגון ואנחה
ויהי בארבע
עשרה שנה למלך ח
חזקיהו עלה סנחריב

מלך אשור על כל ערי
יהודה הבצרות ויתפ
ויתפשם וישלח מלך
אשור את רבשקה מל
מלכיש ירושלמה אל
המלך חזקיהו בחיל
כבד ויעמד בתעלת
הברכה העליונה במ
במסלת שדה כובס ו
ויצא אליו אליקים
בן חלקיהו אשר על
הבית ושבנא הספר
ויואח בן אסף המזכיר
ויאמר אלהם רבשקה
אמרו נא אל חזקיהו
כה אמר המלך הגדול
מלך אשור מה הבט
הבטחון הזה אשר ב
בטחת אמרתי אך ד
דבר שפתים עצה וגב
וגבורה למלחמה עתה
על מי בטחת כי מרדת
בי הנה בטחת על מש
משענת הקנה הרצוץ
הזה על מצרים אשר
יסמך איש עליו ובא
בכפו ונקבה כן פרעה
מלך מצרים לכל הב
הבטחים עליו וכי ת
תאמר אלי אל יהוה
אלהינו בטחנו הלוא
הוא אשר הסיר חז
חזקיהו את במתיו
ואת מזבחתיו ויאמר

[illegible]

ליהודה ולירושלם לפני
המזבח הזה תשתחוו׃
ועתה התערב נא את
אדני המלך אשור וא
ואתנה לך אלפים סוסים
אם תוכל לתת לך רכב
רכבים עליהם׃ ואיך ת
תשיב את פני פחת אח
אחד עבדי אדני הקט
הקטנים ותבטח לך
על מצרים לרכב ולפר
ולפרשים׃ ועתה המב
המבלעדי יהוה עליתי
על הארץ הזאת להשח
להשחיתה יהוה אמר
אלי עלה אל הארץ ו
והשחיתה׃
ויאמר אליקים ושבנא
ויואח אל רבשקה דבר
נא אל עבדיך ארמית
כי שמעים אנחנו ואל
תדבר אלינו יהודית ב
באזני העם אשר על
החומה׃ ויאמר רבש
רבשקה האל אדניך
ואליך שלחני אדני ז
לדבר את הדברים הא
האלה הלא על האנ
האנשים הישבים על
החומה לאכל את חר
חריהם ולשתות את
מימי שניהם עמכם׃
ויעמד רבשקה ויקרא
בקול גדול יהודית

ויאמר שמעו את דב
דברי המלך הגדול מ
מלך אשור׃ כה אמר
המלך אל ישא לכם
חזקיהו כי לא יוכל ל
להציל אתכם׃ ואל יב
יבטח אתכם חזקיהו
אל יהוה לאמר הצל
יצילנו יהוה לא תנתן
העיר הזאת ביד מלך
אשור׃ אל תשמעו אל
חזקיהו כי כה אמר
המלך אשור עשו א
אתי ברכה וצאו אלי
ואכלו איש גפנו ואיש
תאנתו ושתו איש מי
בורו׃ עד באי ולקחתי
אתכם אל ארץ כארצ
כארצכם ארץ דגן ות
ותירוש ארץ לחם וכר
וכרמים׃ פן יסית את
אתכם חזקיהו לאמר
יהוה יצילנו ההצילו
אלהי הגוים איש את
ארצו מיד מלך אש
אשור׃ איה אלהי חמ
חמת וארפד איה א
אלהי ספרוים וכי הצ
הצילו את שמרון מ
מידי׃ מי בכל אלהי
הארצות האלה אשר
הצילו את ארצם מידי
כי יציל יהוה את ירו
ירושלם מידי׃ ויחרי

ויחרישו ולא ענו אתו
דבר כי מצות המלך
היא לאמר לא תענהו׃
ויבא אליקים בן חלקיהו
אשר על הבית ושבנא
הסופר ויואח בן אסף
המזכיר אל חזקיהו ק
קרועי בגדים ויגידו לו
את דברי רבשקה׃
ויהי כשמע
המלך חזקיהו ויקרע
את בגדיו ויתכס בשק
ויבא בית יהוה׃ וישלח
את אליקים אשר על
הבית ואת שבנא הספר
ואת זקני הכהנים מת
מתכסים בשקים אל
ישעיהו בן אמוץ הנ
הנביא׃ ויאמרו אליו
כה אמר חזקיהו יום
צרה ותוכחה ונאצה
היום הזה כי באו בנים
עד משבר וכח אין לל
ללדה׃ אולי ישמע
יהוה אלהיך את דברי
רבשקה אשר שלחו
מלך אשור אדניו ל
לחרף אלהים חי והו
והוכיח בדברים אשר
שמע יהוה אלהיך
ונשאת תפלה בעד ה
השארית הנמצאה׃
ויבאו עבדי המלך
חזקיהו אל ישעיהו׃

[illegible]

ויאמרו

ויאמר אליהם ישעיהו
כה תאמרון אל אדניכם
כה אמר יהוה אל תיר
תירא מפני הדברים א
אשר שמעת אשר גד
גדפו נערי מלך אשור
אתי הנני נותן בו רוח
ושמע שמועה ושב
אל ארצו והפלתיו בח
בחרב בארצו וישב רב
רבשקה וימצא את
מלך אשור נלחם על
לבנה כי שמע כי נסע
מלכיש וישמע על ת
תרהקה מלך כוש לא
לאמר יצא להלחם א
אתך וישמע וישלח
מלאכים אל חזקיהו
לאמר כה תאמרון אל
חזקיהו מלך יהודה
לאמר אל ישאך א
אלהיך אשר אתה בו
בטח בו לאמר לא תנ
הנתן ירושלם ביד מלך
אשור הנה אתה שמ
שמעת אשר עשו מ
מלכי אשור לכל האר
הארצות להחרימם
ואתה תנצל ההצילו
אתם אלהי הגוים אשר
השחיתו אבותי את
גוזן ואת חרן ורצף ו
ובני עדן אשר בתלשר
איה מלך חמת ומלך

ארפד ומלך לעיר ספ
ספרוים הנע ועוה: וי
ויקח חזקיהו את הס
הספרים מיד המלאכ
המלאכים ויקראהו
ויעל בית יהוה ויפרש
ויפרשהו חזקיהו לפני
יהוה ויתפלל חזקיהו
אל יהוה לאמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
ישב הכרבים אתה הו
הוא האלהים לבדך
לכל ממלכות הארץ
אתה עשית את השמ
השמים ואת הארץ:
הטה יהוה אזנך ושמ
ושמע פקח יהוה עינך
וראה ושמע את כל
דברי סנחריב אשר
שלח לחרף אלהים חי
אמנם יהוה החריבו
מלכי אשור את כל ה
הארצות ואת ארצם ונת
ונתנו את אלהיהם בא
באש כי לא אלהים ה
המה כי אם מעשה י
ידי אדם עץ ואבן וי
ויאבדום ועתה יהוה
אלהינו הושיענו מ
מידו וידעו כל ממל
ממלכות הארץ כי את
אתה יהוה לבדך: וי
וישלח ישעיהו בן א
אמוץ אל חזקיהו ל

לאמר כה אמר יהוה
אלהי ישראל אשר
התפללת אלי אל סנ
סנחריב מלך אשור:
זה הדבר אשר דבר
יהוה עליו בזה לך ל
לעגה לך בתולת בת
ציון אחריך ראש ה
הניעה בת ירושלם:
את מי חרפת וגדפת
ועל מי הרימות קול
ותשא מרום עיניך אל
קדוש ישראל: ביד ע
עבדיך חרפת אדני ו
ותאמר ברב רכבי אני
עליתי מרום הרים י
ירכתי לבנון ואכרת ק
קומת ארזיו מבחר
ברושיו ואבוא מרום
קצו יער כרמלו: אני
קרתי ושתיתי מים
ואחרב בכף פעמי כ
כל יארי מצור: הלא
שמעת למרחוק אותה
עשיתי למימי קדם
ויצרתיה עתה הבא
הבאתיה ותהי להש
להשאות גלים נצים
ערים בצרות: וישביהן
קצרי יד חתו ובשו:
היו עשב שדה וירק
דשא חציר גגות וש
ושדמה לפני קמה:
ושבתך וצאתך ובאך

ידעתי ואת התרגזך א
לי יען התרגזך אלי
ושאננך עלה באזני ו
ושמתי חחי באפך ומ
ומתגי בשפתיך והש
והשבתיך בדרך אשר
באת בה: וזה לך האות
אכול השנה ספיח ובש
ובשנה השנית שחיס
ובשנה השלישית זרעו
וקצרו ונטעו כרמים ו
ואכול פרים: ויספה פ
פליטת בית יהודה הנ
הנשארה שרש למטה
ועשה פרי למעלה:
כי מירושלם תצא שא
שארית ופליטה מהר
ציון קנאת יהוה
תעשה זאת:
לכן כה אמר יהוה אל
מלך אשור לא יבוא
אל העיר הזאת ולא
יורה שם חץ ולא יק
יקדמנה מגן ולא יש
ישפך עליה סללה:
בדרך אשר בא בה יש
ישוב ואל העיר הזאת
לא יבוא נאם יהוה:
וגנותי על העיר הזא
הזאת להושיעה למ
למעני ולמען דוד
עבדי: ויצא
מלאך יהוה ויכה ב
במחנה אשור מאה

ושמונים וחמשה אלף
וישכימו בבקר והנה
כלם פגרים מתים ויסע
וילך וישב סנחריב מלך
אשור וישב בנינוה: וי
ויהי הוא משתחוה בי
בית נסרך אלהיו ואד
ואדרמלך ושראצר
בניו הכהו בחרב והמה
נמלטו ארץ אררט וי
וימלך אסרחדן בנו ת
תחתיו: בימים
ההם חלה חזקיהו למ
למות ויבוא אליו ישע
ישעיהו בן אמוץ הנב
הנביא ויאמר אליו כה
אמר יהוה צו לביתך
כי מת אתה ולא תחיה:
ויסב חזקיהו פניו אל
הקיר ויתפלל אל יי
יהוה: ויאמר אנה
יהוה זכר נא את אשר
התהלכתי לפניך באמ
באמת ובלבב שלם וה
והטוב בעיניך עשיתי
ויבך חזקיהו בכי גדול:
ויהי דבר יהוה אל יש
ישעיהו לאמר: הלוך
ואמרת אל חזקיהו כה
אמר יהוה אלהי דוד
אביך שמעתי את תפ
תפלתך ראיתי את דמ
דמעתך הנני יוסף ע
על ימיך חמש עשרה

שנה ומכף מלך אשור
אצילך ואת העיר הזא
הזאת וגנותי על העיר
הזאת: וזה לך האות
מאת יהוה אשר יעשה
יהוה את הדבר הזה א
אשר דבר: הנני משיב
את צל המעלות אשר
ירדה במעלות אחז ב
בשמש אחרנית עשר
מעלות ותשב השמש
עשר מעלות במעלות
אשר ירדה:
מכתב לחזקיהו מלך
יהודה בחלתו ויחי מ
מחליו: אני אמרתי ב
בדמי ימי אלכה בשע
בשערי שאול פקדתי
יתר שנותי: אמרתי לא
אראה יה יה בארץ ה
החיים לא אביט אדם
עוד עם יושבי חדל: דורי
נסע ונגלה מני כאהל
רעי קפדתי כארג חיי
מדלה יבצעני מיום ש
לילה תשלימני: שויתי
עד בקר כארי כן ישבר
כל עצמותי מיום ועד
לילה תשלימני: כסוס
עגור כן אצפצף אהג
אהגה כיונה דלו עיני
למרום אדני עשקה לי
ערבני: מה אדבר ואמ
ואמר לי והוא עשה

אדדה כל שנותי על מ
מר נפשי׃ אדני עליהם
יחיו ולכל בהן חיי רוחי
ותחלימני והחייני׃ הנה
לשלום מר לי מר וא
ואתה חשקת נפשי מ
משחת בלי כי השלכת
אחרי גוך כל חטאי׃ כי
לא שאול תודך מות
יהללך לא ישברו יו
יורדי בור אל אמתך׃
חי חי הוא יודך כמוני
היום אב לבנים יודיע
אל אמתך׃ יהוה לה
להושיעני ונגנותי נג
ננגן כל ימי חיינו על
בית יהוה׃ ויאמר יש
ישעיהו ישאו דבלת
תאנים וימרחו על הש
השחין ויחי׃ ויאמר
חזקיהו מה אות כי א
אעלה בית יהוה׃
בעת ההיא שלח
מרדך בלאדן בן בלאדן
מלך בבל ספרים ומנחה
אל חזקיהו וישמע כי
חלה ויחזק׃ וישמח ע
עליהם חזקיהו ויראם
את בית נכתה את הכ
הכסף ואת הזהב ואת
הבשמים ואת השמן
הטוב ואת כל בית כליו
ואת כל אשר נמצא ב
באצרתיו לא היה דבר

אשר לא הראם חזקיהו
בביתו ובכל ממשלתו׃
ויבא ישעיהו הנביא
אל המלך חזקיהו וי
ויאמר אליו מה אמ
אמרו האנשים האלה
ומאין יבאו אליך וי
ויאמר חזקיהו מארץ
רחוקה באו אלי מבבל׃
ויאמר מה ראו בביתך
ויאמר חזקיהו את כל
אשר בביתי ראו לא ה
היה דבר אשר לא הר
הראיתים באצרתי׃ ויאמ
ויאמר ישעיהו אל חז
חזקיהו שמע דבר יהוה
צבאות׃ הנה ימים באים
ונשא כל אשר בביתך
ואשר אצרו אבתיך עד
היום הזה בבל לא יותר
דבר אמר יהוה׃ ומבניך
אשר יצאו ממך אשר
תוליד יקחו והיו סרי
סריסים בהיכל מלך
בבל׃ ויאמר חזקיהו אל
ישעיהו טוב דבר יהוה
אשר דברת ויאמר כי
יהיה שלום ואמת בי
בימי׃ נחמו
נחמו עמי יאמר א
אלהיכם׃ דברו על לב
ירושלם וקראו אליה
כי מלאה צבאה כי נר
נרצה עונה כי לקחה

מיד יהוה כפלים בכל
חטאתיה׃ קול
קורא במדבר פנו דרך
יהוה ישרו בערבה מ
מסלה לאלהינו׃ כל גיא
ינשא וכל הר וגבעה י
ישפלו והיה העקב ל
למישור והרכסים לב
לבקעה׃ ונגלה כבוד
יהוה וראו כל בשר יח
יחדו כי פי יהוה דבר׃
קול אמר
קרא ואמר מה אקרא
כל הבשר חציר וכל
חסדו כציץ השדה׃ י
יבש חציר נבל ציץ כי
רוח יהוה נשבה בו א
אכן חציר העם׃ יבש
חציר נבל ציץ ודבר
אלהינו יקום לעולם׃
על הר גבה
עלי לך מבשרת ציון
הרימי בכח קולך מב
מבשרת ירושלם הרי
הרימי אל תיראי אמרי
לערי יהודה הנה א
אלהיכם׃ הנה אדני י
יהוה בחזק יבוא וזרעו
משלה לו הנה שכרו
אתו ופעלתו לפניו׃ כ
כרעה עדרו ירעה ב
בזרעו יקבץ טלאים
ובחיקו ישא עלות י
ינהל׃
מי מדד

בשעלו מים ושמים בז
רת תכן וכל בשליש
עפר הארץ ושקל בפל
בפלס הרים וגבעות
במאזנים מי תכן את
רוח יהוה ואיש עצתו
יודיענו את מי נועץ
ויבינהו וילמדהו בא
בארח משפט וילמד
וילמדהו דעת ודרך
תבונות יודיענו הן ג
גוים כמר מדלי וכש
וכשחק מאזנים נחשבו
הן איים כדק יטול ול
ולבנון אין די בער וח
וחיתו אין די עולה
כל הגוים כאין נגדו
מאפס ותהו נחשבו
לו ואל מי תדמיון אל
ומה דמות תערכו לו
הפסל נסך חרש וצרף
בזהב ירקענו ורתקות
כסף צורף המסכן תר
תרומה עץ לא ירקב
יבחר חרש חכם יבקש
לו להכין פסל לא ימ
ימוט הלא תדעו הל
הלא תשמעו הלוא
הגד מראש לכם הלא
הבינתם מוסדות הארץ
היושב על חוג הארץ
וישביה כחגבים הנוטה
כדק שמים וימתחם
כאהל לשבת הנותן

רוזנים לאין שפטי ארץ
כתהו עשה אף בל נט
נטעו אף בל זרעו אף
בל שרש בארץ גזעם
וגם נשף בהם ויבשו
וסערה כקש תשאם
ואל מי תדמיוני ואש
ואשוה יאמר קדוש
שאו מרום עיניכם ור
וראו מי ברא אלה המ
המוציא במספר צבא
צבאם לכלם בשם יקרא
מרב אונים ואמיץ כח
איש לא נעדר
הפט למה תאמר
יעקב ותדבר ישראל
נסתרה דרכי מיהוה
ומאלהי משפטי יע
יעבור הלוא ידעת אם
לא שמעת אלהי עולם
יהוה בורא קצות הא
הארץ לא ייעף ולא
ייגע ואין חקר לתבונ
לתבונתו נתן ליעף כח
ולאין אונים עצמה
ירבה ויעפו נערים וי
ויגעו ובחורים כשול
יכשלו וקוי יהוה יח
יחליפו כח יעלו אבר
כנשרים ירוצו ולא יי
ייגעו ילכו ולא ייעפו
החרישו אלי איים ול
ולאמים יחליפו כח יג
יגשו אז ידברו יחדו

למשפט נקרבה מי ה
העיר ממזרח צדק יק
יקראהו לרגלו יתן ל
לפניו גוים ומלכים ירד
יתן כעפר חרבו כקש
נדף קשתו ירדפם יעבר
שלום ארח ברגליו לא
יבוא מי פעל ועשה קר
קורא הדרות מראש
אני יהוה ראשון ואת
אחרנים אני הוא ראו
איים וייראו קצות הא
הארץ יחרדו קרבו וי
ויאתיון איש את רע
רעהו יעזרו ולאחיו י
יאמר חזק ויחזק חרש
את צרף מחליק פטיש
את הולם פעם אמר לד
לדבק טוב הוא ויחזק
ויחזקהו במסמרים לא
ימוט ואתה ישראל
עבדי יעקב אשר בח
בחרתיך זרע אברהם
אהבי אשר החזקתיך
מקצות הארץ ומא
ומאציליה קראתיך
ואמר לך עבדי אתה
בחרתיך ולא מאסתיך
אל תירא כי עמך אני
ואל תשתע כי אני א
אלהיך אמצתיך אף
עזרתיך אף תמכתיך
בימין צדקי הן יבשו
ויכלמו כל הנחרים בך

[illegible]

יהיו כאין ויאבדו אנשי
ריבך׃ תבקשם ולא תמ
תמצאם אנשי מצתך
יהיו כאין וכאפס אנשי
אנשי מלחמתך׃ כי אני
יהוה אלהיך מחזיק ימ
ימינך האמר לך אל
תירא אני עזרתיך׃ אל
תיראי תולעת יעקב מ
מתי ישראל אני עזר
עזרתיך נאם יהוה וג
וגאלך קדוש ישראל׃
הנה שמתיך למורג ח
חרוץ חדש בעל פיפי
פיפיות תדוש הרים ו
ותדק וגבעות כמץ
תשים׃ תזרם ורוח תש
תשאם וסערה תפיץ
אתם ואתה תגיל ביה
ביהוה בקדוש ישראל
תתהלל׃
העניים והאביונים מ
מבקשים מים ואין ל
לשונם בצמא נשתה
אני יהוה אענם אלהי
ישראל לא אעזבם׃ א
אפתח על שפיים נהרות
ובתוך בקעות מעינות
אשים מדבר לאגם מים
וארץ ציה למוצאי מ
מים׃ אתן במדבר ארז
שטה והדס ועץ שמן
אשים בערבה ברוש ת
תדהר ותאשור יחדו׃

למען יראו וידעו וישימו
וישכילו יחדו כי יד
יהוה עשתה זאת וק
וקדוש ישראל בראה׃
קרבו ריבכם יאמר י
יהוה הגישו עצמותיכם
יאמר מלך יעקב׃ יג
יגישו ויגידו לנו את
אשר תקרינה הראשנ
הראשנות מה הנה הג
הגידו ונשימה לבנ
ונדעה אחריתן או ה
הבאות השמיענו׃ ה
הגידו האתיות לאחור
ונדעה כי אלהים אתם
את תיטיבו ותרעו ונ
ונשתעה ונרא יחדו׃ הפט
הן אתם מאין ופעלכם נא
מאפע תועבה יבחר
בכם׃ העירותי
מצפון ויאת ממזרח
שמש יקרא בשמי ו
ויבא סגנים כמו חמר
וכמו יוצר ירמס טיט׃
מי הגיד מראש ונדעה
ומלפנים ונאמר צדיק
אף אין מגיד אף אין
משמיע אף אין שמ
שמע אמריכם׃
ראשון לציון
הנה הנם ולירושלם מ
מבשר אתן׃ וארא ואין
איש ומאלה ואין יו
יועץ ואשאלם וישי

וישיבו דבר׃ הן כלם
און אפס מעשיהם
רוח ותהו נסכיהם׃
הן עבדי אתמך
בו בחירי רצתה נפשי
נתתי רוחי עליו מש
משפט לגוים יוציא׃
לא יצעק ולא ישא
ולא ישמיע בחוץ ק
קולו׃ קנה רצוץ לא
ישבור ופשתה כהה ל
לא יכבנה לאמת יוצ
יוציא משפט׃ לא יכ
יכהה ולא ירוץ עד
ישים בארץ משפט
ולתורתו איים ייחלו׃
כה אמר האל
יהוה בורא השמים
ונוטיהם רקע הארץ
וצאצאיה נתן נשמ
נשמה לעם עליה ו
ורוח להלכים בה׃ אני
יהוה קראתיך בצדק
ואחזק בידך ואצרך
ואתנך לברית עם לא
לאור גוים׃ לפקח עינ
עינים עורות להוציא
ממסגר אסיר מבית
כלא ישבי חשך׃ אני
יהוה הוא שמי וכבו
וכבודי לאחר לא את
אתן ותהלתי לפסילים׃
הראשנות הנה באו
וחדשות אני מגיד

[illegible]

בטרם תצמחנה אשמיע
אתכם׃ שירו
ליהוה שיר חדש תה
תהלתו מקצה הארץ
יורדי הים ומלאו איים
וישביהם׃ ישאו מדבר
ועריו חצרים תשב קד
קדר ירנו ישבי סלע
מראש הרים יצוחו׃ י
ישימו ליהוה כבוד ו
ותהלתו באיים יגידו׃
יהוה כגבור יצא כאיש
מלחמות יעיר קנאה
יריע אף יצריח על א
איביו יתגבר׃ החשיתי
מעולם אחריש את
אתאפק כיולדה אפעה
אשם ואשאף יחד׃ א
אחריב הרים וגבעות
וכל עשבם אוביש וש
ושמתי נהרות לאיים
ואגמים אוביש׃ והול
והולכתי עורים בדרך
לא ידעו בנתיבות לא
ידעו אדריכם אשים
מחשך לפניהם לאור
ומעקשים למישור א
אלה הדברים עשיתם
ולא עזבתים׃ נסגו אח
אחור יבשו בשת הב
הבטחים בפסל האמ
האמרים למסכה את
אתם אלהינו׃
החרשים שמעו והל

והעורים הביטו לראות׃
מי עור כי אם עבדי וח
וחרש כמלאכי אשלח
מי עור כמשלם ועור
כעבד יהוה׃ ראית רבות
ולא תשמר פקוח אזנים
ולא ישמע׃ יהוה חפ
חפץ למען צדקו יגדיל
תורה ויאדיר׃ והוא עם
בזוז ושסוי הפח בחורים
כלם ובבתי כלאים הח
החבאו היו לבז ואין
מציל משסה ואין א
אמר השב׃ מי בכם י
יאזין זאת יקשב וי
וישמע לאחור׃ מי נ
נתן למשוסה יעקב
וישראל לבזזים הלא
יהוה זו חטאנו לו ולא
אבו בדרכיו הלוך ולא
שמעו בתורתו׃ וישפך
עליו חמה אפו ועזוז
מלחמה ותלהטהו מ
מסביב ולא ידע ותב
ותבער בו ולא ישים
על לב׃ ועתה
כה אמר יהוה בראך
יעקב ויצרך ישראל
אל תירא כי גאלתיך
קראתי בשמך לי אתה׃
כי תעבר במים אתך
אני ובנהרות לא ישט
ישטפוך כי תלך במו
אש לא תכוה ולהבה

לא תבער בך׃ כי אני י
יהוה אלהיך קדוש י
ישראל מושיעך נתתי
כפרך מצרים כוש וס
וסבא תחתיך׃ מאשר
יקרת בעיני נכבדת וא
ואני אהבתיך ואתן א
אדם תחתיך ולאמים
תחת נפשך׃ אל תירא
כי אתך אני ממזרח א
אביא זרעך וממערב
אקבצך׃ אמר לצפון
תני ולתימן אל תכלאי
הביאי בני מרחוק ובנ
מקצה הארץ׃ כל הנ
הנקרא בשמי ולכבודי
בראתיו יצרתיו אף
עשיתיו׃ הוציא עם
עור ועינים יש וחרש
וחרשים ואזנים למו׃
כל הגוים נקבצו יחדו
ויאספו לאמים מי ב
בהם יגיד זאת וראש
וראשנות ישמיענו
יתנו עדיהם ויצדקו
וישמעו ויאמרו אמת׃
אתם עדי נאם יהוה
ועבדי אשר בחרתי
למען תדעו ותאמינו
לי ותבינו כי אני הוא
לפני לא נוצר אל וא
ואחרי לא יהיה׃
אנכי אנכי י
יהוה ואין מבלעדי

מושיע אנכי הגדתי
והושעתי והשמעתי
ואין בכם זר ואתם עדי
נאם יהוה ואני אל׃ גם
מיום אני הוא ואין מ
מידי מציל אפעל ומי
ישיבנה׃ כה
אמר יהוה גאלכם קד
קדוש ישראל למענכם
שלחתי בבלה והורדתי
בריחים כלם וכשדים
באניות רנתם׃ אני יהוה
קדושכם בורא ישראל
מלככם׃ כה
אמר יהוה הנותן בים
דרך ובמים עזים נתיב
נתיבה׃ המוציא רכב
וסוס חיל ועזוז יחדו
ישכבו בל יקומו דעכו
כפשתה כבו׃ אל תזכרו
ראשנות וקדמניות
אל תתבננו׃ הנני עש
עשה חדשה עתה תצ
תצמח הלוא תדעוה א
אף אשים במדבר דרך
בישמון נהרות׃ תכבדני
חית השדה תנים ובנות
יענה כי נתתי במדבר
מים נהרות בישימון
להשקות עמי בחירי׃
עם זו יצרתי לי חפ״ט
תהלתי יספרו׃ ולא אתי נב
קראת יעקב כי יגעת בי
ישראל׃ לא הבאת לי

שה עלתיך וזבחיך לא
כבדתני לא העבדתיך
במנחה ולא הוגעתיך
בלבונה׃ לא קנית לי ב
בכסף קנה וחלב זבחיך
לא הרויתני אך העבד
העבדתני בחטאותיך
הוגעתני בעונתיך׃ אנכי
אנכי הוא מחה פשעיך
למעני וחטאתיך לא ז
אזכר׃ הזכירני נשפטה
יחד ספר אתה למען ת
תצדק׃ אביך הראשון
חטא ומליציך פשעו
בי׃ ואחלל שרי קדש
ואתנה לחרם יעקב וי
וישראל לגדופים׃ ועתה
שמע יעקב עבדי ויש
וישראל בחרתי בו׃ כה
אמר יהוה עשך ויצ
ויצרך מבטן יעזרך א
אל תירא עבדי יעקב
וישרון בחרתי בו׃ כי
אצק מים על צמא ו
ונזלים על יבשה אצק
רוחי על זרעך וברכתי
על צאצאיך׃ וצמחו
בבין חציר כערבים על
יבלי מים׃ זה יאמר
ליהוה אני וזה יקרא
בשם יעקב וזה יכתב
ידו ליהוה ובשם יש
ישראל יכנה׃
כה אמר יהוה מלך

ישראל וגאלו יהוה צ
צבאות אני ראשון וא
ואני אחרון ומבלעדי
אין אלהים׃ ומי כמוני
יקרא ויגידה ויערכה
לי משומי עם עולם
ואתיות ואשר תבאנה
יגידו למו׃ אל תפחדו
ואל תרהו הלא מאז ה
השמעתיך והגדתי וא
ואתם עדי היש אלוה
מבלעדי ואין צור בל
ידעתי׃ יצרי פסל כלם
תהו וחמודיהם בל
יועילו ועדיהם המה
בל יראו ובל ידעו למע
למען יבשו׃ מי יצר
אל ופסל נסך לבלתי
הועיל׃ הן כל חבריו י
יבשו וחרשים המה מ
מאדם יתקבצו כלם
יעמדו יפחדו יבשו׃
יחד׃ חרש ברזל מעצד
ופעל בפחם ובמקבות
יצרהו ויפעלהו בזרוע
כחו גם רעב ואין כח
לא שתה מים וייעף׃
חרש עצים נטה קו י
יתארהו בשרד יעשהו
במקצעות ובמחוגה
יתארהו ויעשהו כת
כתבנית איש כתפארת
אדם לשבת בית׃ לכרת
לו ארזים ויקח תרזה

ויאלון ויאמץ לו בעצי
יער נטע ארן וגשם
יגדל והיה לאדם לב
לבער ויקח מהם ויחם
את ישיק ואפה לחם
אף יפעל אל וישתחו
עשהו פסל ויסגד למו
חציו שרף במו אש
על חציו בשר יאכל
יצלה צלי וישבע אף
יחם ויאמר האח חם
חמותי ראיתי אור
ושאריתו לאל עשה
לפסלו יסגוד לו וישת
וישתחו ויתפלל אליו
ויאמר הצילני כי אלי
אתה לא ידעו ולא יב
יבינו כי טח מראות
עיניהם מהשכיל לבת
לבתם ולא ישיב אל
לבו ולא דעת ולא תבונ
תבונה לאמר חציו ש
שרפתי במו אש ואף
אפיתי על גחליו לחם
אצלה בשר ואכל ויתר
ויתרו לתועבה אעשה
לבול עץ אסגוד רעה
אפר לב הותל הטהו
ולא יציל את נפשו
ולא יאמר הלוא שקר
בימיני זכר
אלה יעקב וישראל
כי עבדי אתה יצרתיך
עבד לי אתה ישראל

לא תנשני מחיתי כעב
פשעיך וכענן חטאתיך
שובה אלי כי גאלתיך
רנו שמים כי עשה יי
יהוה הריעו תחתיות
ארץ פצחו הרים רנה
יער וכל עץ בו כי גאל
יהוה יעקב ובישראל
יתפאר כה אמר
יהוה גאלך ויצרך מב
מבטן אנכי יהוה עשה
כל נטה שמים לבדי
רקע הארץ מי אתי מ
מפר אתות בדים וקסם
וקסמים יהולל משיב
חכמים אחור ודעתם
יסכל מקים דבר עבדו
ועצת מלאכיו ישלים
האמר לירושלם תושב
ולערי יהודה תבנינה
וחרבותיה אקומם הא
האמר לצולה חרבי
ונהרתיך אוביש הא
האמר לכורש רעי וכל
חפצי ישלם ולאמר
לירושלם תבנה והיכל
תוסד כה אמר
יהוה למשיחו לכורש
אשר החזקתי בימינו
לרד לפניו גוים ומתני
מלכים אפתח לפתח
לפניו דלתים ושערים
לא יסגרו אני לפניך
אלך והדורים אושר

דלתות נחושה אשבר
ובריחי ברזל אגדע
ונתתי לך אוצרות חשך
ומטמני מסתרים ל
למען תדע כי אני יי
יהוה הקורא בשמך א
אלהי ישראל למען
עבדי יעקב וישראל
בחירי ואקרא לך בש
בשמך אכנך ולא ידע
ידעתני אני
יהוה ואין עוד זולתי
ואין אלהים אאזרך
ולא ידעתני למען יד
למען ידעו ממזרח ש
שמש וממערבה כי
אפס בלעדי אני יהוה
ואין עוד יוצר אור
ובורא חשך עשה ש
שלום ובורא רע אני
יהוה עשה כל אלה
הרעיפו שמים ממעל
ושחקים יזלו צדק ת
תפתח ארץ ויפרו ישע
וצדקה תצמיח יחד א
אני יהוה בראתיו
הוי רב את
יוצרו חרש את חרשי
אדמה היאמר חמר
ליצרו מה תעשה ו
ופעלך אין ידים לו
הוי אמר לאב מה ת
תוליד ולאשה מה ת
תחילין כה אמר

יהוה קדוש ישראל
ויצרו האתיות שאלו
שאלוני על בני ועל
פעל ידי תצוני אנכי
עשיתי ארץ ואדם על
עליה בראתי אני ידי
נטו שמים וכל צבאם
צויתי אנכי העירתהו
בצדק וכל דרכיו אישר
הוא יבנה עירי וגלותי
ישלח לא במחיר ולא
בשחד אמר יהוה צב
צבאות׃ כה
אמר יהוה יגיע מצרים
וסחר כוש וסבאים א
אנשי מדה עליך יעב
יעברו ולך יהיו אחריך
ילכו בזקים יעברו ואל
ואליך ישתחוו אליך
יתפללו אך בך אל וא
ואין עוד אפס אלהים׃
אכן אתה אל מסתתר
אלהי ישראל מושיע׃
בשו וגם נכלמו כלם
יחדו הלכו בכלמה חר
חרשי צירים׃ ישראל
נושע ביהוה תשועת
עולמים לא תבשו ולא
תכלמו עד עולמי עד׃
כי כה אמר
יהוה בורא השמים
הוא האלהים יצר
הארץ ועשה הוא
כוננה לא תהו בראה

לשבת יצרה אני יהוה
ואין עוד׃ לא בסתר
דברתי במקום ארץ
חשך לא אמרתי לז
לזרע יעקב תהו בקשו
בקשוני אני יהוה דבר
צדק מגיד מישרים׃
הקבצו ובאו התנגשו
יחדו פליטי הגוים לא
ידעו הנשאים את עץ
פסלם ומתפללים אל
אל לא יושיע׃ הגידו
והגישו אף יועצו יח
יחדו מי השמיע זאת
מקדם מאז הגידה הל
הלוא אני יהוה ואין ע
עוד אלהים מבלעדי
אל צדיק ומושיע אין
זולתי׃ פנו אלי והושעו
כל אפסי ארץ כי אני
אל ואין עוד׃ בי נשבע
נשבעתי יצא מפי צד
צדקה דבר ולא ישוב׃
כי לי תכרע כל ברך תש
תשבע כל לשון׃ אך
ביהוה לי אמר צדקות
ועז עדיו יבוא ויבשו
כל הנחרים בו׃ ביהוה
יצדקו ויתהללו כל זרע
ישראל׃ כרע בל קרס
נבו היו עצביהם לחיה
ולבהמה נשאתיכם ע
עמוסות משא לעיפה׃
קרסו כרעו יחדו ולא

יכלו מלט משא ונפש
ונפשם בשבי הלכה׃
שמעו אלי בית יעקב
וכל שארית בית יש
ישראל העמסים מ
מני בטן הנשאים מני
רחם׃ ועד זקנה אני ה
הוא ועד שיבה אני א
אסבל אני עשיתי וא
ואני אשא ואני אסבל
ואמלט׃ למי
תדמיוני ותשוו ותמש
תמשלוני ונדמה׃ ה
הזלים זהב מכיס וכ
וכסף בקנה ישקלו י
ישכרו צורף ויעשהו
אל יסגדו אף ישתחוו׃
ישאהו על כתף יסב
יסבלהו ויניחהו תחתיו
ויעמד ממקומו לא
ימיש אף יצעק אליו
ולא יענה מצרתו לא
יושיענו׃ זכרו
זאת והתאששו השי
השיבו פושעים על לב׃
זכרו ראשנות מעולם
כי אנכי אל ואין עוד
אלהים ואפס כמוני׃
מגיד מראשית אחרית
ומקדם אשר לא נעשו
אמר עצתי תקום וכל
חפצי אעשה׃ קורא
ממזרח עיט מארץ
מרחק איש עצתו את

דברתי את אביאנה יצ
יצרתי את אעשנה׃
שמעו אלי
אבירי לב הרחוקים מצ
מצדקה׃ קרבתי צדקתי
לא תרחק ותשועתי ׃
לא תאחר ונתתי בציון
תשועה לישראל תפ
תפארתי׃ רדי
ושבי על עפר בתולת
בת בבל שבי לארץ ׃
אין כסא בת כשדים
כי לא תוסיפי יקראו
לך רכה וענגה׃ קחי
רחים וטחני קמח גלי
צמתך חשפי שבל ג׃
גלי שוק עברי נהרות׃
תגל ערותך
גם תראה חרפתך נקם
אקח ולא אפגע אדם׃
גאלנו יהוה צבאות
שמו קדוש ישראל׃
שבי דומם ובאי
בחשך בת כשדים כי
לא תוסיפי יקראו לך
גברת ממלכות׃ קצפ
קצפתי על עמי חללתי
נחלתי ואתנם בידך ׃
לא שמת להם רחמים
על זקן הכבדת עלך
מאד׃ ותאמרי לעולם
אהיה גברת עד לא ש
שמת אלה על לבך ׃
לא זכרת אחריתה׃

ועתה שמעי ז׃
זאת עדינה היושבת
לבטח האמרה בלבבה
אני ואפסי עוד לא א
אשב אלמנה ולא א
ארע שכול ותבאנה
לך שתי אלה רגע ביום
אחד שכול ואלמון ׃
כתמם באו עליך ברב
כשפיך בעצמת חבריך
מאד׃ ותבטחי ברעתך
אמרת אין ראני חכ
חכמתך ודעתך היא
שובבתך ותאמרי בל
בלבך אני ואפסי עוד׃
ובא עליך רעה ולא ׃
תדעי שחרה ותפל ע
עליך הוה ולא תוכלי
כפרה ותבא עליך פת
פתאם שואה ולא תד
תדעי׃ עמדי נא בחב
בחבריך וברב כשפיך
באשר יגעת מנעוריך
אולי תוכלי הועיל או
אולי תערוצי׃ נלאית
ברב עצתיך יעמדו נא
ויושיעך הברו שמים
החזים בכוכבים מודיע
מודיעים לחדשים מ
מאשר יבאו עליך׃ הנ
הנה היו כקש אש ש
שרפתם לא יצילו את
נפשם מיד להבה אין
גחלת לחמם אור לשב

לשבת נגדו׃ כן היו לך
אשר יגעת סחריך מנ
מנעוריך איש לעברו
תעו אין מושיעך׃
שמעו זאת
בית יעקב הנקראים ׃
בשם ישראל וממי יה
יהודה יצאו הנשבעים
בשם יהוה ובאלהי יש
ישראל יזכירו לא בא
באמת ולא בצדקה׃ כי
מעיר הקדש נקראו ו
ועל אלהי ישראל נס
נסמכו יהוה צבאות ׃
שמו׃ הראשנות
מאז הגדתי ומפי יצאו
ואשמיעם פתאם עש
עשיתי ותבאנה׃ מדעתי
כי קשה אתה וגיד ברזל
ערפך ומצחך נחושה׃
ואגיד לך מאז בטרם
תבוא השמעתיך פן ת
תאמר עצבי עשם ופ
ופסלי ונסכי צום׃ שמ
שמעת חזה כלה ואתם
הלא תגידו השמעתיך
חדשות מעתה ונצרות
ולא ידעתם׃ עתה נבר
נבראו ולא מאז ולפני
יום ולא שמעתם פן
תאמר הנה ידעתין׃ גם
לא שמעת גם לא ידעת
גם מאז לא פתחה או
אזנך כי ידעתי בגוד

תבגוד ופשע מבטן ק
קרא לך׃ למען שמי א
אאריך אפי ותהלתי
אחטם לך לבלתי הכרי
תך׃ הנה צרפתיך
ולא בכסף בחרתיך בכ
כור עני׃ למעני למעני
אעשה כי איך יחל וכב
וכבודי לאחר לא אתן׃
שמע אלי
יעקב וישראל מקראי
אני הוא אני ראשון א
אף אני אחרון׃ אף ידי
יסדה ארץ וימיני טפ
טפחה שמים קרא א
אני אליהם יעמדו יחדו׃
הקבצו כלכם ושמעו
מי בהם הגיד את אלה
יהוה אהבו יעשה חפ
חפצו בבבל וזרעו כש
כשדים׃ אני אני דברתי
אף קראתיו הביאתיו
והצליח דרכו׃ קרבו אלי
שמעו זאת לא מראש
בסתר דברתי מעת היו
היותה שם אני ועתה
אדני יהוה שלחני ור
ורוחו׃ כה
אמר יהוה גאלך קדוש
ישראל אני יהוה
אלהיך מלמדך להוע
להועיל מדריכך בדרך
תלך׃ לוא הקשבת למ
למצותי ויהי כנהר ש

שלומך וצדקתך כגלי
הים׃ ויהי כחול זרעך
וצאצאי מעיך כמע
כמעתיו לא יכרת ולא
ישמד שמו מלפני׃
צאו מבבל ברחו מכ
מכשדים בקול רנה ה
הגידו השמיעו זאת
הוציאוה עד קצה ה
הארץ אמרו גאל
יהוה עבדו יעקב׃ ולא
צמאו בחרבות הוליכ
הוליכם מים מצור ה
הזיל למו ויבקע צור
ויזובו מים׃ אין שלום
אמר יהוה לרשעים׃
שמעו איים
אלי והקשיבו לאמים
מרחוק יהוה מבטן ק
קראני ממעי אמי ה
הזכיר שמי׃ וישם פי
כחרב חדה בצל ידו ה
החביאני וישימני לחץ
ברור באשפתו הסתירני׃
ויאמר לי עבדי אתה
ישראל אשר בך אתפ
אתפאר׃ ואני אמרתי
לריק יגעתי לתהו והב
והבל כחי כליתי אכן
משפטי את יהוה ופ
ופעלתי את אלהי׃
ועתה אמר יהוה
יצרי מבטן לעבד לו
לשובב יעקב אליו וי

וישראל לא יאסף וא
ואכבד בעיני יהוה
ואלהי היה עזי׃ ויאמר
נקל מהיותך לי עבד
להקים את שבטי יעק
יעקב ונצירי ישראל
להשיב ונתתיך לאור
גוים להיות ישועתי
עד קצה הארץ׃
כה אמר יהוה
גאל ישראל קדושו
לבזה נפש למתעב גוי
לעבד משלים מלכים
יראו וקמו שרים וי
וישתחוו למען יהוה
אשר נאמן קדש יש
ישראל ויבחרך׃ כה
אמר יהוה בעת רצון
עניתיך וביום ישועה
עזרתיך ואצרך ואת
ואתנך לברית עם לה
להקים ארץ להנחיל
נחלות שממות׃ לאמר
לאסורים צאו לאשר
בחשך הגלו על דרכים
ירעו ובכל שפיים מ
מרעיתם׃ לא ירעבו
ולא יצמאו ולא יכם
שרב ושמש כי מרחמ
מרחמם ינהגם ועל
מבועי מים ינהלם׃
ושמתי כל הרי לדרך
ומסלתי ירמון׃ הנה
אלה מרחוק יבאו וה

והנה אלה מצפון ומי
ומים ואלה מארץ
סינים׃ רנו שמים וגילי
ארץ יפצחו הרים רנה
כי נחם יהוה עמו וע
ועניו ירחם׃
ותאמר ציון עזבני
יהוה ואדני שכחני׃
התשכח אשה עולה
מרחם בן בטנה גם א
אלה תשכחנה ואנכי
לא אשכחך׃ הן על
כפים חקתיך חומתיך
נגדי תמיד׃ מהרו בני
בניך מהרסיך ומחרי
ומחריביך ממך יצאו׃
שאי סביב עיניך וראי
כלם נקבצו באו לך חי
אני נאם כי כלם כעדי
תלבשי ותקשרים ככ
ככלה׃ כי חרבתיך וש
ושממתיך וארץ ה
הרסתך כי עתה תצרי
מיושב ורחקו מבלעיך
עוד יאמרו באזניך
בני שכליך צר לי ה
המקום גשה לי ואש
ואשבה׃ ואמרת בלב
בלבבך מי ילד לי את
אלה ואני שכולה וג
וגלמודה גלה וסורה
ואלה מי גדל הן אנ
נשארתי לבדי ואלה
איפה הם׃ כה

אמר אדני יהוה הנה
אשא אל גוים ידי ואל
עמים ארים נסי והב
והביאו בניך בחצן ו
ובנתיך על כתף תנש
תנשאנה׃ והיו מלכים
אמניך ושרותיהם מ
מיניקתיך אפים ארץ
ישתחוו לך ועפר רג
רגליך ילחכו וידעת
כי אני יהוה אשר לא
יבשו קוי׃ היקח מגב
מגבור מלקוח ואם
שבי צדיק ימלט׃ כי
כה אמר יהוה גם שב
שבי גבור יקח ומלקוח
עריץ ימלט ואת יריב
יריבך אנכי אריב ו
ואת בניך אנכי אוש
אושיע׃ והאכלתי את
מוניך את בשרם וכע
וכעסיס דמם ישכרון
וידעו כל בשר כי אני
יהוה מושיעך וגאלך
אביר יעקב׃
כה אמר יהוה אי זה
ספר כריתות אמכם
אשר שלחתיה או
מי מנושי אשר מכרתי
אתכם לו הן בעונתיכם
נמכרתם ובפשעיכם
שלחה אמכם׃ מדוע
באתי ואין איש קרא
קראתי ואין עונה ה

הקצור קצרה ידי מפ
מפדות ואם אין בי כח
להציל הן בגערתי אח
אחריב ים אשים נהר
נהרות מדבר תבאש
דגתם מאין מים ותמת
בצמא׃ אלביש שמים
קדרות ושק אשים כס
כסותם׃ אדני
יהוה נתן לי לשון לי
למודים לדעת לעות
את יעף דבר יעיר בב
בבקר בבקר יעיר לי
אזן לשמע כלמודים׃
אדני יהוה פתח לי א
אזן ואנכי לא מריתי
ואחור לא נסוגתי׃ גוי
נתתי למכים ולחיי ל
למרטים פני לא הסת
הסתרתי מכלמות ורק׃
ואדני יהוה יעזר לי ע
על כן לא נכלמתי על
כן שמתי פני כחלמיש
ואדע כי לא אבוש׃ ק
קרוב מצדיקי מי יריב
אתי נעמדה יחד מי
בעל משפטי יגש אלי׃
הן אדני יהוה יעזר
לי מי הוא ירשיעני ה
הן כלם כבגד יבלו עש
יאכלם׃ מי בכם ירא י
יהוה שמע בקול עב
עבדו אשר הלך חש
חשכים ואין נגה לו

יבטח בשם יהוה ויש
וישען באלהיו׃ הן כל
כלכם קדחי אש מאזרי
זיקות לכו באור אשכם
ובזיקות בערתם מידי
היתה זאת לכם למעצ
למעצבה תשכבון׃ ש
שמעו אלי רדפי צדק
מבקשי יהוה הביטו א
אל צור חצבתם ואל מ
מקבת בור נקרתם׃ הב
הביטו אל אברהם אב
אביכם ואל שרה תחו
תחוללכם כי אחד קר
קראתיו ואברכהו וא
וארבהו׃ כי נחם יהוה
ציון נחם כל חרבתיה
וישם מדברה כעדן
וערבתה כגן יהוה ששון
ושמחה ימצא בה תו
תודה וקול זמרה׃ הק
הקשיבו אלי עמי ול
ולאומי אלי האזינו כי
תורה מאתי תצא ומ
ומשפטי לאור עמים
ארגיע׃ קרוב צדקי יצ
יצא ישעי וזרעי עמ
עמים ישפטו אלי איים
יקוו ואל זרעי ייחלון׃
שאו לשמים עיניכם
והביטו אל הארץ מ
מתחת כי שמים כעש
כעשן נמלחו והארץ
כבגד תבלה ויושביה

כמו כן ימותון וישוע
וישועתי לעולם תהיה
וצדקתי לא תחת׃
שמעו אלי
ידעי צדק עם תורתי
בלבם אל תיראו חרפת
אנוש ומגדפתם אל
תחתו׃ כי כבגד יאכלם
עש וכצמר יאכלם סס
וצדקתי לעולם תהיה
וישועתי לדור דורים׃
עורי עורי לבשי
עז זרוע יהוה עורי כ
כימי קדם דרות עולמ
עולמים הלא את היא
המחצבת רהב מחולל
מחוללת תנין׃ הלא א
את היא המחרבת ים
מי תהום רבה השמה
מעמקי ים דרך לעבר
גאולים׃ ופדויי יהוה
ישובון ובאו ציון ברנה
ושמחת עולם על ראש
ראשם ששון ושמחה
ישיגון נסו יגון ואנחה׃
אנכי אנכי
הוא מנחמכם מי את
ותיראי מאנוש ימות
ומבן אדם חציר ינתן׃
ותשכח יהוה עשך
נוטה שמים ויסד ארץ
ותפחד תמיד כל היום
מפני חמת המציק כ
כאשר כונן להשחית

ואיה חמת המציק׃ מ
מהר צעה להפתח
ולא ימות לשחת ולא
יחסר לחמו׃ ואנכי י
יהוה אלהיך רגע הי
הים ויהמו גליו יהוה
צבאות שמו׃ ואשים
דברי בפיך ובצל ידי
כסיתיך לנטע שמים
וליסד ארץ ולאמר
לציון עמי אתה׃ הת
התעוררי התעוררי ק
קומי ירושלם אשר
שתית מיד יהוה את
כוס חמתו את קבעת
כוס התרעלה שתית
מצית׃ אין מנהל לה
מכל בנים ילדה ואין
מחזיק בידה מכל בנ
בנים גדלה׃ שתים הנה
קראתיך מי ינוד לך
השד והשבר והרעב
והחרב מי אנחמך׃ ב
בניך עלפו שכבו בר
בראש כל חוצות כתוא
מכמר המלאים חמת
יהוה גערת אלהיך׃ ל
לכן שמעי נא זאת ע
עניה ושכרת ולא מ
מיין׃ כה אמר
אדניך יהוה ואלהיך
יריב עמו הנה לקחתי
מידך את כוס התרע
התרעלה את קבעת

[illegible]

כוס חמתי לא תוסיפי
לשתותה עוד׃ ושמתיה
ביד מוגיך אשר אמרו
לנפשך שחי ונעברה
ותשימי כארץ גוך וח
וכחוץ לעברים׃
עורי עורי לבשי
עזך ציון לבשי בגדי ת
תפארתך ירושלם עיר
הקדש כי לא יוסיף יבא
בך עוד ערל וטמא׃ הת
התנערי מעפר קומי ש
שבי ירושלם התפתחו
מוסרי צוארך שביה
בת ציון׃ כי כה אמר יי
יהוה חנם נמכרתם ולא
בכסף תגאלו׃ כי כה
אמר אדני יהוה מצר
מצרים ירד עמי ברא
בראשנה לגור שם וא
ואשור באפס עשקו׃
ועתה מה לי פה נאם
יהוה כי לקח עמי חנם
משלו יהילילו נאם יי
יהוה ותמיד כל היום
שמי מנאץ׃ לכן ידע
עמי שמי לכן ביום ה
ההוא כי אני הוא המ
המדבר הנני׃ מה נאוו
על ההרים רגלי מבשר
משמיע שלום מבשר
טוב משמיע ישועה
אמר לציון מלך א
אלהיך׃ קול צפיך

נשאו קול יחדו ירננו
כי עין בעין יראו בשוב
יהוה ציון׃ פצחו רננו
יחדו חרבות ירושלם
כי נחם יהוה עמו גאל
ירושלם׃ חשף יהוה ז
את זרוע קדשו לעיני
כל הגוים וראו כל אפ
אפסי ארץ את ישועת
אלהינו׃ סורו סורו צ
צאו משם טמא אל
תגעו צאו מתוכה הב
הברו נשאי כלי יהוה׃
כי לא בחפזון תצאו וב
ובמנוסה לא תלכון׃
כי הלך לפניכם יהוה׃
ומאספכם אלהי ישרא
ישראל׃ הנה
ישכיל עבדי ירום ונש
ונשא וגבה מאד׃ כאש
כאשר שממו עליך
רבים כן משחת מאיש
מראהו ותארו מבני
אדם׃ כן יזה גוים רבים
עליו יקפצו מלכים פ
פיהם כי אשר לא ס
ספר להם ראו ואשר
לא שמעו התבוננו׃ מ
מי האמין לשמעתנו
וזרוע יהוה על מי נגל
נגלתה׃ ויעל כיונק לו
לפניו וכשרש מארץ
ציה לא תאר לו ולא
הדר ונראהו ולא מר

מראה ונחמדהו׃ נבזה
וחדל אישים איש מכ
מכאבות וידוע חלי
וכמסתר פנים ממנו נב
נבזה ולא חשבנהו׃ א
אכן חלינו הוא נשא וי
ומכאבינו סבלם ואנחנו
חשבנהו נגוע מכה א
אלהים ומענה׃ והוא
מחולל מפשענו מדכא
מעונתינו מוסר שלומ
שלומנו עליו ובחברתו
נרפא לנו׃ כלנו כצאן ת
תעינו איש לדרכו פנינו
ויהוה הפגיע בו את
עון כלנו׃ נגש והוא נ
נענה ולא יפתח פיו כ
כשה לטבח יובל וכרח
וכרחל לפני גוזזיה נאל
נאלמה ולא יפתח פיו׃
מעצר וממשפט לקח
ואת דורו מי ישוחח
כי נגזר מארץ חיים
מפשע עמי נגע למו׃
ויתן את רשעים קברו
ואת עשיר במתיו על
לא חמס עשה ולא
מרמה בפיו׃ ויהוה
חפץ דכאו החלי אם
תשים אשם נפשו יר
יראה זרע יאריך ימים
וחפץ יהוה בידו יצלח׃
מעמל נפשו יראה יי
ישבע בדעתו יצדיק

[illegible]

יצדיק עבדי לרבים וע
ועונתם הוא יסבל לכן
אחלק לו ברבים ואת
עצומים יחלק שלל תח
תחת אשר הערה למות
נפשו ואת פשעים נמנה
והוא חטא רבים נשא
ולפשעים יפגיע
הפט רני עקרה לא
נד ילדה פצחי רנה וצהלי
לא חלה כי רבים בני
שוממה מבני בעולה
אמר יהוה הרחיבי מ
מקום אהלך ויריעות
משכנותיך יטו אל תח
תחשכי האריכי מית
מיתריך ויתדתיך חזקי
כי ימין ושמאל תפרצי
תפרצי וזרעך גוים יי
יירש וערים נשמות י
יושיבו אל תיראי כי
לא תבושי ואל תכלמי
כי לא תחפירי כי בשת
עלומיך תשכחי וחרפת
אלמנותיך לא תזכרי
עוד כי בעליך עשיך י
יהוה צבאות שמו וגא
וגאלך קדוש ישראל
אלהי כל הארץ יקרא
כי כאשה עזובה ועצו
ועצובת רוח קראך יי
יהוה ואשת נעורים
כי תמאס אמר אלהיך
ברגע קטן עזבתיך וב

וברחמים גדלים אקבצך
בשצף קצף הסתרתי
פני רגע ממך ובחסד
עולם רחמתיך אמר
גאלך יהוה כי מי נח זא
ואת לי אשר נשבעתי
מעבר מי נח עוד על
הארץ כן נשבעתי מק
מקצף עליך ומגער בך
כי ההרים ימושו והגב
והגבעות תמוטינה וח
וחסדי מאתך לא ימ
ימוש וברית שלומי
לא תמוט אמר מרחמך
הפט ט יהוה   עניה
סערה לא נחמה הנה
אנכי מרביץ בפוך אבנ
אבניך ויסדתיך בספי
בספירים ושמתי כדכד
שמשתיך ושעריך לא
לאבני אקדח וכל גבולך
לאבני חפץ וכל בניך ל
למודי יהוה ורב שלום
בניך בצדקה תכונני רח
רחקי מעשק כי לא ת
תיראי וממחתה כי לא
תקרב אליך הן גור יג
יגור אפס מאותי מי גר
אתך עליך יפול הן אנ
אנכי בראתי חרש נפח
באש פחם ומוציא כלי
למעשהו ואנכי בראתי
משחית לחבל כל כלי
יוצר עליך לא יצלח

וכל לשון תקום אתך
למשפט תרשיעי זאת
נחלת עבדי יהוה וצ
וצדקתם מאתי נאם
יהוה   הוי
כל צמא לכו למים ו
ואשר אין לו כסף לכו
שברו ואכלו ולכו שב
שברו בלוא כסף ובלו
ובלוא מחיר יין וחלב
למה תשקלו כסף בלו
בלוא לחם ויגיעכם בל
בלוא לשבעה שמעו
שמוע אלי ואכלו ט
טוב ותתענג בדשן
נפשכם הטו אלי ולכו
אלי שמעו ותחי נפ
נפשכם ואכרתה לכם
ברית עולם חסדי ד
דוד הנאמנים הן ע
לאומים נתתיו נגיד
ומצוה לאמים הן ג
גוי לא תדע תקרא וג
וגוי לא ידעוך אליך
ירוצו למען יהוה
אלהיך ולקדוש יש
ישראל כי פארך
הפט דרשו יהוה
נו בהמצאו קראהו ב
בהיותו קרוב יעזב
רשע דרכו ואיש און
מחשבתיו וישב אל
יהוה וירחמהו ואל
אלהינו כי ירבה לס

העלית מנחה העל אלה
אנחם: על הר גבה ונשא
שמת משכבך גם שם
עלית לזבח זבח: ואחר
הדלת והמזוזה שמת
זכרונך כי מאתי גלית
ותעלי הרחבת משכבך
ותכרת לך מהם אהבת
משכבם יד חזית: ותש
ורי למלך בשמן
ותרבי רקחיך ותשלחי
ציריך עד מרחוק ותש
פילי עד שאול: ברב
דרכך יגעת לא אמרת
נואש חית ידך מצאת
על כן לא חלית: ואת מי
דאגת ותיראי כי תכזבי
ואותי לא זכרת לא שמ
ת על לבך הלא אני
מחשה ומעלם ואתי ל
א תיראי: אני אגיד צד
קתך ואת מעשיך
ולא יועילוך: בזעקך יצ
ילך קבוציך ואת כלם
ישא רוח יקח הבל וה
חוסה בי ינחל ארץ
הפט ויירש הר קדשי: ואמר
נח סלו סלו פנו דרך הרימו
מכשול מדרך עמי:
כי כה אמר רם
ונשא שכן עד וקדוש
שמו מרום וקדוש אש
כון ואת דכא ושפל
רוח להחיות רוח שפלים

ולהחיות לב נדכאים כי
לא לעולם אריב ולא
לנצח אקצוף כי רוח מ
לפני יעטוף ונשמות
אני עשיתי: בעון בצעו
קצפתי ואכהו הסתר וא
קצף וילך שובב בדרך
לבו: דרכיו ראיתי וארפ
אהו ואנחהו ואשלם
נחמים לו ולאבליו:
בורא ניב שפתים שלום
שלום לרחוק ולקרוב
אמר יהוה ורפאתיו:
והרשעים כים נגרש כי
השקט לא יוכל ויגרשו
מימיו רפש וטיט: אין
שלום אמר אלהי לרש
עים: קרא
בגרון אל תחשך כשופר
הרם קולך והגד לעמי
פשעם ולבית יעקב חט
אתם: ואותי יום יום
ידרשון ודעת דרכי יח
פצון כגוי אשר צדקה
עשה ומשפט אלהיו
לא עזב ישאלוני מש
פטי צדק קרבת אלהים
יחפצון: למה צמנו ולא
ראית ענינו נפשנו ולא
תדע הן ביום צמכם ת
מצאו חפץ וכל עצב
יכם תנגשו: הן לר
יב ומצה תצומו ולה
כות באגרף רשע:

ולא תצומו כיום להש
מיע במרום קולכם:
הכזה יהיה צום אבחרהו
יום ענות אדם נפשו ה
לכף כאגמן ראשו
ושק ואפר יציע הלזה
תקרא צום ויום רצון
ליהוה: הלוא זה צום א
בחרהו פתח חרצבות
רשע התר אגדות מוט
ה ושלח רצוצים חפ
שים וכל מוטה תנת
קו: הלוא פרס לרע
ב לחמך ועניים מר
ודים תביא בית כי ת
ראה ערם וכסיתו ומ
בשרך לא תתעלם:
אז יבקע כשחר אורך
וארכתך מהרה תצמח
והלך לפניך צדקך כבוד
יהוה יאספך: אז תקרא
ויהוה יענה תשוע
ויאמר הנני אם תסיר
מתוכך מוטה שלח א
צבע ודבר און: ותפק
לרעב נפשך ונפש נענה
תשביע וזרח בחשך א
ורך ואפלתך כצהרים:
ונחך יהוה תמיד והש
ביע בצחצחות
נפשך ועצמתיך יחל
יץ והיית כגן רוה
וכמוצא מים אשר לא
יכזבו מימיו: ובנו ממך

לסלוח׃ כי לא מחשבותי
מחשבותיכם ולא דר
דרכיכם דרכי נאם י
יהוה׃ כי גבהו שמים
מארץ כן גבהו דרכי
מדרכיכם ומחשבתי
ממחשבתיכם׃ כי כא
כאשר ירד הגשם וה
והשלג מן השמים ו
ושמה לא ישוב כי א
אם הרוה את הארץ
והולידה והצמיחה
ונתן זרע לזרע ולחם
לאכל׃ כן יהיה דברי
אשר יצא מפי לא
ישוב אלי ריקם כי
אם עשה את אשר
חפצתי והצליח אשר
שלחתיו׃ כי בשמחה
תצאו ובשלום תובלון
ההרים והגבעות יפצ
יפצחו לפניכם רנה ו
וכל עצי השדה ימח
ימחאו כף׃ תחת הנע
הנעצוץ יעלה ברוש
תחת הסרפד יעלה ה
הדס והיה ליהוה ל
לשם לאות עולם לא
יכרת׃ כה אמר
יהוה שמרו משפט
ועשו צדקה כי קרוב
קרובה ישועתי לבא
וצדקתי להגלות׃ אש
אשרי אנוש יעשה

זאת ובן אדם יחזיק
בה שמר שבת מחל
מחללו ושמר ידו מ
מעשות כל רע׃ ואל
יאמר בן הנכר הנלוה
על יהוה לאמר הבדל
יבדילני יהוה מעל
עמו ואל יאמר הסריס
הן אני עץ יבש׃
כי כה אמר יהוה לס
לסריסים אשר ישמרו
את שבתותי ובחרו בא
באשר חפצתי ומחז
ומחזיקים בבריתי׃ ו
ונתתי להם בביתי וב
ובחומתי יד ושם טוב
מבנים ומבנות שם ע
עולם אתן לו אשר ל
לא יכרת׃ ובני
הנכר הנלוים על יהוה
לשרתו ולאהבה את
שם יהוה להיות לו ל
לעבדים כל שמר
שבת מחללו ומחזיקים
בבריתי׃ והביאותים
אל הר קדשי ושמחתים
בבית תפלתי עולתיהם
וזבחיהם לרצון על מ
מזבחי כי ביתי בית ת
תפלה יקרא לכל העמ
העמים׃ נאם אדני
יהוה מקבץ נדחי יש
ישראל עוד אקבץ ע
עליו לנקבציו׃ כל חית

חיתו שדי אתיו לאכל
כל חיתו ביער׃
צפו עורים כלם לא
ידעו כלם כלבים אלמ
אלמים לא יוכלו לנבח
הזים שכבים אהבי לנ
לנום׃ והכלבים עזי נפש
לא ידעו שבעה והמה
רעים לא ידעו הבין כ
כלם לדרכם פנו איש
לבצעו מקצהו׃ אתיו
אקחה יין ונסבאה ש
שכר והיה כזה יום מ
מחר גדול יתר מאד׃
הצדיק אבד ואין איש
שם על לב ואנשי חסד
נאספים באין מבין כי
מפני הרעה נאסף הצ
הצדיק׃ יבוא שלום ינ
ינוחו על משכבותם ה
הלך נכחו׃
ואתם קרבו הנה בני
עננה זרע מנאף ותז
ותזנה׃ על מי תתענגו
על מי תרחיבו פה תא
תאריכו לשון הלוא
אתם ילדי פשע זרע
שקר׃ הנחמים באלים
תחת כל עץ רענן שח
שחטי הילדים בנחלים
תחת סעפי הסלעים׃
בחלקי נחל חלקך הם
הם גורלך גם להם ש
שפכת נסך העלית

העלית׃

חרבות עולם מוסדי דור
ודור תקומם וקרא לך
גדר פרץ משובב נתי
נתיבות לשבת: אם תש
תשיב משבת רגלך עש
עשות חפציך ביום קד
קדשי וקראת לשבת
ענג לקדוש יהוה מכ
מכבד וכבדתו מעשות
דרכיך ממצוא חפצך
ודבר דבר: אז תתענג
על יהוה והרכבתיך על
במותי ארץ והאכלתיך
נחלת יעקב אביך כי פי
יהוה דבר: הן
לא קצרה יד יהוה מה
מהושיע ולא כבדה א
אזנו משמוע: כי אם
עונתיכם היו מבדלים
בינכם לבין אלהיכם :
וחטאותיכם הסתירו פ
פנים מכם משמוע: כי
כפיכם נגאלו בדם וא
ואצבעותיכם בעון ש
שפתותיכם דברו שקר
לשונכם עולה תהגה:
אין קרא בצדק ואין :
נשפט באמונה בטוח
על תהו ודבר שוא ה
הרו עמל והוליד און:
ביצי צפעוני בקעו וקו
וקורי עכביש יארגו:
האכל מביציהם ימות
והזורה תבקע אפעה:

קוריהם לא יהיו לבגד
ולא יתכסו במעשיהם
מעשיהם מעשי און:
ופעל חמס בכפיהם: רג
רגליהם לרע ירצו וימ
וימהרו לשפך דם נקי:
מחשבתיהם מחשבת
און שד ושבר במסלת
במסלותם: דרך שלום
לא ידעו ואין משפט
במעגלותם נתיבותיהם
עקשו להם כל דרך בה
לא ידע שלום: על כן רחק
משפט ממנו ולא תשי
תשיגנו צדקה נקוה לא
לאור והנה חשך לנגהות
באפלות נהלך: נגששה
כעורים קיר וכאין עינים
נגששה כשלנו בצהרים
כנשף באשמנים כמתים:
נהמה כדבים כלנו וכיונים
הגה נהגה נקוה למשפט
ואין לישועה רחקה ממ
ממנו: כי רבו פשעינו נג
נגדך וחטאותינו ענתה
בנו כי פשעינו אתנו וע
ועונתינו ידענום: פשע
וכחש ביהוה ונסוג מא
מאחר אלהינו דבר
עשק וסרה הרו והגה
מלב דברי שקר: והסג
אחור משפט וצדקה
מרחוק תעמד כי כשלה
ברחוב אמת ונכחה לא

תוכל לבא: ותהי האמת
נעדרת וסר מרע מש:
משתולל וירא יהוה וי
וירע בעיניו כי אין מש
משפט: וירא כי אין איש
וישתומם כי אין מפגיע
ותושע לו זרעו וצדקת
היא סמכתהו: וילבש
צדקה כשרין וכובע יש
ישועה בראשו וילבש
בגדי נקם תלבשת ויעט
כמעיל קנאה: כעל גמו
גמולות כעל ישלם חמה
לצריו גמול לאיביו לא
לאיים גמול ישלם: וייר
וייראו ממערב את שם
יהוה וממזרח שמש :
את כבודו כי יבא כנהר
צר רוח יהוה נססה בו:
ובא לציון גואל ולשבי
פשע ביעקב נאם יהוה:
ואני זאת בריתי אתם
אמר יהוה רוחי אשר
עליך ודברי אשר שמתי
בפיך לא ימושו מפיך
ומפי זרעך ומפי זרע
זרעך אמר יהוה מע
מעתה ועד עולם:
הפט קומי אורי כי
נט בא אורך וכבוד יהוה
עליך זרח: כי הנה החש
החשך יכסה ארץ וער
וערפל לאמים ועליך :
יזרח יהוה וכבודו עליך

יראה והלכו גוים לאורך
ומלכים לנגה זרחך שאי
סביב עיניך וראי כלם נ
נקבצו באו לך בניך מר
מרחוק יבאו ובנתיך על
צד תאמנה אז תראי ו
ונהרת ופחד ורחב לבבך
כי יהפך עליך המון ים
חיל גוים יבאו לך שפעת
גמלים תכסך בכרי מדין
ועיפה כלם משבא יבאו
זהב ולבונה ישאו ותה
ותהלות יהוה יבשרו כל
צאן קדר יקבצו לך וא
ואילי נביות ישרתונך
יעלו על רצון מזבחי וב
ובית תפארתי אפאר
מי אלה כעב תעופינה
וכיונים אל ארבתיהם
כי לי איים יקוו ואניות
תרשיש בראשנה להב
להביא בניך מרחוק כס
כספם וזהבם אתם לשם
יהוה אלהיך ולקדוש
ישראל כי פארך ובנו
בני נכר חמתיך ומלכיהם
ישרתונך כי בקצפי ה
הכיתיך וברצוני רחמתיך
ופתחו שעריך תמיד
יומם ולילה לא יסגרו
להביא אליך חיל גוים
ומלכיהם נהוגים כי הגוי
והממלכה אשר לא יע
יעבדוך יאבדו והגוים

חרב יחרבו כבוד הלבנון
אליך יבוא ברוש תדהר
ותאשור יחדו לפאר
מקום מקדשי ומקום
רגלי אכבד והלכו אליך
שחוח בני מעניך והש
והשתחוו על כפות רג
רגליך כל מנאציך וקר
וקראו לך עיר יהוה ציון
קדוש ישראל תחת ה
היותך עזובה ושנואה
ואין עובר ושמתיך לג
לגאון עולם משוש ד
דור ודור וינקת חלב גוים
ושד מלכים תינקי וידע
וידעת כי אני יהוה מו
מושיעך וגאלך אביר
יעקב תחת הנחשת א
אביא זהב ותחת הברזל
אביא כסף ותחת העצ
העצים נחשת ותחת ה
האבנים ברזל ושמתי
פקדתך שלום ונגשיך
צדקה לא ישמע עוד
חמס בארצך שוד וש
ושבר בגבוליך וקראת
ישועה חומתיך ושעריך
תהלה לא יהיה לך עוד
השמש לאור יומם ול
ולנגה הירח לא יאיר
לך והיה יהוה לך לאור
עולם ואלהיך לתפארת
לתפארתך לא יבוא עוד
שמשך וירחך לא יאסף

כי יהוה יהיה לך לאור
עולם ושלמו ימי אבלך
ועמך כלם צדיקים לע
לעולם ירשו ארץ נצר
מטעו מעשה ידי להת
להתפאר הקטן יהיה
לאלף והצעיר לגוי ע
עצום אני יהוה בעתה
אחישנה רוח
אדני יהוה עלי יען מ
משח יהוה אתי לבשר
ענוים שלחני לחבש
לנשברי לב לקרא לש
לשבוים דרור ולאסורים
פקח קוח לקרא שנת
רצון ליהוה ויום נקם
לאלהינו לנחם כל א
אבלים לשום לאבלי
ציון לתת להם פאר
ושמן ששון תחת אבל
מעטה תהלה תחת רוח
כהה וקרא להם אילי
הצדק מטע יהוה לה
להתפאר ובנו חרבות
עולם שממות ראשנים
יקוממו וחדשו ערי חר
חרב שממות דור ודור
ועמדו זרים ורעו צאנכם
ובני נכר אכריכם וכר
וכרמיכם ואתם כהני
יהוה תקראו משרתי
אלהינו יאמר לכם חיל
גוים תאכלו ובכבודם
תתימרו תחת בשתכם

משנה יירשו שמחת
עולם תהיה להם כי אני
יהוה אהב משפט שנא
גזל בעולה ונתתי
פעלתם באמת וברית
עולם אכרות להם ונודע
בגוים זרעם וצאצאיהם
בתוך העמים כל ראיהם
יכירום כי הם זרע ברך
הפט יהוה שוש
ס אשיש ביהוה תגל נפשי
באלהי כי הלבישני בגדי
ישע מעיל צדקה יעט
יעטני כחתן יכהן פאר
וככלה תעדה כליה כי
כארץ תוציא צמחה
וכגנה זרועיה תצמיח
כן אדני יהוה יצמיח
צדקה ותהלה נגד כל
הגוים למען ציון לא
אחשה ולמען ירושלם
לא אשקוט עד יצא
כנגה צדקה וישועתה
כלפיד יבער וראו גוים
צדקך וכל מלכים כבודך
וקרא לך שם חדש א
אשר פי יהוה יקבנו
והיית עטרת תפארת
ביד יהוה וצנוף מלוכה
בכף אלהיך לא יאמר
לך עוד עזובה ולארצך
לא יאמר עוד שממה
כי לך יקרא חפצי בה
ולארצך בעולה כי חפץ

יהוה בך וארצך תבעל
כי יבעל בחור בתולה יבע
יבעלוך בניך ומשוש ח
חתן על כלה ישיש עליך
אלהיך על חומתיך ירו
ירושלם הפקדתי שמרים
כל היום וכל הלילה תמ
תמיד לא יחשו המזכי
המזכירים את יהוה אל
דמי לכם אל תתנו דמי
לו עד יכונן ועד ישים את
ירושלם תהלה בארץ
נשבע יהוה
בימינו ובזרוע עזו אם
אתן את דגנך עוד מא
מאכל לאיביך ואם יש
ישתו בני נכר תירושך
אשר יגעת בו כי מאס
מאספיו יאכלהו והללו
את יהוה ומקבציו יש
ישתהו בחצרות קדשי
עברו עברו ב
בשערים פנו דרך העם
סלו סלו המסלה סקלו
מאבן הרימו נס על הע
העמים הנה יהוה הש
השמיע אל קצה הארץ
אמרו לבת ציון הנה י
ישעך בא הנה שכרו
אתו ופעלתו לפניו וק
וקראו להם עם הקדש
גאולי יהוה ולך יקרא
דרושה עיר לא נעזבה
מי זה בא מאדום

חמוץ בגדים מבצרה זה
הדור בלבושו צעה ברב
כחו אני מדבר בצדקה
רב להושיע מדוע א
אדם ללבושך ובגדיך
כדרך בגת פורה דרכתי
לבדי ומעמים אין איש
אתי ואדרכם באפי וארמסם
בחמתי ויז נצחם על
בגדי וכל מלבושי אגא
אגאלתי כי יום נקם בל
בלבי ושנת גאולי באה
ואביט ואין עזר ואש
ואשתומם ואין סומך
ותושע לי זרעי וחמתי
היא סמכתני ואבוס ע
עמים באפי ואשכרם
בחמתי ואוריד לארץ
נצחם חסדי
יהוה אזכיר תהלות יהוה
כעל כל אשר גמלנו י
יהוה ורב טוב לבית יש
ישראל אשר גמלם כר
כרחמיו וכרב חסדיו
ויאמר אך עמי הם
בנים לא ישקרו ויהי לה
להם למושיע בכל צ
צרתם לא צר ומלאך
פניו הושיעם באהבתו
ובחמלתו הוא גאלם
וינטלם וינשאם כל ימי
עולם והמה מרו ועצבו
את רוח קדשו ויהפך
להם לאויב הוא נלחם

ויזכר ימי עולם משה
עמו איה המעלם מים
את רעי צאנו איה השם
בקרבו את רוח קדשו
מוליך לימין משה זר
וע תפארתו בוקע מים
לפניהם לעשות לו שם
עולם מוליכם בתהמות
כסוס במדבר לא יכשלו
כבהמה בבקעה תרד
רוח יהוה תניחנו כן נהג
ת עמך לעשות לך
שם תפארת
הבט משמים וראה מז
בל קדשך ותפארתך
איה קנאתך וגבורתך
המון מעיך ורחמיך א
לי התאפקו כי אתה
אבינו כי אברהם לא יד
ענו וישראל לא יכי
רנו אתה יהוה א
בינו גאלנו מעולם
שמך למה תתענו
יהוה מדרכיך תקשיח
לבנו מיראתך שוב ל
מען עבדיך שבטי נח
לתך למצער ירשו
עם קדשך צרינו בוססו
מקדשך היינו מעולם
לא משלת בם לא נקרא
שמך עליהם לוא קרעת
שמים ירדת מפניך הר
ים נזלו כקדח אש
המסים מים תבעה אש

להודיע שמך לצריך מ
פניך גוים ירגזו בעשו
תך נוראות לא נק
וה ירדת מפניך הרים
נזלו ומעולם לא שמעו
לא האזינו עין לא ראתה
אלהים זולתך יעשה למ
חכה לו פגעת את ש
ש ועשה צדק בדרכיך
יזכרוך הן אתה קצפת ונחטא
בהם עולם ונושע ונהי
כטמא כלנו וכבגד עדים
כל צדקתינו ונבל כעלה
כלנו ועונינו כרוח ישאנו
ואין קורא בשמך מתע
ורר להחזיק בך כי
הסתרת פניך ממנו ותמ
וגנו ביד עונינו ועתה
יהוה אבינו אתה אנחנו
החמר ואתה יצרנו ומ
עשה ידך כלנו אל
תקצף יהוה עד מאד
ואל לעד תזכר עון הן
הבט נא עמך כלנו ערי
קדשך היו מדבר ציון
מדבר היתה ירושלם
שממה בית קדשנו ות
פארתנו אשר הללוך
אבתינו היה לשרפת
אש וכל מחמדינו היה
לחרבה העל אלה תת
אפק יהוה תחשה
ותעננו עד מאד
נדרשתי ללוא שאלו

נמצאתי ללא בקשני
אמרתי הנני הנני אל גוי
לא קרא בשמי פרשתי
ידי כל היום אל עם ס
ורר ההלכים הדרך לא
טוב אחר מחשבתיהם
העם המכעיסים אותי
על פני תמיד זבחים בג
נות ומקטרים על ה
לבנים הישבים בקברים
ובנצורים ילינו האכלים
בשר החזיר ופרק פגלים
כליהם האמרים קרב
אליך אל תגש בי כי קד
שתיך אלה עשן בא
פי אש יקדת כל
היום הנה כתובה לפני
לא אחשה כי אם שלמ
תי ושלמתי על
חיקם עונתיכם ועונת
אבתיכם יחדו אמר
יהוה אשר קטרו על
ההרים ועל הגבעות
חרפוני ומדתי פעלתם
ראשנה על חיקם
כה אמר יהוה
כאשר ימצא התירוש
באשכול ואמר אל
תשחיתהו כי ברכה בו
כן אעשה למען עבדי
לבלתי השחית הכל
והוצאתי מיעקב זרע
ומיהודה יורש הרי
וירשוה בחירי ועבדי

ישכנו שמה והיה השר
השרון לנוה צאן ועמק
עכור לרבץ בקר לעמי
אשר דרשוני׃ ואתם
עזבי יהוה השכחים את
הר קדשי הערכים לגד
שלחן והממלאים למ
למני ממסך׃ ומניתי
אתכם לחרב וכלכם לט
לטבח תכרעו יען קרא
קראתי ולא עניתם דב
דברתי ולא שמעתם
ותעשו הרע בעיני וב
ובאשר לא חפצתי בח
בחרתם׃ לכן כה
אמר אדני יהוה הנה
עבדי יאכלו ואתם תר
תרעבו הנה עבדי ישתו
ואתם תצמאו הנה ע
עבדי ישמחו ואתם ת
תבשו׃ הנה עבדי ירנו
מטוב לב ואתם תצעקו
מכאב לב ומשבר רוח
תילילו׃ והנחתם שמכם
לשבועה לבחירי והמ
והמיתך אדני יהוה
ולעבדיו יקרא שם א
אחר׃ אשר המתברך
בארץ יתברך באלהי
אמן והנשבע בארץ
ישבע באלהי אמן כי
נשכחו הצרות הראשנ
הראשונות וכי נסתרו
מעיני׃ כי הנני

בורא שמים חדשים וא
וארץ חדשה ולא תזכרנה
הראשנות ולא תעלינה
על לב׃ כי אם שישו וגי
וגילו עדי עד אשר אני
בורא כי הנני בורא את
ירושלם גילה ועמה מ
משוש׃ וגלתי בירושלם
וששתי בעמי ולא ישמ
ישמע בה עוד קול בכי
וקול זעקה׃ לא יהיה
משם עוד עול ימים וז
וזקן אשר לא ימלא א
את ימיו כי הנער בן מא
מאה שנה ימות והחטא
בן מאה שנה יקלל׃ ובנ
בתים וישבו ונטעו כר
כרמים ואכלו פרים׃ לא
יבנו ואחר ישב לא יטע
ואחר יאכל כי כימי הע
העץ ימי עמי ומעשה
ידיהם יבלו בחירי׃ לא
יגעו לריק ולא ילדו לב
לבהלה כי זרע ברוכי י
יהוה המה וצאצאיהם
אתם׃ והיה טרם יקראו
ואני אענה עוד הם מ
מדברים ואני אשמע׃
זאב וטלה ירעו כאחד
ואריה כבקר יאכל תבן
ונחש עפר לחמו לא י
ירעו ולא ישחיתו בכל
הר קדשי אמר יהוה׃
כה אמר יהוה

הפט״
פא

השמים כסאי והארץ ה
הדום רגלי איזה בית
אשר תבנו לי ואיזה מ
מקום מנוחתי׃ ואת כל
אלה ידי עשתה ויהיו
כל אלה נאם יהוה ואל
זה אביט אל עני ונכה
רוח וחרד על דברי׃ שו
שוחט השור מכה איש
זובח השה ערף כלב
מעלה מנחה דם חזיר
מזכיר לבנה מברך א
און גם המה בחרו בד
בדרכיהם ובשקוציהם
נפשם חפצה׃ גם אני
אבחר בתעלוליהם ומ
ומגורתם אביא להם יע
יען קראתי ואין עונה
דברתי ולא שמעו ויע
ויעשו הרע בעיני ובא
ובאשר לא חפצתי בח
בחרו׃ שמעו
דבר יהוה החרדים אל
דברו אמרו אחיכם ש
שנאיכם מנדיכם למען
שמי יכבד יהוה ונראה
בשמחתכם והם יבשו׃
קול שאון מעיר קול
מהיכל קול יהוה מש
משלם גמול לאיביו׃
בטרם תחיל ילדה בט
בטרם יבוא חבל לה וה
והמליטה זכר׃ מי שמע
כזאת ומי ראה כאלה

היוחל ארץ ביום אחד
אם יולד גוי פעם אחת
כי חלה גם ילדה ציון א
את בניה׃ האני אשביר
ולא אוליד יאמר יהוה
אם אני המוליד ועצרתי
אמר אלהיך׃
שמחו את ירושלם וגילו
בה כל אהביה שישו א
אתה משוש כל המתא
המתאבלים עליה׃ למ
למען תינקו ושבעתם
משד תנחמיה למען
תמצו והתענגתם מזיז
כבודה׃ כי כה
אמר יהוה הנני נטה
אליה כנהר שלום וכנחל
שוטף כבוד גוים וינקתם
על צד תנשאו ועל ברכ
ברכים תשעשעו׃ כאיש
אשר אמו תנחמנו כן א
אנכי אנחמכם ובירושלם
תנחמו׃ וראיתם ושש ל
לבכם ועצמותיכם כדשא
תפרחנה ונודעה יד י
יהוה את עבדיו וזעם
את איביו׃ כי הנה יהוה
באש יבא וכסופה מר
מרכבתיו להשיב בחמה
אפו וגערתו בלהבי אש׃
כי באש יהוה נשפט וב
ובחרבו את כל בשר ור
ורבו חללי יהוה׃ המת
המתקדשים והמטהרים

אל הגנות אחר אחד
בתוך אכלי בשר החזיר
והשקץ והעכבר יחדו
יספו נאם יהוה׃ ואנכי
מעשיהם ומחשבתיהם
באה לקבץ את כל הגו
הגוים והלשנות ובאו
וראו את כבודי׃ ושמתי
בהם אות ושלחתי מהם
פליטים אל הגוים תרש
תרשיש פול ולוד מש
משכי קשת תובל ויון׃
האיים הרחקים אשר
לא שמעו את שמעי
ולא ראו את כבודי וה
והגידו את כבודי בגוים׃
והביאו את כל אחיכם
מכל הגוים מנחה ליהוה
בסוסים וברכב ובצבים
ובפרדים ובכרכרות על
הר קדשי ירושלם א
אמר יהוה כאשר יביאו
יביאו בני ישראל את
המנחה בכלי טהור בית
יהוה׃ וגם מהם אקח
לכהנים ללוים אמר י
יהוה׃ כי כאשר השמ
השמים החדשים והא
והארץ החדשה אשר
אני עשה עמדים לפני
נאם יהוה כן יעמד זר
זרעכם ושמכם׃ והיה
מדי חדש בחדשו ומ
ומדי שבת בשבתו יבא

כל בשר להשתחות לפני
אמר יהוה׃ ויצאו וראו
בפגרי האנשים הפשעים
בי כי תולעתם לא תמ
תמות ואשם לא תכבה
והיו דראון לכל בשר׃
וה״ה מ״די ח״דש
בחדשו
ב״ח״י ומ״די׃

סימ״ן יחזק׳

יהוה אשר היה אל
הושע בן בארי בימי ע
עזיה יותם אחז יחזק
יחזקיה מלכי יהודה
ובימי ירבעם בן יואש
מלך ישראל׃ תחלת
דבר יהוה בהושע
ויאמר יהוה אל הוש
הושע לך קח לך אשת
זנונים וילדי זנונים כי ז
זנה תזנה הארץ מאח
מאחרי יהוה׃ וילך ו
ויקח את גמר בת דבל
דבלים ותהר ותלד לו
בן׃ ויאמר יהוה אליו
קרא שמו יזרעאל כי
עוד מעט ופקדתי את

דמי יזרעאל על בית
יהוא והשבתי ממלכות
בית ישראל והיה ביום
ההוא ושברתי את קש
קשת ישראל בעמק
יזרעאל ותהר עוד ות
ותלד בת ויאמר לו ק
קרא שמה לא רחמה
כי לא אוסף עוד ארחם
את בית ישראל כי נשא
אשא להם ואת בית י
יהודה ארחם והושעתים
ביהוה אלהיהם ולא א
אושיעם בקשת ובחרב
ובמלחמה בסוסים וב
ובפרשים ותגמל את
לא רחמה ותהר ותלד
בן ויאמר קרא שמו
לא עמי כי אתם לא ע
עמי ואנכי לא אהיה
לכם והיה הפט
מספר בני ישראל כח סב
כחול הים אשר לא י
ימד ולא יספר והיה
במקום אשר יאמר
להם לא עמי אתם יא
יאמר להם בני אל חי
ונקבצו בני יהודה ובני
ישראל יחדו ושמו ל
להם ראש אחד ועלו
מן הארץ כי גדול יום
יזרעאל אמרו לאחיכם
עמי ולאחותיכם רחמה
ריבו באמכם ריבו כי

היא לא אשתי ואנכי
לא אישה ותסר זנוניה
מפניה ונאפופיה מבין
שדיה פן אפשיטנה
ערמה והצגתיה כיום
הולדה ושמתיה כמד
כמדבר ושתה כארץ
ציה והמתיה בצמא
ואת בניה לא ארחם כי
בני זנונים המה כי זנתה
אמם הובישה הורתם
כי אמרה אלכה אחרי
מאהבי נתני לחמי ומי
ומימי צמרי ופשתי
שמני ושקויי לכן הנני
שך את דרכך בסירים
וגדרתי את גדרה ונתי
ונתיבותיה לא תמצא
ורדפה את מאהביה ו
ולא תשיג אותם ובקש
ובקשתם ולא תמצא
ואמרה אלכה ואשובה
אל אישי הראשון כי
טוב לי אז מעתה והיא
לא ידעה כי אנכי נתתי
לה הדגן והתירוש וה
והיצהר וכסף הרביתי
לה וזהב עשו לבעל
לכן אשוב ולקחתי דגני
בעתו ותירושי במועדו
והצלתי צמרי ופשתי
לכסות את ערותה ועת
ועתה אגלה את נבלתה
לעיני מאהביה ואיש

לא יצילנה מידי והש
והשבתי כל משושה
חגה חדשה ושבתה ו
וכל מועדה והשמתי
גפנה ותאנתה אשר א
אמרה אתנה המה לי
אשר נתנו לי מאהבי ו
ושמתים ליער ואכלתם
חית השדה ופקדתי
עליה את ימי הבעלים
אשר תקטיר להם ותעד
נזמה וחליתה ותלך א
אחרי מאהביה ואתי
שכחה נאם יהוה
לכן הנה אנכי מ
מפתיה והלכתיה המ
המדבר ודברתי על לבה
ונתתי לה את כרמיה מ
משם ואת עמק עכור
לפתח תקוה וענתה ש
שמה כימי נעוריה
וכיום עלתה מארץ מ
מצרים והיה
ביום ההוא נאם יהוה
תקראי אישי ולא תקר
תקראי לי עוד בעלי
והסרתי את שמות
הבעלים מפיה ולא יז
יזכרו עוד בשמם וכר
וכרתי להם ברית ביום
ההוא עם חית השדה
ועם עוף השמים ורמש
האדמה וקשת וחרב
ומלחמה אשבור מן

הארץ והשכבתים לבט
לבטח׃ וארשתיך לי לע
לעולם וארשתיך לי ב
בצדק ובמשפט ובחסד
וברחמים׃ וארשתיך לי
באמונה וידעת את יי׃
יהוה׃ והיה ביום ההוא
אענה נאם יהוה אענה
את השמים והם יענו
את הארץ׃ והארץ תע
תענה את הדגן ואת ה
התירוש ואת היצהר
והם יענו את יזרעאל׃
וזרעתיה לי בארץ ור
ורחמתי את לא רחמה
ואמרתי ללא עמי עמי
אתה והוא יאמר אלהי׃
ויאמר יהוה׃
אלי עוד לך אהב אשה
אהבת רע ומנאפת כא
כאהבת יהוה את בני׃
ישראל והם פנים אל
אלהים אחרים ואהבי
אשישי ענבים׃ ואכרה
לי בחמשה עשר כסף
וחמר שערים ולתך ש
שערים׃ ויאמר אליה י
ימים רבים תשבי לי לא
תזני ולא תהיי לאיש
וגם אני אליך׃ כי ימים
רבים ישבו בני ישראל
אין מלך ואין שר ואין
זבח ואין מצבה ואין
אפוד ותרפים׃ אחר יש

ישבו בני ישראל ובקשו
את יהוה אלהיהם ואת
דויד מלכם ופחדו אל
יהוה ואל טובו באחרית
באחרית הימים׃
שמעו דבר
יהוה בני ישראל כי ר
ריב ליהוה עם יושבי ה
הארץ כי אין אמת וא
ואין חסד ואין דעת
אלהים בארץ׃ אלה
וכחש ורצח וגנב ונ
ונאוף פרצו ודמים בד
בדמים נגעו׃ על כן ת
תאבל הארץ ואמלל
כל יושב בה בחית השד
השדה ובעוף השמים
וגם דגי הים יאספו׃ א
אך איש אל ירב ואל
יוכח איש ועמך כמרי
כמריבי כהן׃ וכשלת ה
היום וכשל גם נביא ע
עמך לילה ודמיתי א
אמך׃ נדמו עמי מבלי
הדעת כי אתה הדעת
מאסת ואמאסאך מכ
מכהן לי ותשכח תורת
אלהיך אשכח בניך גם
אני׃ כרבם כן חטאו לי
כבודם בקלון אמיר׃ ח
חטאת עמי יאכלו ואל
עונם ישאו נפשו׃ והיה
כעם ככהן ופקדתי עליו
דרכיו ומעלליו אשיב

לו׃ ואכלו ולא ישבעו׃
הזנו ולא יפרצו כי את
יהוה עזבו לשמר׃ זנות
ויין ותירוש יקח לב׃ עמי
בעצו ישאל ומקלו יגיד
לו כי רוח זנונים התעה
ויזנו מתחת אלהיהם׃ ע
על ראשי ההרים יזבחו
ועל הגבעות יקטרו ת
תחת אלון ולבנה ואלה
כי טוב צלה על כן תזנ
תזנינה בנותיכם וכלותיכם
תנאפנה׃ לא אפקוד על
בנותיכם כי תזנינה ועל
כלותיכם כי תנאפנה כי ה
הם עם הזנות יפרדו ו
ועם הקדשות יזבחו ו
ועם לא יבין ילבט׃ אם
זונה אתה ישראל אל
יאשם יהודה ואל תבאו
הגלגל ואל תעלו בית
און ואל תשבעו חי יי׃
יהוה׃ כי כפרה סוררה
סרר ישראל עתה ירעם
יהוה ככבש במרחב׃ ח
חבור עצבים אפרים הנח
לו׃ סר סבאם הזנה הזנו
אהבו הבו קלון מגניה׃
צרר רוח אותה בכנפיה
ויבשו מזבחותם׃
שמעו זאת הכהנים וה
והקשיבו בית ישראל
ובית המלך האזינו כי
לכם המשפט כי פח הי

היתם למצפה ורשת
פרושה על תבור ושחטה
שטים העמיקו ואני מו
מוסר לכלם אני ידעתי
אפרים וישראל לא נכ
נכחד ממני כי עתה הזנ
הזנית אפרים נטמא יש
ישראל לא יתנו מעלל
מעלליהם לשוב אל
אלהיהם כי רוח זנונים ב
בקרבם ואת יהוה לא יד
ידעו וענה גאון ישראל
בפניו וישראל ואפרים
יכשלו בעונם כשל גם
יהודה עמם בצאנם
ובבקרם ילכו לבקש את
יהוה ולא ימצאו חלץ
מהם ביהוה בגדו כי בנים
זרים ילדו עתה יאכלם
חדש את חלקיהם תקעו
שופר בגבעה חצצרה
ברמה הריעו בית און
אחריך בנימין אפרים
לשמה תהיה ביום תוכ
תוכחה בשבטי ישראל
הודעתי נאמנה היו ש
שרי יהודה כמסיגי ג
גבול עליהם אשפוך כ
כמים עברתי עשוק א
אפרים רצוץ משפט כי
הואיל הלך אחרי צו
ואני כעש לאפרים ו
וכרקב לבית יהודה וי
וירא אפרים את חליו

ויהודה את מזורו וילך
אפרים אל אשור וישלח
אל מלך ירב והוא לא
יוכל לרפא לכם ולא יג
יגהה מכם מזור כי אנכי
כשחל לאפרים וככפיר
לבית יהודה אני אני א
אטרף ואלך אשא וא
ואין מציל אלך אשובה
אל מקומי עד אשר יא
יאשמו ובקשו פני בצר
להם ישחרנני לכו ונשו
ונשובה אל יהוה כי הו
הוא טרף וירפאנו יך
ויחבשנו יחיינו מימים
ביום השלישי יקימנו
ונחיה לפניו ונדעה נר
נרדפה לדעת את יהוה
כשחר נכון מוצאו ויב
ויבוא כגשם לנו כמלקוש
יורה ארץ מה אעשה
לך אפרים מה אעשה
לך יהודה וחסדכם כענן
בקר וכטל משכים הולך
על כן חצבתי בנביאים
הרגתים באמרי פי ומ
ומשפטיך אור יצא כי
חסד חפצתי ולא זבח
ודעת אלהים מעלות
והמה כאדם עברו ברית
שם בגדו בי גלעד קרית
פעלי און עקבה מדם
וכחכה איש גדודים ח
חבר כהנים דרך ירצחו

שכמה כי זמה עשו בב
בבית ישראל ראיתי ש
שעריריה שם זנות לא
לאפרים נטמא ישראל
גם יהודה שת קציר לך
בשובי שבות עמי
כרפאי לישראל
ונגלה עון אפרים ורעות
שמרון כי פעלו שקר
וגנב יבוא פשט גדוד ב
בחוץ ובל יאמרו ללבבם
כל רעתם זכרתי עתה
סבבום מעלליהם נגד
פני היו ברעתם ישמחו
מלך ובכחשיהם שרים
כלם מנאפים כמו תנור
בערה מאפה ישבות
מעיר מלוש בצק עד
חמצתו יום מלכנו הח
החלו שרים חמת מיין
משך ידו את לצצים
כי קרבו כתנור לבם בא
בארבם כל הלילה ישן
אפהם בקר הוא בער
כאש להבה כלם יחמו
כתנור ואכלו את שפט
שפטיהם כל מלכיהם
נפלו ואין קרא בהם
אלי אפרים בעמים הו
הוא יתבולל אפרים ה
היה עגה בלי הפוכה
אכלו זרים כחו והוא
לא ידע גם שיבה זרקה
בו והוא לא ידע וענה

גאון ישראל בפניו ולא
שבו אל יהוה אלהיהם
ולא בקשהו בכל זאת׃
ויהי אפרים
כיונה פותה אין לב מצ
מצרים קראו אשור ה
הלכו׃ כאשר ילכו אפר
אפרוש עליהם רשתי
כעוף השמים אורידם
איסרם כשמע לעדתם׃
אוי להם כי נדדו ממנ
שד להם כי פשעו בי ו
ואנכי אפדם והמה דברו
עלי כזבים׃ ולא זעקו א
אלי בלבם כי ייליל
על משכבותם על דגן
ותירוש יתגוררו יסורו
בי׃ ואני יסרתי חזקתי
זרועתם ואלי יחשבו
רע׃ ישובו לא על היו כ
כקשת רמיה יפלו בחרב
שריהם מזעם לשונם
זו לעגם בארץ מצרים׃
אל חכך שפר כנשר על
בית יהוה יען עברו בר
בריתי ועל תורתי פשע
פשעו׃ לי יזעקו אלהי
ידענוך ישראל׃ זנח יש
ישראל טוב אויב ירדפו׃
הם המליכו ולא ממני
השירו ולא ידעתי כספם
וזהבם עשו להם עצבים
למען יכרת׃ זנח עגלך
שמרון חרה אפי בם עד

מתי לא יוכלו נקיון׃ כי
מישראל והוא חרש ע
עשהו ולא אלהים הוא
כי שבבים יהיה עגל ש
שמרון׃ כי רוח יזרעו וס
וסופתה יקצרו קמה א
אין לו צמח בלי יעשה
קמח אולי יעשה זרים
יבלעהו׃ נבלע ישראל
עתה היו בגוים ככלי א
אין חפץ בו׃ כי המה ע
עלו אשור פרא בודד לו
אפרים התנו אהבים׃ גם
כי יתנו בגוים עתה אקב
אקבצם ויחלו מעט מ
ממשא מלך שרים׃ כי
הרבה אפרים מזבחות
לחטא היו לו מזבחות
לחטא׃ אכתוב לו רבו
תורתי כמו זר נחשבו׃
זבחי הבהבי יזבחו בשר
ויאכלו יהוה לא רצם
עתה יזכר עונם ויפקד
חטאתם המה מצרים
ישובו׃ וישכח ישראל
את עשהו ויבן היכלות
ויהודה הרבה ערים בצ
בצרות ושלחתי אש בע
בעריו ואכלה ארמנתיה׃
אל תשמח ישראל אל
גיל כעמים כי זנית מעל
אלהיך אהבת אתנן על
כל גרנות דגן׃ גרן ויקב ל
לא ירעם ותירש יכחש

בה׃ לא ישבו בארץ יהוה
ושב אפרים מצרים ובא
ובאשור טמא יאכלו׃
לא יסכו ליהוה יין ולא
יערבו לו זבחיהם כלחם
אונים להם כל אכליו י
יטמאו כי לחמם לנפשם
לא יבוא בית יהוה׃ מה
תעשו ליום מועד וליו
וליום חג יהוה׃ כי הנה
הלכו משד מצרים תק
תקבצם מף תקברם
מחמד לכספם קמוש
יירשם חוח באהליהם׃
באו ימי הפקדה באו י
ימי השלם ידעו ישראל
אויל הנביא משגע איש
הרוח על רב עונך ורבה
משטמה׃ צפה אפרים
עם אלהי נביא פח יקוש
על כל דרכיו משטמה
בבית אלהיו׃ העמיקו
שחתו כימי הגבעה יז
יזכור עונם יפקד חט
חטאתם׃

כענבים במדבר מצאתי
ישראל כבכורה בתאנה
בראשיתה ראיתי אבותיכם
המה באו בעל פעור וינ
וינזרו לבשת ויהיו ש
שקוצים כאהבם׃ אפרים
כעוף יתעופף כבודם
מלדה ומבטן ומהריון׃
כי אם יגדלו את בניהם

ושכלתים מאדם כי גם
אוי להם בשורי מהם:
אפרים כאשר ראיתי
לצור שתולה בנוה א
ואפרים להוציא אל הו
הרג בניו: תן להם יהוה
מה תתן תן להם רחם
משכיל ושדים צמקים:
כל רעתם בגלגל כי שם
שנאתים על רע מעלל
מעלליהם מביתי אגרש
אגרשם לא אוסף אה
אהבתם כל שריהם ס
סוררים: הכה אפרים ש
שרשם יבש פרי בלי
יעשון גם כי ילדון וה
והמתי מחמדי בטנם:
ימאסם אלהי כי לא ש
שמעו לו ויהיו נדדים
בגוים: גפן בוקק
ישראל פרי ישוה לו כ
כרב לפריו הרבה למזב
למזבחות כטוב לארצו
היטיבו מצבות: חלק לב
לבם עתה יאשמו הוא
יערף מזבחותם ישדד
מצבותם: כי עתה יאמ
יאמרו אין מלך לנו כי
לא יראנו את יהוה וה
והמלך מה יעשה לנו:
דברו דברים אלות שו
שוא כרות ברית ופרח
כראש משפט על תל
תלמי שדי: לעגלות

בית און יגורו שכן שכ
שמרון כי אבל עליו עמ
עמו וכמריו עליו יגילו
על כבודו כי גלה ממנו:
גם אותו לאשור יובל
מנחה למלך ירב בשנה
אפרים יקח ויבוש ישר
ישראל מעצתו: נדמה
שמרון מלכה כקצף על
פני מים: ונשמדו במות
און חטאת ישראל קוץ
ודרדר יעלה על מזב
מזבחותם ואמרו להרים
כסונו ולגבעות נפלו ע
עלינו: מימי הגבעה
חטאת ישראל שם
עמדו לא תשיגם בג
בגבעה מלחמה על בני
עלוה: באותי ואסרם
ואספו עליהם עמים
באסרם לשתי עינתם:
ואפרים עגלה מלמדה
אהבתי לדוש ואני עב
עברתי על טוב צוארה
ארכיב אפרים יחרוש
יהודה ישדד לו יעקב:
זרעו לכם לצדקה קצ
קצרו לפי חסד נירו לכ
לכם ניר ועת לדרוש א
את יהוה עד יבוא ויורה
צדק לכם: חרשתם רש
רשע עולתה קצרתם
אכלתם פרי כחש כי ב
בטחת בדרכך ברב גב

גבוריך: וקאם שאון ב
בעמיך וכל מבצריך יו
יושד כשד שלמן בית
ארבאל ביום מלחמה
אם על בנים רטשה: כ
ככה עשה לכם בית אל
מפני רעת רעתכם בש
בשחר נדמה נדמה מ
מלך ישראל: כי נער
ישראל ואהבהו וממ
וממצרים קראתי לבני:
קראו להם כן הלכו מ
מפניהם לבעלים יזבחו
ולפסלים יקטרון: וא
ואנכי תרגלתי לאפרים
קחם על זרועתיו ולא
ידעו כי רפאתים: בחב
בחבלי אדם אמשכם
בעבתות אהבה ואהיה
להם כמרימי על על
לחיהם ואט אליו אוכ
אוכיל: לא ישוב אל
ארץ מצרים ואשור
הוא מלכו כי מאנו ל
לשוב: וחלה חרב בעריו
וכלתה בדיו ואכלה מ
ממעצותיהם:
ועמי תלואים למשובתי
ואל על יקראהו יחד
לא ירומם: איך אתנך
אפרים אמגנך ישראל
איך אתנך כאדמה א
אשימך כצבאים נהפך
עלי לבי יחד נכמרו נ

נחומי׃ לא אעשה חרון
אפי ולא אשוב לשחת
אפרים כי אל אנכי ולא
איש בקרבך קדוש ולא
אבוא בעיר׃ אחרי יהוה
ילכו כאריה ישאג
ויחרדו בנים מים׃ יחרדו
כצפור ממצרים וכיונה
מארץ אשור והושבתים
על בתיהם נאם יהוה׃
סבבני בכחש
אפרים ובמרמה
בית ישראל ויהודה
עד רד עם אל ועם קד
קדשים נאמן׃ אפרים
רעה רוח ורדף קדים
כל היום כזב ושד ירבה
וברית עם אשור יכרתו
ושמן למצרים יובל׃ ור
וריב ליהוה עם יהודה
ולפקד על יעקב כדרכיו
כמעלליו ישיב לו׃ בב
בבטן עקב את אחיו וב
ובאונו שרה את אלהים׃
וישר אל מלאך ויכל
בכה ויתחנן לו בית אל
ימצאנו ושם ידבר עמ
עמנו׃ ויהוה אלהי ה
הצבאות יהוה זכרו׃ ו
ואתה באלהיך תשוב
חסד ומשפט שמר וק
וקוה אל אלהיך תמיד׃
כנען בידו מאזני מרמה
לעשק אהב׃ ויאמר

אפרים אך עשרתי מצ
מצאתי און לי כל יגיעי
לא ימצאו לי עון אשר
חטא׃ ואנכי יהוה אלהיך
מארץ מצרים עד אוש
אושיבך באהלים כימי
מועד׃ ודברתי על הנב
הנביאים ואנכי חזון ה
הרביתי וביד הנביאים
אדמה׃ אם גלעד און
אך שוא היו בגלגל
בגלגל שורים זבחו גם
מזבחותם כגלים על תל
תלמי שדי׃ ויברח יעקב
שדה ארם ויעבד ישר
ישראל באשה ובאשה
שמר׃ ובנביא העלה יה
יהוה את ישראל ממ
ממצרים ובנביא נשמר׃
הכעיס אפרים תמרורים
ודמיו עליו יטוש וחר
וחרפתו ישיב לו אדניו׃
כדבר אפרים רתת נשא
הוא בישראל ויאשם
בבעל וימת׃ ועתה יוספו
לחטא ויעשו להם מס
מסכה מכספם כתבונם
עצבים מעשה חרשים
כלה להם הם אמרים
זבחי אדם עגלים ישקון
לכן יהיו כענן בקר וכט
וכטל משכים הלך כמ
כמוץ יסער מגרן וכע
וכעשן מארבה׃ ואנכי

יהוה אלהיך מארץ מצ
מצרים ואלהים זולתי
לא תדע ומושיע אין ב
בלתי׃ אני ידעתיך במד
במדבר בארץ תלאובות׃
כמרעיתם וישבעו שב
שבעו וירם לבם על כן
שכחוני׃ ואהי להם כמו
שחל כנמר על דרך אש
אשור׃ אפגשם כדב
שכול ואקרע סגור לבם
ואכלם שם כלביא חית
השדה תבקעם׃ שחתך
ישראל כי בי בעזרך׃ אה
אהי מלכך אפוא ויוש
ויושיעך בכל עריך וש
ושפטיך אשר אמרת
תנה לי מלך ושרים׃ את
אתן לך מלך באפי ואקח
בעברתי׃ צרור
עון אפרים צפונה חטא
חטאתו׃ חבלי יולדה יב
יבאו לו הוא בן לא חכם
כי עת לא יעמד במשבר
בנים׃ מיד שאול אפדם
ממות אגאלם אהי דב
דבריך מות אהי קטבך
שאול נחם יסתר מעיני׃
כי הוא בין אחים יפריא
יבא קדים רוח יהוה מ
ממדבר עלה ויבש מק
מקורו ויחרב מעינו הוא
ישסה אוצר כל כלי חמ
חמדה׃ תאשם שמרון

כי מרתה באלהיה בחרב
יפלו עלליהם ירטשו
והריותיו יבקעו׃ שובה הפט״
ישראל עד יהוה אלהיך סד״
כי כשלת בעונך׃ קחו ע
עמכם דברים ושובו אל
יהוה אמרו אליו כל
תשא עון וקח טוב ונש
ונשלמה פרים שפתינו׃
אשור לא יושיענו על
סוס לא נרכב ולא נאמ
נאמר עוד אלהינו למע
למעשה ידינו אשר בך
ירחם יתום׃ ארפא מש
משובתם אהבם נדבה
כי שב אפי ממנו׃ אהיה
כטל לישראל יפרח כש
כשושנה ויך שרשיו׃
כלבנון׃ ילכו יונקותיו ויה
ויהי כזית הודו וריח לו
כלבנון׃ ישבו ישבי בצ
בצלו יחיו דגן ויפרחו׃
כגפן זכרו כיין לבנון׃ א
אפרים מה לי עוד לע
לעצבים אני עניתי וא
ואשורנו אני כברוש ר
רענן ממני פריך נמצא׃
מי חכם ויבן אלה נבון
וידעם כי ישרים דרכי
יהוה וצדקים ילכו בם
ופשעים יכשלו בם׃

דבר יהוה אשר היה אל
יואל בן פתואל׃ שמעו ז
זאת הזקנים והאזינו כל
ישבי הארץ ההיתה זאת
בימיכם ואם בימי אבתי
אבתיכם׃ עליה לבניכם
ספרו ובניכם לבניהם וב
ובניהם לדור אחר׃ יתר
הגזם אכל הארבה ויתר
הארבה אכל הילק ויתר
הילק אכל החסיל׃ הקי
הקיצו שכורים ובכו
והילילו כל שתי יין על
עסיס כי נכרת מפיכם׃
כי גוי עלה על ארצי עצ
עצום ואין מספר שניו׃
שני אריה ומתלעות ל
לביא לו׃ שם גפני לשמה
ותאנתי לקצפה חשף ח
חשפה והשליך הלבינו
שריגיה׃ אלי כבתולה ח
חגרת שק על בעל נע
נעוריה׃ הכרת מנחה ונסך
מבית יהוה אבלו הכהנ
הכהנים משרתי יהוה׃
שדד שדה אבלה אדמה
כי שדד דגן הוביש תירוש
אמלל יצהר׃ הובישו
אכרים הילילו כרמים
על חטה ועל שערה כי
אבד קציר שדה׃ הגפן
הובישה והתאנה אמ
אמללה רמון גם תמר
ותפוח כל עצי השדה
יבשו כי הוביש ששון
מן בני אדם׃ חגרו וספדו
הכהנים הילילו משרתי
מזבח באו לינו בשקים
משרתי אלהי כי נמ
נמנע מבית אלהיכם
מנחה ונסך׃ קדשו צום
קראו עצרה אספו זקנים
כל ישבי הארץ בית יהוה
אלהיכם וזעקו אל יהוה׃
אהה ליום כי קרוב יום
יהוה וכשד משדי יבוא׃
הלא נגד ...... עינינו אכל
נכרת מבית אלהינו שמ
שמחה וגיל׃ עבשו פר
פרדות תחת מגרפתיהם
נשמו אצרות נהרסו׃
ממגרות כי הביש דגן׃
מה נאנחה בהמה נבכו
עדרי בקר כי אין מרעה
להם גם עדרי הצאן נא
נאשמו׃ אליך יהוה אק
אקרא כי אש אכלה נא
נאות מדבר ולהבה לה
להטה כל עצי השדה׃
גם בהמות שדה תערג
אליך כי יבשו אפיקי׃
מים ואש אכלה נאות
המדבר׃ תקעו
שופר בציון והריעו בהר
קדשי ירגזו כל ישבי הא
הארץ כי בא יום יהוה כי
קרוב׃ יום חשך ואפלה
יום ענן וערפל כשחר
פרש על ההרים עם רב

ועצום כמוהו לא נהיה
מן העולם ואחריו לא
יוסף עד שני דור ודור׃
לפניו אכלה אש ואחריו
תלהט להבה כגן עדן ה
הארץ לפניו ואחריו מ
מדבר שממה וגם פליט
פלטה לא היתה לו׃ כמ
כמראה סוסים מראהו
וכפרשים כן ירוצון׃ כק
כקול מרכבות על ראשי
ההרים ירקדון כקול
להב אש אכלה קש כ
כעם עצום ערוך מלח
מלחמה׃ מפניו יחילו
עמים כל פנים קבצו פ
פארור׃ כגבורים ירוצון
כאנשי מלחמה יעלו ח
חומה ואיש בדרכיו ילכון
ולא יעבטון ארחותם׃
ואיש אחיו לא ידחקון
גבר במסלתו ילכון ובע
ובעד השלח יפלו ולא
יבצעו׃ בעיר ישקו בח
בחומה ירוצון בבתים
יעלו בעד החלונים יבאו
כגנב׃ לפניו רגזה ארץ ר
רעשו שמים שמש וי
וירח קדרו וכוכבים אס
אספו נגהם׃ ויהוה נתן
קולו לפני חילו כי רב מ
מחנהו כי עצום עשה
דברו כי גדול יום יהוה
ונורא מאד ומי יכילנו׃

וגם עתה נאם יהוה שבו
עדי בכל לבבכם בצום וב
ובבכי ובמספד׃ וקרעו לב
לבבכם ואל בגדיכם ושו
ושובו אל יהוה אלהיכם
כי חנון ורחום הוא ארך
אפים ורב חסד ונחם על
הרעה׃ מי יודע ישוב
ונחם והשאיר אחריו ב
ברכה מנחה ונסך ליהוה
אלהיכם׃ תקעו
שופר בציון קדשו צום
קראו עצרה׃ אספו עם
קדשו קהל קבצו זקנים
אספו עוללים ויונקי ש
שדים יצא חתן מחדרו
וכלה מחפתה׃ בין הא
האולם ולמזבח יבכו ה
הכהנים משרתי יהוה
ויאמרו חוסה יהוה על
עמך ואל תתן נחלתך
לחרפה למשל בם גוים
למה יאמרו בעמים איה
אלהיהם׃ ויקנא יהוה
לארצו ויחמל על עמו׃
ויען יהוה ויאמר לעמו
הנני שלח לכם את הדגן
והתירוש והיצהר ושב
ושבעתם
אתכם עוד חרפה בגוים׃
ואת הצפוני ארחיק מ
מעליכם והדחתיו אל
ארץ ציה ושממה את
פניו אל הים הקדמני ו

וספו אל הים האחרון
ועלה באשו ותעל צח
צחנתו כי הגדיל לעש
לעשות׃ אל תיראי אד
אדמה גילי ושמחי כי
הגדיל יהוה לעשות׃
אל תיראו בהמות שדי
כי דשאו נאות מדבר
כי עץ נשא פריו תאנה
וגפן נתנו חילם׃ ובני צ
ציון גילו ושמחו ביהוה
אלהיכם כי נתן לכם את
המורה לצדקה ויורד
לכם גשם מורה ומלקוש
ומלקוש בראשון׃ ומל
ומלאו הגרנות בר והש
והשיקו היקבים תירוש
ויצהר׃ ושלמתי לכם
את השנים אשר אכל
הארבה הילק והחסיל
והגזם חילי הגדול אש
אשר שלחתי בכם׃ ואכ
ואכלתם אכול ושבוע
והללתם את שם יהוה
אלהיכם אשר עשה
עמכם להפליא ולא ב
יבשו עמי לעולם׃ וי
וידעתם כי בקרב ישראל
אני ואני יהוה אלהיכם
ואין עוד ולא יבשו עמי
לעולם׃ והיה
אחרי כן אשפוך את
רוחי על כל בשר ונבאו
בניכם ובנותיכם זקניכם

חלמות יחלמון בחורי
בחוריכם חזינות יראו
וגם על העבדים ועל
השפחות בימים ההמה
אשפוך את רוחי ונתתי
מופתים בשמים ובארץ
דם ואש ותימרות עשן
השמש יהפך לחשך
והירח לדם לפני בוא יום
יהוה הגדול והנורא
והיה כל אשר יקרא בש
בשם יהוה ימלט כי בהר
ציון ובירושלם תהיה
פליטה כאשר אמר
יהוה ובשרידים אשר
יהוה קרא כי הנה בימי
בימים ההמה ובעת ה
ההיא אשר אשוב את
שבית יהודה וירושלם
וקבצתי את כל הגוים
והורדתים אל עמק יה
יהושפט ונשפטתי עמם
שם על עמי ונחלתי יש
ישראל אשר פזרו בגוים
ואת ארצי חלקו ואל
עמי ידו גורל ויתנו ה
הילד בזונה והילדה
מכרו ביין וישתו וגם
מה אתם לי צר וצידון
וכל גלילות פלשת הג
הגמול אתם משלמים
עלי ואם גמלים אתם
עלי קל מהרה אשיב
גמלכם בראשכם אש

אשר כספי וזהבי לקחתם
ומחמדי הטובים הבאתם
להיכליכם ובני יהודה
ובני ירושלם מכרתם לבני
היונים למען הרחיקם
מעל גבולם הנני מעירם
מן המקום אשר מכרתם
אתם שמה והשבתי גמ
גמלכם בראשכם ומכר
ומכרתי את בניכם ואת
בנותיכם ביד בני יהודה
ומכרום לשבאים אל
גוי רחוק כי יהוה דבר
קראו זאת בגוים
קדשו מלחמה העירו
הגבורים יגשו יעלו כל
אנשי המלחמה כתו א
אתיכם לחרבות ומזמר
ומזמרתיכם לרמחים
החלש יאמר גבור אני
עושו ובאו כל הגוים מ
מסביב ונקבצו שמה
הנחת יהוה גבוריך יע
יעורו ויעלו כל הגוים
אל עמק יהושפט כי
שם אשב לשפט את כל
הגוים מסביב שלחו מ
מגל כי בשל קציר באו
רדו כי מלאה גת השיקו
היקבים כי רבה רעתם
המונים המונים בעמק
החרוץ כי קרוב יום יהוה
יהוה בעמק החרוץ ש
שמש וירח קדרו וכול

וכוכבים אספו נגהם
ויהוה מציון ישאג ומ
ומירושלם יתן קולו ו
ורעשו שמים וארץ ו
ויהוה מחסה לעמו
ומעוז לבני ישראל
וידעתם כי אני יהוה
אלהיכם שכן בציון הר
קדשי והיתה ירושלם
קדש וזרים לא יעברו
בה עוד והיה
ביום ההוא יטפו ההרים
עסיס והגבעות תלכנה
חלב וכל אפיקי יהודה
ילכו מים ומעין מבית
יהוה יצא והשקה את
נחל השטים מצרים
לשממה תהיה ואדום ל
למדבר שממה תהיה
מחמס בני יהודה אשר
שפכו דם נקיא בארצם
ויהודה לעולם תשב
וירושלם לדור ודור
ונקיתי דמם לא נקיתי
ויהוה שכן בציון

דברי עמוס אשר היה
בנקדים מתקוע אשר
חזה על ישראל בימי
עזיה מלך יהודה ובימי
ירבעם בן יואש מלך
ישראל שנתים לפני
הרעש ויאמר יהוה

מציון

מציון ישאג ומירושלם
יתן קולו ואבלו נאות
הרעים ויבש ראש הכר
הכרמל׃ כה
אמר יהוה על שלשה
פשעי דמשק ועל אר
ארבעה לא אשיבנו ׃
על דושם בחרצות ה
הברזל את הגלעד׃ וש
ושלחתי אש בבית ח
חזאל ואכלה ארמנות
בן הדד׃ ושברתי בריח
דמשק והכרתי יושב
מבקעת און ותומך שבט
מבית עדן וגלו עם ארם
קירה אמר יהוה׃
כה אמר יהוה על
שלשה פשעי עזה ועל
ארבעה לא אשיבנו על
הגלותם גלות שלמה ל
להסגיר לאדום׃ ושלחתי
אש בחומת עזה ואכלה
ארמנתיה׃ והכרתי יושב
מאשדוד ותומך שבט מ
מאשקלון והשיבותי
ידי על עקרון ואבדו ש
שארית פלשתים אמר
אדני יהוה׃ כה
אמר יהוה על שלשה
פשעי צר ועל ארבעה
לא אשיבנו על הסגירם
גלות שלמה לאדום ו
ולא זכרו ברית אחים׃
ושלחתי אש בחומת

צר ואכלה ארמנתיה׃
כה אמר יהוה
על שלשה פשעי אדום
ועל ארבעה לא אשיבנו
על רדפו בחרב אחיו וש
ושחת רחמיו ויטרף לע
לעד אפו ועברתו שמרה
נצח׃ ושלחתי אש בת
בתימן ואכלה ארמנות
בצרה׃ כה אמר
יהוה על שלשה פשעי
בני עמון ועל ארבעה לא
אשיבנו על בקעם הרות
הגלעד למען הרחיב את
גבולם׃ והצתי אש בחו
בחומת רבה ואכלה
ארמנותיה בתרועה
ביום מלחמה בסער ב
ביום סופה׃ והלך מלכם
בגולה הוא ושריו יחדו
אמר יהוה׃ כה
אמר יהוה על שלשה
פשעי מואב ועל ארבעה
לא אשיבנו על שרפו ע
עצמות מלך אדום לש
לשיד׃ ושלחתי אש ב
במואב ואכלה ארמנות
הקריות ומת בשאון ב
מואב בתרועה בקול ש
שופר׃ והכרתי שופט מ
מקרבה וכל שריה אה
אהרוג עמו אמר יהוה׃
כה אמר יהוה
על שלשה פשעי יהוד

יהודה ועל ארבעה לא
אשיבנו על מאסם את
תורת יהוה וחקיו לא
שמרו ויתעום כזביהם
אשר הלכו אבותם אח
אחריהם׃ ושלחתי אש
ביהודה ואכלה ארמנ
ארמנות ירושלם׃
כה אמר יהוה
על שלשה פשעי יש
ישראל ועל ארבעה לא
אשיבנו על מכרם בכסף
צדיק ואביון בעבור נע
נעלים׃ השאפים על ע
עפר ארץ בראש דלים
ודרך ענוים יטו ואיש
ואביו ילכו אל הנערה
למען חלל את שם קד
קדשי׃ ועל בגדים חבל
חבלים יטו אצל כל
מזבח ויין ענושים יש
ישתו בית אלהיהם׃
ואנכי השמדתי את
האמרי מפניהם אשר
כגבה ארזים גבהו וח
וחסן הוא כאלונים
ואשמיד פריו ממעל
ושרשיו מתחת׃ ואנכי
העליתי אתכם מארץ
מצרים ואולך אתכם
במדבר ארבעים שנה
לרשת את ארץ האמרי׃
ואקים מבניכם לנביאים
ומבחוריכם לנזרים ה

האף אין זאת בני ישר
ישראל נאם יהוה ותש
ותשקו את הנזרים יין
ועל הנביאים צויתם לא
לאמר לא תנבאו הנה
אנכי מעיק תחתיכם כא
כאשר תעיק העגלה
המלאה לה עמיר ואבד
מנוס מקל וחזק לא יא
יאמץ כחו וגבור לא ימ
ימלט נפשו ותפש הק
הקשת לא יעמד וקל
ברגליו לא ימלט ורכב
הסוס לא ימלט נפשו
ואמיץ לבו בגבורים
ערום ינוס ביום ההוא
נאם יהוה
שמעו את הדבר הזה
אשר דבר יהוה עליכם
בני ישראל על כל המ
המשפחה אשר העלי
העליתי מארץ מצרים
לאמר רק אתכם ידע
ידעתי מכל משפחות
האדמה על כן אפקד
עליכם את כל עונתיכם
הילכו שנים יחדו בלתי
אם נועדו הישאג אר
אריה ביער וטרף אין
לו היתן כפיר קולו ממ
ממענתו בלתי אם לכד
התפל צפור על פח הא
הארץ ומוקש אין לה
היעלה פח מן האדמה

ולכד לא ילכד אם ית
יתקע שופר בעיר ועם
לא יחרדו אם תהיה רע
רעה בעיר ויהוה לא ע
עשה כי לא יעשה אד
אדני יהוה דבר כי אם
גלה סודו אל עבדיו ה
הנביאים אריה שאג
מי לא יירא אדני יהוה
דבר מי לא ינבא השמ
השמיעו על ארמנות
באשדוד ועל ארמנות
בארץ מצרים ואמרו
האספו על הרי שמרון
וראו מהומת רבות בת
בתוכה ועשוקים בקרבה
ולא ידעו עשות נכחה
נאם יהוה האצרים חמ
חמס ושד בארמנותיהם
לכן כה אמר
אדני יהוה צר וסביב ה
הארץ והורד ממך עזך
ונבזו ארמנותיך כה אמר
יהוה כאשר יציל הרע
הרעה מפי הארי שתי כ
כרעים או בדל אזן כן
ינצלו בני ישראל היש
הישבים בשמרון בפאת
מטה ובדמשק ערש
שמעו והעידו
בבית יעקב נאם אדני
יהוה אלהי הצבאות כי
ביום פקדי פשעי ישרא
ישראל עליו ופקדתי

על מזבחות בית אל ונג
ונגדעו קרנות המזבח
ונפלו לארץ והכיתי
בית החרף על בית הקיץ
ואבדו בתי השן וספו
בתים רבים נאם יהוה
שמעו הדבר
הזה פרות הבשן אשר
בהר שמרון העשקות
דלים הרצצות אביונים
האמרת לאדניהם הבי
הביאה ונשתה נשבע
אדני יהוה בקדשו כי
הנה ימים באים עליכם
ונשא אתכם בצנות וא
ואחריתכן בסירות דוגה
ופרצים תצאנה אשה
נגדה והשלכתנה הה
ההרמונה נאם יהוה
באו בית אל ופשעו ה
הגלגל הרבו לפשע וה
והביאו לבקר זבחיכם
לשלשת ימים מעשר
מעשרתיכם וקטר מח
מחמץ תודה וקראו
נדבות השמיעו כי כן
אהבתם בני ישראל נאם
אדני יהוה וגם אני נ
נתתי לכם נקיון שנים
בכל עריכם וחסר לחם
בכל מקומתיכם ולא שב
שבתם עדי נאם יהוה
וגם אנכי מנעתי מכם
את הגשם בעוד שלשה

חרשים לקציר והמטר
והמטרתי על עיר אחת
ועל עיר אחת לא אמט
אמטיר חלקה אחת תמ
תמטר וחלקה אשר לא
תמטיר עליה תיבש׃ ונע
שתים שלש ערים אל
עיר אחת לשתות מים
ולא ישבעו ולא שבתם
עדי נאם יהוה׃ הכיתי
אתכם בשדפון ובירקון
הרבות גנותיכם וכרמיכם
ותאניכם וזיתיכם יאכל
הגזם ולא שבתם עדי נ
נאם יהוה׃ שלחתי בכם
דבר בדרך מצרים הרגת
הרגתי בחרב בחוריכם
עם שבי סוסיכם ואע
ואעלה באש מחניכם
ובאפכם ולא שבתם ע
עדי נאם יהוה׃ הפכתי
בכם כמהפכת אלהים
את סדם ואת עמרה
ותהיו כאוד מצל מש
משרפה ולא שבתם ע
עדי נאם יהוה׃
לכן כה אעשה לך ישר
ישראל עקב כי זאת אע
אעשה לך הכון לקראת
אלהיך ישראל׃ כי הנה
יוצר הרים וברא רוח
ומגיד לאדם מה שחו
עשה שחר עיפה ודרך
על במותי ארץ יהוה

צבאות שמו׃
שמעו את הדבר הזה
אשר אנכי נשא עליכם
קינה בית ישראל׃ נפלה
לא תוסיף קום בתולת
ישראל נטשה על אד
אדמתה אין מקימה׃
כי כה אמר
אדני יהוה העיר היצאת
אלף תשאיר מאה והי
והיוצאת מאה תשאיר
עשרה לבית ישראל׃
כי כה אמר
יהוה לבית ישראל דר
דרשוני וחיו׃ ואל תדר
תדרשו בית אל והגלגל
לא תבאו ובאר שבע אל
תעברו כי הגלגל גלה
יגלה ובית אל יהיה לא
לאון׃ דרשו את יהוה
וחיו פן יצלח כאש בית
יוסף ואכלה ואין מכבה
לבית אל׃ ההפכים ללע
ללענה משפט וצדקה
לארץ הניחו׃ עשה כי
כימה וכסיל והפך לבק
לבקר צלמות ויום לל
לילה החשיך הקורא
למי הים וישפכם על
פני הארץ יהוה שמו׃
המבליג שוד
על עז ושד על מבצר
יבוא׃ שנאו בשער מוכיח
ודבר תמים יתעבו׃ לכן

יען בושסכם על דל ומש
ומשאת בר תקחו ממ
ממנו בתי גזית בניתם
ולא תשבו בם כרמי ח
חמד נטעתם ולא תש
תשתו את יינם׃ כי ידעתי
רבים פשעיכם ועצמים
חטאתיכם צררי צדיק
לקחי כפר ואביונים בש
בשער הטו׃ לכן המש
המשכיל בעת ההיא
ידם כי עת רעה היא׃
דרשו טוב ואל רע למ
למען תחיו ויהי כן יהוה
אלהי צבאות אתכם
כאשר אמרתם׃ שנאו
רע ואהבו טוב והציגו
בשער משפט אולי יח
יחנן יהוה אלהי צבאות
שארית יוסף׃
לכן כה אמר יהוה אלהי
צבאות יהוה בכל רחב
רחבות מספד ובכל חו
חוצות יאמרו הו הו וק
וקראו אכר אל אבל
ומספד אל יודעי נהי׃
ובכל כרמים מספד כי
אעבר בקרבך אמר יי
יהוה׃ הוי
המתאוים את יום יהוה
למה זה לכם יום יהוה
הוא חשך ולא אור׃ כ
כאשר ינוס איש מפני
הארי ופגעו הדב ובא

הבית וסמך ידו אל ה
הקיר ונשכו הנחש׃ הל
הלא חשך יום יהוה ול
ולא אור ואפל ולא נגה
לו׃ שנאתי מאסתי חגי
חגיכם ולא אריח בעצ
בעצרתיכם׃ כי אם תעלו
לי עלות ומנחתיכם לא
ארצה ושלם מריאיכם
לא אביט׃ הסר מעלי
המון שריך וזמרת נב
נבליך לא אשמע׃ ויגל
כמים משפט וצדקה
כנחל איתן׃ הזבחים ומ
ומנחה הגשתם לי במ
במדבר ארבעים שנה
בית ישראל׃ ונשאתם
את סכות מלככם ואת
כיון צלמיכם כוכב א
אלהיכם אשר עשיתם
לכם׃ והגליתי אתכם מ
מהלאה לדמשק אמר
יהוה אלהי צבאות שמו׃
הוי השאננים
בציון והבטחים בהר ש
שמרון נקבי ראשית
הגוים ובאו להם בית י
ישראל׃ עברו כלנה וראו
וראו ולכו משם חמת
רבה ורדו גת פלשתים
הטבים מן הממלכות ה
האלה אם רב גבולם מ
מגבלכם׃ המנדים ליום
רע ותגישון שבת חמס׃

השכבים על מטות שן
וסרחים על ערשותם
ואכלים כרים מצאן וע
ועגלים מתוך מרבק׃ ה
הפרטים על פי הנבל כ
כדויד חשבו להם כלי
שיר׃ השתים במזרקי
יין וראשית שמנים ימ
ימשחו ולא נחלו על
שבר יוסף׃ לכן עתה
יגלו בראש גלים וסר מרזח
סרוחים׃ נשבע אדני י
יהוה בנפשו נאם יהוה
אלהי צבאות מתאב א
אנכי את גאון יעקב וא
וארמנתיו שנאתי והס
והסגרתי עיר ומלואה׃
והיה אם יותרו עשרה
אנשים בבית אחד ומתו׃
ונשאו דודו ומסרפו
להוציא עצמים מן הב
הבית ואמר לאשר בי
בירכתי הבית העוד ע
עמך ואמר אפס ואמר
הס כי לא להזכיר בשם
יהוה׃ כי הנה
יהוה מצוה והכה הבית
הגדול רסיסים והבית
הקטן בקעים׃ הירצון
בסלע סוסים אם יחרוש
בבקרים כי הפכתם לרא
לראש משפט ופרי צד
צדקה ללענה׃ השמחים
ללא דבר האמרים הלוא בחזקנו

לקחנו לנו קרנים׃ כי הנני
מקים עליכם בית ישראל
נאם יהוה אלהי הצבא
הצבאות גוי ולחצו את
אתכם מלבוא חמת עד
נחל הערבה׃
כה הראני אדני
יהוה והנה יוצר גבי ב
בתחלת עלות הלקש ו
והנה לקש אחר גזי המ
המלך׃ והיה אם כלה
לאכול את עשב הארץ ו
ואמר אדני יהוה סלח
נא מי יקום יעקב כי קטן
הוא׃ נחם יהוה על זאת
לא תהיה אמר יהוה׃
כה הראני אדני
יהוה והנה קרא לרב ב
באש אדני יהוה ותאכל
את תהום רבה ואכלה
את החלק׃ ואמר אדני
יהוה חדל נא מי יקום
יעקב כי קטן הוא׃ נחם
יהוה על זאת גם היא ל
לא תהיה אמר אדני י
יהוה׃ כה הראני
והנה אדני נצב
על חומת אנך ובידו א
אנך׃ ויאמר יהוה אלי
מה אתה ראה עמוס
ואמר אנך ויאמר יהוה
הנני שם אנך בקרב ע
עמי ישראל לא אוסיף
עוד עבור לו׃ ונשמו במ

במות ישחק ומקדשי
ישראל יחרבו וקמתי
על בית ירבעם בחרב׃
וישלח אמציה
כהן בית אל אל ירבעם
מלך ישראל לאמר קׄ
קשר עליך עמוס בקרב
בית ישראל לא תוכל
הארץ להכיל את כל
דבריו׃ כי כה אמר עמ
עמוס בחרב ימות ירב
ירבעם וישראל גלה יג
יגלה מעל אדמתו׃ ויׄ
ויאמר אמציה אל עמ
עמוס חזה לך ברח לך
אל ארץ יהודה ואכל
שם לחם ושם תנבא׃ ו
ובית אל לא תוסיף עוד
להנבא כי מקדש מלך
הוא ובית ממלכה הוא׃
ויען עמוס
ויאמר אל אמציה לא
נביא אנכי ולא בן נביא
אנכי כי בוקר אנכי ובו
ובולס שקמים׃ ויקחני
יהוה מאחרי הצאן וי
ויאמר אלי יהוה לך ה
הנבא אל עמי ישראל׃
ועתה שמע דבר יהוה
אתה אמר לא תנבא
על ישראל ולא תטיף
על בית ישחק׃
לכן כה אמר יהוה אש
אשתך בעיר תזנה ובניך

ובנתיך בחרב יפלו ואד
ואדמתך בחבל תחלק
ואתה על אדמה טמאה
תמות וישראל גלה יגלה
מעל אדמתו׃
כה הראני אדני יהוה וה
והנה כלוב קיץ׃ ויאמר
מה אתה ראה עמוס ו
ואמר כלוב קיץ ויאמר
יהוה אלי בא הקץ על
עמי ישראל לא אוסיף
עוד עבור לו׃ והילילו ש
שירות היכל ביום ההוא
נאם אדני יהוה רב הפ
הפגר בכל מקום השליך
הס׃ שמעו זאת
השאפים אביון ולשב
ולשבית ענוי ארץ׃ לא
לאמר מתי יעבר החדש
ונשבירה שבר והשבת
ונפתחה בר להקטין אי
איפה ולהגדיל שקל ו
ולעות מאזני מרמה׃ ל
לקנות בכסף דלים ואבי
ואביון בעבור נעלים ומ
ומפל בר נשביר׃ נשבע
יהוה בגאון יעקב אם א
אשכח לנצח את מעש
מעשיהם׃ העל זאת לא
תרגז הארץ ואבל כל יו
יושב בה ועלתה כאר
כלה ונגרשה ונשקה ה
כיאור מצרים׃
והיה ביום ההוא נאם

אדני יהוה והבאתי הש
השמש בצהרים והחש
והחשכתי לארץ ביום
אור׃ והפכתי חגיכם לא
לאבל וכל שיריכם לקינה
והעליתי על כל מתנים
שק ועל כל ראש קרחה
ושמתיה כאבל יחיד וא
ואחריתה כיום מר׃
הנה ימים באים נ
נאם אדני יהוה והשל
והשלחתי רעב בארץ
לא רעב ללחם ולא צמ
צמא למים כי אם לשמ
לשמע את דברי יהוה׃
ונעו מים עד ים ומצפון
ועד מזרח ישוטטו לבקש
את דבר יהוה ולא ימצ
ימצאו׃ ביום ההוא תת
תתעלפנה הבתולת הי
היפות והבחורים בצמא׃
הנשבעים באשמת שמ
שמרון ואמרו חי אלהיך
דן וחי דרך באר שבע׃
ונפלו ולא יקומו עוד׃
ראיתי את יהוה
נצב על המזבח ויאמר
הך הכפתור וירעשו ה
הספים ובצעם בראש
כלם ואחריתם בחרב א
אהרג לא ינוס להם נס
ולא ימלט להם פליט׃
אם יחתרו בשאול משם
ידי תקחם ואם יעלו ה

השמים משם אורידם׃
ואם יחבאו בראש הכר
הכרמל משם אחפש ו
ולקחתים ואם יסתרו
מנגד עיני בקרקע הים
משם אצוה את הנחש
ונשכם׃ ואם ילכו בשבי
לפני איביהם משם את
אצוה את החרב והרגת
והרגתם ושמתי עיני ז
עליהם לרעה ולא לטו
לטובה׃ ואדני יהוה ה
הצבאות הנוגע בארץ
ותמוג ואבלו כל יושבי
בה ועלתה כיאר כלה
ושקעה כיאר מצרים׃
הבונה בשמים מעלותו
ואגדתו על ארץ יסדה
הקורא למי הים וישפ
וישפכם על פני הארץ
יהוה שמו׃
הפט סי הלא כבני כשיים אתם
לי בני ישראל נאם יהוה
הלא את ישראל העלית
מארץ מצרים ופלשת
ופלשתיים מכפתור
וארם מקיר׃ הנה עיני
אדני יהוה בממלכה
החטאה והשמדתי א
אתה מעל פני האדמה
אפס כי לא השמיד אש
אשמיד את בית יעקב
נאם יהוה׃ כי הנה אנכי
מצוה והנעותי בכל הגוים

את בית ישראל כאשר
ינוע בכברה ולא יפול צ
צרור ארץ׃ בחרב ימותו
כל חטאי עמי האמרים
הלא תגיש ותקדים בע
בעדינו הרעה׃ ביום ההו
ההוא אקים את סכת
דויד הנפלת וגדרתי את
פרציהן והרסתיו אקים
ובניתיה כימי עולם׃ ל
למען ירשו את שארית
אדום וכל הגוים אשר
נקרא שמי עליהם נאם
יהוה עשה זאת׃
הנה ימים באים נאם י
יהוה ונגש חורש בקצר
ודרך ענבים במשך ה
הזרע והטיפו ההרים ע
עסיס וכל הגבעות תת
התמוגגנה׃ ושבתי את
שבות עמי ישראל ובנו
ערים נשמות וישבו ו
ונטעו כרמים ושתו את
יינם ועשו גנות ואכלו
את פריהם׃ ונטעתים ע
על אדמתם ולא ינתשו
עוד מעל אדמתם אשר
נתתי להם אמר יהוה אלהיך׃

הפט סי חזון עבדיה כה אמר
אדני יהוה לאדום שמ
שמועה שמענו מאת
יהוה וציר בגוים שלח

קומו ונקומה עליה למ
למלחמה׃ הנה קטן נת
נתתיך בגוים בזוי אתה
מאד׃ זדון לבך השיאך
שכני בחגוי סלע מרום
שבתו אמר בלבו מי י
יורדני ארץ׃ אם תגביה
כנשר ואם בין כוכבים
שים קנך משם אורידך
נאם יהוה׃ אם גנבים
באו לך אם שודדי לי
לילה איך נדמיתה ה
הלוא יגנבו דים ואם ב
בצרים באו לך הלוא י
ישאירו עללות׃ איך
נחפשו עשו נבעו מצ
מצפניו׃ עד הגבול ש
שלחוך כל אנשי בריתך
השיאוך יכלו לך אנ
אנשי שלמך לחמך
ישימו מזור תחתיך אין
תבונה בו׃ הלוא ביום ה
ההוא נאם יהוה והא
והאבדתי חכמים מאד
מאדום ותבונה מהר
עשו׃ וחתו גבוריך תי
תימן למען יכרת איש
מהר עשו מקטל׃ מח
מחמס אחיך יעקב ת
תכסך בושה ונכרת ל
לעולם׃ ביום עמדך מנ
מנגד ביום שבות זרים
חילו ונכרים באו שע
שעריו ועל ירושלם י

ידו גורל גם אתה כאחד
מהם׃ אל תרא ביום אח
אחיך ביום נכרו ואל תש
תשמח לבני יהודה ביום
אבדם ואל תגדל פיך בי
ביום צרה׃ ואל תבא בש
בשער עמי ביום אידם
ואל תרא גם אתה ברעתו
ביום אידו ואל תשלחנה
בחילו ביום אידו׃ ואל
תעמד על הפרק להכרית
את פליטיו ואל תסגר
שרידיו ביום צרה׃ כי ק
קרוב יום יהוה על כל
הגוים כאשר עשית
יעשה לך גמלך׃ כי כא ישוב בראשך
כאשר שתיתם על הר
קדשי ישתו כל הגוים
תמיד ושתו ולעו והיו
כלוא היו׃ ובהר ציון תה
תהיה פליטה והיה קד
קדש וירשו בית יעקב
את מורשיהם׃ והיה בית
יעקב אש ובית יוסף ל
להבה ובית עשו לקש ו
ודלקו בהם ואכלום ול
ולא יהיה שריד לבית
עשו כי יהוה דבר׃ ויר
וירשו הנגב את הר עש
עשו והשפלה את פל
פלשתים וירשו את ש
שדה אפרים ואת שדה
שמרון ובנימן את הגל
הגלעד׃ וגלת החל הזה
לבני ישראל אשר כנע
כנענים עד צרפת וגלת
ירושלם אשר בספרד
ירשו את ערי הנגב׃ וע
ועלו מושיעים בהר
ציון לשפט את הר עשו
והיתה ליהוה המלוכה׃

ויהי דבר יהוה אל יונה
בן אמתי לאמר׃ קום לך
אל נינוה העיר הגדולה
וקרא עליה כי עלתה ר
רעתם לפני׃ ויקם יונה ל
לברח תרשישה מלפני
יהוה וירד יפו וימצא א
אניה באה תרשיש ויתן
שכרה לבא עמהם תר
תרשישה מלפני יהוה׃
ויהוה הטיל רוח גדולה
אל הים ויהי סער גדול
בים והאניה חשבה לה
להשבר׃ וייראו המלחים
ויזעקו איש אל אלהיו
ויטלו את הכלים אשר
באניה אל הים להקל מ
מעליהם ויונה ירד אל
ירכתי הספינה וישכב
וירדם׃ ויקרב אליו רב
החבל ויאמר לו מה לך
נרדם קום קרא אל א
אלהיך אולי יתעשת ה
האלהים לנו ולא נאבד׃
ויאמרו איש אל רעהו
לכו ונפילה גורלות ונדעה
בשלמי הרעה הזאת ל
לנו ויפלו גורלות ויפל
הגורל על יונה׃ ויאמרו
אליו הגידה נא לנו בא
באשר למי הרעה הזאת
לנו מה מלאכתך ומאין
תבוא ומה ארצך ואי מ
מזה עם אתה׃ ויאמר
אליהם עברי אנכי ואת
יהוה אלהי השמים אני
ירא אשר עשה את הים
ואת היבשה׃ וייראו הא
האנשים יראה גדולה וי
ויאמרו אליו מה זאת
עשית כי ידעו האנשים
כי מלפני יהוה הוא ברח
כי הגיד להם׃ ויאמרו א
אליו מה נעשה לך ויש
וישתק הים מעלינו כי
הים הולך וסער׃ ויאמר
אליהם שאוני והטילני
אל הים וישתק הים מ
מעליכם כי יודע אני כי
בשלי הסער הגדול הזה
עליכם׃ ויחתרו האנשים
להשיב אל היבשה ולא
יכלו כי הים הולך וסו
וסוער עליהם׃ ויקראו
אל יהוה ויאמרו אנה
יהוה אל נא נאבדה בנ
בנפש האיש הזה ואל
תתן עלינו דם נקיא כי
אתה יהוה כאשר חפצ

חפצת עשית: וישאו את
יונה ויטלהו אל הים
ויעמד הים מזעפו: וייר
וייראו האנשים יראה
גדולה את יהוה ויזבחו
זבח ליהוה וידרו נדרים:
וימן יהוה דג גדול לב
לבלע את יונה ויהי יו
יונה במעי הדג שלשה
ימים ושלשה לילות:
ויתפלל יונה אל יהוה
אלהיו ממעי הדגה: וי
ויאמר קראתי מצרה
לי אל יהוה ויענני מב
מבטן שאול שועתי
שמעת קולי: ותשליכני
מצולה בלבב ימים ונה
ונהר יסבבני כל משב
משבריך וגליך עלי ע
עברו: ואני אמרתי נג
נגרשתי מנגד עיניך אך
אוסיף להביט אל היכ
היכל קדשך: אפפוני
מים עד נפש תהום יס
יסבבני סוף חבוש לר
לראשי: לקצבי הרים
ירדתי הארץ בריחיה
בעדי לעולם ותעל מ
משחת חיי יהוה אלהי:
בהתעטף עלי נפשי א
את יהוה זכרתי ותבוא
אליך תפלתי אל היכל
קדשך: משמרים הבלי
שוא חסדם יעזבו: ואני

בקול תודה אזבחה לך
אשר נדרתי אשלמה
ישועתה ליהוה:
ויאמר יהוה לדג ויקא
את יונה אל היבשה:
ויהי דבר יהוה
אל יונה שנית לאמר:
קום לך אל נינוה העיר
הגדולה וקרא אליה א
את הקריאה אשר אנכי
דבר אליך: ויקם יונה ו
וילך אל נינוה כדבר יה
יהוה ונינוה היתה עיר
גדולה לאלהים מהלך
שלשת ימים: ויחל יונ
יונה לבוא בעיר מהלך
יום אחד ויקרא ויאמר
עוד ארבעים יום ונינוה
נהפכת: ויאמינו אנשי
נינוה באלהים ויקראו
צום וילבשו שקים מג
מגדולם ועד קטנם: ויגע
הדבר אל מלך נינוה וי
ויקם מכסאו ויעבר
אדרתו מעליו ויכס ש
שק וישב על האפר ויז
ויזעק ויאמר בנינוה
מטעם המלך וגדליו
לאמר האדם והבהמה
הבקר והצאן אל יטעמו
יטעמו מאומה אל
ירעו ומים אל ישתו:
ויתכסו שקים האדם
והבהמה ויקראו אל

אלהים בחזקה וישבו
איש מדרכו הרעה ו
ומן החמס אשר בכפ
בכפיהם: מי יודע ישוב
ונחם האלהים ושב מ
מחרון אפו ולא נאבד:
וירא האלהים את מע
מעשיהם כי שבו מדר
מדרכם הרעה וינחם
האלהים על הרעה א
אשר דבר לעשות להם
ולא עשה: וירע אל יו
יונה רעה גדולה ויחר לו:
ויתפלל אל יהוה ויאמר
אנה יהוה הלוא זה דב
דברי עד היותי על אד
אדמתי על כן קדמתי
לברח תרשישה כי ידע
ידעתי כי אתה אל חנון
ורחום ארך אפים ורב
חסד ונחם על הרעה:
ועתה יהוה קח נא את
נפשי ממני כי טוב מו
מותי מחיי: ויאמר
יהוה ההיטב חרה לך:
ויצא יונה מן העיר
וישב מקדם לעיר ויע
ויעש לו שם סכה וישב
תחתיה בצל עד אשר
יראה מה יהיה בעיר:
וימן יהוה אלהים קיק
קיקיון ויעל מעל ליונ
ליונה להיות צל על
ראשו להציל לו מרעתו

וישמח יונה על הקיק
הקיקיון שמחה גדלה׃
וימן האלהים תולעת
בעלות השחר למחרת
ותך את הקיקיון וייבש׃
ויהי כזרח השמש וימן
אלהים רוח קדים חרי
חרישית ותך השמש
על ראש יונה ויתעלף
וישאל את נפשו למו
למות ויאמר טוב מותי
מחיי׃ ויאמר אלהים
אל יונה ההיטב חרה
לך על הקיקיון ויאמר
היטב חרה לי עד מות׃ ויא
ויאמר יהוה אתה חסת
על הקיקיון אשר לא
עמלת בו ולא גדלתו
שבן לילה היה ובן לי
לילה אבד׃ ואני לא א
אחוס על נינוה העיר
הגדולה אשר יש בה ה
הרבה משתים עשרה
רבו אדם אשר לא ידע
בין ימינו לשמאלו וב
ובהמה רבה׃

דבר יהוה אשר היה א
אל מיכה המרשתי ב
בימי יותם אחז יחזקיה
מלכי יהודה אשר ח
חזה על שמרון וירוש
וירושלם׃ שמעו עמים

כלם הקשיבי ארץ ומל
ומלאה ויהי אדני יה
יהוה בכם לעד אדני מ
מהיכל קדשו׃ כי הנה
יהוה יצא ממקומו וי
וירד ודרך על במתי א
ארץ׃ ונמסו ההרים ת
תחתיו והעמקים יתב
יתבקעו כדונג מפני ה
האש כמים מגרים במו
במורד׃ בפשע יעקב כל
זאת ובחטאות בית יש
ישראל מי פשע יעקב
הלוא שמרון ומי במות
יהודה הלוא ירושלם׃
ושמתי שמרון לעי ה
השדה למטעי כרם וה
והגרתי לגי אבניה וי
ויסודיה אגלה׃ וכל פ
פסיליה יכתו וכל א
אתנניה ישרפו באש ו
וכל עצביה אשים שמ
שממה כי מאתנן זונה
קבצה ועד אתנן זונה
ישובו׃ על זאת אספדה
ואילילה אילכה שילל
וערום אעשה מספד
כתנים ואבל כבנות יענה׃
כי אנושה מכותיה כי
באה עד יהודה נגע עד
שער עמי עד ירושלם׃
בגת אל תגידו בכו אל
תבכו בבית לעפרה ע
עפר התפלשי׃ עברי

לכם יושבת שפיר עריה
בשת לא יצאה יושבת
צאנן מספד בית האצל
יקח מכם עמדתו׃ כי ח
חלה לטוב יושבת מרות
כי ירד רע מאת יהוה
לשער ירושלם׃ רתם
המרכבה לרכש יושבת
לכיש ראשית חטאת
היא לבת ציון כי בך
נמצאו פשעי ישראל׃
לכן תתני שלוחים על
מורשת גת בתי אכזיב
לאכזב למלכי ישראל׃
עד הירש אבי לך יושבת
מרשה עד עדלם יבוא
כבוד ישראל׃ קרחי וגזי
על בני תענוגיך הרחבי
קרחתך כנשר כי גלו מ
ממך׃ הוי חשבי
און ופעלי רע על מש
משכבותם באור הבקר
יעשוה כי יש לאל ידם׃
וחמדו שדות וגזלו ובת
ובתים ונשאו ועשקו ג
גבר וביתו איש ונחלתו׃
לכן כה אמר
יהוה הנני חשב על
המשפחה הזאת רעה
אשר לא תמישו משם
צואריכם ולא תלכו רומה
כי עת רעה היא׃ ביום
ההוא ישא עליכם מ
משל ונהה נהי נהיה

אמר שדוד נשדנו חלק
עמי ימיר איך ימיש לי
לשובב שדינו יחלק׃ לכן
לא יהיה לך משליך ח
חבל בגורל בקהל יהוה׃
אל תטפו יטיפון לא י
יטפו לאלה לא יסג כ
כלמות׃ האמור בית יע
יעקב הקצר רוח יהוה
אם אלה מעלליו הלא
דברי ייטיבו עם הישר
הולך׃ ואתמול עמי לא
לאויב יקומם ממול
שלמה אדר תפשטון
מעברים בטח שובי מ
מלחמה׃ נשי עמי תגר
תגרשון מבית תענגיה
מעל עלליה תקחו הדרי
לעולם׃ קומו ולכו כי לא
זאת המנוחה בעבור
טמאה תחבל וחבל נמ
נמרץ׃ לו איש הלך ר
רוח ושקר כזב אטף
לך ליין ולשכר והיה
מטיף העם הזה׃ אסף
אאסף יעקב כלך קבץ
אקבץ שארית ישראל
יחד אשימנו כצאן בצ
בצרה כעדר בתוך הד
הדברו תהימנה מאדם׃
עלה הפרץ לפניהם פ
פרצו ויעברו שער ויצ
ויצאו בו ויעבר מלכם
לפניהם ויהוה בראשם׃

ואמר שמעו
נא ראשי יעקב וק
וקציני בית ישראל הל
הלוא לכם לדעת את ה
המשפט׃ שנאי טוב
ואהבי רעה גזלי עורם
מעליהם ושארם מעל
עצמותם׃ ואשר אכלו
שאר עמי ועורם מעל
מעליהם הפשיטו ואת
עצמתיהם פצחו ופרשו
כאשר בסיר וכבשר בת
בתוך קלחת׃ אז יזעקו
אל יהוה ולא יענה א
אותם ויסתר פניו מהם
בעת ההיא כאשר ה
הרעו מעלליהם׃ כה א
אמר יהוה על הנביאים
המתעים את עמי הנ
הנשכים בשניהם וקראו
שלום ואשר לא יתן ע
על פיהם וקדשו עליו
מלחמה׃ לכן לילה לכם
מחזון וחשכה לכם מ
מקסם ובאה השמש ע
על הנביאים וקדר על
עליהם היום׃ ובשו הח
החזים וחפרו הקסמים
ועטו על שפם כלם כי
אין מענה אלהים׃ וא
ואולם אנכי מלאתי כח
את רוח יהוה ומשפט
וגבורה להגיד ליעקב
פשעו ולישראל חטא

חטאתו׃ שמעו
נא זאת ראשי בית יע
יעקב וקציני בית ישר
ישראל המתעבים מ
משפט ואת כל הישרה
יעקשו׃ בנה ציון בדמים
וירושלם בעולה׃ ראשיה
בשחד ישפטו וכהניה
במחיר יורו ונביאיה ב
בכסף יקסמו ועל יהוה
ישענו לאמר הלוא י
יהוה בקרבנו לא תבוא
עלינו רעה׃ לכן בגללכם
ציון שדה תחרש וירו
וירושלם עיין תהיה ו
והר הבית לבמות יער׃
והיה באחרית
הימים יהיה הר בית
יהוה נכון בראש ההרים
ונשא הוא מגבעות ונה
ונהרו אליו עמים׃ והל
והלכו גוים רבים ואמרו
לכו ונעלה אל הר יהוה
ואל בית אלהי יעקב וי
ויורנו מדרכיו ונלכה ב
בארחתיו כי מציון ת
תצא תורה ודבר יהוה
מירושלם׃ ושפט בין ע
עמים רבים והוכיח לגוים
עצמים עד רחוק וכת
וכתתו חרבותם לאתים
וחניתתיהם למזמרות
לא ישאו גוי אל גוי ח
חרב ולא ילמדון עוד

מלחמה וישבו איש
תחת גפנו ותחת תאנתו
ואין מחריד כי פי יהוה
צבאות דבר כי כל ה
העמים ילכו איש בשם
אלהיו ואנחנו נלך בש
בשם יהוה אלהינו לע
לעולם ועד
ביום ההוא נאם יהוה
אספה הצלעה והנדחה
אקבצה ואשר הרעתי
ושמתי את הצלעה לש
לשארית והנהלאה ל
לגוי עצום ומלך יהוה
עליהם בהר ציון מעתה
ועד עולם
ואתה מגדל עדר עפל
בת ציון עדיך תאתה וב
ובאה הממשלה הרא
הראשנה ממלכת לבת
ירושלם עתה למה
תריעי רע המלך אין
בך אם יועצך אבד כי
החזיקך חיל כיולדה
חולי וגחי בת ציון כי
כיולדה כי עתה תצאי
מקריה ושכנת בשדה
ובאת עד בבל שם תנצ
תנצלי שם יגאלך י
יהוה מכף איביך ועתה
נאספו עליך גוים רבים
האמרים תחנף ותחז
בציון עינינו והמה לא
ידעו מחשבות יהוה

ולא הבינו עצתו כי קב
קבצם כעמיר גרנה קו
קומי ודושי בת ציון כי
קרנך אשים ברזל ופר
ופרסותיך אשים נחושה
והדקות עמים רבים וה
והחרמתי ליהוה בצעם
וחילם לאדון כל הארץ
עתה תתגדדי בת גדוד
מצור שם עלינו בשבט
יכו על הלחי את שופט
ישראל ואתה
בית לחם אפרתה צעיר
להיות באלפי יהודה
ממך לי יצא להיות מ
מושל בישראל ומוצא
ומוצאתיו מקדם מימי
עולם לכן יתנם עד עת
יולדה ילדה ויתר אחיו
ישובון על בני ישראל
ועמד ורעה בעז יהוה
בגאון שם יהוה אלהיו
וישבו כי עתה יגדל עד
אפסי ארץ והיה זה ש
שלום אשור כי יבא ב
בארצנו וכי ידרך בארמ
בארמנתינו והקמנו על
עליו שבעה רעים וש
ושמנה נסיכי אדם ור
ורעו את ארץ אשור
בחרב ואת ארץ נמרוד
בפתחיה והציל מאשור
כי יבוא בארצנו וכי יד
ידרך בגבולנו

והיה שארית יעקב ב
בקרב עמים רבים כטל
מאת יהוה כרביבים
עלי עשב אשר לא יק
יקוה לאיש ולא ייחל
לבני אדם והיה שאר
שארית יעקב בגוים
בקרב עמים רבים כא
כאריה בבהמות יער
ככפיר בעדרי צאן אשר
אם עבר ורמס וטרף
ואין מציל תרם ידך
על צריך וכל איביך י
יכרתו והיה ביום הה
ההוא נאם יהוה והכ
והכרתי סוסיך מקרבך
והאבדתי מרכבתיך
והכרתי ערי ארצך וה
והרסתי כל מבצריך
והכרתי כשפים מידך
ומעוננים לא יהיו לך
והכרתי פסיליך ומצב
ומצבותיך מקרבך ולא
תשתחוה עוד למעשה
ידיך ונתשתי אשיריך
מקרבך והשמדתי ער
עריך ועשיתי באף
ובחמה נקם את הגוים
אשר לא שמעו שמ
שמעו נא את אשר
יהוה אמר קום ריב א
את ההרים ותשמענה
הגבעות קולך
שמעו הרים את ריב

[illegible]

יהוה והאיתנים מוסדי
הארץ כי ריב ליהוה
עם עמו ועם ישראל
יתוכח׃ עמי מה עשיתי
לך ומה הלאתיך ענה
בי׃ כי העליתיך מארץ
מצרים ומבית עבדים
פדיתיך ואשלח לפניך
משה אהרן ומרים׃ ז
עמי זכר נא מה יעץ ז
בלק מלך מואב ומה
ענה אתו בלעם בן ב
בעור מן השטים ועד
הגלגל למען דעת צ
צדקות יהוה׃ במה א
אקדם יהוה אכף ל
לאלהי מרום האקדמ
האקדמנו בעולות ב
בעגלים בני שנה׃ הי
הירצה יהוה באלפי
אילים ברבבות נחלי
שמן האתן בכורי פ
פשעי פרי בטני חטאת
נפשי׃ הגיד לך אדם
מה טוב ומה יהוה ד
דורש ממך כי אם ע
עשות משפט ואהבת
חסד והצנע לכת עם
אלהיך׃ קול
יהוה לעיר יקרא ותוש
ותושיה יראה שמך
שמעו מטה ומי יעדה׃
עוד האש בית רשע
אצרות רשע ואיפת ר

רזון זעומה׃ האזכה ב
במאזני רשע ובכיס
אבני מרמה׃ אשר
עשיריה מלאו חמס
וישביה דברו שקר
ולשונם רמיה בפיהם׃
וגם אני החליתי הכותך
השמם על חטאתך׃
אתה תאכל ולא תש
תשבע וישחך בקרבך
ותסג ולא תפליט ואש
ואשר תפלט לחרב ז
אתן׃ אתה תזרע ולא
תקצור אתה תדרך זית
ולא תסוך שמן ותירו
ותירוש ולא תשתה
יין׃ וישתמר חקות ע
עמרי וכל מעשה בית
אחאב ותלכו במעצותם
למען תתי אתך לשמה וי
וישביה לשרקה וחרפת
עמי תשאו׃
אללי לי כי הייתי כא
כאספי קיץ כעללת
בציר אין אשכול לא
לאכול בכורה אותה נ
נפשי׃ אבד חסיד מן
הארץ וישר באדם אין
כלם לדמים יארבו א
איש את אחיהו יצודו
חרם׃ על הרע כפים ל
להיטיב השר שאל
והשפט בשלום והגד
והגדול דבר הות נפש

נפשו הוא ויעבתוה׃
טובם כחדק ישר ממ
ממסוכה יום מצפיך
פקדתך באה עתה תה
תהיה מבוכתם׃ אל תא
תאמינו ברע אל תב
תבטחו באלוף משכבת
חיקך שמר פתחי פיך׃
כי בן מנבל אב בת קמה
באמה כלה בחמתה א
איבי איש אנשי ביתו׃ ואני
ביהוה אצפה אוחילה
לאלהי ישעי ישמעני
אלהי׃ אל תשמחי א
איבתי לי כי נפלתי קמ
קמתי כי אשב בחשך
יהוה אור לי׃
זעף יהוה אשא כי ח
חטאתי לו עד אשר יריב
ריבי ועשה משפטי י
יוציאני לאור אראה
בצדקתו׃ ותרא איבתי
ותכסה בושה האומ
האמרה אלי איו י
יהוה אלהיך עיני תר
תראינה בה עתה תהיה
למרמס כטיט חוצות׃
יום לבנות גדריך יום
ההוא ירחק חק׃ יום ה
הוא ועדיך יבוא למני
אשור וערי מצור ולמ
ולמני מצור ועד נהר
וים מים והר ההר׃ וה
והיתה הארץ לשממה

[illegible]

על ישביה מפרי מע
מעלליהם׃ רעה
עמך בשבטך צאן נח
נחלתך שכני לבדד יע
יער בתוך כרמל ירעו ב
בשן וגלעד כימי עולם׃
כימי צאתך מארץ מ
מצרים אראנו נפלאות׃
יראו גוים ויבשו מכל
גבורתם ישימו יד על
פה ואזניהם תחרשנה׃
ילחכו עפר כנחש כז
כזחלי ארץ ירגזו ממ
ממסגרתיהם אל יהוה
אלהינו יפחדו ויראו מ
ממך׃ מי אל כמוך נשא
עון ועבר על פשע לש
לשארית נחלתו לא ה
החזיק לעד אפו כי חפ
חפץ חסד הוא׃ ישוב י
ירחמנו יכבש עונתינו
ותשליך במצלות ים כל
חטאתם׃ תתן אמת ל
ליעקב חסד לאברהם
אשר נשבעת לאבתינו
מימי קדם׃

ה״צ״

משא נינוה ספר חזון
נחום האלקשי׃ אל
קנוא ונקם יהוה נקם י
יהוה ובעל חמה נקם
יהוה לצריו ונוטר הוא
לאיביו׃ יהוה ארך אפ
אפים וגדול כח ונקה
לא ינקה יהוה בסופה
ובשערה דרכו וענן אב
אבק רגליו׃ גוער בים ויב
ויבשהו וכל הנהרות ה
החריב אמלל בשן וכר
וכרמל ופרח לבנון אמ
אמלל׃ הרים רעשו מ
ממנו והגבעות התמוגגו
ותשא הארץ מפניו ות
ותבל וכל ישבי בה׃ לפני
זעמו מי יעמוד ומי י
יקום בחרון אפו חמתו
נתכה כאש והצרים נת
נתצו ממנו׃ טוב יהוה
למעוז ביום צרה וידע ח
חסי בו׃ ובשטף עבר
כלה יעשה מקומה וא
ואיביו ירדף חשך׃ מה
תחשבון אל יהוה כלה
הוא עשה לא תקום פ
פעמים צרה׃ כי עד ס
סירים סבכים וכסבאם
סבואים אכלו כקש יבש
מלא׃ ממך יצא חשב
על יהוה רעה יעץ בל
בליעל׃ כה אמר
יהוה אם שלמים וכן
רבים וכן נגזו ועבר וע
ועניתך לא אענך עוד׃
ועתה אשבר מטהו מ
מעליך ומוסרתיך אנ
אנתק׃ וצוה עליך יהוה
ולא יזרע משמך עוד
מבית אלהיך אכרית
פסל ומסכה אשים קב
קברך כי קלות׃
הנה על ההרים רגלי מ
מבשר משמיע שלום
חגי יהודה חגיך שלמי
נדריך כי לא יוסיף עוד
לעבור בך בליעל כלה
נכרת׃ עלה מפיץ על
פניך נצור מצורה צפה
דרך חזק מתנים אמץ
כח מאד׃ כי שב יהוה
את גאון יעקב כגאון
ישראל כי בקקום בקק
בקקים וזמריהם שחתו׃
מגן גבריהו מאדם אנ
אנשי חיל מתלעים ב
באש פלדות הרכב ביו
ביום הכינו והברשים
הרעלו׃ בחוצות יתהוללו
הרכב ישתקשקון בר
ברחבות מראיהן כל
כלפידים כברקים ירוצצו׃
יזכר אדיריו יכשלו
בהליכותם ימהרו חמ
חומתה והכן הסכך׃
שערי הנהרות נפתחו
וההיכל נמוג׃ והצב
גלתה העלתה ואמהת
ואמהתיה מנהגות כקול
יונים מתופפות על לב
לבבהן׃ ונינוה כברכת
מים מימי היא והמה
נסים עמדו עמדו ואין

[illegible]

מפנה׃ בוז כסף בוזו זהב
ואין קצה לתכונה כבוד
מכל כלי חמדה׃ בוקה
ומבוקה ומבלקה ולב
נמס ופק ברכים וחלח
וחלחלה בכל מתנים ופ
ופני כלם קבצו פארור׃
איה מעון אריות ומרע
ומרעה הוא לכפרים
אשר הלך אריה לביא
שם גור אריה ואין מח
מחריד׃ אריה טרף בדי
גרותיו ומחנק ללבא
ללבאתיו וימלא טרף
חוריו ומעונתיו טרפה׃
הנני אליך נאם אדני
יהוה והבערתי בעשן ר
רכבה וכפיריך תאכל
חרב והכרתי מארץ טז
טרפך ולא ישמע עוד
קול מלאככה׃
הוי עיר דמים כלה כ
כחש פרק מלאה לא
ימיש טרף׃ קול שוט
וקול רעש אופן וסוס
דהר ומרכבה מרקדה׃
פרש מעלה ולהב חרב
וברק חנית ורב חלל וכ
וכבד פגר ואין קצה לג
לגויה יכשלו בגויתם׃ מ
מרב זנוני זונה טובת חן
בעלת כשפים המכרת
גוים בזנוניה ומשפחות
בכשפיה׃ הנני אליך ז

נאם יהוה צבאות וגליתי
וגליתי שוליך על פניך
והראיתי גוים מערך
וממלכות קלונך׃ והש
והשלכתי עליך שקצ
שקוצים ונבלתיך ושמ
ושמתיך כראי׃ והיה
כל ראיך ידוד ממך וא
ואמר שדדה נינוה מי
ינוד לה ומאין אבקש
מנחמים לך׃ התיטבי מ
מנא אמון הישבה בי
ביארים מים סביב לה
אשר חיל ים מים חומ
חומתה׃ כוש עצמה ז
ומצרים ואין קצה פוט
ולובים היו בעזרתך׃ גם
היא לגלה הלכה בשבי
גם עלליה ירטשו בר
בראש כל חוצות ועל
נכבדיה ידו גורל וכל
גדוליה רתקו בזקים׃ ז
גם את תשכרי תהי נע
נעלמה גם את תבקשי
מעוז מאויב׃ כל מבצ
מבצריך תאנים עם בכ
בכורים אם ינועו ונפלו
על פי אוכל׃ הנה עמך
נשים בקרבך לאויביך ז
פתוח נפתחו שערי א
ארצך אכלה אש ברי
בריחיך׃ מי מצור שאבי
לך חזקי מבצריך באי
בטיט ורמסי בחמר ה

החזיקי מלבן׃ שם תאכ
תאכלך אש תכריתך ח
חרב תאכלך כילק הת
התכבד כילק התכבדי
כארבה׃ הרבית רכליך
מכוכבי השמים ילק פ
פשט ויעף׃ מנזריך כא
כארבה וטפסריך כגוב
גובי התונים בגדרות ביו
קרה שמש זרחה ונודד
ולא נודע מקומו איו׃
נמו רעיך מלך אשור
ישכנו אדיריך נפשו
עמך על ההרים ואין ז
מקבץ׃ אין כהה לשבי
לשברך נחלה מכתך
כל שמעי שמעך תק
תקעו כף עליך כי על
מי לא עברה רעתך ת
תמיד׃

המשא אשר חזה ח
חבקוק הנביא׃ עד אנה
יהוה שועתי ולא תש
תשמע אזעק אליך ח
חמס ולא תושיע׃ למה
תראני און ועמל תביט
ושד וחמס לנגדי ויהי
ריב ומדון ישא׃ על כן
תפוג ולא יצא לנצח
משפט כי רשע מכתיר
את הצדיק על כן יצא
משפט מעקל׃ ראו בג
בגוים והביטו והתמהו

[illegible]

תמהו כי פעל פעל בימ
יכם ולא תאמינו כי
יספר׃ כי הנני מקים את
הכשדים הגוי המר והנ
מהר ההולך למרח
בי ארץ לרשת מ
שכנות לא לו׃ אים
ונורא הוא ממנו משפ
טו ושאתו יצא׃ ו
קלו מנמרים סוסיו וח
דו מזאבי ערב ופשו
פרשיו ופרשיו מרחוק
יבאו יעפו כנשר חש ל
אכול׃ כלה לחמס יבוא
מגמת פניהם קדימה
ויאסף כחול שבי׃ והוא
במלכים יתקלס ורזנים
משחק לו הוא לכל מ
בצר ישחק ויצבר ע
פר וילכדה׃ אז חלף
רוח ויעבר ואשם זו כחו
לאלוהו׃ הלוא אתה מ
קדם יהוה אלהי קד
שי לא נמות יהוה
למשפט שמתו וצור
להוכיח יסדתו׃ טהור
עינים מראות רע והב
יט אל עמל לא תו
כל למה תביט בוגדים
תחריש בבלע רשע צ
דיק ממנו׃ ותעשה א
דם כדגי הים כרמש
לא משל בו׃ כלה בחכה
העלה יגרהו בחרמו ו

ויאספהו במכמרתו
על כן ישמח ויגיל׃ על
כן יזבח לחרמו ויקטר
למכמרתו כי בהמה ש
מן חלקו ומאכלו
בראה׃ העל כן יריק ח
רמו ותמיד להרג גו
יים לא יחמול׃ על מ
שמרתי אעמדה וא
תיצבה על מצור
ואצפה לראות מה י
ידבר בי ומה אשיב ע
על תוכחתי׃ ויענני י
יהוה ויאמר כתב חזון
ובאר על הלוחות למ
ען ירוץ קורא בו׃ כי
עוד חזון למועד ויפח
לקץ ולא יכזב אם ית
מהמה חכה לו כי בא
יבא ולא יאחר׃ הנה ע
עפלה לא ישרה נפשו
בו וצדיק באמונתו ית
יחיה׃ ואף כי היין בוגד
גבר יהיר ולא ינוה א
אשר הרחיב כשאול
נפשו והוא כמות ולא
ישבע ויאסף אליו כל
הגוים ויקבץ אליו כל
העמים׃ הלוא אלה כל
עליו משל ישאו ומל
ומליצה חידות לו ויא
ויאמר הוי המרבה לא
לו עד מתי ומכביד ע
עליו עבטיט׃ הלוא פ

פתע יקומו נשכיך וי
יקצו מזעזעיך והיית
למשסות למו׃ כי אתה
שלות גוים רבים ישלוך
כל יתר עמים מדמי א
אדם וחמס ארץ קריה
וכל ישבי בה׃ ו
הוי בצע בצע רע לביתו
לשום במרום קנו להנ
להנצל מכף רע׃ יעצת
בשת לביתך קצות ע
עמים רבים וחוטא נ
נפשך׃ כי אבן מקיר ית
תזעק וכפיס מעץ יע
יעננה׃ הוי בונה
עיר בדמים וכונן קריה
בעולה׃ הלא הנה מאת
יהוה צבאות ויגעו ע
עמים בדי אש ולאמים
בדי ריק יעפו׃ כי תמלא
הארץ לדעת את כבוד
יהוה כמים יכסו על ים׃
הוי משקה
רעהו מספח חמתך וא
ואף שכר למען הביט
על מעוריהם׃ שבעת
קלון מכבוד שתה גם
אתה והערל תסוב ע
עליך כוס ימין יהוה
וקיקלון על כבודך׃ כי
חמס לבנון יכסך ושד
בהמות יחיתן מדמי א
אדם וחמס ארץ קריה
וכל ישבי בה׃ ו

מה הועיל פסל כי פסלו
יצרו מסכה ומורה ש
שקר כי בטח יצר
יצרו עליו לעשות אל
אלילים אלמים:
הוי אמר לעץ הק
הקיצה עורי לאבן דומ
דומם והוא יורה הנה
הוא תפוש זהב וכסף
וכל רוח אין בקרבו: וי
ויהוה בהיכל קדשו ה
הס מפניו כל הארץ:
תפלה לחבקוק הפט
הנביא על שגינות: י ע
יהוה שמעתי שמעך
יראתי יהוה פעלך בק
בקרב שנים חייהו בק
בקרב שנים תודיע בר
ברגז רחם תזכור: אלוה
מתימן יבוא וקדוש מ
מהר פארן סלה כסה
שמים הודו ותהלתו
מלאה הארץ: ונגה כ
כאור תהיה קרנים מ
מידו לו ושם חביון עזה
לפניו ילך דבר ויצא ר
רשף לרגליו: עמד וימ
וימדד ארץ ראה ויר
ויתר גוים ויתפצצו ה
הררי עד שחו גבעות
עולם הליכות עולם לו:
תחת און ראיתי אהלי
כושן ירגזון יריעות
ארץ מדין: הבנהרים

חרה יהוה אם בנהרים
אפך אם בים עברתך כי
תרכב על סוסיך ומרכ
מרכבתיך ישועה: ער
עריה תעור קשתך שב
שבעות מטות אמר ס
סלה נהרות תבקע אר
ארץ: ראוך יחילו הרים
זרם מים עבר נתן תהום
קולו רום ידיהו נשא:
שמש ירח עמד זבלה
לאור חציך יהלכו לנ
לנגה ברק חניתך: בזעם
תצעד ארץ באף תדו
תדוש גוים: יצאת לי
לישע עמך לישע את
משיחך מחצת ראש מ
מבית רשע ערות יסוד
עד צואר סלה:
נקבת במטיו ראש פר
פרזו יסערו להפיצני
עליצתם כמו לאכל
עני במסתר: דרכת בים
סוסיך חמר מים רבים:
שמעתי ותרגז בטני ל
לקול צללו שפתי יבא
רקב בעצמי ותחתי א
ארגז אשר אנוח ליום
צרה לעלות לעם יגודנו:
כי תאנה לא תפרח וא
ואין יבול בגפנים כחש
מעשה זית ושדמות
לא עשה אכל גזר ממ
ממכלה צאן ואין בק

בקר ברפתים: ואני ב
ביהוה אעלוזה אגילה
באלהי ישעי: יהוה
אדני חילי וישם רגלי
כאילות ועל במותי י
ידריכני למנצח בנגינותי:

דבר יהוה אשר היה
אל צפניה בן כושי בן
גדליה בן אמריה בן ח
חזקיה בימי יאשיהו
בן אמון מלך יהודה:
אסף אסף כל מעל פני
האדמה נאם יהוה: א
אסף אדם ובהמה אסף
עוף השמים ודגי הים
והמכשלות את הרשע
הרשעים והכרתי את
האדם מעל פני האד
האדמה נאם יהוה: ו
ונטיתי ידי על יהודה
ועל כל יושבי ירושלם
והכרתי מן המקום ה
הזה את שאר הבעל
ואת שם הכמרים עם
הכהנים: ואת המשת
המשתחוים על הגגות
לצבא השמים ואת
המשתחוים הנשבעים
ליהוה והנשבעים במל
במלכם: ואת הנסוגים
מאחרי יהוה ואשר לא
בקשו את יהוה ולא

דרשוהו׃ הס מפני אדני
יהוה כי קרוב יום יהוה
כי הכין יהוה זבח הק
הקדיש קראיו׃
והיה ביום זבח יהוה
ופקדתי על השרים וע
ועל בני המלך ועל כל
הלבשים מלבוש נכרי׃
ופקדתי על כל הדלג ע
על המפתן ביום ההוא
הממלאים בית אדניהם
חמס ומרמה׃
והיה ביום ההוא נאם
יהוה קול צעקה מש
משער הדגים ויללה
מן המשנה ושבר גדול
מהגבעות׃ הילילו ישבי
המכתש כי נדמה כל ע
כל עם כנען נכרתו כל
נטילי כסף׃
והיה בעת ההיא אחפ
אחפש את ירושלם
בנרות ופקדתי על הא
האנשים הקפאים על
שמריהם האמרים ב
בלבבם לא ייטיב יהוה
ולא ירע׃ והיה חילם
למשסה ובתיהם לש
לשממה ובנו בתים ו
ולא ישבו ונטעו כרמ
כרמים ולא ישתו את
יינם׃ קרוב יום יהוה
הגדול קרוב ומהר מ
מאד קול יום יהוה

מר צרח שם גבור׃ יום
עברה היום ההוא יום
צרה ומצוקה יום שו
שאה ומשואה יום
חשך ואפלה יום ענן
וערפל׃ יום שופר ות
ותרועה על הערים ה
הבצרות ועל הפנות ה
הגבהות׃ והצרתי לאדם
והלכו כעורים כי ליהוה
חטאו ושפך דמם כעפ
כעפר ולחמם כגללים׃
גם כספם גם זהבם לא יו
יוכל להצילם ביום ע
עברת יהוה ובאש קנ
קנאתו תאכל כל הארץ
כי כלה אך נבהלה יעש
יעשה את כל ישבי הא
הארץ׃ התקוששו
וקושו הגוי לא נכסף׃
בטרם לדת חק כמץ
עבר יום בטרם לא יבא
עליכם חרון אף יהוה
בטרם לא יבוא עליכם
יום אף יהוה׃ בקשו
את יהוה כל ענוי הארץ
אשר משפטו פעלו ב
בקשו צדק בקשו ענוה
אולי תסתרו ביום אף
יהוה׃ כי עזה עזובה
תהיה ואשקלון לשמ
לשממה אשדוד בצה
בצהרים יגרשוה וע
ועקרון תעקר׃

הוי ישבי חבל הים גוי
כרתים דבר יהוה עליכם
כנען ארץ פלשתים וה
והאבדתיך מאין יושב׃
והיתה חבל הים נות
כרת רעים וגדרות צאן׃
והיה חבל לשארית בית
יהודה עליהם ירעון ב
בבתי אשקלון בערב יר
ירבצון כי יפקדם יהוה
אלהיהם ושב שבותם׃
שמעתי
חרפת מואב וגדופי בני
עמון אשר חרפו את
עמי ויגדילו על גבולם׃
לכן חי אני נאם יהוה
צבאות אלהי ישראל
כי מואב כסדם תהיה
ובני עמון כעמרה ממ
ממשק חרול ומכרה
מלח ושממה עד ע
עולם שארית עמי יב
יבזום ויתר גוי ינחלום׃
זאת להם תחת גאונם
כי חרפו ויגדלו על ע
עם יהוה צבאות׃ נורא
יהוה עליהם כי רזה א
את כל אלהי הארץ ו
וישתחוו לו איש ממ
ממקומו כל איי הגוים׃
גם אתם כושים חללי
חרבי המה׃ ויט ידו ע
על צפון ויאבד את א
אשור וישם את נינוה

לשממה ציה כמדבר׃
ורבצו בתוכה עדרים כל
חיתו גוי גם קאת גם ק
קפד בכפתריה ילינו
קול ישורר בחלון חרב
בסף כי ארזה ערה׃ זא
זאת העיר העליזה היש
היושבת לבטח האמרה
בלבבה אני ואפסי עוד
איך היתה לשמה מ
מרבץ לחיה כל עובר
עליה ישרק יניע ידו׃
הוי מראה
ונגאלה העיר היונה׃
לא שמעה בקול לא
לקחה מוסר ביהוה לא
בטחה אל אלהיה ל
לא קרבה׃ שריה בקרבה
אריות שאגים שפט
שפטיה זאבי ערב לא
גרמו לבקר׃ נביאיה פ
פחזים אנשי בגדות
כהניה חללו קדש חמ
חמסו תורה׃ יהוה צד
צדיק בקרבה לא יעש
יעשה עולה בבקר בב
בבקר משפטו יתן ל
לאור לא נעדר ולא
יודע עול בשת׃ הכרתי
גוים נשמו פנותם החר
החרבתי חוצותם מבלי
עובר נצדו עריהם מב
מבלי איש מאין יושב׃
אמרתי אך תיראי אותי

תקחי מוסר ולא יכרת
מעונה כל אשר פקדתי
עליה אכן השכימו ה
השחיתו כל עלילותם׃
לכן חכו לי נאם יהוה ל
ליום קומי לעד כי מ
משפטי לאסף גוים ל
לקבצי ממלכות לש
לשפך עליהם זעמי כל
חרון אפי כי באש קנא
קנאתי תאכל כל הארץ׃
כי אז אהפך אל עמים
שפה ברורה לקרא כלם
בשם יהוה לעבדו שכם
אחד׃ מעבר לנהרי כוש
עתרי בת פוצי יובלון
מנחתי׃ ביום ההוא לא
תבושי מכל עלילתיך
אשר פשעת בי כי אז
אסיר מקרבך עליזי ג
גאותך ולא תוספי ל
לגבהה עוד בהר קדשי׃
והשארתי בקרבך עם
עני ודל וחסו בשם י
יהוה׃ שארית ישראל
לא יעשו עולה ולא
ידברו כזב ולא ימצא
בפיהם לשון תרמית
כי המה ירעו ורבצו ו
ואין מחריד׃
רני בת ציון הריעו יש
ישראל שמחי ועלזי
בכל לב בת ירושלם׃ ה
הסיר יהוה משפטיך

פנה איבך מלך ישראל
יהוה בקרבך לא תיראי
רע עוד׃ ביום
ההוא יאמר לירושלם
אל תיראי ציון אל ירפו
ידיך׃ יהוה אלהיך בקר
בקרבך גבור יושיע יש
ישיש עליך בשמחה
יחריש באהבתו יגיל
עליך ברנה׃ נוגי ממועד
אספתי ממך היו משא
משאת עליה חרפה׃ הנ
הנני עשה את כל מעני
מעניך בעת ההיא וה
והושעתי את הצלעה
והנדחה אקבץ ושמת
ושמתים לתהלה ול
ולשם בכל הארץ בשתם׃
בעת ההיא אביא אתכם
ובעת קבצי אתכם כי א
אתן אתכם לשם ולת
ולתהלה בכל עמי הא
הארץ בשובי את שבו
שבותיכם לעיניכם אמ
אמר יהוה׃

בשנת שתים לדריוש ה
המלך בחדש הששי
ביום אחד לחדש היה
דבר יהוה ביד חגי הנ
הנביא אל זרבבל בן ש
שאלתיאל פחת יהודה
ואל יהושע בן יהוצדק

הכהן הגדול לאמר כה
אמר יהוה צבאות לא
לאמר העם הזה אמרו
לא עת בא עת בית יהוה
להבנות׃ ויהי
דבר יהוה ביד חגי הנביא
לאמר׃ העת לכם אתם
לשבת בבתיכם ספונים
והבית הזה חרב׃ ועתה
כה אמר יהוה צבאות
שימו לבבכם על דרכיכם׃
זרעתם הרבה והבא מ
מעט אכל ואין לשבעה
שתו ואין לשכרה לבוש
ואין לחם לו והמשתכר
משתכר אל צרור נקוב׃
כה אמר יהוה
צבאות שימו לבבכם
על דרכיכם׃ עלו ההר
והבאתם עץ ובנו הבית
וארצה בו ואכבד אמר
יהוה׃ פנה אל הרבה וה
והנה למעט והבאתם
הבית ונפחתי בו יען
מה נאם יהוה צבאות
יען ביתי אשר הוא ח
חרב ואתם רצים איש
לביתו׃ על כן עליכם כ
כלאו שמים מטל וה
והארץ כלאה יבולה׃
ואקרא חרב על הארץ
ועל ההרים ועל הדגן
ועל התירוש ועל הי
היצהר ועל אשר תוצ

תוציא האדמה ועל
האדם ועל הבהמה
ועל כל יגיע כפים׃
וישמע זרבבל
בן שלתיאל ויהושע
בן יהוצדק הכהן הגד
הגדול וכל שארית הע
העם בקול יהוה א
אלהיהם ועל דברי חגי
הנביא אשר שלחו י
יהוה אלהיהם וייראו
העם מפני יהוה׃ ויאמר
חגי מלאך יהוה במל
במלאכות יהוה לעם
לאמר אני אתכם נאם
יהוה׃ ויער יהוה את
רוח זרבבל בן שלתיאל
פחת יהודה ואת רוח
יהושע בן יהוצדק הכהן
הגדול ואת רוח כל ש
שארית העם ויבאו
ויעשו מלאכה בבית
יהוה אלהיהם׃ ביום ע
עשרים וארבעה לחדש
בששי בשנת שתים ל
לדריוש׃ בשביעי בע
בעשרים ואחד לחדש
היה דבר יהוה ביד חגי
הנביא לאמר׃ אמר נא
אל זרבבל בן שלתיאל
פחת יהודה ואל יהוש
יהושע בן יהוצדק ה
הכהן הגדול ואל ש
שארית העם לאמר׃

מי בכם הנשאר אשר
ראה את הבית הזה בכ
בכבודו הראשון ומה
אתם ראים אתו עתה
הלוא כמהו כאין בעי
בעיניכם׃ ועתה חזק
זרבבל נאם יהוה וחזק
יהושע בן יהוצדק הכהן
הגדול וחזק כל עם הא
הארץ נאם יהוה ועשו
כי אני אתכם נאם יהוה
צבאות׃ את הדבר א
אשר כרתי אתכם ב
בצאתכם ממצרים ו
ורוחי עמדת בתוככם
אל תיראו׃ כי
כה אמר יהוה צבאות
עוד אחת מעט היא ו
ואני מרעיש את הש
השמים ואת הארץ
ואת הים ואת החרבה׃
והרעשתי את כל הג
הגוים ובאו חמדת כל
הגוים ומלאתי את הב
הבית הזה כבוד אמר
יהוה צבאות׃ לי הכסף
ולי הזהב אמר יהוה
צבאות׃ גדול יהיה כ
כבוד הבית הזה הא
האחרון מן הראשון
אמר יהוה צבאות
ובמקום הזה אתן ש
שלום נאם יהוה צב
צבאות׃
ב

בעשרים וארבעה לתש
להשיעי בשנת שתים
לדריוש היה דבר יהוה
אל חגי הנביא לאמר׃
כה אמר יהוה צבאות
שאל נא את הכהנים
תורה לאמר׃ הן ישא
איש בשר קדש בכנף
בגדו ונגע בכנפו אל
הלחם ואל הנזיד ואל
היין ואל השמן ואל
כל מאכל היקדש ויע
ויענו הכהנים ויאמרו
לא׃ ויאמר חגי אם יג
יגע טמא נפש בכל
אלה היטמא ויענו ה
הכהנים ויאמרו יטמא׃
ויען חגי ויאמר כן ה
העם הזה וכן הגוי הזה
לפני נאם יהוה וכן כל
לכל מעשה ידיהם וא
ואשר יקריבו שם טמ
טמא הוא׃ ועתה שי
שימו נא לבבכם מן ה
היום הזה ומעלה מט
מטרם שום אבן אל
אבן בהיכל יהוה׃ מה
מהיותם בא אל ערמת
עשרים והיתה עשרה
בא אל היקב לחשוף
חמשים פורה והיתה
עשרים׃ הכיתי אתכם
בשדפון ובירקון ובברד
ואת כל מעשה ידיכם

ואין אתכם אלי נאם
יהוה׃ שימו נא לבבכם
מן היום הזה ומעלה
מיום עשרים וארבעה
לתשיעי למן היום אש
אשר יסד היכל יהוה
שימו לבבכם׃ העוד ה
הזרע במגורה ועד הג
הגפן והתאנה והרמון
ועץ הזית לא נשא מן
היום הזה אברך׃
ויהי דבר יהוה ש
שנית אל חגי בעשרים
וארבעה לחדש לאמר׃
אמר אל זרבבל פחת
יהודה לאמר אני מר
מרעיש את השמים ו
ואת הארץ׃ והפכתי
כסא ממלכות והשמדתי
חזק ממלכות הגוים ו
והפכתי מרכבה ורכביה
וירדו סוסים ורכביהם
איש בחרב אחיו׃ ביום
ההוא נאם יהוה צבא
צבאות אקחך זרבבל
בן שאלתיאל עבדי
נאם יהוה ושמתיך כ
כחותם כי בך בחרתי נ
נאם יהוה צבאות׃

בחדש השמיני בשנת
שתים לדריוש היה ד
דבר יהוה אל זכריה בן

ברכיה בן עדו הנביא
לאמר׃ קצף יהוה על
אבותיכם קצף׃ ואמרת
אלהם כה אמר יהוה
צבאות שובו אלי נאם
יהוה צבאות ואשוב
אליכם אמר יהוה צב
צבאות׃ אל תהיו כאב
כאבתיכם אשר קראו
אלהם הנביאים הרא
הראשנים לאמר כה
אמר יהוה צבאות
שובו נא מדרכיכם הר
הרעים ומעלליכם ה
הרעים ולא שמעו ולא
הקשיבו אלי נאם יהוה׃
אבותיכם איה הם והנ
והנבאים הלעולם י
יחיו׃ אך דברי וחקי
אשר צויתי את עבדי
הנביאים הלא השיגו
אבתיכם וישובו ויאמ
ויאמרו כאשר זמם
יהוה צבאות לעשות
לנו כדרכינו וכמעללינו
כן עשה אתנו׃
ביום עשרים וארבעה
לעשתי עשר חדש ה
הוא חדש שבט בשנת
שתים לדריוש היה ד
דבר יהוה אל זכריה
בן ברכיהו בן עדוא ה
הנביא לאמר׃ ראיתי
הלילה והנה איש רכב

על סוס אדם והוא עמ
עמד בין ההדסים א
אשר במצלה ואחריו
סוסים אדמים שרקים
ולבנים ואמר מה אלה
אדני ויאמר אלי המ
המלאך הדבר בי אני
אראך מה המה אלה
ויען האיש העמד בין
ההדסים ויאמר אלה
אשר שלח אדני לה
להתהלך בארץ ויענו
את מלאך יהוה העמד
בין ההדסים ויאמרו
התהלכנו בארץ והנה
כל הארץ ישבת ושק
ושקטת ויען מלאך
יהוה ויאמר יהוה צב
צבאות עד מתי אתה
לא תרחם את ירושל
ירושלם ואת ערי
יהודה אשר זעמתה
זה שבעים שנה ויען
יהוה את המלאך הד
הדבר בי דברים טובים
דברים נחמים ויאמר
אלי המלאך הדבר בי
קרא לאמר כה אמר
יהוה צבאות קנאתי
לירושלם ולציון קנ
קנאה גדולה וקצף
גדול אני קצף על ה
הגוים השאננים אש
אשר אני קצפתי מ

מעט והמה עזרו לרעה
לכן כה אמר
יהוה שבתי לירושלם
ברחמים ביתי יבנה בה
נאם יהוה צבאות וק
וקוה ינטה על ירושלם
עוד קרא לאמר כה
אמר יהוה צבאות עד
תפוצנה ערי מטוב ו
ונחם יהוה עוד את צ
ציון ובחר עוד בירושלם
ואשא את עיני וארא
וארא והנה ארבע
קרנות ויאמר אל המ
המלאך הדבר בי מה
אלה ויאמר אלי אל
אלה הקרנות אשר
זרו את יהודה את י
ישראל וירושלם ויר
ויראני יהוה ארבעה
חרשים ויאמר מה אל
אלה באים לעשות וי
ויאמר לאמר אלה
הקרנות אשר זרו את
יהודה כפי איש לא
נשא ראשו ויבאו א
אלה להחריד אתם
לידות את קרנות הג
הגוים הנשאים קרן אל
ארץ יהודה לזרותה
ואשא עיני
וארא והנה איש ובידו
חבל מדה ויאמר אנה
אתה הלך ויאמר אלי

חפט
עא

למוד את ירושלם לראות
כמה רחבה וכמה ארכה
והנה המלאך הדבר בי
יצא ומלאך אחר יצא
לקראתו ויאמר אלו רץ
דבר אל הנער הלז לאמר
פרזות תשב ירושלם מרב
אדם ובהמה בתוכה ואני
אהיה לה נאם יהוה ח
חומת אש סביב ולכבוד
אהיה בתוכה הוי ה
הוי ונסו מארץ צפון
נאם יהוה כי כארבע
רחות השמים פרשתי
אתכם נאם יהוה הוי
ציון המלטי יושבת בת
בבל כי כה אמר יהוה
צבאות אחר כבוד ש
שלחני אל הגוים הש
השללים אתכם
כי הנגע בכם כ
כנגע בבבת עינו כי ה
הנני מניף את ידי על
עליהם והיו שלל לע
לעבדיהם וידעתם כי
יהוה צבאות שלחני
רני ושמחי
בת ציון כי הנני בא
ושכנתי בתוכך נאם
יהוה ונלוו גוים רבים
אל יהוה ביום ההוא והיו לי
לעם ושכנתי בתוכך
וידעת כי יהוה צבא
צבאות שלחני אליך

ונחל יהוה את יהודה
חלקו על אדמת הקדש
ובחר עוד בירושלם׃ הס
כל בשר מפני יהוה כי
נעור ממעון קדשו׃ וי
ויראני את יהושע הכהן
הגדול עמד לפני מלאך
יהוה והשטן עמד על
ימינו לשטנו׃ ויאמר
יהוה אל השטן יגער
יהוה בך השטן ויגער
יהוה בך הבחר בירוש
בירושלם הלא זה אוד
מצל מאש׃ ויהושע
היה לבש בגדים צואים
ועמד לפני המלאך׃ וי
ויען ויאמר אל העמדים
לפניו לאמר הסירו ה
הבגדים הצאים מעליו
ויאמר אליו ראה הע
העברתי מעליך
עונך והלבש אתך מ
מחלצות׃ ואמר ישימו
צניף טהור על ראשו׃
וישימו הצניף הטהור
על ראשו וילבשהו בג
בגדים ומלאך יהוה ע
עמד׃ ויעד מלאך
יהוה ביהושע לאמר׃
כה אמר יהוה צבאות
אם בדרכי תלך ואם
את משמרתי תשמר
וגם אתה תדין את ביתי
וגם תשמר את חצרי

ונתתי לך מהלכים בין
העמדים האלה׃ שמע
נא יהושע הכהן הגדול
אתה ורעיך הישבים ל
לפניך כי אנשי מופת
המה כי הנני מביא את
עבדי צמח׃ כי הנה הא
האבן אשר נתתי לפני
יהושע על אבן אחת
שבעה עינים הנני מפ
מפתח פתחה נאם יי
יהוה צבאות ומשתי
את עון הארץ ההיא
ביום אחד׃ ביום ההוא
נאם יהוה צבאות תק
תקראו איש לרעהו אל
תחת גפן ואל תחת תא
תאנה׃ וישב המלאך
הדבר בי ויעירני כאיש
אשר יעור משנתו׃ ויא
ויאמר אלי מה אתה
ראה ויאמר ראיתי והנה
והנה מנורת זהב כלה
וגלה על ראשה ושבעה
נרתיה עליה שבעה
ושבעה מוצקות לנרות
אשר על ראשה׃ ושנים
זיתים עליה אחד מימ
מימין הגלה ואחד על
שמאלה׃ ואען ואמר
אל המלאך הדבר בי
לאמר מה אלה אדני׃
ויען המלאך הדבר בי
ויאמר אלי הלא ידעת

מה המה אלה ואמר לא
אדני׃ ויען ויאמר אלי
לאמר זה דבר יהוה אל
זרבבל לאמר לא בחיל
ולא בכח כי אם ברוחי
אמר יהוה צבאות׃ מי
אתה הר הגדול לפני
זרבבל למישר והוציא
את האבן הראשה תש
תשואות חן חן לה׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ ידי זרבבל
יסדו את הבית הזה ו
וידיו תבצענה וידעת
כי יהוה צבאות שלחני
אליכם׃ כי מי בז ליום
קטנות ושמחו וראו
את האבן הבדיל ביד
זרבבל שבעה אלה עיני
יהוה המה משוטטים
בכל הארץ׃ ואען ואמר
אליו מה שני הזיתים
האלה על ימין המנורה
ועל שמאלה׃ ואען ש
שנית ואמר אליו מה
שתי שבלי הזיתים אשר
אשר ביד שני צנתרות
הזהב המריקים מעליהם
מעליהם הזהב׃ ויאמר
אלי לאמר הלא ידעת
מה אלה ואמר לא א
אדני׃ ויאמר אלה שני
בני היצהר העמדים
על אדון כל הארץ׃

ואשוב ואשא עיני וא
ואראה והנה מגלה ע
עפה ויאמר אלי מה
אתה ראה ואמר אני
ראה מגלה עפה ארכה
עשרים באמה ורחבה
עשר באמה ויאמר
אלי זאת האלה היוצ
היוצאת על פני כל הא
הארץ כי כל הגנב מזה
כמוה נקה וכל הנשבע
מזה כמוה נקה הוצא
הוצאתיה נאם יהוה
צבאות ובאה אל בית
הגנב ואל בית הנשבע
בשמי לשקר ולנה בת
בתוך ביתו וכלתו ואת
עציו ואת אבניו ויצא
המלאך הדבר בי ויאמר
אלי שא נא עיניך ורא
וראה מה היוצאת הזא
הזאת ויאמר מה היא
ויאמר זאת האיפה ה
היוצאת ויאמר זאת
עינם בכל הארץ והנה
ככר עפרת נשאת וזאת
אשה אחת יושבת בת
בתוך האיפה ויאמר
זאת הרשעה וישלך
אתה אל תוך האיפה
וישלך את אבן העפ
העפרת אל פיה
ואשא עיני
ואראה והנה שתים

נשים יוצאות ורוח בכנ
בכנפיהם ולהנה כנפים
ככנפי החסידה ותשא
ותשאנה את האיפה
בין הארץ ובין השמים
ואמר אל המלאך הדבר
בי אנה המה מולכות
את האיפה ויאמר אלי
לבנות לה בית בארץ ש
שנער והוכן והניחה ש
שם על מכנתה
ואשב ואשא עיני וא
ואראה והנה ארבע
מרכבות יצאות מבין
שני ההרים וההרים ה
הרי נחשת במרכבה
הראשנה סוסים אדמים
ובמרכבה השנית סוסים
שחרים ובמרכבה הש
השלישית סוסים לבנים
ובמרכבה הרביעית
סוסים ברדים אמצים
ואען ואמר אל המלא
המלאך הדבר בי מה
אלה אדני ויען המלאך
ויאמר אלי אלה אר
ארבע רוחות השמים
יוצאות מהתיצב על
אדון כל הארץ אשר
בה הסוסים השחרים
יצאים אל ארץ צפון
והלבנים יצאו אל אחר
אחריהם והברדים יצ
יצאו אל ארץ התימן

והאמצים יצאו ויבקש
ויבקשו ללכת להתהלך
בארץ ויאמר לכו והת
והתהלכו בארץ ותת
ותתהלכנה בארץ ויז
ויזעק אתי וידבר אלי
לאמר ראה היוצאים
אל ארץ צפון הניחו
את רוחי בארץ צפון
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר לקוח מאת
הגולה מחלדי ומאת
טוביה ומאת ידעיה ו
ובאת אתה ביום ההוא
ובאת בית יאשיה בן צ
צפניה אשר באו מבבל
ולקחת כסף וזהב ועש
ועשית עטרות ושמת
בראש יהושע בן יהוצ
יהוצדק הכהן הגדול
ואמרת אליו לאמר כה
אמר יהוה צבאות לא
לאמר הנה איש צמח
שמו ומתחתיו יצמח
ובנה את היכל יהוה
והוא יבנה את היכל יהוה
והוא ישא הוד וישב
ומשל על כסאו והיה
כהן על כסאו ועצת ש
שלום תהיה בין שניהם
והעטרות תהיה לחלם
ולטוביה ולידעיה ולחן
בן צפניה לזכרון בהיכל
יהוה ורחקים יבאו ובנו

בהיכל יהוה וידעתם כי
יהוה צבאות שלחני א
אליכם והיה אם שמוע
תשמעון בקול יהוה א
אלהיכם׃ ויהי
בשנת ארבע לדריוש ה
המלך היה דבר יהוה
אל זכריה בארבעה ל
לחדש התשעי בכסלו׃
וישלח בית אל שראצר
ורגם מלך ואנשיו לה
לחלות את פני יהוה׃ ל
לאמר אל הכהנים אשר
לבית יהוה צבאות ואל
הנביאים לאמר האבכה
בחדש החמשי הנזר
כאשר עשיתי זה כמה
שנים׃ ויהי דבר
יהוה צבאות אלי לאמר׃
אמר אל כל עם הארץ ו
ואל הכהנים לאמר כי
צמתם וספוד בחמישי
ובשביעי וזה שבעים ש
שנה הצום צמתני אני׃
וכי תאכלו וכי תשתו
הלוא אתם האכלים וא
ואתם השתים׃ הלוא את
הדברים אשר קרא יהוה
ביד הנביאים הראשנים
בהיות ירושלם ישבת ו
ושלוה ועריה סביבתיה
והנגב והשפלה ישב׃
ויהי דבר יהוה
אל זכריה לאמר׃ כה

אמר יהוה צבאות לא
לאמר משפט אמת ש
שפטו וחסד ורחמים
עשו איש את אחיו׃ וא
ואלמנה ויתום גר וא
ועני אל תעשקו ורעת
איש אחיו אל תחשבו
בלבבכם׃ וימאנו להק
להקשיב ויתנו כתף ס
סררת ואזניהם הכבידו
משמוע׃ ולבם שמו ש
שמיר משמוע את הת
התורה ואת הדברים א
אשר שלח יהוה צבא
צבאות ברוחו ביד ה
הנביאים הראשנים ויהי
ויהי קצף גדול מאת
יהוה צבאות׃ ויהי כא
כאשר קרא ולא שמעו
כן יקראו ולא אשמע
אמר יהוה צבאות׃ ואס
ואסערם על כל הגוים
אשר לא ידעום והארץ
נשמה אחריהם מעבר
ומשב וישימו ארץ ח
חמדה לשמה׃
ויהי דבר יהוה צבאות
לאמר׃ כה אמר יהוה
צבאות קנאתי לציון ק
קנאה גדולה וחמה גד
גדולה קנאתי לה׃ כה א
אמר יהוה שבתי אל
ציון ושכנתי בתוך ירו
ירושלם ונקראה ירוש

ירושלם עיר האמת והר
יהוה צבאות הר הקדש׃
כה אמר יהוה
צבאות עד ישבו זקנים
וזקנות ברחבות ירושלם
ואיש משענתו בידו מ
מרב ימים׃ ורחבות הע
העיר ימלאו ילדים ו
וילדות משחקים ברח
ברחבתיה׃ כה
אמר יהוה צבאות כי
יפלא בעיני שארית
העם הזה בימים ההם
גם בעיני יפלא נאם י
יהוה צבאות׃ כה
אמר יהוה צבאות הנני
מושיע את עמי מארץ
מזרח ומארץ מבוא הש
השמש׃ והבאתי אתם
ושכנו בתוך ירושלם ו
והיו לי לעם ואני אהיה
להם לאלהים באמת
ובצדקה׃ כה
אמר יהוה צבאות ת
תחזקנה ידיכם השמעים
השמעים בימים האלה
את הדברים האלה מפי
הנביאים אשר ביום י
יסד בית יהוה צבאות
ההיכל להבנות׃ כי לפני
הימים ההם שכר הא
האדם לא נהיה ושכר
הבהמה איננה וליוצא
ולבא אין שלום מן הצ

הצר ואשלח את כל ה
האדם איש ברעהו׃ וע
ועתה לא כימים הרא
הראשנים אני לשארית
העם הזה נאם יהוה צ
צבאות׃ כי זרע השלום
הגפן תתן פריה והארץ
תתן את יבולה והשמים
יתנו טלם והנחלתי את
שארית העם הזה את
כל אלה׃ והיה כאשר
הייתם קללה בגוים בית
יהודה ובית ישראל כן
אושיע אתכם והייתם
ברכה אל תיראו תחזקנה
ידיכם׃ כי כה
אמר יהוה צבאות כא
כאשר זממתי להרע
לכם בהקציף אבתיכם
אתי אמר יהוה צבאות
ולא נחמתי׃ כן שבתי
זממתי בימים האלה
להיטיב את ירושלם
ואת בית יהודה אל ת
תיראו׃ אלה הדברים
אשר תעשו דברו אמת
איש את רעהו אמת
ומשפט שלום שפטו
בשעריכם׃ ואיש את
רעת רעהו אל תחשבו
בלבבכם ושבעת שקר
אל תאהבו כי את כל
אלה אשר שנאתי נא
נאם יהוה׃ ויהי

דבר יהוה צבאות אלי
לאמר׃ כה אמר יהוה
צבאות צום הרביעי ו
וצום החמישי וצום ה
השביעי וצום העשירי
יהיה לבית יהודה לש
לששון ולשמחה ולמ
ולמעדים טובים והא
והאמת והשלום אהבו׃
כה אמר יהוה
צבאות עד אשר יבאו
עמים וישבי ערים רבות׃
והלכו ישבי אחת אל
אחת לאמר נלכה הל
הלוך לחלות את פני
יהוה ולבקש את יהוה
צבאות אלכה גם אני׃
ובאו עמים רבים וגוים
עצומים לבקש את י
יהוה צבאות בירושלם
ולחלות את פני יהוה׃
כה אמר יהוה
צבאות בימים ההמה
אשר יחזיקו עשרה א
אנשים מכל לשנות ה
הגוים והחזיקו בכנף
איש יהודי לאמר נל
נלכה עמכם כי שמענו
אלהים עמכם׃
משא דבר יהוה בארץ
חדרך ודמשק מנחתו
כי ליהוה עין אדם וכל
שבטי ישראל׃ וגם חמת
תגבל בה צר וצידון כי

חכמה מאד׃ ותבן צר
מצור לה ותצבר כסף
כעפר וחרוץ כטיט ח
חוצות׃ הנה אדני יור
יורשנה והכה בים ח
חילה והיא באש תא
תאכל׃ תרא אשקלון
ותירא ועזה ותחיל
מאד ועקרון כי הביש
מבטה ואבד מלך מע
מעזה ואשקלון לא ת
תשב׃ וישב ממזר בא
באשדוד והכרתי גאון
פלשתים׃ והסרתי דמ
דמיו מפיו ושקציו מ
מבין שניו ונשאר גם
הוא לאלהינו והיה כ
כאלף ביהודה ועקרון
כיבוסי׃ וחניתי לביתי
מצבה מעבר ומשב ו
ולא יעבר עליהם עוד
נגש כי עתה ראיתי ב
בעיני׃ גילי מאד
בת ציון הריעי בת יר
ירושלם הנה מלכך י
יבוא לך צדיק ונושע
הוא עני ורכב
על חמור ועל עיר בן
אתנות׃ והכרתי רכב מ
מאפרים וסוס מירוש
מירושלם ונכרתה ק
קשת מלחמה ודבר
שלום לגוים ומשלו
מים עד ים ומנהר עד

אפסי ארץ׃ גם את ברם
בריתך שלחתי אסיריך
מבור אין מים בו׃ שובו
לבצרון אסירי התקוה
גם היום מגיד משנה א
אשיב לך׃ כי דרכתי לי
יהודה קשת מלאתי
אפרים ועוררתי בניך
ציון על בניך יון ושמ
ושמתיך כחרב גבור׃
ויהוה עליהם יראה
ויצא כברק חצו ואדני
יהוה בשופר יתקע וה
והלך בסערות תימן׃ י
יהוה צבאות יגן עליהם
ואכלו וכבשו אבני ק
קלע ושתו המו כמו
יין ומלאו כמזרק כזוי
כזויות מזבח׃ והושיעם
יהוה אלהיהם ביום ה
ההוא כצאן עמו כי
אבני נזר מתנוססות
על אדמתו׃ כי מה טו
טובו ומה יפיו דגן ב
בחורים ותירוש ינובב
בתולות׃ שאלו מיהוה
מטר בעת מלקוש
יהוה עשה חזיזים ו
ומטר גשם יתן להם
לאיש עשב בשדה׃ כי
התרפים דברו און וה
והקסמים חזו שקר
וחלמות השוא ידברו
הבל ינחמון על כן נס

נסעו כמו צאן יענו כי
אין רעה׃ על
הרעים חרה אפי ועל
העתודים אפקוד כי פקד
יהוה צבאות את עדרו
את בית יהודה ושם א
אותם כסוס הודו במלח
במלחמה׃ ממנו פנה
ממנו יתד ממנו קשת
מלחמה ממנו יצא כל
נוגש יחדו׃ והיו כגבורים
בוסים בטיט חוצות במל
במלחמה ונלחמו כי י
יהוה עמם והבישו ר
רכבי סוסים׃ וגברתי את
בית יהודה ואת בית יו
יוסף אושיע והושבותים
כי רחמתים והיו כאשר
לא זנחתים כי אני יהוה
אלהיהם ואענם׃ והיו
כגבור אפרים ושמח ל
לבם כמו יין ובניהם יר
יראו ושמחו יגל לבם
ביהוה׃ אשרקה להם
ואקבצם כי פדיתים ור
ורבו כמו רבו׃ ואזרעם
בעמים ובמרחקים יז
יזכרוני וחיו את בניהם
ושבו׃ והשיבותים מא
מארץ מצרים ומאשור
אקבצם ואל ארץ גלעד
ולבנון אביאם ולא ימ
ימצא להם׃ ועבר בים
צרה והכה בים גלים וה

והוביש כל מצולות יאר
והורד גאון אשור ושבט
מצרים יסור׃ וגברתים
ביהוה ובשמו יתהלכו
נאם יהוה׃
פתח לבנון דלתיך ותא
ותאכל אש בארזיך׃ ה
הילל ברוש כי נפל ארז
אשר אדירים שדדו הי
הילילו אלוני בשן כי ירד
יער הבצור׃ קול יללת
הרעים כי שדדה אדר
אדרתם קול שאגת כ
כפירים כי שדד גאון
הירדן׃ כה אמר
יהוה אלהי רעה את
צאן ההרגה׃ אשר קנ
קניהן יהרגן ולא יאש
יאשמו ומכריהן יאמר
ברוך יהוה ואעשר ור
ורעיהם לא יחמול על
עליהן׃ כי לא אחמול
עוד על ישבי הארץ נ
נאם יהוה והנה אנכי
ממציא את האדם איש
ביד רעהו וביד מלכו ו
וכתתו את הארץ ולא
אציל מידם׃ וארעה את
צאן ההרגה לכן עני
הצאן ואקח לי שני מ
מקלות לאחד קראתי
נעם ולאחד קראתי
חבלים וארעה את הצ
הצאן׃ ואכחד את ש

שלשת הרעים בירח א
אחד ותקצר נפשי בהם
וגם נפשם בחלה בי וא
ואמר לא ארעה אתכם
המתה תמות והנכחדת
תכחד והנשארות תאכ
תאכלנה אשה את בשר
רעותה ואקח את מקלי
את נעם ואגדע אתו ל
להפר את בריתי אשר
כרתי את כל העמים ות
ותפר ביום ההוא וידעו
כן עניי הצאן השמרים
אתי כי דבר יהוה הוא
ואמר אלהם
אם טוב בעיניכם הבו
שכרי ואם לא חדלו
וישקלו את שכרי של
שלשים כסף ויאמר
יהוה אלי השליכהו
אל היוצר אדר היקר
אשר יקרתי מעליהם
ואקחה שלשים הכסף
ואשליך אתו בית יהוה
אל היוצר ואגדע את
מקלי השני את החב
החבלים להפר את הא
האחוה בין יהודה ובין
ישראל ויאמר
יהוה אלי עוד קח לך
כלי רעה אולי כי הנה
אנכי מקים רעה בארץ
הנכחדות לא יפקד הנ
והנער לא יבקש והנש

והנשברת לא ירפא הנ
הנצבה לא יכלכל ובש
ובשר הבריאה יאכל
ופרסיהן יפרק הוי רעי
האליל עזבי הצאן חרב
על זרועו ועל עין ימינו
זרעו יבוש תיבש ועין
ימינו כהה תכהה
משא דבר יהוה
על ישראל נאם יהוה
נטה שמים ויסד ארץ
ויצר רוח אדם בקרבו
הנה אנכי שם את ירו
ירושלם סף רעל לכל
העמים סביב וגם על
יהודה יהיה במצור
על ירושלם והיה ביום
ההוא אשים את ירוש
ירושלם אבן מעמסה
לכל העמים כל עמסיה
שרוט ישרטו ונאספו
עליה כל גויי הארץ
ביום ההוא נאם יהוה
אכה כל סוס בתמהון
ורכבו בשגעון ועל בית
יהודה אפקח את עיני
וכל סוס העמים אכה
בעורון ואמרו אלפי
יהודה בלבם אמצה לי
ישבי ירושלם ביהוה צבאות
אלהיהם ביום ההוא
אשים אלפי יהודה ככ
ככיור אש בעצים וכל
וכלפיד אש בעמיר ו

ואכלו על ימין ועל שמ
שמאל את כל העמים
סביב וישבה ירושלם
עוד תחתיה בירושלם
והושיע יהוה את אהלי
יהודה בראשנה למען
לא תגדל תפארת בית
דויד ותפארת ישב ירו
ירושלם על יהודה ביו
ביום ההוא יגן יהוה
בעד ישב ירושלם והי
והיה הנכשל בהם ביום
ההוא כדויד ובית דויד
כאלהים כמלאך יהוה
לפניהם והיה ביום ההוא
אבקש להשמיד את כל
הגוים הבאים על ירוש
ירושלם ושפכתי על
בית דויד ועל יושב ירו
ירושלם רוח חן ותחנ
ותחנונים והביטו אלי
את אשר דקרו וספדו
עליו כמספד על היחיד
והמר עליו כהמר על
הבכור ביום ההוא יגדל
המספד בירושלם כמס
כמספד הדדרמון בן״ט
טברימון בבקעת מגדון
וספדה הארץ משפחות
משפחות לבד משפחת
בית דויד לבד ונשיהם
לבד משפחת בית נתן
לבד ונשיהם לבד משפ
משפחת בית לוי לבד

ונשיהם לבד משפחת
השמעי לבד ונשיהם׃
לבד׃ כל המשפחות הנ
הנשארות משפחות ל
משפחות לבד ונשיהם
לבד׃ ביום ההוא יהיה׃
מקור נפתח לבית דויד
ולישבי ירושלם לחטאת
ולנדה׃ והיה ביום ההוא
נאם יהוה צבאות אכרי
אכרית את שמות העצ
העצבים מן הארץ ולא
יזכרו עוד וגם את הנבי
הנביאים ואת רוח הז
הטמאה אעביר מן ה
הארץ׃ והיה כי ינבא
איש עוד ואמרו אליו
אביו ואמו ילדיו לא
תחיה כי שקר דברת בש
בשם יהוה ודקרהו אב
אביהו ואמו ילדיו בה
בהנבאו׃ והיה ביום ה
ההוא יבשו הנביאים
איש מחזינו בהנבאתו
ולא ילבשו אדרת שער
למען כחש׃ ואמר לא
נביא אנכי איש עבד
אדמה אנכי כי אדם
הקנני מנעורי׃ ואמר
אליו מה המכות האלה
בין ידיך ואמר אשר
הכיתי בית מאהבי׃
חרב עורי על
רעי ועל גבר עמיתי

נאם יהוה צבאות הך
את הרעה ותפוצין ה
הצאן והשבתי ידי על
הצערים׃ והיה בכל הא
הארץ נאם יהוה פי ש
שנים בה יכרתו יגועו
והשלשית יותר בה׃ ו
והבאתי את השלשית
באש וצרפתים כצרף
את הכסף ובחנתים כב
כבחן את הזהב הוא
יקרא בשמי ואני אענה
אתו אמרתי עמי הוא
והוא יאמר יהוה אלהי׃
הנה יום בא
ליהוה וחלק שללך בק
בקרבך׃ ואספתי את כל
הגוים אל ירושלם ל
למלחמה ונלכדה הע
העיר ונשסו הבתים ו
והנשים תשגלנה ויצא
חצי העיר בגולה ויתר
העם לא יכרת מן העיר׃
ויצא יהוה ונלחם בגוים
ההם כיום הלחמו ביום
קרב׃ ועמדו רגליו ביום
ההוא על הר הזיתים
אשר על פני ירושלם
מקדם ונבקע הר הזיתים
מחציו מזרחה וימה
גיא גדולה מאד ומש
חצי ההר צפונה וחציו
נגבה׃ ונסתם גיא הרי
כי יגיע גיא הרים אל

אצל ונסתם כאשר נסתם
מפני הרעש בימי עזיה
מלך יהודה ובא יהוה
אלהי כל קדשים עמך׃
והיה ביום ההוא לא
יהיה אור יקרות יקפאון
והיה יום אחד הוא יוד
יודע ליהוה לא יום ול
ולא לילה והיה לעת
ערב יהיה אור׃ והיה
ביום ההוא יצאו מים
חיים מירושלם חצים
אל הים הקדמוני וחצים
אל הים האחרון בקיץ
ובחרף יהיה׃ והיה יה
יהוה למלך על כל הא
הארץ ביום ההוא יהיה
יהוה אחד ושמו אחד׃
יסוב כל הארץ כערבה
מגבע לרמון נגב ירו
ירושלם וראמה וישבה
תחתיה למשער בנימן
עד מקום שער הראשון
עד שער הפנים ומגדל
חננאל עד יקבי המלך׃
וישבו בה וחרם לא יהי
יהיה עוד וישבה ירו
ירושלם לבטח׃ וזאת
תהיה המגפה אשר יגף
יהוה את כל העמים
אשר צבאו על ירוש
ירושלם המק בשרו
והוא עמד על רגליו
ועיניו תמקנה בחוריהן

ולשונו תמק בפיהם: וה
יהיה ביום ההוא תהיה
מהומת יהוה רבה בהם
והחזיקו איש יד רעהו
ועלתה ידו על יד רעהו
וגם יהודה תלחם
בירושלם ואסף חיל
כל הגוים סביב זהב
וכסף ובגדים לרב מאד:
וכן תהיה מגפת הסוס
הפרד הגמל והחמור
וכל הבהמה אשר יהיה
במחנות ההמה כמגפה
הזאת: והיה כל הנותר
מכל הגוים הבאים על
ירושלם ועלו מדי שנה
בשנה להשתחות למ
למלך יהוה צבאות ו
ולחג את חג הסכות: ו
והיה אשר לא יעלה
מאת משפחות הארץ
אל ירושלם להשתחות
למלך יהוה צבאות ולא
עליהם יהיה הגשם: וא
ואם משפחת מצרים
לא תעלה ולא באה ו
ולא עליהם תהיה המ
המגפה אשר יגף יהוה
את כל הגוים אשר ל
לא יעלו לחג את חג ה
הסכות: ביום ההוא יה
יהיה על מצלות הסוס
קדש ליהוה והיה הס
הסירות בבית יהוה כ

כמזרקים לפני המזבח:
והיה כל סיר בירושלם
וביהודה קדש ליהוה
צבאות ובאו כל הזבחים
ולקחו מהם ובשלו בהם
ולא יהיה כנעני עוד ב
בבית יהוה צבאות ביום
ההוא:

משא דבר יהוה אל
ישראל ביד מלאכי: אה
אהבתי אתכם אמר י
יהוה ואמרתם במה
אהבתנו הלוא אח עשו
ליעקב נאם יהוה ואה
ואהב את יעקב: ואת
עשו שנאתי ואשים
את הריו שממה ואת
נחלתו לתנות מדבר: כי
תאמר אדום רששנו ונ
ונשוב ונבנה חרבות כה
אמר יהוה צבאות המה
יבנו ואני אהרוס וקראו
להם גבול רשעה והעם
אשר זעם יהוה עד ע
עולם: ועיניכם תראינה
ואתם תאמרו יגדל י
יהוה מעל לגבול ישר
ישראל: בן יכבד אב וע
ועבד אדניו ואם אב אני
איה כבודי ואם אדונים
אני איה מוראי אמר
יהוה צבאות לכם הכ
הכהנים בוזי שמי ואמ

ואמרתם במה בזינו את
שמך: מגישים על מזב
מזבחי לחם מגאל וא
ואמרתם במה גאלנוך
באמרכם שלחן יהוה
נבזה הוא: וכי תגישון עור
לזבח אין רע וכי תגישו
פסח וחלה אין רע ה
הקריבהו נא לפחתך
הירצך או הישא פניך
אמר יהוה צבאות:
ועתה חלו נא פני אל
ויחננו מידכם היתה ז
זאת הישא מכם פנים
אמר יהוה צבאות: מי
גם בכם ויסגר דלתים ולא
תאירו מזבחי חנם אין
לי חפץ בכם אמר יהוה
צבאות ומנחה לא אר
ארצה מידכם: כי ממז
ממזרח שמש ועד מ
מבואו גדול שמי בגוים
ובכל מקום מקטר מג
מגש לשמי ומנחה טה
טהורה כי גדול שמי ב
בגוים אמר יהוה צב
צבאות: ואתם מחללים
אותו באמרכם שלחן א
אדני מגאל הוא וניבו
נבזה אכלו: ואמרתם
הנה מתלאה והפחתם
אותו אמר יהוה צבאות
והבאתם גזול ואת הפסח
ואת החולה והבאתם

את המנחה הארצה
אותה מידכם אמר יהוה
וארור נוכל ויש בעדרו
זכר ונדר וזבח משחת
לאדני כי מלך גדול אני
אמר יהוה צבאות וש
ושמי נורא בגוים ועתה
אליכם המצוה הזאת
הכהנים אם לא תשמ
תשמעו ואם לא תשי
תשימו על לב לתת כב
כבוד לשמי אמר יהוה
צבאות ושלחתי בכם
את המארה וארותי
את ברכותיכם וגם אר
ארותיה כי אינכם שמ
שמים על לב הנני גע
גער לכם את הזרע וז
וזריתי פרש על פניכם
פרש חגיכם ונשא את
אתכם אליו וידעתם כי
שלחתי אליכם את
המצוה הזאת להיות
בריתי את לוי אמר יי
יהוה צבאות בריתי ה
היתה אתו החיים וה
והשלום ואתנם לו מ
מורא וייראני ומפני ש
שמי נחת הוא תורת
אמת היתה בפיהו וע
ועולה לא נמצא בש
בשפתיו בשלום ובמי
ובמישור הלך אתי
ורבים השיב מעון כי

שפתי כהן ישמרו דעת
ותורה יבקשו מפיהו כי
מלאך יהוה צבאות
הוא ואתם סרתם מן
הדרך הכשלתם רבים
בתורה שחתם ברית
הלוי אמר יהוה צבא
צבאות וגם אני נתתי
אתכם נבזים ושפלים
לכל העם כפי אשר
אינכם שמרים את דר
דרכי ונשאים פנים בת
בתורה ׃ הלוא
אב אחד לכלנו הלוא
אל אחד בראנו מדוע
נבגד איש באחיו לחלל
ברית אבתינו בגדה יי
יהודה ותועבה נעשתה
בישראל ובירושלם כי
חלל יהודה את קדש
יהוה אשר אהב ובעל
בת אל נכר יכרת יהוה
לאיש אשר יעשנה ער
וענה מאהלי יעקב
ומגיש מנחה ליהוה
צבאות ׃ וזאת
שנית תעשו כסות דמעה
את מזבח יהוה בכי וא
ואנקה מאין עוד פנות
אל המנחה ולקחת רצ
רצון מידכם ואמרתם
על מה על כי יהוה ה
העיד בינך ובין אשת
נעוריך אשר אתה בגדת

בגד[illegible] בה והיא חברתך
ואש[illegible] בריתך ולא אחד
[illegible]שאר רוח לו ומה
[illegible]חד מבקש זרע א׳׳
[illegible]הים ונשמרתם ברוח
[illegible]חכם ובאשת נעוריך
אל י[illegible] כי שנא שלח
[illegible]ה אלהי ישראל
[illegible] חמס על
[illegible]ישו [illegible] יהוה צב
צבאו[illegible]רתם בר
[illegible] [illegible] תבגדו
הו[illegible]ה בדבריכם
ואמר[illegible] הוגענו
באמר[illegible] עשה רע
טוב בעיני יהוה ובהם
הוא חפץ או איה א
אלהי המשפט הנני
שלח מלאכי ופנה דרך
לפני ופתאם יבוא אל
היכלו האדון אשר
אתם מבקשים ומלאך
הברית אשר אתם ח
חפצים הנה בא אמר
יהוה צבאות ומי מכ
מכלכל את יום בואו ו
ומי העמד בהראותו
כי הוא כאש מצרף
וכברית מכבסים וישב
מצרף ומטהר כסף ו
וטהר את בני לוי וזקק
אתם כזהב וככסף והיו
ליהוה מגישי מנחה
בצדקה וערבה ליהוה

מנחת יהודה [illegible]
כימי [illegible] וכשנ[illegible] קד
קדמ[illegible]
אל[illegible] למ[illegible]
עד ממהר ב[illegible]
ובמנאפי[illegible]
בשקר ל[illegible]
ש[illegible]
ויר[illegible]
יר[illegible]
צב[illegible]
לא ש[illegible]
[illegible]
ל[illegible]תם
מ[illegible] שמרתם ע
שובו אליו ואשובה אל
אליכם אמר יהוה צב
צבאות ואמרתם במה
נשוב׃ היקבע אדם א
אלהים כי אתם קבעים
אתי ואמרתם במה ק
קבענוך המעשר וה
והתרומה׃ במארה א
אתם נארים ואתי אתם
קבעים הגוי כלו׃ הבי
הביאו את כל המעשר
אל בית האוצר ויהי
טרף בביתי ובחנוני נא
בזאת אמר יהוה צבא
צבאות אם לא אפתח
לכם את ארבות השמים
והריקתי לכם ברכה עד
בלי די׃ וגערתי לכם בא
באוכל ולא ישחית לכם

לכם את פרי האדמה ול
ולא תשכל לכם הגפן
בשדה אמר יהוה צבא
צבאות׃ ואשרו אתכם
כל הגוים כי תהיו אתם
ארץ חפץ אמר יהוה
צבאות׃ חזקו
עלי דבריכם אמר יהוה
ואמרתם מה נדברנו
עליך׃ אמרתם שוא
עבד אלהים ומה בצע
כי שמרנו משמרתו וכי
הלכנו קדרנית מפני
יהוה צבאות׃ ועתה א
אנחנו מאשרים זדים
גם נבנו עשי רשעה
גם בחנו אלהים וימלטו׃
אז נדברו יראי יהוה א
איש אל רעהו ויקשב
יהוה וישמע ויכתב ס
ספר זכרון לפניו ליראי
יהוה ולחשבי שמו׃ וה
והיו לי אמר יהוה צב
צבאות ליום אשר אני
עשה סגלה וחמלתי
עליהם כאשר יחמל
איש על בנו העבד אתו׃
ושבתם וראיתם בין צד
צדיק לרשע בין עבד
אלהים לאשר לא עב
עבדו׃ כי הנה
היום בא בער כתנור
והיו כל זדים וכל עשי
רשעה קש ולהט אתם

היום הבא אמר יהוה צ
צבאות אשר לא יעזב
להם שרש וענף׃ וזרחה
לכם יראי שמי שמש
צדקה ומרפא בכנפיה
ויצאתם ופשתם כעגלי
מרבק׃ ועסותם רשעים
כי יהיו אפר תחת כפות
רגליכם ביום אשר אני
עשה אמר יהוה צבא
צבאות׃ זכרו תורת מש
משה עבדי אשר צויתי
אתו בחרב על כל ישרא
ישראל חקים ומשפטים׃
הנה אנכי שלח לכם את
אליה הנביא לפני בא
יום יהוה הגדול והנורא׃
והשיב לב אבות על ב
בנים ולב בנים על אבו
אבותם פן אבוא והכי
והכיתי את כל הארץ
חרם

הנה אנכי
שלח לכם
את אליה
הנביא לפני
בא יום יהוה
הגדול והנורא׃

B 31. P. Inf.

Pars II.a

Restaurato per la liberalità di
Adriana Guainazzi.
Gianfranco Ravasi Prefetto
3 aprile 1992

בימי שפט השפטים
ויהי רעב בארץ וילך
איש מבית לחם יהודה
לגור בשדי מואב הוא
ואשתו ושני בניו: ו
ושם האיש אלימלך
ושם אשתו נעמי ושם
שני בניו מחלון וכליון
אפרתים מבית לחם
יהודה ויבאו שדי מו
מואב ויהיו שם: וימת
אלימלך איש נעמי:
ותשאר היא ושני בניה
וישאו להם נשים מוא
מואביות שם האחת
ערפה ושם השנית
רות וישבו שם כעשר
שנים: וימותו גם שני
שניהם מחלון וכליון
ותשאר האשה משני
ילדיה ומאישה: ותקם
היא וכלתיה ותשב מ
משדי מואב כי שמ
שמעה בשדה מואב
כי פקד יהוה את עמו
לתת להם לחם: ותצא
מן המקום אשר היתה
שמה ושתי כלתיה:
עמה ותלכנה בדרך
לשוב אל ארץ יהודה:
ותאמר נעמי לשתי

כלתיה לכנה שבנה א
אשה לבית אמה יע
יעשה יהוה עמכם
חסד כאשר עשיתם
עם המתים ועמדי:
יתן יהוה לכם ומצאן
מנוחה אשה בית אי
אישה ותשק להן
ותשאנה קולן ותבכינה:
ותאמרנה לה כי אתך
נשוב לעמך: ותאמר
נעמי שבנה בנתי למה
תלכנה עמי העוד לי
בנים במעי והיו לכם
לאנשים: שבנה בנתי
לכן כי זקנתי מהיות
לאיש כי אמרתי יש
לי תקוה גם הייתי ה
הלילה לאיש וגם ילדת
ילדתי בנים: הלהן
תשברנה עד אשר יג
יגדלו הלהן תעגנה
לבלתי היות לאיש אל
בנתי כי מר לי מאד מכם
כי יצאה בי יד יהוה:
ותשנה קולן ותבכינה
עוד ותשק ערפה לח
לחמותה ורות דבקה
בה: ותאמר הנה שבה
יבמתך אל עמה ואל
אלהיה שובי אחרי
יבמתך: ותאמר רות
אל תפגעי בי לעזבך
לשוב מאחריך כי אל

אשר תלכי אלך ובא
ובאשר תליני אלין:
עמך עמי ואלהיך א
אלהי: באשר תמותי
אמות ושם אקבר כה
יעשה יהוה לי וכה י
יסיף כי המות יפריד
ביני ובינך: ותרא כי
מתאמצת היא ללכת
אתה ותחדל לדבר א
אליה: ותלכנה שתיהן
עד באנה בית לחם
ויהי כבאנה בית לחם
ותהם כל העיר עליהן
ותאמרנה הזאת נעמי:
ותאמר אליהן אל ת
תקראנה לי נעמי קר
קראן לי מרא כי המר
שדי לי מאד: אני מל
מלאה הלכתי וריקם
השיבני יהוה למה ת
תקראנה לי נעמי וי
ויהוה ענה בי ושדי
הרע לי: ותשב נעמי
ורות המואביה כלתה
עמה השבה משדה מ
מואב והמה באו בית
לחם בתחלת קציר ש
שערים: ולנעמי מידע
לאישה איש גבור ח
חיל ממשפחת אלימ
אלימלך ושמו בעז:
ותאמר רות המואביה
אל נעמי אלכה נא ה

השדה ואלקטה בש
בשבלים אחר אשר
אמצא חן בעיניו ות
ותאמר לה לכי בתי
ותלך ותבוא ותלקט
בשדה אחרי הקצרים
ויקר מקרה חלקת
השדה לבעז אשר מ
ממשפחת אלימלך
והנה בעז בא מבית לחם
ויאמר לקצרים יהוה
עמכם ויאמרו לו יבר
יברכך יהוה ויאמר
בעז לנערו הנצב על
הקצרים למי הנערה
הזאת ויען הנער הנ
הנצב על הקצרים
ויאמר נערה מואביה
היא השבה עם נעמי
משדי מואב ותאמר
אלקטה נא ואספתי
בעמרים אחרי הקצ
הקצרים ותבוא ותעמ
ותעמוד מאז הבקר
ועד עתה זה שבתה
הבית מעט ויאמר
בעז אל רות הלא שמ
שמעת בתי אל תלכי
ללקט בשדה אחר וגם
לא תעבורי מזה וכה
תדבקין עם נערתי ע
עיניך בשדה אשר יק
יקצרון והלכת אחריהן
הלא צויתי את הנערים

לבלתי נגעך וצמת ו
והלכת אל הכלים ו
ושתית מאשר ישאבון
הנערים ותפל על פ
פניה ותשתחו ארצה
ותאמר אליו מדוע
מצאתי חן בעיניך ל
להכירני ואנכי נכריה
ויען בעז ויאמר לה
הגד הגד לי כל אשר
עשית את חמותך א
אחרי מות אישך ו
ותעזבי אביך ואמך
וארץ מולדתך ותלכי
אל עם אשר לא ידעת
תמול שלשום ישלם
יהוה פעלך ותהי מ
משכרתך שלמה מעם
יהוה אלהי ישראל
אשר באת לחסות
תחת כנפיו ותאמר
אמצא חן בעיניך א
אדני כי נחמתני וכי
דברת על לב שפחתך
ואנכי לא אהיה כא
כאחת שפחתיך ויא
ויאמר לה בעז לעת ה
האכל גשי הלם ואכ
ואכלת מן הלחם וטב
וטבלת פתך בחמץ
ותשב מצד הקצרים
ויצבט לה קלי ותאכל
ותשבע ותתר ותקם
ללקט ויצו בעז את

נעריו לאמר גם בין
העמרים תלקט ולא
תכלימוה וגם של
תשלו לה מן הצבתים
ועזבתם ולקטה ולא
תגערו בה ותלקט ב
בשדה עד הערב ות
ותחבט את אשר לקטה
ויהי כאיפה שערים
ותשא ותבוא העיר
ותרא חמותה את א
אשר לקטה ותוצא
ותתן לה את אשר ה
הותרה משבעה ות
ותאמר לה חמותה א
איפה לקטת היום ו
ואנה עשית יהי מ
מכירך ברוך ותגד ל
לחמותה את אשר
עשתה עמו ותאמר
שם האיש אשר עש
עשיתי עמו היום ב
בעז ותאמר נעמי
לכלתה ברוך הוא
ליהוה אשר לא עזב
חסדו את החיים וא
ואת המתים ותאמר
לה נעמי קרוב לנו ה
האיש מגאלנו הוא
ותאמר רות המואביה
גם כי אמר אלי עם
הנערים אשר לי תד
תדבקון עד אם כלו
את כל הקציר אשר

לי ותאמר נעמי אל
רות כלתה טוב בתי כי
תצאי עם נערותיו ו
ולא יפגעו בך בשדה
אחר ותדבק בנערות
בעז ללקט עד כלות
קציר השערים וקציר
החטים ותשב את ח
חמותה ותאמר לה
נעמי חמותה בתי ה
הלא אבקש לך מנוח
אשר ייטב לך ועתה
הלא בעז מדעתנו א
אשר היית את נערו
נערותיו הנה הוא זרה
את גרן השערים הל
הלילה ורחצת וסכת
ושמת שמלתך עליך
וירדתי הגרן אל תו
תודעי לאיש עד כלו
כלותו לאכל ולשתות
ויהי בשכבו וידעת א
את המקום אשר יש
ישכב שם ובאת וגלי
וגלית מרגלתיו ושכ
ושכבתי והוא יגיד
לך את אשר תעשין
ותאמר אליה כל א
אשר תאמרי אעשה
ותרד הגרן ותעש ככל
אשר צותה חמותה
ויאכל בעז וישת ויי
וייטב לבו ויבא לשכ
לשכב בקצה הערמ

הערמה ותבא בלט ו
ותגל מרגלתיו ותשכב
ויהי בחצי
הלילה ויחרד האיש
וילפת והנה אשה ש
שכבת מרגלתיו ויא
ויאמר מי את ותאמ
ותאמר אנכי רות א
אמתך ופרשת כנפך
על אמתך כי גאל א
אתה ויאמר ברוכה
את ליהוה בתי הטי
היטבת חסדך הא
האחרון מן הראשון
לבלתי לכת אחרי ה
הבחורים אם דל ואם
עשיר ועתה בתי אל
תיראי כל אשר תאמ
תאמרי אעשה לך
כי יודע כל שער עמ
עמי כי אשת חיל את
ועתה כי אמנם כי א
אם גאל אנכי וגם יש
גאל קרוב ממני ליני
הלילה והיה בבקר
אם יגאלך טוב יגא
יגאל ואם לא יחפץ
לגאלך וגאלתיך א
אנכי חי יהוה שכבי
עד הבקר ותשכב
מרגלתו עד הבקר
ותקם בטרום יכיר
איש את רעהו ויא
ויאמר אל יודע כי

באה האשה הגרן ו
ויאמר הבי המטפחת
אשר עליך ואחזי בה
ותאחז בה וימד שש
וישת עליה ויבא הע
העיר ותבוא אל חמו
חמותה ותאמר מי את
בתי ותגד לה את כל
אשר עשה לה האיש
ותאמר שש השערים
האלה נתן לי כי אמר
אל תבואי ריקם אל
חמותך ותאמר שבי
בתי עד אשר תדעין
איך יפל דבר כי לא
ישקט האיש כי אם
כלה הדבר היום ובעז
עלה השער וישב שם
והנה הגאל עבר אשר
דבר בעז ויאמר סורה
שבה פה פלני אלמני
אלמני ויסר וישב
ויקח עשרה אנשים
מזקני העיר ויאמר
שבו פה וישבו ויאמ
ויאמר לגאל חלקת
השדה אשר לאחינו
לאלימלך מכרה נעמי
נעמי השבה משדה
מואב ואני אמרתי
אגלה אזנך לאמר
קנה נגד הישבים ונ
ונגד זקני עמי אם
הגאל גאל ואם לא

קניתי איש את יי׳ · הן קניתי אתכם היום · כי קניתי את כל לאשר לאלימלך · אשת מחלון קניתי לי לאשה · קניתי לי עבדים ושפחות

יגאל הגידה לי ואדע
כי אין זולתך לגאול
ואנכי אחריך ויאמר
אנכי אגאל׃ ויאמר ב
בעז ביום קנותך הש׳
השדה מיד נעמי ומ׳
ומאת רות המואביה
אשת המת קניתי לה׃
להקים שם המת על
נחלתו׃ ויאמר הגאל
לא אוכל לגאל לי פן
אשחית את נחלתי ׃
גאל לך את גאלתי כי
לא אוכל לגאל׃ וזאת
לפנים בישראל על הג
הגאולה ועל התמורה
לקים כל דבר שלף
איש נעלו ונתן לרעהו
וזאת התעודה בישר׳
בישראל׃ ויאמר הגא
הגאל לבעז קנה לך
וישלף נעלו׃ ויאמר
בעז לזקנים וכל העם
עדים אתם היום כי ׃
קניתי את כל אשר
לאלימלך ואת כל א׳
אשר לכליון ומחלון
מיד נעמי׃ וגם את ר
רות המואביה אשת
מחלון קניתי לי לא׳
לאשה להקים שם
המת על נחלתו ולא
יכרת שם המת מעם
אחיו ומשער מקומו

עדים אתם היום׃ ג
ויאמרו כל העם אשר
בשער והזקנים עדים
יתן יהוה את האשה
הבאה אל ביתך כרחל
וכלאה אשר בנו שתי׳
שתיהן את בית ישרא׳
ישראל ועשה חיל
באפרתה וקרא שם
בבית לחם׃ ויהי ביתך
כבית פרץ אשר ילדה
תמר ליהודה מן הז׳
הזרע אשר יתן יהוה
לך מן הנערה הזאת׃
ויקח בעז את רות ותהי
לו לאשה ויבא אליה
ויתן יהוה לה הריון ז
ותלד בן׃ ותאמרנה הנש׳
הנשים אל נעמי ברוך
יהוה אשר לא השבית
לך גאל היום ויקרא
שמו בישראל׃ והיה
לך למשיב נפש ולכל׳
ולכלכל את שיבתך
כי כלתך אשר אהבתך
ילדתו אשר היא טו׳
טובה לך משבעה בנ׳
בנים׃ ותקח נעמי את
הילד ותשתהו בחי׳
בחיקה ותהי לו לאו׳
לאומנת׃ ותקראנה לו
השכנות שם לאמר
ילד בן לנעמי ותקרא׳
ותקראנה שמו עובד

הוא אבי ישי אבי דוד׃
ואלה
תולדות
פרץ פרץ ה
הוליד את חצרון׃
וחצרון הוליד את
רם ורם הוליד
את עמ
עמינדב׃
ועמינדב הוליד את
נחשון
ונחשון
הוליד את
שלמה׃ ושלמון
הוליד את בעז ובעז
הוליד את עובד׃
ועובד הול
הוליד
את
ישי וישי הוליד את
דוד׃

א האיש אשר לא
הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא
עמד ובמושב לצים
לא ישב׃ כי אם בת
בתורת יהוה חפצו
ובתורתו יהגה יומם
ולילה׃ והיה כעץ
שתול על פלגי מים
אשר פריו יתן בעתו
ועלהו לא יבול וכל
אשר יעשה יצליח׃
לא כן הרשעים כי
אם כמץ אשר תד
תדפנו רוח׃ על כן
לא יקמו רשעים
במשפט וחטאים
בעדת צדיקים׃ כי י
יודע יהוה דרך צד
צדיקים ודרך רשע
רשעים תאבד׃
ב למה
רגשו גוים ולאמים
יהגו ריק׃ יתיצבו
מלכי ארץ ורוזנים
נוסדו יחד על יהוה
ועל משיחו׃ ננתקה
את מוסרותימו ונש
ונשליכה ממנו עב
עבתימו׃ יושב בשמ
בשמים ישחק אדני
ילעג למו׃ אז ידבר
אלימו באפו ובחרונו
יבהלמו׃ ואני נסכתי
מלכי על ציון הר קד
קדשי׃ אספרה אל
חק יהוה אמר אלי ב
בני אתה אני היום
ילדתיך׃ שאל ממני
ואתנה גוים נחלתך
ואחזתך אפסי ארץ׃
תרעם בשבט ברזל
ככלי יוצר תנפצם׃ ו
ועתה מלכים השכ
השכילו הוסרו שפטי
ארץ׃ עבדו את יהוה
ביראה וגילו ברעדה׃
נשקו בר פן יאנף
ותאבדו דרך כי יבער
כמעט אפו אשרי
כל חוסי בו׃
ג מזמור
לדוד בברחו מפני
אבשלום׃ יהוה מה
רבו צרי רבים קמים
עלי׃ רבים אמרים
לנפשי אין ישועתה
לו באלהים סלה׃ וא
ואתה יהוה מגן בעדי
כבודי ומרים ראשי׃
קולי אל יהוה אקרא
ויענני מהר קדשו
סלה׃ אני שכבתי וא
ואישנה הקיצותי כי
יהוה יסמכני׃ לא אי
אירא מרבבות עם
אשר סביב שתו עלי׃
קומה יהוה הושיעני
אלהי כי הכית את כל
איבי לחי שני רש
רשעים שברת׃ ליהוה
הישועה על עמך
ברכתך סלה׃
למנצח
בנגינות מזמור לדוד׃
בקראי ענני אלהי
צדקי בצר הרחבת לי
חנני ושמע תפלתי׃
בני איש עד מה כבודי
לכלמה תאהבון ריק
תבקשו כזב סלה׃ ודע
ודעו כי הפלה יהוה
חסיד לו יהוה ישמע
בקראי אליו׃ רגזו
ואל תחטאו אמרו
בלבבכם על משכב
משכבכם ודמו סלה׃
זבחו זבחי צדק וב
ובטחו אל יהוה׃ רבים
אמרים מי יראנו

טוב נסה עלינו אור
פניך יהוה׃ נתתה ש
שמחה בלבי מעת דג
דגנם ותירושם רבו׃
בשלום יחדו אשכבה
ואישן כי אתה יהוה
לבדד לבטח תושיבני׃
למנצח
אל הנחילות מזמור
לדוד׃ אמרי האזינה
יהוה בינה הגיגי׃ הק
הקשיבה לקול שו
שועי מלכי ואלהי׃
כי אליך אתפלל׃
יהוה בקר תשמע קו
קולי בקר אערך
לך ואצפה׃ כי לא אל
חפץ רשע אתה׃ ל
ולא יגרך רע׃ לא י
יתיצבו הוללים לנגד
עיניך שנאת כל פעלי
און׃ תאבד דברי כז
כזב איש דמים ומרמ
ומרמה יתעב יהוה׃
ואני ברב חסדך אבא
ביתך אשתחוה אל
היכל קדשך ביראתך׃
יהוה נחני בצדקתך
למען שוררי הושר
לפני דרכך׃ כי אין
בפיהו נכונה קרבם ה
הוות קבר פתוח גר
גרונם לשונם יחליק
יחליקון׃ האשימם

אלהים יפלו ממעצ
ממעצותיהם ברב
פשעיהם הדיחמו כי
מרו בך׃ וישמחו
כל חוסי בך לעולם ירננו
ותסך עלימו ויעלצו
ויעלצו בך אהבי שמ
שמך׃ כי אתה תבר
תברך צדיק יהוה צ
כצנה רצון תעטרנו׃
למנצח
בנגינות על השמינית
מזמור לדוד׃ יהוה
אל באפך תוכיחני
ואל בחמתך תיסרני׃
חנני יהוה כי אמלל
אני רפאני יהוה
כי נבהלו עצמי׃ ונפ
ונפשי נבהלה מאד
ואתה יהוה עד מתי׃
שובה יהוה חלצה
נפשי הושיעני למע
חסדך׃ כי אין במו
במות זכרך בשאול
מי יודה לך׃ יגעתי
באנחתי אשחה בכל
לילה מטתי בדמ
בדמעתי ערשי אמסה׃
עששה מכעס עיני
עתקה בכל צררי׃ ס
סורו ממני כל פעלי
און כי שמע יהוה
קול בכיי׃ שמע י
יהוה תחנתי יהוה

תפלתי יקח׃ יבשו וי
ויבהלו מאד כל א
איבי ישבו יבשו ר
רגע׃
שגיון
לדוד אשר שר ליהוה
על דברי כוש בן ימ
ימיני׃ יהוה אלהי בך
חסיתי הושיעני מ
מכל רדפי והצילני׃
פן יטרף כאריה נ
נפשי פרק ואין מציל׃
יהוה אלהי אם ע
עשיתי זאת אם יש
עול בכפי׃ אם גמלתי
שולמי רע ואחלצה צ
צוררי ריקם׃ ירדף
אויב נפשי וישג וירמ
וירמס לארץ חיי ו
וכבודי לעפר ישכן ס
סלה׃ קומה יהוה ב
באפך הנשא בעברות
צוררי ועורה אלי
משפט צוית׃ ועדת ל
לאמים תסובבך ו
ועליה למרום שובה׃
יהוה ידין עמים ש
שפטני יהוה כצדקי
וכתמי עלי׃ יגמר
נא רע רשעים ותכונן צ
צדיק ובחן לבות
וכליות אלהים צדיק׃
מגני על אלהים מ
מושיע ישרי לב׃ א

שופט וכל ויסימנהון ונביא וקוסם והכרתי שופט אלהים שופט צדיק ישבת לכסא שופט ויותם דברי הימים מלך שופט
אם לא אל בית אבי תלך אם לא ימצא הגנב אם לא תשמר לעשות אם לא דת ימי נפות אם לא תשביעו ורם ל

אלהים שופט צדיק
ואל זעם בכל יום׃
אם לא ישוב חרבו י
ילטוש קשתו דרך
ויכוננה׃ ולו הכין כלי
מות חציו לדלקים
יפעל׃ הנה יחבל און
והרה עמל וילד ש
שקר׃ בור כרה ויחפ
ויחפרהו ויפל בש
בשחת יפעל׃ ישוב ע
עמלו בראשו ועל
קדקדו חמסו ירד׃ או
אודה יהוה כצדקו
ואזמרה שם יהוה ע
עליון׃

ח
למנצח
על הגתית מזמור לד
לדוד׃ יהוה אדנינו
מה אדיר שמך בכל
הארץ אשר תנה ה
הודך על השמים׃ מפי
עוללים ויונקים יס
יסדת עז למען צורריך
להשבית אויב ומת
ומתנקם׃ כי אראה ש
שמיך מעשה אצ
אצבעתיך ירח וכוכבים
אשר כוננתה׃ מה א
אנוש כי תזכרנו ובן א
אדם כי תפקדנו׃ ו
ותחסרהו מעט מאלהים
וכבוד והדר תעטר
תעטרהו׃ תמשילהו

במעשי ידיך כל שתה
תחת רגליו׃ צנה
ואלפים כלם וגם בה
בהמות שדי׃ צפור
שמים ודגי הים עבר
ארחות ימים׃ יהוה
אדנינו מה אדיר שמ
שמך בכל הארץ׃
למנצח

ט
על מות לבן מזמור
לדוד׃ אודה יהוה
בכל לבי אספרה כל
נפלאותיך׃ אשמחה
ואעלצה בך אזמרה
שמך עליון׃ בשוב
אויבי אחור יכשלו וי
ויאבדו מפניך׃ כי ע
עשית משפטי ודיני
ישבת לכסא שופט
צדק׃ גערת גוים אב
אבדת רשע שמם
מחית לעולם ועד׃ הא
האויב תמו חרבות
לנצח וערים נתשת א
אבד זכרם המה׃ ו
ויהוה לעולם ישב כו
כונן למשפט כסאו׃
והוא ישפט תבל בצ
בצדק ידין לאמים
במישרים׃ ויהי יהוה
משגב לדך משגב
לעתות בצרה׃ ויבטחו
בך יודעי שמך כי ל
לא עזבת דרשיך יהוה׃

זמרו ליהוה ישב ציון
הגידו בעמים עלי
עלילותיו׃ כי דרש דמ
דמים אותם זכר לא
שכח צעקת עניים׃ חנ
חננני יהוה ראה ע
עניי משנאי מרוממי
משערי מות׃ למע
אספרה כל תהלתיך ב
בשערי בת ציון אג
אגילה בישועתך׃ טב
טבעו גוים בשחת
עשו ברשת זו טמנו
נלכדה רגלם׃ נודע
יהוה משפט עשה ב
בפעל כפיו נוקש ר
רשע הגיון סלה׃ ישובו
רשעים לשאולה כל
גוים שכחי אלהים׃ כי
לא לנצח ישכח אב
אביון תקות ענוים ת
תאבד לעד׃ קומה
יהוה אל יעז אנוש י
ישפטו גוים על פנ
פניך׃ שיתה יהוה מו
מורה להם ידעו גו
גוים אנוש המה סלה׃
למה יהוה תעמד ב
ברחוק תעלים לעתות
בצרה׃ בגאות רשע
ידלק עני יתפשו במז
במזמות זו חשבו׃
כי הלל רשע על תאות
נפשו ובצע ברך נ

אם לא ישוב חרבו ילטוש אם לא שויתי ודוממתי אם לא תדעי לך היפה
ולו שתי נשים ולו היה בן ושמו ולו הכין כלי מות

דרכיו ל חס וסימנהון ולא הלכו כגון בדרכי ויהי דוד בכל דרכו משכיל ולתת לאיש כדרכיו יחילו דרכו בכל עת חז אלה קצות דרכו
במסתרים ג רגש וסימ ישב במארב חצרים לירות במסתרים אם יסתר איש וג רפי וסימ תבכה נפשי ירו במסתרים וכמאור ישב

באין יהוה רשע כגבה
אפו בל ידרש אין א
אלהים כל מזמותיו יח
יחילו דרכו בכל עת
מרום משפטיך מנגדו
כל צורריו יפיח בהם
אמר בלבו בל אמוט
לדור ודור אשר לא
ברע אלה פיהו מלא
ומרמות ותך תחת
לשונו עמל ואון ישב
במארב חצרים ב
במסתרים יהרג נקי
עיניו לחלכה יצפנו
יארב במסתר כאריה
בסכה יארב לחטוף
עני יחטף עני במשכו
ברשתו ודכה ישח
ונפל בעצומיו חלכאים
אמר בלבו שכח אל
הסתיר פניו בל ראה
לנצח קומה יהוה
אל נשא ידך אל תש
תשכח עניים על מ
מה נאץ רשע אלהים
אמר בלבו לא תדרש
ראתה כי אתה עמל ו
וכעס תביט לתת ב
בידך עליך יעזב חל
חלכה יתום אתה
היית עוזר שבר זר
ורע רשע ורע ית
תדרוש רשעו בל תמ
תמצא יהוה מלך

עולם ועד אבדו גוים
מארצו תאות ענוים
שמעת יהוה תכין ל
לבם תקשיב אזנך
לשפט יתום ודך בל
יוסיף עוד לערץ
אנוש מן הארץ
יא למנצח
לדוד ביהוה חסיתי
איך תאמרו לנפשי
נודו הרכם צפור כי
הנה הרשעים ידרכ
ידרכון קשת כוננו ח
חצם על יתר לירות
במו אפל לישרי לב
כי השתות יהרסון
צדיק מה פעל יהוה
בהיכל קדשו יהוה
בשמים כסאו עיניו
יחזו עפעפיו יבחנו
בני אדם יהוה צדיק
יבחן ורשע ואהב ח
חמס שנאה נפשו י
ימטר על רשעים פ
פחים אש וגפרית ור
ורוח זלעפות מנת
כוסם כי צדיק יהוה
צדקות אהב ישר
יחזו פנימו
יב למנצח
על השמינית מזמור
לדוד הושיעה יהוה
כי גמר חסיד כי פסו
אמונים מבני אדם

שוא ידברו איש את
רעהו שפת חלקות
בלב ולב ידברו יכרת
יהוה כל שפתי ח
חלקות לשון מדברת
גדלות אשר אמרו
לשננו נגביר שפתינו
אתנו מי אדון לנו
משד עניים מאנקת
אביונים עתה אקום
יאמר יהוה אשית ב
בישע יפיח לו אמ
אמרות יהוה אמרות
טהרות כסף צרוף
בעליל לארץ מזקק
שבעתים אתה יהוה
תשמרם תצרנו מן ה
הדור זו לעולם סביב
רשעים יתהלכון כרם
זלות לבני אדם
יג למנצח
מזמור לדוד עד אנה
יהוה תשכחני נצח
עד אנה תסתיר את
פניך ממני עד אנה
אשית עצות בנפשי
יגון בלבבי יומם עד
אנה ירום איבי עלי
הביטה ענני יהוה
אלהי האירה עיני פן
אישן המות פן יאמ
יאמר איבי יכלתיו צ
צרי יגילו כי אמוט
ואני בחסדך בטחתי

יגל לבי בישועתך א
אשירה ליהוה כי
גמל עלי׃
יד למנצח
לדוד אמר נבל בלבו
אין אלהים השחיתו ה
התעיבו עלילה אין ע
עשה טוב׃ יהוה מש
משמים השקיף על
בני אדם לראות ה
היש משכיל דרש את
אלהים׃ הכל סר יח
יחדו נאלחו אין עשה
טוב אין גם אחד׃ ה
הלא ידעו כל פעלי א
און אכלי עמי אכלו
לחם יהוה לא קראו׃
שם פחדו פחד כי א
אלהים בדור צדיק׃ ע
עצת עני תבישו כי
יהוה מחסהו׃ מי יתן
מציון ישועת ישר
ישראל בשוב יהוה ש
שבות עמו יגל יעקב
ישמח ישראל׃
טו מזמור
לדוד יהוה מי יגור ב
באהלך מי ישכן
בהר קדשך׃ הולך תמ
תמים ופעל צדק
ודבר אמת בלבבו׃ לא
רגל על לשנו לא
עשה לרעהו רעה וח
וחרפה לא נשא על

קרבו׃ נבזה בעיניו נמ
נמאס ואת יראי י
יראי יהוה יכבד נשבע
להרע ולא ימר׃ כס
כספו לא נתן בנשך ו
ושחד על נקי לא
לקח עשה אלה לא
ימוט לעולם׃
טז מכתם
לדוד שמרני אל כי
חסיתי בך׃ אמרת
ליהוה אדני אתה טו
טובתי בל עליך׃ לק
לקדושים אשר בארץ
המה ואדירי כל ח
חפצי בם׃ ירבו עצבו
עצבותם אחר מהרו
בל אסיך נסכיהם מדם
ובל אשא את שמותם
על שפתי׃ יהוה מנת
חלקי וכוסי אתה ת
תומיך גורלי׃ חבלים
נפלו לי בנעמים א
אף נחלת שפרה עלי׃
אברך את יהוה אשר
יעצני אף לילות יסרוני
כליותי׃ שויתי יהוה
לנגדי תמיד כי מימיני
בל אמוט׃ לכן שמח
לבי ויגל כבודי אף בש
בשרי ישכן לבטח׃
כי לא תעזב נפשי ל
לשאול לא תתן חס
חסידך לראות שחת׃

תודיעני ארח חיים ש
שבע שמחות את פ
פניך נעמות בימינך נ
נצח׃
תפלה
לדוד שמעה יהוה צד
צדק הקשיבה רנתי
האזינה תפלתי בלא
שפתי מרמה׃ מלפניך
משפטי יצא עיניך
תחזינה מישרים׃ ב
בחנת לבי פקדת לילה
צרפתני בל תמצא׃ ז
זמתי בל יעבר פי׃ ל
לפעלות אדם בדבר
שפתיך אני שמרתי
ארחות פריץ׃ תמך
אשרי במעגלותיך בל
נמוטו פעמי׃ אני קרא
קראתיך כי תענני אל
הט אזנך לי שמע
אמרתי׃ הפלה חסדיך
מושיע חוסים ממת
ממתקוממים בימינך׃
שמרני כאישון בת
עין בצל כנפיך תסתירני
מפני רשעים זו שדוני
איבי בנפש יקיפו עלי׃
חלבמו סגרו פימו ד
דברו בגאות׃ אשרנו
עתה סבבונו עיניהם
ישיתו לנטות בארץ׃
דמינו כאריה יכסוף
לטרף וככפיר ישב

במסתרים קומה יהוה
קדמה פניו הכריעהו
פלטה נפשי מרשע
חרבך ממתים ידך
יהוה ממתים מחלד
חלקם בחיים וצפונך
תמלא בטנם ישבעו
בנים והניחו יתרם
לעולליהם אני בצדק
אחזה פניך אשבעה
בהקיץ תמונתך

למנצח
יח לעבד יהוה לדוד אשר
דבר ליהוה את דברי
השירה הזאת ביום
הציל יהוה אותו מכף
כל איביו ומיד
שאול ויאמר ארח
ארחמך יהוה חזקי
יהוה סלעי ומצודתי
ומפלטי אלי צורי א
אחסה בו מגני וקרן
ישעי משגבי מהלל
אקרא יהוה ומן אי
איבי אושע אפפוני
חבלי מות ונחלי בל
בליעל יבעתוני חבלי
שאול סבבוני קדמ
קדמוני מוקשי מות
בצר לי אקרא יהוה
ואל אלהי אשוע יש
ישמע מהיכלו קולי
ושועתי לפניו תבוא
באזניו ותגעש ות

ותרעש הארץ ומוסדי
הרים ירגזו ויתגעשו
כי חרה לו עלה עשן
באפו ואש מפיו תא
תאכל גחלים בערו מנ
ממנו ויט שמים וי
וירד וערפל תחת רגליו
וירכב על כרוב ויעף
וידא על כנפי רוח ויש
ישת חשך סתרו
סביבותיו סכתו חשכת
מים עבי שחקים
מנגה נגדו עביו עברו
ברד וגחלי אש וירע
וירעם בשמים יהוה
ועליון יתן קלו בר
ברד וגחלי אש ויש
וישלח חציו ויפיצם
וברקים רב ויהמם וי
ויראו אפיקי מים
ויגלו מוסדות תבל
מגערתך יהוה מנ
מנשמת רוח אפך יש
ישלח ממרום יקחני
ימשני ממים רבים י
יצילני מאיבי עז
ומשנאי כי אמצו ממ
ממני יקדמוני ביום
אידי ויהי יהוה למ
למשען לי ויוציאני
למרחב יחלצני כי ח
חפץ בי יגמלני יהוה
כצדקי כבר ידי ישיב
לי כי שמרתי דרכי

יהוה ולא רשעתי מ
מאלהי כי כל מ
משפטיו לנגדי ו
וחקתיו לא אסיר
מני ואהי תמים עמו
ואשתמר מעוני
וישב יהוה לי כצדקי
כבר ידי לנגד עיניו
עם חסיד תתחסד עם
גבר תמים תתמם
עם נבר תתברר ועם
עקש תתפתל כי א
אתה עם עני תושיע
ועינים רמות תשפי
תשפיל כי אתה תאיר
נרי יהוה אלהי יג
יגיה חשכי כי בכה
ארץ גדוד ובאלהי
אדלג שור האל תמים
דרכו אמרת יהוה
צרופה מגן הוא לכל
החוסים בו כי מי
אלוה מבלעדי יהוה
ומי צור זולתי א
אלהינו האל המאזרני
המאזרני חיל ויתן
תמים דרכי משוה
רגלי כאילות ועל
במותי יעמידני מל
מלמד ידי למלחמה
ונחתה קשת נחושה
זרועתי ותתן לי
מגן ישעך וימינך
תסעדני וענותך

תרבני׳ תרחיב צעדי ת
תחתי ולא מעדו
קרסלי׳ ארדוף אויבי
ואשיגם ולא אשוב
עד כלותם׳ אמחצם ו
ולא יכלו קום יפלו
תחת רגלי׳ ותאזרני
חיל למלחמה תכר
תכריע קמי תחתי׳ וא
ואיבי נתתה לי ערף
ומשנאי אצמיתם׳ י
ישועו ואין מושיע
על יהוה ולא ענם׳ וא
ואשחקם כעפר על
פני רוח כטיט חוצות
אריקם׳ תפלטני מר
מריבי עם תשימני לר
לראש גוים עם לא
ידעתי יעבדוני׳ לשמע
און ישמעו לי בני נ
נכר יכחשו לי׳ בני נכר
יבלו ויחרגו ממסג
ממסגרותיהם׳ חי יהוה
וברוך צורי וירום
אלוהי ישעי׳ האל הנ
הנותן נקמות לי ויד
וידבר עמים תחתי׳ מ
מפלטי מאיבי אף
מן קמי תרוממני מא
מאיש חמס תצילני׳
על כן אודך בגוים׳ י
יהוה ולשמך אזמרה
אומרה׳ מגדל ישועות
מלכו ועשה חסד׳

למשיחו לדוד ולזרעו
עד עולם׳
יט למנצח
מזמור לדוד׳ השמים
מספרים כבוד אל
ומעשה ידיו מגיד
הרקיע׳ יום ליום
יביע אמר ולילה ל
ללילה יחוה דעת׳
אין אמר ואין דברים
בלי נשמע קולם׳
בכל הארץ יצא קום
ובקצה תבל מליהם
לשמש שם אהל ב
בהם׳ והוא כחתן יצ
יצא מחפתו ישיש
כגבור לרוץ ארח׳
מקצה השמים מוצאו
ותקופתו על קצותם
ואין נסתר מחמתו׳
תורת יהוה תמימה
משיבת נפש עדות
יהוה נאמנה מחכ
מחכימת פתי׳ פקודי
יהוה ישרים משמ
משמחי לב מצות
יהוה ברה מאירת
עינים׳ יראת יהוה ט
טהורה עומדת
לעד משפטי יהוה
אמת צדקו יחדו׳
הנחמדים מזהב ומפז
רב ומתוקים מדבש
ונפת צופים׳ גם עבדך

נזהר בהם בשמרם ע
עקב רב׳ שגיאות מי
יבין מנסתרות נקני׳
גם מזדים חשך
עבדך אל ימשלו בי
אז איתם ונקיתי
מפשע רב׳ יהיו לרצון
אמרי פי והגיון לבי
לפניך יהוה צורי וגא
וגאלי׳
למנצח
כ מזמור לדוד׳ יענך
יהוה ביום צרה
ישגבך שם אלהי
יעקב׳ ישלח עזרך
מקדש ומציון יסעדך׳
יזכר כל מנחתיך
ועולתך ידשנה סלה׳
יתן לך כלבבך וכל
עצתך ימלא׳ נרננה
בישועתך ובשם
אלהינו נדגל ימלא
יהוה כל משאלותיך׳
עתה ידעתי כי הוש
הושיע יהוה מש
משיחו יענהו משמי
קדשו בגבורות יש
ישע ימינו׳ אלה ברכ
ברכב ואלה בסוסים
ואנחנו בשם יהוה
אלהינו נזכיר׳ המה
כרעו ונפלו ואנחנו
קמנו ונתעודד׳
יהוה הושיעה המלך

[illegible]

יענו ביום קראנו׃

כא

למנצח
מזמור לדוד׃ יהוה בע
זך ישמח מלך
ובישועתך מה יגיל מ
אד׃ תאות לבו נת
תה לו וארשת שפתיו
בל מנעת סלה׃ כי ת
קדמנו ברכות טוב
תשית לראשו עטרת
פז׃ חיים שאל ממך
נתתה לו ארך ימים
עולם ועד׃ גדול כבודו
בישועתך הוד והדר
תשוה עליו׃ כי תשיתהו
ברכות לעד תחדהו
בשמחה את פניך׃ כי
המלך בטח ביהוה
ובחסד עליון בל ימוט׃
תמצא ידך לכל א
יביך ימינך תמצא
שנאיך׃ תשיתמו כת
נור אש לעת פניך
יהוה באפו יבלעם
ותאכלם אש׃ פרימו מ
ארץ תאבד וזרעם
מבני אדם׃ כי נטו עליך
רעה חשבו מזמה
בל יוכלו׃ כי תשיתמו
שכם במיתריך תכ
ונן על פניהם׃ רומה
יהוה בעזך
נשירה ונזמרה גבו
רתך׃

כב

למנצח
על אילת השחר מזמ
מזמור לדוד׃ אלי
אלי למה עזבתני רח
רחוק מישועתי ד
דברי שאגתי׃ אלהי
אקרא יומם ולא ת
תענה ולילה ולא דו
דומיה לי׃ ואתה ק
קדוש יושב תהלות
ישראל׃ בך בטחו
אבותינו בטחו ותפל
ותפלטמו׃ אליך
זעקו ונמלטו בך בטחו
ולא בושו׃ ואנכי ת
תולעת ולא איש ח
חרפת אדם ובזוי עם׃
כל ראי ילעגו לי יפ
יניעו ראש׃ גל אל
יהוה יפלטהו יצילהו
כי חפץ בו׃ כי אתה
גחי מבטן מבטיחי על
שדי אמי׃ עליך ה
השלכתי מרחם מבטן
אמי אלי אתה׃ אל
תרחק ממני כי צרה
קרובה כי אין עוזר׃
סבבוני פרים רבים א
אבירי בשן כתרוני׃
פצו עלי פיהם אריה
טורף ושואג׃ כמים
נשפכתי והתפרדו כל
עצמותי היה לבי כ
כדונג נמס בתוך מעי׃

יבש כחרש כחי ולשוני
מדבק מלקוחי ולעפ
ולעפר מות תשפתני׃
כי סבבוני כלבים עדת
מרעים הקיפוני כארי
ידי ורגלי׃ אספר כל
עצמותי המה יביטו
יראו בי׃ יחלקו בגדי
להם ועל לבושי יפילו
גורל׃ ואתה יהוה אל
תרחק אילותי לעזרתי
חושה׃ הצילה מחרב
נפשי מיד כלב יחידתי׃
הושיעני מפי אריה
ומקרני רמים עניתני׃
אספרה שמך לאחי
בתוך קהל אהללך׃ י
יראי יהוה הללוהו
כל זרע יעקב כבדוהו
וגורו ממנו כל זרע
ישראל׃ כי לא בזה ול
ולא שקץ ענות עני
ולא הסתיר פניו ממנו
ובשועו אליו שמע׃
מאתך תהלתי בקהל
רב נדרי אשלם נגד
יראיו׃ יאכלו ענוים ו
וישבעו יהללו יהוה
דרשיו יחי לבבכם לעד׃
יזכרו וישבו אל י
יהוה כל אפסי ארץ
וישתחוו לפניך כל
משפחות גוים׃ כי י
ליהוה המלוכה ומ

[illegible]

ומשל בגוים׃ אכלו וי
וישתחוו כל דשני׃
ארץ לפניו יכרעו כל
יורדי עפר ונפשו׃
לא חיה׃ זרע יעבדנו
יספר ליהוה לדור׃
יבאו ויגידו צדקתו
לעם נולד כי עשה׃

כג מזמור
לדוד יהוה רעי לא א
חסר׃ בנאות דשא
ירביצני על מי מנחות
ינהלני׃ נפשי ישובב
ינחני במעגלי צדק ל
מען שמו׃ גם כי
אלך בגיא צלמות לא
אירא רע כי אתה
עמדי שבטך ומשענ
תך המה ינח
מוני׃ תערך לפני
שלחן נגד צררי ד
שנת בשמן ראשי
כוסי רויה׃ אך טוב
וחסד ירדפוני כל ימי
חיי ושבתי בבית י
יהוה לארך ימים׃

כד לדוד
מזמור ליהוה הארץ
ומלואה תבל וישבי
בה׃ כי הוא על ימים
יסדה ועל נהרות י
כוננה׃ מי יעלה בהר
יהוה ומי יקום
במקום קדשו׃ נקי
כפים ובר לבב אשר
לא נשא לשוא נפשי
ולא נשבע למרמה׃
ישא ברכה מאת יה
וה וצדקה מאלהי
ישעו׃ זה דור דרשו
מבקשי פניך יעקב ס
לה׃ שאו שערים
ראשיכם והנשאו פת
חי עולם ויבוא מ
לך הכבוד׃ מי זה מ
לך הכבוד יהוה
עזוז וגבור יהוה גבור
מלחמה׃ שאו שע
רים ראשיכם ושאו
פתחי עולם ויבא מ
לך הכבוד׃ מי הוא
זה מלך הכבוד יהוה
צבאות הוא מלך הכ
בוד סלה׃

כה לדוד
אליך יהוה נפשי א
שא׃ אלהי בך בט
חתי אל אבושה
אל יעלצו איבי לי׃
גם כל קויך לא יבשו
יבשו הבוגדים ריקם׃
דרכיך יהוה הודיעני
ארחותיך למדני׃ ה
דריכני באמתך ול
מדני כי אתה אלהי
ישעי אותך קויתי כל
היום׃ זכר רחמיך
יהוה וחסדיך כי מ
עולם המה׃ חטאות
נעורי ופשעי אל תז
כר כחסדך זכר לי
אתה למען טובך י
הוה׃ טוב וישר יהוה
על כן יורה חטאים
בדרך׃ ידרך ענוים ב
משפט וילמד ענ
וים דרכו׃ כל ארחות
יהוה חסד ואמת
לנצרי בריתו ועדתיו׃
למען שמך יהוה
וסלחת לעוני כי רב
הוא׃ מי זה האיש י
רא יהוה יורנו בדרך
יבחר׃ נפשו בטוב
תלין וזרעו יירש ארץ׃
סוד יהוה ליראיו
ובריתו להודיעם׃ עיני
תמיד אל יהוה כי
הוא יוציא מרשת רג
לי׃ פנה אלי וחנני
כי יחיד ועני אני׃ צרות
לבבי הרחיבו ממצו
קותי הוציאני׃
ראה עניי ועמלי ות
ושא לכל חטאותי׃ ראה
איבי כי רבו ושנאת
חמס שנאוני׃ שמרה
נפשי והצילני אל
אל אבוש כי חסיתי
בך׃ תם וישר יצרוני
כי קויתיך׃ פדה א
אלהים את ישראל

מכל צרותיו׃

כו לדוד

שפטני יהוה כי אני
בתמי הלכתי וביהוה
בטחתי לא אמעד׃
בחנני יהוה ונסני צ
צרופה כליותי ולבי׃ כי
חסדך לנגד עיני וה
והתהלכתי באמתך׃
לא ישבתי עם מתי
שוא ועם נעלמים לא
אבוא׃ שנאתי קהל
מרעים ועם רשעים
לא אשב׃ ארחץ בנ
בנקיון כפי ואסבבה
את מזבחך יהוה׃
לשמע בקול תודה
ולספר כל נפלאותיך׃
יהוה אהבתי מעון ב
ביתך ומקום משכן
כבודך׃ אל תאסף עם
חטאים נפשי ועם
אנשי דמים חיי׃ אשר
בידיהם זמה וימי
וימינם מלאה שחד׃
ואני בתמי אלך פ
פדני וחנני׃ רגלי עמ
עמדה במישור ב
במקהלים אברך יהוה׃

כז לדוד

יהוה אורי וישעי מ
ממי אירא יהוה
מעוז חיי ממי אפחד׃
בקרב עלי מרעים
לאכל את בשרי צרי
ואיבי לי המה כשלו
ונפלו׃ אם תחנה עלי
מחנה לא יירא לבי
אם תקום עלי מלחמה
בזאת אני בוטח׃ אח
אחת שאלתי מאת
יהוה אותה אבקש
שבתי בבית יהוה כל
ימי חיי לחזות בנעם
יהוה ולבקר בהיכלו׃
כי יצפנני בסכה ביום
רעה יסתרני בסתר
אהלו בצור ירוממני׃
ועתה ירום ראשי על
איבי סביבותי ואזבחה
באהלו זבחי תרועה א
אשירה ואזמרה
ליהוה׃ שמע יהוה ק
קולי אקרא וחנני
ועננו׃ לך אמר לבי ב
בקשו פני את פניך
יהוה אבקש׃ אל תס
תסתר פניך ממני
אל תט באף עבדך ע
עזרתי היית אל תט
תטשני ואל תעזבני
אלהי ישעי׃ כי אבי
ואמי עזבוני ויהוה
יאספני׃ הורני יהוה
דרכך ונחני בארח מ
מישור למען שוררי׃
אל תתנני בנפש צרי
כי קמו בי עדי שקר
ויפח חמס׃ לולא הא
האמנתי לראות בט
בטוב יהוה בארץ ח
חיים׃ קוה אל יהוה
חזק ויאמץ לבך וקוה
אל יהוה׃

כח לדוד

אליך יהוה אקרא צורי
אל תחרש ממני פן
תחשה ממני ונמשלתי
עם יורדי בור׃ שמע
קול תחנוני בשועי א
אליך בנשאי ידי
אל דביר קדשך׃ אל
תמשכני עם רשעים
ועם פעלי און דברי
שלום עם רעיהם ור
ורעה בלבבם׃ תן להם
כפעלם וכרע מעלל
מעלליהם כמעשה י
ידיהם תן להם הש
השב גמולם להם׃ כי
לא יבינו אל פעלת
יהוה ואל מעשה יד
ידיו יהרסם ולא יב
יבנם׃ ברוך יהוה כי
שמע קול תחנוני׃
יהוה עזי ומגני בו ב
בטח לבי ונעזרתי
ויעלז לבי ומשירי א
אהודנו׃ יהוה עז ל
למו ומעוז ישועות
משיחו הוא׃ הושי
הושיעה את עמך וב

וברך ג וסימנהון השקיפה ממעון קדשך ... הושיעה את עמך וברך את נחלתך

כבח ד וסימנהון ימינך יי נאדרי בכח ... ארוממך ג ... וסימנהון

וברך את נחלתך ורעם
ונשאם עד העולם׃
כט מזמור
לדוד הבו ליהוה בני
אלים הבו ליהוה
כבוד ועז׃ הבו ליהוה
כבוד שמו השתחוו
ליהוה בהדרת קדש׃
קול יהוה על המים
אל הכבוד הרעים יהוה
על מים רבים׃ קול
יהוה בכח קול יהוה
בהדר׃ קול יהוה שו
שבר ארזים וישבר
יהוה את ארזי הלב
הלבנון׃ וירקידם כמו
עגל לבנון ושריון כ
כמו בן ראמים׃ קול
יהוה חצב להבות
אש׃ קול יהוה יחיל
מדבר יחיל יהוה מ
מדבר קדש׃ קול יהוה
יחולל אילות ויחש
ויחשף יערות ובהיכלו
כלו אמר כבוד׃ יהוה
למבול ישב וישב יהוה
מלך לעולם׃ יהוה ע
לעמו יתן יהוה יברך
את עמו בשלום׃
ל מזמור
שיר חנכת הבית לדוד׃
ארוממך יהוה כי ד
דליתני ולא שמחת
איבי לי׃ יהוה אלהי

שועתי אליך ותרפאני׃
יהוה העלית מן ש
מן שאול נפשי חייתני
מיורדי בור׃ זמרו
ליהוה חסידיו והודו
לזכר קדשו׃ כי רגע
באפו חיים ברצונו ב
בערב ילין בכי ולבקר
רנה׃ ואני אמרתי ב
בשלוי בל אמוט ל
לעולם׃ יהוה ברצונך
העמדתה להררי ע
עז הסתרת פניך היי
הייתי נבהל׃ אליך
יהוה אקרא ואל א
יהוה אתחנן׃ מה ב
בצע בדמי ברדתי אל
שחת היודך עפר
היגיד אמתך׃ שמע
יהוה וחנני יהוה ה
היה עזר לי׃ הפכת
מספדי למחול לי
פתחת שקי ותאזרני
שמחה׃ למען יזמרך
כבוד ולא ידם יהוה
אלהי לעולם אודך׃
לא למנצח
מזמור לדוד׃ בך יהוה
חסיתי אל אבושה
לעולם בצדקתך פלט
פלטני׃ הטה אלי א
אזנך מהרה הצילני
היה לי לצור מעוז
לבית מצודות להוש

להושיעני׃ כי סלעי ו
ומצודתי אתה ולמ
ולמען שמך תנחני ו
ותנהלני׃ תוציאני
מרשת זו טמנו לי כי
אתה מעוזי׃ בידך א
אפקיד רוחי פדית א
אותי יהוה אל אמת׃
שנאתי השמרים הבלי
שוא ואני אל יהוה
בטחתי׃ אגילה ואשמ
ואשמחה בחסדך
אשר ראית את עניי
ידעת בצרות נפשי׃
ולא הסגרתני ביד או
אויב העמדת במרח
במרחב רגלי׃ חנני י
יהוה כי צר לי עשש
עששה בכעס עיני נ
נפשי ובטני׃ כי כלו
ביגון חיי ושנותי בא
באנחה כשל בעוני
כחי ועצמי עששו׃ מ
מכל צררי הייתי ח
חרפה ולשכני מאד
ופחד למידעי ראי
בחוץ נדדו ממני׃ נש
נשכחתי כמת מלב
הייתי ככלי אבד׃ כי
שמעתי דבת רבים
מגור מסביב בהוסדם
יחד עלי לקחת נפ
נפשי זממו׃ ואני ע
עליך בטחתי יהוה

אמרתי אלהי אתה׃
בידך עתותי הצי
הצילני מיד אויבי ו
ומרדפי׃ האירה פ
פניך על עבדך הוש
הושיעני בחסדך׃
יהוה אל אבושה כי
קראתיך יבשו ר
רשעים ידמו לשאול׃
תאלמנה שפתי ש
שקר הדברות על צ
צדיק עתק בגאוה
ובוז׃ מה רב טובך א
אשר צפנת ליראיך פעלת
לחוסים בך נגד בני א
אדם׃ תסתירם בס
בסתר פניך מרכסי א
איש תצפנם בסכה
מריב לשנות׃ ברוך
יהוה כי הפליא חס
חסדו לי בעיר מצור׃
ואני אמרתי בחפזי
נגרזתי מנגד עיניך
אכן שמעת קול ת
תחנוני בשועי אליך׃
אהבו את יהוה כל
חסידיו אמונים נצר
יהוה ומשלם על
יתר עשה גאוה׃ חזקו
ויאמץ לבבכם כל
המיחלים ליהוה׃
לדוד
לב משכיל אשרי נשוי
פשע כסוי חטאה׃

אשרי אדם לא יחש
יחשב יהוה לו עון
ואין ברוחו רמיה׃ כי
החרשתי בלו עצמ
עצמי בשאגתי כל
היום׃ כי יומם ולי
ולילה תכבד עלי ידך
נהפך לשדי בחרבני
קיץ סלה׃ חטאתי או
אודיעך ועוני לא
כסיתי אמרתי אודה
עלי פשעי ליהוה
ואתה נשאת עון חט
חטאתי סלה׃ על
זאת יתפלל כל חסיד
אליך לעת מצא
רק לשטף מים רבים
אליו לא יגיעו׃ את
אתה סתר לי מצר ת
תצרני רני פלט ת
תסובבני סלה׃ אשכ
אשכילך ואורך ב
בדרך זו תלך איעצה
עליך עיני׃ אל תהיו
כסוס כפרד אין הבין
במתג ורסן עדיו ב
לבלום בל קרב אליך׃
רבים מכאובים לרש
לרשע והבוטח ביהוה
חסד יסובבנו׃ שמ
שמחו ביהוה וגילו
צדיקים והרנינו
כל ישרי לב׃

לג רננו
צדיקים ביהוה לישרים
נאוה תהלה׃ הודו
ליהוה בכנור בנבל עש
עשור זמרו לו׃ שירו
לו שיר חדש היטיבו נ
נגן בתרועה׃ כי ישר
דבר יהוה וכל מעשהו
באמונה׃ אהב צדקה
ומשפט חסד יהוה מ
מלאה הארץ׃ בדבר
יהוה שמים נעשו וב
וברוח פיו כל צבאם׃
כנס כנד מי הים נתן
באוצרות תהומות׃
ייראו מיהוה כל הא
הארץ ממנו יגורו
כל ישבי תבל׃ כי הוא
אמר ויהי הוא צוה
ויעמד׃ יהוה הפיר
עצת גוים הניא מ
מחשבות עמים׃ עצת
יהוה לעולם תעמד
מחשבות לבו לדור
ודור׃ אשרי הגוי
אשר יהוה אלהיו
העם בחר לנחלה
לו׃ משמים הביט י
יהוה ראה את כל
בני האדם׃ ממכון ש
שבתו השגיח אל
כל ישבי הארץ׃ היוצ
היוצר יחד לבם ה
המבין אל כל מעשיהם׃

אין המלך נושע ברב
חיל גבור לא ינצל
ברב כח׃ שקר הסוס
לתשועה וברב חילו
לא ימלט׃ הנה עין י״י
יהוה אל יראיו
למיחלים לחסדו׃ לה
להציל ממות נפשם
ולחיותם ברעב׃ נפש
נפשינו חכתה לי״י
ליהוה עזרנו ומגננו
הוא׃ כי בו ישמח
לבנו כי בשם קדשו
בטחנו׃ יהי חסדך
יהוה עלינו כאשר
יחלנו לך׃

לד

לדוד
בשנותו את טעמו ל
לפני אבימלך ויגר
ויגרשהו וילך׃ אברכה
את יהוה בכל עת
תמיד תהלתו בפי׃
ביהוה תתהלל נפשי
ישמעו ענוים וישמחו׃
גדלו ליהוה אתי
ונרוממה שמו יחדו׃
דרשתי את יהוה
ועננו ומכל מגורותי
הצילני׃ הביטו אליו
ונהרו ופניהם אל יח
יחפרו׃ זה עני קרא
ויהוה שמע ומכל צ
צרותיו הושיעו׃ ח
חונה מלאך יהוה

סביב ליראיו ויחלצם׃
טעמו וראו כי טוב
יהוה אשרי הגבר
יחסה בו׃ יראו את
יהוה קדשיו כי אין
מחסור ליראיו׃ כפי
כפירים רשו ורעבו׃
ודרשי יהוה לא יח
יחסרו כל טוב׃ לכו בנים
שמעו לי יראת יהוה
אלמדכם׃ מי האיש הח
החפץ חיים אהב
ימים לראות טוב׃ נצ
נצר לשונך מרע
ושפתיך מדבר מרמה׃
סור מרע ועשה טוב
בקש שלום ורדפהו׃
עיני יהוה אל צדיקים
ואזניו אל שועתם׃ פני
יהוה בעשי רע להכ
להכרית מארץ זכרם׃
צעקו ויהוה שמע
ומכל צרותם הצילם׃
קרוב יהוה לנשברי
לב ואת דכאי רוח יו
יושיע׃ רבות רעות
צדיק ומכלם יצילנו
יהוה׃ שמר כל עצ
עצמותיו אחת מהנה
לא נשברה׃ תמותת
רשע רעה ושנאי צדי
צדיק יאשמו׃ פדה
יהוה נפש עבדיו ולא
יאשמו כל החסים בו׃

לה

לדוד
ריבה יהוה את יריבי
לחם את לחמי׃ החזק
מגן וצנה וקומה בע
בעזרתי׃ והרק חנית
וסגור לקראת רדפי׃
אמר לנפשי ישעתך
אני׃ יבשו ויכלמו מ
מבקשי נפשי יסגו
אחור ויחפרו חשבי
רעתי׃ יהיו כמץ
לפני רוח ומלאך יהוה
דוחה׃ יהי דרכם חש
חשך וחלקלקות ומ
ומלאך יהוה רדפם׃
כי חנם טמנו לי שחת
רשתם חנם חפרו לנ
לנפשי׃ תבואהו שואה
לא ידע ורשתו אשר
טמן תלכדו בשואה
יפל בה׃ ונפשי תגיל
ביהוה תשיש בישועתו׃
כל עצמותי תאמרנה
יהוה מי כמוך מציל
עני מחזק ממנו ועני
ואביון מגזלו׃ יקומון
עדי חמס אשר לא
ידעתי ישאלוני׃ ישל
ישלמוני רעה תחת
טובה שכול לנפשי׃
ואני בחלותם לבושי
שק עניתי בצום נפשי
ותפלתי על חיקי ת
תשוב׃ כרע כאח לי

התהלכתי כאבל אם ק
קדר שחותי ובצלעי
שמחו ונאספו נאספו
עלי נכים ולא ידעתי
קרעו ולא דמו בחנפי
לעגי מעוג חרק עלי
עלי שנימו אדני כמה
תראה השיבה נפשי
משאיהם מכפירים יח
יחידתי אודך בקהל
רב בעם עצום אהללך
אל ישמחו לי איבי
שקר שנאי חנם יקרצו
עין כי לא שלום ידב
ידברו ועל רגעי ארץ
דברי מרמות יחשב
יחשבון וירחיבו עלי
פיהם אמרו האח האח
האח ראתה עינינו
ראיתה יהוה אל תח
תחרש אדני אל תרחק
ממני העירה והקי
והקיצה למשפטי אלהי
ואדני לריבי שפטני
כצדקך יהוה אלהי
ואל ישמחו לי ואל
יאמרו בלבם האח נפ
נפשנו אל יאמרו
בלענוהו יבשו ויחפרו
יחדו שמחי רעתי
ילבשו בשת וכלמה
המגדילים עלי ירנו
וישמחו חפצי צדקי
ויאמרו תמיד יגדל

יהוה החפץ שלום עב
עבדו ולשוני תהגה
צדקך כל היום תהלתך

לו

למנצח
לעבד יהוה לדוד נאם
פשע לרשע בקרב
לבי אין פחד אלהים
לנגד עיניו כי החליק
אליו בעיניו למצא עו
עונו לשנא דברי פיו
און ומרמה חדל להש
להשכיל להיטיב און
און יחשב על משכבו
יתיצב על דרך לא
טוב רע לא ימאס
יהוה בהשמים חס
חסדך אמונתך עד
שחקים צדקתך כה
כהררי אל משפטיך
תהום רבה אדם ובה
ובהמה תושיע יהוה
מה יקר חסדך א
אלהים ובני אדם בצל
כנפיך יחסיון ירוין
מדשן ביתך ונחל עד
עדניך תשקם כי
עמך מקור חיים באו
באורך נראה אור
משך חסדך לידעיך
וצדקתך לישרי לב
אל תבואני רגל גאוה
ויד רשעים אל תנ
תנדני שם נפלו פעלי
און דחו ולא יכלו קום

לז

לדוד
אל תתחר במרעים
אל תקנא בעשי
עולה כי כחציר מה
מהרה ימלו וכירק
דשא יבולון בטח
ביהוה ועשה טוב
שכן ארץ ורעה אמ
אמונה והתענג על
יהוה ויתן לך משא
משאלת לבך גל
על יהוה דרכך ובטח
עליו והוא יעשה
והוציא כאור צדקך
ומשפטך כצהרים
דום ליהוה והתחולל
לו אל תתחר במצ
במצליח דרכו באיש
עשה מזמות הרף
מאף ועזב חמה אל
תתחר אך להרע
כי מרעים יכרתון
וקוי יהוה המה
יירשו ארץ ועוד מ
מעט ואין רשע
והתבוננת על מקומו
ואיננו וענוים ירש
יירשו ארץ והתענגו
על רב שלום זומם
רשע לצדיק וחרק
עליו שניו יהוה
אדני ישחק לו כי ראה
ראה כי יבא יומו
חרב פתחו רשעים

ודרכו קשתם להפיל
עני ואביון לטבוח י
שרי דרך׃ חרבם תבוא
בלבם וקשתותם ת
שברנה׃ טוב מעט
לצדיק מהמון רש
רשעים רבים׃ כי זרוע
זרועות רשעים ת
תשברנה וסומך צדי
צדיקים יהוה׃ יודע
יהוה ימי תמימים ו
ונחלתם לעולם ת
תהיה׃ לא יבשו בעת
רעה ובימי רעבון
ישבעו׃ כי רשעים י
יאבדו ואיבי יהוה
כיקר כרים כלו בעשן
כלו׃ לוה רשע ולא
ישלם וצדיק חונן ו
ונותן׃ כי מברכיו י
יירשו ארץ ומקלליו
יכרתו׃ מיהוה מצ
מצעדי גבר כוננו ו
ודרכו יחפץ׃ כי יפל
לא יוטל כי יהוה ס
סומך ידו׃ נער ה
הייתי גם זקנתי ולא
ראיתי צדיק נעזב
וזרעו מבקש לחם׃
כל היום חונן ומלו
ומלוה וזרעו לברכה׃
סור מרע ועשה ט
טוב ושכן לעולם׃ כי
יהוה אהב משפט

ולא יעזב את חסידיו׃
לעולם נשמרו וזרע
רשעים נכרת׃ צדיקים
יירשו ארץ וישכנו
לעד עליה׃ פי צדיק י
יהגה חכמה ולשונו
תדבר משפט׃ תורת א
אלהיו בלבו לא ת
תמעד אשריו׃ צופה
רשע לצדיק ומבקש
להמיתו׃ יהוה לא י
יעזבנו בידו ולא י
ירשיענו בהשפטו׃
קוה אל יהוה ושמר
דרכו וירוממך לרשת
ארץ בהכרת רשעים
תראה׃ ראיתי רשע
עריץ ומתערה כ
כאזרח רענן׃ ויעבר
והנה איננו ואבקשהו
ולא נמצא׃ שמר תם
וראה ישר כי אחרית
לאיש שלום׃ ופשעים
נשמדו יחדו אחרית
רשעים נכרתה׃ ותש
ותשועת צדיקים
מיהוה מעוזם בעת צ
צרה׃ ויעזרם יהוה
ויפלטם יפלטם מר
מרשעים ויושיעם
כי חסו בו׃
לח מזמור
לדוד להזכיר׃ יהוה
אל בקצפך תוכיחני

ובחמתך תיסרני׃ כי
חציך נחתו בי ותנחת
עלי ידך׃ אין מתם ב
בבשרי מפני זעמך
אין שלום בעצמי מ
מפני חטאתי׃ כי ע
עונתי עברו ראשי׃
כמשא כבד יכבדו
ממני׃ הבאישו נמקו
חבורתי מפני אולתי׃
נעויתי שחתי עד מ
מאד כל היום קדר
הלכתי׃ כי כסלי מלאו
נקלה ואין מתם
בבשרי׃ נפוגותי ונדכי
ונדכיתי עד מאד׃
שאגתי מנהמת לבי׃
אדני נגדך כל תאותי
ואנחתי ממך לא נס
נסתרה׃ לבי סחרחר
עזבני כחי ואור עיני
גם הם אין אתי׃ א
אהבי ורעי מנגד נג
נגעי יעמדו וקרובי
מרחק עמדו׃ וינקשו
מבקשי נפשי ודרש
ודרשי רעתי דברו ה
הוות ומרמות כל
היום יהגו׃ ואני כ
כחרש לא אשמע
וכאלם לא יפתח פיו׃
ואהי כאיש אשר
לא שמע ואין בפיו
תוכחות׃ כי לך יהוה

היחלתי אתה תענה
אדני יהוה אלהי׃ כי
אמרתי פן ישמחו לי
במוט רגלי עלי הג
הגדילו׃ כי אני לצלע
נכון ומכאובי נגדי
תמיד׃ כי עוני אגיד
אדאג מחטאתי׃ וא
ואיבי חיים עצמו ור
ורבו שנאי שקר׃ ומ
ומשלמי רעה תחת כ
טובה ישטנוני תחת
רדופי טוב׃ אל תעזב
תעזבני יהוה אלהי
אל תרחק ממני׃ חושה
לעזרתי אדני תשו
תשועתי׃

לט למנצח

לידיתון מזמור לדוד׃
אמרתי אשמרה דר
דרכי מחטוא בלשוני
אשמרה לפי מחסום
מחסום בעד רשע ל
לנגדי׃ נאלמתי דו
דומיה החשיתי מט
מטוב וכאבי נעכר׃
חם לבי בקרבי בהגיגי
תבער אש דברתי׃
בלשוני׃ הודיעני יי
יהוה קצי ומדת ימי
מה היא ארעה מה
חדל אני׃ הנה טפ
טפחות נתתה ימי
וחלדי כאין נגדך׃

אך הבל כל אדם נצב
סלה׃ אך בצלם יתה
יתהלך איש אך הבל
יהמיון יצבר ולא
ידע מי אספם׃ ועתה
מה קויתי יהוה תו
תוחלתי לך היא׃ מכל
פשעי הצילני חרפת
נבל אל תשימני׃ נא
נאלמתי לא אפתח
פי כי אתה עשית׃ ה
הסר מעלי נגעך מ
מתגרת ידך אני כליתי׃
בתוכחות על עון יס
יסרת איש ותמס כע
כעש חמודו אך ה
הבל כל אדם סלה׃ ש
שמעה תפלתי יהוה
ושועתי האזינה אל
דמעתי אל תחרש׃ כי
כי גר אנכי עמך תושב
ככל אבותי׃ השע מ
ממני ואבליגה בטרם
אלך ואינני׃

מ למנצח

לדוד מזמור׃ קוה קו
קויתי יהוה ויט אלי
וישמע שועתי׃ ויע
ויעלני מבור שאון
מטיט היון ויקם על
סלע רגלי כונן אש
אשרי׃ ויתן בפי שיר
חדש תהלה לאלהינו
יראו רבים וייראו׃

ויבטחו ביהוה׃ אשרי
הגבר אשר שם יהוה
מבטחו ולא פנה אל
רהבים ושטי כזב׃ ר
רבות עשית אתה׃ י
יהוה אלהי נפלאתיך
ומחשבתיך אלינו א
אין ערך אליך אג
אגידה ואדברה עצמו
מספר׃ זבח ומנחה ל
לא חפצת אזנים כרית
לי עולה וחטאה לא
שאלת׃ אז אמרתי הנה
באתי במגלת ספר
כתוב עלי׃ לעשות ר
רצונך אלהי חפצתי
ותורתך בתוך מעי׃
בשרתי צדק בקהל
רב הנה שפתי לא א
אכלא יהוה אתה
ידעת׃ צדקתך לא כ
כסיתי בתוך לבי
אמונתך ותשועתך
אמרתי לא כחדתי
חסדך ואמתך לקהל
רב׃ אתה יהוה לא
תכלא רחמיך ממני׃
חסדך ואמתך תמיד
יצרוני׃ כי אפפו עלי
רעות עד אין מספר
השיגוני עונתי ולא
יכלתי לראות עצמו
משערות ראשי ולבי
עזבני׃ רצה יהוה

להצילני יהוה לעזרתי
חושה׃ יבשו ויחפ
ויחפרו יחד מבקשי
נפשי לספותה יסו
יסגו אחור ויכלמו
חפצי רעתי׃ ישמו
על עקב בשתם האמ
האמרים לי האח׃
האח׃ ישישו וישמחו
בך כל מבקשיך ויא
ויאמרו תמיד יגדל
יהוה אהבי תשוע
תשועתך׃ ואני עני
ואביון אדני יחשב
לי עזרתי ומפלטי א
אתה אלהי אל תא
תאחר׃

מא
למנצח
מזמור לדוד׃ אשרי
משכיל אל דל בי
ביום רעה ימלטהו
יהוה׃ יהוה ישמרהו
ויחיהו ואשר בארץ
ואל תתנהו בנפש
איביו׃ יהוה יסעדנו
על ערש דוי כלמ
משכבו הפכת בחליו׃
אני אמרתי יהוה׃
חנני רפאה נפשי כי
חטאתי לך׃ אויבי
יאמרו רע לי מתי ימ
ימות ואבד שמו׃
ואם בא לראות שוא
ידבר לבו יקבץ און

לו יצא לחוץ ידברו
יחד עלי יתלחשו
כל שנאי עלי יחשבו
רעה לי׃ דבר בליעל
יצוק בו ואשר שכב
לא יוסיף לקום׃ גם
איש שלומי אשר
בטחתי בו אוכל ל
לחמי הגדיל עלי עק
עקב׃ ואתה יהוה
חנני והקימני ואש
ואשלמה להם׃ בזא
בזאת ידעתי כי חפצת
בי כי לא יריע איבי
עלי׃ ואני בתמי תמכת
בי ותציבני לפניך
לעולם׃ ברוך יהוה א
אלהי ישראל מה
מהעולם ועד העולם
אמן ואמן׃

מב
למנצח
משכיל לבני קרח׃
כאיל תערג על א
אפיקי מים כן נפשי
תערג אליך אלהים׃
צמאה נפשי לאלהים
לאל חי מתי אבוא
ואראה פני אלהים׃
היתה לי דמעתי
לחם יומם ולילה בא
באמר אלי כל היום
איה אלהיך׃ אלה א
אזכרה ואשפכה

עלי נפשי כי אעבר
בסך אדדם עד בית
אלהים בקול רנה ות
ותודה המון חוגג׃
מה תשתוחחי נפשי
ותהמי עלי הוחילי
לאלהים כי עוד אודנו
ישועות פניו׃ אלהי
עלי נפשי תשתוחח
על כן אזכרך מארץ
ירדן וחרמונים מהר
מצער׃ תהום אל
תהום קורא לקול צ
צנוריך כל משבריך
וגליך עלי עברו׃ יומם
יצוה יהוה חסדו
ובלילה שירה עמי
תפלה לאל חיי׃ או
אומרה לאל סלעי ל
למה שכחתני למה
קדר אלך בלחץ א
אויב׃ ברצח בעצמותי
חרפוני צוררי באמרם
אלי כל היום איה
אלהיך׃ מה תשתוחחי
נפשי ומה תהמי
עלי הוחילי לאלהים
כי עוד אודנו ישוע
ישועות פני ואלהי׃
שפטני אלהים וריב
וריבה ריבי מגוי לא
חסיד מאיש מרמה
ועולה תפלטני׃ כי א
אתה אלהי מעוזי

ואבואה ג׳ וסימנהון [illegible] ואבואה אל מזבח אלהים [illegible]
ישועות ב׳ וסימנהון מגדיל ישועות מלכו · צוה ישועות יעקב · פועל ישועות בקרב הארץ · ומעוז ישועות משיחו הוא [illegible]

למה זנחתני למה קדר
אתהלך בלחץ אויב׃
שלח אורך ואמתך
המה ינחוני יביאוני
אל הר קדשך ואל מ
משכנותיך׃ ואבואה
אל מזבח אלהים אל
אל שמחת גילי וא
ואודך בכנור אלהים
אלהי׃ מה תשתוחחי
נפשי ומה תהמי עלי
הוחילי לאלהים כי
עוד אודנו ישועת
פני ואלהי׃
מג למנצח
לבני קרח משכיל׃ א
אלהים באזנינו ש
שמענו אבותינו ספרו
לנו פעל פעלת בימי
בימיהם בימי קדם׃
אתה ידך גוים הור
הורשת ותטעם תרע
לאמים ותשלחם׃
כי לא בחרבם ירשו א
ארץ וזרועם לא ה
הושיעה למו כי ימינך
וזרועך ואור פניך כי
רציתם׃ אתה הוא מ
מלכי אלהים צוה
ישועות יעקב׃ בך צר
צרינו ננגח בשמך
נבוס קמינו׃ כי לא
בקשתי אבטח וחר
וחרבי לא תושיעני׃

כי הושעתנו מצרינו
ומשנאינו הבישות׃
באלהים הללנו כל הי
היום ושמך לעולם
נודה סלה׃ אף זנחת
ותכלימנו ולא תצא
בצבאותינו׃ תשיבנו א
אחור מני צר ומש
ומשנאינו שסו למו׃
תתננו כצאן מאכל
מאכל ובגוים זריתנו׃
תמכר עמך בלא ה
הון ולא רבית במחי
במחיריהם׃ תשימנו
חרפה לשכנינו לעג
וקלס לסביבותינו׃
תשימנו משל בגוים
מנוד ראש בלאמים׃
כל היום כלמתי נגדי
ובשת פני כסתני׃ מ
מקול מחרף ומגדף
מפני אויב ומתנקם׃
כל זאת באתנו ולא
שכחנוך ולא שקרנו
בבריתך׃ לא נסוג אח
אחור לבנו ותט א
אשרינו מני ארחך׃
כי דכיתנו במקום ת
תנים ותכס עלינו בצל
בצלמות׃ אם שכחנו
שם אלהינו ונפרש כ
כפינו לאל זר׃ הלא
אלהים יחקר זאת
כי הוא ידע תעלמות

תעלמות לב׃ כי עליך
הרגנו כל היום נחש
נחשבנו כצאן טבחה׃
עורה למה תישן
אדני הקיצה אל תזנח
לנצח׃ למה פניך ת
תסתיר תשכח ענינו
ולחצנו׃ כי שחה
לעפר נפשנו דבקה
לארץ בטננו׃ קומה
עזרתה לנו ופדנו למ
למען חסדך׃
מה למנצח
על ששנים לבני קרח
משכיל שיר ידידת׃
רחש לבי דבר טוב א
אמר אני מעשי למ
למלך לשוני עט סופר
מהיר׃ יפיפית מבני
אדם הוצק חן ב
בשפתותיך על כן
ברכך אלהים לעולם׃
חגור חרבך על ירך
גבור הודך והדרך׃
והדרך צלח רכב ע
על דבר אמת וענוה
צדק ותורך נוראות
ימינך׃ חציך שנונים
עמים תחתיך יפלו
בלב אויבי המלך׃ כס
כסאך אלהים עולם
ועד שבט מישור ש
שבט מלכותך׃ אהבת
צדק ותשנא רשע׃

[illegible]

על כן משחך אלהים
אלהיך שמן ששון
מחבריך׃ מר ואהלות
קציעות כל בגדתיך
מן היכלי שן מני שמ
שמחוך׃ בנות מלכים
ביקרותיך נצבה שגל
לימינך בכתם אופיר׃
שמעי בת וראי והטי
אזנך ושכחי עמך
ובית אביך׃ ויתאו ה
המלך יפיך כי הוא
אדניך והשתחוי לו׃
ובת צר במנחה פנ
פניך יחלו עשירי עם׃
כל כבודה בת מלך
פנימה ממשבצות
זהב לבושה׃ לרקמ
לרקמות תובל למלך
בתולות אחריה רעו
רעותיה מובאות לך׃
תובלנה בשמחת
וגיל תבאינה בהיכל
מלך׃ תחת אבתיך
יהיו בניך תשיתמו
לשרים בכל הארץ׃
אזכירה שמך בכל
דר ודר על כן עמ
עמים יהודך לעלם
ועד׃

מו

למנצח
לבני קרח על עלמות
שיר׃ אלהים לנו
מחסה ועז עזרה בצ
בצרות נמצא מאד׃
על כן לא נירא בה
בהמיר ארץ ובמוט
הרים בלב ימים׃ יה
יהמו יחמרו מימיו
ירעשו הרים בגא
בגאותו סלה׃ נהר פ
פלגיו ישמחו עיר
אלהים קדש משכני
עליון׃ אלהים בקר
בקרבה בל תמוט יע
יעזרה אלהים לפ
לפנות בקר׃ המו גוים
מטו ממלכות נתן
בקולו תמוג הארץ׃
יהוה צבאות עמנו
משגב לנו אלהי יע
יעקב סלה׃ לכו חזו
מפעלות יהוה אשר
שם שמות בארץ׃
משבית מלחמות עד
קצה הארץ קשת
ישבר וקצץ חנית עג
עגלות ישרף באש׃
הרפו ודעו כי אנכי א
אלהים ארום בגוים
ארום בארץ׃ יהוה
צבאות עמנו משגב
לנו אלהי יעקב סלה׃

מז

למנצח
לבני קרח מזמור׃ כל
העמים תקעו כף
הריעו לאלהים בק
בקול רנה׃ כי יהוה
עליון נורא מלך גדול
על כל הארץ׃ ידבר
עמים תחתינו ולאמ
ולאמים תחת רגלי
רגלינו׃ יבחר לנו את
נחלתנו את גאון
יעקב אשר אהב סלה׃
עלה אלהים בתרועה
בתרועה יהוה בקול
שופר׃ זמרו לאלהים
זמרו זמרו למלכנו
זמרו׃ כי מלך על
כל הארץ אלהים
זמרו משכיל׃ מלך
אלהים על גוים א
אלהים ישב על כ
כסא קדשו׃ נדיבי ע
עמים נאספו עם
אלהי אברהם כי ל
לאלהים מגני ארץ
מאד נעלה׃

מח

שיר
מזמור לבני קרח׃ גדול
יהוה ומהלל מאד
בעיר אלהינו הר קד
קדשו׃ יפה נוף מ
משוש כל הארץ הר
ציון ירכתי צפון
קרית מלך רב׃ אלהים
בארמנותיה נודע
למשגב׃ כי הנה המ
המלכים נועדו עברו
יחדו׃ המה ראו כן
תמהו נבהלו נחפזו׃

לבכם ג̇ וסימניהון ושעריו לבכם אחר תעברו וראיתם ויש לבכם שיתו לבכם לחילה [illegible] לדור ודור [illegible]
וסימנ׳ למן ישנו ציים קרבם בתימו לעולם ואנחנו עמך וצאן מרעיתך [illegible] ושפת מעשיך [illegible]

רעדה אחזתם שם חיל
כיולדה׃ ברוח קדים
תשבר אניות תרשיש׃
כאשר שמענו כן
ראינו בעיר יהוה צב
צבאות בעיר אלהינו
אלהים יכוננה עד ע
עולם סלה׃ דמינו
אלהים חסדך בקרב
היכלך׃ כשמך א״ה
אלהים כן תהלתך ע
על קצוי ארץ צדק
מלאה ימינך׃ ישמח
הר ציון תגלנה בנות
יהודה למען משפט
משפטיך׃ סבו ציון
והקיפוה ספרו מגד
מגדליה׃ שיתו לבכ
לבכם לחילה פסגו א
ארמנותיה למען ת
תספרו לדור אחרון׃
כי זה אלהים אלהינו
עולם ועד הוא ינה
ינהגנו על מות׃

מח למנצח
לבני קרח מזמור׃ ש
שמעו זאת כל הע
העמים האזינו כל
ישבי חלד׃ גם בני א
אדם גם בני איש יחד
עשיר ואביון׃ פי
ידבר חכמות והגות
לבי תבונות׃ אטה
למשל אזני אפתח

בכנור חידתי׃ למה אי
אירא בימי רע עון
עקבי יסבני׃ הבטחים
על חילם וברב עשרם
יתהללו׃ אח לא פדה
יפדה איש ולא יתן
לאלהים כפרו׃ ויקר
פדיון נפשם וחדל
לעולם׃ ויחי עוד לנצ
לנצח לא יראה הש
השחת׃ כי יראה חכמ
חכמים ימותו יחד
כסיל ובער יאבדו וע
ועזבו לאחרים חילם׃
קרבם בתימו לעולם מ
משכנתם לדור ודר
ודור קראו בשמותם
עלי אדמות׃ ואדם
ביקר בל ילין נמשל
כבהמות נדמו׃ זה ד
דרכם כסל למו ואחר
ואחריהם בפיהם ׃
ירצו סלה׃ כצאן ל
לשאול שתו מות
ירעם וירדו בם ישרים׃
לבקר וצירם לבלות
שאול מזבל לו׃ אך
אלהים יפדה נפשי
מיד שאול כי יקחני
סלה׃ אל תירא כי
יעשר איש כי ירבה
כבוד ביתו׃ כי לא ב
במותו יקח הכל לא
ירד אחריו כבודו׃

כי נפשו בחייו יברך׃
ויודך כי תיטיב לך׃
תבא עד דור אבותיו
עד נצח לא יראו א
אור׃ אדם ביקר ולא
יבין נמשל כבהמות
נדמו׃

מט מזמור
לאסף אל אלהים י״י
יהוה דבר ויקרא׃
ארץ ממזרח שמש׃
עד מבאו׃ מציון
מכלל יפי אלהים ׃
הופיע׃ יבא אלהינו
ואל יחרש אש לפניו
תאכל וסביביו נס
נסערה מאד׃ יקרא
אל השמים מעל
ואל הארץ לדין עמו׃
אספו לי חסידי כ
כרתי בריתי עלי זבח׃
ויגידו שמים צדקו
כי אלהים שופט הוא
סלה׃ שמעה עמי ו
ואדברה ישראל וא
ואעידה בך אלהים
אלהיך אנכי׃ לא על
זבחיך אוכיחך וע
ועולתיך לנגדי תמיד׃
לא אקח מביתך פר
ממכלאתיך עתודים׃
כי לי כל חיתו יער
בהמות בהררי אלף׃
וידעתי כל עוף הר

במסך לדור ודור׳ נזכרים ונעשים לעולם עמדת׳ לדור ודור [illegible] ויושבו עוד [illegible] בית בישראל [illegible] לבני למנשה [illegible]
ומשיבו נפתלי בן אבינדב׳ נשפיו בנען ויאר׳ [illegible] ויקב לא ידעם׳ כי בפרה [illegible] לשאול׳ [illegible]
הופיע ג̇ וסימניהון ויאמר י״י מסיני בא וזרח משעיר למו מציון מכלל יפי אלהים הופיע [illegible] והופיע [illegible] עליהם

הרים וזיז שדי עמדי׃
אם ארעב לא אמר
לך כי לי תבל ומלאה׃
האוכל בשר אבירים
ודם עתודים אשתה׃
זבח לאלהים תודה
ושלם לעליון נדריך׃
וקראני ביום צרה א
אחלצך ותכבדני׃ ולר
ולרשע אמר אלהים
מה לך לספר חקי ות
ותשא בריתי עלי פיך׃
ואתה שנאת מוסר ו
ותשלך דברי אחריך׃
אם ראית גנב ותרץ ע
עמו ועם מנאפים
חלקך׃ פיך שלחת ב
ברעה ולשונך תצמ
תצמיד מרמה׃ תשב
באחיך תדבר בבן א
אמך תתן דפי׃ אלה
עשית והחרשתי ד
דמית היות אהיה כ
כמוך אוכיחך וא
ואערכה לעיניך׃ בינו
נא זאת שכחי אלוה
פן אטרף ואין מציל׃
זבח תודה יכבדנני
ושם דרך אראנו ב
בישע אלהים׃
למנצח נ
מזמור לדוד׃ בבוא א
אליו נתן הנביא כא
כאשר בא אל בת שבע׃

חנני אלהים כחסדך כ
כרב רחמיך מחה פ
פשעי׃ הרבה כבסני
מעוני ומחטאתי ט
טהרני׃ כי פשעי אני
ארע וחטאתי נגדי
תמיד׃ לך לבדך חטא
חטאתי והרע בעיניך
עשיתי למען תצדק
בדברך תזכה בשפט
בשפטך׃ הן בעוון ח
חוללתי ובחטא יח
יחמתני אמי׃ הן אמ
אמת חפצת בטחות
ובסתם חכמה תודיע׃
תודיעני׃ תחטאני
באזוב ואטהר תכבסני
ותשלג אלבין׃ תש
תשמיעני ששון ושמ
ושמחה תגלנה ע
עצמות דכית׃ הסתר
פניך מחטאי וכל
עונתי מחה׃ לב טהור
ברא לי אלהים ורוח
נכון חדש בקרבי׃ אל
תשליכני מלפניך
ורוח קדשך אל תקח
ממני׃ השיבה לי ש
ששון ישעך ורוח נ
נדיבה תסמכני׃ א
אלמדה פשעים דר
דרכיך וחטאים
אליך ישובו׃ הצילני
מדמים אלהים א

אלהי תשועתי תרנן
לשוני צדקתך׃ א
אדני שפתי תפתח ו
ופי יגיד תהלתך׃
כי לא תחפץ זבח וא
ואתנה עולה לא ת
תרצה׃ זבחי אלהים
רוח נשברה לב נ
נשבר ונדכה אלהים
לא תבזה׃ היטיבה ב
ברצונך את ציון ת
תבנה חומות ירוש
ירושלם׃ אז תחפץ ז
זבחי צדק עולה ו
וכליל אז יעלו על מ
מזבחך פרים׃
נא למנצח
משכיל לדוד׃ בבוא ד
דואג האדמי ויגד
לשאול ויאמר לו בא
דוד אל בית אחימ
אחימלך׃ מה תתהלל
ברעה הגבור חסד
אל כל היום׃ הוות ת
תחשב לשונך כת
כתער מלטש עשה
רמיה׃ אהבת רע מ
מטוב שקר מדבר צ
צדק סלה׃ אהבת
כל דברי בלע לשון
מרמה׃ גם אל יתצך
לנצח יחתך ויסחך
מאהל ושרשך מ
מארץ חיים סלה׃ ו

ויראו צדיקים וייראו
ועליו ישחקו הנה
הגבר לא ישים אלהים
מעוזו ויבטח ברב ע
עשרו יעז בהותו ואני
כזית רענן בבית א
אלהים בטחתי בחסד
אלהים עולם ועד
אודך לעולם כי עשית
ואקוה שמך כי ט
טוב נגד חסידיך

נג למנצח
על מחלת משכיל ל
לדוד אמר נבל ב
בלבו אין אלהים ה
השחיתו והתעיבו
עול אין עשה טוב
אלהים משמים ה
השקיף על בני אדם
לראות היש משכיל
דרש את אלהים כלו
סג יחדו נאלחו אין
עשה טוב אין גם אחד
הלא ידעו פעלי און
אכלי עמי אכלו לחם
אלהים לא קראו ש
שם פחדו פחד לא היה
פחד כי אלהים פזר
עצמות חנך הבשתה
כי אלהים מאסם
מי יתן מציון ישעות
ישראל בשוב אלהים
את שבות עמו יגל י
יעקב ישמח ישראל

נד למנצח
בנגינת משכיל לדוד
בבוא הזיפים ויאמרו
לשאול הלא דוד מס
מסתתר עמנו אלהים
בשמך הושיעני ובגב
ובגבורתך תדינני א
אלהים שמע תפלתי
האזינה לאמרי פי
כי זרים קמו עלי וע
ועריצים בקשו נפ
נפשי לא שמו אלהים
לנגדם סלה הנה א
אלהים עזר לי אדני
בסמכי נפשי ישוב
הרע לשררי באמתך
הצמיתם בנדבה א
אזבחה לך אודה שמ
שמך יהוה כי טוב
כי מכל צרה הצילני
ובאיבי ראתה עיני

נה למנצח
בנגינת משכיל לדוד
האזינה אלהים תפ
תפלתי ואל תתעלם
מתחנתי הקשיבה
לי וענני אריד בשיחי
ואהימה מקול או
אויב מפני עקת רשע
כי ימיטו עלי און
ובאף ישטמוני לבי
יחיל בקרבי ואימות
מות נפלו עלי יראה
ורעד יבא בי ותכסני
פלצות ואמר מי יתן
לי אבר כיונה אעו
אעופה ואשכנה הנ
הנה ארחיק נדד א
אלין במדבר סלה א
אחישה מפלט לי
מרוח סעה מסער
בלע אדני פלג לשו
לשונם כי ראיתי חמס
וריב בעיר יומם ו
ולילה יסובבה על
חומתיה ואון ועמל
בקרבה הוות בקרבה
ולא ימיש מרחבה
תך ומרמה כי לא א
אויב יחרפני ואש
ואשא לא משנאי ע
עלי הגדיל ואסתר
ממנו ואתה אנוש כ
כערכי אלופי ומי
ומידעי אשר יחדו
נמתיק סוד בבית
אלהים נהלך ברגש
ישימות עלימו יר
ירדו שאול חיים כי
רעות במגורם בק
בקרבם אני אל אלהים
אקרא ויהוה יוש
יושיעני ערב ובקר
וצהרים אשיחה
ואהמה וישמע קולי
פדה בשלום נפשי
מקרב לי כי ברבים ה
היו עמדי ישמע אל

ויענם וישב קדם סלה
אשר אין חליפות
למו ולא יראו אלהים׃
שלח ידיו בשלמיו
חלל בריתו׃ חלקו מח
מחמאת פיו וקרב
לבו רכו דבריו משמן
והמה פתחות׃ הש
השלך על יהוה יהבך
והוא יכלכלך לא
יתן לעולם מוט לצ
לצדיק׃ ואתה ״ א
אלהים תורדם לבאר
שחת אנשי דמים
ומרמה לא יחצו יו
ימיהם ואני אבטח
בך׃

נה למנצח
על יונת אלם רחקים
לדוד מכתם באחז
אתו פלשתים בגת׃
חנני אלהים כי שא
שאפני אנוש כל היו
היום לחם ילחצני׃
שאפו שוררי כל היו
היום כי רבים לחמ
לחמים לי מרום יום
אירא אני אליך ״א
אבטח׃ באלהים אה
אהלל דברו בא״
באלהים בטחתי לא
אירא מה יעשה
בשר לי׃ כל היום דב
דברי יעצבו עלי

עלי כל מחשבתם לר
לרע׃ יגורו יצפינו
המה עקבי ישמרו כ
כאשר קוו נפשי׃
על און פלט למו בא
באף עמים הורד
אלהים׃ נדי ספרתה
אתה שימה דמעתי
בנאדך הלא בספרתך׃
או ישובו אויבי א
אחור ביום אקרא זה
ידעתי כי אלהים
לי׃ באלהים אהלל ד
דבר ביהוה אהלל
דבר׃ באלהים בטחתי
לא אירא מה יעשה
אדם לי׃ עלי אלהים
נדריך אשלם תוד
תודות לך׃ כי הצלת
נפשי ממות הלא
רגלי מדחי להתהלך
לפני אלהים באור
החיים׃

נו למנצח
אל תשחת לדוד מכ
מכתם בברחו מפני
שאול במערה׃ חנני
אלהים חנני כי בך
חסיה נפשי ובצל כ
כנפיך אחסה עד
יעבר הות׃ אקרא ״
לאלהים עליון לאל
גמר עלי׃ ישלח מש
משמים ויושיעני

חרף שאפי סלה ישלח
אלהים חסדו ואמתו׃
נפשי בתוך לבאם א
אשכבה להטים בני
אדם שניהם חנית וח
וחצים ולשונם חרב
חדה׃ רומה על השמים
אלהים על כל האר
הארץ כבודך׃ רשת
הכינו לפעמי כפף
נפשי כרו לפני שיחה
נפלו בתוכה סלה׃
נכון לבי אלהים נכון
לבי אשירה ואזמרה׃
עורה כבודי עורה ״
הנבל וכנור אעירה
שחר׃ אודך בעמים
אדני אזמרך בלא
בלאמים׃ כי גדל עד
שמים חסדך ועד
שחקים אמתך׃ רומה
על שמים אלהים
על כל הארץ כבודך׃

נז למנצח
אל תשחת לדוד מכתם׃
האמנם אלם צדק
תדברון מישרים תש
תשפטו בני אדם׃ א
אף בלב עולת תפעלון
בארץ חמס ידיכם
תפלסון׃ זרו רשעים
מרחם תעו מבטן ד
דברי כזב׃ חמת למו
כדמות חמת נחש

[illegible]
[illegible]

כמו פתן חרש יאטם
אזנו אשר לא ישמע
ישמע לקול מלחשים
חובר חברים מחכם
אלהים הרס שנימו בפ
כפימו מלתעות כפ
כפירים נתץ יהוה ימא
ימאסו כמו מים ית
יתהלכו למו ידרך חי
חיצו כמו יתמללו
כמו שבלול תמס יהלך
נפל אשת בל חזו ש
שמש בטרם יבינו ס
סירותיכם אטד כמו
חי כמו חרון ישערנו
ישמח צדיק כי חזה
נקם פעמיו ירחץ בדם
הרשע ויאמר אדם
אך פרי לצדיק אך יש
אלהים שפטים בא
בארץ

נח למנצח
אל תשחת לדוד מכתם
בשלח שאול
וישמרו את הבית
להמיתו הצילני מ
מאיבי אלהי ממת
ממתקוממי תשגבני
הצילני מפעלי און ו
ומאנשי דמים הו
הושיעני כי הנה א
ארבו לנפשי יגורו
עלי עזים לא פשעי
ולא חטאתי יהוה

בלי עון ירוצון ויכוננו
עורה לקראתי וראה
ואתה יהוה אלהים
צבאות אלהי ישר
ישראל הקיצה לפקד
לפקד כל הגוים אל
תחן כל בגדי און סלה
ישובו לערב יהמו
ככלב ויסובבו עיר
הנה יביעון בפיהם
חרבות בשפתותיהם
כי מי שמע ואתה
יהוה תשחק למו תל
תלעג לכל גוים עזו
אליך אשמרה כי א
אלהים משגבי א
אלהי חסדו יקדמני
אלהים יראני בשו
בשררי אל תהרגם
פן ישכחו עמי הני
הניעמו בחילך והור
והורידמו מגננו
אדני חטאת פימו דב
דבר שפתימו וילכ
וילכדו בגאונם ומא
ומאלה ומכחש יס
יספרו כלה בחמה
כלה ואינמו וידעו
כי אלהים משל בי
ביעקב לאפסי הא
הארץ סלה וישובו
לערב יהמו ככלב
ויסובבו עיר המה
יניעון לאכל אם לא

ישבעו וילינו ואני א
אשיר עזך וארנן
וארנן לבקר חסדך כי
היית משגב לי ומ
ומנוס ביום צר לי ע
עזי אליך אזמרה
כי אלהים משגבי א
אלהי חסדי

נט למנצח
על שושן עדות מכ
מכתם לדוד ללמד
בהצותו את ארם נה
נהרים ואת ארם צ
צובה וישב יואב ויך
אדום בגיא מלח ש
שנים עשר אלף א
אלהים זנחתנו פ
פרצתנו אנפת תשובב
לנו הרעשתה ארץ
פצמתה רפה שבריה
כי מטה הראית ע
עמך קשה השקיתנו
יין תרעלה נתתה
ליראיך נס להתנוסס
מפני קשט סלה
למען יחלצון ידידיך
הושיעה ימינך
ועננו אלהים דבר
בקדשו אעלזה א
אחלקה שכם ועמק
סכות אמדד לי ג
גלעד ולי מנשה וא
ואפרים מעוז ראשי
יהודה מחקקי מואב

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ונתת ונתת · ונתת כרם פרעה בידו · ונתת אל האדון · ראו האדון תתן · וירבע הפאות אשר לארבע · ונתת על השלחן · בקדש הקדשים · על [illegible]
החשן · את האורים · על כל אשר · ונתת את נזר הקדש · על עבדיו · ונעשית כיור נחשת [illegible]

סיר רחצי על אדום
אשליך נעלי עלי
פלשת התרועעי מי
יבלני עיר מצור
מי נחני עד אדום ה
הלא אתה אלהים
זנחתנו ולא תצא
אלהים בצבאותינו
הבה לנו עזרת מצר
ושוא תשועת אדם
באלהים נעשה חיל
והוא יבוס צרינו
ס
למנצח
על נגינת לדוד שמ
שמעה אלהים רנתי
הקשיבה תפלתי מק
מקצה הארץ אליך
אקרא בעטף לבי בצ
בצור ירום ממני תנ
תנחני כי היית מחסה
לי מגדל עז מפני
אויב אגורה באהלך
עולמים אחסה בס
בסתר כנפיך סלה כי
אתה אלהים שמע
שמעת לנדרי נתת
ירשת יראי שמך
ימים על ימי מלך ת
תוסיף שנותיו כמו
דור ודור ישב עולם
לפני אלהים חסד
ואמת מן ינצרהו כן
אזמרה שמך לעד
לשלמי נדרי יום יום

כא
למנצח
על ידותון מזמור לדוד
אך אל אלהים דומ
דומיה נפשי ממנו יש
ישועתי אך הוא צ
צורי וישועתי משגבי
לא אמוט רבה עד
אנה תהותתו על איש
תרצחו כלכם כקיר
נטוי גדר הדחויה אך
משאתו יעצו להד
להדיח ירצו כזב בפיו
יברכו ובקרבם יקללו
סלה אך לאלהים דו
דומי נפשי כי ממנו
תקותי אך הוא צורי
וישועתי משגבי
לא אמוט על אלהים
ישעי וכבודי צור
עזי מחסי באלהים
בטחו בו בכל עת ע
עם שפכו לפניו לבב
לבבכם אלהים מח
מחסה לנו סלה אך
הבל בני אדם כזב
בני איש במאזנים ל
לעלות המה מהבל
יחד אל תבטחו בע
בעשק ובגזל אל
תהבלו חיל כי ינוב
אל תשיתו לב אחת
דבר אלהים שתים זו
שמעתי כי עז ל
לאלהים ולך אדני

חסד כי אתה תשלם
לאיש כמעשהו
כב
מזמור
לדוד בהיותו במדבר
יהודה אלהים אלי
אתה אשחרך צמאה
לך נפשי כמה לך
בשרי בארץ ציה ועי
בלי מים כן בקדש
חזיתיך לראות עזך
וכבודך כי טוב ח
חסדך מחיים שפתי
ישבחונך כן אברכך
בחיי בשמך אשא
כפי כמו חלב ודש
ודשן תשבע נפשי
ושפתי רננות יהלל
פי אם זכרתיך על יצ
יצועי באשמורות
אהגה בך כי היית
עזרתה לי ובצל כנ
כנפיך ארנן דבקה נ
נפשי אחריך בי
תמכה ימינך והמה
לשואה יבקשו נ
נפשי יבאו בתחתיות
הארץ יגירהו על
ידי חרב מנת שעלים
שועלים יהיו והמ
והמלך ישמח באלהים
יתהלל כל הנשבע
בו כי יסכר פי דוברי
שקר

ונתת עליה שמן ונתת אל המערכת אשר נתת בידך ונתת לעבדך לב לאיש יהושיבתם נתת ירשת יראי שמך · אשר נתת את לבו [illegible]
בפי ולחם בשמים ודרך הטובה נתת להשכילם · [illegible] על איש יהודה על איש ישראל [illegible]
על אלהי יעקב · ושים עוד · אז יהרס ולא יבנה [illegible] כי בך חסיה נפשי · כי היית עזרתה לי · ואשם דברי בפיך [illegible]

סג למנצח
מזמור לדוד שמע א
אלהים קולי בשיחי
מפחד אויב תצר חיי
תסתירני מסוד מ
מרעים מרגשת פעלי
און אשר שננו כח
כחרב לשונם דרכו
חצם דבר מר לירת
במסתרים תם פתאם
ירהו ולא ייראו
יחזקו למו דבר רע
יספרו לטמון מוק
מוקשים אמרו מי
יראה למו יחפשו
עולת תמנו חפש
מחפש וקרב איש
ולב עמק וירם א
אלהים חץ פתאום
היו מכותם ויכשילוהו
עלימו לשונם יתנ
יתנדדו כל ראה בם
וייראו כל אדם ויג
ויגידו פעל אלהים
ומעשהו השכילו
ישמח צדיק ביהוה
וחסה בו ויתהללו
כל ישרי לב
סה למנצח
מזמור לדוד שיר לד
דמיה תהלה א
אלהים בציון ולך יש
ישלם נדר שמע
תפלה עדיך כל בשר

יבאו דברי עונת גברו
מני פשעינו אתה
תכפרם אשרי תבחר
ותקרב ישכן חצר
חצריך נשבעה בטוב
ביתך קדש היכלך
נוראות בצדק תעננו
אלהי ישענו מבטח
כל קצוי ארץ וים ר
רחקים מכין הרים
בכחו נאזר בגבורה
משביח שאון ימים
שאון גליהם והמון
לאמים וייראו יש
ישבי קצות מאותתיך
מוצאי בקר וערב
תרנין פקדת הארץ
ותשקקה רבת ת
תעשרנה פלג אלהים
מלא מים תכין דג
דגנם כי כן תכינה
תלמיה רוה נחת ג
גדודיה ברביבים תמ
תמוגגנה צמחה
ברכת עטרת שנת
טובתך ומעגליך
ירעפון דשן ירעפו
נאות מדבר וגיל
גבעות תחגרנה לבשו
כרים הצאן ועמ
ועמקים יעטפו בר
יתרועעו אף ישירו
סו למנצח
שיר מזמור הריעו

לאלהים כל הארץ
זמרו כבוד שמו ש
שימו כבוד תהלתו אמרו
לאלהים מה נורא
מעשיך ברב עזך יכ
יכחשו לך איביך
כל הארץ ישתחוו לך
ויזמרו לך יזמרו ש
שמך סלה לכו וראו
מפעלות אלהים נו
נורא עלילה על בני
אדם הפך ים ליבש
ליבשה בנהר יעברו
ברגל שם נשמחה
בו משל בגבורתו
עולם עיניו בגוים
תצפינה הסוררים אל
ירימו למו סלה ב
ברכו עמים אלהינו
והשמיעו קול תה
תהלתו השם נפשנו
בחיים ולא נתן למוט
רגלנו כי בחנתנו א
אלהים צרפתנו כצ
כצרף כסף הבאתנו
במצודה שמת מ
מועקה במתנינו הר
הרכבת אנוש לרא
לראשנו באנו באש
ובמים ותוציאנו ל
לרויה אבוא ביתך ב
בעולות אשלם לך
נדרי אשר פצו שפתי
ודבר פי בצר לי ע

עלות מחים אעלה
לך עם קטרת אילים
אעשה בקר עם עת
עתודים סלה לכו
שמעו ואספרה כל
יראי אלהים אשר
עשה לנפשי אליו פי
קראתי ורומם תחת
לשוני און אם ראיתי
בלבי לא ישמע א
אדני אכן שמע א
אלהים הקשיב בק
בקול תפלתי ברוך א
אלהים אשר לא ה
הסיר תפלתי וחסדו
מאתי

סו למנצח

בנגינת מזמור שיר
אלהים יחננו ויברכ
ויברכנו יאר פניו אתנו
סלה לדעת בארץ ד
דרכך בכל גוים ישו
ישועתך יודוך ע
עמים אלהים יודוך
עמים כלם ישמחו
וירננו לאמים כי תש
תשפט עמים במ
במישור ולאמים בא
בארץ תנחם סלה
יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם א
ארץ נתנה יבולה יבר
יברכנו אלהים א
אלהינו יברכנו א

אלהים וייראו אותו
כל אפסי ארץ

סח למנצח

לדוד מזמור שיר י
יקום אלהים יפוצו
אויביו וינוסו משנאיו
מפניו כהנדף עשן
תנדף כהמס דונג מ
מפני אש יאבדו רש
רשעים מפני אלהים
וצדיקים ישמחו י
יעלצו לפני אלהים
וישישו בשמחה
שירו לאלהים זמרו
שמו סלו לרכב בע
בערבות ביה שמו ו
ועלזו לפניו אבי י
יתומים ודין אלמנות
אלהים במעון קד
קדשו אלהים מושיב
יחידים ביתה מוצ
מוציא אסירים בכו
בכושרות אך סו
סוררים שכנו צחיחה
אלהים בצאתך ל
לפני עמך בצעדך בי
בישימון סלה ארץ
רעשה אף שמים נ
נטפו מפני אלהים
זה סיני מפני אלהים
אלהי ישראל גשם
נדבות תניף אלהים
נחלתך ונלאה אתה
כוננתה חיתך ישבו

בה תכין בטובתך לעני
אלהים אדני יתן א
אומר המבשרות צבא
רב מלכי צבאות י
ידדון ידדון ונות בית
תחלק שלל אם ת
תשכבון בין שפתים
כנפי יונה נחפה ב
בכסף ואברותיה בי
בירקרק חרוץ ב
בפרש שדי מלכים בה
תשלג בצלמון הר
אלהים הר בשן הר
גבננים הר בשן
למה תרצדון הרים
גבננים ההר חמד
אלהים לשבתו אף
יהוה ישכן לנצח
רכב אלהים רבתים
אלפי שנאן אדני
בם סיני בקדש עלית
למרום שבית שבי
לקחת מתנות באדם
ואף סוררים לשכן
יה אלהים ברוך אדני
יום יום יעמס לנו
האל ישועתנו סלה
האל לנו אל למ
למושעות וליהוה
אדני למות תוצא
תוצאות אך אלהים
ימחץ ראש איביו
קדקד שער מתהלך
באשמיו אמר א

אדני מבשן אשיב א
אשיב ממצלות ים׃
למען תמחץ רגלך
רגלך בדם לשון כ׃
כלביך מאיבים מנהו׃
ראו הליכותיך א
אלהים הליכות אלי
מלכי בקדש׃ קדמו
שרים אחר נגנים כ׃
בתוך עלמות תופפ׃
תופפות׃ במקהלות
ברכו אלהים אדני
ממקור ישראל׃ שם
בנימן צעיר רדם
שרי יהודה רגמתם
שרי זבלון שרי
נפתלי׃ צוה אלהיך
עזך עוזה אלהים ז
זו פעלת לנו׃ מהיכלך
על ירושלם לך יו
יובילו מלכים שי׃ גע
גער חית קנה עדת
אבירים בעגלי עמים
מתרפס ברצי כסף
בזר עמים קרבות י׃
יחפצו׃ יאתיו חש
חשמנים מני מצרים
כוש תריץ ידיו ל׃
לאלהים׃ ממלכות
הארץ שירו לא
לאלהים זמרו אדני
סלה׃ לרכב בשמי
שמי קדם הן יתן ב
בקולו קול עז׃ תנו

עז לאלהים על ישר
ישראל גאותו ועזו
בשחקים׃ נורא אלהים
ממקדשיך אל ישר׃
ישראל הוא נתן עז
ותעצמות לעם בר
ברוך אלהים׃

סט למנצח
על שושנים לדוד׃ ה
הושיעני אלהים כי
באו מים עד נפש׃
טבעתי ביון מצולה
ואין מעמד באתי במ
במעמקי מים ושב׃
ושבלת שטפתני׃ יגע
יגעתי בקראי נחר
גרוני כלו עיני מיחל
לאלהי׃ רבו משערות
ראשי שנאי חנם עצ
עצמו מצמיתי אי׃
איבי שקר אשר לא
גזלתי אז אשיב׃ א
אלהים אתה ידעת
לאולתי ואשמותי
ממך לא נכחדו׃ אל
יבשו בי קויך אדני
יהוה צבאות׃ אל י׃
יכלמו בי מבקשיך
אלהי ישראל׃ כי ע
עליך נשאתי חרפה
כסתה כלמה פני׃ מ׃
מוזר הייתי לאחי
ונכרי לבני אמי׃ כי׃
קנאת ביתך אכלתני

וחרפות חורפיך נפלו
עלי׃ ואבכה בצום
נפשי ותהי לחרפות
לי׃ ואתנה לבושי
שק ואהי להם למ׃
למשל׃ ישיחו בי׃
ישבי שער ונגינות
שותי שכר׃ ואני ״׃
תפלתי לך יהוה עת
רצון אלהים ברב
חסדך ענני באמת
ישעך׃ הצילני ״׃
מטיט ואל אטבעה
אנצלה משנאי ומ
וממעמקי מים׃ אל
תשטפני שבלת מי
מים ואל תבלעני מ׃
מצולה ואל תאטר
עלי באר פיה׃ ענני י
יהוה כי טוב חסדך
ברב רחמיך פנה אלי׃
ואל תסתר פניך מ׃
מעבדך כי צר לי מ׃
מהר ענני׃ קרבה א
אל נפשי גאלה למ
למען איבי פדני׃
אתה ידעת חרפתי׃
ובשתי וכלמתי נג
נגדך כל צוררי׃ חרפה
שברה לבי ואנושה
ואקוה לנוד ואין ול
ולמנחמים ולא מצ
מצאתי׃ ויתנו בברותי
ראש ולצמאי ישק׃

ישקוני

בזה ... ושמתיו ... בזה לך לענה לך ... אם לא אלהי אשר בזה אשר בזה את אלתו כי לא בזה ולא שקץ ולא
בזה את תפלתם ואת אסיריו לא בזה ... ובזה אלה להפר ברית ... ואהבו ... ואהבי אשישי ענבים שנאו טוב ויאהבו

ישקוני חמץ׃ יהי של
שלחנם לפניהם ל
לפח ולשלומים למוקש׃
תחשכנה עיניהם מ כט
מראות ומתניהם תמיד
המעד׃ שפך עליהם
זעמך וחרון אפך יש
ישיגם׃ תהי טירתם
נשמה באהליהם אל
יהי ישב׃ כי אתה
אשר הכית רדפו ואל
מכאוב חלליך יס
יספרו׃ תנה עון על
עונם ואל יבאו בצ
בצדקתך׃ ימחו מס
מספר חיים ועם צ
צדיקים אל יכתבו׃
ואני עני וכואב י
ישועתך אלהים תש
תשגבני׃ אהללה ש
שם אלהים בשיר ו
ואגדלנו בתודה׃ ו
ותיטב ליהוה משור
פר מקרן מפריס׃
יראו ענוים ישמחו
דרשי אלהים ויחי
לבבכם׃ כי שמע אל
אביונים יהוה ואת
אסיריו לא בזה׃ יה
יהללוהו שמים וא
וארץ ימים וכל רמש
בם׃ כי אלהים יוש
יושיע ציון ויבנה
ערי יהודה וישבו

שם וירשוה׃ וזרע ע
עבדיו ינחלוה וא
ואהבי שמו ישכנו בה׃
למנצח
לדוד להזכיר׃ אלהים
להצילני יהוה לע
לעזרתי חושה׃ יבשו
ויחפרו מבקשי נ
נפשי יסגו אחור וי
ויכלמו חפצי רעתי׃
ישובו על עקב בשתם
האמרים האח הא
האח׃ ישישו וישמחו
בך כל מבקשיך וי
ויאמרו תמיד יגדל
אלהים אהבי יש
ישועתך׃ ואני עני וא
ואביון אלהים חו
חושה לי עזרי ומ
ומפלטי אתה יהוה
אל תאחר׃ בך יהוה ח
חסיתי אל אבושה
לעולם׃ בצדקתך תצ
תצילני ותפלטני ה
הטה אלי אזנך וה
והושיעני׃ היה לי
לצור מעון לבוא תמ
תמיד צוית להוש
להושיעני כי סלעי
ומצודתי אתה׃ א
אלהי פלטני מיד ר
רשע מכף מעול
וחומץ׃ כי אתה תק
תקותי אדני יהוה

מבטחי מנעורי׃ עליך
נסמכתי מבטן ממ
ממעי אמי אתה גוזי
בך תהלתי תמיד׃ כ
כמופת הייתי לרבים
ואתה מחסי עז׃ ימ
ימלא פי תהלתך כל
היום תפארתך׃ אל
תשליכני לעת זקנה
ככלות כחי אל תע
תעזבני׃ כי אמרו אויבי
לי ושמרי נפשי נע
נועצו יחדו׃ לאמר א
אלהים עזבו רדפו
ותפשוהו כי אין מציל׃
אלהים אל תרחק
ממני אלהי לעזרתי
חושה׃ יבשו יכלו
שטני נפשי יעטו ח
חרפה וכלמה מב
מבקשי רעתי׃ ואני
תמיד איחל והוס
והוספתי על כל תה
תהלתך׃ פי יספר
צדקתך כל היום תש
תשועתך כי לא יד
ידעתי ספרות׃ אבוא
בגברות אדני יהוה
אזכיר צדקתך לבדך׃
אלהים למדתני מנ
מנעורי ועד הנה אג
אזכיר נפלאותיך׃
וגם עד זקנה ושיבה
אלהים אל תעזבני

רע ואהבי שמו ישכנו בה ואהבי ... ישישו וישמחו בך כל מבקשיך ויאמרו ... [illegible]
חפצי ... ישאו ... לאמר ... לאמר עונו בא איש ... לאמר לאסירים צאו לאמר ... [illegible]
איש לאמר לא כי ארץ ... לאמר לך אתן את ארץ כנען ... לאמר אל הכהנים לאמר ... לאמר להם ... [illegible]

עד אגיד זרועך לדור
לכל יבוא גבורתך׃ ו
וצדקתך אלהים עד
מרום אשר עשית
גדלות אלהים מי כ
כמוך׃ אשר הראיתנו
צרות רבות ורעות תש
תשוב תחיינו ומתה
ומתהומות הארץ ת
תשוב תעלני׃ תרב
גדלתי ותסב תנחמני׃
גם אני אודך בכלי
נבל אמתך אלהי או
אזמרה לך בכנור ק
קדוש ישראל׃ תרננה
שפתי כי אזמרה לך
ונפשי אשר פדית׃ ג
גם לשוני כל היום
תהגה צדקתך כי בשו
כי חפרו מבקשי רע
רעתי׃

עב לשלמה׃
אלהים משפטיך למ
למלך תן וצדקתך
לבן מלך׃ ידין עמך ב
בצדק ועניך במש
במשפט׃ ישאו הרים
שלום לעם וגבעות
בצדקה׃ ישפט עניי ע
עם יושיע לבני אב
אביון וידכא עושק׃
ייראוך עם שמש ו
ולפני ירח דור דורים׃
ירד כמטר על גז
וכרביבים זרזיף ארץ׃
יפרח בימיו צדיק
ורב שלום עד בלי ירח׃
וירד מים ועד ים ו
ומנהר עד אפסי ארץ׃
לפניו יכרעו ציים ו
ואיביו עפר ילחכו׃
מלכי תרשיש ואיים
מנחה ישיבו מלכי ש
שבא וסבא אשכר
יקריבו׃ וישתחוו לו כ
כל מלכים כל גוים ו
יעבדוהו׃ כי יציל אב
אביון משוע ועני ו
ואין עזר לו׃ יחס על
דל ואביון ונפשות
אביונים יושיע׃ מתוך
ומחמס יגאל נפשם
ויקר דמם בעיניו׃ ויחי
ויתן לו מזהב שבא
ויתפלל בעדו תמיד
כל היום יברכנהו׃ י
יהי פסת בר בארץ ב
בראש הרים ירעש
כלבנון פריו ויציצו מ
מעיר כעשב הארץ׃
יהי שמו לעולם לפני
שמש ינון שמו וי
ויתברכו בו כל גוים יא
יאשרוהו׃ ברוך י
יהוה אלהים אלהי י
ישראל עשה נפלאות
נפלאות לבדו׃ וברוך
שם כבודו לעולם
וימלא כבודו את כל ה
הארץ אמן ואמן׃ כ
כלו תפלות דוד בן ישי׃

עא מזמור
לאסף אך טוב לישראל
אלהים לברי לבב׃ וא
ואני כמעט נטוי רגלי
כאין שפכה אשורי׃
כי קנאתי בהוללים ש
שלום רשעים אראה׃
כי אין חרצבות למותם
ובריא אולם׃ בעמל
אנוש אינמו ועם אד
אדם לא ינגעו׃ לכן
ענקתמו גאוה יעטף
שית חמס למו׃ יצא
מחלב עינמו עברו
משכיות לבב׃ ימיקו
וידברו ברע עשק מ
ממרום ידברו׃ שתו
בשמים פיהם ולשונם
תהלך בארץ׃ לכן יש
ישיב עמו הלם ומי
מלא ימצו למו׃ וא
ואמרו איכה ידע אל
ויש דעה בעליון׃ ה
הנה אלה רשעים וש
ושלוי עולם השגו
חיל׃ אך ריק זכיתי
לבבי וארחץ בנקיון
כפי׃ ואהי נגוע כל ה
היום ותוכחתי לבק
לבקרים׃ אם אמרתי

אספרה כמו הנה דור
בניך בגדתי׃ ואחשבה
לדעת זאת עמל היא
בעיני׃ עד אבוא אל
מקדשי אל אבינה ל
לאחריתם׃ אך בחל
בחלקות תשית למו
הפלתם למשואות׃
איך היו לשמה כרגע
ספו תמו מן בלהות׃
כחלום מהקיץ יהוה
בעיר צלמם תבזה׃
כי יתחמץ לבבי וכל
וכליותי אשתונן׃
ואני בער ולא ארע
בהמות הייתי עמך׃
ואני תמיד עמך אח
אחזת ביד ימיני׃
בעצתך תנחני ואחר
כבוד תקחני׃ מי לי
בשמים ועמך לא ח
חפצתי בארץ׃ כלה
שארי ולבבי צור לבבי
וחלקי אלהים לעו
לעולם׃ כי הנה רחקיך
יאבדו הצמתה כל
זונה ממך׃ ואני קרבת
אלהים לי טוב שתי
באדני יהוה מחסי׃
לספר כל מלאכותיך׃

עב
משכיל
לאסף למה אלהים
זנחת לנצח יעשן א
אפך בצאן מרעיתך׃
זכר עדתך קנית קדם
גאלת שבט נחלתך
הר ציון זה שכנת בו׃
הרימה פעמיך למ
למשאות נצח כל ה
הרע אויב בקדש׃
שאגו צרריך בקרב
מועדך שמו אות
אותתם אתות׃ יודע
כמביא למעלה בס
בסבך עץ קרדמות׃
ועת פתוחיה יחד
בכשיל וכלפות יהלמון׃
שלחו באש מקדשך
לארץ חללו משכן ש
שמך׃ אמרו בלבם
נינם יחד שרפו כל מו
מועדי אל בארץ׃
אתתינו לא ראינו אין
עוד נביא ולא אתנו
יודע עד מה׃ עד מתי
אלהים יחרף צר ינ
ינאץ אויב שמך לנ
לנצח׃ למה תשיב
ידך וימינך מקרב ח
חוקך כלה׃ ואלהים
מלכי מקדם פעל יש
ישועות בקרב הא
הארץ׃ אתה פוררת
בעזך ים שברת רא
ראשי תנינים על ה
המים׃ אתה רצצת
ראשי לויתן תתננו
מאכל לעם לציים׃
אתה בקעת מעין ונ
ונחל אתה הובשת
נהרות איתן׃ לך יום
אף לך לילה אתה
הכינות מאור ושמש׃
אתה הצבת כל גב
גבולות ארץ קיץ וח
וחרף אתה יצרתם׃
זכר זאת אויב חרף
יהוה ועם נבל נאצו
שמך׃ אל תתן לחית
נפש תורך חית ענ
עניך אל תשכח לנ
לנצח׃ הבט לברית
כי מלאו מחשכי ארץ
נאות חמס׃ אל ישב
ישב דך נכלם עני ו
ואביון יהללו שמך׃
קומה אלהים ריבה
ריבך זכר חרפתך
מני נבל כל היום׃ אל
תשכח קול צרריך
שאון קמיך עלה
תמיד׃

עג
למנצח
אל תשחת מזמור ל
לאסף שיר׃ הודינו
לך אלהים הודינו ו
וקרוב שמך ספרו
נפלאותיך׃ כי אקח
מועד אני מישרים
אשפט׃ נמגים ארץ
וכל ישביה אנכי
תכנתי עמודיה סלה׃

אמרתי להוללים אל
אל תהלו ולרשעים
אל תרימו קרן: אל ת
תרימו למרום קרנ
קרנכם תדברו בצואר
עתק: כי לא ממוצא
וממערב ולא ממדבר
הרים: כי אלהים ש
שופט זה ישפיל וזה
ירים: כי כוס ביד
יהוה ויין חמר מלא
מסך ויגר מזה אך
שמריה ימצו ישתו
כל רשעי ארץ: ואני
אגיד לעלם אזמרה
לאלהי יעקב: וכל
קרני רשעים אגדע
תרוממנה קרנות
צדיק:

עו למנצח
בנגינת מזמור לאסף
שיר: נודע ביהודה
אלהים בישראל גדול
שמו: ויהי בשלם
סכו ומעונתו בציון:
שמה שבר רשפי
קשת מגן וחרב ומל
ומלחמה סלה: נאור
אתה אדיר מהררי ט
טרף: אשתוללו א
אבירי לב נמו שנתם
ולא מצאו כל אנ
אנשי חיל ידיהם:
מגערתך אלהי י

יעקב נרדם ורכב וסוס:
אתה נורא אתה ומ
ומי יעמד לפניך מאז
אפך: משמים הש
השמעת דין ארץ יר
יראה ושקטה: בק
בקום למשפט אלהים
להושיע כל ענוי א
ארץ סלה: כי חמת א
אדם תודך שארית
חמות תחגר: נדרו
ושלמו ליהוה
אלהיכם כל סביביו
יובילו שי למורא:
יבצר רוח נגידים נ
נורא למלכי ארץ:

עז למנצח
על ידיתון לאסף מ
מזמור: קולי אל א
אלהים ואצעקה ק
קולי אל אלהים
והאזין אלי: ביום צ
צרתי אדני דרשתי
ידי לילה נגרה ולא ת
תפוג מאנה הנחם נפשי:
אזכרה אלהים ואה
ואהמיה אשיחה
ותתעטף רוחי סלה:
אחזת שמרות עיני
נפעמתי ולא אדבר:
חשבתי ימים מקדם
מקדם שנות עולמים:
אזכרה נגינתי בל
בלילה עם לבבי א

אשיחה ויחפש רוחי
הלעולמים יזנח יי
אדני ולא יסיף לרצ
לרצות עוד: האפס
לנצח חסדו גמר אמר
לדר ודר: השכח
חנות אל אם קפץ ב
באף רחמיו סלה
ואמר חלותי היא ש
שנות ימין עליון:
אזכיר מעללי יה כי א
אזכרה מקדם פל
פלאך: והגיתי בכל
פעלך ובעלילותיך
אשיחה: אלהים בק
בקדש דרכך מי אל
גדול כאלהים: אתה
האל עשה פלא
הודעת בעמים עזך:
גאלת בזרוע עמך
בני יעקב ויוסף סלה:
ראוך מים אלהים
ראוך מים יחילו אף
ירגזו תהמות: זרמו
מים עבות קול נתנו
שחקים אף חצציך
יתהלכו: קול רעמך
בגלגל האירו ברק
ברקים תבל רגזה
ותרעש הארץ: ב
בים דרכך ושביליך
במים רבים ועקבו
ועקבותיך לא נדעו:
נחית כצאן עמך

ביד משה ואהרן׃

עח

משכיל
לאסף האזינה עמי
תורתי הטו אזנכם
לאמרי פי׃ אפתחה
במשל פי אביעה
חידות מני קדם׃ אשר
שמענו ונדעם ואב
ואבותינו ספרו לנו׃
לא נכחד מבניהם
לדור אחרון מספרים
תהלות יהוה ועזוזו
ונפלאותיו אשר עש
עשה׃ ויקם עדות
ביעקב ותורה שם בי
בישראל אשר צוה
את אבותינו להודיעם
לבניהם׃ למען ידעו
דור אחרון בנים יולדו
יקמו ויספרו לבניהם׃
וישימו באלהים כס
כסלם ולא ישכחו
מעללי אל ומצותיו ינ
ינצרו׃ ולא יהיו
כאבותם דור סורר
ומורה דור לא הכ
הכין לבו ולא נאמנה
את אל רוחו׃ בני א
אפרים נושקי רומי ק
קשת הפכו ביום
קרב׃ לא שמרו ברית
אלהים ובתורתו מ
מאנו ללכת׃ וישכחו
עלילותיו ונפלאותיו

אשר הראם׃ נגד אב
אבותם עשה פלא׃
בארץ מצרים שדה
צען׃ בקע ים ויעבי
ויעבירם ויצב מים כנ
כמו נד׃ וינחם בענן
יומם וכל הלילה באור
אש׃ יבקע צרים ב
במדבר וישק כתהו
כתהומות רבה׃ ויו
ויוצא נוזלים מסלע
ויורד כנהרות מים׃
ויוסיפו עוד לחטוא
לו למרות עליון בצ
בציה׃ וינסו אל בלב
בלבבם לשאל אכל
לנפשם׃ וידברו בא
באלהים אמרו היו
היוכל אל לערך של
שלחן במדבר׃ הן
הכה צור ויזובו מים
ונחלים ישטפו הגם
לחם יוכל תת אם יכין
שאר לעמו׃ לכן ש
שמע יהוה ויתעבר
ואש נשקה ביעקב
וגם אף עלה בישראל׃
כי לא האמינו בא
באלהים ולא בטחו
בישועתו׃ ויצו ש
שחקים ממעל ודלתי
שמים פתח׃ וימטר
עליהם מן לאכל ודגן
שמים נתן למו׃ לחם

אבירים אכל איש צדה
שלח להם לשבע׃
יסע קדים בשמים וי
וינהג בעזו תימן׃ וי
וימטר עליהם כעפר
שאר וכחול ימים
עוף כנף׃ ויפל בקרב
מחנהו סביב למש
למשכנתיו׃ ויאכלו
וישבעו מאד ותא
ותאותם יבא להם׃ לא
זרו מתאותם עוד
אכלם בפיהם׃ ואף א
אלהים עלה בהם
ויהרג במשמניהם ו
ובחורי ישראל הכ
הכריע׃ בכל זאת חטאו
עוד ולא האמינו
בנפלאותיו׃ ויכל בהבל
ימיהם ושנותם בבה
בבהלה׃ אם הרגם ו
ודרשוהו ושבו וש
ושחרו אל׃ ויזכרו כי
אלהים צורם ואל
עליון גאלם׃ ויפתוהו
בפיהם ובלשונם יכ
יכזבו לו׃ ולבם לא נכון
עמו ולא נאמנו בב
בבריתו׃ והוא רחום
יכפר עון ולא יש
ישחית והרבה להשיב
אפו ולא יעיר כל
חמתו׃ ויזכר כי בשר
המה רוח הולך ול

ולא ישוב׃ כמה ימרוהו
במדבר יעציבוהו ב
בישימון׃ וישובו וינסו
אל וקדוש ישראל
התוו׃ לא זכרו את ידו
יום אשר פדם מני צ
צר׃ אשר שם במצרים
אתותיו ומופתיו בש
בשדה צען׃ ויהפך ל
לדם יאריהם ונזלי
ונזליהם בל ישתיון׃ י
ישלח בהם ערב וי
ויאכלם וצפרדע ותש
ותשחיתם׃ ויתן לח
לחסיל יבולם ויגיעם
לארבה׃ יהרג בברד
גפנם ושקמותם בחנמל׃
ויסגר לברד בעירם
ומקניהם לרשפים׃ יש
ישלח בם חרון אפו
עברה וזעם וצרה מ
משלחת מלאכי רע
רעים׃ יפלס נתיב לא
לאפו לא חשך ממות
נפשם וחיתם לדבר
הסגיר׃ ויך כל בכור
במצרים ראשית אונים
באהלי חם׃ ויסע כ
כצאן עמו וינהגם כ
בעדר במדבר׃ וינחם
לבטח ולא פחדו ואת
אויביהם כסה הים׃
ויביאם אל גבול קדשו
הר זה קנתה ימינו׃

ויגרש מפניהם גוים ו
ויפילם בחבל נחלה
וישכן באהליהם שב
שבטי ישראל׃ וינסו
וימרו את אלהים ע
עליון ועדותיו לא ש
שמרו׃ ויסגו ויבגדו
כאבותם נהפכו כק
כקשת רמיה׃ ויכע
ויכעיסוהו בבמותם
ובפסיליהם יקניאוהו׃
שמע אלהים ויתע
ויתעבר וימאס מאד
בישראל׃ ויטש מש
משכן שלו אהל ש
שכן באדם׃ ויתן לש
לשבי עזו ותפארתו ב
ביד צר׃ ויסגר לחרב
עמו ובנחלתו התעבר׃
בחוריו אכלה אש
ובתולתיו לא הוללו׃
כהניו בחרב נפלו ו
ואלמנתיו לא תבכינה׃
ויקץ כישן אדני כג
כגבור מתרונן מיין׃ ויך
צריו אחור חרפת
עולם נתן למו׃ וימאס
באהל יוסף ובשבט
אפרים לא בחר׃ ויבחר
את שבט יהודה א
את הר ציון אשר אהב׃
ויבן כמו רמים מקד
מקדשו כארץ יסדה
לעולם׃ ויבחר בדוד

עבדו׃ ויקחהו ממכלאות
צאן׃ מאחר עלות ה
הביאו לרעות ביעקב
עמו ובישראל נחלתו׃
וירעם כתם לבבו ובת
ובתבונות כפיו ינחם׃
עט מזמור
לאסף אלהים באו גוי
גוים בנחלתך טמאו
את היכל קדשך שמו
את ירושלם לעיים׃
נתנו את נבלת עבדיך
מאכל לעוף השמים
בשר חסידיך לחיתו א
ארץ׃ שפכו דמם כמ
כמים סביבות ירושלם
ואין קובר׃ היינו חר
חרפה לשכנינו לעג ו
וקלס לסביבותינו׃
עד מה יהוה תאנף
לנצח תבער כמו אש
קנאתך׃ שפך חמתך
אל הגוים אשר לא
ידעוך ועל ממלכות
אשר בשמך לא קר
קראו׃ כי אכל את יע
יעקב ואת נוהו הש
השמו׃ אל תזכר לנו ע
עונת ראשנים מה
מהר יקדמונו רחמיך
כי דלונו מאד׃ עזרנו
אלהי ישענו על דבר
כבוד שמך והצילנו
וכפר על חטאתינו ל

והשב ל וסימניהון לו ישטמנו יוסף · וישב את אחיך עמך · והשב לשכנינו שבעתים · והשב חרפתם · ס׳ שבעתים ז וסימנהון
כי תרג קין שבעתים יקם · כי שבעתים יקם קין · ואור החמה יהיה שבעתים · מזקק שבעתים · והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם · ונמצא ישלם שבעתים

למען שמך׃ למה יאמ
רו הגוים איה
אלהיהם יודע בגוים
לעינינו נקמת דם
עבדיך השפוך׃ תבא
לפניך אנקת אסיר
כגדל זרועך הותר בני
תמותה׃ והשב לש
לשכנינו שבעתים אל
חיקם חרפתם אשר
חרפוך יהוה אדני׃ וא
ואנחנו עמך וצאן
מרעיתך נודה לך לע
לעולם לדור ודר נס
נספר תהלתך׃

עט
למנצח
אל ששנים עדות לא
לאסף מזמור׃ רעה
ישראל האזינה נהג
כצאן יוסף ישב
הכרובים הופיעה׃ ל
לפני אפרים ובנימן
ומנשה עוררה את ג
גבורתך ולכה לישו
לישועתה לנו׃ אלהים
השיבנו והאר פניך
ונושעה׃ יהוה אלהים
צבאות עד מתי ע
עשנת בתפלת עמך׃
האכלתם לחם דמ
דמעה ותשקמו בדמ
בדמעות שליש׃ ת
תשימנו מדון לשכנינו
ואיבינו ילעגו למו׃

אלהים צבאות השי
השיבנו והאר פניך
ונושעה׃ גפן ממצרים
תסיע תגרש גוים ות
ותטעה׃ פנית לפניה׃
ותשרש שרשיה ו
ותמלא ארץ׃ כסו ה
הרים צלה וענפיה
ארזי אל׃ תשלח קצי
קציריה עד ים ואל
נהר יונקותיה׃ למה פ
פרצת גדריה וארוה
כל עברי דרך׃ יכרסמ
יכרסמנה חזיר מי
מיער וזיז שדי ירענה׃
אלהים צבאות שוב
נא הבט משמים ורא
וראה ופקד גפן זאת׃
וכנה אשר נטעה ימ
ימינך ועל בן אמצ
אמצתה לך׃ שרפה ב
באש כסוחה מגערת
פניך יאבדו׃ תהי ידך
על איש ימינך על
בן אדם אמצת לך׃
ולא נסוג ממך תח
תחינו ובשמך נקרא׃
יהוה אלהים צבאות
השיבנו האר פניך ונ
ונושעה׃

למנצח
על הגתית לאסף׃ הר
הרנינו לאלהים ע
עוזנו הריעו לאלהי

יעקב׃ שאו זמרה ותנו
תף כנור נעים עם
נבל׃ תקעו בחדש שו
שופר בכסה ליום
חגנו׃ כי חק לישראל
הוא משפט לאלהי
יעקב׃ עדות ביהוסף
שמו בצאתו על א
ארץ מצרים שפת לא
ידעתי אשמע׃ הס
הסירותי מסבל שכמו
כפיו מדוד תעברנה׃
בצרה קראת ואחלצך
אענך בסתר רעם
אבחנך על מי מריבה
סלה׃ שמע עמי
ואעידה בך ישראל
אם תשמע לי׃ לא
יהיה בך אל זר ולא
תשתחוה לאל נכר׃
אנכי יהוה אלהיך
המעלך מארץ מצ
מצרים הרחב פיך׃
ואמלאהו׃ ולא ש
שמע עמי לקולי וי
וישראל לא אבה
לי׃ ואשלחהו בשרי
בשרירות לבם ילכו
במועצותיהם׃ לו עמי
שמע לי ישראל בד
בדרכי יהלכו׃ כמעט
אויביהם אכניע׃
ועל צריהם אשיב
ידי׃ משנאי יהוה

תשלח ה וסימניהון תשלח חרונך יאכלמו כקש · שלח תשלח את האם · ויאמר חזאל מדוע אדני בכה · תשלח קציריה עד ים · תשלח רוחך
עלמו ד וסימניהון בעיר דימלים ...
על ארץ ...

באדם ג וסימנהון כאדם עברו ברית· אכן כאדם תמותון· אם כסיתי כאדם פשעי· ס' תמותון ׳ וסימנהון ולא תגעו בו פן תמ
תמותון· לא מות תמותון· אף יכפר העון הזה לכם עד תמותון אכן כאדם תמותון· במדבר פול ס' מלא ח וסימנהון מלא שבע וארץ

יכחשו לו ויהי עתם
לעולם ויאכילהו מח
מחלב חטה ומצור
דבש אשביעך
פ מזמור
לאסף אלהים נצב בז
בעדת אל בקרב א
אלהים ישפט עד מתי
תשפטו עול ופני ר
רשעים תשאו סלה
שפטו דל ויתום ע
עני ורש הצדיקו פ
פלטו דל ואביון מיד
רשעים הצילו לא י
ידעו ולא יבינו בח
בחשכה יתהלכו ימו
ימוטו כל מוסדי א
ארץ אני אמרתי א
אלהים אתם ובני ע
עליון כלכם אכן כא
כאדם תמותון וכא
וכאחד השרים תפלו
קומה אלהים שפט
שפטה הארץ כי אתה
תנחל בכל הגוים
פא שיר
מזמור לאסף אלהים
אל דמי לך אל תחו
תחרש ואל תשקט א
אל כי הנה אויביך
יהמיון ומשנאיך נ
נשאו ראש על ע
עמך יערימו סוד וי
ויתיעצו על צפוניך

אמרו לכו ונכחידם מ
מגוי ולא יזכר שם
ישראל עוד כי נועצו
לב יחדו עליך ברית
יכרתו אהלי אדום וי
וישמעאלים מואב
והגרים גבל ועמון וז
ועמלק פלשת עם
ישבי צור גם אשור
נלוה עמם היו זרוע
לבני לוט סלה עשה
להם כמדין כסיסרא
כיבין בנחל קישון נש
נשמדו בעין דאר
היו דמן לאדמה ש
שיתמו נדיבמו כע
כערב וכזאב וכזבח
וכצלמנע כל נסיכמו
אשר אמרו נירשה לנ
את נאות אלהים א
אלהי שיתמו כגלגל
כקש לפני רוח כאש
תבער יער וכלהבה ת
תלהט הרים כן ת
תרדפם בסערך ובס
ובסופתך תבהלם מ
מלא פניהם קלון וי
ויבקשו שמך יהוה
יבשו ויבהלו עדי עד
ויחפרו ויאבדו וידעו
כי אתה שמך יהוה
לבדך עליון על כל
הארץ
פב למנצח על הגתית

לבני קרח מזמור מה
ידידות משכנותיך
יהוה צבאות נכספה
וגם כלתה נפשי ל
לחצרות יהוה לבי וב
ובשרי ירננו אל אל
חי גם צפור מצאה בית
ודרור קן לה אשר
שתה אפרחיה את
מזבחותיך יהוה צב
צבאות מלכי ואלהי
אשרי יושבי ביתך
עוד יהללוך סלה א
אשרי אדם עוז לו בך
מסלות בלבבם עברי
בעמק הבכא מעין
ישיתוהו גם ברכות יע
יעטה מורה ילכו מ
מחיל אל חיל יראה
אל אלהים בציון
יהוה אלהים צבאות
שמעה תפלתי האז
האזינה אלהי יעקב
סלה מגננו ראה א
אלהים והבט פני מש
משיחך כי טוב יום
בחצריך מאלף בחרתי
הסתופף בבית אלהי
מדור באהלי רשע כי
שמש ומגן יהוה א
אלהים חן וכבוד יתן
יהוה לא ימנע טוב
להלכים בתמים י
יהוה צבאות אשרי

מלא את אמתחות האנשים אכל מלא קרנך שמן ולך אשליך מבחר עינמים מלא מלא פני רב קלון יחד ומלא הפנור גחלי אש ס׳
ויבקשו ג וסימנהון ויבקשו את אדמך ויבנעו עמו אשר נקרא שמי עליהם ויבקשו שמך ס׳ יעטה ה וסימנהון
ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא כאשר יעטה הרעה את בגדיו גם ברכות יעטה מורה תהי לו כבגד יעטה ס׳ גבל כ א וגבול יקנו גבל

נפגשו ג̇ וסימנהון עשיר ורש נפגשו עשיר ואיש תככים נפגשו חסד ואמת נפגשו ס׳ ישלום א̇ וסימנהון כי הוא דיבר
חנה בן עלי ורוח לכשה את עמינאי ושלום יוסיפו לך יברך ושלום נשקו ס׳ נתונה יבולה ל׳ חס ית וסימ׳ ונתתי גשמיכם בעתם ונתן עץ השדה

ארם בוטח בך

פג למנצח
לבני קרח מזמור רצית
יהוה ארצך שבת
שבות יעקב נשאת
עון עמך כסית כל
חטאתם סלה אספת
כל עברתך השיבות
מחרון אפך שובנו א
אלהי ישענו והפר
כעסך עמנו הלעולם
תאנף בנו תמשך אפ
אפך לדר ודר הלא
אתה תשוב תחיינו
ועמך ישמחו בך הר
הראנו יהוה חסדך
וישעך תתן לנו אשמ
אשמעה מה ידבר
האל יהוה כי ידבר ש
שלום אל עמו ואל
חסידיו ואל ישובו לכ
לכסלה אך קרוב ל
ליראיו ישעו לשכן כ
כבוד בארצנו חסד
ואמת נפגשו צדק וש
ושלום נשקו אמת
מארץ תצמח וצדק
משמים נשקף גם
יהוה יתן הטוב וארצ
וארצנו תתן יבולה
צדק לפניו יהלך וישם
לדרך פעמיו

פד תפלה
לדוד הטה יהוה אזנך
ענני כי עני ואביון אני
שמרה נפשי כי חסיד
אני הושע עבדך אתה
אלהי הבוטח אליך
חנני אדני כי אליך א
אקרא כל היום שמ
שמח נפש עבדך כי א
אליך אדני נפשי א
אשא כי אתה אדני
טוב וסלח ורב חסד
לכל קראיך האזינה
יהוה תפלתי והקש
והקשיבה בקול תחנ
תחנונותי ביום צרתי
אקראך כי תענני אין
כמוך באלהים אדני
ואין כמעשיך כל גוים
אשר עשית יבאו וי
וישתחוו לפניך אדני
ויכבדו לשמך כי ג
גדול אתה ועשה נפ
נפלאות אתה אלהים
לבדך הורני יהוה דר
דרכך אהלך באמ
באמתך יחד לבבי לי
ליראה שמך אודך
אדני אלהי בכל לבבי
ואכבדה שמך לעו
לעולם כי חסדך גדול
עלי והצלת נפשי
משאול תחתיה א
אלהים זדים קמו
עלי ועדת עריצים ב
בקשו נפשי ולא
שמוך לנגדם ואתה
אדני אל רחום וחנ
וחנון ארך אפים ורב
חסד ואמת פנה אלי
וחנני תנה עזך לעבדך
והושיעה לבן אמ
אמתך עשה עמי אות
לטובה ויראו שנאי
ויבשו כי אתה יהוה
עזרתני ונחמתני

פה לבני
קרח מזמור שיר יסו
יסודתו בהררי קד
קדש אהב יהוה ש
שערי ציון מכל מ
משכנות יעקב נכב
נכבדות מדבר בך
עיר האלהים סלה א
אזכיר רהב ובבל
ליודעי הנה פלשת ו
וצור עם כוש זה י
ילד שם ולציון יאמר
איש ואיש ילד בה
והוא יכוננה עליון
יהוה יספר בכתב
עמים זה ילד שם
סלה ושרים כחל
כחוללים כל מעיני בך

פו שיר
מזמור לבני קרח למ
למנצח על מחלת
לענות משכיל להימ
להימן האזרחי
יהוה אלהי ישועתי

וארצנו תתן יבולה ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים ס׳ וישם ו̇ וסימנהון וישם לך שלום ויתן ידו על ימינו ים לא איתו מי יבזיכנו וישם פניו
לברא בתקות וישם פנו לאוים וישם לדרך פעמיו ס׳ וישתחוו ו̇ וסימנהון יעבדוך עמים וישתחוו לך בני אמך נאל ישראל
עליהם בידיו ויכרו וישובו אל ה׳ כל אפסי וישתחוו לך כל מלכים כל גוים אשר עשית ס׳ ויאמר ג̇ וסימ׳ כגבורים בכסא מלחמות

יום צעקתי בלילה נגד
נגדך: תבוא לפניך ת
תפלתי הטה אזנך ל
לרנתי: כי שבעה ב
ברעות נפשי וחיי לש
לשאול הגיעו: נחש
נחשבתי עם יורדי בור
הייתי כגבר אין איל:
במתים חפשי כמו ח
חללים שכבי קבר
אשר לא זכרתם עוד
והמה מידך נגזרו:
שתני בבור תחתיות
במחשכים במצלות:
עלי סמכה חמתך וכל
משבריך עניתה סלה:
הרחקת מידעי ממני
שתני תועבות למו
כלא ולא אצא: עיני
דאבה מני עני קראת
קראתיך יהוה בכל
יום שטחתי אליך
כפי: הלמתים תעשה
פלא אם רפאים יק
יקומו יודוך סלה: ה
היספר בקבר חסדך
אמונתך באבדון: הי
היודע בחשך פלאך
וצדקתך בארץ נשיה:
ואני אליך יהוה ש
שועתי ובבקר תפלתי
תקדמך: למה יהוה
תזנח נפשי תסתיר
את פניך ממני: ענ

אני וגוע מנער נשאתי
אמיך אפונה: עלי
עברו חרוניך בעותיך
צמתתני: סבוני כמ
כמים כל היום הקיפו
עלי יחד: הרחקת
ממני אהב ורע מידעי
מחשך:

פט משכיל

לאיתן האזרחי: חסדי
יהוה עולם אשירה
לדור ודור אודיע אמ
אמונתך בפי: כי אמ
אמרתי עולם חסד
יבנה שמים תכין
אמונתך בהם: כרתי
ברית לבחירי נשב
נשבעתי לדוד עבדי:
עד עולם אכין זרעך
ובניתי לדר ודור כס
כסאך סלה: ויודו
שמים פלאך יהוה את
אמונתך בקהל קד
קדשים: כי מי בשחק
יערך ליהוה ידמה
ליהוה בבני אלים: אל
נערץ בסוד קדשים
רבה ונורא על כל סבי
סביביו: יהוה אלהי
צבאות מי כמוך חסין
יה ואמונתך סביב
סביבותיך: אתה מושל
בגאות הים בשוא
גליו אתה תשבחם:

אתה דכאת כחלל רה
רהב בזרוע עזך פז
פזרת אויביך: לך ש
שמים אף לך ארץ
תבל ומלאה אתה יס
יסדתם: צפון וימין
אתה בראתם תבור וח
וחרמון בשמך ירנ
ירננו: לך זרוע עם גב
גבורה תעז ידך תר
תרום ימינך: צדק ומ
ומשפט מכון כסאך
חסד ואמת יקדמו פנ
פניך: אשרי העם
יודעי תרועה יהוה
באור פניך יהלכון:
בשמך יגילון כל היום
ובצדקתך ירומו: כ
כי תפארת עזמו
אתה וברצונך תרים
קרננו: כי ליהוה מגנ
מגננו ולקדוש יש
ישראל מלכנו: אז דב
דברת בחזון לחסיד
לחסידיך ותאמר
שויתי עזר על גבור
הרימותי בחור מעם:
מצאתי דוד עבדי
בשמן קדשי משחתיו:
אשר ידי תכון עמו
אף זרועי תאמצנו:
לא ישא אויב בו
ובן עולה לא יעננו:
וכתותי מפניו צריו

ומשנאיו אגוף ואמו
ואמונתי וחסדי עמו
ובשמי תרום קרנו ושׂ
ושמתי בים ידו ובנ
ובנהרות ימינו הוא :
יקראני אבי אתה :
אלי וצור ישועתי את
אני בכור אתנהו ע
עליון למלכי ארץ :
לעולם אשמור לו
חסדי ובריתי נאמנת
לו ושמתי לעד זרע
זרעו וכסאו כימי שמ
שמים אם יעזבו ב
בניו תורתי ובמשפטי
לא ילכון אם חקתי
יחללו ומצותי לא יש
ישמרו ופקדתי בש
בשבט פשעם ובנגעים
עונם וחסדי לא א
אפיר מעמו ולא אש
אשקר באמונתי :
לא אחלל בריתי ומו
ומוצא שפתי לא א
אשנה אחת נשבעתי
בקדשי אם לדוד א
אכזב זרעו לעולם :
יהיה וכסאו כשמש
נגדי כירח יכון עולם
ועד בשחק נאמן :
סלה ואתה זנחת ות
ותמאס התעברת
עם משיחך נארתה
ברית עבדך חללת

לארץ נזרו פרצת כל
גדרתיו שמת מבי
מבצריו מחתה שסהו
כל עברי דרך היה :
חרפה לשכניו הרימ
הרימות ימין צריו
השמחת כל אויביו :
אף תשיב צור חר
חרבו ולא הקמתו ב
במלחמה השבת
מטהרו וכסאו לארץ
מגרתה הקצרת ימי
עלומיו העטית עליו
בושה סלה עד מה
יהוה תסתר לנצח ת
תבער כמו אש קנ
קנאתך זכר אני מה
חלד על מה שוא :
בראת כל בני אדם מי
גבר יחיה ולא ירא
יראה מות ימלט נפ
נפשו מיד שאול
סלה איה חסדיך ה
הראשנים אדני נ
נשבעת לדוד באמונ
באמונתך זכר יי
יהוה חרפת עבדיך :
שאתי בחיקי כל
רבים עמים אשר ח
חרפו אויביך יהוה
אשר חרפו עקבות מ
משיחך ברוך יהוה
לעולם אמן ואמן :

פח תפלה
למשה איש האלהים
אדני מעון אתה הי
היית לנו בדור ודור
בטרם הרים ילדו ו
ותחולל ארץ ותבל ו
ומעולם עד עולם
אתה אל תשב אנוש
עד דכא ותאמר שו
שובו בני אדם כי אלף
שנים בעיניך כיום א
אתמול כי יעבר ואשמ
ואשמורה בלילה :
זרמתם שנה יהיו בב
בבקר כחציר יחלף
בבקר יציץ וחלף לע
לערב ימולל ויבש :
כי כלינו באפך ובחמתך
נבהלנו שת עונתינו
לנגדך עלמנו למאור
פניך כי כל ימינו פנ
בעברתך כלינו שנינו
כמו הגה ימי שנותינו
בהם שבעים שנה ואם
בגבורות שמונים ש
שנה ורהבם עמל וא
ואון כי גז חיש ונע
ונעפה מי יודע ע
אפך וכיראתך עב
עברתך למנות ימינו
כן הודע ונבא לבב
חכמה שובה יהוה
עד מתי והנחם על
עבדיך שבענו בבקר

חסדך ונרננה ונשמחה
בכל ימינו׃ שמחנו
כימות עניתנו שנות
ראינו רעה׃ יראה א
אל עבדיך פעלך וה
והדרך על בניהם׃
ויהי נעם אדני אלהינו
עלינו ומעשה ידינו
כוננה עלינו ומעשה
ידינו כוננהו׃
פט ויושב בסתר
עליון בצל שדי יתל
יתלונן׃ אמר ליהוה
מחסי ומצודתי אלהי
אבטח בו׃ כי הוא יצ
יצילך מפח יקוש מ
מדבר הות׃ באברתו
יסך לך ותחת כנפיו ת
תחסה צנה וסחרה
אמתו׃ לא תירא מפ
מפחד לילה מחץ י
יעוף יומם׃ מדבר בא
באפל יהלך מקטב
ישוד צהרים׃ יפל מ
מצדך אלף ורבבה
מימינך אליך לא יגש׃
רק בעיניך תביט וש
ושלמת רשעים תראה׃
כי אתה יהוה מחסי
עליון שמת מעונך׃
לא תאנה אליך רעה
ונגע לא יקרב באהלך׃
כי מלאכיו יצוה לך
לשמרך בכל דרכיך׃

על כפים ישאונך פן
תגף באבן רגלך׃ על
שחל ופתן תדרך תר
תרמס כפיר ותנין׃ כי
כי בי חשק ואפלטהו א
אשגבהו כי ידע ש
שמי׃ יקראני ואענהו
עמו אנכי בצרה א
אחלצהו ואכבדהו׃ א
ארך ימים אשביעהו
ואראהו בישועתי׃
צ מזמור
שיר ליום השבת׃ טוב
להדות ליהוה ול
ולזמר לשמך עליון׃
להגיד בבקר חסדך
ואמונתך בלילות׃ עלי
עלי עשור ועלי נבל עלי
הגיון בכנור׃ כי שמח
שמחתני יהוה בפע
בפעלך במעשי ידיך
ארנן׃ מה גדלו מע
מעשיך יהוה מאד
עמקו מחשבתיך׃
איש בער לא ידע וכ
וכסיל לא יבין את
זאת׃ בפרח רשעים
כמו עשב ויציצו כל
פעלי און להשמדם
עדי עד׃ ואתה מר
מרום לעלם יהוה׃ כי
הנה איביך יהוה כי
הנה איביך יאבדו ית
יתפרדו כל פעלי א

און׃ ותרם כראים קרני
בלתי בשמן רענן׃ ות
ותבט עיני בשורי בקמ
בקמים עלי מרעים
תשמענה אזני׃ צדיק
כתמר יפרח כארז
בלבנון ישגה׃ שתולים
בבית יהוה בחצרות
אלהינו יפריחו׃ עוד
ינובון בשיבה דשנים
ורעננים יהיו׃ להגיד
כי ישר יהוה צורי
ולא עלתה בו׃
צא יהוה
מלך גאות לבש לבש
יהוה עז התאזר אף
תכון תבל בל תמוט׃ נ
נכון כסאך מאז מ
מעולם אתה׃ נשאו נ
נהרות יהוה נשאו
נהרות קולם ישאו נ
נהרות דכים׃ מקלות
מים רבים אדירים מש
משברי ים אדיר במ
במרום יהוה׃ עדתיך
נאמנו מאד לביתך
נאוה קדש יהוה לארך
צב ימים׃ אל
נקמות יהוה אל נקמ
נקמות הופיע׃ הנש
הנשא שפט הארץ ה
השב גמול על גאים׃
עד מתי רשעים יהוה
עד מתי רשעים יעלזו׃

יביעו ידברו עתק יתא
יתאמרו כל פעלי
און׃ עמך יהוה ידכאו
ונחלתך יענו׃ אלמנה
וגר יהרגו ויתומים יר
ירצחו׃ ויאמרו לא
יראה יה ולא יבין א
אלהי יעקב׃ בינו בע
בערים בעם וכסילים
מתי תשכילו׃ הנטע
אזן הלא ישמע אם
יצר עין הלא יביט׃
היסר גוים הלא יוכיח
המלמד אדם דעת׃
יהוה ידע מחשבות
אדם כי המה הבל׃
אשרי הגבר אשר
תיסרנו יה ומתורתך
תלמדנו׃ להשקיט לו
מימי רע עד יכרה
לרשע שחת׃ כי לא י
יטש יהוה את עמו
ונחלתו לא יעזב׃ כי
עד צדק ישוב מש
משפט ואחריו כל יש
ישרי לב׃ מי יקום לי
עם מרעים מי יתיצב
לי עם פעלי און׃ ל
לולי יהוה עזרתה לי
כמעט שכנה דומה
נפשי׃ אם אמרתי מ
מטה רגלי חסדך
יהוה יסעדני׃ ברב ש
שרעפי בקרבי תנ

תנחומיך ישעשעו נ
נפשי׃ היחברך כסא
הוות יצר עמל עלי
חק׃ יגודו על נפש צ
צדיק ודם נקי ירשיעו׃
ויהי יהוה לי למש
למשגב ואלהי לצור
מחסי׃ וישב עליהם
את אונם וברעתם יצ
יצמיתם יצמיתם
יהוה אלהינו׃
לכו
נרננה ליהוה נריעה
לצור ישענו׃ נקדמה
פניו בתודה בזמירות
נריע לו׃ כי אל גדול
יהוה ומלך גדול על
כל אלהים׃ אשר
בידו מחקרי ארץ ות
ותועפות הרים לו׃
אשר לו הים והוא
עשהו ויבשת ידיו
יצרו׃ באו נשתחוה
ונכרעה נברכה ל
לפני יהוה עשנו׃ כי
הוא אלהינו ואנחנו
עם מרעיתו וצאן יד
ידו היום אם בקלו
תשמעו׃ אל תקשו
לבבכם כמריבה כ
כיום מסה במדבר׃ אשר
נסוני אבותיכם בח
בחנוני גם ראו פעלי׃
ארבעים שנה אקו

אקוט בדור ואמר עם
תעי לבב הם והם לא
ידעו דרכי׃ אשר נשב
נשבעתי באפי אם
יבאון אל מנוחתי׃
שירו
ליהוה שיר חדש שירו
ליהוה כל הארץ׃ ש
שירו ליהוה ברכו ש
שמו בשרו מיום ל
ליום ישועתו׃ ספרו
בגוים כבודו בכל ה
העמים נפלאותיו׃ כי
גדול ומהלל מאד
נורא הוא על כל א
אלהים׃ כי כל אלהי
העמים אלילים ויהוה
שמים עשה׃ הוד ו
והדר לפניו עז ותפא
ותפארת במקדשו׃
הבו ליהוה משפחות
עמים הבו ליהוה
כבוד ועז׃ הבו ליהוה
כבוד שמו שאו מ
מנחה ובאו לחצרותיו׃
השתחוו ליהוה בה
בהדרת קדש חילו מפ
מפניו כל הארץ׃ א
אמרו בגוים יהוה מ
מלך אף תכון תבל
בל תמוט ידין עמים
במישרים׃ ישמחו
השמים ותגל הארץ
ירעם הים ומלאו׃

יעלז שדי וכל אשר בו
אז ירננו כל עצי יער׃
לפני יהוה כי בא כי בא
לשפט הארץ ישפט
תבל בצדק ועמים בא
באמונתו׃
צה יהוה
מלך תגל הארץ ישמ
ישמחו איים רבים׃
ענן וערפל סביביו צד
צדק ומשפט מכון
כסאו׃ אש לפניו תלך
ותלהט סביב צריו׃
האירו ברקיו תבל רא
ראתה ותחל הארץ׃
הרים כדונג נמסו מל
מלפני יהוה מלפני
ארון כל הארץ׃ הגידו
השמים צדקו וראו ז
כל העמים כבודו׃ יבשו
כל עבדי פסל המ
המתהללים באלילים
השתחוו לו כל א״ז
אלהים׃ שמעה ותשמ
ותשמח ציון ותגלנה
בנות יהודה למען מש
משפטיך יהוה׃ כי ז
אתה יהוה עליון על
כל הארץ מאד נעל
נעלית על כל אלהים׃
אהבי יהוה שנאו ז
רע שמר נפשות חסי
חסידיו מיד רשעים
יצילם׃ אור זרע לצדיק

ולישרי לב שמחה׃ ש
שמחו צדיקים ביהוה׃
והודו לזכר קדשו׃
צו מזמור
שירו ליהוה שיר חדש
כי נפלאות עשה ה
הושיעה לו ימינו וז
וזרוע קדשו׃ הודיע
יהוה ישועתו לעיני
הגוים גלה צדקתו׃
זכר חסדו ואמונתו ל
לבית ישראל ראו כל
אפסי ארץ את ישוז
ישועת אלהינו׃ הז
הריעו ליהוה כל הא
הארץ פצחו ורננו
וזמרו׃ זמרו ליהוה ב
בכנור בכנור וקול
זמרה׃ בחצצרות וקול
שופר הריעו לפני
המלך יהוה׃ ירעם ה
הים ומלאו תבל ו
וישבי בה׃ נהרות ימ
ימחאו כף יחד ה
הרים ירננו׃ לפני יהוה
כי בא לשפט האר
הארץ ישפט תבל בצ
בצדק ועמים במ״ז
במישרים׃
צז יהוה מלך
ירגזו עמים ישב כ
כרובים תנוט הארץ׃
יהוה בציון גדול ורם
הוא על כל העמים׃

יודו שמך גדול ונורא
קדוש הוא׃ ועז מלך
משפט אהב אתה כו
כוננת מישרים מ
משפט וצדקה ביעקב
אתה עשית׃ רוממו
יהוה אלהינו והשתז
והשתחוו להדום
רגליו קדוש הוא׃ מז
משה ואהרן בכהניו
ושמואל בקראי שמו
קראים אל יהוה ז
והוא יענם׃ בעמוד ז
ענן ידבר אליהם
שמרו עדתיו וחק נ
נתן למו׃ יהוה א
אלהינו אתה עניתם
אל נשא היית להם
ונקם על עלילותם׃
רוממו יהוה אלהינו
והשתחוו להר קדשו
כי קדוש יהוה ״ ז
אלהינו׃
צח מזמור לתודה
הריעו ליהוה כל הא
הארץ׃ עבדו את
יהוה בשמחה באו
לפניו ברננה׃ דעו כי
יהוה הוא אלהים ה
הוא עשנו ולא א
אנחנו עמו וצאן מ
מרעיתו׃ באו ש
שעריו בתודה חצרו
חצרותיו בתהלה

הודו לו ברכו שמו׃ כי
טוב יהוה לעולם ז
חסדו ועד דור ודור
אמונתו׃
צט לדוד
מזמור חסד ומשפט
אשירה לך יהוה א
אומרה׃ אשכילה׀ בד
ברך תמים מתי ת
תבוא אלי אתהלך ב
בתם לבבי בקרב ב
ביתי׃ לא אשית׀ לנ
לנגד עיני דבר בל
בליעל עשה סטים
שנאתי לא ידבק
בי׃ לבב עקש יסור מ
ממני רע לא ארע׃
מלושני בסתר׀ רעהו
אותו אצמית גבה
עינים ורחב לבב אתו
לא אוכל׃ עיני בנא
בנאמני ארץ לשבת
עמדי הולך בדרך
תמים הוא ישרתני׃
לא ישב׀ בקרב ביתי
עשה רמיה דבר ש
שקרים לא יכון לנ
לנגד עיני׃ לבקרים א
אצמית כל רשעי
ארץ להכרית מעיר
יהוה כל פעלי און׃
קב תפלה
לעני כי יעטף ולפני
יהוה ישפך שיחו׃

יהוה שמעה תפלתי
ושועתי אליך תבוא׃
אל תסתר פניך ממני
ביום צר לי הטה א
אלי אזנך ביום אקרא
מהר ענני׃ כי כלו ב
בעשן ימי ועצמותי
כמוקד נחרו׃ הוכה
כעשב ויבש לבי כי ש
שכחתי מאכל לחמי׃
מקול אנחתי דבקה
עצמי לבשרי׃ דמי
דמיתי לקאת מדבר
הייתי ככוס חרבות׃
שקדתי ואהיה כצפ
כצפור בודד על גג׃
כל היום חרפוני איבי
מהוללי בי נשבעו׃ כי
אפר כלחם אכלתי ו
ושקוי בבכי מסכתי׃
מפני זעמך וקצפך כי
נשאתני ותשליכני׃
ימי כצל נטוי ואני כ
כעשב איבש׃ ואתה
יהוה לעולם תשב וז
וזכרך לדר ודר׃ את
אתה תקום תרחם צי
ציון כי עת לחננה
כי בא מועד׃ כי רצו
עבדיך את אבניה ו
ואת עפרה יחננו׃ ויי
וייראו גוים את שם
יהוה וכל מלכי הארץ
את כבודך׃ כי בנה

יהוה ציון נראה בכבודו׃
פנה אל תפלת הערער
ולא בזה את תפלתם׃ ת
תכתב זאת לדור אח
אחרון ועם נברא יהלל
יה׃ כי השקיף ממרום
קדשו יהוה משמים
אל ארץ הביט׃ לש
לשמע אנקת אסיר
לפתח בני תמותה׃
לספר בציון שם יהוה
ותהלתו בירושלם׃
בהקבץ עמים יחדו ו
וממלכות לעבד את
יהוה׃ ענה בדרך כחו
קצר ימי׃ אמר אלי
אל תעלני בחצי ימי
בדור דורים שנותיך׃
לפנים הארץ יסדת ומ
ומעשה ידיך שמים׃
המה יאבדו ואתה ת
תעמד וכלם כבגד
יבלו כלבוש תחליפם
ויחלפו׃ ואתה הוא
ושנותיך לא יתמו׃ בני
עבדיך ישכונו וזרעם
לפניך יכון׃
קא לדוד
ברכי נפשי את יהוה
וכל קרבי את שם ק
קדשו׃ ברכי נפשי את
יהוה ואל תשכחי כ
כל גמוליו׃ הסלח לכל
עונכי הרפא לכל

החלואיכי׃ הגואל מ
משחת חייכי המע
המעטרכי חסד ור
ורחמים׃ המשביע
בטוב עדיך תתחדש
כנשר נעוריכי׃ עשה
צדקות יהוה ומשפ
ומשפטים לכל עש
עשוקים׃ יודיע דרכיו
למשה לבני ישראל
עלילותיו׃ רחום וחנון
יהוה ארך אפים ו
ורב חסד׃ לא לנצח י
יריב ולא לעולם י
יטור׃ לא כחטאינו ע
עשה לנו ולא כעו
כעונתינו גמל עלינו׃
כי כגבה שמים על
הארץ גבר חסדו על
יראיו׃ כרחק מזרח
ממערב הרחיק ממנו
את פשעינו׃ כרחם
אב על בנים רחם יהוה
על יראיו׃ כי הוא
ידע יצרנו זכור כי
עפר אנחנו׃ אנוש
כחציר ימיו כציץ ה
השדה כן יציץ׃ כי
רוח עברה בו ואיננו
ולא יכירנו עוד מ
מקומו׃ וחסד יהוה
מעולם ועד עולם
על יראיו וצדקתו ל
לבני בנים׃ לשמרי

בריתו ולזכרי פקדיו
לעשותם׃ יהוה בש
בשמים הכין כסאו
ומלכותו בכל מש
משלה׃ ברכו יהוה
מלאכיו גברי כח
עשי דברו לשמע ב
בקול דברו׃ ברכו י
יהוה כל צבאיו מש
משרתיו עשי רצונו׃
ברכו יהוה כל מעשיו
בכל מקמות ממ
ממשלתו ברכי נפשי
את יהוה׃
קב ברכי
נפשי את יהוה יהוה
אלהי גדלת מאד
הוד והדר לבשת׃ עט
עטה אור כשלמה
נוטה שמים כיריעה׃
המקרה במים ע
עליותיו השם עבים
רכובו המהלך על
כנפי רוח׃ עשה מלא
מלאכיו רוחות מ
משרתיו אש להט׃
יסד ארץ על מכוניה
בל תמוט עולם ועד׃
תהום כלבוש כסי
כסיתו על הרים יע
יעמדו מים׃ מן גע
גערתך ינוסון מן ק
קול רעמך יחפזון׃
יעלו הרים ירדו ב

בקעות אל מקום זה
יסדת להם׃ גבול
שמת בל יעברון בל
ישובון לכסות הא
הארץ׃ המשלח מע
מעינים בנחלים בין
הרים יהלכון׃ ישקו
כל חיתו שדי ישב
ישברו פראים צמאם׃
עליהם עוף השמים
ישכון מבין עפאים י
יתנו קול׃ משקה ה
הרים מעליותיו מפרי
מעשיך תשבע הא
הארץ׃ מצמיח חציר
לבהמה ועשב לע
לעבדת האדם להוצ
להוציא לחם מן ה
הארץ׃ ויין ישמח ל
לבב אנוש להצהיל
פנים משמן ולחם לבב
אנוש יסעד׃ ישבעו
ישבעו עצי יהוה אר
ארזי לבנון אשר
נטע׃ אשר שם צפ
צפרים יקננו חסי
חסידה ברושים בי
ביתה׃ הרים הגבה
הגבהים ליעלים סל
סלעים מחסה לש
לשפנים׃ עשה ירח
למועדים שמש י
ידע מבואו׃ תשת ח
חשך ויהי לילה

כי תרמש כל חיתו יע
יער: הכפירים שא
שאגים לטרף ולבקש
מאל אכלם: תזרח
השמש יאספון ואל
מעונתם ירבצון: יצ
יצא אדם לפעלו ולע
ולעבדתו עדי ערב:
מה רבו מעשיך יהוה
כלם בחכמה עשית
מלאה הארץ קנינך:
זה הים גדול ור
ורחב ידים שם רמש
ואין מספר חיות
קטנות עם גדלות:
שם אניות יהלכון
לויתן זה יצרת לש
לשחק בו: כלם אל
אליך ישברון לתת
אכלם בעתו: תתן
להם ילקטון תפתח
ידך ישבעון טוב:
תסתיר פניך יבהלון
תסף רוחם יגועון
ואל עפרם ישובון: ת
תשלח רוחך יבראו
יבראון ותחדש פני
אדמה: יהי כבוד
יהוה לעולם ישמח
יהוה במעשיו: המ
המביט לארץ ותרעד
יגע בהרים ויעשנו:
אשירה ליהוה בחיי
אזמרה לאלהי בע

בעודי: יערב עליו שי
שיחי אנכי אשמח
ביהוה: יתמו חטאים
מן הארץ ורשעים
עוד אינם ברכי נפשי
את יהוה הללו יה:

קג

הודו
ליהוה קראו בשמו
הודיעו בעמים על
עלילותיו: שירו לו זמ
זמרו לו שיחו בכל
נפלאותיו: התהללו
בשם קדשו ישמח
לב מבקשי יהוה: דרש
דרשו יהוה ועזו בק
בקשו פניו תמיד: זכרו
נפלאתיו אשר עש
עשה מפתיו ומשפ
ומשפטי פיהו: זרע
אברהם עבדו בני יע
יעקב בחיריו: הוא
יהוה אלהינו בכל הא
הארץ משפטיו:
זכר לעולם בריתו דבר
צוה לאלף דור: אש
אשר כרת את אברהם
ושבועתו לישחק:
ויעמידה ליעקב לח
לחק לישראל ברית
עולם: לאמר לך אתן
את ארץ כנען חבל
נחלתכם: בהיותם מ
מתי מספר כמעט
וגרים בה: ויתהלכו מ

מגוי אל גוי מממלכה
אל עם אחר: לא הנ
הניח אדם לעשקם:
ויוכח עליהם מלכים:
אל תגעו במשיחי ול
ולנביאי אל תרעו:
ויקרא רעב על הארץ
כל מטה לחם שבר:
שלח לפניהם איש
לעבד נמכר יוסף:
ענו בכבל רגליו ברזל
באה נפשו: עד עת
בא דברו אמרת יהוה
צרפתהו: שלח מ
מלך ויתירהו משל
עמים ויפתחהו: ש
שמו אדון לבי
לביתו ומשל בכל
קנינו: לאסר שריו ב
בנפשו וזקניו יחכם:
ויבא ישראל מצרים
ויעקב גר בארץ חם:
ויפר את עמו מאד
ויעצמהו מצריו:
הפך לבם לשנא עמו
להתנכל בעבדיו:
שלח משה עבדו א
אהרן אשר בחר בו:
שמו בם דברי אתותיו
ומפתים בארץ חם:
שלח חשך ויחשך
ולא מרו את דבריו:
הפך את מימיהם
לדם וימת את דג

דגתם׃ שרץ ארצם צפ
צפרדעים בחדרי
מלכיהם׃ אמר ויבא
ערב כנים בכל גבולם׃
נתן גשמיהם ברד אש
להבות בארצם׃ ויך
גפנם ותאנתם וישבר
עץ גבולם׃ אמר וי
ויבא ארבה וילק ואין
מספר׃ ויאכל כל ע
עשב בארצם ויאכל
פרי אדמתם׃ ויך כל
בכור במצרים ראשית
לכל אונם׃ ויוציאם
בכסף וזהב ואין בש
בשבטיו כושל׃ ש
שמח מצרים בצאתם
כי נפל פחדם עליהם׃
פרש ענן למסך ואש
להאיר לילה׃ שאל
ויבא שלו ולחם שמים
ישביעם׃ פתח צור
ויזובו מים הלכו בציות
נהר׃ כי זכר את דבר
קדשו את אברהם ע
עבדו׃ ויוצא עמו
בששון ברנה את בח
בחיריו׃ ויתן להם
ארצות גוים ועמל ל
לאמים יירשו׃ בעב
בעבור ישמרו חקיו
ותורתיו ינצרו הלל
הללויה׃
קו הללויה הודו

ליהוה כי טוב כי לע
לעולם חסדו׃ מי
ימלל גבורות יהוה
ישמיע כל תהלתו׃
אשרי שמרי משפט
עשה צדקה בכל
עת׃ זכרני יהוה ברצ
ברצון עמך פקדני
בישועתך׃ לראות ב
בטובת בחיריך לש
לשמח בשמחת גויך
להתהלל עם נחלתך׃
חטאנו עם אבותינו
העוינו הרשענו׃
אבותינו במצרים לא
השכילו נפלאותיך
לא זכרו את רב חסדיך
וימרו על ים בים ס
סוף׃ ויושיעם למען
שמו להודיע את
גבורתו׃ ויגער בים ס
סוף ויחרב ויוליכם
בתהומות כמדבר׃ וי
ויושיעם מיד שונא
ויגאלם מיד אויב׃ וי
ויכסו מים צריהם
אחד מהם לא נותר׃
ויאמינו בדבריו יש
ישירו תהלתו׃ מהרו
שכחו מעשיו לא
חכו לעצתו׃ ויתאוו
תאוה במדבר וינסו
אל בישימון׃ ויתן
להם שאלתם ויש

וישלח רזון בנפשם׃
ויקנאו למשה במ
במחנה לאהרן קדוש
יהוה׃ תפתח ארץ
ותבלע דתן ותכס על
עדת אבירם׃ ותבער
אש בעדתם להבה ת
תלהט רשעים׃ יע
יעשו עגל בחרב ויש
וישתחוו למסכה׃
וימירו את כבודם בת
בתבנית שור אכל
עשב׃ שכחו אל מוש
מושיעם עשה גד
גדלות במצרים׃ נפל
נפלאות בארץ חם
נוראות על ים סוף׃ וי
ויאמר להשמידם
לולי משה בחירו עמ
עמד בפרץ לפניו ל
להשיב חמתו מהש
מהשחית׃ וימאסו
בארץ חמדה לא הא
האמינו לדברו׃ ויר
וירגנו באהליהם לא
שמעו בקול יהוה׃
וישא ידו להם להפיל
אותם במדבר׃ ולה
ולהפיל זרעם בגוים
ולזרותם בארצות׃
ויצמדו לבעל פעור
ויאכלו זבחי מתים׃
ויכעיסו במעלליהם
ותפרץ בם מגפה׃

ויעמד פינחס ויפלל
ותעצר המגפה ות
ותחשב לו לצדקה
לדור ודור עד עולם
ויקציפו על מי מרי
מריבה וירע למ
למשה בעבורם כי
המרו את רוחו וי
ויבטא בשפתיו לא
השמידו את העמ
העמים אשר אמר
יהוה להם ויתערבו
בגוים וילמדו מעשי
מעשיהם ויעבדו
את עצביהם ויהיו
להם למוקש ויזב
ויזבחו את בניהם וא
ואת בנותיהם לשד
לשדים וישפכו דם
נקי דם בניהם ובנ
ובנותיהם אשר זבחו
לעצבי כנען ותחנף
הארץ בדמים ויטמ
ויטמאו במעשיהם
ויזנו במעלליהם ויח
ויחר אף יהוה בע
בעמו ויתעב את נח
נחלתו ויתנם ביד
גוים וימשלו בהם ש
שנאיהם וילחצום
אויביהם ויכנעו תחת
ידם פעמים רבות
יצילם והמה ימרו
בעצתם וימכו בע

בעונם וירא בצר להם
בשמעו את רנתם
ויזכר להם בריתו וינחם
כרב חסדו ויתן א
אתם לרחמים לפני כל
שוביהם הושיענו
יהוה אלהינו וקבצנו
מן הגוים להודות
לשם קדשך להשתבח
בתהלתך ברוך יהוה
אלהי ישראל מן הע
העולם ועד העולם
ואמר כל העם אמן
הללויה

קה הודו
ליהוה כי טוב כי לעו
לעולם חסדו יאמרו
גאולי יהוה אשר גא
גאלם מיד צר ומא
ומארצות קבצם ממ
ממזרח וממערב
מצפון ומים תעו במ
במדבר בישימון ד
דרך עיר מושב לא מ
מצאו רעבים גם צ
צמאים נפשם בהם ת
תתעטף ויצעקו אל
יהוה בצר להם ממצ
ממצוקותיהם יצילם
וידריכם בדרך ישרה
ללכת אל עיר מוש
מושב יודו ליהוה
חסדו ונפלאותיו

לבני אדם כי השביע
נפש שוקקה ונפש
רעבה מלא טוב ישבי
חשך וצלמות אס
אסירי עני וברזל כי
המרו אמרי אל וע
ועצת עליון נאצו ו
ויכנע בעמל לבם
כשלו ואין עזר ויז
ויזעקו אל יהוה בצ
בצר להם ממצוקותיהם
יושיעם יוציאם מ
מחשך וצלמות ומו
ומוסרותיהם ינתק
יודו ליהוה חסדו ונ
ונפלאותיו לבני א
אדם כי שבר דלתות
נחשת ובריחי ברזל
גדע אוילים מדרך
פשעם ומעונתיהם
יתענו כל אכל תתעב נפשם
ויגיעו עד שערי
מות ויזעקו אל יהוה
בצר להם ממצוקו
ממצוקותיהם יושיעם
ישלח דברו וירפאם
וימלט משחיתותם
יודו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם
ויזבחו זבחי תודה
ויספרו מעשיו ברנה
יורדי הים באניות
עשי מלאכה במים
רבים המה ראו מ

מעשי יהוה ונפלאותיו
במצולה׃ ויאמר ויע
ויעמד רוח סערה ות
ותרומם גליו׃ יעלו
שמים ירדו תהומות
נפשם ברעה תתמו
גג׃ יחוגו וינועו׃
כשכור וכל חכמתם
תתבלע׃ ויצעקו אל
יהוה בצר להם וממ
וממצוקתיהם יוציאם׃
יקם סערה לדממה
ויחשו גליהם׃ וישמחו
כי ישתקו וינחם אל
מחוז חפצם׃ יודו ליהוה
ליהוה חסדו ונפלא
ונפלאותיו לבני אדם׃
וירוממוהו בקהל עם
ובמושב זקנים יהללו
יהללוהו׃ ישם נהרות
למדבר ומצאי מים
לצמאון׃ ארץ פרי
למלחה מרעת ישבי
בה׃ ישם מדבר לא
לאגם מים וארץ ציה
למוצאי מים׃ ויוש
וישב שם רעבים ויכ
ויכוננו עיר מושב׃
ויזרעו שדות ויטעו
כרמים ויעשו פרי
תבואה׃ ויברכם וירבו
מאד ובהמתם לא
ימעיט׃ וימעטו ויש
וישחו מעצר רעה

יגון׃ שפך בוז על נד
נדיבים ויתעם בתהו
לא דרך׃ וישגב אביון
מעוני וישם כצאן מ
משפחות׃ יראו ישרים
וישמחו וכל עולה
קפצה פיה׃ מי חכם וי
וישמר אלה ויתבונ
ויתבוננו חסדי יהוה׃

קח
שיר
מזמור לדוד׃ נכון לבי
אלהים אשירה וא
ואזמרה אף כבודי׃
עורה הנבל וכנור
אעירה שחר׃ אודך
בעמים אדני ואזמ
ואזמרך בלאמים׃ כי
גדול מעל שמים חסד
חסדך ועד שחקים א
אמתך׃ רומה על ש
שמים אלהים ועל כל
הארץ כבודך׃ למע
יחלצון ידידיך הושיע
הושיעה ימינך וענ
וענני׃ אלהים דבר בק
בקדשו אעלזה א
אחלקה שכם ועמק
סכות אמדד׃ לי גל
גלעד לי מנשה ואפ
ואפרים מעוז ראשי
יהודה מחקקי׃ מואב
סיר רחצי על אדום
אשליך נעלי עלי פ
פלשת אתרועע׃ מי

יובלני עיר מבצר מי
נחני עד אדום׃ הלא
אלהים זנחתנו ולא ת
תצא אלהים בצבא
בצבאותינו׃ הבה לנו ע
עזרת מצר ושוא
תשועת אדם׃ באלהים
נעשה חיל והוא יב
יבוס צרינו׃

קט
למנצח
לדוד מזמור אלהי ת
תהלתי אל תחרש׃
כי פי רשע ופי מרמה
עלי פתחו דברו אתי
לשון שקר׃ ודברי שנ
שנאה סבבוני וילח
וילחמוני חנם׃ תחת א
אהבתי ישטנוני ו
ואני תפלה׃ וישימו
עלי רעה תחת טובה
ושנאה תחת אהבתי׃
הפקד עליו רשע
ושטן יעמד על ימינו׃
בהשפטו יצא רשע
ותפלתו תהיה לחטאה׃
יהיו ימיו מעטים
פקדתו יקח אחר׃ יהיו
בניו יתומים ואשתו
אלמנה׃ ונוע ינועו בנ
בניו ושאלו ודרשו
מחרבותיהם׃ ינקש נ
נושה לכל אשר לו
ויבזו זרים יגיעו׃ אל
יהי לו משך חסד

ואל יהי חונן ליתומיו׃
יהי אחריתו להכ
להכרית בדור אחר
ימח שמם׃ יזכר עון
אבותיו אל יהוה וח
וחטאת אמו אל
תמח׃ יהיו נגד יהוה
תמיד ויכרת מארץ
זכרם׃ יען אשר לא
זכר עשות חסד ויר
וירדף איש עני ואבי
ואביון ונכאה לבב
למותת׃ ויאהב קללה
ותבואהו ולא חפץ
בברכה ותרחק ממנו׃
וילבש קללה כמדו
ותבא כמים בקרבו ו
וכשמן בעצמותיו׃
תהי כבגד יעטה ולמ
ולמזח תמיד יחג
יחגרה׃ זאת פעלת
שטני מאת יהוה׃
והדברים רע על נפשי׃
ואתה יהוה אדני
עשה אתי למען שמ
שמך כי טוב חסדך
הצילני׃ כי עני ואביון
אנכי ולבי חלל בק
בקרבי׃ כצל כנטותו
נהלכתי נגערתי כ
כארבה׃ ברכי כשלו
מצום ובשרי כחש
משמן׃ ואני הייתי ח
חרפה להם יראוני

יניעון ראשם׃ עזרני
יהוה אלהי הושי
הושיעני כחסדך׃ וידע
וידעו כי ידך זאת
אתה יהוה עשיתה׃
יקללו המה ואתה
תברך קמו ויבשו וע
ועבדך ישמח׃ ילב
ילבשו שוטני כלמה
ויעטו כמעיל בש
בשתם׃ אודה יהוה מא
מאד בפי ובתוך רב
רבים אהללנו׃ כי יעמ
יעמד לימין אביון
להושיע משפטי נפ
נפשו׃
קח לדוד
מזמור נאם יהוה ל
לאדני שב לימיני
עד אשית איביך הד
הדום לרגליך׃ מטה
עזך ישלח יהוה מצ
מציון רדה בקרב
איביך׃ עמך נדבת
ביום חילך בהררי
קדש מרחם משחר
לך טל ילדתיך׃ נ
נשבע יהוה ולא ינ
ינחם אתה כהן לע
לעולם על דברתי מ
מלכי צדק׃ אדני
על ימינך מחץ ביום
אפו מלכים׃ ידין
ידין בגוים מלא גוי

גויות מחץ ראש על
ארץ רבה׃ מנחל ב
בדרך ישתה על כן
ירים ראש׃
קט הללויה׃
אודה יהוה בכל לבב
בסוד ישרים ועדה׃
גדלים מעשי יהוה
דרושים לכל חפצ
חפציהם׃ הוד והדר
פעלו וצדקתו עמ
עמדת לעד׃ זכר ע
עשה לנפלאתיו
חנון ורחום יהוה׃ ט
טרף נתן ליראיו
יזכר לעולם בריתו׃
כח מעשיו הגיד
לעמו לתת להם נחל
נחלת גוים׃ מעשי
ידיו אמת ומשפט
נאמנים כל פקודיו׃
סמוכים לעד לעולם
עשוים באמת ויש
וישר׃ פדות שלח לע
לעמו צוה לעולם
בריתו קדוש ונורא׃
שמו׃ ראשית חכמ
חכמה יראת יהוה׃
שכל טוב לכל עש
עשיהם תהלתו עמ
עמדת לעד׃ הללויה׃
קיב אשרי
איש ירא את יהוה
במצותיו חפץ מאד׃

וצדקתו ג׳ וסימניהון הוד והדר פעלו׃ וחסד יי מעולם ועד עולם׃ הון ועשר בביתו׃ ט׳ יברך ד׳ וסימניהון הנה כי כן יברך גבר׃ גבורי
בארץ יהיה זרעו׃ ועתה הואל וברך דשמואל׃ טוב עין הוא יברך׃ ס׳ ועד עולם י״ב וסימניהון לפרפה המשיחי׃ ואני זאת בריתי אותם׃ לאומרי

גבור בארץ יהיה זרעו
דור ישרים יברך׃
הון ועשר בביתו וצד
וצדקתו עמדת לעד׃
לעד׃ זרח בחשך אור
לישרים חנון ורח
ורחום וצדיק׃ טוב א
איש חונן ומלוה
יכלכל דבריו במשפט׃
כי לעולם לא ימוט
לזכר עולם יהיה צד
צדיק׃ משמועה
רעה לא יירא נכון
לבו בטח ביהוה׃
סמוך לבו לא יירא
עד אשר יראה בצ
בצריו׃ פזר נתן לאב
לאביונים צדקתו
עמדת לעד קרנו תר
תרום בכבוד׃ רשע
יראה וכעס שניו יח
יחרק ונמס תאות
רשעים תאבד׃
קיא הללויה׃
הללו עבדי יהוה הל
הללו את שם יהוה׃
יהי שם יהוה מברך
מעתה ועד עולם׃
ממזרח שמש עד מ
מבואו מהלל שם
יהוה׃ רם על כל גוים
יהוה על השמים
כבודו׃ מי כיהוה א
אלהינו המגביהי

לשבתי׃ המשפילי לר
לראות בשמים וב
ובארץ׃ מקימי מע
מעפר דל מאשפת
ירים אביון׃ להושיבי
עם נדיבים עם נדי
נדיבי עמו׃ מושיבי
עקרת הבית אם ה
הבנים שמחה הללויה׃
קיב בצאת
ישראל ממצרים בית
יעקב מעם לעז׃
היתה יהודה לקדשו
ישראל ממשלותיו׃
הים ראה וינס הירדן
יסב לאחור׃ ההרים
רקדו כאילים גבעות
כבני צאן׃ מה לך
הים כי תנוס הירדן
תסב לאחור׃ ההר
ההרים תרקדו כאיל
כאילים גבעות כב
כבני צאן׃ מלפני אד
אדון חולי ארץ מ
מלפני אלוה יעקב׃
ההפכי הצור אגם
מים חלמיש למעינו
מים׃ לא לנו יהוה
לא לנו כי לשמך תן כ
כבוד על חסדך על
אמתך׃ למה יאמרו
הגוים איה נא
אלהיהם׃ ואלהינו
בשמים כל אשר

חפץ עשה׃ עצביהם
כסף וזהב מעשה
ידי אדם׃ פה להם ולא
ידברו עינים להם
ולא יראו׃ אזנים להם
ולא ישמעו אף
להם ולא יריחון׃ ידי
ידיהם ולא ימישון
רגליהם ולא יהלכו
לא יהגו בגרונם׃
כמוהם יהיו עשיהם
כל אשר בטח בהם׃
ישראל בטח ביהוה
עזרם ומגנם הוא׃
בית אהרן בטחו
ביהוה עזרם ומגנם
הוא׃ יראי יהוה בטחו
ביהוה עזרם ומגנם
הוא׃ יהוה זכרנו יבר
יברך יברך את בי
בית ישראל יברך את
בית אהרן׃ יברך
יראי יהוה הקטנים
עם הגדלים׃ יסף
יהוה עליכם עליכם
ועל בניכם׃ ברוכים
אתם ליהוה עשה ש
שמים וארץ׃ הש
השמים שמים ואר׃
ליהוה והארץ נתן
לבני אדם׃ לא המתים
יהללו יה ולא כל
ירדי דומה׃ ואנחנו
נברך יה מעתה

שובי נאו השכנתי אתכם במקום הזה׃ ושמתי את הישועה לשועות׃ ויברך דויד את יי׃ ואנחנו נברך יה יהי שם יי מברך וחסד יי מעולם ועד עולם׃ יחל ישראל
אל יי׃ ירושלים הרים סביב לה׃ יי שומר יצאתך ובואך … ס … ד׳ וסימניהון כי אין כאלהינו כי׳ אלהינו בכל קראנו אין קדוש כיי׳ המגביהי …
היתה … וסימניהון היתה לי נחלתי כאריה היתה עלי יד יי׃ היתה לי דמעתי היתה יהודה לקדשו היתה כאניות סוחר ממרחק …

ועד עולם הללויה׃
קיג אהבתי
כי ישמע יהוה את ק
קולי תחנוני׃ כי הט
הטה אזנו לי ובימי
אקרא׃ אפפוני חב
חבלי מות ומצרי שא
שאול מצאוני צ
צרה ויגון אמצא׃ ו
ובשם יהוה אקרא
אנה יהוה מלטה נפ
נפשי׃ חנון יהוה וצ
וצדיק ואלהינו מרחם׃
שמר פתאים יהוה
דלותי ולי יהושיע׃
שובי נפשי למנוח
למנוחיכי כי יהוה ג
גמל עליכי׃ כי חלצ
חלצת נפשי ממות
את עיני מדמעה
את רגלי מדחי׃ את
אתהלך לפני יהוה
בארצות החיים׃ האמ
האמנתי כי אדבר
אני עניתי מאד׃ אני
אמרתי בחפזי כל
האדם כזב׃ מה אשיב
ליהוה כל תגמולוהי
עלי׃ כוס ישועות אש
אשא ובשם יהוה
אקרא׃ נדרי ליהוה א
אשלם נגדה נא ל
לכל עמו׃ יקר בעיני
יהוה המותה לחס

לחסידיו׃ אנה יהוה כי
אני עבדך אני עבדך
בן אמתך פתחת למוס
למוסרי׃ לך אזבח
זבח תודה ובשם יהוה
אקרא׃ נדרי ליהוה
אשלם נגדה נא לכל
עמו׃ בחצרות בית
יהוה בתוככי ירושלם
הללויה׃
קיד הללו את
יהוה כל גוים שבחוהו
כל האמים׃ כי גבר
עלינו חסדו ואמת י
יהוה לעולם הללויה׃
קטו הודו
ליהוה כי טוב כי לע
לעולם חסדו׃ יאמר נא
ישראל כי לעולם חס
חסדו׃ יאמרו נא בית
אהרן כי לעולם חסדו׃
יאמרו נא יראי י
יהוה כי לעולם חסדו׃
מן המצר קראתי יה
ענני במרחב יה׃ יהוה לי
לא אירא מה יעשה
לי אדם׃ יהוה לי בעזרי
ואני אראה בשנאי׃
טוב לחסות ביהוה מ
מבטח באדם׃ טוב
לחסות ביהוה מבטח
בנדיבים׃ כל גוים סב
סבבוני בשם יהוה כי
אמילם׃ סבוני גם ס

סבבוני בשם יהוה כי
אמילם׃ סבוני כדב
כדבורים דעכו כאש
קוצים בשם יהוה
כי אמילם׃ דחה דחית
דחיתני לנפל ויהוה
עזרני׃ עזי וזמרת יה
ויהי לי לישועה׃ ק
קול רנה וישועה בא
באהלי צדיקים ימין
יהוה עשה חיל׃ ימין
יהוה רוממה ימין
יהוה עשה חיל׃ לא
אמות כי אחיה וא
ואספר מעשי יה׃
יסר יסרני יה ולמות
לא נתנני׃ פתחו לי שע
שערי צדק אבא
בם אודה יה׃ זה השע
השער ליהוה צדי
צדיקים יבאו בו׃ א
אודך כי עניתני ות
ותהי לי לישועה׃ אבן
מאסו הבונים היתה
לראש פנה׃ מאת יהוה
היתה זאת היא נפל
נפלאת בעינינו׃ זה ה
היום עשה יהוה נ
נגילה ונשמחה בו׃ א
אנא יהוה הושיעה
נא אנא יהוה הצליחה
נא׃ ברוך הבא בשם
יהוה ברכנוכם מבית
יהוה׃ אל יהוה וי

ויאר לנו אסרו חג ב
בעבתים עד קרנות
המזבח אלי אתה וא
ואודך אלהי ארו
ארוממך הודו ל
ליהוה כי טוב כי
לעולם חסדו

קיו

אשרי תמימי דרך
ההלכים בתורת יהוה
אשרי נצרי עדתיו
בכל לב ידרשוהו
אף לא פעלו עולה
בדרכיו הלכו
אתה צויתה פקדיך
לשמר מאד
אחלי יכנו דרכי
לשמר חקיך
אז לא אבוש בהביטי
אל כל מצותיך
אודך בישר לבב
בלמדי משפטי צדקך
את חקיך אשמר
אל תעזבני עד מאד

במה יזכה נער את
ארחו לשמר כדברך
בכל לבי דרשתיך
אל תשגני ממצותיך
בלבי צפנתי אמרתך
למען לא אחטא לך
ברוך אתה יהוה
למדני חקיך
בשפתי ספרתי
כל משפטי פיך
בדרך עדותיך ששתי
כעל כל הון
בפקודיך אשיחה
ואביטה ארחתיך
בחקתיך אשתעשע
לא אשכח דברך

גמל על עבדך אחיה
ואשמרה דברך
גל עיני ואביטה
נפלאות מתורתך
גר אנכי בארץ אל
תסתר ממני מצותיך
גרסה נפשי לתאבה
אל משפטיך בכל עת
גערת זדים ארורים
השגים ממצותיך
גל מעלי חרפה ובוז
כי עדתיך נצרתי
גם ישבו שרים בי נדברו
עבדך ישיח בחקיך
גם עדתיך שעשעי
אנשי עצתי

דבקה לעפר נפשי
חיני כדברך
דרכי ספרתי ותענני
למדני חקיך
דרך פקודיך הבינני
ואשיחה בנפלאותיך
דלפה נפשי מתוגה
קימני כדברך
דרך שקר הסר ממני
ותורתך חנני
דרך אמונה בחרתי
משפטיך שויתי
דבקתי בעדותיך
יהוה אל תבישני
דרך מצותיך ארוץ
כי תרחיב לבי

הורני יהוה דרך חקיך
ואצרנה עקב
הבינני ואצרה תורתך
ואשמרנה בכל לב
הדריכני בנתיב מצותיך
כי בו חפצתי
הט לבי אל עדותיך
ואל אל בצע
העבר עיני מראות שוא
בדרכך חיני
הקם לעבדך אמרתך
אשר ליראתך
העבר חרפתי אשר יגרתי
כי משפטיך טובים
הנה תאבתי לפקדיך
בצדקתך חיני

ויבאני חסדך יהוה
תשועתך כאמרתך
ואענה חרפי דבר
כי בטחתי בדברך
ואל תצל מפי דבר אמת עד
מאד כי למשפטך יחלתי
ואשמרה תורתך
תמיד לעולם ועד
ואתהלכה ברחבה

כי פקדיך דרשתי
ואדברה בעדתיך נגד
מלכים ולא אבוש
ואשתעשע במצותיך
אשר אהבתי
ואשא כפי אל מצותיך
אשר אהבתי ואשי
ואשיחה בחקיך

זכר דבר לעבדך על
אשר יחלתני
זאת נחמתי בעניי
כי אמרתך חיתני
זדים הליצני עד מאד
מתורתך לא נטיתי
זכרתי משפטיך מעולם
יהוה ואתנחם
זלעפה אחזתני מרשעים
עזבי תורתך
זמרות היו לי חקיך
בבית מגורי
זכרתי בלילה שמך יהוה
ואשמרה תורתך
זאת היתה לי
כי פקדיך נצרתי

חלקי יהוה אמרתי
לשמר דבריך
חליתי פניך בכל לב
חנני כאמרתך
חשבתי דרכי ואשיבה
רגלי אל עדתיך
חשתי ולא התמהמהתי
לשמר מצותיך

חבלי רשעים עודני
תורתך לא שכחתי
חצות לילה אקום
להודות לך על
משפטי צדקך
חבר אני לכל אשר יראוך
ולשמרי פקודיך
חסדך יהוה מלאה
הארץ חקיך למדני

טוב עשית עם עבדך
יהוה כדברך
טוב טעם ודעת למדני
כי במצותיך האמנתי
טרם אענה אני שגג
ועתה אמרתך שמרתי
טוב אתה ומטיב
למדני חקיך
טפלו עלי שקר זדים
אני בכל לב
אצר פקודיך
טפש כחלב לבם
אני תורתך שעשעתי
טוב לי כי עניתי
למען אלמד חקיך
טוב לי תורת פיך
מאלפי זהב וכסף

ידיך עשוני ויכוננוני
הבינני ואלמדה מצותיך
יראיך יראוני וישמחו
כי לדברך יחלתי
ידעתי יהוה כי
צדק משפטיך

ואמונה עניתני
יהי נא חסדך לנחמני
כאמרתך לעבדך
יבאוני רחמיך ואחיה
כי תורתך שעשעי
יבשו זדים כי שקר עותוני
אני אשיח בפקודיך
ישובו לי יראיך
וידעו עדתיך
יהי לבי תמים בחקיך
למען לא אבוש

כלתה לתשועתך נפשי
לדברך יחלתי
כלו עיני לאמרתך
לאמר מתי תנחמני
כי הייתי כנאד בקיטור
חקיך לא שכחתי
כמה ימי עבדך מתי
תעשה ברדפי משפט
כרו לי זדים שיחות
אשר לא כתורתך
כל מצותיך אמונה
שקר רדפוני עזרני
כמעט כלוני בארץ ואני
לא עזבתי פקודיך
כחסדך חיני
ואשמרה עדות פיך

לעולם יהוה דברך
נצב בשמים
לדר ודר אמונתך
כוננת ארץ ותעמד
למשפטיך עמדו היום

כי הכל עבדיך׃
לולי תורתך שעשעי
אז אבדתי בעניי׃
לעולם לא אשכח פקודיך
כי בם חייתני׃
לך אני הושיעני
כי פקודיך דרשתי׃
לי קוו רשעים לאבדני
עדתיך אתבונן׃
לכל תכלה ראיתי קץ
רחבה מצותך מאד׃

מה אהבתי תורתך
כל היום היא שיחתי׃
מאיבי תחכמני מצותך
כי לעולם היא לי׃
מכל מלמדי השכלתי
כי עדותיך שיחה לי׃
מזקנים אתבונן
כי פקודיך נצרתי׃
מכל ארח רע כלאתי רגלי
למען אשמר דברך׃
ממשפטיך לא סרתי
כי אתה הורתני׃
מה נמלצו לחכי
אמרתך מדבש לפי׃
מפקודיך אתבונן על
כן שנאתי כל ארח
שקר׃
נר לרגלי דברך
ואור לנתיבתי׃
נשבעתי ואקימה
לשמר משפטי צדקך׃
נעניתי עד מאד

יהוה חיני כדברך׃
נדבות פי רצה נא יהוה
ומשפטיך למדני׃
נפשי בכפי תמיד
ותורתך לא שכחתי׃
נתנו רשעים פח לי
ומפקודיך לא תעיתי׃
נחלתי עדותיך לעולם
כי ששון לבי המה׃
נטיתי לבי לעשות חקיך
לעולם עקב׃

סעפים שנאתי
ותורתך אהבתי׃
סתרי ומגני אתה
לדברך יחלתי׃
סורו ממני מרעים
ואצרה מצות אלהי׃
סמכני כאמרתך ואחיה
ואל תבישני משברי׃
סעדני ואושעה
ואשעה בחקיך תמיד׃
סלית כל שוגים מחקיך
כי שקר תרמיתם׃
סגים השבת כל רשעי
ארץ לכן אהבתי עדתיך׃
סמר מפחדך בשרי
וממשפטיך יראתי׃

עשיתי משפט וצדק
בל תניחני לעשקי׃
ערב עבדך לטוב
אל יעשקני זדים׃
עיני כלו לישועתך

ולאמרת צדקך׃
עשה עם עבדך כחסדך
וחקיך למדני׃
עבדך אני הבינני
ואדעה עדתיך׃
עת לעשות ליהוה
הפרו תורתך׃
על כן אהבתי מצותיך
מזהב ומפז׃
על כן כל פקודי כל ישרתי
כל ארח שקר שנאתי׃

פלאות עדותיך על כן
נצרתם נפשי׃
פתח דבריך יאיר
מבין פתיים׃
פי פערתי ואשאפה
כי למצותיך יאבתי׃
פנה אלי וחנני
כמשפט לאהבי שמך׃
פעמי הכן באמרתך
ואל תשלט בי כל און׃
פדני מעשק אדם
ואשמרה פקודיך׃
פניך האר בעבדך
ולמדני את חקיך׃
פלגי מים ירדו עיני
על לא שמרו תורתך׃

צדיק אתה יהוה
וישר משפטיך׃
צוית צדק עדתיך
ואמונה מאד׃
צמתתני קנאתי

כי שכחו דבריך צרי
צרופה אמרתך מאד
ועבדך אהבה
צעיר אנכי ונבזה
פקדיך לא שכחתי
צדקתך צדק לעולם
ותורתך אמת
צר ומצוק מצאוני
מצותיך שעשעי
צדק עדותיך לעולם
הבינני ואחיה

קראתי בכל לב ענני
יהוה חקיך אצרה
קראתיך הושיעני
ואשמרה עדתיך
קדמתי בנשף ואשועה
לדבריך יחלתי
קדמו עיני אשמרות
לשיח באמרתך
קולי שמעה כחסדך
יהוה כמשפטך חייני
קרבו רדפי זמה
מתורתך רחקו
קרוב אתה יהוה
וכל מצותיך אמת
קדם ידעתי מעדתיך
כי לעולם יסדתם

ראה עניי וחלצני כי
תורתך לא שכחתי
ריבה ריבי וגאלני
לאמרתך חייני
רחוק מרשעים ישועה

כי חקיך לא דרשו
רחמיך רבים יהוה
כמשפטיך חייני
רבים רדפי וצרי
מעדותיך לא נטיתי
ראיתי בגדים ואתקוטטה
אשר אמרתך לא שמרו
ראה כי פקודיך אהבתי
יהוה כחסדך חייני
ראש דברך אמת ולעולם
כל משפט צדקך

שרים רדפוני חנם
ומדבריך פחד לבי
שש אנכי על אמרתך
כמוצא שלל רב
שקר שנאתי ואתעבה
תורתך אהבתי
שבע ביום הללתיך
על משפטי צדקך
שלום רב לאהבי תורתך
ואין למו מכשול
שברתי לישועתך יהוה
ומצותיך עשיתי
שמרה נפשי עדתיך
ואהבם מאד
שמרתי פקודיך ועדתיך
כי כל דרכי נגדך

תקרב רנתי לפניך יהוה
כדברך הבינני
תבוא תחנתי לפניך
כאמרתך הצילני
תבענה שפתי תהלה

כי תלמדני חקיך
תען לשוני אמרתך כי
כל מצותיך צדק
תהי ידך לעזרני
כי פקודיך בחרתי
תאבתי לישועתך יהוה
ותורתך שעשעי
תחי נפשי ותהללך
ומשפטך יעזרני
תעיתי כשה אבד בקש
עבדך כי מצותיך
לא שכחתי
קיז שיר
המעלות אל יהוה ב
בצרתה לי קראתי
ויענני יהוה הצילה
נפשי משפת שקר
מלשון רמיה מה יתן
לך ומה יסיף לך
לשון רמיה חצי גבור
שנונים עם גחלי
רתמים אויה לי כי
גרתי משך שכנתי
עם אהלי קדר רבת
שכנה לה נפשי
עם שונא שלום אני
שלום וכי אדבר
המה למלחמה
קיח שיר
למעלות אשא עיני
אל ההרים מאין
יבא עזרי עזרי מעם
יהוה עשה שמים
וארץ אל יתן למוט

רגלך אל ינט שמרך׃
הנה לא ינום ולא
ישן שומר ישראל׃ י
יהוה שמרך יהוה
צלך על יד ימינך׃ יומ
יומם השמש לא י
יככה וירח בלילה׃ י
יהוה ישמרך מכל
רע ישמר את נפשך׃
יהוה ישמר צאתך
ובואך מעתה ועד ע
עולם׃

קיט שיר
המעלות לדוד שמח
שמחתי באמרים לי
בית יהוה נלך׃ עמדות
היו רגלינו בשעריך
ירושלם׃ ירושלם הב
הבנויה כעיר שחב׃
שחברה לה יחדו׃ ש
ששם עלו שבטים
שבטי יה עדות ליש
לישראל להודות
לשם יהוה׃ כי שמה
ישבו כסאות למש
למשפט כסאות לבית
דוד׃ שאלו שלום
ירושלם ישליו אהב
אהביך׃ יהי שלום
בחילך שלוה בארמ
בארמנותיך׃ למען
אחי ורעי אדברה נא
שלום בך׃ למען ב
בית יהוה אלהינו א

אבקשה טוב לך׃

קכ שיר
המעלות אליך נשא
נשאתי את עיני׃
הישבי בשמים׃ הנה
כעיני עבדים אל יד
אדוניהם כעיני שפחה
אל יד גברתה כן
עינינו אל יהוה א
אלהינו עד שיחננו׃
חננו יהוה חננו כי רב
שבענו בוז׃ רבת ש
שבעה לה נפשנו ה
הלעג השאננים
הבוז לגאיונים׃

קכא שיר
המעלות לדוד לולי
יהוה שהיה לנו׃ י
יאמר נא ישראל׃ ל
לולא יהוה שהיה
לנו בקום עלינו אדם׃
אזי חיים בלעונו
בחרות אפם בנו׃ אזי
המים שטפונו נח
נחלה עבר על נפשנו׃
אזי עבר על נפשנו
המים הזידונים׃ ברוך
יהוה שלא נתננו
טרף לשניהם׃ נפשנו
כצפור נמלטה מ
מפח יוקשים הפח נ
נשבר ואנחנו נמ
נמלטנו׃ עזרנו בשם
יהוה עשה שמים
וארץ׃

קכב שיר
המעלות הבטחים ב״
ביהוה כהר ציון לא
ימוט לעולם ישב׃ י
ירושלם הרים סביב
לה ויהוה סביב לעמו
מעתה ועד עולם׃
כי לא ינוח שבט הרש
הרשע על גורל ה
הצדיקים למען לא
ישלחו הצדיקים ב
בעולתה ידיהם׃ הט
הטיבה יהוה לטו
לטובים ולישרים ב
בלבותם׃ והמטים
עקלקלותם יוליכם
יהוה את פעלי ה
האון שלום על יש
ישראל׃

קכג שיר
המעלות בשוב יהוה
את שיבת ציון הי
היינו כחלמים׃ אז ימ
ימלא שחוק פינו
ולשוננו רנה אז יאמרו
בגוים הגדיל יהוה
לעשות עם אלה׃ הג
הגדיל יהוה לעשות
עמנו היינו שמחים׃
שובה יהוה את ש
שבותנו כאפיקים בנ
בנגב׃ הזרעים בדמ
בדמעה ברנה יקצרו׃
הלוך ילך ובכה נש

נשא משך הזרע בא
יבא ברנה נשא אל
אלמתיו׃
קכד שיר
המעלות לשלמה אם
יהוה לא יבנה בית
שוא עמלו בוניו בו א
אם יהוה לא ישמר
עיר שוא שקד שומר׃
שוא לכם משכימי
קום מאחרי שבת א
אכלי לחם העצבים
כן יתן לידידו שנא׃
הנה נחלת יהוה בנ
בנים שכר פרי הבטן׃
כחצים ביד גבור כן
בני הנעורים׃ אשרי
הגבר אשר מלא א
את אשפתו מהם לא
יבשו כי ידברו את
אויבים בשער׃
קכה שיר
המעלות אשרי כל
ירא יהוה ההלך
בדרכיו׃ יגיע כפיך כי
תאכל אשריך וטוב
לך׃ אשתך כגפן פור
פוריה בירכתי ביתך
בניך כשתלי זיתים
סביב לשלחנך׃ הנ
הנה כי כן יברך גבר
ירא יהוה׃ יברכך
יהוה מציון וראה
בטוב ירושלם כל

ימי חייך׃ וראה בנים
לבניך שלום על
ישראל׃
קכו שיר
המעלות רבת צררוני
מנעורי יאמר נא
ישראל׃ רבת צררוני
מנעורי גם לא יכלו
לי׃ על גבי חרשו חר
חרשים האריכו
למעניתם׃ יהוה צדיק
קצץ עבות רשעים׃
יבשו ויסגו אחור כל
שנאי ציון׃ יהיו כ
כחציר גגות שקדמת
שלף יבש׃ שלא מ
מלא כפו קוצר וחצנ
מעמר׃ ולא אמרו
העברים ברכת יהוה
עליכם ברכנו אתכם
בשם יהוה׃
קכז שיר
המעלות ממעמקים
קראתיך יהוה׃ א
אדני שמעה בקולי
תהיינה אזניך קש
קשבות לקול תחנ
תחנוני׃ אם עונות
תשמר יה אדני מי
יעמד׃ כי עמך ה
הסליחה למען תורא׃
קויתי יהוה קותה
נפשי ולדברו הוחל
הוחלתי נפשי

לאדני משמרים לב
לבקר שמרים לבקר׃
יחל ישראל אל יהוה
כי עם יהוה החסד
והרבה עמו פדות׃ והוא י
יפדה את ישראל
מכל עונתיו׃
קכח שיר
המעלות לדוד יהוה
לא גבה לבי ולא
רמו עיני ולא הלכתי
בגדלות ובנפלאות
ממני׃ אם לא שויתי
ודוממתי נפשי כג
כגמל עלי אמו כגמל
כגמל עלי נפשי׃
יחל ישראל אל יהוה
מעתה ועד עולם׃
קט שיר
המעלות זכור יהוה
לדוד את כל ענותו׃
אשר נשבע ליהוה נ
נדר לאביר יעקב׃
אם אבא באהל ביתי
אם אעלה על ער
ערש יצועי׃ אם אתן
שנת לעיני לעפע
לעפעפי תנומה׃ עד
אמצא מקום ל
ליהוה משכנות לא
לאביר יעקב׃ הנה
שמענוה באפרתה
מצאנוה בשדי
יער׃ נבואה למשכנ

[illegible]

למשכנותיו נשתחוה
להדום רגליו׃ קומה
יהוה למנוחתך אתה
וארון עזך׃ כהניך
ילבשו צדק וחסידיך
ירננו׃ בעבור דוד
עבדך אל תשב פני מ
משיחך׃ נשבע
יהוה לדוד אמת לא
ישוב ממנה מפרי
בטנך אשית לכסא׃
לך׃ אם ישמרו בניך
בריתי ועדתי זו אלמ
אלמדם גם את בני
בניהם עדי עד ישבו
לכסא לך׃ כי בחר
יהוה בציון אוה למ
למושב לו׃ זאת מנ
מנוחתי עדי עד פה
אשב כי אותיה׃
צידה ברך אברך ואב
ואביוניה אשביע
לחם׃ וכהניה אלביש
ישע וחסידיה רנן
ירננו׃ שם אצמיח ק
קרן לדוד ערכתי נ
נר למשיחי׃ אויביו א
אלביש בשת ועליו
יציץ נזרו׃
קל שיר
המעלות לדוד הנה
מה טוב ומה נעים
שבת אחים גם יחד
כשמן הטוב על

הראש יורד על הזקן
זקן אהרן שירד
על פי מדותיו׃ כטל
חרמון שירד על
הררי ציון כי שם צוה
יהוה את הברכה
חיים עד העולם׃
קלא שיר
המעלות הנה ברכו
את יהוה כל עבדי
יהוה העמדים בבית
יהוה בלילות׃ שאו
ידכם קדש וברכו א
את יהוה׃ יברכך
יהוה מציון עשה ש
שמים וארץ׃
קלב הללויה׃
הללו את שם יהוה
הללו עבדי יהוה׃
שעמדים בבית יהוה
בחצרות בית א
אלהינו׃ הללויה כי
טוב יהוה זמרו
לשמו כי נעים׃ כי יע
יעקב בחר לו יה יש
ישראל לסגלתו׃ כי
אני ידעתי כי גדול
יהוה ואדנינו מכל
אלהים׃ כל אשר
חפץ יהוה עשה בש
בשמים ובארץ ב
בימים וכל תהומות׃
מעלה נשאים מק
מקצה הארץ ברקים

למטר עשה מוציא
רוח מאוצרותיו׃
שהכה בכורי מצרים
מאדם עד בהמה׃
שלח אותות ומפתים
בפרעה ובכל עבדיו
שהכה גוים רבים והרג
מלכים עצומים׃ ל
לסיחון מלך האמרי
ולעוג מלך הבשן
ולכל ממלכות כנען׃
ונתן ארצם נחלה
נחלה לישראל עמו׃
יהוה שמך לעולם
יהוה זכרך לדור ודו
ודור׃ כי ידין יהוה
עמו ועל עבדיו יתנח
יתנחם׃ עצבי הגוי
הגוים כסף וזהב מע
מעשה ידי אדם׃
פה להם ולא ידברו
עינים להם ולא יר
יראו׃ אזנים להם ולא
יאזינו אף אין יש
רוח בפיהם׃ כמוהם
יהיו עשיהם כל
אשר בטח בהם׃ בית
ישראל ברכו את
יהוה בית אהרן ברכו
את יהוה׃ בית הל
הלוי ברכו את יהוה׃
יראי יהוה ברכו א
את יהוה׃ ברוך יהוה
מציון שכן ירושלם
הללויה׃

[illegible]

לאדנים ו מפקי אלה בליש וסימ׳ הוא משקה מלך מצרים האמרות לאדניהם הבאור ובשתהי כי יי׳ לאלהים ויא לאהי האלהים הודו לאדני האדנים · וחבר
נתן אל בת שבע כי אם ידעתי כי גדול יי׳ ויאמר להם לכו אכלו ס׳ לנחלה טו וסימ׳ ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בני ישראל · ונקח את

קלו הודו
ליהוה כי טוב כי לעו
לעולם חסדו׃
הודו לאלהי האלהים
כי לעולם חסדו׃
הודו לאדני האדנים
כי לעולם חסדו׃
לעשה נפלאות גדלות
לבדו כי לעולם חסדו׃
לעשה השמים בתבונה
כי לעולם חסדו׃
לרקע הארץ על המ
המים כי לעולם חז
חסדו׃ לעשה אורים
גדלים כי לעולם
חסדו׃ את השמש לממ
לממשלת ביום כי
לעולם חסדו׃ את הי
הירח וכוכבים למ
לממשלות בלילה כי
לעולם חסדו׃ למכה
מצרים בבכוריהם כי
לעולם חסדו׃ ויוצ
ויוצא ישראל מתו
מתוכם כי לעולם
חסדו׃ ביד חזקה ובז
ובזרוע נטויה כי
לעולם חסדו׃ לגזר
ים סוף לגזרים כי
לעולם חסדו׃ והעב
והעביר ישראל
בתוכו כי לעולם חס
חסדו׃ ונער פרעה
וחילו בים סוף כי ״׃

לעולם חסדו׃ למוליך
עמו במדבר כי ״׃
לעולם חסדו׃ למכה
מלכים גדלים כי ז
לעולם חסדו׃ ויהרג
מלכים אדירים כי
לעולם חסדו׃ לסיחון
מלך האמרי כי לז
לעולם חסדו׃ ולעוג׃
מלך הבשן כי לעו
לעולם חסדו׃ ונתן אז
ארצם נחלה כי ״׃
לעולם חסדו׃ נחלה ז
לישראל עבדו כי
לעולם חסדו׃ שבש׃
שבשפלנו זכר לנו
כי לעולם חסדו׃ ויפ׃
ויפרקנו מצרינו כי
לעולם חסדו׃ נתן ״׃
לחם לכל בשר כי
לעולם חסדו׃ הודו
לאל השמים כי ז
לעולם חסדו׃

קלז על
נהרות בבל שם ישבנו
גם בכינו בזכרנו את
ציון׃ על ערבים בתוכה
תלינו כנרותינו׃ כי
שם שאלונו שובינו
דברי שיר ותוללינו
שמחה שירו לנו מש
משיר ציון׃ איך נ
נשיר את שיר יהוה׃
על אדמת נכר׃

אם אשכחך ירושלם
תשכח ימיני׃ תדבק
לשוני לחכי אם לא
אזכרכי אם לא א
אעלה את ירושלם
על ראש שמחתי׃
זכר יהוה לבני אדום
את יום ירושלם
האמרים ערו ערו ז
עד היסוד בה׃ בת
בבל השדודה אשרי
שישלם לך את ג
גמולך שגמלת לנו׃
אשרי שיאחז ונפ
ונפץ את עלליך אל
הסלע׃

קלח לדוד׃
אודך בכל לבי נגד
אלהים אזמרך׃ א
אשתחוה אל היכל
קדשך ואודה את
שמך על חסדך ועל
אמתך כי הגדלת
על כל שמך אמרתך׃
ביום קראתי ותע
ותענני תרהבני בנפ
בנפשי עז׃ יודוך
יהוה כל מלכי ארץ
כי שמעו אמרי ז
פיך׃ וישירו בדרכי ז
יהוה כי גדול כבוד
יהוה׃ כי רם יהוה ז
ושפל יראה וגבה
ממרחק יידע׃ אם

ארצם וישבע משה ביום ההוא ויברכהו יהושע על כן היתה חברון ויקח יהושע את כל הארץ ויאת ענפיות יוסף · כי תרים אל ידך הטובה ותחברו בו הבדלתם
לך ונחלתי עליהם אדם והיתה להם לנחלה אשרי הגוי אשר יי׳ אלהיו ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו ״ ו ווג מבב בחד ענין קדמ׳ ל׳ ותנ
נס ל׳ וסימ׳ מסילה עקרבים ל׳ מלמעלה אחרים ל׳ משכב זכר ל׳ למשכב זכר ל׳ קחיבא ל׳ לקחו נא · ארצם נחלה ל׳ ארצם לנחלה ל׳ שער הנשמות

אלך בקרב צרה תחיי
תחייני על אף איבי
תשלח ידך ותושיעני
ימינך׃ יהוה יגמר
בעדי יהוה חסדך י
לעולם מעשי ידיך
אל תרף׃

קלט למנצח

לדוד מזמור יהוה חק
חקרתני ותדע׃ אתה
ידעת שבתי וקומי ב
בנתה לרעי מרחוק׃
ארחי ורבעי זרית וכל
דרכי הסכנת׃ כי אין
מלה בלשוני הן יהוה
ידעת כלה׃ אחור
וקדם צרתני ותשת
עלי כפכה׃ פלאיה
דעת ממני נשגבה ל
לא אוכל לה׃ אנה
אלך מרוחך ואנה מ
מפניך אברח׃ אם
אסק שמים שם אתה
ואציעה שאול הנ
הנך׃ אשא כנפי שחר
אשכנה באחרית ים׃
גם שם ידך תנחני ו
ותאחזני ימינך׃ וא
ואמר אך חשך ישו
ישופני ולילה אור
בעדני׃ גם חשך לא
יחשיך ממך ולילה
כיום יאיר כחשכה
כאורה׃ כי אתה

קנית כליתי תסכני
בבטן אמי׃ אודך׃
על כי נוראות נפליתי
נפלאים מעשיך ונ
ונפשי ידעת מאד׃ לא
נכחד עצמי ממך
אשר עשיתי בסתר
רקמתי בתחתיות
ארץ׃ גלמי ראו עיניך
ועל ספרך כלם יכ
יכתבו ימים יצרו ולא
אחד בהם׃ ולי מה
יקרו רעיך אל מה ע
עצמו ראשיהם׃ א
אספרם מחול ירבון
הקיצתי ועודי עמ
עמך׃ אם תקטל אלוה
רשע ואנשי דמים
סורו מני׃ אשר יאמ
יאמרוך למזמה נ
נשוא לשוא עריך׃ ה
הלוא משנאיך יהוה
אשנא ובתקוממיך א
אתקוטט׃ תכלית
שנאה שנאתים לא
לאויבים היו לי׃ ח
חקרני אל ודע לבבי
בחנני ודע שרעפי׃
וראה אם דרך עצב
בי ונחני בדרך עולם׃

קמ למנצח

מזמור לדוד׃ חלצני
יהוה מאדם רע מ
מאיש חמסים תנצרני׃

אשר חשבו רעות בלב
כל יום יגורו מלחמ
מלחמות׃ שננו לשונם
כמו נחש חמת עכ
עכשוב תחת שפתימו
סלה׃ שמרני יהוה
מידי רשע מאיש חמ
חמסים תנצרני אשר
חשבו לדחות פעמי׃
טמנו גאים פח לי ו
וחבלים פרשו רשת
ליד מעגל מקשים
מוקשים שתו לי סלה׃
אמרתי ליהוה אלי
אתה האזינה יהוה
קול תחנוני׃ יהוה
אדני עז ישועתי סכ
סכתה לראשי ביום
נשק׃ אל תתן יהוה
מאויי רשע זממו
אל תפק ירומו סלה׃
ראש מסבי עמל ש
שפתימו יכסומו׃ ימי
ימיטו עליהם גחלים
באש יפלם במהמרות
בל יקומו׃ איש לש
לשון בל יכון בארץ
איש חמס רע יצו
יצודנו למדחפת׃ י
ידעת כי יעשה י
יהוה דין עני משפט
אביונים׃ אך צדיק
צדיקים יודו לשמך
ישבו ישרים את פניך׃

מזמור

קלח מזמור
לדוד יהוה קראתיך
חושה לי האזינה
קולי בקראי לך׃ תכון
תפלתי קטרת לפנ
לפניך משאת כפי מנ
מנחת ערב׃ שיתה
יהוה שמרה לפי נצ
נצרה על דל שפתי׃
אל תט לבי לדבר רע
להתעולל עלילות
ברשע את אישים פ
פעלי און ובל אל
אלחם במנעמיהם׃ יה
יהלמני צדיק חסד
ויוכיחני שמן ראש
אל יני ראשי כי ע
עוד ותפלתי ברעות
ברעותיהם׃ נשמטו
בידי סלע שפטיהם
ושמעו אמרי כי נ
נעמו׃ כמו פלח ובקע
בארץ נפזרו עצמינו
לפי שאול׃ כי אליך
יהוה אדני עיני בכה
חסיתי אל תער נפשי׃
שמרני מידי פח
יקשו לי ומקשות
פעלי און׃ יפלו במ
במכמריו רשעים יח
יחד אנכי עד אע
אעבור׃
קלט משכיל
לדוד בהיותו במערה
תפלה׃ קולי אל יהוה
אזעק קולי אל י
יהוה אתחנן׃ אשפך
לפניו שיחי צרתי
לפניו אגיד׃ בהתעטף
עלי רוחי ואתה יד
ידעת נתיבתי באורח
זו אהלך טמנו פח
לי׃ הביט ימין וראה
ואין לי מכיר אבד
מנוס ממני אין דורש
לנפשי׃ זעקתי אל
אליך יהוה אמרתי
אתה מחסי חלקי
בארץ החיים׃ הקש
הקשיבה אל רנתי
כי דלותי מאד הצי
הצילני מרדפי כי
אמצו ממני׃ הוציאה
ממסגר נפשי לה
להודות את שמך בי
יכתרו צדיקים כי
תגמל עלי׃
קמ מזמור
לדוד יהוה שמע
תפלתי האזינה א
אל תחנני באמנתך
ענני בצדקתך׃ ואל
תבא במשפט את
עבדך כי לא יצדק
לפניך כל חי׃ כי רדף
אויב נפשי דכא
לארץ חיתי הושיבני
במחשכים כמתי
עולם׃ ותתעטף עלי
רוחי בתוכי ישתו
ישתומם לבי׃ זכרתי
ימים מקדם הגיתי
בכל פעלך במעשה
ידיך אשוחח׃ פר
פרשתי ידי אליך נ
נפשי כארץ עיפה
לך סלה׃ מהר ענני
יהוה כלתה רוחי
אל תסתר פניך ממני
ונמשלתי עם ירדי
בור׃ השמיעני בבקר
חסדך כי בך בטחתי
הודיעני דרך זו אלך
כי אליך נשאתי נ
נפשי׃ הצילני מאיבי
יהוה אליך כסתי׃
למדני לעשות רצונך
כי אתה אלוהי רוח
רוחך טובה תנחני ב
בארץ מישור׃ למ
למען שמך יהוה תח
תחיני בצדקתך׃ ת
תוציא מצרה נפשי׃
ובחסדך תצמית
איבי והאבדת כל צ
צררי נפשי כי אני
עבדך׃
קמא לדוד
ברוך יהוה צורי ה
המלמד ידי לקרב
אצבעותי למלחמה׃
חסדי ומצודתי מ

משגבי ומפלטי לי מ
מגני ובו חסיתי הר
הרודד עמי תחתי׃ יהוה
יהוה מה אדם ות
ותדעהו בן אנוש ותח
ותחשבהו׃ אדם
להבל דמה ימיו כצל
עובר׃ יהוה הט ש
שמיך ותרד גע בהר
בהרים ויעשנו׃ בר
ברוק ברק ותפיצם ש
שלח חציך ותהמם׃
שלח ידיך ממרום פצ
פצני והצילני ממים
רבים מיד בני נכר׃ א
אשר פיהם דבר
שוא וימינם ימין ש
שקר׃ אלהים שיר
חדש אשירה לך בנ
בנבל עשור אזמרה
לך׃ הנותן תשועה
למלכים הפוצה את
דוד עבדו מחרב רעה׃
פצני והצילני מיד
בני נכר אשר פיהם ד
דבר שוא וימינם
ימין שקר׃ אשר בנינו
כנטעים מגדלים ב
בנעוריהם בנותינו
כזוית מחטבות
תבנית היכל׃ מזוינו
מלאים מפיקים מזן
אל זן צאננו מאליפות
מרבבות בחוצותינו׃

אלופינו מסבלים אין
פרץ ואין יוצאת וא
ואין צוחה ברחבתינו׃
אשרי העם שככה
לו אשרי העם שיהוה
אלהיו׃

קמב תהלה

לדוד ארוממך אלוהי
המלך ואברכה שמ
שמך לעולם ועד׃ בכל
יום אברכך ואהללה
שמך לעולם ועד׃ גד
גדול יהוה ומהלל
מאד ולגדלתו אין ח
חקר׃ דור לדור יש
ישבח מעשיך וגבור
וגבורתיך יגידו׃ ה
הדר כבוד הודך ודב
ודברי נפלאותיך
אשיחה׃ ועזוז נוראתיך
יאמרו וגדלותך א
אספרנה׃ זכר רב טובך
יביעו וצדקתך ירנ
ירננו׃ חנון ורחום יהוה
ארך אפים וגדל
חסד׃ טוב יהוה לכל
ורחמיו על כל מע
מעשיו׃ יודוך יהוה
כל מעשיך וחסידך
יברכוכה׃
כבוד מלכותך יא
יאמרו וגבורתך ידב
ידברו׃ להודיע לב
לבני האדם גבורתיו׃

וכבוד הדר מלכותו׃ מ
מלכותך מלכות כל
עלמים וממשלתך
בכל דור ודור׃ סומך
יהוה לכל הנפלים ו
וזוקף לכל הכפופים׃
עיני כל אליך ישברו
ואתה נותן להם את
אכלם בעתו׃ פותח את
ידך ומשביע לכל
חי רצון׃ צדיק יהוה ב
בכל דרכיו וחסיד
בכל מעשיו׃ קרוב
יהוה לכל קראיו׃
לכל אשר יקראהו ב
באמת׃ רצון יראיו
יעשה ואת שועתם י
ישמע ויושיעם׃
שומר יהוה את כל
אהביו ואת כל הר
הרשעים ישמיד׃ ת
תהלת יהוה ידבר
פי ויברך כל בשר שם
קדשו לעולם ועד׃

קמג הללויה

הללי נפשי את יהוה׃
אהללה יהוה בחיי
אזמרה לאלהי בעודי׃
אל תבטחו בנדיבים
בבן אדם שאין לו ת
תשועה׃ תצא רוחו
ישב לאדמתו ביום
ההוא אבדו עשתנ
עשתנתיו׃ אשרי

שאל יעקב בעזרו שב
שברו על יהוה א
אלהיו עשה שמים
וארץ את הים ואת
כל אשר בם השמר א
אמת לעולם עשה
משפט לעשוקים נתן
לחם לרעבים יהוה
מתיר אסורים יהוה
פקח עורים יהוה ז
זוקף כפופים יהוה א
אהב צדיקים יהוה
שמר את גרים יתום
ואלמנה יעודד ו
ודרך רשעים יעות
ימלך יהוה לעולם
אלהיך ציון לדור ודו
ודור הללויה
קמד הללויה
כי טוב זמרה אלהינו
כי נעים נאוה תה
תהלה בונה ירושלם
יהוה נדחי ישראל
יכנס הרופא לשבורי
לב ומחבש לעצבו
לעצבותם מונה מס
מספר לכוכבים ל
לכלם שמות יקרא
גדול אדונינו ורב כ
כח לתבונתו אין מס
מספר מעודד ענ
ענוים יהוה משפיל
רשעים עדי ארץ
ענו ליהוה בתודה

זמרו לאלהינו בכנור
המכסה שמים בע
בעבים המכין לארץ
מטר המצמיח ה
הרים חציר נתן לב
לבהמה לחמה לבני ערב
אשר יקראו לא בג
בגבורת הסוס יחפ
יחפץ לא בשוקי הא
האיש ירצה רוצה
יהוה את יראיו את
המיחלים לחסדו
שבחי ירושלם את יהוה
יהוה הללי אלהיך
ציון כי חזק בריחי ש
שעריך ברך בניך
בקרבך השם גבולך
שלום חלב חטים
ישביעך השלח א
אמרתו ארץ עד
מהרה ירוץ דברו הנ
הנתן שלג כצמר
כפור כאפר יפזר מש
משליך קרחו כפ
כפתים לפני קרתו מי
יעמד ישלח דברו
וימסם ישב רוחו י
יזלו מים מגיד דב
דבריו ליעקב חקיו ומ
ומשפטיו לישראל
לא עשה כן לכל גוי
ומשפטים בל ידע
ידעום הללויה
קמה הללויה

הללו את יהוה מן הש
השמים הללוהו ב
במרומים הללוהו כל
מלאכיו הללוהו כל
צבאיו הללוהו שמש
וירח הללוהו כל כו
כוכבי אור הללוהו ש
שמי השמים והמים
אשר מעל השמים י
יהללו את שם יהוה
כי הוא צוה ונבראו ו
ויעמידם לעד לע
לעולם חק נתן ולא י
יעבור הללו את י
יהוה מן הארץ תנינים
וכל תהמות אש ו
וברד שלג וקיטור ר
רוח סערה עשה ד
דברו ההרים וכל גב
גבעות עץ פרי וכל
ארזים החיה וכל בה
בהמה רמש וצפור
כנף מלכי ארץ וכל
לאמים שרים וכל
שפטי ארץ בחורים
וגם בתולות זקנים
עם נערים יהללו את
שם יהוה כי נשגב
שמו לבדו הודו על
ארץ ושמים וירם
קרן לעמו תהלה לכל
חסידיו לבני ישראל
עם קרובו הללויה
קמו הללויה

שירו ליהוה שיר
חדש תהלתו בקהל
חסידים׃ ישמח יש
ישראל בעשיו בני
ציון יגילו במלכם׃
יהללו שמו במחול
בתף וכנור יזמרו לו׃
כי רוצה יהוה ב
בעמו יפאר ענוים
בישועה׃ יעלזו ח
חסידים בכבוד ירננו
על משכבותם׃ רומ
רוממות אל בגרונם
וחרב פיפיות בידם׃
לעשות נקמה בגוים
תוכחות בלאמים׃
לאסר מלכיהם בזקים
ונכבדיהם בכבלי
ברזל׃ לעשות בהם
משפט כתוב הדר
הוא לכל חסידיו
הללויה׃

קמז

הללויה׃
הללו אל בקדשו
הללוהו ברקיע עזו׃
הללוהו בגבורתיו
הללוהו כרב גדלו׃
הללוהו בתקע שופר
הללוהו בנבל וכנור׃
הללוהו בתף ומחול
הללוהו במנים ועגב׃
הללוהו בצלצלי שמע
הללוהו בצלצלי ת
תרועה׃ כל הנשמה
תהלל יה הללויה׃

היה בארץ עוץ איו
איוב שמו והיה הא
האיש ההוא תם וי
וישר וירא אלהים
וסר מרע׃ ויולדו לו
שבעה בנים ושלש
בנות׃ ויהי מקנהו ש
שבעת אלפי צאן וש
ושלשת אלפי גמלים
וחמש מאות צמד
בקר וחמש מאות א
אתונות ועבדה רבה
מאד ויהי האיש ה
ההוא גדול מכל בני
קדם׃ והלכו בניו וע
ועשו משתה בית א
איש יומו ושלחו ו
וקראו לשלשת א
אחיתיהם לאכל ול
ולשתות עמהם׃ ויהי
כי הקיפו ימי המש
המשתה וישלח

איוב ויקדשם והשכ
והשכים בבקר והע
והעלה עלות מספר
כלם כי אמר איוב
אולי חטאו בני וברכו
אלהים בלבבם ככה
יעשה איוב כל הימים׃
ויהי היום
ויבאו בני האלהים
להתיצב על יהוה
ויבוא גם השטן בתוכ
בתוכם׃ ויאמר יהוה
אל השטן מאין תבא
ויען השטן את יהוה
ויאמר משוט בארץ
ומהתהלך בה׃ ויא
ויאמר יהוה אל הש
השטן השמת לבך
על עבדי איוב כי א
אין כמהו בארץ איש
תם וישר ירא אלהים
וסר מרע

ויען השטן את יהוה
ויאמר החנם ירא א
איוב אלהים׃ הלא א
את שכת בעדו ובעד
ביתו ובעד כל אשר
לו מסביב מעשה יד
ידיו ברכת ומקנהו
פרץ בארץ׃ ואולם
שלח נא ידך וגע בכ
בכל אשר לו אם לא
על פניך יברכך׃ ויאמ
ויאמר יהוה אל הש
השטן הנה כל אשר
לו בידך רק אליו אל
תשלח ידך ויצא
השטן מעם פני
יהוה׃ ויהי
היום ובניו ובנתיו א
אכלים ושתים יין בב
בבית אחיהם הבכור׃
ומלאך בא אל איוב
ויאמר הבקר היו
חרשות והאתנות
רעות על ידיהם׃ ות
ותפל שבא ותקחם
ואת הנערים הכו
לפי חרב ואמלטה ר
רק אני לבדי להגיד
לך׃ עוד זה מדבר וזה
בא ויאמר אש א
אלהים נפלה מן הש
השמים ותבער בצא
בצאן ובנערים ותא
ותאכלם ואמלטה

רק אני לבדי להגיד
לך׃ עוד זה מדבר וזה
בא ויאמר כשדים ש
שמו שלשה ראשים
ויפשטו על הגמלים
ויקחום ואת הנערים
הכו לפי חרב ואמלט
ואמלטה רק אני לב
לבדי להגיד לך׃ עוד
זה מדבר וזה בא ויא
ויאמר בניך ובנותיך
אכלים ושתים יין בב
בבית אחיהם הבכור׃
והנה רוח גדולה באה
מעבר המדבר ויגע
בארבע פנות הבית ו
ויפל על הנערים וימ
וימותו ואמלטה רק
אני לבדי להגיד לך׃
ויקם איוב ויקרע א
את מעלו ויגז את
ראשו ויפל ארצה ו
וישתחו׃ ויאמר ערם
יצתי מבטן אמי וע
וערם אשוב שמה
יהוה נתן ויהוה לקח
יהי שם יהוה מברך׃
בכל זאת לא חטא א
איוב ולא נתן תפלה
לאלהים׃ ויהי
היום ויבאו בני הא
האלהים להתיצב על
יהוה ויבוא גם השטן
בתכם להתיצב על

יהוה׃ ויאמר יהוה א
אל השטן אי מזה
תבא ויען השטן את
יהוה ויאמר משט
בארץ ומהתהלך בה׃
ויאמר יהוה אל הש
השטן השמת לבך
על עבדי איוב כי א
אין כמהו בארץ איש
איש תם וישר ירא
אלהים וסר מרע
ועדנו מחזיק בתמתו
ותסיתני בו לבלעו
חנם׃ ויען השטן את
יהוה ויאמר עור
בעד עור וכל אשר
לאיש יתן בעד נפשו׃
ואולם שלח נא ידך
וגע אל עצמו ואל
בשרו אם לא על פנ
פניך יברכך׃ ויאמר
יהוה אל השטן הנו
בידך אך את נפשו
שמר׃ ויצא השטן מ
מעם פני יהוה ויך א
את איוב בשחין רע
מכף רגלו עד קדקדו
ויקח לו חרש להתג
להתגרד בו והוא יש
ישב בתוך האפר׃
ותאמר לו אשתו
עדך מחזיק בתמתך
ברך אלהים ומת׃
ויאמר אליה כדבר

אחת הנבלות תדברי
גם את הטוב נקבל
מאת האלהים ואת
הרע לא נקבל בכל זא
ת לא חטא איוב
בשפתיו׃
וישמעו שלשת רעי
איוב את כל הרעה
הזאת הבאה עליו׃
ויבאו איש ממקומו
אליפז התמני ובלדד
השוחי וצופר הנעמתי
ויועדו יחדו לבוא לנ
לנוד לו ולנחמו׃
וישאו את עיניהם
מרחוק ולא הכירהו
וישאו קולם ויבכו׃
ויקרעו איש מעלו
ויזרקו עפר על ראש
ראשיהם השמימה׃
וישבו אתו לארץ׃
שבעת ימים ושבעת
לילות ואין דבר אליו
דבר כי ראו כי גדל
הכאב מאד׃ אחרי כן
פתח איוב את פיהו
ויקלל את יומו׃
ויען
איוב ויאמר׃ יאבד
יום אולד בו והל
והלילה אמר הרה
גבר׃ היום ההוא׃
יהי חשך אל ידרש
ידרשהו אלוה מ

ממעל ואל תופע על
עליו נהרה׃ יגאלהו
חשך וצלמות תשכן
עליו עננה יבעתהו
כמרירי יום׃ הלילה ה
ההוא יקחהו אפל
אל יחד בימי שנה ב
במספר ירחים אל
יבא׃ הנה הלילה הה
ההוא יהי גלמוד
אל תבא רננה בו׃ י
יקבהו אררי יום
העתידים עורר לויתן׃
יחשכו כוכבי נשפו
יקו לאור ואין ואל
יראה בעפעפי ש
שחר׃ כי לא סגר דל
דלתי בטני ויסתר
עמל מעיני׃ למה לא
מרחם אמות מבטן
יצאתי ואגוע׃ מדוע
קדמוני ברכים ומ
ומה שדים כי אינק׃
כי עתה שכבתי וא
ואשקוט ישנתי אז ינ
ינוח לי׃ עם מלכים
ויעצי ארץ הבנים ח
חרבות למו׃ או עם
שרים זהב להם המ
הממלאים בתיהם
כסף׃ או כנפל טמון
לא אהיה כעללים
לא ראו אור׃ שם ר
רשעים חדלו רגז

ושם ינוחו יגיעי כח׃
יחד אסירים שא
שאננו לא שמעו ק
קול נגש׃ קטן וג
וגדול שם הוא ועבד
חפשי מאדניו׃ למ
למה יתן לעמל אור
וחיים למרי נפש׃
המחכים למות ואיננו
ויחפרהו ממטמונים׃
השמחים אלי גיל י
ישישו כי ימצאו
קבר׃ לגבר אשר דרכו
נסתרה ויסך אלוה
בעדו׃ כי לפני לחמי
אנחתי תבא ויתכו
כמים שאגתי׃ כי פחד
פחדתי ויאתיני וא
ואשר יגרתי יבא לי׃
לא שלותי ולא ש
שקטתי ולא נחתי
ויבא רגז׃
ויען
אליפז התימני ויאמר׃
הנסה דבר אליך
תלאה ועצר במלין
מי יוכל׃ הנה יסרת
רבים וידים רפות תח
תחזק׃ כושל יקימון
מליך וברכים כרעות
תאמץ׃ כי עתה תב
תבוא אליך ותלא תג
תגע עדיך ותבהל׃
הלא יראתך כסלתך

תקותך ותם דרכיך׃
זכר נא מי הוא נקי
אבד ואיפה ישרים נ
נכחדו׃ כאשר ראי
ראיתי חרשי און וזר
וזרעי עמל יקצרהו׃
מנשמת אלוה יאבדו
ומרוח אפו יכלו׃ ש
שאגת אריה וקול ש
שחל ושני כפירים
נתעו׃ ליש אבד מבלי
טרף ובני לביא ית
יתפרדו׃ ואלי דבר י
יגנב ותקח אזני ש
שמץ מנהו׃ בשעפים
מחזינות לילה בנ
בנפל תרדמה על א
אנשים׃ פחד קראני
ורעדה ורב עצמותי ה
הפחיד׃ ורוח על
פני יחלף תסמר ש
שערת בשרי׃ יעמ
יעמד ולא אכיר מרא
מראהו תמונה לנ
לנגד עיני דממה וק
וקול אשמע׃ האנ
האנוש מאלוה יצד
יצדק אם מעשהו
יטהר גבר׃ הן בעבדיו
לא יאמין ובמלא
ובמלאכיו ישים׃ אף תהלה
שכני בתי חמר אש
אשר בעפר יסודם י
ידכאום לפני עש׃

מבקר לערב יכתו מ
מבלי משים לנצח
יאבדו׃ הלא נסע יתר
יתרם בם ימותו ול
ולא בחכמה׃ קרא נא
היש עונך ואל מי
מקדשים תפנה׃ כי ל
לאויל יהרג כעש
ופתה תמית קנאה׃
אני ראיתי אויל מ
משריש ואקב נוהו
פתאם׃ ירחקו בניו
מישע וידכאו בשער
ואין מציל׃ אשר
קצירו רעב יאכל וא
ואל מצנים יקחהו
ושאף צמים חילם׃
כי לא יצא מעפר
און ומאדמה לא יצ
יצמח עמל׃ כי א
אדם לעמל יולד ובני
רשף יגביהו עוף׃
אולם אני אדרש אל
אלהים אשים דב
דברתי׃ עשה גדלות
ואין חקר נפלאות
עד אין מספר׃ הנתן
מטר על פני ארץ
ושלח מים על פני ח
חוצות׃ לשום שפ
שפלים למרום וקד
וקדרים שגבו יש
ישע׃ מפר מחשבות
ערומים ולא תעשי

תעשינה ידיהם תוש
תושיה׃ לכד חכמים
בערמם ועצת נפתלים
נמהרה׃ יומם יפגש
יפגשו חשך וכלילה
ימששו בצהרים׃
וישע מחרב מפיהם ו
ומיד חזק אביון׃
ותהי לדל תקוה וע
ועלתה קפצה פ
פיה׃ הנה אשרי אנ
אנוש יוכחנו אלוה
ומוסר שדי אל תמא
תמאס׃ כי הוא יכ
יכאיב ויחבש ימחץ
וידו תרפינה׃ בש
בשש צרות יצילך
ובשבע לא יגע בך
רע׃ ברעב פדך ממות
ובמלחמה מידי ח
חרב׃ בשוט לשון תח
תחבא ולא תירא מ
משד כי יבוא׃ לשד
ולכפן תשחק ומח
ומחית הארץ אל ת
תירא׃ כי עם אבני
השדה בריתך וחית
השדה השלמה ל
לך׃ וידעת כי שלום
אהלך ופקדת נוך
ולא תחטא׃ וידעת
כי רב זרעך וצאצ
וצאצאיך כעשב ה
הארץ׃ תבוא בכלח

אלי קבר כעלות גדיש
גדיש בעתו׃ הנה
זאת חקרנוה כן היא
היא שמענה ואתה
דע לך׃

ויען

איוב ויאמר׃ לו שקול
שקול ישקל כעשי
והיתי במאזנים ישאו
ישאו יחד׃ כי עתה
מחול ימים יכבד על
כן דברי לעו׃ כי
חצי שדי עמדי אשר
אשר חמתם שתה
רוחי בעותי אלוה יע
יערכוני׃ הינהק פ
פרא עלי דשא אם
יגעה שור על בלילו׃
היאכל תפל מבלי מ
מלח אם יש טעם
בריר חלמות׃ מאנה
לנגוע נפשי המה
כדוי לחמי׃ מי יתן
תבוא שאלתי ותק
ותקותי יתן אלוה׃
ויאל אלוה וידכ
וידכאני יתר ידו ויב
ויבצעני׃ ותהי עוד
נחמתי ואסלדה בח
בחילה לא יחמול
כי לא כחדתי אמרי
קדוש׃ מה כחי כ
כי איחל ומה קצי כי
אאריך נפשי׃ אם

כח אבנים כחי אם
בשרי נחוש׃ האם
אין עזרתי בי ותוש
ותושיה נדחה ממ
ממני׃ למאס מרעהו
חסד ויראת שדי׃
יעזוב׃ אחי בגדו כמו
נחל כאפיק נחלים
יעברו׃ הקדרים מני
קרח עלימו יתעלם
שלג׃ בעת יזרבו נצמ
נצמתו בחמו נדע
נדעכו ממקומם׃ יל
ילפתו ארחות דרכם
יעלו בתהו ויאבדו׃ ה
הביטו ארחות תימ
תימא הליכת שבא
קוו למו׃ בשו כי בט
בטח באו עדיה ויח
ויחפרו׃ כי עתה הי
הייתם לא תראו חתת
ותיראו׃ הכי אמרתי
הבו לי ומכחכם שח
שחדו בעדי׃ ומלט
ומלטוני מיד צר ומ
ומיד עריצים תפ
תפדוני׃ הורוני ואני
אחריש ומה שגיתי
הבינו לי׃ מה נמרצו
אמרי ישר ומה יו
יוכיח הוכח מכם׃ ה
הלהוכח מלים תח
תחשבו ולרוח אמרי
נאש׃ אף על יתום

תפילו ותכרו על ריעכם׃
ועתה הואילו פנו׃
בי ועל פניכם אם אכ
אכזב׃ שובו נא אל
תהי עולה ושבי עוד
צדקי בה׃ היש בל
בלשוני עולה אם ח
חכי לא יבין הוות׃
הלא צבא לאנוש על
ארץ וכימי שכיר
ימיו׃ כעבד ישאף צל
וכשכיר יקוה פעלו׃
כן הנחלתי לי ירחי ש
שוא ולילות עמל
מנו לי׃ אם שכבתי
ואמרתי מתי אקום
ומדד ערב ושבעתי
נדדים עדי נשף׃
לבש בשרי רמה וגיש
עפר עורי רגע וימ
וימאס׃ ימי קלו מני
ארג ויכלו באפס
תקוה׃ זכר כי רוח חיי
לא תשוב עיני לרא
לראות טוב׃ לא תש
תשורני עין ראי
עיניך בי ואינני׃ כלה
ענן וילך כן יורד
שאול לא יעלה׃ לא
ישוב עוד לביתו׃
ולא יכירנו עוד מק
מקומו׃ גם אני לא
אחשך פי אדברה
בצר רוחי אשיחה

במר נפשי׃ הים אני
אם תנין כי תשים
עלי משמר׃ כי אמר
אמרתי תנחמני ע
ערשי ישא בשיחי׃
משכבי׃ וחתתני ב
בחלמות ומחזיונות
תבעתני׃ ותבחר מ
מחנק נפשי מות מ
מעצמותי׃ מאסתי
לא לעלם אחיה חד
חדל ממני כי הבל
ימי׃ מה אנוש כי תג
תגדלנו וכי תשית
אליו לבך׃ ותפקדנו
לבקרים לרגעים
תבחננו׃ כמה לא תש
תשעה ממני לא
תרפני עד בלעי רקי
חטאתי מה אפעל
לך נצר האדם למה
שמתני למפגע לך
ואהיה עלי למשא׃
ומה לא תשא פ
פשעי ותעביר את
עוני כי עתה לע
לעפר אשכב ושחר
ושחרתני ואינני׃
ויען
בלדד השוחי ויאמר׃
עד אן תמלל אלה
ורוח כביר אמרי פ
פיך׃ האל יעות
משפט ואם שדי יע

יעות צדק׃ אם בניך
חטאו לו וישלחם
ביד פשעם׃ אם אתה
תשחר אל אל ואל
שדי תתחנן׃ אם זך
וישר אתה כי עתה
יעיר עליך ושלם נות
צדקך׃ והיה ראש
ראשיתך מצער וא
ואחריתך ישגא
מאד׃ כי שאל נא ל
לדור רישון וכונן
לחקר אבתם׃ כי תמ
תמול אנחנו ולא
נדע כי צל ימינו עלי
ארץ׃ הלא הם יור
יורוך יאמרו לך ומ
ומלבם יוציאו מ
מלים׃ היגאה גמא
בלי בצה ישגה א
אחו בלי מים׃ עדנו
באבו לא יקטף ול
ולפני כל חציר ייבש׃
כן ארחות כל שכ
שכחי אל ותקות ח
חנף תאבד׃ אשר
יקוט כסלו ובית ע
עכביש מבטחו׃
ישען על ביתו ולא
יעמד יחזיק בו ו
ולא יקום׃ רטב הו
הוא לפני שמש׃
ועל גנתו ינקתו ת
תצא׃ על גל שרשיו

יסבכו בית אבנים יחז
יחזה׃ אם יבלענו
ממקומו וכחש בו לא
ראיתיך׃ הן הוא מ
משוש דרכו ומעפר
אחר יצמחו׃ הן אל
לא ימאס תם ולא יחזיק
ביד מרעים׃ עד ימלה
שחוק פיך ושפתיך ת
תרועה׃ שנאיך יל
ילבשו בשת ואהל
רשעים איננו׃
ויען
איוב ויאמר׃ אמנם
ידעתי כי כן ומה
יצדק אנוש עם אל׃
אם יחפץ לריב ע
עמו לא יעננו אחת
מני אלף׃ חכם לבב
ואמיץ כח מי הקש
הקשה אליו ויש
וישלם׃ המעתיק ה
הרים ולא ידעו א
אשר הפכם באפו׃
המרגיז ארץ ממ
ממקומה ועמודיה
יתפלצון׃ האמר
לחרס ולא יזרח וב
ובעד כוכבים יחת
יחתם׃ נטה שמים ל
לבדו ודורך על ב
במתי ים׃ עשה עש
כסיל וכימה וחד
וחדרי תמן׃ עשה

גדלות עד אין חקר
ונפלאות עד אין
מספר׃ הן יעבר עלי
ולא אראה ויחלף
ולא אבין לו׃ הן יחתף
מי ישיבנו מי יא
יאמר אליו מה תע
תעשה׃ אלוה לא
ישיב אפו תחתו ש
שחחו עזרי רהב׃
אף כי אנכי אעננו
אבחרה דברי עמו׃
אשר אם צדקתי לא
אענה למשפטי א
אתחנן׃ אם קראתי
ויענני לא אאמין
כי יאזין קולי׃ אשר
בשערה ישופני ו
והרבה פצעי חנם׃ לא
יתנני השב רוחי׃
כי ישבעני ממררים׃
אם לכח אמיץ הנ
הנה ואם למשפט מ
מי יועידני׃ אם א
אצדק פי ירשיעני׃
תם אני ויעקשני׃
תם אני לא אדע נפ
נפשי אמאס חיי׃
אחת היא על כן אמ
אמרתי תם ורשע
הוא מכלה׃ אם שוט
ימית פתאם למסת
נקיים ילעג׃ ארץ נ
נתנה ביד רשע׃

פני שפטיה יכסה אם
לא איפוא מי הוא׃
וימי קלו מני רץ בר
ברחו לא ראו טו
טובה׃ חלפו עם אני
אניות אבה כנשר
יטוש עלי אכל׃ אם
אמרי אשכחה ש
שיחי אעזבה פני וא
ואבליגה׃ יגרתי כל
עצבתי ידעתי כי לא
תנקני׃ אנכי ארשע
למה זה הבל איגע׃
אם התרחצתי במו
שלג והזכותי בבור כ
כפי׃ אז בשחת תט
תטבלני ותעבוני ש
שלמותי׃ כי לא א
איש כמוני אעננו נ
נבוא יחדו במשפט׃
לא יש בינינו מוכיח
ישית ידו על שני
שנינו׃ יסר מעלי ש
שבטו ואמתו אל
תבעתני׃ אדברה ולא
איראנו כי לא כן
אנכי עמדי׃ נקטה נ
נפשי בחיי אעזבה
עלי שיחי אדברה ב
במר נפשי׃ אמר
אל אלוה אל תרשי
תרשיעני הודיעני
על מה תריבני׃ הטוב
לך כי תעשק כי

תמאס יגיע כפיך ועל
עצת רשעים הופ
הופעת׃ העיני בשר
לך אם כראות אנ
אנוש תראה׃ הכימי
אנוש ימיך אם ש
שנותיך כימי גבר׃ כי
תבקש לעוני ולח
ולחטאתי תדרוש׃ על
דעתך כי לא ארש
ארשע ואין מידך מ
מציל׃ ידיך עצבוני
ויעשוני יחד סביב
ותבלעני׃ זכר נא
כי כחמר עשיתני וא
ואל עפר תשיבני׃
הלא כחלב תתיכני ו
וכגבנה תקפיאני׃
עור ובשר תלבישני ו
ובעצמות וגידים
תסככני׃ חיים וחסד
עשית עמדי ופק
ופקדתך שמרה רוחי׃
ואלה צפנת בלבבך
ידעתי כי זאת עמך׃
אם חטאתי ושמ
ושמרתני ומעוני לא
תנקני׃ אם רשעתי
אללי לי וצדקתי לא
אשא ראשי שבע
קלון וראה עניי׃ ויגאה
כשחל תצודני ות
ותשב תתפלא בי׃
תחדש עדיך נגדי

ותרב כעשך עמדי
חליפות וצבא עמי
ולמה מרחם הצאתני
אגוע ועין לא
תראני כאשר לא
הייתי אהיה מבטן
לקבר אובל הלא
מעט ימי יחדל
ישית ממני ואבליגה
מעט בטרם אלך
ולא אשוב אל ארץ
חשך וצלמות ארץ
עיפתה כמו אפל
צלמות ולא סדרים
ותפע כמו אפל

ויען
צפר הנעמתי ויאמר
הרב דברים לא
יענה ואם איש
שפתים יצדק בדיך
מתים יחרישו ותלעג
ואין מכלם ותאמר
זך לקחי ובר
הייתי בעיניך
ואולם מי יתן אלוה
דבר ויפתח שפתיו
עמך ויגד לך
תעלמות חכמה כי
כפלים לתושיה ודע
כי ישה לך אלוה
מעונך החקר אלוה
תמצא אם עד
תכלית שדי תמצא
גבהי שמים מה

תפעל עמקה משאול
מה תדע ארכה
מארץ מדה ורחבה
מני ים אם יחלף
ויסגיר ויקהיל ומי
ישיבנו כי הוא
ידע מתי שוא וירא
און ולא יתבונן
ואיש נבוב ילבב ועיר
פרא אדם יולד
אם אתה הכינות
לבך ופרשת אליו
כפיך אם און בידך
הרחיקהו ואל
תשכן באהליך עולה
כי אז תשא פניך
ממום והיית מוצק
ולא תירא כי אתה
עמל תשכח כמים
עברו תזכר
ומצהרים יקום חלד
תעפה כבקר תהיה
ובטחת כי יש
תקוה וחפרת לבטח
תשכב ורבצת ואין
מחריד וחלו פניך
רבים ועיני רשעים
תכלינה ומנוס אבד
מנהם ותקותם מפח
נפש

ויען
איוב ויאמר אמנם
כי אתם עם ועמכם
תמות חכמה

גם לי לבב כמוכם לא
נפל אנכי מכם ואת
מי אין כמו אלה
שחוק לרעהו
אהיה קורא לאלוה
ויענהו שחוק
צדיק תמים לפיד
בוז לעשתות שאנן
נכון למועדי רגל
ישליו אהלים
לשדדים ובטחות
למרגיזי אל לאשר
הביא אלוה בידו
ואולם שאל נא
בהמות ותורך ועוף
השמים ויגד לך
או שיח לארץ ותורך
ויספרו לך דגי הים
מי לא ידע בכל אלה
כי יד יהוה עשתה
זאת אשר בידו נפש
כל חי ורוח כל בשר
איש הלא אזן מלין
תבחן וחך אכל
יטעם לו בישישים
חכמה וארך ימים
תבונה עמו חכמה
וגבורה לו עצה
ותבונה הן יהרס ולא
יבנה יסגר על איש
ולא יפתח הן יעצר
במים ויבשו
וישלחם ויהפכו
ארץ עמו עז ותושיה

וְתוּשִׁיָּה לוֹ שֹׁגֵג וּמַשְׁ
וּמַשְׁגֶּה: מוֹלִיךְ יוֹעֲ
יוֹעֲצִים שׁוֹלָל וְשֹׁפְט
וְשֹׁפְטִים יְהוֹלֵל: מ
מוּסַר מְלָכִים פִּתֵּחַ וַיֶּא
וַיֶּאְסֹר אֵזוֹר בְּמָת
בְּמָתְנֵיהֶם: מוֹלִיךְ כֹּהֲ
כֹּהֲנִים שׁוֹלָל וְאֵיתָנ
וְאֵיתָנִים יְסַלֵּף: מֵסִיר
שָׂפָה לְנֶאֱמָנִים וְטַ
וְטַעַם זְקֵנִים יִקָּח: שׁוֹ
שׁוֹפֵךְ בּוּז עַל נְדִיבִים
וּמְזִיחַ אֲפִיקִים רִפָּה:
מְגַלֶּה עֲמֻקוֹת מִנִּי ח
חֹשֶׁךְ וַיֹּצֵא לָאוֹר צַלְ
צַלְמָוֶת: מַשְׂגִּיא לַגּ
לַגּוֹיִם וַיְאַבְּדֵם שֹׁטֵחַ
לַגּוֹיִם וַיַּנְחֵם: מֵסִיר
לֵב רָאשֵׁי עַם הָאָרֶץ וַ
וַיַּתְעֵם בְּתֹהוּ לֹא דָרֶ
דָּרֶךְ: יְמַשְׁשׁוּ חֹשֶׁךְ וְ
וְלֹא אוֹר וַיַּתְעֵם כַּ
כַּשִּׁכּוֹר: הֶן כֹּל רָאֲתָה
עֵינִי שָׁמְעָה אָזְנִי וַ
וַתָּבֶן לָהּ: כְּדַעְתְּכֶם יָדַ
יָדַעְתִּי גַם אָנִי לֹא
נֹפֵל אָנֹכִי מִכֶּם: אוּלָם
אֲנִי אֶל שַׁדַּי אֲדַבֵּר
וְהוֹכֵחַ אֶל אֵל אֶחְפָּץ:
וְאוּלָם אַתֶּם טֹפְלֵי
שָׁקֶר רֹפְאֵי אֱלִל כֻּ
כֻּלְּכֶם: מִי יִתֵּן הַחֲרֵשׁ
תַּחֲרִישׁוּן וּתְהִי לָכֶם
לְחָכְמָה: שִׁמְעוּ נָא

תוֹכַחְתִּי וְרִבוֹת שְׂפָתַי
הַקְשִׁיבוּ: הַלְאֵל תְּ
תְּדַבְּרוּ עַוְלָה וְלוֹ תְּ
תְּדַבְּרוּ רְמִיָּה: הֲפָנָיו
תִּשָּׂאוּן אִם לָאֵל תְּרִי
תְּרִיבוּן: הֲטוֹב כִּי יַ
יַחְקֹר אֶתְכֶם אִם כְּהָ
כְּהָתֵל בֶּאֱנוֹשׁ תְּהָ
תְּהָתֵלּוּ בוֹ: הוֹכֵחַ יוֹכִיחַ
אֶתְכֶם אִם בַּסֵּתֶר
פָּנִים תִּשָּׂאוּן: הֲלֹא שְׂ
שְׂאֵתוֹ תְּבַעֵת אֶתְכֶם
וּפַחְדּוֹ יִפֹּל עֲלֵיכֶם: זִכְ
זִכְרֹנֵיכֶם מִשְׁלֵי אֵ
אֵפֶר לְגַבֵּי חֹמֶר גַּבֵּיכֶם:
הַחֲרִישׁוּ מִמֶּנִּי וַאֲ
וַאֲדַבְּרָה אָנִי וְיַעֲבֹר
עָלַי מָה: עַל מָה אֶ
אֶשָּׂא בְשָׂרִי בְשִׁנָּי וְנַ
וְנַפְשִׁי אָשִׂים בְּכַפִּי:
הֵן יִקְטְלֵנִי לֹא אֲיַחֵל
אַךְ דְּרָכַי אֶל פָּנָיו
אוֹכִיחַ: גַּם הוּא לִי לִ
לִישׁוּעָה כִּי לֹא לְ
לְפָנָיו חָנֵף יָבוֹא: שִׁמְעוּ
שָׁמוֹעַ מִלָּתִי וְאַחֲ
וְאַחֲוָתִי בְּאָזְנֵיכֶם: הִנֵּ
הִנֵּה נָא עָרַכְתִּי מִ
מִשְׁפָּט יָדַעְתִּי כִּי אֲנִי
אֶצְדָּק: מִי הוּא יָרִ
יָרִיב עִמָּדִי כִּי עַתָּה אַ
אַחֲרִישׁ וְאֶגְוָע: אַךְ
שְׁתַּיִם אַל תַּעַשׂ עִמָּ
עִמָּדִי אָז מִפָּנֶיךָ לֹ

לֹא אֶסָּתֵר: כַּפְּךָ מֵעָלַי
הַרְחַק וְאֵמָתְךָ אַל
תְּבַעֲתַנִּי: וּקְרָא וְאָנֹכִי
אֶעֱנֶה אוֹ אֲדַבֵּר וַ
וַהֲשִׁיבֵנִי: כַּמָּה לִי עֲ
עֲוֹנוֹת וְחַטָּאוֹת פִּשְׁ
פִּשְׁעִי וְחַטָּאתִי הוֹדִ
הוֹדִיעֵנִי: לָמָּה פָנֶיךָ
תַסְתִּיר וְתַחְשְׁבֵנִי לְ
לְאוֹיֵב לָךְ: הֶעָלֶה
נִדָּף תַּעֲרוֹץ וְאֶת קַשׁ
יָבֵשׁ תִּרְדֹּף: כִּי תִכְ
תִכְתֹּב עָלַי מְרֹרוֹת וְ
וְתוֹרִישֵׁנִי עֲוֹנוֹת
נְעוּרָי: וְתָשֵׂם בַּסַּד רַגְ
רַגְלַי וְתִשְׁמוֹר כָּל אֹ
אָרְחֹתָי עַל שָׁרְשֵׁי
רַגְלַי תִּתְחַקֶּה: וְהוּא
כְּרָקָב יִבְלֶה כְּבֶגֶד אֲ
אֲכָלוֹ עָשׁ: אָדָם יְלוּ
יְלוּד אִשָּׁה קְצַר יָמִים
וּשְׂבַע רֹגֶז: כְּצִיץ
יָצָא וַיִּמָּל וַיִּבְרַח כַּצֵּל
וְלֹא יַעֲמוֹד: אַף עַל
זֶה פָּקַחְתָּ עֵינֶךָ וְאֹ
וְאֹתִי תָבִיא בְמִשְׁפָּט
עִמָּךְ: מִי יִתֵּן טָהוֹר
מִטָּמֵא לֹא אֶחָד:
אִם חֲרוּצִים יָמָיו מִ
מִסְפַּר חֳדָשָׁיו אִתָּךְ
חֻקּוֹ עָשִׂיתָ וְלֹא יַעֲבֹר:
שְׁעֵה מֵעָלָיו וְיֶחְדָּל
עַד יִרְצֶה כְּשָׂכִיר יוֹמוֹ:
כִּי יֵשׁ לָעֵץ תִּקְוָה אִ

אם יכרת ועוד יחליף
ויונקתו לא תחדל
אם יזקין בארץ שרש
שרשו ובעפר ימות
גזעו מריח מים יפריח
ועשה קציר כמו נט
נטע וגבר ימות ויחל
ויחלש ויגוע אדם
ואיו אזלו מים מני
ים ונהר יחרב ויבש
ואיש שכב ולא יקום
עד בלתי שמים לא
יקיצו ולא יעורו מש
משנתם מי יתן בש
בשאול תצפנני תס
תסתירני עד שוב
אפך תשית לי חק וז
ותזכרני אם ימות
גבר היחיה כל ימי
צבאי איחל עד בא
חליפתי תקרא ואנכי
אענך למעשה ידי
ידיך תכסף כי עתה
צעדי תספור לא
תשמור על חטאתי
חתם בצרור פשעי
ותטפל על עוני ואו
ואולם הר נופל יב
יבול וצור יעתק ממ
ממקמו אבנים ש
שחקו מים תשטף
ספיחיה עפר ארץ
ותקות אנוש האבדת
תתקפהו לנצח ויה

ויהלך משנה פניו ות
ותשלחהו יכבדו
בניו ולא ידע ויצערו
ולא יבין למו אך
בשרו עליו יכאב ונפ
ונפשו עליו תאבל
ויען
אליפז התימני ויאמ
ויאמר החכם יע
יענה דעת רוח וימל
וימלא קדים בטנו
הוכח בדבר לא יסכון
ומלים לא יועיל בם
כם אף אתה תפר יר
יראה ותגרע שיחה
לפני אל כי יאלף עו
עונך פיך ותבחר
לשון ערומים ירשיע
ירשיעך פיך ולא
אני ושפתיך יענו בך
הראישון אדם תו
תולד ולפני גבעות
חוללת הבסוד אלוה
אלוה תשמע ותגרע
אליך חכמה מה
ידעת ולא נדע תבין
ולא עמנו הוא גם
שב גם ישיש בנו כ
כביר מאביך ימים
המעט ממך תנחומות
אל ודבר לאט עמ
עמך מה יקחך לבך
ומה ירזמון עיניך
כי תשיב אל אל רוח

רוחך והוצאת מפיך
מלין מה אנוש כי
יזכה וכי יצדק ילוד
אשה הן בקדשו
לא יאמין ושמים לא
זכו בעיניו אף כי
נתעב ונאלח איש
שתה כמים עולה
אחוך שמע לי וזה
חזיתי ואספרה א
אשר חכמים יגידו
ולא כחדו מאבותם
להם לבדם נתנה הא
הארץ ולא עבר
זר בתוכם כל ימי ר
רשע הוא מתחולל
ומספר שנים נצפנו
לעריץ קול פחדים
באזניו בשלום שדד
יבואנו לא יאמין
שוב מני חשך וצפו
הוא אלי חרב נדד
הוא ללחם איה ידע
כי נכון בידו יום
חשך יבעתהו צר
ומצוקה תתקפהו
כמלך עתיד לכידור
כי נטה
אל אל ידו ואל שדי
יתגבר ירוץ אליו
בצואר בעבי גבי מ
מגניו כי כסה פניו
בחלבו ויעש פימה
עלי כסל וישכון

ערים נכחדות בתים
לא ישבו למו אשר
התעתדו לגלים׃
לא יעשר ולא יקום
חילו ולא יטה
לארץ מנלם׃ לא
יסור מני חשך ינקתו
תיבש של
שלהבת ויסור ברוח
פיו׃ אל יאמן בשו
נתעה כי שוא תהיה
תמורתו׃ בלא יומו
תמלא וכפתו
לא רעננה׃ יחמס
כגפן בסרו וישלך
כזית נצתו׃ כי עדת
חנף גלמוד ואש א
אכלה אהלי שחד׃
הרה עמל וילד און
ובטנם תכין מרמה׃
ויען
איוב ויאמר׃ שמעתי
כאלה רבות מנחמי
עמל כלכם׃ הקץ ל
לדברי רוח או מה
ימריצך כי תענה׃
[illegible]
[illegible] יש
נפשכם תחת נפשי׃
אחבירה עליכם
במלים ואניעה על
עליכם במו ראשי׃
אאמצכם במו פי ונ
וניד שפתי יחשך׃

אם אדברה לא יחשך
כאבי ואחדלה מה
מני יהלך׃ אך עתה ה
הלאני השמות כל
עדתי׃ ותקמטני לעד
היה ויקם בי כחשי
בפני יענה׃ אפו טרף
וישטמני חרק עלי
בשניו צרי ילטוש עי
עיניו לי׃ פערו עלי
בפיהם בחרפה הכו
לחיי יחד עלי יתמ
יתמלאון׃ יסגירני אל
אל עויל ועל ידי
רשעים ירטני׃ שלו
הייתי ויפרפרני׃
ואחז בערפי ויפצפצני
ויקימני לו למטרה׃
יסבו עלי רביו יפלח
כליותי ולא יחמל
ישפך לארץ מררתי׃
יפרצני פרץ על פ
פני פרץ ירץ עלי׃
כגבור׃ שק תפרתי
עלי גלדי ועללתי
בעפר קרני׃ פני חמ
חמרמרה מני בכי וע
ועל עפעפי צלמות׃
על לא חמס בכפי ות
ותפלתי זכה׃ ארץ
אל תכסי דמי ואל
יהי מקום לזעקתי׃
גם עתה הנה בשמים
עדי ושהדי במרו

במרומים׃ מליצי רעי
אל אלוה דלפה ע
עיני׃ ויוכח לגבר עם
אלוה ובן אדם לר
לרעהו׃ כי שנות מס
מספר יאתיו וארח
לא אשוב אהלך׃
רוחי חבלה ימי נ
נזעכו קברים לי׃ אם
לא התלים עמדי וב
ובהמרותם תלן עיני׃
שימה נא ערבני
עמך מי הוא לידי י
יתקע׃ כי לבם צפנ
צפנת משכל על כן
לא תרומם׃ לחלק
יגיד רעים ועיני בניו
תכלינה׃ והציגני
למשל עמים ותפת
לפנים אהיה׃ ותכה
מכעש עיני ויצרי כצ
כצל כלם׃ ישמו יש
ישרים על זאת ונקי
על חנף יתעורר׃ ו
ויאחז צדיק דרכו וט
וטהר ידים יסיף
אמץ׃ ואולם כלם׃
תשבו ובאו נא
ולא אמצא בכם חכ
חכם׃ ימי עברו ז
זמתי נתקו מורשי
לבבי׃ לילה ליום
ישימו אור קרוב מ
מפני חשך׃ אם

אקוה שאול ביתי בח
בחשך רפדתי יצעי׃
יצעי׃ לשחת קראתי
אבי אתה אמי ואח
ואחתי לרמה׃ ואיה
איפוא תקותי ותק
ותקותי מי ישורנה׃
בדי שאל תרדנה
אם יחד על עפר נחת׃
ויען
בלדד השחי ויאמר׃
עד אנה תשימון
קנצי למלין תבינו וא
ואחר נדבר׃ מדוע
נחשבנו כבהמה נט
נטמינו בעיניכם׃ ט
טרף נפשו באפו הל
הלמענך תעזב א
ארץ ויעתק צור ממ
ממקומו׃ גם אור
רשעים ידעך ולא י
יגה שביב אשו׃ א
אור חשך באהלו ונ
ונרו עליו ידעך׃ יצ
יצרו צעדי אונו ותש
ותשליכהו עצתו׃
כי שלח ברשת ברגליו
ועל שבכה יתהלך׃
יאחז בעקב פח יחזק
עליו צמים׃ טמון
בארץ חבלו ומלכדתו
עלי נתיב׃ סביב בע
בעתהו בלהות והפיצ
והפיצהו לרגליו׃ יה

יהי רעב אנו ואיד נכ
נכון לצלעו׃ יאכל
בדי עורו יאכל בדיו
בכור מות׃ ינתק מ
מאהלו מבטחו ותצ
ותצעדהו למלך ב
בלהות׃ תשכון באהלו
מבלי לו יזרה על
נוהו גפרית׃ מתחת
שרשיו יבשו וממ
וממעל ימל קצירו׃
זכרו אבד מני ארץ
ולא שם לו על פני
חוץ׃ יהדפהו מא
מאור אל חשך ומת
ומתבל ינדהו׃ לא
נין לו ולא נכד בעמו
ואין שריד במגוריו׃
על יומו נשמו אחרנ
אחרנים וקדמנים
אחזו שער׃ אך אלה
משכנות עול וזה
מקום לא ידע אל׃
ויען
איוב ויאמר׃ עד אנה
תוגיון נפשי ותדכ
ותדכאונני במלים׃ זה
עשר פעמים תכל
תכלימוני לא תבשו
תהכרו לי׃ ואף אמ
אמנם שגיתי אתי
תלין משוגתי׃ אם
אמנם עלי תגדילו ו
ותוכיחו עלי חרפ

חרפתי׃ דעו אפו כי
כי אלוה עותני ומ
ומצודו עלי הקיף׃
הן אצעק חמס ו
ולא אענה אשוע ו
ואין משפט׃ ארחי
גדר ולא אעבור ועל
נתיבותי חשך ישים׃
כבודי מעלי הפשיט
ויסר עטרת ראשי׃
יתצני סביב ואלך וית
ויסע כעץ תקותי׃
ויחר עלי אפו ויחש
ויחשבני לו כצריו׃
יחד יבאו גדודיו ו
ויסלו עלי דרכם׃
ויחנו סביב לאהלי׃
אחי מעלי הרחיק
וידעי אך זרו ממני׃
חדלו קרובי ומידעי
שכחוני׃ גרי ביתי וא
ואמהתי לזר תח
תחשבני נכרי הייתי
בעיניהם׃ לעבדי
קראתי ולא יענה בפ
במו פי אתחנן לו׃
רוחי זרה לאשתי ו
וחנתי לבני בטני׃
גם עוילים מאסו בי׃
אקומה וידברו בי׃
תעבוני כל מתי סודי
וזה אהבתי נהפכו
בי׃ בעורי ובבשרי ד
דבקה עצמי ואת

ואתמלטה בעור שני׃
חנני חנני אתם רעי
כי יד אלוה נגעה בי׃
למה תרדפני כמו
אל ומבשרי לא תש
תשבעו׃ מי יתן א
איפוא ויכתבון מלי
מי יתן בספר ויח
ויחקו׃ בעט ברזל׃
ועפרת לעד בצור
יחצבון׃ ואני ידעתי
גאלי חי ואחרון׃
על עפר יקום׃ ואחר
עורי נקפו זאת ומ
ומבשרי אחזה אלוה׃
אשר אני אחזה לי
ועיני ראו ולא זר כלו
כליתי בחקי׃ כי
תאמרו מה נרדף לו
ושרש דבר נמצא
בי׃ גורו לכם מפני ח
חרב כי חמה עונות
חרב למען תדעון׃
שדין׃

ויען

צפר הנעמתי ויאמר׃
לכן שעפי ישיבוני
ובעבור חושי בי׃ מ
מוסר כלמתי אש
אשמע ורוח מבינתי יענני
הזאת ידעת מני ע
עד מני שים אדם ע
עלי ארץ׃ כי רננת
רשעים מקרוב ושמ

ושמחת חנף עדי רגע׃
אם יעלה לשמים
שיאו וראשו לעב י
יגיע׃ כגללו לנצח
יאבד ראיו יאמרו א
איו׃ כחלום יעוף ו
ולא ימצאהו וידד כ
כחזיון לילה׃ עין ז
שזפתו ולא תוסיף׃
ולא תשורנו מקומו׃
מקומו׃ בניו ירצו ד
דלים וידיו תשבנה
אונו׃ עצמותיו מלאו
עלומו ועמו על
עפר תשכב׃ אם תמ
תמתיק בפיו רעה
יכחידנה תחת לשונו׃
יחמל עליה ולא י
יעזבנה וימנענה בת
בתוך חכו׃ לחמו׃
במעיו נהפך מרורת
פתנים בקרבו׃ חיל
בלע ויקאנו מבטנו
יורשנו אל׃ ראש
פתנים יינק תהרגהו׃
לשון אפעה׃ אל
ירא בפלגות נהרי נ
נחלי דבש וחמאה׃
משיב יגע ולא יבלע
כחיל תמורתו ולא
יעלס׃ כי רצץ עזב
דלים בית גזל ולא
יבנהו׃ כי לא ידע ש
שלו בבטנו בחמו׃

בחמודו לא ימלט׃ אין
שריד לאכלו על כן
לא יחיל טובו׃ במלא
במלאות ספקו יצר
לו כל יד עמל תבואנו׃
יהי למלא בטנו יש
ישלח בו חרון אפו׃
וימטר עלימו בלח
בלחומו׃ יברח מנשק
ברזל תחלפהו קשת
נחושה׃ שלף ויצא מ
מגוה וברק ממררתו
יהלך עליו אמים׃ כל
חשך טמון לצפוניו
תאכלהו אש לא נפח
ירע שריד באהלו׃
יגלו שמים עונו וארץ
מתקוממה לו׃ יגל
יבול ביתו נגרות ביום
אפו׃ זה חלק אדם
רשע מאלהים ונחלת
אמרו מאל׃

ויען

איוב ויאמר׃ שמעו ש
שמוע מלתי ותהי
זאת תנחומתיכם׃ ש
שאוני ואנכי אדבר
ואחר דברי תלעיג׃
האנכי לאדם שיחי
ואם מדוע לא תקצר
רוחי׃ פנו אלי והש
והשמו ושימו יד
על פה׃ ואם זכרתי
ונבהלתי ואחז בשרי

יחיו ג׳ וסימניהון ויאמרו אליהם הנביאים חיו יחיו מתוך׳ עליהם יחיו וגם אני נתתי להם אבותיכם איה הם והנביאים מדוע רשעים יחיו׳
ויבא י״א וסימניהון ויבא העם על [illegible] ויבא שורר [illegible] פתחו שערים ויבא גוי צדיק [illegible]

פלצות׃ מדוע רשעים
יחיו עתקו גם גברו
חיל׃ זרעם נכון לפניה
לפניהם עמם וצא
וצאצאיהם לעיניהם׃
בתיהם שלום מפחד
ולא שבט אלוה עלי
עליהם׃ שורו עבר
ולא יגעל תפלט פר
פרתו ולא תשכל׃
ישלחו כצאן עויליהם
וילדיהם ירקדון׃
ישאו כתף וכנור וי
וישמחו לקול עוגב
יבלו בטוב ימיהם ו
וברגע שאול יחתו׃
ויאמרו לאל סור ממ
ממנו ודעת דרכיך
לא חפצנו׃ מה שדי
כי נעבדנו ומה נ
נועיל כי נפגע בו׃ הן
לא בידם טובם עצ
עצת רשעים רחקה
מני׃ כמה נר רשע
רשעים ידעך ויבא
עלימו אידם חבלים
יחלק באפו׃ יהיו כת
כתבן לפני רוח וכמ
וכמץ גנבתו סופה׃
אלוה יצפן לבניו א
אונו ישלם אליו ויד
וידע׃ יראו עיניו כ
כידו ומחמת שדי יש
ישתה׃ כי מה חפצו

בביתו אחריו ומספר
חדשיו חצצו׃ הל
הלאל ילמד דעת וה
והוא רמים ישפוט׃
זה ימות בעצם תמו
כלו שלאנן ושליו׃
עטיניו מלאו חלב ו
ומח עצמותיו ישק
ישקה׃ וזה ימות בנ
בנפש מרה ולא א
אכל בטובה׃ יחד על
עפר ישכבו ורמה
תכסה עליהם׃ הן י
ידעתי מחשבותיכם
ומזמות עלי תחמסו׃
כי תאמרו איה בית
נדיב ואיה אהל מש
משכנות רשעים׃
הלא שאלתם עוברי
דרך ואתתם לא ת
תנכרו׃ כי ליום איד
יחשך רע ליום ע
עברות יובלו׃ מי יג
יגיד על פניו דרכו
והוא עשה מי ישלם
לו׃ והוא לקברות
יובל ועל גדיש ישק
ישקד׃ מתקו לו ר
רגבי נחל ואחריו כל
אדם ימשוך ולפניו
אין מספר׃ ואיך תנ
תנחמוני הבל ותש
ותשבתיכם נשאר
מעל׃

ויען
אליפז התימני ויאמר׃
הלאל יסכן גבר כי
יסכן עלימו משכיל׃
החפץ לשדי כי ת
תצדק ואם בצע כי
תתם דרכיך׃ המי
המיראתך יוכיחך י
יבוא עמך במשפט׃
הלא רעתך רבה וא
ואין קץ לעונתיך׃
כי תחבל אחיך חנם
ובגדי ערומים תפ
תפשיט׃ לא מים עיף
תשקה ומרעב ת
תמנע לחם׃ ואיש ז
זרוע לו הארץ ונ
ונשוא פנים ישב בה׃
אלמנות שלחת ר
ריקם וזרעות ית
יתומים ידכא׃ על
כן סביבותיך פחים ו
ויבהלך פחד פתא
פתאם׃ או חשך לא
תראה ושפעת מים
תכסך׃ הלא אלוה ג
גבה שמים וראה
ראש כוכבים כי רמו׃
ואמרת מה ידע
אל הבעד ערפל יש
ישפוט׃ עבים סתר
לו ולא יראה וחוג ש
שמים יתהלך׃ הא
הארח עולם תשמר

את יל׳ כמה נר רשעים ידעך׳ ויבא מלך העמון׳ [illegible]
ומספר את [illegible] ומספר [illegible]
תצדק ל׳ וסימניהון [illegible] כי תצדק [illegible]

אשר דרכו מתי און
אשר קמטו ולא
עת נהר יוצק יסודם
האמרים לאל סור
ממנו ומה יפעל שדי
למו והוא מלא
בתיהם טוב ועצת ר
רשעים רחקה מני
יראו צדיקים וישמ
וישמחו ונקי ילעג
למו אם לא נכחד ק
קימנו ויתרם אכלה
אש הסכן נא עמו
ושלם בהם
תבואתך טובה קח
נא מפיו תורה וש
ושים אמריו בלבבך
אם תשוב עד שדי
תבנה תרחיק עולה
מאהליך ושית על
עפר בצר ובצור נח
נחלים אופיר והי
והיה שדי בצריך וכ
וכסף תועפות לך
כי אז על שדי תתע
תתענג ותשא אל
אלוה פניך תעתיר
אליו וישמעך ונ
ונדריך תשלם ותגזר
אמר ויקם לך ועל
דרכיך נגה אור כי ה
השפילו ותאמר
גוה ושח עינים יוש
יושיע ימלט אי

אי נקי ונמלט בבור
כפיך

ויען
איוב ויאמר גם היום
מרי שחי ידי כבדה
על אנחתי מי יתן יד
ידעתי ואמצאהו
אבוא עד תכונתו אע
אערכה לפניו מש
משפט ופי אמלא ת
תוכחות אדעה מ
מלים יענני ואבינה
מה יאמר לי הברב
ברב כח יריב עמדי לא א
אך הוא ישים בי
שם ישר נוכח עמו
ואפלטה לנצח מ
משפטי הן קדם אה
אהלך ואיננו ואח
ואחור ולא אבין לו
שמאל בעשותו ו
ולא אחז יעטף ימין
ולא אראה כי ידע
דרך עמדי בחנני כז
כזהב אצא באשרו
אחזה רגלי דרכו שמ
שמרתי ולא אט
מצות שפתיו ולא א
אמיש מחקי צפנ
צפנתי אמרי פיו וה
והוא באחד ומי י
ישיבנו ונפשו אותה
ויעש כי ישלים ח
חקי וכהנה רבות עמו

על כן מפניו אבהל א
אתבונן ואפחד מ
ממנו ואל הרך לבי
ושדי הבהילני כי
לא נצמתי מפני חשך
ומפני כסה אפל מ
מדוע משדי לא נצ
נצפנו עתים וידעו
לא חזו ימיו גבלות
ישיגו עדר גזלו וי
וירעו חמור יתומים
ינהגו יחבלו שור
אלמנה יטו אביונים
מדרך יחד חבאו ע
עניי ארץ הן פראים
במדבר יצאו בפ
בפעלם משחרי לטרף
ערבה לו לחם לנע
לנערים בשדה בלילו
יקצירו וכרם רשע
ילקשו ערום הלינו מ
מבלי לבוש ואין
כסות בקרה מזרם ה
הרים ירטבו ומבלי
מחסה חבקו צור יג
יגזלו משד יתום
ועל עני יחבלו ערום
הלכו בלי לבוש ו
ורעבים נשאו עמר
בין שורתם יצהירו
יקבים דרכו ויצמאו
מעיר מתים ינאקו
ונפש חללים תשוע
ואלוה לא ישים ת

תפלה׃ המה היו במ
במרדי אור לא ה
הכירו דרכיו ולא ישבו
בנתיבתיו׃ לאור
יקום רוצח יקטל עני
ואביון ובלילה יהי
כגנב׃ ועין נאף שמ
שמרה נשף לאמר
לא תשורני עין וסתר
פנים ישים׃ חתר ב
בחשך בתים יומם חת
חתמו למו לא ידע
ידעו אור׃ כי יחדו ב
בקר למו צלמות כי
יכיר בלהות צלמות׃
קל הוא על פני מ
מים תקלל חלקתם ב
בארץ לא יפנה ד
דרך כרמים׃ ציה גם
חום יגזלו מימי ש
שלג שאול חטאו׃ י
ישכחהו רחם מת
מתקו רמה עוד לא
יזכר ותשבר כעץ
עולה׃ רעה עקרה ל
לא תלד ואלמנה
לא ייטיב׃ ומשך אב
אבירים בכחו יקום
ולא יאמין בחיין׃ יתן
לו לבטח וישען וע
ועיניהו על דרכיהם׃
רומו מעט ואיננו
והמכו ככל יקפצון ו
וכראש שבלת ימ

ימלו׃ ואם לא אפו מ
מי יכזיבני וישם ל
לאל מלתי׃
ויען
בלדד השחי ויאמר׃
המשל ופחד עמו
עשה שלום במרומיו׃
היש מספר לגדודיו
לגדודיו ועל מי לא
יקום אורהו׃ ומה
יצדק אנוש עם אל
ומה יזכה ילוד א
אשה׃ הן עד ירח לא
יאהיל וכוכבים לא
זכו בעיניו׃ אף כי אנ
אנוש רמה ובן אד
אדם תולעה׃
ויען
איוב ויאמר׃ מה עזר
עזרת ללא כח הו
הושעת זרוע לא עז׃
מה יעצת ללא חכ
חכמה ותושיה לרב
הודעת׃ את מי הג
הגדת מלין ונשמת
מי יצאה ממך׃ הר
הרפאים יחוללו מת
מתחת מים ושכני
ושכניהם׃ ערום שא
שאול נגדו ואין כ
כסות לאבדון׃ נטה
צפון על תהו תלה
ארץ על בלי מה׃ צר
צרר מים בעביו ו

ולא נבקע ענן תחתם׃
מאחז פני כסה פר
פרשז עליו עננו׃ חק
חג על פני מים עד
תכלית אור עם חשך׃
עמודי שמים ירו
ירופפו ויתמהו מגע
מגערתו׃ בכחו רג
רגע הים ובתובנתו מ
מחץ רהב׃ ברוחו
שמים שפרה חללה
ידו נחש בריח׃ הן
אלה קצות דרכו ומ
ומה שמץ דבר
נשמע בו ורעם גב
גבורתו מי יתבונן׃
ויסף
איוב שאת משלו וי
ויאמר׃ חי אל ה
הסיר משפטי ושדי
המר נפשי׃ כי כל
עוד נשמתי בי ורוח
אלוה באפי׃ אם
תדברנה שפתי עולה
ולשוני אם יהגה
רמיה׃ חלילה לי אם
אצדיק אתכם עד
אגוע לא אסיר תמתי
ממני׃ בצדקתי הח
החזקתי ולא ארפה
לא יחרף לבבי מ
מימי׃ יהי כרשע א
איבי ומתקוממי
כעול׃ כי מה תקות

חנף כי יבצע כי ישל
אלוה נפשו׃
הצעקתו ישמע אל
כי תבוא עליו צרה׃
אם על שדי יתענג י
יקרא אלוה בכל ע
עת׃ אורה אתכם ביד
אל אשר עם שדי
לא אכחד׃ הן אתם כ
כלכם חזיתם ולמה
זה הבל תהבלו׃ זה
חלק אדם רשע עם
אל ונחלת עריצים מ
משדי יקחו׃ אם י
ירבו בניו למו חרב
וצאצאיו לא יש
ישבעו לחם׃ שרידיו
במות יקברו ואל
ואלמנתיו לא תבכינה׃
אם יצבר כעפר כס
כסף וכחמר יכין מ
מלבוש׃ יכין וצדיק
וצדיק ילבש וכסף
נקי יחלק׃ בנה כעש
ביתו וכסכה עשה נ
נצר׃ עשיר ישכב
ולא יאסף עיניו פקח
ואיננו׃ תשיגהו כמ
כמים בלהות לילה
גנבתו סופה׃ ישאהו
קדים וילך וישערהו
ממקמו׃ וישלך
עליו ולא יחמל מי
מידו ברוח יברח׃

ישפק עלימו כפימו׃
וישרק עליו ממקו
ממקומו׃ כי יש לכסף
מוצא ומקום לזהב
יזקו׃ ברזל מעפר יקח
ואבן יצוק נחושה׃
קץ שם לחשך ולכל
תכלית הוא חוקר
אבן אפל וצלמות׃
פרץ נחל מעם גר
הנשכחים מני רגל׃
דלו מאנוש נעו׃ א
ארץ ממנה יצא לחם
ותחתיה נהפך כמו
אש׃ מקום ספיר אב
אבניה ועפרת זה
זהב לו׃ נתיב לא ידעו
ידעו עיט ולא שז
שזפתו עין איה׃ לא
הדריכהו בני שחץ
לא עדה עליו שחל׃
בחלמיש שלח יד
ידו הפך משרש הר
הרים׃ בצורות יא
יארים בקע וכל יקר
ראתה עינו׃ מבכי
נהרות חבש ותעלמה
יוצא אור׃ והחכמה
מאין תמצא ואי זה
מקום בינה׃ לא יד
ידע אנוש ערכה ול
ולא תמצא בארץ
החיים׃ תהום אמר
לא בי היא וים אמ

אמר אין עמדי׃ לא
יתן סגור תחתיה ו
ולא ישקל כסף מחי
מחירה׃ לא תסלה
בכתם אופיר בשהם
יקר וספיר׃ לא יע
יערכנה זהב וזכוכית
ותמורתה כלי פז׃
ראמות וגביש לא יז
יזכר ומשך חכמה
מפנינים׃ לא יערכנה
פטדת כוש בכתם
טהור לא תסלה׃ והח
והחכמה מאין ת
תבוא ואי זה מקום
בינה׃ ונעלמה מע
מעיני כל חי ומעוף
השמים נסתרה׃ א
אבדון ומות אמרו׃
באזנינו שמענו ש
שמעה׃ אלהים הב
הבין דרכה והוא
ידע את מקומה׃ כי
הוא לקצות הארץ
יביט תחת כל השמים
יראה׃ לעשות לר
לרוח משקל ומים
תכן במדה׃ בעשתו
למטר חק ודרך לחז
לחזיז קלות׃ אז
ראה ויספרה הכינה
וגם חקרה׃ ויאמר
לאדם הן יראת אדני
היא חכמה וסור

מרע בינה:

ויסף

איוב שאת משלו וי
יאמר: מי יתנני
כירחי קדם כימי א
לוה ישמרני: בה
הלו נרו עלי ראשי
לאורו אלך חשך:
כאשר הייתי בימי
חרפי בסוד אלוה
עלי אהלי: בעוד ש
די עמדי סבי
בותי נערי: ברחץ
הליכי בחמה וצור
יצוק עמדי פלגי ש
מן: בצאתי ש
ער עלי קרת ברחוב
אכין מושבי: ראוני
נערים ונחבאו וישי
שים קמו עמדו:
שרים עצרו
במלים וכף ישימו
לפיהם: קול נגידים
נחבאו ולשונם ל
חכם דבקה: כי אזן
שמעה ותאשרני
ועין ראתה ותעידני:
כי אמלט עני מש
וע ויתום ולא עז
ר לו: ברכת אבד
עלי תבא ולב אלמ
נה ארנן: צדק
לבשתי וילבשני
כמעיל

וצניף משפטי: עינים
הייתי לעור ורגל
ים לפסח אני: א
ב אנכי לאביונים
ורב לא ידעתי אחק
רהו: ואשברה
מתלעות עול ומשנ
יו אשליך:
טרף: ואמר עם קני
אגוע וכחול ארבה
ימים: שרשי פתוח
אלי מים וטל ילין
בקצירי: כבודי חדש
עמדי וקשתי בידי
בידי תחליף: לי שמ
שמעו ויחלו וידמו
למו עצתי: א
אחרי דברי לא ישנו
ישנו ועלימו תטף
מלתי: ויחלו כמט
כמטר לי ופיהם פע
פערו למלקוש: א
אשחק אליהם לא
יאמינו ואור פני
לא יפילון: אבחר דר
דרכם ואשב ראש
ואשכן כמלך בגדוד
כאשר אבלים ינחם
ינחם: ועתה שחקו ע
עלי צעירים ממני
לימים אשר מאסתי
אבותם לשית עם
כלבי צאני: גם כח
ידיהם למה לי:

עלימו אבד כלח: בח
בחסר ובכפן גלמ
גלמוד הערקים ציה
אמש שואה ומ:
ומשואה: הקטפים
מלוח עלי שיח:
ושרש רתמים לחמ
לחמם: מן גו יגרשו
יגרשו יריעו עלימו
כגנב: בערוץ נחלים
לשכן חרי עפר וכפ
וכפים: בין שיחים
ינהקו תחת חרול
יספחו: בני נבל גם
בני בלי שם נכאו מן
הארץ: ועתה נגינ
נגינתם הייתי ואהי
להם למלה: תעב
תעבוני רחקו מני ו
ומפני לא חשכו
רק: כי יתרו פתח
ויענני ורסן מפני
שלחו: על ימין פרח
פרחח יקומו רגלי
שלחו ויסלו עלי
ארחות אידם: נ
נתסו נתיבתי להותי
יעילו לא עזר
למו: כפרץ רחב יא
יאתיו תחת שאה
התגלגלו: ההפך עלי
בלהות תרדף כר
כרוח נדבתי וכעב
עברה ישעתי:

ותתבנן ג חס כליש וסימנהון ויתבוננו אל תתבוננו כי התבוננת עד רחבי ארץ· עמדתי ותתבנן בי ·· ס״פ ותמגגני ג חס כליש וסימנהון
והגבעות התמוגגו ברביבים תמוגגנה ותמוגגני תושיה ·· ס״פ בקהל ל׳ וסימנהון לא יבאו בקהל לך קמתי בקהל אשוע· הגלה דעתו בקהל·

ועתה עלי תשתפך נ
נפשי יאחזוני ימי ע
עני׃ לילה עצמי נקר
מעלי וערקי לא
ישכבון׃ ברב כח יתח
יתחפש לבושי כ
כפי כתנתי יאזרני׃ ה
הורני לחמר ואת
ואתמשל כעפר ואפ
ואפר׃ אשוע אליך
ולא תענני עמדתי ו
ותתבונן בי׃ תהפך
לאכזר לי בעצם ידך
תשטמני׃ תשאני
אל רוח תרכיבני ות
ותמוגגני תשיה׃
כי ידעתי מות תשי
תשיבני ובית מועד
לכל חי׃ אך לא בעי
ישלח יד אם בפי
בפידו להן שוע׃ אם
לא בכיתי לקשה
יום עגמה נפשי לא
לאביון׃ כי טוב ק
קויתי ויבא רע ואי
ואיחלה לאור ויב
ויבא אפל׃ מעי רתחו
ולא דמו קדמני ימ
ימי עני׃ קדר הלכתי
בלא חמה קמתי
בקהל אשוע׃ אח ה
הייתי לתנים ורע
לבנות יענה׃ עורי ש
שחר מעלי ועצמי

חרה מני חרב׃ ויהי
לאבל כנרי ועגבי
לקול בכים׃ ברית כר
כרתי לעיני ומה
אתבונן על בתולה׃
ומה חלק אלוה
ממעל ונחלת שדי
ממרומים׃ הלא
איד לעול ונכר לפע
לפעלי און׃ הלא
הוא יראה דרכי וכל
צעדי יספור׃ אם
הלכתי עם שוא
ותחש על מרמה
רגלי׃ ישקלני במאז
במאזני צדק וידע
אלוה תמתי׃ אם ה
תטה אשרי מני
הדרך ואחר עיני ה
הלך לבי ובכפי ד
דבק מאום׃ אזרעה
ואחר יאכל וצא
וצאצאי ישרשו׃ אם
נפתה לבי על אי
אשה ועל פתח רעי
ארבתי׃ תטחן לא
לאחר אשתי ועליה
יכרעון אחרין׃ כי
הוא זמה והיא עון
פלילים׃ כי אש ה
היא עד אבדון תא
תאכל ובכל תבואתי
תשרש׃ אם אמאס
משפט עבדי ואמ

ואמתי ברבם עמדי׃
ומה אעשה כי י
יקום אל וכי יפקד מ
מה אשיבנו׃ הלא
בבטן עשני עשהו
ויכננו ברחם אחד׃
אם אמנע מחפץ ד
דלים ועיני אלמנה
אכלה׃ ואכל פתי לבדי
ולא אכל יתום מ
ממנה׃ כי מנעורי גד
גדלני כאב ומבטן
אמי אנחנה׃ אם א
אראה אובד מבלי
לבוש ואין כסות ל
לאביון׃ אם לא ב
ברכוני חלצו ומגז
כבשי יתחמם׃ אם
הניפותי על יתום ידי
כי אראה בשער
עזרתי׃ כתפי משכמה
תפל ואזרעי מקנה
תשבר׃ כי פחד אלי
איד אל ומשאתו
לא אוכל׃ אם שמתי
זהב כסלי ולכתם
אמרתי מבטחי׃ אם
אשמח כי רב חילי
וכי כביר מצאה ידי׃
אם אראה אור כי
יהל וירח יקר הלך׃
ויפת בסתר לבי י
ותשק ידי לפי׃ גם
הוא עון פלילי׃

ועליה ג וסימנהון דגליה תחת פנים כאשר תלבשנה· ועליה למרוב שוכה· ועליה יכרעון אחרין · ס״פ ג כת הוא כנגו וקר׳ יק היא
וסימנהון ותלך ותעשה כדבר אליהו ותאכל הוא גם הוא לבלך הוכן· כי הוא זמה· וכל ארחות דכות במאוס ·· ס״פ בבטן ג וסימנהון
בבטן עקב את אחיו בטרם אצרך בבטן ידעתיך הלא בבטן עשני עשהו ·· ס״פ חילי ג וסימני אלהים יי חילי חילי הגדול כי רב חילי ·· ס״פ

כי כחשתי לאל ממ
על׃ אם אשמח
בפיד משנאי והתע
ררתי כי מ
צאו רע׃ ולא נתתי
לחטא חכי לשאל
באלה נפשו׃ אם לא
אמרו מתי אהלי
מי יתן מבשרו לא נ
שבע׃ בחוץ לא
ילין גר דלתי לארח
אפתח׃ אם כסיתי
כאדם פשעי לטמן
בחבי עוני׃ כי אערוץ
המון רבה ובוז משפ
חות יחתני וא
דם לא אצא פתח׃
מי יתן שמע לי
הן תוי שדי יענני
וספר כתב איש
ריבי׃ אם לא על שכ
מי אשאנו א
ענדנו עטרות לי׃
מספר צעדי אגי
דנו כמו נגיד אק
רבנו׃ אם עלי
אדמתי תזעק ויחד
תלמיה יבכיון׃ אם
כחה אכלתי בלי כסף
ונפש בעליה הפ
חתי׃ תחת חטה
יצא חוח ותחת
שערה באשה תמו
דברי איוב׃

וישבתו
שלשת האנשים הא
לה מענות את
איוב כי הוא צדיק בע
יניו׃ ויחר אף
אליהוא בן ברכאל הב
וזי ממשפחת
רם באיוב חרה אפו׃
על צדקו נפשו מ
אלהים׃ ובשלשת
רעיו חרה אפו על
אשר לא מצאו מע
נה וירשיעו
את איוב׃ ואליהו חכ
ה את איוב בדב
רים כי זקנים המ
ה ממנו לימים׃
וירא אליהו כי אין
מענה בפי שלשת
האנשים ויחר אפו׃
ויען
אליהוא בן ברכאל
הבוזי ויאמר צעיר
אני לימים ואתם יש
ישים על כן זח
לתי ואירא מחות
דעי אתכם׃ אמרתי
ימים ידברו ורב שנ
ים ידיעו חכמה׃ אכן
רוח היא באנוש ונש
מת שדי תבינם׃
לא רבים יחכמו וזק
נים יבינו משפ
ט׃ לכן אמרתי

שמעה לי אחוה דעי
אף אני׃ הן הוחלתי
לדבריכם אזין עד
תבונתיכם עד תח
קרון מלין׃ ועדיכם
אתבונן והנה אין
לאיוב מוכיח עונה א
מריו מכם׃ פן ת
אמרו מצאנו חכמה
אל ידפנו לא איש׃
ולא ערך אלי מלין
ובאמריכם לא א
שיבנו׃ חתו לא ענו
עוד העתיקו מהם
מלים׃ והוחלתי כי לא
ידברו כי עמדו ול
א ענו עוד׃ אענה
אף אני חלקי אחו
אחוה דעי אף אני׃ כי
מלתי מלים הציק
תני רוח בטני׃
הנה בטני כיין לא
יפתח כאבות חדשים
יבקעו׃ אדברה ויר
וח לי אפתח ש
שפתי ואענה׃ אל
נא אשא פני איש ו
ואל אדם לא אכ
אכנה׃ כי לא ידעתי
אכנה כמעט ישא
ישאני עשני׃ ואולם
שמע נא איוב מלי
וכל דברי האזינה׃ הנ
הנה נא פתחתי פי

דברה לשוני בחכי׃ ישר
לבי אמרי ודעת
שפתי ברור מללו׃
רוח אל עשתני ונשמת שדי
תחיני׃ אם תוכל
השיבני ערכה לפני
התיצבה׃ הן אני
כפיך לאל מחמר קרצתי
גם אני׃ הנה
אימתי לא תבעתך
ואכפי עליך לא יכבד׃
אך אמרת באזני
וקול מלין אשמע׃
זך אני בלי
פשע חף אנכי ולא
עון לי׃ הן תנואות
עלי ימצא יחשבני
לאויב לו׃ ישם בסד
רגלי ישמר כל
ארחתי׃ הן זאת לא
צדקת אענך כי
ירבה אלוה מאנוש׃
מדוע אליו ריבות
כי כל דבריו לא יענה׃
כי באחת ידבר אל
ובשתים לא ישורנה׃
בחלום חזיון לילה
בנפל תרדמה על
אנשים בתנומות
עלי משכב׃ אז יגלה
אזן אנשים ובמסרם
יחתם׃ להסיר אדם מעשה

מעשה וגוה מגבר יכסה׃
יחשך נפשו
מני שחת וחיתו מעבר
בשלח׃ והוכח במכאוב
במכאוב על משכבו
וריב עצמיו איתן׃
וזהמתו חיתו לחם
ונפשו מאכל תאוה׃
יכל בשרו מראי
ושפי עצמותיו
לא ראו׃ ותקרב לשחת נפשו
וחיתו לממתים׃ אם
יש עליו מלאך
מליץ אחד מני אלף
להגיד לאדם ישרו׃
ויחננו ויאמר פדעהו
מרדת שחת
מצאתי כפר׃ רטפש
בשרו מנער ישוב
לימי עלומיו׃ יעתר
אל אלוה וירצהו׃
וירא פניו בתרועה׃
וישב לאנוש
צדקתו׃ ישר על
אנשים ויאמר חטאתי וישר
העויתי ולא
שוה לי׃ פדה נפשי
מעבר בשחת וחיתי
באור תראה׃ הן כל
אלה יפעל אל
פעמים שלש עם
גבר׃ להשיב נפשו
מני שחת לאור

באור החיים׃ הקשב
איוב שמע לי
החרש ואנכי אדבר׃
אם יש מלין
השיבני דבר כי חפצתי
צדקך׃ אם
אין אתה שמע לי
החרש ואאלפך
חכמה׃

ויען

אליהוא ויאמר׃ שמעו
שמעו חכמים מלי
וידעים האזינו לי׃ כי
אזן מלין תבחן
וחך יטעם לאכל׃
משפט נבחרה לנו
נדעה בינינו מה
טוב׃ כי אמר איוב
צדקתי ואל הסיר
משפטי׃ על משפטי
אכזב אנוש
חצי בלי פשע׃ מי
גבר כאיוב ישתה
לעג כמים׃ וארח
לחברה עם פעלי און
וללכת עם אנשי
רשע׃ כי אמר לא
יסכן גבר ברצתו
עם אלהים׃ לכן
אנשי לבב שמעו לי
חללה לאל מרשע
ושדי מעול׃ כי
פעל אדם ישלם לו
וכארח איש ימצאנו

אף אמנם אל לא
ירשיע ושדי לא
יעות משפט מי פקד
עליו ארצה ומי
שם תבל כלה אם
ישים אליו לבו
רוחו ונשמתו אליו
יאסף יגוע כל
בשר יחד ואדם על
עפר ישוב ואם
בינה שמעה זאת
האזינה לקול מלי
האף שנא משפט
יחבש ואם צדיק
כביר תרשיע האמר
למלך בליעל רשע
אל נדיבים אשר לא
נשא פני שרים
ולא נכר שוע לפני
דל כי מעשה ידיו
כלם רגע ימתו וחצ
וחצות לילה יגעשו
יגעשו עם ויעברו
ויסירו אביר לא
ביד כי עיניו על דר
דרכי איש וכל
צעדיו יראה אין ח
חשך ואין צלמות
להסתר שם פעלי א
און כי לא על איש
ישים עוד להלך אל
אל במשפט ירע
כבירים לא חקר וי
ויעמד אחרים ת

תחתם לכן יכיר מע
מעבדיהם והפך
לילה וידכאו תחת
רשעים ספקם
במקום ראים אשר
על כן סרו מאחריו
וכל דרכיו לא השכ
השכילו להביא
עליו צעקת דל וצ
וצעקת עניים יש
ישמע והוא ישקט
ומי ירשע ויסתר
פנים ומי ישורנו וע
ועל גוי ועל אדם
יחד ממלך אדם ח
חנף ממקשי עם
כי אל אל האמר נ
נשאתי לא אחבל
בלעדי אחזה אתה
הרני אם עול
פעלתי לא אוסיף
המעמך ישלמנה
כי מאסת כי אתה
תבחר ולא אני ומ
ומה ידעת דבר אנ
אנשי לבב יאמרו
לי וגבר חכם שמע
לי איוב לא בדעת
ידבר ודבריו לא
בהשכיל אבי יבחן
איוב עד נצח על
תשבת באנשי א
און כי יסיף על
חטאתו פשע בינ

בינינו יספוק וירב א
אמריו לאל
ויען
אליהוא ויאמר הז
הזאת חשבת למ
למשפט אמרת צ
צדקי מאל כי ת
תאמר מה יסכן לך
ומה אעיל מה
מחטאתי אני א
אשיבך מלין ואת
רעיך עמך הבט ש
שמים וראה וש
ושור שחקים גבהו
ממך אם חטאת
מה תפעל בו ורבו
פשעיך מה תעשה
לו אם צדקת מה
תתן לו או מה מ
מידך יקח לאיש
כמוך רשעך ולבן
אדם צדקתך מרב
עשוקים יזעיקו
ישועו מזרוע רבים
ולא אמר איה א
אלוה עשי נתן זמ
זמירות בלילה
מלפנו מבהמות א
ארץ ומעוף ה
השמים יחכמנו
שם יצעקו ולא
יענה מפני גאון ר
רעים אך שוא
לא ישמע אל ושדי

פיהו · כב מליא · וסימנהון · ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו · זכרו נפלאותיו אשר עשה · אלה פיהו מלא מרמות · ואיוב הבל יפצה פיהו · הן ישטף נהריו
לב חכם ישכיל פיהו · ערב לאיש לחם שקר · ראמות לאויל חכמות · שמן עינו ירו בבלותו · נפש עמל עמלה לו · תחלת דברי פיהו סכלות · כסוי צדיק הוא · כג

לא ישורנה׃ אף כי ת
אמר לא תשורנו
דין לפניו ותחולל לו׃
ועתה כי אין פקד
אפו ולא ידע בפש
מאד׃ ואיוב הבל
יפצה פיהו בבלי ד
עת מלין יכביר׃
ויסף
אליהוא ויאמר׃ כת
ר לי זעיר ואחו
ך כי עוד לאלוה
מלים׃ אשא דעי
למרחוק ולפעלי א
תן צדק׃ כי אמ
נם לא שקר מלי
תמים דעות עמך׃
הן אל כביר ולא ימ
אס כביר כח לב׃
לא יחיה רשע ומ
שפט עניים יתן׃
לא יגרע מצדיק
עיניו ואת מלכים
לכסא וישיבם לנצח
ויגבהו׃ ואם אסו
רים בזקים ילכ
דון בחבלי עני׃
ויגד להם פעלם ופ
שעיהם כי ית
גברו׃ ויגל אזנם
למוסר ויאמר כי
ישובון מאון׃ אם
ישמעו ויעבדו
יכלו ימיהם בטוב

ושניהם בנעימים׃ וא
אם לא ישמעו ב
שלח יעברו ויגועו׃
בבלי דעת׃ וחנפי
לב ישימו אף לא יש
ועו כי אסרם׃
תמת בנער נפשם וח
יתם בקדשים׃
יחלץ עני בעניו ויגל
בלחץ אזנם׃ ואף
הסיתך מפי צר רחב
לא מוצק תחתיה
ונחת שלחנך מלא
דשן׃ ודין רשע מ
לאת דין ומשפט
יתמכו׃ כי חמה פן
יסיתך בספק ורב כ
כפר אל יטך׃ היע
רך שועך לא בצ
ר וכל מאמצי כח׃
אל תשאף הלילה
לעלות עמים תחתם׃
השמר אל תפן אל
און כי על
זה בחרת מעני׃ הן
אל ישגיב בכחו מי
כמהו מורה׃ מי פקד
עליו דרכו ומי א
מר פעלת עולה׃
זכר כי תשגיא פעלו
אשר שררו אנשים׃
כל אדם חזו בו א
נוש יביט מרחוק׃
הן אל שגיא ולא נ

דע מספר שניו ולא
חקר׃ כי יגרע נטפי
מים יזקו מטר לאדו׃
אשר יזלו שחקים
ירעפו עלי אדם רב׃
אף אם יבין מפרשי
עב תשאות סכתו׃ הן
פרש עליו אורו וש
רשי הים כסה׃ כי
בם ידין עמים יתן
אכל למכביר׃ על כפ
פים כסה אור ויצ
ו עליה במפגיע׃
יגיד עליו רעו מק
נה אף על עולה׃
אף לזאת יחרד לבי
ויתר ממקומו׃ שמעו
שמוע ברגז קלו׃
והגה מפיו יצא׃ תחת
כל השמים ישרהו׃
ואורו על כנפות הא
רץ׃ אחריו יש
אג קול ירעם בק
ול גאונו ולא י
עקבם כי ישמע קולו׃
ירעם אל בקולו נ
פלאות עשה גדלות
ולא נדע׃ כי לשלג
יאמר הוא ארץ וגשם
מטר וגשם מטרות
עזו׃ ביד כל אדם יח
תום לדעת כל אנ
שי מעשהו׃ ותבא
חיה במו ארב ובמ

פיהו מחיתו · יהן בנעמי פיהו · ישקני מנשיקות פיהו · ומיהו מכית לסתרית · יצתה לא תמלט מולא · תורת אמת היתה בפיהו · כי אין בפיהו נכונה · כל עמל האדם
לפיהו · כי שפתי כהן ישמרו דעת · ס״ר · ישמע ד וסימנהון · לא ישמע על פיך · לא ישמע עוד חמס · וגלתי בירושלם וששתי · כהקיד ביר מימי וירח
כה אמר יי עוד ישמע · ויתנחו כשוכר כחיים · ומשגבתך חמוך שיירך · קול מלאככה לא ישמע · לא יעקבם כי ישמע קולו · וגם נביאים העמדת · וחד וישמע לקולם · ס״ה

ובמעונתיה תשכן׃ מן
החדר תבוא סופה
וממזרים קרה׃
מנשמת אל יתן
קרח ורחב מים
במוצק׃ אף ברי
יטריח עב יפיץ ענן
אורו׃ והוא מסבות
מתהפך בתחבולתו
לפעלם כל אשר
יצום על פני תבל
ארצה׃ אם לשבט
אם לארצו אם לחסד
ימצאהו׃ האזינה
זאת איוב עמד
והתבונן נפלאות
אל׃ התדע בשום
אלוה עליהם
והופיע אור עננו׃
התדע על מפלשי
עב מפלאות תמים
דעים׃ אשר בגדיך
חמים בהשקט ארץ
מדרום׃ תרקיע עמו
לשחקים חזקים כראי
מוצק׃ הודיענו מה
נאמר לו לא נערך
מפני חשך׃ היספר
לו כי אדבר אם אמר
איש כי יבלע׃
ועתה לא ראו אור
בהיר הוא בשחקים
ורוח עברה ותטהרם׃
מצפון זהב יאתה

על אלוה נורא הוד׃
שדי לא מצאנהו
שגיא כח ומשפט ורב
צדקה לא יענה׃ לכן
יראוהו אנשים לא
יראה כל חכמי לב׃

ויען

יהוה את איוב מן
הסערה ויאמר׃ מי
זה מחשיך עצה
במלין בלי דעת׃
אזר נא כגבר חלציך
ואשאלך והודיעני׃
איפה היית ביסדי
ארץ הגד אם ידעת
בינה׃ מי שם ממדיה
כי תדע או מי נטה
עליה קו׃ על מה
אדניה הטבעו או
מי ירה אבן פנתה׃
ברן יחד כוכבי בקר
ויריעו כל בני אלהים׃
ויסך בדלתים ים
בגיחו מרחם יצא׃
בשומי ענן לבשו
וערפל חתלתו׃ ואש
ואשבר עליו חקי
ואשים בריח ודלתים׃
ואמר עד פה תבוא
ולא תוסיף ופא ישית
ישית בגאון גליך׃
המימיך צוית בקר
ידעתה שחר מקמו׃
מקמו׃ לאחז בכנפות

הארץ וינערו רשעים
ממנה׃ תתהפך
כחמר חותם ויתיצבו
כמו לבוש׃ וימנע
מרשעים אורם וזרוע
רמה תשבר׃ הבאת
עד נבכי ים ובחקר
תהום התהלכת׃
הנגלו לך שערי מות
ושערי צלמות תראה׃
התבננת עד
רחבי ארץ הגד אם
ידעת כלה׃ אי זה
הדרך ישכן אור
וחשך אי זה מקמו׃
כי תקחנו אל גבולו
וכי תבין נתיבות ביתו׃
ידעת כי אז תולד
ומספר ימיך רבים׃
הבאת אל אצרות
שלג ואצרות ברד תראה׃
אשר חשכתי
לעת צר ליום
קרב ומלחמה׃ אי זה
הדרך יחלק אור יפץ
קדים עלי ארץ׃ מי
פלג לשטף תעלה ודרך
לחזיז קלות׃
להמטיר על ארץ לא
איש מדבר לא אדם
בו׃ להשביע
שאה ומשאה
ולהצמיח מצא
דשא׃ היש למטר

אב או מי הוליד אגלי
טל׃ מבטן מי יצא
הקרח וכפר שמים מי
ילדו׃ כאבן מים י
יתחבאו ופני תהום
יתלכדו׃ התקשר
מעדנות כימה או מ
משכות כסיל תפ
תח׃ התציא מזר
רות בעתו ועיש
על בניה תנחם׃ הידעת
חקות שמים אם ת
תשים משטרו בארץ׃
התרים לעב קולך
ושפעת מים תכסך׃
התשלח ברקים וי
וילכו ויאמרו לך ה
הננו׃ מי שת בטחות
חכמה או מי נתן לש
לשכוי בינה׃ מי
יספר שחקים בחכמה
ונבלי שמים מי יש
ישכיב׃ בצקת עפר ל
למוצק ורגבים יד
ידבקו׃ התצוד ללביא
טרף וחית כפירים
תמלא׃ כי ישחו במ
במעונות ישבו בס
בסכה למו ארב׃ מי
יכין לערב צידו
כי ילדו אל אל ישו
ישועו יתעו לבלי
אכל׃ הידעת עת לדת
יעלי סלע חולל

אילות תשמר׃ תספר
ירחים תמלאנה׃ ו
וידעת עת לדתנה׃ ת
תכרענה ילדיהן ת
תפלחנה חבליהם ת
תשלחנה׃ יחלמו
בניהם ירבו בבר יצ
יצאו ולא שבו׃ ל
למו׃ מי שלח פרא
חפשי ומסרות ע
ערוד מי פתח׃ אשר
שמתי ערבה ביתו
ומשכנותיו מלחה׃
ישחק להמון קרי
קריה תשאות נגש
לא ישמע׃ יתור ה
הרים מרעהו ואחר
כל ירוק ידרוש׃ ה
היאבה רים עבדך א
אם ילין על אבוסך׃
אבוסך׃ התקשר ר
רים בתלם עבתו א
אם ישדד עמקים א
אחריך׃ התבטח ב
כי רב כחו ותעזב א
אליו יגיעך׃ התא
התאמין בו כי ישוב
זרעך וגרנך יאסף׃
כנף רננים נעלסה א
אם אברה חסידה
ונצה׃ כי תעזב לאר
לארץ ביציה ועל
עפר תחמם׃ ותשכח
כי רגל תזורה וח

וחית השדה תדושה׃
הקשיח בניה ללא
לה לריק יגיעה בלי
פחד׃ כי השה א
אלוה חכמה ולא ח
חלק לה בבינה׃ כ
כעת במרום תמריא
תשחק לסוס ולרכ
ולרכבו׃ התתן לסוס
גבורה התלביש צ
צוארו רעמה׃ התרע
התרעישנו כארבה
הוד נחרו אימה׃ יח
יחפרו בעמק וישי
וישיש בכח יצא ל
לקראת נשק׃ ישח
ישחק לפחד ולא
יחת ולא ישוב מ
מפני חרב׃ עליו תרנה
אשפה להב חנית
וכידון׃ ברעש ורגז י
יגמא ארץ ולא
יאמין כי קול שופר׃
בדי שפר יאמר
האח ומרחוק יריח
מלחמה רעם ש
שרים ותרועה׃ המב
המבינתך יאבר נץ
יפרש כנפו לתימן׃
אם על פיך יגביה
נשר וכי ירים קנו׃
סלע ישכן ויתלונן
על שן סלע ומצודה׃
משם חפר אכל

למרחוק עיניו יביטו׃
ואפרחו יעלעו דם
ובאשר חללים שם
הוא׃
ויען
יהוה את איוב ויאמר׃
הרב עם שדי יסור
מוכיח אלוה יעננה׃
ויען
איוב את יהוה ויאמר׃
הן קלתי מה אש
אשיבך ידי שמתי ל
למו פי׃ אחת דברתי
ולא אענה ושתים ו
ולא אוסיף׃
ויען
יהוה את איוב מנ
הסערה ויאמר׃
אזר נא כגבר חלציך
אשאלך והודיעני׃
האף תפר משפטי
תרשיעני למען
תצדק׃ ואם זרוע כ
כאל לך ובקול כמ
כמהו תרעם׃ עדה נ
נא גאון וגבה והו
והוד והדר תלבש׃
הפץ עברות אפך
וראה כל גאה והש
והשפילהו׃ ראה
כל גאה הכניעהו וה
והדך רשעים תח
תחתם׃ טמנם בעפר
יחד פניהם חבש

כמוהו׃ וגם אני אודך
כי תושיע לך ימי
ימינך׃ הנה נא בהמ
בהמות אשר עש
עשיתי עמך חציר
כבקר יאכל׃ הנה
נא כחו במתניו ואונו
בשרירי בטנו׃ יחפ
יחפץ זנבו כמו ארז
גידי פחדו ישרגו׃
עצמיו אפיקי נחוש
נחושה גרמיו כמ
כמטיל ברזל׃ הוא ר
ראשית דרכי אל
העשו יגש חרבו׃ כי
כי בול הרים ישאו לו
וכל חית השדה יש
ישחקו שם׃ תחת
צאלים ישכב בסתר
קנה ובצה׃ יסכהו
צאלים צללו יס
יסבוהו ערבי נחל׃
הן יעשק נהר לא
יחפוז יבטח כי יג
יגיח ירדן אל פיהו׃
בעיניו יקחנו במ
במקשים ינקב אף׃
תמשך לויתן בחכה
בחכה ובחבל תשק
תשקיע לשונו׃ הת
התשים אגמן באפו
ובחוח תקוב לחיו׃
הירבה אליך תחנו
תחנונים אם ידבר

אליך רכות׃ היכרת
ברית עמך תקחנו
לעבד עולם׃ התשחק
בו כצפור ותקשרנו
לנערותיך׃ יכרו עליו
חברים יחצוהו בין
כנענים׃ התמלא בש
בשכות עורו ובצ
ובצלצל דגים ראשו׃
שים עליו כפך זכ
זכר מלחמה אל ת
תוסף׃ הן תחלתו
נכזבה הגם אל מרא
מראיו יטל׃ לא
אכזר כי יעורנו ומי
הוא לפני יתיצב׃
מי הקדימני ואשלם
תחת כל השמים
לי הוא׃ לא אחריש
בדיו ודבר גבורות
וחין ערכו׃ מי גלה
פני לבושו בכפל
רסנו מי יבוא׃ דלתי
פניו מי פתח סביבות
סביבות שניו אימה׃
גאוה אפיקי מג
מגנים סגור חותם צ
צר׃ אחד באחד
יגשו ורוח לא יבא
ביניהם׃ איש בא
באחיהו ידבקו ית
יתלכדו ולא יתפ
יתפרדו׃ עטישתיו
תהל אור ועיניו

כעפעפי שחר׃ מפיו
לפידים יהלכו כי
כידודי אש יתמלטו׃
מנחיריו יצא עש
עשן כדוד נפוח ואג
ואגמן׃ נפשו גח
גחלים תלהט ולהב
מפיו יצא׃ בצוארו
ילין עז ולפניו תדוץ
דאבה׃ מפלי בשרו
דבקו יצוק עליו בל
ימוט׃ לבו יצוק כ
כמו אבן ויצוק כפ
כפלח תחתית׃ משתו
יגורו אלים משברים
יתחטאו׃ משיגהו
חרב בלי תקום חנית
מסע ושריה׃ יח
יחשב לתבן ברזל
לעץ רקבון נחושה׃
לא יבריחנו בן קשת
לקש נהפכו לו אב
אבני קלע׃ כקש נח
נחשבו תותח ויש
וישחק לרעש כידון׃
תחתיו חדודי חרש
חרש ירפד חרוץ ע
עלי טיט׃ ירתיח
כסיר מצולה ים יש
ישים כמרקחה׃
אחריו יאיר נתיב י
יחשב תהום לש
לשיבה׃ אין על עפ
עפר משלו העשו

לבלי חת׃ את כל גבה
יראה הוא מלך על
כל בני שחץ׃
ויען
איוב את יהוה ויאמר׃
ידעת כי כל תוכל
ולא יבצר ממך מזמה׃
מי זה מעלים עצה
בלי דעת לכן הגדתי
ולא אבין נפלאות
ממני ולא אדע׃ שמע
נא ואנכי אדבר א
אשאלך והודיעני׃
לשמע אזן שמעת
שמעתיך ועתה עיני
ראתך׃ על כן אמאס
אמאס ונחמתי על
עפר ואפר׃
ויהי
אחר דבר יהוה את
הדברים האלה אל
איוב ויאמר יהוה א
אל אליפז התימני
חרה אפי בך ובשני
רעיך כי לא דברתם
אלי נכונה כעבדי א
איוב׃ ועתה קחו לכם
שבעה פרים ושבעה
אילים ולכו אל עבדי
איוב והעליתם עלה
בעדכם ואיוב עבדי
יתפלל עליכם כי אם
פניו אשא לבלתי עש
עשות עמכם נבלה

כי לא דברתם אלי נ
נכונה כעבדי איוב׃
וילכו אליפז התימני
ובלדד השוחי צפר
הנעמתי ויעשו כא
כאשר דבר אליהם י
יהוה וישא יהוה את
פני איוב׃
ויהוה שב את שבית
בהתפללו בעד רעהו
ויסף יהוה את כל א
אשר לאיוב למשנה׃
ויבאו אליו כל אחיו
וכל אחיו וכל אחיו
אחיותיו וכל ידעיו
לפנים ויאכלו עמו
לחם בביתו וינדו לו
וינחמו אתו על כל
הרעה אשר הביא
יהוה עליו ויתנו לו
איש קשיטה אחת
ואיש נזם זהב אחד׃
ויהוה ברך את
אחרית איוב מראש
מראשיתו ויהי לו א
ארבעה עשר אלף
צאן וששת אלפים
גמלים ואלף צמד ב
בקר ואלף אתנות׃ ו
ויהי לו שבענה בנים
ושלוש בנות׃ ויקרא
שם האחת ימימה ו
ושם השנית קציעה
ושם השלישית קרן

הפיר׃ ולא נמצא נשים יפות כבנות איוב בכל הא
הארץ ויתן להם אביהם נחלה בתוך אחיהם׃ ויחי
איוב אחרי זאת מאה וארבעים שנה ויירא את בנ
בניו ואת בני בניו ארבעה דורות׃ וימת איוב זקן ו
ושבע ימים׃

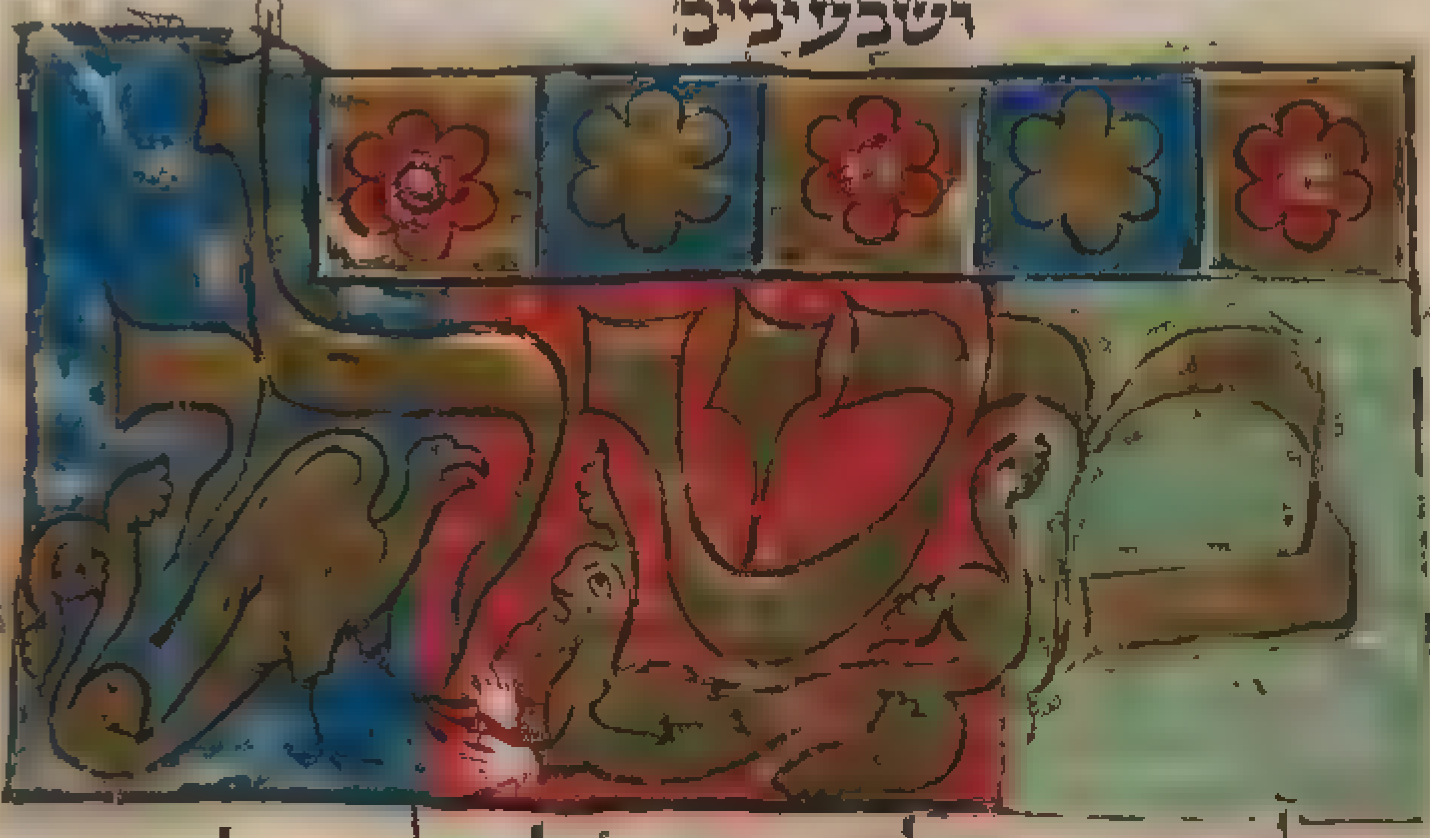

שלמה בן דוד מלך
ישראל׃ לדעת חכמ
חכמה ומוסר להבין
אמרי בינה׃ לקחת
מוסר השכל צדק ו
ומשפט ומשרים׃
לתת לפתאים ערמה
לנער דעת ומזמה׃
ישמע חכם ויוסף
לקח ונבון תחבולות
יקנה׃ להבין משל ומ
ומליצה דברי חכ
חכמים וחידתם׃ ירא
יראת יהוה ראש
ראשית דעת חכמה ו
ומוסר אוילים בזו׃
שמע
בני מוסר אביך ואל
תטש תורת אמך׃

כי לוית חן הם לראש
לראשך וענקים ל
לגרגרתיך׃ בני אם
יפתוך חטאים א
אל תבא׃ אם יאמרו
לכה אתנו נארבה
לדם נצפנה לנקי חנ
חנם׃ נבלעם כשא
כשאול חיים ותמימים
כיורדי בור׃ כל הון
יקר נמצא נמלא בת
בתינו שלל׃ גורלך
תפיל בתוכנו כיס א
אחד לכלנו׃ בני א
אל תלך בדרך אתם
מנע רגלך מנתיב
מנתיבתם׃ כי רגליהם
לרע ירוצו וימה
וימהרו לשפך דם׃

כי חנם מזרה הרשת
בעיני כל בעל כנף׃
והם לדמם יארבו י
יצפנו לנפשתם׃
כן ארחות כל בצע
בצע את נפש בע
בעליו יקח׃
חכמות
בחוץ תרנה ברחבות
תתן קולה׃ בראש
המיות תקרא בפתחי
שערים בעיר אמ
אמריה תאמר׃ עד
מתי פתים תאהבו
פתי ולצים לצון חמ
חמדו להם וכסיל
וכסילים ישנאו דעת׃
תשובו לתוכחתי
הנה אביעה לכם רו
רוחי אודיעה דב
דברי אתכם׃ יען קר
קראתי ותמאנו
נטיתי ידי ואין מק
מקשיב׃ ותפרעו
כל עצתי ותוכחתי לא
אביתם׃ גם אני בא
באידכם אשחק אל
אלעג בבא פחדכם׃
בבא כשאוה פחדכם
ואידכם כסופה י
יאתה בבא עליכם צ
צרה וצוקה׃ אז י
יקראנני ולא אענה
ישחרנני ולא ימצא

בחרו ג׳ וסימנהון ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו׃ ובאשר לא חפצתי בחרו׃ ויראת ה׳ לא בחרו׃ ל׳ אזנך ט׳ וסימנהון וגליתי
את אזנך יחברו גם מאז לא פתחה׃ אל תסתר פניך מאות עגורים שמעת ה׳ אזנך קשובות להקשיב לחכמה בני לדברי הקשיבה בני לחכמתי הקשיבה׃

ימצאנני׃ תחת כי שנ
שנאו דעת ויראת
יהוה לא בחרו׃ לא א
אבו לעצתי נאצו
כל תוכחתי׃ ויאכלו
מפרי דרכם וממע
וממעצתיהם ישבעו׃
כי משובת פתים ת
תהרגם ושלות כסיל
כסילים תאבדם׃
ושמע לי ישכן בטח
ושאנן מפחד רעה׃

בני

אם תקח אמרי ומצ
ומצותי תצפן את
אתך׃ להקשיב לחכמ
לחכמה אזנך תטה
לבך לתבונה׃ כי אם
לבינה תקרא לתב
לתבונה תתן קולך׃ א
אם תבקשנה ככס
ככסף וכמטמנים תח
תחפשנה׃ אז תבין
יראת יהוה ודעת א
אלהים תמצא׃ כי
יהוה יתן חכמה מפיו
דעת ותבונה׃ וצפן
לישרים תושיה מגן
להלכי תם׃ לנצר א
ארחות משפט ודרך
חסידו ישמר׃ אז
תבין צדק ומשפט ו
ומישרים כל מעגל
טוב׃ כי תבוא חכמה

בלבך ודעת לנפשך
ינעם׃ מזמה תשמר
עליך תבונה תנצרכה׃
להצילך מדרך רע
מאיש מדבר תהפכ
תהפכות׃ העזבים
ארחות ישר ללכת
בדרכי חשך׃ הש
השמחים לעשות רע
יגילו בתהפכות רע׃
אשר ארחתיהם עק
עקשים ונלוזים
במעגלותם׃ להצילך
מאשה זרה מנכר
מנכריה אמריה הח
החליקה׃ העזבת
אלוף נעוריה ואת
ברית אלהיה שכ
שכחה׃ כי שחה אל
מות ביתה ואל ר
רפאים מעגלתיה׃
כל באיה לא ישוב
ישובון ולא ישיגו א
ארחות חיים׃ למען
תלך בדרך טובים וא
וארחות צדיקים ת
תשמר׃ כי ישרים יש
ישכנו ארץ ותמימ
ותמימים יותרו בה׃
ורשעים מארץ יכ
יכרתו ובוגדים יסחו
ממנה׃

בני תורתי

אל תשכח ומצותי׃

יצר לבך׃ כי ארך ימ
ימים ושנות חיים
ושלום יוסיפו לך׃ חס
חסד ואמת אל יע
יעזבך קשרם על גר
גרגרותיך כתבם על
לוח לבך׃ ומצא חן וש
ושכל טוב בעיני א
אלהים ואדם׃ בטח א
ביהוה בכל לבך ואל
בינתך אל תשען׃ בכל
דרכיך דעהו והוא
יישר ארחתיך׃ אל ת
תהי חכם בעיניך י
ירא את יהוה וסור
מרע׃ רפאות תהי
לשרך ושקוי לעצמ
לעצמותיך׃ כבד את
יהוה מהונך ומראש
ומראשית כל תבו
תבואתך׃ וימלאו א
אסמיך שבע ותיר
ותירוש יקביך יפרצו׃
מוסר יהוה בני אל
תמאס ואל תקץ בת
בתוכחתו׃ כי את א
אשר יאהב יהוה יו
יוכיח וכאב את בן
ירצה׃ אשרי אדם מ
מצא חכמה ואדם
יפיק תבונה׃ כי טוב
סחרה מסחר כסף
ומחרוץ תבואתה׃ י
יקרה היא מפנינים

תושיה ו׳ כול וסימנהון הפליא עצה הגדיל תושיה לעיני יקרא תושיה עמו עז ותושיה כי כפלים לתושיה לי עצה ותושיה לתורה יבקש
נחרת יעצו לישרים תושיה ל׳ ומישרים ג׳ יסוב כי זנות כיון לבם לקחת מוסר השכל צדק ומשפט ומישרים
ירא ה׳ וסימ׳ אל תהי חכם בעיניך ירא את ה׳ ... יפיק ג׳ וסימ׳ ויזקוק ולא יפיק

וכל

וכל חפציך לא ישוו
בה׃ ארך ימים בימ
ינה בשמאולה
עשר וכבוד׃ דרכיה
דרכי נעם וכל נתיבותיה ש
לום׃ עץ חיים הי
א למחזיקים בה ו
תמכיה מאשר׃
יהוה
בחכמה יסד ארץ כונן
שמים בתבונה׃ ב
דעתו תהומות נבקעו
ושחקים ירעפו טל׃
בני אל ילזו מעיניך
נצר תשיה ומזמה׃
ויהיו חיים לנפשך ו
חן לגרגרתיך׃ אז
תלך לבטח דרכך ורג
לך לא תגוף׃
אם תשכב לא תפחד
ושכבת וערבה ש
נתך׃ אל תירא מפ
חד פתאם ומ
שאת רשעים כי
תבא׃ כי יהוה יהיה
בכסלך ושמר רגלך
מלכד׃ אל תמנע ט
וב מבעליו בהיות
לאל ידיך לעשות׃
אל תאמר לרעיך לך
ושוב ומחר אתן ו
יש אתך׃ אל תחרש
על רעך רעה והוא
יושב לבטח אתך׃

אל תריב עם אדם
חנם אם לא גמלך
רעה׃ אל תקנא באיש
חמס ואל תבחר
בכל דרכיו׃ כי תועבת
יהוה נלוז ואת
ישרים סודו׃ מארת
יהוה בבית רשע
ונוה צדיקים יברך׃
אם ללצים הוא
יליץ ולעניים יתן חן׃
כבוד חכמים ינחלו
וכסילים מרים קלון׃
שמעו
בנים מוסר אב
והקשיבו לדעת
בינה׃ כי לקח טוב
נתתי לכם תורתי
אל תעזבו׃ כי בן
הייתי לאבי רך
ויחיד לפני אמי׃
וירני ויאמר לי
יתמך דברי לבך שמר
מצותי וחיה׃ קנה
חכמה קנה בינה אל
תשכח ואל תט
מאמרי פי׃ אל
תעזבה ותשמרך
אהבה ותצרך׃
ראשית חכמה קנה
חכמה ובכל קנינך
קנה בינה׃ סלסלה
ותרוממך תכבדך כי
תחבקנה׃ תתן

לראשך לוית חן
עטרת תפארת
תמגנך׃
שמע
בני וקח אמרי וירבו
לך שנות חיים׃
בדרך חכמה הוריתיך
הדרכתיך במעגלי
ישר׃ בלכתך לא
יצר צעדך ואם
תרוץ לא תכשל׃
החזק במוסר אל
תרף נצרה כי היא
חייך׃ בארח רשעים
אל תבא ואל תאשר
בדרך רעים׃ פרעהו
אל תעבר בו שטה
מעליו ועבר׃ כי לא
ישנו אם לא ירעו
ונגזלה שנתם אם
לא יכשולו׃ כי לחמו
לחם רשע ויין
חמסים ישתו׃ וארח
צדיקים כאור נגה
הולך ואור עד נכון
היום׃ דרך רשעים
כאפלה לא ידעו
במה יכשלו׃
בני
לדברי הקשיבה
לאמרי הט אזנך׃
אל יליזו מעיניך
שמרם בתוך לבבך׃
כי חיים הם למצאיהם

למוציאיהם ולכל בש
בשרו מרפא׃ מכל
משמר נצר לבך כי
ממנו תוצאות חיים׃
הסר ממך עקשות
פה ולזות שפתים
הרחק ממך׃ עיניך ל
לנכח יביטו ועפע
ועפעפיך יישרו נגדך׃
פלס מעגל רגלך
וכל דרכיך יכנו׃ אל
תט ימין ושמאל
הסר רגלך מרע׃
בני
לחכמתי הקשיבה
לתבונתי הט אזנך׃
לשמר מזמות ודעת
שפתיך ינצרו׃ כי נ
נפת תטפנה שפתי ז
זרה וחלק משמן
חכה׃ ואחריתה מרה
כלענה חדה כחרב
פיות׃ רגליה ירדות
מות שאול צעדיה
יתמכו׃ ארח חיים פן
תפלס נעו מעגלת
מעגלתיה לא תדע׃
ועתה
בנים שמעו לי ואל
תסורו מאמרי פי׃
הרחק מעליה דרכך
ואל תקרב אל פתח
ביתה׃ פן תתן לאחרי
לאחרים הודך וש

ושנתיך לאכזרי׃ פן
ישבעו זרים כחך
ועצביך בבית נכרי׃
ונהמת באחריתך
בכלות בשרך ושארך׃
ואמרת איך שנאתי
מוסר ותוכחת נאץ ל
לבי׃ ולא שמעתי
לקול מורי ולמלמדי
לא הטיתי אזני׃ כ
כמעט הייתי בכל רע
בתוך קהל ועדה׃
שתה מים מבורך ונ
ונזלים מתוך בארך׃
יפוצו מעינתיך חוצ
חוצה ברחבות פל
פלגי מים׃ יהיו לך לב
לבדך ואין לזרים
אתך׃ יהי מקורך בר
ברוך ושמח מאשת
נעורך׃ אילת אהבים
ויעלת חן דדיה יר
ירוך בכל עת באהב
באהבתה תשגה
תמיד׃ ולמה תשגה
בני בזרה ותחבק ח
חק נכריה׃ כי נכח ע
עיני יהוה דרכי איש
איש וכל מעגלתיו מ
מפלס׃ עוונתיו ילכ
ילכדנו את הרשע
ובחבלי חטאתו ית
יתמך׃ הוא ימות בא
באין מוסר וברב

אולתו ישגה׃
בני
אם ערבת לרעך תק
תקעת לזר כפיך׃ נ
נוקשת באמרי פיך נ
נלכדת באמרי פיך׃
עשה זאת אפוא בני
והנצל כי באת בכף
רעך לך התרפס ור
ורהב רעיך׃ אל תתן
שנה לעיניך ותנומה
לעפעפיך׃ הנצל כצ
כצבי מיד וכצפור מ
מיד יקוש׃ לך אל
נמלה עצל ראה דר
דרכיה וחכם׃ אשר
אין לה קצין שטר ו
ומשל׃ תכין בקיץ
לחמה אגרה בקציר
מאכלה׃ עד מתי
עצל תשכב מתי תק
תקום משנתך׃ מ
מעט שנות מעט תנ
תנומות מעט חבק
ידים לשכב׃ ובא כמ
כמהלך ראשך וכ
ומחסרך כאיש מגן׃
אדם בליעל איש
און הולך עקשות פה׃
קרץ בעינו מלל
ברגלו מרה באצבע
באצבעתיו׃ תהפכות
בלבו חרש רע בכל ע
עת מדנים ישלח׃

על כן פתאם יבוא אידו
פתע ישבר ואין מ
מרפא׃ שש הנה שנא
יהוה ושבע תועבת
נפשו׃ עינים רמות
לשון שקר וידים
שפכות דם נקי׃ לב
חרש מחשבות א
און רגלים ממהרות
לרוץ לרעה׃ יפיח
כזבים עד שקר ומ
ומשלח מדנים בין
אחים׃
נצר בני
מצות אביך ואל תט
תטש תורת אמך׃
קשרם על לבך תמיד
ענדם על גרגרתך׃
בהתהלכך תנחה את
אתך בשכבך ת
תשמר עליך והקיצ
והקיצות היא תש
תשיחך׃ כי נר מצוה
ותורה אור ודרך
חיים תוכחות מוסר׃
לשמרך מאשת ר
רע מחלקת לשון נ
נכריה׃ אל תחמד
יפיה בלבבך ואל ת
תקחך בעפעפיה׃
כי בעד אשה זונה ע
עד ככר לחם ואש
ואשת איש נפש יק
יקרה תצוד׃ היחת

היחתה איש אש בחי
בחיקו ובגדיו לא
תשרפנה׃ אם יהלך א
איש על הגחלים ת
ורגליו לא תכוינה׃ כן
הבא אל אשת רע
רעהו לא ינקה כל ה
הנגע בה׃ לא יבוזו
לגנב כי יגנוב למלא
נפשו כי ירעב׃ ונמ
ונמצא ישלם שבעתים
את כל הון ביתו יתן׃
נאף אשה חסר לב מ
משחית נפשו הוא
יעשנה׃ נגע וקלון ימ
ימצא וחרפתו לא
תמחה׃ כי קנאה חמת
גבר ולא יחמול ביום
נקם׃ לא ישא פני כל
כפר ולא יאבה כי
תרבה שחד׃
בני שמר
אמרי ומצותי תצפן
אתך׃ שמר מצותי
וחיה ותורתי כאישון
עיניך׃ קשרם על א
אצבעתיך כתבם על
לוח לבך׃ אמר לחכ
לחכמה אחתי את ומ
ומדע לבינה תקר
תקרא׃ לשמרך מאש
מאשה זרה ומנכ
ומנכריה אמריה הח
החליקה׃ כי בחלון

ביתי בעד אשנבי נש
נשקפתי׃ וארא בפ
בפתאים אבינה בבנים
נער חסר לב׃ עבר
בשוק אצל פנה ודרך
ביתה יצעד׃ בנשף
בערב יום באישון ל
לילה ואפלה׃ והנה
אשה לקראתו שית
זונה ונצרת לב׃ ה
המיה היא וסררת
בביתה לא ישכנו
רגליה׃ פעם בחוץ פ
פעם ברחבות וא
ואצל כל פנה תארב׃
והחזיקה בו ונשקה
לו העזה פניה ותאמר
לו׃ זבחי שלמים ע
עלי היום שלמתי נ
נדרי׃ על כן יצאתי
לקראתך לשחר פניך
ואמצאך׃ מרבדים
רבדתי ערשי חטבות
אטון מצרים׃ נפתי
משכבי מור אהלים
וקנמון׃ לכה נרוה
דדים עד הבקר נת
נתעלסה באהבים׃
כי אין האיש בביתו ה
הלך בדרך מרחוק׃
צרור הכסף לקח בי
בידו ליום הכסא
יבא ביתו׃ הטתו ברב
לקחה בחלק א

אמריה תדיחנו׃ הלך
אחריה פתאום כע
כשור אל טבח יבא ו
וכעכס אל מוסר
אויל׃ עד יפלח חץ כ
כבדו כמהר צפור
אל פח ולא ידע כי
בנפשו הוא׃
ועתה
בנים שמעו לי והקש
והקשיבו לאמרי
פי׃ אל ישט אל דרכיה
לבך אל תתע בנתי
בנתיבותיה׃ כי רבים
חללים הפילה ועצ
ועצמים כל הרגיה׃
דרכי שאול ביתה
ירדות אל חדרי מות׃
הלא
חכמה תקרא ותבונה
תתן קולה׃ בראש
מרומים עלי דרך בית
נתיבות נצבה׃ ליד
שערים לפי קרת מב
מבוא פתחים תרנה׃
אליכם אישים אקרא
וקולי אל בני אדם׃
הבינו פתאים ערמה
וכסילים הבינו לב׃
שמעו כי נגידים אד
אדבר ומפתח שפ
שפתי מישרים׃ כי א
אמת יהגה חכי ות
ותועבת שפתי רשע

בצדק כל אמרי פי אין
בהם נפתל ועקש׃
כלם נכחים למבין וי
וישרים למצאי ד
דעת׃ קחו מוסרי ואל
כסף ודעת מחרוץ
נבחר׃ כי טובה חכמה
מפנינים וכל חפצים
לא ישוו בה׃ אני חכ
חכמה שכנתי ערמ
ערמה ודעת מזמות
אמצא׃ יראת יהוה
שנאת רע גאה וגאון
ודרך רע ופי תהפ
תהפכות שנאתי׃ לי
עצה ותושיה אני
בינה לי גבורה׃ בי מ
מלכים ימלכו ורו
ורזנים יחקקו צדק׃
בי שרים ישרו ונד
ונדיבים כל שפטי צ
צדק׃ אני אהביה
אהב ומשחרי ימצא
ימצאנני׃ עשר
וכבוד אתי הון עתק
וצדקה׃ טוב פריי
מחרוץ ומפז ותבוא
ותבואתי מכסף נ
נבחר׃ בארח צדקה
אהלך בתוך נתיבות
משפט׃ להנחיל אה
אהבי יש ואצרת
ואצרתיהם אמלא׃
יהוה קנני

ראשית דרכו קדם מ
מפעליו מאז׃ מע
מעולם נסכתי מראש
מקדמי ארץ׃ באין
תהמות חוללתי באין
מעינות נכבדי מים׃
בטרם הרים הטבעו
לפני גבעות חוללתי׃
עד לא עשה ארץ ו
וחוצות וראש עפ
עפרות תבל׃ בהכינו
שמים שם אני ב
בחקו חוג על פני תה
תהום׃ באמצו שח
שחקים ממעל בעז
בעזוז עינות תהום׃
בשומו לים חקו ומ
ומים לא יעברו פ
פיו בחקו מוסדי א
ארץ׃ ואהיה אצ
אצלו אמון ואהיה
שעשעים יום יו
יום משחקת לפניו
בכל עת׃ משחקת
בתבל ארצו ושעש
ושעשעי את בני
אדם׃ ועתה בנים
שמעו לי ואשרי
דרכי ישמרו׃ שמעו
מוסר וחכמו ואל
תפרעו׃ אשרי אדם
שמע לי לשקד
על דלתתי יום יום
לשמר מזוזת פת

פתחי׃ כי מצאי מצאי
חיים ויפק רצון מ
יהוה׃ וחטאי חמס
נפשו כל משנאי
אהבו מות׃ חכמות
בנתה ביתה חצבה
עמודיה שבעה׃ טב
חה טבחה מס
כה יינה את ער
כה שלחנה׃ ש
לחה נערתיה ת
קרא על גפי מר
מי קרת׃ מי פתי
יסר הנה חסר לב
אמרה לו׃ לכו לחמו
בלחמי ושתו ביין
מסכתי׃ עזבו פתאים
וחיו ואשרו בדרך
בינה׃ יסר לץ לקח לו
קלון ומוכיח לר
שע מומו׃ אל תו
כח לץ פן ישנא
ך הוכח לחכם
ויאהבך׃ תן לחכם
ויחכם עוד הודע ל
צדיק ויוסף לקח׃
תחלת חכמה יראת
יהוה ודעת קדש
ים בינה׃ כי בי י
רבו ימיך ויוסיפו
לך שנות חיים׃ אם
חכמת חכמת לך
ולצת לבדך תשא׃ א
שת כסילות המ

יה׃ פתיות ובל יד
עה מה׃ וישבה
לפתח ביתה על כסא
מרמי קרת׃ לקרא
לעברי דרך המ
ישרים ארחתם׃
מי פתי יסר הנה וח
סר לב ואמרה
לו׃ מים גנובים ימתקו
ולחם סתרים ינע
ם׃ ולא ידע כי ר
פאים שם בעמקי
שאול קראיה׃

משלי

שלמה בן חכם ישמ
ח אב ובן כס
יל תוגת אמו׃ לא
יועילו אוצרות ר
שע וצדקה תציל
ממות׃ לא ירעיב
יהוה נפש צדיק וה
ות רשעים יהדף׃ ר
אש עשה כ
ף רמיה ויד חרו
צים תעשיר׃ אג
ר בקיץ בן מש
כיל נרדם בקציר
בן מביש׃ ברכות
לראש צדיק ופי ר
שעים יכסה חמ
ס׃ זכר צדיק לב
רכה ושם רש
עים ירקב׃ חכם
לב יקח מצות וא

ויל שפתים ילבט׃
הולך בתם ילך ב
טח ומעקש דרכיו
יודע׃ קרץ עין יתן
עצבת ואויל שפתים
ילבט׃ מקור חיים
פי צדיק ופי רשעים
יכסה חמס׃ שנאה
תעורר מדנים ועל
כל פשעים תכסה
אהבה׃ בשפתי נבון
תמצא חכמה וש
בט לגו חסר לב׃
חכמים יצפנו דעת
ופי אויל מחתה קר
בה׃ הון עשיר
קרית עזו מחתת
דלים רישם׃ פעלת
צדיק לחיים תבואת
רשע לחטאת׃ א
רח לחיים שומר מ
וסר ועזב תוכחת
מתעה׃ מכסה שנאה
שפתי שקר ומוצ
א דבה הוא כ
סיל׃ ברב דברים
לא יחדל פשע וח
שך שפתיו מש
כיל׃ כסף נבחר
לשון צדיק לב
רשעים כמעט׃ שפ
תי צדיק ירעו
רבים ואוילים בחסר
לב ימותו׃ ברכת

יהוה היא תעשיר
ולא יוסף עצב ע
עמה׃ כשחוק לכסיל
עשות זמה וחכמה
לאיש תבונה׃ מגורת
רשע היא תבואנו
ותאות צדיקים יתן׃
כעבור סופה ואין
רשע וצדיק יסוד
עולם׃ כחמץ לש
לשנים וכעשן לעינים
כן העצל לשלחיו׃
יראת יהוה תוסיף ימ
ימים ושנות רש
רשעים תקצרנה ות
תוחלת צדיקים ש
שמחה ותקות רש
רשעים תאבד׃ מ
מעוז לתם דרך יהוה
ומחתה לפעלי און׃
צדיק לעולם בל ימו
ימוט ורשעים לא
ישכנו ארץ׃ פי צדיק
ינוב חכמה ולשון
תהפכות תכרת׃ שפ
שפתי צדיק ידעון
רצון ופי רשעים תה
תהפכות׃ מאזני
מרמה תועבת יהוה
ואבן שלמה רצונו׃
בא זדון ויבא קלון
ואת צנועים חכמ
חכמה׃ תמת ישרים
תנחם וסלף בגדים

ישדם׃ לא יועיל הון
ביום עברה וצדקה
תציל ממות׃ צדקת
תמים תישר דרכו
וברשעתו יפל רשע׃
צדקת ישרים תצ
תצילם ובהות בגדים
ילכדו׃ במות אדם
רשע תאבד תקוה ו
ותוחלת אונים אב
אבדה׃ צדיק מצרה
נחלץ ויבא רשע
תחתיו׃ בפה חנף יש
ישחית רעהו ובד
ובדעת צדיקים יח
יחלצו׃ בטוב צדי
צדיקים תעלץ קריה
ובאבד רשעים רנה׃
בברכת ישרים תרום
קרת ובפי רשעים
תהרס׃ בז לרעהו חס
חסר לב ואיש תב
תבונות יחריש׃ הולך
רכיל מגלה סוד
ונאמן רוח מכסה ד
דבר׃ באין תחבלות
יפל עם ותשועה בר
ברב יועץ׃ רע ירוע
כי ערב זר ושנא תק
תקעים בוטח׃ אשת
חן תתמך כבוד וער
ועריצים יתמכו
עשר׃ גמל נפשו איש
חסד ועכר שארו

אכזרי׃ רשע עשה
פעלת שקר וזרע
צדקה שכר אמת׃ כן
צדקה לחיים ומר
ומרדף רעה למותו׃
תועבת יהוה עקשי
לב ורצונו תמימי דרך׃
יד ליד לא ינקה רע
וזרע צדיקים נמלט׃
נזם זהב באף חזיר
אשה יפה וסרת טעם׃
תאות צדיקים אך
טוב תקות רשעים
עברה׃ יש מפזר
ונוסף עוד וחשך מי
מישר אך למחסור׃
נפש ברכה תדשן ומ
ומרוה גם הוא יו
יורא׃ מנע בר יקבהו
לאום וברכה לרא
לראש משביר׃ שחר
טוב יבקש רצון
ודרש רעה תבואנו׃
בוטח בעשרו הוא
יפל וכעלה צדיקים
יפרחו׃ עכר ביתו ינ
ינחל רוח ועבד אויל
לחכם לב׃ פרי צד
צדיק עץ חיים ולקח
נפשות חכם׃ הן צ
צדיק בארץ ישלם
אף כי רשע וחוטא׃
אהב מוסר אהב דעת
ושנא תוכחת בער׃

ישיב ג בה ישוב וסימנהון ישיב הוא לשודדו · התאמין בו כי ישוב זרעך · וגמול ידי אדם ישוב לו · ס׳ ירשיע ...
ומכל אשר יפנה ירשיע · את אמונה לא ירשיע · והוא ישקט ומי ירשיע · ואיש מזמות ירשיע · ס׳ ארגיעה ג ...

טוב יפיק רצון מיהוה
ואיש מזמות ירש
ירשיע לא יכון אדם
ברשע ושרש צד
צדיקים בל ימוט א
אשת חיל עטרת
בעלה וכרקב בעצמ
בעצמותיו מבישה
מחשבות צדיקים מ
משפט תחבלות ר
רשעים מרמה דברי
רשעים ארב דם וז
ופי ישרים יצילם הז
הפוך רשעים ואי
ואינם ובית צדיקים
יעמד לפי שכלו ז
יהלל איש ונעוה לב
יהיה לבוז טוב נז
נקלה ועבד לו ממת
ממתכבד וחסר לח
לחם יודע צדיק נפ
נפש בהמתו ורחמי
רשעים אכזרי עבד
אדמתו ישבע לחם
ומרדף רקים חסר
לב חמד רשע מצ
מצוד רעים ושרש
צדיקים יתן בפשע
שפתים מוקש רע
ויצא מצרה צדיק
מפרי פי איש ישבע
טוב וגמול ידי א
אדם ישוב לו דרך
אויל ישר בעיניו

ושמע לעצה חכם א
אויל ביום יודע כ
כעסו וכסה קלון ע
ערום יפיח אמונה
יגיד צדק ועד שקרים
מרמה יש בוטה
כמדקרות חרב ולשון
חכמים מרפא שפת
אמת תכון לעד ועד
ארגיעה לשון ש
שקר מרמה בלב ח
חרשי רע וליעצי
שלום שמחה לא י
יאנה לצדיק כל א
און ורשעים מלאו ר
רע תועבת יהוה ז
שפתי שקר ועשי א
אמונה רצונו אדם
ערום כסה דעת ולב
כסילים יקרא או
אולת יד חרוצים ת
תמשול ורמיה ת
תהיה למס דאגה ב
בלב איש ישחנה
ודבר טוב ישמחנה
יתר מרעהו צדיק
ודרך רשעים תתעם
לא יחרך רמיה צ
צידו והון אדם יקר ח
חרוץ בארח צדקה
חיים ודרך נתיבה א
אל מות בן חכם
ישמח אב ולץ לא
שמע גערה מפרי

איש יאכל טוב ונפש
בגדים חמס נצר
פיו שמר נפשו פשק
שפתיו מחתה לו
מתאוה ואין נפשו
עצל ונפש חרצים
תדשן דבר שקר יש
ישנא צדיק ורשע
יבאיש ויחפיר צדקה
תצר תם דרך ור
ורשעה תסלף חטא
חטאת יש מתעש
מתעשר ואין כל מ
מתרושש והון רב
כפר נפש איש עשרו
ורש לא שמע גע
גערה אור צדיקים
ישמח ונר רשעים
ידעך רק בזדון יתן
מצה ואת נועצים
חכמה הון מהבל י
ימעט וקבץ על
יד ירבה תוחלת ממ
ממשכה מחלה
לב ועץ חיים תאוה
באה בז לדבר יח
יחבל לו וירא מצוה
הוא ישלם תורת
חכם מקור חיים ל
לסור ממקשי מות
שכל טוב יתן חן וד
ודרך בגדים איתן
כל ערום יעשה בד
בדעת וכסיל יפר

ארגיעה ארגיעם · ועד ארגיעה לשון שקר · ס׳ לא שמע ח וסימנהון וכל ישראל כי לא שמע המלך · וירא כל ישראל כי לא שמע · בן חכם
מוסר אב · כפר נפש איש עשרו · ורש לא שמע גערה · ס׳ נועצים ח וסימ׳ ...
ישלם ג וסימנהון ולך ישלם נדר · הן צדיק בארץ ישלם · וירא מצוה הוא ישלם · ס׳ ויתן כל ג וסימ׳ יש מתעשר · חדשו תורת ...

יפרש אולת׃ מלאך
רשע יפל ברע וצ
ציר אמונים מרפא׃
ריש וקלון פורע מ
מוסר ושומר תוכחת
יכבד׃ תאוה נהיה
תערב לנפש ותועבת
כסילים סור מרע׃
הלוך את חכמים וח
וחכם ורועה כסיל
כסילים ירוע׃ חטאים
תרדף רעה ואת
צדיקים ישלם טוב׃
טוב ינחיל בני בנים
וצפון לצדיק חיל ח
חוטא׃ רב אוכל ני
ניר ראשים ויש נספ
נספה בלא משפט׃
חושך שבטו שונא
בנו ואהבו שחרו ׃
מוסר׃ צדיק אוכל ל
לשבע נפשו ובטן
רשעים תחסר׃ חכמות
נשים בנתה ביתה
ואולת בידיה תהרסנו׃
הולך בישרו ירא
יהוה ונלוז דרכיו בו
בוזהו׃ בפי אויל ח
חוטר גאוה ושפתי
חכמים תשמורם׃
באין אלפים אבוס בר
ורב תבואות בכח ש
שור׃ עד אמונים לא
יכזב ויפיח כזבים

עד שקר׃ בקש לץ
חכמה ואין ודעת
לנבון נקל׃ לך מנגד
לאיש כסיל ובל יד
ידעת שפתי דעת׃ ח
חכמת ערום הבין
דרכו ואולת כסילים
מרמה׃ אולים יליץ
יליץ אשם ובין ישרים
רצון׃ לב יודע מרת
נפשו ובשמחתו לא
יתערב זר׃ בית רש
רשעים ישמד ואהל
ישרים יפריח׃ יש
דרך ישר לפני איש
ואחריתה דרכי מ
מות׃ גם בשחוק יכא
יכאב לב ואחריתה
שמחה תוגה׃ מדרכיו
ישבע סוג לב ומע
ומעליו איש טוב׃ פ
פתי יאמין לכל ד
דבר וערום יבין לא
לאשרו׃ חכם ירא
וסר מרע וכסיל מת
מתעבר ובוטח׃ קצ
קצר אפים יעשה א
אולת ואיש מזמות
ישנא׃ נחלו פתאים א
אולת וערומים יכ
יכתירו דעת׃ שחו ר
רעים לפני טובים
ורשעים על שערי צ
צדיק׃ גם לרעהו

ישנא רש ואהבי עש
עשיר רבים׃ בז לר
לרעהו חוטא ומחונן
ענוים אשריו׃ הלוא
הלוא יתעו חרשי רע
וחסד ואמת חרשי
טוב׃ בכל עצב יהיה
מותר ודבר שפתים
אך למחסור׃ עטרת
חכמים עשרם וא
ואולת כסילים אולת׃
מציל נפשות עד
אמת ויפח כזבים מ
מרמה׃ ביראת יהוה
מבטח עז ולבניו יה
יהיה מחסה׃ יראת
יהוה מקור חיים לס
לסור ממקשי מות׃
ברב עם הדרת מלך
ובאפס מחתת רזון׃
ארך אפים רב תבונה
וקצר רוח מרים א
אולת׃ חיי בשרים לב
מרפא ורקב עצמות
קנאה׃ עשק דל חרף
עשהו ומכבדו חנן
אביון׃ ברעתו ידחה
רשע וחסה במותו
צדיק׃ בלב נבון תנוח
חכמה ובקרב כסי
כסילים תודע׃ צדקה
תרומם גוי וחסד
לאמים חטאת׃ רצון
מלך לעבד משכיל

ועברתו תהיה מביש׃
מענה רך ישיב חמ
חמה ודבר עצב יעלה
אף׃ לשון חכמים ת
תיטיב דעת ופי כסי
כסילים יביע אולת׃
בכל מקום עיני יהוה
צפות רעים וטובים׃
מרפא לשון עץ חיים
וסלף בה שבר ברוח׃
אויל ינאץ מוסר אב
אביו ושמר תוכחת
יערים׃ בית צדיק חסן
רב ובתבואת רשע
נעכרת׃ שפתי חכמים
יזרו דעת ולב כסי
כסילים לא כן׃ זבח
רשעים תועבת
יהוה ותפלת ישרים
רצונו׃ תועבת יהוה
דרך רשע ומרדף צד
צדקה יאהב׃ מוסר
רע לעזב ארח שנא
תוכחת ימות׃ שאול
ואבדון נגד יהוה אף
כי לבות בני אדם׃ ל
לא יאהב לץ הוכח לו
אל חכמים לא ילך׃
לב שמח ייטב פנים
ובעצבת לב רוח נכ
נכאה׃ לב נבון יבקש
דעת ופני כסילים
ירעה אולת׃ כל ימי
עני רעים וטוב לב

משתה תמיד׃ טוב
מעט ביראת יהוה
מאוצר רב ומהומה
בו׃ טוב ארחת
ירק ואהבה שם מש
משור אבוס ושנ
ושנאה בו׃ איש חמה
יגרה מדון וארך א
אפים ישקיט ריב׃ ד
דרך עצל כמשכת
חדק וארח ישרים
סללה׃ בן חכם ישמ
ישמח אב וכסיל א
אדם בוזה אמו׃ א
אולת שמחה לחסר
לב ואיש תבונה יי
יישר לכת׃ הפר מחש
מחשבות באין סוד
וברב יועצים תקום׃
שמחה לאיש במ
במענה פיו ודבר בע
בעתו מה טוב׃ אר
ארח חיים למעלה
למשכיל למען סור
משאול מטה׃ בית ג
גאים יסח יהוה ויי
ויצב גבול אלמנה׃ ת
תועבת יהוה מח
מחשבות רע וטהרים
אמרי נעם׃ עכר ב
ביתו בוצע בצע ושו
ושונא מתנת יחיה׃
לב צדיק יהגה לענות
ופי רשעים יביע ר

רעות׃ רחוק יהוה מ
מרשעים ותפלת
צדיקים ישמע׃ מא
מאור עינים ישמח
לב שמועה טובה ת
תדשן עצם׃ אזן ש
שמעת תוכחת חיים
בקרב חכמים תלין׃
פורע מוסר מואס נ
נפשו ושומע תו
תוכחת קונה לב׃ ירא
יראת יהוה מוסר
חכמה ולפני כבוד ע
ענוה׃ לאדם מערכי
לב ומיהוה מענה לש
לשון׃ כל דרכי איש
זך בעיניו ותכן רוח
רוחות יהוה׃ גל אל
יהוה מעשיך ויכנו
מחשבתיך׃ כל פעל
יהוה למענהו וגם
רשע ליום רעה׃
תועבת יהוה כל גבה
לב יד ליד לא ינקה׃
בחסד ואמת יכפר עון
וביראת יהוה סור
מרע׃ ברצות יהוה
דרכי איש גם אויב
אויביו ישלם אתו׃
טוב מעט בצדקה
מרב תבואות בלא
משפט׃ לב אדם יח
יחשב דרכו ויהוה
יכין צעדו׃ קסם ע

על שפתי מלך במש
במשפט לא ימעל
פיו: פלס ומאזני מש
משפט ליהוה ומ:
ומעשהו כל אבני כיס:
תועבת מלכים עש
עשות רשע כי בצד:
בצדקה יכון כסא:
רצון מלכים שפתי:
צדק ודבר ישרים
יאהב: חמת מלך מ:
מלאכי מות ואיש
חכם יכפרנה: באור פני
מלך חיים ורצונו:
כעב מלקוש: קנה ח:
חכמה מה טוב מ:
מחרוץ וקנות בינה
נבחר: מסלת יש:
ישרים סור מרע ש:
שמר נפשו נצר ד:
דרכו: לפני שבר גאון
ולפני כשלון גבה
רוח: טוב שפל רוח:
את עניים מחלק
שלל את גאים: מש:
משכיל על דבר ימ
ימצא טוב ובוטח י:
ביהוה אשריו: לח
לחכם לב יקרא נבון
ומתק שפתים יסיף
לקח: מקור חיים ש:
שכל בעליו ומוסר
אולים אולת: לב ח:
חכם ישכיל פיהו:

ועל שפתיו יסיף לקח:
צוף דבש אמרי נ:
נעם מתוק לנפש ומ:
ומרפא לעצם: יש:
דרך ישר לפני איש
ואחריתה דרכי מ:
מות: נפש עמל עמלה
לו כי אכף עליו פי
פיהו: איש בליעל כ:
כרה רעה ועל שפתיו כ
כאש צרבת: איש ת:
תהפכות ישלח מ:
מדון ונרגן מפריד א
אלוף: איש חמס יפ
יפתה רעהו והוליכו:
בדרך לא טוב: עצה
עיניו לחשב תהפכות
קרץ שפתיו כלה
רעה: עטרת תפארת
שיבה בדרך צדקה
תמצא: טוב ארך א:
אפים מגבור ומשל
ברוחו מלכד עיר: ב:
בחיק יוטל את הג
הגורל ומיהוה כל מ
משפטו: טוב פת
חרבה ושלוה בה מ
מבית מלא זבחי ר
ריב: עבד משכיל ימ
ימשל בבן מביש
ובתוך אחים יחלק
נחלה: מצרף לכסף
וכור לזהב ובחן לבות
יהוה: מרע מקשיב

על שפת און שקר מ:
מזין על לשון הות:
לעג לרש חרף עשהו
שמח לאיד לא ינקה:
עטרת זקנים בני בנים
ותפארת בנים אב:
אבותם: לא נאוה לנבל
שפת יתר אף כי ל
לנדיב שפת שקר: א
אבן חן השחד בעיני
בעליו אל כל אשר
יפנה ישכיל: מכסה
פשע מבקש אהבה
ושנה בדבר מפריד
אלוף: תחת גערה במ
במבין מהכות כס:
כסיל מאה: אך מרי:
יבקש רע ומלאך
אכזרי ישלח בו: פג:
פגוש דב שכול בא
באיש ואל כסיל בא
באולתו: משיב רעה
רעה תחת טובה לא
תמיש רעה מביתו:
פוטר מים ראשית מ
מדון ולפני התגלע
הריב נטוש: מצדיק
רשע ומרשיע צד
צדיק תועבת יהוה:
גם שניהם: למה זה
מחיר ביד כסיל לקנות
חכמה ולב אין: בכל
עת אהב הרע ואח
לצרה יולד: אדם

חסר לב תוקע כף ע
ערב ערבה לפני ר
רעהו׃ אהב פשע א׃
אהב מצה מגביה
פתחו מבקש שבר׃ ע
עקש לב לא ימצא
טוב ונהפך בלשונו ׃
יפול ברעה׃ ילד כס
כסיל לתוגה לו ולא ׃
ישמח אבי נבל׃ לב
שמח ייטב גהה ורוח
נכאה תיבש גרם׃
שחד מחיק רשע יקח
להטות ארחות מ
משפט׃ את פני מבין
חכמה ועיני כסיל
בקצה ארץ׃ כעס לא
לאביו בן כסיל ומ
וממר ליולדתו׃ גם
ענוש לצדיק לא
טוב להכות נדיבים
על ישר׃ חושך אמ
אמריו יודע דעת י
וקר רוח איש תבו
תבונה׃ גם אויל מח׃
מחריש חכם יחש
יחשב אטם שפתיו׃
נבון׃ לתאוה יבקש
נפרד בכל תושיה ית
יתגלע׃ לא יחפץ ׃
כסיל בתבונה כי אם
בהתגלות לבו׃ בבוא
רשע בא גם בוז ועם
קלון חרפה׃ מים ע

עמקים דברי פי איש
נחל נבע מקור חכמה׃
חיים׃ שאת פני רשע
לא טוב להטות צ
צדיק במשפט׃ שפתי
כסיל יבאו בריב
ופיו למהלמות יקרא׃
יקרא׃ פי כסיל מח׃
מחתה לו ושפתיו מ
מוקש נפשו׃ דברי
נרגן כמתלהמים והם
ירדו חדרי בטן׃ גם
מתרפה במלאכתו א
אח הוא לבעל מש
משחית׃
מגדל
עז שם יהוה בו ירוץ
צדיק ונשגב׃ הון
עשיר קרית עזו וכח
וכחומה נשגבה ב
במשכיתו׃ לפני שבר
יגבה לב איש ול׃
ולפני כבוד ענוה׃ מש
משיב דבר בטרם
ישמע אולת היא לו
וכלמה׃ רוח איש
יכלכל מחלהו ורוח
נכאה מי ישאנה׃
לב נבון יקנה דעת וא
ואזן חכמים תבקש
דעת׃ מתן אדם ירח
ירחיב לו ולפני גד
גדלים ינחנו׃ צדיק ה
הראשון בריבו יבא

רעהו וחקרו׃ מדינים
ישבית הגורל ובין
עצומים יפריד׃ אח ׃
נפשע מקרית עז
ומדונים כבריח אר׃
ארמון׃ מפרי פי א
איש תשבע בטנו ת
תבואת שפתיו יש
ישבע׃ מות וחיים ב
ביד לשון ואהביה
יאכל פריה׃ מצא א
אשה מצא טוב ׃
ויפק רצון מיהוה׃ ת
תחנונים ידבר רש
ועשיר יענה עזות׃ א
איש רעים להתרע
להתרעע ויש אהב
דבק מאח׃ טוב רש
הולך בתמו מעקש
דרכיו והוא כסיל׃
גם בלא דעת נפש ׃
לא טוב ואץ ברג׃
ברגלים חוטא׃ אולת
אדם תסלף דרכו
ועל יהוה יזעף לבו׃
הון יסיף רעים ר׃
רבים ודל מרעהו יפ
יפרד׃ עד שקרים
לא ינקה ויפיח כזבים
לא ימלט׃ רבים יח
יחלו פני נדיב וכל ה
הרע לאיש מתן׃
כל אחי רש שנאהו
אף כי מרעהו רחקו׃

רחקו ממנו מרדף אמ
אמרים לא המה׃
קנה לב אהב נפשו׃
שמר תבונה למצא
טוב׃ עד שקרים לא׃
ינקה ויפיח כזבים
יאבד׃ לא נאוה לכסיל
תענוג אף כי לעבד
משל בשרים׃ שכל
אדם האריך אפו׃
ותפארתו עבר על פש׃
פשע׃ נהם ככפיר
זעף מלך וכטל על
עשב רצונו׃ הות׃
לאביו בן כסיל ודלף
טרד מדיני אשה׃
בית והון נחלת אבות׃
ומיהוה אשה מש
משכלת׃ עצלה תפיל
תרדמה ונפש רמיה
רמיה תרעב׃ שמר
מצוה שמר נפשו
בוזה דרכיו יומת׃ מלוה
יהוה חונן דל וגמ׃
וגמלו ישלם לו׃ יסר
בנך כי יש תקוה וא
ואל המיתו אל תשא
נפשך׃ גרל חמה נש
נשא ענש כי אם תצי
תציל ועוד תוסף׃
שמע עצה וקבל מו
מוסר למען תחכם
באחריתך׃ רבות מח
מחשבות בלב איש

ועצת יהוה היא תק
תקום׃ תאות אדם
חסדו וטוב רש מאיש
כזב׃ יראת יהוה
לחיים ושבע ילין בל
יפקד רע׃ טמן עצל
עצל ידו בצלחת גם
אל פיהו לא ישי׃
ישיבנה׃ לץ תכה ופ
ופתי יערם והוכ
והוכיח לנבון יבין ד
דעת׃ משדד אב
יבריח אם בן מביש
ומחפיר׃ חדל בני׃
לשמע מוסר לשגות
מאמרי דעת׃ עד
בליעל יליץ משפט
ופי רשעים יבלע׃
און׃ נכונו ללצים ש
שפטים ומהלמות
לגו כסילים׃ לץ היין
המה שכר וכל ש
שגה בו לא יחכם׃
נהם ככפיר אימת
מלך מתעברו חוטא
נפשו׃ כבוד לאיש
שבת מריב וכל אויל
יתגלע׃ מחרף עצל
לא יחרש ישאל ב
בקציר ואין׃ מים
עמקים עצה בלב׃
איש ואיש תבונה
ידלנה׃ רב אדם יק
יקרא איש חסדו

ואיש אמונים מי ימ
ימצא׃ מתהלך ב
בתמו צדיק אשרי׃
בניו אחריו׃ מלך
יושב על כסא דין׃
מזרה בעיניו כל
רע׃ מי יאמר זכיתי
לבי טהרתי מחט
מחטאתי׃ אבן ואבן
איפה ואיפה תוע
תועבת יהוה גם שנ
שניהם׃ גם במע
במעלליו יתנכר נער
אם זך ואם ישר׃
פעלו׃ אזן שמעת׃
ועין ראה יהוה
עשה גם שניהם׃ אל
תאהב שנה פן ת
תורש פקח עיניך׃
שבע לחם׃ רע רע
יאמר הקונה ואזל
לו אז יתהלל׃ יש
זהב ורב פנינים וכלי
יקר שפתי דעת׃
לקח בגדו כי ערב זר
ובעד נכרים חב׃
חבלהו׃ ערב לאיש
לחם שקר ואחר
ימלא פיהו חצץ׃ מ
מחשבות בעצה
תכון ובתחבלות עש
עשה מלחמה׃ גו
גולה סוד הולך רכיל
ולפתה שפתיו לא

תתערב׃ מקלל אביו
ואמו ידעך נרו ב
באישון חשך׃ נחלה
מבחלת בראשנה
ואחריתה לא תברך׃
אל תאמר אשלמה
רע קוה ליהוה וישע
לך׃ תועבת יהוה אבן
ואבן ומאזני מרמה
לא טוב׃ מיהוה מ
מצעדי גבר ואדם מ
מה יבין דרכו׃ מוק
מוקש אדם ילע קד
קדש ואחר נדרים
לבקר׃ מזרה רשעים
מלך חכם וישב ע
עליהם אופן׃ נר יהוה
נשמת אדם חפש
כל חדרי בטן׃ חסד
ואמת יצרו מלך
וסעד בחסד כסאו׃
תפארת בחורים כ
כחם והדר זקנים ש
שיבה׃ חברות פצע
תמריק ברע ומכות
חדרי בטן׃ פלגי מ
מים לב מלך ביד יה
יהוה על כל אשר
יחפץ יטנו׃ כל דרך
איש ישר בעיניו
ותכן לבות יהוה׃
עשה צדקה ומש
ומשפט נבחר ליהוה
מזבח׃ רום עינים

ורחב לב נר רשעים
חטאת׃ מחשבות
חרוץ אך למותר וכל
אץ אך למחסור׃
פעל אוצרות בלשון
שקר הבל נדף מ
מבקשי מות׃ שד רש
רשעים יגורם כי
מאנו לעשות משפט׃
הפכפך דרך איש
וזר וזך ישר פעלו׃ ט
טוב לשבת על פנ
פנת גג מאשת מדונ
מדונים ובית חבר׃
נפש רשע אותה רע
לא יחן בעיניו רע
רעהו׃ בענש לץ יחכם
פתי ובהשכיל לח
לחכם יקח דעת׃ מ
משכיל צדיק לב
לבית רשע מסלף ר
רשעים לרע׃ אטם
אזנו מזעקת דל גם
הוא יקרא ולא יע
יענה׃ מתן בסתר יכ
יכפה אף ושחד
בחק חמה עזה׃ שמ
שמחה לאיש צדיק
עשות משפט ומח
ומחתה לפעלי א
און׃ אדם תועה מד
מדרך השכל בק
בקהל רפאים ינוח׃
איש מחסור אהב

שמחה אהב יין ושמן
לא יעשיר׃ כפר
לצדיק רשע ותחת י
ישרים בוגד׃ טוב
שבת בארץ מדבר
מאשת מדונים ו
וכעס׃ אוצר נחמד ו
ושמן בנוה חכם
וכסיל אדם יבלענו׃
רדף צדקה וחסד
ימצא חיים צדקה
וכבוד׃ עיר גברים
עלה חכם וירד עז
מבטחה׃ שמר
פיו ולשונו שמר מצ
מצרות נפשו׃ זד
יהיר לץ שמו עושה
בעברת זדון׃ תא
תאות עצל תמיתנו
כי מאנו ידיו לע
לעשות׃ כל היום הת
התאוה תאוה ו
וצדיק יתן ולא יח
יחשך׃ זבח רשע
רשעים תועבה את
כי בזמה יביאנו׃
עד כזבים יאבד וא
ואיש שומע לנצ
לנצח ידבר׃ העז א
איש רשע בפניו
וישר הוא יכין דרכ
דרכו׃ אין חכמה
ואין תבונה ואין ע
עצה לנגד יהוה׃

סוס מוכן ליום מלח
מלחמה וליהוה ה
התשועה׃ נבחר שם
מעשר רב מכסף
ומזהב חן טוב׃ עשי
עשיר ורש נפגשו
עשה כלם יהוה׃ ערו
ערום ראה רעה ו
ויסתר ופתאים עב
עברו ונענשו׃ עקב
ענוה יראת יהוה ע
עשר וכבוד וחיים׃
צנים פחים בדרך ע
עקש שומר נפשו
ירחק מהם׃ חנך לנ
לנער על פי דרכו ג
גם כי יזקין לא יסור
ממנה׃ עשיר ברא
בראשים ימשול ו
ועבד לוה לאיש
מלוה׃ זרע עולה י
יקצור און ושבט
עברתו יכלה׃ טוב
עין הוא יברך כי
נתן מלחמו לדל׃ גר
גרש לץ ויצא מ
מדון וישבת דין ו
וקלון׃ אהב טהור
לב חן שפתיו רעהו
מלך׃ עיני יהוה נ
נצרו דעת ויסלף ד
דברי בגד׃ אמר
עצל ארי בחוץ בת
בתוך רחבות אר

ארצח׃ שוחה עמקה
פי זרות זעום יהוה
יפול שם׃ אולת קשו
קשורה בלב נער
שבט מוסר ירחיקנה
ממנו׃ עשק דל לה
להרבות לו נתן לע
לעשיר אך למחס
למחסור׃ הט אזנך
ושמע דברי חכמ
חכמים ולבך תשית
לדעתי׃ כי נעים כי
תשמרם בבטנך יכנו
יחדו על שפתיך׃
להיות ביהוה מבטחך
הודעתיך היום א
את אתה׃ הלא כתבת
כתבתי לך שלשום
במועצות ודעת׃ להו
להודיעך קשט א
אמרי אמת להשיב
אמרים אמת לש
לשלחך׃
אל תגזל דל כי דל
הוא ואל תדכא ענ
בשער׃ כי יהוה יר
יריב ריבם וקבע את
קבעיהם נפש׃ אל
תתרע את בעל אף
ואת איש חמות
לא תבוא׃ פן תאלף
ארחתו ולקחת מ
מוקש לנפשך׃ אל
תהי בתקעי כף ע

בערבים משאות׃ אם
אין לך לשלם למה
יקח משכבך מתחתיך׃
אל תסג גבול עולם
אשר עשו אבותיך׃
חזית איש מהיר
במלאכתו לפני מל
מלכים יתיצב בל
יתיצב לפני חשכים׃
כי תשב ללחום את
מושל בין תבין את א
אשר לפניך׃ ושמת
שכין בלעך אם בע
בעל נפש אתה׃ אל
תתאו למטעמותיו׃ ו
והוא לחם כזבים׃
אל תיגע
להעשיר מבינתך ח
חדל׃ התעיף עינך
בו ואיננו כי עשה ע
יעשה לו כנפים
כנשר ועיף השמים׃
אל תלחם את לחם
רע עין ואל תתאו
למטעמתיו׃ כי כ
כמו שער בנפשו כן
הוא אכול ושתה
יאמר לך ולבו בל
עמך׃ פתך אכלת
תקיאנה ושחת דבר
דבריך הנעימים׃
באזני כסיל אל תד
תדבר כי יבוז לשכל
מליך׃ אל תשג גבול

עולם ובשדי יתומים
אל תבא כי גאלם
חזק הוא יריב את רי
ריבם אתך הביאה
למוסר לבך ואזנך
לאמרי דעת אל
תמנע מנער מוסר
כי תכנו בשבט ולא
לא ימות אתה בש
בשבט תכנו ונפשו
משאול תציל בני אם
חכם לבך ישמח
לבי גם אני ותעלזנה
כליותי בדבר שפ
שפתיך מישרים אל
יקנא לבך בחטאים
כי אם ביראת יהוה
כל היום כי אם יש
אחרית ותקותך לא
תכרת
שמע
אתה בני וחכם ואשר
בדרך לבך אל תה
תהי בסבאי יין בזללי
בשר למו כי סבא
וזולל יורש וקרעים
תלביש נומה שמ
שמע לאביך זה יל
ילדך ואל תבוז כי
זקנה אמך אמת קנה
ואל תמכר חכמה
ומוסר ובינה גיל יגי
יגיל אבי צדיק
יולד חכם וישמח בו

ישמח אביך ואמך
ותגל יולדתך תנה
בני לבך לי ועיניך דרכי
דרכי תרצנה כי שוחה
עמוקה זונה ובאר צ
צרה נכריה אף
היא כחתף תארב ו
ובוגדים באדם ת
תוסף למי אוי למי
אבוי למי מדונים
למי שיח למי פצעים
חנם למי חכללות
עינים למאחרים על
היין לבאים לחקר
ממסך אל תרא יין
כי יתאדם כי יתן
בכיס עינו יתהלך במ
במישרים אחריתו
כנחש ישך וכצפעני
יפרש עיניך יראו
זרות ולבך ידבר תה
תהפכות והיית
כשכב בלב ים וכשכב
בראש חבל הכוני
בל חליתי הלמוני בל
ידעתי מתי אקיץ
אסיף אבקשנו עוד
אל תקנא באנשי
רעה ואל תתאו לה
להיות אתם כי
שד יהגה לבם ועמל
שפתיהם תדברנה
בחכמה יבנה בית ו
ובתבונה יתכונן

ובדעת חדרים ימלאו
כל הון יקר ונעים
גבר חכם בעוז ואיש
דעת מאמץ כח כי
בתחבלות תעשה לך
מלחמה ותשועה
ברב יועץ ראמות לא
לאויל חכמות בש
בשער לא יפתח פיהו
מחשב להרע לו
בעל מזמות יקראו
זמת אולת חטאת
ותועבת לאדם לץ
התרפית ביום צרה
צר כחכה הצל לקחים
למות ומטים להרג
אם תאמר הן לא
הן לא ידענו זה ה
הלא תכן לבות הוא
יבין ונצר נפשך הוא
הוא ידע והשיב לא
לאדם כפעלו אכל
בני דבש כי טוב ונפת
מתוק על חכך כן
דעה חכמה לנפשך
אם מצאת ויש א
אחרית ותקותך לא
תכרת אל תארב
רשע לנוה צדיק אל
תשדד רבצו כי ש
שבע יפול צדיק וקם
ורשעים יכשלו ב
ברעה בנפל אויבך א
אל תשמח ובכשלו

אל יגל לבך׃ פן יראה
יהוה ורע בעיניו
והשיב מעליו אפו׃
אל תתחר במרעים
ואל תקנא ברשעים׃
כי לא תהיה אחר
אחרית לרע נר רש
רשעים ידעך׃ ירא
את יהוה בני ומלך׃
עם שונים אל תת
תתערב׃ כי פתאום י
יקום אידם ופיד
שניהם מי יודע׃ גם
אלה לחכמים הכר
פנים במשפט בל טו
טוב׃ אמר לרשע
צדיק אתה יקבהו׃
עמים יזעמוהו לא
לאמים׃ ולמוכיחים
ינעם׃ ועליהם תבא
ברכת טוב׃ שפתים
ישק משיב דברים
נכוחים׃ הכן בחוץ מ
מלאכתך ועתדה
בשדה לך אחר ובנית
ביתך׃ אל תהי עד
חנם ברעך והפתית
בשפתיך׃ אל תאמ
תאמר כאשר עשה
לי כן אעשה לו א
אשיב לאיש כפעלו׃
על
שדה איש עצל עב
עברתי ועל כרם

אדם חסר לב׃ והנה
עלה כלו קמשונים
כסו פניו חרלים וגדר
אבניו נהרסה׃ ואח
ואחזה אנכי אשית
לבי ראיתי לקחתי
מוסר׃ מעט שנות מ
מעט תנומות מעט
חבק ידים לשכב׃ ו
ובא מתהלך רישך
ומחסריך כאיש מגן׃
גם
אלה משלי שלמה׃
אשר העתיקו אנש
אנשי חזקיה מלך
יהודה׃ כבד אלהים
הסתר דבר׃ וכבוד מ
מלכים חקר דבר׃
שמים לרום וארץ׃
לעמק ולב מלכים
אין חקר׃ הגו סיגים
מכסף ויצא לצ
לצרף כלי׃ הגו רשע
לפני מלך ויכון׃
בצדק כסאו׃ אל תת
תתהדר לפני מלך
ובמקום גדלים אל
תעמד׃ כי טוב אמ
אמר לך עלה הנה׃
מהשפילך לפני
נדיב אשר ראו עינ
עיניך׃ אל תצא
לרב מהר פן מה ת
תעשה באחריתה

בהכלם אתך רעך׃ ריב
ריבך ריב את רעך
וסוד אחר אל תגל׃
פן יחסדך שמע
ודבתך לא תשוב׃ תפ
תפוחי זהב במשכ
במשכיות כסף דבר
דבר על אפניו׃ נז
נזם זהב וחלי כתם
מוכיח חכם על א
אזן שמעת׃ כצנת ש
שלג ביום קציר צ
ציר נאמן לשלחיו
ונפש אדניו ישיב׃
נשיאים ורוח וגשם
אין איש מתהלל
במתת שקר׃ בארך
אפים יפתה קצין
ולשון רכה תשבר
גרם׃ דבש מצאת
אכל דיך פן תשבענו
תשבענו והקאתו׃
הקר רגלך מבית ר
רעך פן ישבעך
ושנאך׃ מפיץ וחרב
וחץ שנון איש ע
ענה ברעהו עד שקר׃
שן רועה ורגל מו
מועדת מבטח בוגד
ביום צרה׃ מעדה
בגד ביום קרה חמץ
על נתר ושר בש
בשירים על לב רע׃
אם רעב שנאך

האכילהו

האכילהו לחם ואם צ
צמא השקהו מים׃
כי גחלים אתה חתה
על ראשו ויהוה י
ישלם לך׃ רוח צפון
תחולל גשם ופנים
נזעמים לשון סתר׃
טוב שבת על פנת
גג מאשת מדונים ו
ובית חבר׃ מים קר
קרים על נפש עיפה
ושמועה טובה מ
מארץ מרחק׃ מעין
נרפש ומקור משחת
צדיק מט לפני רשע׃
אכל דבש הרבות
לא טוב וחקר כבודם
כבוד׃ עיר פרוצה
אין חומה איש אשר
אין מעצר לרוחו׃
כשלג בקיץ וכמטר
בקציר כן לא נאוה
לכסיל כבוד׃ כצפור
לנוד כדרור לעוף
כן קללת חנם לא תבא
תבא׃ שוט לסוס
ומתג לחמור ושבט
לגו כסילים׃ אל
תען כסיל כאולתו
פן תשוה לו גם א
אתה׃ ענה כסיל כא
כאולתו פן יהיה
חכם בעיניו׃ מקצה

רגלים חמס שתה ש
שלח דברים ביד
כסיל׃ דליו שקים מ
מפסח ומשל בפי
כסילים׃ כצרור אבן
במרגמה כן נותן
לכסיל כבוד׃ חוח עלה
ביד שכור ומשל
בפי כסילים׃ רב מחולל
מחולל כל ושכר
כסיל ושכר עברים׃
ככלב שב על קאו
כסיל שונה באולתו׃
ראית איש חכם
בעיניו תקוה לכסיל
ממנו׃ אמר עצל
שחל בדרך ארי בין
הרחבות׃ הדלת ת
תסוב על צירה ועצל
על מטתו׃ טמן ע
עצל ידו בצלחת נל
נלאה להשיבה א
אל פיו׃ חכם עצל
בעיניו משבעה מ
משיבי טעם׃ מחזיק
באזני כלב עבר מתעבר
על ריב לא לו׃ כמתל
כמתלהלה הירה
זקים חצים ומות׃
איש רמה את רע
רעהו ואמר הלא
משחק אני׃ באפס
עצים תכבה אש וב

ובאין נרגן ישתק
מדון׃ פחם לגחלים
ועצים לאש ואיש
מדונים לחרחר ריב׃
דברי
נרגן כמתלהמים והם
ירדו חדרי בטן׃ כס
כסף סיגים מצפה על
חרש שפתים דלק
דלקים ולב רע׃ בשפ
בשפתיו ינכר שונא
ובקרבו ישית מרמה׃
כי יחנן קולו אל
תאמן בו כי שבע ת
תועבות בלבו׃ תכ
תכסה שנאה במש
במשאון תגלה ר
רעתו בקהל׃ כרה ש
שחת בה יפל וגלל
אבן אליו תשוב׃ ל
לשון שקר ישנא
דכיו ופה חלק יעשה
מדחה׃ אל תתהלל
ביום מחר כי לא ת
תדע מה ילד יום׃
יהללך זר ולא פיך
נכרי ואל שפתיך׃
כבד אבן ונטל החול
וכעס אויל כבד
משניהם׃ אכזריות
חמה ושטף אף
ומי יעמד לפני קנ
קנאה׃ טובה תו

תוכחה מגלה מאהבה
מסתרת׃ נאמנים
פצעי אוהב ונעתרות
נשיקות שונא׃
נפש שבעה תבוס
נפת ונפש רעבה
כל מר מתוק׃ כצפור
נודדת מן קנה כן
איש נודד ממקומו׃
שמן וקטרת ישמ
ישמח לב ומתק רע
רעהו מעצת נפש׃
רעך ורעה אביך אל
תעזב ובית אחיך
אל תבוא ביום אידך
טוב שכן קרוב מ
מאח רחוק׃ חכם בני
ושמח לבי ואשי
ואשיבה חרפי דבר׃
ערום ראה רעה
נסתר פתאים עברו
נענשו׃ קח בגדו
כי ערב זר ובעד נכ
נכריה חבלהו׃ מ
מברך רעהו בקול
גדול בבקר השכים
קללה תחשב לו׃
דלף טורד ביום׃
סגריר ואשת מדונים
נשתוה׃ צפניה צ
צפן רוח ושמן ימינו
יקרא׃ ברזל בברזל
יחד ואיש יחד פני׃

רעהו׃ נצר תאנה יאכל
פריה ושומר אדניו
יכבד׃ כמים הפנים ל
לפנים כן לב האדם
לאדם׃ שאול ואבדה
לא תשבענה ועיני
אדם לא תשבענה׃ מ
מצרף לכסף וכור
לזהב ואיש לפי מהל
מהללו׃ אם תכתש
את האויל במכתש׃
בתוך הריפות בעלי
לא תסור מעליו או׃
אולתו׃ ידע תדע׃
פני צאנך שית לבך
לעדרים׃ כי לא לע
לעולם חסן ואם נזר
לדור דור׃ גלה חצ
חציר ונראה דשא׃
ונאספו עשבות ה
הרים׃ כבשים ללבשך
ומחיר שדה עתו׃
עתודים׃ ודי חלב עז
עזים ללחמך ללחם
ביתך וחיים לנערתיך׃
נסו ואין רדף רשע
וצדיקים ככפיר יבטח׃
בפשע ארץ רבים
שריה ובאדם מבין׃
ידע כן יאריך׃ גבר
רש ועשק דלים מט
מטר סחף ואין ל׃
לחם׃ עזבי תורה יהל

יהללו רשע ושמרי׃
תורה יתגרו בם׃ אנ
אנשי רע לא יבינו מ
משפט ומבקשי׃
יהוה יבינו כל׃ טוב׃
רש הולך בתמו׃
מעקש דרכים והוא
עשיר׃ נוצר תורה׃
בן מבין ורעה זוללים
יכלים אביו׃ מרבה
הונו בנשך ובתרבית
לחונן דלים יקבצנו׃
מסיר אזנו משמע׃
תורה גם תפלתו׃
תועבה׃ משגה ישרים׃
ישרים בדרך רע׃
בשחותו הוא יפול ית
ותמימים ינחלו ט
טוב׃ חכם בעיניו
איש עשיר ודל מ
מבין יחקרנו׃ בעלץ׃
צדיקים רבה תפא
תפארת ובקום יחפ
רשעים יחפש אדם׃
מכסה פשעיו לא יצ
יצליח ומודה ועזב
ירחם׃ אשרי אדם מ
מפחד תמיד ומק
ומקשה לבו יפל בר
ברעה׃ ארי נהם ו
ודב שוקק משל רשע
על עם דל׃ נגיד ח
חסר תבונה ורב מעש

מעשקות שנא בצע
יאריך ימים אדם
עשק בדם נפש עד
בור ינוס אל יתמכו
יתמכו בו הולך תמים
יושע ונעקש דרכ
דרכים יפל באחת עב
עבד אדמתו ישבע
לחם ומרדף רקים יש
ישבע ריש איש א
אמונות רב ברכות וא
ואץ להעשיר לא
ינקה הכר פנים לא
טוב ועל פת לחם
יפשע גבר נבהל להון
איש רע עין ולא
ידע כי חסר יבאנו מ
מוכיח אדם אחרי
חן ימצא ממחליק
לשון גוזל אביו
ואמו ואמר אין פשע
חבר הוא לאיש מ
משחית רחב נפש יג
יגרה מדון ובטח
על יהוה ידשן בוטח
בלבו הוא כסיל ו
והולך בחכמה הוא
ימלט נותן לרש
אין מחסור ומעלים
עיניו רב מארות ב
בקום רשעים יסתר
אדם ובאבדם ירבו
צדיקים איש תוכחות
הוכחות מקשה ע

ערף פתע ישבר ואין
מרפא ברבות צד
צדיקים ישמח העם
ובמשל רשע יאנ
יאנח עם איש אהב
חכמה ישמח אביו
ורעה זונות יאבד ה
הון מלך במשפט
יעמיד ארץ ואיש ת
תרומות יהרסנה
גבר מחליק על רעהו
רשת פורש על פ
פעמיו בפשע איש
רע מוקש וצדיק
ירון ושמח ידע צד
צדיק דין דלים ר
רשע לא יבין דעת א
אנשי לצון יפיחו
קריה וחכמים ישיבו
אף איש חכם נש
נשפט את איש אויל
ורגז ושחק ואין נ
נחת אנשי דמים יש
ישנאו תם וישרים
ישרים יבקשו נפשו
כל רוחו יוציא כ
כסיל וחכם באחור
ישבחנה משל מ
מקשיב על דבר שקר
כל משרתיו רשע
רשעים רש ואיש ת
תככים נפגשו מ
מאיר עיני שניהם י
יהוה מלך שופט

באמת דלים כסאו ל
לעד יכון שבט ו
ותוכחת יתן חכמה
ונער משלח מביש
אמו ברבות רשעים
ירבה פשע וצדי
וצדיקים במפלתם י
יראו יסר בנך ויני
ויניחך ויתן מעדנים
לנפשך באין חזון
יפרע עם ושמר תו
תורה אשרהו בד
בדברים לא יוסר עב
עבד כי יבין ואין
מענה חזית איש א
אץ בדבריו תקוה
לכסיל ממנו מפנק
מנער עבדו ואחר
ואחריתו יהיה מנון
איש אף יגרה מד
מדון ובעל חמה רב
פשע גאות אדם
תשפילנו ושפל רוח
יתמך כבוד חולק
עם גנב שונא נפשו
אלה ישמע ולא
יגיד חרדת אדם יתן
מוקש ובוטח ב
ביהוה ישגב רבים
מבקשים פני מו
מושל ומיהוה מש
משפט איש תוע
תועבת צדיקים איש
עול ותועבת רשע

ישר דרך׃
דברי אגור
בן יקה המשא נאם
הגבר לאיתיאל ׃
לאיתיאל ואכל׃ כי
בער אנכי מאיש ׃
ולא בינת אדם לי׃
ולא למדתי חכמה
ודעת קדשים אדע׃
מי עלה שמים וירד
מי אסף רוח בח
בחפניו מי צרר מי
מים בשמלה מי הק
הקים כל אפסי א
ארץ מה שמו ומה ׃
שם בנו כי תדע׃ כ
כל אמרת אלוה צר
צרופה מגן הוא ׃
לחוסים בו׃ אל תוסף
על דבריו פן יוכיח
בך ונכזבת׃
שתים
שאלתי מאתך אל
תמנע ממני בטרם
אמות׃ שוא ודבר כ
כזב הרחק ממני ׃
ראש ועשר אל תתן
לי הטריפני לחם
חקי׃ פן אשבע וכח
וכחשתי ואמרתי
מי יהוה ופן אורש ׃
וגנבתי ותפשתי ׃
שם אלהי׃
אל תלשן עבד

אל אדנו פן יקללך ׃
ואשמת׃ דור אביו
יקלל ואת אמו לא ׃
יברך׃ דור טהור ב
בעיניו ומצאתו לא
רחץ׃ דור מה רמו
עיניו ועפעפיו ינש
ינשאו׃ דור חרבות
שניו ומאכלות מתע
מתלעתיו לאכל
עניים מארץ ואביונ
ואביונים מאדם׃
לעלוקה
שתי בנות הב הב ש׃
שלש הנה לא תש
תשבענה ארבע לא
אמרו הון׃ שאול
ועצר רחם ארץ לא
שבעה מים ואש
לא אמרה הון׃ עין ׃
תלעג לאב ותבוז
ליקהת אם יקרוה ער
ערבי נחל ויאכלוה
בני נשר׃
שלשה
המה נפלאו ממני וא
וארבע לא ידעתים׃
דרך הנשר בשמים ד
דרך נחש עלי צור
דרך אניה בלב ים וד
ודרך גבר בעלמה׃
כן דרך אשה מנאפת
אכלה ומחתה פיה
ואמרה לא פעלתי א

און׃
תחת שלש
רגזה ארץ ותחת אר
ארבע לא תוכל ש׃
שאת׃ תחת עבד כי ימ
ימלוך ונבל כי ישב
ישבע לחם׃ תחת שנ
שנואה כי תבעל ׃
ושפחה כי תירש גב׃
גברתה׃ ארבעה הם
קטני ארץ והמה חכמ
חכמים מחכמים ׃
הנמלים עם לא עז ׃
ויכינו בקיץ לחמם׃
שפנים עם לא עצום
וישימו בסלע בי׃
ביתם׃ מלך אין לאר׃
לארבה ויצא חצץ
כלו׃ שממית בידים ׃
תתפש והיא בהיכלי
מלך׃
שלשה
המה מיטיבי צעד וא
וארבעה מיטבי לכ
לכת׃ ליש גבור בבהמ
בבהמה ולא ישוב
מפני כל׃ זרזיר מתנים
או תיש ומלך אלקום
קום עמו׃ אם נבלת
בהתנשא ואם זמות
יד לפה׃ כי מיץ חלב
יוציא חמאה ומיץ
אף יוציא דם ומיץ ׃
אפים יוציא ריב׃

דברי
למואל מלך משא א
אשר יסרתו אמו׃
מה ברי ומה בר בטני
ומה בר נדרי׃ אל
תתן לנשים חילך ודר
ודרכיך למחות מ
מלכין׃ אל למלכים
למואל אל למלכים
שתו יין ולרוזנים או ש
שכר׃ פן ישתה וי
וישכח מחקק וישנה
דין כל בני עני׃ תנו
שכר לאובד ויין למ
למרי נפש׃ ישתה
וישכח רישו ועמלו
לא יזכר עוד׃ פתח
פיך לאלם אל דין כ
כל בני חלוף׃ פתח
פיך שפט צדק ודין
עני ואביון׃
אשת
חיל מי ימצא ורחוק
מפנינים מכרה׃ בט
בטח בה לב בעלה ו
ושלל לא יחסר׃ גמ
גמלתהו טוב ולא רע
כל ימי חייה׃ דרשה
צמר ופשתים ותעש
בחפץ כפיה׃ היתה
כאניות סוחר ממר
ממרחק תביא לח
לחמה׃ ותקם בעוד
לילה ותתן טרף ו

לביתה וחק לנערתיה׃
זממה שדה ותקח
ותקחהו מפרי כפיה
נטע כרם׃ חגרה ב
בעוז מתניה ותאמץ
זרועתיה׃ טעמה כי
טוב סחרה לא יכב
יכבה בליל נרה׃
ידיה שלחה בכישור
וכפיה תמכו פלך׃
כפה פרשה לעני וי
וידיה שלחה לאב
לאביון׃ לא תירא לב
לביתה משלג כי
כל ביתה לבש שנים׃
מרבדים עשתה לה
שש וארגמן לבושה׃
נודע בשערים בע
בעלה בשבתו עם ז
זקני ארץ׃ סדין ע
עשתה ותמכר וחגור
נתנה לכנעני׃ עוז
והדר לבושה ותשחק
ליום אחרון׃ פיה
פתחה בחכמה ותורת
חסד על לשונה׃
צופיה הילכות ביתה
ולחם עצלות לא
תאכל׃ קמו בניה וי
ויאשרוה בעלה׃
ויהללה׃ רבות בנות
עשו חיל ואת על
עלית על כלנה׃ שקר
החן והבל היפי׃

אשה יראת יהוה היא
תתהלל׃ תנו לה מ
מפרי ידיה ויהללוה
בשערים מעשיה׃

השירים אשר לשל
לשלמה׃ ישקני מנ
מנשיקות פיהו כי
טובים דודיך מיין׃
לריח שמניך טובים
שמן תורק שמך על
כן עלמות אהבוך׃
משכני אחריך נרוצה
נרוצה הביאני המלך
חדריו נגילה ונשמחה
בך נזכירה דודיך מי
מיין מישרים אהבו
אהבוך׃
שחורה אני ונאוה׃
בנות ירושלם כאהלי
קדר כיריעות שלמה׃
אל תראוני שאני ש
שחרחרת ששזפתני
השמש בני אמי נח
נחרו בי שמוני נטרה
את הכרמים כרמי
שלי לא נטרתי׃ הג
הגידה לי שאהבה

נפשי איכה תרעה א
איכה תרביץ בצהרים
שלמה אהיה כעטיה
על עדרי חבריך
אם לא תדעי
לך היפה בנשים צאי
לך בעקבי הצאן ורע
ורעי את גדיתיך על
משכנות הרעים לס
לססתי ברכ
ברכבי פרעה דמיתיך
רעיתי נאוו לחייך
בתורים צוארך בחר
בחרוזים תורי זהב
נעשה לך עם נקדות ה
הכסף עד שהמלך
במסבו נרדי נתן רי
ריחו צרור
המר דודי לי בין
שדי ילין אשכל
הכפר דודי לי בכרמי
עין גדי הנך
יפה רעיתי הנך יפה
עיניך יונים הנך יפה
דודי אף נעים אף
ערשנו רעננה קור
קורות בתינו ארזים
רהיטנו ברותים אנ
אני חבצלת השרון
שושנת העמקים כ
כשושנה בין החוחים
כן רעיתי בין הבנות
כתפוח בעצי היער
כן דודי בין הבנים

בצלו חמדתי וישבתי
ופריו מתוק לחכי הב
הביאני אל בית היין
ודגלו עלי אהבה סמ
סמכוני באשישות ר
רפדוני בתפוחים כי
חולת אהבה אני ש
שמאלו לראשי וימ
וימינו תחבקני הש
השבעתי אתכם בנות
ירושלם בצבאות או
באילות השדה אם
תעירו ואם תעוררו
את האהבה עד שת
שתחפץ
קול דודי הנה זה בא
מדלג על ההרים מ
מקפץ על הגבעות
דומה דודי לצבי או
לעפר האילים הנה
זה עומד אחר כתל
כתלנו משגיח מן ה
החלנות מציץ מן ה
החרכים ענה דודי
ואמר לי קומי לך
רעיתי יפתי ולכי לך
כי הנה הסתו עבר
הגשם חלף הלך לו
הנצנים נראו בארץ
עת הזמיר הגיע וקו
וקול התור נשמע
בארצנו התאנה חנ
חנטה פגיה והגפנים
סמדר נתנו ריח קומי

לכי רעיתי יפתי ולכי
לך יונתי בחגוי
הסלע בסתר המדר
המדרגה הראיני את
מראיך השמיעני א
את קולך כי קולך ע
ערב ומראיך נאוה
אחזו לנו
שועלים שועלים קט
קטנים מחבלים כרמ
כרמים וכרמינו סמ
סמדר דודי ואני לו
הרעה בשושנים ע
שיפוח היום ונסו ה
הצללים סב דמה לך
דודי לצבי או לעפר
האילים על הרי בתר
על משכבי
בלילות בקשתי את
שאהבה נפשי בקש
בקשתיו ולא מצא
מצאתיו אקומה נא
ואסובבה בעיר בש
בשוקים וברחבות א
אבקשה את שאהבה
נפשי בקשתיו ולא
מצאתיו מצאוני ה
השמרים הסבבים
בעיר את שאהבה
נפשי ראיתם כמ
כמעט שעברתי מ
מהם עד שמצאתי
את שאהבה נפשי
אחזתיו ולא ארפנו

עד שהבאתיו אל בית
אמי ואל חדר הורתי׃
השבעתי אתכם בנות
ירושלם בצבאות או
באילות השדה אם
תעירו ואם תעוררו
את האהבה עד שת
שתחפץ׃ מי
זאת עלה מן המדבר
כתמרות עשן מקטרת
מור ולבונה מכל אב
אבקת רוכל׃ הנה מט
מטתו שלשלמה ש
ששים גברים סביב
לה מגברי ישראל׃
כלם אחזי חרב מל
מלמדי מלחמה אי
איש חרבו על ירכו
מפחד בלילות׃
אפריון עשה
לו המלך שלמה מע
מעצי הלבנון׃ עמוד
עמודיו עשה כסף ר
רפידתו זהב מרכבו
ארגמן תוכו רצוף א
אהבה מבנות ירוש
ירושלם׃ צאינה ורא
וראינה בנות ציון במ
במלך שלמה בעטרה
שעטרה לו אמו ביו
ביום חתנתו וביום ש
שמחת לבו׃
הנך יפה רעיתי הנך
יפה עיניך יונים מבע

מבעד לצמתך שערך
כעדר העזים שגלשו
מהר גלעד׃ שניך כע
כעדר הקצובות ש
שעלו מן הרחצה ש
שכלם מתאימות וש
ושכלה אין בהם׃ כח
כחוט השני שפתותיך
ומדבריך נאוה כפלח
הרמון רקתך מבעד
לצמתך׃ כמגדל דויד
צוארך בנוי לתלפיות
אלף המגן תלוי על
עליו כל שלטי הגב
הגבורים׃ שני שדיך
כשני עפרים תאמי
צביה הרעים כשוש
בשושנים׃ עד שיפוח
היום ונסו הצללים
אלך לי אל הר המור
ואל גבעת הלבונה׃ כ
כלך יפה רעיתי ומו
ומום אין בך׃
אתי מלבנון כלה את
אתי מלבנון תבואי
תשורי מראש אמנה
מראש שניר וחרמון
ממענות אריות מה
מהררי נמרים׃ לבב
לבבתני אחתי כלה ל
לבבתני באחד מעיני
באחד ענק מצורניך׃
מה יפו דדיך אחתי
כלה מה טבו דדיך

מיין וריח שמניך מ
מכל בשמים׃ נפת ת
תטפנה שפתותיך כ
כלה דבש וחלב תחת
לשונך וריח שלמתיך
כריח לבנון׃
גן נעול אחתי כלה
גל נעול מעין חתום׃
שלחיך פרדס רמנים
עם פרי מגדים כפרים
עם נרדים׃ נרד וכרכם
קנה וקנמון עם כל
עצי לבונה מר ואה
ואהלות עם כל ראש
ראשי בשמים׃ מעין
גנים באר מים חיים
ונזלים מן לבנון׃ עו
עורי צפון ובואי תי
תימן הפיחי גני יזלו
בשמיו יבא דודי לג
לגנו ויאכל פרי מגדיו׃
באתי לגני אחתי כלה
אריתי מורי עם בש
בשמי אכלתי יערי
עם דבשי שתיתי יי
ייני עם חלבי אכלו
רעים שתו ושכרו דו
דודים׃ אני
ישנה ולבי ער קול
דודי דופק פתחי לי
אחתי רעיתי יונתי ת
תמתי שראשי נמלא
טל קוצותי רסיסי
לילה׃ פשטתי את

כתנתי איככה אלבש
אלבשנה רחצתי את
רגלי איככה אטנפם:
דודי שלח ידו מן ה
החור ומעי המו עליו:
קמתי אני לפתח לד
לדודי וידי נטפו מור
ואצבעתי מור עובר
על כפות המנעול: פ
פתחתי אני לדודי ו
ודודי חמק עבר נפ
נפשי יצאה בדברו ב
בקשתיהו ולא מצאתי
מצאתיהו קראתיו ו
ולא ענני: מצאני ה
השמרים הסבבים:
בעיר הכוני פצעוני
נשאו את רדידי מע
מעלי שמרי החמות:
השבעתי אתכם בנות
ירושלם אם תמצאו
את דודי מה תגידו
לו שחולת אהבה
אני: מה דודך מדוד
היפה בנשים מה ד
דודך מדוד שככה
השבעתנו: דודי צח
ואדום דגול מרבבה:
ראשו כתם פז קוצ
קוצותיו תלתלים ש
שחרות כעורב: עיניו
כיונים על אפיקי מ
מים רחצות בחלב:
ישבות על מלאת:

לחייו כערוגת הבשם
מגדלות מרקחים ש
שפתותיו שושנים
נטפות מור עבר: י
ידיו גלילי זהב ממ
ממלאים בתרשיש:
מעיו עשת שן מעל
מעלפת ספירים: ש
שוקיו עמודי שש:
מיסדים על אדני פז:
מראהו כלבנון בחור
כארזים: חכו ממתקים
וכלו מחמדים זה דו
דודי וזה רעי בנות:
ירושלם: אנה הלך:
דודך היפה בנשים:
אנה פנה דודך ונבק
ונבקשנו עמך: דודי
ירד לגנו לערוגות:
הבשם לרעות בגנים
וללקט שושנים: אני
לדודי ודודי לי הרעה
בשושנים: יפה
את רעיתי כתרצה נא
נאוה כירושלם אי
איומה כנדגלות: הסבי
עיניך מנגדי שהם ה
הרהיבני: שערך כע
כעדר העזים שגלשו
מן הגלעד: שניך כע
כעדר הרחלים שע
שעלו מן הרחצה ש
שכלם מתאימות ו
ושכלה אין בהם:

כפלח הרמון רקתך
מבעד לצמתך: שש
ששים המה מלכות
ושמנים פילגשים ו
ועלמות אין מספר:
אחת היא:
יונתי תמתי אחת ה
היא לאמה ברה היא
ליולדתה ראוה בנות
ויאשרוה מלכות ו
ופילגשים ויהללוה:
מי זאת ה
הנשקפה כמו שחר
יפה כלבנה ברה כח
כחמה איומה כנדג
כנדגלות: אל גנת אג
אגוז ירדתי לראות
באבי הנחל לראות
הפרחה הגפן הנצו
הרמנים: לא ידעתי
נפשי שמתני מרכב
מרכבות עמי נדיב:
שובי שובי השולמית
שובי שובי ונחזה ב
בך מה תחזו בשולמ
כשולמית כמחלת
המחנים: מה יפו פע
פעמיך בנעלים בת
נדיב חמוקי ירכיך
כמו חלאים מעשה
ידי אמן: שררך אגן
הסהר אל יחסר המ
המזג בטנך ערמת
חטים סוגה בשושנים:

שני שדיך כשני עפ
עפרים תאמי צביה׃
צוארך כמגדל השן
עיניך ברכות בחשבון
על שער בת רבים אפך
כמגדל הלבנון צופה
פני דמשק׃ ראשך
עליך ככרמל ודלת ר
ראשך כארגמן מלך
אסור ברהטים׃ מה
יפית ומה נעמת אה
אהבה בתענוגים׃ זאת
קומתך דמתה לתמר
ושדיך לאשכלות׃ א
אמרתי אעלה בתמר
אחזה בסנסניו ויהיו
נא שדיך כאשכלות
הגפן וריח אפך כת
כתפוחים׃ וחכך כיין
הטוב הולך לדודי ל
למישרים דובב שפ
שפתי ישנים׃ אני ל
לדודי ועלי תשוקתו׃
לכה דודי נצא השדה
נלינה בכפרים׃ נשכי
נשכימה לכרמים נר
נראה אם פרחה הגפ
הגפן פתח הסמדר ה
הנצו הרמונים שם א
אתן את דדי לך׃ ה
הדודאים נתנו ריח
ועל פתחינו כל מגד
מגדים חדשים גם י
ישנים דודי צפנתי

לך׃ מי יתנך כאח לי
יונק שדי אמי אמצ
אמצאך בחוץ אש
אשקך גם לא יבוזו
לי׃ אנהגך אביאך א
אל בית אמי תלמדני
אשקך מיין הרקח
מעסיס רמני׃ שמא
שמאלו תחת ראשי
וימינו תחבקני׃ הש
השבעתי אתכם בנות
ירושלם מה תעירו
ומה תעררו את ה
האהבה עד שתחפץ׃
מי זאת ע
עלה מן המדבר מת
מתרפקת על דודה
תחת התפוח עוררתיך
שמה חבלתך אמך
שמה חבלה ילדתך׃
שימני כחותם על ל
לבך כחותם על זרוע
זרועך כי עזה כמות
אהבה קשה כשאול
קנאה רשפיה רשפי
אש שלהבתיה׃ מים
רבים לא יוכלו לכבות
את האהבה ונהרות
לא ישטפוה אם יתן
איש את כל הון ביתו
באהבה בוז יבוזו לו׃
אחות לנו
קטנה ושדים אין׃
לה מה נעשה לאחו

לאחותנו ביום שידבר
בה׃ אם חומה היא׃
נבנה עליה טירת כס
כסף ואם דלת היא׃
נצור עליה לוח ארז׃
אני חומה ושדי כמ
כמגדלות אז הייתי
בעיניו כמוצאת שלום׃
כרם היה
לשלמה בבעל המון
נתן את הכרם לנטרים
איש יבא בפריו אלף
כסף׃ כרמי שלי לפני
האלף לך שלמה ומא
ומאתים לנטרים את
פריו׃ היושבת בגנים
חברים מקשיבים לקו
לקולך השמיעני׃ ב
ברח דודי ודמה לך
לצבי או לעפר הא
האילים על הרי בש
בשמים׃

קהלת בן דוד מלך
בירושלם׃ הבל הבל
הבלים אמר קהלת
הבל הבלים הכל ה
הבל׃ מה יתרון לא

הלך ל׳ חס׳ בספ׳ וסימנהון דור הלך ודור בא׳ כשראל אשר אתה הלך שמה׳ וגם בדרך כשסכל הלך׳ כי הלך האדם אל בית עולמו׳ ס״
לעלמים ג׳ חס׳ וסימנהון מלכותך מלכות כל עלמים׳ כבר היה לעלמים׳ ולהביא צדק עלמים׳ ס״ ראין כל ב׳ יש מתעשר׳ חדש

לאדם בכל עמלו שי
שיעמל תחת השמש׃
דור הלך ודור בא וה
והארץ לעולם עמדת׃
וזרח השמש ובא הש
השמש ואל מקומו׃
שואף זורח הוא שם׃
הולך אל דרום וסובב
אל צפון סובב סבב׃
הולך הרוח ועל סבי
סביבתיו שב הרוח׃
כל הנחלים הלכים אל
הים והים איננו מלא
אל מקום שהנחלים
הלכים שם הם שבים
ללכת׃ כל הדברים יג
יגעים לא יוכל איש
לדבר לא תשבע עין
לראות ולא תמלא׃
אזן משמע׃ מה ש
שהיה הוא שיהיה
ומה שנעשה הוא׃
שיעשה ואין כל חד
חדש תחת השמש׃
יש דבר שיאמר ראה
זה חדש הוא כבר הי
היה לעלמים אשר
היה מלפננו׃ אין זכ
זכרון לראשנים וגם
לאחרנים שיהיו ל
לא יהיה להם זכרון
עם שיהיו לאחרנה׃
אני קהלת
הייתי מלך על ישרא

ישראל בירושלם׃ ונ
ונתתי את לבי לדרוש
ולתור בחכמה על כל
אשר נעשה תחת הש
השמים הוא ענין ר
רע נתן אלהים לבני
האדם לענות בו׃ רא
ראיתי את כל המע
המעשים שנעשו ת
תחת השמש והנה׃
הכל הבל ורעות רוח׃
מעות לא יוכל לתקן
וחסרון לא יוכל לה
להמנות׃ דברתי אני׃
עם לבי לאמר אני הנ
הנה הגדלתי והוספתי
חכמה על כל אשר
היה לפני על ירושלם
ולבי ראה הרבה חכ
חכמה ודעת׃ ואתנה
לבי לדעת חכמה וד
ודעת הוללות ושכלות
ידעתי שגם זה הוא
רעיון רוח׃ כי ברב חכ
חכמה רב כעס ויוס
ויוסיף דעת יוסיף׃
מכאוב׃ אמרתי אני
בלבי לכה נא אנסכה
בשמחה וראה בטוב
והנה גם הוא הבל׃
לשחוק אמרתי מהו׃
מהולל ולשמחה מה
זה עשה׃ תרתי בלבי
למשך ביין את בשרי

ולבי נהג בחכמה ולא
ולאחז בסכלות עד
אשר אראה אי זה
טוב לבני האדם אש
אשר יעשו תחת הש
השמים מספר ימי
חייהם׃ הגדלתי מע
מעשי בניתי לי בתים
נטעתי לי כרמים׃ ע
עשיתי לי גנות ופרד
ופרדסים ונטעתי ב
בהם עץ כל פרי׃ עש
עשיתי לי ברכות מים
להשקות מהם יער
צומח עצים׃ קניתי ע
עבדים ושפחות ובנ
בית היה לי גם מקנה
בקר וצאן הרבה הי
היה לי מכל שהיה
לפני בירושלם׃ כנסתי
לי גם כסף וזהב וסג
וסגלת מלכים והמ
והמדינות עשיתי לי
שרים ושרות ותענ
ותענגות בני האדם
שדה ושדות׃ וגדלתי
והוספתי מכל שהיה
לפני בירושלם אף
חכמתי עמדה לי׃ וכל
וכל אשר שאלו עיני
לא אצלתי מהם׃ לא
מנעתי את לבי מכל
שמחה כי לבי שמח
מכל עמלי וזה היה

תחת השמים ג׳ בספ׳ וסימנהון ונתתי את לבי תרתי בלבי לכל זמן׳ ס״ בטוב ל׳ וסימנהון לא יהלכון ולא יבוא ארי׳
ביום טובה היה בטוב׳ לכה נא אנסכה בשמחה׳ במשוש בטוב תלך׳ ס״ ולשמחה ל׳ וסימנהון ליהודים היתה אורה ושמחה׳
ולשמחה מה זה עשה׳ ס״ עשה ל׳ וסימנהון עד דרדתי׳ ויום סגרה עשה דברו׳ ולשמחה מה זה׳ ובאמר׳ מירתו׳ ויבין לו׳ ויחכרו״

בראשו ה׳ וסימנהון בראשו נגעו · ותפלישהו יזכה עליו · ושלם אתו בראשו · דמו בראשו ואנחנו נקים · וישלח ... · וכובע ישועה
בראשו ישוב ויבר בראשו ונתתיו בראשו · לתת דרכו בראשו ישיב עמלו בראשו החכם עיניו בראשו ולהצדיק צדיק ואשר נתן כתר מלכות

חלקי מכל עמלי ופני
ופניתי אני בכל מעשי
שעשו ידי ובעמל שע
שעמלתי לעשות וה
והנה הכל הבל ורעות
רוח ואין יתרון תחת
השמש ופניתי אני ל
לראות חכמה והוללות
וסכלות כי מה האדם
שיבוא אחרי המלך
את אשר כבר עשוהו
וראיתי אני שיש יתר
יתרון לחכמה מן הס
הסכלות כיתרון הא
האור מן החשך הח
החכם עיניו בראשו
והכסיל בחשך הולך
וידעתי גם אני שמ
שמקרה אחד יקרה
את כלם ואמרתי אני
בלבי כמקרה הכסיל
גם אני יקרני ולמה
חכמתי אני אז יותר
ודברתי בלבי שגם זה
זה הבל כי אין זכרון
לחכם עם הכסיל לע
לעולם בשכבר הימ
הימים הבאים הכל
נשכח ואיך ימות הח
החכם עם הכסיל וש
ושנאתי את החיים
כי רע עלי המעשה
שנעשה תחת השמ
השמש כי הכל הבל

ורעות רוח ושנאתי
אני את כל עמלי ש
שאני עמל תחת הש
השמש שאניחנו ל
לאדם שיהיה אחרי
ומי יודע החכם יהיה
או סכל וישלט בכל
עמלי שעמלתי וש
ושחכמתי תחת הש
השמש גם זה הבל
וסבותי אני ליאש
את לבי על כל העמל
שעמלתי ושחכמתי
תחת השמש כי יש
אדם שעמלו בחכמה
ובדעת ובכשרון ולא
ולאדם שלא עמל
בו יתננו חלקו גם זה
הבל ורעה רבה כי מ
מה הוה לאדם בכל
עמלו וברעיון לבו ש
שהוא עמל תחת הש
השמש כי כל ימיו מ
מכאבים וכעס ענינו
גם בלילה לא שכב ל
לבו גם זה הבל הוא
אין טוב באדם שיא
שיאכל ושתה והראה
את נפשו טוב בעמלו
גם זה ראיתי אני כי
מיד האלהים היא
כי מי יאכל ומי יחוש
יחוש חוץ ממני כי
לאדם שטוב לפניו

נתן חכמה ודעת וש
ושמחה ולחוטא נ
נתן ענין לאסוף ול
ולכנוס לתת לטוב
לפני האלהים גם זה
הבל ורעות רוח לכל
זמן ועת לכל חפץ
תחת השמים

עת ללדת
ועת למות
עת לטעת
ועת לעקור נטוע
עת להרוג
ועת לרפוא
עת לפרוץ
ועת לבנות
עת לבכות
ועת לשחוק
עת ספוד
ועת רקוד
עת להשליך אבנים
ועת כנוס אבנים
עת לחבוק
ועת לרחוק מחבק
עת לבקש
ועת לאבד
עת לשמור
ועת להשליך
עת לקרוע
ועת לתפור
עת לחשות
ועת לדבר
עת לאהב
ועת לשנא

ולאדם ג׳ וסימנהון ולאדם לא מצא עזר כנגדו · ולאדם אמר כי שמעת · ולאדם שלא עמל בו יתננו
וסימנהון נעשית האדמה לא יגלח לכל ויהי כאשר החל להתחשם לכל ובידך לגדל ולחזק לכל ... לכל לכל זמן ועת לכל כאשר לכל
בכספר פרישקל לכל זה רע בכל אשר נעשה ואמרו לכל סכל הוא כי מקרה בני האדם ומקרה · כנוס ג׳ וסימ׳ צבאים ... אבנים את הדרים

בלבם ט וסימנהון אשר נגע אלהים בלבם עם תורתי בלבם למען תפש את בית ישראל ולא זעקו אלי בלבם ויאמרו אלהינו יהודה
ויאמרו בלבם האח חרבה תבוא בלבם אמרו בלבם נינם יחד גם את העלם נתן בלבם וסימנהון והאלהים נסה את

עת מלחמה
ועת שלום׃
מה יתרון העושה בא
באשר הוא עמל׃ רא
ראיתי את הענין א
אשר נתן אלהים לב
לבני האדם לענות בו׃
את הכל עשה יפה
בעתו גם את העלם
נתן בלבם מבלי אשר
לא ימצא האדם את
המעשה אשר עשה
האלהים מראש ועד
סוף׃ ידעתי כי אין ט
טוב בם כי אם לשמ
לשמוח ולעשות טוב
בחייו׃ וגם כל האדם
שיאכל ושתה וראה
טוב בכל עמלו מתת
אלהים היא׃ ידעתי
כי כל אשר יעשה ה
האלהים הוא יהיה
לעולם עליו אין לה
להוסיף וממנו אין ל
לגרע והאלהים עש
עשה שיראו מלפניו׃
מה שהיה כבר הוא
ואשר להיות כבר ה
היה והאלהים יבקש
את נרדף׃ ועוד רא
ראיתי תחת השמש
מקום המשפט שמה
הרשע ומקום הצדק
שמה הרשע׃ אמרתי

אני בלבי את הצדיק
ואת הרשע ישפט ה
האלהים כי עת לכל
חפץ ועל כל המעשה
שם׃ אמרתי אני בלבי
על דברת בני האדם
לברם האלהים ולרא
ולראות שהם בהמה
המה להם׃ כי מקרה
בני האדם ומקרה ה
הבהמה ומקרה אחד
להם כמות זה כן מות
זה ורוח אחד לכל ומ
ומותר האדם מן הב
הבהמה אין כי הכל
הבל׃ הכל הולך אל
מקום אחד הכל היה
מן העפר והכל שב
אל העפר׃ ומי יודע
רוח בני האדם העלה
היא למעלה ורוח הב
הבהמה הירדת היא
למטה לארץ׃ וראיתי
כי אין טוב מאשר יש
ישמח האדם במעשיו
כי הוא חלקו כי מי
יביאנו לראות במה
שיהיה אחריו׃ ושב
ושבתי אני ואראה
את כל העשוקים א
אשר נעשים תחת ה
השמש והנה דמעת
העשוקים ואין להם
מנחם ומיד עשקיהם

כח ואין להם מנחם׃
ושבח אני את המתים
שכבר מתו מן החיים
אשר המה חיים עדנה׃
וטוב משניהם את א
אשר עדן לא היה א
אשר לא ראה את ה
המעשה הרע אשר
נעשה תחת השמש׃
וראיתי אני את כל
עמל ואת כל כשרון
המעשה כי היא קנ
קנאת איש מרעהו׃
גם זה הבל ורעות רוח׃
הכסיל חבק את ידיו
ואכל את בשרו׃ טוב
מלא כף נחת ממלא
חפנים עמל ורעות ר
רוח׃ ושבתי אני ואר
ואראה הבל תחת ה
השמש׃ יש אחד ואין
שני גם בן ואח אין לו
ואין קץ לכל עמלו׃
גם עינו לא תשבע
עשר ולמי אני עמל
ומחסר את נפשי מ
מטובה גם זה הבל
וענין רע הוא׃ טובים
השנים מן האחד א
אשר יש להם שכר
טוב בעמלם׃ כי אם
יפלו האחד יקים את
חברו ואילו האחד
שיפול ואין שני לה

אבותם ויענו בקול אני ידוד אמר לי נצח את ידיהם שיראו מלפניו יבקש את נרדף מלפניו ח וסימנהון
נעמן ואלישע ישב בביתו חילו מלפניו ויצא דבר מלפניו ולהקשו מלפניו על עמה וזרועית חגנב שיראו מלפניו אמר הוא
במות וסימן כל הארם ואחר כן מות זה וסימן החכם ידיו למלכות

להקימו׃ גם אם ישכ
ישכבו שנים וחם להם
ולאחד איך יחם׃ ואם
יתקפו האחד השנים
יעמדו נגדו והחוט
המשלש לא במהרה
ינתק׃ טוב ילד מסכן
וחכם ממלך זקן וכס
וכסיל אשר לא ידע
להזהר עוד׃ כי מבית
הסורים יצא למלך
אשר גם במלכותו נו
נולד רש׃ ראיתי את
כל החיים המהלכים
תחת השמש עם היל
הילד השני אשר יע
יעמד תחתיו׃ אין קץ
לכל העם לכל אשר
היה לפניהם גם האח
האחרונים לא ישמחו
כי גם זה הבל ורעיון
רוח׃ שמר רגליך כא
כאשר תלך אל בית
האלהים וקרוב לשמ
לשמע מתת הכסילים
זבח כי אינם יודעים
לעשות רע׃ אל תבהל
על פיך ולבך אל ימה
ימהר להוציא דבר
לפני האלהים כי הא
האלהים בשמים וא
ואתה על הארץ על
כן יהיו דבריך מעט
מעטים׃ כי בא החלום

ברב ענין וקול כסיל
ברב דברים׃ כאשר
תדר נדר לאלהים א
אל תאחר לשלמו׃
כי אין חפץ בכסילים
את אשר תדר שלם׃
טוב אשר לא תדר
משתדור ולא תשלם׃
אל תתן את פיך לחט
לחטיא את בשרך
ואל תאמר לפני המ
המלאך כי שגגה הי
היא למה יקצף הא
האלהים על קולך׃
וחבל את מעשה יד
ידיך׃ כי ברב חלמות
והבלים ודברים הרבה
כי את האלהים ירא׃
אם עשק רש וגזל מ
משפט וצדק תראה
במדינה אל תתמה
על החפץ כי גבה מ
מעל גבה שמר וגב
וגבהים עליהם׃ ויתר
ויתרון ארץ בכל הוא
מלך לשדה נעבד׃
אהב כסף לא ישבע
כסף ומי אהב בהמון
לא תבואה גם זה הב
הבל׃ ברבות הטובה
רבו אוכליה ומה כש
כשרון לבעליה כי
אם ראית עיניו׃ מת
מתוקה שנת העבד

אם מעט ואם הרבה
יאכל והשבע לעשיר
איננו מניח לו לישון׃
יש רעה חולה ראיתי
תחת השמש עשר
שמור לבעליו לרעתו׃
ואבד העשר ההוא
בענין רע והוליד בן
ואין בידו מאומה׃ כ
כאשר יצא מבטן א
אמו ערום ישוב לל
ללכת כשבא ומאומה
לא ישא בעמלו שילך
בידו׃ וגם זה רעה חול
חולה כל עמת שבא
כן ילך ומה יתרון לו
שיעמל לרוח׃ גם כל
ימיו בחשך יאכל וכ
וכעס הרבה וחליו׃
וקצף׃ הנה אשר רא
ראיתי אני טוב אשר
יפה לאכול ולשתות
ולראות טובה בכל
עמלו שיעמל תחת
השמש מספר ימי ח
חיו אשר נתן לו ה
האלהים כי הוא חל
חלקו׃ גם כל האדם
אשר נתן לו האלהים
עשר ונכסים והשל
והשליטו לאכל ממ
ממנו ולשאת את ח
חלקו ולשמח בעמ
בעמלו זה מתת

ורבה ד׳ וסימנהון ורבה עליך חית השדה ורבה העזובה בקרב הארץ ורבה משטמה ורבה היא על האדם ס״ל חסר ד׳ וסימ׳
כי הקטנה לא כלתה ... ואיננו חסר לנפשו ס״ל לזה ג׳ וסימ׳ ויאמרו עבדי אבישי ... לעקר שמחתי נחת

אלהים היא׃ כי לא ה
הרבה יזכר את ימי ח
חייו כי האלהים מע
מענה בשמחת לבו׃
יש רעה חולה ראיתי
תחת השמש ורבה
היא על האדם׃ איש
אשר יתן לו האלהים
עשר ונכסים וכבוד
ואיננו חסר לנפשו
מכל אשר יתאוה ול
ולא ישליטנו האל
האלהים לאכל ממנו
כי איש נכרי יאכל
יאכלנו זה הבל וח
וחלי רע הוא׃ אם י
יוליד איש מאה וש
ושנים רבות יחיה ו
ורב שיהיו ימי שניו
ונפשו לא תשבע מן
הטובה וגם קבורה
לא היתה לו אמרתי
טוב ממנו הנפל׃ כי
בהבל בא ובחשך י
ילך ובחשך שמו י
יכסה׃ גם שמש לא
ראה ולא ידע נחת
לזה מזה׃ ואלו חיה
אלף שנים פעמים
וטובה לא ראה הלא
הלא אל מקום אחד
הכל הולך׃ כל עמל
האדם לפיהו וגם ה
הנפש לא תמלא׃ כי

מה יותר לחכם מן ה
הכסיל מה לעני יודע
להלך נגד החיים׃ ט
טוב מראה עינים מ
מהלך נפש גם זה ה
הבל ורעות רוח׃ מה
שהיה כבר נקרא ש
שמו ונודע אשר ה
הוא אדם ולא יוכל
לדין עם שהתקיף
ממנו׃ כי יש דברים
הרבה מרבים הבל מ
מה יתר לאדם׃ כי
מי יודע מה טוב ל
לאדם בחיים מספר
ימי חיי הבלו ויעש
ויעשם כצל אשר מי
יגיד לאדם מה יהיה
אחריו תחת השמש׃
חצי
טוב שם משמן טוב
ויום המות מיום ה
הולדו׃ טוב ללכת א
אל בית אבל מלכת אל
בית משתה באשר
הוא סוף כל האדם
והחי יתן אל לבו׃ טו
טוב כעס משחוק כי
ברע פנים ייטב לב׃ לב
חכמים בבית אבל ולב
כסילים בבית שמחה׃
טוב לשמע גערת חכ
חכם מאיש שמע ש
שיר כסילים׃ כי כקול

הסירים תחת הסיר
כן שחק הכסיל גם
זה הבל׃ כי העשק יהל
יהולל חכם ויאבד את
לב מתנה׃ טוב אחרית
דבר מראשיתו טוב
ארך רוח מגבה רוח׃
אל תבהל ברוחך לכע
לכעוס כי כעס בחיק
כסילים ינוח׃ אל תא
תאמר מה היה שהי
שהימים הראשנים
היו טובים מאלה כי
לא מחכמה שאלת
על זה׃ טובה חכמה
עם נחלה ויתר לרא
לראי השמש׃ כי בצ
בצל החכמה בצל
הכסף ויתרון דעת
החכמה תחיה בעל
בעליה׃ ראה את מע
מעשה האלהים כי
מי יוכל לתקן את
אשר עותו׃ ביום טו
טובה היה בטוב וב
וביום רעה ראה גם
את זה לעמת זה ע
עשה האלהים על
דברת אשר לא ימצ
ימצא האדם אחריו
מאומה׃ את הכל ר
ראיתי בימי הבלי
יש צדיק אבד בצדקו
ויש רשע מאריך ב

ולא יוכל ד׳ וסימנהון ... ולא יוכל ... לדין עם שתקיף ... ולא יוכל ס״ל
בקול ה׳ וסימנהון [illegible]
כי בקול הסירים ס״ל ... [illegible]

ברעתו אל תהי צדיק
הרבה ואל תתחכם
יותר למה תשומם
אל תרשע הרבה ואל
תהי סכל למה תמות
בלא עתך טוב אשר
תאחז בזה וגם מזה
אל תנח ידך כי ירא
אלהים יצא את כלם
החכמה תעז לחכם מ
מעשרה שליטים א
אשר היו בעיר כי א
אדם אין צדיק בארץ
אשר יעשה טוב ו
ולא יחטא גם לכל
הדברים אשר ידברו
אל תתן לבך אשר
לא תשמע את עבדך
מקללך כי גם פעמים
רבות ידע לבך אשר
גם את קללת אחרים
כל זה נסיתי בחכמה
אמרתי אחכמה והי
והיא רחוקה ממני
רחוק מה שהיה וע
ועמק עמק מי יכ
ימצאנו סבותי אני
ולבי לדעת ולתור וב
ובקש חכמה וחשבון
ולדעת רשע כסל וה
והסכלות הוללות
ומוצא אני מר ממות
את האשה אשר היא

מצודים וחרמים לבה
אסורים ידיה טוב ל
לפני האלהים ימלט
ממנה וחוטא ילכד
בה ראה זה מצאתי
אמרה קהלת אחת
לאחת למצא חשבון
אשר עוד בקשה נפ
נפשי ולא מצאתי א
אדם אחד מאלף מצ
מצאתי ואשה בכל
אלה לא מצאתי לבד
ראה זה מצאתי א
אשר עשה האלהים
את האדם ישר והמ
והמה בקשו חשבנ
חשבנות רבים מי כ
כהחכם ומי יודע פ
פשר דבר חכמת א
אדם תאיר פניו ועז
פניו ישנא אני פי מ
מלך שמר ועל דברת
שבועת אלהים אל
תבהל מפניו תלך אל
תעמד בדבר רע כי כל
אשר יחפץ יעשה
באשר דבר מלך ש
שלטון ומי יאמר לו
מה תעשה שומר מ
מצוה לא ידע דבר
רע ועת ומשפט ידע
לב חכם כי לכל חפץ
יש עת ומשפט כי ר

רעת האדם רבה עליו
כי איננו ידע מה ש
שיהיה כי כאשר י
יהיה מי יגיד לו אין
אדם שליט ברוח
לכלוא את הרוח ואין
שלטון ביום המות
ואין משלחת במלח
במלחמה ולא ימלט
רשע את בעליו את
כל זה ראיתי ונתון א
את לבי לכל מעשה
אשר נעשה תחת ה
השמש עת אשר ש
שלט האדם באדם
לרע לו ובכן ראיתי
רשעים קברים ובאו
וממקום קדוש יהלכו
וישתכחו בעיר אש
אשר כן עשו גם זה
הבל אשר אין נעשה
פתגם מעשה הרעה
מהרה על כן מלא
לב בני האדם בהם ל
לעשות רע אשר ח
חטא עשה רע מא
מאת ומאריך לו כי
גם יודע אני אשר
יהיה טוב ליראי ה
האלהים אשר ייראו
מלפניו וטוב לא י
יהיה לרשע ולא יא
יאריך ימים כצל א

אשר איננו ירא מל
מלפני האלהים׃ יש
הבל אשר נעשה על
הארץ אשר יש צד
צדיקים אשר מגיע
אליהם כמעשה הר
הרשעים ויש רשעים
שמגיע אליהם כמע
כמעשה הצדיקים
אמרתי שגם זה הבל׃
ושבחתי אני את הש
השמחה אשר אין
טוב לאדם תחת הש
השמש כי אם לאכל
ולשתות ולשמוח
והוא ילונו בעמלו
מספר ימי חייו אש
אשר נתן לו האלהים
תחת השמש׃ כאשר
נתתי את לבי לדעת
חכמה ולראות את
הענין אשר נעשה
על הארץ כי גם ביום
ובלילה שנה בעיניו
איננו ראה׃ וראיתי
את כל מעשה ה
האלהים כי לא יוכל
האדם למצוא את ה
המעשה אשר נעשה
תחת השמש בשל
אשר יעמל האדם
לבקש ולא ימצא׃
וגם אם יאמר החכם

לדעת לא יוכל למצ
למצא׃ כי את כל זה
נתתי אל לבי ולבור
את כל זה אשר הצ
הצדיקים והחכמים
ועבדיהם ביד הא
האלהים גם אהבה
גם שנאה אין יודע
האדם הכל לפניהם׃
הכל כאשר לכל מק
מקרה אחד לצדיק
ולרשע לטוב ולט
ולטהור ולטמא ול
ולזבח ולאשר אינ
איננו זבח כטוב כח
כחטא הנשבע כא
כאשר שבועה ירא׃
זה רע בכל אשר נע
נעשה תחת השמש
כי מקרה אחד לכל
וגם לב בני האדם
מלא רע והוללות ב
בלבבם בחייהם ואח
ואחריו אל המתים׃
כי מי אשר יבחר א
אל כל החיים יש בט
בטחון כי לכלב חי ה
הוא טוב מן האריה
המת׃ כי החיים יוד
יודעים שימתו וה
והמתים אינם יודע
יודעים מאומה ואין
עוד להם שכר כי נש

נשכח זכרם׃ גם אהב
אהבתם גם שנאתם
גם קנאתם כבר אבדה
וחלק אין להם עוד
לעולם בכל אשר נע
נעשה תחת השמש׃
לך אכל בשמחה
לחמך ושתה בלב טוב
יינך כי כבר רצה הא
האלהים את מעשיך׃
בכל עת יהיו בגדיך ל
לבנים ושמן על ראש
ראשך אל יחסר׃ רא
ראה חיים עם אשה
אשר אהבת כל ימי
חיי הבלך אשר נתן
לך תחת השמש כל
ימי הבלך כי הוא ח
חלקך בחיים ובעמלך
אשר אתה עמל תחת
השמש׃ כל אשר תמ
תמצא ידך לעשות
בכחך עשה כי אין
מעשה וחשבון ודעת
וחכמה בשאול אשר
אתה הלך שמה׃
שבתי וראה
תחת השמש כי לא
לקלים המרוץ ולא
לגבורים המלחמה
וגם לא לחכמים לחם
וגם לא לנבנים עשר
וגם לא לידעים חן

ידע יט וסימנהון ל׳ ידוע ול׳ וישבע עוד ויאמרו ויאמר דוד לאחימלך כי בטרם ידע הנער ומחברו לכן ידע עמי שמי ויאמרו חשרים
אל בריתי ויוחנן בן קרח אמר אל גדליהו ויאמרו צדקיהו אל ירמיהו יכבדו בניו ולא ידע הבראחד שואה לא ידע יד בכלם יתהלך איש איש נער לא

חן כי עת ופגע יקרה
את כלם׃ כי גם לא ידע
ידע האדם את עתו ׃
כדגים שנאחזים במצ
במצודה רעה וכצפר
וכצפרים האחזות בפ
בפח כהם יוקשים בני
האדם לעת רעה כש
כשתפול עליהם פתא
פתאם׃ גם זה ראיתי
חכמה תחת השמש
וגדולה היא אלי׃ עיר
קטנה ואנשים בה מ
מעט ובא אליה מלך
גדול וסבב אתה ובנה
עליה מצודים גדלים׃
ומצא בה איש מסכן
וחכם ומלט הוא את
העיר בחכמתו ואדם
לא זכר את האיש ה
המסכן ההוא׃ ואמ
ואמרתי אני טובה ח
חכמה מגבורה וחכמ
וחכמת המסכן בזו
בזויה ודבריו אינם
נשמעים׃ דברי חכ
חכמים בנחת נשמע
נשמעים מזעקת מו
מושל בכסילים׃ טוב
טובה חכמה מכלי ק
קרב וחוטא אחד יא
יאבד טובה הרבה׃ ז
זבובי מות יבאיש י
יביע שמן רוקח יקר

מחכמה מכבוד ש
סכלות מעט׃ לב חכם
לימינו ולב כסיל לש
לשמאלו׃ וגם בדרך
כשהסכל הולך לבו
חסר ואמר לכל סכל
הוא׃ אם רוח המושל
תעלה עליך מקומך
אל תנח כי מרפא יני
יניח חטאים גדולים׃
יש רעה ראיתי תחת
השמש כשגגה שיו
שיצא מלפני השל
השליט׃ נתן הסכל
במרומים רבים ועש
ועשירים בשפל יש
ישבו׃ ראיתי עבדים
על סוסים ושרים ה
הלכים כעבדים על
הארץ׃ חופר גומץ
בו יפול ופרץ גדר
ישכנו נחש׃ מסיע א
אבנים יעצב בהם ב
בוקע עצים יסכן בם׃
אם קהה הברזל והו
והוא לא פנים קלקל
וחילים יגבר ויתרון
הכשיר חכמה׃ אם
ישך הנחש בלוא ל
לחש ואין יתרון לב
לבעל הלשון׃ דברי
פי חכם חן ושפתות
כסיל תבלענו׃ תחלת
דברי פיהו סכלות ו

ואחרית פיהו הוללות
רעה׃ והסכל ירבה ד
דברים לא ידע האד
האדם מה שיהיה ו
ואשר יהיה מאחריו
מי יגיד לו׃ עמל הכ
הכסילים תיגענו א
אשר לא ידע ללכת
אל עיר׃ אי לך ארץ
שמלכך נער ושריך
בבקר יאכלו׃ אשריך
ארץ שמלכך בן חו
חורים ושריך בעת
יאכלו בגבורה ולא
בשתי׃ בעצלתים י
ימך המקרה ובשפ
ובשפלות ידים ידלף
הבית׃ לשחוק עשים
לחם ויין ישמח חיים
והכסף יענה את ה
הכל׃ גם במדעך מלך
אל תקלל עשיר כי
עוף השמים יוליך
את הקול ובעל הכנ
הכנפים יגיד דבר׃ ש
שלח לחמך על פני
המים כי ברב הימים
תמצאנו׃ תן חלק ל
לשבעה וגם לשמונה
כי לא תדע מה יהיה
רעה על הארץ׃ אם
ימלאו העבים גשם
על הארץ יריקו ואם
יפל עץ בדרום ואם

אל תקלל ובחדרי משכבך

ידעו כי תאמר הן לא ידענו נבהל להון איש רע עין ומוצא מצוה כבר כי גם לא ידע האדם והסכל ירבה דברים ה ואנשים ב וסימנהון
ואבטיים בבני ישראל חמשים ומאתים אשר בו יכבדו לחם ואנשים החזקתי את תירושי וישמע שאול הוא ואנשים אחרים בן עכבורי ואנשים
צדיקים חסיה ואנשים בה מעט ויבא חזני אחד מאחיו ואקום לילה אני גדולים ובל יסוס חסדי לב כי עבדי בם גם חמיה גוים

בצפון מקום שיפול
העץ שם יהוא׃ שמר
רוח לא יזרע וראה
בעבים לא יקצור׃ כא
שר אינך יודע מה
דרך הרוח כעצמים
בבטן המלאה ככה
לא תדע את מעשה
האלהים אשר יעשה
את הכל׃ בבקר זרע
את זרעך ולערב אל
תנח ידך כי אינך יוד
ע אי זה יכשר הזה
או זה ואם שניהם כ
אחד טובים׃ ומתוק
האור וטוב לעינים
לראות את השמש׃
כי אם שנים הרבה י
חיה האדם בכלם
ישמח ויזכר את י
מי החשך כי הרבה
יהיו כל שבא הבל׃
שמח בחור
בילדותיך ויטיבך ל
בך בימי בחורותיך
והלך בדרכי לבך וב
מראי עיניך ודע
כי על כל אלה יביאך
האלהים במשפט׃
והסר כעס מלבך וה
עבר רעה מבשרך
כי הילדות והשחר
ות הבל׃ וזכור
את בוראיך בימי בח

ורותיך עד אשר
לא יבאו ימי הרעה
והגיעו שנים אשר
תאמר אין לי בהם
חפץ׃ עד אשר לא ת
חשך השמש והא
ור והירח והכו
כבים ושבו הע
בים אחר הגשם׃
ביום שיזעו שמרי
הבית והתעותו אנש
י החיל ובטלו
הטחנות כי מעטו ו
חשכו הראות באר
בות׃ וסגרו דלת
ים בשוק בשפל
קול הטחנה ויקום
לקול הצפור וישחו
כל בנות השיר׃ גם
מגבה יראו וחתח
תים בדרך וינ
אץ השקד ויסת
בל החגב ותפר
האביונה כי הלך ה
אדם אל בית עול
למו וסבבו בשוק
הספדים׃ עד אשר
לא ירחק חבל הכסף
ותרוץ גלת הזהב ות
תשבר כד על המב
המבוע ונרץ הגלגל
אל הבור׃ וישב הע
העפר אל הארץ כש
כשהיה והרוח תש

תשוב אל האלהים
אשר נתנה׃ הבל הב
הבלים אמר הקהלת
הכל הבל׃ ויתר שה
שהיה קהלת חכם׃
עוד למד דעת את
העם ואזן וחקר תקן
משלים הרבה׃ בקש
קהלת למצא דברי ח
חפץ וכתוב ישר ד
דברי אמת׃ דברי ח
חכמים כדרבנות ו
וכמשמרות נטועים
בעלי אספות נתנו מ
מרועה אחד׃ ויתר
מהמה בני הזהר ע
עשות ספרים הרבה
אין קץ ולהג הרבה
יגעת בשר׃ סוף דבר
הכל נשמע את הא
האלהים ירא ואת
מצותיו שמור כי זה
כל האדם׃ כי את כל
מעשה האלהים י
יבא במשפט על כל
נעלם אם טוב ואם
רע
סוף דבר הכל נשמע
סימן
יתקק
חזק

איכה

ישבה בדד העיר רבת
רבתי עם היתה כאל
כאלמנה רבתי בגוים
שרתי במדינות היתה
היתה למס׃ בכו
תבכה בלילה ודמע
ודמעתה על לחיה
אין לה מנחם מכל
אהביה כל רעיה בג
בגדו בה היו לה לאי
לאיבים׃ גלתה
יהודה מעני ומרב
עבדה היא ישבה ב
בגוים לא מצאה מ
מנוח כל רדפיה הש
השיגוה בין המצרים׃
דרכי ציון אבלו
אבלות מבלי באי מ
מועד כל שעריה ש
שוממין כהניה נאנ
נאנחים בתולתיה נ
נוגות והיא מר לה׃
היו צריה לראש
איביה שלו כי יהוה
הוגה על רב פשעיה
עולליה הלכו שבי ל
לפני צר׃ ויצא
מן בת ציון כל הדרה
היו שריה כאילים
לא מצאו מרעה ו
וילכו בלא כח לפני

רודף׃ זכרה ירוש
ירושלם ימי עניה ו
ומרודיה כל מחמו
מחמודיה אשר היו
מימי קדם בנפל עמ
עמה ביד צר ואין ע
עוזר לה ראוה צרים
שחקו על משבתה׃
חטא חטאה יר
ירושלם על כן לנידה
היתה כל מכבדיה ה
הזילוה כי ראו ערו
ערותה גם היא נאנ
נאנחה ותשב אחור׃
טמאתה בשוליה
לא זכרה אחריתה ו
ותרד פלאים אין מ
מנחם לה ראה יהוה
את עניי כי הגדיל ה
אויב׃ ידו פרש צ
צר על כל מחמדיה
כי ראתה גוים באו מ
מקדשה אשר צוית
צויתה לא יבאו בק
בקהל לך׃ כל
עמה נאנחים מבק
מבקשים לחם נתנו
מחמודיהם באכל
להשיב נפש ראה
יהוה והביטה כי ה
הייתי זוללה׃ לוא
אליכם כל עברי דרך
הביטו וראו אם יש
מכאוב כמכאבי א

אשר עולל לי אשר
הוגה יהוה ביום חר
חרון אפו׃ ממרום
שלח אש בעצמתי
וירדנה פרש רשת ל
לרגלי השיבני אחור
נתנני שוממה כל
היום דוה׃ נשקד
על פשעי בידו ישת
ישתרגו עלו על צו
צוארי הכשיל כחי
נתנני יהוה בידי לא
אוכל קום׃ סלה כל
אבירי אדני בקרבי
קרא עלי מועד לש
לשבר בחורי גת דרך
אדני לבתולת בת יהו
יהודה׃ על אלה
אני בוכיה עיני עינ
יורדה מים כי רחק
ממני מנחם משיב נ
נפשי היו בני שוממ
שוממים כי גבר אוי
אויב׃ פרשה ציון
בידיה אין מנחם לה
צוה יהוה ליעקב ס
סביביו צריו היתה י
ירושלם לנדה ביניהם׃
צדיק הוא יהוה
כי פיהו מריתי שמ
שמעו נא כל עמים
וראו מכאבי בתול
בתולתי ובחורי הל
הלכו בשבי׃

וישיבו ג וסימנהון · ישלחה לנו אנשים · ואשאלם וישיבו דבר · וישיבו את נפשם · חד בתורה חד בנביאים חד בכתובים ס'
מריתי ג וסימנהון צדיק הוא יי כי פיהו מריתי · נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי · ואנחנו לא מריתי · ס' כמות ג וסימנהון

קראתי למאהבי המה
רמוני כהני וזקני בעיר
גועו כי בקשו אכל
למו וישיבו את נפשם
ראה יהוה כי צר
לי מעי חמרמרו נה
נהפך לבי בקרבי כי מ
מרה מריתי מחוץ
שכלה חרב בבית כמ
כמות שמעו כי
נאנחה אני אין מנחם
לי כל איבי שמעו רעת
רעתי ששו כי אתה
עשית הבאת יום ק
קראת ויהיו כמוני
תבא כל רעתם לפניך
ועולל למו כאשר
עוללת לי על כל פש
פשעי כי רבות אנח
אנחתי ולבי דוי

איכה

יעיב באפו אדני את
בת ציון השליך מש
משמים ארץ תפא
תפארת ישראל ולא
זכר הדם רגליו ביום
אפו בלע אדני לא
חמל את כל נאות יע
יעקב הרס בעברתו מ
מבצרי בת יהודה ה
הגיע לארץ חלל מ
ממלכה ושריה
גדע בחרי אף כל ק
קרן ישראל השיב

אחור ימינו מפני א
אויב ויבער ביעקב כ
כאש להבה אכלה ס
סביב דרך קשתו
כאויב נצב ימינו כ
כצר ויהרג כל מחמדי
עין באהל בת ציון ש
שפך כאש חמתו
היה אדני כאויב
בלע ישראל בלע כל
ארמנותיה שחת מב
מבצריו וירב בבת
יהודה תאניה ואני
ואניה ויחמס כ
כגן שכו שחת מוע
מועדו שכח יהוה
בציון מועד ושבת
וינאץ בזעם אפו מ
מלך וכהן זנח
אדני מזבחו נאר
מקדשו הסגיר ביד
אויב חומת ארמנותיה
קול נתנו בבית יהוה
כיום מועד חשב
יהוה להשחית חומ
חומת בת ציון נטה
קו לא השיב ידו מב
מבלע ויאבל חיל ו
וחומה יחדו אמללו
טבעו בארץ ש
שעריה אבד ושבר
בריחיה מלכה וש
ושריה אין תורה גם
נביאיה לא מצאו

חזון מיהוה ישבו
לארץ ידמו זקני בת
ציון העלו עפר על
ראשם חגרו שקים
הורידו לארץ ראשן
בתולת ירושלם
כלו בדמעות עיני חמ
חמרמרו מעי נשפך
לארץ כבדי על שבר
בת עמי בעטף עולל
ויונק ברחבות קריה
לאמתם יאמרו
איה דגן ויין בהתע
בהתעטפם כחלל ב
ברחבות עיר בהש
בהשתפך נפשם אל
חיק אמתם מה
אעידך מה אדמה
לך הבת ירושלם מה
אשוה לך ואנחמך
בתולת בת ציון כי ג
גדול כים שברך מי
ירפא לך נביאיך
חזו לך שוא ותפל ו
ולא גלו על עונך ל
להשיב שביתך ויחזו
לך משאות שוא ומד
ומדוחים ספקו
עליך כפים כל עברי
דרך שרקו ויניעו ר
ראשם על בת ירוש
ירושלם הזאת העיר
שאמרו כלילת יפי
משוש לכל הארץ

והיא נבית לא ישבע · כי עזה כמות אהבה · מחוץ שכלה חרב בבית כמות · ס' שמעו ג ריש פסוק וסימנהון שמעו עמים ירגזון
שמעו גוים קולנו · שמעו כי נאנחה אני · ס' בחרי אף ה וסימנ' ויצא מעם פרעה · ויקם יהונתן מעם השלחן · בחרי אף ויצא וארבעה
וישובו למקומם בחרי אף · גדע בחרי אף · ס' שמו ג וסימנ' עזב כמגיר סכו · ויהי בשלם סוכו · וידמם מגן שוכו

ונביא · וסימניהון ונביא אחר זקן ונביא מורה שקר· גבור ואיש מלחמה· וגם אלה ביין שגו· ולחתם חזון ונביא· אם יהרג במקדש
ונבא לבב חכמה· בתרי״ס ... כ״ים ... וסימניהון וירם השמש וירח עמד ויהי מסירת ותיצלה מן ...

פצו עליך פיהם כל
איביך שרקו ויחרקו
שן אמרו בלענו אך
זה היום שקוינהו מצ
מצאנו ראינו עשה
יהוה אשר זמם בצע
אמרתו אשר צוה מ
מימי קדם הרס ולא
חמל וישמח עליך א
אויב הרים קרן צריך
צעק לבם אל יהוה
חומת בת ציון הורידי
כנחל דמעה יומם ול
ולילה אל תתני פוגת
לך ואל תדם בת עינך
קומי רני בליל לרא
לראש אשמרות ש
שפכי כמים לבך נכח
פני יהוה שאי אליו
כפיך על נפש עולליך
העטופים ברעב בר
בראש כל חוצות
ראה יהוה והביטה
למי עוללת כה אם
תאכלנה נשים פרים
עללי טפחים אם
יהרג במקדש יהוה
כהן ונביא שכבו
לארץ חוצות נער וז
וזקן בתולתי ובחורי
נפלו בחרב הרגת בי
ביום אפך טבחת ל
לא חמלת תקרא
כיום מועד מגורי מ

מסביב ולא היה ביום
אף יהוה פליט ושר
ושריד אשר טפחתי
ורביתי איבי כלם

אני

הגבר ראה עני בשבט
עברתו אותי נהג ויל
וילך חשך ולא אז
אור אך בי ישב יה
יהפך ידו כל היום
בלה בשרי ועורי ש
שבר עצמותי בנה עלי
ויקף ראש ותלאה ב
במחשכים הושיבני
כמתי עולם גדר ב
בעדי ולא אצא הכב
הכביד נחשתי גם כי
אזעק ואשוע שתם
תפלתי גדר דרכי בג
בגזית נתיבתי עוה
דב ארב הוא לי א
אריה במסתרים דרכי
סורר ויפשחני שמני
שומם דרך קשתו וי
ויציבני כמטרא לחץ
הביא בכליותי בני
אשפתו הייתי שחק
לכל עמי נגינתם כל
היום השביעני במר
במרורים הרוני לענ
לענה ויגרס בחצץ
שני הכפישני באפר
ותזנח משלום נפשי
נשיתי טובה ואמר

אבד נצחי ותוחלתי
מיהוה זכר עניי
ומרודי לענה וראש
זכור תזכור ותשיח עלי
נפשי זאת אשיב אל
לבי על כן אוחיל
חסדי יהוה כי לא תמ
תמנו כי לא כלו רחמ
רחמיו חדשים לבק
לבקרים רבה אמונתך
חלקי יהוה אמרה נ
נפשי על כן אוחיל
לו טוב יהוה לקוו
לנפש תדרשנו טוב
ויחיל ודומם לתש
לתשועת יהוה טוב
לגבר כי ישא על בנ
בנעוריו ישב בדד
וידם כי נטל עליו
יתן בעפר פיהו אולי
יש תקוה יתן למכהו
לחי ישבע בחרפה
כי לא יזנח לעולם
אדני כי אם הוגה ור
ורחם כרב חסדו כי
לא ענה מלבו ויגה
בני איש לדכא תחת
רגליו כל אסירי ארץ
להטות משפט גבר
נגד פני עליון לעות
אדם בריבו אדני לא
ראה מי זה אמר
ותהי אדני לא צוה
מפי עליון לא תצא

ויספתי חצבים ליובל ויצא לו ומלחם בגדיו· כי את על סבלו· אל תקשו לבבכם· כי אלה שנים בעיניך· זבח לו מזבחו· תקרא כיום מועד
איבי · יחס וסימניהון ותשלחי את איבי· המשיתנו איבו· פן יאמרו איבי יכלתיו· כי לא יריע איבי· יהי כרשע איבי אשר טפחתי ורביתי
בשבט · וסימניהון ומוכלין משלים בשבט סופר· והוכחתיו בשבט אנשים· ותכה ארץ בשבט פיו· תרעם בשבט ברזל ופקדתי בשבט פשעם

והטוב ו וסימנהון ועשית הישר והטוב מפי עליון לא תצא הרעות אנא יי זכר נא את אשר התהלכתי ויחברו נחנו ג
וסימנהון כלנו בני איש אחד נחנו נחנו נעבר חלוצים נחנו פשענו ומרינו יג ונחנו וסימנהון ונחנו מה ונחנו מה ונחנו עליו כתרי לשון חגיגה

הרעות והטוב׃ מה
יתאונן אדם חי גבר
על חטאו׃ נחפשה
דרכינו ונחקרה ונשובה
עד יהוה׃ נשא
לבבנו אל כפים
אל אל בשמים׃ נחנו
פשענו ומרינו אתה
לא סלחת׃ סכתה
באף ותרדפנו הרגת
לא חמלת׃ סכתה
בענן לך מעבור תפלה׃
סחי ומאוס תשימנו
בקרב העמים׃ פצו
עלינו פיהם כל איבינו׃
פחד ופחת היה לנו
השאת והשבר׃ פלגי
מים תרד עיני
על שבר בת עמי׃
עיני נגרה ולא תדמה
מאין הפגות׃ עד ישקיף
וירא יהוה משמים׃ עיני עוללה
לנפשי מכל בנות עירי׃
צוד צדוני כצפור
איבי חנם׃ צמתו בבור
חיי וידו אבן בי׃ צפו
מים על ראשי אמרתי
נגזרתי׃
קראתי שמך יהוה
מבור תחתיות׃ קולי
שמעת אל תעלם
אזנך לרוחתי לשועתי׃
קרבת ביום

אקראך אמרת אל
תירא׃ רבת אדני ריבי
נפשי גאלת חיי׃
ראיתה יהוה עותתי
שפטה משפטי׃ ראיתה
כל נקמתם כל
מחשבתם לי׃
שמעת חרפתם יהוה
כל מחשבתם עלי׃ שפתי
קמי והגיונם
עלי כל היום׃ שבתם
וקימתם הביטה אני
מנגינתם׃ תשיב להם
גמול יהוה כמעשה
ידיהם׃ תתן להם מגנת
לב תאלתך להם׃
תרדף באף ותשמידם
מתחת שמי יהוה׃

איכה

יועם זהב ישנא הכתם
הטוב תשתפכנה
אבני קדש בראש כל חוצות׃
בני ציון היקרים
המסלאים בפז איכה
נחשבו לנבלי חרש
מעשה ידי יוצר׃
גם תנין חלצו שד
היניקו גוריהן בת עמי
לאכזר כיענים במדבר׃
דבק לשון יונק אל
חכו בצמא עוללים
שאלו לחם פרש אין
להם׃ האכלים למע

למעדנים נשמו בחוצות
האמונים עלי
תולע חבקו אשפתות׃
ויגדל עון בת עמי
מחטאת סדם ההפוכה
כמו רגע ולא חלו בה ידים׃
זכו נזיריה משלג צחו
מחלב אדמו עצם
מפנינים ספיר גזרתם׃
חשך משחור
תארם לא נכרו בחוצות
צפד עורם על עצמם
יבש היה כעץ׃
טובים היו חללי חרב
מחללי רעב שהם
יזובו מדקרים מתנובת
שדי׃ ידי
נשים רחמניות בשלו
ילדיהן היו לברות
למו בשבר בת עמי׃
כלה יהוה את חמתו
שפך חרון אפו ויצת
אש בציון ותאכל
יסודתיה׃ לא האמינו
מלכי ארץ וכל ישבי
תבל כי יבא צר ואויב
בשערי ירושלם׃
מחטאת נביאיה עונות
כהניה השפכים
בקרבה דם צדיקים׃
נעו עורים בחוצות
נגאלו בדם בלא יוכלו
יגעו בלבשיהם׃

ונשובה ל וסימנהון ונשתחוה ונשובה אליכם נתנה ראש ונשובה מצרימה ויאמר שאול לנערו הרכה משל גם נפלו לכו ונשובה אל
נחפשה דרכינו ונחקרה השיבנו יי אליך ונשובה דחרפה חס ק תשיב ל וסימנהון פן תשיב את פני עשיה את העבט חכמות שריה
המכנה את פני פחת ... תשיב משבת הבלך לפה תשיב ידך ... כי תשיב על לא רוחך תשיב להם גמול יי כמעשה ידיהם

סורו טמא קראו למו
סורו סורו אל תגעו כי
נצו גם נעו אמרו בגו
בגוים לא יוסיפו לגור:
פני יהוה חלקם לא
יוסיף להביטם פני כה
כהנים לא נשאו זקנים
לא חננו: עודינה
תכלינה עינינו אל עז
עזרתנו הבל בצפיתנו
צפינו אל גוי לא יושי
יושיענו: צדו צעדינו
מלכת ברחבתינו קרב
קצנו מלאו ימינו כי
בא קצנו: קלים היו
רדפינו מנשרי שמים
על ההרים דלקנו:
במדבר ארבו לנו:
רוח אפינו משיח יה
יהוה נלכד בשחיתו
בשחיתותם אשר אמ
אמרנו בצלו נחיה ב
בגוים: שישי ושמ
ושמחי בת אדום יו
יושבתי בארץ עוץ גם
עליך תעבר כוס תש
תשכרי ותתערי:
תם עונך בת ציון לא
יוסיף להגלותך פקד
עונך בת אדום גלה
על חטאתיך:
זכור
יהוה מה היה לנו ה
הביטה וראה את חר

חרפתנו: נחלתנו נה
נהפכה לזרים בתינו
לנכרים: יתומים היי
היינו אין אב אמות
אמותינו כאלמנות:
מימינו בכסף שתינו
עצינו במחיר יבאו:
על צוארנו נרדפנו
יגענו לא הונח לנו: מ
מצרים נתנו יד אשור
לשבע לחם: אבתינו
חטאו אינם אנחנו
עונתיהם סבלנו: ע
עבדים משלו בנו פ
פרק אין מידם: ב
בנפשנו נביא לחמנו
מפני חרב המדבר:
עורנו כתנור נכמרו
מפני זלעפות רעב:
נשים בציון ענו בת
בתלת בערי יהודה:
שרים בידם נתלו פני
זקנים לא נהדרו: בח
בחורים טחון נשאו
ונערים בעץ כשלו:
זקנים משער שבתו
בחורים מנגינתם: ש
שבת משוש לבנו נה
נהפך לאבל מחולנו:
נפלה עטרת ראשנו
אוי נא לנו כי חטאנו:
על זה היה דוה לבנו
על אלה חשכו עינינו:
על הר ציון ששמם

שועלים הלכו בו:
אתה יהוה לעולם ת
תשב כסאך לדור ו
ודור: למה לנצח תש
תשכחנו תעזבנו לא
לארך ימים:
השיבנו יהוה אליך
ונשובה חדש ימינו
כקדם: כי אם מאס
מאסתנו קצפת עלינו
עד מאד: השיבנו יי
יהוה אליך ונשוב
יתקק
סימן

בשנת
שלש למלכות יהוי
יהויקים מלך יהודה
בא נבוכדנאצר מ
מלך בבל ירושלם
ויצר עליה: ויתן א
אדני בידו את יהו
יהויקים מלך יהודה
ומקצת כלי בית ה
האלהים ויביאם א
ארץ שנער בית א
אלהיו ואת הכלים
הביא בית אוצר א
אלהיו:
ויאמר המלך לא

לאשפנז רב סריסיו
להביא מבני ישראל
ומזרע המלוכה ומן
הפרתמים׃ ילדים א
אשר אין בהם כל מ
מאום וטובי מראה
ומשכילים בכל חכ
חכמה וידעי דעת
ומביני מדע ואשר
כח בהם לעמד בה
בהיכל המלך וללמ
וללמדם ספר ולשון
כשדים׃ וימן להם
המלך דבר יום ביו
ביומו מפת בג המלך
ומיין משתיו ולגדל
ולגדלם שנים שלש
ומקצתם יעמדו ל
לפני המלך׃ ויהי ב
בהם מבני יהודה ד
דניאל חנניה מיש
מישאל ועזריה׃
וישם להם שר הס
הסריסים שמות וי
וישם לדניאל בל
בלטשאצר ולחנניה
שדרך ולמישאל
מישך ולעזריה ע
עבד נגו׃ וישם דני
דניאל על לבו אשר
לא יתגאל בפת בג
המלך וביין משתיו
ויבקש משר הסרי
הסריסים אשר לא

יתגאל׃ ויתן האלהים
את דניאל לחסד ו
ולרחמים לפני שר
הסריסים׃ ויאמר
שר הסריסים לדנ
לדניאל ירא אני א
את אדני המלך א
אשר מנה את מא
מאכלכם ואת מש
משתיכם אשר למה
יראה את פניכם זע
זעפים מן הילדים א
אשר כגילכם וחיבתם
את ראשי למלך׃ וי
ויאמר דניאל אל
המלצר אשר מנה
שר הסריסים על ד
דניאל חנניה מיש
מישאל ועזריה׃ נס
נא את עבדיך ימים
עשרה ויתנו לנו מן
הזרעים ונאכלה ו
ומים ונשתה׃ ויראו
לפניך מראינו ומרא
ומראה הילדים הא
האכלים את פת בג
המלך וכאשר תרא
תראה עשה עם ע
עבדיך׃ וישמע להם
לדבר הזה וינסם ימ
ימים עשרה׃ ומקצת
ימים עשרה נראה
מראיהם טוב ובריא
ובריאי בשר מן כל

הילדים האכלים את
פת בג המלך׃ ויהי
המלצר נשא את פת
בגם ויין משתיהם ו
ונתן להם זרענים׃
והילדים האלה אר
ארבעתם נתן להם
האלהים מדע והש
והשכל בכל ספר וח
וחכמה ודניאל הבין
בכל חזון וחלמות׃ ול
ולמקצת הימים א
אשר אמר המלך ל
להביאם ויביאם שר
הסריסים לפני נבו
נבכדנצר׃ וידבר א
אתם המלך ולא נמ
נמצא מכלם כדניאל
חנניה מישאל וע
ועזריה ויעמדו ל
לפני המלך׃ וכל דבר
חכמת בינה אשר ב
בקש מהם המלך וי
וימצאם עשר ידות
על כל החרטמים ה
האשפים אשר בכל
מלכותו׃ ויהי דניאל
עד שנת אחת לכורש
המלך׃

ובשנת שתים למלכות
נבכדנצר חלם נבכ
נבוכדנצר חלמות
ותתפעם רוחו ושנתו
נהיתה עליו׃ ויאמר

המלך לקרא לחרטמים
ולאשפים ולמכשפים
ולכשדים להגיד למ׳
למלך חלמתיו ויבאו
ויעמדו לפני המלך
ויאמר להם המלך ח
חלום חלמתי ותפעם
רוחי לדעת את החל
החלום וידברו הכש
הכשדים למלך ארמ׳
ארמית מלכא לעל׳
לעלמין חיי אמר ח
חלמא לעבדיך ופש
ופשרא נחוה ענה
מלכא ואמר לכשדיא
מלתא מני אזדא הן
לא תהודעונני חלמא
ופשרה הדמין תתע
תתעבדון ובתיכון נ
נולי יתשמון והן ח
חלמא ופשרה תהחון
מתנן ונבזבה ויקר
שגיא תקבלון מן קד
קדמי להן חלמא ופ
ופשרה החוני ענו ת
תנינות ואמרין מלכא
חלמא יאמר לעבדוהי
ופשרא נהחוה ענה
מלכא ואמר מן יציב
ידע אנה די עדנא א
אנתון זבנין כל קבל
די חזיתון די אזדא
מני מלתא די הן חל
חלמא לא תהודענני

חדה היא דתכון ומל
ומלה כדבה ושחיתה
הזמנתון למאמר קד
קדמי עד די עדנא
ישתנא להן חלמא
אמרו לי ואנדע די
פשרה תהחונני ענו
כשדיא קדם מלכא
ואמרין לא איתי א
אנש על יבשתא די
מלת מלכא יוכל לה
להחויה כל קבל די
כל מלך רב ושליט מ
מלה כדנה לא שאל
לכל חרטם ואשף וכ
וכשדי ומלתא די מ
מלכא שאל יקירה
ואחרן לא איתי די
יחונה קדם מלכא
להן אלהין די מדר
מדרהון עם בשרא
לא איתוהי כל קבל
דנה מלכא בנס וקצף
שגיא ואמר להובדה
לכל חכימי בבל ודתא
נפקת וחכימיא מת
מתקטלין ובעו דניאל
דניאל וחברוהי להת
להתקטלה באדין
דניאל התיב עטה ו
וטעם לאריוך רב ט
טבחיא די מלכא די
נפק לקטלה לחכימי
בבל ענה ואמר לאר

לאריוך שליטא די
מלכא על מה דתא
מהחצפה מן קדם
מלכא אדין מלתא
הודע אריוך לדניאל
ודניאל על ובעא מן
מלכא די זמן ינתן לה
ופשרא להחויה למ
למלכא אדין דניאל
לביתה אזל ולחנניה
מישאל ועזריה חב
חברוהי מלתא הודע
ורחמין למבעא מן
קדם אלה שמיא על
רזא דנה די לא יהב
יהובדון דניאל וחב
וחברוהי עם שאר
חכימי בבל אדין ל
לדניאל בחזוא די לי
ליליא רזא גלי אדין דניאל
ברך לאלה שמיא
ענה דניאל ואמר לה
להוא שמה די אלהא
מברך מן עלמא וע
ועד עלמא די חכמ
חכמתא וגבורתא
די לה היא והוא מ
מהשנא עדניא וזמ
וזמניא מהעדה מ
מלכין ומהקים מלכין
יהב חכמתא לחכימין
ומנדעא לידעי בינה
הוא גלא עמיקתא
ומסתרתא ידע מה

בחשוכא ונהורא עמ
עמיה שרא׃ לך אלה
אבהתי מהודא ומש
ומשבח אנה די חכמ
חכמתא וגבורתא יה
יהבת לי וכען הודע
הודעתני די בעינא מנ
מנך די מלת מלכא
הודעתנא׃ כל קבל דנ
דנה דניאל על על א
אריוך די מני מלכא
להובדא לחכימי בבל
אזל וכן אמר לה לח
לחכימי בבל אל תהו
תהובד העלני קדם מ
מלכא ופשרא למלכא
אחוה׃ אדין אריוך בה
בהתבהלה הנעל לד
לדניאל קדם מלכא
וכן אמר לה די השכ
השכחת גבר מן בני
גלותא מן יהוד די פ
פשרא למלכא יהודע׃
ענה מלכא ואמר ל
לדניאל די שמיה
בלטשאצר האיתיך
כהל להודעתני חל
חלמא די חזית ופש
ופשרה׃ ענה דניאל
קדם מלכא ואמר רז
רזא די מלכא שאל
לא חכימין אשפין
חרטמין גזרין יכלין
להחויה למלכא׃ בר

ברם איתי אלה בשמ
בשמיא גלא רזין והוד
והודע למלכא נבוכד
נבוכדנצר מה די להוא
באחרית יומיא חלמך
וחזוי ראשך על משכ
משכבך דנה הוא׃ אנ
אנתה מלכא רעיוניך
על משכבך סליקו מ
מה די להוא אחרי ד
דנא וגלא רזיא הודעך
מה די להוא׃ ואנה
לא בחכמה די איתי
בי מכל חייא רזא ד
דנא גלי לי להן על ד
דברת די פשרא למלכ
למלכא יהודעון ורע
ורעיוני לבבך תנדע׃
אנתה מלכא
חזה הוית ואלו צלם
חד שגיא צלמא דכן
רב וזיוה יתיר קאים ל
לקבלך ורוה דחיל׃
הוא צלמא ראשה ד
די דהב טב חדוהי וד
ודרעוהי די כסף מע
מעוהי וירכתה די נחש׃
שקוהי די פרזל רגלו
רגלוהי מנהון די פרזל
ומנהון די חסף׃ חזה
הוית עד די התגזרת
אבן די לא בידין ומ
ומחת לצלמא על רג
רגלוהי די פרזלא וח

וחספא והדקת המון׃
באדין דקו כחדא פר
פרזלא חספא נחשא
כספא ודהבא והוו׃
כעור מן אדרי קיט׃
ונשא המון רוחא וכל
אתר לא השתכח בח
בהון ואבנא די מחת
לצלמא הות לטור רב
ומלאת כל ארעא׃ ד
דנה חלמא ופשרה נ
נאמר קדם מלכא׃ אנ
אנתה מלכא מלך מ
מלכיא די אלה שמיא
מלכותא חסנא ותקפא
ויקרא יהב לך׃ ובכל
די דארין בני אנשא
חית ברא ועוף שמיא
יהב בידך והשלטך
בכלהון אנתה הוא׃
ראשה די דהבא׃ ובת
ובתרך תקום מלכו א
אחרי ארעא מנך ומל
ומלכו תליתיא אחרי
די נחשא די תשלט
בכל ארעא׃ ומלכו ר
רביעיא תהוי תקיפה
כפרזלא כל קבל די פ
פרזלא מהדק וחשל
כלא וכפרזלא די מר
מרעע כל אלין תדוק
ותרע׃ ודי חזיתה ר
רגליא ואצבעתא מ
מנהון חסף די פחר׃

תהוה ג̇ כת̇ הא וכימנהון מלכו פליגא תהוה׳ מן קצת מלכותא׳ הן יהוה ארכא ב׳ הא ג̇ ומנשיון הא לכם זרע וזרעתם את׳
הארמנה וגם אני הא הרכך׳ הא כדי פרזלא מתערב עם חספא חד כתוב חד כתורה חד בנבל׳ חד בכתוב ס׳ יצלם ג̇ וסימ׳ ימת מלכא יחזו חיית

ומנהון פרזל מלכו פ
פליגה תהוה ומן נצ
נצבתא די פרזלא לה
להוא בה כל קבל די
חזיתה פרזלא מערב
בחסף טינא׃ ואצבעת
רגליא מנהון פרזל ו
ומנהון חסף מן קצת
מלכותא תהוא תקיפ
תקיפה ומנה תהוא
תבירא׃ די חזיתא פר
פרזלא מערב בחסף
טינא מתערבין להון
בזרע אנשא ולא לה
להון דבקין דנה עם
דנה הא כדי פרזלא
לא מתערב עם חספא׃
וביומיהון די מלכיא
אנון יקים אלה שמי
שמיא מלכו די לע
לעלמין לא תתחבל
ומלכותה לעם אחרן
לא תשתבק תדק ות
ותסף כל אלין מלכו
מלכותא והיא תקום
לעלמיא׃ כל קבל די
חזית די מטורא את
אתגזרת אבן די לא
בידין והדקת פרזלא
נחשא חספא כספא
ודהבא אלה רב הוד
הודע למלכא מה די
להוא אחרי דנה ויצ
ויציב חלמא ומהימן

פשרה׃ באדין מלכא
נבוכדנצר נפל על אנ
אנפוהי ולדניאל סגד
ומנחה וניחחין אמר
לנסכה לה׃ ענה מלכא
לדניאל ואמר מן קשט
קשט די אלהכון הו
הוא אלה אלהין ומ
ומרא מלכין וגלא ר
רזין די יכלת למגלא
רזא דנה׃ אדין מלכא
לדניאל רבי ומתנן
רברבן שגיאן יהב לה
לה והשלטה על כל
מדינת בבל ורב סגנין
על כל חכימי בבל׃ וד
ודניאל בעא מן מלכ
מלכא ומני על עביד
עבידתא די מדינת בב
בבל לשדרך מישך ו
ועבד נגו ודניאל בת
בתרע מלכא׃
נבוכדנצר מלכא עבד
צלם די דהב רומה א
אמין שתין פתיה א
אמין שת אקימה ב
בבקעת דורא במדינ
במדינת בבל׃ ונבוכד
ונבוכדנצר מלכא ש
שלח למכנש לאחש
לאחשדרפניא סגניא
ופחותא אדרגזריא
גדבריא דתבריא תפ
תפתיא וכל שלטני

מדינתא למתא לחנ
לחנכת צלמא די הקים
נבוכדנצר מלכא׃ ב
באדין מתכנשין א
אחשדרפניא סגניא
ופחותא אדרגזריא
גדבריא דתבריא ת
תפתיא וכל שלטני
מדינתא לחנכת צל
צלמא די הקים נבוכ
נבוכדנצר מלכא ו
וקאמין לקבל צלמא
די הקים נבוכדנצר׃
וכרוזא קרא בחיל׃ ל
לכון אמרין עממיא
אמיא ולשניא׃ בע
בעדנא די תשמעון
קל קרנא משרוקיתא
קיתרס שבכא פסנ
פסנתרין סומפניא
וכל זני זמרא תפלון
ותסגדון לצלם דהבא
די הקים נבוכדנצר
מלכא׃ ומן די לא י
יפל ויסגד בה שעתא
יתרמא לגוא אתון נ
נורא יקדתא׃ כל ק
קבל דנה בה זמנא כ
כדי שמעין כל עממ
עממיא קל קרנא מ
משרוקיתא קיתרס
שבכא פסנטרין וכל
זני זמרא נפלין כל
עממיא אמיא ולש

ואלו יצלם חד שגיא נבוכדנצר מלכא עבד צלם וחד ויעלב אנפוהי ס׳ תשמעון ו וסימנהון והיה עקב תשמעון את החקים עקב
לא תשמעון בקול יהוה רב שמע תשמעון אלי דבריה והיה אם שמוע תשמעון דבריה בעדנא די תשמעון קל קרנא וחברו ול תשמעון לאת
תבואו מנים במשפט נביא מקרבך מאחיך ס̇ ז̇ מנו כל כל יכל כל וסימ׳ כל החיה כל הרמש ועתה כל גבורי החיל וראשית כל בכורי כל כל קבל דנה

קרבו ל̇ חס בליש ופיסנהון ויש תקרב קרבן מנחה ויקרבו בני אהרן: בהקרבם אש זרה: והעלה אשר יקרב הנשיא: הקרב את קרבנו הקרבת אל
ושמלתיו: ויקרבו אתו אל יהושע כל קבל דנה כה זמנא באדין קרבו: הקרבו לחנכת צלמא י̇ס̇ חתיו ג̇ וסימ׳ חתיו מיום: מיום פלטו:

ולשניא סגדין לצלם
דהבא די הקים נבוכ
נבוכדנצר מלכא: כל
קבל דנה בה זמנא ::
קריבו גוברין כשדאי
כשדאין ואכלו קרצי
קרציהון די יהודיא:
ענו ואמרין לנבוכ ::
לנבוכדנצר מלכא ::
מלכא לעלמין חיי:
אנתה מלכא שמת
טעם די כל אנש די
ישמע קל קרנא מש
משרוקיתא קיתרס
שבכא פסנתרין סי
סיפניה וכל זני זמרא
יפל ויסגד לצלם דה
דהבא: ומן די לא יפל
ויסגד יתרמא לגו א
אתון נורא יקידתא:
איתי גוברין יהודאין
די מנית יתהון על
עבידת מדינת בבל
שדרך מישך ועבד
ועבד נגו גובריא א
אלך לא שמו עליך
מלכא טעם לאלהיך
לא פלחין ולצלם ד
דהבא די הקימת לא
סגדין: באדין נבוכ
נבוכדנצר ברגז וחמ
וחמא אמר להיתיה
לשדרך מישך ועב
ועבד נגו באדין ג

גובריא אלך היתיו ::
קדם מלכא: ענה נבו
נבוכדנצר ואמר להון
הצדא שדרך מישך
ועבד נגו לאלהי לא
איתיכון פלחין ::
ולצלם דהבא די הק
הקימת לא סגדין: כ
כען הן איתיכון עת
עתידין די בעדנא די
תשמעון קל קרנא ::
משרוקיתא קיתרס
שבכא פסנתרין וס
וסימפניא וכל זני ::
זמרא תפלון ותסגדון
לצלמא די עבדת והן
לא תסגדון בה שעתא
תתרמון לגו אתון נ
נורא יקידתא ומן ה
הוא אלה די ישיזבנ
ישיזבינכון מן ידי:
ענו שדרך מישך וע
ועבד נגו ואמרין למ
למלכא נבוכדנצר ::
לא חשחין אנחנא ::
על דנא פתגם להתב
להתבותך: הן איתי
אלהנא די אנחנא ::
פלחין יכיל לשיזבו
לשיזבותנא מן אתון
נורא יקידתא ומן ::
ידך מלכא ישיזב: ::
והן לא ידיע להוא
לך מלכא די לאלהיך

לא איתנא פלחין ול
ולצלם דהבא די הק
הקימת לא סגדין:
באדין נבוכדנצר
התמלי חמא וצלם א
אנפוהי אשתנו על
שדרך מישך ועבד נגו
ענה ואמר למזא לא
לאתונא חד שבעה ע
על די חזה למזיה: ::
ולגברין גברי חיל די
בחילה אמר לכפתא
לשדרך מישך ועב
ועבד נגו למרמא ל
לאתון נורא יקידתא:
באדין גבריא אלך ::
כפתו בסרבליהון ::
פטישיהון וכרבלתהון
ולבושיהון ורמיו ל
לגו אתון נורא יקיד
יקידתא: כל קבל דנה
מן די מלת מלכא מ
מחצפא ואתונא אז
אזה יתירא גבריא
אלך די הסקו לש
לשדרך מישך ועב
ועבד נגו קטל המון
שביבא די נורא: וגב
וגבריא אלך תלתהון
שדרך מישך ועבד
ועבד נגו נפלו לגו
אתון נורא יקידתא
מכפתין: אדין נבוכ
נבוכדנצר מלכא ::

והן ה̇ וסימנהון והן לא יאמינו לי והן איננה על הזב והן חלמא ופשרה תהחון והן לא תסגדון בה שעתא והן לא ידיע להוא לך מלכא
חזה ג̇ וסימנהון חזה יעזן קרית טוביה־גר שמועת חזה כלה על די חזה למזיה וכל חזה דיתנעפי ידות פ׳ הקימת ג̇ וסימ׳
איתי גוברין יהודאין די מנית יתהון והן לא ידיע להוא לך מלכא ק̇ קדמי׳ בוסמנא ה̇ לית בידי תליתי וסומפניה כתרס וסיפוניא

תוה וקם בהתבהלה
ענה ואמר להדברוהי
הלא גברין תלתא ר
רמינא לגו נורא מכ
מכפתין ענין ואמרין
למלכא יציבא מלכא׃
ענה ואמר הא אנא
חזה גברין ארבעה
שרין מהלכין בגו נ
נורא וחבל לא איתי
בהון ורוה די רביעיא
דמה לבר אלהין׃
באדין קרב
נבוכדנצר לתרע את
אתון נורא יקידתא
ענה ואמר שדרך
מישך ועבד נגו עב
עבדוהי די אלהא
עליא פקו ואתו בא
באדין נפקין שדרך
מישך ועבד נגו מן
גוא נורא׃ ומתכנשין
אחשדרפניא סגניא
ופחותא והדברי מל
מלכא חזין לגבריא
אלך די לא שלט נ
נורא בגשמהון וש
ושער ראשהון לא
התחרך וסרבליהון
לא שנו וריח נור לא
עדת בהון׃ ענה נבו
נבוכדנצר ואמר בר
בריך אלההון די ש
שדרך מישך ועבד

ועבד נגו די שלח
מלאכיה ושזיב לע
לעבדוהי די התרחצו
התרחצו עלוהי ו
ומלת מלכא שניו
ויהבו גשמיהון די
לא יפלחון ולא יס
יסגדון לכל אלה ל
להן לאלההון׃ ומני
שים טעם די כל עם
אמה ולשן די יאמר
שלה על אלההון ד
די שדרך מישך וע
ועבד נגוא הדמין
יתעבד וביתיה נולי
ישתוה כל קבל די
לא איתי אלה אחרן
די יכל להצלה כדנא׃
באדין מלכא הצלח
לשדרך מישך ועבד
ועבד נגו במדינת ב
בבל׃ נבוכדנצר
מלכא לכל עממיא
אמיא ולשניא די ד
דאירין בכל ארעא
שלמכון יסגא׃ אתי
אתיא ותמהיא די
עבד עמי אלהא ע
עליא שפר קדמי
להחויא׃ אתוהי כמ
כמה רברבין ותמהו
ותמהוהי כמה תקי
תקיפין מלכותה מ
מלכות עלם ושלטנ

ושלטניה עם דר ודר׃
אנה נבוכדנצר שלה
הוית בביתי ורענן
בהיכלי׃ חלם חזית
ודחלנני והרהורין
על משכבי וחזוי
ראשי יבהלנני׃ ומני
שים טעם להנעלה
קדמי לכל חכימי ב
בבל די פשר חלמא
יהודענני׃ באדין ע
עללין חרטמיא א
אשפיא כשדיא וג
וגזריא וחלמא אמר
אנה קדמיהון ופש
ופשרה לא מהודעין
לי׃ ועד אחרין על
קדמי דניאל די שמ
שמיה בלטשאצר
כשם אלהי ודי רוח
אלהין קדישין בה
וחלמא קדמוהי א
אמרת׃ בלטשאצר ר
רב חרטמיא די אנה
ידעת די רוח אלהין
קדישין בך וכל רז
לא אנס לך חזוי חל
חלמי די חזית ופש
ופשרה אמר׃ וחזוי
ראשי על משכבי׃
חזה הוית ואלו א
אילן בגוא ארעא
ורומה שגיא׃ רבא
אילנא ותקף ורומה

ימטא לשמיא וחזו
וחזותה לסוף כל ארע
ארעא׃ עפיה שפיר
ואנבה שגיא ומזון
לכלא בה תחותוהי
תטלל חיות ברא ובנ
ובענפוהי ידרון צפ
צפרי שמיא ומנה
יתזין כל בשרא׃ חזה
חזוית בחזוי ראשי על
משכבי ואלו עיר
וקדיש מן שמיא נ
נחת׃ קרא בחיל וכן
אמר גדו אילנא וק
וקציצו ענפוהי את
אתרו עפיה ובדרו
אנבה תנד חיותא מן
תחותוהי וצפריא מ
מן ענפוהי׃ ברם ע
עקר שרשוהי בארע
בארעא שבקו ובא
ובאסור די פרזל ונ
ונחש בדתאא די
ברא ובטל שמיא׃
יצטבע ועם חיותא
חלקה בעשב ארעא׃
לבבה מן אנושא יש
ישנון ולבב חיותא י
יתיהב לה ושבעה׃
עדנין יחלפון עלוהי׃
בגזרת עירין פתגמא
ומאמר קדישין ש
שאלתא עד דברת
די ינדעון חייא די

שליט עליא במלכות
אנושא ולמן די י
יצבא יתננה ושפל
אנשים יקים עליה׃
דנה חלמא חזית אנ
אנא מלכא נבוכדנצר
ואנתה בלטשאצר פ
פשרה אמר כל קבל
די כל חכימי מלכותי
לא יכלין פשרא ל
להודעותני ואנתה
כהל די רוח אלהין
קדישין בך׃ אדין
דניאל די שמה
בלטשאצר אשתומם
כשעה חדה ורעינהי
ורעינהי יבהלנה
ענה מלכא ואמר׃
בלטשאצר חלמא
ופשרא אל יבהלך׃
ענה בלטשאצר ואמר
מראי חלמא לשנא
לשנאיך ופשרה ל
לעריך׃ אילנא די חז
חזית די רבה ותקף
ורומה ימטא לשמ
לשמיא וחזותה לכל
ארעא׃ ועפיה שפיר
ואנבה שגיא ומזון׃
לכלא בה תחותוהי
תדור חיות ברא ובנ
ובענפוהי ישכנן צ
צפרי שמיא׃ אנתה
הוא מלכא די רבית

ותקפת ורבותך רבת
ומטת לשמיא ושל
ושלטנך לסוף ארע
ארעא׃ ודי חזה מלכא
עיר וקדיש נחת מן
שמיא ואמר גדו א
אילנא וחבלוהי ברם
עקר שרשוהי בארעא
שבקו ובאסור די
פרזל ונחש בדתאא
די ברא ובטל שמיא
יצטבע ועם חיות ב
ברא חלקה עד די ש
שבעה עדנין יחלפון
עלוהי׃ דנה פשרא׃
מלכא וגזרת עליא׃
היא די מטת על מ
מראי מלכא׃ ולך ט
טרדין מן אנשא ול
ועם חיות ברא להוא
ועשבא כתורין לך
יטעמון ומטל שמיא
לך מצבעין ושבעה
עדנין יחלפון עליך׃
עד די תנדע די שליט
עליא במלכות אנשא
ולמן די יצבא יתננה׃
ודי אמרו למשבק׃
עקר שרשוהי די א
אילנא מלכותך לך
קימא מן די תנדע׃
די שלטן שמיא׃ ל
להן מלכא מלכי ישפר
ושפר עליך וחטיך׃

בצדקה פרוק ועויתך
במחן ענין הן תהוא :
ארכא לשלותך: כלא
מטא על נבוכדנצר
מלכא: לקצת
ירחין תרי עשר על ה
היכל מלכותא די בבל
מהלך הוה: ענה מלכ
מלכא ואמר הלא דא
היא בבל רבתא די אנ
אנה בניתה לבית מלכו
בתקף חסני וליקר הד
הדרי: עוד מלתא בפ
בפום מלכא קל מן ש
שמיא נפל לך אמר
אמרין נבוכדנצר מ
מלכא מלכותא עדת
מנך: ומן אנשא לך
טרדין ועם חיות ברא
מדרך ועשבא כתור
כתורין לך יטעמון :
ושבעה עדנין יחלפון
עליך עד די תנדע די
שליט עליא במלכות
אנשא ולמן די יצבא
יתננה: בה שעתא מ
מלתא ספת על נבוכ
נבוכדנצר ומן אנשא
טריד ועשבא כתורין
יאכל ומטל שמיא :
גשמה יצטבע עד
די שערה כנשרין ר
רבה וטפרוהי כצפרין
ולקצת יומיא אנה

נבוכדנצר עיני לשמ
לשמיא נטלית ומנ
ומנדעי יתוב עלי ול
ולעליא ברכת ולחי
עלמא שבחת והדרת
די שלטנה שלטן ע
עלם ומלכותה עם
דר ודר: וכל דארי א
ארעא כלא חשיבין
וכמצביה עבד בחיל
שמיא ודארי ארעא
ולא איתי די ימחא
בידה ויאמר לה מה
עבדת: בה זמנא מנד
מנדעי יתוב עלי ולי
וליקר מלכותי הדרי
וזיוי יתוב עלי ולי ה
הדברי ורברבני יבעון
ועל מלכותי התקנת
ורבו יתירא הוספת
לי: כען אנה נבוכדנצר
משבח ומרומם ומהדר
ומהדר למלך שמיא
די כל מעבדוהי קשוט
וארחתה דין ודי מה
מהלכין בגוה יכיל :
להשפלה:
בלשאצר מלכא עב
עבד לחם רב לרברב
לרברבנוהי אלף ולק
ולקבל אלפא חמרא
שתה: בלשאצר אמר
בטעם חמרא להיתיא
למאני דהבא וכספא

די הנפק נבוכדנצר א
אבוהי מן היכלא די ב
בירושלם וישתון בה
בהון מלכא ורברבנוהי
שגלתה ולחנתה: באר
באדין היתיו מאני ד
דהבא די הנפיקו מן
היכלא די בית אלהא
די בירושלם ואשתיו
בהון מלכא ורברבנוהי
שגלתה ולחנתה: אש
אשתיו חמרא ושבחו
לאלהי דהבא וכספא
נחשא פרזלא אעא
ואבנא: בה שעתא נ
נפקו אצבען די יד
אנש וכתבן לקבל נב
נברשתא על גירא די
כתל היכלא די מלכא
ומלכא חזה פס ידא
די כתבא: אדין מלכא
זיוהי שנוהי ורעינהי
יבהלונה וקטרי חרצ
חרצה משתרין וא
וארכבתה דא לדא:
נקשן: קרא מלכא בח
בחיל להעלא לאשפ
לאשפיא כשדיא וג
וגזריא ענה מלכא וא
ואמר לחכימי בבל די
כל אנש די יקרא ית
כתבא דנה ופשרה י
יחונני ארגונא ילבש
והמניכא די דהבא :

ד מלין יתירין למד ולא קרו׳ וסימנהון ולהלחם ודקיין אדין עללין כל חכימי אדין עללין וכית משתיא עללת יתיר חלות חס למד יק
ובניהו בן יהוידע בן איש חי חיל ק׳ יס׳ ח מלין כנוע וסימ׳ מושבתיכם הראיתיה מכליגיתי גלוליכם למבראשונה ובנזיכיתך שהם

על צוארה ותלתי במ
במלכותא ישלט׃ אד
אדין עללין כל חכימי
מלכא ולא כהלין כת
כתבא למקרא ופש
ופשרה להודעא למ
למלכא׃ אדין מלכא
בלשאצר שגיא מת
מתבהל וזיוהי שנין
עלוהי ורברבנוהי מ
משתבשין׃ מלכתא
לקבל מלי מלכא ור
ורברבנוהי לבית מש
משתיא עללת ענת
מלכתא ואמרת מל
מלכא לעלמין חיי
אל יבהלוך רעיונך
וזיוך אל ישתנו׃ איתי
גבר במלכותך די רו
רוח אלהין קדישין
בה וביומי אבוך נה
נהירו ושכלתנו וח
וחכמה כחכמת א
אלהין השתכחת בה
ומלכא נבוכדנצר
אבוך רב חרטמין
אשפין כשדאין גז
גזרין הקימה אבוך
מלכא׃ כל קבל די רו
רוח יתירא ומנדע
ושכלתנו מפשר חל
חלמין ואחוית אחי
אחידן ומשרא קט
קטרין השתכחת בה
בדניאל

די מלכא שם שמה
בלטשאצר כען דניא
דניאל יתקרי ופשרא
יהחוה׃
באדין דניאל העל
קדם מלכא ענה מל
מלכא ואמר לדניאל
אנתה הוא דניאל
די מן בני גלותא די
יהוד די היתי מלכא
אבי מן יהוד׃ ושמעת
עליך די רוח אלהין
בך ונהירו ושכלתנו
וחכמה יתירא השת
השתכחת בך׃ וכען
העלו קדמי חכימיא
אשפיא די כתבה דנה
יקרון ופשרה להודע
להודעתני ולא כה
כהלין פשר מלתא׃
להחויא׃ ואנה שמע
שמעת עליך די תוכ
תוכל פשרין למפשר
וקטרין למשרא כש
הן תוכל כתבא למקר
למקרא ופשרה לה
להודעתני ארגונא
תלבש והמניכא די
דהבא על צוארך ות
ותלתא במלכותא
תשלט׃
באדין ענה דניאל
ואמר קדם מלכא מ
מתנתך לך להוין

ונבזביתך לאחרן הב
הב כתבא אקרא למ
למלכא ופשרא אהו
אהודענה׃ אנתה מל
מלכא אלהא עליא
מלכותא ורבותא ויק
ויקרא והדרא יהב
לנבכדנצר אבוך׃ ומ
ומן רבותא די יהב לה
כל עממיא אמיא ול
ולשניא הוו זאעין ו
ודחלין מן קדמוהי׃
די הוה צבא הוה קט
קטל ודי הוה צבא
הוה מחא ודי הוה
צבא הוה מרים ודי
הוה צבא הוה מש
משפיל׃ וכדי רם לב
לבבה ורוחה תקפת
להזדה הנחת מן כר
כרסא מלכותה ויק
ויקרא העדיו מנה׃
ומן בני אנשא טריד
ולבבה עם חיותא שוי
ועם ערדיא מדורה
עשבא כתורין יטע
יטעמנה ומטל שמ
שמיא גשמה יצטב
יצטבע עד די ידע
די שליט אלהא ע
עליא במלכות אנש
אנשא ולמן די יצבא
יהקים עליה׃ ואנתה
ברה בלשאצר לא

השפלת

השפלת לבבך כל קבל
די כל דנה ידעת ועל
מרא שמיא התרוממ
התרוממת ולמניא די
ביתה היתיו קדמיך
ואנתה ורברבניך שג
שגלתך ולחנתך חמ
חמרא שתין בהון ו
ולאלהי כספא ודהבא
נחשא פרזלא אעא
ואבנא די לא חזין ו
ולא שמעין ולא ידע
ידעין שבחת ולאלהא
די נשמתך בידה וכל
ארחתך לה לא הדרת
באדין מן קדמוהי
שליח פסא די ידא
וכתבא דנה רשים ור
ודנה כתבא די רשים
מנא מנא תקל ופרס
ופרסין דנה פשר מ
מלתא מנא מנה א
אלהא מלכותך והש
והשלמה תקל תקי
תקלתא במאזניא ו
והשתכחת חסיר פ
פרס פריסת מלכותך
ויהיבת למדי ופרס
באדין אמר בלשאצר
והלבשו לדניאל א
ארגונא והמניכא די
דהבא על צוארה ו
והכרזו עלוהי די
להוא שליט תלתא

במלכותא בה בליליא
קטיל בלשאצר מלכ
מלכא כשדיא
ודריוש מדיא
קבל מלכותא כבר ש
שנין שתין ותרתין
שפר קדם דריוש וה
והקים על מלכותא
לאחשדרפניא מאה
ועשרין די להון בכל
מלכותא ועלא מנהון
סרכין תלתא די דניאל
חד מנהון די להון א
אחשדרפניא אלין
יהבין להון טעמא
ומלכא לא להוא נזק
נזק אדין דניאל
דנה הוה מתנצח על
סרכיא ואחשדרפניא
כל קבל די רוח יתירא
בה ומלכא עשית לה
להקמותה על כל מל
מלכותא אדין סרכיא
ואחשדרפניא הוו ב
בעין עלה להשכחה
לדניאל מצד מלכות
מלכותא וכל עלא ו
ושחיתא לא יכלין ל
להשכחה כל קבל די
מהימן הוא וכל שלו
ושחיתא לא השתכח
השתכחת עלוהי א
אדין גבריא אלך א
אמרין לא נהשכח לד

לדניאל דנה כל עלה
להן השכחנה עלוהי
בדת אלהה אדין סר
סרכיא ואחשדרפניא
אלין הרגשו על מ
מלכא וכן אמרין לה
דריוש מלכא לעלמין
חיי אתיעטו כל סרכי
מלכותא סגניא אח
אחשדרפניא הדבריא
ופחותא לקימה קים
מלכא ולתקפה אסר
די כל יבעה בעו מן כ
כל אלה ואנש עד יו
יומין תלתין להן מנך
מלכא יתרמא לגב א
אריותא כען מלכא
תקים אסרא ותרשם
כתבא די לא להשניה
כדת מדי ופרס די לא
תעדא כל קבל דנה
מלכא דריוש רשם
כתבא ואסרא ודניאל
ודניאל כדי ידע די
רשים כתבא על לביתה
וכוין פתיחן לה בעל
בעליתה נגד ירושלם
וזמנין תלתה ביומא
הוא ברך על ברכוהי
ומצלא ומודא קדם
אלהה כל קבל די ה
הוא עבד מן קדמת
דנה אדין
גבריא אלך הרגשו

והשכחו לדניאל בעה
ומתחנן קדם אלהה׃
באדין קרבו ואמרין
קדם מלכא על אסר
מלכא הלא אסר רש
רשמת די כל אנש די
יבעא מן כל אלה וא
ואנש עד יומין תלתין
להן מנך מלכא יתרמא
לגב אריותא ענה מלכ
מלכא ויציבא מלתא
כדת מדי ופרס די לא
תעדא׃ באדין ענו וא
ואמרין קדם מלכא די
דניאל די מן בני גלותא
די יהוד לא שם עליך
מלכא טעם ועל אסרא
אסרא די רשמת וזמ
וזמנין תלתה ביומא
בעא בעותה׃ אדין מ
מלכא כדי מלתא ש
שמע שגיא באש ע
עלוהי ועל דניאל ש
שם בל לשיזבותה וע
ועד מעלי שמשא ה
הוא משתדר להצל
להצלותה׃ באדין גב
גבריא אלך הרגשו
על מלכא ואמרין למ
למלכא דע מלכא די
דת למדי ופרס די כל
אסר וקים די מלכא
יהקים לא להשניה׃
באדין מלכא אמר

והיתיו לדניאל ורמו
לגבא די אריותא ענה
מלכא ואמר לדניאל
אלהך די אנתה פלח
לה בתדירא הוא ישז
ישיזבנך׃ והיתית אבן
חדה ושמת על פם
גבא וחתמה מלכא ב
בעזקתה ובעזקת רב
רברבנוהי די לא תש
תשנא צבו בדניאל׃
אדין אזל מלכא לה
להיכלה ובת טות וד
ודחון לא הנעל קדמ
קדמוהי ושנתה נדת
עלוהי׃ באדין מלכא
בשפרפרא יקום בנג
בנגהא ובהתבהלה׃
לגבא די אריותא אזל׃
וכמקרבה לגבא לדנ
לדניאל בקל עציב ז
זעק ענה מלכא וא
ואמר לדניאל דניאל
עבד אלהא חיא א
אלהך די אנתה פלח
לה בתדירא היכל ה
לשיזבותך מן אריו
אריותא׃ אדין דניאל
עם מלכא מלל מלכא
לעלמין חיי׃ אלהי ש
שלח מלאכה וסגר
פם אריותא ולא חב
חבלוני כל קבל די ק
קדמוהי זכו השתכחת

לי ואף קדמיך מלכא
חבולה לא עבדת׃ בא
באדין מלכא שגיא
טאב עלוהי ולדניאל
אמר להנסקה מן גבא
והסק דניאל מן גבא
וכל חבל לא השתכח
בה די הימן באלהה׃
ואמר מלכא והיתיו
גבריא אלך די אכלו
קרצוהי די דניאל ול
ולגב אריותא רמו׃
אנון נשיהון ובניהון
ולא מטו לארעית ג
גבא עד די שלטו ב
בהון אריותא וכל
גרמיהון הדקו׃ באד
באדין דריוש מלכא
כתב לכל עממיא א
אמיא ולשניא די ד
דארין בכל ארעא׃
שלמכון ישגא׃ מן ק
קדמי שים טעם די
בכל שלטן מלכותי
להון זאעין ודחלין
מן קדם אלהה די ד
דניאל די הוא אלהא
חיא וקים לעלמין ו
ומלכותה די לא תת
תתחבל ושלטנה עד
סופא׃ משיזב ומצל
ועבד אתין ותמהין
בשמיא ובארעא די
שיזיב לדניאל מן יד

אריותא: ודניאל דנה
הצלח במלכות דריוש
ובמלכות כורש פרסיא:
בשנת חדה
לבלאשצר מלך בבל
דניאל חלם חזה וחזוי
ראשה על משכבה ב
אדין חלמא כתב ר
ראש מלין אמר: ענה
דניאל ואמר חזה הו
הוית בחזוי עם ליליא
וארו ארבע רוחי שמי
שמיא מגיחן לימא
רבא: וארבע חיון רב
רברבן סלקן מן ימא
שנין דא מן דא: קדמי
קדמיתא כאריה וגפין
די נשר לה חזה הוית
עד די מריטו גפיה ו
ונטילת מן ארעא וע
ועל רגלין כאנש ה
הקימת ולבב אנש י
יהיב לה: וארו חיוה
אחרי תנינא דמיה
לדב ולשטר חד הק
הקימת ותלת עלעין
בפמה בין שניה וכן
אמרין לה קומי אכ
אכלי בשר שגיא: ב
בתר דנה חזה הוית
וארו אחרי כנמר ול
ולה גפין ארבע די ע
עוף על גביה וארבעה
ראשין לחיותא וש

ושלטן יהיב לה: בא
באתר דנה חזה הו
הוית בחזוי ליליא:
וארו חיוה רביעיא
דחילה ואימתני ות
ותקיפא יתירא ושנ
ושנין די פרזל לה רב
רברבן אכלה ומדקה
ושארא ברגליה רפ
רפסה והיא משניא
מן כל חיותא די קד
קדמיה וקרנין עשר
לה: משתכל הוית
בקרניא ואלו קרן א
אחרי זעירה סלקת
ביניהון ותלת מן ק
קרניא קדמיתא את
אתעקרו מן קדמיה
ואלו עינין כעיני א
אנשא בקרנא דא ו
ופם ממלל רברבן: ח
חזה הוית עד די כרס
כרסון רמיו ועתיק
יומין יתב לבושה
כתלג חור ושער רא
ראשה כעמר נקא כ
כרסיה שביבין די נור
גלגלוהי נור דלק: נהר
די נור נגד ונפק מן
קדמוהי אלף אלפים
ישמשונה ורבו רבון
קדמוהי יקומון דינא
יתב וספרין פתיחו:
חזה הוית באדין מן

קל מליא רברבתא די
קרנא ממללה חזה
הוית עד די קטילת
חיותא והובד גשמה
ויהיבת ליקדת אשא:
ושאר חיותא העדיו
שלטנהון וארכה בח
בחיין יהיבת להון:
עד זמן ועדן: חזה
הוית בחזוי ליליא וא
וארו עם ענני שמיא
כבר אנש אתה הוא
ועד עתיק יומיא מ
מטה וקדמוהי הק
הקרבוהי: ולה יהיב
שלטן ויקר ומלכו:
וכל עממיא אמיא
ולשניא לה יפלחון
שלטנה שלטן עלם
די לא יעדה ומלכו:
ומלכותה די לא ת
תתחבל:
אתכרית רוחי אנה
דניאל בגוא נדנה:
וחזוי ראשי יבהלנני:
קרבת על חד מן ק
קאמיא ויציבא א
אבעא מנה על כל
דנה ואמר לי ופשר
מליא יהודענני: אלין
חיותא רברבתא די
אנין ארבע ארבעה
מלכין יקומון מן א
ארעא: ויקבלון מל

מלכותא קדישי על
עליונין ויחסנון מל
מלכותא עד עלמא
ועד עלם עלמיא׃ אד
אדין צבית ליצבא
על חיותא רביעיתא
די הות שניא מן כל
כלהון דחילא יתירא
שניה די פרזל וטפר
וטפריה די נחש אכ
אכלה מדקה ושאר
ושארא ברגליה רפ
רפסה ועל קרניא ע
עשר די בראשה וא
ואחרי די סלקת ונפ
ונפלו מן קדמיה תל
תלת וקרנא דכן ועי
ועינין לה ופם ממלל
רברבן וחזוה רב מן
חברתה׃ חזה הוית
וקרנא דכן עבדה
קרב עם קדישין
קדישין ויכלה להון׃
עד די אתה עתיק
יומיא ודינא יהיב
לקדישי עליונין וזמ
וזמנא מטא ומלכו
ומלכותא החסנו
קדישין׃ כן אמר חי
חיותא רביעיתא מ
מלכו רביעיא תהוא
בארעא די תשנא מן
כל מלכותא ותאכל
כל ארעא ותדושנה

ותדקנה׃ וקרניא עש
עשר מנה מלכותא
עשרה מלכין יקמון
ואחרן יקום אחריהון
והוא ישנא מן קדמי
קדמיא ותלתה מלכין
יהשפל׃ ומלין לצד
עליא ימלל ולקדישי
עליונין יבלא ויסבר
להשניה זמנין ודת
ויתיהבון בידה עד
עדן ועדנין ופלג עדן׃
ודינא יתב ושלטנה
יהעדון להשמדה ו
ולהובדה עד סופא׃
ומלכותא ושלטנא ו
ורבותא די מלכות
תחות כל שמיא יהיב
יהיבת לעם קדישי
עליונין מלכותה מל
מלכות עלם וכל של
שלטניא לה יפלחון
וישתמעון׃ עד כה ס
סופא די מלתא אנה
דניאל שגיא רעיוני
יבהלנני וזיוי ישתנון
עלי ומלתא בלבי נט
נטרת׃ בשנת
שלש למלכות בלש
בלשאצר המלך חזון
נראה אלי אני דניאל
אחרי הנראה אלי ב
בתחלה׃ ואראה בח
בחזון ויהי בראתי

ואני בשושן הבירה
אשר בעילם המדינה
ואראה בחזון ואני
הייתי על אובל אולי׃
ואשא עיני ואראה
והנה איל אחד עמד
לפני האבל ולו קרנ
קרנים והקרנים גבהות
והאחת גבהה מן הש
השנית והגבהה עלה
באחרנה׃ ראיתי את
האיל מנגח ימה וצ
וצפונה ונגבה וכל
חיות לא יעמדו לפנ
לפניו ואין מציל מידו
ועשה כרצנו והגדיל׃
ואני הייתי מבין והנ
והנה צפיר העזים
בא מן המערב על פ
פני כל הארץ ואין נ
נוגע בארץ והצפיר
קרן חזות בין עיניו׃
ויבא עד האיל בעל
הקרנים אשר ראיתי
עמד לפני האבל וירץ
וירץ אליו בחמת כ
כחו׃ וראיתיו מגיע א
אצל האיל ויתמרמר
אליו ויך את האיל
וישבר את שתי קרניו
ולא היה כח באיל
לעמד לפניו וישליכ
וישליכהו ארצה וי
וירמסהו ולא היה

מעל לאיל מידו׃ וצ
־פיר העזים הגדיל
עד מאד וכעצמו נש
נשברה הקרן הגדלה
ותעלנה חזות ארבע
תחתיה לארבע רוחות
השמים׃ ומן האחת
מהם יצא קרן אחת
מצעירה ותגדל יתר
אל הנגב ואל המזרח
ואל הצבי׃ ותגדל עד
צבא השמים ותפל
ארצה מן הצבא ומן
הכוכבים ותרמסם׃ ו
ועד שר הצבא הגדיל
וממנו הרים התמיד
והשלך מכון מקדשו׃
וצבא תנתן על התמ
התמיד בפשע ותשל
ותשלך אמת ארצה
ועשתה והצליחה׃
ואשמעה אחד קדוש
קדוש מדבר ויאמר
אחד קדוש לפלמוני
המדבר עד מתי החזון
החזון התמיד והפ
והפשע שמם תת
וקדש וצבא מרמס׃
ויאמר אלי עד ערב
בקר אלפים ושלש
מאות ונצדק קדש׃
ויהי בראתי אני דנ
דניאל את החזון וא
ואבקשה בינה והנה

עמד לנגדי כמראה
גבר׃ ואשמע קול אד
אדם בין אולי ויקרא
ויאמר גבריאל הבן
להלז את המראה׃ ו
ויבא אצל עמדי ובב
ובבאו נבעתי ואפלה
על פני ויאמר אלי ה
הבן בן אדם כי לעת
קץ החזון׃ ובדברו ע
עמי נרדמתי על פני
ארצה ויגע בי ויעמ
ויעמידני על עמדי׃
ויאמר הנני מודיע
את אשר יהיה באח
באחרית הזעם כי למ
למועד קץ׃ האיל אש
אשר ראית בעל הק
הקרנים מלכי מדי ו
ופרס׃ והצפיר השעיר
מלך יון והקרן הגד
הגדולה אשר בין עי
עיניו הוא המלך הר
הראשון׃ והנשברת
ותעמדנה ארבע תח
תחתיה ארבע מלכיות
מגוי יעמדנה ולא
בכחו׃ ובאחרית מלכ
מלכותם כהתם הפש
הפשעים יעמד מלך
עז פנים ומבין חידות׃
ועצם כחו ולא בכחו
ונפלאות ישחית וה
והצליח ועשה והש

והשחית עצומים וע
ועם קדשים׃ ועל
שכלו והצליח מרמה
בידו ובלבבו יגדיל
ובשלוה ישחית רבים
ועל שר שרים יעמד
ובאפס יד ישבר׃ ומ
ומראה הערב והבקר
אשר נאמר אמת ה
הוא ואתה סתם ה
החזון כי לימים רב
רבים׃ ואני דניאל
נהייתי ונחליתי ימ
ימים ואקום ואעשה
את מלאכת המלך
ואשתומם על המר
המראה ואין מבין׃
בשנת
אחת לדריוש בן א
אחשורוש מזרע מ
מדי אשר המלך על
מלכות כשדים׃ בשנת
אחת למלכו אני דנ
דניאל בינתי בספרים
מספר השנים אשר
היה דבר יהוה אל
ירמיה הנביא למל
למלאות לחרבות יר
ירושלם שבעים ש
שנה׃ ואתנה את
פני אל אדני האלהים
לבקש תפלה ותחנ
ותחנונים בצום ושק
ואפר׃ ואתפללה י

ליהוה אלהי ואתודה
ואמרה אנא אדני
האל הגדול והנורא
שמר הברית והחסד
לאהביו ולשמרי מצ
מצותיו חטאנו ועו
ועוינו והרשענו ומר
ומרדנו וסור ממצות
ממצותך וממשפטיך
ולא שמענו אל עב
עבדיך הנביאים א
אשר דברו בשמך
אל מלכינו שרינו וא
ואבתינו ואל כל עם
הארץ לך אדני ה
הצדקה ולנו בשת ה
הפנים כיום הזה לא
לאיש יהודה ולישבי
ירושלם ולכל ישרא
ישראל הקרבים וה
והרחקים בכל האר
הארצות אשר הדחתם
שם במעלם אשר
מעלו בך יהוה לנו ב
בשת הפנים למלכינו
לשרינו ולאבתינו א
אשר חטאנו לך
ליה לאדני אלהינו
הרחמים והסלחות
כי מרדנו בו ולא ש
שמענו בקול יהוה
אלהינו ללכת בתור
בתורתיו אשר נתן
לפנינו ביד עבדיו ה

הנביאים וכל ישראל
עברו את תורתך וסור
לבלתי שמוע בקלך ו
ותתך עלינו האלה ו
והשבעה אשר כתובה
בתורת משה עבד ה
האלהים כי חטאנו
לו ויקם את דבריו
אשר דבר עלינו ועל
שפטינו אשר שפטונו
להביא עלינו רעה גד
גדלה אשר לא נעש
נעשתה תחת כל הש
השמים כאשר נעש
נעשתה בירושלם
כאשר כתוב בתורת
משה את כל הרעה
הזאת באה עלינו
ולא חלינו את פני י
יהוה אלהינו לשוב
מעוננו ולהשכיל בא
באמתך וישקד יהוה
על הרעה ויביאה ע
עלינו כי צדיק יהוה
אלהינו על כל מעשיו
אשר עשה ולא שמ
שמענו בקלו ועתה
יהוה אלהינו אשר
הוצאת את עמך מ
מארץ מצרים ביד
חזקה ותעש לך שם
כיום הזה חטאנו ר
רשענו אדני ככל צ
צדקתך ישב נא אפך

וחמתך מעירך ירוש
ירושלם הר קדשך כי
בחטאינו ובעונות א
אבתינו ירושלם וע
ועמך לחרפה לכל ס
סביבתינו ועתה שמ
שמע אלהינו אל ת
תפלת עבדך ואל תח
תחנוניו והאר פניך ע
על מקדשך השמם
למען אדני הטה א
אלהי אזנך ושמע
פקחה עיניך וראה
שממתינו והעיר א
אשר נקרא שמך ע
עליה כי לא על צדק
צדקתינו אנחנו מ
מפילים תחנונינו ל
לפניך כי על רחמיך
הרבים אדני שמעה
אדני סלחה אדני
הקשיבה ועשה אל
תאחר למענך אלהי
כי שמך נקרא על ע
עירך ועל עמך ועוד
אני מדבר ומתפלל ו
ומתודה חטאתי וח
וחטאת עמי ישראל
ומפיל תחנתי לפני
יהוה אלהי על הר
קדש אלהי ועוד אני
מדבר בתפלה והאיש
גבריאל אשר ראיתי
בחזון בתחלה מעת

כיעף נגע אלי כעת
מנחת ערב׃ ויבן וידבר
עמי ויאמר דניאל
עתה יצאתי להשכי
להשכילך בינה׃ בתח
בתחלת תחנוניך יצא
דבר ואני באתי להג
להגיד כי חמודות א
אתה ובין בדבר והבן
במראה׃ שבעים שב
שבעים נחתך על עמך
ועל עיר קדשך לכלא
הפשע ולחתם חטא
חטאות ולכפר עון ו
ולהביא צדק עלמים
ולחתם חזון ונביא ו
ולמשח קדש קדשים׃
ותדע ותשכל מן מצ
מצא דבר להשיב ול
ולבנות ירושלם עד
משיח נגיד שבעים
שבעה ושבעים שש
ששים ושנים תשוב
ונבנתה רחוב וחרוץ
ובצוק העתים׃ ואחרי
השבעים ששים ושנ
ושנים יכרת משיח
ואין לו והעיר והק
והקדש ישחית עם
נגיד הבא וקצו בש
בשטף ועד קץ מלח
מלחמה נחרצת שמ
שממות׃ והגביר בר
ברית לרבים שבוע

אחד וחצי השבוע
ישבית זבח ומנחה
ועל כנף שקוצים מ
משומם ועד כלה ונ
ונחרצה תתך על ה
שומם׃ בשנת
שלוש לכורש מלך פ
פרס דבר נגלה לדנ
לדניאל אשר נקרא
שמו בלטשאצר ואמ
ואמת הדבר וצבא ג
גדול ובין את הדבר
ובינה לו במראה׃ ב
בימים ההם אני דני
דניאל הייתי מתאב
מתאבל שלשה ש
שבעים ימים׃ לחם
חמדות לא אכלתי
ובשר ויין לא בא א
אל פי וסוך לא סכתי
עד מלאת שלשת
שבעים ימים׃
וביום עשרים
וארבעה לחדש הרא
הראשון ואני הייתי
על יד הנהר הגדול
הוא חדקל׃ ואשא א
את עיני ואראה והנ
והנה איש אחד לבו
לבוש בדים ומתניו
חגרים בכתם אופז׃
וגויתו כתרשיש ופ
ופניו כמראה ברק
ועיניו כלפידי אש

וזרועתיו ומרגלתיו
כעין נחשת קלל וק
וקול דבריו כקול ה
המון׃ וראיתי אני ד
דניאל לבדי את המ
המראה והאנשים
אשר היו עמי לא
ראו את המראה א
אבל חרדה גדלה נ
נפלה עליהם ויברחו
בהחבא׃ ואני נשארתי
לבדי ואראה את המ
המראה הגדלה הזא
הזאת ולא נשאר בי
כח והודי נהפך עלי
למשחית ולא עצרתי
כח׃ ואשמע את קול
דבריו וכשמעי את
קול דבריו ואני הייתי
נרדם על פני ופני א
ארצה׃ והנה יד נגעה
בי ותניעני על ברכי
וכפות ידי׃ ויאמר א
אלי דניאל איש חמ
חמודות הבן בדברים
אשר אנכי דבר א
אליך ועמד על עמ
עמדך כי עתה שלח
שלחתי אליך ובדב
ובדברו עמי את הז
הדבר הזה עמדתי
מרעיד׃ ויאמר אלי
אל תירא דניאל כי
מן היום הראשון

אשר נתת את לבך ל
להבין ולהתענות לפ
לפני אלהיך נשמעו
דבריך ואני באתי בד
בדבריך ושר מלכות
פרס עמד לנגדי עש
עשרים ואחד יום וה
והנה מיכאל אחד
השרים הראשנים ב
בא לעזרני ואני נות
נותרתי שם אצל מל
מלכי פרס ובאתי לה
להבינך את אשר
יקרה לעמך באחרית
הימים כי עוד חזון
לימים ובדברו עמי
כדברים האלה נתתי
פני ארצה ונאלמתי
והנה כדמות בני א
אדם נגע על שפתי
ואפתח פי ואדברה
ואמרה אל העמד
לנגדי אדני במראה
נהפכו צירי עלי ולא
עצרתי כח והיך יו
יוכל עבד אדני זה
לדבר עם אדני זה
ואני מעתה לא יע
יעמד בי כח ונשמה
לא נשארה בי ויסף
ויגע בי כמראה אדם
ויחזקני ויאמר אל
תירא איש חמדות
שלום לך חזק וחזק

ובדברו עמי התחזקתי
ואמרה ידבר אדני כי
חזקתני ויאמר הידע
הידעת למה באתי
אליך ועתה אשוב
להלחם עם שר פרס
ואני יוצא והנה שר
יון בא אבל אגיד לך
את הרשום בכתב אמ
אמת ואין אחד מתח
מתחזק עמי על אל
אלה כי אם מיכאל
שרכם ואני
בשנת אחת לדריוש
המדי עמדי למחזיק
ולמעוז לו ועתה אמ
אמת אגיד לך הנה
עוד שלשה מלכים
עמדים לפרס והרבי
והרביעי יעשיר עשר
גדול מכל וכחזקתו
בעשרו יעיר הכל את
מלכות יון ועמד מ
מלך גבור ומשל ממ
ממשל רב ועשה כר
כרצונו וכעמדו תש
תשבר מלכותו ותחץ
לארבע רוחות השמים
ולא לאחריתו ולא
כמשלו אשר משל
כי תנתש מלכותו ול
ולאחרים מלבד אלה
ויחזק מלך הנגב ומן
שריו ויחזק עליו

ומשל ממשל רב מ
ממשלתו ולקץ ש
שנים יתחברו ובת
מלך הנגב תבא אל
מלך הצפון לעשות
מישרים ולא תעצר
כוח הזרוע ולא יעמד
וזרעו ותנתן היא ו
ומביאיה והילדה
ומחזקה בעתים וע
ועמד מנצר שרשיה
כנו ויבא אל החיל
ויבא במעוז מלך ה
הצפון ועשה בהם
והחזיק וגם אלהיהם
עם נסכיהם עם כלי
חמדתם כסף וזהב
בשבי יבא מצרים
והוא שנים יעמד מ
ממלך הצפון ובא ב
במלכות מלך הנגב
ושב אל אדמתו וב
ובנו יתגרו ואספו
המון חילים רבים
ובא בוא ושטף ועבר
וישב ויתגרו עד מ
מעזה ויתמרמר מ
מלך הנגב ויצא ונ
ונלחם עמו עם מלך
הצפון והעמיד המון
רב ונתן ההמון בידו
ונשא ההמון ירום
לבבו והפיל רבאות
ולא יעוז ושב מלך

הצפון והעמיד המון
רב מן הראשון ולקץ
העתים שנים יבוא ב
בוא בחיל גדול וברכ
וברכוש רב: ובעתים
ההם רבים יעמדו על
מלך הנגב ובני פרי
פריצי עמך ינשאו ל
להעמיד חזון ונכשלו:
ויבא מלך הצפון ויש
וישפך סוללה ולכד
עיר מבצרות וזרעות
הנגב לא יעמדו ועם
מבחריו ואין כח לע
לעמד: ויעש הבא
אליו כרצונו ואין ע
עומד לפניו ויעמד
בארץ הצבי וכלה ב
בידו: וישם פניו לבו
לבוא בתקף כל מלכ
מלכותו וישרים עמ
עמו ועשה ובת הנ
הנשים יתן לו להש
להשחיתה ולא ת
תעמד ולא לו תהיה:
וישב פניו לאיים ו
ולכד רבים והשבית
קצין חרפתו לו בלתי
חרפתו ישיב לו: ויש
וישב פניו למעוזי א
ארצו ונכשל ונפל
ולא ימצא: ועמד על
כנו מעביר נוגש הדר
מלכות ובימים אחד

אחדים ישבר ולא
באפים ולא במלחמה:
ועמד על כנו נבזה ו
ולא נתנו עליו הוד
מלכות ובא בשלוה ו
והחזיק מלכות בחל
בחלקלקות: וזרעות
השטף ישטפו מלפ
מלפניו וישברו וגם
נגיד ברית: ומן התח
התחברות אליו יעש
יעשה מרמה ועלה
ועצם במעט גוי: בש
בשלוה ובמשמני מד
מדינה יבוא ועשה
אשר לא עשו אבתיו
אבתיו ואבות אבתיו
בזה ושלל ורכוש לה
להם יבזור ועל מבצ
מבצרים יחשב מחש
מחשבתיו ועד עת:
ויער כחו ולבבו על
מלך הנגב בחיל גדול
ומלך הנגב יתגרה
במלחמה בחיל גדול
ועצום עד מאד ולא
יעמד כי יחשבו ע
עליו מחשבות: ואכ
ואכלי פת בגו ישבר
ישברוהו וחילו ישטף
ונפלו חללים רבים:
ושניהם המלכים לב
לבבם למרע ועל ש
שלחן אחד כזב ידב

ידברו ולא תצלח כי
עוד קץ למועד: וישב
ארצו ברכוש גדול ו
ולבבו על ברית קדש:
ועשה ושב לארצו:
למועד ישוב ובא בנ
בנגב ולא תהיה כרא
כראשנה וכאחרנה:
ובאו בו ציים כתים ו
ונכאה ושב וזעם על
ברית קדש ועשה וש
ושב ויבן על עזבי בר
ברית קדש ועשה וש
ושב ויבן על עזבי ב
ברית קדש: וזרעים
ממנו יעמדו וחללו
המקדש המעוז וה
והסירו התמיד ונתנו
השקוץ משומם: ומ
ומרשיעי ברית יחניף
בחלקות ועם ידעי
אלהיו יחזקו ועשו:
ומשכילי עם יבינו לרבים ונכשלו
בחרב ובלהבה בשבי
ובבזה ימים: ובהכש
ובהכשלם יעזרו עז
עזר מעט ונלוו עליה
עליהם רבים בחלקל
בחלקלקות: ומן המ
המשכילים יכשלו
לצרוף בהם ולברר ול
וללבן עד עת קץ כי
עוד למועד: ועשה כ
כרצונו המלך ויתרו

וראשית ו וסימניהון ראובן בכרי אתה כחי · וראשית בן יצהר תתן לו · וראשית בכורי כל בכי · וראשית שמנים ימשחו · וראשית בני עמון ·· ל'
בכזיר ח וסימנהון כי קנה זקנתי צען העירתיה · חילך ואוצרותיך ראשית כשחר ישפטו מימינך בכסף שתיני · וחזקיה ספרי המלך וזהבי

ויתרומם ויתגדל על
כל אל ועל אל אלים
ידבר נפלאות והצליח
עד כלה זעם כי נחרצה
נעשתה ועל אלהי א
אבתיו לא יבין ועל
חמדת נשים ועל כל
אלוה לא יבין כי על
כל יתגדל ולאלה מ
מעזים על כנו יכבד
ולאלוה אשר לא י
ידעהו אבתיו יכבד
בזהב ובכסף ובאבן
יקרה ובחמדות ועש
ועשה למבצרי מעזים
עם אלוה נכר אשר
הכיר ירבה כבוד והמ
והמשילם ברבים וא
ואדמה יחלק במחיר
ובעת קץ יתנגח עמו
מלך הנגב וישתער
עליו מלך הצפון בר
ברכב ובפרשים ובא
ובאניות רבות ובא
בארצות ושטף ועבר
ובא בארץ הצבי ורב
ורבות יכשלו ואלה
ימלטו מידו אדום ומ
ומואב וראשית בני
עמון וישלח ידו בא
בארצות וארץ מצרים
לא תהיה לפליטה ו
ומשל במכמני הזהב
והכסף ובכל חמדות

מצרים ולבים וכשים
במצעדיו ושמעות
יבהלהו ממזרח ומצ
ומצפון ויצא בחמא
גדולה להשמיד ול
ולהחרים רבים ויטע
אהלי אפדנו בין ימים
להר צבי קדש ובא
עד קצו ואין עוזר לו
ובעת ההיא יעמד מי
מיכאל השר הגדול
העמד על בני עמך
והיתה עת צרה אשר
לא נהיתה מהיות גוי
עד העת ההיא ובעת
ההיא ימלט עמך כל
הנמצא כתוב בספר
ורבים מישני אדמת
עפר יקיצו אלה לחיי
עולם ואלה לחרפות
לדראון עולם והמש
והמשכילים יזהירו
כזהר הרקיע ומצד
ומצדיקי הרבים כב
ככוכבים לעולם ועד
ואתה דניאל סתם
הדברים וחתם הספר
עד עת קץ ישטטו
רבים ותרבה הדעת
וראיתי אני דניאל
והנה שנים אחרים
עמדים אחד הנה ל
לשפת היאר ואחד
הנה לשפת היאר

ויאמר לאיש לבוש
הבדים אשר ממעל
למימי היאר עד מתי
קץ הפלאות ואשמע
את האיש לבוש הב
הבדים אשר ממעל
למימי היאר וירם י
ימינו ושמאלו אל
השמים וישבע בחי
העולם כי למועד מ
מועדים וחצי וככלות
נפץ יד עם קדש תכ
תכלינה כל אלה ואני
שמעתי ולא אבין וא
ואמרה אדני מה א
אחרית אלה ויאמר
לך דניאל כי סתמים
וחתמים הדברים עד
עת קץ יתבררו ויתל
ויתלבנו ויצרפו רבים
והרשיעו רשעים ולא
יבינו כל רשעים וה
והמשכילים יבינו
ומעת הוסר התמיד
ולתת שקוץ שומם
ימים אלף ומאתים
ותשעים אשרי המ
המחכה ויגיע לימים
אלף שלש מאות ש
שלשים וחמשה וא
ואתה לך לקץ ותנוח
ותעמד לגרלך לקץ
הימין

וארבע יחלק במחיר ·· ל' ובעת ההיא ה' וסימנהון ובעת ההיא פלשתים מושלים בישראל · בימים ההם ובעת ההיא · יבואו בני ישראל · יבקש
עון ישראל ואיננו · כי הנה בימים ההמה · בא חנה הראשי · ובעת ההיא יעמד מיכאל ·· ל' ורבים ו' וסימנהון ורבים מישני אדמת עפר יקיצו · ורבים
השיב מעון · ורבים מבואים מנחה ליהושפט ורבים מהכהנים כ מי · ורבים מעמי הארץ מתיהדים ·· ל' לחיי ג' וסימן לחיי נצח · לחיי עולם לחיי מלכא ··

ויהי בימי ה׳ וסימנהון ויהי בימי אמרפל ויהי בימי אחז ויהי בימי יהויקים ויהי בימי שפט השפטים ויהי בימי אחשורוש ס׳
הפרתמים ג׳ וסימנהון חיל פרס ומדי הפרתמים · ונתון הלבוש והסוס לאשפנז רב סריסיו · ס׳ קטן הקטן רק׳ וסימנהון

בימי אחשורוש הוא
אחשורוש המלך
מהדו ועד כוש שב
שבע ועשרים ומאה
מדינה׃ בימים ההם
כשבת המלך אחשו
אחשורוש על כסא
מלכותו אשר בשושן
הבירה׃ בשנת שלוש
למלכו עשה משתה
לכל שריו ועבדיו ח
חיל פרס ומדי הפר
הפרתמים ושרי המ
המדינות לפניו׃ בהר
בהראתו את עשר כ
כבוד מלכותו ואת
יקר תפארת גדולתו
ימים רבים שמונים
ומאת יום׃ ובמלואת
הימים האלה עשה
המלך לכל העם הנמ
הנמצאים בשושן
הבירה למגדול ועד
קטן משתה שבעת
ימים בחצר גנת ביתן
המלך׃ חור כרפס
ותכלת אחוז בחבלי
בוץ וארגמן על גלילי

גלילי כסף ועמודי
שש מטות זהב וכסף
על רצפת בהט ושש
ודר וסחרת׃ והשקות
בכלי זהב וכלים מכ
מכלים שונים ויין מ
מלכות רב כיד המלך׃
והשתיה כדת אין א
אונס כי כן יסד המ
המלך על כל רב ביתו
לעשות כרצון איש
ואיש׃ גם
ושתי המלכה עשתה
משתה נשים בית המ
המלכות אשר למלך
אחשורוש׃ ביום השב
השביעי כטוב לב המ
המלך ביין אמר למ
למהומן בזתא חרבו
חרבונא בגתא ואבג
ואבגתא זתר וכרכס
שבעת הסריסים המ
המשרתים את פני
המלך אחשורוש׃ לה
להביא את ושתי המ
המלכה לפני המלך ב
בכתר מלכות להראות
העמים והשרים את
יפיה כי טובת מראה
היא׃ ותמאן המלכה
ושתי לבוא בדבר המ
המלך אשר ביד הס
הסריסים ויקצף ה
המלך מאד וחמתו

בערה בו׃
ויאמר המלך לחכמים
ידעי העתים כי כן דבר
המלך לפני כל ידעי
דת ודין׃ והקרב אליו
כרשנא שתר אדמתא
אדמתא תרשיש מ
מרס מרסנא ממוכן
שבעת שרי פרס ומ
ומדי ראי פני המלך
הישבים ראשנה במ
במלכות׃ כדת מה ל
לעשות במלכה ושת
ושתי על אשר לא
עשתה את מאמר ה
המלך אחשורוש ב
ביד הסריסים׃
ויאמר מומכן
לפני המלך והשרים
לא על המלך לבדו
עותה ושתי המלכה
כי על כל השרים ועל
כל העמים אשר בכל
מדינות המלך א
אחשורוש׃ כי יצא
דבר המלכה על כל
הנשים להבזות בע
בעליהן בעיניהן בא
באמרם המלך אח
אחשורוש אמר ל
להביא את ושתי המ
המלכה לפניו ולא
באה׃ והיום הזה ת
תאמרנה שרות פרס

ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן · עיר שאר הקטן ולמנשה בן קטן אחד למאה הקטן למגדול ועד קטן בשוחי · וכל התגחת דשת פמו רבות ·
בוץ ה׳ וסימנהון כיד המלך שלמה · ויין מלכות רב כיד המלך · ויתן משאת כיד המלך · ראית עזרא עלר כיבגל כי בנחר לחדש הראשון הוא
ישרי · ועלי הטה חסד · ויביאו לנו כיד אלהינו · ואגרת אל אסף שמר הפרדס · ס׳ בטוב ל׳ וסימן ויהי כטוב לב · בבן פוקק ישראל · ויאמר אבשלום

ועבור ... ופימנהון חמו כמעט רגע עד יעבור זעם וכלעו ממגור יעבור ופלאי משפטי ויעבור וירדפם יעבור שלום חק נתן
ולא יעבור ויכתב בדתי פרס ומדי ולא יעבור קיימו וקבלו היהודים עליהם ... עשתה ה וסימנהון ותתן את המטעמים ואת

ומדי אשר שמעו את
דבר המלכה לכל שרי
שרי המלך וכדי בזיון
בזיון וקצף: אם על
המלך טוב יצא דבר
מלכות מלפניו ויכתב
בדתי פרס ומדי ולא
יעבור אשר לא תבוא
ושתי לפני המלך
אחשורוש ומלכותה
יתן המלך לרעותה
הטובה ממנה: ונשמע
ונשמע פתגם המלך
אשר יעשה בכל מל
מלכותו כי רבה היא וכל
הנשים יתנו יקר ל
לבעליהן למגדול וע
ועד קטן: וייטב הד
הדבר בעיני המלך
והשרים ויעש המ
המלך כדבר ממוכן:
וישלח ספרים אל
כל מדינות המלך א
אל מדינה ומדינה
ככתבה ואל עם ועם
כלשונו להיות כל א
איש שרר בביתו ומ
ומדבר כלשון עמו:
אחר
הדברים האלה כשך
חמת המלך אחשור
אחשורוש זכר את
ושתי ואת אשר עש
עשתה ואת אשר

נגזר עליה: ויאמרו
נערי המלך משרתיו
יבקשו למלך נערות
בתולות טובות מרא
מראה: ויפקד המלך
פקידים בכל מדינות
מלכותו ויקבצו את
כל נערה בתולה טו
טובת מראה אל ש
שושן הבירה אל ב
בית הנשים אל יד
הגא סריס המלך
שמר הנשים ונתון
תמרוקיהן: והנערה
אשר תיטב בעיני ה
המלך תמלך תחת
ושתי וייטב הדבר
בעיני המלך ויעש
כן: איש
יהודי היה בשושן
הבירה ושמו מרדכי
בן יאיר בן שמעי בן
קיש איש ימיני: אש
אשר הגלה מירושל
מירושלים עם הגלה
אשר הגלתה עם יכ
יכניה מלך יהודה
אשר הגלה נבוכדנצר
מלך בבל: ויהי אמן
את הדסה היא אס
אסתר בת דדו כי אין
לה אב ואם והנערה
יפת תאר וטובת מ
מראה ובמות אביה

ואמה לקחה מרדכי
לו לבת: ויהי בהשמע
דבר המלך ודתו ובה
ובהקבץ נערות רבות
אל שושן הבירה אל
יד הגי ותלקח אס
אסתר אל בית המ
המלך אל יד הגי ש
שומר הנשים: ותיטב
הנערה בעיניו ותשא
חסד לפניו ויבהל את
תמרוקיה ואת מנ
מנותיה לתת לה ואת
שבע הנערות הרא
הראיות לתת לה מ
מבית המלך וישנה
ואת נערותיה לטוב
בית הנשים: לא הגי
הגידה אסתר את
עמה ואת מולדתה
כי מרדכי צוה עליה
אשר לא תגיד: ובכל
יום ויום מרדכי מת
מתהלך לפני חצר
בית הנשים לדעת
את שלום אסתר ומ
ומה יעשה בה: ובה
ובהגיע תר נערה
ונערה לבוא אל המ
המלך אחשורוש
מקץ היות לה כדת
הנשים שנים עשר
חדש כי כן ימלאו
ימי מרוקיהן ששה

ובבקר ו וסימנהון ובבקר תשבעו לחם ובבקר היתה שכבת הטל ובבקר זרעו תפריחו ובבקר תפלתי תקדמך ובבקר היא שבה אל בית
ובבקר אמרו למלך

חדשים בשמן המר
וששה חדשים בבש
בבשמים ובתמרוקי
הנשים: ובזה הנערה
באה אל המלך את
כל אשר תאמר ינתן
לה לבוא עמה מבית
הנשים עד בית המ:
המלך: בערב היא
באה ובבקר היא ש:
שבה אל בית הנשים
שני אל יד שעשגז
סריס המלך שומר
הפילגשים לא תבוא
עוד אל המלך כי א
אם חפץ בה המלך
ונקראה בשם: ובהג
ובהגיע תר אסתר בת
אביחיל דד מרדכי:
אשר לקח לו לבת:
לבוא אל המלך לא:
בקשה דבר כי אם
את אשר יאמר הגי
סריס המלך שמר:
הנשים ותהי אסתר
נשאת חן בעיני כל
ראיה: ותלקח אסתר
אל המלך אחשורוש
אל בית מלכותו בח:
בחדש העשירי הוא
חדש טבת בשנת ש:
שבע למלכותו: ויא:
ויאהב המלך את א
אסתר מכל הנשים

ותשא חן וחסד לז
לפניו מכל הבתולת
וישם כתר מלכות: ב
בראשה וימליכה:
תחת ושתי: ויעש:
המלך משתה גדול
לכל שריו ועבדיו א
את משתה אסתר:
והנחה למדינות עש
עשה ויתן משאת
כיד המלך: ובהקבץ
בתולות שנית ומרד
ומרדכי ישב בשער
המלך: אין אסתר
מגדת מולדתה ואת
עמה כאשר צוה ע:
עליה מרדכי ואת מ
מאמר מרדכי אסתר
עשה כאשר היתה
באמנה אתו:
בימים ההם ומרדכי
ישב בשער המלך: ק
קצף בגתן ותרש ש
שני סריסי המלך מ
משמרי הסף ויבקשו
לשלח יד במלך א:
אחשורוש: ויודע:
הדבר למרדכי ויגד
לאסתר המלכה ות
ותאמר אסתר למלך
בשם מרדכי: ויבקש
הדבר וימצא ויתלו
שניהם על עץ ויכ:
ויכתב בספר דברי

הימים לפני המלך:
אחר הדברים
האלה גדל המלך א:
אחשורוש את המן:
בן המדתא האגגי ו:
וינשאהו וישם את
כסאו מעל כל השרים
אשר אתו: וכל עבדי
המלך אשר בשער:
המלך כרעים ומשת
ומשתחוים להמן כי
כן צוה לו המלך ומ:
ומרדכי לא יכרע ולא
ישתחוה: ויאמרו על
עבדי המלך אשר
בשער המלך למרדכי
מדוע אתה עובר את
מצות המלך: ויהי:
באמרם אליו יום וי
ויום ולא שמע אליהם
ויגידו להמן לראות
היעמדו דברי מרדכי
כי הגיד להם אשר
הוא יהודי: וירא המן
כי אין מרדכי כרע ו:
ומשתחוה לו וימלא
המן על מרדכי חמה:
ויבז בעיניו לשלח יד
במרדכי לבדו כי הג:
הגידו לו את עם מר
מרדכי ויבקש המן:
להשמיד את כל הי
היהודים אשר בכל
מלכות אחשורש עם

וחסד ד וסימנהון דר טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי · רדף צדקה וחסד ימצא חיים חיים וחסד עשיתה עמדי ותשא חן וחסד לפני מכל

מרדכי׃ בחדש הרא
הראשון הוא חדש
ניסן בשנת שתים ע
עשרה למלך אחש
אחשורוש הפיל פור
הוא הגורל לפני המן
מיום ליום ומחדש
לחדש שנים עשר
הוא חדש אדר׃
ויאמר המן
למלך אחשורוש י
ישנו עם אחד מפזר
ומפרד בין העמים
בכל מדינות מלכותך
ודתיהם שנות מכל
עם ואת דתי המלך
אינם עשים ולמלך
אין שוה להניחם׃ א
אם על המלך טוב י
יכתב לאבדם ועשרת
אלפים ככר כסף אש
אשקול על ידי עשי
המלאכה להביא אל
גנזי המלך׃ ויסר המ
המלך את טבעתו מ
מעל ידו ויתנה להמן
בן המדתא האגגי צ
צרר היהודים׃ ויאמ
ויאמר המלך להמן׃
הכסף נתון לך והעם
לעשות בו כטוב בע
בעיניך׃ ויקראו ספרי
המלך בחדש הרא
הראשון בשלשה ע

עשר יום בו ויכתב כ
ככל אשר צוה המן
אל אחשדרפני המ
המלך ואל הפחות
אשר על מדינה ומ
ומדינה ואל שרי עם
ועם מדינה ומדינה
ככתבה ועם ועם כל
כלשונו בשם המלך
אחשורש נכתב ונח
ונחתם בטבעת המלך׃
ונשלוח ספרים ביד
הרצים אל כל מדינות
המלך להרג ולאבד
את כל היהודים מנ
מנער ועד זקן טף ו
ונשים ביום אחד בש
בשלושה עשר לחדש
שנים עשר הוא אדר
ושללם לבוז׃ פתשגן
הכתב להנתן דת בכל
מדינה ומדינה גלוי
לכל העמים להיות
עתדים ליום הזה׃ ה
הרצים יצאו דחופים
בדבר המלך והדת נ
נתנה בשושן הבירה
והמלך והמן ישבו
לשתות והעיר שושן
נבוכה׃ ו
ומרדכי ידע את כל
אשר נעשה ויקרע
מרדכי את בגדיו וי
וילבש שק ואפר וי

ויצא בתוך העיר ויז
ויזעק זעקה גדלה
ומרה׃ ויבוא עד לפני
שער המלך כי אין ל
לבוא אל שער המלך
בלבוש שק׃ ובכל מ
מדינה ומדינה מקום
אשר דבר המלך ודתו
מגיע אבל גדול ליהו
ליהודים וצום ובכי
ומספד שק ואפר י
יצע לרבים׃ ותבואינה
נערות אסתר וסריסי
וסריסיה ויגידו לה
ותתחלחל המלכה מ
מאד ותשלח בגדים
להלביש את מרדכי
ולהסיר שקו מעליו
ולא קבל׃ ותקרא א
אסתר להתך מסריסי
המלך אשר העמיד
לפניה ותצוהו על מ
מרדכי לדעת מה זה
ועל מה זה׃ ויצא ה
התך אל מרדכי אל
רחוב העיר אשר לפני
שער המלך׃ ויגד לו
מרדכי את כל אשר
קרהו ואת פרשת ה
הכסף אשר אמר ה
המן לשקול על גנזי
המלך ביהודיים לא
לאבדם׃ ואת פתשגן
כתב הדת אשר נתן

יקרא כא וסימנהון לזאת יקרא אשה· שמך אברהם· כי ביצחק יקרא· שמך עוד יעקב· ההוא יקרא ארץ רפאים· כי יקרא קן צפור· לנביא היום יקרא· רק יקרא שמך עלינו· לא תהיה אתה בקבורה· לא יקרא עוד לכלי· אשר יקרא עליו מלא רעים· כי ביתי בית תפלה· ודרך הקדש יקרא לה·

בשושן להשמידם נת
נתן לו להראות את
אסתר ולהגיד לה ול
ולצוות עליה לבוא א
אל המלך להתחנן לו
ולבקש מלפניו על
עמה ויבוא התך ויגד
לאסתר את דברי מר
מרדכי ותאמר אסתר
להתך ותצוהו על מ
מרדכי כל עבדי המ
המלך ועם מדינות
המלך יודעים אשר
כל איש ואשה אשר
יבוא אל המלך אל ה
החצר הפנימית אשר
לא יקרא אחת דתו
להמית לבד מאשר
יושיט לו המלך את
שרביט הזהב וחיה
ואני לא נקראתי לבוא
אל המלך זה שלושים
יום ויגידו למרדכי
את דברי אסתר ויא
ויאמר מרדכי להשיב
אל אסתר אל תדמי
בנפשך להמלט בית
המלך מכל היהודים
כי אם החרש תחרישי
בעת הזאת רוח והצ
והצלה יעמוד ליהודים
ממקום אחר ואת וב
ובית אביך תאבדו
ומי יודע אם לעת כ

כזאת הגעת למלכות
ותאמר אסתר להשי
להשיב אל מרדכי
לך כנוס את כל היה
היהודים הנמצאים
בשושן וצומו עלי
ואל תאכלו ואל תש
תשתו שלשת ימים
לילה ויום וגם אני
ונערתי אצום כן ובכן
אבוא אל המלך אש
אשר לא כדת וכאש
וכאשר אבדתי אבדתי
ויעבר מרדכי ויעש
ככל אשר צותה עליו
אסתר ויהי ביום הש
השלישי ותלבש אס
אסתר מלכות ותעמ
ותעמד בחצר בית ה
המלך הפנימית נכח
בית המלך והמלך
יושב על כסא מלכותו
בבית המלכות נכח
פתח הבית ויהי כרא
כראות המלך את א
אסתר המלכה עמ
עמדת בחצר נשאה
חן בעיניו ויושט ה
המלך לאסתר את
שרביט הזהב אשר
בידו ותקרב אסתר
ותגע בראש השרביט
ויאמר לה המלך מה
לך אסתר המלכה

ומה בקשתך עד חצי
המלכות וינתן לך
ותאמר אסתר אם ע
על המלך טוב יבוא
המלך והמן היום אל
המשתה אשר עשיתי
לו ויאמר המלך מה
מהרו את המן לעש
לעשות את דבר אס
אסתר ויבא המלך
והמן אל המשתה
אשר עשתה אסתר
ויאמר המלך לאסתר
במשתה היין מה ש
שאלתך וינתן לך ומ
ומה בקשתך עד חצי
המלכות ותעש ות
ותען אסתר ותאמר
שאלתי ובקשתי אם
מצאתי חן בעיני ה
המלך ואם על המלך
טוב לתת את שאלתי
ולעשות את בקשתי
יבוא המלך והמן אל
המשתה אשר אעשה
להם ומחר אעשה כ
כדבר המלך ויצא ה
המן ביום ההוא שמ
שמח וטוב לב וכרא
וכראות המן את מ
מרדכי בשער המלך
ולא קם ולא זע ממנו
וימלא המן על מר
מרדכי חמה ויתא

[illegible]
[illegible]
ומחר ד וסימנהון וקדשתם היום ומחר· ומחר אתה ובניך עמי· טוב בזה גם היום· לך ושוב ומחר אתן· ומחר אעשה כדבר המלך· למחר על כל בית ישראל בירושלם

הביאה ג̇ וסימניהון ויקח דוד מידה· אשר לא הביאה אסתר המלכה· והמלך שלמה נתן דוה· ויהי והביאה ופירש השמינו ויקח לה ט'
למחר ה̇ וסימניהון ושמתי פדות בין עמי· ויאמר למחר ויאמר כדברך ואל העם תאמר התקדשו למחר קום קדש ית העם· וגם למחר אני קרוא

ויתאפק המן ויבא א
אל ביתו וישלח ויבא
את אהביו ואת זרש
אשתו׃ ויספר להם ה
המן את כבוד עשרו
ורב בניו ואת כל אש
אשר גדלו המלך וא
ואת אשר נשאו על
השרים ועבדי המלך׃
ויאמר המן אף לא
הביאה אסתר המל
המלכה עם המלך
אל המשתה אשר
עשתה כי אם אותי ו
וגם למחר אני קרוא
לה עם המלך׃ וכל זה
איננו שוה לי בכל
עת אשר אני ראה
את מרדכי היהודי י
יושב בשער המלך׃
ותאמר לו זרש אש
אשתו וכל אהביו
יעשו עץ גבה חמ
חמשים אמה ובבקר
אמר למלך ויתלו את
מרדכי עליו ובא עם
המלך אל המשתה
שמח וייטב הדבר
בעיני המן ויעש ה
העץ׃

בלילה ההוא
נדדה שנת המלך
ויאמר להביא את
ספר הזכרנות דברי
הימים ויהיו נקראים
לפני המלך׃ וימצא
כתוב אשר הגיד מ
מרדכי על בגתנא ו
ותרש שני סריסי ה
המלך משמרי הסף
אשר בקשו לשלח
יד במלך אחשורוש׃
ויאמר המלך מה נ
נעשה יקר וגדולה ל
למרדכי על זה ויאמ
ויאמרו נערי המלך
משרתיו לא נעשה
עמו דבר׃ ויאמר המ
המלך מי בחצר והמן
בא לחצר בית המלך
החיצונה לאמר למ
למלך לתלות את מ
מרדכי על העץ אש
אשר הכין לו׃ ויאמרו
נערי המלך אליו הנ
הנה המן עמד בחצר
ויאמר המלך יבוא׃
ויבוא המן ויאמר לו
המלך מה לעשות
באיש אשר המלך
חפץ ביקרו ויאמר
המן בלבו למי יחפץ
המלך לעשות יקר
יותר ממני׃ ויאמר ה
המן אל המלך איש
אשר המלך חפץ ב
ביקרו׃ יביאו לבוש
מלכות אשר לבש בו
המלך וסוס אשר רכב
עליו המלך ואשר נתן
כתר מלכות בראשו׃
ונתון הלבוש והסוס
על יד איש משרי ה
המלך הפרתמים וה
והלבישו את האיש
אשר המלך חפץ ב
ביקרו והרכיבהו על
הסוס ברחוב העיר
וקראו לפניו ככה י
יעשה לאיש אשר
המלך חפץ ביקרו׃ וי
ויאמר המלך להמן
מהר קח את הלבוש
ואת הסוס כאשר
דברת ועשה כן למר
למרדכי היהודי הי
היושב בשער המלך
אל תפל דבר מכל א
אשר דברת׃ ויקח המ
המן את הלבוש ואת
הסוס וילבש את מר
מרדכי וירכיבהו בר
ברחוב העיר ויקרא
לפניו ככה יעשה לא
לאיש אשר המלך
חפץ ביקרו׃ וישב מ
מרדכי אל שער המ
המלך והמן נדחף א
אל ביתו אבל וחפוי
ראש׃ ויספר המן לז
לזרש אשתו ולכל א
אהביו את כל אשר

אמירה בלב ו̇ בליש וסימניהון ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר עשו בלבו יקרבו· ויאמר ירבעם בלבו אמר נבל בלבו וחברו ויאמר
המן בלבו למי· ס״ שנת ה̇ בסוגה וסימניהון בחמם אשית את משתיהם והשכרתי שריה וחכמיה אם אתן שנת לעיני בחיקה שנת
העבר נדדה שנת המלך· ס״ יביאו ט̇ וסימ ושפטו את העם בכל עת והביאו את שיק תרומות את זכרונם בכורי כל ויתכן למועדים· למועד

קרהו ויאמרו לו חכ
חכמיו וזרש אשתו
אם מזרע היהודים
מרדכי אשר החלות
לנפל לפניו לא תוכל
לו כי נפל תפול לפניו
עודם מדברים עמו
וסריסי המלך הגיעו
ויבהלו להביא את
המן אל המשתה אש
אשר עשתה אסתר
ויבא המלך והמן לש
לשתות עם אסתר המ
המלכה ויאמר המ
המלך לאסתר גם ב
ביום השני במשתה
היין מה שאלתך א
אסתר המלכה ותנתן
לך ומה בקשתך עד
חצי המלכות ותעש
ותען אסתר המלכה
ותאמר אם מצאתי
חן בעיניך המלך וא
ואם על המלך טוב
תנתן לי נפשי בש
בשאלתי ועמי בבק
בבקשתי כי נמכרנו
אני ועמי להשמיד
להרג ולאבד ואלו
לעבדים ולשפחות
נמכרנו החרשתי כי
אין הצר שוה בנזק
המלך
ויאמר המלך אח

אחשורוש ויאמר ל
לאסתר המלכה מי
הוא זה ואי זה הוא
אשר מלאו לבו לע
לעשות כן ותאמר א
אסתר איש צר ואויב
המן הרע הזה והמן
נבעת מלפני המלך ו
והמלכה והמלך קם
בחמתו ממשתה היין
אל גנת הביתן והמן
עמד לבקש על נפש
נפשו מאסתר המל
המלכה כי ראה כי
כלתה אליו הרעה מ
מאת המלך והמלך
שב מגנת הביתן אל
בית משתה היין וה
והמן נפל על המטה
אשר אסתר עליה
ויאמר המלך הגם ל
לכבוש את המלכה
עמי בבית הדבר יצ
יצא מפי המלך ופני
המן חפו ויאמר חר
חרבונא אחד מן הס
הסריסים לפני המלך
גם הנה העץ אשר
עשה המן למרדכי
אשר דבר טוב על
המלך עמד בבית
המן גבה חמשים
אמה ויאמר המלך
תלהו עליו ויתלו

את המן על העץ
אשר הכין למרדכי
וחמת המלך שככה
ביום ההוא נתן המ
המלך אחשורוש
לאסתר המלכה את
בית המן צרר היה
היהודים ומרדכי
בא לפני המלך כי
הגידה אסתר מה הוא לה
ויסר המלך את טב
טבעתו אשר העב
העביר מהמן ויתנה
למרדכי ותשם אס
אסתר את מרדכי
על בית המן ותסף
אסתר ותדבר לפני
המלך ותפל לפני
רגליו ותבך ותתחנן
לו להעביר את רעת
המן האגגי ואת מ
מחשבתו אשר חש
חשב על היהודים
ויושט המלך לאס
לאסתר את שרבט
הזהב ותקם אסתר
ותעמד לפני המלך
ותאמר אם על המ
המלך טוב ואם מ
מצאתי חן לפניו ו
וכשר הדבר לפני ה
המלך וטובה אני
בעיניו יכתב להשיב
את הספרים מחש

מחשבת המן בן ה
המדתא האגגי אשר
כתב לאבד את כל ה
היהודים אשר בכל
מדינות המלך׃ כי
איככה אוכל וראיתי
ברעה אשר ימצא
את עמי ואיככה א
אוכל וראיתי באבדן
מולדתי׃
ויאמר המלך אחש
אחשורש לאסתר
המלכה ולמרדכי
היהודי הנה בית
המן נתתי לאסתר
ואתו תלו על העץ
על אשר שלח ידו
ביהודיים׃ ואתם כת
כתבו על היהודים
כטוב בעיניכם בשם
המלך וחתמו בטבעת
המלך כי כתב אשר
נכתב בשם ונחתום
בטבעת המלך אין
להשיב׃ ויקראו ספ
ספרי המלך בעת ה
ההיא בחדש השל
השלישי הוא חדש
סיון בשלשה ועש
ועשרים בו ויכתב כ
ככל אשר צוה מר
מרדכי אל היהודים
ואל האחשדרפנים
והפחות ושרי המ

המדינות אשר מהדו
ועד כוש שבע ועש
ועשרים ומאה מדי
מדינה מדינה ומדי
ומדינה ככתבה ועם
ועם כלשנו ואל הי
היהודים ככתבם וכ
וכלשונם׃ ויכתב בש
בשם המלך אחשו
אחשורש ויחתם ב
בטבעת המלך ויש
וישלח ספרים ביד
הרצים בסוסים רכב
רכבי הרכש האחש
האחשתרנים בני ה
הרמכים׃ אשר נתן
המלך ליהודים אש
אשר בכל עיר ועיר
להקהל ולעמד על
נפשם להשמיד לה
להרג ולאבד את כל
חיל עם ומדינה הצ
הצרים אתם טף ונ
ונשים ושללם לבוז
ביום אחד בכל מדי
מדינות המלך אחש
אחשורוש בשלשה
עשר לחדש שנים ע
עשר הוא חדש אדר
פתשגן הכתב להנתן
דת בכל מדינה ומדי
ומדינה גלוי לכל ה
העמים ולהיות היה
היהודים עתודים

ליום הזה להנקם מ
מאיביהם׃ הרצים
רכבי הרכש האחש
האחשתרנים יצאו
מבהלים ודחופים ב
בדבר המלך והדת נ
נתנה בשושן הבירה׃
ומרדכי
יצא מלפני המלך ב
בלבוש מלכות תכלת
וחור ועטרת זהב גד
גדולה ותכריך בוץ
וארגמן והעיר שו
שושן צהלה ושמ
ושמחה׃ ליהודים
היתה אורה ושמחה
וששן ויקר׃ ובכל
מדינה ומדינה ובכל
עיר ועיר מקום אשר
דבר המלך ודתו מג
מגיע שמחה וששון
ליהודים משתה ויום
טוב ורבים מעמי ה
הארץ מתיהדים כי
נפל פחד היהודים ע
עליהם׃ ובשנים עש
עשר חדש הוא חד
חדש אדר בשלשה
עשר יום בו אשר ה
הגיע דבר המלך וד
ודתו להעשות ביום
אשר שברו איבי ה
היהודים לשלט בהם
ונהפוך הוא אשר י

ג מלין דאית בכל חד וחד יא אתין וסימ׳ ומעלליהם הנשחתים וכתועבותיהם עשית והאחשדרפנים והפחות ס׳ עשי

ידיב הלא אתם חכמת לב יהיו שתותיה מדכאים ועתה אנחנו מאשרים ועשו לרב עשי מלאכה ועל ידם חיל נבא שלש ויתנו על יד עשה המלאכה

ישלטו היהודים המה
בשנאיהם׃ נקהלו ה
היהודים בעריהם בכ
בכל מדינות המלך
אחשורוש לשלח יד
במבקשי רעתם ואי
ואיש לא עמד בפני
בפניהם כי נפל פחדם
על כל העמים׃ וכל
שרי המדינות והא
והאחשדרפנים והפחות
ועשי המלאכה אשר
למלך מנשאים את ה
היהודים כי נפל פחד
מרדכי עליהם׃ כי ג
גדול מרדכי בבית ה
המלך ושמעו הולך
בכל המדינות כי הא
האיש מרדכי הולך
וגדול׃ ויכו היהודים
בכל איביהם מכת
חרב והרג ואבדן וי
ויעשו בשנאיהם כ
כרצונם׃ ובשושן הב
הבירה הרגו היהודים
ואבד חמש מאות
איש׃
ואת פרשנדתא
ואת דלפון
ואת אספתא
ואת פורתא
ואת אדליא
ואת ארידתא
ואת פרמשתא
ואת אריסי
ואת ארידי
ואת ויזתא
עשרת בני המן בן
המדתא צרר היהוד
היהודים הרגו ובבזה
לא שלחו את ידם׃
ביום ההוא בא מספ
מספר ההרוגים בש
בשושן הבירה לפני
המלך׃ ויאמר המלך
לאסתר המלכה בש
בשושן הבירה הרגו
היהודים ואבד חמש
מאות איש ואת עש
עשרת בני המן בש
בשאר מדינות המלך
מה עשו ומה שאלתך
וינתן לך ומה בקש
בקשתך עוד ותעש׃
ותאמר אסתר אם ע
על המלך טוב ינתן
גם מחר ליהודים א
אשר בשושן לעשות
כדת היום ואת עש
עשרת בני המן יתלו
על העץ׃ ויאמר ה
המלך להעשות כן
ותנתן דת בשושן וא
ואת עשרת בני המן
תלו׃ ויקהלו היהוד
היהודיים אשר בש
בשושן גם ביום אר
ארבעה עשר לחדש
אדר ויהרגו בשושן
שלש מאות איש ו
ובבזה לא שלחו את
ידם׃ ושאר היהודים
אשר בכל מדינות ה
המלך נקהלו ועמד
על נפשם ונוח מאי
מאיביהם והרג בש
בשנאיהם חמשה ו
ושבעים אלף ובבזה
לא שלחו את ידם׃ ב
ביום שלשה עשר
לחדש אדר ונוח ב
בארבעה עשר בו
ועשה אתו יום מש
משתה ושמחה׃ וה
והיהודיים אשר ב
בשושן נקהלו בשל
בשלשה עשר בו וב
ובארבעה עשר בו ונ
ונוח בחמשה עשר
בו ועשה אתו יום ו
משתה ושמחה׃ על
כן היהודים הפרוזים
הישבים בערי הפרזות
עשים את יום ארבעה
עשר לחדש אדר ש
שמחה ומשתה ויום
טוב ומשלח מנות
איש לרעהו׃ ויכתב
מרדכי את הדברים
האלה וישלח ספרים
אל כל היהודים אש
אשר בכל מדינות ה

המלך אחשורוש ה
הקרובים והרחוקים׃
לקים עליהם להיות
עשים את יום ארבעה
ארבעה עשר לחדש
אדר ואת יום חמשה
עשר בו בכל שנה וש
ושנה׃ כימים אשר
נחו בהם היהודים מ
מאויביהם והחדש
אשר נהפך להם מי
מיגון לשמחה ומא
ומאבל ליום טוב ז
לעשות אותם ימי ז
משתה ושמחה ומ
ומשלח מנות איש ז
לרעהו ומתנות לאב
לאביונים׃ וקבלו ה
היהודים את אשר
החלו לעשות ואת
אשר כתב מרדכי ז
עליהם׃ כי המן בן ה
המדתא האגגי צרר
כל היהודים חשב ז
על היהודים לאבדם
והפל פור הוא הגורל
להמם ולאבדם׃ ובב
ובבאה לפני המלך
אמר עם הספר ישוב
מחשבתו הרעה אש
אשר חשב על היהו
היהודים על ראשו ז
ותלו אתו ואת בניו
על העץ׃ על כן קרא

קראו לימים האלה
פורים על שם הפור
על כן על כל דברי ה
האגרת הזאת ומה
ראו על ככה ומה הג
הגיע אליהם׃ קימו ז
וקבל היהודים עלי ז
עליהם ועל זרעם וע
ועל כל הנלוים עליהם
ולא יעבור להיות עש
עשים את שני הימים
האלה ככתבם וכזמנ
וכזמנם בכל שנה וש
ושנה׃ והימים האלה
נזכרים ונעשים בכל
דור ודור משפחה ז
ומשפחה מדינה ומ
ומדינה ועיר ועיר
וימי הפורים האלה
לא יעברו מתוך היה
היהודים וזכרם לא
יסוף מזרעם׃
ותכתב אסתר
המלכה בת אביחיל ו
ומרדכי היהודי את
כל תקף לקים את א
אגרת הפרים הזאת
השנית׃ וישלח ספרי
ספרים אל כל היהוד
היהודים אל שבע ז
ועשרים ומאה מדי
מדינה מלכות אחש
אחשורוש דברי של
שלום ואמת׃ לקים

את ימי הפרים הא ז
האלה בזמניהם כא
כאשר קים עליהם
מרדכי היהודי ואס
ואסתר המלכה וכא
וכאשר קימו על נפ
נפשם ועל זרעם דב
דברי הצומות וזעק
וזעקתם׃ ומאמר א
אסתר קים דברי ה
הפרים האלה ונכתב
בספר׃ וישם
המלך אחשרש מס
על הארץ ואיי הים׃
וכל מעשה תקפו ז
וגבורתו ופרשת גד
גדלת מרדכי אשר
גדלו המלך הלוא ה
הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי
מדי ופרס׃ כי מרדכי
היהודי משנה למלך
אחשורוש וגדול ל
ליהודים ורצוי לרב
אחיו דרש טוב לע
לעמו ודבר שלום
לכל
זרעו׃

אחת לכורש מלך פרס
לכלות דבר יהוה מפי
ירמיה העיר יהוה א׃
את רוח כרש מלך
פרס ויעבר קול בכל
מלכותו וגם במכתב
לאמר׃ כה אמר כרש
מלך פרס כל ממלכות
הארץ נתן לי יהוה
אלהי השמים והוא
פקד עלי לבנות לו ב׃
בית בירושלם אשר
ביהודה׃ מי בכם מכל
עמו יהי אלהיו עמו
ויעל לירושלם אשר
ביהודה ויבן את בית
יהוה אלהי ישראל הוא
האלהים אשר בירו
בירושלם׃ וכל הנשא
הנשאר מכל המקומ
המקמות אשר הוא
גר שם ינשאוהו אנשי
מקמו בכסף ובזהב
וברכוש ובבהמה עם
הנדבה לבית האלהים
אשר בירושלם׃
ויקומו ראשי
האבות ליהודה ובני
ובנימן והכהנים והל
והלוים לכל העיר
האלהים את רוחו׃

לעלות לבנות את בית
יהוה אשר בירושל
בירושלם׃ וכל סביב׃
סביבתיהם חזקו ב
בידיהם בכלי כסף׃
בזהב ברכוש ובבהמ
ובבהמה ובמגדנות
לבד על כל התנדב׃
והמלך כורש הוציא
את כלי בית יהוה א׃
אשר הוציא נבוכ׃
נבוכדנאצר מירושלם
ויתנם בבית אלהיו׃
ויוציאם כורש מלך
פרס על יד מתרדת ה
הגזבר ויספרם לשש
לששבצר הנשיא ל׃
ליהודה׃ ואלה מספ׃
מספרם אגרטלי זהב
שלשים אגרטלי כסף
אלף מחלפים תשעה
ועשרים׃ כפורי זהב
שלשים כפורי כסף
משנים ארבע מאות
ועשרה כלים אחרים
אלף׃ כל כלים לזהב
ולכסף חמשת אלפים
וארבע מאות הכל ה
העלה ששבצר עם
העלות הגולה מבבל
לירושלם׃
ואלה בני המדינה ה
העלים משבי הגולה
אשר הגלה נבוכדנ

נבוכדנאצר מלך בבל
לבבל וישובו לירושל׃
לירושלם ויהודה א
איש לעירו׃ אשר ב
באו עם זרבבל ישוע
נחמיה שריה רעליה
מרדכי בלשן מספר
בגוי רחום בענה מס׃
מספר אנשי עם יש׃
ישראל׃ בני
פרעש אלפים מאה
שבעים ושנים׃ בני
שפטיה שלש מאות
שלש מאות שבעים
ושנים׃ בני ארח׃
שבע מאות חמשה
ושבעים׃ בני פחת
מואב לבני ישוע יוא
יואב אלפים שמונה
מאות ושנים עשר׃
בני עילם אלף׃
מאתים חמשים ואר
וארבעה׃ בני זתוא
תשע מאות וארבעים
וחמשה׃ בני זכי׃
שבע מאות וששים׃
בני בני שש מאות
ארבעים ושנים׃
בני בבי שש מאות
עשרים ושלשה׃
בני עזגד אלף מאתים
עשרים ושנים׃ בני
אדניקם שש מאות
ששים וששה׃

בני בגוי אלפים חמש
חמשים וששה׃
בני עדין ארבע מאות
חמשים וארבעה׃
בני אטר ליחזקיה
תשעים וששה׃ בני
בצי שלש מאות
עשרים ושלשה׃
בני יורה מאה ושנים
עשר׃ בני חשם מא
מאתים עשרים ושל
ושלשה׃ בני גבר
תשעים וחמשה׃
בני בית לחם מאה ע
עשרים ושלשה׃
אנשי נטפה חמשים
וששה׃ אנשי
ענתות מאה עשרים
ושמונה׃ בני עזמות
ארבעים ושנים׃ בני
קרית יערים כפירה ו
ובארות שבע מאות
ארבעים ושלשה׃
בני הרמה וגבע שש
מאות עשרים ואחד׃
אנשי מכמס מאה
עשרים ושנים׃
אנשי בית אל והעי
מאתים עשרים ושל
ושלשה׃ בני נבו
חמשים ושנים׃ בני
מגביש מאה חמשים
וששה׃ בני עילם
אחר אלף מאתים

חמשים וארבעה׃
בני חרם שלש מאות
ועשרים׃ בני לוד
חדיד ואונו שבע מא
מאות עשרים וחמשה׃
בני סנאה שלשת
אלפים ושש מאות
ושלשים׃ הכהנים
בני ידעיה לבית ישוע
תשע מאות שבעים
ושלשה׃ בני אמר
אלף חמשים ושנים׃
בני פשחור אלף
מאתים ארבעים וש
ושבעה׃ בני חרים
אלף ושבעה עשר׃
הלוים בני ישוע וקד
וקדמיאל לבני הודו
הודויה שבעים וארב
וארבעה׃ המשררים
בני אסף מאה עשרים
ושמנה׃ בני השערים
בני שלום בני אטר בני
טלמון בני עקוב בני
חטיטא בני שבי
הכל מאה שלשים
ותשעה׃ הנתינים
בני ציחא בני חשופא
בני טבעות׃ בני קרס
בני סיעהא בני פדון׃
בני לבנה בני חגבא
בני עקוב׃ בני חגב
בני שמלי בני חנן׃
בני גדל בני גחר

בני ראיה׃ בני רצין
בני נקודא בני גזם׃
בני עזא בני פסח
בני בסי׃ בני אסנה
בני מעונים בני נפיסים׃
בני בקבוק בני חקופא
בני חרחור׃ בני בצלית
בני מחידא בני חרשא׃
בני ברקוס בני סיסרא
בני תמח׃ בני נציח
בני חטיפא׃ בני עבדי
שלמה בני סטי בני
הספרת בני פרודא׃
בני יעלה בני דרקון
בני גדל׃ בני שפטיה
בני חטיל בני פכרת
הצביים בני אמי׃ כל
הנתינים ובני עבדי
שלמה שלש מאות
תשעים ושנים׃
ואלה העלים מתל
מלח תל חרשא כרוב
אדן אמר ולא יכלו
להגיד בית אבותם ו
וזרעם אם מישראל
הם׃ בני דליה בני טו
טוביה בני נקודא
שש מאות חמשים
ושנים׃ ומבני
הכהנים בני חביה ב
בני הקוץ בני ברזלי
אשר לקח מבנות בר
ברזלי הגלעדי אשה
ויקרא על שמם׃

אלה בקשו כתבם המ
המתיחשים ולא נמ
נמצאו ויגאלו מן ה
הכהנה ויאמר התר
התרשתא להם אשר
לא יאכלו מקדש הק
הקדשים עד עמד כה
כהן לאורים ולתמים׃
כל הקהל כאחד ארב
ארבע רבוא אלפים
שלש מאות ששים׃
מלבד עבדיהם ואמה
ואמהתיהם אלה ש
שבעת אלפים שלש
מאות שלשים ושב
ושבעה ולהם משרר
משררים ומשררות
מאתים׃ סוסיהם שב
שבע מאות שלשים
וששה פרדיהם מא
מאתים ארבעים וח
וחמשה׃ גמליהם א
ארבע מאות שלשים
וחמשה חמרים שש
ששת אלפים שבע
מאות ועשרים׃
ומראשי
האבות בבואם לבית
יהוה אשר בירושלם
התנדבו לבית ה׳ א
האלהים להעמידו
על מכונו׃ ככחם נ
נתנו לאוצר המלא
המלאכה זהב דרכ

דרכמונים שש רבא
רבאות ואלף וכסף
מנים חמשת אלפים
וכתנת כהנים מאה׃
וישבו הכהנים
והלוים ומן העם וה
והמשררים והשוערים
והנתינים בעריהם ו
וכל ישראל בעריהם׃
ויגע החדש השביעי
ובני ישראל בעריהם
ויאספו העם כאיש
אחד אל ירושלם׃
ויקם ישוע
בן יוצדק ואחיו הכ
הכהנים וזרבבל בן
שאלתיאל ואחיו ו
ויבנו את מזבח אלהי
ישראל להעלות ע
עליו עלות ככתוב ב
בתורת משה איש ה
האלהים׃ ויכינו המ
המזבח על מכונתו
כי באימה עליהם מ
מעמי הארצות ויעל
עליו עלות ליהוה ע
עלות לבקר ולערב׃
ויעשו את חג הסכות
ככתוב ועלת יום ב
ביום במספר כמשפ
כמשפט דבר יום בי
ביומו׃ ואחרי כן עלת
תמיד ולחדשים ולכל
ולמועדי יהוה המ

המקדשים ולכל מת
מתנדב נדבה ליהוה׃
מיום אחד לחדש ה
השביעי החלו להע
להעלות עלות ליה
ליהוה והיכל יהוה
לא יסד׃ ויתנו כסף
לחצבים ולחרשים
ומאכל ומשתה ושמ
ושמן לצדנים ולצר
ולצרים להביא עצי
ארזים מן הלבנון אל
ים יפוא כרשיון כור
כורש מלך פרס על
עליהם׃
ובשנה השנית לבוא
לבואם אל בית ה׳ הא
האלהים לירושלם
בחדש השני החלו
זרבבל בן שאלתיאל
וישוע בן יוצדק וש
ושאר אחיהם הכה
הכהנים והלוים וכל
הבאים מהשבי ירוש
ירושלם ויעמידו א
את הלוים מבן עש
עשרים שנה ומעלה
לנצח על מלאכת ב
בית יהוה׃ ויעמד יש
ישוע בניו ואחיו ק
קדמיאל ובניו בני
יהודה כאחד לנצח
על עשה המלאכה
בבית האלהים בני

חנדד בניהם ואחיהם
הלוים ויסדו הבנים
את היכל יהוה ויע
ויעמידו הכהנים מ
מלבשים בחצצרות
והלוים בני אסף במ
במצלתים להלל את
יהוה על ידי דויד
מלך ישראל ויענו
בהלל ובהודת
ליהוה כי טוב כי לע
לעולם חסדו על יש
ישראל וכל העם ה
הריעו תרועה גדולה
בהלל ליהוה על הו
הוסד בית יהוה ורב
ורבים מהכהנים והלוים
וראשי האבות הזק
הזקנים אשר ראו
את הבית הראשון
ביסדו זה הבית בעי
בעיניהם בכים בקול
גדול ורבים בתרועה
בשמחה להרים קול
ואין העם מכירים
לקול תרועת השמחה
לקול בכי העם כי ה
העם מריעים תרועה
גדולה והקול נשמע
עד למרחוק
וישמעו צרי יהודה
ובנימן כי בני הגולה
בונים היכל ליהוה
אלהי ישראל ויגשו

אל זרבבל ואל ראשי
האבות ויאמרו להם
נבנה עמכם כי ככם
נדרוש לאלהיכם ו
ולא אנחנו זבחים מ
מימי אסרחדן מלך
אשור המעלה אתנו
פה ויאמר להם זרב
זרבבל וישוע ושאר
ראשי האבות ליש
לישראל לא לכם ול
ולנו לבנות בית ל
לאלהינו כי אנחנו י
יחד נבנה ליהוה א
אלהי ישראל כאשר
צונו המלך כורש מ
מלך פרס ויהי עם ה
הארץ מרפים ידי עם
יהודה ומבלהים את
אתם לבנות וסכרים
עליהם יועצים לה
להפר עצתם כל ימי
כורש מלך פרס ועד
מלכות דריוש מלך
פרס ובמלכות אחש
אחשורוש בתחלת
מלכותו כתבו שטנה
על ישבי יהודה ויר
וירושלם
ובימי ארתחששתא
כתב בשלם מתרדת
טבאל ושאר כנותו
על ארתחששתא
מלך פרס וכתב הנ

הנשתון כתוב ארמית
ומתרגם ארמית
רחום בעל
טעם ושמשי ספרא
כתבו אגרה חדה על
ירושלם לארתחששתא
מלכא כנמא ארין
רחום בעל טעם ושמ
ושמשי ספרא ושאר
כנותהון דיניא ואפ
ואפרסתכיא טרפליא
אפרסיא ארכוי בבלי
שושנכיא דהוא על
עלמיא ושאר אמיא
די הגלי אסנפר רבא
ויקירא והותב המו
בקריה די שמרין וש
ושאר עבר נהרה וכ
וכענת דנה פרשגן
אגרתא די שלחו על
עלוהי על ארתחששתא
מלכא עבדיך אנש
עבר נהרה וכענת
ידיע להוא למל
למלכא די יהודיא די
סליקו מן לותך עלינא
אתו לירושלם קריתא
מרדתא ובאישתא
בנין ושורי אשכלילו
ואשיא יחיטו כען
ידיע להוא למלכא
די הן קריתא דך תת
תתבנא ושוריא ישת
ישתכללון מנדה בלו

והלך לא ינתנון ו
ואפתם מלכים תה
תהנזק׃ כען
כל קבל די מלח היכלא
מלחנא וערות מלכא
לא אריך לנא למחזא
על דנה שלחנא והו
והודענא למלכא׃ די
יבקר בספר דכרניא
די אבהתך ותהשכח
בספר דכרניא ותנדע
די קריתא דך קריא
מרדא ומהנזקת מל
מלכין ומדנן ואש
ואשתדור עבדין בגוה
מן יומת עלמא על
דנה קריתא דך הח
החרבת׃ מהודעין א
אנחנה למלכא די
הן קריתא דך תתבנה
ושוריא ישתכללון
לקבל דנה חלק בעבר
נהרא לא איתי לך׃
פתגמא שלח
מלכא על רחום בעל
טעם ושמשי ספרא
ושאר כנותהון די יתב
יתבין בשמרין ושאר
עבר נהרא שלם וכע
וכעת׃ נשתונא די של
שלחתון עלינא מפ
מפרש קרי קדמי׃ ו
ומני שים טעם ובקרו
והשכחו די קריתא

דך מן יומת עלמא
על מלכין מתנשאה
ומרד ואשתדור מת
מתעבד בה׃ ומלכין
תקיפין הוו על ירוש
ירושלם ושליטין ב
בכל עבר נהרא ומדה
בלו והלך מתיהב לה
להון׃ כען
שימו טעם לבטלא
גבריא אלך וקריתא
דך לא תתבנא עד מני
טעמא יתשם׃ וזהירין
הוו שלו למעבד על
דנה למה ישגא חב
חבלא להנזקת מלכין׃
אדין מן די פרשגן
נשתונא די ארתחש
ארתחששתא מלכא
קרי קדם רחום ושמ
ושמשי ספרא וכנ
וכנותהון אזלו בבה
בבהילו לירושלם על
יהודיא ובטלו המו
באדרע וחיל׃
באדין בטלת עבידת
בית אלהא די בירוש
בירושלם והות בטלא
עד שנת תרתין למל
למלכות דריוש מלך
פרס׃ והתנבי
חגי נביאה וזכריה בר
עדוא נביאיא על י
יהודיא די ביהוד וב

ובירושלם בשם אלה
ישראל עליהון׃ בא
באדין קמו זרבבל
בר שאלתיאל וישוע
בר יוצדק ושריו למ
למבנא בית אלהא ד
די בירושלם ועמהון
נביאיא די אלהא
מסעדין להון׃
בה זמנא אתא
עליהון תתני פחת
עבר נהרא ושתר בו
בוזני וכנותהון וכן א
אמרין להם מן
שם לכם טעם ביתא
דנא לבנא ואשרנא
דנה לשכללא׃
אדין כנמא אמרנא
להם מן אנון שמהת
גבריא די דנה בנינא
בנין׃ ועין אלההם
הות על שבי יהודיא
ולא בטלו המו עד
טעמא לדריוש יהך
ואדין יתיבון נשתונא
על דנה׃ פרשגן אגר
אגרתא די שלח תתני
פחת עבר נהרא ושת
ושתר בוזני וכנותה
אפרסכיא די בעבר
נהרא על דריוש מ
מלכא׃ פתגמא שלחו
עלוהי וכדנה כתיב
בגויה לדריוש מלכא

שלמא כלא׃
ידיע להוא למלכא די
אזלנא ליהוד מדינתא
לבית אלהא רבא והוא
והוא מתבנא אבן ג
גלל ואע מתשם בכת
בכתליא ועבידתא דך
אספרנא מתעבדא
ומצלח בידהם׃
אדין שאלנא לשביא
אלך כנמא אמרנא
להם מן שם לכם טע
טעם ביתא דנה למ
למבניה ואשרנא
דנה לשכללה ואף
שמהתהם שאלנא
להם להודעותך די
נכתב שם גבריא די
בראשיהם׃
וכנמא פתגמא התיב
התיבונא למימר אנ
אנחנא המו עבדוהי
די אלה שמיא וארע
וארעא ובנין ביתא
די הוה בנה מן קדמת
דנה שנין שגיאן ומ
ומלך לישראל רב ב
בנהי ושכללה׃ להן
מן די הרגזו אבהתנא
לאלה שמיא יהב ה
המו ביד נבוכדנצר
מלך בבל כסדיא וב
וביתה דנה סתרה וע
ועמה הגלי לבבל׃

ברם בשנת חדה לכ
לכורש מלכא די בבל
כורש מלכא שם טעם
בית אלהא דנה לבנא׃
ואף מאניא די בית א
אלהא די דהבה וכ
וכספא די נבוכדנצר
הנפק מן היכלא די
בירושלם והיבל המו
להיכלא די בבל הנפ
הנפק המו כורש מ
מלכא מן היכלא די
בבל ויהיבו לששבצר
שמה די פחה שמה׃
ואמר לה אלה מאניא
שא אזל אחת המו
בהיכלא די בירושלם
ובית אלהא יתבנא על
אתרה׃ אדין
ששבצר דך אתא
יהב אשיא די בית א
אלהא די בירושלם
ומן אדין ועד כען מ
מתבנא ולא שלם׃
וכען הן על מלכא טב
יתבקר בבית גנזיא די
מלכא תמה די בבבל
הן איתי די מן כורש
מלכא שים טעם למ
למבנא בית אלהא
דך בירושלם על דנה [ורעות מלכא]
ישלח עלינא׃
באדין דריוש מלכא
שם טעם ובקרו בבית

ספריא די גנזיא מה
מהחתין תמה בבבל׃
והשתכח באחמתא
בבירתא די במדי מ
מדינתה מגלה חדה
וכן כתיב בגוה דכרונה׃
בשנת חדה
לכורש מלכא כורש
מלכא שם טעם בית
אלהא בירושלם ביתא
יתבנא אתר די דבחין
דבחין ואשוהי מסו
מסובלין רומה אמין
שתין פתיה אמין ש
שתין׃ נדבכין די אבן
גלל תלתא ונדבך די
אע חדת ונפקתא מן ב
בית מלכא תתיהב׃ ו
ואף מאני בית אלהא
די דהבה וכספא די
נבוכדנצר הנפק מן
היכלא די בירושלם
והיבל לבבל יהתיבון
ויהך להיכלא די בי
בירושלם לאתרה ות
ותחת בבית אלהא׃ כ
כען תתני פחת עבר נ
נהרא שתר בוזני וכ
וכנותהון אפרסכיא
די בעבר נהרא רחיקין
הוו מן תמה׃ שבקו
לעבידת בית אלהא
דך פחת יהודיא ול
ולשבי יהודיא בית

אלהא דך יבנון על א
אתרה ומני שים טעם
למא די תעבדון עם ע
שבי יהודיא אלך למ
למבנא בית אלהא דך
ומנכסי מלכא די מדת
עבר נהרא אספרנא
נפקתא תהוא מתיהבא
לגבריא אלך די לא
לבטלא ומה חשחן
ובני תורין ודכרין וא
ואמרין לעלון לאלה
שמיא חנטין מלח
חמר ומשח כמאמר
כהניא די בירושלם
להוא מתיהב להום
יום ביום די לא שלו
די להון מהקרבין ני
ניחוחין לאלה שמי
שמיא ומצלין לחיי
מלכא ובנוהי
ומני שים טעם די כל
אנש די יהשנא פת
פתגמא דנה יתנסח
אע מן ביתה וזקיף
יתמחא עלהי וביתה
נולו יתעבד על דנה
ואלהא די שכן שמה
תמה ימגר כל מלך
ועם די ישלח ידה
להשניא לחבלא בית
אלהא דך די בירושלם
אנה דריוש שמת טע
טעם אספרנא יתעבד

אדין תתני
פחת עבר נהרא שתר
בוזני וכנותהון לקבל
די שלח דריוש מלכא
כנמא אספרנא עבדו
ושבי יהודיא בנין ומ
ומצלחין בנבואת חגי
נביאה וזכריה בר עדו
עדוא ובנו ושכללו
מן טעם אלה ישראל
ומטעם כורש ודריוש
וארתחשסתא מלך
פרס ושיציא ביתה ד
דנה עד יום תלתה ל
לירח אדר די היא ש
שנת שת למלכות ד
דריוש מלכא ועבדו
בני ישראל כהניא ו
ולויא ושאר בני ג
גלותא חנכת בית
אלהא דנה בחדוה
והקרבו לחנכת בית
אלהא דנה תורין מ
מאה דכרין מאתין א
אמרין ארבע מאה
וצפירי עזין לחטיא
על כל ישראל תרי
עשר למנין שבטי
ישראל והקימו כהנ
כהניא בפלגתהון ולוי
ולויא במחלקתהון על
עבידת אלהא די בי
בירושלם ככתב ספר
משה

ויעשו בני הגולה את
הפסח בארבעה עשר
לחדש הראשון כי הט
הטהרו הכהנים והל
והלוים כאחד כלם
טהורים וישחטו הפ
הפסח לכל בני הגולה
ולאחיהם הכהנים ו
ולהם ויאכלו בני יש
ישראל השבים מהג
מהגולה וכל הנבדל
מטמאת גוי הארץ
אלהם לדרש ליהוה
אלהי ישראל ויעשו
חג מצות שבעת ימים
בשמחה כי שמחם
יהוה והסב לב מלך
אשור עליהם לחזק
ידיהם במלאכת בית
האלהים אלהי יש
ישראל ואחר הדב
הדברים האלה במל
במלכות ארתחשסתא
מלך פרס עזרא בן ע
שריה בן עזריה בן ח
חלקיה בן שלום בן
צדוק בן אחיטוב בן
אמריה בן עזריה בן
מריות בן זרחיה בן
עזי בן בקי בן אבי
אבישוע בן פינחס בן
אלעזר בן אהרן הכה
הכהן הראש הוא
עזרא עלה מבבל

והוא סופר מהיר בת
בתורת משה אשר ״
נתן יהוה אלהי ישר
ישראל ויתן לו המלך
כיד יהוה אלהיו על
עליו כל בקשתו׃
ויעלו מן בני
ישראל ומן הכהנים
והלוים והמשררים
והשערים והנתינים
אל ירושלם בשנת
שבע לארתחשסתא
המלך׃ ויבא ירושלם
בחדש החמישי היא
שנת השביעית למ
למלך׃ כי באחד לח
לחדש הראשון הוא
יסד המעלה מבבל
ובאחד לחדש החמ
החמישי בא אל יר
ירושלם כיד אלהיו
הטובה עליו׃ כי עזר
עזרא הכין לבבו ל
לדרוש את תורת ״
יהוה ולעשות וללמ
וללמד בישראל חק
ומשפט׃ וזה פרשגן
הנשתון אשר נתן ה
המלך ארתחשסתא
לעזרא הכהן הספר
ספר דברי מצות ״
יהוה וחקיו על ישר
ישראל׃
ארתחשסתא מלך

מלכיא לעזרא כהנא
ספר דתא די אלה שמ
שמיא גמיר וכענת׃
מני שים טעם די כל
מתנדב במלכותי מן
עמא ישראל וכהנוהי
ולויא למהך לירושלם
עמך יהך׃ כל קבל די
מן קדם מלכא ושב
ושבעת יעטהי של
שליח לבקרא על
יהוד ולירושלם בדת
אלהך די בידך׃ ולה
ולהיבלא כסף ודהב
די מלכא ויעטוהי ה
התנדבו לאלה ישר
ישראל די בירושלם
משכנה׃ וכל כסף וד
ודהב די תהשכח בכל
בכל מדינת בבל עם
התנדבות עמא וכה
וכהניא מתנדבין ל
לבית אלההם די ב
בירושלם׃ כל קבל ד
דנה אספרנא תקנא
בכספא דנה תורין ד
דכרין אמרין ומנח
ומנחתהון ונסכיהון
ותקרב המו על מד
מדבחה די בית א״
אלהכם די בירושלם׃
ומה די עליך ועל
אחיך ייטב בשאר
כספא ודהבה למעבד

כרעות אלהכם תעב
תעבדון׃ ומאניא די
מתיהבין לך לפלחן
בית אלהך השלם
קדם אלה ירושלם׃
ושאר חשחות בית
אלהך די יפל לך למנ
למנתן תנתן מן בית
גנזי מלכא׃ ומני אנא
ארתחשסתא מלכא
שים טעם לכל גזבר
גזבריא די בעבר נה
נהרא די כל די ישא
ישאלנכון עזרא כה
כהנא ספר דתא די
אלה שמיא אספרנא
יתעבד׃ עד כסף ככ
ככרין מאה ועד חנ
חנטין כורין מאה וע
ועד חמר בתין מאה
ועד בתין משח מאה
ומלח די לא כתב׃ כל
די מן טעם אלה שמ [יא יתעבד אדרזדא לבית אלה]
שמיא די למה להוא
קצף על מלכות מל
מלכא ובנוהי׃ ולכם
מהודעין די כל כה
כהניא ולויא זמריא
תרעיא נתיניא ופלחי
בית אלהא דנא מנ
מנדה בלו והלך לא
שליט למרמא עלי
עליהם׃ ואנת עזרא
כחכמת אלהך די בי

בידך מני שפטין ו
דינין די להון דאנין
לכל עמא די בעבר
נהרא לכל ידעי דתי
אלהך ודי לא ידע ת
הודעון: וכל די לא
להוא עבד דתא די
אלהך ודתא די מלכ
מלכא אספרנא דינא
להוא מתעבד מנה
הן למות הן לשרושי
הן לענש נכסין ולא
ולאסורין:
ברוך יהוה אלהי א
אבותינו אשר נתן כז
זאת בלב המלך ל
לפאר את בית יהוה
אשר בירושלם: ועלי
הטה חסד לפני המ
המלך ויועציו ולכל
שרי המלך הגברים
ואני התחזקתי כיד
יהוה אלהי עלי וא
ואקבצה מישראל
ראשים לעלות עמי:
ואלה ראשי
אבתיהם והתיחשם
העלים עמי במלכות
ארתחשסתא המלך
מבבל: מבני פינחס
גרשם מבני איתמר
דניאל מבני דויד ח
חטוש: מבני שכניה
מבני פרעש זכריה

ועמו התיחש לזכרי
לזכרים מאה וחמש
וחמשים: מבני פחת
מואב אליהועיני בן
זרחיה ועמו מאתים
הזכרים: מבני שכניה
בן יחזיאל ועמו ש
שלש מאות הזכרים:
מבני עדין עבד בן
יונתן ועמו חמשים
הזכרים: מבני עילם
ישעיה בן עתליה ו
ועמו שבעים הזכרים:
ומבני שפטיה זבדיה
בן מיכאל ועמו ש
שמנים הזכרים: ומ
ומבני יואב עבדיה
בן יחיאל ועמו מא
מאתים ושמנה עשר
הזכרים: ומבני שלו
שלומית בן יוספיה
ועמו מאה וששים
הזכרים: ומבני בבי
זכריה בן בבי ועמו
עשרים ושמנה הז
הזכרים: ומבני עזגד
יוחנן בן הקטן ועמו
מאה ועשרים הזכר
הזכרים: ומבני אדני
אדניקם אחרנים וא
ואלה שמותם אליפ
אליפלט יעיאל וש
ושמעיה ועמהם
ששים הזכרים: ומ

ומבני בגוי עותי ו
וזבוד ועמו שבעים
הזכרים: ואקבצם
אל הנהר הבא אל
אהוא ונחנה שם י
ימים שלשה ואבינה
בעם ובכהנים ומבני
לוי לא מצאתי שם:
ואשלחה לאליעזר
לאריאל לשמעיה
ולאלנתן ולירבי
ולאלנתן ולנתן ולז
ולזכריה ולמשלם
ראשים ולויריב
ולאלנתן מבינים:
ואוצאה אתם על
אדו הראש בכספיא
המקום ואשימה
בפיהם דברים לדבר
אל אדו אחיו הנתי
הנתינים בכספיא ה
המקום להביא לנו
משרתים לבית א
אלהינו: ויביאו לנו
כיד אלהינו הטובה
עלינו איש שכל מ
מבני מחלי בן לוי בן
ישראל ושרביה ובנ
ובניו ואחיו שמנה
עשר: ואת חשביה
ואתו ישעיה מבני
מררי אחיו ובניהם
עשרים: ומן
הנתינים שנתן דויד

והשרים לעבדת הלוי
הלוים נתינים מאתים
ועשרים כלם נקבו ב
בשמות׃ ואקרא שם
צום על הנהר אהוא
להתענות לפני א׳׳ ׃
אלהינו לבקש ממנו
דרך ישרה לנו ולט
ולטפנו ולכל רכושנו׃
כי בשתי לשאול מן ה
המלך חיל ופרשים
לעזרנו מאויב בדרך
כי אמרנו למלך לא
לאמר יד אלהינו ׃
על כל מבקשיו לטו
לטובה ועזו ואפו ׃
על כל עזביו׃ ונצומה
ונבקשה מאלהינו ׃
על זאת ויעתר לנו׃
ואבדילה משרי הכ
הכהנים שנים עשר
לשרביה חשביה ו ׃
ועמהם מאחיהם ע
עשרה׃ ואשקולה ׃
להם את הכסף ואת
הזהב ואת הכלים ׃
תרומת בית אלהינו
ההרימו המלך ויוע
ויעציו ושריו וכל
ישראל הנמצאים׃
ואשקלה על ידם כ
כסף ככרים שש מ ׃
מאות וחמשים וכלי
כסף מאה לככרים ׃

זהב מאה ככר׃ וכפו
וכפורי זהב עשרים
לאדרכנים אלף וכלי
נחשת מצהב טובה
שנים חמודות כזהב׃
ואמרה אלהם אתם
קדש ליהוה והכלים
קדש והכסף והזהב
נדבה ליהוה אלהי ׃
אבתיכם׃ שקדו ושמ
ושמרו עד תשקלו ל
לפני שרי הכהנים ׃
והלוים ושרי האבות
לישראל בירושלם׃
הלשכות בית יהוה׃
וקבלו הכהנים והלוי
והלוים משקל הכ ׃
הכסף והזהב והכלים
להביא לירושלם ל׳׳
לבית אלהינו׃
ונסעה מנהר אהוא
בשנים עשר לחדש
הראשון ללכת ליר
לירושלם ויד אלהינו
היתה עלינו ויצילנו
מכף אויב ואורב על
הדרך׃ ונבוא ירושלם
ונשב שם ימים ש ׃
שלשה׃ וביום הרבי
הרביעי נשקל הכסף
והזהב והכלים בבית
אלהינו על יד מרמ
מרמות בן אוריה ה
הכהן ועמו אלעזר

בן פינחס ועמהם יו ׃
יוזבד בן ישוע ונוע
ונועדיה בן בנוי הלו
הלוים׃ במספר במש
במשקל לכל ויכתב
כל המשקל בעת ה ׃
ההיא׃ הבאים מהש
מהשבי בני הגולה ה
הקריבו עלות לאלהי
ישראל פרים שנים
עשר על כל ישראל
אילים תשעים וששה
כבשים שבעים ושב
ושבעה צפירי חטאת
שנים עשר הכל עלה
ליהוה׃ ויתנו את דתי
המלך לאחשדרפני
המלך ופחות עבר
הנהר ונשאו את ה ׃
העם ואת בית האלהים׃
וככלות אלה נגשו ׃
אלי השרים לאמר
לא נבדלו העם יש ׃
ישראל והכהנים וה ׃
והלוים מעמי האר ׃
הארצות כתועבתיהם
לכנעני החתי הפרזי
היבוסי העמוני המו
המואבי המצרי והא
והאמרי׃ כי נשאו ׃
מבנתיהם להם ולבנ ׃
ולבניהם והתערבו ז
זרע הקדש בעמי ׃
הארצות ויד השרים

והסגנים היתה במעל
הזה ראשנה׃
וכשמעי את הדבר
הזה קרעתי את בגדי
ומעילי ואמרטה
משער ראשי וזקני
ואשבה משומם׃ ואלי
יאספו כל חרד בדברי
אלהי ישראל על
מעל הגולה ואני ישב
משומם עד למנחת
הערב׃ ובמנחת הערב
קמתי מתעניתי
ובקרעי בגדי ומעילי
ואכרעה על ברכי
ואפרשה כפי אל יהוה
אלהי׃ ואמרה אלהי
בשתי ונכלמתי
להרים אלהי פני
אליך כי עונתינו רבו
למעלה ראש
ואשמתנו גדלה עד
לשמים׃ מימי אבתינו
אנחנו באשמה גדלה
עד היום הזה
ובעונתינו נתנו אנחנו
מלכינו כהנינו ביד
מלכי הארצות בחרב
בשבי ובבזה ובבשת
פנים כהיום הזה׃
ועתה כמעט רגע
היתה תחנה מאת
יהוה אלהינו
להשאיר לנו פליטה

ולתת לנו יתד במקום
קדשו להאיר עינינו
אלהינו ולתתנו מחיה
מעט בעבדותינו׃ כי
עבדים אנחנו
ובעבדותינו לא עזבנו
אלהינו ויט עלינו
חסד לפני מלכי פרס
לתת לנו מחיה לרומם
את בית אלהינו
ולהעמיד את חרבתיו
ולתת לנו גדר ביהודה
ובירושלם׃ ועתה מה
נאמר אלהינו אחרי
זאת כי עזבנו מצותיך׃
אשר צוית ביד
עבדיך הנביאים
לאמר הארץ אשר
אתם באים לרשתה
ארץ נדה היא בנדת
עמי הארצות
בתעבותיהם אשר
מלאוה מפה אל פה
בטמאתם׃ ועתה
בנותיכם אל תתנו
לבניהם ובנתיהם אל
תשאו לבניכם ולא
תדרשו שלומם
וטובתם עד עולם
למען תחזקו ואכלתם
את טוב הארץ
והורשתם לבניכם עד
עולם׃ ואחרי כל הבא
עלינו במעשינו

הרעים ובאשמתנו
הגדלה כי אתה
אלהינו חשכת למטה
מעוננו ונתתה לנו
פליטה כזאת׃ הנשוב
להפר מצותיך
ולהתחתן בעמי
התעבות האלה
הלוא תאנף בנו עד
כלה לאין שארית
ופליטה׃ יהוה
אלהי ישראל צדיק
אתה כי נשארנו
פליטה כהיום הזה
הננו לפניך באשמתינו
כי אין לעמד לפניך
על זאת׃
ובהתפלל עזרא
ובהתודתו בכה
ומתנפל לפני בית
האלהים נקבצו אליו
מישראל קהל רב
מאד אנשים ונשים
וילדים כי בכו העם
הרבה בכה׃ ויען
שכניה בן יחיאל
מבני עולם ויאמר
לעזרא אנחנו מעלנו
באלהינו ונשב נשים
נכריות מעמי הארץ
ועתה יש מקוה
לישראל על זאת׃
ועתה נכרת ברית
לאלהינו להוציא כל

נשים והנולד מהם
בעצת אדני והחרדים
במצות אלהינו וכת
וכתורה יעשה: קום
כי עליך הדבר ואנחנו
עמך חזק ועשה:
ויקם עזרא
וישבע את שרי הכה
הכהנים הלוים וכל
ישראל לעשות כדב
כדבר הזה וישבעו:
ויקם עזרא מלפני
בית האלהים וילך א
אל לשכת יהוחנן בן
אלישיב וילך שם ל
לחם לא אכל ומים
לא שתה כי מתאבל
על מעל הגולה: ויע
ויעבירו קול ביהודה
ובירושלם לכל בני ה
הגולה להקבץ ירוש
ירושלם: וכל אשר
לא יבוא לשלשת הי
הימים כעצת השרים
והזקנים יחרם כל
רכושו והוא יבדל
מקהל הגולה: ויקבצו
כל אנשי יהודה ובנ
ובנימן ירושלם לש
לשלשת הימים הוא
חדש התשיעי בעש
בעשרים בחדש ויש
וישבו כל העם ברחוב
בית האלהים מרעי

מרעידים על הדבר
ומהגשמים:
ויקם עזרא הכהן ויא
ויאמר אלהם אתם
מעלתם ותשיבו נשי
נשים נכריות להוסיף
על אשמת ישראל:
ועתה תנו תודה
ליהוה אלהי אבתיכם
ועשו רצונו והבדלו
מעמי הארץ ומן ה
הנשים הנכריות: ויע
ויענו כל הקהל ויא
ויאמרו קול גדול כן
כדבריך עלינו לעש
לעשות: אבל העם רב
והעת גשמים ואין כח
לעמוד בחוץ והמלא
והמלאכה לא ליום
אחד ולא לשנים כי
הרבינו לפשע בדבר
הזה: יעמדו נא שרינו
לכל הקהל וכל אשר
בערינו ההשיב נשים
נכריות יבא לעתים
מזמנים ועמהם זקני
עיר ועיר ושפטיה
עד להשיב חרון את
אלהינו ממנו עד ל
להשיב חרון את א
אלהינו ממנו עד
לדבר הזה: אך יונתן
בן עשהאל ויחזיה
בן תקוה עמדו על

זאת ומשלם ושבתי
הלוי עזרם: ויעשו כן
בני הגולה ויבדלו ע
עזרא הכהן אנשים
ראשי האבות לבית
אבתם וכלם בשמות
וישבו ביום אחד ל
לחדש העשירי לד
לדריוש הדבר: ויכלו
בכל אנשים ההושיבו
נשים נכריות עד יום
אחד לחדש הראשון:
וימצא מבני הכהנים
אשר השיבו נשים
נכריות מבני ישוע
בן יוצדק ואחיו מ
מעשיה ואליעזר ו
ויריב וגדליה: ויתנו
ידם להוציא נשיהם
ואשמים איל צאן
על אשמתם:
ומבני אמר חנני וזב
וזבדיה: ומבני חרים
מעשיה ואליה ושמ
ושמעיה ויחיאל וע
ועזיה: ומבני פשחור
אליועיני מעשיה י
ישמעאל נתנאל י
יוזבד ואלעשה:
ומן הלוים יוזבד
ושמעי וקליה הוא
קליטא פתחיה יהודה
ואליעזר: ומן
המשררים אלישיב

ומן

ומן השוערים שלם
וטלם ואורי׃
ומישראל מבני פר
פרעש רמיה ויזיה
ומימן ואלעזר ומלי
ומלכיה ובניה׃
ומבני עילם מתניה
זכריה ויחיאל ועבדי
וירמות ואליה׃
ומבני זתוא אליועני
אלישיב מתניה ויר
וירמות וזבד ועזיזא׃
ומבני בבי יהוחנן
זבי עתלי׃ ומבני
בני משלם מלוך ועד
ועדיא ישוב ושאל
ירמות׃ ומבני פחת
מואב עדנא וכלל בני
בניה מעשיה מתניה
בצלאל ובנוי ומנשה׃
ומבני חרים אליעזר
ישיה מלכיה שמעיה
שמעון׃ בנימן מלוך
שמריה׃ מבני ח
חשום מתני מתתה ז
זבד אליפלט ירמי מ
מנשה שמעי׃
מבני בני מעדי ועמר
ועמרם ואואל׃
בניה בדיה כלוהי׃
וניה מרמות אלישיב׃
מתניה מתני ויע
ויעשו׃ ובני ובנוי ש
ושמעי׃ ושלמיה ונתן

ועדיה׃ מבנדבי ששי
שרי׃ עזראל ושלמי
ושלמיהו שמריה׃
שלום אמריה יוסף׃
ומבני נבו יעיאל
מתתיה זבד זבינא ידו
ויואל בניה׃ כל אלה
נשאי נשים נכריות
ויש מהם נשים וישי
וישימו בנים׃
דברי נחמיה בן חכלי
חכליה ויהי בחדש כ
כסלו שנת עשרים
ואני הייתי בשושן ה
הבירה׃ ויבא חנני א
אחד מאחי הוא ואנ
ואנשים מיהודה וא
ואשאלם על היהודים
הפליטה אשר נשארו
מן השבי ועל ירוש
ירושלם׃ ויאמרו לי
הנשארים אשר נש
נשארו מן השבי שם
במדינה ברעה גדלה
ובחרפה וחומת ירוש
ירושלם מפרצת וש
ושעריה נצתו באש׃
ויהי כשמעי את הד
הדברים האלה ישבתי
ואבכה ואתאבלה י
ימים ואהי צם ומת
ומתפלל לפני אלהי
השמים׃ ואמר אנא
יהוה אלהי השמים

האל הגדול והנורא׃
שמר הברית וחסד
לאהביו ולשמרי מ
מצותיו׃ תהי נא או
אזנך קשבת ועיניך
פתחות לשמע אל
תפלת עבדך אשר א
אנכי מתפלל לפניך
היום יומם ולילה על
בני ישראל עבדיך ו
ומתודה על חטאות
בני ישראל אשר חט
חטאנו לך ואני ובית
אבי חטאנו׃ חבל חב
חבלנו לך ולא שמרנו
את המצות ואת הח
החקים ואת המשפ
המשפטים אשר צ
צוית את משה עב
עבדך׃ זכר נא את ה
הדבר אשר צוית א
את משה עבדך לא
לאמר אתם תמעלו
אני אפיץ אתכם בע
בעמים׃ ושבתם אלי
ושמרתם מצותי וע
ועשיתם אתם אם
יהיה נדחכם בקצה
השמים משם אקב
אקבצם והבואתים
אל המקום אשר ב
בחרתי לשכן את
שמי שם׃ והם עבדי
עבדיך ועמך אשר

פדית בכחך הגדול׃
ובידך החזקה׃ אנא
אדני תהי נא אזנך
קשבת אל תפלת
עבדך ואל תפלת
עבדיך החפצים
ליראה את שמך
והצליחה נא לעבדך
היום ותנהו לרחמים
לפני האיש הזה ואני
הייתי משקה למלך׃
ויהי בחדש
ניסן שנת עשרים
לארתחשסתא המלך
יין לפניו ואשא את
היין ואתנה למלך
ולא הייתי רע לפניו׃
ויאמר לי המלך
מדוע פניך רעים
ואתה אינך חולה
אין זה כי אם רע לב
ואירא הרבה מאד׃
ואמר למלך המלך
לעולם יחיה מדוע
לא ירעו פני אשר
העיר בית קברות
אבתי חרבה ושעריה
אכלו באש׃ ויאמר
לי המלך על מה זה
אתה מבקש ואתפלל
אל אלהי השמים׃
ואמר למלך אם על
המלך טוב ואם ייטב
עבדך לפניך אשר

תשלחני אל יהודה
אל עיר קברות אבתי
ואבננה׃ ויאמר לי
המלך והשגל יושבת
אצלו עד מתי יהיה
מהלכך ומתי תשוב
וייטב לפני המלך
וישלחני ואתנה לו
זמן׃ ואומר למלך
אם על המלך טוב׃
אגרות יתנו לי על
פחוות עבר הנהר
אשר יעבירוני עד אשר
אבוא אל יהודה׃
ואגרת אל אסף שמר
הפרדס אשר למלך
אשר יתן לי עצים
לקרות את שערי
הבירה אשר לבית
ולחומת העיר ולבית
אשר אבוא אליו ויתן
לי המלך כיד אלהי
הטובה עלי׃ ואבוא
אל פחוות עבר הנהר
ואתנה להם את
אגרות המלך וישלח
עמי המלך שרי חיל
ופרשים׃
וישמע סנבלט החרני
וטוביה העבד העמני
וירע להם רעה גדלה
אשר בא אדם לבקש
טובה לבני ישראל׃
ואבוא אל ירושלם

ואהי שם ימים שלשה׃
ואקום לילה אני
ואנשים מעט עמי
ולא הגדתי לאדם מה
אלהי נתן אל לבי
לעשות לירושלם
ובהמה אין עמי כי אם
הבהמה אשר אני רכב
בה׃ ואצאה בשער
הגיא לילה ואל פני
עין התנין ואל שער
האשפת ואהי שבר
בחומת ירושלם אשר
המ פרוצים ושעריה
אכלו באש׃ ואעבר
אל שער העין ואל
ברכת המלך ואין
מקום לבהמה לעבר
תחתי׃ ואהי עלה
בנחל לילה ואהי
שבר בחומה ואשוב
ואבוא בשער הגיא
ואשוב׃ והסגנים לא
ידעו אנה הלכתי ומה
אני עשה וליהודים
ולכהנים ולחרים
ולסגנים וליתר עשה
המלאכה עד כן לא
הגדתי׃ ואמר אלהם
אתם ראים הרעה
אשר אנחנו בה אשר
ירושלם חרבה
ושעריה נצתו באש
לכו ונבנה את חומת

ירושלם ולא נהיה עוד
חרפה ואגיד להם את
יד אלהי אשר היא ט
טובה עלי ואף דברי
המלך אשר אמר לי
ויאמרו נקום ובנינו ו
ויחזקו ידיהם לטובה
וישמע סנבלט החרני
וטביה העבד העמוני
וגשם הערבי וילעגו
לנו ויבזו עלינו ויאמרו
מה הדבר הזה אשר
אתם עשים המרד על המ
המלך אתם מרדים
ואשיב אותם דבר וא
ואומר להם אלהי ה
השמים הוא יצליח
לנו ואנחנו עבדיו נ
נקום ובנינו ולכם אין
חלק וצדקה בירושלם
ויקם אלישיב הכהן
הגדול ואחיו הכהנים
ויבנו את שער הצאן
המה קדשוהו ויעמ
ויעמידו דלתתיו ועד
מגדל המאה קדשוהו
ועד מגדל חננאל ועל
ועל ידו בנו אנשי יר
יריחו ועל ידו בנה
זכור בן אמרי ואת
שער הדגים בנו בני
הסנאה המה קרוהו
ויעמידו דלתתיו מנ
מנעליו ובריחיו ועל

ידם החזיק מרמות
בן אוריה בן הקוץ ו
ועל ידם החזיק מש
משלם בן ברכיה בן
משיזבאל ועל ידם
החזיק צדוק בן בענא
ועל ידם החזיקו הת
התקועים ואדיריהם
לא הביאו צורם בע
בעבודת אדניהם ואת
שער הישנה החזיקו
יוידע בן פסח ומשלם
בן בסודיה המה קרו
קרוהו ויעמידו דלתתיו
ומנעליו ובריחיו ועל
ידם החזיק מלטיה
הגבעני וידון המרנתי
אנשי גבעון והמצפה
לכסא פחת עבר הנהר
ועל ידו החזיק עזיאל
בן חרהיה צורפים ועל
ידו החזיק חנניה בן
הרקחים ויעזבו ירושלם
עד החומה הרחבה ו
ועל ידם החזיק רפיה
בן חור שר חצי פלך
ירושלם ועל ידם הח
החזיק ידיה בן חרומף
ונגד ביתו ועל
ידו החזיק חטוש בן
חשבניה ומיד שנית
החזיק מלכיה בן חרם
וחשוב בן פחת מואב
ואת מגדל התנורים

ועל ידו החזיק שלום
בן הלוחש שר חצי
פלך ירושלם הוא ו
ובנותיו ואת שער הגיא
החזיק חנון וישבי ז
זנוח המה בנוהו ויע
ויעמידו דלתתיו מנ
מנעליו ובריחיו וא
ואלף אמה בחומה
עד שער השפות ואת
שער האשפת החזיק
מלכיה בן רכב שר
פלך בית הכרם הוא
יבננו ויעמיד דלתתיו
מנעליו ובריחיו ואת
שער העין החזיק ש
שלון בן כל חזה שר
פלך המצפה הוא יב
יבננו ויטללנו ויעמ
ויעמידו דלתתיו מנ
מנעליו ובריחיו ואת
חומת ברכת השלח לג
לגן המלך ועד המע
המעלות היורדות מעיר
דויד אחריו החזיק
נחמיה בן עזבוק שר
חצי פלך בית צור עד
נגד קברי דויד ועד
הברכה העשויה ועד
בית הגברים אחריו
החזיקו הלוים רחום
בן בני על ידו החזיק
חשביה שר חצי פלך
קעילה לפלכו אחריו

החזיקו אחיהם בוי
בן חנדד שר חצי פלך
קעילה׃ ויחזק על ידו
עזר בן ישוע שר המ
המצפה מדה שנית
מנגד עלת הנשק ה
המקצע׃ אחריו הח
החרה החזיק ברוך
בן זבי מדה שנית
מן המקצוע עד פ
פתח בית אלישיב
הכהן הגדול׃ אחריו
החזיק מרמות בן א
אוריה בן הקוץ מ
מדה שנית מפתח
בית אלישיב עד תכ
תכלית בית אלישיב׃
ואחריו החזיקו הכ
הכהנים אנשי הככר׃
אחריו החזיק בנימן
וחשוב נגד ביתם א
אחריו החזיק עזריה
בן מעשיה בן ענניה
אצל ביתו׃ אחריו ה
החזיק בנוי בן חנדד
מדה שנית מבית ע
עזריה עד המקצע
ועד הפנה׃ פלל בן א
אוזי מנגד המקצע
והמגדל היוצא מב
מבית המלך העליון
אשר לחצר המטרה
אחריו פדיה בן פ
פרעש׃ והנתינים היו

ישבים בעפל עד נ
נגד שער המים למז
למזרח והמגדל הי
היוצא׃ אחריו החז
החזיקו התקעים
מדה שנית מנגד ה
המגדל הגדול היוצא
ועד חומת העפל׃ מ
מעל שער הסוסים
החזיקו הכהנים אי
איש לנגד ביתו׃ אח
אחריו החזיק צדוק
בן אמר נגד ביתו׃ וא
ואחריו החזיק שמ
שמעיה בן שכניה
שמר שער המזרח׃
אחרי החזיק חנניה
בן שלמיה וחנון בן
צלף הששי מדה ש
שנית אחריו החזיק
משלם בן ברכיה נגד
נשכתו׃ אחרי החזיק
מלכיה בן הצרפי עד
בית הנתינים והרכלים
נגד שער המפקד
ועד עלית הפנה׃ ובין
עלית הפנה לשער
הצאן החזיקו הצ
הצרפים והרכלים׃
ויהי כאשר
שמע סנבלט כי אנ
אנחנו בונים את ה
החומה ויחר לו ויכ
ויכעס הרבה וילעג

על היהודים׃ ויאמר
לפני אחיו וחיל ש
שמרון ויאמר מה
היהודים האמללים
עשים היעזבו להם
היזבחו היכלו ביום
היחיו את האבנים מ
מערמות העפר והמה
שרופות׃ וטוביה הע
העמני אצלו ויאמר
גם אשר הם בונים אם
יעלה שועל ופרץ ח
חומת אבניהם׃
שמע אלהינו
כי היינו בוזה והשב
חרפתם על ראשם ות
ותנם לבזה בארץ ש
שביה׃ ואל תכס על
עונם וחטאתם מלפנ
מלפניך אל תמחה כי
הכעיסו לנגד הבונים׃
ונבנה את החומה ות
ותקשר כל החומה
עד חציה ויהי לב ל
העם לעשות׃
ויהי כאשר
שמע סנבלט וטוביה
והערבים והעמנים
והאשדודים כי עלתה
ארוכה לחומות ירוש
ירושלם כי החלו ה
הפרצים להסתם ו
ויחר להם מאד׃ ויח
ויקשרו כלם יחדו

לבא להלחם בירושלם
ולעשות לו תועה׃ ונ
נתפלל אל אלהינו
ונעמיד משמר עלי
עליהם יומם ולילה
מפניהם׃ ויאמר יהודה
כשל כח הסבל והעפ
העפר הרבה ואנחנו
לא נוכל לבנות בחומ
בחומה׃ ויאמרו צרינו
לא ידעו ולא יראו ע
עד אשר נבוא אל תו
תוכם והרגנום והשב
והשבתנו את המלאכה׃
ויהי כאשר באו הי
היהודים הישבים
אצלם ויאמרו לנו ע
עשר פעמים מכל ה
המקמות אשר תשו
תשובו עלינו׃ ואעמיד
מתחתיות למקום מ
מאחרי לחומה בצחי
בצחחים ואעמיד את
העם למשפחות עם
חרבתיהם רמחיהם
וקשתתיהם׃ וארא וא
ואקום ואמר אל הח
החרים ואל הסגנים
ואל יתר העם אל ת
תיראו מפניהם את
אדני הגדול והנורא
זכרו והלחמו על א
אחיכם בניכם ובנתיכם
נשיכם ובתיכם׃

ויהי כאשר שמעו כל
איבינו כי נודע לנו וי
ויפר האלהים את ע
עצתם ונשוב כלנו אל
החומה איש אל מל
מלאכתו׃ ויהי מן היום
ההוא חצי נערי עש
עשים במלאכה וחצ
וחצים מחזיקים וה
והרמחים והמגנים
והקשתות והשריונים
והשרים אחרי כל בית
יהודה׃ הבונים בחומה
והנשאים בסבל עמ
עמשים באחת ידו
עשה במלאכה ואחת
מחזקת השלח׃ והב
והבונים איש חרבו א
אסורים על מתניו
ובונים והתוקע בשופר
אצלי׃ ואמר אל הח
החרים ואל הסגנים
ואל יתר העם המל
המלאכה הרבה ור
ורחבה ואנחנו נפרדים
על החומה רחקים
איש מאחיו׃ במקום
אשר תשמעו את ק
קול השופר שמה
תקבצו אלינו אלהינו
ילחם לנו׃ ואנחנו ע
עשים במלאכה וחצ
וחצים מחזיקים בר
ברמחים מעלות ה

השחר ועד צאת ה
הכוכבים׃ גם בעת ה
ההיא אמרתי לעם
איש ונערו ילינו בתוך
ירושלם והיו לנו ה
הלילה משמר והיום
מלאכה׃ ואין אני וא
אחי ונערי ואנשי ה
המשמר אשר אחרי
אין אנחנו פשטים
בגדינו איש שלחו ה
המים׃ ותהי צעקת
העם ונשיהם גדלה
אל אחיהם היהודים׃
ויש אשר אמרים
בנינו ובנתינו אנחנו
רבים ונקחה דגן ונ
ונאכלה ונחיה׃ ויש
אשר אמרים שדתינו
וכרמינו ובתינו אנחנו
ערבים ונקחה דגן
ברעב׃ ויש אשר
אמרים לוינו כסף ל
למדת המלך שדתינו
וכרמינו׃ ועתה כבשר
אחינו בשרנו כבניהם
בנינו והנה אנחנו כ
כבשים את בנינו וא
ואת בנתינו לעבדים
ויש מבנתינו נכבשות
ואין לאל ידנו וש
ושדתינו וכרמינו
לאחרים׃ ויחר לי מ
מאד כאשר שמעתי

את זעקתם ואת הד
הדברים האלה: וימ
וימלך לבי עלי ואריבה
את החרים ואת הסג
הסגנים ואמרה להם
משא איש באחיו א
אתם נשאים ואתן ע
עליהם קהלה גדולה:
ואמרה להם אנחנו ק
קנינו את אחינו היה
היהודים הנמכרים
לגוים כדי בנו וגם אתם
תמכרו את היהודים
ונמכרו לנו ויחרישו:
ולא מצאו דבר: ויאמר
לא טוב הדבר אשר
אתם עשים הלוא:
ביראת אלהינו תלכו
מחרפת הגוים אויבינו
וגם אני אחי ונערי:
נשים בהם כסף ודגן
נעזבה נא את המשא
הזה: השיבו נא להם
כהיום שדתיהם כר
כרמיהם זיתיהם ובתיהם
ומאת הכסף והדגן:
והתירש והיצהר אשר
אתם נשים בהם: ויא
ויאמרו נשיב ומהם
לא נבקש כן נעשה
כאשר אתה אמר וא
ואקרא את הכהנים
ואשביעם לעשות:
כדבר הזה: גם חצני

נערתי ואמרה ככה ינ
ינער האלהים את כל
האיש אשר לא יקים
את הדבר הזה מביתו
ומיגיעו וככה יהיה נ
נעור ורק ויאמרו כל
הקהל אמן ויהללו א
את יהוה ויעש העם
כדבר הזה: גם מיום:
אשר צוה אתי להיות
פחם בארץ יהודה מ:
משנת עשרים ועד ש
שנת שלשים ושתים
לארתחששתא המלך
שנים שתים עשרה
אני ואחי לחם הפחה
לא אכלתי: והפחות א
הראשנים אשר לפני
הכבידו על העם ויק:
ויקחו מהם בלחם ויין
אחר כסף שקלים אר
ארבעים גם נעריהם
שלטו על העם ואני:
לא עשיתי כן מפני י:
יראת אלהים: וגם במ
במלאכת החומה הז
הזאת החזקתי ושדה
לא קנינו וכל נערי ק
קבוצים שם על המלא
המלאכה: והיהודים
והסגנים מאה וחמ:
וחמשים איש והבא
והבאים אלינו מן הג
הגוים אשר סביבתינו

על שלחני: ואשר הי
היה נעשה ליום אחד
שור אחד צאן שש
ברות וצפרים נעשו
לי ובין עשרת ימים בכ
בכל יין להרבה ועם זה
לחם הפחה לא בקשתי
כי כבדה העבדה על הז
העם הזה: זכרה לי א:
אלהי לטובה כל אשר
עשיתי על העם הזה:
ויהי כאשר
נשמע לסנבלט וטוביה
ולגשם הערבי וליתר א
איבינו כי בניתי את ה
החומה ולא נותר בה
פרץ גם עד העת ההי
ההיא דלתות לא העמ
העמדתי בשערים: וי
וישלח סנבלט וגשם
אלי לאמר לכה ונוע
ונועדה יחדו בכפירים
בבקעת אונו והמה ח
חשבים לעשות לי רע
רעה: ואשלחה אלהם
מלאכים לאמר מלאכה
גדולה אני עשה ולא
אוכל לרדת למה תש:
תשבת המלאכה כא:
כאשר ארפה וירדתי
אליכם: וישלחו אלי
כדבר הזה ארבע פ
פעמים ואשיב אתם
כדבר הזה: וישלח א

אלי סנבלט כדבר הזה
פעם חמישית את נע
נערו ואגרת פתוחה
בידו׃ כתוב בה בגוים נ
נשמע וגשמו אמר
אתה והיהודים חשבים
למרוד על כן אתה בונ
בונה את החומה ואתה
הוה להם למלך כדבר
כדברים האלה׃ וגם נ
נביאים העמדת לקרא
עליך בירושלם לאמר
מלך ביהודה ועתה
ישמע למלך כדברים
האלה ועתה לכה ונ
ונועצה יחדו׃ ואשל
ואשלחה אליו לאמר
לא נהיה כדברים הא
האלה אשר אתה אמ
אומר כי מלבך אתה
בוראם׃ כי כלם מירא
מיראים אותנו לאמר
ירפו ידיהם מן המל
המלאכה ולא תעשה
ועתה חזק את ידי׃ וא
ואני באתי בית שמע
שמעיה בן דליה בן
מהיטבאל והוא עצ
עצור ויאמר נועד אל
בית האלהים אל תוך
ההיכל ונסגרה דלתות
ההיכל כי באים להרגך
ולילה באים להרגך׃ ו
ואמרה האיש כמוני

יברח ומי כמוני אשר
יבא אל ההיכל וחי ל
לא אבוא׃ ואכירה וה
והנה לא אלהים שלחו
כי הנבואה דבר עלי ו
וטוביה וסנבלט שכרו׃
למען שכור הוא למע
למען אירא ואעשה
כן וחטאתי והיה להם
לשם רע למען יחרפו
יחרפוני׃
זכרה אלהי לטוביה
ולסנבלט כמעשיו א
אלה וגם לנועדיה הנ
הנביאה וליתר הנביא
הנביאים אשר היו מ
מיראים אותי׃ ותשלם
החומה בעשרים וחמ
וחמשה לאלול לחמ
לחמשים ושנים יום׃
ויהי כאשר
שמעו כל אויבינו וי
ויראו כל הגוים אשר
סביבתינו ויפלו מאד
בעיניהם וידעו כי מ
מאת אלהינו נעשתה
המלאכה הזאת׃ גם ב
בימים ההם מרבים ח
חרי יהודה אגרתיהם
הולכות על טוביה וא
ואשר לטוביה באות
אלהם׃ כי רבים ביה
ביהודה בעלי שבועה
לו כי חתן הוא לשכנ

לשכניה בן ארח ויה
ויהוחנן בנו לקח את
בת משלם בן ברכיה׃
גם טובתיו היו אמרים
לפני ודברי היו מוצי
מוציאים לו אגרות
שלח טוביה ליראני׃
ויהי כאשר
נבנתה החומה ואע
ואעמיד הדלתות וי
ויפקדו השוערים וה
והמשררים והלוים׃
ואצוה את חנני אחי
ואת חנניה שר הבירה
על ירושלם כי הוא כ
כאיש אמת וירא את
האלהים מרבים׃ ויא
ויאמר להם לא יפתחו
שערי ירושלם עד ח
חום השמש ועד הם
עמדים יגיפו הדלתות
ואחזו והעמיד משמ
משמרות ישבי ירו
ירושלם איש במשמ
במשמרו ואיש נגד
ביתו׃ והעיר רחבת יד
ידים וגדלה והעם מ
מעט בתוכה ואין ב
בתים בנוים׃ ויתן את
אלהי אל לבי ואקבצה
את החרים ואת הס
הסגנים ואת העם ל
להתיחש ואמצא ס
ספר היחש העולים׃

בראשונה ואמצא
כתוב בו אלה
בני המדינה העלים
משבי הגולה אשר
הגלה נבוכדנאצר
מלך בבל וישובו
לירושלם וליהודה
איש לעירו הבאים
עם זרבבל ישוע
נחמיה עזריה רעמיה
נחמני מרדכי בלשן
מספרת בגוי נחום
בענה מספר אנשי
עם ישראל בני
פרעש אלפים מאה
ושבעים ושנים
בני שפטיה שלש
מאות שבעים ושנים
בני ארח שש מאות
חמשים ושנים בני
פחת מואב לבני
ישוע ויואב אלפים
ושמונה מאות שמנה
עשר בני עילם אלף
מאתים חמשים
וארבעה בני זתוא
שמנה מאות ארבעים
וחמשה בני זכי
שבע מאות וששים
בני בנוי שש מאות
ארבעים ושמנה
בני בבי שש מאות
עשרים ושמונה
בני עזגד אלפים

שלש מאות עשרים
ושנים בני אדניקם
שש מאות ששים
ושבעה בני בגוי
אלפים ששים ושבעה
בני עדין שש
מאות חמשים וחמשה
בני אטר לחזקיה
תשעים ושמנה בני
חשם שלש מאות
עשרים ושמנה בני
בצי שלש מאות
עשרים וארבעה
בני חריף מאה ושנים
עשר בני גבעון
תשעים וחמשה
אנשי בית לחם
ונטפה מאה שמנים
ושמנה אנשי
ענתות מאה עשרים
ושמנה אנשי בית
עזמות ארבעים ושנים
אנשי קרית יערים
כפירה ובארות שבע
מאות ארבעים
ושלשה אנשי
הרמה וגבע שש
מאות עשרים ואחד
אנשי מכמס מאה
ועשרים ושנים
אנשי בית אל והעי
מאה עשרים ושלשה
אנשי נבו אחר
חמשים ושנים בני

עילם אחר אלף
מאתים חמשים
וארבעה בני חרם
שלש מאות ועשרים
בני ירחו שלש
מאות ארבעים
וחמשה בני לד
חדיד ואונו שבע
מאות ועשרים ואחד
בני סנאה שלשת
אלפים תשע מאות
ושלשים הכהנים
בני ידעיה לבית ישוע
תשע מאות שבעים
ושלשה בני אמר
אלף חמשים ושנים
בני פשחור אלף
מאתים ארבעים
ושבעה בני חרם
אלף שבעה עשר
הלוים בני ישוע
לקדמיאל לבני
להודוה שבעים
וארבעה המשררים
בני אסף מאה
ארבעים ושמנה
השערים בני שלם
בני אטר בני טלמון
בני עקוב בני חטיטא
בני שבי מאה שלשים
ושמנה הנתינים
בני ציחא בני חשפא
בני טבעות בני קרוס
בני סיעא בני פדון

בני לבנה בני חגבה
בני שלמי בני חנן
בני גדל בני גחר
בני ראיה בני רצין
בני נקודא בני גזם
בני עזא בני פסח
בני בסי בני מעונים
בני נפושסים בני בקבוק
בני חקופא בני חרחור
בני בצלית בני מחידא
בני חרשא בני ברקוס
בני סיסרא בני תמח
בני נציח בני חטיפא
בני עבדי שלמה בני
סטי בני ספרת בני
פרידא בני יעלה בני
דרקון בני שפטיה
בני חטיל בני פכרת
הצביים בני אמון כל
הנתינים ובני עבדי
שלמה שלש מאות
תשעים ושנים
ואלה העולים מתל
מלח תל חרשא כרוב
אדון ואמר ולא יכלו
להגיד בית אבתם
וזרעם אם מישראל
הם בני דליה בני
טוביה בני נקודא
שש מאות וארבעים
ושנים ומן הכהנים
בני חביה בני הקוץ
בני ברזלי אשר לקח
מבנות ברזלי הגלעדי

אשה ויקרא על
שמם אלה בקשו
כתבם המתיחשים
ולא נמצאו ויגאלו
מן הכהנה ויאמר
התרשתא להם אשר
לא יאכלו מקדש
הקדשים עד עמד
הכהן לאורים ותמים
כל הקהל
כאחד ארבע רבוא
אלפים שלש מאות
וששים מלבד
עבדיהם ואמהתיהם
אלה שבעת אלפים
שלש מאות שלשים
ושבעה ולהם
משררים ומשררות
מאתים וארבעים
וחמשה גמלים
ארבע מאות שלשים
וחמשה חמרים
ששת אלפים שבע
מאות ועשרים
ומקצת ראשי האבות
נתנו למלאכה
התרשתא נתן לאוצר
זהב דרכמונים אלף
מזרקות חמשים
כתנות כהנים
שלשים וחמש מאות
ומראשי האבות
נתנו לאוצר המלאכה
זהב דרכמונים שתי

רבות וכסף מנים
אלפים ומאתים
ואשר נתנו שארית
העם זהב דרכמונים
שתי רבוא וכסף
מנים אלפים וכתנות
כהנים ששים ושבעה
וישבו הכהנים
והלוים והשוערים
והמשררים ומן
העם והנתינים וכל
ישראל בעריהם
ויגע החדש השביעי
ובני ישראל בעריהם
ויאספו כל העם
כאיש אחד אל
הרחוב אשר לפני
שער המים ויאמרו
לעזרא הספר
להביא את ספר תורת
משה אשר צוה
יהוה את ישראל
ויביא עזרא הכהן
את התורה לפני
הקהל מאיש ועד
אשה וכל מבין
לשמע ביום אחד
לחדש השביעי
ויקרא בו לפני הרחוב
אשר לפני שער
המים מן האור עד
מחצית היום נגד
האנשים והנשים
והמבינים ואזני כל

העם אל ספר התורה׃
ויעמד עזרא הספר
על מגדל עץ אשר
עשו לדבר ויעמד
אצלו מתתיה ושמע
ועניה ואוריה וחלק
יה ומעשיה על
ימינו ומשמאלו
פדיה ומישאל ומלכ
יה וחשם וחשב
דנה זכריה מ
שלם׃
ויפתח עזרא הספר
לעיני כל העם כי מ
על כל העם היה ו
כפתחו עמדו כל ה
עם׃ ויברך עזרא את
יהוה האלהים הגדול
ויענו כל העם אמן
אמן במעל ידיהם ו
יקדו וישתחו ל
יהוה אפים ארצה׃
וישוע ובני ושרביה
ימין עקוב שבתי ה
הודיה מעשיה קלי
טא עזריה יוזבד
חנן פלאיה והלוים
מבינים את העם ל
תורה והעם על ע
מדם׃ ויקראו בס
בספר בתורת האלהים
מפרש ושום שכל ו
יבינו במקרא׃
ויאמר נחמיה

הוא התרשתא ועזרא
הכהן הספר והלוים ה
מבינים את העם ל
כל העם היום קדש
הוא ליהוה אלהיכם
אל תתאבלו ואל תב
כו כי בוכים כל ה
עם כשמעם את ד
ברי התורה׃ ויאמר
להם לכו אכלו מש
מנים ושתו ממת
קים ושלחו מנות
לאין נכון לו כי קדוש
היום לאדנינו ואל ת
עצבו כי חדות יהוה
היא מעזכם׃ והלוים
מחשים לכל העם לא
מר הסו כי היום
קדש ואל תעצבו׃ וי
לכו כל העם לאכל
ולשתות ולשלח מנ
ות ולעשות שמחה
גדולה כי הבינו בדבר
ים אשר הודיעו
להם׃ וביום
השני נאספו ראשי
האבות לכל העם הכ
הנים והלוים אל
עזרא הספר ולהשכ
יל אל דברי
התורה׃ וימצאו כתוב
בתורה אשר צוה י
הוה ביד משה אשר
ישבו בני ישראל בס

בסכות בחג בחדש הש
ביעי׃ ואשר ישמי
עו ויעבירו קול
בכל עריהם ובירושלם
לאמר צאו ההר והבי
או עלי זית ועלי
עץ שמן ועלי הדס ו
עלי תמרים ועלי עץ
עבת לעשת סכת כ
כתוב׃ ויצאו העם ו
יביאו ויעשו להם
סכות איש על גגו וב
חצרתיהם ובחצרות
בית האלהים וברחוב
שער המים וברחוב ש
ער אפרים׃ ויעשו
כל הקהל השבים מן
השבי סכות וישבו
בסכות כי לא עשו
מימי ישוע בן נון כן
בני ישראל עד היום
ההוא ותהי שמחה
גדולה מאד׃ ויקרא
בספר תורת האלהים
יום ביום מן היום ה
ראשון ועד היום ה
אחרון ויעשו חג
שבעת ימים וביום
השמיני עצרת כמש
פט׃ וביום עשרים
וארבעה לחדש הזה
נאספו בני ישראל בצ
ום ובשקים ואדמה
עליהם׃ ויבדלו זרע

ישראל מכל בני נכר
ויעמדו ויתודו על
חטאתיהם ועונת אב
אבתיהם: ויקומו על
עמדם ויקראו בספר
תורת יהוה אלהיהם
רבעית היום ורבעית
מתודים ומשתחוים
ליהוה אלהיהם:
ויקם על מעלה הלוים
ישוע ובני קדמיאל
שבניה בני שרביה בני
כנני ויזעקו בקול גדול
אל יהוה אלהיהם:
ויאמרו הלוים ישוע
וקדמיאל בני חשבניה
שרביה הודיה שבניה
פתחיה קומו ברכו את
יהוה אלהיכם מן הע
העולם עד העולם: וי
ויברכו שם כבדך ו
ומרומם על כל ברכה
ותהלה: אתה הוא י
יהוה לבדך את עשית
את השמים שמי ה
השמים וכל צבאם
הארץ וכל אשר על
עליה הימים וכל א
אשר בהם ואתה מח
מחיה את כלם וצבא
השמים לך משתחוים:
אתה הוא יהוה הא
האלהים אשר בחרת
באברם והוצאתו מ

מאור כשדים ושמת
שמו אברהם: ומצאת
את לבבו נאמן לפניך
וכרות עמו הברית
לתת את ארץ הכנעני
החתי האמרי והפרזי
והיבוסי והגרגשי לתת
לזרעו ותקם את דבריך
כי צדיק אתה: ותרא
את עני אבתינו במצרים
ואת זעקתם שמעת
על ים סוף: ותתן אתת
ומפתים בפרעה ובכל
עבדיו ובכל עם ארצו
כי ידעת כי הזידו עלי
עליהם ותעש לך שם
כהיום הזה: והים בק
בקעת לפניהם ויעב
ויעברו בתוך הים בי
ביבשה ואת רדפיהם
השלכת במצולת כמו
אבן במים עזים: ובע
ובעמוד ענן הנחיתם
יומם ובעמוד אש
לילה להאיר להם א
את הדרך אשר ילכו
בה: ועל הר סיני ירדת
ודבר עמהם משמים
ותתן להם משפטים
ישרים ותורות אמת
חקים ומצות טובים:
ואת שבת קדשך הו
הודעת להם ומצות
וחקים ותורה צוית

להם ביד משה עבדך:
ולחם משמים נתת
להם לרעבם ומים מ
מסלע הוצאת להם
לצמאם ותאמר להם
לבוא לרשת את הא
הארץ אשר נשאת
את ידך לתת להם:
והם ואבתינו הזידו
ויקשו את ערפם ולא
שמעו אל מצותיך:
וימאנו לשמע ולא
זכרו נפלאתיך אשר
עשית עמהם ויקשו
את ערפם ויתנו ראש
לשוב לעבדתם במרים
ואתה אלוה סליחות
חנון ורחום ארך אפ
אפים ורב וחסד ולא
עזבתם: אף כי עשו
להם עגל מסכה ויא
ויאמרו זה אלהיך
אשר העלך ממצרים
ויעשו נאצות גדולת:
ואתה ברחמיך הרב
הרבים לא עזבתם ב
במדבר את עמוד ה
הענן לא סר מעליהם
ביומם להנחתם בה
בהדרך ואת עמוד
האש בלילה להאיר
להם ואת הדרך אש
אשר ילכו בה: ורוחך
הטובה נתת להשכילם

ומנך לא מנעת מפי
מפיהם ומים נתתה
להם לצמאם׃ וארב
וארבעים שנה כלכלתם
במדבר לא חסרו של
שלמתיהם לא בלו
ורגליהם לא בצקו׃ ו
ותתן להם ממלכות
ועממים ותחלקם
לפאה ויירשו את
ארץ סיחון ואת ארץ
מלך חשבון ואת א
ארץ עוג מלך הבשן׃
ובניהם הרבית ככוכבי
השמים ותביאם אל
הארץ אשר אמרת
לאבותיהם לבוא לר
לרשת׃ ויבאו הבנים
ויירשו את הארץ ות
ותכנע לפניהם את
ישבי הארץ הכנענים
ותתנם בידם ואת מ
מלכיהם ואת עממי
הארץ לעשות בהם
כרצונם׃ וילכדו ערים
בצרות ואדמה שמ
שמנה ויירשו בתים
מלאים כל טוב ברות
חצובים כרמים וזית
וזיתים ועץ מאכל ל
לרב ויאכלו וישבעו
וישמינו ויתעדנו ב
בטובך הגדול׃ וימרו
וימרדו בך וישלכו

את תורתך אחרי גום
ואת נביאיך הרגו א
אשר העידו בם להש
להשיבם אליך ויעש
ויעשו נאצות גדולות׃
ותתנם ביד צריהם ו
ויצרו להם ובעת צר
צרתם יצעקו אליך וא
ואתה משמים תשמע
וכרחמיך הרבים תתן
להם מושיעים ויושי
ויושיעום מיד צריהם׃
וכנוח להם ישובו ל
לעשות רע לפניך ות
ותעזבם ביד איביהם
וירדו בהם וישבו ויז
ויזעקוך ואתה משמ
משמים תשמע ותצ
ותצילם ברחמיך רבות
עתים׃ ותעד בהם לה
להשיבם אל תורתך
והמה הזידו ולא ש
שמעו למצותיך ובמ
ובמשפטיך חטאו בם
אשר יעשה אדם וח
וחיה בהם ויתנו כתף
סוררת וערפם הקשו
ולא שמעו׃ ותמשך
עליהם שנים רבות ו
ותעד בם ברוחך ביד
נביאיך ולא האזינו
ותתנם ביד עמי האר
הארצות׃ וברחמיך ה
הרבים לא עשיתם כ

כלה ולא עזבתם כי אל
חנון ורחום אתה׃ וע
ועתה אלהינו האל
הגדול הגבור והנורא
שומר הברית והחסד
אל ימעט לפניך את
כל התלאה אשר מצ
מצאתנו למלכינו ל
לשרינו ולכהנינו ולנ
ולנביאינו ולאבתינו
ולכל עמך מימי מל
מלכי אשור עד היום
הזה׃ ואתה צדיק על
כל הבא עלינו כי אמ
אמת עשית ואנחנו
הרשענו׃ ואת מלכינו
שרינו כהנינו ואבתינו
לא עשו תורתך ולא
הקשיבו אל מצותיך
ולעדותיך אשר העד
העידת בהם׃ והם ב
במלכותם ובטובך ה
הרב אשר נתת להם
ובארץ הרחבה והש
והשמנה אשר נתת
לפניהם לא עבדוך ו
ולא שבו ממעלליהם
הרעים׃ הנה אנחנו ה
היום עבדים והארץ
אשר נתתה לאבתינו
לאכל את פריה ואת
טובה הנה אנחנו ע
עבדים עליה׃ ותבואתה
ותבואתה מרבה למ

למלכים אשר נתתה
עלינו בחטאותינו ועל
ועל גויתינו משלים
ובבהמתנו ברצונם וב
ובצרה גדלה אנחנו׃
ובכל זאת
אנחנו כרתים אמנה
וכתבים ועל החתום
שרינו לוינו כהנינו׃
ועל החתומים נחמיה
התרשתא בן חכליה
וצדקיה׃ שריה עזריה
עזריה ירמיה׃ פשחור
אמריה מלכיה׃ חטוש
חטוש שבניה מלוך׃
חרים מרמות עבדיה׃
דניאל גנתון ברוך׃ מ
משלם אביה מימן׃
מעזיה בלגי שמעיה
אלה הכהנים׃ והלוים
וישוע בן אזניה בנוי׃
מבני חנדד קדמיאל׃
ואחיהם שבניה הודי
הודיה קליטא פלאיה
חנן׃ מיכא רחוב חשב
חשביה׃ זכור שרביה
שבניה׃ הודיה בני בנ
בנינו׃ ראשי
העם פרעש פחת מוא
מואב עילם זתוא בני׃
בני עזגד בבי׃ אדניה
בגוי עדין׃ אטר חזק
חזקיה עזור׃ הודיה
חשם בצי׃ חריף ענת

ענתות נובי׃ מגפיעש
משלם חזיר׃ משיזבאל
צדוק ידוע׃ פלטיה׃
חנן עניה׃ הושע חננ
חנניה חשוב׃ הלוחש
פלחא שובק׃ רחום מ
חשבנה מעשיה׃ וא
ואחיה חנן ענן׃ מלוך
חרים בענה׃ ושאר ה
העם הכהנים הלוים ה
השוערים המשררים׃
והנתינים וכל הנבדל
מעמי הארצות אל
תורת האלהים נשיהם
בניהם ובנתיהם כל יו
יודע מבין׃ מחזיקים
על אחיהם אדיריהם
ובאים באלה ובשבועה
ללכת בתורת האלהים
אשר נתנה ביד משה
עבד האלהים ולשמור
ולעשות את כל מצות
יהוה אדנינו ומשפטיו
וחקיו׃ ואשר לא נתן
בנתינו לעמי הארץ ו
ואת בנתיהם לא נקח
לבנינו׃ ועמי הארץ׃
המביאים את המקחות
וכל שבר ביום השבת
למכור לא נקח מהם
בשבת וביום קדש ונ
ונטש את השנה הש
השביעית ומשא כל יד׃
והעמדנו עלינו מצות

לתת עלינו שלישית
השקל בשנה לעבדת
בית אלהינו׃ ללחם׃
המערכת ומנחת הת
התמיד ולעולת הת
התמיד השבתות׃ הח
החדשים למועדים
ולקדשים ולחטאות
לכפר על כל ישראל
וכל מלאכת בית א
אלהינו׃
והגורלות הפלנו על
קרבן העצים הכהנים
הלוים והעם להביא
לבית אלהינו לבית
אבתינו לעתים מזמ
מזמנים שנה בשנה
לבער על מזבח יהוה
אלהינו ככתוב בתורה׃
ולהביא את בכורי א
אדמתנו ובכורי כל
פרי כל עץ שנה בשנה
לבית יהוה׃ ואת בכרות
בנינו ובהמתנו ככתוב
בתורה ואת בכורי ב
בקרינו וצאננו להבי
להביא לבית אלהינו
לכהנים המשרתים׃
בבית אלהינו׃ ואת
ראשית עריסתינו ות
ותרומתינו ופרי כל
עץ תירוש ויצהר נב
נביא לכהנים אל לש
לשכת בית אלהינו׃

ומעשר ארמתנו לל
לוים והם הלוים המ
המעשרים בכל ערי
עבדתנו והיה הכהן
בן אהרן עם הלוים ב
בעשר הלוים והלוים
יעלו את מעשר המע
המעשר לבית אלהינו
אל הלשכות לבית הא
האוצר כי אל הלשכו
הלשכות יביאו בני
ישראל ובני הלוי את
תרומת הדגן התירש
והיצהר ושם כלי המ
המקדש והכהנים המ
המשרתים והשוערים
והמשררים ולא נעזב
את בית אלהינו וישבו
שרי העם בירושלם
ושאר העם הפילו גור
גורלות להביא אחד מן
העשרה לשבת בירוש
בירושלם עיר הקדש
ותשע הידות בערים
ויברכו העם לכל הא
האנשים המתנדבים
לשבת בירושלם
ואלה ראשי
המדינה אשר ישבו
בירושלם ובערי יהודה
ישבו איש באחזתו ב
בעריהם ישראל הכ
הכהנים והלוים והנת
והנתינים ובני עבדי

שלמה ובירושלם יש
ישבו מבני יהודה ומ
ומבני בנימן ומבני יה
יהודה עתיה בן עזיה
בן זכריה בן אמריה בן
שפטיה בן מהללאל
מבני פרץ ומעשיה בן
ברוך בן כלחזה בן חז
חזיה בן עדיה בן יויריב
בן זכריה בן השלני כל
בני פרץ הישבים ביר
בירושלם ארבע מאות
ששים ושמנה אנשי
חיל ואלה
בני בנימן סלא בן מש
משלם בן יועד בן פד
פדיה בן קוליה בן מע
מעשיה בן איתיאל
בן ישעיה ואחריו גבי
סלי תשע מאות עש
עשרים ושמנה ויואל
בן זכרי פקיד עליהם
ויהודה בן הסנואה על
העיר משנה מן הכה
הכהנים ידעיה בן יויר
יויריב יכין שריה בן
חלקיה בן משלם בן
צדוק בן מריות בן אח
אחיטוב נגד בית הא
האלהים ואחיהם עש
עשה המלאכה לבית
שמנה מאות עשרים
ושנים ועדיה בן ירחם
בן פלליה בן אמצי בן

זכריה בן פשחור בן מ
מלכיה ואחיו ראשים
לאבות מאתים וארבע
וארבעים ושנים ועמש
ועמשסי בן עזראל בן
בן אחזי בן משלמות
בן אמר ואחיהם גברי
חיל מאה עשרים ושמ
ושמנה ופקיד עליהם
זבדיאל בן הגדולים
ומן הלוים
שמעיה בן חשוב בן
עזריקם בן חשביה בן
בוני ושבתי ויוזבד על
המלאכה החיצנה
לבית האלהים מראשי
הלוים ומתניה בן מי
מיכה בן זבדי בן אסף
ראש התחלה יהודה
לתפלה ובקבקיה מש
משנה מאחיו ועבדא
בן שמוע בן גלל בן יד
ידיתון כל הלוים בעיר
הקדש מאתים שמנים
וארבעה
והשוערים עקוב טלמון
ואחיהם השמרים בשע
בשערים מאה שבעים
ושנים ושאר ישראל
הכהנים הלוים בכל ער
ערי יהודה איש בנח
בנחלתו והנתינים יש
ישבים בעפל וציחא
וגשפא על הנתינים

ופקיד הלוים
בירושלם עזי בן בני בן
חשביה בן מתניה בן
מיכא מבני אסף המ
המשררים לנגד מלא
מלאכת בית האלהים׃
כי מצות המלך עליהם
ואמנה על המשררים
דבר יום ביומו׃ ופתחיה
בן משיזבאל מבני זרח
בן יהודה ליד המלך
לכל דבר לעם׃ ואל הח
החצרים בשדתם מב
מבני יהודה ישבו בק
בקרית הארבע ובנתיה
ובדיבן ובנתיה וביקב
ובקבצאל וחצריה׃ וב
ובישוע ובמלדה ובבית
פלט׃ ובחצר שועל
ובבאר שבע ובנתיה׃
ובצקלג ובמכנה ובב
ובבנתיה׃ ובעין רמון
ובצרעה ובירמות׃ זנח
עדלם וחצריהם לכיש
ושדתיה עזקה ובנת
ובנתיה ויחנו מבאר ש
מבאר שבע עד גיא הנם׃
ובני בנימן מגבע מכ
מכמש ועיה ובית אל
ובנתיה׃ ענתות נב ענ
עננה׃ חצור רמה ג
גתים׃ חדיד צבעים נ
נבלט׃ לד ואנו גיא ה
החרשים׃ ומן

הלוים מחלקות יהודה
לבנימן׃ ואלה
הכהנים והלוים אשר
עלו עם זרבבל בן ש
שאלתיאל וישוע ש
שריה ירמיה עזרא׃
אמריה מלוך חטוש׃
שכניה רחם מרמת׃
עדיא גנתוי אביה׃
מימין מעדיה בלגה׃
שמעיה ויויריב ידעיה׃
ידעיה׃ סלו עמוק חל
חלקיה ידעיה אלה ר
ראשי הכהנים ואחיה
ואחיהם בימי ישוע׃
והלוים ישוע
בנוי קדמיאל שרביה
יהודה מתניה על הי
הידות הוא ואחיו׃
ובקבקיה וענו אחיהם
לנגדם למשמרות׃ וי
וישוע הוליד את י
יויקים ויויקים הוליד
את אלישיב ואלישיב
הוליד את יוידע׃ ויוידע
הוליד את יונתן ויונתן
הוליד את ידוע׃ ובימ
ובימי יויקים היו
כהנים ראשי האבות
לשריה מריה לירמיה
חנניה׃ לעזרא משלם
לאמריה יהוחנן׃ למל
למלוכי יונתן לשבניה
יוסף׃ לחרים עדנא ל

למריות חלקי׃ לעדיא
זכריה לגנתון משלם׃
לאביה זכרי למנימן
למועדיה פלטי׃ לב
לבלגה שמוע לשמ
לשמעיה יהונתן׃ ול
וליויריב מתני לידעי
לידעיה עזי׃ לסלי
קלי לעמוק עבר׃ ל
לחלקיה חשביה ל
לידעיה נתנאל׃ הל
הלוים בימי אלישיב
יוידע ויוחנן וידוע
כתובים ראשי האב
אבות והכהנים על מ
מלכות דריוש הפרסי׃
בני לוי ראשי
האבות כתובים על
ספר דברי הימים וע
ועד ימי יוחנן בן א
אלישיב׃ וראשי הל
הלוים חשביה שר
שרביה וישוע בן ק
קדמיאל ואחיהם ל
לנגדם להלל להודות
במצות דויד איש ה
האלהים משמר לע
לעמת משמר׃ ומתניה
ובקבקיה עבדיה מ
משלם טלמון עקוב
שומרים שוערים מ
משמר באספי הש
השערים׃ אלה בימי
יויקים בן ישוע בן י

יוצדק ובימי נחמיה
הפחה ועזרא הכהן
הספר׃ ובחנכת
חומת ירושלם בקש
בקשו את הלוים מכל
מקומתם להביאם
לירושלם לעשת חנ
חנכה ושמחה ובתו
ובתודות ובשיר מצ
מצלתים נבלים ובנ
ובכנרות׃ ויאספו ב
בני המשררים ומן
הככר סביבות ירוש
ירושלם ומן חצרי
נטפתי׃ ומבית הגל
הגלגל ומשדות גבע
גבע ועזמות כי חצרי
חצרים בנו להם המ
המשררים סביבות י
ירושלם׃ ויטהרו ה
הכהנים והלוים ו
ויטהרו את העם
ואת השערים ואת
החומה׃ ואעלה את
שרי יהודה מעל ל
לחומה ואעמידה
שתי תודת גדולת
ותהלכת לימין מע
מעל לחומה לשער
האשפת׃ וילך אחר
אחריהם הושעיה ו
וחצי שרי יהודה׃ ו
ועזריה עזרא ומש
ומשלם׃ יהודה ובנ

ובנימן ושמעיה וי
וירמיה׃ ומבני הכהנים
בחצצרות זכריה בן
יונתן בן שמעיה בן
מתניה בן מיכיה בן
זכור בן אסף׃ ואחיו
שמעיה ועזראל מללי
גללי מעי נתנאל וי
ויהודה חנני בכלי ש
שיר דויד איש הא
האלהים ועזרא הס
הספר לפניהם׃ ועל
שער העין ונגדם ע
עלו על מעלות עיר
דויד במעלה לחומה
מעל לבית דויד ועד
שער המים מזרח׃ ו
והתודה השנית הה
ההולכת למואל ואני
אחריה וחצי העם מ
מעל לחומה מעל
למגדל התנורים ועד
החומה הרחבה׃ ומע
ומעל לשער אפרים
ועל שער הישנה ועל
שער הדגים ומגדל
חננאל ומגדל המאה
ועד שער הצאן ועמ
ועמדו בשער המט
המטרה׃ ותעמדנה ש
שתי התודת בבית ה
האלהים ואני וחצי ה
הסגנים עמי׃ והכהנים
אליקים מעשיה מ

מנימין מיכיה אליו
אליועיני זכריה חנניה
בחצצרות׃ ומעשיה
ושמעיה ואלעזר
ועזי ויהוחנן ומלכיה
ועילם ועזר וישמעו
המשררים ויזרחיה
הפקיד׃ ויזבחו ביום
ההוא זבחים גדולים
וישמחו כי האלהים
שמחם שמחה גדולה
וגם הנשים והילדים
שמחו ותשמע שמ
שמחת ירושלם מר
מרחוק׃ ויפקדו ביום
ההוא אנשים על הנ
הנשכות לאוצרות ל
לתרומה לראשית ו
ולמעשרות לכנס ב
בהם לשדי הערים מ
מנאות התורה לכה
לכהנים וללוים כי ש
שמחת יהודה על ה
הכהנים ועל הלוים ה
העמדים׃ וישמרו מ
משמרת אלהיהם ומ
ומשמרת הטהרה ו
והמשררים והשערים
כמצות דויד ושלמה
בנו׃ כי בימי דויד וא
ואסף מקדם ראשי
המשררים ושיר תה
תהלה והדות לאלהים׃
וכל ישראל בימי זר

זרבבל

זרבבל ובימי נחמיה נ
נתנים מניות המשררים
והשערים דבר יום ביו
ביומו ומקדשים ללוים
והלוים מקדשים לב
לבני אהרן׃
ביום ההוא נקרא בספ
בספר משה באזני ה
העם ונמצא כתוב בו
אשר לא יבוא עמני ומ
ומואבי בקהל האלהים
עד עולם׃ כי לא קדמו
את בני ישראל בלחם
ובמים וישכר עליו את
בלעם לקללו ויהפך
אלהינו את הקללה
לברכה׃ ויהי כשמעם
את התורה ויבדילו כל
ערב מישראל׃ ולפני
מזה אלישיב הכהן נ
נתון בלשכת בית א
אלהינו קרוב לטוביה׃
ויעש לו לשכה גדולה
ושם היו לפנים נתנים
את המנחה הלבונה וה
והכלים ומעשר הדגן
התירוש והיצהר מ
מצות הלוים והמש
והמשררים והשערים
ותרומת הכהנים׃ ובכל
זה לא הייתי בירושלם
כי בשנת שלשים וש
ושתים לארתחשסתא
מלך בבל באתי אל

המלך ולקץ ימים נש
נשאלתי מן המלך׃ ו
ואבוא לירושלם ואב
ואבינה ברעה אשר
עשה אלישיב לטוביה
לעשות לו נשכה בח
בחצרי בית האלהים׃
וירע לי מאד ואשליכה
את כל כלי בית טוביה
החוץ מן הלשכה׃ וא
ואמרה ויטהרו הל
הלשכות ואשיבה ש
שם כלי בית האלהים
את המנחה והלבונה׃
ואדעה כי מניות הלו
הלוים לא נתנה ויברחו
איש לשדהו הלוים
והמשררים עשי המ
המלאכה׃ ואריבה את
הסגנים ואמרה מדו
מדוע נעזב בית הא
האלהים ואקבצם וא
ואעמדם על עמדם׃
וכל יהודה הביאו מע
מעשר הדגן והתירוש
והיצהר לאוצרות׃ וא
ואוצרה על אוצרות ש
שלמיה הכהן וצדוק
הספר ופדיה מן הלו
הלוים ועל ידם חנן בן
זכור בן מתניה כי נא
נאמנים נחשבו ועליהם
לחלק לאחיהם׃
זכרה לי אלהי

על זאת ואל תמח חס
חסדי אשר עשיתי ב
בבית אלהי ובמשמריו׃
בימים ההמה ראיתי
ביהודה דרכים גתות
בשבת ומביאים הער
הערמות ועמסים על
החמרים ואף יין ענ
ענבים ותאנים וכל מ
משא ומביאים ירוש
ירושלם ביום השבת
ואעיד ביום מכרם צ
ציד׃ והצרים ישבו בה
מביאים דאג וכל מכר
ומכרים בשבת לבני
יהודה ובירושלם׃ וא
ואריבה את חרי יהו
יהודה ואמרה להם
מה הדבר הרע הזה
אשר אתם עשים ומ
ומחללים את יום הש
השבת׃ הלוא כה עשו
אבתיכם ויבא אלהינו
עלינו את כל הרעה
הזאת ועל העיר הזאת
ואתם מוסיפים חרון
על ישראל לחלל את
יום השבת׃
ויהי כאשר צללו ש
שערי ירושלם לפני
השבת ואמרה ויסגרו
הדלתות ואמרה לא
יפתחום עד אחר הש
השבת ומנערי העמד

העמדתי על השערים
לא יבוא משא ביום ה
השבת וילינו הרכלים
ומכרי כל ממכר מחוץ
לירושלם פעם ושתים
ואעידה בהם ואמרה
אליהם מדוע אתם לנ
לנים נגד החומה אם
תשנו יד אשלח בכם
מן העת ההיא לא בא
באו בשבת
ואמרה ללוים אשר
יהיו מטהרים ובאים
שמרים השערים לק
לקדש את יום השבת
גם זאת זכרה לי אלהי
וחוסה עלי כרב חס
חסדך גם בימים ההם
ראיתי את היהודים
השיבו נשים אשדי
אשדודיות עמוניות
מואביות ובניהם חצי
מדבר אשדודית ואינם
מכירים לדבר יהודית
וכלשון עם ועם ואר
ואריב עמם ואקללם
ואכה מהם אנשים ו
ואמרטם ואשביעם
באלהים אם תתנו ב
בנתיכם לבניהם ואם
תשאו מבנתיהם לבני
לבניכם ולכם הלוא
על אלה חטא שלמה
מלך ישראל ובגוים ה

הרבים לא היה מלך
כמוהו ואהוב לאלהיו היה
ויתנהו אלהים מלך
על כל ישראל גם אותו
החטיאו הנשים הנכ
הנכריות ולכם הנשמ
הנשמע לעשת את
כל הרעה הגדולה ה
הזאת למעל באלהינו
להשיב נשים נכריות
ומבני יוידע בן אלי
אלישיב הכהן הגדול
חתן לסנבלט החרני
ואבריחהו מעלי זכרה
להם אלהי על גאלי
הכהנה וברית הכהנה
והלוים וטהרתים מ
מכל נכר ואעמידה
משמרות לכהנים ול
וללוים איש במלאכ
במלאכתו ולקרבן הע
העצים בעתים מזמנ
מזמנות ולבכורים זכ
זכרה לי אלהי לטובה

אדם

שת אנוש קינן מהל
מהללאל ירד חנוך מ
מתושלח למך נח ש
שם חם ויפת בני יפת
גמר ומגוג ומדי ויון
ותובל ומשך ותירס
ובני גמר אשכנז ור
וריפת ותוגרמה ובני
יון אלישה ותרשישה
כתים ורודנים בני חם
כוש ומצרים פוט וכ
וכנען ובני כוש סבא
וחוילה וסבתא ורע
ורעמא וסבתכא ובני
רעמא שבא ודדן ו
וכוש ילד את נמרד
הוא החל להיות גבו
גבור בארץ ומצרים
ילד את לודיים ואת
ענמים ואת להבים
ואת נפתחים ואת
פתרוסים ואת כסלו
כסלחים אשר יצאו
משם פלשתים ואת
כפתרים
וכנען ילד את צידון
בכרו ואת חת ואת
היבוסי ואת האמרי
ואת הגרגשי ואת
החוי ואת הערקי ואת
ואת הסיני ואת הא

הארודי ואת הצמרי
ואת החמתי׃
בני שם עילם ואשור
וארפכשד ולוד וארם
ועוץ וחול וגתר ומש
ומשך׃ וארפכשד ילד
את שלח ושלח ילד
את עבר ולעבר ילד
שני בנים שם האחד
פלג כי בימיו נפלגה
הארץ ושם אחיו יק
יקטן׃ ויקטן ילד את
אלמודד ואת שלף ו
ואת חצרמות ואת יר
ירח׃ ואת הדורם ואת
אוזל ואת דקלה׃ ואת
עיבל ואת אבימאל
ואת שבא׃ ואת או
אופר ואת חוילה ואת
יובב כל אלה בני יק
יקטן׃ שם׃
ארפכשד שלח׃ עבר
פלג רעו׃ שרוג נחור
תרח׃ אברם הוא אב
אברהם׃ בני אברהם
יצחק וישמעאל׃ א
אלה תולדותם בכור
ישמעאל נביות וק
וקדר ואדבאל ומבשם׃
משמע ודומה משא
חדד ותימא׃ יטור נ
נפיש וקדמה אלה
הם בני ישמעאל׃
ובני קטורה

פילגש אברהם ילדה
את זמרן ויקשן ומדן
ומדין וישבק ושוח
ובני יקשן שבא ודדן׃
ובני מדין עיפה ועפר
וחנוך ואבידע ואלד
ואלדעה כל אלה בני
קטורה׃ ויולד אברהם
את יצחק ובני יצחק
עשו וישראל׃ בני ע
עשו אליפז רעואל
ויעוש ויעלם וקרח׃
בני אליפז תימן ואו
ואומר צפי וגעתם ק
קנז ותמנע ועמלק׃ ב
בני רעואל נחת זרח
שמה ומזה׃ ובני ש
שעיר לוטן ושובל
וצבעון וענה ודישון
ואצר ודישן׃ ובני ל
לוטן חרי והומם ו
ואחות לוטן תמנע׃
בני שובל עלין ומנחת
ועיבל שפי ואונם ו
ובני צבעון איה וענה׃
בני ענה דישון ובני ד
דישון חמרן ואשבן ו
ויתרן וכרן׃ ובני אצר
בלהן וזעון יעקן בני
דישון עוץ וארן׃
ואלה המלכים
אשר מלכו בארץ א
אדום לפני מלך מלך
לבני ישראל בלע בן

בעור ושם עירו דנה
דנהבה׃ וימת בלע ו (וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה וימת יובב)
וימלך תחתיו חושם
מארץ התימני׃ וימת
חושם וימלך תחתיו
הדד בן בדד המכה
את מדין בשדה מוא
מואב ושם עירו ע
עוית׃ וימת הדד וי
וימלך תחתיו שמלה
ממשרקה׃ וימת ש
שמלה וימלך תחתיו (שאול מרחבות הנהר׃ וימת שאול וימלך תחתיו)
בעל חנן בן עכבור׃
וימת בעל חנן וימלך
תחתיו הדד ושם ע
עירו פעי ושם אש
אשתו מהיטבאל
בת מטרד בת מי זהב׃
וימת הדד ויהיו א
אלופי אדום תמנע
אלוף עליה אלוף י
יתת׃ אלוף אהליבמה
אלוף אלה אלוף פ
פינן׃ אלוף קנז אלוף
תימן אלוף מבצר׃
אלוף מגדיאל אלוף
עירם אלה אלופי א
אדום׃ אלה
בני ישראל ראובן ש
שמעון לוי ויהודה
יששכר וזבלון׃ דן
יוסף ובנימן נפתלי
גד ואשר׃ בני יהודה
ער ואונן ושלה ש

שלשה נולד לו מבת
שוע הכנענית ויהי
ער בכור יהודה רע
בעיני יהוה וימיתהו׃
ותמר כלתו ילדה לו
את פרץ ואת זרח כ
כל בני יהודה חמשה׃
בני פרץ חצרון וחמול׃
בני זרח זמרי ואיתן
והימן וכלכל ודרע׃
כלם חמשה׃ ובני כר
כרמי עכר עוכר יש
ישראל אשר מעל
בחרם׃ ובני איתן עז
עזריה׃ ובני
חצרון אשר נולד לו
את ירחמאל ואת רם
ואת כלובי׃ ורם הולי
הוליד את עמינדב
ועמינדב הוליד את
נחשון נשיא בני יה
יהודה׃ ונחשון הוליד
את שלמא ושלמא
הוליד את בעז׃ ובע
ובעז הוליד את עו
עובד ועובד הוליד את
ישי׃ ואישי הוליד
את בכרו את אליאב
ואבינדב השני ושמ
ושמעא השלישי׃
נתנאל הרביעי רדי
החמישי׃ אצם הש
הששי דויד השבעי׃
ואחיתיהם צרויה וא

ואביגיל ובני צרויה
אבשי ויואב ועשהאל
שלשה׃ ואביגיל ילדה
את עמשא ואבי עמ
עמשא יתר הישמע
הישמעאלי׃ וכלב בן
חצרון הוליד את עז
עזובה אשה ואת יר
יריעות ואלה בניה
ישר ושובב וארדון׃
ותמת עזובה ויקח לו
כלב את אפרת ותלד
לו את חור׃ וחור הו
הוליד את אורי ואורי
הוליד את בצלאל׃ ו
ואחר בא חצרון אל
בית מכיר אבי גלעד
והוא לקחה והוא בן
ששים שנה ותלד לו
את שגוב׃ ושגוב הו
הוליד את יאיר ויהי
לו עשרים ושלש ע
ערים בארץ הגלעד׃
ויקח גשור וארם את
חות יאיר מאתם את
קנת ואת בנתיה שש
ששים עיר כל אלה
בני מכיר אבי גלעד׃
ואחר מות חצרון ב
בכלב אפרתה ואשת
חצרון אביה ותלד לו
את אשחור אבי תק
תקוע׃ ויהיו בני ירח
ירחמאל בכור חצרון

הבכור רם ובונה וארן
ואצם אחיה׃ ויהי א
אשה אחרת לירחמאל
ושמה עטרה היא אם
אונם׃ ויהיו בני רם בכ
בכור ירחמאל מעץ
וימין ועקר׃ ויהיו בני
אונם שמי וידע ובני
שמי נדב ואבישור׃
ושם אשת אבישור
אביהיל ותלד לו את
אחבן ואת מוליד׃ ונ
ובני נדב סלד ואפים
וימת סלד לא בנים׃ ו
ובני אפים ישעי ובני
ישעי ששן ובני ששן
אחלי׃ ובני ידע אחי
שמי יתר ויונתן וימת
יתר לא בנים׃
ובני יונתן פלת וזזא׃
אלה היו בני ירחמאל׃
ולא היה לששן בנים
כי אם בנות ולששן
עבד ושמו ירחע׃ וי
ויתן ששן את בתו לי
לירחע עבדו לאשה
ותלד לו את עתי׃ וע
ועתי הוליד את נתן
ונתן הוליד את זבד׃
וזבד הוליד את אפ
אפלל ואפלל הוליד
את עובד׃ ועובד הו
הוליד את יהוא ויהו
ויהוא הוליד את עז

עזריה ועזריה הוליד
את חלץ וחלץ הוליד
את אלעשה ואלעש
ואלעשה הוליד את
ססמי וססמי הוליד
את שלום ושלום ה
הוליד את יקמיה וי
ויקמיה הוליד את
אלישמע
ובני כלב אחי ירחמאל
מישע בכרו הוא אבי
זיף ובני מרשה אבי
חברון ובני חברון ק
קרח ותפח ורקם וש
ושמע ושמע הוליד
את רחם אבי ירקעם
ורקם הוליד את שמי
ובן שמי מעון ומעון
אבי בית צור ועיפה
פילגש כלב ילדה את
חרן ואת מוצא ואת גזז וחרן הוליד את
גזז ובני יהדי רגם וי
ויותם וגישן ופלט וע
ועיפה ושעף פילגש
כלב מעכה ילד שבר
ואת תרחנה ותלד ש
שעף אבי מדמנה א
את שוא אבי מכבנה
ואבי גבעא ובת כלב
עכסה אלה היו בני
כלב בן חור בכור אפ
אפרתה שובל אבי
קרית יערים שלמא
אבי בית לחם חרף א

אבי בית גדר ויהיו
בנים לשובל אבי קר
קרית יערים הראה
חצי המנחות ומש
ומשפחות קרית יע
יערים היתרי והפותי
והשמתי והמשרעי
מאלה יצאו הצרעתי
והאשתאלי
בני שלמא בית לחם
ונטופתי עטרות בית
יואב וחצי המנחתי
הצרעי
ומשפחות סופרים י
ישבי יעבץ תרעתים
שמעתים שוכתים ה
המה הקינים הבאים
מחמת אבי בית רכב
ואלה היו בני
דויד אשר נולד לו ב
בחברון הבכור אמנן
לאחינעם היזרעאלית
שני דניאל לאביגיל
הכרמלית השלשי ל
לאבשלום בן מעכה
בת תלמי מלך גשור
הרביעי אדניה בן חג
חגית החמישי שפט
שפטיה לאביטל הש
הששי יתרעם לעגלה
אשתו ששה נולד לו
בחברון וימלך שם
שבע שנים וששה
חדשים ושלשים וש

ושלשים ושלש שנה
מלך בירושלם ואלה
נולדו לו בירושלים
שמעא ושובב ונתן
ושלמה ארבעה לב
לבת שוע בת עמיאל
ויבחר ואלישמע וא
ואליפלט ונגה ונפג
ויפיע ואלישמע וא
ואלידע ואליפלט ת
תשעה כל בני דויד
מלבד בני פילגשים
ותמר אחותם
ובן שלמה רחבעם א
אביה בנו אסא בנו י
יהושפט בנו יורם בנו
אחזיהו בנו יואש בנו
אמציהו בנו עזריה
בנו יותם בנו אחז בנו
חזקיהו בנו מנשה בנ
בנו אמון בנו יאשיהו
בנו ובני יאשיהו הב
הבכור יוחנן השני
יהויקים השלשי צ
צדקיהו הרביעי ש
שלום ובני יהויקים
יכניה בנו צדקיה ב
בנו ובני יכניה אסר
שאלתיאל בנו ומל
ומלכירם ופדיה וש
ושנאצר יקמיה הו
הושמע ונדביה ובני
פדיה זרבבל ושמעי
ובן זרבבל משלם

וחנניה ושלומית א
אחתם׃ וחשבה ואה
ואהל וברכיה וחסד
וחסדיה יושב חסד
חמש׃ ובן חנניה פל
פלטיה וישעיה בני ר
רפיה בני ארנן בני ע
עבדיה בני שכניה׃ ובני שכניה
שמעיה ובני שמעיה
חטוש ויגאל ובריח
ונעריה ושפט ששה׃
ובן נעריה אליועיני
וחזקיה ועזריקם ש
שלשה׃ ובני אליועיני
הודיוהו ואלישיב ו
ופליה ועקוב ויוחנן
ודליה וענני שבעה׃
בני יהודה
פרץ חצרון וכרמי ו
וחור ושובל׃ וראיה
בן שובל הוליד את י
יחת ויחת הוליד את
אחומי ואת להד א
אלה משפחות הצר
הצרעתי׃
ואלה אבי עיטם יז
יזרעאל וישמא וידב
ידבש ושם אחותם
הצללפוני׃ ופנואל
אבי גדר ועזר אבי ח
חושה אלה בני חור
בכור אפרתה אבי ב
בית לחם׃ ולאשחור
אבי תקוע היו שתי

נשים חלאה ונערה׃ ו
ותלד לו נערה את א
אחזם ואת חפר ואת
תימני ואת האחשתרי
אלה בני נערה׃
ובני חלאה צרת יצחר
ואתנן׃ וקוץ הוליד א
את ענוב ואת הצבבה
ומשפחות אחרחל בן
הרום׃ ויהי יעבץ נכבד
מאחיו ואמו קראה
שמו יעבץ לאמר כי
ילדתי בעצב׃ ויקרא
יעבץ לאלהי ישראל
לאמר אם ברך תברכני
והרבית את גבולי וה
והיתה ידך עמי ועש
ועשית מרעה לבלתי
עצבי ויבא אלהים א
את אשר שאל׃ וכלוב
אחי שוחה הוליד א
את מחיר הוא אבי א
אשתון׃ ואשתון הו
הוליד את בית רפא
ואת פסח ואת תחנה
אבי עיר נחש אלה
אנשי רכה׃
ובני קנז עתניאל וש
ושריה ובני עתניאל
חתת׃ ומעונתי הוליד
את עפרה ושריה הו
הוליד את יואב אבי
גיא חרשים כי חרשי
חרשים היו׃ ובני כלב

בן יפנה עירו אלה ונ
ונעם ובני אלה וקנז׃
ובני יהללאל
זיף וזיפה תיריא וא
ואשראל׃ ובן עזרה
יתר ומרד ועפר וילון
ותהר את מרים ואת
שמי ואת ישבח אבי
אשתמע׃ ואשתו הי
היהדיה ילדה את י
ירד אבי גדור ואת ח
חבר אבי שוכו ואת
יקותיאל אבי זנוח ו
ואלה בני בתיה בת
פרעה אשר לקח מר
מרד׃ ובני אשת הו
הודיה אחות נחם א
אבי קעילה הגרמי ו
ואשתמע המעכתי׃
ובני שימון אמנון ור
רנה בן חנן ותולון׃
ובני ישעי זוחת ובן
זוחת׃ בני שלה בן י
יהודה ער אבי לכה
ולעדה אבי מרשה ו
ומשפחות בית עבדת
הבץ לבית אשבע׃ ו
ויוקים ואנשי כזבא
ויואש ושרף אשר
בעלו למואב וישבי
לחם והדברים עתיק
עתיקים׃ המה היוצר
היוצרים וישבי נטעים
וגדרה עם המלך במ

במלאכתו ישבו שם׃
בני שמעון
נמואל וימין יריב זרח
זרח שאול׃ שלם בנו
מבשם בנו משמע בנו׃
ובני משמע חמואל
בנו זכור בנו שמעי ב
בנו׃ ולשמעי בנים ש
ששה עשר ובנות ש
שש ולאחיו אין בנים
רבים וכל משפחתם
לא הרבו עד בני יהוד
יהודה׃ וישבו בבא
בבאר שבע ומולדה
וחצר שועל׃ ובבלהה
ובעצם ובתולד׃ ובב
ובבתואל ובחרמה וב
ובצקלג׃ ובבית מרכ
מרכבות ובחצר סוסים
ובבית בראי ובשערים
אלה עריהם עד מלך
דויד׃ וחצריהם עיטם
ועין רמון ותכן ועשן
ערים חמש׃ וכל חצ
חצריהם אשר סביבות
הערים האלה עד בעל
ואת משבותם והתיח
והתיחשם להם׃ ומש
ומשובב וימלך ויושה
בן אמציה׃ ויואל וי
ויהוא בן יושביה בן
שריה בן עשיאל׃ וא
ואליועיני ויעקבה
וישוחיה ועשיה וע

ועדיאל וישימיאל
ובניה׃ וזיזא בן שפעי
בן אלון בן ידיה בן ש
שמרי בן שמעיה׃ א
אלה הבאים בשמות
נשיאים במשפחתם
ובית אבותיהם פרצו
לרב׃ וילכו למבוא גד
גדור עד למזרח הגיא
לבקש מרעה לצאנם׃
וימצאו מרעה שמן
וטוב והארץ רחבת
ידים ושקטת ושלוה
כי מן חם הישבים שם
לפנים׃ ויבאו אלה ה
הכתובים בשמות בימי
יחזקיהו מלך יהודה
ויכו את אהליהם וא
ואת המעינים אשר
נמצאו שמה ויחרי
ויחרימם עד היום הז
הזה וישבו תחתיהם
כי מרעה לצאנם ש
שם׃ ומהם מן בני שמ
שמעון הלכו להר
שעיר אנשים חמש
מאות ופלטיה ונעריה
ורפיה ועזיאל בני י
ישעי בראשם׃
ויכו את שארית
הפלטה לעמלק ויש
וישבו שם עד היום
הזה׃ ובני ראובן
בכור ישראל כי הוא

הבכור ובחללו יצועי
אביו נתנה בכרתו ל
לבני יוסף בן ישראל
ולא להתיחש לבכרה׃
כי יהודה גבר באחיו
ולנגיד ממנו והבכרה
ליוסף׃ בני ראובן בכ
בכור ישראל חנוך ו
ופלוא חצרון וכרמי׃
בני יואל ש
שמעיה בנו גוג בנו ש
שמעי בנו׃ מיכה בנו
ראיה בנו בעל בנו׃ ב
בארה בנו אשר הגלה
תלגת פלנאסר מלך
אשר הוא נשיא לרא
לראובני׃ ואחיו למש
למשפחתיו בהתיחש
לתלדותם הראש יע
יעיאל וזכריהו׃ ובלע
בן עזז בן שמע בן י
יואל הוא יושב בער
בערער ועד נבו ובעל
מעון׃ ולמזרח ישב ע
עד לבוא מדברה למן
הנהר פרת כי מקניהם
רבו בארץ גלעד׃ ובי
ובימי שאול עשו מ
מלחמה עם ההגראים
ויפלו בידם וישבו ב
באהליהם על כל פני
מזרח לגלעד׃
ובני גד לנגדם ישבו
בארץ הבשן עד סל

כלבה׃ יואל הראש ׃
ושפם המשנה ויעני
ושפט בבשן׃
ואחיהם לבית אבתיהם
מיכאל ומשלם ושבע
ויורי ויעכן וזיע ועבר
שבעה׃ אלה בני אבי
אביחיל בן חורי בן י
ירוח בן גלעד בן מי
מיכאל בן ישישי בן
יחדו בן בוז׃ אחי בן
עבדיאל בן גוני ראש
לבית אבתם׃ וישבו ׃
בגלעד בבשן ובבנתיה
ובכל מגרשי שרון ׃
על תוצאותם׃ כלם הת
התיחשו בימי יותם
מלך יהודה ובימי ׃
ירבעם מלך ישראל׃
בני ראובן וגדי
וחצי שבט מנשה מן
בני חיל אנשים נשאי
מגן וחרב ודרכי ק
קשת ולמודי מלחמה
ארבעים וארבעה א
אלף ושבע מאות וש
וששים יצאי צבא׃
ויעשו מלחמה עם ה
ההגריאים ויטור ונפ
ונפיש ונודב׃ ויעזרו
עליהם וינתנו בידם
ההגריאים וכל שעמ
שעמהם כי לאלהים
זעקו במלחמה ונע

ונעתור להם כי בטחו ׃
בו׃ וישבו מקניהם ג׃
גמליהם חמשים אלף
וצאן מאתים וחמש
וחמשים אלף וחמורים
אלפים ונפש אדם מ
מאה אלף׃ כי חללים
רבים נפלו כי מהאלהים
המלחמה וישבו תחת
תחתיהם עד הגלה׃
ובני חצי
שבט מנשה ישבו ב
בארץ מבשן עד בעל
חרמון ושניר והר ח
חרמון המה רבו׃
ואלה ראשי בית אב
אבותם ועפר וישעי ׃
ואליאל ועזריאל וי
וירמיה והודויה וי
ויחדיאל אנשים גבורי
חיל אנשי שמות ל
לבית אבותם׃ וימעלו
באלהי אבתיהם ויזנו
אחרי אלהי עמי הא
הארץ אשר השמיד
אלהים מפניהם׃ ויעל
אלהי ישראל את רוח
פול מלך אשור ואת
רוח תלגת פלנסר ׃
מלך אשור ויגלם ל׃
לראובני ולגדי ולחצי
שבט המנשה ויביאם
לחלח וחבור והרא ונ
ונהר גוזן עד היום הזה׃

בני לוי ׃
גרשון קהת ומררי׃ וב
ובני קהת עמרם ויצהר
וחברון ועזיאל׃ ובני ׃
עמרם אהרן ומשה ׃
ומרים ובני אהרן נדב
ואביהוא אלעזר ואי
ואיתמר׃ אלעזר הוליד
את פינחס פינחס הו׃
הוליד את אבישוע׃ ו
ואבישוע הוליד את ב
בקי ובקי הוליד את ע
עזי׃ ועזי הוליד את
זרחיה וזרחיה הוליד
את מריות׃ מריות ה׃
הוליד את אמריה וא
ואמריה הוליד את א
אחיטוב׃ ואחיטוב ׃
הוליד את צדוק וצ׃
וצדוק הוליד את א
אחימעץ׃ ואחימעץ
הוליד את עזריה וע
ועזריה הוליד את י
יוחנן׃ ויוחנן הוליד
את עזריה הוא אשר
כהן בבית אשר בנה
שלמה בירושלם׃ ויו
ויולד עזריה את א׃
אמריה ואמריה הו
הוליד את אחיטוב׃
ואחיטוב הוליד את
צדוק וצדוק הוליד
את שלום׃ ושלום הו
הוליד את חלקיה וח

וחלקיה הוליד את
עזריה ועזריה את
שריה ושריה הוליד
את יהוצדק ויהוצדק
הלך בהגלות יהוה
את יהודה וירושלם
ביד נבכדנאצר
בני לוי גרשם
קהת ומררי ואלה
שמות בני גרשם לבני
ושמעי ובני קהת עמ
עמרם ויצהר וחברון
ועזיאל בני מררי מ
מחלי ומשי ואלה
משפחות הלוי לאבו
לאבותיהם לגרשם
לבני בנו יחת בנו זמה
בנו יואח בנו עדו בנו
זרח בנו יאתרי בנו בני
קהת עמינדב בנו קרח
בנו אסיר בנו אלקנה
בנו ואביאסף בנו ואס
ואסיר בנו תחת בנו
אוריאל בנו עזיה בנו
ושאול בנו ובני אלק
אלקנה עמשי ואחימ
ואחימות אלקנה בנו
אלקנה צופי בנו ונ
ונחת בנו אליאב בנו
ירחם בנו ואלקנה בנו
ובני שמואל הבכר
ושני ואביה ובני מררי
מחלי לבני בנו שמעי
בנו עזה בנו שמעא

בנו חגיה בנו עשיה
בנו ואלה אשר
העמיד דויד על ידי
שיר בית יהוה ממנוח
הארון ויהיו משרתים
לפני משכן אהל מו
מועד בשיר עד בנות
שלמה את בית יהוה
בירושלם ויעמדו כמ
כמשפטם על עבודתם
ואלה העמדים ובני
ובניהם מבני הקהתי
הימן המשורר בן יו
יואל בן שמואל בן
אלקנה בן ירחם בן
אליאל בן תוח בן צ
ציף בן אלקנה בן מ
מחת בן עמשי בן
אלקנה בן יואל בן
עזריה בן צפניה בן
תחת בן אסיר בן אב
אביאסף בן קרח בן
יצהר בן קהת בן לוי
בן ישראל ואחיו א
אסף העמד על ימ
ימינו אסף בן ברכיהו
בן שמעא בן מיכאל
בן בעשיה בן מלכיה
בן אתני בן זרח בן
עדיה בן איתן בן
זמה בן שמעי בן
יחת בן גרשם בן לוי
ובני מררי אחיהם על
השמאל איתן בן

קישי בן עבדי בן מלוך
בן חשביה בן חלקיה
בן אמצי בן בני בן ש
שמר בן מחלי בן מ
מושי בן מררי בן לוי
ואחיהם הלוים נתונים
לכל עבודת משכן בית
האלהים ואהרן ובניו
ובניו מקטירים על
מזבח הקטרת לכל
מלאכת קדש הקד
הקדשים ולכפר על
ישראל ככל אשר צ
צוה משה עבד
האלהים ואלה
בני אהרן אלעזר בנו
פינחס בנו אבישוע ב
בנו בקי בנו עזי בנו
זרחיה בנו מריות בנו
אמריה בנו אחיטוב
בנו צדוק בנו אחימ
אחימעץ בנו
ואלה מושבותם לטיר
לטירותם בגבולם לבני
אהרן למשפחות הק
הקהתי כי להם היה
הגורל ויתנו להם א
את חברון בארץ יה
יהודה ואת מגרשיה
סביבתיה ואת שדה
העיר ואת חצריה נ
נתנו לכלב בן יפנה
ולבני אהרן נתנו את
ערי המקלט את

חברון ואת לבנה ואת
מגרשיה ואת יתר וא
ואת אשתמע ואת
מגרשיה ואת חילן
ואת מגרשיה ואת
דביר ואת מגרשיה
ואת עשן ואת מגרש
מגרשיה ואת בית ש
שמש ואת מגרשיה
וממטה בנימן
את גבע ואת מגרשיה
ואת עלמת ואת מג
מגרשיה ואת ענתות
ואת מגרשיה כל ער
עריהם שלש עשרה
עיר במשפחותיהם
ולבני קהת הנותרים
ממשפחת המטה
ממחצית מטה חצי
מנשה בגורל ערים
עשר ולבני
גרשם למשפחתם
ממטה יששכר וממ
וממטה אשר וממט
וממטה נפתלי וממ
וממטה מנשה בגורל
ערים שלש עשרה
ולבני מררי
למשפחתם ממטה
ראובן וממטה וממט
גד וממטה זבלון בג
בגורל ערים שתים
עשרה ויתנו בני יש
ישראל ללוים את

הערים ואת מגרשיהם
ויתנו בגורל ממטה
בני יהודה וממטה
בני שמעון וממטה
בני בנימן את הערים
האלה אשר יקרא
אתהם בשמות
וממשפחות בני
קהת ויהי ערי גבולם
ממטה אפרים ויתנו
להם את ערי המקלט
את שכם ואת מגרש
מגרשיה בהר אפרים
ואת גזר ואת מגרש
מגרשיה ואת יקמעם
ואת מגרשיה ואת ב
בית חרון ואת מגרש
מגרשיה ואת אילון
ואת מגרשיה ואת
גת רמון ואת מגרשיה
וממחצית מטה מנש
מנשה את ענר ואת
מגרשיה ואת בלעם
ואת מגרשיה למש
למשפחת לבני קהת
הנותרים לבני
גרשם ממשפחת חצי
מטה מנשה ואת גולן
בבשן ואת מגרשיה
ואת עשתרות ואת
מגרשיה וממטה יש
יששכר את קדש וא
ואת מגרשיה ואת
דברת ואת מגרשיה

ואת ראמות ואת מג
מגרשיה ואת ענם וא
ואת מגרשיה
וממטה אשר את מש
משאל ואת מגרשיה
ואת עבדון ואת מגר
מגרשיה ואת חלקת
ואת מגרשיה ואת
רחב ואת מגרשיה
וממטה נ
נפתלי את קדש בגל
בגליל ואת מגרשיה
ואת חמון ואת מגר
מגרשיה ואת קריתים
ואת מגרשיה
לבני מררי הנותרים
ממטה זבלון ואת ר
רמונו ואת מגרשיה
ואת תבור ואת מגר
מגרשיה ומעבר ל
לירדן יריחו למזרח
הירדן ממטה ראובן
את בצר במדבר ואת
מגרשיה ואת יהצה
ואת מגרשיה ואת
קדמות ואת מגרש
מגרשיה ואת מיפעת
ואת מגרשיה
וממטה גד את ראמ
ראמות בגלעד ואת
מגרשיה ואת מחנים
ואת מגרשיה ואת
חשבון ואת מגרשיה
ואת יעזר ואת מגר

מגרשיה׃ ולבני
יששכר תולע ופואה
ישיב ושמרון ארבעה׃
ובני תולע עזי ורפיה
ויריאל ויחמי ויבשם
ושמואל ראשים לב
לבית אבתם לתולע
גבורי חיל לתלדתם
מספרם בימי דויד
עשרים ושנים אלף
ושש מאות׃ ובני עזי
יזרחיה מיכאל ועב
ועבדיה ויואל ישיה
חמשה ראשים כלם׃
ועליהם לתולדתם
לבית אבותם גדודי צ
צבא מלחמה שלשים
וששה אלף כי הרבו
נשים ובנים׃ ואחיהם
לכל משפחות יששכר
יששכר גבורי חילים
שמונים ושבעה אלף
התיחשם לכל׃
בנימן בלע ובכר ויד
ידיעאל שלשה׃ ובנ
ובני בלע אצבון ועזי
ועזיאל וירימות ועירי
חמשה ראשי בית א
אבות גבורי חילים ו
והתיחשם עשרים ו
ושנים אלף ושלשים
וארבעה׃ ובני בכר ז
זמירה ויועש ואליעזר
ואליועיני

ועמרי וירמות ואביה
וענתות ועלמת כל א
אלה בני בכר׃ והתיחש
והתיחשם לתולדתם
ראשי בית אבתם גב
גבורי חיל עשרים א
אלף ומאתים׃ ובני יד
ידיעאל בלהן ובני ב
בלהן יעיש ובנימן ו
ואהוד וכנענה וזיתן
ותרשיש ואחישחר׃
כל אלה בני י
ידיעאל לראשי הא
האבות גבורי חילים
שבעה עשר אלף ומ
ומאתים יצאי צבא ל
למלחמה׃ ושפם וחפ
וחפם בני עיר חשם
בני אחר׃ בני
נפתלי יחציאל וגוני ו
ושלום בני בלהה׃
בני מנשה אשריאל א
אשר ילדה פילגשו ה
הארמיה ילדה את מ
מכיר אבי גלעד׃ ומכ
ומכיר לקח אשה לח
לחפים ולשפים ושם
אשתו מעכה ושם ה
השני צלפחד ותהינה
לצלפחד בנות׃ ותלד
מעכה אשת מכיר בן
ותקרא שמו פרש וש
ושם אחיו שרש ובניו
אולם ורקם׃ ובני אולם

בדן אלה בני גלעד בן
מכיר בן מנשה׃ ואח
ואחתו המלכת יל
ילדה את אישהוד
ואת אביעזר ואת מ
מחלה׃ ויהיו בני שמ
שמידע אחין ושכם
ולקחי ואניעם׃
ובני אפרים שותלח
וברד בנו ותחת בנ
ואלעדה בנו ותחת ב
בנו׃ וזבד בנו ושותלח
בנו ועזר ואלעד
והרגום אנשי גת הנ
הנולדים בארץ כי
ירדו לקחת את מק
מקניהם׃ ויתאבל א
אפרים אביהם ימים
רבים ויבאו אחיו לנ
לנחמו׃ ויבא אל א
אשתו ותהר ותלד
בן ויקרא את שמו
בריעה כי ברעה הי
היתה בביתו׃ ובתו ש
שארה ותבן את בית
חורון התחתון ואת
העליון ואת אזן ש
שארה׃ ורפח בנו ור
ורשף ותלח בנו ותחן
בנו׃ לעדן בנו עמיהוד
בנו אלישמע בנו׃ נון
בנו יהושע בנו׃
ואחזתם ומשבתם
ביתאל ובנתיה ולמז

ולמזרח נערן ולמע
ולמערב גזר ובנתיה
ושכם ובנתיה עד עיה
ובנתיה ועל ידי בני
מנשה בית שאן ובנ
ובנתיה תענך ובנתיה
מגדו ובנתיה דור ובנ
ובנתיה באלה ישבו
בני יוסף בן ישראל
בני אשר
ימנה וישוה וישוי ו
ובריעה ושרח אחתם
ובני בריעה חבר ומל
ומלכיאל הוא אבי ב
ברזות וחבר הוליד
את יפלט ואת שומר
ואת חותם ואת שוע
שועא אחותם ובני
יפלט פסך ובמהל ו
ועשות אלה בני יפל
יפלט ובני שמר אחי
ורוהגה יחבה וארם
ובן הלם אחיו צופח
וימנע ושלש ועמל
בני צופח סוח וחרנ
וחרנפר ושועל ובר
וימרה בצר והוד וש
ושמא ושלשה ויתר
ויתרן ובארא ובני
יתר יפנה ופספא וא
וארא ובני עלא אר
ארח וחניאל ורציא
כל אלה בני אשר
ראשי בית האבות

ברורים גבורי חילים
ראשי הנשיאים וה
והתיחשם בצבא במ
במלחמה מספרם אנ
אנשים עשרים ושש
וששה אלף
ובנימן הוליד את בלע
בלע בכרו אשבל
השני ואחרח השלי
השלישי נוחה הרב
הרביעי ורפא החמישי
ויהיו בנים לבלע א
אדר וגרא ואביהוד
ואבישוע ונעמן וא
ואחוח וגרא ושפופן
וחורם ואלה בני אח
אחוד אלה הם ראשי
אבות ליושבי גבע וי
ויגלום אל מנחת ונע
ונעמן ואחיה וגרא
הוא הגלם והוליד א
את עזא ואת אחיחד
ושחרים הוליד בשדה
מואב מן שלחו אתם
חושים ואת בערא נש
נשיו ויולד מן חדש
אשתו את יובב ואת
צביא ואת מישא ואת
מלכם ואת יעוץ ואת
שכיה ואת מרמה א
אלה בניו ראשי אב
אבות ומחשים הול
הוליד את אביטוב
ואת אלפעל ובני א

אלפעל עבר ומשעם
ושמר הוא בנה את
אונו ואת לד ובנתיה
ובריעה ושמע המה
ראשי האבות ליושבי
אילון המה הבריחו
את יושבי גת ואחיו
ששק וירמות וזבדיה
וערד ועדר ומיכאל
וישפה ויוחא בני בר
בריעה וזבדיה ומש
ומשלם וחזקי וחבר
וישמרי ויזליאה ויו
ויובב בני אלפעל וי
ויקים וזכרי וזבדי וא
ואליעני וצלתי ואל
ואליאל ועדיה ובראי
ובראיה ושמרת בני
שמעי וישפן ועבר
ואליאל ועבדון וזכרי
וחנן וחנניה ועילם
ועתתיה ויפרדיה
ופנואל בני ששק וש
ושמשרי ושחריה וע
ועתליה ויערשיה וא
ואליה וזכרי בני ירח
ירחם אלה ראשי
אבות לתולדתם רא
ראשים אלה ישבו
בירושלם ובגבעון
ישבו אבי גבעון ושם
אשתו מעכה ובנו ה
הבכור עבדון וצור
וקיש ובעל ונדב וג

וגדור ואחיו וזכר׃ ומ
ומקלות הוליד את־
שמאה ואת המה נגד
אחיהם ישבו בירושלם
עם אחיהם׃ ונר הוליד
את קיש וקיש הוליד
את שאול ושאול הו
הוליד את יהונתן ואת
מלכי שוע ואת אבינ
אבינדב ואת אשבעל׃
ובן יהונתן מריב בעל
ומריב בעל הוליד את
מיכה׃ ובני מיכה פיתון
ומלך ותארע ואחז׃
ואחז הוליד את יהו
יהועדה ויהועדה ה
הוליד את עלמת ואת־
עזמות ואת זמרי וזמ
וזמרי הוליד את מו
מוצא׃ ומוצא הוליד
את בנעא רפה בנו א
אלעשה בנו אצל בנו׃
ולאצל ששה בנים וא
ואלה שמותם עזריקם
בכרו וישמעאל ושע
ושעריה ועבדיה וח
וחנן כל אלה בני אצל׃
ובני עשק אחיו אולם
בכרו יעוש השני וא
ואליפלט השלשי׃
ויהיו בני אולם אנשי
אנשים גבורי חיל דר
דרכי קשת ומרבים ב
בנים ובני בנים מאה

וחמשים כל אלה מב
מבני בנימן׃ וכל
ישראל התיחשו והנם כתובים
על ספר מלכי ישראל
ויהודה הגלו לבבל ב
במעלם׃ והיושבים
הראשנים אשר באחז
באחזתם בעריהם יש
ישראל הכהנים הלוים
והנתינים׃ ובירושלם׃
ישבו מן בני יהודה ומ
ומן בני בנימן ומן בני
אפרים ומנשה׃ עותי
בן עמיהוד בן עמרי
בן אמרי בן בנימן בני
פרץ בן יהודה׃ ומן ה
השלני עשיה הבכור
ובניו׃ ומן בני זרח יעו
יעואל ואחיהם שש
מאות ותשעים׃ ומן ה
בני בנימן סלוא בן מ
משלם בן הודויה בן
הסנאה׃ ויבניה בן יר
ירחם ואלה בן עזי׃
בן מכרי ומשלם בן ש
שפטיה בן רעואל בן
יבניה׃ ואחיהם לתול
לתולדתם תשע מאות
חמשים וששה כל א
אלה אנשים ראשי׃
אבות לבית אבתיהם׃
ומן הכהנים ידעיה י
ויהויריב ויכין׃ ועזריה
בן חלקיה בן משלם

בן צדוק בן מריות בן
אחיטוב נגיד בית הא
האלהים׃ ועדיה
בן ירחם בן פשחור
בן מלכיה ומעשי בן
עדיאל בן יחזרה בן
משלם בן משלמית
בן אמר׃ ואחיהם רא
ראשים לבית אבתם א
אלף ושבע מאות וש
וששים גבורי חיל מ
מלאכת עבדת בית ה
האלהים׃ ומן הלוים׃
שמעיה בן חשוב בן
עזריקם בן חשביה מן
בני מררי׃ ובקבקר ח
חרש וגלל ומתניה בן
מיכה בן זכרי בן אסף׃
ועבדיה בן שמעיה
בן גלל בן ידיתון וב
וברכיה בן אסא בן א
אלקנה היושב בחצרי
נטופתי׃ והשערים
שלום ועקוב וטלמון
ואחימן ואחיהם ש
שלום הראש׃ ועד ה
הנה בשער המלך׃
מזרחה המה השע
המה השערים למח
למחנות בני לוי׃ וש
ושלום בן קורא בן
אביאסף בן קרח וא
ואחיו לבית אביו הק
הקרחים על מלאכת

העבדה שמרי הס
הספים לאהל ואב
ואבתיהם על מחנה
יהוה שומרי המבוא׃
ופינחס בן אלעזר
נגיד היה עליהם לפ
לפנים יהוה עמו׃ זכ
זכריה בן משלמיה
שוער פתח לאהל מ
מועד׃ כלם הברורים
לשוערים בספים מא
מאתים ושנים עשר
המה בחצריהם התי
התיחשם המה יסד
דויד ושמואל הרוא
הרואה באמונתם׃ וה
והם ובניהם על השע
השערים לבית יהוה
לבית האהל למשמ
למשמרות׃ לארבע
רוחות יהיו השוערים
מזרח ימה צפונה ונ
ונגבה׃ ואחיהם בחצ
בחצריהם לבוא לשבעת
הימים מעת אל עת
עם אלה׃ כי באמונה
המה ארבעת גברי
השערים הם הלוים
והיו על הלשכות וע
ועל האצרות בית
האלהים׃ וסביבות בית
האלהים ילינו כי על
עליהם משמרת והם
על המפתח ולבקר ל

לבקר׃ ומהם על כלי ה
העבדה כי במספר יב
יביאום ובמספר יוצ
יוציאום׃ ומהם ממנים
על הכלים ועל כל כלי
הקדש ועל הסלת והי
והיין והשמן והלבונה
והבשמים׃ ומן הכהנים
רקחי המרקחת לבש
לבשמים׃ ומתתיה מן
הלוים הוא הבכור לש
לשלום הקרחי באמו
באמונה על מעשה ה
החבתים׃ ומן בני הק
הקהתי מן אחיהם על
לחם המערכת להכין
שבת שבת׃ ואלה המ
המשררים ראשי אב
אבות ללוים בלשכות
פטירים כי יומם וליל
ולילה עליהם במלא
במלאכה׃ אלה ראשי
האבות ללוים לתולדתם
ראשים אלה ישבו ב
בירושלם׃ ובגבעון יש
ישבו אבי גבעון יעוא
יעואל ושם אשתו מ
מעכה׃ ובנו הבכור עב
עבדון וצור וקיש וב
ובעל ונר ונדב׃ וגדור
ואחיו וזכריה ומקלות׃
ומקלות הוליד את ש
שמאם ואת הם נגד
אחיהם ישבו בירוש

בירושלם עם אחיהם׃
ונר הוליד את קיש ו
וקיש הוליד את שא
שאול ושאול הוליד
את יהונתן ואת מל
מלכי שוע ואת אבינ
אבינדב ואת אשבעל׃
ובן יהונתן מריב בעל ו
ומריבעל הוליד את
מיכה׃ ובני
מיכה פיתון ומלך ות
ותחרע׃ ואחז הוליד
את יערה ויערה הול
הוליד את עלמת ואת
עזמות ואת זמרי וזמ
וזמרי הוליד את מוצ
מוצא׃ ומוצא הוליד
את בנעא ורפיה בנו
אלעשה בנו אצל בנו׃
ולאצל ששה בנים וא
ואלה שמותם עזריקם
בכרו וישמעאל וש
ושעריה ועבדיה וח
וחנן כל אלה בני אצל׃
ופלשתים
נלחמו בישראל וינס
איש ישראל מפני פ
פלשתים ויפלו חללים
בהר גלבע׃ וידבקו פ
פלשתים אחרי שאול
ואחרי בניו ויכו פלש
פלשתים את יונתן ו
ואת אבינדב ואת מ
מלכי שוע בני שאול׃

ותכבד המלחמה על
שאול וימצאהו המ
מורים בקשת ויחל
מן היורים: ויאמר ש
שאול אל נשא כליו
שלף חרבך ודקרני בה
פן יבאו הערלים האל
האלה והתעללו בי ו
ולא אבה נשא כליו
כי ירא מאד ויקח ש
שאול את החרב ויפל
עליה: וירא נשא כליו
כי מת שאול ויפל גם
הוא על החרב וימת:
וימת שאול ושלשת
בניו וכל ביתו יחדו מ
מתו: ויראו כל איש
ישראל אשר בעמק
כי נסו וכי מתו שאול
ובניו ויעזבו את ערי
עריהם וינסו ויבאו
פלשתים וישבו בהם:
ויהי ממחרת ויבאו
פלשתים לפשט החלל
החללים וימצאו את
שאול ואת שלשת
בניו נפלים בהר הגלבע
ויפשיטהו וישאו את
ראשו ואת כליו וישל
וישלחו בארץ פלש
פלשתים סביב לבשר
את בית עצביהם ואת
העם: וישימו את כ
כליו בית אלהיהם ואת

גלגלתו תקעו בית דגון:
וישמעו כל יבש גלעד
את כל אשר עשו פל
פלשתים לשאול: ויק
ויקומו כל איש חיל
וישאו את גופת שא
שאול ואת גופת בני
ויביאום יבישה ויקב
ויקברו את עצמותיהם
תחת האלה ביבש ו
ויצומו שבעת ימים: ו
וימת שאול במעלו
אשר מעל ביהוה על
דבר יהוה אשר לא
שמר וגם לשאול בא
באוב לדרוש: ולא ד
דרש ביהוה וימיתהו
ויסב את המלוכה
לדויד בן ישי:
ויקבצו כל ישראל אל
דויד חברונה לאמר
הנה עצמך ובשרך
אנחנו: גם תמול גם
שלשום גם בהיות ש
שאול מלך אתה ה
המוציא והמביא את
ישראל ויאמר יהוה
אלהיך לך אתה תר
תרעה את עמי את
ישראל ואתה תהיה
נגיד על עמי ישראל:
ויבאו כל זקני ישראל
אל המלך חברונה ויכ
ויכרת להם דויד ברית

בחברון לפני יהוה וי
וימשחו את דויד למ
למלך על ישראל
כדבר יהוה ביד שמו
שמואל: וילך
דויד וכל ישראל ירו
ירושלם היא יבוס וש
ושם היבוסי ישבי הא
הארץ: ויאמרו ישבי
יבוס לדויד לא תבוא
הנה וילכד דויד את
מצדת ציון היא עיר
דויד: ויאמר דויד כל
מכה יבוסי בראשנה
יהיה לראש ולשר
ויעל בראשנה יואב
בן צרויה ויהי לראש:
וישב דויד במצד על
כן קראו לו עיר דויד:
ויבן העיר מסביב מן
המלוא ועד הסביב:
ויואב יחיה את שאר
העיר: וילך דויד הלוך
וגדול ויהוה צבאות
עמו: ואלה
ראשי הגבורים אשר
לדויד המתחזקים:
עמו במלכותו עם כל
ישראל להמליכו כד
כדבר יהוה על ישרא
ישראל: ואלה מספר
הגבורים אשר לדויד
ישבעם בן חכמוני ר
ראש השלושים הוא

עורר את חניתו על
שלש מאות חלל פע
בפעם אחת׃ ואחריו
אלעזר בן דודו הא
האחוחי הוא בשלשה
הגברים׃ הוא היה עם
דויד בפס דמים והפ
והפלשתים נאספו׃
שם למלחמה ותהי
חלקת השדה מלאה
שעורים והעם נסו מ
מפני פלשתים׃ ויתי
ויתיצבו בתוך החל
החלקה ויצילוה וי
ויכו את פלשתים וי
ויושע יהוה תשועה
גדולה׃ וירדו שלשה
מן השלשים ראש׃
על הצר אל דויד
אל מערת עדלם ומ
ומחנה פלשתים חנה
בעמק רפאים׃ ודויד
אז במצודה ונציב
פלשתים אז בבית לח
לחם׃ ויתאו דויד וי
ויאמר מי ישקני מ
מים מבור בית לחם
אשר בשער׃ ויבקעו
השלשה במחנה פל
פלשתים וישאו ויב
ויבאו אל דויד ולא
אבה דויד לשתותם
וינסך אתם ליהוה׃
ויאמר חלילה לי׃

וישאבו מים מבור בית לחם אשר בשער

מיהוה מאלהי מעש
מעשות זאת הדם ה
האנשים האלה אש
אשתה בנפשותם כי
בנפשותם הביאום ו
ולא אבה לשתותם
אלה עשו שלשת׃
הגברים׃ [illegible]
ואבשי אחי יואב ה
הוא היה ראש הש
השלשה והוא עורר
את חניתו על שלש
מאות חלל ולא שם
בשלשה׃ מן השלש
השלשה בשנים נכ
נכבד ויהי להם לשר
ועד השלשה לא בא׃
בניה בן יהוידע בן
איש חיל רב פעלים
מן קבצאל הוא הכה
את שני אריאל מו
מואב והוא ירד וה
והכה את הארי בת
בתוך הבור ביום ה
השלג׃ והוא הכה את
האיש המצרי איש
מדה חמש באמה׃
וביד המצרי חנית
כמנור ארגים וירד
אליו בשבט ויגזל א
את החנית מיד המ
המצרי ויהרגהו בח
בחניתו׃ אלה עשה
בניהו בן יהוידע ולו

שם בשלשה הגברים׃
מן השלשים הנו נכ
נכבד הוא ואל השל
השלשה לא בא ויש
וישימהו דויד על מ
משמעתו׃ וגבורי ה
החילים עשהאל א
אחי יואב אלחנן בן
דודו בית לחם׃ שמות
ההרורי חלץ הפלוני׃
עירא בן עקש התק
התקועי אביעזר ה
הענתותי׃ סבכי החש
החשתי עילי האח
האחוחי׃ מהרי הנט
הנטופתי חלד בן
בענה הנטופתי׃ א
איתי בן ריבי מגבעת
בני בנימן בניה הפ
הפרעתני׃ חורי מנ
מנחלי געש אביאל
הערבתי׃ עזמות הב
הבחרומי אליחבא
השעלבני׃ בני השם
הגזוני יונתן בן שגא
ההררי׃ אחיאם בן ש
שכר ההררי אליפל
בן אור׃ חפר המכרתי
אחיה הפלוני׃ חצרו
הכרמלי נערי בן אז
אזבי׃ יואל בן אחינ
אחינתן מבחר בן ה
הגרי׃ צלק העמוני׃
נחרי הברתי נשא׃

כלי יואב בן צרויה׃
עירא היתרי גרב הי
היתרי׃ אוריה החתי׃
זבד בן אחלי׃ עדינא
בן שיזא הראובני רא
ראש לראובני ועליו
שלשים׃ חנן בן מע
מעכה ויושפט המת
המתני׃ עזיא העשת
העשתרתי שמע ויע
ויעואל בני חותם הע
הערערי׃ ידיעאל בן
שמרי ויחא אחיו ה
התיצי׃ אליאל המח
המחוים וירבי ויוש
ויושויה בני אלנעם
ויתמה המואבי׃ אל
אליאל ועובד ויעשי
ויעשיאל המצביה׃
ואלה הבאים
אל דויד לצקלג עוד
עצור מפני שאול בן
קיש והמה בגבורים
עזרי המלחמה׃ נשקי
קשת מימינים ומש
ומשמאלים באבנים
ובחצים בקשת מא
מאחי שאול מבנימן׃
הראש אחיעזר ויוא
ויואש בני השמעה
הגבעתי ויזואל ופלט
בני עזמות וברכה וי
ויהוא הענתתי׃ ויש
וישמעיה הגבעוני׃

גבור בשלשים ועל
השלשים׃ וירמיה וי
ויחזיאל ויוחנן ויוז
ויוזבד הגדרתי׃ אל
אלעוזי וירימות ובע
ובעליה ושמריהו׃
ושפטיהו החריפי׃
אלקנה וישיהו ועזר
ועזראל ויועזר וישבעם
הקרחים׃ ויועאלה וזב
וזבדיה בן ירוחם מן
הגדור׃ ומן הגדי נב
נבדלו אל דויד למצ
למצד מדברה גבורי
החיל אנשי צבא למ
למלחמה ערכי צנה
ורמח ופני אריה פני
פניהם וכצבאים על
ההרים למהר׃ עזר
הראש עבדיה השני
אליאב השלישי׃ מ
משמנה הרביעי ירמ
ירמיה החמשי׃ עתי
הששי אליאל השב
השבעי׃ יוחנן השמיני
אלזבד התשיעי׃ ירמ
ירמיהו העשירי מכב
מכבני עשתי עשר׃
אלה מבני גד ראשי
הצבא אחד למאה
הקטן והגדול לאלף׃
אלה הם אשר עברו
את הירדן בחדש הר
הראשון והוא ממלא

על כל גדיתיו ויבריחו
את כל העמקים למז
למזרח ולמערב׃ ויבאו
מן בני בנימן ויהודה
עד למצד לדויד׃
ויצא דויד
לפניהם ויען ויאמר
להם אם לשלום באת
באתם אלי לעזרני יה
יהיה לי עליכם לבב
ליחד ואם לרמותני
לצרי בלא חמס בכפי
ירא אלהי אבותינו׃
ויוכח׃ ורוח
לבשה את עמשי רא
ראש השלושים לך
דויד ועמך בן ישי
שלום שלום לך ושל
ושלום לעזרך כי עז
עזרך אלהיך ויקבלם
דויד ויתנם בראשי
הגדוד׃ וממנשה
נפלו על דויד בבאו
עם פלשתים על שא
שאול למלחמה ולא
עזרום כי בעצה של
שלחהו סרני פלש
פלשתים לאמר בר
בראשינו יפל אל
אדניו שאול׃ בלכתו
אל צקלג נפלו עליו
ממנשה עדנח ויוזבד
וידיעאל ומיכאל וי
ויוזבד ואליהוא וצ

וצלתי ראשי האלפים
אשר למנשה׃ והמה
עזרו עם דויד על הג
הגדוד כי גבורי חיל
כלם ויהיו שרים בצ
בצבא׃ כי לעת יום ביום
יבאו על דויד לעזרו
עד למחנה גדול כמח
כמחנה אלהים׃ ואלה
מספרי ראשי החלוץ
לצבא באו על דויד
חברונה להסב מלכות
שאול אליו כפי יהוה׃
בני יהודה נשאי צנה
ורמח ששת אלפים
ושמנה מאות חלוצי
צבא׃ מן בני שמעון
גבורי חיל לצבא שב
שבעת אלפים ומאה׃
מן בני הלוי ארבעת
אלפים ושש מאות׃
ויהוידע הנגיד לאהר
לאהרן ועמו שלשת
אלפים ושבע מאות׃
וצדוק נער גבור חיל
אנשי שמות לבית אב
אבתם׃ ומחצי מטה מ
מנשה שמנה עשר
אלף אשר נקבו בשמ
בשמות לבא להמליך
את דויד׃ ומבני יששכר
יששכר ידעי בינה לע
לעתים לדעת מה יעש
יעשה ישראל ראשי

ראשיהם מאתים וכל
אחיהם על פיהם׃
מזבלון יצאי
צבא ערכי מלחמה׃ ב
בכל כלי מלחמה חמ
חמשים אלף ולעדר
בלא לב ולב׃
ומנפתלי שרים אלף
ועמהם בצנה וחנית
שלשים ושבעה אלף׃
ומן הדני ערכי
מלחמה עשרים ושמ
ושמנה אלף ושש מ
מאות׃ ומאשר
יצאי צבא לערך מל
מלחמה ארבעים אלף׃
ומעבר לירדן
מן הראובני והגדי וח
וחצי שבט מנשה בכל
כלי צבא מלחמה מא
מאה ועשרים אלף׃
כל אלה אנשי מלחמ
מלחמה עדרי מער
מערכה בלבב שלם
באו חברונה להמליך
את דויד על כל ישר
ישראל וגם כל שרית
ישראל לב אחד להמ
להמליך את דויד׃ וי
ויהיו שם עם דויד
ימים שלושה אכלים
ושתים כי הכינו להם
אחיהם׃ וגם הקרבים
אליהם עד יששכר

וזבלון ונפתלי מביאים
לחם בחמרים ובגמלים
ובפרדים ובבקר מאכל
קמח דבלים וצמקים
ויין ושמן ובקר וצאן
לרב כי שמחה בישראל׃
ויועץ דויד עם שרי ה
האלפים והמאות לכל
נגיד׃ ויאמר דויד לכל
קהל ישראל אם עליכ
עליכם טוב ומן יהוה
אלהינו נפרצה נשלח
נשלחה על אחינו ה
הנשארים בכל ארצות
ישראל ועמהם הכה
הכהנים הלוים בערי
מגרשיהם ויקבצו א
אלינו׃ ונסבה את אר
ארון אלהינו אלינו
כי לא דרשנהו בימי
שאול׃ ויאמרו כל ה
הקהל לעשות כן כי
ישר הדבר בעיני כל
העם׃ ויקהל דויד את
כל ישראל מן שיחור
מצרים ועד לבוא חמ
חמת להביא את א
ארון האלהים מקרית
יערים׃ ויעל דויד וכל
ישראל בעלתה אל
קרית יערים אשר ל
ליהודה להעלות מ
משם את ארון הא
האלהים יהוה ישב

ובית אביו שרים עשרים ושנים ומן בני בנימן אחי שאול שלשת אלפים
ועד הנה מרביתם שמרים משמרת בית שאול ומן בני אפ
אפרים עשרים אלף ושמונה מאות גבורי חיל אנשי שמות

הכרובים אשר נקרא
שם׃ וירכיבו את ארון
האלהים על עגלה חד
חדשה מבית אבינדב
ועזא ואחיו נהגים בע
בעגלה׃ ודויד וכל יש
ישראל משחקים לפני
האלהים בכל עז ובש
ובשירים ובכנרות וב
ובנבלים ובתפים ובמ
ובמצלתים ובחצצרות׃
ויבאו עד גרן כידן
וישלח עזא את ידו
לאחז את הארון כי
שמטו הבקר׃ ויחר אף
יהוה בעזא ויכהו על
אשר שלח ידו על הא
הארון וימת שם לפני
אלהים׃ ויחר לדויד
כי פרץ יהוה פרץ בע
בעזא ויקרא למקום
ההוא פרץ עזא עד
היום הזה׃ ויירא דויד
את האלהים ביום הה
ההוא לאמר היך אב
אביא אלי את ארון
האלהים׃ ולא הסיר
דויד את הארון אליו
אל עיר דויד ויטהו
אל בית עבד אדם
הגתי׃ וישב ארון
האלהים עם בית עבד
אדם בביתו שלשה
חדשים ויברך יהוה

את בית עבד אדם וא
ואת כל אשר לו׃
וישלח חירם
מלך צר מלאכים אל
דויד ועצי ארזים וח
וחרשי קיר וחרשי
עצים לבנות לו בית׃
וידע דויד כי הכינו
יהוה למלך על ישרא
ישראל כי נשאת למ
למעלה מלכותו בעב
בעבור עמו ישראל׃
ויקח דויד עוד נשים
בירושלם ויולד דויד
עוד בנים ובנות׃ ואלה
שמות הילדים אשר
היו לו בירושלם שמ
שמוע ושובב נתן
ושלמה׃ ויבחר ואלי
ואלישוע ואלפלט׃
ונגה ונפג ויפיע׃ ואל
ואלישמע ובעלידע
ואליפלט׃
וישמעו פלשתים כי
נמשח דויד למלך על
כל ישראל ויעלו כל
פלשתים לבקש את
דויד וישמע דויד ו
ויצא לפניהם׃ ופלש
ופלשתים באו ויפש
ויפשטו בעמק רפאים׃
וישאל דויד באלהים
לאמר האעלה על פ
פלשתיים ונתתם בידי

ויאמר לו יהוה עלה
ונתתים בידך׃ ויעלו ב
בבעל פרצים ויכם שם
דויד ויאמר דויד פרץ
האלהים את אויבי ל
לפני כפרץ מים על כן
קראו שם המקום הה
ההוא בעל פרצים׃ וי
ויעזבו שם את א
אלהיהם ויאמר דויד
וישרפו באש׃
ויסיפו עוד פלשתים
ויפשטו בעמק׃ וישא
וישאל עוד דויד בא
באלהים ויאמר לו ה
האלהים לא תעלה
אחריהם הסב מעלי
מעליהם ובאת להם
ממול הבכאים׃ ויהי
כשמעך את קול הצ
הצעדה בראשי הב
הבכאים אז תצא
במלחמה כי יצא
האלהים לפניך להכות
את מחנה פלשתים׃
ויעש דויד כאשר צ
צוהו האלהים ויכו את
מחנה פלשתים מגבע
מגבעון ועד גזרה׃ ויצ
ויצא שם דויד בכל ה
הארצות ויהוה נתן
את פחדו על כל הג
הגוים׃ ויעש לו בתים
בע בעיר דויד ויכן

מקום לארון האלהים
ויט לו אהל׃ אז אמר
דויד לא לשאת את
ארון האלהים כי אם
הלוים כי בם בחר יה
יהוה לשאת את א
ארון יהוה ולשרתו
עד עולם׃
ויקהל דויד את כל
ישראל אל ירושלם
להעלות את ארון יה
יהוה אל מקומו אש
אשר הכין לו׃ ויאסף
דויד את בני אהרן וא
ואת הלוים׃ לבני קהת
אוריאל השר ואחיו
מאה ועשרים׃ לבני
מררי עשיה השר
ואחיו מאתים ועש
ועשרים׃ לבני גרשם
יואל השר ואחיו מא
מאה ושלשים׃ לבני
אליצפן שמעיה הש
השר ואחיו מאתים׃
לבני חברון אליאל ה
השר ואחיו שמנים׃
לבני עזיאל עמינדב
השר ואחיו מאה וש
ושנים עשר׃
ויקרא דויד לצדוק
ולאביתר הכהנים ו
וללוים לאוריאל ע
עשיה ויואל שמע
שמעיה ואליאל וע

ועמינדב׃ ויאמר להם
אתם ראשי האבות
ללוים התקדשו אתם
ואחיכם והעליתם א
את ארון יהוה אלהי
ישראל אל הכינותי
לו׃ כי
למבראשונה לא אתם
פרץ יהוה אלהינו ב
בנו כי לא דרשנהו׃
כמשפט׃ ויתקדשו ה
הכהנים והלוים לה
להעלות את ארון י
יהוה אלהי ישראל׃
וישאו בני הלוים את
ארון האלהים כאשר
צוה משה כדבר יהוה
בכתפם במטות עלי
עליהם׃ ויאמר דויד
לשרי הלוים להעמיד
את אחיהם המשררים
בכלי שיר נבלים וכנ
וכנרות ומצלתים מש
משמיעים להרים ב
בקול לשמחה׃ ויעמ
ויעמידו הלוים את
הימן בן יואל ומן א
אחיו אסף בן ברכיהו׃
ומן בני מררי אחיהם
איתן בן קושיהו׃ וע
ועמהם אחיהם המ
המשנים זכריהו בן
ויעזיאל ושמירמות
ויחיאל וענו אליאב

ובניהו ומעשיהו ומ
ומתתיהו ואליפלהו
ומקניהו ועבד אדם
ויעיאל השוערים׃ וה
והמשררים הימן א
אסף ואיתן במצלתים
נחשת להשמיע׃ וזכ
וזכריה ועזיאל ושמ
ושמירמות ויחיאל
וענו ואליאב ומעש
ומעשיהו ובניהו בנ
בנבלים על עלמות׃ ו
ומתתיהו ואליפלהו
ומקניהו ועבד אד
אדם ויעיאל ועזיהו
בכנרות על השמינית
לנצח׃ וכנניהו שר הל
הלוים במשא יסור
במשא כי מבין הוא׃
וברכיה ואלקנה
שערים לארון׃ ושבנ
ושבניהו ויושפט ונ
ונתנאל ועמשי וזכר
וזכריהו ובניהו ואל
ואליעזר הכהנים מ
מחצצרים בחצצרות
לפני ארון האלהים
ועבד אדם ויחיה
שערים לארון׃ ויהי
דויד וזקני ישראל ו
ושרי האלפים ההל
ההלכים להעלות את
ארון ברית יהוה מן
בית עבד אדם בשמ

בשמחה׃ ויהי
בעזר האלהים את ה
הלוים נשאי ארון ברי
ברית יהוה ויזבחו ש
שבעה פרים ושבעה
אילים׃ ודויד מכרבל
במעיל בוץ וכל הלוים
הנשאים את הארון ו
והמשררים וכנניה ה
השר המשא המשר
המשררים ועל דויד
אפוד בד׃ וכל ישראל
מעלים את ארון ברית
יהוה בתרועה ובקול
שופר ובחצצרות ובמ
ובמצלתים משמעים
בנבלים וכנרות׃ ויהי
ארון ברית יהוה בא
עד עיר דויד ומיכל בת
שאול נשקפה בעד
החלון ותרא את המ
המלך דויד מרקד
ומשחק ותבז לו בלבה׃
ויביאו את
ארון האלהים ויציגו
אתו בתוך האהל אש
אשר נטה לו דויד ו
ויקריבו עלות ושלמ
ושלמים לפני יהוה ה
האלהים׃ ויכל דויד
מהעלות העלה וה
והשלמים ויברך את
העם בשם יהוה׃ ויח
ויחלק לכל איש יש

ישראל מאיש ועד
אשה לאיש ככר ל
לחם ואשפר ואשיש
ואשישה׃ ויתן לפני
ארון יהוה מן הלוים
משרתים ולהזכיר ו
ולהודות ולהלל ליה
ליהוה אלהי ישראל׃
אסף הראש ומשנהו
זכריה יעיאל ושמירמ
ושמירמות ויחיאל
ומתתיה ואליאב ובנ
ובניהו ועבד אדם
ויעיאל בכלי נבלים ו
ובכנרות ואסף במצל
במצלתים משמיע׃
ובניהו ויחזיאל
הכהנים בחצצרות תמ
תמיד לפני ארון הא
האלהים׃ ביום ההוא
אז נתן דויד בראש ל
להודות ליהוה ביד
אסף ואחיו׃
הודו ליהוה קראו ב
בשמו הודיעו בעמים
עלילתיו׃ שירו לו ז
זמרו לו שיחו בכל
נפלאתיו׃ התהללו ב
בשם קדשו ישמח ל
לב מבקשי יהוה׃ דר
דרשו יהוה ועזו בק
בקשו פניו תמיד׃ זכרו
נפלאתיו אשר עשה
מופתיו ומשפטי פיהו׃

זרע ישראל עבדו בני
יעקב בחיריו׃ הוא י
יהוה אלהינו בכל הא
הארץ משפטיו׃ זכרו
לעולם בריתו דבר צ
צוה לאלף דור׃ אשר
כרת את אברהם ושב
ושבועתו ליצחק׃ וי
ויעמידה ליעקב לח
לחק לישראל ברית
עולם׃ לאמר לך אתן
ארץ כנען חבל נחל
נחלתכם׃ בהיותכם מ
מתי מספר כמעט ו
וגרים בה׃ ויתהלכו ו
מגוי אל גוי וממלכה
אל עם אחר׃ לא הניח
לאיש לעשקם ויוכח
עליהם מלכים׃ אל
תגעו במשיחי ובנב
ובנביאי אל תרעו׃ ש
שירו ליהוה כל הא
הארץ בשרו מיום א
אל יום ישועתו׃ ס
ספרו בגוים את כבו
כבודו בכל העמים
נפלאתיו׃ כי גדול
יהוה ומהלל מאד ו
ונורא הוא על כל
אלהים׃ כי כל אלהי
העמים אלילים ו
ויהוה שמים עשה׃
הוד והדר לפניו עז
וחדוה במקמו׃ הבו

ליהוה משפחות עמי
עמים הבו ליהוה כב
כבוד ועז׃ הבו ליהוה
כבוד שמו שאו
מנחה ובאו לפניו וה
והשתחוו ליהוה בה
בהדרת קדש׃ חילו
מלפניו כל הארץ א
אף תכון תבל בל תמ
תמוט׃ ישמחו השמ
השמים ותגל הארץ
ויאמרו בגוים יהוה
מלך׃ ירעם הים ומל
ומלואו יעלץ השדה
וכל אשר בו׃ אז ירנ
ירננו עצי היער מלפ
מלפני יהוה כי בא
לשפוט את הארץ׃
הודו ליהוה
כי טוב כי לעולם חס
חסדו׃ ואמרו הושי
הושיענו אלהי ישע
ישענו וקבצנו והצ
והצילנו מן הגוים
להדות לשם קדשך
להשתבח בתהלתך׃
ברוך יהוה אלהי יש
ישראל מן העולם
ועד העלם ויאמרו
כל העם אמן והלל
ליהוה׃
וישב שם לפני ארון
ברית יהוה לאסף ול
ולאחיו לשרת לפני

הארון תמיד לדבר
יום ביומו׃ ועבד א
אדם ואחיהם ששי
ששים ושמונה ועב
ועבד אדם בן ידיתון
וחסה לשערים׃ ואת
צדוק הכהן ואחיו
הכהנים לפני משכן
יהוה בבמה אשר
בגבעון׃ להעלות על
עלות ליהוה על מזבח
העלה תמיד לבקר
ולערב ולכל הכתוב
בתורת יהוה אשר
צוה על ישראל׃ ועמ
ועמהם הימן וידותון
ושאר הברורים אשר
נקבו בשמות להודות
ליהוה כי לעולם חס
חסדו׃ ועמהם הימן
וידותון חצצרות ומצ
ומצלתים למשמיעים
וכלי שיר האלהים וב
ובני ידותון לשער׃ ו
וילכו כל העם איש
לביתו ויסב דויד לב
לברך את ביתו׃
ויהי כאשר ישב
דויד בביתו ויאמר
דויד אל נתן הנביא׃
הנה אנכי יושב בבית
ארזים וארון ברית
יהוה תחת יריעות׃
ויאמר נתן אל דויד

כל אשר בלבבך עשה
כי האלהים עמך׃
ויהי בלילה
ההוא ויהי דבר אלהים
אל נתן לאמר׃ לך וא
ואמרת אל דויד עבדי
כה אמר יהוה לא א
אתה תבנה לי הבית
לשבת׃ כי לא ישבתי
בבית מן היום אשר
העליתי את ישראל׃
עד היום הזה ואהיה
מאהל אל אהל וממ
וממשכן׃ בכל אשר
התהלכתי בכל בני יש
ישראל הדבר דברתי
את אחד שפטי ישר
ישראל אשר צויתי
לרעות את עמי לאמ
לאמר למה לא בניתם
לי בית ארזים׃ ועתה
כה תאמר לעבדי לד
לדויד כה אמר יהוה
צבאות אני לקחתיך
מן הנוה מן אחרי הצ
הצאן להיות נגיד על
עמי ישראל׃ ואהיה
עמך בכל אשר הלכת
ואכרית את כל אויביך
מפניך ועשיתי לך ש
שם כשם הגדולים א
אשר בארץ׃ ושמתי
מקום לעמי ישראל
ונטעתיהו ושכן תחת

תחתיו ולא ירגז עוד
ולא יוסיפו בני עולה
לבלתו כאשר בראש
בראשונה׃ ולמימים
אשר צויתי שפטים
על עמי ישראל והכ
והכנעתי את כל איב
אויביך ואגד לך ובית
יבנה לך יהוה׃ והיה
כי מלאו ימיך ללכת
עם אבתיך והקימתי
את זרעך אחריך אש
אשר יהיה מבניך וה
והכינותי את מלכותו׃
הוא יבנה לי בית וכנ
וכננתי את כסאו עד
עולם׃ אני אהיה לו ל
לאב והוא יהיה לי ל
לבן וחסדי לא אסיר
מעמו כאשר הסירתי
מאשר היה לפניך׃ וה
והעמדתיהו בביתי ו
ובמלכותי עד העולם
וכסאו יהיה נכון עד
עולם׃ ככל הדברים ה
האלה וככל החזון ה
הזה כן דבר נתן אל
דויד׃ ויבא
המלך דויד וישב לפני
יהוה ויאמר מי אני
יהוה אלהים ומי ביתי
כי הביאתני עד הלם׃
ותקטן זאת בעיניך
אלהים ותדבר על ב

בית עבדך למרחוק ות
ותראני כתור האדם
המעלה יהוה אלהים׃
מה יוסיף עוד דויד אליך
לכבוד את עבדך ואת
ואתה את עבדך ידע
ידעת׃ יהוה בעבור
עבדך וכלבך עשית
את כל הגדולה הזאת
להדיע את כל הגדל
הגדלות׃ יהוה אין כמ
כמוך ואין אלהים זו
זולתך בכל אשר שמ
שמענו באזנינו׃ ומי כ
כעמך ישראל גוי אח
אחד בארץ אשר הל
הלך האלהים לפדות
לו עם לשום לך שם
גדלות ונראות לגרש
מפני עמך אשר פדית
ממצרים גוים׃ ותתן
את עמך ישראל לך
לעם עד עולם ואתה
יהוה היית להם לא
לאלהים׃ ועתה יהוה
הדבר אשר דברת על
עבדך ועל ביתו יאמן
עד עולם ועשה כא
כאשר דברת׃ ויאמן
ויגדל שמך עד עולם
לאמר יהוה צבאות
אלהי ישראל אלהים
לישראל ובית דויד
עבדך נכון לפניך׃ כי

כי אתה אלהי גלית את
אזן עבדך לבנות לו בית
על כן מצא עבדך לה
להתפלל לפניך׃ ועתה
יהוה אתה הוא הא
האלהים ותדבר על
עבדך הטובה הזאת׃
ועתה הואלת לברך א
את בית עבדך להיות
לעולם לפניך כי אתה
יהוה ברכת ומברך ל
לעולם׃ ויהי
אחרי כן ויך דויד את
פלשתים ויכניעם ויק
ויקח את גת ובנת
בנתיה מיד פלשתים׃
ויך את מואב ויהיו
מואב לדויד לעבדים
נשאי מנחה׃ ויך דויד
את הדדעזר מלך צוב
צובה חמתה בלכתו
להציב ידו בנהר פרת׃
וילכד דויד ממנו אלף
רכב ושבעת אלפים
פרשים ועשרים אלף
איש רגלי ויעקר דויד
את כל הרכב ויותר
ממנו מאה רכב׃ ויבא
ארם דרמשק לעזור
להדדעזר מלך צובה
ויך דויד בארם עשר
עשרים ושנים אלף א
איש׃ וישם דויד בארם
דרמשק ויהיו ארם לד

לדויד עבדים נשאי מ
מנחה ויושע יהוה לד
לדויד בכל אשר הלך
ויקח דויד את שלטי
הזהב אשר היו על
עבדי הדדעזר ויביאם
ירושלם: ומטבחת
ומכון ערי הדדעזר ל
לקח דויד נחשת רבה מאד
בה עשה שלמה את
ים הנחשת ואת העמ
העמודים ואת כלי הנ
הנחשת: וישמע
תעו מלך חמת כי הכה
דויד את כל חיל הדד
הדדעזר מלך צובה ו
וישלח את הדורם בנו
אל המלך דויד לשא
לשאול לו לשלום ול
ולברכו על אשר נלחם
בהדדעזר ויכהו כי א
איש מלחמות תעו
היה הדדעזר וכל כלי
זהב וכסף ונחשת: גם
אתם הקדיש המלך
דויד ליהוה עם הכסף
והזהב אשר נשא מכל
הגוים מאדום וממוא
וממואב ומבני עמון
ומפלשתים ומעמלק:
ואבשי בן צרויה הכה
את אדום בגיא המלח
שמונה עשר אלף
וישם באדום נציבים

ויהיו כל אדום עבדים
לדויד ויושע יהוה את
דויד בכל אשר הלך:
וימלך דויד
על כל ישראל ויהי
עשה משפט וצדקה
לכל עמו: ויואב בן צ
צרויה על הצבא ויה
ויהושפט בן אחילוד
מזכיר: וצדוק בן אחי
אחיטוב ואבימלך בן
אביתר כהנים ושושא
סופר: ובניהו בן יהוידע
יהוידע על הכרתי ו
ועל הפלתי ובני דויד
הראשנים ליד המלך:
ויהי אחרי כן
וימת נחש מלך בני ע
עמון וימלך חנון בנו
תחתיו: ויאמר דויד א
אעשה חסד עם חנון
בן נחש כי עשה אביו
עמי חסד וישלח דויד
מלאכים לנחמו על א
אביו ויבאו עבדי דו
דויד אל ארץ בני ע
עמון אל חנון לנחמו:
ויאמרו שרי בני עמון
לחנון המכבד דויד א
את אביך בעיניך כי ש
שלח לך מנחמים ה
הלא בעבור לחקר ול
ולהפך ולרגל את ה
הארץ באו עבדיו א

אליך: ויקח חנון את
עבדי דויד ויגלחם
ויכרת את מדויהם ב
בחצי עד המפשעה
וישלחם: וילכו ויגידו
לדויד על האנשים וי
וישלח לקראתם כי ה
היו האנשים נכלמים
מאד ויאמר המלך ש
שבו ביריחו עד אשר
יצמח זקנכם ושבתם:
ויראו בני עמ
עמון כי התבאשו עם
דויד וישלח חנון ובני
עמון אלף ככר כסף ל
לשכר להם מן ארם נ
נהרים ומן ארם מעכ
מעכה ומצובה רכב ו
ופרשים: וישכרו להם
שנים ושלשים אלף
רכב ואת מלך מעכה
ואת עמו ויבאו ויחנו
לפני מידבא ובני עמון
נאספו מעריהם ויבאו
למלחמה: וישמע דו
דויד וישלח את יואב
ואת כל צבא הגברים:
ויצאו בני עמון ויע
ויערכו מלחמה פתח
העיר והמלכים אשר
באו לבדם בשדה: ויר
וירא יואב כי היתה
פני המלחמה אליו:
פנים ואחור ויבחר

מכל בחור בישראל ויע
ויערך לקראת ארם׃ ואת
ואת יתר העם נתן ביד
אבשי אחיו ויערכו
לקראת בני עמון׃ ויא
ויאמר אם תחזק ממני
ארם והיית לי לתשועה
לתשועה ואם בני עמ
עמון יחזקו ממך והו
והושעתיך׃ חזק ונת
ונתחזקה בעד עמנו
ובעד ערי אלהינו וי
ויהוה הטוב בעיניו
יעשה׃ ויגש יואב וה
והעם אשר עמו לפני
ארם למלחמה וינוסו
מפניו׃ ובני עמון ראו
כי נס ארם וינוסו גם ה
הם מפני אבשי אחיו
ויבאו העירה ויבא י
יואב ירושלם׃ וירא
ארם כי נגפו לפני יש
ישראל וישלחו מל
מלאכים ויוציאו את
ארם אשר מעבר הנ
הנהר ושופך שר צב
צבא הדדעזר לפניהם׃
ויגד לדויד ויאסף א
את כל ישראל ויעבר
הירדן ויבא אלהם ויערך אלהם
ויערך דויד לקראת
ארם מלחמה וילחמו
עמו׃ וינס ארם מלפני
ישראל ויהרג דויד

מארם שבעת אלפים
רכב וארבעים אלף
איש רגלי ואת שופך
שר הצבא המית׃ ויר
ויראו עבדי הדדעזר
כי נגפו לפני ישראל
וישלימו עם דויד ויע
ויעבדהו ולא אבה
ארם להושיע את בני
עמון עוד׃
ויהי לעת תשובת הש
השנה לעת צאת המ
המלכים וינהג יואב
את חיל הצבא וישחת
את ארץ בני עמון וי
ויבא ויצר את רבה וי
ודויד ישב בירושלם
ויך יואב את רבה וי
ויהרסה׃ ויקח דויד
את עטרת מלכם מ
מעל ראשו וימצאה
משקל ככר זהב ובה
אבן יקרה ותהי על
ראש דויד ושלל הע
העיר הוציא הרבה
מאד׃ ואת העם אש
אשר בה הוציא וישר
במגרה ובחריצי הב
הברזל ובמגרות וכן
יעשה דויד לכל ערי
בני עמון וישב דויד
וכל העם ירושלם׃
ויהי אחרי כן ו
ותעמד מלחמה בגזר

עם פלשתים או הכה
סבכי החשתי את ספי
מילדי הרפאים ויכ
ויכנעו׃ ותהי עוד מל
מלחמה את פלשתים
ויך אלחנן בן יעור
את לחמי אחי גלית
הגתי ועץ חניתו כמנ
כמנור ארגים׃
ותהי עוד מלחמה ו
בגת ויהי איש מדה
ואצבעתיו שש שש
עשרים וארבע וגם ה
הוא נולד להרפא׃ וי
ויחרף את ישראל ו
ויכהו יהונתן בן שמ
שמעא אחי דויד׃ אל
נולדו להרפא בגת וי
ויפלו ביד דויד וביד
עבדיו׃ ויעמד
שטן על ישראל וי
ויסת את דויד למנות
את ישראל׃ ויאמר
דויד אל יואב ואל
שרי העם לכו ספרו
את ישראל מבאר ש
שבע ועד דן והביאו
אלי ואדעה את מס
מספרם׃ ויאמר יואב
יוסף יהוה על עמו
כהם מאה פעמים ה
הלא אדני המלך כ
כלם לאדני לעבדים
למה יבקש זאת אדני

למה יהיה לאשמה ז
לישראל׃ ודבר המלך
חזק על יואב ויצא יו
יואב ויתהלך בכל יש
ישראל ויבא ירושלם׃
ויתן יואב את מספר
מפקד העם אל דויד
ויהי כל ישראל אלף
אלפים ומאה אלף ז
איש שלף חרב ויהוד
ויהודה ארבע מאות
ושבעים אלף איש ז
שלף חרב׃ ולוי ובנימן
לא פקד בתוכם כי נת
נתעב דבר המלך את
יואב׃ וירע בעיני ה
האלהים על הדבר ה
הזה ויך את ישראל׃
ויאמר דויד אל האל
האלהים חטאתי מא
מאד אשר עשיתי
את הדבר הזה ועתה
העבר נא את עוון ע
עבדך כי נסכלתי מא
מאד׃ וידבר
יהוה אל גד חזה ד
דויד לאמר׃ לך ודב
ודברת אל דויד לאמ
לאמר כה אמר יהוה
שלש אני נטה עליך
בחר לך אחת מהנה
ואעשה לך׃ ויבא גד
אל דויד ויאמר לו ז
כה אמר יהוה קבל

לך׃ אם שלש שנים ז
רעב ואם שלשה חד
חדשים נספה מפני צ
צריך וחרב אויביך לה
למשגת ואם שלשת
ימים חרב יהוה ודבר
בארץ ומלאך יהוה
משחית בכל גבול יש
ישראל ועתה ראה מ
מה אשיב שלחי דבר׃
ויאמר דויד אל גד צ
צר לי מאד אפלה נ
נא ביד יהוה כי רבים
רחמיו מאד וביד א ז
אדם אל אפל׃ ויתן
יהוה דבר בישראל
ויפל מישראל שבע
שבעים אלף איש׃ ז
וישלח האלהים מל
מלאך לירושלם לה
להשחיתה וכהשחית
ראה יהוה וינחם על
הרעה ויאמר למלאך
המשחית רב עתה ז
הרף ידך ומלאך יי ז
יהוה עמד עם גרן
ארנן היבוסי׃ וישא
דויד את עיניו וירא
את מלאך יהוה עמ
עמד בין השמים ובין
הארץ וחרבו שלופ
שלופה בידו נטויה
על ירושלם ויפל דויד
והזקנים מכסים ב ז

בשקים על פניהם׃ ו
ויאמר דויד אל הא
האלהים הלא אני ז
אמרתי למנות בעם
ואני הוא אשר חט
חטאתי והרע הרעתי
ואלה הצאן מה עש
עשו יהוה אלהי תה
תהי נא ידך בי ובבית
אבי ובעמך לא למגפ
למגפה׃ ומלאך יהוה
אמר אל גד לאמר ז
לדויד כי יעלה דויד
להקים מזבח ליהוה
בגרן ארנן היבוסי׃ ז
ויעל דויד בדבר גד
אשר דבר בשם יהוה׃
וישב ארנן וירא את
המלאך וארבעת בניו
עמו מתחבאים ואר
וארנן דש חטים׃ וי
ויבא דויד עד ארנן
ויבט ארנן וירא את
דויד ויצא מן הגרן
וישתחו לדויד אפים
ארצה׃ ויאמר דויד
אל ארנן תנה לי מקום
הגרן ואבנה בו מזבח
ליהוה בכסף מלא ׃
תנהו לי ותעצר המ
המגפה מעל העם׃ ו
ויאמר ארנן אל דויד
קח לך ויעש אדני ה
המלך הטוב בעיניו

ראה נתתי הבקר לע
לעלות והמורגים לעצ
לעצים והחטים למנחה
הכל נתתי׃
ויאמר המלך דויד לא
לארנן לא כי קנה א
אקנה בכסף מלא כי
לא אשא אשר לך ל
ליהוה והעלות עולת
חנם׃ ויתן דויד לארנן
במקום שקלי זהב מ
משקל שש מאות׃ ו
ויבן שם דויד מזבח
ליהוה ויעל עלות וש
ושלמים ויקרא אל
יהוה ויענהו באש מן
השמים על מזבח הע
העלה׃ ויאמר יהוה
למלאך וישב חרבו א
אל נדנה׃ בעת
ההיא בראות דויד כי
ענהו יהוה בגרן ארנן
היבוסי ויזבח שם׃ ומ
ומשכן יהוה אשר
עשה משה במדבר
ומזבח העלה בעת ה
ההיא בבמה בגבעון׃
ולא יכל דויד ללכת
לפניו לדרש אלהים
כי נבעת מפני חרב מ
מלאך יהוה׃ ויאמר
דויד זה הוא בית י
יהוה האלהים וזה
מזבח לעלה לישראל׃

ויאמר דויד
לכנס את הגרים א
אשר בארץ ישראל
ויעמד חצבים לחצב
אבני גזית לבנות בית
האלהים׃ וברזל לרב
למסמרים לדלתות ה
השערים ולמחברות
הכין דויד ונחשת לרב
אין משקל׃ ועצי א
ארזים לאין מספר כי
הביאו הצידנים והצ
והצרים עצי ארזים
לרב לדויד׃
ויאמר דויד שלמה
בני נער ורך והבית לבנות
ליהוה להגדיל למע
למעלה לשם ולתפא
ולתפארת לכל האר
הארצות אכינה נא
לו ויכן דויד לרב ל
לפני מותו׃ ויקרא ל
לשלמה בנו ויצוהו
לבנות בית ליהוה א
אלהי ישראל׃
ויאמר דויד לשלמה
בנו אני היה עם לבב
לבנות בית לשם י
יהוה אלהי׃ ויהי עלי
דבר יהוה לאמר דם
לרב שפכת ומלחמ
ומלחמות גדלות עש
עשית לא תבנה בית
לשמי כי דמים רבים

שפכת ארצה לפני׃ ה
הנה בן נולד לך הוא
יהיה איש מנוחה ו
והנחותי לו מכל א
איביו מסביב כי של
שלמה יהיה שמו ו
ושקט אתן על ישר
ישראל בימיו׃
הוא יבנה בית לשמי
והוא יהיה לי לבן ו
ואני לו לאב והכינותי
את כסא מלכותו על
ישראל לעולם׃ עתה
בני יהי יהוה עמך
והצלחת ובנית בית
יהוה אלהיך כאשר
דבר עליך׃ אך יתן לך
יהוה שכל ובינה ויצ
ויצוך על ישראל ו
ולשמור את תורת י
יהוה אלהיך׃ אז תצ
תצליח אם תשמור ל
לעשות את החקים
ואת המשפטים א
אשר צוה יהוה את
משה על ישראל ח
חזק ואמץ אל תירא
ואל תחת׃ והנה בעניי
הכינותי לבית יהוה
זהב ככרים מאה אלף
וכסף אלף אלפים כ
ככרים ולנחשת ולבר
ולברזל אין משקל
כי לרב היה ועצים וא

ואבנים הכינתי ועליהם
תוסיף ועמך לרב ע
עשי מלאכה חצבים
וחרשי אבן ועץ וכל
חכם בכל מלאכה לז
לזהב ולכסף ולנחשת
ולברזל אין מספר ק
קום ועשה ויהי יהוה
עמך ויצו דויד לכל
שרי ישראל לעזר
לשלמה בנו הלא ׃
יהוה אלהיכם עמכם
והניח לכם מסביב כי
נתן בידי את ישבי ׃
הארץ ונכבשה הא
הארץ לפני יהוה ול
ולפני עמו עתה תנ
לבבכם ונפשכם לדר
לדרוש ליהוה אלהיכם
וקומו ובנו את מקד
מקדש יהוה האלהים
להביא את ארון ברית
יהוה וכלי קדש ה ׃
האלהים לבית הנבנה
לשם יהוה
ודויד זקן ושבע ימים
וימלך את שלמה בנו
על ישראל ויאסף א
את כל שרי ישראל
והכהנים והלוים ויס
ויספרו הלוים מבן ׃
שלשים שנה ומעלה
ויהי מספרם לגלגלתם
לגברים שלשים וש

ושמנה אלף מאלה
לנצח על מלאכת בית
יהוה עשרים וארבעה
אלף ושטרים ושפ
ושפטים ששת אל
אלפים וארבעת אל
אלפים שערים וארב
וארבעת אלפים מהל ׃
מהללים ליהוה בכלים
אשר עשיתי ליהוה
לזמר ויחלקם דויד ׃
מחלקות לבני לוי לג
לגרשון קהת ומררי
לגרשני לעדן ושמעי
בני לעדן הראש יחיא
יחיאל וזיתם ויואל
שלשה בני שמעי ׃
שלמית וחזיאל והרן
שלשה אלה ראשי ׃
האבות ללעדן ובני ש
שמעי יחת זינא ויעש
ויעוש ובריעה אלה
בני שמעי ארבעה ׃
ויהי יחת הראש וזי
וזיזא השני ויעוש וב
ובריעה לא הרבו בנים
ויהיו לבית אב לפקדה
אחת בני קהת עמרם
ויצהר חברון ועזיאל
ארבעה בני עמרם א
אהרן ומשה ויבדל א
אהרן להקדישו קדש
קדשים הוא ובניו עד
עולם להקטיר לפני ׃

יהוה לשרתו ולברך ׃
בשמו עד עולם ומשה
איש האלהים בניו יק
יקראו על שבט הלוי
בני משה גרשם וא
ואליעזר בני גרשם ש
שבואל הראש ויהיו ׃
בני אליעזר רחביה ה
הראש ולא היה לא
לאליעזר בנים אחרים
ובני רחביה רבו למע
למעלה בני יצהר
שלמית הראש בני
חברון יריהו הראש ׃
אמריה השני יחזיאל
השלישי ויקמעם ה
הרביעי בני עזיאל מי
מיכה הראש וישיה
השני בני מררי מחלי
ומושי בני מחלי א
אלעזר וקיש וימת
אלעזר ולא היו לו ב
בנים כי אם בנות ויש
וישאום בני קיש אח
אחיהם בני מושי מ
מחלי ועדר וירמות ש
שלשה אלה בני לוי ׃
לבית אבתיהם ראשי
האבות לפקודיהם במ
במספר שמות לגלגל
לגלגלתם עשי המלא
המלאכה לעבדת בית
יהוה מבן עשרים ש
שנה ומעלה כי אמר

דויד הניח יהוה אלהי
ישראל לעמו וישכן
בירושלם עד לעולם׃
וגם ללוים אין לשאת
את המשכן ואת כל
כליו לעבדתו׃ כי בדברי
דויד האחרנים המה
מספר בני לוי מבן עש
עשרים שנה ולמעלה׃
כי מעמדם ליד בני א
אהרן לעבדת בית י
יהוה על החצרות ועל
הלשכות ועל טהרת
לכל קדש ומעשה ע
עבדת בית האלהים׃
וללחם המערכת ולס
ולסלת למנחה לרקיקי
המצות ולמחבת ולמ
ולמרבכת ולכל משו
משורה ומדה׃ ולעמד
בבקר להדות להלל
ליהוה וכן לערב׃ ולכל
העלות עלות ליהוה
לשבתות לחדשים ולמ
ולמעדים במספר כ
כמשפט עליהם תמי
תמיד לפני יהוה׃ וש
ושמרו את משמרת
הקדש ומשמרת בני
אהרן אחיהם לעבדת
בית יהוה׃ ולבני אהרן
מחלקותם בני אהרן
נדב ואביהוא אלעזר
ואיתמר׃ וימת נדב וא

ואביהוא לפני אביהם
ובנים לא היו להם וי
ויכהנו אלעזר ואיתמר׃
ויחלקם דויד וצדוק
מן בני אלעזר ואחימ
ואחימלך מן בני איתמ
איתמר לפקדתם בעב
בעבדתם׃ וימצאו בני
אלעזר רבים לראשי
הגברים מן בני איתמר
ויחלקום לבני אלעזר
ראשים לבית אבות ש
ששה עשר ולבני אי
איתמר לבית אבותם
שמונה׃ ויחלקום בג
בגורלות אלה עם אלה
כי היו שרי קדש וש
ושרי האלהים מבני
אלעזר ובבני איתמר׃
ויכתבם שמעיה בן נ
נתנאל הסופר מן הלוי
לפני המלך והשרים
וצדוק הכהן ואחימ
ואחימלך בן אביתר
וראשי האבות לכה
לכהנים וללוים בית א
אב אחד אחז לאלעזר
ואחז אחז לאיתמר׃
ויצא הגורל
הראשון ליהויריב
לידעיה השני׃ לחרם
השלישי לשערים
הרבעי׃ למלכיה החמ
החמישי למימן הש

הששי׃ להקוץ הש
השבעי לאביה הש
השמיני׃ לישוע ה
התשיעי לשכניהו׃
העשרי׃ לאלישיב
עשתי עשר ליקים
שנים עשר׃ לחפה
שלשה עשר לישב
לישבאב ארבעה ע
עשר׃ לבלגה חמשה
עשר לאמר ששה
עשר׃ לחזיר שבעה
עשר להפצץ שמונה
עשר׃ לפתחיה תשעה
עשר ליחזקאל הע
העשרים׃ ליכין אחד
ועשרים לגמול שנים
ועשרים׃ לדליהו ש
שלשה ועשרים למ
למעזיהו ארבעה ו
ועשרים׃ אלה פקד
פקדתם לעבדתם לב
לבוא לבית יהוה
כמשפטם ביד אהרן
אביהם כאשר צוהו
יהוה אלהי ישראל׃
ולבני לוי
הנותרים לבני עמרם
שובאל לבני שובאל
יחדיהו׃ לרחביהו ל
לבני רחביהו הראש
ישיה׃ ליצהרי של
שלמות לבני שלמ
שלמות יחת׃ ובני

יריהו אמריהו השני
יחזיאל השלישי יק
יקמעם הרביעי בני
עזיאל מיכה לבני מי
מיכה שמור אחי מי
מיכה ישיה לבני ישי
ישיה זכריהו בני מ
מררי מחלי ומושי
בני יעזיהו בנו בני מ
מררי ליעזיהו בנו
ושהם וזכור ועברי
למחלי אלעזר ולא
היה לו בנים לקיש בני
קיש ירחמאל ובני
מושי מחלי ועדר
וירימות אלה בני הל
הלוים לבית אבתיהם
ויפילו גם הם גורלות
לעמת אחיהם בני
אהרן לפני דויד המ
המלך וצדוק ואחי
ואחימלך וראשי
האבות לכהנים ה
וללוים אבות הראש
לעמת אחיו הקטן
ויבדל דויד
ושרי הצבא לעבדה
לבני אסף והימן וי
וידותון הנביאים ב
בכנרות ובנבלים וב
ובמצלתים ויהי מס
מספרם אנשי מלא
מלאכה לעבדתם
לבני אסף

זכור ויוסף ונתניה וא
ואשראלה בני אסף
על יד אסף הנבא על
ידי המלך
לידתון בני ידותון גד
גדליהו וצרי וישעיהו
חשביהו ומתתיהו ש
ששה על ידי אביהם
ידותון בכנור הנבא על
הדות והלל ליהוה ל
להימן בני הימן בקיהו
מתניהו עזיאל שבו
שבואל וירימות חנני
חנניה חנני אליאתה
גדלתי ורממתי עזר
ישבקשה מלותי הותי
הותיר מחזיאות כל
אלה בנים להימן חז
חזה המלך בדברי
האלהים להרים קרן
ויתן האלהים להימן
בנים ארבעה עשר וב
ובנות שלוש כל אלה
על ידי אביהם בשיר
בית יהוה במצלתים
נבלים וכנרות לעבדת
בית האלהים על ידי
המלך אסף וידותון
והימן ויהי מספרם
עם אחיהם מלמדי
שיר ליהוה כל המבין
מאתים ושמונה ויפילו
גורלות משמרת לעמ
לעמת כקטן כגדול

מבין עם תלמיד
ויצא הגורל הראשון
לאסף ליוסף גדליהו
השני הוא ואחיו ובניו
שנים עשר השלישי
זכור בניו ואחיו שנים
עשר הרביעי ליצרי
בניו ואחיו שנים עשר
החמישי נתניהו בניו
ואחיו שנים עשר
הששי בקיהו בניו וא
ואחיו שנים עשר
השביעי ישראלה בניו
ואחיו שנים עשר
השמיני ישעיהו בניו
ואחיו שנים עשר
התשיעי מתניהו בניו
ואחיו שנים עשר
העשירי שמעי בניו
ואחיו שנים עשר
עשתי עשר עזראל
בניו ואחיו שנים עשר
השנים עשר לחשבה
לחשביהו בניו ואחיו
שנים עשר לשלשה
עשר לחשביהו בניו
ואחיו שנים עשר
לשלשה עשר שובאל
בניו ואחיו שנים עשר
לארבעה עשר מתת
מתתיהו בניו ואחיו
שנים עשר לחמשה
עשר לירמות בניו וא
ואחיו שנים עשר

יהוחנן ז בטע וסימנהון עולם החמישי יהוחנן הששי ועל ידו יהוחנן השר׳ ובשנת השבעות לתהילת יהוידע׳ ויקמו אנשים מראשי בני אפרים ומלקויא רבת בסע
יוחנן וסימ׳ עזבד ריו הלוים׳ ל׳ בסי ד וסימנהון בריהשיה אשר כשם ה׳ וישטב עשו את יעקב׳ כידך עמו מעירים׳ מגלות השומינו כי ברבי להים״ ב׳

לששה עשר לחנניהו
בניו ואחיו שנים עשר׃
לשבעה עשר לי
לישבקשה בניו ואחיו
שנים עשר׃ לשמנה
עשר לחנני בניו ואחיו
שנים עשר׃ לתשעה
עשר למלותי בניו וא
ואחיו שנים עשר׃
לעשרים לאליתה בניו
ואחיו שנים עשר׃
לאחד ועשרים להות
להותיר בניו ואחיו שנ
שנים עשר׃ לשנים
ועשרים לגדלתי בניו
ואחיו שנים עשר׃
לשלשה ועשרים למ
למחזיאות בניו ואחיו
שנים עשר׃ לארבעה
ועשרים לרוממתי עזר
בניו ואחיו שנים עשר׃
למחלקות לשערים ל
לקרחים משלמיהו בן
קרא מן בני אסף׃ ול
ולמשלמיהו בנים זכר
זכריהו הבכור ידיעאל
השני זבדיהו השלישי
יתניאל הרביעי׃ עילם
החמישי יהוחנן הששי
הששי אליהועיני הש
השביעי׃ ולעבד אדם
בנים שמעיה הבכור יה
יהוזבד השני יואח ה
השלישי ושכר הרבי

הרביעי ונתנאל החמ
החמישי׃ עמיאל הש
הששי יששכר השב
השביעי פעלתי הש
השמיני כי ברכו א
אלהים׃ ולשמעיה בנו
נולד בנים הממשלים
לבית אביהם כי גברי
חיל המה׃ בני שמעיה
עתני ורפאל ועובד
אלזבד אחיו בני חיל
אליהו וסמכיהו׃ כל
אלה מבני עבד אדם
המה ובניהם ואחיהם
איש חיל בכח לעבדה
ששים ושנים לעבד
אדם׃ ולמשלמיהו ב
בנים ואחים בני חיל
שמנה עשר׃ ולחסה
מן בני מררי בנים שמ
שמרי הראש כי לא ה
היה בכור וישימהו א
אביהו לראש׃ חלקיהו
חלקיהו השני טבליהו
טבליהו השלישי זכ
זכריהו הרביעי כל
בנים ואחים לחסה
שלשה עשר׃ לאלה
מחלקות השערים ל
לראשי הגברים מש
משמרות לעמת א
אחיהם לשרת בבית
יהוה׃ ויפילו גורלות
כקטן כגדול לבית א

אבותם לשער ושער׃
ויפל הגורל
מזרחה לשלמיהו ו
וזכריהו בנו יועץ בש
בשכל הפילו גורלות
ויצא גורלו צפונה׃ ל
לעבד אדם נגבה ו
ולבניו בית האספים׃
לשפים ולחסה למ
למערב עם שער ש
שלכת במסלה העו
העולה משמר לע
לעמת משמר׃ למזר
למזרח הלוים ששה
לצפונה ליום ארבעה
לנגבה ליום ארבעה
ולאספים שנים שנים׃
לפרבר למערב ארב
ארבעה למסלה ושנ
ושנים לפרבר׃ אלה
מחלקות השערים ל
לבני הקרחי ולבני מ
מררי׃ והלוים
אחיה על אוצרות בית
האלהים ולאצרות ה
הקדשים׃ בני לעדן ב
בני הגרשני ללעדן ר
ראשי האבות ללעדן
הגרשני יחיאלי׃ בני
יחיאלי זתם ויואל
אחיו על אצרות בית
יהוה׃ לעמרמי ליצה
ליצהרי לחברוני לע
לעזיאלי׃

חיל ב׳ וסימנהון וישמר מושראל מזח כל מכסר ראשי האבות ולמשלמיהו ויקהל דויד את כל שרי ומל יונגד ישוה מסו רבית׳ ב׳ בבה ד׳
ימינך ה׳ מררי בכח הימלי בכח קולף׳ קול ה׳ בכח קול ה׳ מררי׳ איש חיל בכח לעבדה ששים לעבד אדם׳ ס׳ אבותיו ז וסימנהון וירד אבי
אל האשה׳ וירד אשקלון׳ וירדו אחיו וכל בית אביהו׳ ויקרוחו אביהו ואמו׳ וישלח חירם מלך צר׳ ולחסה מן בני מררי ויחל שלמה לבנות את״

ושבאל בן גרשם בן
משה נגיד על האצר
האצרות: ואחיו לאל
לאליעזר רחביהו בנו
וישעיהו בנו ויורם
בנו וזכרי בנו ושלמית
בנו: הוא שלמית וא
ואחיו על כל אצרות
הקדשים אשר הקדי
הקדיש דויד המלך
וראשי האבות לשרי
האלפים והמאות וש
ושרי הצבא: מן המ
המלחמות ומן השלל
הקדישו לחזק לבית
יהוה: וכל ההקדיש
שמואל הראה וש
ושאול בן קיש ואבנר
בן נר ויואב בן צרויה
כל המקדיש על יד
שלמית ואחיו:
ליצהרי כנניהו
ובניו למלאכה החיצ
החיצונה על ישראל
לשטרים ולשפטים:
לחברוני חשביהו וא
ואחיו בני חיל אלף
ושבע מאות על פקדת
ישראל מעבר לירדן
מערבה לכל מלאכת
יהוה ולעבדת המלך:
לחברוני יריה
הראש לחברוני לתל
לתלדתיו לאבות בש

בשנת הארבעים למל
למלכות דויד נדרשו
וימצא בהם גבורי ח
חיל ביעזיר גלעד: וא
ואחיו בני חיל אלפים
ושבע מאות ראשי
האבות ויפקדם דויד
המלך על הראובני וה
והגדי וחצי שבט המ
המנשי לכל דבר ה
האלהים ודבר המלך:
ובני ישראל
למספרם ראשי האב
האבות ושרי האלפים
והמאות ושטריהם
המשרתים את המלך
לכל דבר המחלקות
הבאה והיצאת חדש
בחדש לכל חדשי הש
השנה המחלקת הא
האחת עשרים וארב
וארבעה אלף:
על המחלקת הראש
הראשונה לחדש הרא
הראשון ישבעם בן ז
זבדיאל ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף:
מן בני פרץ הראש ל
לכל שרי הצבאות ל
לחדש הראשון: ועל
מחלקת החדש השני
דודי האחוחי ומחל
ומחלקתו ומקלות ה
הנגיד ועל מחלקתו:

עשרים וארבעה אלף:
שר הצבא השלישי
לחדש השלישי בניהו
בן יהוידע הכהן ראש
ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף: הוא בנ
בניהו גבור השלשים
ועל השלשים ומחל
ומחלקתו עמיזבד
בנו: הרביעי לחדש ה
הרביעי עשהאל אחי
יואב וזבדיה בנו אחריו
ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף: החמשי
לחדש החמשי השר
שמהות היזרח ועל
מחלקתו עשרים ואר
וארבעה אלף: הששי
לחדש הששי עירא בן
עקש התקועי ועל מ
מחלקתו עשרים ואר
וארבעה אלף: השביעי
לחדש השביעי חלץ
הפלוני מן בני אפרים
ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף: השמיני
לחדש השמיני סבכי
החשתי לזרחי ועל מ
מחלקתו עשרים וארב
וארבעה אלף: התשיעי
לחדש התשיעי אבי
אביעזר הענתתי לבני
לבנימיני ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף:

העשירי

העשירי לחדש העש
העשירי מהרי הנטו
הנטופתי לזרחי ועל
מחלקתו עשרים ואר
וארבעה אלף׃ עשתי
עשר לעשתי עשר ה
החדש בניה הפרעתני
מן בני אפרים ועל מ
מחלקתו עשרים וא
וארבעה אלף׃ השנים
עשר לשנים עשר ה
החדש חלדי הנטופתי
לעתניאל ועל מחלק
מחלקתו עשרים וא
וארבעה אלף׃ ועל ש
שבטי ישראל לרא
לראובני נגיד אליעזר
בן זכרי לשמעוני שפ
שפטיהו בן מעכה׃
ללוי חשביה בן קמו
קמואל לאהרן צדוק׃
ליהודה אליהו מא
מאחי דויד ליששכר
עמרי בן מיכאל׃ לז
לזבולן ישמעיהו בן
עובדיהו לנפתלי ירי
ירימות בן עזריאל׃
לבני אפרים הושע בן
עזזיהו לחצי שבט
מנשה יואל בן פדיהו׃
לחצי המנשה גלעדה
ידו בן זכריהו לבנימן
יעשיאל בן אבנר׃
לדן עזראל בן ירחם

אלה שרי שבטי יש
ישראל׃ ולא נשא
דויד מספרם למבן
עשרים שנה ולמטה
כי אמר יהוה להרבו
להרבות את ישראל
ככוכבי השמים׃ יואב
בן צרויה החל למנות
ולא כלה ויהי בזאת
קצף על ישראל ולא
עלה המספר במספר
דברי הימים למלך
דויד׃ ועל אצרות ה
המלך עזמות בן עד
עדיאל ועל האצרות
בשדה בערים ובכפ
ובכפרים ובמגדלות
יהונתן בן עזיהו׃ וע
ועל עשי מלאכת ה
השדה לעבדת האד
האדמה עזרי בן כלוב
ועל הכרמים שמעי
הרמתי ועל שבכרמים
לאצרות היין זבדי
השפמי׃ ועל
הזיתים והשקמים א
אשר בשפלה בעל
חנן הגדרי ועל א
אצרות השמן יועש׃
ועל הבקר הרעים ב
בשרון שטרי השרוני
ועל הבקר בעמקים
שפט בן עדלי׃ ועל
הגמלים אוביל היש

הישמעאלי ועל הא
האתנות יחדיהו ה
המרנתי׃ ועל הצאן
יזיז ההגרי כל אלה
שרי הרכוש אשר
למלך דויד׃ ויהונתן
דוד דויד יועץ איש
מבין וסופר הוא ויח
ויחיאל בן חכמוני עם
בני המלך׃ ואחיתפל
יועץ למלך וחושי
הארכי רע המלך׃ וא
ואחרי אחיתפל יהוי
יהוידע בן בניהו וא
ואביתר ושר צבא
למלך יואב׃

ויקהל דויד את כל
שרי ישראל שרי הש
השבטים ושרי המ
המחלקות המשרתים
את המלך ושרי הא
האלפים ושרי המא
המאות ושרי כל רכ
רכוש ומקנה למלך
ולבניו עם הסריסים
והגבורים ולכל גבור
חיל אל ירושלם׃ ויק
ויקם דויד המלך על
רגליו ויאמר שמעוני
אחי ועמי אני עם ל
לבבי לבנות בית מנו
מנוחה לארון ברית
יהוה ולהדם רגלי
אלהינו והכינותי לב

לבנות׃ והאלהים אמר
לי לא תבנה בית לשמי
כי איש מלחמות את
אתה ודמים שפכת׃ ו
ויבחר יהוה אלהי יש
ישראל בי מכל בית א
אבי להיות למלך על
ישראל לעולם כי ב
ביהודה בחר לנגיד
ובבית יהודה בית אבי
ובבני אבי בי רצה ל
להמליך על כל ישראל׃
ומכל בני כי רבים בנים
נתן לי יהוה ויבחר ב
בשלמה בני לשבת ע
על כסא מלכות יהוה
על ישראל׃ ויאמר לי
שלמה בנך הוא יבנה
ביתי וחצרותי כי בחר
בחרתי בו לי לבן ואני
אהיה לו לאב׃ והכינ
והכינותי את מלכותו
עד לעולם אם יחזק
לעשות מצותי ומש
ומשפטי כיום הזה׃
ועתה לעיני כל ישרא
ישראל קהל יהוה ו
ובאזני אלהינו שמרו
ודרשו כל מצות יהוה
אלהיכם למען תירשו
את הארץ והנחלתם הטובה
לבניכם אחריכם עד
לעולם׃ ואתה שלמה
בני דע את אלהי אב

אביך ועבדהו בלב ש
שלם ובנפש חפצה׃
כי כל לבבות דורש
יהוה וכל יצר מחשב
מחשבות הוא מבין׃
אם תדרשנו ימצא ל
לך ואם תעזבנו יזניח
לעד׃ ראה עתה כי
יהוה בחר בך לבנות
בית למקדש חזק ועש
ועשה׃ ויתן
דויד לשלמה בנו את
תבנית האולם ואת
בתיו וגנזכיו ועליתיו
וחדריו הפנימים ובית
הכפרת׃ ותבנית כל
אשר היה ברוח עמו
לחצרות בית יהוה ול
ולכל הלשכות סביב
לאצרות בית האלהים
ולאצרות הקדשים׃ ו
ולמחלקות הכהנים ו
והלוים ולכל מלאכת
עבודת בית יהוה ולכל
כלי עבודת בית יהוה׃
לזהב במשקל לזהב
לכל כלי עבודה ועבודה
לכל כלי הכסף במשקל
לכל כלי עבודה ועבוד
ועבודה׃ ומשקל למנ
למנרות הזהב ונרתי
ונרתיהם זהב במש
במשקל מנורה ומנ
ומנורה ונרתיה ולמנ

ולמנורה הכסף במשקל
למנורה ונרתיה כע
כעבודת מנורה ומנורה׃
ואת הזהב משקל לש
לשלחנות המערכת
לשלחן ושלחן וכסף
לשלחנות הכסף׃ וה
והמזלגות והמזרקות
והקשות זהב טהור
ולכפורי הזהב במשקל
לכפור וכפור ולכפורי
הכסף במשקל לכפור
וכפור׃ ולמזבח הקטרת
זהב מזקק במשקל׃
ולתבנית המרכבה ה
הכרבים זהב לפרשים
וסככים על ארון ברית
יהוה׃ הכל בכתב מיד
יהוה עלי השכיל כל
מלאכות התבנית׃
ויאמר דויד
לשלמה בנו חזק וא
ואמץ ועשה אל תי
תירא ואל תחת כי
יהוה אלהים אלהי
עמך לא ירפך ולא יע
יעזבך עד לכלות כל
מלאכת עבודת בית
יהוה׃ והנה מחלקות
הכהנים והלוים לכל
עבודת בית האלהים
ועמך בכל מלאכה׃
לכל נדיב בחכמה לכל
עבודה והשרים וכל

העם לכל־דבריו׃
ויאמר דויד המלך לכל־
הקהל שלמה בני אחד
בחר בו אלהים נער ור
רך והמלאכה גדולה
כי לא לאדם הבירה כי
ליהוה אלהים׃ וככל
כחי הכינותי לבית־
יהוה הזהב לזהב והכ
והכסף לכסף והנחשת
לנחשת והברזל לברזל
והעצים לעצים אבני
שהם ומלואים אבני פו
פוך ורקמה וכל אבן
יקרה ואבני שיש לרב׃
ועוד ברצותי בבית א
אלהי יש לי סגלה זהב
וכסף נתתי לבית אלהי
למעלה מכל הכינותי
לבית הקדש׃ שלשת
אלפים ככרי זהב מז
מזהב אופיר ושבעת
אלפים ככר כסף מזק
מזקק לטוח קירות ה
הבתים׃ לזהב לזהב ול
ולכסף לכסף ולכל־
מלאכה ביד חרשים ומ
ומי מתנדב למלאות
ידו היום ליהוה׃ ויתנ
ויתנדבו שרי האבות
ושרי שבטי ישראל
ושרי האלפים והמא
והמאות ולשרי מלא
מלאכת המלך׃ ויתנו

לעבודת בית האלהים
זהב ככרים חמשת אל
אלפים ואדרכנים רבו
וכסף ככרים חמשת ע
אלפים ונחשת רבו וש
ושמונת אלפים ככרים
וברזל מאה אלף ככרים׃
והנמצא אתו אבנים
נתנו לאוצר בית־יהוה
על יד־יחיאל הגרשני׃
וישמחו העם על הת
התנדבם כי בלב שלם
התנדבו ליהוה וגם ד
דויד המלך שמח ש
שמחה גדולה׃
ויברך דויד את
יהוה לעיני כל הקהל
ויאמר דויד ברוך א
אתה יהוה אלהי יש
ישראל אבינו מעולם
ועד עולם׃ לך יהוה ה
הגדלה והגבורה והת
והתפארת והנצח וה
וההוד כי כל בשמים
ובארץ לך יהוה הממ
הממלכה והמתנשא
לכל לראש׃ והעשר
והכבוד מלפניך ואתה
מושל בכל ובידך כח
וגבורה ובידך לגדל
ולחזק לכל׃ ועתה א
אלהינו מודים אנחנו
לך ומהללים לשם ת
תפארתך׃ וכי מי אני

ומי עמי כי נעצר כח
להתנדב כזאת כי ממך
הכל ומידך נתנו לך׃
כי גרים אנחנו לפניך
ותושבים ככל אבתינו
כצל ימינו על הארץ
ואין מקוה׃ יהוה א
אלהינו כל ההמון הזה
אשר הכינונו לבנות לך
בית לשם קדשך מידך
היא ולך הכל׃ וידעתי
אלהי כי אתה בחן לב
לבב ומישרים תרצה
אני בישר לבבי התנד
התנדבתי כל אלה וע
ועתה עמך הנמצאו
פה ראיתי בשמחה לה
להתנדב לך׃ יהוה א
אלהי אברהם יצחק
וישראל אבתינו שמ
שמרה זאת לעולם
ליצר מחשבות לבב
עמך והכן לבבם אליך׃
ולשלמה בני תן לבב
שלם לשמור מצותיך
עדותיך וחקיך ולעש
ולעשות הכל ולבנות
הבירה אשר הכינותי׃
ויאמר דויד
לכל הקהל ברכו נא א
את יהוה אלהיכם וי
ויברכו כל הקהל ל
ליהוה אלהי אבתיהם ויקדו
וישתחוו ליהוה ולמ

ולמלך׃ ויזבחו ליהוה
זבחים ויעלו עלות ל
ליהוה למחרת היום הה
פרים אלף אילים אלף
כבשים אלף ונסכיהם
וזבחים לרב לכל ישר
ישראל׃ ויאכלו וישתו
לפני יהוה ביום ההוא
בשמחה גדולה וימליכו
שנית לשלמה בן דויד
וימשחו ליהוה לנגיד
ולצדוק לכהן׃ וישב ש
שלמה על כסא יהוה
למלך תחת דויד אביו
ויצלח וישמעו אליו
כל ישראל׃ וכל השרים
והגברים וגם כל בני ה
המלך דויד נתנו יד ת
תחת שלמה המלך׃
ויגדל יהוה את שלמה
למעלה לעיני כל ישר
ישראל ויתן עליו הו
הוד מלכות אשר לא
היה על כל מלך לפניו
על ישראל׃
ודויד בן ישי מלך על
כל ישראל׃ והימים א
אשר מלך על ישראל
ארבעים שנה בחברון
מלך שבע שנים ובירו
ובירושלם מלך שלש
שלשים ושלש שנה׃
וימת בשיבה טובה ש
שבע ימים עשר וכבוד

וימלך שלמה בנו תח
תחתיו׃ ודברי
דויד המלך הראשנים
והאחרנים הנם כתובים
על דברי שמואל הרו
הראה ועל דברי נתן
הנביא ועל דברי גד ה
החזה׃ עם כל מלכותו
וגבורתו והעתים אשר
עברו עליו ועל ישראל
ועל כל ממלכות הארצ
הארצות׃
ויתחזק שלמה בן דויד
על מלכותו ויהוה א
אלהיו עמו ויגדלהו
למעלה׃ ויאמר שלמה
לכל ישראל לשרי הא
האלפים והמאות ולש
ולשפטים ולכל נשיא
לכל ישראל ראשי הא
האבות׃ וילכו שלמה
וכל הקהל עמו לבמה
אשר בגבעון כי שם ה
היה אהל מועד הא
האלהים אשר עשה
משה עבד יהוה במד
במדבר׃ אבל
ארון האלהים העלה
דויד מקרית יערים ב
בהכין לו דויד כי נטה
לו אהל בירושלם׃ ומ
ומזבח הנחשת אשר
עשה בצלאל בן אורי
בן חור שם לפני משכן

יהוה וידרשהו שלמה
והקהל׃ ויעל שלמה
שם על מזבח הנחשת
לפני יהוה אשר לאהל
מועד ויעל עליו עלות
אלף׃ בלילה
ההוא נראה אלהים ל
לשלמה ויאמר לו שא
שאל מה אתן לך׃ ויא
ויאמר שלמה לאלהים
אתה עשית עם דויד
אבי חסד גדול והמל
והמלכתני תחתיו׃ עתה
יהוה אלהים יאמן דב
דברך עם דויד אבי כי
אתה המלכתני על עם
רב כעפר הארץ׃ עתה
חכמה ומדע תן לי וא
ואצאה לפני העם הזה
ואבואה כי מי ישפט
את עמך הזה הגדול׃
ויאמר אלהים לשלמה
יען אשר היתה זאת
עם לבבך ולא שאלת
עשר נכסים וכבוד ואת
נפש שנאיך וגם ימים
רבים לא שאלת ותש
ותשאל לך חכמה ומ
ומדע אשר תשפוט א
את עמי אשר המלכת
המלכתיך עליו׃ החכ
החכמה והמדע נתון
לך ועשר ונכסים
וכבוד אתן לך אשר

לא היה כן למלכים אש
אשר לפניך ואחריך ׃
לא יהיה כן ׃
ויבא שלמה לבמה אש
אשר בגבעון ירושלם
מלפני אהל מועד וימ
וימלך על ישראל ׃ ויא
ויאסף שלמה רכב ופ
ופרשים ויהי לו אלף
וארבע מאות רכב ושנ
ושנים עשר אלף פרש
פרשים ויניחם בערי ה
הרכב ועם המלך בירו
בירושלם ׃ ויתן המלך
את הכסף ואת הזהב
בירושלם כאבנים ואת
הארזים נתן כשקמים
אשר בשפלה לרב ׃ ומ
ומוצא הסוסים אשר
לשלמה ממצרים ומק
ומקוא סחרי המלך מ
יקחו במחיר ׃ ו
ויעלו ויוציאו ממצר
ממצרים מרכבה בשש
בשש מאות כסף וס
וסוס בחמשים ומאה
וכן לכל מלכי החתים
ומלכי ארם בידם יוצ
יוציאו ׃ ויאמר שלמה
לבנות בית לשם יהוה
ובית למלכותו ׃ ויספר
שלמה שבעים אלף
איש סבל ושמונים אלף
חצב בהר ומנצחים ע

עליהם שלשת אלפים
ושש מאות ׃ וישלח
שלמה אל חורם מלך
צר לאמר כאשר עש
עשית עם דויד אבי
ותשלח לו ארזים לב
לבנות לו בית לשבת
בו ׃ הנה אני בונה בית
לשם יהוה אלהי להק
להקדיש לו להקטיר
לפניו קטרת סמים ו
ומערכת תמיד ועל
ועלות לבקר ולערב
לשבתות ולחדשים
ולמועדי יהוה אלהינו
לעולם זאת על ישרא
ישראל ׃ והבית אשר
אני בונה גדול כי גדול
אלהינו מכל האלהים ׃
ומי יעצר כח לבנות
לו בית כי השמים וש
ושמי השמים לא יכ
יכלכלהו ומי אני אש
אשר אבנה לו בית כי
אם להקטיר לפניו ׃ וע
ועתה שלח לי איש
חכם לעשות בזהב וב
ובכסף ובנחשת ובבר
ובברזל ובארגון וכר
וכרמיל ותכלת וידע
לפתח פתוחים עם ה
החכמים אשר עמי ׃
ביהודה ובירושלם א
אשר הכין דויד אבי ׃

ושלח לי עצי ארזים ב
ברושים ואלגומים מ
מהלבנון כי אני ידעתי
אשר עבדיך יודעים
לכרות עצי לבנון והנה
עבדי עם עבדיך ׃ ולה
ולהכין לי עצים לרב
כי הבית אשר אני בו
בונה גדול והפלא ׃ ו
והנה לחטבים לכרתי
העצים נתתי חטים ׃
מכות לעבדיך כרים
עשרים אלף ושערים
כרים עשרים אלף ׃
ויין בתים עשרים אלף
ושמן בתים עשרים א
אלף ׃ ויאמר
חורם מלך צר בכתב ו
וישלח אל שלמה ב
באהבת יהוה את עמו
נתנך עליהם מלך ׃
ויאמר חורם ברוך
יהוה אלהי ישראל
אשר עשה את הש
השמים ואת הארץ ׃
אשר נתן לדויד המ
המלך בן חכם יודע ׃
שכל ובינה אשר יבנ
יבנה בית ליהוה ובית
למלכותו ׃ ועתה של
שלחתי איש חכם יו
יודע בינה לחורם אבי ׃
בן אשה מבנות דן ו
ואביו איש צרי יודע

לעשות בזהב ובכסף ב
בנחשת בברזל באבנים
ובעצים בארגמן בתכ
בתכלת ובבוץ ובכרמיל
ולפתח כל פתוח ולחש
ולחשב כל מחשבת א
אשר ינתן לו עם חכמ
חכמיך וחכמי אדני ד
דויד אביך ועתה הח
החטים והשערים הש
השמן והיין אשר א
אמר אדני ישלח לעב
לעבדיו ואנחנו נכרות
עצים מן הלבנון ככל
צרכך ונביאם לך רפ
רפסדות על ים יפו ז
ואתה תעלה אתם יר
ירושלם

ויספר שלמה כל הא
האנשים הגירים אשר
בארץ ישראל אחרי
הספר אשר ספרם ד
דויד אביו וימצאו ז
מאה וחמשים אלף
ושלשת אלפים ושש
מאות ויעש מהם ז
שבעים אלף סבל וש
ושמנים אלף חצב ז
בהר ושלשת אלפים
ושש מאות מנצחים
להעביד את העם ויח
ויחל שלמה לבנות את
בית יהוה בירושלם
בהר המוריה אשר
נראה לדויד אביהו א
אשר הכין במקום דוי
דויד בגרן ארנן היבוסי
ויחל לבנות בחדש הש
השני בשני בשנת אר
ארבע למלכותו ואלה
הוסד שלמה לבנות א
את בית האלהים הא
הארך אמות במדה ז
הראשנה אמות שש
ששים ורחב אמות ע
עשרים והאולם אשר
על פני הארך על פני ז
רחב הבית אמות עשר
עשרים והגבה מאה
ועשרים ויצפהו מפנ
מפנימה זהב טהור
ואת הבית הגדול חפ
חפה עץ ברושים ויח
ויחפהו זהב טוב ויע
ויעל עליו תמרים וש
ושרשרות ויצף את
הבית אבן יקרה לתפ
לתפארת והזהב זהב
פרוים ויחף את הבית
הקרות הספים וקי
וקירותיו ודלתותיו זהב
ופתח כרבים על הקי
הקירות ויעש את בית
קדש הקדשים ארכו
על פני רחב הבית אמ
אמות עשרים ורחבו
אמות עשרים ויחפהו
זהב טוב לככרים שש
מאות ומשקל למסמ
למסמרות לשקלים
חמשים זהב והעליות
חפה זהב ויעש בבית
קדש הקדשים כרובים
שנים מעשה צעצעים
ויצפו אתם זהב וכנ
וכנפי הכרובים ארכם
אמות עשרים כנף הא
האחד אמות חמש מ
מגעת לקיר הבית והכ
והכנף האחרת אמות
חמש מגיע לכנף הכר
הכרוב האחר וכנף ה
הכרוב האחד אמות
חמש מגיע לקיר הב
הבית והכנף האחרת
אמות חמש דבקה ז
לכנף הכרוב האחר
כנפי הכרובים האלה
פרשים אמות עשרים
והם עמדים על רגלי
רגליהם ופניהם אל
הבית ויעש את הפר
הפרכת תכלת וארגמן
וכרמיל ובוץ ויעל ע
עליו כרובים ויעש ז
לפני הבית עמודים ז
שנים אמות שלשים
וחמש ארך והצפת
אשר על ראשו אמות
חמש ויעש שרשרות
בדביר ויתן על ראש
העמדים ויעש רמונ

רמונים מאה ויתן בש
בשרשרות ויקם את
העמודים על פני הה
ההיכל אחד מימין וא
ואחד מהשמאל ויקר
ויקרא שם הימיני יכ
יכין ושם השמאלי ב
בעז ויעש מזבח נחש
נחשת עשרים אמה
ארכו ועשרים אמה
רחבו ועשר אמות קו
קומתו ויעש את הים
מוצק עשר באמה מש
משפתו אל שפתו עג
עגול סביב וחמש בא
באמה קומתו וקו ש
שלשים באמה יסב
אתו סביב ודמות בק
בקרים תחת לו סביב
סביב סובבים אתו עש
עשר באמה מקיפים
את הים סביב שנים
טורים הבקר יצוקים
במצקתו עומד על
שנים עשר בקר שלשה
שלשה פנים צפונה
ושלשה פנים ימה וש
ושלשה פנים נגבה וש
ושלשה פנים מזרחה
והים עליהם מלמעלה
וכל אחוריהם ביתה וע
ועביו טפח ושפתו כ
כמעשה שפת כוס
פרח שושנה מחזיק

בתים שלשת אלפים
יכיל ויעש
כיורים עשרה ויתן ח
חמשה מימין וחמשה
משמאל לרחצה בהם
את מעשה העולה י
ידיחו בם והים לרח
לרחצה לכהנים בו
ויעש את
מנרות הזהב עשר כ
כמשפטם ויתן בהיכל
חמש מימין וחמש
משמאל ויעש
שלחנות עשרה וינח
בהיכל חמשה מימין
וחמשה משמאל וי
ויעש מזרקי זהב מאה
ויעש חצר הכהנים ו
והעזרה הגדולה ודל
ודלתות לעזרה ודלת
ודלתותיהם צפה נחשת
ואת הים נתן מכתף
הימנית קדמה ממול
נגבה ויעש
חורם את הסירות ואת
היעים ואת המזרקות
ויכל חורם לעשות את
כל המלאכה אשר ע
עשה למלך שלמה ב
בבית יהוה עמודים ש
שנים והגלות והכתרת
והכתרות אשר על ר
ראש העמודים שתים
והשבכות שתים לכסות

את שתי גלות הכתרת
הכתרות אשר על ר
ראש העמודים ואת
הרמונים ארבע מאות
לשתי השבכות שנים
טורים רמונים לשבכה
האחת לכסות את ש
שתי גלות הכתרות א
אשר על פני העמודים
ואת המכנות עשה
ואת הכירות עשה
על המכנות ואת הים
אחד ואת הבקר שנים
עשר תחתיו ואת הס
הסירות ואת היעים
ואת המזלגות ואת כ
כל כליהם עשה חורם
אביו למלך שלמה ל
לבית יהוה נחשת מרוק
ממרט בככר הירדן
יצקם המלך בעבי ה
האדמה בין סכות ו
ובין צרדתה ויעש ש
שלמה את כל הכלים
האלה לרב מאד כ
כי לא נחקר משקל
הנחשת ויעש שלמה
את כל הכלים אשר
בית האלהים ואת מ
מזבח הזהב ואת הש
השלחנות ועליהם
לחם הפנים ואת המ
המנרות ונרתיהם
לבערם כמשפט לפני

הדביר זהב סגור׃ וה
והפרח והנרות והמל
והמלקחים זהב הוא
מכלות זהב׃ והמזמרות
והמזרקות והכפות
והמחתות זהב ופתח
הבית דלתותיו הפנימיות
לקדש הקדשים ודל
ודלתי הבית להיכל
זהב׃ ותשלם כל
המלאכה אשר עשה
המלך שלמה לבית
יהוה ויבא שלמה את
קדשי דויד אביו ואת
הכסף ואת הזהב ואת
הכלים נתן באצרות ב
בית האלהים׃
אז יקהיל שלמה את
זקני ישראל ואת כל
ראשי המטות נשיאי
האבות לבני ישראל
אל ירושלם להעלות את
ארון ברית יהוה מעיר
דויד היא ציון׃
ויקהלו אל המלך
כל איש ישראל בחג
הוא החדש השבעי׃
ויבאו כל זקני ישראל
וישאו הלוים את הא
הארון׃ ויעלו את הא
הארון ואת אהל מו
מועד ואת כל כלי ה
הקדש אשר באהל
העלו אתם הכהנים

והלוים׃ והמלך שלמה
וכל עדת ישראל הנוע
הנועדים עליו לפני ה
הארון מזבחים צאן
ובקר אשר לא יספרו
ולא ימנו מרב׃ ויביאו
הכהנים את ארון ברית
יהוה אל מקומו אל
דביר הבית אל קדש
הקדשים אל תחת כנפי
הכרובים׃ ויהיו הכרובים
פרשים כנפים על מ
מקום הארון ויכסו ה
הכרבים על הארון
ועל בדיו מלמעלה׃ ו
ויאריכו הבדים ויראו
ראשי הבדים מן הא
הארון על פני הדביר
ולא יראו החוצה ויה
ויהי שם עד היום הז
הזה׃ אין בארון רק שני
הלחות אשר נתן משה
בחרב אשר כרת יהוה
עם בני ישראל בצאת
בצאתם ממצרים׃
ויהי בצאת
הכהנים מן הקדש כי
כל הכהנים הנמצאים
התקדשו אין לשמור
למחלקות׃ והלוים המ
המשררים לכלם לא
לאסף להימן לידתון
ולבניהם ולאחיהם מ
מלבשים בוץ במצלתים

ובנבלים ובכנרות עמדים
מזרח למזבח ועמהם
כהנים למאה ועשרים
מחצררים בחצצרות׃
ויהי כאחד למחצצר
למחצצרים ולמשררים
להשמיע קול אחד לה
להלל ולהודות ליהוה
וכהרים קול בחצצרות
ובמצלתים ובכלי השי
השיר ובהלל ליהוה כי
טוב כי לעולם חסדו׃
והבית מלא ענן בית
יהוה׃ ולא יכלו הכהנ
הכהנים לעמוד לשרת
מפני הענן כי מלא כ
כבוד יהוה את בית ה
האלהים׃
אז אמר שלמה יהוה
אמר לשכון בערפל׃ ואני
בניתי בית זבל לך מ
ומכון לשבתך עולמים׃
ויסב המלך את פניו ו
ויברך את כל קהל יש
ישראל וכל קהל ישר
ישראל עומד׃ ויאמר
ברוך יהוה אלהי יש
ישראל אשר דבר בפיו
את דויד אבי ובידיו ׃
מלא לאמר׃ למן היום
אשר הוצאתי את ע
עמי מארץ מצרים׃
לא בחרתי בעיר מכל
שבטי ישראל לבנות

בית להיות שמי שם ולא בחרתי באיש להיות נגיד על עמי ישראל׃
ואבחר בירושלם להיות שמי שם ואבחר בדויד להיות על עמי ישראל׃

בית לשם יהוה אלהי
ישראל ׃ ויאמר יהוה
אל דויד אבי יען אשר
אשר היה עם לבבך
לבנות בית לשמי הט
הטבות כי היה עם לב
לבבך ׃ רק אתה
לא תבנה הבית כי אם
בנך היוצא מחלציך
הוא יבנה הבית לשמי ׃
ויקם יהוה את דברו
אשר דבר ואקום תחת
דויד אבי ואשב על
כסא ישראל כאשר
דבר יהוה ואבנה הבית
לשם יהוה אלהי יש
ישראל ׃ ואשם שם את
את הארון אשר שם
ברית יהוה אשר כרת
עם בני ישראל ׃ ויעמד
לפני מזבח יהוה נגד
כל קהל ישראל ויפר
ויפרש כפיו ׃ כי עשה
שלמה כיור נחשת
ויתנהו בתוך העזרה
חמש אמות ארכו
וחמש אמות רחבו
ואמות שלש קומתו
ויעמד עליו ויברך על
ברכיו נגד כל קהל
ישראל ויפרש כפיו
השמימה ׃
ויאמר יהוה אלהי
ישראל אין כמוך

אלהים בשמים ובארץ
שמר הברית והחסד
לעבדיך ההלכים לפ
לפניך בכל לבם ׃ אשר
שמרת לעבדך דויד
אבי את אשר דברת
לו ותדבר בפיך ובידך
מלאת כיום הזה ׃ ועתה
יהוה אלהי ישראל
שמר לעבדך דויד אבי
את אשר דברת לו ל
לאמר לא יכרת לך א
איש מלפני ישב על
כסא ישראל רק אם
ישמרו בניך את דרכם
ללכת בתורתי כאשר
הלכת לפני ׃ ועתה
יהוה אלהי ישראל
יאמן דברך אשר דב
דברת לעבדך לדויד ׃
כי האמנם ישב
אלהים את האדם על
הארץ הנה שמים וש
ושמי השמים לא יכ
יכלכלוך אף כי הבית
הזה אשר בניתי ׃ ופני
ופנית אל תפלת עבדך
ואל תחנתו יהוה
אלהי לשמע אל הרנ
הרנה ואל התפלה א
אשר עבדך מתפלל
לפניך ׃ להיות עיניך
פתחות אל הבית הזה
יומם ולילה אל המק

המקום אשר אמרת
לשום שמך שם לשמ
לשמע אל התפלה
אשר יתפלל עבדך
אל המקום הזה ׃ ושמ
ושמעת אל תחנוני ע
עבדך ועמך ישראל
אשר יתפללו אל המ
המקום הזה ואתה
תשמע ממקום שבתך
מן השמים ושמעת
וסלחת ׃ אם יחטא א
איש לרעהו ונשא בו
אלה להאלתו ובא
אלה לפני מזבחך
בבית הזה ׃ ואתה תש
תשמע מן השמים וע
ועשית ושפטת את
עבדיך להשיב לרש
לרשע לתת דרכו בר
בראשו ולהצדיק צד
צדיק לתת לו כצדקתו ׃
ואם ינגף
עמך ישראל לפני או
אויב כי יחטאו לך
ושבו והודו את שמך
והתחננו לפניך בבית
הזה ׃ ואתה תשמע
מן השמים וסלחת
לחטאת עמך ישראל
והשבותם אל האדמה
אשר נתתה להם ולאב
ולאבותיהם ׃
בהעצר השמים ולא

יהיה מטר כי יחטאו
לך והתפללו אל המקו
המקום הזה והודו את
שמך ומחטאתם ישו
ישובון כי תענם ואתה
תשמע השמים וסל
וסלחת לחטאת עבד
עבדיך ועמך ישראל
כי תורם אל הדרך הט
הטובה אשר ילכו בה
ונתתה מטר על ארצ
ארצך אשר נתתה ל
לעמך לנחלה
רעב כי יהיה בארץ
דבר כי יהיה שדפון
ירקון ארבה וחסיל
כי יהיה כי יצר לו אי
איביו בארץ שעריו
כל נגע וכל מחלה כל
תפלה כל תחנה אשר
יהיה לכל האדם ולכל
עמך ישראל אשר
ידעו איש נגעו ומכ
ומכאבו ופרש כפיו
אל הבית הזה ואתה
תשמע מן השמים מ
מכון שבתך וסלחת
ונתתה לאיש ככל ד
דרכיו אשר תדע את
לבבו כי אתה לבדך
ידעת את לבב כל בני
האדם למען ייראוך
ללכת בדרכיך כל ה
הימים אשר הם חיים

על פני האדמה אשר
נתתה לאבתינו וגם
אל הנכרי אשר לא
מעמך ישראל הוא
ובא מארץ רחוקה ל
למען שמך הגדול
וידך החזקה וזרועך
הנטויה ובאו והתפל
והתפללו אל הבית
הזה ואתה תשמע מן
השמים ממכון שבתך
ועשית ככל אשר יקרא
אליך הנכרי למען
ידעו כל עמי הארץ את
שמך וליראה אתך
כעמך ישראל ולדעת
כי שמך נקרא על ה
הבית הזה אשר בניתי
כי יצא עמך
למלחמה על איביו ב
בדרך אשר תשלחם
והתפללו אליך דרך
העיר הזאת אשר בח
בחרת בה והבית אשר
בניתי לשמך ושמעת
מן השמים את תפ
תפלתם ואת תחנתם
ועשית משפטם כי
יחטאו לך כי אין אד
אדם אשר לא יחטא
ואנפת בם ונתתם ל
לפני אויב ושבום שו
שוביהם אל ארץ רח
רחוקה או קרובה

והשיבו אל לבבם בא
בארץ אשר נשבו ש
שם ושבו והתחננו
אליך בארץ שבים
לאמר חטאנו העוינו
ורשענו ושבו אליך
בכל לבם ובכל נפשם
בארץ שבים אשר ש
שבו אתם והתפללו
דרך ארצם אשר נת
נתתה לאבתם והעיר
אשר בחרת והבית א
אשר בניתי לשמך
ושמעת מן השמים
ממכון שבתך את ת
תפלתם ואת תחנתיהם
ועשית משפטם וסל
וסלחת לעמך אשר
חטאו לך עתה אלהי
יהיו נא עיניך פתחו
פתוחות ואזניך קשב
קשבות לתפלת המ
המקום הזה ועתה ק
קומה יהוה אלהים
ילבשו תשועה וחסי
וחסידיך ישמחו בט
בטוב יהוה אלהים
אל תשב פני משיחך
זכרה לחסדי דויד
עבדך וככלות
שלמה להתפלל והא
והאש ירדה מהשמים
ותאכל העלה והזבח
והזבחים וכבוד יהוה

מלא את הבית ולא
יכלו הכהנים לבוא אל
בית יהוה כי מלא כבו
כבוד יהוה את בית
יהוה וכל בני ישראל
ראים ברדת האש וכב
וכבוד יהוה על הבית
ויכרעו אפים ארצה
על הרצפה וישתחוו
והודות ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו והמ
והמלך וכל העם זבח
זבחים זבח לפני יהוה
ויזבח המלך שלמה
את זבח בקר עשרים
ושנים אלף וצאן מ
מאה ועשרים אלף
ויחנכו את בית הא
האלהים המלך וכל
העם והכהנים על מ
משמרותם עמדים וה
והלוים בכלי שיר
יהוה אשר עשה ד
דויד המלך להודות
ליהוה כי לעולם חס
חסדו בהלל דויד בי
בידם והכהנים מחצ
מחצצרים נגדם וכל
ישראל עמדים ויקד
ויקדש שלמה את
תוך החצר אשר לפני
בית יהוה כי עשה שם
העלות ואת חלבי ה
השלמים כי מזבח הנ

הנחשת אשר עשה
שלמה לא יכול להכ
להכיל את העלה וא
ואת המנחה ואת ה
החלבים ויעש שלמה
את החג בעת ההיא
שבעת ימים וכל ישר
ישראל עמו קהל גד
גדול מאד מלבוא חמ
חמת עד נחל מצרים
ויעשו ביום השמיני
עצרת כי חנכת המז
המזבח עשו שבעת
ימים והחג שבעת ימ
ימים וביום עשרים ו
ושלשה לחדש הש
השביעי שלח את ה
העם לאהליהם שמ
שמחים וטובי לב על
הטובה אשר עשה
יהוה לדויד ולשלמה
ולישראל עמו ויכל
שלמה את בית יהוה
ואת בית המלך ואת
כל הבא על לב שלמה
לעשות בבית יהוה ו
ובביתו הצליח
וירא יהוה אל שלמה
בלילה ויאמר לו ש
שמעתי את תפלתך
ובחרתי במקום הזה
לי לבית זבח הן אע
אעצר שמים ולא יה
יהיה מטר והן אצוה

על החגב לאכול הארץ
ואם אשלח דבר בעמי
ויכנעו עמי אשר נ
נקרא שמי עליהם
ויתפללו ויבקשו פני
וישבו מדרכיהם ה
הרעים ואני אשמע
מן השמים ואסלח
לחטאתם וארפא א
את ארצם עתה עיני
יהיו פתחות ואזני
קשבות לתפלת המ
המקום הזה ועתה
בחרתי והקדשתי
את הבית הזה להיות
שמי שם עד עולם
והיו עיני ולבי שם כל
הימים ואתה אם תלך
לפני כאשר הלך דויד
אביך ולעשות ככל
אשר צויתיך חקי ו
ומשפטי תשמר וה
והקימותי את כסא
מלכותך כאשר כרתי
לדויד אביך לאמר
לא יכרת לך איש מ
מושל בישראל ואם
תשובון אתם ועזבתם
מצותי וחקתי אשר
נתתי לפניכם והלכתם
ועבדתם אלהים א
אחרים והשתחויתם
להם ונתשתים מעל
אדמתי אשר נתתי

להם ואת הבית הזה
אשר הקדשתי לשמי
אשליך מעל פני ואת
ואתננו למשל ולשנ
ולשנינה בכל העמים׃
והבית הזה אשר היה
עליון לכל עבר עליו
ישם ואמר במה עש
עשה יהוה ככה לאר
לארץ הזאת ולבית
הזה׃ ואמרו על אשר
עזבו את יהוה אלהי
אבתיהם אשר הוצי
הוציאם מארץ מצר
מצרים ויחזיקו בא
באלהים אחרים ויש
וישתחוו להם ויעב
ויעבדום על כן הביא
עליהם את כל הרעה
הזאת׃ ויהי
מקץ עשרים שנה א
אשר בנה שלמה את
בית יהוה ואת ביתו׃
והערים אשר
נתן חורם למלך של
שלמה בנה שלמה א
אתם ויושב בהן את
בני ישראל וילך שׁ
שלמה חמת צובה
ויחזק עליה׃ ויבן את
תדמר במדבר ואת
כל ערי המסכנות א
אשר בנה בחמת׃ ויבן
את בית חורון העליון

ואת בית חורון התחתון
ערי מצור חומות דל
דלתים ובריח׃ ואת ב
בעלת ואת כל ערי ה
המסכנות אשר היו ל
לשלמה ואת כל ערי
הרכב ואת ערי הפרש
הפרשים ואת כל חש
חשק שלמה אשר ח
חשק לבנות בירושלם
ובלבנון ובכל ארץ ממ
ממשלתו׃ כל העם ה
הנותר מן החתי והא
והאמרי והפרזי והחוי
והיבוסי אשר לא מ
מישראל המה׃ מן בנ
בניהם אשר נותרו א
אחריהם בארץ אשר
לא כלום בני ישראל׃
ויעלם שלמה למס עד
היום הזה׃ ומן בני יש
ישראל אשר לא נתן
שלמה לעבדים למל
למלאכתו כי המה א
אנשי מלחמה ושרי ש
שלישיו ושרי רכבו ו
ופרשיו׃ ואלה
שרי הנציבים אשר
למלך שלמה חמשים
ומאתים הרודים בעם׃
ואת בת פרעה העלה
שלמה מעיר דויד ל
לבית אשר בנה לה׃
כי אמר לא תשב א

אשה לי בבית דויד מ
מלך ישראל כי קדש
המה אשר באה אלי
אליהם ארון יהוה׃
אז העלה
שלמה עלות ליהוה׃
על מזבח יהוה אשר
בנה לפני האולם׃ ובד
ובדבר יום ביום להע
להעלות כמצות מ
משה לשבתות ולחד
ולחדשים ולמועדות
שלש פעמים בשנה
בחג המצות ובחג הש
השבעות ובחג הסכות׃
ויעמד כמשפט דויד
אביו את מחלקות ה
הכהנים על עבדתם ו
והלוים על משמרותם
להלל ולשרת נגד הכ
הכהנים לדבר יום ביו
ביומו והשוערים במ
במחלקותם לשער ו
ושער כי כן מצות ד
דויד איש האלהים׃
ולא סרו מצות המלך
על הכהנים והלוים
לכל דבר ולאצרות׃
ותכן כל מלאכת של
שלמה עד היום מ
מוסד בית יהוה ועד
כלתו שלם בית יהוה׃
אז הלך שלמה לעצ
לעציון גבר ואל איל

אילות על שפת הים ב
בארץ אדום וישלח לו
חורם ביד עבדיו אניות
ועבדים יודעי ים ויבאו
עם עבדי שלמה או
אופירה ויקחו משם
ארבע מאות וחמשים
ככר זהב ויביאו אל
המלך שלמה׃

ומלכת שבא
שמעה את שמע של
שלמה ותבוא לנסות
את שלמה בחידות
בירושלם בחיל כבד
מאד וגמלים נשאים
בשמים וזהב לרב וא
ואבן יקרה ותבוא אל
שלמה ותדבר עמו א
את כל אשר היה עם
לבבה׃ ויגד לה שלמה
את כל דבריה ולא נע
נעלם דבר משלמה
אשר לא הגיד לה׃ ות
ותרא מלכת שבא את
חכמת שלמה והבית
אשר בנה׃ ומאכל ש
שלחנו ומושב עבדיו
ומעמד משרתיו ומלבושיהם
ומלבושיהם ועליתו
אשר יעלה בית יהוה
ולא היה עוד בה רוח׃
ותאמר אל המלך
אמת הדבר אשר
שמעתי בארצי על

דבריך ועל חכמתך׃
ולא האמנתי לדבריהם
עד אשר באתי ותרא
ותראינה עיני והנה
לא הגד לי חצי מרבית
חכמתך יספת על הש
השמועה אשר שמ
שמעתי׃ אשרי אנשיך
ואשרי עבדיך אלה
העמדים לפניך תמיד
ושמעים את חכמתך׃
יהי יהוה אלהיך בר
ברוך אשר חפץ בך
לתתך על כסאו למ
למלך ליהוה אלהיך
באהבת אלהיך את
ישראל להעמידו לע
לעולם ויתנך עליהם למלך
לעשות משפט וצד
וצדקה׃ ותתן למלך
מאה ועשרים ככר
זהב ובשמים לרב מ
מאד ואבן יקרה ולא
היה כבשם ההוא א
אשר נתנה מלכת ש
שבא למלך שלמה׃
וגם עבדי חירם ועבדי
שלמה אשר הביאו
זהב מאופיר הביאו
עצי אלגומים ואבן
יקרה׃ ויעש המלך א
את עצי האלגומים מ
מסלות לבית יהוה
ולבית המלך וכנרות

ונבלים לשרים ולא נ
נראו כהם לפנים בא
בארץ יהודה׃ והמלך
שלמה נתן למלכת ש
שבא את כל חפצה
אשר שאלה מלבד
אשר הביאה אל המ
המלך ותהפך ותלך
לארצה היא ועבדיה׃
ויהי משקל הזהב
אשר בא לשלמה בש
בשנה אחת שש מא
מאות ששים ושש כ
ככרי זהב׃ לבד מאנשי
התרים והסחרים מב
מביאים וכל מלכי ע
ערב ופחות הארץ מ
מביאים זהב וכסף ל
לשלמה׃
ויעש המלך שלמה
מאתים צנה זהב ש
שחוט שש מאות ז
זהב שחוט יעלה על
הצנה האחת׃ ושלש
מאות מגנים זהב ש
שחוט שלש מאות
זהב יעלה על המגן
האחת ויתנם המלך
בבית יער הלבנון׃

ויעש המלך
כסא שן גדול ויצפהו
זהב טהור׃ ושש מ
מעלות לכסא וכבש
לכסא מאחזים וידות

מזה ומזה על מקום
השבת ושנים אריות
עמדים אצל הידות׃
ושנים עשר אריות ע
עמדים שם על שש
המעלות מזה ומזה
לא נעשה כן לכל מ
ממלכה׃ וכל כלי מש
משקה המלך שלמה
זהב וכל כלי בית יער
הלבנון זהב סגור אין
כסף נחשב בימי ש
שלמה למאומה׃ כי
אניות למלך הלכות
תרשיש עם עבדי חו
חורם אחת לשלוש ש
שנים תבואנה אניות
תרשיש נשאות זהב
וכסף שנהבים וקופים
ותוכיים׃ ויגדל המלך
שלמה מכל מלכי הארץ
לעשר ולחכמה׃ וכל
מלכי הארץ מבקשים
את פני שלמה לשמ
לשמע את חכמתו א
אשר נתן האלהים
בלבו׃ והם מביאים א
איש מנחתו כלי כסף
וכלי זהב ושלמות נ
נשק ובשמים סוסים
ופרדים דבר שנה בש
בשנה׃ ויהי
לשלמה ארבעת אלפ
אלפים אורות סוסים

ומרכבות ושנים עשר
אלף פרשים ויניחם בע
בערי הרכב ועם המלך
בירושלם׃ ויהי מושל
בכל המלכים מן הנהר
ועד ארץ פלשתים
ועד גבול מצרים׃ ויתן
המלך את הכסף בי
בירושלם כאבנים וא
ואת הארזים נתן כ
כשקמים אשר בשפ
בשפלה לרב׃ ומוציא
ומוציאים סוסים מ
ממצרים לשלמה ומ
ומכל הארצות׃ ושאר
דברי שלמה הראשנים
והאחרונים הלא הם
כתובים על דברי נתן
הנביא ועל נבואת
אחיה השילוני ובחזות
יעדי החזה על ירבעם
ירבעם בן נבט׃ וימלך
שלמה בירושלם על
כל ישראל ארבעים
שנה׃ וישכב שלמה
עם אבתיו ויקברהו
בעיר דויד אביו וימ
וימלך רחבעם בנו
תחתיו׃ וילך
רחבעם שכמה כי ש
שכם באו כל ישראל
להמליך אתו׃ ויהי
כשמע ירבעם בן נבט
והוא במצרים אשר

ברח מפני שלמה המ
המלך וישב ירבעם
ממצרים׃ וישלחו וי
ויקראו לו ויבא ירבעם
וכל ישראל וידברו אל
רחבעם לאמר׃ אביך
הקשה את עלנו ועתה
הקל מעבדת אביך
הקשה ומעלו הכבד
אשר נתן עלינו ונעב
ונעבדך׃ ויאמר אלהם
עוד שלשת ימים וש
ושובו אלי וילך העם׃
ויועץ המלך רחבעם
את הזקנים אשר היו
עמדים לפני שלמה
אביו בהיתו חי לאמר
איך אתם נועצים ל
להשיב לעם הזה דבר׃
וידברו אליו לאמר
אם תהיה לטוב לעם
הזה ורציתם ודברת
אלהם דברים טובים
והיו לך עבדים כל
הימים׃ ויעזב את עצ
עצת הזקנים אשר י
יעצהו ויועץ את ה
הילדים אשר גדלו א
אתו העמדים
לפניו׃ ויאמר אלהם
מה אתם נועצים ונש
ונשיב את העם הזה
דבר אשר דברו אלי
לאמר הקל מן העל

אשר נתן אביך עלינו
וידברו אתו הילדים
אשר גדלו אתו לאמר
כה תאמר לעם אשר
דברו אליך לאמר אב
אביך הכביד את עלנו
ואתה הקל מעלינו כ
כה תאמר אלהם קטני
עבה ממתני אבי ועת
ועתה אבי העמיס ע
עליכם על כבד ואני
אוסיף על עלכם אבי
יסר אתכם בשוטים
ואני בעקרבים ויבא
ירבעם וכל העם אל
רחבעם ביום השלשי
כאשר דבר המלך לא
לאמר שובו אלי ביום
השלישי ויענם המלך
קשה ויעזב המלך ר
רחבעם את עצת הז
הזקנים וידבר אליהם
כעצת הילדים לאמר
אכביד את עלכם
ואני אסיף על עלכם
אבי יסר אתכם בשוט
בשוטים ואני בעקרבים
ולא שמע המלך אל
העם כי היתה נסבה מ
מעם האלהים למען
הקים יהוה את דברו
אשר דבר ביד אחיהו הש
השלוני אל ירבעם בן
נבט וכל ישראל ראו

כי לא שמע המלך
להם וישיבו העם את
המלך לאמר מה לנו
חלק בדויד ולא נחלה
בבן ישי איש לאהליך יש
ישראל עתה ראה
ביתך דויד וילך כל
ישראל לאהליו ובני
ישראל הישבים בערי
יהודה וימלך עליהם
רחבעם וישלח המלך
רחבעם את הדרם א
אשר על המס וירגמו
בו בני ישראל אבן וי
וימת והמלך רחבעם
התאמץ לעלות במ
במרכבה לנוס ירוש
ירושלם ויפשעו יש
ישראל בבית דויד
עד היום ויבא רחבעם
ירושלם ויקהל את
בית יהודה ובנימן מ
מאה ושמנים אלף
בחור עשה מלחמה
להלחם עם ישראל
להשיב הממלכה לר
לרחבעם ויהי
דבר יהוה אל שמעיהו
איש האלהים לאמר
אמר אל רחבעם בן
שלמה מלך יהודה
ואל כל ישראל ביהו
ביהודה ובנימן לאמר
כה אמר יהוה לא ת

תעלו ולא תלחמו עם
אחיכם שובו איש לב
לביתו כי מאתי נהיה
הדבר הזה וישמעו
את דברי יהוה וישבו
מלכת אל ירבעם
וישב רחבעם
בירושלם ויבן ערים
למצור ביהודה ויבן
את בית לחם ואת עי
עיטם ואת תקוע וא
ואת בית צור ואת ש
שוכו ואת עדלם ואת
גת ואת מרשה ואת
זיף ואת אדורים ואת
לכיש ואת עזקה ואת
צרעה ואת אילון ואת
חברון אשר ביהודה
ובבנימן ערי מצרות
ויחזק את המצרות
ויתן בהם נגידים וא
ואצרות מאכל ושמן
ויין ובכל עיר ועיר
צנות ורמחים ויחזקם
להרבה מאד ויהי לו
יהודה ובנימן והכה
והכהנים והלוים אש
אשר בכל ישראל ה
התיצבו עליו מכל
גבולם כי עזבו הלוים
את מגרשיהם ואחז
ואחזתם וילכו ליהו
ליהודה ולירושלם כי
הזניחם ירבעם ובניו

מכהן ליהוה ויעמד
לו כהנים לבמות ולש
ולשעירים ולעגלים
אשר עשה ואחריהם
מכל שבטי ישראל
הנתנים את לבבם לב
לבקש את יהוה אלהי
ישראל באו ירושלם
לזבח ליהוה אלהי א
ישראל ויחזקו את מ
מלכות יהודה ויאמ
ויאמצו את רחבעם
בן שלמה לשנים של
שלש כי הלכו בדרך
דויד ושלמה לשנים
שלש ויקח לו רחבעם
אשה את מחלת בן
ירימות בן דויד אביהי
אביהיל בת אליאב בן
ישי ותלד לו בנים את
יעוש ואת שמריה
ואת זהם ואחריה לק
לקח את מעכה בת
אבשלום ותלד לו את
אביה ואת עתי ואת
זיזא ואת שלמית ו
ויאהב רחבעם את
מעכה בת אבשלום
מכל נשיו ופילגשיו
כי נשים שמונה עשר
עשרה נשא ופילגש
ופילגשים ששים ות
ויולד עשרים ושמונ
ושמונה בנים וששים

בנות ויעמד לראש
רחבעם את אביה בן
מעכה לנגיד באחיו
כי להמליכו ויבן ויפרץ
מכל בניו לכל ארצות
יהודה ובנימן לכל ע
ערי המצרות ויתן
להם המזון לרב ויש
וישאל המון נשים ו
ויהי כהכין מלכות ר
רחבעם וכחזקתו עזב
את תורת יהוה וכל
ישראל עמו
ויהי בשנה החמישית
למלך רחבעם עלה ש
שושק מלך מצרים
על ירושלם כי מעלו
ביהוה באלף ומאתים
רכב ובששים אלף פ
פרשים ואין מספר
לעם אשר באו עמו
ממצרים לובים סכיים
וכושים וילכד את ע
ערי המצרות אשר
ליהודה ויבא עד יר
ירושלם ושמעיה ה
הנביא בא אל רחבעם
ושרי יהודה אשר
נאספו אל ירושלם
מפני שישק ויאמר
להם כה אמר יהוה
אתם עזבתם אתי ואת
אני עזבתי אתכם בי
ביד שישק ויכנעו

שרי ישראל והמלך
ויאמרו צדיק יהוה
ובראות יהוה כי נכנעו
היה דבר יהוה אל ש
שמעיה לאמר נכנעו
לא אשחיתם ונתתי
להם כמעט לפליטה
ולא תתך חמתי בירו
בירושלם ביד שישק
כי יהיו לו לעבדים וי
וידעו עבודתי ועבודת
ממלכות הארצות
ויעל שישק
מלך מצרים על ירוש
ירושלם ויקח את א
אצרות בית יהוה ואת
אצרות בית המלך את
הכל לקח ויקח את
מגני הזהב אשר עש
עשה שלמה ויעש
המלך רחבעם מגני תחתיהם
נחשת והפקיד על יד
שרי הרצים השמרים
פתח בית המלך ויהי
מדי בא המלך בית
יהוה באו הרצים ונש
ונשאום והשיבום אל
תא הרצים ובהכנעו
שב ממנו אף יהוה
ולא להשחית לכלה
וגם ביהודה היה דב
דברים טובים
ויתחזק המלך רחבעם
בירושלם וימלך כי

בן ארבעים ואחת שנה
רחבעם במלכו ושבע
עשרה שנה מלך בירו
בירושלם העיר אשר
בחר יהוה לשום את
שמו שם מכל שבטי
ישראל ושם אמו נעמ
נעמה העמנית׃ ויעש
הרע כי לא הכין לבו
לדרוש את יהוה׃ ודברי
רחבעם הראשנים והא
והאחרונים הלא הם
כתובים בדברי שמעיה
הנביא ועדו החזה לה
להתיחש ומלחמות
רחבעם וירבעם כל ה
הימים׃ וישכב רחבעם
עם אבתיו ויקבר בעיר
דויד וימלך אביה בנו
תחתיו׃ בשנת
שמונה עשרה למלך
ירבעם וימלך אביה
על יהודה׃ שלש שנים
מלך בירושלם ושם
אמו מיכיהו בת אוריא
אוריאל מן גבעה ומ
ומלחמה היתה בין א
אביה ובין ירבעם׃ ויא
ויאסר אביה את המ
המלחמה בחיל גבורי
מלחמה ארבע מאות
אלף איש בחור וירב
וירבעם ערך עמו מ
מלחמה בשמונה מא

מאות אלף איש גבור
חיל׃ ויקם אביה
מעל להר צמרים אש
אשר בהר אפרים וי
ויאמר שמעוני ירבע
ירבעם וכל ישראל׃
הלא לכם לדעת כי יה
יהוה אלהי ישראל
נתן ממלכה לדויד ע
על ישראל לעולם לו
ולבניו ברית מלח׃ ויק
ויקם ירבעם בן נבט
עבד שלמה בן דויד
וימרד על אדניו׃ וי
ויקבצו אליו אנשים
רקים בני בליעל ויתא
ויתאמצו על רחבעם
בן שלמה ורחבעם
היה נער ורך לבב ולא
התחזק לפניהם׃ ועתה
אתם אמרים להתחזק
לפני ממלכת יהוה ביד
בני דויד ואתם המון
רב ועמכם עגלי זהב
אשר עשה לכם ירבעם
ירבעם לאלהים׃ הלא
הדחתם את כהני יהוה
את בני אהרן והלוים
ותעשו לכם כהנים כ
כעמי הארצות כל ה
הבא למלא ידו בפר
בן בקר ואילים שבעה
והיה כהן ללא אלהים
ואנחנו יהוה אלהינו

ולא עזבנהו וכהנים
משרתים ליהוה בני
אהרן והלוים במלא
במלאכת׃ ומקטירים
ליהוה עלות בבקר
בבקר ובערב בערב
וקטרת סמים ומער
ומערכת לחם על הש
השלחן הטהור ומנ
ומנורת הזהב ונרתיה
לבער בערב בערב כי
כי שמרים אנחנו את
משמרת יהוה אלהינו
ואתם עזבתם אתו׃
והנה עמנו בראש
האלהים וכהניו וחצ
וחצצרות התרועה לה
להריע עליכם בני י
ישראל אל תלחמו
עם יהוה אלהי אבתי
אבתיכם כי לא תצליחו׃
וירבעם הסב את המ
המארב לבוא מאחרי
מאחריהם ויהיו לפני
יהודה והמארב מא
מאחריהם׃ ויפנו יהו
יהודה והנה להם ה
המלחמה פנים ואח
ואחור ויצעקו ליהוה
והכהנים מחצצרים
בחצצרות׃ ויריעו א
איש יהודה ויהי
בהריע איש יהודה
והאלהים נגף את

ירבעם וכל ישראל לפני
אביה ויהודה וינוסו
בני ישראל מפני יהוד
יהודה ויתנם אלהים
בידם ויכו בהם אביה
ועמו מכה רבה ויפלו
חללים מישראל חמ
חמש מאות אלף איש
בחור ויכנעו בני ישר
ישראל בעת ההיא וי
ויאמצו בני יהודה כי
נשענו על יהוה אלהי
אבותיהם וירדף אביה
אחרי ירבעם וילכד ממ
ממנו ערים את בית אל
ואת בנתיה ואת עפרון
ובנתיה ולא עצר כח
ירבעם עוד בימי אבי
אביהו ויגפהו יהוה
וימת ויתחזק
אביהו וישא לו נשים
ארבע עשרה ויולד
עשרים ושנים בנים
ושש עשרה בנות ויו
ויתר דברי אביהו וד
ודרכיו ודבריו כתבים
במדרש הנביא עדו
וישכב אביה עם אב
אבתיו ויקברו אתו
בעיר דויד אביו וימ
וימלך אסא בנו תח
תחתיו בימיו שקטה
הארץ עשר שנים
ויעש אסא

ואת ישנה
ואת בנתיה

הטוב והישר בעיני
יהוה אלהיו ויסר את
מזבחות הנכר והבמות
וישבר את המצבות
ויגדע את האשרים
ויאמר ליהודה לדרוש
את יהוה אלהי אבת
אבתיהם ולעשות הת
התורה והמצוה ויסר
מכל ערי יהודה את
הבמות ואת החמנים
ותשקט הממלכה ל
לפניו ויבן ערי מצורה
ביהודה כי שקטה הא
הארץ ואין עמו מלח
מלחמה בשנים האלה
כי הניח יהוה לו
ויאמר ליהודה
נבנה את הערים הא
האלה ונסב חומה
ומגדלים דלתים ובריח
ובריחים עודנו הארץ
לפנינו כי דרשנו את
יהוה אלהינו דרשנו
וינח לנו מסביב ויבנו
ויצליחו ויהי
לאסא חיל נשא צנה
ורמח מיהודה שלש
מאות אלף ומבנימן
נשאי מגן ודרכי קש
קשת מאתים ושמנים
אלף כל אלה גבורי
חיל ויצא אלהם זרח
הכושי בחיל אלף א

אלפים ומרכבות שלש
מאות ויבא עד מרשה
ויצא אסא לפניו ויע
ויערכו מלחמה בגיא
צפתה למרשה ויקרא אסא
אל יהוה אלהיו ויא
ויאמר יהוה אין עמך
לעזור בין רב לאין כח
עזרנו יהוה אלהינו כי
עליך נשענו ובשמך
באנו על ההמון הזה
יהוה אלהינו אתה
אל יעצר עמך אנוש
ויגף יהוה את הכושי
הכושים לפני אסא
ולפני יהודה וינסו ה
הכושים וירדפם אסא
והעם אשר עמו עד
לגרר ויפל מכושים
לאין להם מחיה כי נ
נשברו לפני יהוה ול
ולפני מחנהו וישאו
שלל הרבה מאד ויכו
את כל הערים סביבת
גרר כי היה פחד יהוה
עליהם ויבזו את כל
הערים כי בזה רבה
היתה בהם וגם אהלי
מקנה הכו וישבו צאן
לרב וגמלים וישבו
ישובו ירושלם
ועזריהו בן עודד הית
היתה עליו רוח אלהים
ויצא לפני אסא ויא

ויאמר לו שמעוני את
אסא וכל יהודה ובני
בנימן יהוה עמכם בה
בהיותכם עמו ואם תד
תדרשוהו ימצא לכם
ואם תעזבהו יעזב א
אתכם׃ וימים רבים לי
לישראל ללא אלהי
אמת וללא כהן מורה
וללא תורה׃ וישב בצ
בצר לו על יהוה אלהי
ישראל ויבקשהו וי
וימצא להם׃ ובעתים
ההם אין שלום ליוצא
ולבא כי מהומת רבות
על כל ישבי הארצות׃
וכתתו גוי בגוי ועיר
בעיר כי אלהים הממ
הממם בכל צרה׃ ואת
ואתם חזקו ואל ירפו
ידיכם כי יש שכר לפ
לפעלתכם׃
וכשמע אסא את הד
הדברים האלה והנב
והנבואה עדד הנביא
התחזק ויעבר השק
השקוצים מכל ארץ
יהודה ובנימן ומן הע
הערים אשר לכד מה
מהר אפרים ויחדש
את מזבח יהוה אשר
לפני אולם יהוה׃
ויקבץ את
כל יהודה ובנימן והג

והגרים עמהם מאפ
מאפרים ומנשה ומ
ומשמעון כי נפלו ע
עליו מישראל לרב
בראותם כי יהוה א
אלהיו עמו׃ ויקבצו
ירושלם בחדש הש
השלישי לשנת חמש
עשרה למלכות אסא׃
ויזבחו ליהוה ביום ה
ההוא מן השלל הבי
הביאו בקר שבע מ
מאות וצאן שבעת
אלפים׃ ויבאו בברית
לדרוש את יהוה אלהי
אבותיהם בכל לבבם
ובכל נפשם׃ וכל אש
אשר לא ידרש ליהוה
אלהי ישראל יומת
למן קטן ועד גדול
למאיש ועד אשה׃ וי
וישבעו ליהוה בקול
גדול ובתרועה ובח
ובחצצרות ובשופרות׃
וישמחו כל יהודה ע
על השבועה כי בכל
לבבם נשבעו ובכל
רצונם בקשהו וימ
וימצא להם וינח
יהוה להם מסביב׃ וג
וגם מעכה אם אסא
המלך הסירה מגבי
מגבירה אשר עשתה
לאשרה מפלצת ויכ

ויכרת אסא את מפל
מפלצתה וידק וישרף
בנחל קדרון׃ והבמות
לא סרו מישראל רק
לבב אסא היה שלם
כל ימיו׃ ויבא את קד
קדשי אביו וקדשיו
בית האלהים כסף וז
וזהב וכלים׃ ומלחמה
לא היתה עד שנת ש
שלשים וחמש למ
למלכות אסא׃ בשנת
שלשים ושש למלכות
אסא עלה בעשא מ
מלך ישראל על יהוד
יהודה ויבן את הרמה
לבלתי תת יוצא ובא
לאסא מלך יהודה׃
ויצא אסא כסף וזה
וזהב מאצרות בית
יהוה ובית המלך וי
וישלח אל בן הדד מ
מלך ארם היושב בד
בדרמשק לאמר׃ ברית
ביני ובינך ובין אבי וב
ובין אביך הנה שלחתי
לך כסף וזהב לך הפר
את בריתך את בעשא
מלך ישראל ויעלה
מעלי׃ וישמע בן הד
הדד אל המלך אסא
וישלח את שרי הח
החילים אשר לו אל
ערי ישראל ויכו את

עיון ואת דן ואת אבל
מים ואת כל מסכנות
ערי נפתלי ויהי כשמ
כשמע בעשא ויחדל
מבנות את הרמה ויש
וישבת את מלאכתו
ואסא המלך
לקח את כל יהודה ויש
וישאו את אבני הרמה
ואת עציה אשר בנה
בעשא ויבן בהם את
גבע ואת המצפה
ובעת ההיא
בא חנני הראה אל
אסא מלך יהודה ויא
ויאמר אליו בהשענך
על מלך ארם ולא נש
נשענת על יהוה א
אלהיך על כן נמלט
חיל מלך ארם מידך
הלא הכושים והלובים
היו לחיל לרב לרכב
ולפרשים להרבה מא
מאד ובהשענך על
יהוה נתנם בידך כי
יהוה עיניו משטטות
בכל הארץ להתחזק
עם לבבם שלם אליו
נסכלת על זאת כי מ
מעתה יש עמך מלח
מלחמות ויכעס אס
אסא אל הראה ויתנ
ויתנהו בית המהפכת
כי בזעף עמו על זאת

ויקצץ אסא מן העם
בעת ההיא והנה דברי
אסא הראשנים והא
והאחרונים הנם כתובים
על ספר המלכים ליה
ליהודה וישראל ויח
ויחלא אסא בשנת
שלושים ותשע למלכ
למלכותו ברגליו עד
למעלה חליו וגם בח
בחליו לא דרש את
יהוה כי ברפאים ויש
וישכב אסא עם אב
אבתיו וימת בשנת א
ארבעים ואחת למלכ
למלכותו ויקברהו
בקברתיו אשר כרה
לו בעיר דויד וישכב
וישכיבהו במשכב א
אשר מלא בשמים ו
וזנים מרקחים במר
במרקחת מעשה וי
וישרפו לו שרפה גד
גדולה עד למאד ויו
וימלך יהושפט בנו
תחתיו ויתחזק על יש
ישראל ויתן חיל בכל
ערי יהודה הבצרות
ויתן נציבים בארץ י
יהודה ובערי אפרים
אשר לכד אסא אביו
ויהי יהוה עם יהוש
יהושפט כי הלך בד
בדרכי דויד אביו ה

הראשנים ולא דרש ל
לבעלים כי לאלהי א
אביו דרש ובמצותיו
הלך ולא כמעשה יש
ישראל ויכן יהוה את
הממלכה בידו ויתנו
כל יהודה מנחה ליהו
ליהושפט ויהי לו ע
עשר וכבוד לרב ויג
ויגבה לבו בדרכי יהוה
ועוד הסיר את הבמות
ואת האשרים מיהודה
ובשנת שלוש
למלכו שלח לשריו
לבן חיל ולעבדיה ו
ולזכריה ולנתנאל ול
ללמד בערי יהודה
ועמהם הלוים שמע
שמעיהו ונתניהו וזב
וזבדיהו ועשהאל
ושמרימות ויהונתן
ואדניהו וטוביהו וט
וטוב אדוניה הלוים
ועמהם אלישמע ו
ויהורם הכהנים ויל
וילמדו ביהודה ועמ
ועמהם ספר תורת י
יהוה ויסבו בכל ער
ערי יהודה וילמדו בעם
ויהי פחד יהוה על כל
ממלכות הארצות א
אשר סביבות יהודה
ולא נלחמו עם יהוש
יהושפט ומן פלשתים

מביאים ליהושפט מנ
מנחה וכסף משא וגם
הערבאים מביאים לו
צאן אילים שבעת א
אלפים ושבע מאות
ותישים שבעת אלפים
ושבע מאות
ויהי יהושפט הלך
וגדל עד למעלה ויבן
ביהודה בירניות וערי
מסכנות ומלאכה רבה
היה לו בערי יהודה
ואנשי מלחמה גבורי
חיל בירושלם ואלה
פקדתם לבית אבתיהם
ליהודה שרי אלפים
עדנה השר ועמו גבורי
חיל שלש מאות אלף
ועל ידו יהוחנן השר
ועמו מאתים ושמנים
אלף ועל ידו עמסיה
בן זכרי המתנדב
ליהוה ועמו מאתים
אלף גבורי חיל ומן
בנימן גבור חיל אלי
אלידע ועמו נשקי
קשת ומגן מאתים א
אלף ועל ידו יהוזבד
ועמו מאה ושמונים
אלף חלוצי צבא א
אלה המשרתים את
המלך מלבד אשר
נתן המלך בערי המ
המבצר בכל יהודה

ויהי ליהושפט
עשר וכבוד לרב וי
ויתחתן לאחאב וירד
לקץ שנים אל אחאב
לשמרון ויזבח לו אח
אחאב צאן ובקר לרב
ולעם אשר עמו ויס
ויסיתהו לעלות אל
רמות גלעד ויאמר
אחאב מלך ישראל
אל יהושפט מלך
יהודה התלך עמי
למלחמה רמת גלעד
ויאמר לו כמוני כמוך
וכעמך עמי ועמך במ
במלחמה ויאמר יה
יהושפט אל מלך יש
ישראל דרש נא כיום
את דבר יהוה ויקבץ
מלך ישראל את הנב
הנביאים ארבע מאות
איש ויאמר אלהם
הנלך אל רמות גלעד
למלחמה אם אחדל
ויאמרו עלה ויתן הא
האלהים ביד המלך
ויאמר יהושפט האין
פה נביא ליהוה עוד
ונדרשה מאתו ויאמ
ויאמר מלך ישראל
אל יהושפט עוד אי
איש אחד לדרוש את
יהוה מאתו ואני שנ
שנאתיהו כי איננו

מתנבא עלי לטובה
כי כל ימיו לרעה הוא
מיכיהו בן ימלא וי
ויאמר יהושפט אל
יאמר המלך כן ויק
ויקרא מלך ישראל
אל סריס אחד ויאמר
מהר מיכיהו בן ימלא
ומלך יהודה ישבים
איש על כסאו מלבש
מלבשים בגדים ויש
וישבים בגרן פתח ש
שער שמרון וכל הנ
הנביאים מתנבאים
לפניהם ויעש לו צד
צדקיהו בן כנענה קרני
ברזל ויאמר כה אמר
יהוה באלה תנגח את
ארם עד כלותם וכל
הנביאים נבאים כן
לאמר עלה רמות גל
גלעד והצלח ונתן
יהוה ביד המלך והמ
והמלאך אשר הלך
לקרא למיכיהו דבר
אליו לאמר הנה דברי
הנביאים פה אחד טו
טוב אל המלך ויהי
נא דברך כאחד מהם
ודברת טוב ויאמר
מיכיהו חי יהוה כי
את אשר יאמר אלהי
אתו אדבר ויבא אל
המלך ויאמר המלך

אליו מיכיהו המלך אל
רמות גלעד למלחמה
אם אחדל ויאמר עלו
והצליחו וינתנו בידכם
ויאמר אליו המלך עד
כמה פעמים אני מש
משביעך אשר לא תד
תדבר אלי רק אמת
בשם יהוה ויאמר
ראיתי את כל ישראל
נפוצים על ההרים כצ
כצאן אשר אין להן
רעה ויאמר יהוה לא
אדנים לאלה ישובו
איש לביתו בשלום
ויאמר מלך ישראל
אל יהושפט הלא א
אמרתי אליך לא יתנ
יתנבא עלי טוב כי אם
לרע ויאמר לכן שמעו
דבר יהוה ראיתי את
יהוה יושב על כסאו
וכל צבא השמים עמ
עמדים על ימינו וש
ושמאלו ויאמר
יהוה מי יפתה את
אחאב מלך ישראל
ויעל ויפל ברמות גל
גלעד ויאמר זה אמ
אמר ככה וזה אמר
ככה ויצא הרוח ויע
ויעמד לפני יהוה וי
ויאמר אני אפתנו וי
ויאמר יהוה אליו במ

במה ויאמר אצא וה
והייתי לרוח שקר בפי
כל נביאיו ויאמר תפ
תפתה וגם תוכל צא ו
ועשה כן ועתה הנה
נתן יהוה רוח שקר ב
בפי כל נביאיך אלה
ויהוה דבר עליך רעה
ויגש צדקיהו בן כנע
כנענה ויך את מיכיהו
על הלחי ויאמר אי זה
הדרך עבר רוח יהוה
מאתי לדבר אתך ויא
ויאמר מיכיהו הנך
ראה ביום ההוא א
אשר תבוא חדר בחדר
להחבא ויאמר מלך
ישראל קחו את מיכ
מיכיהו והשיבהו אל
אמון שר העיר ואל
יואש בן המלך ואמ
ואמרתם כה אמר ה
המלך שימו זה ב
בית הכלא והאכלהו
לחם לחץ ומים לחץ
עד שובי בשלום ויא
ויאמר מיכיהו אם
שוב תשוב בשלום ל
לא דבר יהוה בי ויא
ויאמר שמעו עמים
כלם   ויעל
מלך ישראל ויהוש
ויהושפט מלך יהודה
אל רמות גלעד ויא

ויאמר מלך ישראל
אל יהושפט התחפש
ובוא במלחמה ואתה
לבש בגדיך ויתחפש
מלך ישראל ויבאו ב
במלחמה ומלך ארם
צוה את שרי הרכב
אשר לו לאמר לא ת
תלחמו את הקטן ואת
הגדול כי אם את מלך
ישראל לבדו ויהי כ
כראות שרי הרכב את
יהושפט והמה אמרו
מלך ישראל הוא ויס
ויסבו עליו להלחם
ויזעק יהושפט ויהוה
עזרו ויסיתם אלהים
ממנו ויהי כראות ש
שרי הרכב כי לא היה
מלך ישראל וישבו
מאחריו ואיש משך
בקשת לתמו ויך את
מלך ישראל בין הד
הדבקים ובין השרין
ויאמר לרכב הפך יד
ידך והוצאתני מן ה
המחנה כי החליתי
ותעל המלחמה ביום
ההוא ומלך ישראל
היה מעמיד במרכבה
נכח ארם עד הערב
וימת לעת בוא השמש
וישב יהושפט מלך
יהודה אל ביתו בש

בשלום לירושלם׃ ויצא
ויצא אל פניו יהוא בן
חנני החזה ויאמר א
אל המלך יהושפט ה
הלרשע לעזר ולשנ
ולשנאי יהוה תאהב
ובזאת עליך קצף מל
מלפני יהוה׃ אבל דב
דברים טובים נמצאו
עמך כי בערת האשרות
מן הארץ והכינות לב
לבבך לדרש האלהים׃
וישב יהושפט בירוש
בירושלם וישב ויצא
בעם מבאר שבע עד
הר אפרים וישיבם אל
יהוה אלהי אבותיהם׃
ויעמד שפטים בארץ
בכל ערי יהודה הבצ
הבצרות לעיר ועיר׃
ויאמר אל השפטים
ראו מה אתם עשים
כי לא לאדם תשפטו
כי ליהוה ועמכם בד
בדבר משפט׃ ועתה
יהי פחד יהוה עליכם
שמרו ועשו כי אין ע
עם יהוה אלהינו עו
עולה ומשא פנים ומ
ומקח שחד׃ וגם בירו
בירושלם העמיד יה
יהושפט מן הלוים ו
והכהנים ומראשי ה
האבות לישראל למ

למשפט יהוה ולריב
וישבו ירושלם׃ ויצו
עליהם לאמר כה ת
תעשון ביראת יהוה
באמונה ובלבב שלם׃
וכל ריב אשר יבוא על
עליכם מאחיכם היש
הישבים בעריהם בין ד
דם לדם בין תורה למ
למצוה לחקים ולמש
ולמשפטים והזהרתם
אתם ולא יאשמו ל
ליהוה והיה קצף על
עליכם ועל אחיכם כ
כה תעשון ולא תאש
תאשמו׃ והנה אמריה
אמריהו כהן הראש
עליכם לכל דבר יהוה
וזבדיהו בן ישמעאל
הנגיד לבית יהודה ל
לכל דבר המלך ושט
ושטרים הלוים לפנ
לפניכם חזקו ועשו ו
ויהי יהוה עם הטוב׃
ויהי אחריכן
באו בני מואב ובני ע
עמון ועמהם מהעמ
מהעמונים על יהושפ
יהושפט למלחמה׃ ו
ויבאו ויגידו ליהושפ
ליהושפט לאמר בא
עליך המון רב מעבר
לים מארם והנם בחצ
בחצצון תמר היא עין

גדי׃ ויירא ויתן יהושפט
פניו לדרוש ליהוה ויק
ויקרא צום על יהודה׃
ויקבצו יהודה לבקש
מיהוה גם מכל ערי
יהודה באו לבקש את
יהוה׃ ויעמד יהושפט
בקהל יהודה וירוש
וירושלם בבית יהוה
לפני החצר החדשה׃
ויאמר יהוה אלהי א
אבותינו הלא אתה ה
הוא אלהים בשמים
ואתה מושל בכל מ
ממלכות הארץ ובידך
כח וגבורה ואין עמך
להתיצב׃ הלא אתה
אלהינו הורשת את
ישבי הארץ הזאת
מלפני עמך ישראל
ותתנה לזרע אברהם
אהבך לעולם׃ וישב
וישבו בה ויבנו לך בה
מקדש לשמך לאמר׃
אם תבוא עלינו רעה
חרב שפוט ודבר ורע
ורעב נעמדה לפני
הבית הזה ולפניך כי
שמך בבית הזה
ונזעק אליך מצרתנו
ותשמע ותושיע׃ וע
ועתה הנה בני עמון
ומואב והר שעיר א
אשר לא נתתה ליש

לישראל לבא בהם כי
בבאם מארץ כי סרו
מעליהם ולא השמי
השמידום׃ והנה הם
גמלים עלינו רעה
לבוא לגרשנו מירשתך
אשר הורשתנו׃ א״
אלהינו הלא תשפט
בם כי אין בנו כח לפני
ההמון הרב הזה הבא
עלינו ואנחנו לא נד
נדע מה נעשה כי ע
עליך עינינו׃ וכל יהו
יהודה עמדים לפני
יהוה גם טפם נשיהם
ובניהם׃ ויחזיאל
בן זכריהו בן בניה בן
יעיאל בן מתניה הל
הלוי מן בני אסף הי
היתה עליו רוח יהוה
בתוך הקהל׃ ויאמר
הקשיבו כל יהודה
וישבי ירושלם והמ
והמלך יהושפט כה
אמר יהוה לכם אל
תיראו ואל תחתו מ
מפני ההמון הרב הזה
כי לא לכם המלחמה
כי לאלהים׃ מחר רדו
עליהם הנם עלים במ
במעלה הציץ ומצא
ומצאתם אותם בסוף
הנחל פני מדבר ירוא
ירואל׃ לא לכם לה

להלחם בזאת התיצבו
עמדו וראו את ישו
ישועת יהוה עמכם
יהודה וירושלם אל
תיראו ואל תחתו מחר
צאו לפניהם ויהוה
עמכם׃ ויקד יהושפט
יהושפט אפים ארצה
וכל יהודה וישבי יר
ירושלם נפלו יהו
לפני יהוה להשתחות
ליהוה׃ ויקמו הלוים
מן בני הקהתים ומן
בני הקרחים להלל
ליהוה אלהי ישראל
בקול גדול למעלה׃
וישכימו בבקר ויצאו
למדבר תקוע ובצא
ובצאתם עמד יהוש
יהושפט ויאמר ש
שמעוני יהודה ויש
וישבי ירושלם הא
האמינו ביהוה א״
אלהיכם ותאמנו ה
האמינו בנביאיו והצ
והצליחו׃ ויועץ אל
העם ויעמד משררים
ליהוה ומהללים לה
להדרת קדש בצאת
לפני החלוץ ואמרים
הודו ליהוה כי לעולם
חסדו׃ ובעת החלו ב
ברנה ותהלה נתן י״
יהוה מארבים על בני

עמון מואב והר ש
שעיר הבאים ליהודה
וינגפו׃ ויעמדו
בני ומואב על ישבי
הר שעיר להחרים ול
ולהשמיד וככלותם
בישבי שעיר עזרו
איש ברעהו למשחית׃
ויהודה בא על המצ
המצפה למדבר תקו
תקוע ויפנו אל ההמ
ההמון והנם פגרים נ
נפלים ארצה ואין פ
פליטה׃ ויבא יהושפט
ועמו לבז את שללם
וימצאו בהם לרב ו
ורכוש ופגרים וכלי
חמודות וינצלו להם
לאין משא ויהיו ימי
ימים שלשה בזזים
את השלל כי רב הוא׃
וביום הרבעי
נקהלו לעמק ברכה
כי שם ברכו את יהוה
על כן קראו את שם
המקום ההוא עמק
ברכה עד היום׃ וישו
וישבו כל איש י״
יהודה וירושלם ויהו
ויהושפט בראשם
לשוב אל ירושלם ב
בשמחה כי שמחם י
יהוה מאויביהם׃ ויב
ויבאו ירושלם בנבל

בנבלים ובכנרות ובחצ
ובחצצרות אל בית
יהוה ׃ ויהי פחד אלהים
על כל ממלכות הארצ
הארצות בשמעם כי
נלחם יהוה עם איבי
ישראל ׃ ותשקט מלכ
מלכות יהושפט וינח
לו אלהיו מסביב ׃
וימלך יהושפט
על יהודה בן שלשים
וחמש שנה במלכו ׃
ועשרים וחמש שנה
מלך בירושלם ושם
אמו עזובה בת שלחי ׃
וילך בדרך אסא אבי
אביו ולא סר ממנה
לעשות הישר בעיני
יהוה ׃ אך הבמות לא
סרו ועוד העם לא ה
הכינו לבבם ליהוה ׃
אלהי אבתיהם ׃ ויתר
דברי יהושפט הרא
הראשנים והאחרונים
הנם כתובים בדברי ׃
יהוא בן חנני אשר
העלה על ספר מלכי
ישראל ׃ ואחריכן א
אתחבר יהושפט עם
אחזיה מלך ישראל
הוא הרשיע לעשות ׃
ויחברהו עמו לעשות
אניות ללכת תרשיש
ויעשו אניות בעציון

גבר ׃ ויתנבא אליעזר
בן דודוהו ממרשה ע
על יהושפט לאמר
כהתחברך עם אחזיו
אחזיהו פרץ יהוה את
מעשיך וישברו אניות
אניות ולא עצרו ללכת
אל תרשיש ׃ וישכב
יהושפט עם אבתיו ׃
ויקבר עם אבתיו בעיר
דויד וימלך יהורם בנו
תחתיו ׃ ולו אחים בני
יהושפט עזריה ויחי
ויחיאל וזכריהו ועזר
ועזריהו ומיכאל וש
ושפטיהו כל אלה בני
יהושפט מלך ישראל ׃
ויתן להם אביהם מה
מתנות רבות לכסף ול
ולזהב ולמגדנות עם
ערי מצרות ביהודה
ואת הממלכה נתן ׃
ליהורם כי הוא הבכ
הבכור ׃ ויקם
יהורם על ממלכת אב
אביו ויתחזק ויהרג ׃
כל אחיו בחרב וגם מ
משרי ישראל ׃ בן ש
שלשים ושתים שנה
יהורם במלכו ושמונ
ושמונה שנים מלך
בירושלם ׃ וילך בדרך
מלכי ישראל כאשר
עשו בית אחאב כי בת

אחאב היתה לו לא
לאשה ויעש הרע ׃
בעיני יהוה ׃ ולא אבה
יהוה להשחית את
בית דויד למען הבר
הברית אשר כרת לד
לדויד וכאשר אמר
לתת לו ניר ולבניו כל
הימים ׃ בימיו פשע ׃
אדום מתחת יד יהודה
וימליכו עליהם מלך ׃
ויעבר יהורם עם שר
שריו וכל הרכב עמו ׃
ויהי קם לילה ויך את
אדום הסובב אליו וא
ואת שרי הרכב ׃ ויפשע
אדום מתחת יד יהודה
עד היום הזה אז תפש
תפשע לבנה בעת הה
ההיא מתחת ידו כי ׃
עזב את יהוה אלהי ׃
אבתיו ׃ גם הוא עשה
במות בערי יהודה ויז
ויזן את ישבי ירוש
ירושלם וידח את יהו
יהודה ׃ ויבא אליו מ
מכתב מאליהו הנבי
הנביא לאמר כה אמ
אמר יהוה אלהי דו
דויד אביך תחת אש
אשר לא הלכת בדרכי
יהושפט אביך ובדרכי
אסא מלך יהודה ׃ ות
ותלך בדרך מלכי יש

ישראל ותזנה את
יהודה ואת ישבי
ירושלם כהזנות בית
אחאב וגם את אחיך
בית אביך הטובים
ממך הרגת׃ הנה יהוה
נגף מגפה גדולה
בעמך ובבניך ובנשיך
ובכל רכושך׃ ואתה
בחליים רבים במחלה
מעיך עד יצאו מעיך
מן החלי ימים על
ימים׃ ויער יהוה על
יהורם את רוח
הפלשתים והערבים
אשר על יד כושים׃
ויעלו ביהודה ויבקעוה
וישבו את כל הרכוש
הנמצא לבית המלך
וגם בניו ונשיו ולא
נשאר לו בן כי אם
יהואחז קטן בניו׃
ואחרי כל זאת נגפו
יהוה במעיו לחלי
לאין מרפא׃ ויהי
לימים מימים וכעת
צאת הקץ לימים
שנים יצאו מעיו עם
חליו וימת בתחלאים
רעים ולא עשו לו עמו
שרפה כשרפת אבתיו׃
בן שלשים
ושתים היה במלכו
ושמונה שנים מלך

בירושלם וילך בלא
חמדה ויקברהו בעיר
דויד ולא בקברות
המלכים׃ וימליכו
יושבי ירושלם את
אחזיהו בנו הקטן
תחתיו כי כל הראשנים
הרג הגדוד הבא
בערבים למחנה וימלך
אחזיהו בן יהורם מלך
יהודה׃ בן
ארבעים ושתים שנה
אחזיהו במלכו ושנה
אחת מלך בירושלם
ושם אמו עתליהו בת
עמרי׃ גם הוא הלך
בדרכי בית אחאב כי
אמו היתה יועצתו
להרשיע׃ ויעש הרע
בעיני יהוה כבית
אחאב כי המה היו לו
יועצים אחרי מות
אביו למשחית לו׃ גם
בעצתם הלך וילך את
יהורם בן אחאב מלך
ישראל למלחמה על
חזאל מלך ארם
ברמות גלעד ויכו
הרמים את יורם׃ וישב
להתרפא ביזרעאל מן
המכים אשר הכהו
ברמה בהלחמו את
חזאל מלך ארם
ועזריהו בן יהורם מלך

יהודה ירד לראות את
יהורם בן אחאב
ביזרעאל כי חלה הוא׃
ומאלהים היתה תבוסת
אחזיהו לבוא אל יורם
ובבאו יצא עם יהורם
אל יהוא בן נמשי
אשר משחו יהוה
להכרית את בית אחאב׃
ויהי כהשפט יהוא עם
בית אחאב וימצא את
שרי יהודה ובני אחי
אחזיהו משרתים
לאחזיהו ויהרגם׃
ויבקש את אחזיהו
וילכדהו והוא מתחבא
בשמרון ויבאהו אל
יהוא וימיתהו ויקברהו
ויקברהו כי אמרו בן
יהושפט הוא אשר
דרש את יהוה בכל
לבבו ואין לבית
אחזיהו לעצר כח
לממלכה׃ ר
ועתליהו אם אחזיהו
ראתה כי מת בנה
ותקם ותדבר את כל
זרע הממלכה לבית
יהודה׃ ותקח יהושבעת
בת המלך את יואש בן
אחזיהו ותגנב אתו
מתוך בני המלך
המומתים ותתן אתו
ואת מינקתו בחדר

המטות ותסתירהו יהו
יהושבעת בת המלך
יהורם אשת יהוידע
הכהן כי היא היתה א
אחות אחזיהו מפני
עתליהו ולא המיתתהו
ויהי אתם בבית הא
האלהים מתחבא שש
שנים ועתליה מלכת
על הארץ

ובשנה השביעית הת
התחזק יהוידע ויקח
את שרי המאות לעזר
לעזריהו בן ירחם ו
ולישמעאל בן יהוחנן
ולעזריהו בן עובד ואת
מעשיהו בן עדיהו
ואת אלישפט בן זכרי
עמו בברית ויסבו ב
ביהודה ויקבצו את
הלוים מכל ערי יהודה
וראשי האבות לישר
לישראל ויבאו אל
ירושלם ויכרת כל הק
הקהל ברית בבית ה
האלהים עם המלך
ויאמר להם הנה בן
המלך ימלך כאשר ד
דבר יהוה על בני דויד
זה הדבר אשר תעשו
השלשית מכם באי
השבת לכהנים וללוים
לשערי הספים והש
והשלשית בבית ה

המלך והשלשית ב
בשער היסוד וכל העם
בחצרות בית יהוה וא
ואל יבוא בית יהוה כי
אם הכהנים והמשרתים
ללוים המה יבאו כי
קדש המה וכל העם
ישמרו משמרת יהוה
והקיפו הלוים את ה
המלך סביב איש וכליו
בידו והבא אל הבית
יומת והיו את המלך
בבאו ובצאתו ויעשו
הלוים וכל יהודה ככל
אשר צוה יהוידע ה
הכהן ויקחו איש את
אנשיו באי השבת עם
יוצאי השבת כי לא
פטר יהוידע הכהן
את המחלקות ויתן
יהוידע הכהן לשרי ה
המאות את החניתים
ואת המגנות ואת הש
השלטים אשר למלך
דויד אשר בית הא
האלהים ויעמד את
כל העם ואיש שלחו
בידו מכתף הבית הי
הימנית עד כתף הבית
השמאלית למזבח ול
ולבית על המלך סביב
ויוציאו את בן המלך
ויתנו עליו את הנזר
ואת העדות וימליכו

אתו וימשחהו יהוידע
ובניו ויאמרו יחי המ
המלך ותשמע עתלי
עתליהו את קול העם
הרצים והמהללים א
את המלך ותבוא אל
העם בית יהוה ותרא
והנה המלך עומד
על עמודו במבוא ו
והשרים והחצצרות על
המלך וכל עם הארץ
שמח ותוקע בחצצרות
והמשוררים בכלי הש
השיר ומודיעים לה
להלל ותקרע עתלי
עתליהו את בגדיה ו
ותאמר קשר קשר
ויוצא יהוידע הכהן
את שרי המאות פק
פקודי החיל ויאמר
אלהם הוציאוה אל
מבית לשדרות והבא
אחריה יומת בחרב
כי אמר הכהן לא תמ
תמיתוה בית יהוה
וישימו לה ידים ותבוא
אל מבוא שער הסוסים
בית המלך וימיתוה שם

ויכרת יהוידע
ברית בינו ובין כל העם
ובין המלך להיות ל
לעם ליהוה ויבאו כל
העם בית הבעל ויתצהו
ויתצהו ואת מזבחתיו

ואת צלמיו שברו ואת
ואת מתן כהן הבעל
הרגו לפני המזבחות
וישם יהוידע פקדות
בית יהוה ביד הכהנים
הלוים אשר חלק דויד
על בית יהוה להעלות
עלות יהוה ככתוב ב
בתורת משה בשמחה
ובשיר על ידי דויד
ויעמד השוערים על
שערי בית יהוה ולא
יבא טמא לכל דבר
ויקח את שרי המאות
ואת האדירים ואת
המשלים בעם ואת
כל עם הארץ ויורד
את המלך מבית יהוה
ויבאו בתוך שער ה
העליון בית המלך
ויושיבו את המלך על
כסא הממלכה ויש
וישמחו כל עם הארץ
והעיר שקטה ואת
עתליהו המיתו בחרב
בן שבע שנים
יאש במלכו וארבעים
שנה מלך בירושלם
ושם אמו צביה מבאר
שבע ויעש יואש ה
הישר בעיני יהוה כל
ימי יהוידע הכהן
וישא לו יהוידע
נשים שתים ויולד

בנים ובנות ויהי
אחרי כן היה עם לב י
יואש לחדש את בית
יהוה ויקבץ את הכ
הכהנים והלוים ויא
ויאמר להם צאו לערי
יהודה וקבצו מכל
ישראל כסף לחזק א
את בית אלהיכם מדי
שנה בשנה ואתם ת
תמהרו לדבר ולא מ
מהרו הלוים ויקרא
המלך ליהוידע הרא
הראש ויאמר לו מ
מדוע לא דרשת על
הלוים להביא מיהוד
מיהודה ומירושלם
את משאת משה ע
עבד יהוה והקהל ל
לישראל לאהל העד
העדות כי עתליהו
המרשעת בניה פרצו
את בית האלהים וגם
כל קדשי בית יהוה
עשו לבעלים ויאמר
המלך ויעשו ארון
אחד ויתנהו בשער
בית יהוה חוצה ויתנו
קול ביהודה ובירוש
ובירושלם להביא ל
ליהוה משאת משה
עבד האלהים על י
ישראל במדבר ויש
וישמחו כל השרים

וכל העם ויביאו וישל
וישליכו לארון עד כ
לכלה ויהי בעת יביא
את הארון אל פקדת
המלך ביד הלוים וכ
וכראותם כי רב הכסף
ובא סופר המלך ופק
ופקיד כהן הראש ויע
ויערו את הארון ויש
וישאהו וישבהו אל
מקמו כה עשו ליום ב
ביום ויאספו כסף לרב
ויתנהו המלך ויהוידע
אל עושה מלאכת עב
עבודת בית יהוה
ויהיו שוכרים חוצבים
וחרשים לחדש בית
יהוה וגם לחרשי ב
ברזל ונחשת לחזק א
את בית יהוה ויעשו
עשי המלאכה ותעל
ארוכה למלאכה בידם
ויעמידו את בית ה
האלהים על מתכנתו
ויאמצהו וככלותם
הביאו לפני המלך ו
ויהוידע את שאר
הכסף ויעשהו כלים
לבית יהוה כלי שרת
והעלות וכפות וכלי
זהב וכסף ויהיו מע
מעלים עלות בבית י
יהוה תמיד כל ימי י
יהוידע ויזקן יהוידע

וישבע ימים וימת בן
מאה ושלשים שנה ב
במותו׃ ויקברהו בע
בעיר דויד עם המלכים
כי עשה טובה בישרא
בישראל ועם האלהים
וביתו׃ ואחרי
מות יהוידע באו שרי
יהודה וישתחוו למ
למלך אז שמע המלך
אליהם׃ ויעזבו את בית
יהוה אלהי אבותיהם
ויעבדו את האשרים
ואת העצבים ויהי
קצף על יהודה וירו
וירושלם באשמתם
זאת׃ וישלח בהם נב
נביאים להשיבם אל
יהוה ויעידו בם ולא
האזינו׃ ורוח אלהים
לבשה את זכריה בן
יהוידע הכהן ויעמד
מעל לעם ויאמר להם
כה אמר האלהים למ
למה אתם עברים את
מצות יהוה ולא תצ
תצליחו כי עזבתם את
יהוה ויעזב אתכם׃ ויק
ויקשרו עליו וירגמהו
וירגמהו אבן במצ
במצות המלך בחצר
בית יהוה׃ ולא זכר
יואש המלך את הח
החסד אשר עשה

יהוידע אביו עמו׃
ויהרג את בנו וכמותו
אמר ירא יהוה וידר
וידרש׃ ויהי
לתקופת השנה עלה
עליו חיל ארם ויבאו
אל יהודה וירושלם
וישחיתו את כל שרי
העם מעם וכל שללם
שלחו למלך דרמשק׃
כי במצער אנשים ב
באו חיל ארם ויהוה
נתן בידם חיל לרב
מאד כי עזבו את יה
יהוה אלהי אבותיהם
ואת יואש עשו שפט
שפטים׃ ובלכתם ממ
ממנו כי עזבו אתו ב
במחליים רבים התק
התקשרו עליו עבדיו
בדמי בני יהוידע הכהן
ויהרגהו על מטתו וימ
וימת ויקברהו בעיר
דויד ולא קברהו ב
בקברות המלכים׃ וא
ואלה המתקשרים
עליו זבד בן שמעת
העמונית ויהוזבד בן
שמרית המואבית׃
ובניו ורב המשא עליו
ויסוד בית האלהים
הנם כתובים על מדר
מדרש ספר המלכים
וימלך אמציהו בנו

תחתיו׃ בן
עשרים וחמש שנה
אמציהו במלכו ועש
ועשרים ותשע שנה
מלך בירושלם ושם
אמו יהועדן מירוש
מירושלם׃ ויעש ה
הישר בעיני יהוה ר
רק לא בלבב שלם׃ ו
ויהי כאשר חזקה הח
הממלכה עליו ויהרג
את עבדיו המכים את
המלך אביו׃ ואת בני
בניהם לא המית את
כי ככתוב בתורה בס
בספר משה אשר צ
צוה יהוה לאמר לא
ימותו אבות על בנים
ובנים לא ימותו על
אבות כי איש בחטאו
ימותו׃ ויקבץ אמצי
אמציהו את יהודה
ויעמידם לבית אבות
לשרי האלפים ולשרי
המאות לכל יהודה ו
ובנימן ויפקדם למבן
עשרים שנה ולמעלה
וימצאם שלש מאות
אלף איש בחור יוצ
יוצא צבא אחז רמ
רמח וצנה׃
וישכר מישראל מא
מאה אלף גבור חיל
במאה ככר כסף׃ וא

ואיש האלהים בא
אליו לאמר לא יבא
עמך צבא ישראל כי
אין יהוה עם ישראל
כל בני אפרים׃ כי אם
בא אתה עשה חזק
למלחמה יכשילך
האלהים לפני אויב
כי יש כח באלהים
לעזור ולהכשיל׃
ויאמר אמציהו לאיש
האלהים ומה
לעשות למאת הככר
אשר נתתי לגדוד
ישראל ויאמר איש
האלהים יש ליהוה
לתת לך הרבה מזה׃
ויבדילם אמציהו
להגדוד אשר בא
אליו מאפרים ללכת
למקומם ויחר אפם
מאד ביהודה וישובו
למקומם בחרי אף׃
ואמציהו התחזק
וינהג את עמו וילך
גיא המלח ויך את
בני שעיר עשרת
אלפים׃ ועשרת
אלפים חיים שבו בני
יהודה ויביאום
לראש הסלע וישליכום
מראש הסלע וכלם
נבקעו׃ ובני הגדוד
אשר השיב אמציהו

מלכת עמו למלחמה
ויפשטו בערי יהודה
משמרון ועד בית
חורון ויכו מהם
שלשת אלפים ויבזו
ביזה רבה׃ ויהי
אחרי בוא אמציהו
מהכות את אדומים
ויבא את אלהי בני
שעיר ויעמידם לו
לאלהים ולפניהם
ישתחוה ולהם יקטר׃
ויחר אף יהוה
באמציהו וישלח
אליו נביא ויאמר לו
למה דרשת את
אלהי העם אשר לא
הצילו את עמם מידך׃
ויהי בדברו אליו
ויאמר לו הליועץ
למלך נתנוך חדל לך
למה יכוך ויחדל
הנביא ויאמר ידעתי
כי יעץ אלהים
להשחיתך כי עשית
זאת ולא שמעת
לעצתי׃ ויועץ
אמציהו מלך יהודה
וישלח אל יואש בן
יהואחז בן יהוא מלך
ישראל לאמר לך
נתראה פנים׃ וישלח
יואש מלך ישראל
אל אמציהו מלך

יהודה לאמר החוח
אשר בלבנון שלח אל
הארז אשר בלבנון
לאמר תנה את בתך
לבני לאשה ותעבר
חית השדה אשר
בלבנון ותרמס את
החוח׃ אמרת הנה
הכית את אדום ונשאך
לבך להכביד עתה שבה
בביתך למה תתגרה
ברעה ונפלת אתה
ויהודה עמך׃ ולא
שמע אמציהו כי
מהאלהים היא למען
תתם ביד כי דרשו את
אלהי אדום׃ ויעל
יואש מלך ישראל
ויתראו פנים הוא
ואמציהו מלך יהודה
בבית שמש אשר
ליהודה׃ וינגף יהודה
לפני ישראל וינסו
איש לאהלו׃ ואת
אמציהו מלך יהודה
בן יואש בן יהואחז
תפש יואש מלך
ישראל בבית שמש
ויביאהו ירושלם
ויפרץ בחומת
ירושלם משער אפרים
עד שער הפונה ארבע
מאות אמה׃ וכל הזהב
והכסף ואת כל הכלים

לכישה ל׳ וסימנהון · ויקשרו עליו קשר ג׳ בד״ה אמציהו · ויעמד יהושע ב׳ בד״ה יהויקים רשעיה · ומעת אשר סר ... ״ע׳ ומעזיהו
וסימנהון כמות כשטים מבית אבינדב אשר בגבעה יחברו וישאהו על הסוסים · ל׳ לדרש אלהים ל׳ וסימנהון ויאמר משה לחתני לפני משה

הנמצאים בבית האלהים
עם עבד אדום ואת א
אוצרות בית המלך ואת
בני התערבות וישב ש
שמרון ויחי
אמציהו בן יואש מ
מלך יהודה אחרי מות
יואש בן יהואחז מלך
ישראל חמש עשרה
שנה ויתר דברי אמצ
אמציהו הראשנים וה
והאחרונים הלא הנם
כתובים על ספר מלכי
יהודה וישראל ומע
ומעת אשר סר אמצ
אמציהו מאחרי יהוה
ויקשרו עליו קשר
בירושלם וינס לכישה
וישלחו אחריו לכישה
וימיתהו שם וישא
וישאהו על הסוסים
ויקברו אתו עם אבתיו
בעיר יהודה ויקחו כל
עם יהודה את עזיהו
והוא בן שש עשרה
שנה וימליכו אתו ת
תחת אביו אמציהו
בן שש עשרה
שנה עזיהו במלכו וח
וחמשים ושתים שנה
מלך בירושלם ושם א
אמו יכוליה מן ירוש
ירושלם ויעש הישר
בעיני יהוה ככל אשר

עשה אמציהו אביו
ויהי לדרש אלהים
בימי זכריהו המבין
בראת האלהים ובימי
דרשו את יהוה אשר הצ
הצליחו האלהים ויצ
ויצא וילחם בפלשתים
ויפרץ את חומת גת
ואת חומת יבנה ואת
חמת אשדוד ויבנה
ערים באשדוד ובפלש
ובפלשתים ויעזרהו ה
האלהים על פלשתים
ועל הערביים הישבים
בגור בעל והמעונים
ויתנו העמונים
מנחה לעזיהו וילך ש
שמו עד לבוא מצרים
כי החזיק למעלה ויב
ויבן עזיהו מגדלים ב
בירושלם על שער הפ
הפנה ועל שער הגיא
ועל המקצוע ויחזקם
ויבן מגדלים במדבר
ויחצב ברות רבים כי מ
מקנה רב היה לו ובש
בשפלה ובמישור אכ
אכרים וכרמים בהרים
ובכרמל כי אהב אדמה
היה ויהי
לעזיהו חיל עשה מל
מלחמה יוצאי צבא ל
לגדוד במספר פקדתם
ביד יעואל הסופר ומ

ומעשיהו השוטר על
יד חנניהו משרי המלך
כל מספר ראשי האבות
האבות לגבורי חיל
אלפים ושש מאות וע
ועל ידם חיל צבא של
שלש מאות אלף ושב
ושבעת אלפים וחמש
מאות עושי מלחמה
בכח חיל לעזור למלך
על האויב ויכן להם
עזיהו לכל הצבא מג
מגנים ורמחים וכובעים
ושרינות וקשתות ול
ולאבני קלעים ויעש
בירושלם חשבנות מ
מחשבת חושב להיות
על המגדלים ועל הפ
הפנות לירוא בחצים
ובאבנים גדלות ויצא
שמו עד למרחוק כי
הפליא להעזר עד כי
חזק וכחזקתו גבה לב
עד להשחית וימעל
ביהוה אלהיו ויבא א
אל היכל יהוה להקט
להקטיר על מזבח הק
הקטרת ויבא אחריו
עזריהו הכהן ועמו כ
כהנים ליהוה שמנים
בני חיל ויעמדו על
עזיהו המלך ויאמרו
לו לא לך עזיהו לה
להקטיר ליהוה כי ה

פח ימים ויחזק ולא יכל דויד ללכת ויהי לדרש אלהים בימי זכריהו · ג׳ את חומת ג׳ וסימנהון את חומת גת את חומת ירושלם לכו ונ...
ויבנה ג׳ וסימ׳ את דביר וישב בה את חדבנים מכלת ערים באשדוד · ובמישור ומל וסימנהון ועברי מלך צרים צמרו ויהיה תמנה לך חיל
העקוב למישור והעקשים למישור והוכח במישור בשלום ובמישור הלך אתי נשמלה ובמישור רגלי עמדה ונחני בארח מישור למען ...

לכהנים בני אהרן המ
המקדשים להקטיר
צא מן המקדש כי מ
מעלת ולא לך לכבוד
מיהוה אלהים׃ ויזעף
עזיהו ובידו מקטרת
להקטיר ובזעפו עם
הכהנים והצרעת זרח
זרחה במצחו לפני ה
הכהנים בבית מעל
מזבח הקטרת׃ ויפן
אליו עזריהו כהן הר
הראש וכל הכהנים ו
והנה הוא מצרע ב
במצחו ויבהלוהו מ
משם וגם הוא נדחף
לצאת כי נגעו יהוה׃
ויהי עזיהו המלך מ
מצרע עד יום מותו
וישב בית החפשות מ
מצרע כי נגזר מבית
יהוה ויותם בנו על
בית המלך שופט א
את עם הארץ׃ ויתר
דברי עזיהו הראשנים
והאחרנים כתב ישע
ישעיהו בן אמוץ ה
הנביא׃ וישכב עזיהו
עם אבתיו ויקברו את
אתו עם אבתיו בשד
בשדה הקבורה אשר
למלכים כי אמרו מצ
מצורע הוא וימלך
יותם בנו תחתיו׃

בן עשרים וחמש שנה
יותם במלכו ושש עש
עשרה שנה מלך בירו
בירושלם ושם אמו י
ירושה בת צדוק׃ ויע
ויעש הישר בעיני י
יהוה ככל אשר עשה
עזיהו אביו רק לא ב
בא אל היכל יהוה ו
ועוד העם משחיתים׃
הוא בנה את שער בית
יהוה העליון ובחומת
העפל בנה לרב׃ ועריס
בנה בהר יהודה ובח
ובחרשים בנה בירניות
ומגדלים׃ והוא נלחם
עם מלך בני עמון וי
ויחזק עליהם ויתנו
לו בני עמון בשנה הה
ההיא מאה ככר כסף
ועשרת אלפים כרים
חטים ושעורים עשרת
אלפים זאת השיבו
לו בני עמון ובשנה ה
השנית והשלישית׃ ו
ויתחזק יותם כי הכין
דרכיו לפני יהוה א
אלהיו׃ ויתר דברי יו
יותם וכל מלחמתיו
ודרכיו הנם כתובים
על ספר מלכי ישרא
ישראל ויהודה׃ בן
עשרים וחמש שנה
היה במלכו ושש ע

עשרה שנה מלך ביר
בירושלם׃ וישכב יותם
עם אבתיו ויקברו את
אתו בעיר דויד וימלך
אחז בנו תחתיו׃
בן עשרים שנה אחז ב
במלכו ושש עשרה
שנה מלך בירושלם ו
ולא עשה הישר בעיני
יהוה אלהיו כדויד א
אביו׃ וילך בדרכי מ
מלכי ישראל וגם מס
מסכות עשה לבעלים׃
והוא הקטיר בגיא בן
הנם ויבער את בניו ב
באש כתעבות הגוים א
אשר הוריש יהוה מ
מפני בני ישראל׃ ויזב
ויזבח ויקטר בבמות
ועל הגבעות ותחת כל
עץ רענן׃ ויתנהו יהוה
אלהיו ביד מלך ארם
ויכו בו וישבו ממנו
שביה גדולה ויביאו
דרמשק וגם ביד מלך
ישראל נתן ויך בו מ
מכה גדולה׃ ויהרג
פקח בן רמליהו ב
ביהודה מאה ועש
ועשרים אלף ביום
אחד הכל בני חיל ב
בעזבם את יהוה א
אלהי אבותם׃ ויהרג
זכרי גבור אפרים את

מעשיהו

מעשיהו בן המלך וא
את עזריקם נגיד הב
הבית ואת אלקנה מש
משנה המלך׃ וישבו
בני ישראל מאחיהם
מאתים אלף נשים בנ
בנים ובנות וגם שלל
רב בזזו מהם ויביאו
את השלל לשמרון׃
ושם היה
נביא ליהוה עדד ש
שמו ויצא לפני הצ
הצבא הבא לשמרון
ויאמר להם הנה בח
בחמת יהוה אלהי א
אבותיכם על יהודה נ
נתנם בידכם ותהרגו
בם בזעף עד לשמים
הגיע׃ ועתה בני יהודה
וירושלם אתם אמרים
לכבש לעבדים ולש
ולשפחות לכם הלא
רק אתם עמכם אשמ
אשמות ליהוה א
אלהיכם׃ ועתה שמ
שמעוני והשיבו
השביה אשר שביתם
מאחיכם כי חרון את
יהוה עליכם׃ ויקמו
אנשים מראשי בני
אפרים עזריהו בן
יהוחנן ברכיהו בן
משלמות ויחזקיהו
בן שלם ועמשא בן

חדלי על הבאים מן ה
הצבא׃ ויאמרו להם
לא תביאו את השביה
הנה כי לאשמת יהוה
עלינו אתם אמרים ל
להסיף על חטאתינו
ועל אשמתינו כי רבה
אשמה לנו וחרון אף
על ישראל׃ ויעזב הח
החלוץ את השביה
ואת הבזה לפני השר
השרים וכל הקהל׃ וי
ויקמו האנשים אשר
נקבו בשמות ויחזיקו
בשביה וכל מערמיהם
הלבישו מן השלל וי
וילבשום וינעלום
ויאכלום וישקום וי
ויסכום וינהלום בחמ
בחמרים לכל כושל וי
ויביאום ירחו עיר הת
התמרים אצל אחיהם
וישובו שמרון׃
בעת ההיא שלח המ
המלך אחז על מלכי
אשור לעזר לו׃ ועוד
אדומים באו ויכו בי
ביהודה וישבו שבי׃
ופלשתים פשטו בערי
השפלה והנגב ליהוד
ליהודה וילכדו את
בית שמש ואת אילון
ואת הגדרות ואת ש
שוכה ובנותיה ואת

תמנה ובנתיה ואת גמ
גמזו ואת בנתיה וישב
וישבו שם׃ כי הכניע
יהוה את יהודה בעב
בעבור אחז מלך יש
ישראל כי הפריע
ביהודה ומעול מעל
ביהוה׃ ויבא עליו ת
תלגת פלנאסר מלך א
אשור ויצר לו ולא ח
חזקו׃ כי חלק אחז א
את בית יהוה ואת
בית המלך והשרים
ויתן למלך אשור ולא
לעזרה לו׃ ובעת הצר
לו ויוסף למעול ב
ביהוה הוא המלך א
אחז׃ ויזבח לאלהי ד
דרמשק ה
המכים בו ויאמר כי
אלהי מלכי ארם הם
מעזרים אתם להם
אזבח ויעזרוני והם
היו לו להכשילו ול
ולכל ישראל׃ ויאסף
אחז את כלי בית ה
האלהים ויקצץ את
כלי בית האלהים וי
ויסגר את דלתות בית
יהוה ויעש לו מזבח
מזבחות בכל פנה ב
בירושלם׃ ובכל עיר
ועיר ליהודה עשה
במות לקטר לאלהים

אחרים ויכעס את
יהוה אלהי אבתיו׃
ויתר דבריו וכל דרכיו
הראשנים והאחרנים
הנם כתובים על ספר
מלכי יהודה וישראל׃
וישכב אחז עם אבתיו
ויקברהו בעיר בי
בירושלם כי לא הב
הביאהו לקברי מל
מלכי ישראל וימלך
יחזקיהו בנו תחתיו׃
יחזקיהו מלך
בן עשרים וחמש
שנה ועשרים ותשע
שנה מלך בירושלם
ושם אמו אביה בת
זכריהו׃ ויעש הישר
בעיני יהוה
ככל אשר עשה דויד
אביו׃ הוא בשנה הר
הראשנה למלכו בח
בחדש הראשון פתח
את דלתות בית יהוה
ויחזקם׃ ויבא את הכ
הכהנים ואת הלוים׃
ויאספם לרחוב המז
המזרח׃ ויאמר להם
שמעוני הלוים עתה
התקדשו וקדשו את
בית יהוה אלהי אב
אבתיכם והוציאו את
הנדה מן הקדש׃ כי
מעלו אבתינו ועשו

הרע בעיני יהוה אלהינו
ויעזבהו ויסבו פניהם
ממשכן יהוה ויתנ
ערף׃ גם סגרו דלתות
האולם ויכבו את הנר
הנרות וקטרת לא ה
הקטירו ועלה לא ה
העלו בקדש לאלהי
ישראל׃ ויהי קצף
יהוה על יהודה ויר
וירושלם ויתנם לזע
לזעוה לשמה ולש
ולשרקה כאשר אתם
ראים בעיניכם׃ והנה
נפלו אבותינו בחרב וב
ובנינו ובנותינו ונשינו
בשבי על זאת׃ עתה
עם לבבי לכרות ברית
ליהוה אלהי ישראל
וישב ממנו חרון א
אפו׃ בני עתה אל תש
תשלו כי בכם בחר יי
יהוה לעמד לפניו
לשרתו ולהיות לו מ
משרתים ומקטירים׃
ויקמו הלוים
מחת בן עמשי ויואל
בן עזריהו מן בני הק
הקהתי ומן בני מררי
קיש בן עבדי ועזריהו
בן יהללאל ומן הגר
הגרשני יואח בן זמה
ועדן בן יואח׃ ומן בני
אליצפן שמרי ויעיאל

ויעואל ומן בני אסף
זכריהו ומתניהו׃ ומן
בני הימן יחואל ושמ
ושמעי ומן בני ידותון
שמעיה ועזיאל׃ ויא
ויאספו את אחיהם
ויתקדשו ויבאו כמצ
כמצות המלך בדברי
יהוה לטהר בית יהוה׃
ויבאו הכהנים לפנימה
בית יהוה לטהר ויוצ
ויוציאו את כל הטמ
הטמאה אשר מצאו
בהיכל יהוה לחצר
בית יהוה ויקבלו הל
הלוים להוציא לנחל
קדרון חוצה׃ ויחלו
באחד לחדש הראשון
לקדש וביום שמונה
לחדש באו לאולם יי
יהוה ויקדשו את בית
יהוה לימים שמונה
וביום ששה עשר לח
לחדש הראשון כלו׃
ויבאו פנימה אל חזק
חזקיהו המלך ויאמרו
טהרנו את כל בית יי
יהוה את מזבח העלה
העלה ואת כל כליו׃
ואת שלחן המערכת
ואת כל כליו׃ ואת כל
הכלים אשר הזניח
המלך אחז במלכותו
במעלו הכנו והקדשנו

והנם לפני מזבח יהוה
וישכם יחזקיהו
המלך ויאסף את כל
שרי העיר ויעל בית
יהוה ויביאו פרים ש
שבעה ואילים שבעה
וכבשים שבעה וצפירי
עזים שבעה לחטאת
על הממלכה ועל המ
המקדש ועל יהודה
ויאמר לבני אהרן הכ
הכהנים להעלות על
מזבח יהוה וישחטו
הבקר ויקבלו הכהנים
את הדם ויזרקו המז
המזבחה וישחטו הא
האילים ויזרקו הדם
המזבחה וישחטו ה
הכבשים ויזרקו הדם
המזבחה ויגישו את
שעירי החטאת לפני
המלך והקהל ויסמכו
ידיהם עליהם וישח
וישחטום הכהנים ויח
ויחטאו את דמם המ
המזבחה לכפר על כל
ישראל כי לכל ישרא
ישראל אמר המלך
העולה והחטאת ויע
ויעמד את הלוים בית
יהוה במצלתים בנבל
בנבלים ובכנרות במצ
במצות דויד וגד חזה
המלך ונתן הנביא כי

ביד יהוה המצוה ביד
נביאיו ויעמדו הלוים
בכלי דויד והכהנים ב
בחצצרות ויאמר חז
חזקיהו להעלות העל
העלה להמזבח ובעת
החל העולה החל שיר
יהוה והחצצרות ועל
ידי כלי דויד מלך יש
ישראל וכל הקהל מ
משתחוים והשיר מ
משורר והחצצרות מ
מחצצרים הכל עד
לכלות העלה ובכלות
להעלות כרעו המלך
וכל הנמצאים אתו
וישתחוו ויאמר יחז
יחזקיהו המלך והש
והשרים ללוים להלל
ליהוה בדברי דויד
ואסף החזה ויהללו
עד לשמחה ויקדו
וישתחוו ויע
יחזקיהו ויאמר עתה
מלאתם ידכם ליהוה
גשו והביאו זבחים
ותודות לבית יהוה
ויביאו הקהל זבחים
ותודות וכל נדיב לב
עלות ויהי מספר ה
העלה אשר הביאו
הקהל בקר שבעים א
אילים מאה כבשים
ליהוה מאתים לעלה כל אלה

והקדשים בקר שש מ
מאות וצאן שלשת
אלפים רק הכהנים הי
היו למעט ולא יכלו
להפשיט את כל הע
העלות ויחזקום אח
אחיהם הלוים עד כ
כלות המלאכה ועד
יתקדשו הכהנים כי
הלוים ישרי לבב לה
להתקדש מהכהנים
וגם עלה לרב בחלבי
השלמים ובנסכים לע
לעלה ותכון עבודת
בית יהוה וישמח יחז
יחזקיהו וכל העם על
ההכין האלהים לעם
כי בפתאום היה הדבר
וישלח
יחזקיהו על כל ישר
ישראל ויהודה וגם
אגרות כתב על אפרים
ומנשה לבוא לבית י
יהוה בירושלם לעשות
פסח ליהוה אלהי יש
ישראל ויועץ המלך
ושריו וכל הקהל ביר
בירושלם לעשות הפ
הפסח בחדש השני
כי לא יכלו לעשתו
בעת ההיא כי הכהנים
לא התקדשו למדי
והעם לא נאספו ליר
לירושלם ויישר הדבר

בעיני המלך ובעיני כל
הקהל׃ ויעמידו דבר
להעביר קול בכל ישר
ישראל מבאר שבע
ועד דן לבוא לעשות פ
פסח ליהוה אלהי יש
ישראל בירושלם כי לא
לרב עשו ככתוב׃ וילכ
וילכו הרצים באגרות
מיד המלך ושריו בכל
ישראל ויהודה וכמצ
וכמצות המלך לאמר
בני ישראל שובו אל יהוה א
אלהי אברהם יצחק
וישראל וישב אל ה
הפליטה הנשארת לכם
מכף מלכי אשור׃ ואל
תהיו כאבותיכם וכאח
וכאחיכם אשר מעלו
ביהוה אלהי אבתיהם
ויתנם לשמה כאשר
אתם ראים׃ עתה אל
תקשו ערפכם כאבותיכם
תנו יד ליהוה ובאו
למקדשו אשר הקדיש
הקדיש לעולם ועבדו
את יהוה אלהיכם וי
וישב מכם חרון אפו׃
כי בשובכם על יהוה
אחיכם ובניכם לרחמים
לפני שוביהם ולשוב
לארץ הזאת כי חנון
ורחום יהוה אלהיכם
ולא יסיר פנים מכם׃

אם תשובו אליו׃
ויהיו הרצים עברים
מעיר לעיר בארץ א
אפרים ומנשה ועד
זבלון ויהיו משחיקים
עליהם ומלעגים בם׃
אך אנשים מאשר ומ
ומנשה ומזבלון נכנעו
ויבאו לירושלם׃ גם בי
ביהודה היתה יד האלהים
להת להם לב אחד לע
לעשות מצות המלך
והשרים בדבר יהוה׃
ויאספו ירושלם עם
רב לעשות את חג המ
המצות בחדש השני
קהל לרב מאד׃ ויקמו
ויסירו את המזבחות
אשר בירושלם ואת
כל המקטרות הסירו
וישליכו לנחל קדרון׃
וישחטו הפסח בארב
בארבעה עשר לחדש
השני והכהנים והלוים
נכלמו ויתקדשו ויבי
ויביאו עלות בית
יהוה׃ ויעמדו על עמ
עמדם כמשפטם כת
כתורת משה איש
האלהים הכהנים זר
זרקים את הדם מיד
הלוים׃ כי רבת בקהל
אשר לא התקדשו
והלוים על שחיטת

הפסחים לכל לא טהור ל
להקדיש ליהוה׃ כי
מרבית העם רבת מא
מאפרים ומנשה יששכ
ויששכר וזבלון לא ה
הטהרו כי אכלו את
הפסח בלא ככתוב כי
התפלל יחזקיהו עלי
עליהם לאמר יהוה
הטוב יכפר בעד׃ כל
לבבו הכין לדרוש
האלהים יהוה אלהי
אבותיו ולא כטהרת
הקדש׃ וישמע יהוה
אל יחזקיהו וירפא א
את העם׃ ויעשו בני
ישראל הנמצאים בי
בירושלם את חג המצ
המצות שבעת ימים
בשמחה גדולה ומה
ומהללים ליהוה יום
ביום הלוים והכהנים
בכלי עז ליהוה׃
וידבר יחזקיהו על לב
כל הלוים המשכילים
שכל טוב ליהוה ויא
ויאכלו את המועד ש
שבעת הימים מזבחים
זבחי שלמים ומתודים
ליהוה אלהי אבותיהם׃
ויועצו כל הקהל לע
לעשות שבעת ימים
אחרים ויעשו שבעת
ימים בשמחה׃ כי חג

חזקיהו מלך יהודה
הרים לקהל אלף פרים
ושבעת אלפים
צאן והשרים הרימו
לקהל פרים אלף
וצאן עשרת אלפים
ויתקדשו כהנים לרב
וישמחו כל קהל
יהודה והכהנים
והלוים וכל הקהל
הבאים מישראל
והגרים הבאים מארץ
ישראל והיושבים
ביהודה ותהי שמחה
גדולה בירושלם
כי מימי שלמה בן דויד
מלך ישראל לא כזאת
בירושלם ויקמו
הכהנים הלוים ויברכו
ויברכו את העם
וישמע בקולם ותבוא
תפלתם למעון קדשו
לשמים וככלות כל
זאת יצאו כל ישראל
הנמצאים לערי
יהודה וישברו
המצבות ויגדעו
האשרים וינתצו את
הבמות ואת המזבחות
מכל יהודה ובנימן
ובאפרים ומנשה עד
לכלה וישובו כל בני
ישראל איש לאחזתו
לעריהם ויעמד

יחזקיהו את מחלקות
הכהנים והלוים על
מחלקותם איש כפי
עבודתו לכהנים
וללוים לעלה
ולשלמים לשרת
ולהודות ולהלל
בשערי מחנות יהוה
ומנת המלך
מן רכושו לעלות
לעלות הבקר והערב
והעלות לשבתות
ולחדשים ולמעדים
ככתוב בתורת יהוה
ויאמר לעם ליושבי
ירושלם לתת מנת
הכהנים והלוים למען
יחזקו בתורת יהוה
וכפרץ הדבר הרבו
בני ישראל ראשית
דגן תירוש ויצהר
ודבש וכל תבואת
שדה ומעשר הכל
לרב הביאו ובני
ישראל ויהודה
היושבים בערי יהודה
גם הם הביאו מעשר
בקר וצאן ומעשר
קדשים המקדשים
ליהוה אלהיהם
הביאו ויתנו ערמות
ערמות
בחדש השלשי
החלו הערמות ליסוד

ובחדש השביעי כלו
ויבאו יחזקיהו והשרים
ויראו את הערמות
ויברכו את יהוה ואת
עמו ישראל
וידרש יחזקיהו על
הכהנים והלוים על
הערמות ויאמר אליו
עזריהו הכהן הראש
לבית צדוק ויאמר
מהחל התרומה
לבית יהוה אכול
ושבוע והותר עד
לרוב כי יהוה ברך את
עמו והנותר את
ההמון הזה
ויאמר יחזקיהו
להכין לשכות בבית
יהוה ויכינו ויביאו
את התרומה
והמעשר והקדשים
באמונה ועליהם
נגיד כונניהו הלוי
ושמעי אחיהו משנה
ויחיאל ועזזיהו ונחת
ועשהאל וירימות
ויוזבד ואליאל
ויסמכיהו ומחת
ובניהו פקידים מיד
כונניהו ושמעי אחיו
במפקד יחזקיהו
המלך ועזריהו נגיד
בית האלהים וקורא
בן ימנה הלוי השוער

למזרח על נדבות
האלהים לתת תרומת
יהוה וקדשי הקדשים
ועל ידו עדן ומנימן
וישוע ושמעיהו אמ
אמריהו ושכניהו ב
בערי הכהנים באמונה
לתת לאחיהם במחל
במחלקות כגדול כק
כקטן מלבד התיחש
התיחשם לזכרים מבן
שלש שנים ולמעלה
לכל הבא לבית יהוה
לדבר יום ביומו לעב
לעבודתם במשמרותם
כמחלקותיהם ואת הת
התיחש הכהנים לבית
אבותיהם והלוים מבן
עשרים שנה ולמעלה
במשמרותיהם במח
במחלקותיהם ולהת
ולהתיחש בכל טפם
נשיהם ובניהם ובנת
ובנתיהם לכל קהל
כי באמונתם יתקד
יתקדשו קדש
ולבני אהרן
הכהנים בשדה מגרש
עריהם בכל עיר ועיר
אנשים אשר נקבו ב
בשמות לתת מנות ל
לכל זכר בכהנים ולכל
התיחש בלוים ויעש
כזאת יחזקיהו בכל

יהודה ויעש הטוב
והישר והאמת לפני
יהוה אלהיו ובכל
מעשה אשר החל
בעבודת בית האלהים
ובתורה ובמצוה לדר
לדרש לאלהיו בכל ל
לבבו עשה והצליח
אחרי הדברים
והאמת האלה בא ס
סנחריב מלך אשור
ויבא ביהודה ויחן על
הערים הבצרות ויאמ
ויאמר לבקעם אליו
וירא יחזקיהו כי בא
סנחריב ופניו למלח
למלחמה על ירושלם וי
ויועץ עם שריו וגבריו
לסתום את מימי הע
העינות אשר מחוץ
לעיר ויעזרוהו ויקב
ויקבצו עם רב ויסת
ויסתמו את כל המ
המעינות ואת הנחל
השוטף בתוך הארץ
לאמר למה יבאו מל
מלכי אשור ומצאו
מים רבים ויתחזק וי
ויבן את כל החומה
הפרוצה ויעל על המ
המגדלות ולחוצה
החומה אחרת ויחזק
את המלוא עיר דויד
ויעש שלח לרב ומ

ומגנים ויתן שרי מל
מלחמות על העם
ויקבצם אליו אל רח
רחוב שער העיר וי
וידבר על לבבם לא
לאמר חזקו ואמצו
אל תיראו ואל תחתו
מפני מלך אשור ומ
ומלפני כל ההמון א
אשר עמו כי עמנו רב
מעמו עמו זרוע ב
בשר ועמנו יהוה א
אלהינו לעזרנו ולה
ולהלחם מלחמתנו וי
ויסמכו העם על דב
דברי יחזקיהו מלך
יהודה אחר
זה שלח סנחריב מלך
אשור עבדיו ירושל
ירושלמה והוא על
לכיש וכל ממשלתו
עמו על יחזקיהו מלך
יהודה ועל כל יהודה
אשר בירושלם לאמר
כה אמר סנחריב מלך
אשור על מה אתם
בטחים וישבים במ
במצור בירושלם ה
הלא יחזקיהו מסית
אתכם לתת אתכם
למות ברעב ובצמא
לאמר יהוה אלהינו
יצילנו מכף מלך א
אשור הלא הוא יחז

יחזקיהו הסיר את ב
במותיו ואת מזבחתיו
ויאמר ליהודה ולירו
ולירושלם לאמר לפני
מזבח אחד תשתחוו
ועליו תקטירו׃ הלא ת
תדעו מה עשיתי אני
ואבתי לכל עמי הא
הארצות היכול יכלו
אלהי גוי הארצות
להציל את ארצם מי
מידי׃ מי בכל אלהי
הגוים האלה אשר
החרימו אבותי אשר
יכול להציל את עמו
מידי כי יוכל אלהיכם
להציל אתכם מידי׃
ועתה אל ישיא אתכם
חזקיהו ואל יסית א
אתכם כזאת ואל תא
תאמינו לו כי לא יוכל
כל אלוה כל גוי וממ
וממלכה להציל עמו
מידי ומיד אבותי אף
כי אלהיכם לא יצילו
אתכם מידי׃ ועוד ד
דברו עבדיו על יהוה
האלהים ועל יחזקיהו
עבדו׃ וספרים כתב ל
לחרף ליהוה אלהי
ישראל ולאמר עליו
לאמר כאלהי גויי ה
הארצות אשר לא ה
הצילו עמם מידי כן

לא יציל אלהי יחזקי
יחזקיהו עמו מידי׃
ויקראו בקול גדול
יהודית על עם ירוש
ירושלם אשר על ה
החומה ליראם ולב
ולבהלם למען ילכדו
את העיר׃ וידברו אל
אלהי ירושלם כעל
אלהי עמי הארץ מ
מעשה ידי האדם׃
ויתפלל יחזק
יחזקיהו המלך ויש
וישעיהו בן אמוץ
הנביא על זאת ויז
ויזעקו השמים׃ ויש
וישלח יהוה מלאך
ויכחד כל גבור חיל
ונגיד ושר במחנה מ
מלך אשור וישב ב
בבשת פנים לארצו
ויבא בית אלהיו ומ
ומיציאו מעיו שם
הפילהו בחרב׃ ויוש
ויושע יהוה את יח
יחזקיהו ואת ישבי
ירושלם מיד סנח
סנחריב מלך אשור
ומיד כל וינהלם מס
מסביב׃ ורבים מביאים
מנחה ליהוה ולירו
לירושלם ומגדנות
ליחזקיהו מלך יה
יהודה וינשא לעיני

כל הגוים מאחרי כן׃
בימים ההם
חלה יחזקיהו עד למ
למות ויתפלל אל יי
יהוה ויאמר לו ומופת
נתן לו׃ ולא כגמל ע
עליו השיב יחזקיהו
כי גבה לבו ויהי עליו
קצף ועל יהודה ויר
וירושלם׃ ויכנע יחז
יחזקיהו בגבה לבו
הוא וישבי ירושלם
ולא בא עליהם קצף
יהוה בימי יחזקיהו׃
ויהי ליחזקיהו עשר
וכבוד הרבה מאד ו
ואוצרות עשה לו ל
לכסף ולזהב ולאבן
יקרה ולבשמים ול
ולמגנים ולכל כלי ח
חמדה׃ ומסכנות ל
לתבואת דגן ותירוש
ויצהר וארות לכל
בהמה ובהמה ועדר
ועדרים לאורות׃ וע
וערים עשה לו ומ
ומקנה צאן ובקר כי
נתן לו אלהים רכוש
רב מאד׃ והוא יחזק
יחזקיהו סתם את
מוצא מימי גיחון
העליון ויישרם למ
למטה מערבה לעיר
דויד ויצלח יחזקיהו

בכל מעשהו׃ וכן במ
במליצי שרי בבל
בבל המשלחים עליו
לדרש המופת אשר
היה בארץ עזבו הא
האלהים לנסותו לד
לדעת כל בלבבו׃ ויתר
דברי יחזקיהו וחס
וחסדיו הנם כתובים
בחזון ישעיהו בן אמ
אמוץ הנביא על ס
ספר מלכי יהודה וי
וישראל׃ וישכב יחז
יחזקיהו עם אבתיו
ויקברהו במעלה
קברי בני דויד וכבוד
עשו לו במותו כל
יהודה וישבי ירוש
ירושלם וימלך מנש
מנשה בנו תחתיו׃
בן שתים עשרה
שנה מנשה במלכו
וחמשים וחמש שנה
מלך בירושלם׃ ויעש
הרע בעיני יהוה כת
כתועבות הגוים אשר
הוריש יהוה מפני בני
ישראל׃ וישב ויבן את
אשר נתץ
אביו ויקם
לבעלים וי
שרות וישתחו
א השמים
אתם׃ ובנה מ

מזבחות בבית יהוה׃
אשר אמר יהוה בי
בירושלם יהיה שמי
לעולם׃ ויבן מזבחות
לכל צבא השמים בש
בשתי חצרות בית יה׃
יהוה׃ והוא העביר א
את בניו באש בגי בן
הנם ועונן ונחש וכש
וכשף ועשה אוב ויד
וידעוני הרבה לעש
לעשות הרע בעיני
יהוה להכעיסו׃ ויש
וישם את פסל הסמל
אשר עשה בבית ה
האלהים אשר אמר
האלהים אל דויד וא
ואל שלמה בנו בבית
הזה ובירושלם אשר
בחרתי מכל שבטי
ישראל אשים את ש
שמי לעילום׃ ולא
אוסיף להסיר את רג
רגל ישראל מעל הא
האדמה אשר העמד
העמדתי לאבתיכם
רק אם ישמרו לעשות
את כל אשר צויתים
לכל התורה והחקים
והמשפטים ביד מש
משה׃ ויתע מנשה
את יהודה וישבי יר
ירושלם לעשות רע
מן הגוים אשר השמ

השמיד יהוה מפני
בני ישראל׃
וידבר יהוה אל מנשה
ואל עמו ולא הקשיבו׃
ויבא יהוה עליהם את
שרי הצבא אשר למ
למלך אשור וילכדו
את מנשה בחחים וי
ויאסרהו בנחשתים
ויוליכהו בבלה׃ וכהצר
לו חלה את פני יהוה
אלהיו ויכנע מאד מ
מלפני יהוה אלהי א
אבתיו׃ ויתפלל אליו
ויעתר לו וישמע תח
תחנתו וישיבהו ירוש
ירושלם למלכותו וי
וידע מנשה כי יהוה
הוא האלהים׃ ואחרי
ואחרי כן בנה חומה
חיצונה לעיר דויד מ
מערבה לגיחון בנחל
ולבוא בשער הדגים
וסבב לעפל ויגביהה
מאד וישם שרי חיל
בכל הערים הבצרות
ביהודה׃ ויסר את א
אלהי הנכר ואת הס
הסמל מבית יהוה וכ
וכל המזבחות אשר
בנה בהר בית יהוה וב
ובירושלם וישלך חו
חוצה לעיר׃ ויכן את
מזבח יהוה ויזבח עליו

זבחי שלמים ותודה וי
ויאמר ליהודה לעבד
את יהוה אלהי ישראל׃
אבל עוד העם זבחים
בבמות רק ליהוה א
אלהיהם׃ ויתר דברי
מנשה ותפלתו אל א
אלהיו ודברי החזים
המדברים אליו בשם
יהוה אלהי ישראל
הנם על דברי מלכי
ישראל׃ ותפלתו וה
והעתר לו וכל חטאתו
ומעלו והמקמות א
אשר בנה בהם במות
והעמיד האשרים וה
והפסלים לפני הכנעו
הנם כתובים על דברי
חוזי׃ וישכב מנשה עם
אבתיו ויקברהו בב
ביתו וימלך אמון ב
בנו תחתיו׃ בן
עשרים ושתים שנה
אמון במלכו ושתים
שנים מלך בירושלם׃
ויעש הרע בעיני יהוה
כאשר עשה מנשה
אביו ולכל הפסילים
אשר עשה מנשה א
אביו זבח אמון ויעב
ויעבדם׃ ולא נכנע מ
מלפני יהוה כהכנע
מנשה אביו כי הוא

אמון הרבה אשמה׃
ויקשרו עליו עבדיו
וימיתהו בביתו׃ ויכו
עם הארץ את כל הק
הקשרים על המלך
אמון וימליכו עם ה
הארץ את יאשיהו
בנו תחתיו׃
בן שמנה שנים יאשי
יאשיהו במלכו ושל
ושלשים ואחת שנה
מלך בירושלם׃ ויעש
הישר בעיני יהוה וי
וילך בדרכי דויד אביו
ולא סר ימין ושמאול׃
ובשמונה שנים למלכו
והוא עודנו נער החל
לדרוש לאלהי דויד
אביו ובשתים עשרה
שנה החל לטהר את
יהודה וירושלם מן
הבמות והאשרים וה
והפסלים והמסכות׃
וינתצו לפניו את מזב
מזבחות הבעלים וה
והחמנים אשר למע
למעלה מעליהם גדע
והאשרים והפסלים
והמסכות שבר והדק
ויזרק על פני הקברים
הזבחים להם׃ ועצ
ועצמות כהנים שרף
על מזבחותם ויטהר

את יהודה ואת ירוש
ירושלם׃ ובערי מנשה
ואפרים ושמעון ועד
נפתלי בחרבתיהם ס
סביב׃ וינתץ את המז
המזבחות והאשרים
והפסלים כתת להדק
וכל החמנים גדע בכל
ארץ ישראל וישב
לירושלם׃
ובשנת שמונה עשרה
למלכו לטהר את ה
הארץ והבית שלח
את שפן בן אצליהו
ואת מעשיהו שר ה
העיר ואת יואח בן יו
יואחז המזכיר לחזק
את בית יהוה אלהיו׃
ויבאו אל חלקיהו ה
הכהן הגדול ויתנו את
הכסף המובא בית
האלהים אשר אספו
הלוים שמרי הסף מ
מיד מנשה ואפרים
ומכל שארית ישראל
ומכל יהודה ובנימן
וישבי ירושלם׃ ויתנו
על יד עשי המלאכה
המפקדים בבית יהוה
ויתנו אתו עושי המ
המלאכה אשר עשים
עשים בבית יהוה לב
לבדוק ולחזק הבית

ויתנו לחרשים ולבנים
ולקנות אבני מחצב
ועצים למחברות ולק
ולקרות את הבתים א
אשר השחיתו מלכי
יהודה: והאנשים עש
עשים באמונה במל
במלאכה ועליהם מ
מפקדים יחת ועבד
ועבדיהו הלוים מן
בני מררי וזכריה ומ
ומשלם מן בני הקה
הקהתים לנצח והלוים
כל מבין בכלי שיר:
ועל הסבלים ומנצח
ומנצחים לכל עשה
מלאכה לעבודה וע
ועבודה ומהלוים ס
סופרים ושטרים וש
ושוערים: ובהוציאם
את הכסף המובא
בית יהוה מצא חלק
חלקיהו הכהן את
ספר תורת יהוה ביד
משה: ויען חלקיהו
ויאמר אל שפן הס
הסופר ספר התורה
מצאתי בבית יהוה
ויתן חלקיהו את ה
הספר אל שפן: ויבא
שפן את הספר אל
המלך וישב עוד את
המלך דבר לאמר כל
אשר נתן ביד עבדיך

הם עשים: ויתיכו את
הכסף הנמצא בית
יהוה ויתנוהו על יד
המפקדים ועל יד
עושי המלאכה: ויגד
שפן הסופר למלך
לאמר ספר נתן לי
חלקיהו הכהן ויקרא
בו שפן לפני המלך:
ויהי כשמע המלך
את דברי התורה וי
ויקרע את בגדיו: ויצו
המלך את חלקיהו
ואת אחיקם בן שפן
ואת עבדון בן מיכה
ואת שפן הספר ואת
עשיה עבד המלך ל
לאמר: לכו דרשו את
יהוה בעדי ובעד הנ
הנשאר בישראל וב
וביהודה על דברי ה
הספר אשר נמצא כי
גדולה חמת יהוה א
אשר נתכה בנו על א
אשר לא שמרו אבת
אבותינו את דבר י
יהוה לעשות ככל
הכתוב על הספר הז
הזה: וילך חלקיהו
ואשר המלך אל חל
חלדה הנביאה אשת
שלום בן תוקהת בן
חסרה שומר הבגדים
והיא ישבת בירושלם

במשנה וידברו אליה
כזאת: ותאמר להם כה
אמר יהוה אלהי יש
ישראל אמרו לאיש
אשר שלח אתכם אלי:
כה אמר יהוה הנני
מביא רעה על המקום
הזה ועל ישביו את
כל האלות הכתובות
על הספר אשר קראו
לפני מלך יהודה: תחת
אשר עזבוני ויקטרו
לאלהים אחרים למען
הכעיסני בכל מעשי
ידיהם ותתך חמתי
במקום הזה ולא תכ
תכבה: ואל מלך יהוד
יהודה השלח אתכם
לדרוש ביהוה כה
תאמרו אליו כה
אמר יהוה אלהי יש
ישראל הדברים אש
אשר שמעת: יען רך
לבבך ותכנע מלפני
אלהים בשמעך את
דבריו על המקום הזה
ועל ישביו ותכנע לפ
לפני ותקרע את בגדיך
ותבך לפני וגם אני ש
שמעתי נאם יהוה:
הנני אסיפך אל א
אבתיך ונאספת אל
קברתיך בשלום ולא
תראינה עיניך בכל

הרעה אשר אני מביא
על המקום הזה ועל
ישביו וישיבו את המ
המלך דבר׃
וישלח המלך ויאסף
את כל זקני יהודה וי
וירושלם׃ ויעל המלך
בית יהוה וכל איש יה
יהודה וישבי ירושלם
והכהנים והלוים וכל
העם מגדול ועד קטן
ויקרא באזניהם את
כל דברי ספר הברית
הנמצא בית יהוה׃ ויע
ויעמד המלך על עמ
עמדו ויכרת את הבר
הברית לפני יהוה לל
ללכת אחרי יהוה ול
ולשמר את מצותיו
ועדותיו וחקיו בכל
לבבו ובכל נפשו לע
לעשות את דברי הב
הברית הכתובים על
הספר הזה׃ ויעמד את
כל הנמצא בירושלם
ובנימן ויעשו ישבי
ירושלם כברית אלהים
אלהי אבותיהם׃ ויסר
יאשיהו את כל התוע
התועבות מכל האר
הארצות אשר לבני
ישראל ויעבד את כל
הנמצא בישראל לע
לעבוד את יהוה א

אלהיהם כל ימיו לא
סרו מאחרי יהוה אלהי
אבותיהם׃ ויעש יאש
יאשיהו בירושלם פ
פסח ליהוה וישחטו
הפסח בארבעה עשר
לחדש הראשון׃ ויעמ
ויעמד הכהנים על מ
משמרותם ויחזקם
לעבודת בית יהוה׃ ויא
ויאמר ללוים המבינים
לכל ישראל הקדושים
ליהוה תנו את ארון
הקדש בבית אשר ב
בנה שלמה בן דויד
מלך ישראל אין לכם
משא בכתף עתה עבדו
את יהוה אלהיכם ו
ואת עמו ישראל׃ והכ
והכינו לבית אבותיכם
כמחלקותיכם בכתב ד
דויד מלך ישראל וב
ובמכתב שלמה בנו׃
ועמדו בקדש לפלגות
בית האבות לאחיכם
בני העם וחלקת בית
אב ללוים׃ ושחטו ה
הפסח והתקדשו וה
והכינו לאחיכם לע
לעשות כדבר יהוה
ביד משה׃ וירם יא
יאשיהו לבני העם
צאן כבשים ובני ע
עזים הכל לפסחים

לכל הנמצא למספר
שלשים אלף ובקר
שלשת אלפים אלה
מרכוש המלך׃ ושריו
לנדבה לעם לכהנים
וללוים הרימו חלקיה
וזכריהו ויחיאל נגידי
בית האלהים לכהנים
נתנו לפסחים אלפים
ושש מאות ובקר של
שלש מאות׃ וכונניהו
ושמעיהו ונתנאל אחיו
וחשביהו ויעיאל ויו
ויוזבד שרי הלוים
הרימו ללוים לפסחים
חמשת אלפים ובקר
חמש מאות׃ ותכון
העבודה ויעמדו הכ
הכהנים על עמדם וה
והלוים על מחלקותם
כמצות המלך׃ ויש
וישחטו הפסח ויזרקו
מידם והלוים מפשי
מפשיטים׃ ויסירו
העלה לתתם למפ
למפלגות לבית אבות
לבני העם להקריב
ליהוה ככתוב בספר
משה וכן לבקר׃ ויב
ויבשלו הפסח באש
כמשפט והקדשים
בשלו בסירות ובדודים
ובצלחות ויריצו לכל
בני העם׃ ואחר הכינו

להם ולכהנים כי הכה
הכהנים בני אהרן בה
בהעלות העולה והח
והחלבים עד לילה
והלוים הכינו להם ו
ולכהנים בני אהרן ו
והמשררים בני אסף
על מעמדם כמצות
דויד ואסף והימן ו
וידתון חוזה המלך
והשערים לשער וש
ושער אין להם לסור
מעל עבדתם כי אחי
אחיהם הלוים הכינו
להם ותכון כל עבודת
יהוה ביום ההוא לעש
לעשות הפסח והעלות
עלות על מזבח יהוה
כמצות המלך יאשי
יאשיהו ויעשו בני
ישראל הנמצאים את
הפסח בעת ההיא ואת
חג המצות שבעת ימ
ימים ולא נעשה פס
פסח כמהו בישראל
מימי שמואל הנביא
וכל מלכי ישראל לא
עשו כפסח אשר עשה
יאשיהו והכהנים וה
והלוים וכל יהודה ו
וישראל הנמצא ויו
יושבי ירושלם
בשמונה עשרה שנה
למלכות יאשיהו

נעשה הפסח הזה אח
אחרי כל זאת אשר ה
הכין יאשיהו את הב
הבית עלה נכו מלך מ
מצרים להלחם בכרכ
בכרכמיש על פרת וי
ויצא לקראתו יאשיהו
וישלח אליו מלאכים
לאמר מה לי ולך מלך
יהודה לא עליך אתה
היום כי אל בית מלח
מלחמתי ואלהים א
אמר לבהלני חדל לך
מאלהים אשר עמי
ואל ישחיתך ולא הס
הסב יאשיהו פניו מ
ממנו כי להלחם בו ה
התחפש ולא שמע א
אל דברי נכו מפי א
אלהים ויבא להלחם
בבקעת מגדו וירו ה
היורים למלך יאשיהו
ויאמר המלך לעבדיו
העבירוני כי החליתי
מאד ויעבירהו עבדיו
מן המרכבה וירכיבהו
על רכב המשנה אשר
לו ויוליכהו ירושלם
וימת ויקבר בקברות
אבתיו וכל יהודה ו
וירושלם מתאבלים
על יאשיהו
ויקונן ירמיהו על
יאשיהו ויאמרו כל

השרים והשרות בקי
בקינותיהם על יאשיהו
עד היום ויתנום לחק
על ישראל והנם כתו
כתובים על הקינות ו
ויתר דברי יאשיהו
וחסדיו ככתוב בתורת
יהוה ודבריו הראשנים
והאחרנים הנם כתובים
על ספר מלכי ישראל
ויהודה ויקחו עם הא
הארץ את יהואחז בן
יאשיהו וימליכהו ת
תחת אביו בירושלם
בן שלש ועשרים שנה
יהואחז במלכו ושלשה
חדשים מלך בירושלם
ויסירהו מלך מצרים
בירושלם ויענש את
הארץ מאה ככר כסף
וככר זהב וימלך מלך
מצרים את אליקים
אחיו על יהודה וירו
וירושלם ויסב את ש
שמו יהויקים ואת
יואחז אחיו לקח נכו
ויביאהו מצרימה
בן עשרים
וחמש שנה יהויקים
במלכו ואחת עשרה
שנה מלך בירושלם
ויעש הרע בעיני יהוה
אלהיו עליו עלה נ
נבוכדנאצר מלך בבל

ויאסרהו בנחשתים ל
להוליכו בבלה ומכלי
בית יהוה הביא נבוכד
נבוכדנאצר ויתנם ב
בהיכלו בבבל ויתר דברי
יהויקים ותעבתיו א
אשר עשה והנמצא
עליו הנם כתובים על
ספר מלכי ישראל ויהו
ויהודה וימלך יהויכין
בנו תחתיו בן
שמנה שנים יהויכין
במלכו ושלשה חדשי
חדשים ועשרת ימים
מלך בירושלם ויעש
הרע בעיני יהוה ולת
ולתשובת השנה שלח
המלך נבוכדנאצר ויב
ויביאהו בבלה עם כלי
חמדת בית יהוה וימלך
את צדקיהו אחיו על
יהודה וירושלם
בן עשרים וא
ואחת שנה צדקיהו
במלכו ואחת עשרה
שנה מלך בירושלם
ויעש הרע בעיני יהוה
אלהיו לא נכנע מלפני
ירמיהו הנביא מפי
יהוה וגם במלך נבו
נבוכדנאצר מרד אש
אשר השביעו באלהים
ויקש את ערפו ויאמץ
את לבבו משוב אל

יהוה אלהי ישראל
גם כל שרי הכהנים וה
והעם הרבו למעול
מעל ככל תעבות הגו
הגוים ויטמאו את ב
בית יהוה אשר הקדיש
הקדיש בירושלם
וישלח יהוה
אלהי אבותיהם עליהם
ביד מלאכיו השכם
ושלוח כי חמל על עמו
ועל מעונו ויהיו מל
מלעבים במלאכי
האלהים ובוזים דבריו
ומתעתעים בנביאיו
עד עלות חמת יהוה
בעמו עד לאין מרפא
ויעל עליהם את מלך
כשדיים ויהרג בחורי
בחוריהם בחרב בבית
מקדשם ולא חמל
על בחור ובתולה זקן
וישש הכל נתן בידו
וכל כלי בית האלהים
הגדלים והקטנים וה
ואצרות בית יהוה וא
ואצרות המלך ושריו
הכל הביא בבל וישר
וישרפו את בית ה
האלהים וינתצו את
חומת ירושלם וכל
ארמנותיה שרפו בא
באש וכל כלי מחמד
מחמדיה להשחית

ויגל השארית מן הח
החרב אל בבל ויהיו
לו ולבניו לעבדים עד
מלך מלכות פרס למ
למלאות דבר יהוה
בפי ירמיהו עד רצתה
הארץ את שבתותיה
כל ימי השמה שבתה
למלאות שבעים שנה
ובשנת אחת ל
לכורש מלך פרס לכלות
דבר יהוה בפי ירמיהו
העיר יהוה את רוח כ
כורש מלך פרס ויעב
ויעבר קול בכל מלכותו
וגם במכתב לאמר
כה אמר כורש מלך
פרס כל ממלכות הא
הארץ נתן לי יהוה
אלהי השמים והוא
פקד עלי לבנות לו
בית בירושלם אשר
ביהודה מי בכם מכל
עמו יהוה אלהיו
עמו
ויעל

B. 32. P. Inf
Hagiografia
Bernheimer 17 nr 4
(ff 136)

Pars. III^a

B 32 INF

Latinus

B 30 Inf.

1. Membranaceus. — 0,47 X 0,35.
2. Bonae conditionis
3.
4. Folia 222
5. Saec. XIII anno 1236-38
6. Pentateuchus cum Onqelosi paraphrasi alternis versibus

Cfr.: Bernheimer C., Codices hebraici Bybl. Ambrosianae n.º 2 :

Cfr.: Luzzatto-Mortara, Hebraica Ambrosiana, Milano 1972, p. 119, Nr. I

Hebraicus

B 31 Inf

1. Membranaceus — 0, 47 × 0, 36.
2. Bonae conditionis
3.

4. Folior 208
5. Saec. XIII–XIV
6. Prophetae priores ac posteriores vocalibus, accentibus ...

Cfr.: Bernheimer C., Codices hebraici Bybl. Ambrosianae n.° 3
Cfr.: Luzzatto-Mortara, Hebraica Ambrosiana, Milano 1972, p. 121, N.R. II

Hebraeus

B 32 Inf

1. Membranaceus. — 0,47 x 0,36.
2. Bonae conditionis
3.
4. Folior 136
5. Saec. XII
6. Hagiographa vocalibus, accentibus utraque masora instructa.

Cfr. Bernheimer C., Codices hebraici Bybl. Ambrosianae, n° 6.

Cfr. GUTMANN, JOSEPH - LEVIATHAN, BEHMOTH AND ZIZ: JEWISH MESSIANIC SYMBOLS IN ART. 1968 - (Segn. IV-Hie-D-IV-377)

Cfr.: Luzzatto - Mortara, Hebraica Ambrosiana, Milano 1972, p. 122, NR. III